

III 77

FLAVII PHILOSTRATI
OPERA

AUCTIORA EDIDIT

C. L. KAYSER.

ACCEDUNT

APOLLONII EPISTOLAE,
EUSEBIUS ADVERSUS HIROCLEM,
PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES,
CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

VOL. II.

C. L. Kayser

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXI.

463

A. 52.

PRAEFATIO.

In hoc altero tomo liber de Vitis Sophistarum ordinem ducit, quo Philostratus artis suae luculentam historiam exhibuit: sophisticae enim scholae quae instituta fuerint, declamationis quae genera, auditionis publicae quae praemia, non facile aliunde didiceris plenius. Quae autem ille de singulis sophistis agens commemoravit, collegi et ad certas artis sophisticae partes rettuli in Praefatione editionis Turicensis p. III—VI, unde huc translata legere non ingratum spero fore harum litterarum studiosis, quibus illa non praesto sit.

Videntur tirones, antequam in ipsam rhetoricam et sophisticam incumberent, criticis exercitationibus ad usum puri sermonis duci fuisse soliti, quibus etiam postea non abstinuissent credibile: ita Herodes ex Munatii et Theagenis lectionibus profecerat,¹ Aristides ex Alexandri Cotyaeensis,² ex paternis Pollux³ et Aspasius.⁴ In eis auctores optimi⁵ recitabantur et explicabantur quaestionibus propositis solutisque,⁶ vocabulorum quoque inde capiebatur delectus, ut discipuli probato dicendi genere uti assuescerent.⁷ Rhetorum autem schola sic erat adornata: primum probationes et reprobationes ac

1 71, 27. 2 cf. collecta Lehrsio Quaest. epic. 8—16.
3 96, 10. 4 125, 19. 5 οἱ ἐλλόγιστοι. 84, 14. 6 Plura dabit Lehrs. l. c. p. 14. 7 Ante omnia oportebat sophistam pure loqui, εὖ διαλέγεσθαι, cf. 36, 32 et 61, 30 et 32. Exemplum ineruditi declamatoris vide 51, 28.

ceterorum progymnasmatum exempla, quae magister conscripsisset, ediscebantur a pueris;⁸ tum ipsi periculum scriptiois faciebant magistro ordinem capitum, etiam digressiones et locos communes praecipiente. Eum in modum exercitatis progredi licebat ad totius orationis inventionem et compositionem, *στάσεων* norma adhibita. Haec omnia complectebatur τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβές,⁹ quo tractato aliquis ad forum adspirare iudicialeque poterat experiri eloquentiam, quam artem facilem dicit Noster.¹⁰ Longe enim amplior ac quae non nisi summo studio pararetur, fuit ea, quae veterum praestantiam repraesentare conabatur exprimentis illustribus personis antiquis perfecta morum et affectuum imitatione,¹¹ quam ut assequerentur, plurimum curae in ἐρμησειάν conferebant,¹² non illam, quae in scholis criticorum discebatur, recto vocabulorum usu contentam, nec eam, quae a rhetoribus tradebatur secundum artis leges compositam,¹³ sed quae infinitam varietatem rerum et sensuum effingeret¹⁴, quae non solum oratorum vim aemularetur,¹⁵ sed tragicam quoque magniloquentiam et

8 Auctor huius rationis est Theo., I, 168 ed. Walz. p. 27 sqq. ed. Finckh. 9 108, 32. Aristides praedicatur fuisse τεχνικώτατος σοφιστῶν καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασι (89, 24), et ob hoc ipsum studium nunquam ad facultatem τοῦ σχεδιάζειν pervenisse: item Celer ὁ τεχνολογῶν impar μελέτη exhibetur 37, 15. 10 1, 248, 30. Cohaerebat iurisprudencia, quam et Liban. parvi facit I, 214. 11 Id erat ὑποκρίνεσθαι 2, 33, 9, τὸ ἠθικόν 75, 26, τὸ παθητικόν 72, 21. 12 cf. etiam Liban. III, 438. 13 Eius praecepta quaedam tradit Theo I c. inter alia monens: ἐπιμελητέον δὲ καὶ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων πάντα διδάσκοντα, ἐξ ὧν διαφεύξονται τὸ κενῶς συντιθέναι καὶ μάλιστα δὲ τὴν ἔμμετρον καὶ ἐνρῦθμον λέξιν — περιέχεσθαι δεῖ οὐδὲν ἥκον καὶ τῆς εὐπροπειίας, ὥστε μὴ ἐν τοῦ εὐθέως γυμνῶσαι τὰ αἰσγρά, περιεσταλμένως δὲ ἀπαγγέλλειν κτέ. Contra illa vide peccantes 104, 3 et 18, 106, 24. 14 Propterea magnum erat sophistae nomen cf. 123, 10, etiam 37, 11, 117, 4. 15 52, 23 laudatur in Polemone τὸ Δημοσθενικὸν τῆς γνώμης, vide etiam 39, 16. Herodi acclamabatur Olympiae: εἰς, ὡς Δημοσθένης, 49, 24. et au-

commotionem,¹⁶ comicam festivitatem et hilaritatem redderet, non ex poetis tantum ductam, verum ex sagaci humanae mentis observatione.¹⁷ Haec praestantia requirebatur¹⁸ ad scribendam μελέτην,¹⁹ non minus laboris ad agendam, quo in negotio oratoris et histrionis virtutes coniungi oportebat.²⁰ Ea est ἡ σκηνὴ τοῦ σοφιστοῦ (48, 9). Memoriae multa fuisse videntur et molesta exercitia;²¹ vox formabatur ad tantam flexibilitatem, ut vel organa superaret,²² actio denique non stataria tantum, sed saepissime etiam motoria erat.²³ Vides, quantae fuerit μελέτη exercitationis, praesertim si ex tempore erat dicendum,²⁴ quod in ἐπιδείξεισιν a sophistis exspe-

diebat εἰς τῶν δέκα, 72, 11. Inde explicabis locum Libanii I, 179 a Reiskio non intellectum, ubi saepe Demostheni et Platoni se ab auditoribus comparatum esse narrat. 16 Studia tragicorum habes 32, 2, 72, 22, 94, 23, 119, 26. Deteriores sophistae solebant μονωδίας ἀποκηρῖναι καὶ θρήνονς ὑποκειμένους, 75, 29. 17 Herodi tribuitur 72, 1 κωμικὴ εὐγλωττία οὐκ ἐπέσεικτος, ἀλλ' ἐν τῶν πραγμάτων. Apud Achill. Tat. VIII, 9 orator, qui Clitophonis causam agit, τὴν Ἀριστοφάνους ἐξηλακῶς κωμωδίαν dicitur. 18 72, 23. Progymnasmata μελέτης fuerunt maxime προσωποποιία, tum ἐκφρασις, θέσις, χρεῖα, σύγκρισις, quae genera optime illustrantur a Theone c. 5, 9, 10, 11, 12. 19 Ab argumento μελέται appellantur etiam ὑποθέσεις; quae apud iudices agi finguntur, ἀγῶνες sunt, iique ἠθικοί, λογικοί, νομικοί (35, 23), aut κατηγορίαι sive ἐπιφοραὶ (73, 23) et ἀπολογίαι, in quibus excellebant αἱ ἐσχηματισμέναι ὑποθέσεις, cf. 53, 4 et 22, 75, 23, 110, 6. Ἀγῶσι ὀρπονούνται αἱ σοφιστικαὶ ὑποθέσεις, cuius exemplum ductum ex genere deliberativo vide 93, 4. eadem fere est distinctio λόγων δικανικῶν et σοφιστικῶν, 75, 27, compluresque sophistae erant iidem et causidici: Niceta, Lollianus, Scopelianus, Polemo, Theodotus, Ptolemaeus, Damianus, Quirinus, Heliodorus. Indicem μελετῶν, quae in V. S. citantur, hic subiungimus: 26, 6, 27, 4 et 11, 33, 5, 35, 24, 39, 22, 40, 16, 48, 30, 49, 21, 52, 32, 55, 4, 75, 32, 78, 19, 80, 9, 81, 13, 82, 25, 85, 21, 86, 6, 88, 28, 89, 13, 93, 6, 96, 25, 99, 11, 101, 28, 104, 8, 119, 1 et 32, 125, 4. 20 cf. 72, 17 et Welcker, Gr. Trag. p. 1289. 21 cf. 52, 6. 22 48, 16, 80, 7, 93, 22. Invenimus μελέτας ἐν ᾧ ποιούμενας 26, 29, cf. 11, 13, 93, 23. Quin Varus Laodicenus cantilenas edebat, αἰς κἂν τις ὑποχρήσαστο τῶν ἀσελγεστέρων, 120, 10. 23 Exempla vide 33, 1, 48, 20, 119, 7. 24 De Polemone narrat Herodes: ὅτε ἀποτορνέοι περίοδον, τὸ

etabatur²⁵ nec mirum, scholam auditores magnam diei partem²⁶ occupatos tenuisse plures per annos, donec ad illam *ἔξιν* pervenirent. Ea institutio vocatur *ἀκροάσις*,²⁷ *συνουσία*,²⁸ *σπουδή*,²⁹ discipuli *ἀκροαταί*³⁰ sive *γνώριμοι*,³¹ ac si in docenda iuventute magister se continebat, *διδασκαλικαί* erant *συνουσίαι*,³² si exempla orationum ipse exhibebat, *μελετηραί*.³³ Tales deinde *μελέτας* ipsi componebant et agebant discipuli, patente iis, unde materiam peterent, bibliotheca magistri,³⁴ relictoque satis longo intervallo, dum meditata memoriae mandassent.³⁵ Ipsi doctores multi diuturno usu eo pervenerant, ut aut statim aut perexiguo temporis articulo propositam *ὑπόθεσιν* agerent, nec

ἐπι πᾶσιν αὐτῆς κῶλον σὺν μειδιώματι φέρειν ἐνδεικνύμενον πολὺ τὸ ἀλυπῶς φράζειν (48, 21).²⁵ Orationis ex-temporaneae praemia erant auditorum et discipulorum clamores ac plausus, cf. 80, 18, 88, 7, 114, 5, 116, 13. Lib. I, 179; deinde civitatum et principum favor, quo ad summa munera evehebantur, cf. vitas Scopeliani, Polemonis, Herodis, Alexandri, Antipatri, Heliodori. 26 114, 3. 27 106, 5, ὁ μισθὸς τῆς ἀκροάσεως commemoratur 39, 15. 28 106, 10. 29 91, 81, 114, 2. Herodes suis discipulis auctor erat *μηδὲ τὸν τοῦ πότου καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ καὶ ἐπισπουδάξειν τῷ οἴνω* (90, 15). Ab iis *βασιλεὺς τῶν λόγων* vocabatur, cf. 90, 28, 101, 13. 30 69, 24. 31 41, 9. — Quin *πατέρα* appellavit Herodes Favorinum 10, 4, et postea Polemonem, 47, 13, qui et ipse Timocratem *πατέρα τῆς ἐαυτοῦ γλώττης* profitebatur (47, 10). Interdum *παιδεύειν* dicuntur sophistae, ut 50, 5, 116, 20, 117, 19. 32 40, 3. 33 40, 3. Inveniuntur etiam scriptarum orationum recitationes 109, 2. — Orationes publice habitae excipiebantur a tachygraphis atque sic, ignaro interdum auctore, edebantur, cf. 85, 2, quae privatim declamaverat magister, discipuli memoria complexi reddere tentabant, vide 36, 25, et Liban. I, 200, ubi scribe: *ἦν τε αὐτοῖς ἐν ἔργον τὰ εἰρημμένα ἀπαγγέλλειν μέχρι τριῶν ἢ καὶ τετραρῶν ἡμερῶν οἴκοι τε πρὸς τοὺς πατέρας καὶ πολὺ πλέον ἐνθάδε* (in schola). Inde nata magna lectionis varietate dicebantur *ἐσπευματολογῆσθαι* illae declamationes 36, 28. 34 263, 28 *ἦν δὲ αὐτῷ* (Proclo) *καὶ θήκη βιβλίων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὧν μετὴν τοῖς ἐνυλλεγμένοις ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως*. Herodes Atticus in eum usum ediderat *ἐγχειρίδια καὶ καίρια τῶν ἀρχαίων πολυμαθῶν ἐν βραχεῖ ἀπηρτισμένα*. cf. 72, 24. 35 106, 15

ulla mora cupidam coronam detinerent.³⁶ Exempla sint Scopelianus, Marcus, Polemo, Herodes, Alexander, Hippodromus. Ea facultas ne sibi periret, et apud discipulos quotidie declamabant et privatim se exercebant soli,³⁷ Herodes vero Atticus praeter publicam scholam domesticam quoque instituerat, quam *Κλεψύδραν* s. *Κλεψύδριον* appellabat, in quam praestantissimos *τῶν Ἑλλήνων* — id enim discipulis indebat nomen — seligeret; ibi nullus erat auditorum plausus, ipse *μόνον γεγωνῶς τοῦ λέγειν*.³⁸ Praeter declamationem aliud fuit genus orationis sophisticae, quod non historicis uteretur argumentis,³⁹ sed veterum sophistarum more ex philosophia peteret;⁴⁰ *διάλεξιν*, dissertationem, vocabant.⁴¹ Idem nomen etiam prooemii erat, a quo sophistae *ἐπιδείξεις* auspicabantur auditorum benevolentiam laudanda urbe, in quam venissent, captantes;⁴² interdum etiam singulorum hominum, maxime *ὁμοτέχων*, laudem praedicabant.⁴³

Διαλέξεις tales Noster saepius describit in V. S. Philosophas ediderunt Marcus, Herodes, Alexander, Philager, Pollux, Hippodromus.⁴⁴ Etiam Philostratus, teste Suida, *Διαλέξεων* volumen emisserat, quod periit, nec supersunt eius *Μελέται*, in

³⁶ Ut 32, 30, 41, 30, 48, 16, 72, 19, 78, 22, 112, 14, 119, 3. Auditorum erat *προβάλλειν* sive *διδόναι ὑπόθεσιν*, sophistae *αἰτεῖν*. 41, 22. Proposito argumento *ἐπεσκοπεῖτο*, cf. 32, 29, 36, 5, 48, 15. Si plures propositae erant, una eligebatur: *ἢ νενηκηνία ὑπόθεσις*; 78, 19. Ad *ἀκροάσιν* incolae invitabantur *τῇ ἐπαγγελίᾳ αὐτοσχεδίων λόγων*. 78, 1, 38, 18. 37 41, 12, 38 90, 7, 97, 26. 39 2, 24. 40 2, 22, 106, 14. 41 *θετικά ὑποθέσεις* 82, 19 vocantur, cf. *τὰ θετικά τῶν χωρίων*. 120, 20. 42 46, 3, 78, 13, 84, 30, 91, 13. Huius generis sunt quaedam Lucianea, ut de Dipsadibus, Scythia, Herodotus, Zeuxis, Harmonides; quamobrem errant, qui Lucianum plane sophistarum cyclo eximunt. 43 41, 29, 48, 7, 78, 28. Libanius quoque suppeditat exempla, ut I, 121. Ep. 1001. Nunquam etiam reprehendebant rivales, cf. 98, 19. 44 cf. 40, 22, 75, 19, 78, 12 et 28, 80, 29, 84, 28, 85, 27, 87, 4, 91, 13, 96, 18, 98, 19, 106, 14. Particula superesse videtur 2, 258, 30 sqq.

quibus verisimile pressius secutum fuisse quam in superstitibus libris artis praecepta.⁴⁵ Neque dubitamus, quin priore aetate, qua degebat Athenis, plane sophistam se gesserit⁴⁶ docendo, declamando, *ἐπιδείξων* caussa peregrinando. Ad scholasticam institutionem videntur pertinuisse et *Μελέται* et *Διαλέξεις*, quo utroque genere cumulaturo quodammodo professio sophistarum;⁴⁷ eodem rettulit, quod ab ipso accipimus, *Εἰκόνας*, imaginum descriptiones, quas non eo consilio edidit, ut ipsi pictores aut artis pictoriae amatores inde doctiores evaderent, sed ut iuvenes cognoscerent probatam elocutionem.⁴⁸ *Ἐπιστολάς* non minus inserviisse dixerim studiosis sophisticae, cum ibi varia orationis *σχήματα* proponat exemplisque ostendat artificium easdem sententias identidem novo cultu et ornatu repetendi, in quo vel maxime laus sophistarum apud vulgum sita erat.⁴⁹ Haec igitur opera scholae potissimum destinata fuere, quae praepararent iuventutem litterarum studiosam ad usurpandas omnes illas artes, quibus perfectus sophista, qualem supra descripsimus, evaderet.

* Hoc unum nunc addo, nondum exemptam mihi suspicionem esse de duabus lacunis, quibus hic liber ab initio caruerit; nam Synesius verba in Dione 361 e plura inde afferens aperte docet, aliquot vitas philosophorum, qui propter sermonis elegantiam sophistae vulgo haberentur, excidisse; si quis opponat, non liquere, quinam tales fuerint, quos h. l. potuerit scriptor tangere, nominabo Demetrium

⁴⁵ Pro exemplo talis *μελέτης* possit haberi Apollonii oratio ad Domitianum in V. A. 301, 32 sqq. ⁴⁶ cf. Pr. Im. V. Athenis collegam habuit Apsinem, vide Suid. s. v. et 127, 4; adversarius utriusque fuit Fronto, cf. Suid. s. v. *Φρόντων*. Eum fortasse petit verbis 73, 27. ⁴⁷ Ita tamen, ut magis a *μελετιῶν* quam a *διαλέξεων* compositione sophista commendaretur. Vide 74, 26. 73, 19. ⁴⁸ cf. praeter ipsius verba, Im. 295, 11. Jacobsii Praef. XIX. ⁴⁹ 248, 8. 271, 5.

utrumque, Plutarchum, Frontonem. certe Synesius non ex incerta memoria hunc locum citavit, qui longior est, et apud eum leves tantum discrepantias, quas in describendo facile admittere poterat, habet; oculi librarii, ut iam pridem dixi, ab *ὁμοίως* in extrema vita Dionis 8, 22 ad *ὁμοίως* in initio Favorini aberrasse videntur, sic omisit interiecta. Alter locus, ubi Philostratus post finitam Aeschinis vitam 24, 13 sic transitum facit ad Nicetam: *ὑπερβάντες δὲ Ἀριοβαρζάνην τὸν Κίλικα καὶ Ξενοφρόνα τὸν Σικελιώτην καὶ Πειθαγόρα τὸν ἐν Κυρήνης, οἱ μὴτε γινῶναι ἱκανοὶ ἔδοξαν, μὴθ' ἐρμηνεύσαι τὰ γνωσθέντα, ἀλλ' ἀπορία γενναίων σοφιστῶν ἐσπουδάσθησαν τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν Ἕλλησιν, ὃν πον τρόπον τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι, ἐπὶ Νικήτην ἴωμεν τὸν Συρναῖον*, quasi nemo praeterea tanto saeculorum intervallo excelluerit eo artis oratoriae genere, quod 2, 2, 26 describitur, quemvis non indoctum lectorem necessario offendit: hoc certe debuit explicare scriptor, cur Demetrium Phalereum, Charisium, Hegesiam, alios praeterierit; nec poterat Aeschines recte auctor secundae sophisticae dici, nisi ea statim ab aliis artis antistitibus exciperetur et porro propagaretur.

Codicum index augetur uno ex bibliotheca Comensi, quem recens Detlefsen invenit; chartaceus est medii saeculi 15, ac tertiae familiae accensendus, maxime codd. φ, γ, π similis, quod perspicitur inscriptione *τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Φιλόστρατος*.

Codicum notas atque editionum hic subicio:

Prima familia (1).

r. Vaticanus 99. f. Laurentianus LIX, 15. φ. Vaticanus 64. k. Havniensis 60. ve. Vaticana epitome 96. R. Vaticanus 140. β.

Marcianus 391. Praeterea G. Guelferbytanus 25 et γ. Guelferbytanus 82 in vita Isocratis.

p. sec. m. Parisinus 1696.

Secunda familia (2).

μ. Mediolanensis C. 47. v. Marcianus

392. i. Jacobaeus 845. ox. Oxoniensis Coll. Nov. 1225. ψ. Parisinus 1760. h. Palatinus 132.

λ. Harleianus 5663. Cum μ et v. congruit versio Bonfinii. (Bonf.)

Tertia familia (3).

p. pr. m. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. Comensis. n. Neapolitanus 86. g. Guelferbytanus 25. π. Parisinus 3059. β. Parisinus 1697. c. Parisinus 1762. d. Parisinus 2775. pe. Parisina epitome, Suppl. 134. vt. Vaticanus 914 in vita Aristidis.

Ab aliis scriptoribus citata vide in indice auctorum.

Editiones (E) sunt a. Aldina 1503. i. Juntina 1517. j. Juntina 1535 (e: editiones veteres.) m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. H. Heidelbergensis 1838. t. Turicensis 1844. De Westermanniana (W) 1849. cf. quae dixi in Praef. Vol. I p. VII et XXIV.

Prae ceteris Philostrati libris Heroicus bene servatus est, neque ulla lacuna deformatus esse videtur. Quod autem Preller in censura editionis nostrae (Jen. allg. Litteraturzeitung 1846, 464 Mai) ex loco 219, 15 τούς δὲ Κωνντούς τε καὶ Πυριφλεγέθοντας καὶ τὴν Ἀχερουσιάδα καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποταμῶν τε καὶ τῶν λιμνῶν ὀνόματα καί, νῆ Δία, τούς Διακούς καὶ τὰ τούτων δικαστήρια τε καὶ δικαιωτήρια αὐτός τε ἴσως ἀπαγγελεῖς καὶ ξυγχαρεῖ διηγείσθαι concludit, haec in altera Heroici parte nunc deperdita olim fuisse tractata, nimis accurate cum hoc scriptore agit, qui id tantum significat, esse illa a se praetermissa, quae lectores

requirere possit. Inscriptio idem dubitat num singulari sit numero ab ipso auctore facta, sed Thomae Magistri locus quem s. v. προσγελω citat: προσγελω αὐτὸν Ἀτικοί, οὐκ αὐτῶ, ὡς Φιλίστρατος ἐν πρώτῃ τῶν Ἡρωικῶν, nil probat; nusquam enim in Heroico illud verbum invenitur, atque ipsa haec verba desunt in compluribus Thomae codicibus.

Index codicum mansit idem; sunt autem hi:

Prima familia (1).

f. Laurentianus LVIII, 32. γ. Guelferbytanus 25. l. Lugdunensis 67, H.

Secunda familia (2).

k. Cantabrigiensis Colleg. Trinitit. 462. i. Venetus Boissonadi. v. Neapolitanus 86. Palatinus 143.

Tertia familia (3).

p. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. ψ. Parisinus 1760. Vindobonensis 331.

Quarta familia (4).

a) g. Guelferbytanus 82. d. Parisinus 2596. vd. Vindobonensis 316. Mediolanensis M 34, B 66. Laurentianus LV, 7. Veneti cl XI, 15 et 29.

b) b. Parisinus 1698. j. Jacobaeus 845. e. Parisinus 2775. n. Oxoniensis collegii Novi 1225. Laurentiani LIX, 44. LVIII, 18. Veneti 392 et 514.

c) ρ. Vaticanus 87. π. Parisinus 3019. Vaticanus 953. Vindobonensis 203. Matritenses 76 et 100, Meermannianus 315.

Ab aliis scriptoribus citata vide in indice auctorum.

Editiones (E) sunt a. Aldina 1503. j. Juntina 1517, 1522, 1535. Nicoliniana 1550. m. Morelliana

1608. o. Oleariana 1709. B. Boissonadi 1806. t. Turicensis 1844. W. Westermanniana 1849.

Neronis nomen in primi certe Philostrati scriptis laudatur a Suida, qui Gymnasticum quoque tribuit eidem. Videbatur autem commodum, totum Suidae de Philostratis locum hic potissimum arponere: *Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρωνος Ἀημιλίου σοφιστοῦ καὶ αὐτὸς δευτέρου σοφιστῆς σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολὰς ἐρωτικὰς, εἰκόνας ἥτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, Αἴγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις ἢ, Ἀγοράν, ἠρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κείσθαι Φιλόστρατος ὁ πρῶτος Ἀημιος υἱὸς Βήρωνος, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτὸς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις γερονῶς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', μελέτας, ζητούμενα παρὰ τοῖς ἠητορσι, ἠητορικὰς ἀφορμὰς, περὶ τοῦ ὀνόματος, ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον, περὶ τραγωδίας βιβλία γ', γυμναστικόν, ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπῶ ἐπιτελουμένων, λιθόγνωμικόν, Πρωτέα, Κύνα ἢ σοφιστὴν, Νέρωνα, Θεατὴν, τραγωδίας μγ' καὶ κωμωδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγον ἄξια. Φιλόστρατος Νεοβριανοῦ ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Ἀημιος καὶ αὐτὸς, σοφιστῆς καὶ παιδευσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Ἀημῶ ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γερονῶς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς Ὀμήρου ἄσπιδος, μελέτας ἔ. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν. Errore Gymnasticum primo Philostrato tribui, iam in prooemio libelli, quem 1840 edidimus: Philostrati libri de gymnastica quae supersunt — edidit — C. L. Kayser etc. expositum est; ibidem coniecturam*

protulimus verba *γερονῶς ἐπὶ Νέρωνος* et manca et corrupta esse, transponendaque post *Νέρωνα* sic scripta: (*ἔστι δὲ περὶ τῆς ὀρυχῆς τοῦ Ἰσθμοῦ*) *γερονῶς ἐπὶ Νέρωνος*, scilicet repetita ex primis dialogi verbis: *ἢ ὀρυχῆ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σοί, Μουσαῖος, διὰ χειρὸς, ὡς φασι, γερονῶτα τῷ τυράννῳ (Neroni) νουν εἶχεν Ἑλληνα.*

Codices Neronis, qui fortuito in Lucianeorum operum syllogen delatus est, non plures inveni praeter Palatinum 174 et Urbinatem; 118 hic bombycinus saec. XIII plane inutilis est in Nerone, quem habet a recentiore manu libri impressi ope suppletum; Palatinus saec. XV nonnulla bona supeditavit.

I. Bekker nulla ratione nostrae huic libello tributae curae habita reliquit eum Luciano; in correctionibus *ξυντόμως* 221, 19, *ἐντυχεῖν* 221, 29, καὶ τῷ οὐ 222, 23, *ἐλεφαντίνως* 223, 27 nobiscum congruit, ceteris, quae excogitavit, non utimur, longe scilicet ab indole Philostratae orationis remotis.

Epistularum duas editiones ab ipso Philostrato factas esse demonstravi in Prooemio p. I, IV, V. probavique eam distinctionem et Westermannio et E. Millero, qui benevole de ea iudicavit in Journ. des Savants 1849, p. 628 et 756 sqq. ac de locis nonnullis minus dextre a me tractatis recte statuit; cf. adnotat. cr. ad ep. 7, 8, 28, 38. Ibi complures coniecturae viri amicissimi commemoratae sunt, et praeclarae quaedam Cobeti emendationes epp. 24, 62.

Index codicum (C) hic quoque non mutatus est.

Melior familia (1).

α) R. Vaticanus 140. r. Vaticanus 87. v. Vindobonensis 331. U. Urbinas 127. c. Cantabrigiensis 6697. π. Parisinus 2885. β. Barroccianus 50 correctus. Palatinus 122.

β) p. Parisinus 1696. u. Urbinas 110. uβ. Urbinas 134.

γ) Palatinus 155. Coisliniani 321 et 352. Vaticanus 997. Accedit d Parisinus 1697.

Deterior familia (2).

b. Baroccianus 50. φ. Vaticanus 96. fa. Laurentianus LV, 7. fb. Laurentianus LVIII, 16. l. Lugdunensis 76. ψ. Parisinus 3026. Matritensis 63. Ottobonianus 90.

Singularis est φ. Laurentianus LIX, 30. Parisinus 2775 (ep. 73 et I habet.) Excerpta habet h. Palatinus 129.

Editiones (E) sunt a. Aldina 1499. g. Genevensis 1606. m. Morelliana 1608. M. Meursiana. o. Oleariana 1709. B. Boissonadiana 1842. t. Turicensis 1844. W. Westermanniana 1849.

Gymnasticum quod legimus Darembergio¹⁾ debemus; Mynas enim inventor quidem huius libelli est,²⁾ sed idem aversor; venditionem autem inventi thesauri, quem diviti emtori videtur pro-

1) Philostrate traité sur la gymnastique. Texte grec accompagné d'une traduction en regard et de notes par Ch. Daremberg, bibliothécaire de la bibliothèque Mazarine, Paris, librairie de Firmin Didot frères fils et compagnie Novembre 1858, 8vo. XXIII, 100.

2) cf. Moniteur 1844, 5 Janvier: M. Villemain convaincu, que des nouvelles recherches faites d'une manière persévérante et complète pourraient amener des découvertes intéressantes, chargea au mois de février 1840 M. Minoïde Mynas de se rendre en Grèce, en Thesalie et à Constantinople. M. Mynas est de retour de cette mission — aujourd'hui il rapporte un grand nombre de manuscrits — nous indiquerons parmi les découvertes de M. Mynas — nr. 20 Philostrate sur l'art gymnastique. Ce traité, dont quelques fragments viennent d'être publiés à Leipsick (sic!) par M. Kayser, consiste en un manuscrit in 4 de 20 pages, écrit en caractères très serrés; avec ce qui suit et qui précède il forme en tout 32 pages, et est divisé en 2 cahiers, que j'ai sauvés de la pourriture. Ce qui précède est une partie du dialogue de Phoenix et d'Ampelion (sic); ce qui suit, est relatif au style épistolaire.

didisse³⁾, ridicule dissimulavit, narrans in cinerem abiisse folia⁴⁾, quae reddenda erant ministris regni Gallici, si eorum fide se dignum praebere vellet. Absente Myna Daremberg non ipsum codicem, sed apographum illius manu scriptum nactus est⁵⁾, atque sic effecit, ut propere alterum apographum Mynas offerret harum litterarum studiosis⁶⁾, eo, ni fallor, consilio ut suae editioni lectores conciliaret, ab opera Darembergii abstraheret: quod tamen male ei cessisse existimamus: multa enim apud Darembergium recte habent quae corrupta leguntur apud Mynam⁷⁾; quin videtur Graeculus compluribus locis interpolatricem manum pari audacia atque ignorantia attulisse⁸⁾. Magna autem inde nata differentia duorum exemplorum viros doctos non poterat non graviter offendere, ac iure deploravit Cobet impudentis hominis ἀπιστίαν⁹⁾, G. Guttman vero de veri-

3) suspicionem Sauppilii Götting. Gel. Anz. 1863 p. 1311 'das Original ist verschwunden, wenn nicht wie das des Babrios nach England verkauft' meam facio.

4) cf. Daremberg, avis au lecteur p. X: M. Mynas m'a déclaré que le manuscrit était tombé en poussière, qu'il ne lui en restait que quelques débris informes et qu'il ne savait plus où étaient ces restes de la pourriture et des vers.

5) cf. Daremberg l. c. pag. VIII sqq.

6) Philostrate sur la Gymnastique. Ouvrage découvert, corrigé, traduit en français et publié pour la première fois par Minoïde Mynas, auteur de plusieurs ouvrages, chevalier de l'ordre impérial de la Légion d'Honneur, etc. Paris Hector Bossange et fils 1868, 8vo. XXVIII, 143. Antecessit igitur haec editio Darembergiana.

7) vide 261, 15 et 17. 263, 29. 266, 11, 23 et 28. 267, 11 et 19. 268, 6, 17, 20, 24 et 28. 269, 9. 270, 1. 271, 1, 77 et 27. 272, 7. 273, 3 et 5. 274, 16. 275, 13, 15, 30 et 32. 276, 17 et 30. 277, 5 et 11. 278, 7. 279, 15 et 21. 280, 11 et 27. 281, 18 et 26. 282, 10, 20, 30 et 32. 283, 3. 287, 32. 288, 2, 3, 4 et 8. 289, 21. 290, 20. 291, 6.

8) exempla sunt 273, 4 et 13. 275, 18. 280, 4. 290, 26. 291, 3. praeterea omittendis verbis saepe peccavit, ut 262, 4. 263, 18. 271, 26. 272, 10. 273, 20, 22 et 25. 276, 18. 278, 25. 282, 20 et 29. meliora quam illic pauca invenias: 261, 5. 262, 2. 269, 21. 276, 16. 280, 2. 291, 13.

9) De Philostrati libello περί γυμναστικής recens reperto.

tate et genuina origine totius libri quem invent ille (C), se dubitare pronuntiavit¹⁰). Sane nimis latus campus operae criticae sic aperitur, quem tamen ingredi sum ausus, etsi saepe ad sananda tot tantaque ulcera vix sufficere videretur mea qualiscunque notitia Philostrati styli multorum annorum usu comparata. Utinam codex Laurentianus LVIII, 32 (f) integer servatus esset, in quo exitus Gymnastici olim a me deprehensus est, aut epitome saltem integra in codice Monacensi 242 (u), quam bonus ille Mynas p. 122 citat ut 'fragments mal arrangés;' multo melius cum hoc libro ageretur; nam vel excerpta illa longe emendatius leguntur, quam plenus Mynae (M) sive Darembergii (D) codex. Plenum cum dico, non plane integrum habeo; exciderunt enim haud pauca 290, 21. 291, 16 et 19. Lacunae non exiguae sunt etiam 277, 29 et 284, 13; nec servatus locus est, quem scriptor indicat 292, 29 verbis *τὰς μὲν δὴ εὐηλίους τῶν ἡμερῶν εἰσηκα*, et Hipposthenis luctatoris mentio, qui pueros vicit primus Ol. 37, excidisse videtur 268, 8. Quantum Cobet contulerit ad emendationem huius libri, praedicavimus in Philologo XXI 226 sqq. 395 sqq. ubi etiam de Volck-

(quaesivit lucem ingemuitque reperta. Virgil.) scripsit C. G. Cobet. Lugduni-Batavorum apud E. J. Brill MDCCCLIX. 8vo. 94.

10) De Olympionicis apud Mynae Philostratum. Dissertatio inauguralis quam — in academia Viadrina Vratislaviensi — publice defendet auctor Gulielmus Guttman, Silesius. Vratislaviae typis Leopoldi Freund MDCCCLXV. 8vo. 82. Libellus docte et diligenter scriptus complura vitia a Ph. in catalogo Olympionicarum commissa demonstrat; errat enim ille de Eurybato 267, 19, Polymestore 269, 11, Phaedimo 268, 24, etiam de Tisandro 284, 29; nonnullaque alia affert, quae neglegenter scriptorem in historicis rebus versatum esse produnt. At ille etiam alibi hoc modo peccavit, cf. vita Antiphontis 2, 15, 16 et quae olim in Zeitschr. f. Alterthumswissenschaft 1839, p. 995 sqq. attuli. Sermo autem in toto libro tantopere Philostratum redolet, ut mirer quemquam, qui ceteros eius opera legerit, hanc ab eo abiudicare posse.

mari (V) recognitione (p. 228) egimus: eius curam scripsit H. Sauppe in Götting. Gel. Anz. 1863, 1311—1319 non sine egregiarum emendationum spicilegio. In adnotatione critica passim remitto lectorem ad Philologum l. c. apposita pagina.

De veritate Imaginum et olim diverse senserunt¹⁾ VV. DD, nec hodie desunt qui has descriptiones male excogitatas et non vera pictorum opera referentes, sed magnam partem ex poetarum locis petitas esse putent: praecipuus eius opinionis K. Friederichs²⁾ auctor est. Quae autem is usui pictorum veterum atque omnino antiquae artis adversari pronuntiavit, cum multis vasorum imaginibus sarcophagorum ectypis aliisque operibus artificum illorum consentire tam manifesto demonstravit H. Brunnus³⁾, ut aegre amplius moveri possimus Friederichsii sententia; idem docuit, quantum discrimen sit inter picturas a Philostrato illustratas et fabulas eiusdem argumenti a poetis enarratas⁴⁾. Aliquanto mitius iudicium de hac re F. Matz⁵⁾

1) vide Prooem. Imag. IV—VI, et maxime, quae iam illic de imaginum duplici actione contra Fr. Passovium monui; idemque in dissertatiuncula de pinacotheca quadam Neapolitana Heidelberg. apud Mohr. 1844 exposueram. H. Brunnus imagines huius generis ad minorem etiam numerum redegit (cf. libellum eius infra sub 3 citatum p. 233—250), ex quo fortasse I 12 et 28 eximendae sunt.

2) cf. Die Philostratischen Bilder in N. Jahrb. f. cl. Philol. 1861, p. 144 sqq. 179 sqq.

3) Die Philostratischen Gemälde gegen K. Friederichs vertheidigt von Heinrich Brunn. Besonderer Abdruck aus dem vierten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. Leipzig Druck und Verlag von B. G. Teubner 1861.

4) vide eundem l. c. p. 250—263.

5) De Philostratorum in describendis imaginibus fide scripsit Fridericus Matz. Bonnae apud Adolphum Marcum MDCCCLXVII. 8vo. 139. Liber insigni doctrina et accurate conspicius optime quidem versatur in tractanda *εἰκφράσεων* sophisticarum indole, sed de Philostratorum fide iniquius iudicat.

tulit, non negans multas harum Imaginum olim exstitisse, sed ea ratione describi ratus, ut nullum 'in hisce declamationibus fundamentum sit, unde profecti certi quippiam assequi possimus ad artis historiam promovendam' 6). Ornatum enim rhetoricum ab eis, quae ipsa descriptione continentur, non facile separari existimat, et adeo multa, quae pictores repraesentabant, sophistica figmenta esse arbitratur, ut vix relinquatur ex ipsius sensu certa picturae forma. Huic quoque Brunnii obloquens docet minime inutilem esse archaeologiae operam sophistae in hoc genere scribendi positam, subtili distinctione instituta eorum quae per prolepsin narrantur et eorum, quae ipsa imago exhibet 7). Sic vir cl. otium nobis fecit persecuturis alioquin longius hanc quaestionem: sufficere eis, qui in eam data opera incumbere velit, utramque disputationem commendare 8).

6) cf. p. 137 l. c.

7) Zweite Vertheidigung der Philostratischen Gemälde. Besonderer Abdruck aus den Jahrbüchern für classische Philologie, Jahrgang 1871. 1—33; 81—105.

8) si commentarium huic editioni, ut olim Turicensi, adderem, excerpissem, quae Brunnii ad Imaginum explicationem contulit; nunc me contineo in citatione potiorum animadversionum, quae ad singula capita horum librorum v. cl. fecit. Conferatur ex defensione contra Friederichsinum ad I, 6 p. 281. 7 p. 211. 9 p. 188 et 294. 10 p. 191. 11 p. 230. 13 p. 297. 14 p. 270 et 282. 15 p. 263. 16 p. 200. 18 p. 237. 19 p. 221. 22 p. 265 et 269. 23 p. 189. 27 p. 203. 28 p. 245. 29 p. 211. ad II, 2 p. 237. 3 p. 184 et 265. 4 p. 218 et 289. 7 p. 183 et 212. 8 p. 231. 9 p. 217. 221 et 231. 10 p. 222, 230 et 261. 11 p. 267. 12 p. 274. 13 p. 259. 14 p. 284 et 294. 15 p. 185. 16 p. 284 et 287. 17 p. 294 sq. 18 p. 192, 207 et 258. 19 p. 193, 210 et 242. 21 p. 183, 210, 224 et 242. 22 p. 189 et 215. 23 p. 224 et 255. 26 p. 297. 28 p. 297. 29 p. 226, 262 et 270. 32 p. 275. 33 p. 276. 34 p. 213. Ex defensione contra Matzium vide ad I, 1 p. 90. 2 p. 32. 4 p. 84. 5 p. 21. 9 p. 12. 10 p. 18. 12 p. 32. 14 p. 101. 18 p. 85. 19 p. 14 et 31. 20 p. 13. 25 p. 15. 27 p. 15. 28 p. 25. 29 p. 83. ad II, 2 p. 16. 4 p. 22. 5 p. 11. 7 p. 11. 9 p. 12 et 83. 10 p. 91. 12 p. 31 et

In retractatione critica Imaginum valde profuit mihi R. Hercheri viri amicissimi auxilium, a quo collationem optimi codicis Vaticani 1898 accepi 9); idem mecum magnum numerum eximiarum emendationum communicavit, quibus doleo non licuisse ad corrigendum textum uti, cum sero in meas manus venissent: invenerunt locum suum in annotatione critica 10).

Iam subiungo codicum indicem.

Prima familia (1).

v. Vossiana epitome. R. Vaticanus 1898 in libro priore. l. Laudianus 682 in libro secundo. p. Parisinus 1696. br. Bruxellensis 11182 in altera parte secundi libri. f. Laurentianus LXIX, 30. j. Jacobaeus 845 in libro secundo. φ. Laurentianus LVIII, 32. vd. Vindobonensis 331. β. Baroccianus 131. h. Palatina epitome 129.

Secunda familia (2).

Parisinus 1761. μ. Monacensis 242. br.

102. 14 p. 13 et 31. 17 p. 10, 12 et 103. 18 p. 95. 19 p. 14 et 26. 21 p. 14 et 26. 22 p. 29. 23 p. 31 et 82. 26 p. 31 et 100. 27 p. 99. 28 p. 31. 30 p. 82 et 98. 34 p. 16. De Philostrati iunioris libello cf. ex defensione priore ad 1 p. 244. 2 p. 250. 3 p. 245. 4 p. 208, 243, 248. 5 p. 154, 245, 252. 6 p. 190. 8 p. 248. 9 p. 193 et 279. 10 p. 298. 12 p. 214 et 216, 244 et 257. 13 p. 272. 14 p. 270. 15 p. 201 et 217. 16 p. 222. 17 p. 185. ex posteriore ad 1 p. 29. 4 p. 27. 5 p. 96. 6 p. 19. 8 p. 87. 10 p. 25 et 93. 11 p. 89.

9) bombycinus est saec. 13. terminatur capite 27 prioris libri. Bonas lectiones in hoc solo codice servatas vide 296, 32. 298, 9 et 10. 302, 5. 310, 4. 315, 30. 318, 16 et 25. 319, 11. 321, 23 et 24. 322, 27. 328, 14.

10) recipienda erant haec: 310, 30. 314, 13. 318, 9. 319, 3. 322, 14 et 30. 323, 15. 334, 20 et 23. 363, 29. recepta sunt 369, 30; 387, 21, quia operae nondum ad ea verba pervenerant; etiam Brunnii, Lindavii, Westermanni aliquot correctionibus usus sum.

Bruxellensis 11182. Parisinus 2706. f4. Laurentianus LVIII, 7. Vaticani 97 et 1404. Vindobonensis 82. Matritenses 76 et 100. Parisinus 2955. fe. Laurentiana epitome LVII, 34.

Tertia familia (3).

α) codices integri. ψ. Parisinus 2075. φ. Vaticanus 87. g. Guelferbytanus 82. Guelferbytanus 25. mt. Mediolanensis L, 43. m2. Mediolanensis M 34. m3. Mediolanensis B66. n. Neapolitanus 86. f2. Laurentianus LVIII, 18. f6. Laurentianus LIX, 44. f7. Laurentianus LVI, 20. ven. Venetus Cl. LI, 29. Veneti 392, 514. Cl. XI, 15. Urbinas 152. Vaticani 20, 100. Eiusdem familiae sunt I. Laudianus 682 et J. Jacobaeus 845 in priore libro.

β) codices, qui posteriore libro carent. 7. Vaticanus 98. Meermannianus 315. λ. Lugdunensis 2. Parisinus 2596. Venetus 309. Parisinus 1698. Mediolanensis LI. β. Monacensis 266. Vindobonensis (theol.) 203. gu. Guelferbytanus 77. h. Palatinus 341. pal. Palatinus 143. fl. Laurentianus LV, 7. f3. Laurentianus LVIII, 23.

γ) priore libro caret π. Parisinus 3019.

δ) pauciora habent f5. Laurentiana epitome LIX, 25. Vaticanus 18. Bruxellensis alter.

Ab aliis scriptoribus citata vide in indice auctorum.

Editiones (E) sunt a Aldina 1503. a2. Aldina 1522. j. Juntina 1517. j2. Juntina 1535 et Nicoliniana 1550; m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. J. Jacobsiana 1825. t. Turicensis 1844. W. Westermanniana 1849.

Epigramma unicum ex Philostrateis (cf. Suidas s. v., ubi de secundo Philostrato agit) servatum hîc locum suum inveniat, quem in ed. Turicensi post Imaginum secundum librum habebat; inscribitur autem ἐς εἰκόνα Τηλέφου τετραγμένου. (Anthol. Planud. 110).

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὗτος ὁ τὸ πρῶν

Τηλέφου αἰμάξας φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν,
Μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνω ἐκέρασσε Κάικον.
οὗτος ὁ Πηλῖκου δούρατος ἀντίπαλος
νῦν ὀλοὸν μηρῶ κεύθων βάρος οἶα λιπόπνοος
τήκεται ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος,
οὗ καὶ τετρομένοιο περιπτώσοντες Ἀχαιοὶ
φύσθην Τευθρανίας νεύνται ἐπ' ἠϊόνοσ.

Ad Philostrati iunioris libellum recognoscendum nullae novae suppetebant copiae; paucae ad Callistrateum, cuius Hercher olim in Vaticano 64 saeculi 14 membranaceo quinque prima capita, quae sola habet, et in Vatic. 914 saec. 15. chartae. quattuor prima contulit; illum k. hunc m signavi; plerumque cum 1 faciunt; itaque eos melioribus accensui:

Melior familia (1).

φ. Vaticanus 87. φ. Laurentianus LIX, 44. v. Venetus cl. XI, 15, p. Parisinus 1696. F. Laurentianus LIX, 15. ψ. Parisinus 3019. K. Vaticanus 64. m. Vaticanus 914. l. Vossiana excerpta.

Deterior familia (2).

π. Parisinus 1038. f. Laurentianus LVI, 20. μ. Monacensis 436. mon. Monacensis 494.

Omnes toti collati sunt.

Indices tres magna ex parte novos feci, atque eum, qui auctorum est, adiectis locis scriptorum, qui cum Philostrateis comparantur, auxi; Homericas citationes a Westermanno praeteritas stellulis notavi.

In eodem indice saepius praefationem (Praef.) editionis Turicensis et prooemia (R.) singulorum operum citavi.

Scripsi Heidelbergae XX die Mensis Oct. MDCCCLXXI.

ADNOTATIO CRITICA.

1. IN VITAS SOPHISTARUM.

I.

1, 10. fo: οὐ καὶ πατέρων. 2, 20. Ἀλκμεών Westermann. 3, 6. ἀπὸ Αἰσχίνου, quae verba diverso loco in codd. 1 et 2, 3 posita sunt, nunc inclusi. 11, 1. ἐπὶ τῷ ἀώρῳ. 2, 3. cf. V. A. 208, 10. ὅσα ἐπὶ ἀώρῳ κλαίουσι. ἐπὶ τῷ λήρῳ. 1, H, t. ἐπὶ τῶν λήρων. W. ex f, q. 12, 1. ὡς — ἀπεσχεδίαζεν scr. *. πῶς — ἄ. C, H, t, W. 13, 8. εὔροτο C praeter R, r, μ, W. εὔρατο ζ. 17. fo: νήσους δ' ἐκ νήσων καὶ ἠπείρους ἐξ ἠπείρων. 14, 11. παρήλθε — ἐπισκώπτει incl. Westermann, nescio an recte. 19. Ξενοφῶντα incl. *. cf. 2, 256, 31. — 28 verba οὐ — ἐπεμνήσθην exciderunt in t. 15, 10. Καρχηδόνιον Westermann. Καρχηδόνιον C, H, t. 16, 26. προσγράψωμεν malit Westermann. 17, 30. τὸν Ἀθηναίων δῆμον scr. *. τῶν Ἀθηναίων τὸν δῆμον ζ. 18, 29. ἐποίει scr. *. ἐποιεῖτο ζ. 19, 4. ἀπὸ Φυλῆς debueram reponere cum Bentleio et Wesselingio. ἀπὸ φυγῆς ζ. 20, 29. ὁ incl. *. ἐστὶν αὐτῷ scr. *. cf. 2, 114, 22. αὐτῷ ζ. 21, 2. συντεθείη scr. *. συντεθείς ζ. ib. 5. Λακεδαιμονίους incl. *. 22, 14. ἐν incl. *. ib. 15. ἐνεγράφετο scr. *. ἐπεγράφετο ζ. ib. 21. μὲν incl. *. 23, 9. οὕτω scr. *. αὐτῷ ζ. 26, 4. καὶ incl. *. 29, 19. τοιοῦτος δὴ scr. W. τοιοῦτος δὲ. r, f, k. τοιοῦτος ζ. ib. 31. ἦγετο scr. *. ἠγάγετο ζ. 30, 26. δεινότητος scr. (ad quod aperte se refert Ph. 30, 28.). νεότητος ζ. 31, 6 ἀμνησικακίαν — καὶ ἀοργησίαν olim ex μ scripsi (t).

32, 28. ὅτε — διαλέγοιτο scr., W. ὅτε — διελέγετο C, H, t. 33, 9. ὑπεκρίνετο scr., W. ὑπεκρίνατο C, H, t. 35, 28. ᾧ αὐτομολήσασα scr. (sive ᾧ αὐτομολήσασα). αὐτομολήσασα ζ. 36, 13. fo: ἐνομίσθη. 37, 2. ἐγκατέλεξε scr. (cf. 2, 116, 21). κατέλεξε ζ. 42, 1. οἰκισταὶ δὲ οὗτοι scr. W. οἰκισταὶ δὲ ζ. ib. 16. τῶν ἐν θαλάττῃ h, H, t. ib. 22. Ἀδριανεῶν Westermann. 43, 16. plena oratio fuerit ἀπεθίξεν σύμφωρον ἠγεῖτο *. 44, 6. ἐγκατέλεξε scr. κατέλεξε ζ. ib. 22. εὐρέσθαι Westermann. εὔρασθαι ζ. 45, 18. ἤστειζετο δὲ τάδε conieci in H., deinde proposuit Westermann. ἤστειζετο δὲ τὰ μὲν ζ. ib. 23, fo: ὑπ' αὐτοῦ. ib. 29. καὶ om. Suid. incl. 46, 5. ἄν add. ib. 15. ἀνεβάλλετο. 2. ἀνεβάλλετο ζ. 48, 12. ἐκπλαγῆναι φησι scr. ἐκπλ. ἔφησε. 51, 13. παριππεῦσαι γὰρ ἄν Cobet. παριππεῦσαι γὰρ ζ. 52, 28. διαμαρτάνουσι μέντοι scr., W. διαμαρτάνουσι μὲν ζ. 53, 12. ὁ ἐκκεκαλυμμένος Theod. Heyse. ὁ ἐγκεκαλ., ζ. ib. 16. οἱ Δημοσθένεις τρεῖς scr., W. οἱ θεσμοθέται, εἰς. 1. οἱ Δημοσθένεις. v, ok, π. ὁ Δημοσθένης μ, h, g, E.

II.

58, 21. ὡς καὶ ἀποδώσοντες. 2, p, π, E, W. ὡς ἀποδώσοντες. 1, H, t. ib. 25. εὐ ἐπωνομάσθαι scr. ἐπωνομάσθαι. 60, 8. ἐς περίπλουν scr. περίπλουν ζ. (Westermann malit καὶ περίπλουν σταδίων ἑξακισχιλίων ἐς εἴκοσι σταδίων θαλάσσης ξυνελεῖν μήνη scilicet glossema ex 2, 3 amplificans. 60, 29. δὴν δ' ἐκάλουν scr. W. δὴν ἐκάλουν ζ. 61, 14. δῆμῳ f, q, 2, 3, E. Δηλίῳ R, E, t, W. ib. 22. ἀλγές τε καὶ ποῖμαι W. ex Jacobsii correctione; sed vide 1, 143, 16. αἱ — νῆκαι ἦσαν κισσαροῦνται καὶ κήρυκες. 2, 289, 28. οἱ — στεφάνων καὶ κηρύκων αἰσχρὰν ἠδονὴν ἀλλαξάμενοι. 63, 15. χεῖρες αὐτῶν R, H, t. ib. 16. οὐκ ἄν malim abesse * (nisi fuerit καίτοι οὐκ ἄν). ib. 25. γράφεται αὐτὸν φόνου W. ex C. praeter r, f, β. γρ. αὐτὸν τοῦ φόνου, unde idem in H, t. 67, 12 scribe τυραννεομένων ex usu Phil. 69, 28. scr. Κηφισιᾶν. 76, 3. παρ' ὀποτέρῳ τρέφοιτο. R, et ve, fe (παρ' ὄτω τ.)

παρ' ὁποτέρῳ τρέφοιτο ἄν ζ (W). ib. 21. λέξεως τε καὶ δη-
τορείας ser. nunc *, in t. λ. τε κ. θεωρίας conieci. λ. τι καὶ
ιστορίας ζ. 77, 28. μετακληθεῖς ser. *. κατακληθεῖς ζ. 78,
32. ἀναβλέφαντος β, t. ἄνω βλέφαντος ζ (W). vide 1,
126, 13; 161, 20.—79, 30. ἐπιπότων Valesius, W.
ἐπισκόπων ζ. ib. 32. διαβαλεῖς Cobet. διαβάλλεις ζ.
82, 14. οἱ δὲ καὶ οὔπω ser., W. οἱ δὲ καὶ ὀκτώ ζ. 81,
29. οὐ γὰρ ἄν παρῆναι m, o. οὐ γὰρ παρῆναι ζ.
88, 13. τὸ δὲ ἄνδρὸς τοιούτου δὴ ἀνοικισθῆναι ser. τὸ
δὲ ἄ. τ. διανοικισθῆναι ζ. ib. 23. ἐκπονεῖν αὐτὸ β, 2,
3, E. ἐκπονεῖν αὐτὸν ζ. (H, t, W). 91, 4. σπαράγματ'
ἄν εἴη ser., W. σπαράγματ' εἴη ζ. ib. 31. ὅποτε καθ-
ίστανται iam in not. crit. p. 42 correxi, deinde reli-
quii καθίσταντο in H, t; denuo correxit W. ὅποτε —
καθίσταντο ζ. παρ' αὐτῶν ser. *. παρ' αὐτοῖς ζ. 96,
27. ἀπαγωγὴν ser. *. ἀναγωγὴν ζ. 98, 6. μετεῖχε δὲ καὶ
ser. καὶ μετέχων δὲ καὶ ζ (W.). 99, 1. παρέρραγε μὲν
ser. παρέρραγεν ζ (W.). 101, 1. καὶ ἂ μὴ ἐπεφύκει ser.
κἄν μὴ ἐπεφύκει ζ (W.). ib. 22. fo. ἐνσπουδαζομένης.
102, 28. τῶν πάλαι σοφῶν coniecit Valckenaer. ib. 32.
οὐ βαρὺς ἦν ser. *. οὐ βαρὺς ζ. 103, 11. ἐκπεσεῖσθαι.
2, 3, e, m. ἐκπεσεῖν ζ. 107, 2. Σώτηροι ser. auctore
C. Keil Inscr. Boeot. 193. Σωτήροι ζ. 108, 26. ἐγκα-
ταλεκτέα ser. καταλεκτέα ζ. 110, 10. Ρουφιανὸς ser.,
W. Ρουσιανὸς ζ (t). 112, 27. ἀρχιερεῖς ser., W. ἀρχ-
ιερέως. 1. ἀρχιερέων 2, 3, E. 29. λειτουργήσαν Olear.
ἀλειτουργήσαν ζ. fo. λειτουργίαν. 113, 11. fo. ἕπασιν
*. 121, 20. ἀνειπόντες ἐς addidi *. — ib. 22 excidit
ὡς δὲ οὐχ ὑπεδέξατο (se. τὰς λειτουργίας) *. ib. 27 ma-
lis δι' αὐτῆς παρὰ τοῦ βασιλέως *. 123, 21. καθρη-
μένον Valesius, W. καθήμενον ζ (t). 124, 25. fo. ἡμῖν
καὶ *. 126. 29. ἐπαίδευε ser. *. ἐπαίδευσε ζ.

2. IN HEROICUM.

128, 1. Ἴων εἶ, ξένε ser. Ἴων, ὦ ξένε f, Wester-
mann. Ἴων ὁ ξένος ζ. 130, 14. τί δ' ἄλλο γ', ὦ Φοῖ-
μιξ ser. τί δ' ἄλλο γ', ἔφη f. τί δ' ἄλλο γ' ζ. 136, 16.
ἢ ἀδικοῖν ἄν Boissonade. ἀδικοῖν ἄν Westermann.

ἢ ἀδικοῖν ζ. 137, 6. πῶς γὰρ Hercher, recte, ut vi-
detur. πῶς γε ζ. ib. 30. διήειν ἄν Boissonade, t, W.
διήειν ζ. 139, 13. ὁ Στιφεὺς Dindorf. 141, 28. τοῦ
μετοπώρου ser., τὸ μετόπωρον ζ. 145, 28. αὐτὸν videtur
excidisse. 146, 2. ἐς ὃν ἔστιν ser. ἐς ὃν τείνει Westerm-
mann. ἐς ὃν τι ζ. 147, 1. νίκην incl. *. (olim inclusi
περὶ). ib. 17. νικήσει ser., W. νικήσει ζ. ib. 19. λέ-
γεις Westermann. ib. 25. ξυντιθέντες ἐπ' αὐτῷ ser. *.
ξυντιθέντες αὐτῷ ζ. 149, 16. λοιμὸν ἐρύκειν τοῦ ὄρους
ser. *. λοιμοῦ ἐρύκειν τοὺς ὄρους (ὄρους l.) ζ. ib.
24. εἶναι τι Boissonade ex cod. β. Westermann.
εἶναι τε ζ. ib. 32. ὄρωνται, ὦ Φοῖμιξ ser., W.
ὄρωνται, ἔφη. 150, 31. τὸν τόπον aut simile quid
excidit ante οὐ ἐποίμαινον *. 151, 30. fo. ἐπισπᾶσθαι.
157, 10. ἦσθετο 2. fortasse ex dittographia natum est
δι. 158, 24. ἐρημεύοι malit Westermann. 159, 24.
λιποθυμῆσαι ser. λιποθυμῆσαι ζ. 161, 26. fo. ὅποσα
κατ' εἰρήμην ἐστὶ. 163, 1. καὶ ὡς ἀνεπήδησεν ser. καὶ
ἀνεπ. ζ. ib. 21. ἐξηρήσθω δὴ ser. ex 2. ἐξηρήσθω δὲ
t(γ,β). ἐξηρήσθω δὲ καὶ ζ. 164, 5. ἐποιήθη ser. *. ἐξε-
ποιήθη ζ. ἢ σοφή ser. *. σοφή ζ. ib. 25. ἐν αὐτῇ τῇ
Ἰθάκῃ ser. partim Prellerum secutus. αὐτῇ Ἰθ. C. ἐν
τῇ Ἰθ. t, W. 167, 13. ἀποκρεμάμενον. 2. ἀποκρεμά-
μενον ζ. 168, 2. ἐκβάλλη. 3, 4. ἐκβάλλη 2, t, W. ib. 11.
Νέστορος fo. delendum. ib. 16. νενομίσθαι C. praeter
g. νομισθῆναι g, t. 171, 16. τόξα incl. 172, 13. στέλ-
λειν ser. cf. Append. ed. I, 79. ἔστελλον ζ. 173, 13.
πρὸ ἐς βασιλέα errore ἐς πόλεμον irrepsit in t. 177, 18.
αὐτὸ τὸ πάθος γ. αὐτὸ τε τὸ πάθος ζ. 178, 12. πρᾶ-
νοντι καὶ ἐγείροντι f, n. πρᾶνόντι τε καὶ ἐγ. ζ. 184,
18. ταῦτα om. f, Westermann. ib. 22. ἐξφοδομήται
ser. ἐξφοκοδόμητο ζ. 185, 29. τὸν πάνσοφον C. τὸν
πάνσοφον Diogenes Laert. II, 44. Tzetzes ad Lycop-
hron. 1097. Ol. Boissonad. secundum Valckenaer ad Eur.
Phoen. 321, Diatrib. 190. τὸν οὐδὲν ἀλγύνουσαν Ol. t.
ib. 31. καὶ incl. 190, 5. fo. καὶ ἠδῶ ἐκείνου *. 193,
12. ἀπαχθῆναι τε Westermann. ἀπαχθῆναι δὲ ζ. 16. καὶ
οἷα πέρα ser. καὶ πέρα ζ. 194, 26. ἐτυχέ με ἤρηκός

scr. ἔτυγεν ἡρηκώς ζ. 195, 1. ἐπῆλθε scr. * ἦλθε ζ. περὶ incl. *. 196, 7. αὐτόν incl. *. ib. 28. οἶμαι om. Westermann. 198, 30. ἀπολογήσεσθαι ser. *. ἀπολογήσασθαι ζ. 200, 30. ἔδωκεν 2, E. δέδωκεν t, W. ex 1, 3, g, d, π. 201, 23. εὔροντο 1, b, d, e, π, W. εὔραντο ζ. 204, 20. malim γινώσκει. 206, 7. μέγα incl. 208, 30. excidisse videtur βαῖνε θεά. 210, 32. τὰς δ' αὖ Westermann. 225, 1. τὴν δ' αὖ ζ. (τὰς μὲν — τὴν δ' αὖ Ol. 211, 29. nonne οὐδὲ ὀφθέντες? ib. σώματος incl. *. 212, 1. signum lacunae post Ἰλίω (t) auctore Prellero delevi. Ἐχινάδων τε EB. Ἐχινάδων t secundum C. ib. 12. ξυμπάσης δὲ ser. ex l, p, g, b. ξυμπάσης δὴ ζ. 16. ὀπόσῃν εἶπον incl. 31. εὔξεινος fortasse ex poeta fluxit. 213, 30. σοφοῖς deleverim. 214, 9. fo. κρημαστός ὅδ' 215, 3. videtur aliquid ante κατὰ τ. v. excidisse *. ib. 28. προσέβαλλεν αὐτοὺς ser. *. προσέβαλλεν αὐτοῖς ζ. 217, 27. τὸν ἵππαρχῶν τρόπον ser. *. τὸν ἵππαρχῶν τρόπον ζ.

3. IN NERONEM.

220, 6. fo. θαλαττεύουσι. 221, 12. lacunam hic magnam esse suspicari licet. 222, 20. βομβῶδη πως ἦξει ser. βομβῶδές πως, t et p. βομβεῖ πως E. ib. 21. μὴ θαρρεῖ μὲν δὴ ser. μὴ θαρρεῖ ζ. ib. 23. μὲν δὴ incl. *. 223, 2. fo. δήπου. 27. ἔχοντες καὶ add. ib. ἑλεφαντίνους ser. ἑλεφαντίνους ζ. post διθύρους exciderit ἀνεφάνησαν, sive προήλθον.

4. IN EPISTULAS.

225, 1. μειρακίω ζ. ἡ ὀρθὴ Τουπίου. ὀρθὴ ζ. ποθητὴ 1. ποθητῆ 2. — 2. τῷ αὐτῷ. 3. τῷ αὐτῷ. 21. ἀπέδυσσε ser. *. ἀπέλυσε ζ. 4. τῷ αὐτῷ. 226, 11. αἰματος μὴ στεφανώμεθα. φεύγωμεν 2, EB. 5. τῷ αὐτῷ. 6. μειρακίω. 7. τῷ αὐτῷ. 1. μειρακίω. 2, 32. ὄνειδος, ἐπειδὴ supplevi *. 227, 10. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἐγ-

κλημα ante ἀπιδε πρὸς τὸ θέατρον errore in t, W. relictum est. cf. E. Miller l. c. p. 758. 8. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίω. 2. 28. τῶν ὀδοιπόρων excidit in t. 228, 6. φίλια om. 2, EB, incl. 24. τοὺς δὲ — αἰθεσθαι Boissonade. τοὺς δὲ — αἰσθέσθαι Hemsterhuis. τὸ δὲ — ἔσεσθαι 2, E. 27. Ἀτύμιος sive Ἄτυμος conii. Boissonade. 9. τῷ αὐτῷ. 1. μειρακίω 2, EB. 10. idem titulus. 230, 3. εἰ δὲ καὶ νῦν γένοιτο Westermann. malim ἐὰν δὲ κ. v. γένηται. 106, 229, 31. ἔμπορός τις ἔλθω ser. ἔμπορός τις ἔλθῶν C. 32. κὰν καθῆσθαι ser. καὶ καθ. ζ. 11. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίω 2, EB. 12. τῷ αὐτῷ R, r. μειρακίω υβ. γυναικί 2, EB. 230, 29. φλογίζεσθε Jacobs. λογίζεσθε ζ (t, W.). 13. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίω 2, EB. 136. θᾶπτον εὔξαι m, o, W. 14. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίω 2, EB. 232, 5. ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος ser. ἐκ σαρκὸς ζ (sic Bentley; ἐξ ἀέρος E.). 29. ὅσον — καὶ del. E. Miller, relinquens secundae editioni verba καθάπερ πυρὸς ὀμῆ ὀβέυννται. 15. ἐτέρω 1. μειρακίω υβ, 2, EB. 16. καλῶς R, r, B. κάλλος ζ (t, W.). 26. σαφέστερον R, r, π. σαφέστατον ζ (t, W.). 16. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίω 2, EB. 233, 16. γαυρότερος ἵππος ser. ἵππος ζ (W.). 17. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίω υβ, 2, EB. 18. ἐτέρω 1. μειρακίω υβ. μειρακίω ἀνυποδέτω 2. μειρακίω ἀνυποδήτω EB. 235, 4. ὦ γῆ φιλήματα ἐρηρησμένα velint Boissonade, Miller. 19. πόρνη R, r. γυναικί πόρνη π, C. μειρακίω πόρνω 2, EB. 28. ἐκ. με ἀρ. ser. ἐκ. μὲν ἀρ. ζ. 20. τῇ αὐτῇ R, r, π, C. γυναικί υβ, 2, EB. 21. ἑτέρα γυναικί R, π, C. γυναικί υβ, 2, EB. 236, 6. τί λαμβάνεις. 1. τί λαμβάνη p, t, W. τί οὖν λαμβάνη 2, EB. ib. ἄνθος — οὐκ ὄν ser. *. ἄνθους — οὐκ ὄντος ζ. 29. τοῦτον φέρων, ἔση Miller. 22. τῇ αὐτῇ 1. γυναικί υβ, 2, EB. 237, 5. οἶαι πρότερον p, t, W. 23. ἑτέρα γυναικί 1. γυναικί υβ, EB. 16. πρὸς τὸ βέλτιον p, B, t, W. 24. τῷ μειρακίω (sic) R, r, π, C. μειρακίω υβ, 2, EB. 238, 6. σου συγγέουσα τὴν — χάριν R, r, p, B. σοι συγγέουσα τὴν — χάριν ζ (t, W.). 11. τὴν ἄλα δῖαν Cobet. τὴν θάλατταν R, r, π, C, 2, E. τὴν θάλατταν

ἠδεῖαν p, u, B, t, W. ὅτε ταράττεται ser. *. ὅταν ταράττηται ζ. ib. 22 et 28. ἀπεστράφης p, u, υβ, 2, EB. ἐπεστράφης ζ (W. 28). 26. ἄλλη 1. γυναικί υβ, 2, EB. 27. μειρακίω C, EB. 239, 5. τῆς τῶν γεωργῶν ἐπιμελείας p in mg, B, W. sublata, quam scriptor quaesivit, oxymori figura. πολυωρίας citat Dindorf in Thes. s. v. ib. 8. καὶ ὄντων deest in 2, quod hic moneo. 16. τοῦ ζῶου incl. 19. ἡ βαφή Jacobs. καὶ βαφή ζ (2, EB.). 30. τὸ κοσμήμασιν ἐπανορθοῦσθαι Miller. 18. γυναιῶ τινι 1. γυναικί υβ, 2, EB. 240, 12. ἦγοντα nunc supplevi *. (olim ἐκβάντα, in notis) 31. μή τις ser., W. εἴ τις ζ. πῦρ ἐναῦσαι οὐκ ἐθέλοντα ser. πῦρ οὐκ ἐναῦσαι θέλοντα Boiss. πυρὸς οὐκ ἐναῦσαι θέλοντα Ol. πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα C. 29. γυναικί πόρνη 1. γυναικί υβ, 2, EB. 241, 25. θυραυλίαι Ruhnken ad Timaeum 145, B. θυραυλικά ζ. 30. ἐτέρα 1. γυναικί v, γ, υβ. γυναικί ὑπάνδρω 2, EB. 31. πόρνη γυναικί 1. γυναικί υβ, γ, 2, EB. 32. γυναικί καπηλίδι 1. γυναικί υβ, γ, 2, EB. 33. τῇ αὐτῇ C. praeter υβ: γυναικί. 34. γυναικί πόρνη 1. γυναικί υβ, γ, 2. τῇ αὐτῇ EB. 243, 10. κᾶει ser. κᾶεται ζ (t, W.). 35. τῇ αὐτῇ 1. γυναικί υβ, γ, 2, EB. 36. γυναικί ἐτέρα 1. γυναικί υβ, γ, 2. τῇ αὐτῇ v, EB. 244, 5. φοβεῖς W. ex 2, ac videtur Ph. in ed. 1 quoque ita scripsisse. φόβος 1, t. 13. u add. ex γ, 2, W. abest ab 1, t. 37. τῇ αὐτῇ C. praeter υβ. γυναικί. 38. τῇ αὐτῇ 1. γυναικί πόρνη 2, EB. πόρνη γ, υβ. 245, 20. βασιλείων corr. B. ex 1. βασιλείων γ, 2, E, W. 25. fo. αἰσχυνθῆς, * antea del. ἐχόντων. 33. πᾶσι σεαυτήν παρέχεις ser. *. σεαυτήν παρέχεις ζ. 39. τῇ αὐτῇ R, r, v, π, c. γυναικί γ, 2, EB. υβ inscriptione caret. 246, 7. locus in 1 mancus ex 245, 22 supplendus est; male omisi lacunae signa ponere. 26. μηδὲ γράφειν φρυγάδα ἀνέξη, μηδ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. οὐκοῦν — φύσις 2, E. μηδὲ γ. φ. ἀνέξη, ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. οὐκοῦν — φύσις. B, t, W. μηδὲ γφ. φ. ἀνέξη; οὐκοῦν — φύσις. ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν ser. *. 29. οὐ τὸ λαμπρὸν ἐν τῷ ἄλογῳ τῆς δυνάμεως ser. οὐ τὸ λαμπρὸν ἄλογῳ τῆς δυνάμεως

ζ (t, W.). 247, 2. καὶ γάλακτος ante ἀλλὰ excidit mea culpa. 40. τῇ αὐτῇ 1. Βερσύνη EB, 41. Ἀθηνοδώρω 1, EB. 42. τῷ αὐτῷ 1. Ἐπικτήτῳ EB. 43. τῷ αὐτῷ 1. Ἀριστοβούλῳ EB. 44. Ἀθηναίδι C, EB. 45. Διοδώρῳ C, EB. 46. μειρακίω C, EB. 47. ἐταίρω τινί R, r. πόρνη v. ἐτέρα τινι πC. γυναικί γ, 2, EB. 248, 16. Αἰγαίου ser. ἀργαῖντι 1, t, W. ἀργεῖντι EB. ib. ἐπὶ θάλατταν ἐλθοῦσα συνεπλάκη ser. *. ἐπὶ θάλατταν συνεγάγεν ζ. 48. ἐταίρω τινι R, r. μειρακίω EB. 49. τῷ αὐτῷ R, r. Νέστορι EB. 50. τῷ αὐτῷ R, r. γυναικί γ, 2. μειρακίω EB. 51. Κλεονίδη φ. πόρνη v. γυναικί E.; R, r, om. inscr. 249, 23. εἰ καὶ κάλλιστον ser. *. εἰ κάλλιστον ζ. 24. τοῖς αἰοῖς ser. *. τοῖς ἄνοις C. τοῖς ἀνθρώποις EB. τοῖς ἄλλοις W. ex mea conj.; idem de ἀνέμοις cogitabat. 52. Νικήτη φ, t, W. 32. τοῦ κάλλους ser. *. τὸ κάλλος ζ. 250, 2. εἰ μοι θολώσεις et 4. ὀφθαλμῶν δημίτερον W. ex G. Hermannii coniectura. 53. γυναικί τινι R, r. γυναικί EB. 54. μειρακίω R, r. γυναικί γ, 2, EB. 250, 15. ἐφῆς ser. (W.). ἀφῆς ζ (t). 55. ἐταίρω γυναικί R, r. γυναικί γ, 2, EB. 22. τὸ πυρρὸν W. ex γ, 2, EB. τὸ πῦρ 1, t. 24. οὔτε δόδα W. οὔδὲ δόδα ζ. 29. μελλήσεις ser., W. μελλήσαις ζ. 56. μειρακίω γ, 2, EB. ἐταίρω τινί est in R, r ante ἦν ἄρα πάθος (251, 4), unde initium habet ep. et ἐρωμένῳ τινί ante πῶς σοι, 251, 1, quod hic fini adhaeret 3. εἰ μή τι 2, EB. εἰ μή τοι R, r, v, t, W. 4. παρᾶ εἶδεν supplevi *. 18. σπάση 2, EB. ἀρπάση 1, t, W. 57. πρὸς φιλοῦντα R, r. μειρακίω 2, EB. 23. εἶτα Westermann. εἰς ᾧ C, EB. καὶ t. 58. εἰς ἐρώμενον r. μειρακίω γ, 2, EB. 59. γυναικί γ, 2, EB. 60. γυναικί καπηλίδι C, EB. 61. γυναικί C, EB. 62. τῇ αὐτῇ γ, 2, EB. γυναικί U. 254, 7. ἐλλειπῶς Cobet. ἄλλη πως ζ. 9. ἡ καὶ ser. *. καὶ ζ (ἐπεὶ Westermann). κᾶγῶ σέ Cobet. καὶ ὡς ζ. 63. γυναικί C, EB. 64. μειρακίω γ, 2, EB. γυναικί U. 255, 5. τέθνηκας γ, t. 65, 66, 67, 69, 70, 72, 73 inscriptiones consentiunt cum nostra in φ, EB. 68. μειρακίω est in E, 71 Αἰρετιανῶ in EB. 73, 256, 18. ἐβάσκηεν, εἰ καὶ σφόδρα ἐνίοις δο-

κεί τοῦτο Jacobs, W. ἐβάσκηνε, κὰν σ. ε. δοκῆ τοῦτο
 ζ. 22. ἀπέχε ex p. 2775 W. ἀπέσχε ζ (t). idem cod.
 257, 8. κατὰ Γοργίαν habet et 26. οὐ λέγω, utrobique
 sequente W., sed altero certe loco nihil mutaverim,
 quia oxymoron captasse scriptor videtur. 258, 17.
 παρηγμένων. C, B. προηγμένων Aldus et EtW. 18.
 τοὺς κύκλους C, B. κύκλους Aldus et EtW. 27. φρά-
 ζωμεν malim nunc cum Boissonado.

Dialexin inscripsi olim Epistulis adiectam dis-
 sertationem 258, 30—260, 30.

259, 14. χρόνω ἄλωτά ser. ἄλωτά ζ. 27. τῆς incl.
 260, 10. ἀνθρώπων Bentley. ἀνω C. ib. τι add. 16.
 περιωπήσεις ser., W. περιωπήσεις ζ.

5. IN GYMNASIUM.

261, 3. νῆ Δία γ' MV. 4. ὕση M, V. 5. στρατιᾶν
 Cobet, M. στρατεῖαν ζ. 6. πλαστική D. ἐς ἐκείνας ἀπο-
 κείσθω μόνως C. ἐκείνας ἀ. μόνως DM. 10. καὶ κν-
 βερνήτην D. δὲ καὶ κνβ. Cobet. 11. συνήσιν Cobet.
 σύνεσιν CM. σύνεσιν ἔχει Sauppe. συνέσεως D. ξυν-
 έσεως V. cf. Philolog. XXI, 233, 13. σοφίαν D. σο-
 φίας CM. 14. λέγομεν CD. λέγομεν MV. ξυντεθῆναι
 DV. ξυνθῆναι C. ξυνθῆναι M. Ἰπποσθένης LV. Πολυ-
 δάμαντας V. Προμάχους DV. Προτομάχους CM. 21. εἶδε
 V. 22. interpunctionem ante μεταβέβλημεν om. DMV.

262, 2. ἔχθεσθαι D. 4. ταῦτα om. M. ξυλλαβέ-
 σθαι CD., idem postulat M. 7. ἀθληταὶ ἠτῶνται Co-
 bet. ἀθλ. λείπονται Mähly. 9. σχῆμα Cobet, V. καὶ τὸ
 ἐς δένδρα δὲ αὐτῆς ἦμον Cobet. καὶ τ. ε. δ. δ. αὐτοῖς
 ἦμον CDM. καὶ τ. ε. δ. δ. αὐ ἦμον Sauppe. καὶ τοῖς
 δένδροι ταυτὸν μήκος V. cf. supra 259, 10. 13. φνεί
 C2. φντὰ C1. τὰ om. MV. ib. ἀθληταῖς ser. ἀθλητῶν
 ζ. 14. περὶ αὐτοῖς V. ὑπνέχθη Cobet, V. ἀπηλέγχθη
 D. αὐτῶν add. 22. τὰ τῶν Ἡλ. M. δεῖ γὰρ που ser.
 cf. Phil. 401. δεῖ γὰρ περὶ ζ. 25. ὀπλίται C2D. ὀπλί-
 τῆς C1MV. 26. ἀκόντιον add. πυγμῆ M. 27. δίσκος
 add. τὸ παλαῖσαι ser. παλαῖσαι ζ. 29. καὶ ante πηδῆ-

σαι om. M. 31. ἦρκει ἐς νίκην Mähly cf. V. Ap. 65,
 23. ἦρκει ἢ νίκη CD. ἦρκει τῇ νίκῃ MV. τοῦ ἀκοντίου
 ἦρκει ἢ νίκη Sauppe. vide Philol. 245.

263, 10. cf. Schol. Plat. Protag. 335, e. 12. ἡ-
 πείρητο D. αὐτοουγρός CM. 14. δολιχοδρόμους τοὺς add.
 V. ἐγύμναζεν ἐν τῷ π. Schol. Pl. 18. διέκειτο V. δι-
 έκειτο CDM. μὲν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ om. M. 19. fo. ἐνε-
 κέτο — αὐτῷ V. 20. ἀπείχον Cobet, V. ἀπείχοντο
 CDM. 21. ξύν add. E. v. Leutsch. 22. ἐπειδὴ M. τοὺς
 ἀπάντων ser. τοὺς ἀπαντῶντας CDMV. τοὺς ἀπὸ πάν-
 των Cobet. 26. οἶον ἀγγέλλοντες ser. 401. οἱ ἀγγέλλου-
 τες CD. ἀγγέλλοντες MV. 29. οἱ δρόμοι D. οἱ ἄδρομοι
 CM. δρόμοι Cobet, V. οἱ ὀπλίται ser. 401. ὀπλίται ζ.
 ποικίλοι ser. πολλοὶ ζ. οἱ κατὰ Νεμέαν CDM. οἱ om.
 Cobet, V.

264, 2. οὔτω τι ἀκ. Cobet. οὔτω τοι ἀκ. CDM.
 οὔτως ἀκ. V. νικῶντων δ' αὐτῶν CMV. νικῶντων δ'
 αὐ τῶν D. Ἡλείων incl. κατ' αὐτὴν τὴν ser. 401. κα-
 τὰ τὴν ζ. εὐαγγέλια ἀπαγγέλλων V. 7. πόλειαν add.
 Meineke. 10. τῇ add. 11. περὶ τοῦ ὀπλίτου ser. περὶ
 ὀπλ. ζ. 15. ser. ἡ ἐνεχειρία cum M. ib. ἐπὶ πάντων
 τελευτῆς ser. cf. 258, 19. ἐπὶ πᾶσιν Sauppe. 21. ἀλει-
 ψομένους Sauppe. ἀλειφομένους ζ. 24. σκεπάζουσεν
 MDV. σκεπάζουσαι C.

265, 3. ἐν ταύτης M. 9. στέγειν ἐνεγυμνάζοντο
 ser. 401. ἐξεγυμνάζοντο CDM. ἐξεγυμνώσαντο V. 10.
 προιόντος V. 13. πυγμῆ δὲ τὸ πρὶν ἐσκευάζετο οὔτως.
 εἰς στορόφιον, ὃ ἐστὶ στορογγύλον ζωνάριον οἱ τέσσαρες
 τῶν δακτύλων — μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατος φησὶν ἐν
 τῷ περὶ γυμναστικῆς Schol. ad Plat. remp. 338 e. 19.
 τῶν om. CDMV. ib. δέψοντες Cobet, V. ἔψοντες ζ.
 20. προεμβάλλοντες M. γε om. Schol. 27. plena inter-
 punctio est post εὔρηται in DM. ib. εὔρηται MV. 29.
 τοῦτον ser. 395. πολέμου ζ. τῷ ἔργῳ incl. V.

266, 2. συγκείμενον — πυγμῆς citat Schol. Plat.
 l. c. 3. παρ' ἕτερα D. καὶ τῷ ἐν προαγῶνι ἀγωνίζεσθαι
 ser. 238. καὶ τῷ πρὸ αὐτῶν ἀγ. CDM. πρὸ αὐτῶν
 incl. V. 8. δὴ πτωμάτων ser. διαπτωμάτων ζ. 9. καὶ

πάλην incl. Cobet, V. 11. τοιαύτην M. μόνη DV. μόνην CMD. ἔμοι γούν Sauppe. ἔμοιγε οὖν DV. ἔμοιγε M. 16. ὀκτώ που ἢ δέκα στάδια om. D, incl. V. καὶ ὁ πένταθλός τι τῶν τριῶν, οἱ δρομεῖς διαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω. τί δεινὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων; οὐδέν ser. καὶ ὁ π. τὸ δεῖν ἀπὸ τῶν αὐτῶν οἱ δρομεῖς διαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω ἀπὸ τῶν τριῶν χαλεπὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων οὐδέν CM. καὶ ὁ π. χαλεπὸν [δὲ] ἀπὸ τῶν τοιούτων οὐδέν D. καὶ ὁ π. [τὸ θεῖν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. οἱ δρομεῖς διαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω ἀπὸ τῶν τριῶν]. χαλεπὸν [ἀπὸ] τῶν τοιούτων οὐδέν V. cf. 238. 16. γυμνάζεται V. γυμνάζεται CDM. τὴν ἰλὸν DV. τὴν ἕλην CM. 23. κοίλη Ἄλται Cobet. cf. 234. 28. προσβήσεται DV. προσβήσεται CM. 31. γυμνάζεται M(C?). ἄλλοτε ἄλλον V. ἄλλοτε ἄλλω D. ἄλλοτε καὶ ἄλλω CM.

267, 1. ἐκατέρα ser. ἐκάτερον DV. ἐκατέραν CM. 4. καὶ μόνου τοῦ γεγυμνάσθαι ser. καὶ μόνου τοῦ γ. CM. καὶ μονοῦ τὸ γ. DV. cf. 239. 5. παρελθεῖν δὲ CM. παρελθεῖν δὲ φασί Cobet. παρελθεῖ δὲ ταῦτα DV. φασιν post πάντα collocavi. ἐπ' ἄλλω δὲ ἄλλω V. ἐπ' ἄλλω τε ἄλλω CDM. 9. τὰ add. DV. 10. στάδιον μόνον V. 11. τρεῖς ἐπτὰ Μεσσηνίως CM. Κορωναιὸς debuerat Ph. scribere. 14. κατὰ δὲ τὴν add. Sauppe. 16. δὲ om. M. 18 et 19. Εὐρύβατος DV. Εὐρύβοτος CM. 21. ἐκρατίστεισεν ser. 398. κρατίστως CDM. κρατίστα Cobet, V. malui πνικτεύσας ἐνίκησεν includere 398. 23. Σμύρνην CDM. 24. καὶ καθ' Ἐ. ser. 401. Ἰσαι καθ' Ἐ. CDM. καὶ ὀπόσαι καθ' Ἐ. Cobet, V. εἰ νόμους ἔγραψεν αὐτοῖς ἐναγωνίως ser. εἰ ν. ἔγραψέ τε ἐν τοῖς ἐναγωνίως C, D (ἔγραψε τις). εἰ ν. ἔγραφέ τις ἐναγωνίως. M. εἰ ν. ἔργ. τις αὐτοῖς ἐναγωνίως Cobet, V.

268, 1. μήπω τεθέν incl. 398, 2. οὕτω τι Cobet. cf. 2, 8, 31. 5. ante φασί videtur memoria Hippothenis, qui primus lucta puer vicit Ol. 37, excidisse. ib. παίδων ser. παῖδα. 5. fo. παίδων καὶ πένταθλον. 6. Εὐτελίδαν DV. Εὐτείδα C. Εὐτεάδα M. 15. νεύκηκε καὶ φαίην, quae verba in C. post λέγονσι inveniri dicuntur, delevi et Κρέων in Κρίων mutavi. καὶ ὅτι ὁ

Κρέων DV. ἐνίκησε δὲ πυγμὴν ὁ Κρέων M. 16. Δημάρετος C. Δημαρητος DM. Δημάρετος Cobet, V. 17. Κραιεύς CM. 19. παῖδα παγκρατιαστὴν ἐνέγραψαν ser. παιδὸς παγκρατιαστοῦ ἐνεγράφησαν CM. παιδὸς παγκρατιαστοῦ [ἄθλα] ἐπεγράφη D. παιδὸς παγκρ. ἐπέγραψαν V. παιδὸς παγκρ. ἀγῶνα ἔθεσαν Cobet. οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου βραδέως αὐτὸν νοήσαντος CM. ὁ. ὁ δὲ ἐ. ὁ. β. αὐτὰ ἐννοήσαντες D. ὁ. ὁ. ἐ. ὁ. β. αὐτὸν ἐννοήσαντες Cobet. ὁ. ὁ. ἐ. ὁ. β. νομίσαντες V. cf. 245. 20. περαιτέροις C. παρ' ἐτέροις MDV. κάκεινη δὲ ser. κάκεινη τε CDM. κάκεινη γὰρ Cobet, N. γούν V. N. οὖν CDM. 24. δοκεῖ DV. δοκῆ C. δοκέη M. 27. αὐταὶ ser. 402. αὐταὶ ζ. καὶ incl. D. del. V. 29. πρόσκεινται ser. πρόκεινται ζ.

269, 2. ἐγὼ incl. V. 5. κρατεῖ C. 6. εἰδῶτα μήπω ser. 402. εἰδῶτα μὲν που ζ. (verba εἰδῶτα — parenthesin habet V.). 7. εὖ add. 9. ἴοι D. εἴη C. ἦει MV. 11. ἀποκαθῆραι Cobet. ἀποκαθῆραι ζ. 13. γυμναστικῆς ἐστὶ σοφία Cobet. 14. γὰρ add. 15. γυμνώσκει τι ser. γυμνώσκειτο CDM. γνώσκειτο V. ἐπὶ τοῖς παισὶ D. 16. βασανίζων — αἵματος incl. V. 21. ἐπαντλοῦντες τι MV. ἐπ. τε D. ἀποκλύζοντες ser. ποτίζοντες ζ. ἐπαινοῦντες ἢ ποτίζοντες Cobet. 23. ῥήξαντα δὲ τι ser. ῥήξαντά τι δὲ ζ. ib. ἢ τραθέντα om. M. 25. ἐς ἱατροῦ ser. 402. εἰς ἱατροῦς ζ. 27. ἀρνούτως Cobet, V. ἀρούτως C. ἐκ τούτων DM. κάκεινο V. κάκεινα ζ. 30. ξυλλαμβάνειν δύναίτο add. 396. 31. ἐπαίειν ser. εἶπεν CDM. εἶποι V. 32. ὁ δὲ φθισικῶν ὑγίανσιν ἀπάντων, οὕτω καὶ (mediis inclusis μεγάλου — γινώσκειν) γυμναστικὴν οὐκ ἂν ἐπαγγέλλαιτο V. ceteris non mutatis velit Sauppe ὁ δὲ φθισικῶν ὑγιῆς ἀνήθ' ἂν, καίτοι μεγάλου ὄντος κτέ. scribere, de imitatione loci Plat. Prot. 346, e cogitans. ὑγιῶς ἄπεται M.

270, 1. αὐτοῖς CMV. 2. ὅμως φασιν Cobet. 5. καὶ ὁ τὰ βαρ. Cobet. ἢ ὁ τὰ βαρ. ζ. 7. σοφίας τῆ τέχνη ser. οὐδὲν ἂν γ. C. 11. τοῦ δι' ὁ Cobet. τούτου δι' οὐ ζ. 15. τῷ ἀνθρώπῳ Cobet, V. τῶν ἀνθρώπων ζ. 18. γυμνάσειε δ' αὐ V. γυμνάσειε δ' ἂν ζ (γ. δὲ καὶ

Cobet). ἀγασθῆναι τε αὐτὸν ser. ἄ. τε αὐτὸς CDM. ἀγασθῆναι καὶ αὐτὸς V. 19. καὶ παλαιστρα γένοιτο ser. καὶ π. γε C. καὶ π. γε Ἐρμού προῖτη εἶη Sauppe. 20. καὶ οἱ πλασθέντες δὲ CM. καὶ οἱ πλ. γε V (qui incl. πλασθέντες — οὗτοι εἶεν), Sauppe. πληθὺ ὑπὸ add. Sauppe. 21. οἶδε ἄρα εἶεν οἱ ἐν τῷ πληθῷ γυμνασάμενοι ser. (οὗτοι incl. ἐν add.) cf. 235. 22. ἐν ᾧ ἦσαν incl. ἐν τῷ ἦσαν s. οὐς πλάττεσθαι cum Cobet. ser. ἢ πλάττεσθαι CM. πλάττεσθαι DV. ἄνθρωποι ἄρα οὗτοι εἶεν, οἱ ἐν τῷ πληθῷ γυμνασάμενοι ἐν ᾧ ἦσαν, πλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ Προμηθέως φόντο Sauppe. πλ. ὑπὸ τοῦ Πρ. οἴοντο V. καὶ οἱ γυμνασθέντες γε ἐν Πρ. (ἄνθρωποι δὲ ἄρα οὗτοι ἂν εἶεν ἐν τῷ πληθῷ γυμνασάμενοι ἐν ᾧ ἦσαν) πλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ Πρ. φόντο Cobet. 25. ὕπη M. 26. ἐτέθησαν ser. ἦσαν s. εἶδιν Cobet, V. 32. τὸ σῶμα Cobet. τὸ εἶδος V.

271. Πεισίροδον ser. Πεισίδωρον s. 3. ἐγύμναζε ser. ἐγύμνασε s. 8. αὐτοῖς MV. 8. ἐγράφη αὐτοῖς MV. 9. μηδὲ αὐτὸν ἀνέλ. εἶναι M. ἐγκονίεσθαι, παλαιστρα ser. cf. 229. κονίεσθαι ἐν παλ. Cobet, V. κονίσαι παλ. CDM. 12. Ὀλυμπίασι V. 17. γυμναστής τις ser. γυμναστής s. τεθηγμένη DV. τεθειμένη CM. 22. Ἑλληνοδίαν MV. Ἑλληροδίαν s. 23. καὶ αὐτοὺς ante τοὺς γυμναστὰς collocatum in CDMV, ubi del. Cobet, post τῶν πολεμικῶν transposui 402. 24. μελέτην — ἠροῦμενοι om. M. 26. ὕπου γε MV. τὸ φρενυμότατον Cobet, V. 27. πάντως DV. πάντες CM.

272, 3. τὸν Καρύστιον πύκτην ἀπιστούμενον ἐν Ὀλυμπίᾳ τῷ ἀντιπάλῳ ser. 230 et 402. τὸν Καρύστιον ἀπιστούμενον ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν πυγμὴν τῷ ἀντιπάλῳ CDM. τὸν K. ἀφιστάμενον ἐν Ὀλ. τῆς πυγμῆς τῷ ἀντιπάλῳ V. 5. τὰν ἀπ. ἀρότρον CD. τὴν ἐπ' ἀρότρον M. τὴν ἀπ' ἀρότρον V. 7. οὕτω τοι CM. οὕτω τι DV. 9. Ἀρριχίωνα Cobet, V. Ἀρίωνα C. Ἀρίωνα M. Ἀριστίωνα D. 10. νικῶντα — Ὀλυμπιάδα om. M. idem om. καὶ ἤδη ἀπαρορροῦντα. 15. Πρωτομάχου M. ἐν Πελλήνης Cobet, V. ἐν Πέλλης CDM. 22. οὐκ ἀληθῆ μὲν Cobet, V. 23. οὐκ ἀπαξιοῖ τί σε DMV. εἶναι τῶν ἐαυτῆς παιδικῶν D (incl. εἶναι?) τῶν ἐαυτῆς παιδικῶν CM. τὰ

ἐαυτῆς παιδικῶν V. τῶν ἐαυτῆς τὰ παιδικῶν Sauppe. Ὀλυμπίασι V. Ὀλυμπίαζε s. quod fortasse poterat retineri cf. I, 344, 4. 25. ἀναπνεύσας ὑφ' ὧν ἦκουσε ser. 403. ἀν. ἐφ' ὧν ἦκ. CDM, et V (ἐξ ὧν). ἀν. ἀφ' ὧν ἦκ. Cobet. Πολυδάμας et 27. Πολυδάμαντα DMV. Σκοτουσσαῖον DV. Σκοτούσσιον M. Σκοτούσιον C. 29. ἀφ' ἡλικίας D. ἐς τὸ παγκράτιον ser. εἰς τὰ παγκράτια s. 31. ἐρρωμένη τε καὶ γυναικὸς πρόσω ser. 403. ἄρρενῆ τε καὶ γυναικῶν CDM. ἄρρενικῆ γυναικί V.

273, 2. ἀπούσει ser. ἀπούσαι CD. ἀπούσειας MV. 3. ἀγάμενος D. conj. ἀρόμενος C. αἰδοῦμενος MV. 5. Ἄτταλος D. Ἄττατος C1. Ὀσσατος C2, MV. 9. ἐκκρίτον τε νομίεσθαι ser. 235. νεκρὸν γὰρ νομίεσθαι CDM. μὴ γὰρ ἀγωνίεσθαι V. 13. ἔργου μείζονος δεῖ πάντα τολμᾶν προκινδυνεύουσιν M. 15. ἐπεὶ δὲ CD. ἐπειδὴ δὲ MV. 19. ὥς μήτε ἐκλύοιτο ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας τὸ ἐνεργὸν τῆς τέχνης ser. ὥς μήτε τὸ ἐνεργὸν τῆς τέχνης ἐκλύοιτο ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας s. (ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας om. M.). 21. τὸ μὴ Cobet. 22. πᾶσαν om. M. 24. ἐργονοῦσιν Cobet. 25. ἐξ om. M. 26. ἐξετάξουσι δὲ γυμνασταί, εἰ νέος (pro ἐπὶ πᾶσιν, εἰ νέος) V. cf. 233. 28. ἢ λίγρος Sauppe. οὔτε γινώσκουσιν, οὔτε, εἰ γινώσκουσιν [οὐδὲν], οἱ νόμοι σφίσι ὑπὲρ τῶν τοιούτων διαλέγονται ser. οὔτε εἰ γινώσκουσιν οὐδὲν, οἱ νόμοι σ. ὑ. τ. τ. διαλέγονται CDM (ὑπὸ C.) οὐδ' εἰ γινώσκουσιν μηδὲν, οἱ ν. σ. ὑ. τ. τ. διαλέγονται τι V. οὔτε γινώσκουσιν ἂν οὗτοι, οὔτε οἱ ν. σ. ὑ. τ. τ. διαλέγονται. Sauppe. οὔτοι μὲν φροντίζουσιν οὐδὲν, οὐδὲ οἱ ν. σ. ὑ. τ. τ. διαλέγονται Cobet. cf. 230. 31. δεῖ add. V, Cobet, Sauppe 403.

274, 3. γὰρ om. M. 6. προπάλων DM. 7. τὴν δὲ αὐτῶν σώματος μερῶν ἀναλογίαν ser. ἤδη δὲ αὐτῶν σώματος s. Sententia quae fuerit huius loci intellexit Cobet 50. — 10. δεῖ add. 403. 11. καὶ ὦμο γλουτὸν om. V. μετὰφρασα θεωρεῖσθαι πρὸς γαστέρα ser. μ. δὲ θ. πρὸς τὴν γαστέρα V. μ. δὲ θ. πρὸς τὰ ἕτερα M. et D. (om. δὲ) μετὰφρασα θεωρ. πρὸς τὰ στέρα Cobet. 16. ἀλλὰ τὸ Cob., V. ἀλλὰ καὶ CDM. ἀποδιστάντα ser.

et καὶ incl. ἀποδύσαι M. ἀποδύσαι V, Cobet. ἀποδυσ-
 τασθαι CD. 17. καταστήσαι Cobet. 18. σίγνεται om.
 M. κέρταται velit Cobet. πῶς γὰρ δὴ ser. 236. ἔπου
 γὰρ δὴ ε. οὐ γὰρ δὴ Cobet. 19. τοιοῦτον DV, Cobet.
 20. ὡς μὴ κυσίν V. 22. τοῖς δὲ ἐς τόδε add. M. τῶν
 κυνῶν χρῆσθαι ser. 237. τῶν κυνηγετικῶν χ. CMV. τὸν
 κυνηγετικὸν χ. D. 25. τοῦτοις DM. 26. ante ἀνθρώ-
 πων V. plene interpungit, finita periodo in ἦρα. 27.
 ἐς Ὀλυμπίαν ἢ Πυθῶ ἄγειν ser. ἐν Ὀλυμπία ἢ Πυθοῖ ἄ-
 γειν CM. ἐν Ὀλ. ἢ Π. ἀθλεῖν DV. 29. καὶ ἀναλογία
 ἐπεσκέφθαι αὐτὸν πάντων ser. 237. καὶ ἀναλογίαν μὲν ε.
 τὸν πικτήν Cobet. πρὸς δὲ τῇ ἀναλογία ser. cf. infra
 283, 32. πρὸ δὲ τῆς ἀναλογίας ε. 32. πορισόμενος D.

275, 2. ἀσκεῖσθαι ser. 403. ἀνείσθαι ε. 3. ὑπὲρ
 τοῦ ε. D. 5. ὑδροφορεῖν — ἀλεῖν incl. V. 5. ἀνήσει
 Cobet. 6. εἰ δὴ V. 9. κατὰ τὸν πόλεμον MV. 10. ἔ-
 πραττεν ser. 403. ἐπράττετο ε. 13. θεωρῶν V. cf. 235.
 17. ξυνοποικουρεῖ πως ser. ξυνοποικουρεῖ ποτε. CD.
 ξυναποχωρεῖ ποτε M. ξυνοποικ. ἐνίοτε V. παιδίον μὲν
 ὄντων Cobet. cf. 297. 18. ἐκρήγνυται δὲ supplevi de-
 letis verbis, quae apud MV. sunt: προϊόντων δ' ἐς
 ἐφήβους καὶ μεθισταμένων ἐς ἄνδρας καὶ ἀπιούσης ἀκ-
 μῆς δὴλα καὶ φανερὰ γίνεταί. ib. μεταβολὴν σχόντος
 ser. μ. ἰσχύτος ε. 20. νέων δὲ γε γονῆ ser. cf. 230.
 νέων τε δὲ γονέων CM. et D. qui inclusum addit σπο-
 ρὰ et conj. δὲ γε — νέων ἐκ δὴ γονέων V. 20. καὶ
 malim abesse. 21. ἰσχὺς — ἡώμη — χυμοί V. vide
 279, 28. 24. ἀγνοεῖσθαι CM. et (om. δε) D. ἔστων
 δὲ V. εἰ ὑγιᾶς ser. πῶς ε. cf. 230. 28. γλιχόμενον ser.
 ἐχόμενον ε. ἀναβαλλόμεθα ser. 403. ἀναβαλλόμεθα
 CDM. ἀναβαλούμεθα Cobet. V. 30. δεῖ δὲ τὴν κυρίαν
 βαδίζειν ser. 403. δεῖ δὲ τὴν κ. ἐπεσκέφθαι D. δεῖ δὲ
 τὴν κ. CM. δεῖ δὴ εἶναι κρίσιν V.

276, 1. οὐ πάντι MV. malis hacc verba οὐ
 πάντι τι ἡρόδιον abesse. οὐ πάντη ε. 4. νεανίας D. 8.
 ἀναιμον ser. 404. ἀναμον ε. 9. μυώδη ser. χυμώδη ε.
 12. alterum καὶ om. V. 13. τοῖς πόροις V. εἰ μὴ ἀπαν-
 τλοῖμεν ser. εἰ μὴ ἀμύητοι μὲν C. ἀμύητοι μὲν M. εἰ

μη ἀμύνομεν D. οἱ ἀμύητοι μὲν V. 14. τινὲς οὐδὲ
 ἐπιτήδαιοι ἐς ῥαστώνην ser. τινὲς δὲ ἐπιτήδαιοι ἄραι οὐ-
 δέν C. τινες οὐδὲ ἐπιτήδαιοι ἄραι οὐδέν D. οὐδὲ ἐπι-
 ἄραι οὐδέν M. τοὺς ἰδρωτίας δὲ ἐπιτήδαιοι ἄραι οὐδέν
 V. ἀλλ' ἀναχέονται V. δέοντας ἀναλίσκονται C. 16. πάν-
 των μὲν MV. quod servandum erat. 17. τοῦτο γὰρ ἐς
 ἄνδρα οὐ βεβαιοὶ D. τὸ γὰρ ἐς ἄνδρα οὐ βεβαιοὶ M.
 et V, qui incl. 20. κολακευτέον CDM. corr. Cobet, V.
 22. τὸ ἕτερον D. τῶν τεκόντων V. cf. 231. 23. φο-
 φαίνοιο. 24. ἦττονα C. ἦττον (sic) M. 27. κὰν MD.
 καὶ C. καὶ V. γίννηται ser. 404. γέννηται Cobet. γεγέ-
 νηται ε. 29. δηλοῖτέ τι ser. 404. δηλοῦται τι C. δηλού-
 τω τι. MDV. 32. ξυγκεκληγμένοι Cobet, V. ξυγκεκλι-
 μένοι ε.

277. καὶ οἱ ἀναπεπταμένοι Cobet, V. καὶ ἀνα-
 πεπτ. ε. 5. ἀλίσκεσθαι DV. ἀλίσκεται C. ἀλίσκονται M.
 6. ὥστε καὶ ser. ἔσται καὶ ε. 7. εἶναι ser. 404. εἶσι
 CDM. et V, qui incl. ἦττον διαδοθήσεται ser. ἦττον
 ἀναδοθήσεται C2, DV. ἦττονα δοθήσεται C1, M. 9. ἐς
 τροφήν ser. 399. τροφήν ε. 10. περὶ γονῆς ser. περὶ
 τροφῆς CDM. περὶ τῆς φύσεως V. ἀγωνιζομένων M. 12.
 τὸν δε V. τῶν δὲ CM. τὸ δὲ D. 11. ἐκάστω ἀγωνισμά-
 των CM. βαρὺς μᾶλλον ἢ οἱ κοῦφοι καὶ κοῦφος μᾶλλον
 ἢ οἱ βαρεῖς ser. 238. βαρὺς μ. ἢ κοῦφος καὶ κ. μ. ἢ
 βαρὺς ε. βαρὺς μ. ἢ κ. καὶ incl. V. καὶ μὴ κεκολασ-
 μένος V. μὴ κεκ. ε. 17. περιστροφάς ser. 404. ὑποστρο-
 φὰς ε. ὑποστροφάς D. 18. πηθήσεται Cobet, V. 20.
 χοῖναι C. ἐγκατερείσει ser. 404. κατερείσει C. κατερείσει
 DMV. 21. δισκεύσει Cobet, V. δισκεύει ε. 24. ἂν μὴ
 τοῦ μεσαγκύλου ἄνω ψαύωσιν οἱ δάκτυλοι σμικροὶ ὄν-
 τες C. et M, ubi μεσαγγύλου ἂν (ἦν V.). τοῦ μ. ε. ψ.
 οἱ δ. μὴ σ. ὄντες DV. 27. κερρατύνθω Cobet, V. κε-
 ρρατύνθω ε. 29. excidit mentio differentiae cuiuspiam
 inter dolichodromos et stadiodromos obtinentis. 32. δὲ
 add. D. σχεδὸν οἶον MD. σχεδὸν οἶ C. σχεδὸν τι V.

278, 1. ἀπάροντες C1. 3. ὀπλίτου MV. 4. τῶν add.
 Cobet, V. 7. ἀγωνιζόμενοι ser. ἀγωνισόμενοι CDM.
 ἀγωνιούμενοι Cobet, V. καὶ ὁμοῦ CM. χοῖ ὁμοῦ D. 8.

τε om. V. 9. καὶ add. 10. εὐ φοροῖτο MV. εὐφοροῖτο CD. 12. καὶ incl. V. cf. 231. 16. συγκείσθω δὲ εὐπαγεῖς V. συγκείσθω δὲ εὐπαγῆς ζ. 23. ἢ add. D. τὸ στάδιον CDM. τοῦ στ. V. 25. συντετάχθων om. M. 30. μὴ ἄνω σφαιρῶν ser. 404. μηνῶς ἀναφουγγῆς C1. μὴ ἀσφριγγῆς M. μὲν ἀναφορεπῆς corr. ex μὲν ἀνεροπῆς C2. fo. praestat μὴ ἄγαν σφαιρῶν. 31. καὶ incl. 32. ἐς τὸ πλήττειν Cobet, V. ἐστὼν πλ. ζ. οἱ δὲ ἦττον DV. οἱ ἦττον C1. οἱ οὐχ ἦττον C2M. παγεῖς V. βαρεῖς ζ.

279, 1. σὺν ῥώμῃ M. 3. εἰ μὴ ser. ὡς μὴ CM. εἴ μὴ DV 4. οὐτ' ἄλλου V. οὐδ' ἄλλου ζ. μὲν incl. 8. καὶ incl. V. τῶν add. 9. τε add. 12. οἱ τοιοῦδε Cobet, V. οὕτως οἶδε ζ. 20. ὄμους M. 21. προσφρῦες μὲν DV. μὲν προσφρῦες CM. 26. δέξης CM. δέξης D. 27. κεφαλαῖ ὤμων incl. 404.

280, 1. πλεονέκτημα πάλης ser. ἀγαθὸν πάλης ζ. 2. οὐ add. ἄρχουσαι — αἶδε φλέβες om. D. 3. ἐπιβάσα τοῦ ὄμου, κατιοῦσαι δὲ ser. ἐπιβάσαι δὲ τοῦ ὄμου κατίας MV. 4. βραχίονι V. βραχίονα CM. 8. ὑποκυμαίνουσαι Cobet, V. ἐπικυμαίνουσαι CDM. 9. ἐκθερμαίνουσι τούτοις D. ἐκθ. τὸν τούτοις C. ἐκθερμαίνουσι τούτους V. χαρωπὸν ἐκκυμαίνουσι τούτοις M. τὸ εὐδιον τῶν χειρῶν αἶμα ser. (cf. 276, 27). τὸ εἰ τῶν χ. πνεῦμα D. καὶ εὐδιον τῶν χ. πνεῦμα CM. καὶ εὐδιον τῶν χ. πν. V. 10. προηκόντων μὲν ὑπονεάζειν, νεαζόντων δὲ ποιούσιν ὀρητήν τε φαίνεσθαι ser. 239. προηκόντων μὲν ὑπονεάζουσι, νεαζόντων δὲ λήγουσι ὄρη. τε φαίνεσθαι. CD. et M. (ὄρη. δὲ φ.) πρ. μ. ὑπονεάζουσι, νεαζόντων δὲ θήγουσιν ὀρητικὸν φαίνεσθαι V. cf. 231. 11. καὶ del. V. 12. τῆς πάλης V. 15. καὶ om. V; incl. χαρίεντα ser. τὰ βίεντα CM. τὰ μύοντα D. τὰ ἀμείνονα V. 16. καὶ incl. V. 17. malis κατεσκληρότα 18. παλαιστρικά μὲν V. τῶν προεχόντων add. 19. ἦττονα. fo. ἦττον ἱκανά. παλαιστικώτερα V. παλαιστικώτερα ζ. 20. οἷς ἂν τύχη add. 404. 21. κακοστόμαχοι ἀλλοκοντα ser. 404. στομάχοις ἀλλοκονταί ζ. 27. ἂν add. DV. 31. διακρινέτω Cobet, V. 32. ἐπιλείπει γὰρ μυελὸν τοῦτον incl. V. μυελὸν τοῦτον ser. μυελοῦ τοῦτο ζ.

281, 1. ἂν add. V. 2. ὀλισθήσαι τι D. conj. ὀλισθ. τε CD. 3. τάδε ser. καὶ δὴ ζ. 8. ὑπόλιπα D. ὑπολιπφρα C. ὑπόλιπα MV. 11. προσερείδουσα Cobet, V. 12. ἱκανούς V. ἱκανῶς ζ. 18. εἰ μῆθαιμοὶ εἰ ἢ πν. φέροῖτο ser. ἦν μῆθαιμοῦ ε. κνήμη φέροῖτο M. ἦν μ. εἰ. κ. φέροῖται D. 19. ὀρθῶς B. ib. τῇ ἐπιγουνίδι ser. τῆς ἐπιγουνίδος ζ. 20. ἐν add. Cobet, V. 25. ἀπροχειριεῖται ser. 404. ἀπροχειρία CM. ἀπροχειρίαν DV. 27. μὲν add. Cobet, V. 29. οἱ μικροὶ μεγάλοι V. 30. εἶγε τετράγωνοι Cobet, V. cf. 233. εἰ τετρ. D. 32. ὑπερφρεστέρους M.

282, 4. καὶ incl. V. cf. 231. 8. ἐπαίροντες Cobet. προσπαίροντες ζ. 10. τῶν μικρῶν μεγάλων CM1, V. τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων M1. 13. πάλην V. τὰ δυσφύλεκτα add. 15. καὶ ἱμαντώδεις καὶ οὐς ἐπονομάζουσιν ἄρητους, τοιάδη ἀθλητῶν εἶδη ser. 400. καὶ ὡς ἐπονομάζουσιν ἄρητους τοιάδη ἀθλητῶν εἶδη CDM. καὶ ὡς ἐπονομάζουσιν ἱμαντώδεις ἀθλ. εἶδη V. 18. ἀετώδεις δὲ et ὄμοιοι add. M. et D. uncis appositis. 26. ἄμφω δὲ D. ἄμφω δὲ οἶδε CM. 23. γε μὴν δι' ἀμαρτίας V. fo. ἐς τὰς διαμαρτίας cf. 231. 24. σχιζία δὲ ser. σχιζία τε ζ. 27. κατὰ incl. 29. καὶ ἀνευμένιοι μᾶλλον om. M. 30. κατὰ ταῦτα ser. τὰ αὐτὰ D. τὰ νῶτα CM. εὐκότες τὰ νῶτα MV. 32. εἴροντες D. εἴρωνες CM. καθαιροῦντες V.

283, 1. κ. δὲ V. κ. τε ζ. χολικοί V. χολεμικοί ζ. 2. ἀετῶ ser. τούτων ζ. οἱ ὀρητικοὶ τε καὶ ser. καὶ ἀτρομικώτατοι CM. καρτερικώτατοι V. 3. καὶ μεγαλόστερονοι ser. οἱ μεγαλόστερονοι DV. οἱ μεγαλέστεροι C. ἀσφαλέστεροι M. 4. λέοντι δὲ ser. καὶ αὐτῶν ζ. 5. καὶ incl. ib. καὶ om. V. 9. καρτερῶς δὲ D. καρτερός CM. καὶ καρτερῶς σύροντες V. κ. εἴροντες CM. 10. σπαράζει δὲ τούτοις M. τοῖς ἄρητοισι MV. 13. ἄρητικοι MV. ἄρητοι CD. 15. ἰσχύειν M. 16. οἶδα add. ὡς ἐγὼ Cobet, V. ἐγὼ ζ. 17. μειράκιον ser. ἀνθρώπιον ζ. ἦν — ἀνθρώποις μέγα (28) habet μ. 18. νοσήσαντι ἐπέδωκε τὰ ἀριστερά cett. om. D. 25. τῷ τοῖς CDM. 27. δοκεῖ CM. 29. ὁ add. Cobet, V. 30. δεκταὶ CDM. incl. δειναὶ Cobet, V. cf. 234.

284, 1. πω ser. που ζ. ib. μ. excerptis haec: ὅτι ἀρίστη κράσις ἢ θερμὴ τε καὶ ὑγρὰ ἐξ ἀκηράτου τε καὶ καθαρᾶς ὕλης συγκειμένη καὶ ἐλευθεροὶ κτέ. 4. ἰλίων καὶ θυμῶν C. 5. καὶ τῆς M. 6. ἐπαναπλεῖ proposui olim et ἐπαντλεῖται, hoc praetulit V, illud D. ἐπαντλεῖ C. μ. εὐκάματοι μ. ἀκάματοι ζ. cf. Eur. Bacch. 66. 7. καὶ εὐδαίτοι om. C. τὰ δὲ C. τὸ δ' M. 9. ἀρίστης add. CDM., om. V. incl. 12. θερμοὶ κράσεις C1. 13. τοῦτου add. μ. plura deesse videntur ante verba τὸ ξυγκραῖσθαι — ψυχρότητος, quae non sunt in μ. αὐτοῖς τὸ ξυγκραῖσθαι CDMV. cf. 239. 15. οἱ μὲν φλεγματικοὶ ante γυμναστοὶ inserit D. 16. μ.: τοῖς μὲν τὴν ἔξιν ὑποψύχοις δεῖ κέντρον, τοῖς δ' ἐπιγύλοις ἡμίας. 18. ἐπαυεῖν C. 19. μοι Cobet, V. μὲν C1. νυνί C2. καὶ M. 20. γε om. M. 21. post ἐγύμαζε inferunt CM. γυμναστικὴν δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ αὐτὸ τὸ ὅτι οὖν γυμνάζεσθαι. ib. ὅτι ἐγυμνάζοντο οἱ παλαιοὶ οἱ μὲν κτέ. μ. 25. συνεξυγκραῖσθαι CD. 26. ἀμαξεῦσι ser., V. ἀμαξεύουσι ζ. ἀπαυχεύοντες ser., V. ἐπαυχεύοντες ζ. 28. Ἀμυρναῖ ser. Ἀμυρναῖ μ. ὁ Σποτούσιος M. Τίσανδρον — γυμνάζουσαι om. μ. 29. Νάικον C. 30. ναίοντα D. 31. παραπεμπόμενοι CD. παραπεμπόμενον M. incl., 398. ἅμα νηρόμενοι V.

285, 1. ποταμοῖτε μ. ποταμοὶ δὲ V. 5. καὶ δόμοι om. μ. τράγεια καὶ ταύρεια M. 6. κόνινοι τε καὶ φυλῖαι ἔχριον ser. κοτίνου τε καὶ φυλῖαι ἔχριον DM. αὐτοῖς M. αὐτοῖς DV. καὶ ἔχριοντο λίπα μ. (om. κοτίνου τε καὶ φυλῖαι). 17. κολακευτική τε C. κολ. γε μDV. κολ. M. γε incl. 18. πρῶτον μὲν μ. πρῶτα μὲν ζ. παρισταμένη ξύμβουλος ἀγαθὴ μὲν τέχνη, μαλακωτέρα δὲ μ. παρασησαμένη ξύμβουλον, ἀγαθὴν μὲν τέχνην, μαλακωτέραν δὲ CMDV. aliae κολακευτικαὶ recensentur 286, 5. 287, 15 et 30. 25. ἀπεπτιυμένοις ser. V, ἀπεπτημένοις CM. ἠπεπτημένοις D. 29. θαλάμει ser., V. θαλία μ. θαλείας C. θαλείαι D. conj. 31. μὲν om. μ.

286, 3. ἀνάγκηφαγεῖν CM. 4. τρυφῆς μ. 5. δρμάς μV. δρμῆν ζ. καὶ τὸ τῆς D. 6. τὸ παλεῖν CDM. 7. αὐτῶν D. αὐτῶν M. 10. καὶ ἀργυροῦν — διαφθορᾷ ταύτη om. μ. 11.

θάνατον οἱ νόμοι V. ὡς ἐνόηον ἱεροσυλία ὄντι φαίνουσι ser. 241. καὶ ἐν ἱεροσυλίαις ὄντος C. οἱ περὶ ἀναθημάτων καὶ ἐν ἱεροσυλίαις ὄντες ἐπάγουσι M. ὡς ἐν ἱεροσυλίαις ὄντος ποιῶσι D. οἱ περὶ ἱεροσυλίαις ὄντες προστάττουσι V. 12. στέφος ser. στέφουσι CD. στέφανον MV. 13. αὐτοῖ τε οἱ CDM. τε del. V. 16. ἐπηρώθησαν ser. 242. ὕπερ ὧδε C. ὕδε M. οὕπη ὧδε D. οὕπω ὧδε V. 17. πάλην Cobet, V. κατὰ πάλην ζ. 19. ἡμοντος M. 22. ἐπέραυνον Cobet, V. cf. 234. ἐπιτρέπουσι Cobet, V. τρέπουσι ζ. παρελθῶν ser. παρελθόντες ζ. τὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ser. ut V. et D. in append. 240. τὸ τοῦ Ἰσθμοῦ CM. τὸ Ἰσθμοῦ Cobet, 23. verba ὦμνε δημοσίᾳ καὶ ταῦτα κατ' ὀφθαλμοῦς τῆς Ἑλλάδος transtuli, antea legebantur post ἐπιροητότερα sic: ὦμνε δὲ ἰασοῖ CD. ὦμνε δ' Ἰσθμοῦ MV. καὶ τοῦτο V. 24. ἦ μὲν πεπρακέναι ser. cf. 232. πεπρακέναι μὲν CDM. πεπρακέναι μὴν V. 26. ὁμολογησθαὶ οἱ Cobet, V. ὁμολογεῖσθαὶ οἱ ζ. μὴ δὴ τι ἀσαφές εἴη δεῖσας ser. μὴδὲ τῆ ἀσαφεὶ δηλώσας CDM. (ἀσαφῶς C.). μὴδ' ἀσαφεὶ δηλώσας V. verba τί — ἀγῶνος leguntur in CDMV. post Ἑλλάδος (24.) et ante οὐκ ἀφίημι κτέ. ib. μὲν incl. 29. τοιαύτη add. ib. ἀγῶνος ser. τοῦ ἀγῶνος V. αἰῶνος CD. τοῦ αἰῶνος M. ἀληθεστέρα ser. ut 30. ἀνιερωτέρα et ἐπιροητοτέρα pro neutris. 31. καὶ ἀθλητὰς del. Cobet, V. 32. πάρεσι — δανείζουσι τοῖς ἄ. — θαλαττεύοντες habet μ.

287, 2. δανείζονται supplevi post θαλαττεύοντες, ante ἔμποροι V. μείζουσιν ὧν τελοῦσιν ἔμποροι Cobet. 5. ταυτὶ μὲν — ἀμαρτάνουσι δὲ κἀκείνοι. ἀφαιροῦνται τ. π. τ. ν. σπύριγμα habet μ. καὶ om. μ. περὶ καπηλευόντων μ. κἀκείνοι Haase cf. Philol. XXV, 227 et Cobet. κἀκείνοι ζ. οἱ παῖδα DV. ἀθλητὴν DV. ἀθλητῶν CM. 12. ἀφελόντες CDM. 21. ἄνεσιν hic et 22 ser. 396. κίνησιν ζ. κίνησιν — τριβόντων incl. V. 29. ἦ add. DV. 21. λόγου θαυμασιώτερος ὁ Φοῖνιξ Ἐλιξ παρὰ πάντας — ταύτην. μ. 23. προσεπτεόν D. οὔτε CDM. corr. V. 32. ἡγούμεθα CDM. corr. V. 28. μὲν add. 29. ξύντομος V. 30. ὄξυν ser. ξύν CM. del. DV. 32. ἦ δὲ ἀνέσεως ἡμέρα κίνησις ἀκμὴν ξὺν λόγῳ ἀνακτωμένη ser. 397. ἦ δὲ ἄνεσις ὡς

ἄρα κίησις καὶ ξὺν λόγῳ ἀνακτωμένη CDM. ἢ δ' ἄνεσις ὡς ἐν ἄρα κίησις καὶ ξὺν λόγῳ ἀνακτ. V.

288, 2. τῶν ἀντιπάλων CM. corr. D. ὑποφρυγόντα ser. προσφρυγόντων CM. προσφρυγόντος DV. διδάσκει add. D. πάντα V. 4. γυμνάσειν CM. corr. D. 5. τὸ ξυνέειν ser. τοῦ ξυνέειν ε. 6. ἀνὰ μὲν σιτία ser. 400. ἱκανὰ μὲν σιτία ε. 7. a verbis λυπεῖ δὲ οἶνος novum caput ordiuntur DV. βλάπτει δὲ ἢ ἀπ' ἀφροδισίων ser. κλοπαὶ δὲ πάλιν σιτίων CM et DV. (τε πάλιν). 8. τοῦ ὄνειρώττειν ἕξις add. 9. τὰ μὲν ἀκουσία, τὰ δὲ ἐκουσία M. 10. ληροῦντες V. 11. τοὺς μὲν δὴ ὑπεροιτήσαντας — περικυβιστῶντες (289, 15) habet μ. ὑπεροιτήσαντας Cobet, V. ὑπεροιτήσαντας ε. 13. ἐνδεινύμενα C. 15. γλιωρότερον Cobet. 19. ἐπανθοῦντες C. ἐπανθοῦντες M, qui corr. ἀπανθοῦντες ib. ὑπὸ add. Cobet. 20. ἡάδιον add. ἀλλοκονταί V. ἄλλος κείσθω D. 21. ἐνδείξεται CM. ἀναίμων μ. ἀναίμων ε. 22. ὦν εἰ ἐφαπτοίμεθα, οὐδ' ἂν εἴη στεφανηφόρος ἀγωνία μ, et V. (οὐδ' ἂν). ὦν εἰ ε. οὐκ ἂ. ε. σ. ἂ. ser. 242. εἰ ἐφαπτοίμεθα. οὐς δὲ ἂν στέφοι ἀγωνία CD et M. (οὐς δ' οὐκ ἂν σ. τ.) εἰ ἐφαπτοίμεθα, οὐς δ' ἂν στέφοι ἀγωνία Cobet. 27. ὄρασθαι C. 28. ἀποκαθαίρονται D. μὲν αὐτῶν τῆς M. conj. 29. ὄρωντας C. 32. οὐ ταῦτόν ser., V. ταῦτόν ε.

289, 1. ἀλλ' add. οἱ μὲν μ. οἱ μὲν γὰρ ε. καθαιρόντες μ. καθαιρόνται CMV. καθαιροῦνται D. 2. τήνοντες μ. τήνονται ε. 6. ὑπεροιτήσαντες Cobet. ὑπεροιτήσαντες μD. ὑπεροισκίσαντες M et V. (ὑπεροισκίσαντες). κούφων μ. κούφοι ε. βαρύτερων μ. τῶν βαρύτερων ε. 9. δὲ om. M. μὲν τίνα μ. μὲν τι CM. μὲν τοι D. ἀπο τῶν κούφων CMD. 12. τε om. C. 13. μάλλον δὲ ἀνάγκη CM. μάλλον. εἰ δὲ ἀνάγκη D. 16. ἀνιάτω ser. ἂν πῶ CDM. ἂν πως V. πηροῖεν ser. ποιοῖεν ε. μεταχειρίζεσθω τε ὁ γυμναστής ser. μεταχειρίζεσθων δὲ γυμναστῆ V. μετερχέσθων τε γυμναστῆ CDM. 17. κούφους ser. κούφοι ε. ταῖς διὰ μετροῦ ἔλαον τρίψεσι ser. τῶν διὰ μ. ε. τρίψεων CD. τῶν διὰ μετροῦ τρίψεων MV. καὶ τοῦτο ἀποματτέτω ser. cf. 398. καὶ τοῦτ' ἀπομάττειν ἀπολιπαίνοντες CM. καὶ τοῦ τε ἂ. ἀπολιμπάνοντες D. τοῦτ' ἂ. λιπαίνοντα V. 20. ὥστε ἰδρωτός ser. 405. ἰδρωτός ε.

πάντα μεστὰ CDV. ταῦτα μεστὰ M. εἶναι ser. ὄντα ε. 21. διὰ μετροῦ τῶν γυμνασίων ser. διὰ τῶν γ. DV. τῶν γ. CM. οὐτ' ἄρ' ε. V. 22. περιτεύσαντας add. M. post τοιοῦτους. 24. ὑπ' αὐτοῦ ser. ἀπ' αὐτοῦ ε. ἀποματτέτω — ἀνήσιν (290, 9) habet μ. δὴ M. 25. ἀποστελλγίξω (sic) μ. ξυμμέτρως CM. 26. τῷ πῆλῳ add. 399. κόνει add. V. ἐλαῖα supplet D et M in nota. 27. εἰ δὲ ἐξ ἄφρ. CD. καὶ ἀμείνους C. καὶ ἄμεινον DM. 28. κηρυγμάτων CDM. 30. γυμναζέσθων δὴ M.

290, 3. ὑποθρεπτέοι Cobet et Haase cf. l. c. 227. ἀποθρεπτέοι ε. σαφῶς μD. σαφῶς CMV. 5. προηγημένα δὲ CMDV ut conj. Haase. προηγημένα καὶ μ. 6. ἐγγυμνάζοιτο μV. ἐγγυμνάξοιτο CDM. 8. μετρίως om. CDM. 11. καθιστάντι ser. 405. παριστάντι ε. γυμναζέσθω δὲ C. ἐν χώρῳ V. ἢ χώρῳ CM. 13. οἱ περιδεεῖς — φυλάττεσθαι μ. 17. μετρίως ser. μακρῶς ε. 18. ἐπιγυμνάσειν τε τῆς CDM. τε del. V. 20. ποιηρίας κόπτων CM, corr. D. fo: ἰάτος ποιηρά κ. 24. ἔλεγχος — ὁδοῦ habet μ. τῶν om. M. 25. ἀμαρτία CDM. Post ὁδοῦ (26) legitur in DM. additamentum suspectum *Ναυκρατίτης μὲν γὰρ ἦν οὗτος καὶ τῶν ἄριστα παλαισάντων, ὡς τὰ ὑπ' αὐτῷ γε δηλοῦσιν ἄριστα ἀγωνισάμενος (τὰ ἐπ' αὐτῷ δηλοῖ ἂ. ἂ. V.)*. 26. ἐτύγγανε — σιωπῶντος (291, 4) habet μ. 27. μὲν ἐν Ὀλυμπίῳ νευμακῶς CDM. 28. πίνων καὶ τὴν ἑαυτοῦ νέκην τινὰς τῶν γνωρίμων ἐστιῶν V. 29. κατηνέχθη ἐς ὕπνον Cobet κατηνέχθη τῷ ὕπνῳ V. cf. 228 et 232.

291, 3. ἀγνωσίας C. οὐ συνεῖς ser. οὐ ε. ἂ γινώσκειν ἔδει μV. ἂ γυμναζεσθαι ἔδει CDM. ἀγνοήσας καὶ προειπόντος ἂ γινώσκειν ἔδει καὶ σιωπῶντος Cobet, cf. 243. ἀγνωσία — σιωπῶντος incl. V. 4. τοιῶνδε μὲν δὴ τῶν τετραδῶν οὐσῶν καὶ ὧδε ἀγυμνάστων ser. 243. τοιῶνδε μ. δ. τ. τ. τούτων κ. ὧ. ἀγυμνάστοις C. τοιῶνδε μὲν δεῖ τετραδῶν τούτοις κ. ὧ. ἂ. M. τ. μ. δὴ τ. τούτων κ. ὧ. ἂ. D. τοιῶνδε μ. διὰ τ. τούτων καὶ ὧδε ἀγυμνάστου V. 5. ὑπ' ἀπαιδευτοῦ γυμναστοῦ γίγνεται οὐ μέτρια πάθη ser. ἀπαιδευτοῦ γυμνοῦ μετρίῳ πάθει CM. ἀπαιδευτοῖς γυμνοῦ οὐ μέτρια πάθη D. καὶ ἂ. γυμναστοῦ οὐ

μ. π. V. 6. τοῦ γὰρ M. 9. ἐς Ὀλυμπίαν ἤκοντες Cobet. εἰς Ὀλύμπια νικῶντες CDM. (ἐς D.). ἐς τοὺς Ὀλυμπιασιν ἀγῶνας V. cf. 233. ἐλληνοδίκης CDM. 13. ἐπηρημένης M. ἀπηρημένης CD. παρηρημένης Cobet. ἐπημένης V. cf. 244. εἴ τι scr. ἴν' εἴ τι ζ. παρ' ἃ κελύουσι scr. παρακελεύουσι ζ. πράττοι scr. πράττοιτο ζ. 14. παραιτουμένοις Cobet, V. παραιτουμένους CDM. 15. ἔτοιμον MV. ἔτοιμος CD. 16. Post τσαῦτα multa videntur excidisse, item ante ἄλτηρ δὲ πεντάθλων κτέ. verba τούτοις — εὖ γυμνάξιν servavit μ, de C, unde οἷς variam lectionem profert Mynas, dubitare licet. 17. adde τὴν. 20. ἄλτηρ — ἀφῶμεν 293, 6 habet μ. 22. χαλεπώτατον Cobet, V. 24. προεγείρουσι Cobet. 25. εὐσηκον conj. Haase.

292, 5. γεῶδη μ. 7. στιλβούς (sic) — ξαίνεσθαι habet f. ὥσπερὶ μ. ὥσπερ εἰ CD. ὥσπερ ἐν M. 8. σώματι ἐστί. σκεδαννύναι f. σώματι ἐπισκεδαννύναι μ, CDMV. 10. ἐπιπάτιοντα μ. (f?) ἐπιπάσσοντα ζ. 11. πίπτει fμ. πίπτει ζ. ἐπειδὴ — χεῖρες om. μ. 14. κωρύνου scr. κωρύνω V. καιρον (sic) f. καιροῦ CM. καιρον D. 19. ἡ κεφαλή — λῶον om. μ. 22. ἐλληθεροῦσι Cobet, V. θέρους f, CDM. ἀμαθῶς Cobet. ἀμαθεῖς f, CDM. 24. οἱ μὲν — ἐνεργοὶ (293, 3) habet μ. 26. ἐμβάλλοντος μ. 28. ὑπερκαίοντες μ. ἐπιψύξει fμ. ἐπιθρύψει ζ, quod male haesit. 29. τοὺς μὲν εὐήλους τῶν ἡμετέρων μ. 32. χορὴ τοῦ χοροῦ μ.

293, 2. ὠπτημένοις CD. 6. ἄν f. ὄν scr. DV.

6. IN IMAGINES.

294. Προοίμιον ἢ λαλιά scr. Preller. προοίμιον ἐλλάδια C. προοίμιον E.

I.

296, 2. ἡλιοειδές R. ἡλιῶδες ζ. 297, 19. περιφέρει vd, t. παραφέρει ζ (W.). 298, 6. ᾠδή R, f, φ. βοή ζ. 9. γέλως R. λεῶς ζ. λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται 1 (R) tW.

λαμπάδες τε ὑπεκφαίνονται ζ. ὑποδεῖται scr. ὑποδοῦνται R. ὑπόδημα ζ (W.). ib. ζώννυται f, R. κοινὸν ἔχουσι καὶ ζώννυται μ, br, p. 2706. κοινὸν ἔχουσι τὸ παρὰ τὸ οἰκεῖον gl. est in l, j, β. al. κοινὸν ἔχουσι incl. W. 299, 6. τοῦ προσώπου R, vd2ma. 2, 3, EJ. τοῦ Αἰσώπου f, p, t. 300, 16. κάλπιν conj. Hercher 301, 5. θεῶδεις velit Brunn. διεροί Heyne. 12. ὁ Νεῖλος scr. *. Νεῖλος ζ. 17. τὸν πόδα ἐπέχει ταῖς πηγαῖς scr. cf. Φ. 405, 6. τὸν πόδα ἔχει ταῖς πηγαῖς 1 (R), γ. τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πηγαῖς ζ (W.). 26. διακυβερῶντες f, p, t. κυβερῶντες ζ (t, W.). 302, 5. αὐταῖ add. R. 26. περᾶση Hercher. 303, 13 requiritur ἀντιπαλαιστοῦ aut certe ἀντιπάλου. 23. διώλισθεν R, φ. διωλίσθησεν ζ (t, W.). 304, 2. τοῦ τοκετοῦ κενός f, p, J. κενός τοῦ τοκετοῦ R. τοῦ τόκου κενός ζ (t, W.). 9. μηλεῶν scr. μήλων ζ. 25. fo. ὑπὸ τῆς Ἀχιλλείας *. 305, 14. σπουδὴ καὶ κατὰ τί ex superiore versu 303, 9 translata adhuc existimo, deinde τῆς γῆς ad complendam sententiam adiectum, itaque incl. ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς τάφος conj. Jacobs et Welcker, hic tamen om. τάφος. ποῦ δὴ κεῖται καὶ κατὰ τί τῆς γῆς conj. Westerm. ἔστιν ἐπὶ τέρασι τῆς γραφῆς τάφος. ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς; τάφος οὐδαμοῦ conj. Brunn. 306, 3. καὶ del. Hercher. 19. γράφει ut conj. Jacobs, W. γράφει ζ (t.). 32. τοῦ ἄνω incl. *. τῷ ἀνέμῳ Westermann. τοῖς ἄνω Brunn. 307, 8. διολισθαίνουσι scr. διολισθαίνουσι ζ. 27. ὄρνεις Hercher. 308, 3. οἱ μουσικώτατοι R. 5. σημειῶν τῆς ᾠδῆς incl. 23. ἡ δὲ θῆλυς R. 26. δύο φοίνικας om. f., incl. Jacobs. 309, 5. μέλη R, f. τὰ μέλη ζ. (τὰ incl. Jacobs). 18. κατὰ φύσιν R. ἢ ἑτέρα χεῖρ om. p. 2596; incl. 310, 3. κῶκεῖνη παρὰ τοῦ Ἐρμού τάχα J ex p et f (ubi ταῦτα pro τάχα) φ (ubi καὶ ταῦτα), παρὰ τοῦ Ἐ. καὶ αὐτῆ ζ (t, W.). 4. μένει R 2da m. et Aristaeon. I, 11, 54, W. φέρει ζ (t). κατέλαβον scr. *. κατέλαβοντο R, f, vd. κατέλαβε ζ. 22. malis καὶ τῷ Ἡ. ἐμπεισεῖν, ut est paulo post 311, 2; idem proponit Hercher, qui 26 ἐς et 30 γὰρ delet; ac statim 311, 4 καὶ et 5 καὶ Ἰστροφ eicit. 311, 14. τοῖς σφυροῖς conj. Jacobs, sed dubitanter. ταῖς κορυφαῖς ζ. ex quo olim

ταῖς παραφαις feci, sequente W. ταῖς ἀπρανυχλαῖς Brunn. 23. σχῆμα f, J, W. 24. ἀ ἀναδιδάσσι Hercher. 28. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὕχθῃ γύναια ex vs. 10 huc venerunt; incl. (om. W.). 312, 10. στοὰ περιέστηκε R. ib. τῇ θαλάττῃ incl. *. 12. ὑπορροῖον Hercher. 28. ἀρπάσσεσθαι ser. ἀρπάσασθαι s (f, λ, p. 2955 W.). 314, 13. ἀλλήλοις recte tollit Hercher. 315, 2. εἶτα ὕδαρεις ὑπονοῆσαι v. εἶτα ὕδαροι εἶτα ὑπονοῆσαι s (t, W.). 5. ἠλιώδεις Hercher. 19. ἐς τὴν Κάδμου στέγην R. 26. φαιδρὸν αὐτὸς ser. (W.). φαιδρὸς αὐτὸς s (t). 30. καὶ ἤδη καὶ ἀμπελοι R. καὶ ἤδη ἀμπ. s. 316, 11. αὐτῷ ante σφόδρα displicet Hercher. 317, 5. ὡς μὴ διαλύσῃ R. 16. ταῦτα del. Hercher. idem 318, 4. αὐτό, et addit 9 recte οὖν post μέν. 8. ἐπιδέον ser. ἐπιδεῖν s. 16. διήκται R. διήκει f, p, φ, vd, W. 25. θεῖόν τι R, quod Jacobs postulabat. θεῖόν τε s. 319, 3. ἀποφευγούσης Hercher, recte, puto. 11. ἤδη καὶ R. καὶ ἤδη s. 320, 19 fo: θύρσοι δένδρα. 20. ἡ χαμαὶ Hercher, idem 22 del. καὶ, 23 ἐκείνου coni. et 28 οὕτε γοῦν ὀρώσι. 321, 3. εἴ πῃ ἄρα R. 5. οἶαν Hercher. 16. idem ἐνταῦθα δὲ παρεῖνται. 23. οἴπερ R. οἰόπερ s. 24. μηρῶν habet R. ut λ. et αὐτοὺς ἤδη. μοιρῶν — ἤδη αὐτοὺς C. 28. φύγοι ser. φύγη s. 32. τῇ δ' ἐμβεβήκασι Hercher. 322. ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλοῦτου del. Hercher. 14. ἄξεσθαι ἐμελλον conj. Hercher, malim ἄξεσθαί φασι. 15. Τυρσηνῶν lege ut 323, 8 iam est in ordine, ubi Rf. Τυρσηνοὺς habent. 19. ὡς δ' ἐκπλήττοι Jacobs, W. ὡς ἐκπλήττοι s (t). 24. πηλαμύδι εἵκασται Brunn. 26. ὑπὸ τοῦ οἴνου R. ὑπὸ οἴνου s. 29. τῷ om. Jacobs. 30. τῶν ζῳῶν recte del. Hercher. 323, 10. ἐπιτρέχουσι Hercher. idem iure tollit 15 τῷ δὲ λοιπῇ. 17. fo: ἐπικελεύεται, ut 333, 6. 30. καθεύδει ser., W. καὶ ᾠδαί s. 324, 3. ἡδὺ Hercher. 4. ἐπιτροπᾶνται W. ex conj. Salmasii. ἐπιθρύπτονται s. 18. ἐς αὐτό ser. (W.). ἐπ' αὐτό s. 19. καὶ et 20 ὑποέσται incl. καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ὑποῖται Brunn. 21. ἐς νύκτα σε ser. ἐς νύκτας s (W.). 325, 12. τὸ δὲ κλύζεσθαι Hercher. 326, 14. ἐξ αὐτῆς R. 18. τοῦ ἐντεῦθεν ser. (W.). ἐντεῦθεν s. 327, 8. οὐδ' ἐπαίει ser. (W.). οὐτ' ἐπαίει s. 10. αὐτό ser. αὐτοὶ s (W.). 12. τὴν χεῖρα incl. (non W.).

irrepsit autem ex vs. 5. 24. ὑπ' αὐτοῦ ser. *. ἀπ' αὐτοῦ R, f, φ, vd. παρ' αὐτοῦ s. 328, 14. om. γε R, incl. 30. ὑπ' αὐτῷ γε τῷ δίσκῳ ser. *. ἐπ' αὐτοῦ (ὑπ' αὐτοῦ Mor. Ol.) γε τοῦ δίσκου s. 329, 25. in Pactoli floribus offendens excidisse aliquid putat W. 330, 4. καὶ ante κατεπελλισμένων add. Jacobs. 14. καὶ Διόνυσος f, p. καὶ ὁ Δ. s (t, W.). 24. οὔτι που C. praeter f, λ. οὔτι πῶ t, W. 25. κατ' ἴχνος αὐτὸν κατιδεῖν ser. καὶ ἴχνος αὐτοῦ κατιδεῖν s (W.). 331, 22. ἔοικεν incl. *. 332, 8. ἐπτά οἱ ser. *. ἐπτά οὔτοι s. 26. τὸ δὲ ἐπὶ θαλάττῃ ser. τὰ δὲ ἐστὶ θάλατται s. 29. πύλαι Westermann. πύλη s, casu relictum. 333, 6. ἐξιχνεύσομεν 2, 3, E. ἐξιχνεύσομεν s (J, t, W.). 13. καὶ αὐτὸν ser. αὐτὸν καὶ s. 334, 12. πέφρακται alterum videtur ad seqq. verba pertinuisse, quae exciderunt. 20. ἀλουργίδος Hercher; idem 23 σίδης pro ἰδης s. 30. ἄγαμαι αὐτό ser. *. ἀγαμαι s. 335. δεῖ ser. *. ἔδει s. 8. αἰ δὲ ser. *. αἰ δὲ s. 9. lacunae signa invito Westermanno retinui. 536, 5. θεωροῦσιν αὐτὸ Westermann. θεωροῦσι τὸ αὐτό s. (θ. πρὸς αὐτό conj. Jacobs). 16. ἐκπλημμυροῦν φ, λ. probat Hercher. 337, 16. πολλὰ δὲ ser. πολλὰ s (W.). 23. μνηστήρας f, p, vd, J, W. ἐρῶντας φ, 2, 3, E, t. ib. ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἶον οἱ θήραν ἡρηκότες ser. (W.), corrigens lectionem in 1: ἀτάκτων λέοντων κέφαλαῖς οἶον θήραν ἡρηκότες, cf. 371, 39. omissa ea verba sunt a 2, 3, EJ. 338, 19. καλύπτει ἡ ἐσθῆς αὐτῆς κνήμη ser. ἀνακαλύπτει ἡ γραφή ἐσθῆς αὐτῆς καὶ κνήμη 1. unde ser. Westermann καλύπτει ἡ γραφή αὐτῆς καὶ κνήμη. verba αὐτῆς κνήμη desunt in 2, 3, EJ, qui habent κ. ἡ γραφή 339, 5 ὑποσέσηπε Lindau, probante W.

II.

340, 4. παρὰ τοῦ γήρωσ ser. γήρωσ s (W.). 342, 16. λέοντα incl. *. 343, 17. ὕσα θεὸν καὶ σὲ ὑπεκφύγοντας ser. θεὸν ὕσα καὶ συνεκφύγοντας s (W. appositis stellulis). 23. ἐνωθέντες W, liberavit uncis meis;

Brunn *ὀνομασθέντες* proponit. 344, 16. post *ποικίλλει μὲν excidisse videtur ἡ γραφή **. 345, 2. fo: *ὁ δ' ἀνεσκόπηκεν, ὁ δ' ἐς αὐτὸ ὑποβλέπει **. 10. *ποι* incl. *. 347, 2. *ὡς νῦν ἤρηνκεν* O, Westermann. οὗς est = οἴους cf. I, 325, 16. 348, 4. *παρατεθήλασιν* scr. *περιτεθήλασιν* (W.). 349, 12. *περὶ τὸ* incl. 350, 18. *ἐπερείσαντες* scr. *. *ἀπερείσαντες* (EJt). 351, 13. *Κρηθίς φ*, vd, W. *Κρηθίς* (t). 27. *κατὰ τὴν ὠλένην* del. Hercher. 353, 30. *τὰ νέα* incl. Jacobs. 354, 15. *δῆ* 1, 2. om. W. 29. *οὐπω μέλαιναν π*, t. *οὐτῶ μέλαιναν* (W.). cf. 2, 170, 32. 355, 4. *ἐμπεφύλασιν* h, t. incl. W. om. (W.). 16. *χρυσῆ γε — τῆ κάλπαι* Hercher. 22. fo: *ἐσπεφύλασιν* cf. 351, 1. 357, 10. *αὐταὶ* Westermann. *αὐτῆ* (W.). 359, 6. *ἐπαντλῶν* scr. *ὑπαντλῶν* (W.). 9. *κατὰ τῶν θεῶν αὐχῶν* scr. *κατὰ τ. θ. αὐτῶν* (W.). 360, 14. *προβέβληται* Hercher. Si quid mutandum sit, malis *προσέβηται* cf. 373, 15.—19. *ποταμῶ — σύνηθες* incl. Hercher. 20. *ἀνατέθειται* idem. 362, 2. *καὶ συνάπτουσαι* scr. *συνάπτουσαι* (W.). 363, 19. *τάχα που* Brunn. *που τάχα* 1, J, t, W. (in cett. C. deest). 28. *ἐμβεβήκαμεν* m, o. *ἐμβεβλήκαμεν* (J, t, W. ex C.) at cf. 151, 21. 29. *καὶ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποκρίνασθαι* J ex 1. *καὶ ὑπὲρ ποδὸς ἀποκρίνασθαι* 2, 3. *καὶ ὑπὲρ παιδὸς ἀποκρ.* t, W. sed incl. *ξυγγωρῶ καὶ πλέωμεν* incl. Hercher sequens Olearium, qui omnia ista *καὶ ὑπὲρ — πλέωμεν* om. 365, 11. *γοῶσιν* scr. *φύσιν* (W.). 32. *ἄν* add. (W.). 366, 15. *ἀνατετραμμένοι* scr. *ἀνεστραμμένοι* (W.). 367, 27. *πέτρα* del. Hercher. 368, 3. *προσάγονται δῆ* scr. *προσάγονται δὲ* (W.). 28. *ἔστι δὲ* incl. *. 369, 11. *ὁ παῖς* incl. *. 12. *ἡμιοχῆσον* vd, E. *ἡμιοχῆσων* (J, t, W.). 30. *τοὺς μὲν οὖν* Hercher. *τοὺς μὲν* (W.). 370, 11. *σκυμνεύοι* scr. probante W. *σκυμνεύει* (W.). 372, 14. *ἦδη* incl. 378, 8. *τὸν ἀθλον* incl. 14. *τὴν δὲ γαστέρα* scr. (W.). *τὴν γαστέρα* δὲ conj. Jacobs. *τὴν γαστέρα* (W.). 18. *περὶ ἀστέρως* Brunn. 23. *ἀναθήσει* scr. *. *ἀναθήσεις* (W.). 24. *ξυμβιώσει* scr. *. *ξυμβιώσεις* (W.). 30. *κολωνοὶ τε ἐπικήδειοι* Brunn, Hercher. *ἐπιτήδειοι* sunt: satis ampli. 374, 12. *αὐτόν* scr. *αὐτὸν* (W.). 22. *ὄρω* conj.

Jacobs, assentiente Brunnio. 375, 3. *ὅτε κέοιτο* scr. *. *ὅτε κινεῖτο* (W. errore operarum). 6. *ὀρθὸν* scr. *. *ὀρθὸς* (W.). 7. *τὸν τε πῆχυν* scr. *τὸν πῆχυν* (W.). 21. *ἀναπνεύσειεν* scr. *ἀναπνεύση* vd. *ἀναπνεύσοι* (W.). 26. *πρὸς τὸν Ἡρακλέα* scr. *. *τὸν Ἡρ.* (W.). 377, 12. incl. *βρέφη* et scr. *τὰ γένη* ex C. (*ἀγενη*) cf. II, 96, 26. *αὐτῆ* *λεοντῆ* Westermann ex conj. Valckenaerii et Koenii, in ceteris me sequens. *βρέφη εὐγενῆ καὶ τηλεθάοντα* (sic) Brunn. 13. fo: *βέβληται* et 15: *ὁ δὲ αὐτὸ διαπέπαται τὸ στέρον*. 17. *ἐρριμμένον* Lindau. *ἐρριμμένων* (W.). 379, 2. ante *καὶ ὁ τρόπος* nonnihil excidisse suspicor. *. 3. *αὐχμὸς τε περὶ τῆ κόμη καὶ περὶ τῶ μετώπῳ πίνος* scr. *. *αὐχμὸς τε τῆ κ. καὶ περὶ τῶ μ. πίνος* (W.). 380, 9. *ἐπὶ τῶν ὀπισθίων σκελῶν* Hercher. ib. *αὐτοῖς* incl. 26. *ἄνθρωποι γηγενεῖς* incl. (W.). 382, 9. ante hanc imaginem excidit altera, qua Penelopa exhibebatur telam suam dissolvens; quare legendum videtur *ἐπεὶ — ἐπαινεῖς* (pro *ἐπεὶ — ἄδεις*) *. 15. *ἐν γενέων* Brunn. 29. *ἄς δὲ* Brunn. *τὰς δὲ* (W.). *ἀσπαίρουσι* δε *καὶ πειρώμενοι διαφυγεῖν ὄμως οὐ ταράττουσι* Brunn. 384, 5. *τὸν νεκρὸν* incl. *. 385, 22. *ἀπολωλόσι καὶ τρυφῶσιν* incl. 386. interpunctionem ante *μηδίζων* sustuli. 18. fo: *τὸ εὐξύνετον* *. 23. *Ἀρκαδία καὶ* incl. 387, 7. *τῆ πυγμῆ* scr. *τῆ πάλη* (W.). 18. *Ἥλιον* scr. *ἧλιον* (W.). 21. *σίδη* Hercher. *Ἰδῆ* (W.). 388, 13. *μάττειν* Hercher. 14. *ἐς* incl. 389, 4. *ἀναπνεῖ* scr. *νῆ Αἰ'* *ἀναπνεῖ* ex conj. Jacobsii Westermann. *ἦδιον πνεῖ* C, sed *ἦδιον* ex vs. 3 repetitum est. 13. *αὐταὶ* scr. (W.). *αὐταὶ* (W.).

7. IN PHILOSTRATI IUNIORIS IMAGINES.

391, 2. *καὶ* add. *. 21. fo: *ἐκάνως ἔχουσι*. 25. *ἀποβελήσεται που* scr. *ἀ. ποι* (W.). 26. *ἢ κόμιδῆ σμικρὰ* scr. *ἢ κ. σμικρὰ* (W.). *εἰ καὶ κόμιδῆ σμικρὰ* velit Jacobs. 392, 11. excidisse videtur *πολὸν χρόνον* *. aut simile quid post *ἀκλεῶς*. 22. *ἀπλᾶ ἐκβλεπούσαις* incl. *. *ἀπαλὰ ἐκβλ.* corr. Jacobs. 393, 29. fo: *ὑπὲρ τῆς ἐν τῆ νήσῳ ἔδρας* *.

395, 4. οἶον νῆ Δ' ἀταλλουσης Jacobs, W. οἶον δια-
 ψαλλούσης §. 21. τῶν δένδρων transposui post συνδέουσαι*,
 legobatur ante ξυμβεβλήκασι. 22. ἄλλο ἄλλω ser. ut Ol.
 ἄλλον ἄλλω §. πικνότεροι Ol. πικνότερον C. 396, 5. fo:
 διατάμνου ξυγκειμένη. 8. an ὡς δὴ ἐγγείρας sive ὡς ὑπεγεί-
 ρας? 397, 8. ἀνέγενα ser. ex conj. Jacobsii. πῆχυν §. 12.
 ἵππου incl. Brunn malit ἵταμου. 22. Ἀγαδάων ser. Ἀγκα-
 δίας §. 29. δὲ et Δηανείρα incl. *. 398, 29. ἀπό incl.
 fortasse immerito. 399, 18. ἡ Νύξ Jacobs t, W. revo-
 cavi minorem litteram. 400, 1. ὁπόσος ser. ὁποῖος §.
 18. ἦρται add. Jacobs conjectura. 30. fo: διασπάζονται
 σε, φ̄ καὶ *. θηρία f. τὰ θηρία §. 401, 11. οὐκ οἶδεν
 ser. οὐκ οἶδα §. 402, 10. οἶμαι ser. αἰ μὲν §. 404, 1.
 ἀνημένην ἐκάστην ser. W. ἀνημένη ἐκάστη §. 18. ὁ
 ποιητῶν ser. ποιητῶν §. 25. περὶ τῶν ἐν τῷ νικῶν f, t, W.
 περὶ τῶν ἱκανῶν §. 405, 7. τὸ ζεῦμα μέτρον incl., W.
 406, 2. γῆν incl. 12. δαίταν ser. αἰτίαν §. 407, 4. παρὰ
 add. 24. γὰρ incl. deleta interpunctione ante νέμεσθαι.
 408, 6. τὰς ὄχθας ser. *. τὰς τε ὄχθας §. 21. μελαίνε-
 σθαι τε δοκεῖ ser. W. ἡ δὲ μελαίνεσθαι δοκεῖ Jacobs.
 410, 16. ὄρας ὡσεὶ ser. ὄρας νοήσει C. ὄραν δοκήσεις
 Jacobs. ἔργον incl. εἴπη δυσκλύστως ser. * (etiam
 Lindau in versione: εἰ μὴ δυσκλύστως) μὴ incl. 18. ἔχει
 ser. ἔχει §. 22. ἐν add. Jacobs. 411, 16. τὸν δὴ ἀμφοῖν
 κοσμοῦμενον ser. *. τὸν δ' ἀμφοῖν κοσμ. §. 412, 11.
 ὑπεραίροντα ἀνθρώπους incl. *. 18. ἔτι add. *. 27. fo:
 ἡ γὰρ δὴ ἀνσταμένη. 413, 6. ταυρείαν Jacobs. ταύ-
 την §. ἐς πολὺ incl. *. 24. ὁ δὲ τῆς ἡόνος μέρος βέβληκεν
 ser. *. ὁ δὲ τὰς ἡόνους προσβέβληκεν §. 414, 19. τί δὴ
 μέλλεις ser. *. τί διαμέλλεις §. 28. διαφύσεται ser. δια-
 φύσεσθαι §. 415, 10. παρὰ incl. 22. fo: ἐπὶ κύκλων.
 27. προτείνων τε τὴν δεξιάν ser. *. προτείνων μὲν τὴν
 δεξιάν §. 416, 2. τοῦ σώματος ser. τῷ σώματι §.
 5. διηρθρωμένη Brunn. malim tollere διορωμένη *. 10.
 εὔπνον ser. ἔμπνον § (in t casu haesit). 15. καὶ σκο-
 τεῖνόν τι ser. καὶ σκόπει τι f. 16. Ἔρωσ τε καθορῶν
 ser. ἔρωσ τε καὶ v. f. (sic). 417, 15. εἶναι add. *.
 21. τε incl. 418, 21. οὐν incl. *. 419, 1. ἐπὶ τοῦ

δίφρου ser. *. ἐπιβάς τοῦ δίφρου §. 9. λύθρον Jacobs.
 φίλτρον §. 18. γὰρ add. 420, 2. τῶν add.

8. IN CALLISTRATI STATUAS.

421, 20. ἐξευρομένην ser. *. εὐρομένην Jacobs.
 ἐγειρομένην §. 422, 17. Μέμνονος Jacobsio suspectum
 incl. 423, 3. τοῖς om. m, k, ρ. incl. 8. κινήσεως add.
 ex conj. Jacobsii; restituantur unci rotundi. 17. ἄνθην
 m. ἄνθησιν §. 19. ὑπήκουε Westermann. ὑπήκουσε §.
 27. καὶ add. 424, 2. ἐν add. 12. τῆς add. ρ. 17. malim
 ἔδυνάστενε. 425, 3. τὴν incl. 25. μελαντέρα ser. μελάν-
 τερος §. μελάγχμος malit Westermann. 426, 4. εἰς τὴν
 ἰγνὺν Jacobs. εἰς τὴν γῆν §. 26. λευκανθῆς ex conj. Ja-
 cobsii, t. λευκανθῆς §. 27. τοῦ λίθου incl. *. ἀπό incl. *.
 428, 10. ἐπανορθῶν 1, t. ἐπανθῶν § (W.). 429, 2. καὶ
 σου τὸν ὀφθαλμόν Hercher. καὶ σοι τὸν ὀφθ. §. 26. συν-
 επισημαίνων ser. *. ἐπισημαίνων §. 430, 21. ἡ ἄτεργτος
 ser. *. ἄτεργτος §. 431, 2. τὰ add. *. 11. ζωῆς τὴν
 ἰδέαν ser. *. τὴν ἰδέαν §. 12. πρὸς τὴν ἀφῆν conj.
 Heyne. 432, 8. λίθος ὧν incl. Hercher. 13. ἐλεεινόν τε
 velit idem. 16. Μεμνόνειος incl. *. 17. τοῦ ἀνθρωπεῖου
 ser. *. τῷ ἀνθρωπεῖῳ (ἀνθρωπίνου casu haesit). 18. ἐδό-
 κει ser. δοκεῖ §. καὶ τὰ λυπούντα ἐγκεκραμένα ser. ἐγ-
 κεκραμένα καὶ τὰ λυπούντα §. 433, 4. ἐξευροῦσαι καὶ
 ser. *. ἐξεύρον καὶ §. 17. ἐκληρούχει C. (1). ἐκληρού-
 χησε §. 26. μιανθείη ἂν ser. μιανθῆναι §. ἀνηθοποίητος
 ρ, t, W. ἂν ἠθοποίητος §. 434, 15. πρόθυμοι ser.
 πρόθυμος §. 435, 3. ἐκλάμπων ρ. ἐκλάμπων §. ib. κόμη
 ser. *. κόμης §. 11. κίνησιν ρ, v. μίμησιν §. 17. ἀφρο-
 δίσιας ser. *. ἀφροδίσλου ἐρωτικῆς §. 22. σεμνόν τε
 καὶ μέγα Hercher. 30. μελῶν ser. *. μερῶν §. 436, 3.
 ἵππειον (ex Jacobsii correctione ἱππίου) ser. ἵππου §.
 22. τῆς incl. 23. παραγραφόμενος 2, E, Jacobs. περι-
 γραφόμενος 1, t, W. 30. τῆς γυναικείας φύσεως ser. *.
 τῆς γυναικὸς φύσεως. 437, 4. τὴν λίθον incl. *.
 7. ἀφορμὴν ser. *. ὀρμὴν §. 9. καὶ incl. 12. fo: μαλ-

θακῶν λόγων. 19. οὐκ εἰς ἐπίδειξιν μόνου, ἀλλὰ καὶ scr. οὐκ εἰς ἐπίδειξιν ἀλλὰ ζ. 20. γραφικῆς ρ. γραφῆς ζ. 25. θυμοφθόροις scr. ex Jacobsii conjectura ut W. θυμοφθόροις ζ (t). 438, 11. ἐνάλιοι scr. εἰνάλιοι ζ. 14. νοτίζεσθαι scr. νομίζεσθαι ζ (κυματίζεσθαι Jacobs). 15. πρὸς αὐτήν θ. πρὸς αὐτῆς ζ. τὴν οὐσίαν scr. ex Jacobsii conj. τὴν ἐξουσίαν ζ. χορείαν Jacobs conj. πορείαν ζ. 16. ἐκ βυθῶν ἀνέβη scr. ἐκ θηβῶν ἀνέβη ρ. ἐκβυθιζομένη ζ. 22. ἐπλισσον conj. Hercher. ib. Ὠκεανὸς βαθυδίνης κέχυτο scr. Ὠκεανὸς βα ὄχετό γε ρ.

CORRIGENDA.

4, 7. ἦν. 9, 26. φροντίδας. 15, 32. πιθανώτατος. 17, 12. δράζονται. 19, 11. φθέγγεσθαι. 23, 1. Ἐλατρία. 25, 21. ἄ. 29, 31. Σκοπελιανού. 33, 10. μάλλον. 53, 17. τιμάσθαι. 54, 25. κς. 127 lege: p. 275]. 170, 23. adde, 180, 12. λευτοκόμοι. ibid. 17. ταχθῆναι. 207 repone pro 157. — 234, 29. διαβαίνοντος. 237, 24. adde, ut 248, 11. 247, 30. τρυγή — σας. 248, 8. λείψανα. 249, 19. στεφανοί. 271, 27. Λακεδαιμόνιοι. 276, 32. καὶ οί. 288, 7. ἀφροδι — σίων. 336, 7 et 17. θάλαττα. 379, 3. περι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

479 ΤΩΙ ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΩΙ ΤΗΠΑΤΩΙ ΑΝΤΩΝΙΩΙ ΓΟΡΔΙΑΝΩΙ 201
ΦΛΑΤΙΟΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Τοὺς φιλοσοφῆσαντας ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βιβλία ἀνέγραψά σοι, γινώσκων μὲν, ὅτι καὶ γένος ἐστί σοι πρὸς τὴν τέχνην ἐς Ἡρώδην τὸν σοφιστὴν ἀναφέροντι, μεμνημένος δὲ καὶ τῶν κατὰ 5 τὴν Ἀντιόχειαν σπουδασθέντων ποτὲ ἡμῖν ὑπὲρ σοφιστῶν ἐν τῷ τοῦ Δαφναίου ἱερῷ. πατέρας δὲ οὐ προσέγραψα, μὰ Δία, οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπ' εὐδοκίμων· οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κοιτίαν τὸν σοφιστὴν 480 οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὀμήρου δὴ μόνου σὺν τῷ 10 πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα δηλώσειν ἔμελλε πατέρα Ὀμήρου ποταμὸν εἶναι. καὶ ἄλλως οὐκ εὐτυχὲς τῷ βουλομένῳ πολλὰ εἰδέναι πατέρα μὲν τοῦ δεινὸς ἐξεπίστασθαι καὶ μητέρα, τὰς δὲ περὶ αὐτὸν ἀρετὰς τε καὶ κακίας οὐ γινώσκειν, μὴδ' ὅ τι κατώρ- 15 θωσέ τε οὗτος καὶ ἐσφάλῃ ἢ τύχῃ ἢ γνώμῃ. τὸ δὲ φρόντισμα τοῦτο, ἄριστε ἀνθυπάτων, καὶ τὰ ἄχθη σοι κουφιῖ τῆς γνώμης, ὥσπερ ὁ κρατὴρ τῆς Ἑλένης τοῖς Αἰγυπτίοις φαρμάκιος. ἔρωσο Μουσηγέτα.

Α.

Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν φηγορικὴν ἠγείσθαι χρὴ φιλοσοφοῦσαν· διαλέγεται μὲν γὰρ ὑπὲρ ὧν οἱ φιλοσοφοῦντες, ἃ δὲ ἐκεῖνοι τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενοι καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ζητουμένων προβιβάζου-
 5 τες οὐπω φασὶ γιννώσκειν, ταῦτα ὁ παλαιὸς σοφιστὴς ὡς εἰδὼς λέγει. προοίμια γοῦν ποιεῖται τῶν λόγων τὸ „οἶδα“ καὶ τὸ „γιννώσκω“ καὶ „πάλαι διέσκεμμαι“ καὶ „βέβαιον ἀνθρώπῳ οὐδέν“. ἡ δὲ τοιαύτη ἰδέα τῶν προοιμίων εὐγένειάν τε
 10 προηγεῖ τῶν λόγων καὶ φρόνημα καὶ κατάληψιν σαφῆ τοῦ ὄντος. ἤρμονται δὲ ἡ μὲν τῇ ἀνθρωπίνῃ 481 μαντικῇ, ἣν Αἰγύπτιοί τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ πρὸ τούτων Ἰνδοὶ ξυνέθεσαν, μυρίοις ἀστέρων στοχαζόμενοι τοῦ ὄντος, ἡ δὲ τῇ θεσπιωδῶ τε καὶ χρηστη-
 15 ριάδει· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦ Πυθίου ἐστὶν ἀκούειν „οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης“ καὶ

„τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς“ καὶ

20 „Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμαίων μητροκτόνοι“ καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὥσπερ σοφιστοῦ, λέγοντος.

Ἡ μὲν δὴ ἀρχαία σοφιστικὴ καὶ τὰ φιλοσοφούμενα ὑποτιθεμένη διήει αὐτὰ ἀποτάδην καὶ ἐς μῆκος, διελέγετο μὲν γὰρ περὶ ἀνδρείας, διελέγετο δὲ περὶ
 25 δικαιοσύνης, ἠρώων τε πέρι καὶ θεῶν καὶ ὅπη ἀπεσχημάτισται ἡ ἰδέα τοῦ κόσμου. ἡ δὲ μετ' ἐκείνην, ἣν οὐχὶ νέαν, ἀρχαία γάρ, δευτέραν δὲ μᾶλλον προσρητέον, τοὺς πένητας ὑπετυπώσατο καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἀριστέας καὶ τοὺς τυράννους καὶ

τὰς ἐς ὄνομα ὑποθέσεις, ἐφ' ἃς ἡ ἱστορία ἄγει. ἤρξε δὲ τῆς μὲν ἀρχαιοτέρας Γοργίας ὁ Λεοντίνος ἐν 203 Θετταλοῖς, τῆς δὲ δευτέρας Αἰσχίνης ὁ Ἀτρομήτου τῶν μὲν Ἀθήνησι πολιτικῶν ἐκπεσῶν, Καρία δὲ ἐνομιλήσας καὶ Ῥόδῳ, καὶ μετεχειρίζοντο τὰς ὑποθέ-
 5 σεις οἱ μὲν [ἀπὸ Αἰσχίνου] κατὰ τέχνην, οἱ δὲ ἀπὸ Γοργίου κατὰ τὸ δόξαν.

482 Σχεδίων δὲ πηγὰς λόγων οἱ μὲν ἐκ Περικλέους ἤνῃναι πρώτου φασίν, ὅθεν καὶ μέγας ὁ Περικλῆς ἐνομίσθη τὴν γλῶτταν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου 10 Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχεῖν φησι θρασυνόμενον καὶ πολὺν ἔχοντα, οἱ δὲ Αἰσχίνου φασὶ τὸ σχεδιάζειν εὖρημα, τοῦτον γὰρ πλεύσαντα ἐκ Ῥόδου παρὰ τὸν Κάρα Μαύσωλον σχεδίῳ αὐτὸν λόγῳ ἤσαι. ἐμοὶ δὲ πλεῖστα μὲν ἀνθρώπων Αἰσχίνης δοκεῖ 15 σχεδιάσαι πρεσβεύων τε καὶ ἀποπρεσβεύων συνηγορῶν τε καὶ δημηγορῶν, καταλιπεῖν δὲ μόνους τοὺς συγγεγραμμένους τῶν λόγων, ἵνα τῶν Δημοσθένους φροντισμάτων μὴ πολλῶ λείποιτο, σχεδίων δὲ λόγου Γοργίας ἄρξει — παρελθὼν γὰρ οὗτος ἐς τὸ Ἀθη- 20 ναίων θέατρον ἐθάρορσεν εἰπεῖν „προβάλλετε“ καὶ τὸ κινδύνευμα τοῦτο πρώτος ἀνεφθέρξατο, ἐνδεικνύμενος δήπου πάντα μὲν εἰδέναί, περὶ παντὸς δ' ἂν εἰπεῖν ἐφίεις τῷ καιρῷ — τοῦτο δ' ἐπελθεῖν τῷ Γοργίᾳ διὰ τόδε· Προδίκῳ τῷ Κεῖῳ συνεγέγραπτό 25 τις οὐκ ἀηδὴς λόγος· ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία φοιτῶσαι παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἐν εἰδει γυναικῶν, ἐσταλμένοι ἡ μὲν ἀπατηλῶ τε καὶ ποιικίλῳ, ἡ δὲ ὡς ἔτυχεν, καὶ προτεινόμεναι τῷ Ἡρακλεῖ νέῳ ἔτι ἡ μὲν ἀρχαίαν καὶ τρυφήν, ἡ δὲ ἀνυμὸν καὶ πόρους· καὶ τοῦ ἐπὶ πᾶσι 30 διὰ πλείονων συντεθέντος, τοῦ λόγου ἐμμίσθον ἐπί-
 488 δεῖξιν ἐποιεῖτο Προδίκος περιφοιτῶν τὰ ἄσθη καὶ

θέλων αὐτὰ τὸν Ὀρφεὺς τε καὶ Θαμύρου τρόπον, ἐφ' οἷς μεγάλων μὲν ἤξιούτο παρὰ Θηβαίοις, πλειόνων δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὡς ἐς τὸ συμφέρον τῶν νέων ἀναδιδάσκων ταῦτα· ὁ δὲ Γοργίας ἐπισκώπτων τὸν Πρόδικον, ὡς ἔωλά τε καὶ πολλάκις εἰρημμένα ἀγορεύοντα, ἐπαφῆκεν ἑαυτὸν τῷ καιρῷ. οὐ μὴν φθόνου γε ἤμαρτεν· ἦν γάρ τις Χαιρεφῶν Ἀθήνησιν, οὐχ ὄν ἡ καμφοδία πύξινου ἐκάλει, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπὸ φροντισμάτων ἐνόσει τὸ αἶμα, ὄν δὲ νυνὶ λέγω, ὕβριον ἤσκει καὶ ἀναιδῶς ἐτώθαζεν. οὗτος ὁ Χαιρεφῶν τὴν σπουδὴν τοῦ Γοργίου διαμασώμενος, „διὰ τί“ ἔφη „ᾧ Γοργία, οἱ κύριοι τὴν μὲν γαστέρα φυσῶσι, τὸ δὲ πῦρ οὐ φουσῶσι;“ ὁ δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐρωτήματος „τουτί μὲν“ ἔφη „σοὶ καταλείπω σκοπεῖν, 15 ἐγὼ δὲ ἐκεῖνο πάλαι οἶδα, ὅτι ἡ γῆ τοὺς νάρθηκας ἐπὶ τοὺς τοιούτους φύει.“

Δεινότητα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τοὺς σοφιστὰς ὀρωῖντες ἐξεῖργον αὐτοὺς τῶν δικαστηρίων, ὡς ἀδίκῳ λόγῳ τοῦ δικαίου κρατοῦντας καὶ ἰσχύοντας παρὰ τὸ 20 εὐθύ, ὄθεν Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης προὔφερου μὲν αὐτὸ ἀλλήλοις, οὐχ ὡς ὄνειδος δέ, ἀλλὰ ὡς διαβεβλημένον τοῖς δικάζουσιν, ἰδίᾳ γὰρ ἤξιον ἀπ' αὐτοῦ θαυμάζεσθαι. καὶ Δημοσθένης μὲν, εἰ πιστέα 204 Αἰσχίνῃ, πρὸς τοὺς γνωρίμους ἐκόμπαζεν, ὡς τὴν τῶν δικαστῶν ψῆφον πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ μεταγαγών, Αἰσχίνης δὲ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ πρεσβεῦσαι 484 παρὰ Ῥοδίοις, ἃ μήπω ἐγίνωσκον, εἰ μὴ καὶ Ἀθήνησιν αὐτὰ ἐσπουδάκει.

Σοφιστὰς δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπωνόμαζον οὐ μόνον 20 τῶν ῥητόρων τοὺς ὑπερφανοῦντας τε καὶ λαμπρούς, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ξὺν εὐροία ἐομημεύον-

τας, ὑπὲρ ὧν ἀνάγκη προτέρων λέγειν, ἐπειδὴ οὐκ ὄντες σοφισταί, δοκοῦντες δὲ παρήλθον ἐς τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην.

α'. Εὐδοξος μὲν γὰρ ὁ Κνίδιος τοὺς ἐν Ἀκαδημία λόγους ἱκανῶς ἐκφροντίσας ὅμως ἐνεγράφη 5 τοῖς σοφισταῖς ἐπὶ τῷ κόσμῳ τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῷ σχεδιάζειν εὔ, καὶ ἤξιούτο τῆς τῶν σοφιστῶν ἐπωνυμίας καθ' Ἑλλησποντον καὶ Προποντίδα κατὰ τε Μέμφιν καὶ τὴν ὑπὲρ Μέμφιν Αἴγυπτον, ἣν Αἰθιοπία τε ὀρίζει καὶ τῶν ἐκείνη σοφῶν οἱ Γυμνοί. 10 β'. Λέων δὲ ὁ Βυζάντιος νέος μὲν ὦν ἐφοίτα Πλάτωνι, ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων σοφιστῆς προσερχήθη πολυειδῶς ἔχων τοῦ λόγου καὶ πιθανῶς τῶν ἀποκρίσεων. Φιλίππῳ μὲν γὰρ στρατεύοντι ἐπὶ Βυζαντίους προαπαντήσας „εἰπέ μοι, ᾧ Φίλιππε,“ 15 ἔφη „τί παθῶν πολέμου ἄρχεις;“ τοῦ δὲ εἰπόντος „ἡ πατρις ἡ σὴ καλλίστη πόλει οὔσα ὑπηγάγετό με ἐρᾶν αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ θύρας τῶν ἑμαντοῦ παιδικῶν ἦκα“ ὑπολαβὼν ὁ Λέων „οὐ φοιτῶσι“ ἔφη „μετὰ ξιφῶν ἐπὶ τὰς τῶν παιδικῶν θύρας οἱ 20 ἄξιοι τοῦ ἀντερεῖσθαι, οὐ γὰρ πολεμικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ μουσικῶν οἱ ἐρῶντες δέονται.“ καὶ ἡλευθέρου τὸ Βυζάντιον Δημοσθένους μὲν πολλὰ πρὸς Ἀθηναίους εἰπόντος, Λέοντος δὲ ὀλίγα πρὸς αὐτὸν Φίλιππον. καὶ πρεσβεύων δὲ παρ' Ἀθηναίους οὗτος ὁ Λέων 25 ἐστασίαζε μὲν πολὺν ἤδη χρόνον ἡ πόλις καὶ παρὰ τὰ ἦθη ἐπολιτεύετο, παρελθὼν δ' ἐς τὴν ἐκκλησίαν προσέβαλεν αὐτοῖς ἀθρόον γέλωτα ἐπὶ τῷ εἶδει, ἐπειδὴ πίῳν ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα,

ταραχθεῖς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ γέλωτος „τί“, ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι, γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῶ παχυτέρα, καὶ ὁμοιοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἢ κλίνη, διαφερομένους δὲ οὐδὲ ἢ οἰκία“, καὶ ἐς ἐν ἤλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἄριστοι ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ.

γ'. Δίας δὲ ὁ Ἐφέσιος τὸ μὲν πείσμα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἐξ Ἀκαδημίας ἐβέβλητο, σοφιστῆς δὲ ἐνομισθῆ διὰ τὸδε· τὸν Φίλιππον ὄραν χαλεπὸν ὄντα τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν ἐπεισε, καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας διεξῆλθε λέγων, ὡς δέον 486 ἀκολουθεῖν στρατεύοντι, καλὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ ἔξω δουλεύειν ἐπὶ τῷ οἴκῳ ἐλευθεροῦσθαι.

δ'. Καὶ Καρυεάδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν σοφισταῖς ἐγράφετο, φιλοσόφως μὲν γὰρ κατεσκεύαστο τὴν γνώμην, τὴν δὲ ἰσχὺν τῶν λόγων ἐς τὴν ἄγαν ἤλαυνε δεινότητα.

ε'. Οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτῳ Κλεοπάτρᾳ μὲν συμφιλοσοφοῦντα τῇ βασιλίδι, σοφιστὴν δὲ προσρηθέντα, ἐπειδὴ λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν ἤμοστο καὶ ποικίλην, γυναικὶ ξυνῶν, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ φιλολογεῖν τροφήν εἶχεν, ὅθεν καὶ παρῶδουν τινὲς ἐπ' αὐτῷ τὸδε τὸ ἔλεγείον·

25 πανσόφου ὄργην ἴσχε Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρᾳ νῦν προσομιλήσας τοῖος ἰδεῖν πέφαται.

ς'. Καὶ Θεόμνηστον δὲ τὸν Νανκρατίτην ἐπιδήλως φιλοσοφήσαντα ἢ περιβολὴ τῶν λόγων ἐς τοὺς σοφιστὰς ἀπήνεγκεν.

ζ'. Δίωνα δὲ τὸν Προυσαῖον οὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ προσειπεῖν διὰ τὴν ἐς πάντα ἀρετὴν, Ἀμαλθείας γὰρ 487 κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ξυγκείμενος μὲν τῶν ἄριστα

εἰρημένων τοῦ ἀρίστου, βλέπων δὲ πρὸς τὴν Δημοσθένους ἡγῶ καὶ Πλάτωνος, ἢ, καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὄργάνοις, προσηγεῖ ὁ Δίαν τὸ ἑαυτοῦ ἰδίου ξὺν ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένη. ἀρίστη δὲ ἐν τοῖς Δίανος λόγοις καὶ ἡ τοῦ ἡθους κρᾶσις· ὑβριζούσαις τε γὰρ 5 πόλεσι πλείστα ἐπιπλήξας οὐ φιλολοίδορος, οὐδὲ ἀηδῆς ἔδοξεν, ἀλλ' οἷον ἵππων ἴβρον χαλιῶ καταρτύων μᾶλλον ἢ μάστιγι, πόλεων τε εὐνομουμένων ἐς ἐπαίνους καταστάς οὐκ ἐπαίρειν αὐτὰς ἔδοξεν, ἀλλ' ἐπιστρέφειν μᾶλλον ὡς ἀπολουμένας, εἰ μετα- 10 βάλοντο. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας ἡθος οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰρωνικόν, ἀλλὰ ἐμβριθῶς μὲν ἐγκείμενος, κεχρωσμένον δέ, οἷον ἡδύσματι, τῇ προαότητι. ὡς δὲ καὶ ἱστορίαν ἱκανὸς ἦν ξυγγράφειν, δηλοῖ τὰ Γετικά, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐς Γέτας ἤλθεν, 15 ὁπότε ἤλατο. τὸν δὲ Εὐβοέα καὶ τὸν τοῦ ψιττακοῦ ἔπαινον καὶ ὁπόσα οὐχ ὑπὲρ μεγάλων ἐσπούδασται τῷ Δίανι, μὴ μικρὰ ἡγάμεθα, ἀλλὰ σοφιστικά, σοφιστοῦ γὰρ τὸ καὶ ὑπὲρ τοιούτων σπουδάζειν.

Γενόμενος δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς Ἀπολλῶ- 20 Π 488 νίος τε ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης ὁ Τύριος ἐφιλοσό- 206 φουν, ἀμφοτέροις ἐπιτηδείως εἶχε καίτοι διαφορομένους πρὸς ἀλλήλους ἔξω τοῦ φιλοσοφίας ἡθους. τὴν δὲ ἐς τὰ Γετικά ἔθνη πάροδον τοῦ ἀνδρός φυγὴν μὲν οὐκ ἀξιῶ ὀνομάζειν, ἐπεὶ μὴ προσετάχθη αὐτῷ 25 φυγεῖν, οὐδὲ ἀποδημίαν, ἐπειδὴ τοῦ φανεροῦ ἐξέστη κλέπτων ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν τε καὶ ὠτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλῃ γῆ πράττων δέει τῶν κατὰ τὴν πόλιν τυραννίδων, ὑφ' ὧν ἠλαύνετο φιλοσοφία πᾶσα. φυτεύων δὲ καὶ σκάπτων καὶ ἐπαντλῶν βαλανείοις τε καὶ 30 κήποις καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τροφῆς ἐργαζόμενος οὐδὲ τοῦ σπουδάζειν ἡμέλει, ἀλλ' ἀπὸ δυοῖν βιβλίου

ἑαυτὸν ξυνεῖχεν· ταυτὶ δὲ ἦν ὁ τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας. θαμίζων δὲ ἐς τὰ στρατόπεδα, ἐν οἷσπερ εἰώθει τρῦχεσθαι, καὶ τοὺς στρατιώτας ὄρων ἐς νεώτερα ὁρμῶντας ἐπὶ Δομετιανῷ ἀπεισφαγμένῳ οὐκ ἐφείσατο ἀταξίαν ἰδὼν ἐκραγεῖσθαι, ἀλλὰ γυμνὸς ἀναπηδήσας ἐπὶ βωμὸν ὑψηλὸν ἤρξατο τοῦ λόγου ὧδε·

„αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,“

καὶ εἰπὼν ταῦτα καὶ δηλώσας ἑαυτὸν, ὅτι μὴ πτωχός, 10 μὴδὲ ὄν ῥοντο, Δίῳ δὲ εἶη ὁ σοφός, ἐπὶ μὲν τὴν κατηγορίαν τοῦ τυράννου πολὺς ἐπνευσεν, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξεν ἀμείνω φρονεῖν τὰ δοκοῦντα Ῥωμαίοις πράττοντας. καὶ γὰρ ἡ πειθὴ τοῦ ἀνδρὸς οἷα καταθέλξει καὶ τοὺς μὴ τὰ Ἑλλήνων ἀκριβοῦν- 15 τας· Τρῳαῖος γοῦν ὁ αὐτοκράτωρ ἀναθέμενος αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐς τὴν χρυσοῦν ἄμαξαν, ἐφ’ ἧς οἱ βασιλεῖς τὰς ἐκ τῶν πολέμων πομπὰς πομπεύουσιν, ἔλεγε θαμὰ ἐπιστρεφόμενος ἐς τὸν Δίωνα „τί μὲν λέγεις, οὐκ οἶδα, φιλῶ δέ σε ὡς ἑμαυτόν.“

20 Σοφιστικώτατοι δὲ τοῦ Δίωνος αἱ τῶν λόγων εἰκόνες, ἐν αἷς εἰ καὶ πολὺς, ἀλλὰ καὶ ἑναργῆς καὶ τοῖς ὑποκειμένοις ὅμοιος.

ἦ. Ὀμοίως καὶ Φαβωρίνου τὸν φιλόσοφον ἡ 489 εὐγλωττία ἐν σοφισταῖς ἐκήρυττεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν ἐσπερίων Γαλατῶν οὗτος, Ἀρελάτου πόλεως, ἡ ἐπὶ Ἡριδανῷ ποταμῷ ὄκισται, διφυῆς δὲ ἐτέχθη καὶ ἀνδρόθηλος, καὶ τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν καὶ παρὰ τοῦ εἶδους, ἀγενεῖας γὰρ τοῦ προσώπου καὶ γηράσκων εἶχεν, ἐδηλοῦτο δὲ καὶ τῷ φθέγματι, ὄξυηχὲς γὰρ 30 ἤκουετο καὶ λεπτὸν καὶ ἐπίτονον, ὥσπερ ἡ φύσις τοὺς εὐνούχους ἤρμωκεν. θερμοὺς δὲ οὕτω τις ἦν τὰ ἔρωτικά, ὡς καὶ μοιχοῦ λαβεῖν αἰτίαν ἐξ ἀνδρὸς

ὑπάτου. διαφορᾶς δὲ αὐτῷ πρὸς Ἀδριανὸν βασιλέα 11 γενομένης οὐδὲν ἔπαθεν. ὅθεν ὡς παραδόξα ἐπεχρησμάδει τῷ ἑαυτοῦ βίῳ τρία ταῦτα· Γαλάτης ὢν ἑλληνίζεν, εὐνούχος ὢν μοιχείας κρῖνεσθαι, βασιλεῖ διαφέρεσθαι καὶ ζῆν. τουτὶ δὲ Ἀδριανοῦ 5 ἔπαινος εἶη ἂν μᾶλλον, εἰ βασιλεὺς ὢν ἀπὸ τοῦ ἴσου διεφέρετο πρὸς ὃν ἐξῆν ἀποκτεῖναι. βασιλεὺς δὲ κρείττων,

„ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρι,“

207

ἦν ὀργῆς κρατῆ, καὶ

10

„θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,“

ἦν λογισμῷ κολάζηται. βέλτιον δὲ ταῦτα ταῖς τῶν ποιητῶν δόξαις προσγράψαι τοὺς εὐ τιθεμένους τὰ τῶν βασιλέων ἥθη.

490 Ἀρχιερεὺς δὲ ἀναρρηθῆεις ἐς τὰ οἶκοι πάτρια 15 ἐφῆκε μὲν κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων νόμους, ὡς ἀφειμένος τοῦ λειτουργεῖν, ἐπειδὴ ἐφιλοσόφει, τὸν δὲ αὐτοκράτορα ὄρων ἐναντίαν ἑαυτῷ θέσθαι διανοούμενον, ὡς μὴ φιλοσοφοῦντι, ὑπετέμετο αὐτὸν ὧδε· „ἐνύπνιον μοι,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, γέγονεν, ὃ καὶ 20 πρὸς σὲ χρὴ εἰρησθαι· ἐπιστάς γάρ μοι Δίων ὁ διδάσκαλος ἐνουθέτει με ὑπὲρ τῆς δίκης λέγων, ὅτι μὴ ἑαυτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς πατρίσι γερόναμεν· ὑποδέχομαι δὴ, ὦ βασιλεῦ, τὴν λειτουργίαν καὶ τῷ 25 διδασκάλῳ πείθομαι.“ ταῦτα ὁ μὲν αὐτοκράτωρ διατριβὴν ἐπεποίητο, καὶ διῆγε τὰς βασιλείους φροτίδας ἀπονεύων ἐς σοφιστὰς τε καὶ φιλοσόφους, Ἀθηναίοις 30 δὲ δεινὰ ἐφαίνετο καὶ συνδραμόντες αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐν τέλει Ἀθηναῖοι χαλκῆν εἰκόνα κατέβαλον τοῦ ἀνδρὸς ὡς πολεμιοτάτου τῷ αὐτοκράτορι· ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, οὐδὲν σχετλιάσας οὐδὲ ἀγριάντας ὑπὲρ ὧν ὕβριστο „ῶνητ’ ἀν“ ἔφη „καὶ Σωκράτης εἰκόνα

III

χαλκῆν ὑπὲρ Ἀθηναίων ἀφαιρεθεὶς μᾶλλον ἢ πίων κώνειον.⁶

Ἐπιτηδείατος μὲν οὖν Ἡρώδῃ τῷ σοφιστῇ ἐγένετο διδάσκαλόν τε ἡγουμένω καὶ πατέρα καὶ πρὸς αὐτὸν γράφοντι „πότε σε ἴδω καὶ πότε σου περιλείξω τὸ στόμα;“ ὅθεν καὶ τελευτῶν κληρονόμον Ἡρώδην ἀπέφηνε τῶν τε βιβλίων, ὅποσα ἐκέκτητο, καὶ τῆς ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ οἰκίας καὶ τοῦ Ἀυτοληνύθου. ἦν δὲ οὗτος Ἰνδὸς μὲν καὶ ἱκανῶς μέλας, αἴθυρμα δὲ Ἡρώδου τε καὶ Φαβωρίνου, ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν ἐγκαταμιγνὺς Ἰνδικοῖς Ἀττικὰ καὶ πεπλανημένη τῇ γλώττῃ βαρβαρίζων.

Ἡ δὲ γενομένη πρὸς τὸν Πολέμωνα τῷ Φαβωρίνω διαφορά ἤρξατο μὲν ἐν Ἰωνίᾳ προσθεμένων αὐτῷ τῶν Ἐφεσίων, ἐπεὶ τὸν Πολέμωνα ἢ Συύρνα ἐθαύμαζεν, ἐπέδωκε δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὕπατοι γὰρ καὶ παῖδες ὑπάτων οἱ μὲν τὸν ἐπαινοῦντες, οἱ δὲ τόν, ἤρξαν αὐτοῖς φιλοτιμίας, ἢ πολλὴν ἐκκαίει φθόνον καὶ σοφοῖς ἀνδράσιν. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρων ἡγουμένης, μεμπτέοι δὲ τῶν λόγων, οὓς ἐπὶ ἀλλήλους ξυνέθεσαν, ἀσελγῆς γὰρ λουδορία, κἂν ἀληθῆς τύχη, οὐκ ἀφήσιν αἰσχύνῃς οὐδὲ τὸν ὑπὲρ τοιούτων εἰπόντα. τοῖς μὲν οὖν σοφιστῆν τὸν Φαβωρίνον καλοῦσιν ἀπέχρη ἐς ἀπόδειξιν καὶ αὐτὸ τὸ διενεχθῆναι αὐτὸν σοφιστῆν, τὸ γὰρ φιλότιμον, οὐ ἐμνήσθη, ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους φοιτᾷ.

IV Ἡμοῖσται δὲ τὴν γλώτταν ἀνειμένως μὲν, σοφῶς δὲ καὶ ποτῶς. ἐλέγετο δὲ σὺν εὐροίᾳ σχεδιάσαι. τὰ μὲν δὲ ἐς Πρόξενον μήτ' ἂν ἐνθυμηθῆναι τὸν Φαβωρίνον μήτ' ἂν ξυνθεῖναι, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ μειρακίου φρόντισμα μεθύοντος, μᾶλλον δὲ ἐμοῦντος,

τὸν δὲ ἐπὶ τῷ ἄωρῳ καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν μονομάχων καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν βαλανείων γνησίους τε ἀποφαινομένα καὶ εὐξυγκειμένους, καὶ πολλῶ μᾶλλον τοὺς φιλοσοφουμένους αὐτῷ τῶν λόγων, ὧν ἄριστοι οἱ Πυρρώνειοι· τοὺς γὰρ Πυρρώνειους ἐφεκτικούς ὄντας οὐκ ἀφαιρεῖται καὶ τὸ δικάζειν δύνασθαι.

Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην μεστὰ ἦν σπουδῆς πάντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὅσοι τῆς Ἑλλήνων φωνῆς ἀξύνετοι ἦσαν, οὐδὲ τούτοις ἀφ' ἡδονῆς ἢ ἀκρόασις ἦν, ἀλλὰ κἀκείνους ἐθέλγε τῇ τε ἡχῇ τοῦ φθέρματος καὶ τῷ σημαίνοντι τοῦ βλέμματος καὶ τῷ ὄνθμῳ τῆς γλώττης. ἐθέλγε δὲ αὐτοὺς τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσιν, ὃ ἐκείνοι μὲν ᾠδὴν ἐκάλουν, ἐγὼ δὲ φιλοτιμίαν, ἐπειδὴ τοῖς ἀποδεδειγμένοις ἐφηνεῖται. Δίωνος μὲν οὖν ἀκούσαι λέγεται, τοσοῦτον δὲ ἀφέστημεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες.

Τοσαῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν φιλοσοφησάντων ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι. οἱ δὲ κυρίως προσρηθέντες σοφισταὶ ἐγένοντο οἷδε·

θ'. Σικελία Γοργίαν ἐν Λεοντίοις ἠνεργεν, ἐς ὃν ἀναφέρειν ἠγάμεθα τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην, ὥσπερ ἐς πατέρα· εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλου ἐνθυμηθεῖμεν, ὡς πολλὰ τῇ τραγωδίᾳ ξυνεβάλετο ἐσθῆτί τε αὐτὴν κατασκευάσας καὶ ὀρίβαντι ὑψηλῶ καὶ ἠρώων εἶδεσιν ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέλοις καὶ οἷς ἐπὶ σκηνῆς τε καὶ ὑπὸ σκηνῆς χρῆ πράττειν, τοῦτο ἂν εἴη καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνουσι. ὀρμῆς τε γὰρ τοῖς σοφισταῖς ἤρξε καὶ παραδοξολογίας καὶ πνεύματος καὶ τοῦ τὰ μεγάλα μεγάλως ἐμνηνεῦν, ἀποστάσεων τε καὶ προσβολῶν, ὑφ' ὧν ὁ λόγος ἡδίσαν ἑαυτοῦ γίγνεται καὶ σοβαρώτερος, περιεβάλλετο δὲ καὶ ποιητικὰ ὀνόματα ὑπὲρ κόσμου καὶ σεμνότητος.

ὡς μὲν οὖν καὶ ῥᾶστα ἀπεσχεδίαζεν, εἰρηταί μοι κατὰ ἀρχὰς τοῦ λόγου, διαλεχθεῖς δὲ Ἀθήνησιν ἤδη γηράσκων εἰ μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐθανυμάσθη, οὐπω θανάμα, ὁ δὲ, οἶμαι, καὶ τοὺς ἐλλογιματώτατους ἀνη-
 5 τήσατο, Κριτίαν μὲν καὶ Ἀλκιβιάδην νέω ὄντε, 493
 Θουκυδίδην δὲ καὶ Περικλέα ἤδη γηράσκοντε. καὶ
 209 Ἀγάθων δὲ ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμωδία σοφόν τε καὶ καλλιπεπῆ οἶδε, πολλαχοῦ τῶν ἰάμβων γοργιάζει.

II 10 Ἐμπρόπων δὲ καὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι τὸν μὲν λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν, ἐφ' οὗ καὶ χρυσοῦς ἀνετέθη, ἐν τῷ τοῦ Πυθίου ἱεροῦ, ὁ δὲ Ὀλυμπικὸς λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου αὐτῷ ἐπολιτεύθη. στασιάζουσεν γὰρ τὴν Ἑλλάδα
 15 ὄρων ὁμονοίας ξύμβουλος αὐτοῖς ἐγένετο τρέπων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ πείθων ἄθλα ποιεῖσθαι τῶν ὄπλων μὴ τὰς ἀλλήλων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώ-
 ραν. ὁ δὲ ἐπιτάγιος, ὃν διῆλθεν Ἀθήνησιν, εἰρηται μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων, [πεσοῦσιν] οὓς Ἀθηναῖοι
 20 δημοσίᾳ ξὺν ἐπαίνοις ἔθαψαν, σοφίᾳ δὲ ὑπερβαλ-
 λούσῃ ξύγκριται· παροξύνων τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ Μήδους τε καὶ Πέρσας καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ Ὀλυμπικῷ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὁμονοίας μὲν τῆς πρὸς τοὺς Ἑλληνας οὐδὲν διῆλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους
 25 ἦν ἀρχῆς ἐρῶντας, ἦν οὐκ ἦν κτήσασθαι μὴ τὸ δραστήριον αἰρουμένους, ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν 494
 Μηδικῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς, ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τρόπαια ὕμνος ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους.

III 30 Λέγεται δὲ ὁ Γοργίας ἐς ὀκτώ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη μὴ καταλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ γήραος, ἀλλ' ἄρτιος καταβιῶναι καὶ τὰς αἰσθήσεις ἥβῶν.

ί. Πρωταγόρας δὲ ὁ Ἀβδηρίτης σοφιστῆς καὶ Δημοκρίτου μὲν ἀκροατῆς οἴκοι ἐγένετο, ὁμίλησε δὲ καὶ τοῖς ἐκ Περσῶν μάγοις κατὰ τὴν Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔλασιν. πατὴρ γὰρ ἦν αὐτῷ Μαίανδρος πλοῦτῳ κατεσκευασμένος παρὰ πολλοὺς τῶν ἐν τῇ 5
 Θράκῃ, δεξάμενος δὲ καὶ τὸν Ξέρξην οἰκία τε καὶ δώροις τὴν ξυνοσίαν τῶν μάγων τῷ παιδί παρ' αὐτοῦ εὔρετο. οὐ γὰρ παιδεύουσι τοὺς μὴ Πέρσας Πέρσαι μάγοι, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς ἐφῆ. τὸ δὲ ἀπορεῖν φάσκεν, εἴτε εἰσὶ θεοί, εἴτε οὐκ εἰσὶ, δοκεῖ μοι 10
 Πρωταγόρας ἐκ τῆς Περσικῆς παιδείσεως παρανομη-
 σαι· μάγοι γὰρ ἐπιθειάζουσι μὲν οἷς ἀφανῶς δρῶσι, τὴν δὲ ἐκ φανεροῦ δόξαν τοῦ θείου καταλύουσιν οὐ βουλόμενοι δοκεῖν παρ' αὐτοῦ δύνασθαι. διὰ μὲν
 δὴ τοῦτο πάσης γῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἠλάθη, ὡς μὲν 15
 τινες, κριθεῖς, ὡς δὲ ἐνίοις δοκεῖ, ψήφου ἐπενεχθείσης μὴ κριθῆντι. νήσους δὲ ἔξ ἠπείρων ἀμείβων καὶ τὰς Ἀθηναίων τριήρεις φυλαττόμενος πάσαις θαλάτταις ἐνεσπαρμένους κατέδν πλέον ἐν ἀνατίῳ μικρῷ.

Τὸ δὲ μισθοῦ διαλέγεσθαι πρῶτος εὔρε, πρῶτος 20
 δὲ παρέδωκεν Ἑλλησι πρῶγμα οὐ μεμπτόν, ἃ γὰρ σὺν δαπάνῃ σπουδάζομεν, μᾶλλον ἀσπαζόμεθα τῶν προῖκα. γνοὺς δὲ τὸν Πρωταγόραν ὁ Πλάτων σεμνῶς μὲν ἐρμηνεύοντα, ἐνυπτιάζοντα δὲ τῇ σεμνότητι καὶ
 495 ποῦ καὶ μακρολογώτερον τοῦ συμμέτρου, τὴν ἰδέαν 25
 αὐτοῦ μύθῳ μακρῷ ἐχαρκτηήριεν.

ια. Ἰππίας δὲ ὁ σοφιστῆς ὁ Ἠλεῖος τὸ μὲν μνημο- 210
 νικὸν οὕτω τι καὶ γηράσκων ἔρωτο, ὡς καὶ πεντήκοντα
 ὀνομάτων ἀπούσας ἅπαξ ἀπομνημονεύειν αὐτὰ καθ' ἦν ἤκουσε τάξιν, ἐσήγετο δὲ ἐς τὰς διαλέξεις γεωμε- 30
 τρίαν ἀστρονομίαν μουσικὴν ἑυθμούς, διελέγετο δὲ καὶ περὶ ζωγραφίας καὶ περὶ ἀγαλματοποιίας. ταῦτα

ἑτέρωθεν, ἐν Λακεδαιμόνι δὲ γένη τε διήκει πόλεων
καὶ ἀποικίας καὶ ἔργα, ἐπειδὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ
τὸ βούλεσθαι ἄρχειν τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ ἔχαιρον. ἔστιν
δὲ αὐτῷ καὶ Τρωικὸς διάλογος, οὐ λόγος· ὁ Νέστωρ
ἐν Τροίᾳ ἀλούσῃ ὑποτίθεται Νεοπτολέμῳ τῷ Ἀχιλ-
λέως, ἃ χρηὶ ἐπιτηδεύοντα ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι.
πλεῖστα δὲ Ἑλλήνων πρεσβεύσας ὑπὲρ τῆς Ἥλιδος
οὐδαμοῦ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ δόξαν δημηγορῶν τε
καὶ διαλεγόμενος, ἀλλὰ καὶ χρήματα πλεῖστα ἐξέλεξε
καὶ φυλαῖς ἐνεγράφη πόλεων μικρῶν τε καὶ μεγάλων.
παρήλαθε καὶ ἐς τὴν Ἰνυκὸν ὑπὲρ χρημάτων, τὸ δὲ
πολίχμιον τοῦτο Σικελικοὶ εἰσιν, οὓς ὁ Πλάτων [τῷ
Γοργίᾳ] ἐπισκώπτει. εὐδοκιμῶν δὲ καὶ τὸν ἄλλον
χρόνον ἔθελε τὴν Ἑλλάδα ἐν Ὀλυμπίᾳ λόγους ποιῆ-
15 λους καὶ πεφροντισμένους εἶναι. ἐρμήνευε δὲ οὐκ ἔλλι-
πῶς, ἀλλὰ περιττῶς καὶ κατὰ φύσιν, ἐς ὀλίγα κατα-
φεύγων τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα.

ιβ'. Προδίκου δὲ τοῦ Κεῖου ὄνομα τοσοῦτον
ἐπὶ σοφίᾳ ἐγένετο, ὡς καὶ τὸν Γρύλλου [Ξενοφῶντα]
ἐν Βοιωτοῖς δεθέντα ἀπορᾶσθαι διαλεγόμενου, καθι-
20 στάντα ἐγγυητὴν τοῦ σώματος. πρεσβεύων δὲ παρὰ
Ἀθηναίους παρελθὼν ἐς τὸ βουλευτήριον ἱκανώτατος
ἔδοξεν ἀνθρώπων, καίτοι δυσήκοον καὶ βαρὺ φθεγ-
γόμενος. ἀνίχνευε δὲ οὗτος τοὺς εὐπατρίδας τῶν
25 νέων καὶ τοὺς ἐκ τῶν βαθέων οἰκῶν, ὡς καὶ προξέ-
νους ἐκτῆσθαι ταύτης τῆς θήρας, χρημάτων τε γὰρ
ἤττων ἐτύγγανε καὶ ἡδοναῖς ἐδεδώκει. τὴν δὲ Ἡρα-
κλέους αἴρεσιν τὸν τοῦ Προδίκου λόγον οὐ κατ'
ἀρχὰς ἐπεμνήσθη, οὐδὲ Ξενοφῶν ἀπηξίωσε μὴ οὐχὶ
30 ἐρμηνεῦσαι. καὶ τί ἂν χαρακτηρίζομεν τὴν τοῦ
Προδίκου γλώτταν, Ξενοφῶντος αὐτὴν ἱκανῶς ὑπο-
γράφοντος;

497 ιγ'. Πῶλόν δὲ τὸν Ἀκραγαντῖνον Γοργίας
σοφιστὴν ἐξεμελέτησε πολλῶν, ὡς φασί, χρημάτων,
καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν πλουτουμένων ὁ Πῶλος. εἰσὶ δέ,
οἳ φασὶ καὶ τὰ πάρισα καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ τὰ ὁμοιο-
τέλευτα Πῶλον εὐρηκέναι πρῶτον, οὐκ ὀρθῶς λέγου-
5 τες, τῇ γὰρ τοιαύτῃ ἀγλαίᾳ τοῦ λόγου Πῶλος εὐρη-
μένην κατεχρήσατο, ὅθεν ὁ Πλάτων διαπτύων αὐτὸν
ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ ταύτῃ φησὶν· „ὦ λῶστε Πῶλε,
ἵνα σε προσεείπω κατὰ σέ.“

ιδ'. Οἱ δὲ καὶ Θρασύμαχον τὸν Καλχηδόνιον
ἐν σοφισταῖς γράφοντες δοκοῦσί μοι παρακούειν
211 Πλάτωνος ταῦτόν εἶναι λέοντα ξυρεῖν καὶ συκοφαν-
τεῖν Θρασύμαχον· δικογραφίαν γὰρ αὐτῷ προσφέ-
ροντός ἐστὶ πον ταῦτα καὶ τὸ ἐν δικαστηρίοις συκο-
φαντοῦντα τριβεσθαι.

498 ιε'. Ἀντιφῶντα δὲ τὸν Ῥαμνούσιον οὐκ οἶδ',
εἴτε χρηστὸν δεῖ προσεπειεῖν, εἴτε φαῦλον. χρηστὸς
μὲν γὰρ προσειρήσθω διὰ τάδε· ἐστρατήγησε πλεῖστα,
ἐνίκησε πλεῖστα, ἐξήκοντα τριήρεσι πεπληρωμέναις
ἠΰξησεν Ἀθηναίους τὸ ναυτικόν, ἱκανώτατος ἀνθρώ-
20 πων ἔδοξεν εἰπεῖν τε καὶ γινῶναι· διὰ μὲν δὴ ταῦτα
ἐμοί τε ἐπαυετέος καὶ ἑτέρω. κακὸς δ' ἂν εἰκότως
διὰ τάδε φαίνοιτο· κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ἔδου-
λωσε τὸν Ἀθηναίων δῆμον, ἐλακώνισε κατ' ἀρχὰς
μὲν ἀφανῶς, ὕστερον δ' ἐπιδήλως, τυράννων τετρα-
25 κοσίων δῆμον ἐπαφῆκε τοῖς Ἀθηναίων πράγμασιν.

Ῥητορικὴν δὲ τὸν Ἀντιφῶντα οἱ μὲν οὐκ οὔσαν
εὐρεῖν, οἱ δ' εὐρημένην αὐξῆσαι, γενέσθαι τε αὐτὸν
οἱ μὲν αὐτομαθῶς σοφόν, οἱ δὲ ἐκ πατρός. πατέρα γὰρ
εἶναι δὴ αὐτῷ Σώφιλον διδάσκαλον ῥητορικῶν λόγων,
30 ὃς ἄλλους τε τῶν ἐν δυνάμει καὶ τὸν τοῦ Κλεινίου
ἐπαίδευσεν. πιθανώτατος δὲ ὁ Ἀντιφῶν γενόμενος

καὶ προσρηθεὶς Νέστωρ ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς εἰπῶν
 ἂν πείσαι νηπενθεὶς ἀκροάσεις ἐπήγγειλεν, ὡς οὐδὲν
 οὕτω δεινὸν ἐρούντων ἄχος, ὃ μὴ ἐξελεῖν τῆς γνώμης.
 καθάπτεται δὲ ἡ κωμωδία τοῦ Ἀντιφῶντος ὡς δεινοῦ
 5 τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκαιμέ-
 νους ἀποδιδόμενον πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα
 τοῖς κινδυνεύουσιν. τουτὶ ὅποιαν ἔχει φύσιν, ἐγὼ
 δηλώσω· ἄνθρωποι κατὰ μὲν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
 καὶ τέχνας τιμῶσι τοὺς ἐν ἐκάστη αὐτῶν προὔχοντας
 10 καὶ θαυμάζουσι τῶν ἱατρῶν τοὺς μᾶλλον παρὰ τοὺς
 ἤττον, θαυμάζουσι δ' ἐν μαντικῇ καὶ μουσικῇ τὸν
 σοφώτερον, τὴν αὐτὴν καὶ περὶ τεκτονικῆς καὶ πασῶν
 βαναύσων τιθέμενοι ψῆφον, ῥητορικῆν δὲ ἐπαινοῦσι
 15 μὲν, ὑποπτεύουσι δὲ ὡς πανοῦργον καὶ φιλοχρήμα-
 τον καὶ κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκαιμένην. γινώσκουσι
 δ' οὕτω περὶ τῆς τέχνης οὐχ οἱ πολλοὶ μᾶλλον, ἀλλὰ
 καὶ τῶν σπουδαίων οἱ ἔλλογμώτατοι· καλοῦσι γοῦν
 III δεινοὺς ῥήτορας τοὺς ἱκανῶς μὲν συνιέντας, ἱκανῶς
 δὲ ἐρμηνεύοντας, οὐκ εὐφημον ἐπωνυμίαν τιθέμενοι
 20 τῷ πλεονεκτήματι. τούτου δὲ φύσιν τοιαύτην ἔχον-
 τος οὐκ ἀπεικὸς ἦν, οἶμαι, γενέσθαι καὶ τὸν Ἀντι-
 φῶντα κωμωδίας λόγον αὐτὰ μάλιστα κωμωδοῦσης
 212 τὰ λόγου ἄξια.

III Ἀπέθανε μὲν οὖν περὶ Σικελίαν ὑπὸ Διονυσίου
 25 τοῦ τυράννου, τὰς δ' αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀπέθανεν,
 Ἀντιφῶντι μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγράφομεν· διε-
 φαύλιζε γὰρ τὰς τοῦ Διονυσίου τραγωδίας, ἐφ' αἷς
 ὁ Διονύσιος ἐφρόνει μείζον ἢ ἐπὶ τῷ τυραννεύειν,
 σπουδάζοντος δὲ τοῦ τυράννου περὶ εὐγενείας χαλ-
 30 κοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἤπειρος ἢ νῆσος,
 ἢ τὸν ἄριστον χαλκὸν φύει, παρατυχῶν ὁ Ἀντιφῶν
 τῷ λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „οἶδα τὸν Ἀθήνησιν, οὐ

γεγόνασιν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“
 ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν, ὡς ὑπέφωπον τὸν Διο-
 νύσιον καὶ τρέπων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας.
 ἤμαρτε δὲ ὁ Ἀντιφῶν πρῶτον μὲν τυράννῳ προσ-
 κρούων, ὑφ' ᾧ ζῆν ἤρητο μᾶλλον ἢ οἴκοι δημο-
 5 κρατεῖσθαι, ἔπειτα Σικελιώτας μὲν ἐλευθερῶν, Ἀθη-
 ναίους δὲ δουλούμενος. καὶ μὴν καὶ τοῦ τραγωδίαν
 ποιεῖν ἀπάγων τὸν Διονύσιον ἀπήγευ αὐτὸν τοῦ
 ῥαθυμεῖν, αἱ γὰρ τοιαῖδε σπουδαὶ ῥαθυμοί, καὶ οἱ
 τύραννοι δὲ αἰρετώτεροι τοῖς ἀρχομένοις ἀνεμῆνοι
 10 μᾶλλον ἢ ξυντείνοντες, εἰ γὰρ ἀνήσουσιν, ἤττον μὲν
 ἀποκτενοῦσιν, ἤττον δὲ θράσσονται τε καὶ ἀρπάσσονται,
 τύραννος δὲ τραγωδίαις ἐπιτυθέμενος ἱατρῶ εἰκάσθω
 νοσοῦντι μὲν, ἑαυτὸν δὲ θεραπεύοντι· αἱ γὰρ μυθο-
 ποιαὶ καὶ αἱ μουσικαὶ καὶ οἱ ῥυθμοὶ τῶν χορῶν
 15 καὶ ἡ τῶν ἠθῶν μίμησις, ᾧν ἀνάγκη τὰ πλείω χρηστὰ
 φαίνεσθαι, μεταβάλλει τοὺς τυράννους τοῦ ἀπαραί-
 τήτου καὶ σφοδροῦ, καθάπερ αἱ φαρμακοποσίαι τὰς
 νόσους. τὰυτὰ μὴ κατηγορίαν Ἀντιφῶντος, ἀλλὰ
 ξυμβουλίαν ἐς πάντας ἠγώμεθα τοῦ μὴ ἐκκαλεῖσθαι
 20 τὰς τυραννίδας, μηδὲ ἐς ὀργὴν ἄγειν ἤθη ὡμά.

IV Λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς
 ἢ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἐγκείται, σοφιστικοὶ
 δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτερος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς
 ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσο-
 25 φοὶ σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς
 ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια
 τῶν πεδίων τοῖς λείοις.

501 ις'. Κριτίας δὲ ὁ σοφιστὴς εἰ μὲν κατέλυσε
 τὸν Ἀθηναίων δῆμον, οὕτω κακός — καταλυθείη
 30 γὰρ ἂν καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δῆμος οὕτω τι ἐπηρμένος,
 ὡς μηδὲ τῶν κατὰ νόμους ἀρχόντων ἀκροᾶσθαι —

ἀλλ' ἐπεὶ λαμπρῶς μὲν ἐλακάνισε, προὔδιδου δὲ τὰ
 ἱερά, καθήρει δὲ διὰ Λυσάνδρου τὰ τεῖχη, οὓς δ'
 ἤλανε τῶν Ἀθηναίων τὸ στήναί ποι τῆς Ἑλλάδος
 ἀφῆρειτο πόλεμον Λακωνικὸν ἀνειπῶν ἐς πάντας,
 5 εἴ τις τὸν Ἀθηναίων φεύγοντα δέξοιτο, ὡμότητι δὲ
 καὶ μαιφονίᾳ τοὺς τριάκοντα ὑπερεβάλλετο βουλευ-
 ματός τε ἀτόπον τοῖς Λακεδαιμονίοις ξυνελάμβανεν,
 ὡς μηλόβοτος ἢ Ἀττικὴ ἀποφανθεῖν τῆς τῶν ἀνθρώ-
 10 πων ἀγέλης ἐκκενωθεῖσα, κάκιστος ἀνθρώπων ἔμοιγε
 φαίνεται ξυμπάντων, ὧν ἐπὶ κακία ὄνομα. καὶ εἴ
 213 μὲν ἀπαίδευτος ὧν ἐς τάδε ὑπήχθη, ἔρωτο ἂν ὁ
 λόγος τοῖς φάσκουσιν ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνη
 ὁμιλίας παρεφθορέναι αὐτόν, τὰ γὰρ ἀπαίδευτα ἦθη
 εὐπαράγωγα πάντως ἐς βίον αἴρεσιν· ἐπεὶ δὲ ἄριστα
 15 μὲν ἦν πεπαιδευμένος, γνώμας δὲ πλείστας ἐρη-
 νεύων, ἐς Δρωπίδην δ' ἀναφέρων, ὃς μετὰ Σόλωνα
 Ἀθηναίοις ἤρξεν, οὐκ ἂν διαφύγοι παρὰ τοῖς πολλοῖς
 αἰτίαν τὸ μὴ οὐ κακία φύσεως ἀμαρτεῖν ταῦτα. καὶ
 γὰρ αὐτὸ κακίῳ ἀτόπον Σωκράτει μὲν τῷ Σωφρο-
 20 νίσκου μὴ ὁμοιωθῆναι αὐτόν, ᾧ πλείστα δὴ συν-
 φιλοσόφησε σοφωτάτῳ τε καὶ δικαιοτάτῳ τῶν ἐφ'
 ἑαυτοῦ δόξαντι, Θετταλοῖς δ' ὁμοιωθῆναι, παρ' οἷς
 ἀγερωχία καὶ ἄκρατος καὶ τυραννικὰ ἐν οἴνῳ σπου-
 25 ἀλλ' ἐγοργιάζον ἐν Θετταλίᾳ μικρὰ καὶ μελίκους
 πόλεις ἐς Γοργίαν ὀρῶσαι τὸν Λεοντῖνον, μετέβαλον 502
 δ' ἂν καὶ ἐς τὸ κριτιάξεν, εἴ τινα τῆς ἑαυτοῦ σοφίας
 ἐπίδειξιν ὁ Κριτίας παρ' αὐτοῖς ἐποιεῖτο· ὁ δὲ ἡμέλει
 μὲν τούτου, βαρυτέρας δ' αὐτοῖς ἐποιεῖ τὰς ὀλι-
 30 γαρχίας διαλεγόμενος τοῖς ἐκεῖ δυνατοῖς καὶ κατα-
 πτόμενος μὲν δημοκρατίας ἀπάσης, διαβάλλων δ'
 Ἀθηναίους, ὡς πλείστα ἀνθρώπων ἀμαρτάνοντας,

ᾧστε ἐνθυμουμένῳ ταῦτα Κριτίας ἂν εἴη Θετταλοῦς
 διεφθορῶς μᾶλλον ἢ Κριτίαν Θετταλοί.

Ἀπέθανε μὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Θρασύβουλον, III
 οἰκατήγον ἀπὸ φυγῆς τὸν δῆμον, δοκεῖ δ' ἐνίοις ἀνήρ
 ἀγαθὸς γενέσθαι παρὰ τὴν τελευτήν, ἐπειδὴ ἐνταφίῳ 5
 τῇ τυραννίδι ἐχρήσατο· ἐμοὶ δὲ ἀποπεφάνθω μηδένα
 ἀνθρώπων καλῶς δὴ ἀποθανεῖν ὑπὲρ ὧν οὐκ ὀρθῶς
 εἴλετο, δι' ἃ μοι δοκεῖ καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνδρός καὶ
 τὰ φροντίσματα ἦττον σπουδασθῆναι τοῖς Ἑλλησιν·
 εἴ γὰρ μὴ ὁμολογήσει ὁ λόγος τῷ ἦθει, ἄλλοτρία τῇ 10
 γλώττῃ δόξομεν φθέγγεσθαι, ὥσπερ οἱ αὐλοί.

Τὴν δὲ ἰδέαν τοῦ λόγου δογματίας ὁ Κριτίας IV
 καὶ πολυγνώμων σεμνολογήσαι τε ἱκανώτατος οὐ τὴν
 διθυραμβώδη σεμνολογίαν, οὐδὲ καταφεύγουσαν ἐς
 τὰ ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα, ἀλλ' ἐκ τῶν κυριωτάτων 15
 503 συγκειμένην καὶ κατὰ φύσιν ἔχουσαν. ὁρῶ τὸν
 ἄνδρα καὶ βραχυλογοῦντα ἱκανῶς καὶ δεινῶς κατα-
 πτόμενον ἐν ἀπολογίας ἦθει, ἀττικίζοντά τε οὐκ ἄκρα-
 τῶς, οὐδὲ ἐκφύλας — τὸ γὰρ ἀπειρόκαλον ἐν τῷ
 ἀττικίζειν βάρβαρον — ἀλλ' ὥσπερ ἀκτίων ἀγῶνι 20
 τὰ Ἀττικὰ ὀνόματα διαφαίνεται τοῦ λόγου. καὶ τὸ
 ἀσυνδέτως δὲ χωρίῳ προσβαλεῖν Κριτίου ὄρα, καὶ
 τὸ παραδόξως μὲν ἐνθυμηθῆναι, παραδόξως δ'
 ἀπαγγεῖλαι Κριτίου ἀγῶν, τὸ δὲ τοῦ λόγου πνεῦμα
 ἑλλιπέστερον μὲν, ἦδὲ δὲ καὶ λείον, ὥσπερ τοῦ 25
 Ζεφύρου ἢ αὐῶ.

ἰζ'. Ἡ δὲ Σειρήν ἢ ἐφεστήκναι τῷ Ἰσοκρά-
 30 τος τοῦ σοφιστοῦ σήματι, ἐφέστηκε δὲ καὶ οἷον
 ἄδουσα, παιθῶ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρός, ἦν συνεβάλετο
 φητορικοῖς νόμοις καὶ ἦθεσι, πάρισα καὶ ἀντίθετα καὶ 30
 ὁμοιοτέλευτα οὐχ εὐρῶν πρώτος, ἀλλ' εὐρημένοις εὐ-
 χρησάμενος, ἐπεμελήθη δὲ καὶ περιβολῆς καὶ ἰσχυροῦ

καὶ συνθήκης καὶ κρότου. ταυτὶ δ' ἠτοίμασέ που
καὶ τὴν Δημοσθένους γλωτταν· Δημοσθένης γὰρ 504
μαθητὴς μὲν Ἰσαίου, ζηλωτὴς δὲ Ἰσοκράτους γενό-
214 μενος ὑπερεβέβητο αὐτὸν θυμῷ καὶ ἐπιφορᾷ καὶ
5 περιβολῇ καὶ ταχυτήτι λόγου τε καὶ ἐννοίας.
σεμνότης δ' ἢ μὲν Δημοσθένους ἐπεστραμμένη
μᾶλλον, ἢ δὲ Ἰσοκράτους ἀβροτέρα τε καὶ ἠδίαν.
παράδειγμα δὲ ποιῶμεθα τῆς Δημοσθένους σεμνό-
τητος· „πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις
10 ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις
αὐτὸν καθείρξας τηρῇ, δεῖ δὲ τοὺς ἀγα-
θοὺς ἀνδρας ἐργασθῆναι μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς
καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλ-
πίδα, φέρειν δέ, ἂ ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γεν-
15 ναίως.“ ἢ δὲ Ἰσοκράτους σεμνότης ὡς κεκόσμηται·
„τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ
κειμένης δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν
Ἀσίας, τῆς δὲ Εὐρώπης καλουμένης, τὴν
ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν εἴληφεν, ὥσπερ
20 πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος.“

II Τὰ μὲν οὖν πολιτικὰ ᾄκει καὶ ἀπεφοῖτα τῶν 505
ἐκκλησιῶν διὰ τε τὸ ἐλλιπὲς τοῦ φθέγματος, διὰ τε
τὸν Ἀθήνησιν φθόνον ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς
μάλιστα τοῖς σοφώτερόν τι ἐτέρου ἀγορεύουσιν.
25 ὅμως δ' οὐκ ἀπεσπούδαζε τῶν κοινῶν· τὸν τε γὰρ
Φίλιππον, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν, Ἀθηναίους
δήπου διωροδοῦτο, καὶ οἷς περὶ τῆς εἰρήνης συνέ-
γραψεν, ἀνεσκεύαζε τοὺς Ἀθηναίους τῆς θαλάττης, ὡς
κακῶς ἐν αὐτῇ ἀκούοντας, [ὁ] πανηγυρικός τ' (ἐστίν)
30 αὐτῷ λόγος, ὃν διῆλθεν Ὀλυμπίᾳσι τὴν Ἑλλάδα
πελίστων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν παυσασμένους τῶν
III οἴκοι ἐγκλημάτων. οὗτος μὲν οὖν εἰ καὶ κάλλιστος

λόγων, αἰτίαν ὅμως παρέδωκεν, ὡς ἐκ τῶν Γοργία
σπουδασθέντων ἐς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν συντεθείη.
ἄριστα δὲ τῶν Ἰσοκράτους φροντισμάτων ὃ τε Ἀρχί-
δαμος ξύγκειται καὶ ὁ Ἀμάρτυρος, τοῦ μὲν γὰρ διηκει
φρόνημα [Λακεδαιμονίους] τῶν Λευκιρικῶν ἀναφέ- 5
ρον καὶ οὐκ ἀκριβῆ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἡ
ξυνθήκη λαμπρά, ἐναγώνιος δὲ ὁ λόγος, ὡς καὶ τὸ
μυθῶδες αὐτοῦ μέρος, τὸ περὶ τὸν Ἡρακλῆα καὶ τὰς
βοῦς σὺν ἐπιστροφῇ ἐρμηνεύσθαι, ὃ δὲ Ἀμάρτυρος
ἰσχὺν ἐνδείκνυται κεκολασμένην ἐς ὄνθιμους, νόημα 10
γὰρ ἐκ νοήματος ἐς περιόδους ἰσοκάλους τελευτᾷ.
506 Ἀφροαταὶ τοῦ ἀνδρός τούτου πολλοὶ μὲν, ἔλλογι- IV
μώτατος δὲ Ὑπερείδης ὁ φήτωρ, Θεόπομπον γὰρ τὸν
ἐκ τῆς Χίου καὶ τὸν Κυμαῖον Ἐφορον οὔτ' ἂν δια-
βάλομι οὔτ' ἂν θαυμάσαιμι. οἱ δὲ ἠγρούμενοι τὴν 15
κωμοδίαν καθάπτειν τοῦ ἀνδρός, ὡς ἀύλοποιον,
ἀμαρτάνουσιν, πατήρ μὲν γὰρ αὐτῷ Θεόδωρος ἦν,
ὃν ἐκάλουν ἀύλοποιον Ἀθήνησιν, αὐτὸς δὲ οὔτε
ἀύλους ἐρίγνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βαναυσίοις,
οὔδὲ γὰρ ἂν οὔδὲ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εἰκότος ἔτυχεν, 20
εἰ τι τῶν εὐτελῶν εἰργάζετο. ἀπέθανε μὲν οὖν 215
Ἀθήνησιν ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, ἕνα δὲ αὐτὸν ἠγά-
μεθα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων, ἐπειδὴ μετὰ
Χαιρώνειαν ἐτελεύτα μὴ καρτερήσας τὴν ἀκρόασιν
τοῦ Ἀθηναίων παιδείματος. 25
507 ἠΐ. Περὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ Ἀτρομήτου, ὃν
φαμεν τῆς δευτέρας σοφιστικῆς ἄρξαι, τάδε χρὴ
ἐπεσκεψθῆναι· ἢ Ἀθήνησι δημαγωγία διειστήκει πᾶσα,
καὶ οἱ μὲν βασιλεῖ ἐπιτήδειοι ἦσαν, οἱ δὲ Μακεδόσιν,
ἔφεροντο δὲ ἄρα τὴν πρώτην τῶν μὲν βασιλεῖ χαρι- 30
ζομένων ὁ Παιανιεὺς Δημοσθένης, τῶν δὲ ἐς Φίλιπ-
πον ὀρώντων ὁ Κοθωκίδης Αἰσχίνης, καὶ χρήματα

παρ' ἀμφοῖν ἐφοίτα σφίσι, βασιλέως μὲν ἀσχολοῦν-
 τος δι' Ἀθηναίων Φίλιππον τὸ μὴ ἐπὶ Ἀσίαν εἰλάσαι,
 Φιλίππου δὲ πειρωμένου διαλύειν τὴν ἰσχύν Ἀθη-
 ναίων, ὡς ἐμπόδισμα τῆς διαβάσεως. διαφορᾶς δ'
 ἤρξεν Αἰσχίνῃ καὶ Δημοσθένει καὶ αὐτὸ μὲν τὸ ἄλλον
 ἄλλω βασιλεῖ πολιτεύειν, ὡς δ' ἐμοὶ φαίνεται, τὸ
 ἐναντίως ἔχειν καὶ τῶν ἡθῶν, ἐξ ἡθῶν γὰρ ἀλλήλους
 ἀντιζῶον φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον. ἀντιζῶα δ'
 ἦσθη καὶ διὰ τὰδε· ὁ μὲν Αἰσχίνης φιλοπότης τε
 10 ἐδόκει καὶ ἡδύς καὶ ἀνεμιμένος καὶ πᾶν τὸ ἐπίχαρι ἐκ
 Διονύσου ἡρηκώς, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῖς βαρυστόνοις
 ὑποκριταῖς τὸν ἐν μαιρακίῳ χρόνον ὑπετραγώδησεν,
 ὁ δ' αὖ συννεοφῶς τε ἐφαίνετο καὶ βαρὺς τὴν 508
 ὄφρυν καὶ ὕδωρ πύων, ὅθεν [ἐν] δυσκόλοις τε καὶ
 15 δυστρόποις ἐνεγράφετο, καὶ πολλῶ πλέον, ἐπειδὴ
 προεσβεύοντε ξὺν ἑτέροις παρὰ τὸν Φίλιππον καὶ
 ὁμοδιαιτῶ ὄντε ὁ μὲν διακεχυμένος τε καὶ ἡδύς
 ἐφαίνετο τοῖς συμπρέσβεσιν, ὁ δὲ κατεσκληκώς
 τε καὶ αἰεὶ σπουδάζων. ἐπέτεινε δὲ αὐτοῖς τὴν δια-
 20 φορὰν ὁ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπὶ τοῦ Φιλίππου λόγος,
 ὅτε δὴ ἐξέπεσε [μὲν] τοῦ λόγου ὁ Δημοσθένης, ὁ δ'
 Αἰσχίνης οὐδὲ τῶν ἀποβεβλημένων ποτὲ τὴν ἀσπίδα
 ἐνθυμουμένῳ τὸ ἐν Ταμύναις ἔργον, ἐν ᾧ Βοιωτοὺς
 ἐνίκων Ἀθηναῖοι· ἀριστεία τούτου δημοσίᾳ ἐστε-
 25 φανοῦτο τά τε ἄλλα καὶ χρησάμενος ἀμηχάνῳ τάχει
 II περὶ τὰ εὐαγγέλια τῆς νίκης. διαβάλλοντος δὲ αὐτὸν
 Δημοσθένους, ὡς αἰτίον τοῦ Φωκικοῦ πάθους,
 ἀπέγνωσαν Ἀθηναῖοι τὴν αἰτίαν, ἐπὶ δὲ τῷ καταψη-
 φισθέντι Ἀντιφῶντι ἤλω μὴ κριθεῖς, καὶ ἀφείλοντο
 30 αὐτὸν οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου τὸ μὴ οὐ συνειπεῖν σφισιν
 ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δῆλῳ. καὶ μὴν καὶ πυλαγό-
 ρας ἀναρρηθεῖς οὐπω παρὰ τοῖς πολλοῖς διαπέφουγε

509 τὸ μὴ οὐκ αὐτὸς Ἐλατεῖα ἐπιστῆσαι τὸν Φίλιππον
 τὴν Πυλαίαν συνταράξας εὐπροσώποις λόγοις καὶ
 μύθοις. Ἀθηναῖν δὲ ὑπεξῆλθεν οὐχὶ φεύγειν προς-
 ταχθεῖς, ἀλλ' ἀτιμίᾳ ἐξιστάμενος, ἢ ὑπήγετο ὑπὸ
 Δημοσθένει καὶ Κτησιφῶντι ἐκπεσῶν τῶν ψήφων. 5
 ἢ μὲν δὴ ὄρημ τῆς ἀποδημίας αὐτῷ παρὰ τὸν Ἀλέξαν-
 δρον ἦν, ὡς αὐτίκα ἤξοντα ἐς Βαβυλωνά τε καὶ 216
 Σοῦσα, καθορισθεῖς δὲ ἐς τὴν Ἐφεσον καὶ τὸν μὲν
 τεθυνάει ἀκούων, τὰ δὲ τῆς Ἀσίας οὕτω ξυγκε-
 κλυσμένα πράγματα, Ῥόδου εἶχετο, ἢ δὲ νῆσος 10
 ἀγαθὴ ἐνσπουδάσαι, καὶ σοφιστῶν φροντιστήριον
 ἀποφήνας τὴν Ῥόδον αὐτοῦ διητάτο θυῶν ἡσυχία τε
 καὶ Μούσαις καὶ Δωροῖς ἤθεσιν ἐγκαταμινύς Ἀττικά.

Τὸν δὲ αὐτοσχέδιον λόγον ξὺν εὐροῖα καὶ θείως III
 διατιθέμενος τὸν ἐπαινον τοῦτον πρῶτος ἠνέγκατο. 15
 τὸ γὰρ θείως λέγειν οὐπω μὲν ἐπεχωρίασε σοφιστῶν
 σπουδαῖς, ἀπ' Αἰσχίνου δ' ἤρξατο θεοφορήτῳ ὄρημ
 ἀποσχεδιάζοντος, ὥσπερ οἱ τοὺς χρησμούς ἀναπνεύου-
 20 τες. ἀφροατῆς δὲ Πλάτωνός τε καὶ Ἰσοκράτους γενό-
 μενος πολλά καὶ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἠγάγετο. 2)
 510 σαφηνείας τε γὰρ φῶς ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἀβρὰ σεμνο-
 λογία καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν δεινότητι καὶ καθάπαξ ἢ
 ιδέα τοῦ λόγου κρείττων ἢ μιμήσει ὑπαχθῆναι.

Λόγοι δ' Αἰσχίνου κατ' ἐπίους μὲν καὶ τέταρτός IV
 τις Δηλιακὸς καταψευδόμενος τῆς ἐκείνου γλώττης. 25
 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς μὲν περὶ τὴν Ἀμφισσαν λόγους,
 ὑφ' ὧν ἢ Κιρραία χώρα καθιερώθη, εὐπροσώπως
 τε καὶ ξὺν ᾧρα διέθετο κακὰ βουλευῶν Ἀθηναίους,
 ὧς φησι Δημοσθένης, ἐπὶ δὲ τοὺς Δηλιακοὺς μύθους,
 ἐν οἷς θεολογία τε καὶ θεογονία καὶ ἀρχαιολογία, 30
 φάυλας οὕτως ᾤρησε καὶ τοῦτο προαγωνιζόμενος
 Ἀθηναίων οὐ μικρὸν ἀγώνισμα ἡγουμένων τὸ μὴ ἐκπε-

σεῖν τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ. τρισὶ δὴ λόγοις περιωρισθῶ
ἢ Αἰσχίνου γλώττα· τῷ τε κατὰ Τιμάρχου καὶ τῇ
ἀπολογία τῆς πρεσβείας καὶ τῇ τοῦ Κτησιφῶντος
κατηγορίᾳ. ἔστι δὲ καὶ τέταρτον αὐτοῦ φρόντισμα,
ἐπιστολαί, οὐ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεστὰί
καὶ ἤθους. τοῦ δὲ ἠθικοῦ καὶ Ῥοδίου ἐπίδειξιν
ἐποιήσατο· ἀναγνοὺς γὰρ ποτε δημοσίᾳ τὸν κατὰ
Κτησιφῶντος οἱ μὲν ἐθαύμαζον, ὅπως ἐπὶ τοιοῦτῳ
λόγῳ ἠττήθη καὶ καθήπτοντο τῶν Ἀθηναίων ὡς
παρανοοούντων, ὁ δὲ „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἐθαυμάζετε, εἰ
Δημοσθένους λέγοντος πρὸς ταῦτα ἠκούσατε“, οὐ
μόνον ἐς ἐπαινον ἐχθροῦ καθιστάμενος, ἀλλὰ καὶ
τοὺς δικαστὰς ἀφιεῖς αἰτίας.

ιδ'. Ὑπερβάντες δ' Ἀριοβαρζάνην τὸν Κίλικα 511
καὶ Ξενόφωνα τὸν Σικελιώτην καὶ Πειθαγόραν τὸν
ἐκ Κυρήνης, οἳ μῆτε γινῶναι ἱκανοὶ ἔδοξαν, μῆθ'
ἐρμηνεῦσαι τὰ γνωσθέντα, ἀλλ' ἀπορία γενναίων
σοφιστῶν ἐσπουδάσθησαν τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν Ἑλλησιν,
ὅν πον τρόπον τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι, ἐπὶ
Νικίτην ἴωμεν τὸν Συμωναῖον. οὗτος γὰρ ὁ
Νικίτης παραλαβὼν τὴν ἐπιστήμην ἐς στενὸν ἀπει-
λημένην ἔδωκεν αὐτῇ παρόδους πολλῶ λαμπροτέρας
ὅν αὐτὸς τῇ Συμόνῃ ἐδείματο, συνάψας τὴν πόλιν
ταῖς ἐπὶ τὴν Ἐφεσον πύλαις καὶ διὰ μέγεθος ἀντεξά-
ρας λόγοις ἔργα. ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος τοῖς μὲν δικανι-
κοῖς ἀμείλιων ἐδόκει τὰ δικανικά, τοῖς δὲ σοφιστικοῖς
τὰ σοφιστικά ὑπὸ τοῦ περιδεξίως τε καὶ πρὸς ἄμιλλαν
ἐς ἄμφω ἠρόσθαι. τὸ μὲν γὰρ δικανικὸν σοφιστικῇ
περιβολῇ ἐκόσμησεν, τὸ δὲ σοφιστικὸν κέντρῳ
δικανικῷ ἐπέφρωσεν. ἢ δὲ ἰδέα τῶν λόγων τοῦ μὲν
ἀρχαίου καὶ πολιτικοῦ ἀποβέβηκεν, ὑπόβακχος δὲ καὶ
διδυραμβώδης, τὰς δ' ἐννοίας ἰδίας τε καὶ παρα-

δόξους ἐκδίδωσιν, ὥσπερ οἱ βακχεῖοι θυροὶ τὸ μέλι
καὶ τοὺς ἐσμούς τοῦ γάλακτος.

Μεγάλαν δ' ἀξιούμενος τῆς Συμόνης τί οὐκ ἐπ'
αὐτῷ βοώσης ὡς ἐπ' ἀνδρὶ θαυμασίῳ καὶ ῥήτορι,
οὐκ ἐθαύμιζεν ἐς τὸν δῆμον, ἀλλ' αἰτίαν παρὰ τοῖς
πολλοῖς ἔχων φόβου „φοβοῦμαι“ ἔφη „δῆμον ἐπαί-
ροντα μᾶλλον ἢ λοιδοροῦμενον.“ τελώνων δὲ θρα-
συναμένου ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἐν δικαστηρίῳ καὶ
εἰπόντος „παῦσαι ὑλακτῶν με“ μάλα ἀστείως ὁ
Νικίτης „νῆ Δία“, εἶπεν „ἦν καὶ σὺ παύσῃ
δάκνων με.“

512 Ἡ δὲ ὑπὲρ Ἄλπεις τε καὶ Ῥῆνον ἀποδημία τοῦ
ἀνδρός ἐγένετο μὲν ἐν βασιλείῳ προστάγματος,
αἰτία δὲ αὐτῆς ἦδε· ἀνὴρ ὑπάτος, ᾧ ὄνομα Ροῦφος,
τοὺς Συμωναῖους ἐλογίστενε πικρῶς καὶ δυστρόπως.
τούτῳ τι προσκρούσας ὁ Νικίτης „ἔρρωσο“, εἶπεν,
καὶ οὐκέτι προσῆει δικάζοντι. τὸν μὲν δὴ χρόνον,
ὅν μιᾶς πόλεως ἤρξεν, οὕτω δεινὰ πεπονθέναι ᾤετο,
ἐπιτραπείς δὲ τὰ Κελτικὰ στρατόπεδα ὀργῆς ἀνε-
μνήσθη — αἱ γὰρ εὐπραγίαι τὰ τε ἄλλα τοὺς ἀνθρώ-
πους ἐπαίρουσι καὶ τὸ μηκέτι καρτερεῖν, ἢ πρὶν εὖ
πράττειν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ἐκαρτέρον — καὶ
γράφει πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Νερούαν πολλὰ ἐπὶ
τὸν Νικίτην καὶ σχέτλια, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „αὐτὸς“
εἶπεν „ἀκροάσει ἀπολογουμένου, κὰν ἀδικοῦντα εὖρης,
ἐπίθης δίκην.“ ταυτὶ δὲ ἔγραφεν οὐ τὸν Νικίτην
ἐκδιδούς, ἀλλὰ τὸν Ροῦφον ἐς συγγνώμην ἐτοιμάζων,
οὐ γὰρ ἂν ποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ γεγονότα
οὔτ' ἂν ἀποκτεῖναι ὁ Ροῦφος, οὔτ' ἂν ἕτερον ζημιώ-
σαι οὐδέν, ὡς μὴ φανεῖν βαρὺς τῷ καθιστάντι αὐτὸν
δικαστὴν ἐχθροῦ. διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἐπὶ Ῥῆνον τε
καὶ Κελτοῖς ἦλθεν, παρελθὼν δὲ ἐπὶ τὴν ἀπολογία

οὕτω τι κατέπληξε τὸν Ῥοῦφον, ὡς πλείω μὲν ἀφεί-
ναι ἐπὶ τῷ Νικήτῃ δάκρυα οὐ διεμέτρησεν αὐτῷ
ὑδατος, ἀποπέμψαι δὲ οὐκ ἄφρωτον μόνον, ἀλλὰ
[καὶ] περιβλεπτὸν καὶ ἐν τοῖς ζηλωτοῖς Συρραναίων.
5 τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον χρόνοις ὕστερον Ἡρακλείδης
ὁ Λύκιος σοφιστῆς διορθούμενος ἐπέγραψε Νικήτην
τὸν κεκαθαρωμένον, ἠγγρόησε δὲ ἀκροθίνια Πυγμαῖα
κολοσσῶ ἐφαρμοζῶν.

κ'. Ἰσαῖος δὲ ὁ σοφιστῆς ὁ Ἀσσύριος τὸν μὲν
10 ἐν μειρακίῳ χρόνον ἠδοναῖς ἐδεδώκει, γαστρος τε
γὰρ καὶ φιλοποσίας ἤττητο καὶ λεπτὰ ἠμπύσχετο καὶ 513
θαμὰ ἤρα καὶ ἀπαρκαλύπτως ἐκώμαζεν, ἐς δὲ
ἄνδρας ἤκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὡς ἕτερος ἐξ ἑτέρου
νομισθῆναι, τὸ μὲν γὰρ φιλόγελων ἐπιπολάζειν αὐτῷ
15 δοκοῦν ἀφείλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης, λυρῶν τε
καὶ αὐλαῶν κτύποις οὐδ' ἐπὶ σκηναῖς ἔτι παρετύγγα-
νευ, ἀπέδν δὲ καὶ τὰ λήθια καὶ τὰς τῶν ἐφειστριδῶν
βαφὰς καὶ τραπέζαν ἐκόλασε καὶ τὸ ἐρᾶν μετέθηκεν,
ὥσπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλὼν Ἄρδυος
20 γοῦν τοῦ ῥήτορος ἐρομένου αὐτόν, εἰ ἢ δεῖνα αὐτῷ
καλὴ φαίνοιτο, μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος „πέπανυμαι“
εἶπεν „ὀφθαλμιῶν“. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ἑτέρου, τίς
ἄριστος τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων ἐς βρώσιν,
„πέπανυμαι“ ἔφη ὁ Ἰσαῖος „ταῦτα σπουδάξω, ξυνηκα
25 γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν“, ἐνδεικνύμενος
δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιά παὶ ὄνειράτα αἰ
ἠδοναὶ πᾶσαι.

Π Τῷ δὲ Μιλησίῳ Διονυσίῳ ἀκροατῇ ὄντι τὰς με-
λέτας ξὺν ᾧδῃ ποιουμένων ἐπιπλήττων ὁ Ἰσαῖος
30 „μειράκιον“ ἔφη „Ἰωνικόν, ἐγὼ δὲ σε ἔδειν οὐκ
ἐπαίδευσα.“ νεανίσκου δὲ Ἰωνικοῦ θαυμαζήσαντος
πρὸς αὐτὸν τὸ τοῦ Νικήτου μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ

Ἐέρξου εἰρημένον „ἐκ τῆς βασιλείου νεῶς Αἴ-
γιναν ἀναδησώμεθα“ καταγελάσας πλατὺ ὁ
Ἰσαῖος „ἀνόητε“, εἶπεν, „καὶ πῶς ἀναχθήσῃ;“
514 Τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ'
ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἕω ἐς μεσημβρίαν καιρὸν. ἰδέαν 5
δ' ἐπήσκησε λόγων οὐτ' ἐπιβεβλημένην, οὐτ' αὐτοῦ,
ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχωρῶσαν τοῖς
πράγμασιν. καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν, τοῦτό τε
καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν συνελεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου
εὗρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν 10
τοῖσδε ἐδηλώθη· τοὺς μὲν γὰρ Λακεδαιμονίους
ἀγωνιζόμενος τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους
ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον·
„ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔριδιε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
οὕτω στῆτέ μοι, Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετει- 15
χίσμεθα.“ κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος,
ὡς δεθέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκρι-
μένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέξευξεν ὁ Φίλιππος,
ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας, ἔστι
γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· „ἐλέγχω 20
Πύθωνα προδεδωκότα τῷ χρήσαντι θεῷ,
τῷ δῆσαντι δῆμῳ, τῷ ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ,
ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἐχρησεν, εἰ μὴ τις ἦν, ὁ
δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν, ὁ δὲ
οὐκ ἂν ἀνέξευξεν, εἰ μὴ δι' ὃν ἦλθεν, οὐχ 25
εὗρεν.“

κα'. Ὑπὲρ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ δια-
λέξομαι καθ'ἑαυτὸν πρότερον τῶν κακίζων αὐτὸν
πειρωμένων, ἀπαξιούσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδρα τοῦ τῶν
σοφιστῶν κύκλου διθυραμβώδη καλοῦντες καὶ ἀκό- 30
515 λαστον καὶ πεπαχυσμένον. ταυτὶ περὶ αὐτοῦ λέγου-
σιν οἱ λεπτολόγοι καὶ νωθροὶ καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτο-

σχεδίου γλώττης ἀναπνύοντες· φύσει μὲν γὰρ ἐπι-
φθονον χροῖμα ἄνθρωποι· διαβάλλουσι γοῦν τοὺς
219 μὲν εὐμήκεις οἱ μικροί, τοὺς δὲ εὐειδεῖς οἱ πονηροὶ
τὸ εἶδος, τοὺς δὲ κούφους τε καὶ δρομικοὺς οἱ
5 βραδεῖς καὶ ἑτερόποδες, τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ
καὶ οἱ ἄμουσοι τοὺς λυρικούς, τοὺς δ' ἄμφι παλαιστραν
οἱ ἀγύμναστοι, καὶ οὐ χροῖ θαναμάζειν, εἰ πεπηδη-
μένοι τὴν γλώτταν τινες καὶ βούν ἀφωνίας ἐπ'
αὐτὴν βεβλημένοι καὶ μήτ' ἂν αὐτοὶ τι ἐνθνηθέν-
10 τες μέγα, μήτ' ἂν ἐνθνηθέντος ἑτέρου ξυμφήσαν-
τες διαπτύοιεν τε καὶ κακίζοιεν τὸν ἐτοιμότητα δὴ
καὶ θαρραλεώτατα καὶ μεγαλειότατα τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἑλλήνων ἐρμηρεύσαντα. ὥς δὲ ἠγνοήκασιν τὸν
ἄνδρα, ἐγὼ δηλώσω, καὶ ὁποῖον αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ
15 οἴκου σχῆμα.

II Ἀρχιερεὺς μὲν γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀσίας αὐτός τε
καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ παῖς ἐκ πατρὸς πάντες, ὁ δὲ
στέφανος οὗτος πολὺς καὶ ὑπὲρ πολλῶν χρημάτων.
δίδυμός τε ἀποτεχθεὶς ἄμφω μὲν ἦσθιν ἐν σπαρ-
20 γάνοις, πεμπταίων δὲ ὄντων κεραυνῷ μὲν ἐβλήθη
ὁ ἕτερος, ὁ δὲ οὐδεμίαν ἐπηρώθη τῶν αἰσθήσεων
ξυγκατακείμενος τῷ βληθέντι. καίτοι τὸ τῶν σκη-
πτῶν πῦρ οὕτω δριμύ καὶ θειῶδες, ὥς τῶν ἀρχοῦ
τοὺς μὲν ἀποκτείνειν κατ' ἐκπλήξιν, τῶν δὲ ἀκοάς τε
25 καὶ ὀφθαλμοὺς σίνεσθαι, τῶν δὲ ἐς τοὺς νοῦς ἀπο-
σκήπτειν. ἀλλ' οὐδενὶ τούτων ὁ Σκοπελιανὸς ἦλω,
διετέλεσε γὰρ δὴ καὶ ἐς γῆρας βαδὺ ἀκέραιός τε καὶ
ἄρτιος. τουτὶ δὲ ὁπόθεν θαναμάζω, δηλώσαι σοι
βούλομαι· ἐδείκνον μὲν κατὰ τὴν Ἀἴμνον ὑπὸ
30 δρυὶ μεγάλῃ θερισταὶ ὄντω περὶ τὸ καλούμενον
Κέρας τῆς νήσου, τὸ δὲ χωρίον τοῦτο λιμὴν ἔστιν
ἐς κεραίας ἐπιστρέφων λεπτάς, νέφους δὲ τὴν δρυῖν 516

περισχόντος καὶ σκηπτῶ ἐς αὐτὴν ἐκδοθέντος ἢ μὲν
ἐβέβλητο, οἱ θερισταὶ δὲ ἐκπλήξεως αὐτοῖς ἐμπεσοῦ-
σης, ἐφ' οὐπὲρ ἔτυχεν ἕκαστος πράττων, οὕτως
ἀπέθανεν, ὁ μὲν γὰρ κύλικα ἀναιρούμενος, ὁ δὲ
πίνων, ὁ δὲ μάττων, ὁ δὲ ἐσθίων, ὁ δὲ τι ποιῶν 5
τὰς ψυχὰς ἀφῆκαν ἐπιτεθνημένοι καὶ μέλανες,
ὥσπερ οἱ χαλκοὶ τῶν ἀνδριάντων περὶ τὰς ἐμπύρους
τῶν πηγῶν κεκαπνισμένοι. ὁ δὲ οὕτω τι οὐκ ἀθεεῖ
ἐτρέφετο, ὥς διαφυγεῖν μὲν τὸν ἐκ τοῦ σκηπτῶ
θάνατον, ὃν μηδὲ οἱ σκληρότατοι τῶν ἀρχοῦκων 10
διέφυγον, ἄτρωτος δὲ μέναι τὰς αἰσθήσεις καὶ τὸν
νοῦν ἐτοιμος καὶ ὕπνου κρείττων, καὶ γὰρ δὴ καὶ
τὸ νοθρὸν αὐτοῦ ἀπῆν.

Ἐφοίτησε δὲ τοὺς ἱστορικούς τῶν λόγων παρὰ III
τὸν Σμυρναῖον Νικήτην μελετήσαντα μὲν ἐπιφανῶς, 15
πολλῶ δὲ μείζον ἐν δικαστηρίοις πνεύσαντα. δεο-
μένων δὲ τῶν Κλαζομενίων τὰς μελέτας αὐτὸν οἴκοι
ποιεῖσθαι καὶ προβήσεσθαι τὰς Κλαζομενιάς ἐπὶ μέγα
ἠγούμενων, εἰ τοιοῦτος δὴ ἀνὴρ ἐμπαιδεύσοι σφίσι,
τουτὶ μὲν οὐκ ἀμούσως παρητήσατο τὴν ἀηδύνα 20
φῆσας ἐν οἰκίσκῳ μὴ ἄδειν, ὥσπερ δὲ ἄλλος τι τῆς
ἑαυτοῦ εὐφωνίας τὴν Σμύρναν ἐσκέψατο καὶ τὴν
ἠχὴ τὴν ἐκεῖ πλείστον ἀξίαν φήθη. πάσης γὰρ τῆς
Ἰωνίας οἶον μουσεῖου πεπολισμένης ἀρτιωτάτην
ἐπέχει τάξιν ἢ Σμύρνα, καθάπερ ἐν τοῖς ὄργάνοις 25
ἢ μαγὰς.

IV Αἰ δὲ αἰτία, δι' ἧς ὁ πατὴρ ἐξ ἡμέρου τε καὶ
πρόου χαλεπὸς αὐτῷ ἐγένετο, λέγονται μὲν ἐπὶ
πολλά, καὶ γὰρ ἢ δεῖνα καὶ ἢ δεῖνα καὶ πλείους,
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθεστάτην δηλώσω· μετὰ γὰρ τὴν 30
τοῦ Σποπελιανοῦ μητέρα γυναῖκα ὁ πρεσβύτης ἦγετο 220
ἡμίγαμόν τε καὶ οὐ κατὰ νόμους, οἳ δὲ ὄρων ταῦτα

ἐνουθέτει καὶ ἀπήγην, τουτὶ δὲ τοῖς ἐξώροις ἀηδές. 517
 ἢ δ' αὖ ξυνετίθει κατ' αὐτοῦ λόγον, ὡς ἐρῶντος μὲν
 αὐτῆς, τὴν διαμαρτίαν δὲ μὴ καρτεροῦντος. ξυνε-
 λάμβανε δὲ αὐτῇ τῶν διαβολῶν καὶ οἰκίτης τοῦ
 5 πρεσβύτου μάγειρος, ᾧ ἐπωνυμία Κύθηρος, ὑπο-
 θωπεύων, ὥσπερ ἐν δράματι, τὸν δεσπότην καὶ
 τοιαυτὴν λέγων· „ὦ δέσποτα, βούλεται σε ὁ υἱὸς
 τεθνάναι ἤδη, οὐδὲ τὸν αὐτόματον καὶ μετ' οὐ
 10 πολὺ θάνατον ἐνδιδούς τῷ σῷ γήρα, ἀλλὰ καὶ
 αὐτουργῶν μὲν τὴν ἐπιβουλήν, μισθοῦμενος δὲ καὶ
 τὰς ἐμὰς χεῖρας. ἔστι γὰρ αὐτῷ φάρμακα ἀνδροφύνα
 ἐπὶ σέ, ὧν τὸ καιριώτατον κελεύει με ἐμβαλεῖν ἐς
 15 ἐν τι τῶν ὄψων ἐλευθερίαν τε ὁμολογῶν καὶ ἀγροῦς
 καὶ οἰκίας καὶ χρήματα καὶ πᾶν ὅ τι βουλοίμην ἔχειν
 τοῦ σοῦ οἴκου, καὶ ταυτὶ μὲν πειθομένῳ εἶναι,
 ἀπειθοῦντι δὲ μαστίγωσίν τε καὶ στρέβλωσιν καὶ
 παχείας πέδας καὶ κύφωνα βαρύν.“ καὶ τοιοῖσδε
 θωπεύμασι περιελθὼν τὸν δεσπότην τελευτῶντος
 20 μετ' οὐ πολὺ καὶ πρὸς διαθήκαις ὄντος γράφεται
 κληρονόμος, υἱὸς τε προσρηθὴς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ
 ψυχὴ πάσα. καὶ οὐχὶ ταυτὶ χρὴ θαυμάζειν, ἐπεὶ
 πρεσβύτην ἐρῶντα ἔθελεν ἴσως που καὶ παρα-
 παίοντα ὑπὸ ἡλικίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐρᾶν — καὶ
 γὰρ δὴ καὶ νέοι ἐρῶντες οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτῶν τὸν
 25 ἑαυτοῦ νοῦν ἔχει — ἀλλ' ὅτι καὶ τῆς τοῦ Σκοπελιαν-
 οῦ δεινότητος τε καὶ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀμῆς
 κρείττων ἔδοξεν ἀγωνισάμενος μὲν περὶ τῶν διαθη-
 κῶν πρὸς αὐτόν, ἀντεκτείνας δὲ τῇ ἐκείνου δεινότητι
 τὸν ἐκείνου πλοῦτον· ἀπαντῶν γὰρ τῆς οὐσίας
 30 καὶ μισθοῦμενος ὑπερβολαῖς χρημάτων γλώττας
 ὁμοῦ πάσας καὶ δικαστῶν ψήφους πανταχοῦ τὴν
 νικῶσαν ἀπηνέγκατο, ὅθεν ὁ Σκοπελιανὸς τὰ μὲν

Ἀναξαγόρου μηλόβοτα εἶναι, τὰ δὲ αὐτοῦ δουλόβοτα
 ἔλεγεν. ἐπιφανῆς δὲ καὶ τὰ πολιτικά ὁ Κύθηρος
 γενόμενος γηράσκων ἤδη καὶ τὴν οὐσίαν ὄρῳ
 ὑποδιδούσαν καταφρονούμενός τε ἰκανῶς καὶ που
 καὶ πληγὰς λαβὼν πρὸς ἀνδρός, ὃν χρήματα ἀπαιτῶν
 5 ἐτύγχανεν, ἰκέτης τοῦ Σκοπελιανοῦ γίγνεται μνησι-
 518 κακίαν τε αὐτῷ παρεῖναι καὶ ὄργην ἀπολαβεῖν τε
 τὸν τοῦ πατρὸς οἶκον ἀνέντα μὲν αὐτῷ μέρος τῆς
 οἰκίας πολλῆς οὔσης, ὡς μὴ ἀνελευθέρως ἐνδιατηρή-
 ται, συγχωρήσαντα δὲ ἀγροῦς δύο τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. 10
 καὶ Κυθήρου οἶκος ἐπινόμασται νῦν ἔτι τὸ μέρος
 τῆς οἰκίας, ἐν ᾧ κατεβίω. ταυτὶ μὲν, ὡς μὴ ἀγνοεῖν
 αὐτά, συνιέναι δὲ κακ' αὐτῶν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μὴ
 θεοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων παίγνια.

Σκοπελιανοῦ δὲ σπουδάζοντος ἐν τῇ Σμύρνῃ 15 V
 ξυμποιτῶν μὲν ἐς αὐτὴν Ἰωνιάς τε καὶ Ἀυδοῦς καὶ
 Κάρου καὶ Μαίονας Αἰολίας τε καὶ τοὺς ἐκ Μυσῶν
 Ἑλλήνας καὶ Φρυγῶν οὐπω μέγα, ἀρχίδυρος γὰρ
 τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἡ Σμύρνα καιρίως ἔχουσα τῶν
 γῆς καὶ θαλάττης πυλῶν, ὁ δὲ ἦγε μὲν Καππαδοκίας 20
 τε καὶ Ἀσσυρίους, ἦγε δὲ Αἰγυπτίους καὶ Φοίνικας
 Ἀχαιῶν τε τοὺς εὐδοκίματέρους καὶ νεότητα τὴν ἐξ
 Ἀθηνῶν ἄπασαν. δόξαν μὲν οὖν ἐς τοὺς πολλοὺς
 παραδεδώκει ῥαστώνης τε καὶ ἀμελείας, ἐπειδὴ τὸν
 πρὸ τῆς μελέτης καιρὸν ξυνῆν ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς 25
 τῶν Συμωναίων τέλεσιν ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν, ὁ δὲ 221
 ἀπεχρηῆτο μὲν καὶ τῇ φύσει λαμπρῶν τε οὔσης καὶ
 μεγαλογνώμονι, καὶ τὸν μεθ' ἡμέραν καιρὸν ἤττον
 ἐσπούδαζεν, ἀπνότητος δ' ἀνθρώπων γενόμενος
 „ὦ νύξ“, ἔλεγε „σὺ γὰρ δὴ πλείστον σοφίας μετέ- 30
 χεις μέρος θεῶν“, ξυνεργὸν δὲ αὐτὴν ἐποιεῖτο τῶν
 ἑαυτοῦ φροντισμάτων. λέγεται γοῦν καὶ ἐς ὄρθρον

ἀποτείναι σπονδάων ἀπὸ ἐσπέρας. προσέειπετο μὲν οὖν ἅπασι ποιήμασι, τραγωδίας δὲ ἐνεφορεῖτο, ἀγωνιζόμενος πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου μεγαλοφωνίαν — ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ μέρους ὁ Νικητής σφόδρα 5 ἐθαυμάζετο — ὁ δὲ οὕτω τι μεγαλοφωνίας ἐπὶ μείζον ἤλασεν, ὡς καὶ Γιγαντίαν ξυνθεῖναι παραδοῦναι τε Ὀμηρίδαις ἀφορμὰς ἐς τὸν λόγον. ὠμίλει δὲ σοφιστῶν μὲν μάλιστα Γοργία τῷ Λεοντίῳ, ῥητόρων δὲ τοῖς λαμπρὸν ἤχοῦσιν. τὸ δὲ ἐπίχαρι φύσει μάλλον 519 εἶχεν ἢ μελέτη, πρὸς φύσεως μὲν γὰρ τοῖς Ἴωνικοῖς τὸ ἀστείξεσθαι, τῷ δ' αὖ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ φιλόγελου περιῆν, τὸ γὰρ κατηγῆς δυσξύμβολόν τε καὶ ἀηδὲς ἤγειτο. παρήει δὲ καὶ ἐς τοὺς δῆμους ἀνεμῆν τε καὶ διακεχυμένῳ τῷ προσώπῳ, καὶ 15 πολλῷ πλέον, ὅτε ξὺν ὀργῇ ἐκκλησιάζοιεν, ἀνιῶν αὐτοὺς καὶ διαπραύων τῇ τοῦ εἶδους εὐθυμία. τὸ δὲ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἦθος οὔτε φιλοχρημάτων οὔτε φιλολοίδορος· προῖκα μὲν γὰρ ξυνέταπτεν ἑαυτὸν τοῖς ὑπὲρ ψυχῆς κινδυνεύουσι, τοὺς δὲ λουδοφρομένους 20 ἐν τοῖς λόγοις καὶ θυμοῦ τινα ἐπίδειξιν ἠγρομένους ποιῆσθαι γραΐδια ἐκάλει μεθύοντα καὶ λυττώοντα. τὰς δὲ μελέτας μισθοῦ μὲν ἐποιεῖτο, ὁ δὲ μισθὸς ἦν ἄλλος ἄλλου καὶ ὡς ἕκαστος οἴκου εἶχεν, παρήει τε ἐς αὐτοὺς οὐδ' ὑπερφρονῶν καὶ σεσοβημένος, οὐδ' 25 ὥσπερ οἱ δεδιότες, ἀλλ' ὡς εἰκὸς ἦν τὸν ἀγωνιζόμενον μὲν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης, θαρροῦντα δὲ τῷ μὴ ἂν σφαλῆναι. διελέγετο δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θρόνου ξὺν ἀβρότητι, ὅτε δὲ ὀρθὸς διαλέγοιτο, ἐπιστροφῆν τε εἶχεν ὁ λόγος καὶ ἔρωτο. καὶ ἐπεσκοπεῖτο οὐκ 30 ἔνδον, οὐδ' ἐν τῷ ὀμίλῳ, ἀλλ' ὑπεξίαν ἐν βραχεὶ τοῦ καιροῦ διεώρα πάντα. περιῆν δὲ αὐτῷ καὶ εὐφωνίας, καὶ τὸ φθέγμα ἠδονῆν εἶχε τὸν τε μηρὸν θαμὰ

ἐπληττεν ἑαυτὸν τε ὑπερείδων καὶ τοὺς ἀκρωμένους. ἄριστος μὲν οὖν καὶ σχηματίζει λόγον καὶ ἐπαμφοτέροως εἰπεῖν, θαυμασιώτερος δὲ περὶ τὰς ἀχμαιοτέρας τῶν ὑποθέσεων καὶ πολλῷ πλέον περὶ τὰς Μηδικάς, ἐν αἷς οἱ Λαρσεῖοί τε εἰσι καὶ οἱ 5 Ξέρξαι, ταύτας γὰρ αὐτὸς τέ μοι δοκεῖ ἄριστα 520 σοφιστῶν ἐρμηνεύσαι παραδοῦναι τε τοῖς ἐπιγυρομένοις ἐρμηνεύειν, καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς ὑπεκρίνετο καὶ κουφότητα τὴν ἐν τοῖς βαρβάρους ἤθεσιν. ἐλέγετο καὶ σεῖσθαι μάλλον ἐν ταύταις, 10 ὥσπερ βακχεύων, καὶ τινος τῶν ἀμφὶ τὸν Πολέμωνα τυμπανίζειν αὐτὸν φήσαντος λαβόμενος ὁ Σκοπελιανὸς τοῦ σκώμματος „τυμπανίζω μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τῇ τοῦ Αἰάντος ἀσπίδι.“

Βασίλαιοι δὲ αὐτοῦ πρεσβεῖαι πολλὰ μὲν, καὶ 15 VI γὰρ τις καὶ ἀγαθὴ τύχη ξυνηκολούθει πρεσβεύοντι, ἀρίστη δὲ ἢ ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων· οὐ γὰρ ὑπὲρ Συρραναίων μόνων, ὥσπερ αἱ πλείους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς 222 Ἀσίας ὁμοῦ πάσης ἐπρεσβεύθη. τὸν δὲ νοῦν τῆς πρεσβείας ἐγὼ δηλώσω· ἐδόκει τῷ βασιλεῖ μὴ εἶναι 20 τῇ Ἀσίᾳ ἀμπέλους, ἐπειδὴ ἐν οἴνῳ στασιάζειν ἔδοξαν, ἀλλ' ἐξηρῆσθαι μὲν τὰς ἠδὴ πεφυτευμένας, ἄλλας δὲ μὴ φυτεύειν ἔτι. ἔδει δὴ πρεσβείας ἀπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ ἀνδρός, ὃς ἔμελλεν ὥσπερ Ὀρφεὺς τις ἢ Θάμυρις ὑπὲρ αὐτῶν θέλξειν. αἰροῦνται τοίνυν 25 Σκοπελιανὸν πάντες, ὁ δ' οὕτω τι ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν, ὡς μὴ μόνον τὸ ἐξεῖναι φυτεύειν ἐπανελθεῖν ἔχων, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίμια κατὰ τῶν μὴ φυτεούντων. ὡς δὲ ἠῦδοκίμησε τὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημμένα, 30 ὁ γὰρ λόγος ἐν τοῖς θαυμασιωτάτοις, δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῶρων τε γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἔτυχεν,

ἃ νομίζεται παρὰ βασιλεῖ, πολλῶν τε προσρήσεών τε καὶ ἐπαίνων, νεότης τε αὐτῷ λαμπρὰ ξυνηκολούθησεν ἐς Ἰωνίαν σοφίας ἐρῶντες.

VII Ἐπεὶ δὲ Ἀθήνησιν ἐγένετο, ποιεῖται αὐτὸν 5 ξένον ὁ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ πατὴρ Ἀττικὸς 521 θαναμάζων ἐπὶ φητορικῇ μᾶλλον ἢ τὸν Γοργίαν ποτὲ Θετταλοί. ὁπόσοι γοῦν τῶν πάλαι φητόρων ἐρμαῖ ἦσαν ἐν τοῖς τῆς οἰκίας δρόμοις, ἐκέλευε τούτους βάλλεσθαι λίθοις, ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. 10 μειράκιον μὲν δὴ ἐτύγγανεν ὢν ὁ Ἡρώδης τότε καὶ ὑπὸ τῷ πατρὶ ἔτι, τοῦ δὲ αὐτοσχεδιάζειν ἦρα μόνου, οὐ μὴν ἐθάρρει γὰρ αὐτό, οὐδὲ γὰρ τῷ Σκοπελιανῷ ξυγγεγυῶς ἦν ἐς ἐκεῖνό πω τοῦ χρόνου, οὐδ' ἦτις ἢ τῶν αὐτοσχεδίων ὁρμὴ γινώσκων, ὅθεν ἀσμένῳ 15 οἱ ἐγένετο ἢ ἐπιδημία τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ γὰρ λέγοντος ἤκουσε καὶ διατιθεμένου τὸν αὐτοσχεδίον, ἐπτερώθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἠτοιμάσθη, καὶ τὸν πατέρα δὲ ἦσαι διανοηθεὶς ἀπαγγέλλει οἱ μελέτην ἐς τὴν ιδέαν τοῦ ξένου. ὁ πατὴρ δὲ ἠγάσθη τε αὐτὸν τῆς 20 μιμήσεως καὶ πεντακόσια ἔδωκεν αὐτῷ τάλαντα, ἔδωκε δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Σκοπελιανῷ πεντεκαίδεκα, ὁ δέ, ὅσαπερ ὁ πατὴρ, τοσαῦτα ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ δωρεᾶς προσέδωκεν αὐτῷ, ἔτι καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ προσεῖπών. τουτὶ δὲ συνιέντι Ἡρώδου καὶ τῶν 25 τοῦ Παιτωλοῦ πηγῶν ἥδιον.

VIII Τὴν δὲ εὐτυχίαν, ἣ περὶ τὰς πρεσβείας ἐχοῖτο, ξυμβάλλειν ἔστι καὶ τοῖσδε· ἔδει μὲν γὰρ τοῖς Συρρανοῖς τοῦ πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῶν ἀνδρός, ἢ πρεσβεῖα δὲ ἦν ὑπὲρ τῶν μεγίστων. ὁ μὲν δὴ 30 ἐγήρασκειν ἤδη καὶ τοῦ ἀποδημεῖν ἐξώρως εἶχεν, ἐχειροτονεῖτο δὲ ὁ Πολέμων οὐπω πεπρεσβευκῶς πρότερον. εὐξάμενος οὖν ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς τύχης

εἶδετο γενέσθαι οἱ τὴν τοῦ Σκοπελιανοῦ παιδίῳ, καὶ περιβαλὼν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας

„δὸς δέ μοι ἄμουν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκησι.“

μᾶλα ἀστείως ὁ Πολέμων τὰ ἐκ Πατροκλείας ἐπέειπεν 5 223 τῷ ἀνδρὶ. καὶ Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Τυανεύς ὑπερενεγκῶν σοφίᾳ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τὸν Σκοπελιανὸν ἐν θαναμάσις τάττει.

κβ'. Διουνύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος εἶθ', ὡς ἐνιοί φασι, πατέρων ἐπιφανεστάτων ἐγένετο, εἶθ', ὡς 10 τινες, αὐτὸ τοῦτο ἐλευθέρων, ἀφείσθω τούτου τοῦ 522 μέρους, ἐπειδὴ οἰκεία ἀρετῇ ἐλαμπρύνετο, τὸ γὰρ καταφεύγειν ἐς τοὺς ἄνω ἀποβεβληκότων ἔστι τὸν ἐφ' ἑαυτῶν ἐπαῖνον. Ἰσαίου δὲ ἀκροατῆς γενόμενος ἀνδρός, ὡς ἔφην, κατὰ φύσιν ἐρημεύοντος τουτὶ 15 μὲν ἱκανῶς ἀπεμάξατο καὶ πρὸς τούτῳ τὴν εὐταξίαν τῶν νοημάτων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο Ἰσαίου. μελιχρότατος δὲ περὶ τὰς ἐννοίας γενόμενος οὐκ ἐμέθνε περὶ τὰς ἡδονάς, ὡςπερ ἐνιοὶ τῶν σοφιστῶν, ἀλλ' ἐταμιεύετο λέγων ἀεὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους, ὅτι 20 χορὴ τοῦ μέλιτος ἄκρω δακτύλῳ, ἀλλὰ μὴ κοίλῃ χειρὶ γενέσθαι, ὡς ἐν ἅπασιν μὲν τοῖς εἰρημένοις δεδήλωται τῷ Διουνύσιῳ, λογικοῖς τε καὶ νομικοῖς καὶ ἡθι- 25 κοῖς ἀγῶσι, μάλιστα δὲ ἐν τῷ ἐπὶ Χαιρωνείᾳ θρήνῳ. διεξιὼν γὰρ τὸν Δημοσθένην τὸν μετὰ Χαιρώνειαν 25 προσάγοντα τῇ βουλῇ ἑαυτὸν ἐς τήνδε τὴν μονοδίαν τοῦ λόγου ἐτελεύτησεν· „ὦ Χαιρώνεια πονηρὸν χωρίου.“ καὶ πάλιν „ὦ αὐτομολήσασα πρὸς τοὺς βαρβάρους Βοιωτία. στενάξατε οἱ κατὰ γῆς ἥρωες, ἐγγυὲς Πλαταιῶν νενική- 30 μεθα.“ καὶ πάλιν „ἐν τοῖς κρινομένοις ἐπὶ τῷ μισθοφορεῖν Ἀρκάσιον ἀγορὰ πολέμου

πρόκειται καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων κακὰ τὴν Ἀρκαδίαν τρέφει.“ καὶ „ἐπέρχεται πόλεμος αἰτίαν οὐκ ἔχων.“

II Τοιαύτε μὲν ἢ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ Διονυσίου, καθ' ἣν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαιναν ἐπισκοπούμενον καιρόν, ὅσονπερ ὁ Ἰσαῖος, ὁ δὲ λόγος ὁ περὶ τοῦ 523 Διονυσίου λεγόμενος, ὡς Χαλδαίους τέχναις τοὺς ὁμιλητὰς τὸ μνημονικὸν ἀναπαιδεύοντος πόθεν εἴρηται, ἐγὼ δηλώσω· τέχναι μνήμης οὔτε εἰδὼν οὔτ' ἂν γένοιοντο, μνήμη μὲν γὰρ δίδωσι τέχνας, αὐτὴ δὲ ἀδίδακτος καὶ οὐδεμιᾶ τέχνῃ ἀλωτός, ἔστι γὰρ πλεονέκτημα φύσεως ἢ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μοῖρα. οὐ γὰρ ἂν ποτε θυητὰ νομισθεῖν τὰ ἀνθρώπεια, οὐδὲ διδακτά, ἃ ἐμάθομεν, εἰ μνήμη συνε- 15 πολιτεύετο ἀνθρώποις, ἦν εἴτε μητέρα δεῖ χρόνου καλεῖν, εἴτε παῖδα, μὴ διαφερώμεθα πρὸς τοὺς ποιητὰς, ἀλλ' ἔστω, ὅ τι βούλονται. πρὸς δὲ τούτοις τίς οὕτως εὐήθης κατὰ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐν σοφοῖς γραφόμενος, ὡς γοητεύων ἐν μειρακίοις διαβάλλειν 20 καὶ ἃ ὀρθῶς ἐπαιδεύθη; πόθεν οὖν τὸ μνημονικὸν τοῖς ἀκροωμένοις; ἄπληστα τὴν ἡδονὴν ἐδόκει τὰ τοῦ Διονυσίου καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνειν αὐτὰ 224 ἠναγκάζετο, ἐπειδὴ ξυνίει σφῶν χαιρόντων τῇ ἀκροάσει. οἱ δὲ εὐμαθέστεροι τῶν νέων ἐνετυποῦντο 25 αὐτὰ ταῖς γνώμαις καὶ ἀπήγγελλον ἐτέροις μελέτη μᾶλλον ἢ μνήμη ξυνειληφότες, ὅθεν μνημονικοὶ τε ὀνομάζοντο καὶ τέχνην αὐτὸ πεποιημένοι. ἔνθεν 524 ὀρμώμενοί τινες τὰς τοῦ Διονυσίου μελέτας ἐσπεροματολογῆσθαι φασιν, ὡς δὴ ἄλλο ἄλλου ξυνενεγκόν- 30 των ἐς αὐτάς, ἐν ᾧ ἐβραχυλόγησεν.

III Μεγάλων μὲν οὖν ἤξιούτο κακὰ τῶν πόλεων, ὁπόσαι αὐτὸν ἐπὶ σοφία ἐθαύμαζον, μεγίστων δὲ ἐκ

βασιλέως Ἀδριανὸς γὰρ σατράπην μὲν αὐτὸν ἀπέφη-
νεν οὐκ ἀφανῶν ἔθνων, (ἐγ)κατέλεξε δὲ τοῖς δημο-
σίᾳ ἰππεύουσι καὶ τοῖς ἐν τῷ Μουσείῳ σιτουμένοις,
τὸ δὲ Μουσεῖον τράπεζα Αἰγυπτία ξυγκαλοῦσα τοὺς
ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἔλλογίμους. πλείστας δὲ ἐπελθῶν 5
πόλεις καὶ πλείστοις ἐνομιλήσας ἔθνεσιν οὔτε ἐρωτι-
κὴν ποτε αἰτίαν ἔλαβεν οὔτε ἀλαζόνα ὑπὸ τοῦ σω-
φρονέστατός τε φαίνεσθαι καὶ ἐφεστήκως. οἱ δὲ
ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπαν τὸν τῆς Παν-
θείας ἐρώντα ἀνήκοι μὲν τῶν τοῦ Διονυσίου 10
ἑθνητῶν, ἀνήκοι δὲ τῆς ἄλλης ἐρημνείας, ἄπειροι
δὲ τῆς τῶν ἐνθυμημάτων τέχνης· οὐ γὰρ Διονυσίου
τὸ φρόντισμα τοῦτο, ἀλλὰ Κέλερος τοῦ τεχνογράφου,
ὁ δὲ Κέλερ βασιλικῶν μὲν ἐπιστολῶν ἀγαθὸς προ-
στάτης, μελέτη δὲ οὐκ ἀποχωρῶν, Διονυσίῳ δὲ τὸν 15
ἐκ μειρακίου χρόνον διάφορος.

Μηδ' ἐκεῖνα παρεῖσθω μοι Ἀρισταίου γε ἡχροα- IV
μένω αὐτὰ πρεσβυτάτου τῶν κατ' ἐμὲ Ἑλλήνων καὶ
πλείστα ὑπὲρ σοφιστῶν εἰδότης· ἐγήρασκε μὲν ὁ
Διονύσιος ἐν δόξῃ λαμπρᾷ, παρήει δ' ἐς ἀκμὴν ὁ 20
Πολέμων οὐπω γινωσκόμενος τῷ Διονυσίῳ καὶ
ἐπεδήμει ταῖς Σάρδεσι ἀγορεύων δίκην ἐν τοῖς
ἑκατὸν ἀνδράσιν, ὑφ' ὧν ἐδικαιοῦτο ἢ Ἀυδία.
525 ἐσπέρας οὖν ἐς τὰς Σάρδεις ἦκων ὁ Διονύσιος ἤρετο
Ἀωρίωνα τὸν κριτικὸν ξένου ἑαυτοῦ· „εἰπέ μοι,“ 25
ἔφη „ὦ Ἀωρίων, τί Πολέμων ἐνταῦθα;“ καὶ ὁ
Ἀωρίων „ἀνὴρ“ ἔφη „πλουσιώτατος τῶν ἐν Ἀυδίᾳ
κινδυνεύων περὶ τῆς οὐσίας ἄγει συνήγορον τὸν
Πολέμωνα ἀπὸ τῆς Σμύρνης πείσας διαλάντω
μισθῷ, καὶ ἀγωνιεῖται τὴν δίκην αὔριον.“ καὶ ὁ 30
Διονύσιος „οἶον“ ἔφη „ἔρμαιον εἰρηκας, εἰ καὶ
ἀκοῦσαί μοι ἔστω Πολέμωνος οὐπω ἐς πείραν αὐτοῦ

ἀφιγμένω.“ „ἔοικεν“ εἶπεν ὁ Δωρίων „στρέφειν σε ὁ νεανίας ἐς ὄνομα ἤδη προβαίνων μέγα.“ „καὶ καθεύδειν γε οὐκ ἔα, μὰ τὴν Ἀθηναῖν,“ ἢ δ' ὁ Διονύσιος „ἀλλ' ἐς πῆδησιν ἄγει τὴν καρδίαν καὶ τὴν γνώμην ἐνθυμουμένω, ὡς πολλοὶ οἱ ἐπαινέται αὐτοῦ, καὶ τοῖς μὲν δωδεκάκρουτος δοκεῖ τὸ στόμα, οἱ δὲ καὶ πῆγες διαμετροῦσιν αὐτοῦ τὴν γλῶτταν, ὥσπερ τὰς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεις. σὺ δ' αὖ ταύτην ἰάσαίό μοι τὴν φροντίδα εἰπών, τί μὲν πλεόν, τί δὲ ἦττον ἐν ἐμοί τε κἀκείνῳ καθεώρακας.“ καὶ ὁ Δωρίων μάλα σωφρόνως „αὐτός,“ εἶπεν „ὦ Διονύσιε, σεαυτῷ τε κἀκείνῳ δικάσεις ἄμεινον, σὺ γὰρ ὑπὸ σοφίας οἷος σεαυτὸν τε γινώσκεις, ἕτερόν τε μὴ ἀγνοῆσαι.“ ἤκουσεν ὁ Διονύσιος ἀγωνιζομένου τὴν δίκην καὶ ἀπιῶν τοῦ δικαστηρίου „ἰσχὺν“ ἔφη „ὁ ἀθλητῆς ἔχει, ἀλλ' οὐκ ἐκ παλαιστρας.“ ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ Πολέμων, ἦλθε μὲν ἐπὶ θύρας τοῦ Διονυσίου μελέτην αὐτῷ ἐπαγγέλλων, ἀφικουμένου δὲ διαπρεπῶς ἀγωνιζόμενος προσῆλθε τῷ Διονυσίῳ καὶ ἀντερείσας τὸν ὦμον, ὥσπερ οἱ τῆς σταδίας 526 πάλης ἐμβιβάζοντες, μάλα ἄστείως ἐπειώθασεν εἰπών

„ἦσάν ποτ', ἦσαν ἄλιμοι Μιλήσιοι.“

Ἄνδρῶν μὲν οὖν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, Διονυσίῳ δὲ σῆμα ἐν τῇ ἐπιφανεστάτῃ Ἐφέσῳ, τέθραπται γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ τὸ κυριώτατον τῆς Ἐφέσου, ἐν ἣ κατεβίω παιδεύσας τὸν πρῶτον βίον ἐν τῇ Λέσβῳ.

κγ'. Δολλιανὸς δὲ ὁ Ἐφέσιος προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος, προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὀπλων, ἣ δὲ ἀρχὴ αὕτη πάλαι μὲν κατέλεγέ τε καὶ

ἐξῆγεν ἐς τὰ πολέμια, νυνὶ δὲ τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. θορύβου δὲ καθεστηκός παρὰ τὰ ἀρτοπώλια καὶ τῶν Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν ἀρμηκώτων Παγκράτης ὁ κύων ὁ μετὰ ταῦτα ἐν Ἰσθμῷ φιλοσοφῆσας παρελθὼν ἐς τοὺς Ἀθηναίους⁵ καὶ εἰπὼν „Δολλιανὸς οὐκ ἔστιν ἀρτοπώλης, ἀλλὰ λογοπώλης“ διέχευεν οὕτω τοὺς Ἀθηναίους, ὡς μεθεῖναι τοὺς λίθους διὰ χειρὸς αὐτοῖς ὄντας. σίτου δὲ ἐκ Θετταλίας ἐσπεπλευκόςτος καὶ χρημάτων δημοσία οὐκ ὄντων ἐπέτρεψεν ὁ Δολλιανὸς ἔρανον τοῖς¹⁰ αὐτοῦ γνωρίμοις, καὶ χρήματα συχνὰ ἠθροίσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἀνδρὸς εὐμηχάνου δόξει καὶ σοφοῦ τὰ 527 πολιτικά, ἐκεῖνο δὲ δικαίου τε καὶ εὐγνώμονος· τὰ γὰρ χρήματα ταῦτα τοῖς ξυμβαλομένοις ἀπέδωκεν ἐπανεὶς τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως.¹⁵

Ἔδοξε δὲ ὁ σοφιστῆς οὗτος τεχνικώτατός τε καὶ φρονιμώτατος τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἐν ἐπινοίᾳ τεχνικῇ κείμενον ἱκανῶς ἐκπουῆσαι, καὶ ἐρμηνεύσαι μὲν ἀποχρῶν, νοῆσαι δὲ καὶ τὰ νοηθέντα τάξαι ἀπέριττος. διαφαίνονται δὲ τοῦ λόγου καὶ λαμπρότητες λήγουσαι²⁰ ταχέως, ὥσπερ τὸ τῆς ἀστραπῆς σέλας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε· κατηγορῶν μὲν γὰρ τοῦ Δεπτίνου διὰ τὸν νόμον, ἐπεὶ μὴ ἐφοίτα τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τοῦ Πόντου σίτος, ὡδε ἤκμασεν· „κἐκλεισται τὸ στόμα τοῦ Πόντου²⁵ νόμῳ καὶ τὰς Ἀθηναίων τροφᾶς ὀλίγαι κωλύουσι συλλαβαί, καὶ ταῦτόν δύναται Λύσανδρος ναυμαχῶν καὶ Δεπτίνης νομομαχῶν“. ἀντιλέγων δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἀπορία χρημάτων βουλευομένοις πωλεῖν τὰς νήσους ὡδε³⁰ ἐπνευσεν· „λῦσον, ὦ Πόσειδον, τὴν ἐπὶ Δήλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλουμένη

φυγεῖν. ἐσχεδίαζε μὲν οὖν κατὰ τὸν Ἰσαῖον, οὗ δὴ καὶ ἠκροάσατο, μισθοὺς δὲ γενναίους ἐπράττετο τὰς συνουσίας οὐ μελετηρὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διδασκαλικὰς παρέχων. εἰκόνες δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἕτερα δὲ ἐν τῷ ἄλλει τῷ μικρῷ, ὃ αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι.

226 κδ'. Οὐδὲ τὸν Βυζάντιον σοφιστὴν παραλείψω Μάρκον, ὑπὲρ οὗ κἄν ἐπιπλήξωμι τοῖς Ἕλλησιν, εἰ τοιόσδε γενόμενος, ὁποῖον δηλώσω, μήπω τυγχάνοι 528 τῆς ἑαυτοῦ δόξης. Μάρκῳ τοίνυν ἦν ἀναφορὰ τοῦ γένους ἐς τὸν ἀρχαῖον Βύζαντα, πατὴρ δὲ ὁμῶνυμος ἔχων θαλαττοφροῦς οἰκίας ἐν Ἰερωῖ, τὸ δὲ Ἰερόν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πόντου. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ Ἰσαῖος ἐγένετο, παρ' οὗ καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἐρη- 15 νεύειν μαθὼν ἐπεκόσμησεν αὐτὸ ὠραισμένη προαίτητι. καὶ παράδειγμα ἰκανώτατον τῆς Μάρκου ιδέας ὁ Σφακτιάτης ὁ ξυμβουλευσάν τοῖς Λακεδαιμονίοις μὴ παραδέχεσθαι τοὺς ἀπὸ Σφακτηρίας γυμνοὺς ἦκον- 20 τας. τῆσδε γὰρ τῆς ὑποθέσεως ἤρξατο ὧδε· „ἀνὴρ Λακεδαιμόνιος μέχρι γήρως φυλάξας τὴν ἀσπίδα ἠδέως μὲν ἂν τοὺς γυμνοὺς τού- 25 τους ἀπέκτεινα.“ ὅστις δὲ καὶ τὰς διαλέξεις ὅδε ὁ ἀνὴρ ἐγένετο, ξυμβαλεῖν ἔστιν ἐκ τῶνδε· διδάσκων γὰρ περὶ τῆς τῶν σοφιστῶν τέχνης, ὡς πολλὴ καὶ 25 ποικίλη, παράδειγμα τοῦ λόγου τὴν ἴριον ἐποιήσατο καὶ ἤρξατο τῆς διαλέξεως ὧδε· „ὁ τὴν ἴριον ἰδὼν, ὡς ἐν χρωμα, οὐκ εἶδεν, ὡς θαυμάσαι, ὁ δὲ, ὅσα χρώματα, μᾶλλον ἐθαύμασεν.“ οἱ δὲ τὴν διάλεξιν ταύτην Ἀλκινόῳ τῷ Στωικῷ ἀνατιθέντες 30 διαμαρτάνουσι μὲν ιδέας λόγου, διαμαρτάνουσι δὲ ἀληθείας, ἀδικώτατοι δ' ἀνθρώπων εἰσὶ προσαφαι- ρούμενοι τὸν σοφιστὴν καὶ τὰ οἰκεία.

Τὸ δὲ τῶν ὀφρῶν ἦθος καὶ ἡ τοῦ προσώπου σύννοια σοφιστὴν ἐδήλου τὸν Μάρκον, καὶ γὰρ ἐτύγγανεν αἰεὶ τι ἐπισκοπῶν τῇ γνώμῃ καὶ ἀναπαι- 5 δεύων ἑαυτὸν τοῖς ἐς τὸ σχεδιάζειν ἄγουσι. καὶ τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν στάσει 5 πεπηγῶτων τὰ πολλὰ ἐς ἀπορρήτους ἐννοίας, ὁμολογήθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός· ἐρομένου γὰρ τινος αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων, ὅπως χθὲς ἐμελέτα „ἐπ' 529 ἑμαυτοῦ μὲν“ ἔφη „λόγου ἀξίως, ἐπὶ δὲ τῶν γνω- ρίμων ἦττον.“ θαυμάσαντος δὲ τὴν ἀπόκρισιν „ἐγὼ“ 10 ἔφη ὁ Μάρκος „καὶ τῇ σιωπῇ ἐνεργῶ χρωμαί καὶ γυμνάξουσί με δύο ὑποθέσεις καὶ τρεῖς ὑπὸ τὴν μίαν, ἣν ἐς τὸ κοινὸν ἀγωνίζομαι.“ γενειάδος δὲ καὶ κόμης ἀνυμνητῶς εἶχεν, ὅθεν ἀγροικότερος ἀνδρὸς πεπνυμένου ἐδόκει τοῖς πολλοῖς. τουτὶ δὲ καὶ Πολέ- 15 μων ὁ σοφιστὴς πρὸς αὐτὸν ἐπαθεν· παρῆλθε μὲν γὰρ ἐς τὴν τοῦ Πολέμωνος διατριβὴν ὀνομαστὸς ἦδη ὢν, ξυγκαθημένων δὲ τῶν ἐς τὴν ἀκρόασιν ἀπητηγότων ἀναγνοὺς τις αὐτὸν τῶν ἐς τὸ Βυζάν- 20 τιον πεπλευκότων διεμήνυσε τῷ πέλας, ὁ δὲ τῷ 20 πλησίον, καὶ διεδόθη ἐς πάντας, ὅτι ὁ Βυζάντιος εἶη σοφιστὴς, ὅθεν τοῦ Πολέμωνος αἰτοῦντος τὰς ὑποθέσεις ἐπεστρέφοντο πάντες ἐς τὸν Μάρκον, ἵνα προβάλοι. τοῦ δὲ Πολέμωνος εἰπόντος „τί ἐς 25 τὸν ἀγροικὸν ὀράτε; οὐ γὰρ δῶσει γε οὗτος ὑπόθε- 25 σιν“, ὁ Μάρκος ἐπάρας τὴν φωνήν, ὥσπερ εἰώθει, καὶ ἀνακίψας „καὶ προβαλοῦμαι“ ἔφη „καὶ μελετή- 227 σομαι.“ ἔνθεν ἑλὼν ὁ Πολέμων καὶ ξυνιείς θωριά- 227 ζουτος διελέχθη ἐς τὸν ἄνδρα πολλά τε καὶ θαυμάσια ἐφίεις τῷ καιρῷ, μελετήσας δὲ καὶ μελετῶντος 30 ἀκροασάμενος καὶ ἐθαυμάσθη καὶ ἐθαύμασεν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἦκαν ὁ Μάρκος ἐς τὰ Μέγαρα, ΠΙ

οἰκιστὰὶ δὲ (οὗτοι) Βυζαντίων, ἐστασίαζον μὲν οἱ Μεγαρεῖς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀκμαζούσας τὰς γυνάμεις, ὥσπερ ἄρτι τοῦ πινακίου ἐπ' αὐτοὺς γεγραμμένου, καὶ οὐκ ἐδέχοντο σφᾶς ἐς τὰ Πύθια τὰ μικρὰ ἤκοντας. παρελθὼν δὲ ἐς μέσους ὁ Μάρκος οὕτω τι μεθήρμοσε τοὺς Μεγαρέας, ὡς ἀνοΐξαι πείσαι τὰς οἰκίας καὶ δέξασθαι τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ γυναικῶν τε καὶ παιδῶν. ἠγάσθη αὐτὸν καὶ Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πρεσβεύοντα ὑπὲρ Βυζαντίων, ἐπιτη-
 10 δειότατος τῶν πάλαι βασιλέων γενόμενος ἀρετᾶς 530 ἀνέξῃσαι.

κέ. Πολέμων δὲ ὁ σοφιστῆς οὗθ', ὡς οἱ πολλοὶ δοκοῦσι, Συρραῖος, οὗθ', ὡς τινες, ἐκ Φρυγῶν, ἀλλὰ ἠνεγκεν αὐτὸν Λαοδίκεια ἢ ἐν Καρία, 15 ποταμῷ πρόσοικος Ἀνκῶ, μεσογεία μὲν, δυνατατέρη δὲ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ἢ μὲν δὴ τοῦ Πολέμωνος οἰκία πολλοὶ ὕπατοι καὶ ἔτι, ἐρασταὶ δὲ αὐτοῦ πολλοὶ μὲν πόλεις, διαφερόντως δὲ ἡ Σμύρνα· οὗτοι γὰρ ἐκ μειρακίου κατιδόντες τι ἐν αὐτῷ μέγα πάντας τοὺς οἰκο-
 20 στεφάνους ἐπὶ τὴν τοῦ Πολέμωνος κεφαλὴν συνήνεγκαν, αὐτῷ τε ψηφισάμενοι καὶ γένει τὰ οἰκοὶ ζηλωτά, προκαθῆσθαι γὰρ τῶν Ἀδριανῶν Ὀλυμπίων ἔδοσαν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγγόνοις, καὶ τῆς ἱερᾶς τριήρους ἐπιβατεύειν. πέμπεται γὰρ τις μηνὶ Ἀνθεστηριῶν 531
 25 μεταρσία τριήρης ἐς ἀγοράν, ἣν ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεὺς, οἷον κυβερνήτης, εὐθύνει πείσματα ἐκ θαλάττης λύουσιν.

II Ἐνσπουδάζων δὲ τῇ Σμύρῃ τάδε αὐτὴν ᾄνησεν·
 30 πρῶτα μὲν τὴν πόλιν πολυανθρωποτάτην αὐτῆς φαίνεσθαι, νεότητος αὐτῇ ἐπιρροσύνης ἕξ ἠπείρων τε καὶ νήσων οὐκ ἀκολάστου καὶ ξυγκλύδος, ἀλλ' ἕξειλεγμένης τε καὶ καθαρᾶς Ἑλλάδος, ἔπειτα ὁμοιο-

οῦσαν καὶ ἀστασίαστον πολιτεύειν, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνου ἐστασίαζεν ἡ Σμύρνα καὶ διεστήκεσαν οἱ ἄνω πρὸς τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ. πλείστον δὲ ἄξιος τῇ πόλει καὶ τὰ πρεσβευτικὰ ἐγένετο φοιτῶν παρὰ τοὺς αὐτοκράτορας καὶ προαγωνιζόμενος τῶν ἡθῶν.
 5 Ἀδριανὸν γοῦν προσκείμενον τοῖς Ἐφεσίοις οὕτω τι μετεποίησε τοῖς Συρραῖοις, ὡς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μυριάδας χιλίας ἐπαντλήσαι αὐτὸν τῇ Σμύρῃ, ἀφ' ὧν τὰ τε τοῦ σίτου ἐμπόρια ἐξεποιήθη καὶ γυμνάσιον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγαλοπρεπέστατον καὶ νεῶς 10 τηλεφανῆς ὁ ἐπὶ τῆς ἄκρας ἀντικείμεθα δοκῶν τῷ Μίμαντι. καὶ μὴν καὶ τοῖς ἀμαρτανόμενοις δημοσίᾳ ἐπιπλήττων καὶ κατὰ σοφίαν πλείστα νοουθετῶν ὠφέλει, ὕβριν τε ὁμοίως ἐξήρει καὶ ἀγερωχίαν πᾶσαν, τοσούτῳ πλέον, ὅσῳ μὴδὲ τοῦ Ἰωνικοῦ 15
 532 ἀπεθίζειν * * ὠφέλει δὲ ἀκείνα δῆπον· τὰς δίκας τὰς πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἄλλοσέ ποι ἐκφοιτῶν εἶα, ἀλλ' οἰκοὶ ἔπαινε. λέγω δὲ τὰς ὑπὲρ χρημάτων, τὰς γὰρ ἐπὶ μοιχοῦς καὶ ἱεροσύλους καὶ σφαγέας, ὧν ἀμελουμένων ἄγῃ φύεται, οὐκ ἐξάγειν παρεκε- 20 228
 25 λεύετο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖν τῆς Σμύρνης, δικαστοῦ γὰρ δεῖσθαι αὐτὰς ξίφος ἔχοντος. καὶ ἡ αἰτία δέ, ἣν ἐκ τῶν πολλῶν εἶχεν, ὡς ὁδοιποροῦντι αὐτῷ πολλὰ μὲν σκευοφόρα ἔποιτο, πολλοὶ δὲ ἵπποι, πολλοὶ δὲ οἰκέται, πολλὰ δὲ ἔθνη κυνῶν ἄλλα ἐς 25
 30 ἄλλην θήραν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ ζεύγους ἀργυροχαλίνου Φρυγίου τινὸς ἢ Κελτικοῦ πορεύοιτο, εὐκλειαν τῇ Σμύρῃ ἔπραττεν· πόλιν γὰρ δὴ λαμπρύνει μὲν ἀγορὰ καὶ κατασκευὴ μεγαλοπρεπῆς οἰκοδομημάτων, λαμπρύνει δὲ οἰκία εὐ πρᾶττουσα, οὐ γὰρ μόνον 30
 35 δίδωσι πόλις ἀνδρὶ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ ἄρνηται ἕξ ἀνδρός. ἐπεσκοπεῖτο δὲ καὶ τὴν Λαοδίκεϊαν ὁ

Πολέμων θαμίζων ἐς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ δημοσίᾳ ὠφελῶν ὅ τι ἠδύνατο.

III Τὰ δὲ ἐκ βασιλέων αὐτῷ τοιαῦτα· Τρῳαῖανὸς μὲν αὐτοκράτωρ ἀτελῆ πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ ὅθλαττης, Ἀδριανὸς δὲ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ πᾶσιν, (ἐγ)κατέλεξε δὲ αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσειῶν κύνῳ ἐς τὴν Αἰγυπτίαν σίτησιν, ἐπὶ τε τῆς Ῥώμης ἀπαι- 533 τουμένου πέντε καὶ εἰκοσι μυριάδας ὑπεραπέδωκε ταῦτα τὰ χρήματα οὔτε εἰπόντος, ὡς δέοιτο, οὔτε προειπών, ὡς δάσοι. αἰτιωμένης δὲ αὐτὸν τῆς Σμύρνης, ὡς πολλὰ τῶν ἐπιδοθέντων σφίσιν ἐκ βασιλέως χρημάτων ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἠδὺ καταθέμενον ἐπεμψεν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστολὴν ὧδε ξυγκειμένην·
 15 „Πολέμων τῶν ἐπιδοθέντων ὑμῖν χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ ἐμοὶ τοὺς λογισμοὺς ἔδωκεν.“
 ταῦτα δὲ εἰ καὶ συγγνώμην ἔρει τις, οὐκ ἦν δήπου συγγνώμην αὐτὸν τὴν ἐπὶ τοῖς χρήμασι μὴ οὐκ ἐς τὸ προὔχον τῆς ἄλλης ἀρετῆς εὐρέσθαι. τὸ δὲ Ἀθήνησιν Ὀλύμπιον δι' ἐξήκοντα καὶ πεντακοσίω
 20 ἐτῶν ἀποτελεσθὲν καθιερώσας ὁ αὐτοκράτωρ, ὡς χρόνου μέγα ἀγώνισμα, ἐκέλευσε καὶ τὸν Πολέμωνα ἐφρυμῆσαι τῇ θυσίᾳ. ὁ δὲ, ὡς περ εἰώθει, στησας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰς ἤδη παρισταμένας ἐννοίας ἐπαφῆκεν ἑαυτὸν τῷ λόγῳ καὶ ἀπὸ τῆς κρηπίδος
 25 τοῦ νεῶ διελέχθη πολλὰ καὶ θαυμάσια, προοίμιον ποιούμενος τοῦ λόγου τὸ μὴ ἀθεῖν τὴν περὶ αὐτοῦ ὀσμὴν γενέσθαι οἱ. διήλλαξε δὲ αὐτῷ καὶ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Ἀντωνίνον ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ τοῦ 534 σκῆπτρου παραδόσει θεὸς ἐκ θνητοῦ γινόμενος.
 30 τουτὶ δὲ ὁποῖον, ἀνάγκη δηλώσασθαι· ἦρξε μὲν γὰρ δὴ πάσης ὁμοῦ Ἀσίας ὁ Ἀντωνίνος, καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ τοῦ Πολέμωνος οἰκίᾳ ὡς ἀρίστη τῶν κατὰ τὴν

Σμύρναν καὶ ἀρίστου ἀνδρός, νύκτωρ δὲ ἐξ ἀποδημίας ἦκον ὁ Πολέμων ἐβόα ἐπὶ θύραις, ὡς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, εἶτα συνηνάγκασε τὸν Ἀντωνίνον ἐς ἑτέραν οἰκίαν μετασκευάσασθαι. ταῦτα ἐγίνωσκε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ, ἠρώτα δὲ ὑπὲρ 5 αὐτῶν οὐδέν, ὡς μὴ ἀναδέροιο, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς τὰ μετ' αὐτὸν καὶ ὅτι πολλάκις καὶ τὰς ἡμέρους ἐγκαλοῦνται φύσεις οἱ προσκειμένοι τε καὶ παροξύνοντες, ἔδεισε περὶ τῷ Πολέμωνι, ὅθεν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς βασιλείας διαθήκαις „καὶ Πολέμων ὁ 10 σοφιστής“ ἔφη „ξύμβουλος τῆς διανοίας ἐμοὶ ταύτης ἐγένετο,“ τῷ καὶ χάριν ὡς εὐεργέτη πρόττειν τὴν συγγνώμην ἐκ περιουσίας ἐτοιμάζων. καὶ ὁ Ἀντωνίνος ἠστείξετο μὲν πρὸς τὸν Πολέμωνα περὶ τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν ἐνδεικνύμε- 15 νός που τὸ μὴ ἐκλελῆσθαι, ταῖς δὲ ἐκάστοτε τιμαῖς ἐπὶ μέγα ἦρεν ἐγγνώμενός που τὸ μὴ μεμνησθαι. 229 ἠστείξετο δὲ τάδε· ἐς τὴν πόλιν ἦκουτος τοῦ Πολέμωνος περιβαλὼν αὐτὸν Ἀντωνίνος „δότε“ ἔφη „Πολέμωνι καταγωγῆν, καὶ μηδεὶς αὐτὸν ἐκβάλῃ.“ 20 ὑποκριτοῦ δὲ τραγωδίας ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ὀλυμπίων, οἷς ἐπεστάται ὁ Πολέμων, ἐφίεναι φήσαν- 535 τος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρ' αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος, ἦρετο ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ὑποκριτὴν, πηνίκα εἶη, ὅτε τῆς σκηνῆς ἠλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς 25 μεσημβρία τυγχάνοι οὔσα, μάλα ἀστείως ὁ αὐτοκράτωρ „ἐμὲ δὲ“ εἶπεν „ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας, καὶ οὐκ ἐφῆκα.“

IV Ἐχέτω μοι [καὶ] ταῦτα δήλωσιν βασιλέως τε πρῶτου καὶ ἀνδρός ὑπέροφρονος. ὑπέροφρον γὰρ δὴ 30 οὕτω τι ὁ Πολέμων, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνασταῖς δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφεμένου, θεοῖς

δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. Ἀθηναίους μὲν γὰρ ἐπιδεικνύμενος αὐτοσχεδίους λόγους, ὅτε καὶ πρῶτον Ἀθήναζε ἀφίκετο, οὐκ ἐξ ἐγκώμια κατέστησεν ἑαυτὸν τοῦ ἄσκειος, τοσοῦτων ὄντων, ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων ἂν εἴποι, οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐμακροηγόρησε, καίτοι καὶ τῆς τοιαύτης ἰδέας ὠφελούσης τοὺς σοφιστὰς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν, ἀλλ' εὖ γινώσκων, ὅτι τὰς Ἀθηναίων φύσεις ἐπικόπτειν χρὴ μᾶλλον ἢ ἐπαίρειν διελέχθη ὡςδε· „φασὶν ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, σοφοὺς εἶναι ἀκροατὰς λόγων· εἴσομαι.“ ἀνδρὸς δέ, ὃς ἦρχε μὲν Βοσπόρου, πᾶσαν δὲ Ἑλληνικὴν παιδείαν ἤρμοστο, καθ' ἰστορίαν τῆς Ἰωνίας ἐς τὴν Σμύρναν ἦκοντος οὐ μόνον οὐκ ἔταξεν ἑαυτὸν ἐν τοῖς θεραπεύουσιν, ἀλλὰ καὶ θεομένου ξυνεῖναί οἱ θαμὰ ἀνεβαλλετο, ἕως ἡνῶκασε τὸν βασιλέα ἐπὶ θύρας ἀφικέσθαι ἀπάργοντα μισθοῦ δέκα τάλαντα. ἦκων δὲ ἐς τὸ Πέργαμον, ὅτε δὴ τὰ ἄρθρα ἐνόσει, κατέδαφθε μὲν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπιστάντος δὲ αὐτῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ προειπόντος ἀπέχεσθαι ψυχροῦ ποτοῦ ὁ Πολέμων „βέλτιστε,“ εἶπεν „εἰ δὲ βούν ἐθεράπευες;“

V Τὸ δὲ μεγαλόγνωμον τοῦτο καὶ φρονηματώδες ἐκ Τιμοκράτους ἔσπασε τοῦ φιλοσόφου, συγγενόμενος αὐτῷ ἦκοντι ἐς Ἰωνίαν ἐτῶν τετάρων. οὐ 536 χεῖρον δὲ καὶ τὸν Τιμοκράτην δηλώσας ἦν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ ἦν αὐτῷ πατρὸς Ἡράκλεια τὰ Ἑλλήνων ἐπαινοῦντες, ἐφιλοσόφει δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τοὺς ἰατρικοὺς τῶν λόγων, εἰδὼς εὖ τὰς Ἱπποκράτους τε καὶ Δημοκρίτου δόξας, 30 ἐπεὶ δὲ ἦκουσεν Εὐφράτου τοῦ Τυρίου, πλήρῃσιν ἰστίοις ἐς τὴν ἐκείνου φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἐπιχολώτερος δὲ οὕτω τι ἦν τοῦ ξυμμέτρου, ὡς ὑπανίστασθαι

αὐτῷ διαλεγόμενον τὴν τε γενεαίδα καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καίτας, ὥσπερ τῶν λεόντων ἐν ταῖς ὀρμαῖς. τῆς δὲ γλώττης εὐφόρως εἶχε καὶ σφοδρῶς καὶ ἐτοίμως, διὸ καὶ τῷ Πολέμῳ πλείστου ἦν ἄξιος ἀσπαζομένου τὴν τοιάνδε ἐπιφορὰν τοῦ λόγου. δια- 5 φορᾶς γοῦν τῷ Τιμοκράτει πρὸς τὸν Σκοπελιανὸν γενομένης ὡς ἐκδεδοκῶτα ἑαυτὸν πύττη καὶ παρατιλγίαις διέστη μὲν ἢ ἐνομιλοῦσα νεότης τῇ Σμύρῃ, ὁ δὲ Πολέμων ἀμφοῖν ἀκροώμενος τῶν τοῦ Τιμο- 230 κράτους στασιωτῶν ἐγένετο πατέρα καλῶν αὐτῶν 10 τῆς ἑαυτοῦ γλώττης. ἀπολογοῦμενος δὲ αὐτῷ καὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς Φαβωρίνου λόγων εὐλαβῶς ὑπέστειλε καὶ ὑφειμένως, ὥσπερ τῶν παίδων οἱ τὰς ἐκ τῶν διδασκάλων πληγὰς, εἰ τι ἀτακτήσειαν, δε- 15 διότες.

Τῷ δὲ ὑφειμένῳ τούτῳ καὶ πρὸς τὸν Σκοπελιανὸν ἐχρήσατο χρόνῳ ὕστερον, πρὸςβέβηεν μὲν χειροτονηθεὶς ὑπὲρ τῶν Σμυρναίων, ὡς ὄπλα δὲ Ἀχιλλεῖα τὴν ἐκείνου πειθῶ αἰτήσας. Ἡρώδη δὲ τῷ Ἀθηναίῳ πῆ μὲν ἀπὸ τοῦ ὑφειμένου, πῆ δὲ ἀπὸ 20 τοῦ ὑπεραίροντος ξυνεγένετο. ὅπως δὲ καὶ ταῦτα ἔσχε, δηλώσας βούλομαι, καλὰ γὰρ καὶ μεμνήσθαι ἄξια· ἦρα μὲν γὰρ τοῦ αὐτοσχεδιάζειν ὁ Ἡρώδης μᾶλλον ἢ τοῦ ὑπατός τε καὶ ἐξ ὑπάτων δοκεῖν, τὸν Πολέμωνα δὲ οὕτω γινώσκων ἀφῆκε μὲν ἐς τὴν 25 537 Σμύρναν ἐπὶ ξυνουσίᾳ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ χρόνους, οὗς τὰς ἐλευθέρων τῶν πόλεων αὐτὸς διωρθοῦτο, περιβαλὼν δὲ καὶ ὑπερασπασάμενος ὁμοῦ τῷ τὸ στόμα ἀφελεῖν τοῦ στόματος „πότε,“ εἶπεν „ὦ πάτερ, ἀκροασόμεθά σου;“ καὶ ὁ μὲν δὴ ἔπειτο 30 ἀναβαλεῖσθαι αὐτὸν τὴν ἀκροάσιν ὀνεῖν φήσαντα ἐπ' ἀνδρὸς τοιούτου ἀποικνυνεῖν, ὁ δὲ οὐδὲν

πλασάμενος „τήμερον“ ἔφη „ἀκροῶ, καὶ ἴωμεν.“
 τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐκπλαγῆναί φησι τὸν
 ἄνδρα, ὡς καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοσχέδιον καὶ τὴν
 γνώμην. ταῦτα μὲν οὖν φρόνημα ἐνδείκνυται τοῦ
 5 ἀνδρός καί, νῆ Δία, σοφίαν, ἣ ἔς τὴν ἐκπληξιν
 ἐχρήσατο, ἐκεῖνα δὲ σωφροσύνην τε καὶ κόσμον·
 ἀφικόμενον γὰρ ἐς τὴν ἐπίδειξιν ἐδέξατο ἐπαίνῳ
 μακροῦ καὶ ἐπαξίῳ τῶν Ἡρώδου λόγων τε καὶ ἔργων.
 VII τὴν δὲ σκηνὴν τοῦ ἀνδρός, ἣ ἔς τὰς μελέτας ἐχρή-
 10 σατο, ἔστι μὲν καὶ Ἡρώδου μαθεῖν ἐν μιᾷ τῶν πρὸς
 τὸν Βᾶρον ἐπιστολῇ εἰρημένων, δηλώσω δὲ κἀγὼ
 ἐκείθεν· παρῆι μὲν ἐς τὰς ἐπιδείξεις διακεχυμένῳ
 τῷ προσώπῳ καὶ τεθαρρηκότι, φοράδην δὲ ἐσεφοίτα
 διεσφορότων αὐτῷ ἤδη τῶν ἄρθρων. καὶ τὰς ὑπο-
 15 θέσεις οὐκ ἐς τὸ κοινὸν ἐπεσκοπεῖτο, ἀλλ' ἐξῆλθον
 τοῦ ὀμίλου βραχὺν καιρόν. φθέγμα δὲ ἦν αὐτῷ
 λαμπρὸν καὶ ἐπίτονον καὶ κρότος θαυμάσιος οἷος
 ἀπεκτύπει τῆς γλώττης. φησὶ δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης
 καὶ ἀναπηδᾶν τοῦ θρόνου περὶ τὰς ἀκμὰς τῶν
 20 ὑποθέσεων, τοσοῦτον αὐτῷ περιεῖναι ὀρηγῆς, καὶ ὅτε
 ἀποτορνεύοι περίοδον, τὸ ἐπὶ πᾶσιν αὐτῆς κᾶλον
 σὺν μειδιάματι φέρειν, ἐνδεικνύμενον πολὺ τὸ
 ἀλύπως φράζειν, καὶ κροαίνειν ἐν τοῖς τῶν ὑποθέ-
 σεων χωρίοις οὐδὲν μείον τοῦ Ὀμηρικοῦ ἵππου. 538
 25 ἀκροᾶσθαι δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν πρώτην, ὡς οἱ δικάζον-
 τες, τὴν δὲ ἐφεξῆς, ὡς οἱ ἐρωῶντες, τὴν δὲ τρίτην,
 ὡς οἱ θαυμάζοντες, καὶ γὰρ δὴ καὶ τριῶν ἡμερῶν
 ξυγγενέσθαι οἱ. ἀναγράφει καὶ τὰς ὑποθέσεις ὁ
 Ἡρώδης, ἐφ' αἷς ξυνεγένετο· ἦν τοίνυν ἡ μὲν
 30 πρώτη Δημοσθένους ἐξομνύμενος ταλάντων πεντή-
 κοντα δωροδοκίαν, ἣν ἤγρεν ἐπ' αὐτὸν Δημάδης, ὡς
 Ἀλεξάνδρου τοῦτο Ἀθηναίους ἐκ τῶν Δαρείου λογισ-

μῶν ἐπεσταλκός, ἡ δὲ ἐφεξῆς τὰ τροπαία κατέλυε
 τὰ Ἑλληνικὰ τοῦ Πελοποννησίου πολέμου ἐς δια-
 λαγὰς ἤκοντος, ἡ δὲ τρίτη τῶν ὑποθέσεων τοὺς
 231 Ἀθηναίους μετὰ Αἰγὸς ποταμοὺς ἐς τοὺς δῆμους
 ἀνεσκευάζεν· ὑπὲρ οὗ φησὶν ὁ Ἡρώδης πέμψαι οἱ 5
 πεντεκαίδεκα μυριάδας προσειπῶν αὐτὰς μισθὸν
 τῆς ἀκροάσεως, μὴ προσεμένον δὲ αὐτὸς μὲν ὑπερ-
 ᾶφθαι οἰεσθαι, ξυμπίνοντα δὲ αὐτῷ Μουνάτιον
 τὸν κριτικόν, ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος ἐκ Τραλλέων, „ὦ
 Ἡρώδη,“ φάναι „δοκεῖ μοι Πολέμων ὄνειροπολήσας 10
 πέντε καὶ εἰκοσι μυριάδας παρὰ τοῦτ' ἔλαττον ἔχειν
 ἡγείσθαι, παρ' ὃ μὴ τοσαύτας ἐπεμψας.“ προσθεῖ-
 ναί φησιν ὁ Ἡρώδης τὰς δέκα καὶ τὸν Πολέμωνα
 προθύμως λαβεῖν, ὥσπερ ἀπολαμβάνοντα. ἔδωκε
 τῷ Πολέμωνι ὁ Ἡρώδης καὶ τὸ μὴ παρελθεῖν ἐπ' 15
 539 αὐτῷ ἐς λόγων ἐπίδειξιν, μηδ' ἐπαγωνίσασθαι οἱ,
 νύκτωρ δὲ ἐξελάσαι τῆς Σμύρνης, ὡς μὴ βιασθεῖη,
 θρασὺ γὰρ καὶ τὸ βιασθῆναι ᾤετο. διετέλει δὲ καὶ
 τὸν ἄλλον χρόνον ἐπαινῶν τὸν Πολέμωνα καὶ ὑπὲρ
 θαῦμα ἄγων· Ἀθήνησι μὲν γὰρ διαπρεπῶς ἀγω- 20
 νισάμενος τὸν περὶ τῶν τροπαίων ἀγῶνα καὶ θαυ-
 μαζόμενος ἐπὶ τῇ φορᾷ τοῦ λόγου „τὴν Πολέμωνος“
 ἔφη „μελέτην ἀνάγνωστε καὶ εἰσεσθε ἄνδρα.“ Ὀλυμ-
 πιάσι δὲ βοησάσης ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος „εἷς ὡς
 Δημοσθένους,“ „εἶθε γὰρ“ ἔφη „ὡς ὁ Φρύξ,“ τὸν 25
 Πολέμωνα ὧδε ἐπονομάζων, ἐπειδὴ τότε ἡ Λαοδίκεια
 τῇ Φουγίᾳ συνετάττετο. Μάρκον δὲ τοῦ αυτοκρά-
 τορος πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „τί σοι δοκεῖ ὁ Πολέμων;
 στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἡρώδης
 „ἵππων μ'“ 30
 ἔφη

„ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει,“

ἐνδεικνύμενος δὴ τὸ ἐπίκροτον καὶ τὸ ὑψηλές τῶν λόγων. ἐρομένου δὲ αὐτὸν καὶ Βάρου τοῦ ὑπάτου, τίσι καὶ διδασκάλοις ἐχρήσατο, „τῷ δεῖν μὲν καὶ τῷ δεῖν“ ἔφη „παιδευόμενος, Πολέμωνι δὲ ἤδη⁵ παιδεύων.“

VIII

Φησὶν ὁ Πολέμων ἠχροῦσθαι καὶ Λίανος ἀποδημίαν ὑπὲρ τούτου στείλας ἐς τὸ τῶν Βιδυνῶν ἔθνος. ἔλεγε δὲ ὁ Πολέμων τὰ μὲν τῶν καταλογάδην ὧμοις δεῖν ἐκφέρειν, τὰ δὲ τῶν ποιητῶν¹⁰ ἀμάξαις.

Κακεῖνα τῶν Πολέμωνι τιμὴν ἐχόντων ἤριζεν ἢ Σμύρνα ὑπὲρ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς δικαίων, ξυνδίκιον πεποιημένη τὸν Πολέμονα ἐς τέρεμα ἤδη τοῦ βίου ἦγοντα. ἐπεὶ δὲ ἐν ὁρμῇ τῆς¹⁵ ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδημίας ἐτελεύτησεν, ἐγένετο μὲν ἐπ' ἄλλοις ξυνδίκις ἢ πόλις, πονηρῶς δὲ αὐτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ δικαστηρίῳ διατιθεμένων τὸν λόγον⁵⁴⁰ βλέψας ὁ αὐτοκράτωρ ἐς τοὺς τῶν Σμυρναίων ξυνηγόρους „οὐ Πολέμων“ εἶπεν „τουτοῦ τοῦ ἀγῶνος²⁰ ξυνδίκιος ὑμῖν ἀπεδέδεικτο;“ „ναί,“ ἔφασαν „εἰ γε τὸν σοφιστὴν λέγεις.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „ἴσως οὖν“ ἔφη „καὶ λόγον τινὰ ξυνέγραψεν ὑπὲρ τῶν δικαίων, οἷα δὴ ἐπ' ἐμοῦ τε ἀγωνιούμενος καὶ ὑπὲρ τηλικούτων.“ „ἴσως,“ ἔφασαν, ὦ βασιλεῦ, „οὐ μὴν ἡμῖν²⁵ γε εἰδέναι.“ καὶ ἔδωκεν ἀναβολὰς ὁ αὐτοκράτωρ τῇ δίκῃ, ἔστ' ἂν διακομισθῇ ὁ λόγος, ἀναγνωσθέντος δὲ ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ' αὐτὸν ἐψηφίσατο ὁ βασιλεύς, καὶ ἀπῆλθεν ἢ Σμύρνα τὰ πρωτεῖα νικῶσα καὶ τὸν Πολέμονα αὐτοῖς ἀναβεβιωκέναι³⁰ φάσκοντες.

232 IX Ἐπεὶ δὲ ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιωμακόμενοντα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν

ταῖς παιδιαῖς, ἀναγράψω καὶ τοὺς ἀστεισμούς τοῦ Πολέμωνος, ὡς μὴδὲ οὔτοι παραλελειμμένοι φαίνονται. μειράκιον Ἰωνικὸν ἐτρόφα κατὰ τὴν Σμύρναν ὑπὲρ τὰ Ἴωνων ἦθη, καὶ ἀπώλλυ αὐτὸ πλοῦτος βαθύς, ὅσπερ ἐστὶ πονηρὸς διδάσκαλος τῶν ἀκολά-⁵στων φύσεων. ὄνομα μὲν δὴ τῷ μειράκιῳ Οὔαρος, διεφθορὸς δὲ ὑπὸ κολάκων ἐπεπέικει αὐτὸ ἑαυτό, ὡς καλῶν τε εἶη ὁ κάλλιστος καὶ μέγας ὑπὲρ τοὺς εὐμήκεις καὶ τῶν ἀμφὶ παλαιστραν γενναιότατός τε καὶ τεχνικώτατος καὶ μὴδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλ-¹⁰εσθαι αὐτοῦ ἦδιον, ὁπότε πρὸς τὸ ἕδειν τράποιτο. παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν σοφιστῶν ᾤετο, παριππεῦσαι γὰρ (ἂν) καὶ τὰς ἐκείνων γλώττας, ὁπότε μελετῶν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐμελέτα, καὶ οἱ δανει-¹⁵ζόμενοι παρ' αὐτοῦ χρήματα τὸ καὶ μελετῶντος ἀκροάσασθαι προσέγραφον τῷ τόκῳ. ὑπήγετο δὲ καὶ ὁ Πολέμων τῷ δασμῷ τούτῳ νέος ὢν ἔτι καὶ⁵⁴¹ οὔπω νοσῶν, δεδάνειστο γὰρ παρ' αὐτοῦ χρήματα, καὶ ἐπεὶ μὴ ἐθεράπευε, μὴδὲ ἐς τὰς ἀκροάσεις ἐφοίτα, χαλεπὸν ἦν τὸ μειράκιον καὶ ἠπέλει τύπους. οἱ δὲ²⁰ τύποι γράμμα εἶδιν ἀγορᾶς, ἐθήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι. αἰτιωμένων οὖν τὸν Πολέμονα τῶν οἰκείων, ὡς ἀηδῆ καὶ δύστροπον, εἰ παρὸν αὐτῷ μὴ ἀπαιτεῖσθαι καὶ τὸ μειράκιον ἐκκαρπούσθαι παρέχοντα αὐτῷ νεῦμα εὖνον μὴ ποιεῖ τοῦτο, ἀλλ'²⁵ ἐκκαλεῖται αὐτὸ καὶ παροξύνει, τοιαῦτα ἀκούων ἀπήντησε μὲν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν, ἐπεὶ δὲ ἐς δείλην ἤδη ὀψίαν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαινε καὶ οὐδείς ὄρμος ἐφαίνετο τοῦ λόγου, σολοικισμῶν τε καὶ βαρβαρισμῶν καὶ ἐναντιώσεων πλέα ἦν πάντα, ἀνα-³⁰πηδήσας ὁ Πολέμων καὶ ὑποσχῶν τῷ χεῖρε „Οὔαρε“, εἶπεν „φέρε τοὺς τύπους.“ ληστὴν δὲ πολλαῖς αἰτίαις

ἐαλωκότα στρεβλοῦντος ἀνθυπάτου καὶ ἀπορεῖν
 φάσκοντος, τίς γένοιτ' ἂν ἐπ' αὐτῷ τιμωρία τῶν
 εἰργασμένων ἀξία, παρατυχῶν ὁ Πολέμων „κέλευ-
 σον“ ἔφη „αὐτὸν ἀρχαῖα ἐκμανθάνειν.“ καίτοι
 5 γὰρ πλείστα ἐκμαθῶν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὅμως ἐπι-
 πουνώτατον ἤγειτο τῶν ἐν ἀσκήσει τὸ ἐκμανθάνειν.
 ἰδὼν δὲ μονόμαχον ἰδρωτὶ ρεόμενον καὶ δεδιότα
 τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα „οὕτως“ εἶπεν „ἀγω-
 νιάς, ὡς μελετῶν μέλλων.“ σοφιστῆ δὲ ἐντυχῶν
 10 ἀλλάντας ὠνούμενον καὶ μαινίδας καὶ τὰ εὐτελεῆ
 ὄψα „ὦ λῶστε,“ εἶπεν „οὐκ ἔστι τὸ Δαρειῖον καὶ
 Ξέρξου φρόνημα καλῶς ὑποκρίνασθαι ταῦτα σιτου-
 μένω.“ Τιμοκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου πρὸς αὐτὸν
 εἰπόντος, ὡς λάλον χρῆμα ὁ Φαβωρίνος γένοιτο,
 15 ἀστειότατα ὁ Πολέμων „καὶ πᾶσα“ ἔφη „γραῦς“ τὸ
 εὐνουχῶδες αὐτοῦ διασκώπτων. ἀγωνιστοῦ δὲ τραγω-
 δίας ἐν τοῖς κατὰ τὴν Σμύρναν Ὀλυμπίοις τὸ „ὦ
 Ζεῦ“ ἐς τὴν γῆν δείξαντος, τὸ δὲ „καὶ γὰρ“ ἐς τὸν
 οὐρανὸν ἀνασχόντος, προκαθήμενος τῶν Ὀλυμπίων 542
 20 ὁ Πολέμων ἐξέωσεν αὐτὸν τῶν ἄθλων εἰπὼν „οὗτος
 τῇ χειρὶ ἐσολοίκισεν.“ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, ἀπό-
 χρη γὰρ καὶ ταῦτα τὸ ἐπίχαρι τοῦ ἀνδρὸς δηλαῖσαι.
 X Ἡ δὲ ἰδέα τῶν Πολέμωνος λόγων θερυγῆ καὶ
 ἐναγώνιος καὶ τορὸν ἠγοῦσα, ὥσπερ ἡ Ὀλυμπιακῆ
 25 σάλπιγξ, ἐπιπρέπει δὲ αὐτῇ καὶ τὸ Δημοσθενικὸν
 τῆς γνώμης, καὶ ἡ σεμνολογία οὐχ ὑπτία, λαμπρὰ
 δὲ καὶ ἔμπνους, ὥσπερ ἐκ τρίποδος. διαμαρτάνουσι
 μὲν(τοι) τοῦ ἀνδρὸς φάσκοντες αὐτὸν τὰς μὲν ἐπι-
 30 πορίας ἄριστα σοφιστῶν μεταχειρίσασθαι, τὰς δὲ
 233 οὐκ ἀληθῆ καὶ ἡ δεῖνα μὲν καὶ ἡ δεῖνα τῶν ὑποθέ-
 σεων, ἐν αἷς ἀπολογεῖται, μάλιστα δὲ ὁ Δημοσθένης

ὁ τὰ πεντήκοντα τάλαντα ἐξομνύμενος. ἀπολογία
 γὰρ οὕτω χαλεπῆ διαθέμενος ἤρκεσε τῷ λόγῳ ξὺν
 περιβολῇ καὶ τέχνῃ. τὴν αὐτὴν ὁρῶ διαμαρτίαν καὶ
 περὶ τοὺς ἠγουμένους αὐτὸν ἐκφέρεσθαι τῶν ἐσχῆ-
 5 ματισμένων ὑποθέσεων εἰργόμενον τοῦ δρόμου,
 καθάπερ ἐν δυσχωρίᾳ ἵππον, παραιτούμενόν τε
 αὐτὰς τὰς Ὀμηρείους γνώμας εἰπεῖν

„ἔχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Ἴδαο πύλῃσιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπῃ“,

ταῦτα γὰρ ἴσως ἔλεγεν αἰνιττόμενος καὶ παραδηλῶν 10
 τὸ δύστροπον τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἄριστα δὲ
 κἀκεῖνα ἠγωνίσαστο, ὡς δηλοῦσιν ὅ τε μοιχὸς ὁ ἐκκε-
 καλυμμένος καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ ἀξιῶν ἀποδνήσκων
 ἐπὶ Σωκράτει καὶ ὁ Σόλων ὁ αἰτῶν ἀπαλείφειν τοὺς
 νόμους λαβόντος τὴν φρουρὰν τοῦ Πεισιστράτου καὶ 15
 οἱ Δημοσθένεις τρεῖς, ὁ μετὰ Χαιρώνειαυ προσάγων
 ἑαυτὸν καὶ ὁ δοκῶν θανάτου ἑαυτῷ τιμᾶσθαι ἐπὶ
 543 τοῖς Ἀρπαλείοις καὶ ὁ ξυμβουλευῶν ἐπὶ τῶν τριήρων
 φεύγειν ἐπίοντος μὲν Φιλίππου, νόμον δὲ Αἰσχίνου
 κενυρωκότος ἀποδνήσκων τὸν πολέμον μνημονεύ- 20
 σαυτα. ἐν γὰρ ταύταις μάλιστα τῶν ὑπ' αὐτοῦ
 κατὰ σχῆμα προηγμένων ἠνία τε ἐμβέβληται τῷ
 λόγῳ καὶ τὸ ἐπαμφοτέρον αἰ διάνοιαι σάξουσιν.

Ἰατροῖς δὲ θαμὰ ὑποκείμενος λιθιῶντων αὐτῷ XI
 τῶν ἄρθρων παρεκελεύετο αὐτοῖς ὀρύττειν καὶ τέμ- 25
 νειν τὰς Πολέμωνος λιθοτομίας. Ἡρώδη δὲ ἐπιστέλ-
 λων ὑπὲρ τῆς νόσου ταύτης ὠδε ἐπέστειλεν „δεῖ
 ἐσθίειν, χεῖρας οὐκ ἔχω· δεῖ βαδίξειν, πό-
 30 δες οὐκ εἰσὶ μοι· δεῖ ἀλγεῖν, τότε καὶ πόδες
 εἰσὶ μοι καὶ χεῖρες.“

Ἐτελεύτα μὲν περὶ τὰ ἕξ καὶ πεντήκοντα ἔτη,
 τὸ δὲ μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦτο ταῖς μὲν ἄλλαις

ἐπιστήμῃς γήρως ἀρχή, σοφιστῇ δὲ νεότης ἔτι, γηράσκουσα γὰρ ἦδε ἢ ἐπιστήμη σοφίαν ἀρτύνει. τάφος δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Σμύρναν οὐδεὶς, εἰ καὶ πλείους λέγονται· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ τῆς Ἀρετῆς ἱεροῦ ταφῆναι αὐτόν, οἱ δὲ οὐ πόρρω τούτου ἐπὶ θαλάττῃ, νεῶς δὲ τίς ἐστι βραχὺς καὶ ἀγαλμα ἐν αὐτῷ Πολέμωνος ἐσταλμένον, ὡς ἐπὶ τῆς τριήρους ὠργιάζεν, ὑφ' ᾧ κείσθαι τὸν ἄνδρα, οἱ δὲ ἐν τῇ τῆς οἰκίας ἀυλῇ ὑπὸ τοῖς χαλκοῖς ἀνδριᾶσιν. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων ἀληθές, εἰ γὰρ ἐτελευτα κατὰ τὴν Σμύρναν, οὐδενὸς ἂν τῶν θαυμασίων παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἀπηξιώθη τὸ μὴ οὐκ ἐν αὐτῷ κείσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνα ἀληθέστερα, κείσθαι μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Λαοδικείᾳ παρὰ τὰς Συρίας πύλας, οὗ δὴ καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ θῆμαι, ταφῆναι δὲ αὐτὸν ζῶντα ἔτι, τουτὶ γὰρ τοῖς φιλτάτοις ἐπισκῆψαι, κείμενόν τε ἐν τῷ σήματι παρακελεύεσθαι τοῖς συγκλείουσι τὸν τάφον „ἐπαγε, ἐπαγε, μὴ γὰρ ἴδοι με σιωπῶντα ἥλιος.“ πρὸς δὲ τοὺς οἰκίους ὀλοφυρομένους αὐτὸν ἀνεβόησε „δότε μοι σῶμα καὶ μελετήσομαι.“

234 Μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος, οἱ γὰρ ἐπ' αὐτῷ γενόμενοι ξυγγενεῖς μὲν, οὐ μὴν οἴοι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν ἐξετάζεσθαι, πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, περὶ οὗ μικρὸν ὕστερον λέξω.

25 κς'. Μηδὲ Σεκουῦνδου τοῦ Ἀθηναίου ἀμνημονῶμεν, ὃν ἐκάλουν ἐπίουρόν τινες ὡς τέκτονος παῖδα. Σεκουῦνδος τοίνυν ὁ σοφιστῆς γινῶναι μὲν περὶ τὸς, ἐρημεῦσαι δὲ ἀπέριττος, Ἡρώδη δὲ ἐκπαιδύσας ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἦδη, ὅθεν ὁ Ἡρώδης διετώθασεν αὐτὸν ἐκείνου ἐπιλέγων „καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει καὶ ῥήτορι τέκτων“,

ἀλλ' ἀποθανόντι καὶ λόγον ἐπεφθέρξατο καὶ δάκρυα ἐπέδωκε καίτοι γηραιῷ τελευτήσαντι.

545 Μνήμης δὲ ἄξια τοῦ ἀνδρός τούτου καὶ πλείω μὲν, μάλιστα δὲ ἦδε ἢ ὑπόθεσις· „ὁ ἄρξας στάσεως ἀποθνήσκέτω καὶ ὁ παύσας στάσιν ἐχέτω δωρεάν· ὁ αὐτὸς καὶ ἄρξας καὶ παύσας αἰτεῖ τὴν δωρεάν.“ τήνδε τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἐβραχυλόγησεν „οὐκοῦν“ ἔφη „τί πρότερον; τὸ κινῆσαι στάσιν. τί δεύτερον; τὸ παῦσαι. δούς οὖν τὴν ἐφ' οἷς ἠδίκεις τιμωρίαν, τὴν ἐφ' οἷς εὖ πεποιήκας δωρεάν, εἰ δύνασαι, λάβε.“ τοιόσδε μὲν ὁ ἀνὴρ οὗτος, τέθαιπαι δὲ πρὸς τῇ Ἐλευσίνῃ ἐν δεξιᾷ τῆς Μέγαράδε ὁδοῦ.

B'.

α'. Περὶ δὲ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου τάδε χρὴ εἰδέναι· ὁ σοφιστῆς Ἡρώδης ἐτέλει μὲν ἐκ πατέρων ἐς τοὺς δισυπάτους, ἀνέφερε δὲ ἐς τὸν τῶν Αἰακιδῶν, οὓς ξυμμάχους ποτὲ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τὸν Πέροσιν ἐποιεῖτο, ἀπηξίου δὲ οὐδὲ τὸν Μιλτιάδην, οὐδὲ τὸν Κίμωνα, ὡς ἄνδρες ἀρίστου καὶ πολλοῦ ἀξίῳ Ἀθηναίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι περὶ τὰ Μηδικὰ, ὁ μὲν γὰρ ἤρξε τροπαίων Μηδικῶν, ὁ δὲ ἀπήτησε δίκας τοὺς βαρβάρους ἂν μετὰ ταῦτα ὕβρισαν.

547 Ἀρίστα δὲ ἀνθρώπων πλούτῳ ἐχρήσατο. τουτὶ δὲ μὴ τῶν εὐμεταχειρίστων ἠγώμεθα, ἀλλὰ τῶν παρχαλέπων τε καὶ δυσκόλων, οἱ γὰρ πλούτῳ μεθύοντες

ὑβριν τοῖς ἀνθρώποις ἐπαντλοῦσιν. προσδιαβάλλουσι δὲ ὡς καὶ τυφλὸν τὸν πλοῦτον, ὃς εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἐδόκει τυφλός, ἀλλ' ἐπὶ Ἡρώδου ἀνέβλεψεν, ἔβλεψε μὲν γὰρ ἐς φίλους, ἔβλεψε δὲ ἐς πόλεις, ἔβλεψε δὲ ἐς ἔθνη, πάντων περιωπῆν ἔχοντος τοῦ ἀνδρός καὶ θησαυρίζοντος τὸν πλοῦτον ἐν ταῖς τῶν μετεχόντων αὐτοῦ γνώμαις. ἔλεγε γὰρ δὴ, ὡς προσήκοι τὸν ὀρθῶς πλοῦτῳ χρώμενον τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκεῖν, ἵνα μὴ δέωνται, τοῖς δὲ μὴ δεομένοις, ἵνα μὴ δεηθῶσιν, ἐκάλει τε τὸν μὲν ἀσύμβολον πλοῦτον καὶ φειδοῖ κεκολασμένον νεκρὸν πλοῦτον, τοὺς δὲ θησαυρούς, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ χρήματα ἐνιοι, πλοῦτου δεσποτήρια, τοὺς δὲ καὶ θύειν ἀξιούοντας ἀποθέτοις χοήμασιν Ἀλωάδας ἐπωνόμαζε θύοντας Ἄρει μετὰ τὸ δῆσαι αὐτόν.

II Πηγαὶ δὲ αὐτῷ τοῦ πλοῦτου πολλαὶ μὲν καὶ πολλῶν οἰκῶν, μέγισται δὲ ἢ τε πατρῷα καὶ ἢ μητροθέν. ὁ μὲν γὰρ πάππος αὐτοῦ Ἰππαρχος ἐδημεύθη τὴν οὐσίαν ἐπὶ τυραννικαῖς αἰτίαις, ὡς Ἀθηναῖοι μὲν οὐκ ἐπήγον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ οὐκ ἠγνόησεν, Ἀττικὸν δὲ τὸν μὲν ἐκείνου παῖδα, Ἡρώδου δὲ πατέρα οὐ περιείδεν ἢ Τύχη πένητα ἐκ πλουσίου γενόμενον, ἀλλ' ἀνέδειξεν αὐτῷ θησαυροῦ χρημα ἀμύθητον ἐν μιᾷ τῶν οἰκιῶν, ὡς πρὸς τῷ θεάτρῳ ἐκέκτητο, οὗ διὰ μέγεθος εὐλαβῆς μᾶλλον ἢ περιχαρῆς γενόμενος ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐπιστολὴν ὧδε ξυγκειμένην· „θησαυρόν, ὃ βασιλεῦ, ἐπὶ τῆς ἐμαντοῦ οἰκίας εὗρηκα· τί οὖν περὶ αὐτοῦ κελεύεις;“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ, Νερούας δὲ ἦρχε τότε, „χρῶ“ ἔφη „οἷς εὗρηκας.“ τοῦ δὲ Ἀττικοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας μέναιτος καὶ γράφαντος ὑπὲρ ἑαυτὸν εἶναι τὰ τοῦ

θησαυροῦ μέτρα „καὶ παραχρῶ“ ἔφη „τῷ ἔρμαίῳ, σὸν γὰρ ἐστίν.“ ἐντεῦθεν μέγας μὲν ὁ Ἀττικός, μέζων δὲ ὁ Ἡρώδης, πρὸς γὰρ τῷ πατρῷ πλοῦτῳ καὶ ὁ μητροῦς αὐτῷ πλοῦτος οὐ παρὰ πολὺ τούτου ἐπερρήη.

Μεγαλοψυχία δὲ λαμπρὰ καὶ περὶ τὸν Ἀττικὸν τοῦτον ἦρχε μὲν γὰρ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐλευθέρων πόλεων ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν δὲ τὴν Τρῳάδα βαλυνείων τε πονήρας ἔχουσαν καὶ γεῶδες ὕδωρ ἐκ φρεάτων ἀνιμῶντας ὀμβρίων τε ὑδάτων θήκας ὀρύττοντας ἐπέστειλεν Ἀδριανῷ αὐτοκράτορι μὴ περιδεῖν πόλιν ἀρχαίαν καὶ εὐθάλαττον ἀνχμῷ φθαρεῖσαν, ἀλλ' ἐπιδοῦναι σφισι τριακοσίας μυριάδας ἐς ὕδωρ, ὧν πολλαπλασίους ἤδη καὶ κάμαις ἐπιδεδώκοι. ἐπήνεσεν ὁ αὐτοκράτωρ τὰ ἐπεσταλμένα ὡς πρὸς τρόπου ἑαυτῷ ὄντα καὶ τὸν Ἡρώδη αὐτὸν ἐπέταξε τῷ ὕδατι. ἐπεὶ δὲ ἐς ἑπτακοσίας μυριάδας ἢ δαπάνη προὔβαινε ἐπέστελλόν τε τῷ αὐτοκράτορι οἱ τὴν Ἀσίαν ἐπιτροπεύοντες, ὡς δαινὸν πεντακοσίων πόλεων φόρον ἐς μιᾶς πόλεως δαπανᾶσθαι κρήνην, ἐμέμψατο πρὸς τὸν Ἀττικὸν ὁ αὐτοκράτωρ ταῦτα, καὶ ὁ Ἀττικός μεγαλοφρονέστατα ἀνθρώπων „ὦ βασιλεῦ“, εἶπεν „ὑπὲρ μικρῶν μὴ παροξύνου, τὸ γὰρ ὑπὲρ τὰς τριακοσίας μυριάδας ἀναλωθὲν ἐγὼ μὲν τῷ υἱῷ ἐπιδίδωμι, ὁ δὲ υἱὸς τῇ πόλει ἐπιδίδωσι.“ καὶ αἱ διαθήμαι δέ, ἐν αἷς τῷ Ἀθηναίων δήμῳ κατέλειπε καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶν καθ' ἕνα, μεγαλοφροσύνην κατηγοροῦσι τοῦ ἀνδρός, ἢ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἐχρήτο, ἑκατὸν μὲν βοῦς τῇ θεῷ θύων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ πολλαίς, ἐστιῶν δὲ τῇ θυσίᾳ τὸν Ἀθηναίων δῆμον κατὰ φυλὰς καὶ γένη, ὁπότε δὲ ἦκοι Διονύσια καὶ κατῖοι ἐς Ἀκαδημίαν τὸ τοῦ Διονύσου ἔδος, ἐν Κεραμειῷ

ποτίζων ἀστούς ὁμοίως καὶ ξένους κατακειμένους ἐπὶ στιβάδων κειτοῦ.

IV

Ἐπεὶ δὲ τῶν τοῦ Ἀττικοῦ διαθηκῶν ἐπεμνήσθην, ἀνάγκη καὶ τὰς αἰτίας ἀναγράψαι, δι' ἃς προσέκρουσεν Ἡρώδης Ἀθηναίους· εἶχον μὲν γὰρ αἱ διαθηκῆαι, ὡς εἶπον, ἔγραψε δὲ αὐτὰς ξυμβουλία τῶν ἀμφ' ἑαυτὸν ἀπελευθέρων, οἱ χαλεπὴν ὁρῶντες τὴν Ἡρώδου φύσιν ἀπελευθέρους τε καὶ δούλοις ἀποστροφὴν ἐποιούντο τοῦ Ἀθηναίων δήμου, ὡς τῆς δωρεᾶς αὐτοὶ αἰτιοί. καὶ ὅποια μὲν τῶν ἀπελευθέρων τὰ πρὸς τὸν Ἡρώδην, δηλούτω ἡ κατηγορία, ἣν πεποιήται σφῶν πᾶν κέντρον ἡρμένος τῆς ἑαυτοῦ γλώττης. ἀναγνωσθεῖσάν δὲ τῶν διαθηκῶν ξυνέβησαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡρώδην πέντε μνᾶς αὐτὸν ἐξάπαξ ἐκάστῳ καταβάλλοντα προΐσθαι παρ' αὐτῶν τὸ μὴ αἰεὶ διδόναι· ἀλλ' ἐπεὶ προσήεσαν μὲν ταῖς τραπέζαις ὑπὲρ τῶν ὠμολογημένων, ἐπανεργνώσκето δὲ αὐτοῖς ξυμβόλαια πατέρων τε καὶ πάππων ὡς ὀφειλόντων τοῖς Ἡρώδου γονεῦσιν ἀντιλογισμοῖς τε ὑπήγοντο καὶ οἱ μὲν μικρὰ ἡριθμοῦντο, οἱ δὲ οὐδέν, οἱ δὲ συνείχοντο ἐπ' ἀγορᾶς ὡς καὶ ἀποδώσαντες, παρῶξυνε ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἡρπασμένους τὴν δωρεάν καὶ οὐκ ἐπαύσαντο μισοῦντες, οὐδὲ ὁπότε τὰ μέγιστα εὐεργετεῖν ᾤετο. τὸ οὖν στάδιον ἔφασαν (εὐ)ἐπαινομάσθαι Παναθηναϊκόν, κατεσκευάσθαι γὰρ αὐτὸ ἐξ ὧν ἀπεστεροῦντο Ἀθηναῖοι πάντες.

V

Καὶ μὴν καὶ ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους τὴν τε ἐπιώνυμον καὶ τὴν τῶν Πανελληνίων, στεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων „καὶ ὑμᾶς“, εἶπεν ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἡξοῦτας καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους ὑποδέξομαι σταδίῳ λίθου λευκοῦ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸ στάδιον τὸ

ὑπὲρ τὸν Ἰλισθὸν ἔσω τεττάρων ἐτῶν ἀπετέλεσεν ἔργον ξυνθεὶς ὑπὲρ πάντα τὰ θαύματα, οὐδὲν γὰρ θέατρον αὐτῷ ἀμιλλᾶται. κἀκεῖνα περὶ τῶν Παναθηναίων τούτων ἤκουον· πέπλον μὲν ἀνήφθαι τῆς νεῶς ἡδῆα γραφῆς ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ, δραμεῖν δὲ τὴν ναῦν οὐχ ὑποζυγίων ἀρόντων, ἀλλ' ὑπογείοις μηχαναῖς ἐπολισθάνουσαν, ἐκ Κεραμεικοῦ δὲ ἄρᾶσαν χιλία κώπη ἀφεῖναι ἐπὶ τὸ Ἐλευσίμιον καὶ περιβαλοῦσαν αὐτὸ παραμεῖψαι τὸ Πελασγικὸν νομιζομένην τε παρὰ τὸ Πύθιον ἔλθειν, οἱ νῦν ὄρμισται. τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα τοῦ σταδίου νεῶς ἐπέχει Τύχης καὶ ἀγαλμα ἐλεφάντινον ὡς κυβερνώσης πάντα. μετεκόσμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίων ἐφήβους ἐς τὸ νῦν σχῆμα χλαμύδας πρῶτος ἀμφιέσας λευκάς, τέως γὰρ δὴ μελαίνας ἐνημμένοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθηντο καὶ τὰς πομπὰς ἔπεμπον πενθούντων δημοσίᾳ τῶν Ἀθηναίων τὸν κήρυκα τὸν Κοπρέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκτειναν τοὺς Ἡρακλείδας τοῦ βωμοῦ ἀποσπῶντα. ἀνέθηκε δὲ Ἡρώδης Ἀθηναίους καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ θέατρον κέδρου ξυνθεὶς τὸν ὄροφον, ἡ δὲ ὕλη καὶ ἐν ἀγαματοποιαῖς σπουδαία· δύο μὲν δὴ ταῦτα Ἀθήνησιν, ἃ οὐχ ἐτέρωθι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἀξιούσθω δὲ λόγου καὶ τὸ ὑπαρόφιον θέατρον, ὃ ἐδείματο Κορινθίοις, παρὰ πολὺ μὲν τοῦ Ἀθήνησιν, ἐν ὀλίγοις δὲ τῶν παρ' ἄλλοις ἐπαινουμένων, καὶ τὰ Ἰσθμοῦ ἀγάλματα ὃ τε τοῦ Ἰσθμίου κολοσσὸς καὶ ὁ τῆς Ἀμφιτριτῆς καὶ τὰ ἄλλα, ὧν τὸ ἱερὸν ἐνέπλησεν, οὐδὲ τὸν τοῦ Μελικέροτου παρελθὼν δελφῖνα. ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ, Θετταλοῖς τε καὶ τοῖς περὶ Μηλιακὸν κόλπον Ἑλλήσι τὰς ἐν Θερμοπύλαις κολυμβήθρας τοῖς νοσοῦσι παιωνίους. ᾤκισε δὲ καὶ

τὸ ἐν τῇ Ἠπειρῷ Ὀρικήν ὑποδεδικώς ἤδη καὶ τὸ ἐν
 τῇ Ἰταλίᾳ Κανύσιον ἡμερώσας ὕδατι μάλα τούτου
 δεόμενον, ὠνεῖσε δὲ καὶ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Πελο-
 ποννήσῳ καὶ Βοιωτίᾳ πόλεις ἄλλο ἄλλην. καὶ τοσοῦ-
 5 τος ὢν ἐν μεγαλοουγία μέγα οὐδὲν εἰργάσθαι ὤτετο,
 ἐπεὶ μὴ τὸν Ἴσθμόν ἔτεμεν, λαμπρὸν ἠγνούμενος
 ἠπειρον ἀποτεμεῖν καὶ πελάγη ξυνάψαι διττὰ καὶ
 (ἕς) περιπλοῦν σταδίων ἕξ καὶ εἰκοσι θαλάττης
 ξυνελεῖν μήκη. καὶ τούτου ἦρα μὲν, οὐκ ἐδάραρει δὲ
 10 αὐτὸ αἰτεῖν ἐκ βασιλείας, ὡς μὴ διαβληθεῖη διανοίας
 δοκῶν ἄπτεσθαι, ἢ μὴδὲ Νέρων ἠρεσεν. ἐξελάλησε
 δὲ αὐτὸ ὧδε· ὡς γὰρ ἐγὼ Κτησιδήμου τοῦ Ἀθηναίου⁵⁵²
 ἠκουον, ἦλανε μὲν τὴν ἐπὶ Κορίνθου ὁ Ἡρώδης
 ξυγκαθημένου τοῦ Κτησιδήμου, γενόμενος δὲ κατὰ
 15 τὸν Ἴσθμόν „Πόσειδον“, εἶπεν „βούλομαι μὲν, ξυγ-
 χωρήσει δὲ οὐδεὶς.“ θαναμάσας οὖν ὁ Κτησιδήμος
 τὸ εἰρημένον ἤρετο αὐτὸν τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. καὶ
 ὁ Ἡρώδης „ἐγὼ“ ἔφη „πολὺν χρόνον ἀγωνίζομαι
 σημεῖον ὑπολείπεσθαι τοῖς μετ’ ἐμὲ ἀνθρώποις δια-
 20 νοίας δηλούσης ἄνδρα καὶ οὐπῶ δοκῶ μοι τῆς δόξης
 ταύτης τυγχάνειν.“ ὁ μὲν δὴ Κτησιδήμος ἐπαίνους
 διῆει τῶν τε λόγων αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων ὡς οὐκ
 ἐχόντων ὑπερβολὴν ἑτέρῳ, ὁ δὲ Ἡρώδης „φθαρτὰ“
 ἔφη „λέγεις ταῦτα, καὶ γὰρ ἔστι χρόνον ἄλωτά, καὶ
 25 τοὺς λόγους ἡμῶν τοιχωρουχοῦσιν ἑτέροι ὁ μὲν τὸ
 μεμφόμενος, ὁ δὲ τό, ἢ δὲ τοῦ Ἴσθμοῦ τομὴ ἔργον
 ἀθάνατον καὶ ἀπιστούμενον τῇ φύσει, δοκεῖ γάρ μοι
 τὸ ῥῆξαι τὸν Ἴσθμόν Ποσειδῶνος δεῖσθαι ἢ ἀνδρός.“
 VII Ὀν (θ’) ἐκάλουν οἱ πολλοὶ Ἡρώδου Ἡρακλέα,
 30 νεανίας οὗτος ἦν ἐν ὑπῆγῃ πρώτῃ Κελτῶ μεγάλῳ
 ἴσος καὶ ἐς ὀκτὼ πόδας τὸ μέγεθος. διαγράφει δὲ
 αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ἐν μᾶ τῶν πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν

ἐπιστολῶν, κομῶν τε ξυμμέτρως καὶ τῶν ὀφρύων
 λασίως ἔχειν, ὡς καὶ ξυμβάλλειν ἀλλήλαις οἶον μίαν,
 χαροπὴν τε ἀκτῖνα ἐκ τῶν ὀμμάτων ἐκδίδοσθαι παρε-
 5 χομένην τι ὀρυγῆς ἤθος καὶ γρουπὸν εἶναι καὶ εὐτρα-
 φῶς ἔχοντα τοῦ ἀυχένος, τουτὶ δὲ ἐκ πόνων ἦκειν
 αὐτῷ μᾶλλον ἢ σίτου. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ στέφρα
 εὐπαγῆ καὶ ξὺν ὄρα κατεσκευηκότα, καὶ κνήμην
 10 μικρὸν ἐς τὰ ἕξω κυρτουμένην καὶ παρέχουσαν τῇ
 553 βάσει τὸ εὐ βεβηκέναι. ἐνήφθαι δὲ αὐτὸν καὶ δορᾶς
 λύκων, φαπτόν ἔσθημα, ἄθλους τε ποιεῖσθαι τοὺς
 ἀγρίους τῶν συῶν καὶ τοὺς θῶας καὶ τοὺς λύκους
 καὶ τῶν ταύρων τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ ὠτειλάς δὲ
 δεικνύναι τούτων τῶν ἀγῶνων. γενέσθαι δὲ τὸν
 Ἡρακλέα τούτου οἱ μὲν γηγενῆ φασιν ἐν τῷ Βοιωτίῳ
 15 δῆμῳ, Ἡρώδης δὲ ἀκοῦσαι λέγοντός φησιν, ὡς μήτηρ
 μὲν αὐτῷ γένοιτο γυνὴ [βουκόλος] οὕτω τι ἐπερρω-
 μένη, ὡς βουκολεῖν, πατὴρ δὲ Μαραθῶν, οὐ τὸ ἐν
 Μαραθῶνι ἄγαλμα, ἔστι δὲ ἦρος γεωργός. ἤρετό τε
 τὸν Ἡρακλέα τούτου ὁ Ἡρώδης, εἰ καὶ ἀθάνατος
 εἶη, ὁ δὲ „θνητοῦ“ ἔφη „μακροημερώτερος.“ ἤρετο
 20 αὐτὸν καὶ ὅ τι σιτοῖτο, ὁ δὲ „γαλακτοφαγῶ“ ἔφη
 „τὸν πλείω τοῦ χρόνου καὶ με βόσκουσιν αἰγῆς τε
 καὶ ποιμένες τῶν τε βοῶν καὶ τῶν ἵππων αἰ τοκάδες,
 ἐκδίδεται δὲ τι καὶ θηλῆς ὄνων γάλα εὐποτόν τε καὶ
 25 κοῦφον, ἐπειδὴν δὲ ἀλφίτοις προσβάλλω, δέκα
 σιτοῦμαι χοίνικας, καὶ ξυμφέρουσί μοι τὸν ἔρανον
 τούτου γεωργοὶ Μαραθῶνιοί τε καὶ Βοιωτίοι, οἳ με
 καὶ Ἀγαθίωνα ἐπονομάξουσιν, ἐπειδὴ καὶ εὐξύμβολος
 αὐτοῖς φαίνομαι.“ „τὴν δὲ δὴ γλῶτταν“ ἔφη ὁ
 Ἡρώδης „πῶς ἐπαιδευθῆς καὶ ὑπὸ τίνων; οὐ γάρ
 30 μοι τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.“ καὶ ὁ Ἀγαθίων „ἢ
 μεσογεία“ ἔφη „τῆς Ἀττικῆς ἀγαθὸν διδασκαλεῖον

ἀνδρὶ βουλομένῳ διαλέγεσθαι, οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει Ἀθηναῖοι μισθοῦ δεχόμενοι Θράκια καὶ Ποντικὰ μειράκια καὶ ἐξ ἄλλων ἐθνῶν βαρβάρων ξυνεργηκότα παραφθείρονται παρ' αὐτῶν τὴν φωνὴν
 5 μᾶλλον ἢ ξυμβάλλονται τι αὐτοῖς ἐς εὐγλωττίαν, ἢ μεσογεία δὲ ἄμικτος βαρβάρους οὔσα ὑγαιίνει αὐτοῖς ἢ φωνὴ καὶ ἢ γλῶττα τὴν ἄκραν Ἀτθίδα ἀποψάλλει.
 „πανηγύρει δὲ“ ἢ δ' ὁ Ἡρώδης „παρέτυχες“; καὶ ὁ Ἀγαθίων „τῆ γε Πυθοῖ“ ἔφη „οὐκ ἐπιμιγνύς τῷ
 10 ὀμίλῳ, ἀλλ' ἐκ περιωπῆς τοῦ Παρνασοῦ ἀκούων τῶν τῆς μουσικῆς ἀγωνιστῶν, ὅτε Παμμένης ἐπὶ τραγῳδία ἐθαυμάσθη, καὶ μοι ἔδοξαν οἱ σοφοὶ Ἕλληνες 554 οὐ χρηστὸν πρᾶγμα ἐργάζεσθαι τὰ τῶν Πελοπιδῶν καὶ τὰ τῶν Λαβδαμιδῶν κακὰ ξὺν ἡδονῇ ἀκούοντες,
 15 ξύμβουλοι γὰρ σχετλίων ἔργων μῦθοι μὴ ἀπιστοῦμενοι.“ φιλοσοφοῦντα δὲ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἡρώδης ἤρετο καὶ περὶ τῆς γυμνικῆς ἀγωνίας ὅπως γινώσκιοι, καὶ ὅς „ἐκείνων“ ἔφη „καταγελῶ μᾶλλον ὀρῶν τοὺς ἀνθρώπους διαγωνιζομένους ἀλλήλοις παγκράτιον καὶ πυγμὴν καὶ δρόμον καὶ πάλην καὶ στεφανο-
 20 νομένους ὑπὲρ τούτου· στεφανούσθω δὲ ὁ μὲν δρομικὸς ἀθλητὴς ἔλαφον παρελθὼν ἢ ἵππον, ὁ δὲ τὰ βαρύτερα ἀσκῶν ταύρω συμπλακείς ἢ ἄρκτω, ὁ ἐργὰ ὀσημέραι πρᾶττω μέγαν ἄθλον ἀφηρημένης μοι
 25 τῆς τύχης, ἐπεὶ μηκέτι βόσκει λέοντας Ἀναρνανία.“ ἀγασθεῖς οὖν ὁ Ἡρώδης ἐδεῖτο αὐτοῦ ξυσσιτῆσαι οἱ.
 239 καὶ ὁ Ἀγαθίων „αὔριον“ ἔφη „ἀφίξομαι σοι κατὰ μεσημβρίαν ἐς τὸ τοῦ Κανώβου ἱερὸν, ἔστω δέ σοι κρατῆρ ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῷ ἱερῷ γάλακτος πλέως,
 30 ὃ μὴ γυνῆ ἤμελξεν.“ καὶ ἀφίκετο μὲν ἐς τὴν ὑστεραίαν καθ' ὃν ὁμολόγησε καιρὸν, τὴν δὲ ῥίνα ἐρείσας ἐς τὸν κρατῆρα „οὐ καθαρὸν“ ἔφη „τὸ γάλα,

προσβάλλει γὰρ με χεῖρ γυναικός.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀπῆλθε μὴ ἐπισπασάμενος τοῦ γάλακτος. ἐπιστήσας οὖν ὁ Ἡρώδης τῷ περὶ τῆς γυναικὸς λόγῳ ἐπεμψεν ἐς τὰ ἐπαύλια τοὺς ἐπισκεψομένους τάληθές, καὶ μαθὼν αὐτὸ οὕτως ἔχον ξυνηκεν, ὡς δαιμονία φύσις 5 εἴη περὶ τὸν ἄνδρα.

Οἱ δὲ ποιούμενοι κατηγορίαν τῶν Ἡρώδου χει- VIII
 ρῶν ὡς ἐπενεχθεισῶν Ἀντωνίνῳ ἐν τῇ Ἰδῆ τῷ ὄρει κατὰ χρόνους, οὓς ὁ μὲν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, ὁ δὲ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἤρχον, ἡγροηκέναι μοι 10
 555 δοκοῦσι τὸν Δημόστρατον πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλεῖστα διαβάλλων αὐτὸν οὐδαμοῦ τῆς παροιμίας ταύτης ἐπεμνήσθη, ἐπεὶ μὴδὲ ἐγένετο. ὠδισμὸς μὲν γὰρ τις αὐτοῖς ξυνέπεσεν, ὡς ἐν δυσχωρία καὶ στενοῖς, αἱ δὲ χεῖρες οὐδὲν παρηνόμησαν, ὥστε 15 οὐκ ἂν παρῆκεν ὁ Δημόστρατος διελθεῖν αὐτὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἡρώδην δίκῃ πικρῶς οὕτω καθαψάμενος τοῦ ἀνδρός, ὡς διαβάλλειν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπαινούμενα.

Ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἡρώδην καὶ φόνου δίκῃ ὧδε 20
 ξυντεθείσα· κύειν μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα Ῥηγίλλαν ὄργδοόν που μῆνα, τὸν δὲ Ἡρώδην οὐχ ὑπὲρ μεγάλων Ἀλκιμέδοντι ἀπελευθέρῳ προστάξει τυπτήσασα αὐτήν, πληρεῖσαν δὲ ἐς τὴν γαστέρα τὴν γυναῖκα ἀποθανεῖν ἐν ὧμῳ τῷ τόκῳ. ἐπὶ τούτοις ὡς ἀληθέσι γράφεται 25 αὐτὸν φόνου Βραδούας ὁ τῆς Ῥηγίλλης ἀδελφὸς εὐδοκιμώτατος ἂν ἐν ὑπάτοις καὶ τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας περιηρημένος τῷ ὑποδήματι, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ Ῥωμαίων βουλευτήριον πιθανὸν μὲν 30 οὐδὲν διήει περὶ τῆς αἰτίας, ἣν ἐπῆγεν, ἑαυτοῦ δὲ ἐπαινον ἐμακρογόρει περὶ τοῦ γένους, ὅθεν ἐπισκώ-

πτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „σὺ“ ἔφη „τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστρογάλοις ἔχεις.“ μεγαλαυχουμένου δὲ τοῦ κατηγόρου καὶ ἐπ' εὐεργεσία μίας τῶν ἐν Ἰταλία πόλεων μάλα γενναίως ὁ Ἡρώδης „κάρω“ ἔφη 5 „πολλὰ τοιαῦτα περὶ ἑμαντοῦ διήγειν ἂν, εἰ ἐν ἀπάσῃ 556 τῇ γῆ ἐκρινόμην.“ ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον μὲν τὸ μηδὲν προστάξει τοιοῦτον ἐπὶ τὴν Ῥήγιλλαν, ἔπειτα τὸ ὑπερπενθῆσαι ἀποθανούσαν· διεβάλλετο μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ὡς πλάσμα, ἀλλ' ὅμως 10 τάληθες ἴσχυεν, οὐ γὰρ ποτε οὐτ' ἂν θέατρον αὐτῇ ἀναθεῖναι τοιοῦτον, οὐτ' ἂν δευτέραν κληρώσων τῆς ὑπάτου ἀρχῆς ἐπ' αὐτῇ ἀναβαλέσθαι μὴ καθαρῶς ἔχοντα τῆς αἰτίας, οὐτ' ἂν τὸν κόσμον αὐτῆς ἐς τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἱερὸν ἀναθεῖναι φέροντα φόνω μεμια- 15 σμένον, τουτὶ γὰρ τιμωροῦς τοῦ φόνου ποιούντος ἦν τὰς θεὰς μᾶλλον ἢ ξυγγνώμονας. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ὑπήλλαξε μελαίνων τὰ τῶν οἰκῶν ἄνθη παραπετάσμασι καὶ χρώμασι καὶ λίθῳ Λεβίῳ — κατηφῆς δὲ ὁ λίθος καὶ μέλας — 20 ὑπὲρ ὧν λέγεται καὶ Λούκιος ἀνὴρ σοφὸς ἐς ξυμβουλίαν τῷ Ἡρώδῃ καθιστάμενος, ὡς οὐκ ἔπειθε 240 μεταβαλεῖν αὐτὸν διασκῶψαι. ἄξιον δὲ μηδὲ τοῦτο IX παρελθεῖν λόγου παρὰ τοῖς σπουδαίοις ἀξιούμενον· ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαῖος ὁ ἀνὴρ οὗτος, 25 Μουσωνίῳ δὲ τῷ Τυρρίῳ προσφιλοσοφῆσας εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν καιρῷ ἐπετήδευεν, ἐπιτηδειότατος δὲ ὧν τῷ Ἡρώδῃ παρῆν αὐτῷ πονήρως διατιθεμένῳ τὸ πένθος καὶ ἐνουθέτει 30 τοιαῦτα λέγων· „ὦ Ἡρώδη, πᾶν τὸ ἀποχρῶν μεσό- 557 τητι ὠρίσται, καὶ ὑπὲρ τούτου πολλὰ μὲν ἤκουσα Μουσωνίου διαλεγομένου, πολλὰ δὲ αὐτὸς διελέγμαι, καὶ σοῦ δὲ ἠκροώμην ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπαινοῦντος

αὐτὸ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτε δὴ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐκέλευε μέσους τῆς ὄχθης φεῖν. ἀλλὰ μὴν νῦν ποῦ ταῦτα; σεαυτοῦ γὰρ ἐκπεσῶν ἄξια τοῦ πενθεῖσθαι πράττεις περὶ τῇ δόξῃ κινδυνεύων“ καὶ πλείω 5 ἔτερα. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, ἀπήει δυσχεράνας. ἰδὼν δὲ παῖδας ἐν κρήνῃ τιλ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἑφα- νίδας πλύνοντας ἤρετο αὐτούς, ὅτου εἴη τὸ δεῖπνον, οἱ δὲ ἔφασαν Ἡρώδῃ εὐτρεπίξειν αὐτὸ. καὶ ὁ Λούκιος „ἀδικεῖ“ ἔφη „Ῥήγιλλαν Ἡρώδης λευκὰς ἑφαφανίδας σιτούμενος ἐν μελαίνῃ οἰκίᾳ.“ ταῦτα ὡς 10 ἤκουσεν ἐσαγγελλθέντα ὁ Ἡρώδης ἀφείλε τὴν ἀχλὺν τῆς οἰκίας, ὡς μὴ ἄθυρμα γένοιτο ἀνδρῶν σπουδαίων. Λουκίου τούτου κἀκεῖνο θαυμάσιον· ἐσπούδαζε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ Μάρκος περὶ Σέξτον τὸν ἐν Βοιωτίας φιλόσοφον, θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας, 15 ἄροι δὲ ἦκων ἐς τὴν Ῥώμην ὁ Λούκιος ἤρετο τὸν αὐτοκράτορα προιόντα, ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ' ὅ τι, καὶ ὁ Μάρκος „καλὸν“ ἔφη „καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν· εἶμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησό- 20 μενος, ἂ οὐπω οἶδα.“ καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν „ὦ Ζεῦ“, ἔφη „ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασ- κάλου φοιτᾷ, ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἀπέθανεν.“ ἀπόχρη καὶ τὰ εἰρημένα δεῖξει τὴν ιδέαν, ἣν ἐφιλοσόφει Λούκιος, 25 ἱκανὰ γὰρ που ταῦτα δηλώσει τὸν ἄνδρα, καθάπερ τὸν ἀνδοσμίαν τὸ γεῦμα.

Τὸ μὲν δὴ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ πένθος ὧδε ἐσβέσθη, X τὸ δὲ ἐπὶ Παναθηναίῳ τῇ θυγατρὶ Ἀθηναῖοι ἐπράν- ναν ἐν ἄστει τε αὐτὴν θάψαντες καὶ ψηφισάμενοι 30 τὴν ἡμέραν, ἐφ' ἧς ἀπέθανεν, ἐξαιρεῖν τοῦ ἔτους. 558 ἀποθανούσης δὲ αὐτῷ καὶ τῆς ἄλλης θυγατρὸς, ἣν

Ἑλληνικήν ὠνόμαζεν, ἔκειτο μὲν ἐν τῷ δαπέδῳ τὴν γῆν παίων καὶ βοῶν „τί σοι, θύγατερ, καθαρῶς; τί σοι ξυνθάψω;“ παρατυχῶν δὲ αὐτῷ Σέξτος ὁ φιλόσοφος „μεγάλα“ ἔφη „τῇ θυγατρὶ δῶσεις ἐγκρα-
 5 τῶς αὐτὴν πευθῆσας.“ ἐπένθει δὲ ταῖς ὑπερβολαῖς ταύταις τὰς θυγατέρας, ἐπειδὴ Ἀττικὸν τὸν υἱὸν ἐν ὀργῇ εἶχεν. διεβέβλητο δὲ πρὸς αὐτὸν ὡς ἡλιθιάδῃ καὶ δυσγράμματον καὶ παχὺν τὴν μνήμην· τὰ γοῦν
 10 πρῶτα γράμματα παραλαβεῖν μὴ δυνηθέντος ἦλθεν ἐς ἐπίνοιαν τῷ Ἡρώδῃ ξυντρέφειν αὐτῷ τέτταρας παῖδας καὶ εἰκοσιν ἰσῆλικας ὠνομασμένους ἀπὸ τῶν
 241 γράμματα ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ μελετῶτο. ἐώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρῶντα, ὅθεν
 15 ζῶν μὲν ἐπεχρησμάδει τῇ ἑαυτοῦ οὐσίᾳ ἐκεῖνο τὸ ἔπος·
 „εἰς δ' ἔτι που μωρὸς καταλείπεται εὐρεὶ οἴκῳ,“
 τελευτῶν δὲ τὰ μὲν μητρῶα αὐτῷ ἀπέδωκεν, ἐς
 20 ἑτέροισ δὲ κληρονόμοις τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μετέστη-
 σεν. ἀλλ' Ἀθηναίους ἀπάνθρωπα ἐδόκει ταῦτα οὐκ ἐνθυμουμένοις τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ τὸν Πολυδεύκην καὶ
 τὸν Μένονα, οὓς ἴσα γνησίοις ἐπένθησε τροφίμους ὄντας, ἐπειδὴ καλοὶ μάλιστα καὶ ἀγαθοὶ ἦσαν γεν-
 ναῖοί τε καὶ φιλομαθεῖς καὶ τῇ παρ' αὐτῷ τροφῇ
 25 πρέποντες. εἰκόνας γοῦν ἀνετίθει σφῶν θηράντων καὶ τεθηρακῶτων καὶ θηρασόντων τὰς μὲν ἐν δρυ-
 559 μοῖς, τὰς δὲ ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, τὰς δὲ ὑπὸ σκιαῖς πλατάνων, οὐκ ἀφανῶς, ἀλλὰ ξὺν ἀραις τοῦ περικόφοντος ἢ κινήσοντος, οὓς οὐκ ἂν ἐπὶ
 30 τοσοῦτον ἦσεν, εἰ μὴ ἐπαίνων ἀξίους ἐγίννωσκεν. Κυντιλίαν δέ, ὅποτε ἤρχον τῆς Ἑλλάδος, αἰτιωμένων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τῶν μειρακίων τούτων εἰκόσιν ὡς

περιτταῖς „τί δὲ ὑμῖν“ ἔφη „διενήνοχεν, εἰ ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίξω λιθαρίοις;“

Ἡρῆς δὲ αὐτῷ τῆς πρὸς τοὺς Κυντιλίους διαφο-
 31 ρῆς, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ φασί, Πυθική πανήγυρις, ἐπειδὴ ἑτεροδόξως τῆς μουσικῆς ἠμροῶντο, ὡς δὲ ἑ-
 5 ἔνιοι, τὰ πεισθέντα περὶ αὐτῶν Ἡρώδῃ πρὸς Μάρκον ὄρων γὰρ αὐτοὺς Τρωῶας μὲν, μεγάλων δὲ ἀξιουμένους παρὰ τοῦ βασιλέως „ἐγὼ“ ἔφη „καὶ τὸν Δία μέμφομαι τὸν Ὀμηρικόν, ὅτι τοὺς Τρωῶας φιλεῖ.“ ἢ δὲ ἀληθεστέρα αἰτία ἦδε· τῷ ἄνδρῳ τούτῳ,
 10 ὁπότε ἄμφω τῆς Ἑλλάδος ἠρχέτην, καλέσαντες ἐς τὴν ἐκκλησίαν Ἀθηναῖοι φωνᾶς ἀφῆκαν τυραννου-
 μένων πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀποσημαίνοντες καὶ δεό-
 15 μενοι ἐπὶ πᾶσιν ἐς τὰ βασίλεια ὅτα παραπεμφθῆναι τὰ εἰρημένα. τῶν δὲ Κυντιλίων παθόντων τι πρὸς
 τὸν δῆμον καὶ ξὺν ὀρμῇ ἀναπεψάντων ἃ ἤκουσαν, ἐπιβουλεύεσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἔφασκεν ὡς ἀναθολούντων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους. μετ'
 20 ἐκείνην γὰρ τὴν ἐκκλησίαν Δημόστρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πραξαγόραι καὶ Μαιμερτίνοι καὶ ἕτεροι πλείους
 25 ἐς τὸ ἀντίξουον τῷ Ἡρώδῃ πολιτεύοντες. γραψά-
 560 μενος δὲ αὐτοὺς Ἡρώδης ὡς ἐπισυνιστάντας αὐτῷ τὸν δῆμον ἤγεεν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, οἱ δὲ ὑπέξῃλθον ἀφανῶς παρὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον, θαρροῦντες
 τῇ τε φύσει τοῦ βασιλέως δημοτικωτέρῃ οὐσῇ καὶ
 30 τῷ καιρῷ· ὃν γὰρ ὑπάπτειψε Λούκιον κοινωνὸν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς γενόμενον, οὐδὲ τὸν Ἡρώδην ἠφίει τοῦ μὴ οὐ ξυμμετέχειν αὐτῷ. ὁ μὲν δὲ αὐτοκράτωρ ἐκάθητο ἐς τὰ Παιόνια ἔθνη ὀρμητηρίῳ τῷ Σιρμίῳ
 35 χρώμενος, κατέλυνον δὲ οἱ μὲν ἄμφι τὸν Δημόστρα-
 τον περὶ τὰ βασίλεια, παρέχοντος αὐτοῖς ἀγορᾶν τοῦ Μάρκου καὶ θαμὰ ἐρωτῶντος, εἰ του δέοιντο.
 5*

φιλανθρωπῶς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν αὐτὸς τε ἑαυτὸν ἐπεπείκει καὶ τῇ γυναικὶ ἐπέπειστο καὶ τῷ θυγατρὶ φελλιζομένῳ ἔτι, τοῦτο γὰρ μάλιστα ξὺν πολλοῖς θωπεύμασι περιπίπτου τοῖς γόνασι τοῦ πατρὸς ἔδειτο σῶσαι οἱ τοὺς Ἀθηναίους. ὁ δὲ Ἡρώδης ἐν 5 προαστείῳ ἐσκήνου, ἐν ᾧ πύργοι ἐξωκοδόμητο καὶ ἡμιπύργια, καὶ δὴ ξυναπεδήμονν αὐτῷ καὶ δίδυμοι κόραι πρὸς ἀκμῇ γάμων θυμαζόμεναι ἐπὶ τῷ εἶδει, ἃς ἐκνηπιώσας ὁ Ἡρώδης οἰνοχόους ἑαυτῷ 10 καὶ ὀφιοποιὺς ἐπεποίητο θυγάτρια ἐπονομάζων καὶ ᾧδε ἀσπαζόμενος — Ἀλκιμέδοντος μὲν δὴ αὐταὶ θυγατέρες, ὁ δὲ Ἀλκιμέδων ἀπελευθέρου τοῦ Ἡρώδου — καθευδούσας δὲ αὐτὰς ἐν ἐνὶ τῶν 15 πύργων, ὃς ἦν ἐχρῶτατος, σκηπτὸς ἐνεχθεὶς νύκτωρ ἀπέκτεινεν. ὑπὸ τούτου δὴ τοῦ πάθους ἔκφρων ὁ Ἡρώδης ἐγένετο καὶ παρῆλθεν ἐς τὸ βασιλείου δικαστήριον οὔτε ἔννοους καὶ θανάτου ἐρῶν. παρελ- 561 θῶν γὰρ καθίστατο ἐς διαβολὰς τοῦ αὐτοκράτορος οὐδὲ σχηματίζας τὸν λόγον, ὡς εἰκὸς ἦν ἄνδρα 20 γεγυμνασμένον τῆς τοιαύτης ιδέας μεταχειρίσασθαι τὴν ἑαυτοῦ χολήν, ἀλλ' ἀπηγκωνισμένη τῇ γλώττῃ καὶ γυμνῇ διατείνετο λέγων, „ταῦτά μοι ἡ Λουκίου ξενία, ὃν σύ μοι ἐπεμψας· ὄθεν δικάσεις, γυναικί με καὶ τριετὶ παιδίῳ καταχαριζόμενος.“ Βασβαίου δὲ 25 τοῦ πεπιστευμένου τὸ ξίφος θάνατον αὐτῷ φήσαντος ὁ Ἡρώδης „ᾧ λῶστε“, ἔφη „γέρον ὀλίγα φοβεῖται.“ ὁ μὲν οὖν Ἡρώδης ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου εἰπὼν ταῦτα καὶ μετέωρον καταλείψας πολὺ τοῦ ὕδατος, ἡμεῖς δὲ τῶν ἐπιδήλως τῷ Μάρκῳ φιλοσοφηθέντων 30 καὶ τὰ περὶ τὴν δίκην ταύτην ἠγάμεθα· οὐ γὰρ ξυνήγαγε τὰς ὀφρῶς, οὐδὲ ἔτρεψε τὸ ὄμμα, ὃ κἄν ξυνήγαγε τις ἑπαθεν, ἀλλ' ἐπιστρέψας ἑαυτὸν ἐς

τοὺς Ἀθηναίους „ἀπολογεῖσθε“, ἔφη, ᾧ Ἀθηναῖοι, εἰ καὶ μὴ ξυγχωρεῖ Ἡρώδης.“ καὶ ἀκούσαν ἀπολο- 5 γουμένων ἐπὶ πολλοῖς μὲν ἀφανῶς ἤλγησεν, ἀναγιγνωσκομένης δὲ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίων ἐκκλησίας, ἐν ἧ ἔφαινοντο καθαπτόμενοι τοῦ Ἡρώδου, ὡς τοὺς ἄρ- 5 χοντας τῆς Ἑλλάδος ὑποποιουμένου πολλῷ τῷ μέλιτι καὶ που καὶ βεβοηκότες „ᾧ πικροῦ μέλιτος“ καὶ πάλιν „μακάριοι οἱ ἐν τῷ λοιμῷ ἀποθνήσκοντες“ οὕτως ἐσείσθη τὴν καρδίαν ὑφ' ᾧν ἤκου- 10 σεν, ὡς ἐς δάκρυα φανερὰ ὑπαχθῆναι. τῆς δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀπολογίας ἐχούσης κατηγορίαν τοῦ τε Ἡρώδου καὶ τῶν ἀπελευθέρων τὴν ὀργὴν ὁ Μάρκος 15 ἐς τοὺς ἀπελευθέρους ἔτρεψε κολάσει χρησάμενος ὡς οἷόν τε ἐπιεικεῖ, οὕτω γὰρ αὐτὸς χαρακτηρίζει τὴν ἑαυτοῦ κρίσιν, μόνῳ δὲ Ἀλκιμέδοντι τὴν τιμωρίαν 15 ἐπανῆκεν ἀποχωρῶσαν εἶναι οἱ φήσας τὴν ἐπὶ τοῖς τέκνοις συμφορὰν. ταῦτα μὲν δὴ ᾧδε ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ.

562 Ἐπιγράφουσι δὲ ἔνιοι καὶ φυγὴν οὐ φυγόντι καὶ 20 φασιν αὐτὸν οἰκῆσαι τὸ ἐν τῇ Ἠπειρῷ Ὀρικόν, ὃ καὶ πολίσαι αὐτόν, ὡς εἶη δίαίτα ἐπιτηδεῖα τῷ σώματι. ὁ δὲ Ἡρώδης ᾤκησε μὲν τὸ χωρίον τοῦτο νοσήσας ἐν αὐτῷ καὶ θύσας ἐκβατήρια τῆς νόσου, 25 φυγεῖν δὲ οὔτε προσετάχθη οὔτε ἔτλη. καὶ μάρτυρα τοῦ λόγου τούτου ποιήσομαι τὸν θεσπέσιον Μάρκον· 25 μετὰ γὰρ τὰ ἐν τῇ Παιονίᾳ διητᾶτο μὲν ὁ Ἡρώδης ἐν τῇ Ἀττικῇ περὶ τοὺς φιλτάτους ἑαυτῷ δήμους Μαραθῶνα καὶ Κηφισίαν ἐξηρημένης αὐτοῦ τῆς πανταχόθεν νεότητος, οἱ κατ' ἔρωτα τῶν ἐκείνου λόγων ἐφοίτων Ἀθήναζε, πείραν δὲ ποιούμενος, μὴ 30 χαλεπὸς αὐτῷ εἶη διὰ τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ πέμπει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν οὐκ ἀπολογίαν ἔχουσαν, ἀλλ'

ἐγκλημα, θαυμάζειν γὰρ ἔφη, τοῦ χάριον οὐκέτι αὐτῷ
 ἐπιστέλλοι καίτοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνου θαμὰ οὕτω
 243 γράφων, ὡς καὶ τρεῖς γραμματοφόρους ἀφικέσθαι ποτὲ
 παρ' αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ πόδας ἀλλήλων. καὶ ὁ
 5 αὐτοκράτωρ διὰ πλειόνων μὲν καὶ ὑπὲρ πλειόνων,
 θαυμάσιον δὲ ἦθος ἐγκαταμίξας τοῖς γράμμασιν ἐπέ-
 στείλε πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὧν ἐγὼ τὰ ξυντείνοντα
 ἐς τὸν παρόντα μοι λόγον ἐξελὼν τῆς ἐπιστολῆς
 δηλώσω· τὸ μὲν δὴ προοίμιον τῶν ἐπεσταλμένων
 10 „χαῖρέ μοι, φίλε Ἡρώδη.“ διαλεχθεὶς δὲ ὑπὲρ
 τῶν τοῦ πολέμου χειμαδίων, ἐν οἷς ἦν τότε, καὶ τὴν
 γυναικὰ ὀλοφυράμενος ἄρτι αὐτῷ τεθνεῶσαν εἰπὼν
 τέ τι καὶ περὶ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας ἐφεξῆς
 15 γράφει „σοὶ δὲ ὑγιαίνειν τε εὐχομαι καὶ
 περὶ ἐμοῦ ὡς εὖνου σοι διανοεῖσθαι, μηδὲ
 ἠγρεῖσθαι ἀδικεῖσθαι, εἰ καταφωράσας
 τινὰς τῶν σῶν πλημμελοῦντας κολάσει ἐπ'
 αὐτούς ἐχρησάμην ὡς οἶόν τε ἐπιεικεῖ. διὰ
 20 μὲν δὴ ταῦτα μὴ μοι ὀργίζου, εἰ δέ τι λελύ-
 πηκά σε ἢ λυπῶ, ἀπαίτησον παρ' ἐμοῦ 563
 δίκας ἐν τῷ ἱεροῦ τῆς ἐν ἄστει Ἀθηναῖς ἐν
 μυστηρίοις. ἠὺξάμην γάρ, ὁπότε ὁ πόλεμος
 μάλιστα ἐφλέγμαινε, καὶ μνηθῆναι, εἴη δὲ
 καὶ σοῦ μυσταγωγούντος.“ τοιάδε ἢ ἀπολογία
 25 τοῦ Μάρκου καὶ οὕτω φιλόανθρωπος καὶ ἐρωμένη. τίς
 ἂν οὖν ποτε ἢ ὄν φυγῇ περιέβαλεν οὕτω προσεῖπεν
 ἢ τὸν ἄξιον οὕτω προσειρηθῆναι φεύγειν προσέταξεν;
 XIII Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς νεώτερον μὲν ὁ τὴν ἐφ' αὐτὴν
 ἐπιτροπεύων Κάσιος ἐπὶ τὸν Μάρκον βουλευοί, ὁ
 30 δὲ Ἡρώδης ἐπιπλήξειεν αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς ὡδὲ
 ξυγκειμένης „Ἡρώδης Κασσίω ἐμάνης.“ τήνδε
 τὴν ἐπιστολὴν μὴ μόνον ἐπιπλήξεν ἠγάμεθα, ἀλλὰ

καὶ ῥώμην ἀνδρὸς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τιθεμένου τὰ
 τῆς γνώμης ὄπλα.

Ὁ δὲ λόγος, ὃν διῆλθε πρὸς τὸν Ἡρώδη ὁ
 Δημόστρατος, ἐν θαυμασίοις δοκεῖ. ἰδέα δὲ αὐτοῦ
 ἢ μὲν τοῦ ἦθους μία, τὸ γὰρ ἐμβριθὲς ἐκ προοιμίων 5
 ἐς τέλος διῆκει τοῦ λόγου, αἱ δὲ τῆς ἐρημνείας ἰδέαι
 πολλαὶ καὶ ἀνόμοιαι μὲν ἀλλήλαις, λόγου δὲ ἄξιαί.
 ἔστω που καὶ τὸ δι' Ἡρώδη παρὰ τοῖς βασιάνοις
 εὐδοκίμειν τὸν λόγον, ἐπειδὴ ἀνὴρ τοιοῦτος ἐν αὐτῷ
 κακῶς ἤκουσεν. ἀλλ' ὅπως γε καὶ πρὸς τὰς λοιδορίας 10
 ἔρωτο, δηλώσει καὶ τὰ πρὸς τὸν κύνα Πρωτέα
 λεχθέντα ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν· ἦν μὲν γὰρ
 τῶν οὕτω θαρραλέως φιλοσοφούντων ὁ Πρωτεὺς
 οὗτος, ὡς καὶ ἐς πῦρ ἑαυτὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ῥῖναι,
 ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτοῦ 15
 ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ· ἐπιστραφεὶς οὖν ὁ Ἡρώδης
 „ἔστω“, ἔφη „κακῶς με ἀγορεύεις, πρὸς τί καὶ
 οὕτως“; ἐπικειμένου δὲ τοῦ Πρωτέως ταῖς λοιδορίαις
 „γεγηράκαμεν“ ἔφη „σὺ μὲν κακῶς με ἀγορεύων,
 564 ἐγὼ δὲ ἀκούων“ ἐνδεικνύμενος δήπου τὸ ἀκούειν 20
 μὲν, καταγελαῖν δὲ ὑπὸ τοῦ πεπεῖσθαι τὰς ψευδεῖς
 λοιδορίας μὴ περαιτέρω ἀκοῆς ἦκειν.

Ἐρημνεύσω καὶ τὴν γλώτταν τοῦ ἀνδρὸς ἐς XIV
 χαρακτῆρα ἰῶν τοῦ λόγου· ὡς μὲν δὴ Πολέμωνα καὶ
 Φαβαρίνον καὶ Σκοπελιανὸν ἐν διδασκάλοις ἑαυτοῦ 25
 ἤγε καὶ ὡς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν,
 εἰρημένον μοι ἦδη, τοὺς δὲ κριτικούς τῶν λόγων
 Θεαγένη τε τῷ Κνιδίῳ καὶ Μουνατίῳ τῷ ἐν Τραλ-
 λέων συνεγένετο καὶ Ταύρῳ τῷ Τυρίῳ ἐπὶ ταῖς
 Πλάτωνος δόξαις. ἢ δὲ ἀρμονία τοῦ λόγου ἰκανῶς 30
 κεκολασμένη καὶ ἢ δεινότης ὑφέρπουσα μᾶλλον ἢ 244
 ἐγκειμένη κρότος τε σὺν ἀφελείᾳ καὶ κριτιάζουσα

ἤχῳ καὶ ἐννοιαὶ οἷα μὴ ἑτέρῳ ἐνθυμηθῆναι κωμικῆ τε
 εὐγλωττία οὐκ ἐπέδακτος, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων,
 καὶ ἡδὺς ὁ λόγος καὶ πολυσχήματος καὶ εὐσχημῶν
 καὶ σοφῶς ἐξαλλάττων τὸ πνευμά τε οὐ σφοδρῶν,
 5 ἀλλὰ λειῶν καὶ καθεστηκῶν καὶ ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ
 λόγου χουσοῦ ψῆγμα ποταμῶ ἀργυροδίνῃ ὑπανυγάζον.
 προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς, τῷ δὲ
 Κριτία καὶ προσετέθη καὶ παρήγαγεν αὐτὸν ἐς
 ἡδὴ Ἑλλήνων τέως ἀμελούμενον καὶ περιορώμενον.
 10 βοώσης δὲ ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος καὶ καλούσης
 αὐτὸν ἕνα τῶν δέκα οὐχ ἡττήθη τοῦ ἐπαίνου μεγά-
 λου δοκοῦντος, ἀλλ' ἀστειότατα πρὸς τοὺς ἐπαινε-
 σαντας „Ἀνδοκίδου μὲν“ ἔφη „βελτίων εἰμί.“ 565
 εὐμαθέστατος δὲ ἀνθρώπων γενόμενος οὐδὲ τοῦ
 15 μοχθεῖν ἠμέλησεν, ἀλλὰ καὶ παρὰ πότον ἐσπούδαζε
 καὶ νύκτωρ ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν ὕπνων, ὅθεν
 ἐκάλουν αὐτὸν σιτευτὸν φήτορα οἱ ὀλίγωροί τε καὶ
 λεπτοί. ἄλλος μὲν οὖν ἄλλο ἀγαθὸς καὶ ἄλλος ἐν
 ἄλλῳ βελτίων ἑτέρου, ὁ μὲν γὰρ σχεδιάσαι θαυμά-
 20 σιος, ὁ δὲ ἐκπονήσαι λόγον, ὁ δὲ τὰ ξύμπαντα
 ἄριστα τῶν σοφιστῶν διέθετο καὶ τὸ παθητικὸν οὐκ
 ἐκ τῆς τραγωδίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων
 συνελέξατο. ἐπιστολαὶ δὲ πλείσται Ἡρώδου καὶ δια-
 λέξεις καὶ ἐφημερίδες ἐγχειρίδιά τε καὶ καιρία τὴν
 25 ἀρχαίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα. οἱ δὲ
 προφέροντες αὐτῷ νέφ' ἔτι τὸ λόγου τινὸς ἐν Παι-
 νία ἐκπεσεῖν ἐπὶ τοῦ αυτοκράτορος ἡγνοκῆναι μοι
 δοκοῦσιν, ὅτι καὶ Δημοσθένης ἐπὶ Φιλίππου λέγων
 ταῦτ' ἐπαθεν· κἀκεῖνος μὲν ἦκων Ἀθήνας τιμᾶς
 30 προσήτει καὶ στεφάνους ἀπολωλυίας Ἀθηναίους
 Ἀμφιπόλεως, Ἡρώδης δὲ, ἐπεὶ τοῦτο ἐπαθεν, ἐπὶ
 τὸν Ἴστρου ἦλθεν ὡς φίλων ἑαυτὸν, τοσοῦτον γὰρ

αὐτῷ περιῆν τοῦ ἐν λόγοις βούλεσθαι ὀνομαστῶ
 εἶναι, ὡς θανάτου τιμᾶσθαι τὸ σφαλῆναι.

Ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα XV
 ξυντακῆς γενόμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ
 Μαραθῶνι καὶ ἐπισκήψαντος τοῖς ἀπελευθέροις ἐκεῖ 5
 θάπτειν Ἀθηναῖοι ταῖς τῶν ἐφήβων χερσὶν ἀρπά-
 σαντες ἐς ἄστὺ ἤνεγκαν προαπαντῶντες τῷ λέχει
 πᾶσα ἡλικία δακρυοῖς ἅμα καὶ ἀνευφημοῦντες, ὅσα
 566 παῖδες χρηστοῦ πατρὸς χηρεύσαντες, καὶ ἔθαιψαν ἐν
 τῷ Παναθηναϊκῷ ἐπιγράψαντες αὐτῷ βραχὺ καὶ 10
 πολὺ ἐπίγραμμα τόδε·

Ἄττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τάδε πάντα
 κέεται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδοκίμος.

τοσαῦτα περὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου, τὰ μὲν εἰρη-
 μένα, τὰ δὲ ἡγνοκῆμενα ἑτέροις. 15

β'. Ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Θεόδοτον καλεῖ με ὁ
 λόγος. Θεόδοτος μὲν προὔστη καὶ τοῦ Ἀθηναίων
 δήμου κατὰ χρόνους, οὓς προσέερχοντο Ἡρώδη
 Ἀθηναῖοι, καὶ ἐς ἀπέχθειαν φανερὰν οὐδεμίαν τῷ 245
 ἀνδρὶ ἀφίκετο, ἀλλ' ἀφανῶς αὐτὸν ὑπεκάθητο δεινὸς 20
 ὢν χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν
 ἀγοραίων εἰς οὗτος· τοῖς γοῦν ἀμφὶ τὸν Δημοστρα-
 τον οὕτω ξυνεκέκρατο, ὡς καὶ ξυνάρασθαι σοφισ-
 τῶν λόγων, οὓς ἐξεπόνουν πρὸς τὸν Ἡρώδη.
 προὔστη δὲ καὶ τῆς Ἀθηναίων νεότητος πρῶτος ἐπὶ 25
 ταῖς ἐκ βασιλείας μυθίας. καὶ οὐ τοῦτό πω λόγον
 ἄξιον, οὐδὲ γὰρ πάντες οἱ ἐπιβατεύοντες τοῦ θρόνου
 τούτου λόγον ἄξιοι, ἀλλ' ὅτι τοὺς μὲν Πλατωνεῖους
 καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ Περι-
 πάτου καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου προσέταξεν ὁ Μάρκος 30
 τῷ Ἡρώδη κρῖναι, τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον ἀπὸ τῆς
 567 περὶ αὐτὸν δόξης αὐτὸς ἐπέκρινε τοῖς νέοις ἀγωνι-

στὴν τῶν πολιτικῶν προσειπῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. ὁ ἀνὴρ οὗτος Λολλιανοῦ μὲν ἀκροατῆς, Ἡρώδου δὲ οὐκ ἀνήκοος. ἐβίω μὲν οὖν ὑπὲρ τὰ πεντητήκοντα δυοῖν ἔτοιν κατασχῶν τὸν θρόνον, τὴν δὲ ἰδέαν τῶν λόγων ἀποχρῶν καὶ τοῖς δικανικοῖς καὶ τοῖς ὑπερσοφιστεῦουσιν.

γ'. Ὀνομαστὸς ἐν σοφισταῖς καὶ Ἀριστοκλῆς ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου, ὑπὲρ οὗ δηλώσω, ὅποσα τῶν πρεσβυτέρων ἤκουον· ἐτέλει μὲν γὰρ ἐς ὑπάτους ὁ ἀνὴρ οὗτος, τὸν δὲ ἐκ παίδων ἐς ἦβην χρόνον τοὺς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φιλοσοφῆσας λόγους ἐς τοὺς σοφιστὰς μετεροῦν θάμιζον ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ Ἡρώδῃ διατιθεμένῳ σχεδίους λόγους. ὃν δὲ ἐφιλοσόφει χρόνον ἀύχμηρὸς δοκῶν καὶ τραχὺς τὸ εἶδος καὶ δυσπινῆς τὴν ἐσθῆτα ἦβρυνε καὶ τὸν ἀύχμηδον ἀπε-
 15 τρίψατο ἠδονάς τε, ὅποσαι λυρῶν τε καὶ αὐλῶν καὶ εὐφωνίας εἰσί, πάσας ἐσηγάγετο ἐπὶ τὴν δίαιταν, ὥσπερ ἐπὶ θύρας αὐτῷ ἠκούσας, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνου οὕτω κεκολασμένος ἀτάκτως ἐς τὰ θέατρα
 20 ἐφοῖτα καὶ ἐπὶ τὴν τούτων ἡχώ. εὐδοκιμοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὸ Πέργαμον ἀξιοσημείωτον πᾶν τὸ ἐκείνη Ἑλληνικὸν ἐξελαύνων ὁ Ἡρώδης ἐς Πέργαμον ἐπεμψε τοὺς ἑαυτοῦ ὁμιλητὰς πάντας καὶ τὸν Ἀριστοκλέα
 568 ἦρεν, ὥσπερ τις Ἀθηναῖς ψῆφος. ἡ δὲ ἰδέα τοῦ λόγου
 25 διαυγῆς μὲν καὶ ἀττικίζουσα, διαλέγεσθαι δὲ ἐπιτη-
 δεῖα μᾶλλον ἢ ἀγωνίζεσθαι, χολή τε γὰρ ἄπεστι τοῦ λόγου καὶ ὀρμαὶ πρὸς βραχὺ αὐτῆ τε ἢ ἀττικισίς, εἰ παρὰ τὴν τοῦ Ἡρώδου γλωτταν βασανίζοιτο, λεπτολογεῖσθαι δόξει μᾶλλον ἢ κρότου τε καὶ ἡχοῦς
 30 ξυγκεῖσθαι. ἐτελεύτα δὲ ὁ Ἀριστοκλῆς μεσαιπόλιος, ἄφτι προσβαίνων τῷ γηράσκειν.

δ'. Ἀντίοχον δὲ τὸν σοφιστὴν αἱ Κιλικίων Αἰγαί

ἤνεγκαν οὕτω τι εὐπατριδίην, ὡς νῦν ἔτι τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος ὑπάτους εἶναι. αἰτίαν δὲ ἔχων δειλίας, ἐπεὶ μὴ παρῆει ἐς τὸν δῆμον, μηδὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐπολίτενευ, „οὐχ ὑμᾶς“, εἶπεν „ἀλλ' ἑμαυτὸν δέδοικα“, εἰδώς που τὴν ἑαυτοῦ χολὴν ἀκρατὸν τε
 5 καὶ οὐ καθεκτὴν οὔσαν. ἀλλ' ὅμως ὠφέλει τοὺς ἀστοὺς ἀπὸ τῆς οὐσίας, ὅ τι εἴη δυνατός, σίτον τε ἐπιδιδούς, ὅποτε τούτου δεομένους αἰσθόιτο, καὶ χορήματα ἐς τὰ πεπουνηκότα τῶν ἔργων. τὰς δὲ πλείους τῶν νυκτῶν ἐς τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν
 10 ἀπεκάθεινδεν ὑπὲρ τε ὄνειράτων ὑπὲρ τε ξυνοῦσίας, 246 ὅποση ἐργηγορότων τε καὶ διαλεγομένων ἀλλήλοις, διελέγετο γὰρ αὐτῷ ἐργηγορότι ὁ θεὸς καλὸν ἀγῶ-
 νισμα ποιοῦμενος τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τὸ τὰς νόσους ἐρύκειν τοῦ Ἀντιόχου.

Ἀκροατῆς ὁ Ἀντίοχος ἐν παισὶ μὲν Δαρδάνου Π
 τοῦ Ἀσσυρίου, προῖαν δὲ ἐς τὰ μειράκια Διονυσίου ἐγένετο τοῦ Μιλησίου κατέχουτος ἤδη τὴν Ἐφεσίω. διελέγετο μὲν οὖν οὐκ ἐπιτηδείως — φρονιμώτατος
 569 δ' ἀνθρώπων γενόμενος διεβάλλεν αὐτὸ ὡς μειρα- 20
 κώδες, ἵνα ὑπερεωρακῶς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἀπολει-
 πόμενος φαίνοιτο — τὰ δὲ ἀμφὶ μελέτην ἐλλογι-
 μώτατος· ἀσφαλῆς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα
 προηγημέναις τῶν ὑποθέσεων, σφοδρὸς δὲ ἐν ταῖς
 κατηγορίας καὶ ἐπιφοραῖς, εὐπρεπῆς δὲ τὰς ἀπολο- 25
 γίας καὶ τῷ ἠθικῷ ἰσχύων, καὶ καθάπαξ τὴν ἰδέαν
 τοῦ λόγου δικανικῆς μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικῆς
 δὲ δικανικώτερος. καὶ τὰ πάθη ἄριστα σοφιστῶν
 μετεχειρίσατο, οὐ γὰρ μοναδίας ἀπεμήκνυνεν, οὐδὲ
 30 θρήνους ὑποκειμένους, ἀλλ' ἐβραχυλόγει αὐτὰ ξύν
 διανοίαις λόγου κρείττοσιν, ὡς ἐκ τε τῶν ἄλλων
 ὑποθέσεων δηλοῦται καὶ μάλιστα ἐκ τῶνδε· κόρη

βιασθεῖσα θάνατον ἤρηται τοῦ βιασαμένου· μετὰ ταῦτα γέρονε παιδίον ἐκ τῆς βίας καὶ διαμιλλῶνται οἱ πάπποι, παρ' ὁποτέρῳ τρέφοιτο τὸ παιδίον· ἀγωνιζόμενος οὖν ὑπὲρ τοῦ πρὸς πατρός πάππου
 5 „ἀπόδος“ ἔφη „τὸ παιδίον, ἀπόδος ἢ δὴ, πρὶν γεύσῃται μητροφίου γάλακτος.“ ἢ δὲ ἑτέρα ὑπόθεσις τοιαύτη· τύραννον καταθέμενον τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ ἐκλελύσθαι ἀπέκτεινέ τις εὐνοῦχος ὑπ' αὐτοῦ γεγονώς καὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ φόνου.
 10 ἔνταῦθα τὸ μάλιστα ἐρωσμένου τῆς κατηγορίας τὸν περὶ τῶν σπονδῶν λόγον ἀπεώσατο περινοίαν ἐγκαταμίξας τῷ πάθει· „τίσι γὰρ“ ἔφη „ταῦτα ὠμολόγησε; παισὶ γυναικοῖς μειρακίοις πρεσβύταις ἀνδράσιν· ἐγὼ δὲ ὄνομα ἐν
 15 ταῖς συνθήκαις οὐκ ἔχω.“ ἄριστα δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν Κορητῶν ἀπολελόγηται τῶν κρινόμενων ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς σήματι φυσιολογία τε καὶ θεολογία πάσῃ ἐναγωνισιάμενος λαμπρῶς. τὰς μὲν οὖν μελέτας
 570 αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ φροντισμάτων, ὡς ἑτέρα τε δηλοῖ τῶν ἐκείνου καὶ μάλιστα ἢ ἱστορία, ἐπίδειξιν γὰρ ἐν αὐτῇ πεποιήται λέξεώς τε καὶ ῥητορείας, ἐσποιῶν ἑαυτὸν καὶ τῷ φιλοκαλεῖν. περὶ δὲ τῆς τελευταίας τοῦ ἀνδρός, οἱ μὲν ἑβδομηκοντούτην τεθνήσκει αὐτόν, οἱ δὲ οὐπω, καὶ οἱ μὲν
 25 οἴκοι, οἱ δὲ ἐτέρωθεν.

ε'. Ἀλεξάνδρῳ δέ, ὃν Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον, πατρίς μὲν ἦν Σελεύκεια πόλις οὐκ ἀφανῆς ἐν Κιλικίᾳ, πατὴρ δὲ ὁμώνυμος καὶ τοὺς ἀγοραίους λόγους ἱκανώτατος, μήτηρ δὲ περιττὴ τὸ
 30 εἶδος, ὡς αἱ γραφαὶ ἐμνηνεύουσι, καὶ προσφεροῆς τῆ τοῦ Εὐμήλου Ἑλένη· Εὐμήλω γὰρ τις Ἑλένη
 247 γέγραπται οἷα ἀνάθεμα εἶναι τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς.

ἐρασθῆναι τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἑτέρουσ μὲν, ἐπιδήλως δὲ Ἀπολλώνιον φασὶ τὸν Τυανέα, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπαξιῶσαι, τῷ δὲ Ἀπολλωνίῳ ξυγγενέσθαι δι' ἔρωτα εὐπαιδίας, ἐπειδὴ θειότερος ἀνθρώπων. τοῦτο μὲν δὴ ὁπόσοις τρόποις ἀπίθανον,
 5 εἴρηται σαφῶς ἐν τοῖς ἐς Ἀπολλώνιον. Θεοειδῆς δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ περιβλεπτός ξὺν ὄρα, γενειᾶς τε γὰρ ἦν αὐτῷ βοστρυχώδης καὶ καθειμένη τὸ μέτριον ὄμμα τε ἀβρόν καὶ μέγα καὶ ῥίς ξύμμετρος καὶ ὀδόντες λευκότετοι δάκτυλοί τε εὐμήμεις καὶ τῆ τοῦ λόγου
 10 ἡνία ἐπιπρόεροντες. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ πλοῦτος δαπάνωμενος ἐς ἡδονὰς οὐ μεμπτᾶς.

Ἐς δὲ ἄνδρας ἦσαν ἐπρέσβευε μὲν ὑπὲρ τῆς
 Σελευκείας παρὰ τὸν Ἀντωνῖνον, διαβολαὶ δὲ ἐπ' αὐτὸν ἐφοίτησαν, ὡς νεότητι ἐπιποιοῦντα τῷ εἶδει.
 15 571 ἦτιον δὲ αὐτῷ προσέχειν δοκοῦντος τοῦ βασιλέως ἐπάρας τὴν φωνὴν ὁ Ἀλέξανδρος „πρόσεχέ μοι“, ἔφη „Καίσαρ.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ παροξυνθεὶς πρὸς αὐτὸν ὡς θραυστέρα τῆ ἐπιστροφῇ χρησάμενον „προσέχω“ ἔφη „καὶ ξυνήμι σου· σὺ γὰρ“ ἔφη „ὁ
 20 τὴν κόμην ἀσκήων καὶ τοὺς ὀδόντας λαμπρύνων καὶ τοὺς ὄνυχας ξέων καὶ τοῦ μύρου ἀεὶ πνέων.“

Τὸν μὲν δὴ πλεῖστον τοῦ βίου τῆ τε Ἀντιοχείᾳ ἐνεσπούδαξε καὶ τῆ Ῥώμῃ καὶ τοῖς Ταρσοῖς καὶ νῆ Δία Αἰγύπτῳ πάσῃ, ἀφίκετο γὰρ καὶ ἐς τὰ τῶν
 25 Γυμνῶν ἦδη. αἱ δὲ Ἀθήνησι διατριβαὶ τοῦ ἀνδρός ὀλίγαι μὲν, οὐκ ἄξια δὲ ἀγνοεῖσθαι. ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ Παιονικὰ ἔθνη μετακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἐκεῖ στρατεύοντος καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὸ ἐπιστελλεῖν Ἑλλησιν, ἀφικόμενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας,
 30 ὁδοῦ δὲ μῆκος τοῦτο οὐ μέτριον τῷ ἐκ τῆς ἐώας ἐλαύνοντι, „ἔνταῦθα“ ἔφη „γόνυ κάμψωμεν.“ καὶ

II

III

εἰπὼν τοῦτο ἐπήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοσχεδίου λόγους ἐρωῶσιν αὐτοῦ τῆς ἀκροάσεως. ἀκούων δὲ τὸν Ἡρώδην ἐν Μαραθῶνι διαιτώμενον καὶ τὴν νεότητά ἐπακολουθοῦσαν αὐτῷ πᾶσαν γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν αἰτῶν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὁ Ἡρώδης „ἀφίξομαι“ ἔφη „μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτός.“ ξυνελέγοντο μὲν δὴ ἐς τὸ ἐν τῷ Κεραιμικῷ θεάτρῳ, ὃ δὴ ἐπωνόμασται Ἀγροππεῖον, προιούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἡρώδου βραδύνοτος ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἐκλυομένης τῆς ἀκροάσεως καὶ τέχνην αὐτὸ ᾤοντο, ὅθεν ἀνάγκη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο παρελθεῖν ἐπὶ τὴν διάλεξιν καὶ πρὶν ἤκειν τὸν Ἡρώδην. ἡ μὲν δὴ διάλεξις ἐπαινοὶ ἦσαν τοῦ ἄστεος καὶ ἀπολογία πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τοῦ μήπω πρότερον παρ' αὐτοὺς ἀφίχθαι, εἶχε δὲ καὶ τὸ ἀποχρῶν μῆκος, Παναθηναϊκοῦ γὰρ λόγου ἐπιτομῆ εἰκαστο. εὐσταλῆς δὲ οὕτω τοῖς Ἀθηναίοις ἔδοξεν, ὡς καὶ βόμβον διελθεῖν αὐτῶν ἔτι σιωπῶντος ἐπαινεσάντων αὐτοῦ τὸ εὐσχημον. ἡ μὲν δὴ νενικηκῆν ὑπόθεσις ὁ τοὺς Σκύθας ἐπανάγων ἐς τὴν πρότερον πλάνην, ἐπειδὴ πόλιν οἰκοῦντες νοσοῦσι, καιρὸν δ' ἐπισχῶν βραχὺν ἀνεπήδησε τοῦ θρόνου φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καθάπερ εὐαγγέλια ἐπάγων τοῖς ἀκροαμένοις ὧν εἰπεῖν ἔχοι. προιόντος δὲ αὐτῷ τοῦ λόγου ἐπέστη ὁ Ἡρώδης Ἀρκάδι πύλα τὴν κεφαλὴν σκιάζων, ὡς ἐν ᾧρα θέρουσ ἐλάθει Ἀθήνησιν, ἴσως δὲ πον καὶ ἐνδεικνύμενος αὐτῷ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἤκειν. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔνθεν ἐλὼν διελέχθη μὲν ἐς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ὑποσέμνω τῇ λέξει καὶ ἡχούσῃ, ἐπ' αὐτῷ δὲ ἔθετο, εἴτε βούλοιο τῆς ἤδη σπουδαζομένης ὑποθέσεως ἀκροᾶσθαι, εἴτε ἑτέραν αὐτὸς δοῦναι. τοῦ δὲ Ἡρώδου ἀναβλέψαντος ἐς

τοὺς ἀκροαμένους καὶ εἰπόντος, ὡς ποιήσοι, ὅπερ ἂν ἐκείνους δόξῃ, πάντες ξυνεπένευσαν ἐς τὴν τῶν Σκυθῶν ἀκροάσιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ λαμπρῶς διῆει τὸν ἀγῶνα, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρημένα. θανμασίαν δὲ ἰσχὺν ἐνδειξάτο καὶ ἐν τοῖσδε· τὰς γὰρ διανοίας τὰς πρὶν ἤκειν τὸν Ἡρώδην λαμπρῶς αὐτῷ εἰρημένας μετεχειρίσατο ἐπιστάντος οὕτω τι ἑτέρα λέξει καὶ ἑτέροις ἠυθμοῖς, ὡς τοῖς δεύτερον ἀκροαμένοις μὴ διλογεῖν δόξαι. τὸ γοῦν εὐδοκίματάτα τῶν πρὶν ἐπιστῆναι τὸν Ἡρώδην εἰρημένων „ἔστὸς καὶ τὸ ὕδωρ νοσεῖ“ μετὰ ταῦτα ἐπιστάντος ἑτέρα δυνάμει μεταλαβὼν „καὶ ὕδάτων“ εἶπεν „ἡδῖω τὰ πλανώμενα.“ κάκεινα τῶν Ἀλεξάνδρου Σκυθῶν „καὶ πηγνυμένου μὲν Ἰστρου πρὸς μεσημβρίαν ἤλαυνον, λυομένου δὲ ἐχώρου πρὸς ἄρκτον ἀκέραιος τὸ σῶμα καὶ οὐχ ὥσπερ νυνὶ κείμενος. τί γὰρ ἂν πάθοι δεινὸν ἄνθρωπος ταῖς ὥραις ἐπόμενος;“ ἐπὶ τελευτῇ δὲ τοῦ λόγου διαβάλλων τὴν πόλιν ὡς πυργηρὸν οἰκητήριον τὸ ἐπὶ πᾶσιν ᾧδε ἀνεφθέρξαι „ἀλλ' ἀναπέτασον τὰς πύλας, ἀναπνεῦσαι θέλω.“ προσδραμὼν δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ περισχῶν αὐτὸν „ἀντεφεστίασόν με“ ἔφη, καὶ ὁ Ἡρώδης „τί δὲ οὐ μέλλω“ εἶπεν „λαμπρῶς οὕτως ἐστίασαντα“; διαλυθείσης δὲ τῆς ἀκροάσεως καλέσας ὁ Ἡρώδης τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων τοὺς ἐν ἐπιδόσει ἡρώατα, ποῖός τις αὐτοῖς ὁ σοφιστῆς φαίνοιο, Σκέπτου δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς Κορίνθου τὸν μὲν πηλὸν εὐρηκέναι φήσαντος, τὸν δὲ Πλάτωνα ζητεῖν, ἐπικόπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „τουτί“ ἔφη „πρὸς μηδένα εἴπης ἕτερον, σεαυτὸν γὰρ“ ἔφη „διαβαλεῖς ὡς ἀμαθῶς κρίνοντα, ἐμοὶ δὲ ἔπου

μᾶλλον ἠγομένῳ αὐτὸν Σκοπελιανὸν νῆφοντα.⁴
 ταυτὶ δὲ ὁ Ἡρώδης ἐχωρακτήριζε καθεωρακῶς τὸν
 ἄνδρα κειραμένην ἐρημησίαν ἐφαρμοζόντα τῇ περὶ
 τὰς σοφιστικὰς ἐννοίας τόλμῃ. ἐπιδεικνύμενος δὲ
⁵ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε ἠγῶ τῆς διαλέξεως προσήρην,
 ἐπειδὴ ἐρίγνωσκε τοῦτο καὶ μάλιστα χαίροντα αὐτὸν
 τῷ τόνῳ, ἠνθμούς τε ποικιλωτέρους αὐλοῦ καὶ
 λύρας ἐσηγάγετο ἐς τὸν λόγον, ἐπειδὴ πολλὸς αὐτῷ
 καὶ περὶ τὰς ἐξαλλαγὰς ἔδοξεν. ἡ δὲ σπουδασθεῖσα
¹⁰ ὑπόθεσις οἱ ἐν Σικελίᾳ τραθέντες ἦσαν αἰτοῦντες ⁵⁷⁴
 τοὺς ἀπανισταμένους ἐκεῖθεν Ἀθηναίους τὸ ὑπ'
 αὐτῶν ἀποθνήσκειν. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τὸ
 θρυλούμενον ἐκεῖνο ἐκέτευσεν ἐπιτέγξας τοὺς ὀφθαλ-
 μούς δακρύοις „ναὶ Νικία, ναὶ Πάτερ, οὕτως
¹⁵ Ἀθήνας ἴδοις“, ἐφ' ᾧ τὸν Ἀλέξανδρόν φασιν
²⁴⁹ ἀναβοῆσαι „ὦ Ἡρώδη, τεμάχιά σου ἐσμὲν οἱ σοφι-
 σταὶ πάντες“, καὶ τὸν Ἡρώδην ὑπερησθέντα τῷ
 ἐπαίνῳ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενόμενον δοῦναί
²⁰ οἱ δέκα μὲν σκευοφόρα, δέκα δὲ ἵππους, δέκα δὲ
 οἰνοχόους, δέκα δὲ σημείων γραφεάς, τάλαντα δὲ
 εἴκοσι χρυσοῦ, πλείστον δὲ ἄργυρον, δύο δὲ ἐκ
 Κολλυτοῦ παιδία ψελλιζόμενα, ἐπειδὴ ἤκουεν αὐτὸν
 χαίροντα νέαις φωναῖς. τοιαῦτα μὲν οὖν αὐτῷ τὰ
 Ἀθήνησιν.
 IV ²⁵ Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐτέρων σοφιστῶν ἀπομνημονεύματα
 παρεθέμην, δηλούσθω καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ πλειό-
 νων, οὐδὲ γὰρ ἐς πλήρῆς πῶ τῆς ἑαυτοῦ δόξης
 ἀφίεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. ὡς μὲν δὴ σεμνῶς τε
 καὶ ξὺν ἠδονῇ διελέγετο, δηλοῦσι τῶν διαλέξεων
³⁰ αἴδε· „Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου καὶ Ὀλυμπος
 τοῦ ἀυλεῖν“ καὶ πάλιν „Ἀραβία γῆ δένδρα
 πολλά, πεδία κατὰσκια, γυμνὸν οὐδέν,

φυτὰ ἢ γῆ, τὰ ἄνθη. οὐδὲ φύλλον Ἀράβιον
 ἐκβαλεῖς, οὐδὲ κάρφος ἀπορρίψεις οὐδὲν
 ἐκεῖ φύεν, τοσοῦτον ἢ γῆ περὶ τοὺς ἰδρω-
 τας εὐτυχεῖ“. καὶ πάλιν „ἀνὴρ πένης ἀπ'
 Ἰωνίας, ἡ δὲ Ἰωνία Ἑλληνὲς εἰσιν οἰκῆσαν-
⁵ τες ἐν τῇ βαρβάρῳ.“ τὴν δὲ ἰδέαν ταύτην
 διατωθάζων ὁ Ἀντίοχος καὶ διαπτύων αὐτὸν ὡς
 τρυφῶντα ἐς τὴν τῶν ὀνομάτων ὄραν, παρελθὼν
 ἐς τὴν Ἀντιόχειαν διελέχθη ὧδε· „Ἰωνίαι Ἀυδία
 Μαρσύαι μωρίαί, δότε προβλήματα.“ τὰ δὲ ¹⁰
⁵⁷⁵ ἐν τῇ μελέτῃ πλεονεκτήματα δεδήλωται μὲν καὶ ἐπὶ
 τούτων, δηλούσθω δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ὑποθέσεων·
 διεξιὼν μὲν γὰρ τὸν Περικλέα τὸν κελεύοντα ἔχεσθαι
 τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὸν χρησμόν, ἐν ᾧ καὶ καλού-
 μενος καὶ ἄκλιτος ὁ Πύθιος ἔφη τοῖς Λακεδαιμο-
¹⁵ νίοις συμμαχήσειν, ὧδε ἀπήντησε τῷ χρησμῷ· „ἀλλ'
 ὑπισχνεταί, φησι, τοῖς Λακεδαιμονίοις
 βοηθήσειν ὁ Πύθιος· ψεύδεται· οὕτως αὐ-
 τοῖς καὶ Τεγέαν ἐπηγγείλατο. διεξιὼν δὲ
²⁰ τὸν ξυμβουλευόντα τῷ Δαρείῳ ζεῦξαι τὸν Ἴστρον·
 „ὑπορρεῖτω σοι ὁ Σκυθῶν Ἴστρος, κἂν
 εὔρους τὴν στρατιὰν διαγράγῃ, τίμησον
 αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ πιάν.“ τὸν δὲ Ἀρτάβαζου
 ἀγωνιζόμενος τὸν ἀπαγορεύοντα τῷ Ξέρξῃ μὴ τὸ
²⁵ δεῦτερον στρατεύειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὧδε ἐβραχυ-
 λόγησεν· „τὰ μὲν δὴ Περσῶν τε καὶ Μήδων
 τοιαῦτά σοι, βασιλεῦ, κατὰ χώραν μένουσι,
 τὰ δὲ Ἑλλήνων γῆ λεπτή θάλαττα στενὴ
 καὶ ἄνδρες ἀπουενοημένοι καὶ θεοὶ βάσκα-
³⁰ νοι.“ τοὺς δὲ ἐν τοῖς πεδίοις νοσοῦντας ἐς τὰ ὄρη
 ἀνοικίζεσθαι πείθων ὧδε ἐφρυσιολόγησεν· „δοκεῖ
 δέ μοι καὶ ὁ τοῦ παντὸς δημιουργὸς τὰ μὲν

πεδία, ὥσπερ ἀτιμότερα ὕλης, ὄψαι κάτω, ἐπαίρειν δὲ τὰ ὄρη, ὥσπερ ἀξιώματα. ταῦτα 575
πρῶτα μὲν ἥλιος ἀσπάζεται, τελευταῖα δὲ ἀπολείπει. τίς οὐκ ἀγαπήσει τόπον μακρο-
5 τέρως ἔχοντα τὰς ἡμέρας;“

Διδάσκαλοι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένοντο Φαβωρίνος
τε καὶ Διονύσιος· ἀλλὰ Διονυσίου μὲν ἡμιμαθῆς
ἀπῆλθε μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοσοῦντος,
ὄτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, Φαβωρίνου δὲ γνησιώτατα
10 ἠκροάσατο, παρ’ οὗ μάλιστα καὶ τὴν ἑρῶν τοῦ λόγου
ἔσπασεν. τελευτήσαι τὸν Ἀλέξανδρον οἱ μὲν ἐν
250 Κελτοῖς φασιν ἔτι ἐπιστέλλοντα, οἱ δ’ ἐν Ἰταλίᾳ
πεπανυμένον τοῦ ἐπιστέλλειν, καὶ οἱ μὲν ἐξηκοντού-
την, οἱ δὲ καὶ οὐπω, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ νύκτι, οἱ δ’ ἐπὶ
15 θυγατρὶ, ὑπὲρ ὧν οὐδὲν εὖρον λόγον ἄξιον.

ζ. Ἀξιούσθω λόγου καὶ Οὐάρος ὁ ἐκ τῆς
Πέργης. Οὐάρω πατῆρ μὲν Καλλικλῆς ἐγένετο ἀνὴρ
ἐν τοῖς δυνατωτάτοις τῶν Περγαίων, διδάσκαλος δὲ
Κοδρατίων ὁ ὑπατος ἀποσχεδιάζων τὰς θετικὰς
20 ὑποθέσεις καὶ τὸν Φαβωρίνου τρόπον σοφιστεύων.
πελαργὸν δὲ τὸν Οὐάρον οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον διὰ
τὸ πυρρὸν τῆς ῥινὸς καὶ ῥαμφῶδες, καὶ τοῦτο μὲν
ὡς οὐκ ἀπὸ δόξης ἠστειζόντο, ἔξεστι συμβαλεῖν ταῖς
εἰκόσιν, αἱ ἀνάκεινται ἐν τῷ τῆς Περγαίας ἱερῷ.
25 ὁ δὲ χαρακτῆρ τοῦ λόγου τοιοῦτος· „ἐφ’ Ἑλλήσ-
πουτον ἐλθὼν ἵππον αἰτεῖς, ἐπ’ Ἀθῶν δὲ
ἐλθὼν πλεῦσαι θέλεις· οὐκ οἶδας, ἀν-
θρωπε, τὰς ὁδοὺς; ἀλλ’ Ἑλλησπόντῳ γῆν
ὀλίγην ἐπιβαλὼν ταύτην οἶει σοι μένειν,
30 τῶν ὁρῶν μὴ μενόντων;“ ἐλέγετο δὲ ἀπαγ- 577
γέλλειν ταῦτα λαμπρᾷ τῇ φωνῇ καὶ ἠσκημένῃ.
ἐτελεύτα μὲν οὖν οἴκοι οὐπω γηράσκων καὶ ἐπὶ

παισί, τὸ δὲ ἀπ’ αὐτοῦ γένος εὐδόκιμοι πάντες ἐν
τῇ Πέργῃ.

ζ. Ἐρμογένης δέ, ὃν Ταρσοὶ ἠνεγκαν, πεν-
τεκαίδεκα ἔτη γεγονὼς ἐφ’ οὗτω μέγα προὔβη τῆς
τῶν σοφιστῶν δόξης, ὡς καὶ Μάρκῳ βασιλεῖ παρα- 5
σχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως· ἐβάδιζε γοῦν ἐπὶ τὴν ἀκροά-
σιν αὐτοῦ ὁ Μάρκος καὶ ἦσθη μὲν διαλεγόμενου,
ἐθανύμαξε δὲ σχεδιάζοντος, δωρεὰς δὲ λαμπρὰς ἔδω-
κεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων ἀφηρέθη τὴν ἔξιν ὑπ’
οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου, ὅθεν ἀστεισμοῦ λόγον 10
παρέδωκε τοῖς βασκάνοις, ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους
ἀτεχνῶς καθ’ Ὀμηρον πτερόεντας εἶναι, ἀποβεβλη-
κέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἐρμογένην καθάπερ πτερά.
καὶ Ἀντίοχος δὲ ὁ σοφιστῆς ἀποσιώπων ποτὲ ἐς
αὐτὸν „οὗτος“ ἔφη „Ἐρμογένης, ὁ ἐν παισὶ μὲν 15
578 γέρων, ἐν δὲ γηράσκουσι παῖς.“ ἡ δὲ ἰδέα τοῦ
λόγου, ἣν ἐπετήδευε, τοιάδε τις ἦν· ἐπὶ γὰρ τοῦ
Μάρκου διαλεγόμενος „ἰδοὺ ἦκω σοι“, ἔφη „βασιλεῦ,
ρήτωρ παιδαγωγῷ δεόμενος, ρήτωρ ἡλικίαν περιμέ-
νων“ καὶ πλείω ἔτερα διελέχθη καὶ ὧδε βωμόλοχα. 20
ἐτελεύτα μὲν οὖν ἐν βαθεῖ γήρᾳ, εἰς δὲ τῶν πολλῶν
νομιζόμενος, κατεφρονήθη γὰρ ἀπολιπούσης αὐτὸν
τῆς τέχνης.

η. Φίλαργος δὲ ὁ Κίλιξ Ἀολιανοῦ μὲν ἀκρο-
ατῆς ἐγένετο, σοφιστῶν δὲ θερμοτάτος καὶ ἐπιχο- 25
λώτατος, λέγεται γὰρ δὴ νυστάζοντά ποτε ἀκροατὴν
καὶ ἐπὶ κόρρης πλήξει, καὶ ὄρη δὲ λαμπρᾷ ἐκ μει-
ρακίου χρησάμενος οὐκ ἀπελείφθη αὐτῆς οὐδ’ ὅποτε
ἐγήρασκεν, ἀλλ’ οὗτω τι ἐπέδωκεν, ὡς καὶ σχῆμα
τοῦ διδασκάλου νομισθῆναι. πλείστοις δὲ ἐπιμίξας 30
ἔθνεσι καὶ δοκῶν ἄριστα μεταχειρίζεσθαι τὰς ὑπο- 251
θέσεις οὐ μετεχειρίσατο Ἀθήνησιν εὖ τὴν αὐτοῦ

χολήν, ἀλλ' ἐς ἀπέχθειαν Ἡρώδη κατέστησεν ἑαυτόν, καθάπερ τούτου ἀφικόμενος ἔνεκα. ἐβάδιζε μὲν γὰρ δέιλῃς ἐν Κεραμειῷ μετὰ τετάρων, οἷοι Ἀθήνησιν οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύοντες, ἰδὼν δὲ νεανίαν ἐκ δεξιᾶς ἀναστρέφοντα μετὰ πλειόνων σκαώπτεσθαι τι ὑπ' αὐτοῦ δόξας „ἀλλ' ἢ σὺ“ ἔφη „τίς“; „Ἀμφικλῆς ἐγώ“, ἔφη „εἰ δὴ τὸν Χαλκιδέα ἀκούεις.“ „ἀπέχου τοίνυν“ ἔφη „τῶν ἐμῶν ἀκροάσεων, οὐ γὰρ μοι δοκεῖς ὑγαίνειν.“ τοῦ δὲ ἐρομένου „τίς δὲ ἂν ταῦτα κηρύττεις“; δεινὰ πάσχειν ἢ δ' ὁ Φίλαργος, εἰ ἀγνοεῖται ποι. ἐκφύλου δὲ αὐτὸν ὄψματος ὡς ἐν ὄργῃ διαφυγόντος λαβόμενος ὁ Ἀμφικλῆς, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐτύγγανε τῶν Ἡρώδου γνωρίμων τὴν πρώτην φερόμενος, „παρὰ τίνι τῶν ἔλλογιμων“ ἔφη⁵⁷⁹ „τοῦτο εἴρηται;“ καὶ ὃς „παρὰ Φιλάρῳ“ ἔφη. αὕτη μὲν δὴ ἡ παρουσία ἐς τὰ τοιαῦτα προὔβη, τῆς δὲ ὑστεραίας μαθὼν τὸν Ἡρώδη ἐν τῷ προαστείῳ διαιωόμενον γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν καθαρτόμενος τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἀμελοῦντος τοῦ τῶν ἀκροατῶν κόσμου. καὶ ὁ Ἡρώδης „δοκεῖς μοι“ ἔφη „οὐ καλῶς προοιμιάζεσθαι“ ἐπιπλήτιων αὐτῷ ὡς μὴ κτωμένῳ ἀκροατῶν εὐνοίαν, ἣν προοίμιον ἠγείσθαι χρὴ τῶν ἐπιδείξεων. ὁ δὲ ὥσπερ οὐ ξυνιείς τοῦ αἰνίγματος, ἢ ξυνιείς μὲν, ἐν γέλατι δὲ τὴν τοῦ Ἡρώδου γνώμην βελτίστην οὖσαν τιθέμενος ἐφεύσθη τῆς ἐπιδείξεως παρελθὼν ἐς ἀκροατὰς οὐκ εὐνοὺς. ὡς γὰρ τῶν πρεσβυτέρων ἤκουον, προσέκρουσε μὲν ἢ διάλεξις νεαροῆς δόξασα καὶ ἐσπασμένη τὰς ἐννοίας, ἔδοξε δὲ καὶ μειρακιώδης, γυναικὸς γὰρ θοῆνος ἐγκατεμίμκτο τοῖς Ἀθηναίων ἐγκωμίοις τεθνεώσης αὐτῷ ἐν Ἰωνίᾳ, τὴν δὲ μελέτην οὕτως ἐπεβουλεύθη ἠγώνιστό τις αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν

ὑπόθεσις οἱ παραιτούμενοι τὴν τῶν ἀκλήτων συμμαχίαν· ταύτης ἐκδεδομένης ἤδη τῆς ὑποθέσεως μνήμην ξυνελέξατο, καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐδοκιμητῶς ἐπ' αὐτῇ ἐτύγγανε, λόγου δὲ ἤκουτος ἐς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἡρώδη, ὡς ὁ Φίλαργος τὰς μὲν πρώτου ὀριζόμενας ὑποθέσεις αὐτοσχεδιάζοι, τὰς δὲ καὶ δευτέρου οὐκ εἶτι ἀλλ' ἔωλα μελετῆ καὶ ἑαυτῷ προειρημένα προὔβαλον μὲν αὐτῷ τοὺς ἀκλήτους τούτους, δοκοῦντι δὲ ἀποσχεδιάζειν ἀντανεργινώσκειτο ἢ μελέτη. θορύβου δὲ πολλοῦ καὶ γέλωτος τὴν ἀκρόασιν κατασχόντος βοῶν ὁ Φίλαργος καὶ κεκραγῶς, ὡς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος οὐ διέφυγε τὴν ἤδη πεπιστευμένην αἰτίαν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ Ἀργιπέῳ ἐπράχθη, διαλιπὼν δὲ ἡμέρας ὡς τέτταρας παρηλθὼν ἐς τὸ τῶν τεχνιτῶν βουλευτήριον, ὃ δὴ ἔδοξεν παρὰ τὰς τοῦ Κεραμεικοῦ πύλας οὐ πόρρω τῶν ἱππέων. εὐδοκιμώτατα δὲ ἀγωνιζόμενος τὸν Ἀριστογείτουα τὸν ἀξιούντα κατηγορεῖν τοῦ μὲν Δημοσθένους Μηδισμοῦ, τοῦ δὲ Αἰσχίνου Φιλίππισμοῦ, ὑπὲρ ὧν καὶ γεγραμμένοι ἀλλήλους ἐτύγγανον, ἐσβέσθη τὸ φθέρμα ὑπὸ τῆς χολῆς ἐπισκοτούντος φύσει τοῖς ἐπιχόλοις τὴν φωνὴν τοῦ φωνητικοῦ πνεύματος. χρόνῳ μὲν οὖν ὕστερον ἐπεβάτευσε τοῦ κατὰ τὴν Πρώμην θρόνου, Ἀθήνησιν δὲ ἀπηνέχθη τῆς ἑαυτοῦ δόξης δι' ἃς εἴρηκα αἰτίας.

Χαρακτῆρ τῶν τοῦ Φιλάρῳ λόγων ὁ μὲν ἐν ΠΙ 252 ταῖς διαλέξεσι τοιοῦτος· „εἴτα οἶει ἠλίον ἐσπέρφ φθονεῖν ἢ μέλειν αὐτῷ, εἰ τίς ἐστὶν ἄσθηρ ἄλλος ἐν οὐρανῷ; οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ μεγάλου τούτου πυρός. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ καὶ ποιητικῶς ἐκάστω διανέμειν, σοὶ μὲν ἄρκτον δίδωμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημ-

βρίαν, σοὶ δὲ ἐσπέραν, πάντες δὲ ἐν νυκτί, πάντες, ὅταν ἐγὼ μὴ βλέπωμαι·

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλία λίμνην καὶ ἀστέρες οὐρανοῦ.· τίνες δὲ καὶ οἱ τῆς μελέτης αὐτῷ ῥυθμοὶ ἦσαν, δηλώσει τὰ πρὸς τοὺς ἀκλήτους εἰρημένα, καὶ γὰρ καὶ χαίρειν αὐτοῖς ἐλέγετο· „φίλε, τήμερόν σε τεθέαμαι καὶ τήμερον ἐν ὄπλοις καὶ μετὰ ξίφους μοι λαλεῖς“ καὶ „τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας μόνην οἶδα φιλίαν. ἅπιτε οὖν, ἄνδρες φίλοι, τοῦτο γὰρ ὑμῖν τηροῦμεν τοῦνομα, κἄν δεηθῶμεν ποτε συμμαχῶν, ἐφ' ὑμᾶς πέμψομεν, εἰ ποτε δῆπον.“

IV Μέγεθος μὲν οὖν ὁ Φίλαργος μετροῦ μείων, 15 τὴν δὲ ὄφρυν πικρὸς καὶ τὸ ὄμμα ἔτοιμος καὶ ἐς ὄργην ἐκκληθῆναι πρόθυμος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ δύστρο- 581 πον οὐδ' αὐτὸς ἠγνοεῖ· ἐρομένου γοῦν αὐτὸν ἐνὸς τῶν ἐταίρων, τί μαθὼν παιδοτροφία οὐ χαίροι, „ὅτι“ ἔφη „οὐδ' ἐμαυτῷ χαίρω.“ ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν 20 οἱ μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ἐν Ἰταλία περὶ πρώτων γῆρας.

θ'. Ἀριστείδην δὲ τὸν εἴτε Εὐδαίμονος εἴτε Εὐδαίμονα Ἀδριανοὶ μὲν ἠνεγκαν, οἱ δὲ Ἀδριανοὶ πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς, Ἀθῆναι δὲ ἠσκησαν 25 κατὰ τὴν Ἡρώδου ἀκμὴν καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Πέργαμον κατὰ τὴν Ἀριστοκλέους γλῶτταν. νοσώδης δὲ ἐκ μειρακίου γενόμενος οὐκ ἠμέλησε τοῦ πονεῖν. τὴν μὲν οὖν ἰδέαν τῆς νόσου καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῷ ἐπεφρίκει, ἐν Ἱεροῖς βιβλίους αὐτὸς φράζει, τὰ δὲ 30 βιβλία ταῦτα ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῷ λόγον, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀγαθαὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς εὖ διαλέγεσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ σχεδιάζειν μὴ ἐπομένης

582 αὐτῷ τῆς φύσεως ἀκριβείας ἐπεμελήθη καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς ἐβλεψεν ἱκανῶς τε τῷ γονίμῳ ἴσχυσε κουφολογία ἐξελὼν τοῦ λόγου. ἀποδημῖαι δὲ Ἀριστείδου οὐ πολλαί, οὔτε γὰρ ἐς χάριν τῶν πολλῶν διελέγετο οὔτε ἐκράτει χολῆς ἐπὶ τοὺς μὴ 5 ξὺν ἐπαίμῳ ἀκροαμένους, ἃ δὲ γε ἐπῆλθεν ἔθνη, Ἰταλοὶ τὲ εἰσι καὶ Ἑλλὰς καὶ ἡ πρὸς τῷ Δέλτα καταρκημένη Αἴγυπτος, οἱ χαλκοῦν ἔστησαν αὐτὸν II ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν Σμύρναν ἀγορᾶς.

Οἰκιστὴν δὲ καὶ τὸν Ἀριστείδην τῆς Σμύρνης 10 εἰπεῖν οὐκ ἀλαζῶν ἔπαινος, ἀλλὰ δικαιοτάτος τε καὶ ἀληθέστατος· τὴν γὰρ πόλιν ταύτην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ χασμάτων οὕτω τι ὠλοφύρατο πρὸς τὸν Μάρκον, ὡς τῇ μὲν ἄλλῃ μονοθία θαμὰ ἐπιστενάξει τὸν βασιλέα, ἐπὶ δὲ τῷ „ξέφυγοι δὲ 15 ἐρήμην καταπνέουσι“ καὶ δάκρυα τῷ βιβλίῳ 253 ἐπιστάξει τὸν βασιλέα ξυνοικίαν τε τῇ πόλει ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστείδου ἐνδοσίμων νεῦσαι. ἐτύγχανε δὲ καὶ ξυγγεγονῶς ἤδη τῷ Μάρκῳ ὁ Ἀριστείδης ἐν Ἰωνίᾳ, ὡς γὰρ τοῦ Ἐφεσίου Δαμιανοῦ ἠκουον, ἐπεδήμει 20 μὲν ὁ αὐτοκράτωρ ἤδη τῇ Σμύρῃ τρίτην ἡμέραν, τὸν δὲ Ἀριστείδην οὐπω γινώσκων ἤρετο τοὺς Κυντιλίους, μὴ ἐν τῷ τῶν ἀσπαζομένων ὀμίλῳ παρεωραμένος αὐτῷ ὁ ἀνὴρ εἴη, οἱ δὲ οὐδὲ αὐτοὶ ἔφασαν ἑωρακέναι αὐτόν, οὐ γὰρ ἂν παρῆναι τὸ μὴ 25 οὐ ξυστήσαι, καὶ ἀφίκοντο τῆς ὑστεραίας τὸν Ἀριστείδην ἄμφω δορυφοροῦντες. προσειπὼν δὲ αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ „διὰ τί σε“ ἔφη „βραδέως εἶδομεν“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „θεώρημα“, ἔφη „ὦ βασιλεῦ, ἡσχόλαι, γνώμη δὲ θεωροῦσά τι μὴ ἀποκρεμαννύσθω 30 οὐ ζητεῖ.“ ὑπερησθεις δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἦθει τάνδρός ὡς ἀπλοικωτάτῳ τε καὶ σχολικωτάτῳ „πότε“

ἔφη „ἀκροάσομαι σου“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „τήμερον“ 583
εἶπεν „πρόβαλε καὶ αὐριον ἀκροῶ· οὐ γὰρ ἐσμεν
τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων. ἐξέστω δέ,
ὦ βασιλεῦ, καὶ τοὺς γνωρίμους παρεῖναι τῇ ἀκροά-
σει.“ „ἐξέστω“ ἢ δ' ὁ Μάρκος, „δημοτικὸν γάρ.“
εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀριστείδου „δεδώσθω δὲ αὐτοῖς, ὦ
βασιλεῦ, καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν, ὅποσον δύνανται“,
μειδιάσας ὁ αὐτοκράτωρ „τοῦτο“ ἔφη „ἐπὶ σοὶ κεῖ-
ται.“ οὐκ ἔγραψα τὴν μελετηθεῖσαν ὑπόθεσιν,
10 ἐπειδὴ ἄλλοι ἄλλην φασίν, ἐκεῖνό γε μὴν πρὸς πάν-
των ὁμολογεῖται, τὸν Ἀριστείδην ἀρίστη φορᾶ ἐπὶ
τοῦ Μάρκου χρησασθαι πόρωθεν τῇ Σμύρῃ ἐτοι-
μαζούσης τῆς τύχης τὸ δι' ἀνδρὸς τοιούτου δὴ ἀνοι-
κισθῆναι. καὶ οὐ φημι ταῦτα, ὡς οὐχὶ καὶ τοῦ
15 βασιλέως ἀνοικίσαντος ἂν ἀπολωλυῖαν πόλιν, ἣν
οὔσαν ἐθαύμασεν, ἀλλ' ὅτι αἱ βασίλειοί τε καὶ
θεσπέσιοι φύσεις, ἣν προσεγείρη αὐτὰς ξυμβουλία
καὶ λόγος, ἀναλάμπουσι μᾶλλον καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν
εὖ ξὺν ὀρμῇ φέρονται.

III 20 Λαμψιακοῦ κάκεινα ἤκουον, τὸν σοφιστὴν τοῦτον
διαβάλλειν μὲν τοὺς αὐτοσχεδίους ἐν ταῖς διαλέξεσι,
θανμάζειν δὲ οὕτω τὸ σχεδιάζειν, ὡς καὶ ἰδίᾳ ἐκπο-
νεῖν αὐτὸ ἐν δωματίῳ ἑαυτὸν καθειργνύντα, ἐξε-
πόνει δὲ κῶλον ἐκ κῶλου καὶ νόημα ἐκ νοήματος
25 ἐπανακνυλῶν. τουντὶ δὲ ἠγώμεθα μασσωμένου μᾶλλον
ἢ ἐσθλίουτος, αὐτοσχέδιος γὰρ γλώττης εὐροοσύνης
ἀργώσιμα. κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Ἀριστείδου τινὲς ὡς
εὐτελὲς εἰπόντος προοίμιον ἐπὶ τῶν μισθοφόρων
τῶν ἀπαιτουμένων τὴν γῆν, ἄρξασθαι γὰρ δὴ αὐτὸν
30 τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὧδε· „οὐ παύσονται
οὗτοι οἱ ἄνθρωποι παρέχοντες ἡμῖν πράγ-
ματα.“ λαμβάνονται δὲ τινες καὶ ἀκμῆς τοῦ

ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ παραιτουμένου τὸν τειχισμὸν τῆς
584 Λακεδαιμόνου, εἴρηται δὲ ὧδε· „μὴ γὰρ δὴ ἐν
τείχει ἐπιπτήξαιμεν ὀρτύγων ἀναψάμενοι
φύσιν.“ λαμβάνονται καὶ παροιμίας ὡς ταπεινῶς
προσεφρομιμένης, ἐπιδιαβάλλων γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον 5
ὡς πατροφύζοντα τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα τοῦ
πατρὸς ἔφη τὸ παιδίον εἶναι. οἱ αὐτοὶ κατηγοροῦσι καὶ
σκᾶμματος, ἐπειδὴ τοὺς Ἀριμασποὺς τοὺς μονομμά- 254
τους ἔφη ξυγγενεῖς εἶναι τοῦ Φιλίππου, ὥσπερ τοῦ
Δημοσθένους ἀπολελογημένου τοῖς Ἑλλήσιν ὑπὲρ τοῦ 10
τραγικοῦ πιθήκου καὶ τοῦ ἀρουραίου Οἰνομάου. ἀλλὰ
μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστείδην, δηλούτω δὲ αὐτὸν ὁ τε
Ἰσοκράτης ὁ τοὺς Ἀθηναίους ἐξάγων τῆς θαλάττης
καὶ ὁ ἐπιτιμῶν τῷ Καλλιζείνῳ ἐπὶ τῷ μὴ θάπτειν 15
τοὺς δέκα καὶ οἱ βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ
καὶ ὁ μὴ λαβῶν Αἰσχίνης παρὰ τοῦ Κερσοβλέπτου
585 τὸν σῖτον καὶ οἱ παραιτούμενοι τὰς σπονδὰς μετὰ τὸ
κτεῖναι τὰ γένη, ἐν ἧ μάλιστα ὑποθέσεων ἀναδιδάσ-
κει ἡμᾶς, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς κενυδννευμένας τε
καὶ τραγικὰς ἐννοίας μεταχειρίσασαιτο. καὶ πλείους 20
ἐτέρας ὑποθέσεις οἶδα εὐπαιδευσίαν ἐνδεικνυμένας
τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἤθος, ἀφ' ὧν
μᾶλλον αὐτὸν θεωρητέον, ἢ εἰ που καὶ παρεπτυσέ-
τι ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσῶν. καὶ τεχνικώτατος δὲ σο-
φιστῶν ὁ Ἀριστείδης ἐγένετο καὶ πολὺς ἐν θεωρή- 25
μασι, ὅθεν καὶ τοῦ σχεδιάζειν ἀπηνέχθη, τὸ γὰρ
κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ
τὴν γνώμην καὶ ἀπαλλάττει τοῦ ἐτοίμου. ἀποθαυεῖν
δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν οἴκοι γράφουσιν, οἱ δὲ ἐν
Ἰωνίᾳ ἔτη βιώσαντα οἱ μὲν ἐξήκοντά φασιν, οἱ δὲ 30
ἀγχοῦ τῶν ἐβδομήκοντα.

ι. Ἀδριανὸν δὲ τὸν Φοίνικα Τύρος μὲν

ἤνεγκεν, Ἀθῆναι δὲ ἤσκησαν. ὡς γὰρ τῶν ἑμαυτοῦ διδασκάλων ἤκουον, ἀφίετο μὲν ἐς αὐτὰς κατὰ Ἡρώδην, φύσεως δὲ ἰσχυρὸν σοφιστικωτάτην ἐνδεικνύμενος καὶ οὐκ ἄδηλος ὢν ὡς ἐπὶ μέγα ἤξει· ἐφοίτησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ ὀκτὼ καὶ δέκα ἰσως γενοῦς ἔτη καὶ ταχέως ἀξιώθεϊς, ὃν Σκέπτος τε καὶ Ἀμφικλῆς ἠξιοῦντο, ἐνεγράφη καὶ τῇ τοῦ Κλεψύδριου ἀκροάσει. τὸ δὲ Κλεψύδριον ὧδε εἶχεν· τῶν τοῦ Ἡρώδου ἀκροατῶν δέκα οἱ ἀρετῆς ἀξιούμενοι ἐπεσιτίζοντο τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει κλεψύδραν ξυμμετροημένην ἐς ἑκατὸν ἔπη, ἃ διηγεῖ ἀποτάδην ὁ Ἡρώδης παρητημένος τὸν ἐκ τῶν ἀκροατῶν ἐπαίνον καὶ μόνου γενοῦς τοῦ λέγειν. παραδεδωκότος δὲ αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις τὸ μηδὲ τὸν τοῦ πότου 586 καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ κἀκεῖ τι ἐπισπουδάζειν τῷ οἴνῳ ξυνέπιπε μὲν ὁ Ἀδριανὸς τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύδρας ὡς κοινωνὸς μεγάλου ἀπορρήτου, λόγου δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκάστου τῶν σοφιστῶν ἰδέας προβαίνοντος παρελθὼν ἐς μέσους ὁ Ἀδριανὸς „ἐγὼ“ 20 ἔφη „ὑπογράψω τοὺς χαρακτῆρας οὐ κομματίων ἀπομνημονεύων ἢ νοιδίαν ἢ κώλων ἢ ὄνυμων, ἀλλ’ ἐς μίμησιν ἑμαυτὸν καθίστας καὶ τὰς ἀπάντων ἰδέας ἀποσχεδιάζων σὺν εὐροία καὶ ἐφιεῖς τῇ γλώττῃ.“ παραλιπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν Ἡρώδην ὁ μὲν Ἀμφικλῆς ἤρετο τοῦ χάριν τὸν διδάσκαλον αὐτῶν παρελθῶν αὐτὸς τε ἐρῶν τῆς ἰδέας ἐκείνου τε ἰδὼν ἐρῶντας „ὅτι“ ἔφη „οὗτοι μὲν οἴοι καὶ μεθύουσι παραδοῦναι μίμησιν, Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγαπητὸν ἦν ἄοινός τε καὶ νήφων ὑποκρίνωμαι.“ ταῦτα 30 ἀπαγγελθέντα τῷ Ἡρώδῃ διέχεεν αὐτὸν ὄντα καὶ ἄλλως ἤττω εὐδοξίας. ἐπήγγειλε δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ ἀκροάσιν σχεδίου λόγου νεάζων ἔτι, καὶ ὁ Ἡρώδης

οὐχ ὡς διαβάλλουσί τινες, βασκαίνων τε καὶ τωθάζων, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ διακειμένου τε καὶ ἴλεω ἀκροασάμενος ἐπέρωσε τὸν νεανίαν εἰπὼν ἐπὶ πᾶσιν „κολοσθοῦ ταῦτα μεγάλα σπαράγματ’ ἂν 255 εἶη“, ἅμα μὲν διορθούμενος αὐτὸν ὡς ὑφ’ ἡλικίας 5 διεσπασμένον τε καὶ μὴ ξυγκείμενον, ἅμα δὲ ἐπαίνων ὡς μεγαλόφωνόν τε καὶ μεγαλογνώμονα. καὶ λόγον τῷ Ἡρώδῃ ἀποθανόντι ἐπεφθέρξατο ἐπάξιον τοῦ ἀνδρός, ὡς ἐς δάκρυα ἐκκληθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ τοῦ λόγου ἀκροάσει. 10

Μεστὸς δὲ οὕτω παρηγίας ἐπὶ τὸν θρόνον παρηλθε τὸν Ἀθήνησιν, ὡς προοίμιόν οἱ γενέσθαι 587 τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως μὴ τὴν ἐκείνων σοφίαν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ, ἤρξατο γὰρ δὴ ὧδε· „πάλιν ἐκ Φοινίκης γράμματα.“ τὸ μὲν δὴ προοίμιον 15 τοῦτο ὑπερπνέουτος ἦν τοὺς Ἀθηναίους καὶ διδόντος τι αὐτοῖς ἀγαθὸν μᾶλλον ἢ λαμβάνοντος, μεγαλοπρεπέστατα δὲ τοῦ Ἀθήνησι θρόνου ἐπεμελήθη ἐσθῆτα μὲν πλείστου ἀξίαν ἀμπεχόμενος, ἐξηρημένος δὲ τὰς θανμασιωτέρας τῶν λίθων καὶ κατιῶν μὲν ἐπὶ τὰς 20 σπονδὰς ἐπ’ ἀργυροχαλίνου ὀχήματος, ἐπεὶ δὲ σπουδάσειε, ζηλωτὸς αὐτῶν ἐπανίων ξὺν πομπῇ τοῦ πανταχόθεν Ἑλληνικοῦ. οἶδε γὰρ ἐθεράπευον αὐτόν, ὥσπερ τὰ γένη τῆς Ἑλευσίνος ἱεροφάντην λαμπρῶς ἱεροργοῦντα. ὑπεποιεῖτο δὲ αὐτοὺς καὶ παιδιαῖς 25 καὶ πότοις καὶ θήραις καὶ κοινωνία πανηγύρεων Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ ἄλλῳ ξυννεάζων, ὅθεν διέκειντο πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς πατέρα παῖδες ἠδύν τε καὶ πρῶτον καὶ ξυνδιαφέροντα αὐτοῖς τὸ Ἑλληνικὸν σκίσημα. ἐγὼ τοι καὶ δακρύοντας αὐτῶν ἐνίους 30 οἶδα, ὅποτε ἐς μνήμην τοῦ ἀνδρός τούτου καθίσταται, καὶ τοὺς μὲν τὸ φθέργμα ὑποκοριζομέ-

νοὺς, τοὺς δὲ τὸ βάδισμα, τοὺς δὲ τὸ εὐσχημον
τῆς στολῆς.

III

Ἐπαχθεῖσαν δὲ αὐτῷ καὶ φονικὴν αἰτίαν ᾧδε
ἀπέφυγεν· ἦν Ἀθήνησιν ἀνδρώπιον οὐκ ἀγύμναστον
5 τοῦ περὶ τοὺς σοφιστὰς δρόμου· τοῦτο ἀμφορέα μὲν
τις οἴνου προσάγων ἢ ὄψα ἢ ἐσθῆτα ἢ ἀργύριον
εὐμεταχειρίστῳ ἐχρήτο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν
θρεμμάτων τῷ θαλλῷ ἄγοντες, εἰ δὲ ἀμελοῖτο,
φιλολοιδόρως εἶχε καὶ ὑλάκτει. τῷ μὲν οὖν Ἀδριανῷ 588
10 προσκεκρούκει διὰ τὴν εὐχέρειαν τοῦ ἦθους, Χρηστοῦ
δὲ τὸν ἐκ τοῦ Βυζαντίου σοφιστὴν ἐθεράπευεν, καὶ
ὁ μὲν Ἀδριανὸς ἐκαρτέρει τὰ ἐξ αὐτοῦ πάντα, δῆγ-
ματα κόρεσεν τὰς ἐκ τῶν τοιούτων λαιδορίας καλῶν,
οἱ γνώριμοι δὲ οὐκ ἐνεργόντες παρεκελεύσαντο τοῖς
15 ἑαυτῶν οἰκέταις παῖειν αὐτόν, καὶ ἀνοιδησάντων
αὐτῷ τῶν σπλάγγνων ἐν ἡμέρᾳ τριακοστῇ ἀπέθανε
παρασχῶν τινα καὶ αὐτὸς τῷ θανάτῳ λόγον, ἐπειδὴ
ἀκράτου νοσῶν ἔσπασεν. οἱ δὲ προσήκοντες τῷ
τεθνεῶτι γράφονται τὸν σοφιστὴν φόνον παρὰ τῷ
20 τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντι ὡς ἓνα Ἀθηναίων, ἐπειδὴ
φυλὴ τε ἦν αὐτῷ καὶ δῆμος Ἀθήνησιν, ὁ δὲ ἀπέγνω
τὴν αἰτίαν ὡς μήτε ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ μήτε ταῖς τῶν
ἑαυτοῦ δούλων τετυπηκότος τὸν τεθνεῶνα λεγό-
μενον. ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον
25 μὲν τὸ Ἑλληνικὸν τίνας οὐχὶ ἀφιέντες ὑπὲρ αὐτοῦ
φωνὰς διακούσις ἅμα, ἔπειτα ἢ τοῦ ἱατροῦ μαρτυρία
ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ.

IV 256

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους, οὓς ὁ αὐτοκράτωρ Μάρ-
κος Ἀθήναζε ὑπὲρ μυστηρίων ἐστάλη, ἐκράτει μὲν
30 ἤδη τοῦ τῶν σοφιστῶν θρόνον ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἐν
μέρει δὲ ὁ Μάρκος τῆς τῶν Ἀθηναίων ἱστορίας ἔθετο
μηδὲ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἀγνοῆσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ

ἐπέταξεν αὐτὸν τοῖς νέοις οὐκ ἀκροάσει βασιλεύσας,
ἀλλὰ ξυνθέμενος τῇ περὶ αὐτοῦ φήμῃ. Σεβήρου δὲ
ἀνδρὸς ὑπάτου διαβάλλοντος αὐτὸν ὡς τὰς σοφιστι-
κὰς ὑποθέσεις ἐβακχεύοντα διὰ τὸ ἐρρωσθαι πρὸς
τοὺς ἀγῶνας ἔλεγχον τούτου ποιούμενος ὁ Μάρκος 5
προὔβαλε μὲν αὐτῷ τὸν Ὑπερίδην τὸν ἐς μόναν
589 ἐπιστρέφοντα τὰς Δημοσθένους γνώμας, ὅτε δὴ ἐν
Ἐλατεῖα Φίλιππος ἦν, ὁ δὲ οὕτως τὸν ἀγῶνα εὐηνίας
διέθετο, ὡς μηδὲ τοῦ Πολέμωνος φοῖζου λείπεσθαι
δόξα. ἀγασθεῖς δὲ αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ μέγα 10
ἦρε δωρεὰς τε καὶ δάφροις. καλῶ δὲ δωρεὰς μὲν
τὰς τε σιτήσεις καὶ τὰς προεδρίας καὶ τὰς ἀτελείας
καὶ τὸ ἱερᾶσθαι καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας,
δάφρα δὲ χρυσὸν ἄργυρον ἵππους ἀνδράποδα καὶ
ὅσα ἐξημενεῖ πλοῦτον, ὧν αὐτόν τε ἐνέπλησε καὶ 15
γένος τὸ ἐκείνου πάντας.

Κατασχῶν δὲ καὶ τὸν ἄνω θρόνον οὕτως τὴν V
Ῥώμῃ ἐς ἑαυτὸν ἐπέστρεψεν, ὡς καὶ τοῖς ἀξυνέτοις
γλωττῆς Ἑλλάδος ἔρωτα παρασχέιν ἀκροάσεως.
ἠεροῶντο δὲ ὥσπερ εὐστομοῦσης ἀηδόνας, τὴν 20
εὐγλωττίαν ἐκπεληγμένοι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ
εὐστροφον τοῦ φθέγματος καὶ τοὺς πεξῆ τε καὶ ξὺν
ῥῶδῃ ῥυθμούς. ὁπότε οὖν σπουδάζοιεν περὶ τὰς
ἐγκυκλίους θείας, ὀρχηστῶν δὲ αὐταὶ τὸ ἐπίπαν,
φανέντος ἂν περὶ τὴν σκημὴν τοῦ τῆς ἀκροάσεως 25
ἀγγέλου ἐξανίσταντο μὲν ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς,
ἐξανίσταντο δὲ τῶν δημοσίων ἱππευόντων οὐχ οἱ τὰ
Ἑλλήνων σπουδάζοντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι τὴν
ἐτέραν γλωττίαν ἐπαιδεύοντο ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ δρόμῳ
ἐχώρουν ἐς τὸ Ἀθήναιον ὄρμῆς μεστοὶ καὶ τοὺς 30
βάδην πορευομένους κακίζοντες.

Νοσοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ῥώμῃ, ὅτε δὴ καὶ VI

έτελεύτα, έψηφίσατο μὲν τὰς έπιστολάς ὁ Κόμμοδος 590
 ζῆν ἀπολογία τοῦ μὴ καὶ θάττον, ὁ δὲ ἐπιθειάσας
 μὲν ταῖς Μούσαις, ὡσπερ εἰώθει, προσκνηήσας δὲ
 τὰς βασιλείους δέλτους τὴν ψυχὴν πρὸς αὐταῖς
 5 ἀφῆκεν ένταφίᾳ τῇ τιμῇ χρησάμενος· έτελεύτα δὲ
 ἀμφὶ τὰ ὀρδοήκοντα έτη, οὕτω τι εὐδόκιμος, ὡς καὶ
 πολλοῖς γόης δόξαί· ὅτι μὲν οὖν ἀνὴρ πεπαιδευμένος
 οὐκ ἂν ποτε ἐς γοήτων ὑπαχθείη τέχνας, ἱκανῶς έν
 τοῖς ὑπὲρ Διονυσίου λόγοις εἶρηκα, ὁ δὲ, οἶμαι, τε-
 10 ρατευόμενος έν ταῖς ὑποθέσεσι περὶ τὰ τῶν μάγων
 ἤθη τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην παρ' αὐτῶν ἔσπασεν.
 διαβάλλουσι δὲ αὐτὸν ὡς καὶ ἀναιδῆ τὸ ἦθος, πέμψαι
 μὲν γὰρ αὐτῷ τινα τῶν γνωρίμων ἰχθύς διακειμέ-
 νους ἐπὶ δίσκου ἀργυροῦ πεποικιλμένου χρυσῷ, τὸν
 15 δὲ ὑπερησθέντα τῷ δίσκῳ μήτε ἀποδοῦναι καὶ
 ἀποκρίνασθαι τῷ πέμψαντι „εὐγε, ὅτι καὶ τοὺς
 ἰχθύς.“ τουτὶ δὲ διατριβῆς μὲν έννεκα παῖξαι λέγεται
 πρὸς τινα τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων, ὃν ἤκουε μικροπρε-
 πῶς τῷ πλούτῳ χρώμενον, τὸν δὲ ἀργυρον ἀπο-
 20 δοῦναι σωφρονίσας τὸν ἀγροατὴν τῷ ἀστεισμῷ.
 VII 257 Ὁ δὲ σοφιστὴς οὗτος πολὺς μὲν περὶ τὰς έννοι-
 αὶ λαμπρὸς καὶ τὰς διασκευὰς τῶν ὑποθέσεων
 ποικιλώτατος ἐκ τῆς τραγωδίας τοῦτο ἤρηκῶς, οὐ
 μὴν τεταγμένος γε, οὐδὲ τῇ τέχνῃ ἐπόμενος, τὴν δὲ
 25 παρασκευὴν τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν
 περιεβάλλετο ἤχῳ προσάγων μᾶλλον ἢ κρότῳ. πολ-
 λαχοῦ δὲ τῆς μεγαλοφωνίας ἐξέπεσεν ἀταμιεύτως τῇ
 τραγωδίᾳ χρησάμενος.
 ια'. Τὸν δὲ Βυζάντιον σοφιστὴν Χρηστου
 30 ἀδικεῖ ἢ Ἑλλάς ἀμελοῦντες ἀνδρός, ὃς ἄριστα μὲν
 Ἑλλήνων ὑπὸ Ἡρώδου ἐπαιδευθῆ, πολλοὺς δὲ ἐπαί- 591
 δευσε καὶ θαυμασίους ἀνδρας, ὧν ἐγένετο Ἰππόδρο-

μός τε ὁ σοφιστὴς καὶ Φιλίσκος καὶ Ἰσαγόρας ὁ τῆς
 τραγωδίας ποιητῆς ῥήτορές τε εὐδόκιμοι Νικομήδης
 ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου καὶ Ἀκύλας ὁ ἐκ τῆς ἑώου Γα-
 λατίας καὶ Ἀρισταίνετος ὁ Βυζάντιος καὶ τῶν ἔλλο-
 γίμως φιλοσοφησάντων Κάλλαισχος τε ὁ Ἀθηναῖος 5
 καὶ ὁ ἐπὶ βωμῷ Σῶσπις καὶ πλείους ἕτεροι λόγου
 ἄξιοι. παιδεύοντι δὲ αὐτῷ κατὰ τοὺς Ἀδριανοῦ τοῦ
 σοφιστοῦ καιροὺς ἑκατὸν ἔμισθοι ἀκροαταὶ ἦσαν
 καὶ ἄριστοι τούτων, οὓς εἶπον. Ἀδριανοῦ δὲ καθι-
 δρουθέντος ἐς τὴν Ρώμην ἐψηφίζοντο μὲν οἱ Ἀθηναῖοι 10
 πρεσβεύεσθαι ὑπὲρ Χρηστοῦ τὸν Ἀθήνησιν αὐτῷ
 θρόνον ἐκ βασιλείας αἰτοῦντες, ὁ δὲ παρελθὼν ἐς
 αὐτοὺς ἐκκλησιάζοντας διέλυσε τὴν πρέσβευσιν ἄλλα
 τε διαλεχθεὶς ἀξιόλογα καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰπὼν „οὐχ
 αὶ μύρια τὸν ἀνδρα.“ 15

Οἶνον δὲ ἠττώμενος παροιμίας ἐκράτει καὶ εὐχε- II
 ρείας καὶ ἀγερωχίας, ἣν ὁ οἶνος ἐπὶ τὰς γνώμας
 τῶν ἀνθρώπων ἐσάγει, τοσοῦτον δὲ αὐτῷ περιῆν
 τοῦ νῆφειν, ὡς καὶ ἐς ἀλεκτρούων ῥάδας προσβάντος
 τοῦ πότου σπουδῆς αὐτὸν ἄπτεσθαι, πρὶν ὕπνου 20
 σπάσαι. διεβέβλητο δὲ μάλιστα πρὸς τοὺς ἀλαζόνας
 τῶν νέων καίτοι χρησιμωτέρους τῶν ἄλλων ὄντας
 ἐς τὰς ξυμβολὰς τοῦ μισθοῦ. Διογένη γοῦν τὸν
 592 Ἀμαστριανὸν ὄρων τετυφωμένον ἐκ μαιραλίου καὶ
 περινοοῦντα μὲν σατραπείας, περινοοῦντα δὲ αὐλὰς 25
 καὶ τὸ ἀρχοῦ βασιλέων ἐστήξειν, λέγοντα δέ, ὡς ὁ
 δεῖνα Αἰγύπτιος προειρήκοι αὐτῷ ταῦτα, ὁ
 μηδὲ τὰ ἑαυτοῦ σιωπῶν.

Τὴν δὲ ἰδέαν τῶν λόγων πεποικιλται μὲν ἐκ III
 τῶν Ἡρώδου πλεονεκημάτων, λείπεται δὲ αὐτῶν 30
 τοῦ ἐτοιμοῦ, καθάπερ έν ζωγραφία ἢ ἄνευ χρω-
 μάτων ἐσκιωγραφημένη μίμησις, προὔβη δὲ ἂν

καὶ ἐς τὸ ἴσον τῆς ἀρετῆς, εἰ μὴ πεντηκοντούτης ἀπέθανεν.

ιβ'. Πολυδεύκη δὲ τὸν Ναυκρατίτην οὐκ οἶδα, εἴτε ἀπαίδευτον δεῖ καλεῖν εἴτε πεπαιδευμένον, εἴθ' ὅπερ εὐηθες δοῖται, καὶ ἀπαίδευτον καὶ πεπαιδευμένον· ἐνθυμουμένῳ γὰρ αὐτοῦ τὰ ὀνόματα ἱκανῶς ἐγεγύμναστο τὴν γλώτταν τῆς ἀττικίζουσης λέξεως, διορῶντι δὲ τὸ ἐν ταῖς μελέταις εἶδος οὐδὲν βέλτιον ἐτέρον ἠττικίσεν. τάδε οὖν χρή περὶ αὐτοῦ εἰδέναι· Πολυδεύκης τὰ μὲν κριτικὰ ἱκανῶς ἤσκητο, πατρὶ ξυγγενόμενος τοὺς κριτικούς λόγους εἰδοῦτι, τοὺς δὲ σοφιστικούς τῶν λόγων τόλμη μᾶλλον ἢ τέχνη ξυνέβαλλε θαρορήσας τῇ φύσει, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἄριστα ἐπεφύκει. Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος ἴσον ἀφέστηκεν αὐτοῦ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, ἥκιστα μὲν γὰρ πίπτει, ἥκιστα δὲ αἴρεται, πλὴν ἄλλ' εἰσὶ τινες ἠδονῶν λιβάδες διακεκραμέναι τοῦ λόγου. ἰδέα δὲ αὐτοῦ διαλεγόμενου μὲν ἦδε· „Ὁ Πρωτεύς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ Ὀμηρικὸν πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυεῖδεις αἰ μορφαί, καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ αἴρεται καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται καὶ ἐς λέοντα θυμοῦται καὶ ἐς σὺν ὀρμᾷ καὶ ἐς δράκοντα χωρεῖ καὶ ἐς πᾶρδαλιν πηδᾷ καὶ δένδρον ἦν γένηται, ἐς κομᾶ.“ μελετῶντος δὲ αὐτοῦ χαρακτῆρα ποιῶμεθα τοὺς νησιώτας τοὺς τὰ γένη πιπράσκοντας ἐς τὴν ἀπαγωγὴν τῶν φόρων, ἐπειδὴ βούλονται καὶ ἄριστα εἰρησθαι τῆνδε τὴν ὑπόθεσιν, ἥς τὸ ἐπὶ πᾶσιν ᾧδε εἴρηται· „παῖς ἠπειρώτης ἀπὸ Βαβυλῶνος πατρὶ νησιώτῃ γράφει· δουλεύω βασιλεῖ δῶρον ἐκ σατραπίου δοθείς, οὔτε δὲ ἵππου ἀναβαίνω Μηδικὸν οὔτε τόξον λαμβάνω

Περσικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ πόλεμον ἢ θήραν, ὡς ἀνὴρ, ἐξέρχομαι, ἐν γυναικωνίτιδι δὲ κάθημαι καὶ τὰς βασιλέως θεραπεύω παλακᾶς, καὶ βασιλεὺς οὐκ ὀργίζεται, εὐνοῦχος γὰρ εἰμι. εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλά, πῶς Ἥλειοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις Ἑλέου βωμός. ἀλλὰ καὶ σύ, πάτερ, μοι γράφε, πότε παρὰ Λακεδαιμονίοις Ἰακίνθια καὶ παρὰ Κορινθίοις Ἰσθμια καὶ παρὰ Δελφοῦς Πύθια καὶ εἰ νικῶσιν Ἀθηναῖοι ναυμαχοῦντες. ἐρρωσο καὶ τὸν ἀδελφόν μοι προσαγόρευσον, εἰ μήπω πέπραται.“ ταῦτα μὲν δὴ ὅποια τοῦ ἀνδρὸς τούτου σκοπεῖν ἔξεστι τοῖς ἀδεκάστως ἀκροωμένοις. ἀδεκάστους δὲ ἀκροατὰς καλῶ τοὺς μήτε εὐνοὺς μήτε δύσνοους. ἐλέγετο δὲ ταῦτα καὶ μελιχρᾷ τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλειν, ἣ καὶ βασιλέα Κόμμοδον θέλξας τὸν Ἀθήνησι θρόνον παρ' αὐτοῦ εὔρετο. ἐβίω μὲν οὖν ἐς ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα ἔτη, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ παιδί γνησίῳ μὲν, ἀπαιδευτῷ δέ.

594 ιγ'. Καισάρεια δὲ ἡ Καππαδοκῶν ὄρει Ἀργαίῳ πρόσοικος Πανσανίου τοῦ σοφιστοῦ οἶκος. ὁ δὲ Πανσανίας ἐπαιδευθὴ μὲν ὑπὸ Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ Κλεψυδρίου μετεχόντων εἰς ἐγένετο, οὓς ἐκάλουν οἱ πολλοὶ διψῶντας, ἐς πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγελλε δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηκυνόμενα καὶ μηκύνων τὰ βραχεῖα, ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν οἱ

πολλοὶ μάγειρον πολυτελῆ ὄψα πονήρως ἀρτύοντα. ἢ δὲ ἰδέα τῆς μελέτης ὑπτιωτέρα, ἐρωῶται δὲ ὅμως καὶ οὐχ ἀμαρτάνει τοῦ ἀρχαίου, ὡς ὑπάρχει ταῖς μελέταις ξυμβαλεῖν, πολλαὶ γὰρ τοῦ Πανσανίου κατὰ τὴν Ῥώμην, οἳ δὴ καὶ καταβίους ἀπέθανε γηράσκων
 5 τὴν Ῥώμην, οἳ δὴ καὶ καταβίους ἀπέθανε γηράσκων
 259 ἤδη, τοῦ θρόνου μετέχων, [καὶ] μετείχε δὲ καὶ τοῦ Ἀθήνησιν, ὅτε δὴ καὶ ἀπιὼν ἐκεῖθεν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διεξῆλθε, καιριώτατα τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἐπεφθέρξατο

10 „Θησεῦ, πάλιν με στρέφον, ὡς ἴδω πόλιν.“

ιδ'. Ἀθηνόδωρος δὲ ὁ σοφιστὴς τὸ μὲν ἐς πατέρα ἦκον ἐπιφανέστατος ἦν τῶν κατὰ τὴν Αἴνον, τὸ δὲ ἐς διδασκάλους καὶ παιδευσιν φανερώτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοκλέους μὲν γὰρ ἤκουσε παῖς
 15 ἔτι, Χρήστου δὲ ἤδη ξυμείς, ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη τὴν γλῶτταν ἀττικίζων τε καὶ περιβολῆς ἐρμηνεύων. παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ τοὺς χρό-
 νους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ἐπαίδευσεν, ἐπέσκαπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μισραμειώδη λέγων „οἱ
 20 Ταυτάλου κῆποι“ δοκεῖν ἐμοὶ τὸ κοῦφον τοῦ λόγου 595 καὶ ἐπιπόλαιον φαντασίᾳ προσεικάζων οὔση τε καὶ οὐκ οὔση. ἐμβριθῆς δὲ καὶ τὸ ἦθος γενόμενος ἐτε-
 λεύτα ἡβῶν ἔτι ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης τὸ καὶ πρόσω ἐλάσαι δόξης.

25 ιε'. Λαμπρόν ἐν σοφισταῖς καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ναυκρατίτης ἤχησεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν μετεχόντων τοῦ ἱεροῦ τοῦ περὶ Ναύκρατιν ὀλίγοις Ναυκρατιτῶν ὑπάρχον, Ἡρώδου δὲ ἀκροατῆς μὲν, οὐ μὴν ζηλωτῆς ἐγένετο, ἀλλ' ἐς τὸν Πολέμωνα μᾶλλον ὑπηνέχθη,
 30 τὸν γὰρ φοῖζον τοῦ λόγου καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκ περιβολῆς φράζειν ἐκ τῆς Πολέμωνος σκηρῆς ἐσηγά-
 γετο, λέγεται δὲ καὶ αὐτοσχεδιάσαι σὺν εὐροίᾳ

ἀμηχάνῳ. δικῶν τε καὶ δικαστηρίων παρέτραγε μὲν, οὐ μὴν, ὡς ὄνομα ἐντεῦθεν ἄρασθαι. Μαραθῶνα δὲ αὐτὸν ἐπωνόμαζον, ὡς μὲν τινες, ἐπειδὴ τῷ Μαραθῶνι δῆμῳ ἐνεγράφη Ἀθήνησιν, ὡς δὲ ἐνίσων ἤκουον, ἐπειδὴ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς τῶν ὑποθέσεων 5 τῶν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντων θαμὰ ἐμνημό-
 νευεν.

Κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Πτολεμαίου τινες ὡς μὴ ΠII
 διορῶντος τὰς ὑποθέσεις, μὴδὲ ὅπη ξυνεστᾶσί τε καὶ μὴ, τεκμήριον τόδε τιθέμενοι τῆς κατηγορίας 10 ταύτης· τοὺς Μεσσηνίους οἱ Θηβαῖοι γράφονται τὴν
 596 τῶν ἀχαριστησάντων, ἐπεὶ τοὺς φεύγοντας αὐτῶν μὴ ἐδέξαντο, ὅτε καὶ αἱ Θῆβαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἤλωσαν. ταύτην γὰρ ἐπιφανῶς αὐτῷ εἰρημένην τὴν ὑπόθεσιν καὶ σοφῶς, ὡς οἶόν τε, συνοφαντοῦσι 15 λέγοντες, ὡς εἰ μὲν ζῶντος Ἀλεξάνδρου κρίνονται, τίς οὕτω θρασύς, ὡς καταψηφίσασθαι Μεσσηνίων; εἰ δὲ τεθνεῶτος, τίς οὕτω πρᾶος, ὡς ἀπογυνῶναι τὴν αἰτίαν; οὐ γὰρ ξυμᾶσιν οἱ ταῦτα διαβάλλοντες, ὅτι ἢ τῶν Μεσσηνίων ἀπολογία κατὰ ξυγγνώμην ἴσταται 20 τὸν Ἀλέξανδρον προισχομένων καὶ τὸν ἐκείνου φόβον, οὐ μὴδὲ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀπείρως εἶχεν. ταῦτά μοι ἀπολελογήσθω ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς παραιτουμένῳ αὐτὸν ἀδίκου καὶ πεπανουργημένης αἰτίας· καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐφημώτατος σοφιστῶν οὗτος. πλείστα δὲ 25 ἐπελθῶν ἔθνη καὶ πλείστα ἐνομιλήσας πόλεσιν οὐδαμοῦ διέβαλε τὸ ἑαυτοῦ κλέος, οὐδὲ ἦττων ἢ
 260 προσεδοκῆθη ἔδοξεν, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχή-
 ματος τῆς φήμης πορευόμενος διήει τὰ ἄστη. ἐτε-
 λεύτα δὲ γηραιὸς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ 30 ἀφαιρεθεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ τῆς κεφαλῆς θεύματος, ἐπικοπεῖς δέ.

ιζ'. Εὐοδιανὸν δὲ τὸν Σμυρναῖον τὸ μὲν γένος ἐς Νικήτην τὸν σοφιστὴν ἀνήγεν, αἱ δὲ οἴκοι τιμαὶ ἐς τοὺς ἀρχιερέας τε καὶ στεφανουμένους τὴν ἐπὶ τῶν ὀπλων, τὰ δὲ τῆς φωνῆς ἄθλα ἐς τὴν 5 Ῥώμην καὶ τὸν ἐκεῖνη θρόνον. ἐπιταχθεὶς δὲ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις, τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἀρέρωχοι καὶ χαλεποὶ ἀρχθῆναι, ἐπιτηδειότατος τὴν ἀρχὴν ἔδοξε καὶ κρείττων ἢ λαβεῖν αἰτίαν. υἱοῦ δὲ αὐτῷ τελευτήσαντος ἐν τῇ Ῥώμῃ οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ 10 ἀγευνῆς ἀνεφθέρξατο, ἀλλ' „ὦ τέκνον“ τρεῖς ἀνακαλέσας ἔθαψεν. ἀποθνήσκοντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν 597 Ῥώμην παρῆσαν μὲν οἱ ἐπιτήδειοι πάντες, βουλήν δὲ αὐτῶν ποιουμένων ὑπὲρ τοῦ σώματος, εἴτε χροὴ καταδάπτειν αὐτόθι, εἴτε ταριχεύσαντας πορθημεῖν 15 ἐς τὴν Σμύρναν ἀναβοήσας ὁ Εὐοδιανὸς „οὐ καταλείπω“ ἔφη τὸν υἱὸν μόνον. ὧδε μὲν δὴ σοφῶς ἐπέσκηψε τὸ τῷ παιδί ξυνταφῆναι. ἀκροατῆς δὲ Ἀριστοκλέους γενόμενος πανηγυρικῆς ιδέας ἤψατο ἐν στρουφινῷ κρατῆρι συγκεράσας οἶον νᾶμα πότιμον. 20 εἰσὶ δὲ οἱ φασὶ καὶ Πολέμωνος ἠκροᾶσθαι αὐτόν.

ιζ'. Ροῦφον δὲ τὸν ἐκ τῆς Περίνθου σοφιστὴν μὴ ἀπὸ τῆς οὐσίας, μηδὲ εἰ πολλοὶ ὕπατοι τὸ ἐκεῖνον γένος, μηδὲ εἰ τὴν τῶν Πανελληνίων Ἀθήνησιν εὐκλειῶς ἤρξεν, ταυτὶ γὰρ εἰ καὶ πλείω λέγοιτο, 25 οὐπω τῇ σοφίᾳ τοῦ ἀνδρός παραβεβλήσθαι ἄξια, ἀλλ' ἢ γλωττα δηλούτω αὐτὸν καὶ ἢ ξύνεσις, ἢ περὶ τὰς ἐσχηματισμένας μάλιστα τῶν ὑποθέσεων ἐχρήσατο. τὴν δὲ ιδέαν ταύτην ἔθανμάσθη πρῶτον μὲν, ὅτι χαλεπὴ ἐρμηνεύσαι, δεῖ γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα 30 ξυγκειμέναις τῶν ὑποθέσεων τοῖς μὲν λεγομένοις ἠνίας, τοῖς δὲ σιωπωμένοις κέντρον, ἔπειτα, οἶμαι, καὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἐκκειμένως γὰρ τοῦ ἥθους

καὶ ἀπανούργως ἔχων ὑπεκρίνετο εὖ, καὶ ἂ μὴ ἐπε- 598 φύκει. πλουσιώτατος δὲ τῶν κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ Προποντίδα γενόμενος καὶ δόξης αὐτῷ ἐπὶ τῷ σχεδιάζειν πολλῆς μὲν ὑπαρχούσης Ἀθήνησι, πολλῆς δὲ ἐν Ἰωνίᾳ τε καὶ Ἰταλίᾳ, οὐδαμοῦ κατέστησεν 5 ἑαυτὸν ἐς ἀπέχθειαν ἢ πόλεως ἢ ἀνδρός, ἀλλὰ πρῶτος ἦν χρηματιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ γυμναστικῆ κρατύνειν τὸ σῶμα ἀναγκοφαγῶν ἀεὶ καὶ διαπυῶν αὐτὸ παραπλησίως τοῖς ἀγωνιζομένοις. ἀκροατῆς δὲ Ἡρώδου μὲν ἐν παισίν, Ἀριστοκλέους δὲ ἐν 10 μειρακίοις γενόμενος καὶ μεγάλων ὑπ' αὐτοῦ ἀξιώθεις ἐλαμπρύνετο τῷ Ἡρώδῃ μᾶλλον δεσπότην τε αὐτὸν καλῶν καὶ Ἑλλήνων γλωτταν καὶ λόγων 261 βασιλέα καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἐν καὶ ἐξήκοντα ἔτη γενόμενος καὶ ἐπὶ παισίν, ὑπὲρ 15 ὧν γε μέγα οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν, πλήν γε δὴ ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον.

ιη'. Ὀνόμαρχος δὲ ὁ ἐκ τῆς Ἄνδρου σοφιστῆς οὐκ ἐθανυμάζετο μὲν, οὐ μεμπτός δὲ ἐφαίνετο. ἐπαίδευσε μὲν γὰρ κατὰ χρόνους, οὓς Ἀδριανὸς τε καὶ 20 Χρηστος Ἀθήνησι, πρόσσοικος δὲ ὧν τῆς Ἀσίας τῆς Ἰωνικῆς ιδέας οἶον ὀφθαλμίας ἔσπασε, σπουδαζομένης μάλιστα τῇ Ἐφέσῳ, ὅθεν ἐδόκει τισὶν οὐδ' ἠκροᾶσθαι Ἡρώδου καταψευδομένοις τοῦ ἀνδρός· τὸ μὲν γὰρ τῆς ἐρμηνείας παρέφθορεν ἔσθ' ὅπη δι' 25 ἦν εἰρηκα αἰτίαν, αἱ δὲ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων Ἡρώδειοί τε καὶ ἀπορρήτως γλυκείαι. ἔξεστι δὲ αὐτὸν θεωρεῖν ἐπὶ τοῦ τῆς εἰκόνοσ ἐρῶντος, εἰ μὴ μειρακιεύεσθαι δόξω. εἰρηται δὲ ὧδε· „ὦ κάλλος ἔμψυχον ἐν ἀψύχῳ σώματι, τίς ἄρα σε δαι- 30 599 μόνων ἐδημιούργησεν; πειθῶ τις ἢ χάρις ἢ αὐτὸς ὁ Ἔρως, ὁ τοῦ κάλλους πατήρ; ὡς

πάντα σοι πρόσεστιν ἐν ἀληθείᾳ προσώπου
στάσις χροᾶς ἄνθος βλέμματος κέντρον
μειδιάμα κεχαρισμένον παρειῶν ξερευθός
ἀκοῆς ἴχνος. ἔχεις δὲ καὶ φωνὴν μέλλουσαν
5 αἰεὶ. τάχα τι καὶ λαλεῖς, ἀλλ' ἐμοῦ μὴ παρ-
όντος, ἀνέραστε καὶ βάσκανε, πρὸς πιστὸν
ἐραστὴν ἄπιστε. οὐδενός μοι μετέδωκας
ῥήματος· τοιγαροῦν τὴν φρικωδεστάτην
ἄπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς ἀρὰν ἐπὶ σοὶ θήσο-
10 μαι· εὐχομαί σοι γηρᾶσαι.“ τελευτήσαι δὲ
αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθήνησι, οἱ δὲ οἶκοι, μεσαιπόλιόν τε
καὶ παριόντα ἐς γῆρας, γενέσθαι δὲ ἀγροικότερον τὸ
εἶδος καὶ κατὰ τὸν Μάρκου τοῦ Βυζαντίου αὐχμὸν.
ιδ'. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Ἡρακλείδῃ
15 μὲν ἐναντία ἐπαίδευσε τὸν Ἀθήνησι θρόνον κατε-
ληφότι, λόγον δὲ ἐπεμελήθη πολιτικοῦ καὶ εὐ κεκο-
λασμένου, ἦττον δὲ ἀγωνιζομένου, περιβολὴ γὰρ
ἄπεστιν αὐτοῦ καὶ πνεῦμα. ὄντι δὲ αὐτῷ κακῷ τὰ
ἐρωτικά γίγνεται παῖς ἐξ ἀδίκων γάμων Ῥουφίνος
20 ὁ ἐπ' αὐτῷ σοφιστεύσας οὐδὲν γόνιμον, οὐδὲ ἐκ
καρδίας, ἀλλὰ τῶν ἐκείνου κομματίων τε καὶ νοιδίων
ἐχόμενος, ἐφ' ᾧ καὶ λαβὼν αἰτίαν ἐξ ἀνδρός σοφοῦ
„οἱ νόμοι“ ἔφη „διδόασί μοι χοῦσθαι τοῖς πατρός,“
καὶ ὅς „διδόασι μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τοῖς κατὰ νόμους
25 γεγυνοσί“. καθάπτονται δὲ αὐτοῦ τινες καὶ τὸ
σταλήναι ἐς Μακεδονίαν μισθωτὸν οἰκίας οὐδὲ εὐ
πραπτούσης. ἀλλ' ἀφείσθω τῶν τοιούτων· εὐροις 600
μὲν γὰρ ἂν καὶ τῶν πολὺ σοφῶν ἐνίους πολλὰ καὶ
ἀνελεύθερα ὑπὲρ χρημάτων πράξαντας, οὐ μὴν τὸν
30 γε Ἀπολλώνιον τοῦτον, κοινὴν τε γὰρ παρέσχε τὴν
οὐσίαν τῶν Ἑλλήνων τοῖς δεομένοις, καὶ οὐ βαρὺς
ἦν ὑπὲρ μισθοῦ ξυμβῆναι. ἐτελεύτα δὲ ἐβδομη-

κοντούτης Ἀθήνησιν ἔχων ἐντάφιον τὴν ἐξ ἀπάντων
Ἀθηναίων εὐνοίαν. Ἀδριανοῦ μὲν καὶ Χρηστοῦ
τῶν σοφιστῶν ἀκροατὴς ἐγένετο, ἀμφοῖν δὲ ἀφέστη-
κεν, ὅσων οἱ μὴ ἀκούσαντες. ἐφεώρα δὲ τὰς ὑποθέ-
σεις ὑπεξιῶν μὲν τοῦ κοινοῦ, καιρὸν δὲ πλείω τοῦ 5
ξυμμέτρου.

κ'. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀθηναῖος ὀνόματος
μὲν ἠξιώθη καθ' Ἑλληνας, ὡς ἱκανὸς τὰ δικανικά 262
καὶ τὰ ἀμφὶ μελέτην οὐ μεμπτός, ἐπαίδευσε δὲ
Ἀθήνησι καθ' Ἡρακλείδην τε καὶ τὸν ὁμώνυμον 10
τοῦ πολιτικοῦ θρόνου προεστὼς ἐπὶ ταλάντῳ. δια-
πρεπῆς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ γενόμενος ἐν τε πρε-
σβείαις ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐπρέσβευσεν ἐν τε λει-
τουργίαις, ὡς μεγίστας Ἀθηναῖοι νομίζουσι, τὴν τε
ἐπώνυμον καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὄπλων ἐπετροπή καὶ τὰς 15
301 ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἤδη γηράσκων, Ἡρακλείδου
μὲν καὶ Δογίμου καὶ Γλαύκου καὶ τῶν τοιούτων
ἱεροφαντῶν εὐφρονία μὲν ἀποδέων, σεμνότητι δὲ καὶ
μεγαλοπρεπείᾳ καὶ κόσμῳ παρὰ πολλοὺς δοκῶν
τῶν ἄνω. 20

Πρεσβεύων δὲ παρὰ Σεβῆρον ἐν Ρώμῃ τὸν II
αὐτοκράτορα ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφι-
στὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα, καὶ ἀπῆλθεν ὁ μὲν
τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεῖς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος δῶρα
ἔχων. διαδόντος δὲ τοῦ Ἡρακλείδου λόγον οὐκ 25
ἀληθῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς αὐτίκα δὴ βαδιου-
μένου ἐς Λιβύην, ἠνίκα [Λεπτίνης] ἦν ὁ αὐτοκρά-
τωρ ἐκεῖ καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συνῆγεν,
καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „ῶρα σοι ἀναγινώσκειν
τὸν πρὸς Λεπτίνην“ „σοὶ μὲν οὖν“, ἢ δ' ὁ Ἀπολ- 30
λώνιος, „καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέ-
γραπται“.

III Βαλβίδα μὲν δὴ τοῦ λόγου ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς Ἀδριανοῦ ἰδέας βέβληται ἅτε δὴ καὶ ἀκροατῆς γενόμενος, παραλλάττει δὲ ὁμως ἐς ἑνθμοὺς ἐμμέτρους τε καὶ ἀναπαύοντας, οὓς εἰ φυλάξαιτο, σεμνοπρεπῆς τὴν ἀπαγγελίαν δοκεῖ καὶ βεβημῶς. τουτὶ δὲ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἐπ' ἄλλων μὲν ὑποθέσεων, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις πρὸς μὴ θάπτειν „ὕψηλὴν ἄρον, ἄν- 602 θρωπε, τὴν δ᾿ ἄδα. τί βιάξῃ καὶ κατάρχεις 10 κάτω καὶ βασανίζεις τὸ πῦρ; οὐράνιον ἐστὶν, αἰθέριόν ἐστιν, πρὸς τὸ ξυγγενὲς ἔρχεται τὸ πῦρ. οὐ κατάρχει νεκρούς, ἀλλ' ἀνάγει θεούς. ἰὼ Προμηθεῦ θαδοῦχε καὶ πυρφόρε, οἶά σου τὸ δῶρον ὑβρίζεται νε- 15 κροῖς ἀναισθήτοις ἀναμίγνυται. ἐπάρηξον βοήθησον κλέψον, εἰ δυνατόν, κἀκεῖθεν τὸ πῦρ.“ παρεθέμην δὲ ταῦτα οὐ παραιτούμενος αὐτὸν τῶν ἀκολάστων ἑνθμῶν, ἀλλὰ διδάσκων, ὅτι μὴδὲ τοὺς σφρονεστέρους ἑνθμοὺς 20 ἠγνῶει. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη πολὺς καὶ ἐν τῷ Ἀθηναίων δήμῳ πνεύσας, ἐτάφη δὲ ἐν τῷ προαστείῳ τῆς Ἐλευσινάδε λεωφόρον. ὄνομα μὲν δὴ τῷ προαστείῳ Ἱερὰ συκῆ, τὰ δὲ Ἐλευσινόθεν Ἱερὰ, ἐπειδὴν ἐς ἄστν 25 ἄρῳσιν, ἐκεῖ ἀναπαύουσιν.

κά. Ἀναγράψω καὶ Πρόκλον τὸν Ναυκρατίτην εἰδῶς εὖ τὸν ἄνδρα, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν ἐμῶν διδασκάλων εἰς οὗτος. Πρόκλος τοίνυν ἦν μὲν τῶν 603 οὐκ ἀφανῶν κατ' Αἴγυπτον, στασιάζουσαν δὲ ἰδῶν 30 τὴν Ναυκρατίαν καὶ παρὰ τὰ ἥδη πολιτεύοντας τὴν Ἀθήνησιν ἡσυχίαν ἡσπάσατο καὶ ὑπεκπεύσας ἐκεῖ ἔξῃ πολλὰ μὲν ἀγαθῶν χρήματα, πολλοὺς δὲ οἰκέ-

τας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν μεγαλοπρεπῶς κεκοσμημένην. εὖ δὲ ἀκούων Ἀθήνησιν καὶ τὸν ἐν μειρακίῳ χρόνον ἠυδοκίμησε πολλῶ μᾶλλον ἀνῆρ γενόμενος, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ βίου αἰρέσει, 5 263 ἔπειτα, οἶμαι, καὶ ἐπὶ εὐεργετήματι γενομένῳ μὲν περὶ ἓνα Ἀθηναίων, δήλωσιν δὲ παρασχομένῳ χρηστοῦ ἤθους· ἐς γὰρ τὸν Πειραιᾶ ἐσπλεύσας ἤρετό τινα τῶν αὐτόθεν, εἰ ὁ δεῖνα καλῶς Ἀθήνησιν ζῆ καὶ εὖ πράττει, ἠρώτα δὲ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ξένου, ᾧ προσέμιξεν Ἀθήνησιν νέος ὢν, ὅτε δὴ καὶ Ἀδρια- 10 ῶν ἐφοίτα. μαθὼν δὲ αὐτὸν εἶναι τε καὶ ζῆν, ἐκπεσεῖσθαι δὲ αὐτίκα τῆς οἰκίας διακηρυττομένης ἐπ' ἀγορᾶς πρὸς δραχμὰς μυρίας, ἃς ἐπ' αὐτῇ ἐδεδά- νειστο, ἐπεμψεν αὐτῷ τὰς μυρίας μὴδὲ ἀνελεθῶν 15 πῶ ἐς τὸ ἄστν εἰπὼν „ἐλευθέρωσον τὴν οἰκίαν, ἵνα μὴ σε κατηγῆ ἴδω“. ταῦτα μὴ πλουσίῳ μόνον ἠγῶμεθα, ἀλλὰ καὶ τῷ πλούτῳ καλῶς χρωμένου πεπαιδευμένου τε ἱκανῶς καὶ τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦντος.

Ἐκτίησατο δὲ καὶ οἰκίας, δύο μὲν ἐν ἄστει, μίαν II δὲ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἄλλην Ἐλευσίνι. ἐφοίτα δὲ αὐτῷ 20 καὶ ἀπ' Αἴγυπτου λιβανωτὸς ἐλέφας μύρον βίβλος βιβλία καὶ πᾶσα ἢ τοιάδε ἀγορά, καὶ ἀποδιδόμενος αὐτὰ τοῖς διατιθεμένοις τὰ τοιαῦτα οὐδαμοῦ φιλοχρήματος ἔδοξεν οὐδὲ ἀνελεύθερος, οὐδὲ ἐραστῆς τοῦ πλείονος, οὐδὲ ἐπικέρδια μαστεύων ἢ τόκους, 25 ἀλλ' αὐτὸ ἀγαθῶν τὰ ἀρχαίων. νίψω τε ἀσώτῳ περὶ ἀλεκτρονῶν τροφήν περὶ τε ὀρυγῶν κυνῶν τε καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων ξυννεάζων μᾶλλον ἢ ἐπιπλήττων καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχων αἰτίαν „θάττον“ ἔφη „μεταβαλεῖ τὸ μετὰ γερόντων παίξειν ἢ μετὰ ἡλί- 30 κων“. ἀποθανόντος δὲ αὐτῷ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς 604 γυναικὸς ἐπὶ παλλακῇ ἐγένετο διὰ τὸ καὶ γηράσκου-

τας ὀφθαλμούς ἐπάγεσθαι, θηλυτάτη δὲ αὐτῇ γε-
νομένη πᾶσαν ἐφίεις ἠνίαν οὐκ ἀγαθὸς ἔδοξε προ-
στάτης τοῦ οἴκου.

III

Τὰ δὲ τῆς μελέτης πάτρια τῶ ἀνδρὶ τούτῳ διέ-
κειτο ὧδε· ἑκατὸν δραχμὰς ἅπαξ καταβαλόντι ἐξῆν
ἀκροῦσθαι τὸν αἰὶ χρόνον. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ θήκη
βιβλίων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὧν μετῆν τοῖς ξυλληγομέ-
νοις ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως. ὡς δὲ μὴ συρίτ-
τοιμεν ἀλλήλους, μηδὲ σκώπτοιμεν, ἃ ἐν ταῖς τῶν
σοφιστῶν ξυνουσίαις φιλεῖ γίνεσθαι, ἀθροοὶ ἐσεκα-
λούμεθα καὶ ἐκαθήμεθα ἐσκληθέντες οἱ μὲν παῖδες
καὶ οἱ παιδαγωγοὶ μέσοι, τὰ μειράκια δὲ αὐτοί. τὸ
μὲν οὖν διαλεχθῆναι αὐτὸν ἐν σπανιστοῖς ἔκειτο,
ὅτε δὲ ὀρηθήσειεν ἐς διάλεξιν, ἰππιάζοντι τε ἔρκει
καὶ γοργιάζοντι. ἡ μελέτη δὲ τῆς προτεραίας προ-
εωραμένη ἐσεκκυλείτο. τὸ δὲ μνημονικὸν ἐνενηκον-
τούτης ἤδη γηράσκων καὶ ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρ-
ρωτο, καὶ ἐρηγήνευε μὲν κατὰ φύσιν, Ἀδριάνειοι δὲ
ἦσαν αἱ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων.

20

κβ. Φοῦνιξ δὲ ὁ Θεταλὸς οὐδὲ θαυμάσαι
ἄξιος, οὐδὲ αὖ διαβαλεῖν πάντα. ἦν μὲν γὰρ τῶν
Φιλάρχῳ πεφοιτηκότων, γνῶναι δὲ ἀμείνων ἢ ἐρ-
μηνεύσαι, τάξιν τε γὰρ τὸ νοηθὲν εἶχε καὶ οὐθὲν
ἔξω καιροῦ ἐνοεῖτο, ἢ δὲ ἐρμηνεῖα διεσπάσθαι τε
ἐδόκει καὶ ὀρθοῦ ἀφέστηκέναι. ἐδόκει δὲ ἐπιτηδειό-
τερος γερονέυαι τοῖς ἀρχομένοις τῶν νέων ἢ τοῖς

264

ἔξιν τινὰ ἢδὴ κεκτημένοις, τὰ γὰρ πράγματα γυννὰ
ἔξέκειτο καὶ οὐ περιήμπισχεν αὐτὰ ἢ λέξις. ἐβδομη-
κοντούτης δὲ ἀποθανὼν Ἀθήνησιν ἐτάφη οὐκ ἀφα-
νῶς, κείται γὰρ πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πολέμων ἐν δε-
ξιά τῆς Ἀκαδημίανδε καθόδου.

κγ. Ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἔλλογιμώτατον 605

Δαμιανὸν τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξηγήσθων
Σώτηροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι
Κῦροί τε καὶ Φύλακες, ἀθύσματα γὰρ τῶν Ἑλλή-
νων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου
ἄξιοι. Δαμιανῷ τοίνυν ἔλλογιμώτατον μὲν καὶ τὸ
ἄνω γένος καὶ πλείστου ἄξιοι τῆ Ἐφέσῳ, εὐδοκι-
μώτατοι δὲ καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ φύντες, ξυγκλήτου
γὰρ βουλῆς ἀξιούνται πάντες ἐπ' εὐδοξία θαυμα-
ζόμενοι καὶ ὑπεροψία χρημάτων, αὐτὸς τε πλούτῳ
ποικίλῳ καὶ πολυπρεπεῖ κατεσκευασμένος ἐπήρκει
μὲν καὶ τοῖς δεομένοις τῶν Ἐφεσίων, πλείστα δὲ
ἠφέλει τὸ κοινὸν χρήματά τε ἐπιδιδούς καὶ τὰ ὑπο-
δεωκότα τῶν δημοσίων ἔργων ἀνακτώμενος. συνῆ-
ψε δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῆ Ἐφέσῳ κατατείνας ἐς αὐτὸ
τὴν διὰ τῶν Μαγνητικῶν καθόδου. ἔστι δὲ αὕτη
στοὰ ἐπὶ στάδιον λίθου πᾶσα, νοῦς δὲ τοῦ οἰκοδο-
μήματος μὴ ἀπειναῖ τοῦ ἱεροῦ τοὺς θεραπεύοντας,
ὁπότε ὑοί. τοῦτο μὲν δὴ τοῦργον ἀπὸ πολλῶν χρη-
μάτων ἀποτελεσθὲν ἐπέγραψεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυ-
ναϊκός, τὸ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστιατήριον αὐτὸς ἀνέθηκε
μεγέθει τε ἐξάρως ὑπὲρ πάνθ' ὁμοῦ τὰ παρ' ἑτέροις
καὶ λόγου κρείττω περιβαλὼν κόσμον, ὠράισται γὰρ
Φοργίῳ λίθῳ, οἶος οὐπω ἐτμήθη. πλούτῳ δὲ χρῆ-
σθαι καλῶς ἐκ μειρακίου ἤρξατο Ἀριστείδου γὰρ
δὴ καὶ Ἀδριανοῦ κατελιηφότοι τοῦ μὲν τὴν Σιμόρ-
ναν, τοῦ δὲ τὴν Ἐφεσον, ἠκροάσατο ἀμφοῖν ἐπὶ
μυρίαις εἰπὼν πολλῷ ἥδιον ἐς τοιαῦτα δαπανᾶν
παιδικὰ ἢ ἐς καλοὺς τε καὶ καλὰς, ὥσπερ ἔνιοι. καὶ
ὁπόσα ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀναγέγραφα Δα-
μιανοῦ μαθὼν εἶρηκα εὖ τὰ ἀμφοῖν εἰδότος. πλού-
606του δὲ ἐπίδειξιν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἀνακείνα εἶχεν·
πρῶτα μὲν ἢ γῆ πᾶσα, ὁπόσην ἐκέκτητο, ἐκπεφυ-

II

III

τευμένη δένδρεσι καρπίμοις τε καὶ εὐσκίοις, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ καὶ νῆσοι χειροποίητοι καὶ λιμέναων προχώσεις βεβαιοῦσαι τοὺς ὄρους καταρούσαις τε καὶ ἀφεισίσαις ὀλάσαι, οἰκίαι τε ἐν προαστείοις αἱ μὲν κατεσκευασμένοι τὸν ἐν ἄστει τρόπον, αἱ δὲ ἀντροάει, ἔπειτα αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦθος οὐ πᾶν ἀσπαζομένον κέρδος, οὐδὲ ἐπαινοῦντος τὸ ἐξ ἅπαντος λαμβάνειν, ἀλλ' οὐς αἰσθοῖτο ἀποροῦντας προῖκα τοῦτοις τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν δίδόντος. παραπλήσιον δὲ ἦν κἂν τοῖς σοφιστικοῖς τῶν λόγων, οὐς γὰρ αἰσθοῖτο ἀποροῦντας ἐξ ὑπερορίων ἔθνων ἤκοντας, ἠφίει τοῦτοις τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, μὴ λάθοιεν δαπανώμενοι.

IV Ἦν δὲ δικανικοῦ μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικοῦ δὲ δικανικώτερος. προῖων δὲ ἐς γῆρας μεθῆκεν ἄμφω τὰς σπουδὰς τὸ σῶμα καταλυθεὶς μᾶλλον ἢ τὴν γνώμην· τοῖς γοῦν κατὰ κλέος αὐτοῦ φοιτῶσιν ἐς τὴν Ἐφεσον παρέχων ἑαυτὸν ἀνέθηκε κάμοι τινα ξυνουσίαν πρώτην τε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, καὶ εἶδον ἄνδρα παραπλήσιον τῷ Σοφοκλείῳ ἵππῳ, 265 νωθρὸς γὰρ ὑφ' ἡλικίας δοκῶν νεάζουσαν ὄρμην ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀνεκτάτο. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἔτη βιοῦς ἑβδομήκοντα καὶ ἑτάφη ἐν προαστείῳ τινὶ τῶν ἑαυτοῦ, ᾧ μάλιστα ἐνεβίωσεν.

25 κδ'. Ἀντιπάτρῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρὶς μὲν ἦν Ἰεράπολις, ἐγκαταλειπτά δὲ αὕτη ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν εὐπραγούσαις, πατὴρ δὲ Ζευξίδημος τῶν ἐπιφανεστάτων ἐκείνη, Ἀθριανῶ δὲ καὶ Πολυδεύκει 607 φοιτήσας ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκου μᾶλλον ἤρμοσται, 30 τὰς ὁρμὰς τῶν νοημάτων ἐκλύων τοῖς τῆς ἑρμηνείας ὄφθμοις. ἀκροασάμενος δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβὲς ἐκείνου ἔμαθεν.

αὐτοσχέδιος δὲ ὢν οὐδὲ φροντισμάτων ἡμέλει, ἀλλ' Ὀλυμπικούς τε ἡμῖν διῆει καὶ Παναθηναίους καὶ ἐς Ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα, ὑφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείοις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεὶς λαμπρὸν τι ἐν αὐταῖς ἤχησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ 5 δὴ ἀποπεφάνθῳ μελετῆσαι μὲν καὶ ξυγγράφαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὺς βέλτιον, ἐπιστεῖλαι δὲ μηδένα ἄμεινον, ἀλλ' ὥσπερ τραγωδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν τοῦ δράματος εὖ ξυνιέντα ἐπάξια τοῦ βασιλείου προσώπου φθέγγασθαι. σαφήνειάν τε γὰρ τὰ 10 λεγόμενα εἶχε καὶ γνώμης μέγεθος καὶ τὴν ἑρμηνείαν ἐκ τῶν παρόντων καὶ ξὺν ἠδονῇ τὸ ἀσύνδετον, ὃ δὴ μάλιστα ἐπιστολήν λαμπρύνει.

II Ὑπάτοις δὲ ἐγγραφεὶς ἤρξε μὲν τοῦ τῶν Βιδυνῶν ἔθνους, δόξας δὲ ἐτοιμώτερον χρῆσθαι τῷ ξίφει 15 τὴν ἀρχὴν παρελύθη. βίου μὲν δὴ ὀκτώ καὶ ἐξήκοντα ἔτη τῷ Ἀντιπάτρῳ ἐγένετο καὶ ἑτάφη οἴκοι, λέγεται δὲ ἀποθανεῖν καρτερίᾳ μᾶλλον ἢ νόσῳ· διδάσκαλος μὲν γὰρ τῶν Σεβήρου παίδων ἐνομίσθη καὶ θεῶν διδάσκαλον ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαύ- 20 νοις τῆς ἀκροάσεως, ἀποθανόντος δὲ τοῦ νεωτέρου σφῶν ἐπ' αἰτία, ὡς τῷ ἀδελφῷ ἐπιβουλεύοι, γράφει πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολήν μοναδίαν ἐπέχουσαν καὶ θρήνον, ὡς εἷς μὲν αὐτῷ ὀφθαλμὸς ἐκ 25 δυοῖν, χεῖρ δὲ μία, καὶ οὐς ἐπαίδευσεν ὄπλα ὑπὲρ ἀλλήλων αἰρεσθαι, τούτους ἀκούοι κατ' ἀλλήλων ἠρμένους. ὑφ' ὧν παροξυνθῆναι τὸν βασιλέα μὴ ἀπιστῶμεν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἰδιώτην ταῦτα παρῶξυνε βου- 30 λόμενόν γε τὸ δοκεῖν ἐπιβεβουλεύσθαι μὴ ἀπιστεῖσθαι. 608 κέ. Πολὺς ἐν σοφιστῶν κύκλῳ καὶ Ἐρμιοκρά- τῆς ὁ Φωκαεὺς ἄδεται φύσεως ἰσχὺν δηλώσας παρὰ πάντας, οὐς ἑρμηνεύω, οὐδενὶ γὰρ θαυμα-

σίῳ σοφιστῇ ξυγγενόμενος, ἀλλὰ Ρουφίνου τοῦ Συμωναίου ἀκηκοὺς τὰ σοφιστικά τολμῶντος μᾶλλον ἢ κατορθοῦντος ἐρμήνευσε ποικιλώτατα Ἑλλήνων 609 καὶ ἔγνω καὶ ἔταξεν, οὐ τὰς μὲν τῶν ὑποθέσεων, 5 τὰς δὲ οὐχί, ἅπαξ δὲ πάσας τὰς μελετωμένας, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐσχηματισμένας εὐ διέθετο ἀμφιβολίας τε πλείστας ἐπινοήσας καὶ τὸ σημαννόμενον ἐγκαταμίξας τῷ ὑφειμένῳ.

II Πάππος μὲν δὴ αὐτῷ ἐγένετο Ἄτταλος ὁ Πολέ- 10 μωνος τοῦ σοφιστοῦ παῖς, πατὴρ δὲ Ρουφιμιανὸς ὁ ἐκ Φωκαίας, ἀνὴρ ὑπάτος Καλλιστῶ γήμας τὴν Ἄτταλον. τελευταῖαντος δὲ αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἐς 610 διαφορὰν κατέστη πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα οὕτω τι 266 ἀπαραίτητον, ὥς μὴδὲ δάκρυον ἐπ' αὐτῷ τὴν Καλ- 15 λιστῶ ἀφείναι ἐν μειρακίῳ ἀποθανόντι, ὅτε δὴ καὶ τοῖς πολειμωτάτοις ἐλεινὰ τὰ τῆς ἡλικίας φαίνεται. καὶ τοῦτο οὕτως μὲν ἀκούσαντι κακία τοῦ μαιρα- κίου προσκείσεται μᾶλλον, εἰ μὴδὲ μήτηρ ἐπ' αὐτῷ 20 τι ἔπαθεν, λογιζομένῳ δὲ τὴν αἰτίαν καὶ ὅτι τὴν μητέρα ἀπέστερξεν ἐπὶ δούλου ἔρωτι, ὁ μὲν ξυμ- βαίνων τοῖς νόμοις φαίνοιτο ἂν, οἱ δὲ δώκασι τὸ ἐπὶ ταῖς τοιαῖσδε αἰτίαις καὶ ἀποκτείνειν, ἢ δὲ ἀξία μισεῖν καὶ τοῖς οὐ προσήκουσιν ὑπὲρ ὧν ἑαυτὴν τε καὶ τὸν υἱὸν ἤσχυνεν.

III 25 Ὡσπερ δὲ ταύτην ὁ Ἐρμοκράτης διαφεύγει τὴν αἰτίαν, οὕτως ἐκείνην οὐκ ἂν διαφύγοι· τὸν γὰρ πατρῶον οἶκον βαθὺν αὐτῷ παραδοθέντα κατεδα- πύνησεν οὐκ ἐς ἵπποτροφίας οὐδὲ ἐς λειτουργίας, ἀφ' ὧν καὶ ὄνομά ἐστιν ἄρασθαι, ἀλλ' ἐς ἄκρατον 30 καὶ ἐταίρους οἶους παρασχεῖν καὶ κωμωδία λόγον, οἶον παρέσχον λόγον οἱ Καλλιῶν ποτὲ τὸν Ἴππολί- κων κολακεύσαντες.

Ἀντιπάτρου δὲ παρεληλυθότος ἐς τὰς βασιλείους 4 ἐπιστολὰς ἤδη ἀσπαζομένου τε ἀρόμοσαι οἱ τὴν ἑαυ- τοῦ θυγατέρα πονήσας ἔχουσαν τοῦ εἶδους οὐκ ἐπήδησε πρὸς τὴν ἐκείνου εὐπραγίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς προμνηστρίας ἀναγούσης ἐς τὴν τοῦ Ἀντιπάτρου 5 ἰσχύν, ἣν εἶχε τότε, οὐκ ἂν ποτε ἔφη δουλεῦσαι προικὴ μακρᾷ καὶ πενθεροῦ τύφῳ. ἔξωθούτων δὲ 611 αὐτὸν τῶν συγγενῶν ἐς τὸν γάμον καὶ Διὸς Κόριν- θον ἠρουμέναν τὸν Ἀντίπατρον οὐ πρότερον εἶξεν ἢ Σεβήρον αὐτοκράτορα μεταπέψαντα αὐτὸν ἐς 10 τὴν ἔφω δούναί οἱ τὴν κόρην, ὅτε δὴ καὶ τῶν ἐπι- τηδείων ἐρομένου τινὸς αὐτόν, πότε ἄγοι τὰ ἀνα- καλυπτήρια, ἀστειότατα ὁ Ἐρμοκράτης „ἐγκαλυπ- τήρια μὲν οὐν“ ἔφη „τοιαύτην λαμβάνων“. καὶ 15 διέλυσε μετ' οὐ πολὺ τὸν γάμον ὄρων οὔτε ἰδεῖν ἠδεῖαν οὔτε ἐπιτηδεῖαν τὸ ἦθος.

Καὶ ἀκροατῆς δὲ τοῦ Ἐρμοκράτους ὁ αὐτοκρά- 5 τωρ γενόμενος ἠγάσθη αὐτὸν ἴσα τῷ πάππῳ δω- ρεῖάς τε αἰτεῖν ἀνῆκεν· καὶ ὁ Ἐρμοκράτης „στε- φάνους μὲν“ ἔφη „καὶ ἀτελείας καὶ σιτήσεις 20 καὶ πορφύραν καὶ τὸ ἱερᾶσθαι ὁ πάππος ἡμῖν τοῖς ἀπ' αὐτοῦ παρέδωκεν, καὶ τί ἂν αἰτοίην παρὰ σοῦ τήμερον, ἂ ἐκ τοσοῦτου ἔχω; ἐπεὶ δὲ ἐστὶ μοι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ Πέργαμον Ἀσκληπιοῦ πέριδικα σιτεῖσθαι λιβανωτῶ θυμιώμενον, 25 τὸ δὲ ἄρωμα τοῦτο οὕτω τι σπανιστὸν καθ' ἡμᾶς νῦν, ὥς ψαιστὸν καὶ δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυ- μιᾶσθαι, δέομαι λιβανωτοῦ ταλάντων πεντήκοντα, ἵνα θεραπεύοιμι μὲν τοὺς θεοὺς, θεραπευοίμην δὲ 30 αὐτός.“ ἔδωκε τὸν λιβανωτὸν ξὺν ἐπαίνῳ ὁ αὐτο- κράτωρ ἐρυθριάην εἰπὼν, ἐπειδὴ μικρὰ ἠτήθη.

Ἐντελέμβανε δὲ τῷ Ἐρμοκράτῃ τῶν ἐπιδείξεων VI

πρῶτον μὲν τὸ τοῦ πάππου κλέος, ἢ γὰρ φύσις ἢ ἀνθρωπεία τὰς ἀρετὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τὰς ἐκ πατέρων ἐς παῖδας διαδοθείσας, ὅθεν εὐκλεέστερος μὲν Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐξ Ὀλυμπιονικῶν οἴκου, γεν-
 5 ναϊότερος δὲ στρατιώτης ὁ μὴ ἀστρατεύτων ἠδίοις 612
 τε τῶν ἐπιτηδεύσεων αἱ πατέρων τε καὶ προγόνων
 287 οἴκου, καὶ τέχραι βελτίους αἱ κληρονομούμεναι, ξυνελάμβανε δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ὥρα ἢ περὶ τῷ εἶ-
 δει, καὶ γὰρ ἐπίχαρις καὶ ἀγαλματίας, οἷα ἔφηβοι,
 10 καὶ τὸ θάρσος δὲ τοῦ μειρακίου τὸ ἐν τοῖς πλήθε-
 σιν ἐκπλήξιν ἐς τοὺς πολλοὺς ἔφερεν, ἢ ἐκπλήτ-
 τονται ἄνθρωποι τοὺς τὰ μεγάλα μὴ ξὺν ἀγωνίᾳ
 πράττοντας. ἐδίδου τι καὶ ἡ εὐροια καὶ ὁ τῆς γλώτ-
 τῆς κρότος καὶ τὸ ἐν στιγμῇ τοῦ καιροῦ ξυνορᾶν
 15 τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ἀναγινωσκόμενά τε καὶ λεγόμε-
 να παλαιότερα ὄντα ἢ νέω γε ἐνθυμηθῆναι καὶ
 ἐρημεῦσαι. αἱ μὲν δὴ μελέται τοῦ Ἑρμοκράτους
 ὀκτώ που ἴσως ἢ δέκα καὶ τις λόγος οὐ μακρός, ὃν
 ἐν Φωκαίᾳ διήλθεν ἐν τῷ Πανωνίῳ κρατῆρι. ἐμοὶ
 20 δὲ ἀποπεφάνθω μὴ ἂν τινα ὑπερφωνῆσαι τὴν μει-
 ρακίου τούτου γλώτταν, εἰ μὴ ἀφηρέθη τὸ παρελ-
 θεῖν ἐς ἄνδρας φθόνῳ ἀλόγῳ. ἐτελεύτα δὲ κατ'
 ἐνίους μὲν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι γεγονώς, ὡς δὲ ξνιοι,
 πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ἢ πατρῷα γῆ
 25 καὶ αἱ πατρῷα θῆκαι.

κς'. Ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ Ἡρακλείδης ὁ
 Ἀνίκιος καὶ τὰ οἴκοι μὲν, ἐπειδὴ πατέρων τε ἀγα-
 θῶν ἔφν καὶ ἀρχιερεὺς Ἀνικίων ἐγένετο, τὴν δὲ
 λειτουργησίαν οὖσαν οὐ μεγάλου ἔθνους Ῥωμαίων 613
 30 μεγάλων ἀξιοῦσιν ὑπὲρ ξυμμαχίας, οἶμαι, παλαιᾶς,
 ἐλλογιμώτερος δὲ ὁ Ἡρακλείδης τὰ σοφιστικά, ἀπο-
 χρῶν μὲν γὰρ ξυνεῖναι, ἀποχρῶν δὲ ἐρημεῦσαι καὶ

τοὺς ἀγῶνας ἀπέριττος καὶ τὰς πανηγυρικὰς ἐννοίας
 οὐχ ὑπερβακχεύων.

Ἐκπεσῶν δὲ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀθήνησι ξυστάν- II
 των ἐπ' αὐτὸν τῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Ναυκρατίτου
 5 ἐταίρων, ὧν πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος Μαγ-
 κανὸς ὁ ἐκ Δολίχης ἐγένετο, ἐπὶ τὴν Σμύρναν
 ἐτράπετο θύουσαν μάλιστα δὴ πόλεων ταῖς τῶν σο-
 φιστῶν Μούσαις. νεότητα μὲν οὖν Ἰωνικὴν τε καὶ
 Ἀνδιον καὶ τὴν ἐκ Φρυγῶν καὶ Καρίας ξυνδραμεῖν
 ἐς Ἰωνίαν κατὰ ξυνουσίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐπω μέγα, 10
 ἐπειδὴ ἀρχίδυρος ἀπάσαις ἢ Σμύρνα, ὁ δὲ ἦγε μὲν
 καὶ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης Ἑλληνικόν, ἦγε δὲ τοὺς ἐκ
 τῆς ἐφᾶς νέους, πολλοὺς δὲ ἦγεν Αἰγυπτίων οὐκ
 ἀνηκόους αὐτοῦ ὄντας, ἐπειδὴ Πτολεμαῖῳ τῷ Ναυ-
 15 κρατίτῃ κατὰ Αἴγυπτον περὶ σοφίας ἤρισεν. ἐνέ-
 πλησε μὲν δὴ τὴν Σμύρναν ὀμίλου λαμπροῦ, ὤνησε
 δὲ καὶ πλείω ἕτερα, ἃ ἐγὼ δηλώσω· πόλις ἐς ξένους
 πολλοὺς ἐπεστραμμένη ἄλλως τε καὶ σοφίας ἐρῶν-
 20 τας σωφρόνως μὲν βουλευίσει, σωφρόνως δὲ ἐκκλη-
 σιάσει φυλαττομένη δῆπου τὸ ἐν πολλοῖς τε καὶ 20
 σπουδαίοις κακῇ ἀλίσκεσθαι, ἱερῶν τε ἐπιμελήσεται
 καὶ γυμνασίων καὶ κρηνῶν καὶ στοῶν, ἵνα ἀπο-
 χρῶσα τῷ ὀμίλῳ φαίνοιτο. εἰ δὲ καὶ ναύκληρος ἢ
 πόλις εἴη, καθάπερ ἢ Σμύρνα, πολλὰ καὶ ἄφθονα αὐ-
 25 τοῖς ἢ θάλασσα δώσει. ξυνήρατο δὲ τῇ Σμύρνη καὶ 25
 τοῦ εἶδους ἐλαίου κρήνην ἐπισκευάσας ἐν τῷ τοῦ
 Ἀσκληπιοῦ γυμνασίῳ χρυσῆν τοῦ ὀρόφου, καὶ τὴν
 στεφανηφόρον ἀρχὴν παρ' αὐτοῖς ἤσξεν, ἀφ' ὧν τοῖς
 ἐνιαυτοῖς τίθενται Σμυρναῖοι τὰ ὀνόματα.

614 Ἐπὶ Σεβήρου δὲ αὐτοκράτορός φασιν αὐτὸν 30 III
 σχεδίου λόγου ἐκπεσεῖν αὐλήν καὶ δορυφόρους 268
 δείσαντα. τουτὶ δὲ ἀγοραῖος μὲν τις παθῶν κἄν

αίτιαν λάβοι, τὸ γὰρ τῶν ἀγοραίων ἔθνος ἰταμοὶ καὶ θρασεῖς, σοφιστῆς δὲ ξυμπουδάζων μεираκίοις τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας πῶς ἂν ἀντίσχοι ἐκπλήξει; ἐκροῦει γὰρ σχεδίου λόγου καὶ ἀκροατῆς σεμνῶ προσώπῳ καὶ βραδύς ἐπαινος καὶ τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνήθως, εἰ δὲ καὶ φθόνου ὑποκαθημένου ἑαυτὸν αἰσθοίτο, ὥσπερ ὁ Ἡρακλείδης τὸν τοῦ Ἀντιπάτρου τότε ὑπεωρᾶτο, ἦττον μὲν ἐνθυμηθήσεται, ἦττον δὲ εὐροήσει, αἱ γὰρ τοιαῖδε ὑποψίαι γνώμης ἀχλὺς καὶ δεσμὰ γλώττης.

IV Ἰερὰς δὲ λέγεται κέδρους ἐκτεμῶν δημευθῆναι τὸ πολὺ τῆς οὐσίας, ὅτε δὴ καὶ ἀπίοντι αὐτῶ τοῦ δικαστηρίου ἐπηκολούθουν μὲν οἱ γνώμοι παραμυθούμενοι τε καὶ ἀνέχοντες τὸν ἄνδρα, ἐνὸς δὲ αὐτῶν εἰπόντος „ἀλλ' οὐ μελέτην ἀφαιρήσεται τις, ὦ Ἡρακλείδη, οὐδὲ τὸ ἐπ' αὐτῇ κλέος“, καὶ ἐπιρωραφωθήσαντος αὐτῶ τὸ „εἰς δὴ που λοιπὸς κατερεύεται εὐρέει“ — „φίσικῳ“ ἔφη, ἀστειότατα δὴ ἐπιπαίξας τοῖς ἑαυτοῦ κωκοῖς.

V 20 Δοκεῖ δὲ μάλιστα σοφιστῶν οὗτος τὴν ἐπιστήμην πόνῳ κατακτήσασθαι μὴ ξυγγωρούσης αὐτῶ τῆς φύσεως, καὶ ἔστιν αὐτῶ φρόντισμα οὐκ ἀηδές, βιβλίον ξύμμετρον, ὃ ἐπιγράφεται Πόνου ἐγκώμιον, τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο πρὸ χειρῶν ἔχων ἐνέτυχε 615 25 Πτολεμαίῳ τῶ σοφιστῇ κατὰ τὴν Ναύκρατιν, ὃ δὲ ἤρετο αὐτόν, ὅτι σπουδάξοι, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι πόνου εἶη ἐγκώμιον, αἰτήσας ὁ Πτολεμαῖος τὸ βιβλίον καὶ ἀπαλείψας τὸ πῖ „ᾧρα σοί“ ἔφη „ἀναγιγνώσκων τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκωμίου“. καὶ αἱ διαλέξεις 30 δέ, ἄς Ἀπολλώνιος ὁ Ναυκρατίτης κατ' αὐτοῦ διέλεγετο, ὡς νεωθροῦ καθάπτονται καὶ μοχθοῦντος.

VI Ἡρακλείδου διδάσκαλοι Ἡρώδης μὲν τῶν οὐκ

ἀληθῶς πεπιστευμένων, Ἀδριανὸς δὲ καὶ Χρῆστος ἐν γνησίοις, καὶ Ἀριστοκλέους δὲ ἠκροᾶσθαι αὐτὸν μὴ ἀπιστῶμεν. λέγεται δὲ καὶ γαστρὶ κοίλῃ χορήσασθαι καὶ πλείστα ὀψοφαγῆσαι, καὶ ἡ πολυφαγία αὐτῆ ἐς οὐδὲν αὐτῶ ἀποσκήψαι. ἐτελεύτα γοῦν 5 ὑπὲρ τὰ ὄργοήκοντα ἔτη ἄρτιος τὸ σῶμα καὶ τάφος μὲν αὐτῶ Λυκία λέγεται, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἀπελευθέρους οὐ σπουδαίοις, ὑφ' ὧν καὶ τὴν Ῥητορικὴν ἐκληρουομήθη· ἡ δὲ Ῥητορικὴ γῆδιον δεκατάλαντον ἦν αὐτῶ κατὰ τὴν Σμύρναν ἐσσημένον 10 ἐκ τῶν ἀκροάσεων.

κζ. Μὴ δευτέρα τῶν προειρημένων σοφιστῶν μηδὲ Ἰππόδρομόν τις ἠγείσθω τὸν Θετταλόν, τῶν μὲν γὰρ βελτίων φαίνεται, τῶν δὲ οὐκ οἶδα ὅτι λείπεται. Ἰπποδρόμῳ τοίνυν πατρὶς μὲν ἦν Ἀάρισσα πόλις εὐπράττουσα ἐν Θετταλοῖς, πατήρ δὲ Ὀλυμπιόδωρος παρελθὼν ἵπποτροφία Θετταλοὺς πάντας.

Μεγάλου δὲ ἐν Θετταλία δοκοῦντος τοῦ καὶ 269 ἄπαξ προστῆναι τῶν Πυθίων ὁ Ἰππόδρομος προέ- 20 II στη δις τῶν Πυθικῶν ἄθλων, πλούτῳ τε ὑπερήνεγκε τοὺς ἄνω καὶ κόσμῳ τῶ περὶ τὸν ἀγῶνα καὶ μεγέθει γνώμης καὶ δικαιοσύνη βραβευοῦση τὸ εὐθύ. τὸ γοῦν περὶ τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν ὑπ' αὐτοῦ πραχθὲν οὐδὲ ὑπερβολὴν ἑτέρῳ καταλέλοιπε 25 δικαιοτήτος τε καὶ γνώμης· Κλήμης γὰρ ὁ Βυζάντιος τραγωδίας ὑποκριτῆς ἦν μὲν οἷος οὐπω τις τὴν τέχνην, νικῶν δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οὗς τὸ Βυζάντιον ἐπολιορκεῖτο, ἀπήει ἀμαρτάνων τῆς νίκης, ὡς μὴ δοκίη δι' ἐνὸς ἀνδρὸς κηρύττεσθαι πόλις ὄπλα 30 ἐπὶ Ῥωμαίους ἠρμένῃ. ἄριστα δὲ αὐτὸν ἀγωνισάμενον κἂν τοῖς Ἀμφικτυονικοῖς ἄθλοις οἱ μὲν Ἀμφι-

κτύονες ἀπεψηφίζοντο τῆς νίκης δέει τῆς προειρη-
 μένης αἰτίας, ἀναπηθήσας δὲ ξὺν ὀρμῇ ὁ Ἴππόδρο-
 μος „οὔτοι μὲν“ εἶπεν „ἐρωσάσθων ἐπιορκούντες τε
 καὶ παραγιγνώσκοντες τοῦ δικαίου, ἐγὼ δὲ Κλή-
 5 μεντι τὴν νικῶσαν δίδωμι.“ ἐφέντος δὲ θατέρου
 τῶν ὑποκριτῶν ἐπὶ τὸν βασιλέα, ἠὺδοκίμησε πάλιν
 ἢ τοῦ Ἴπποδρόμου ψῆφος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς
 Ρώμης ἐνίκα ὁ Βυζάντιος.

III

Τοιοῦτος δὲ ὢν ἐς τὰ πλήθη θαυμασία προό-
 10 τητι ἐπὶ τὰς ἐπιδείξεις ἐχρῆτο· παραλαβὼν γὰρ τὴν
 τέχνην φίλαντόν τε καὶ ἀλαζόνα οὔτε ἐς ἔπαινον
 ἑαυτοῦ κατέστη ποτὲ καὶ ἐπέκοπτε τὰς ὑπερβολὰς
 τῶν ἐπαίνων· βοῶντων γοῦν ἐπ’ αὐτῷ ποτε τῶν
 Ἑλλήνων πολλὰ καὶ εὐφημα καὶ πον καὶ τῷ Πολέ-
 15 μωνι ὁμοιούντων αὐτὸν „τί μ’ ἀθανάτοισιν
 εἰσκειῖς“· ἔφη, οὔτε τὸν Πολέμωνα ἀφελόμενος
 τὸ νομίζεσθαι θεῖον ἄνδρα, οὔτε ἑαυτῷ διδοὺς τὸ
 τοιοῦτῳ ὁμοιοῦσθαι. Πρόκλου δὲ τοῦ Ναυκρατίτου 617
 πομπείαν οὐ πρεσβευτικὴν ξυνθέντος ἐπὶ πάντας
 20 τοὺς παιδεύοντας Ἀθήνησι καὶ τὸν Ἴππόδρομον
 ἐγκαταλέξαντος τῷ λοιδορησῶ τούτῳ ἡμεῖς μὲν
 ῥόμιστα λόγου ἀκροάσασθαι πρὸς τὴν τῶν εἰρημέ-
 νων ἡχῶ ξυγκειμένου, ὁ δὲ οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον
 ἔπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ
 25 ταῶ τοῦ ὄρνιθος ὡς ἀναπτεροῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπαί-
 νου. ὧδε μὲν δὴ διέκειτο πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ πρε-
 σβυτέρους καὶ χρόνῳ πολλῷ τε καὶ οὐ πολλῷ
 προειληφότες, ὡς δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἰσηλικας εἶχεν,
 ὑπάρχει μαθεῖν ἐκ τῶνδε· νεανίας ἀπ’ Ἰωνίας
 30 ἦκων Ἀθήναζε διῆει ἐπαίνους τοῦ Ἡρακλείδου
 πέρα ἀχθηδόνοιο· ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἴππόδρο-
 μος ἐν τῇ ἀκροάσει „ὁ νεανίας οὗτος“ ἔφη „ἐρῶ

τοῦ ἑαυτοῦ διδασκάλου. καλὸν οὖν ξυλλαβεῖν αὐτῷ
 τῶν παιδικῶν· καὶ γὰρ ἂν καὶ ξὺν ἐρμαίῳ ἀπέλθοι
 μαθῶν ἐγκωμιάζειν.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔπαινον τοῦ
 Ἡρακλείδου διῆλθεν, οἷος ἐπ’ αὐτῷ οὔπω εἰρηται.
 τὰ δὲ ἐπὶ Διοδότῳ τῷ Καππαδόκῃ δάκρυα καὶ τὸ 5
 ἐσθῆτα μέλαιναν ἐπ’ αὐτῷ ἐνδύναί φῦσιν μὲν παρε-
 σχημένῳ μελέτη ἐπιτηδεΐαν, ἐφήβῳ δὲ ἀποθανόντι
 πατέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκήρυσσε τὸν Ἴππόδρομον καὶ
 περιωπὴν ἔχοντα τοῦ καὶ μεθ’ ἑαυτὸν γενέσθαι
 τινὰς ἀριπρεπεῖς ἄνδρας. τοῦτ’ δὲ μάλιστα ἐν 10
 Ὀλυμπίᾳ ἐδήλωσεν· Φιλοστράτῳ γὰρ τῷ Ἀθηνίῳ
 γνωρίμῳ μὲν ἑαυτοῦ ὄντι, δύο δὲ καὶ εἰκοσιν ἔτη
 γεγονότι ἀναρριπτοῦντί τινα αὐτοσχέδιον πλείστα
 μὲν ἐνέδωκε τῇ τέχνῃ τῶν ἐπαίνων, ὧν τε εἰπεῖν
 ἔδει καὶ μή, ἀξιούσης δὲ καὶ τὸν Ἴππόδρομον τῆς 15
 Ἑλλάδος αὐτίκα παρῆναι, „οὐκ ἐπαποδύσομαι“
 ἔφη „τοῖς ἑμαυτοῦ σπλάγχθοις“. καὶ εἰπὼν ταῦτα
 ἀνεβάλετο τὴν ἀκροάσει ἐπὶ τὴν τῆς θυσίας ἡμέραν. 270
 ταῦτα μὲν οὖν ἔχεται μοι δήλωσιν ἄνδρος πεπαι-
 20 δευμένου φιλανθρώπου τε καὶ πρῶτον τὸ ἦθος. 20
 618 Τὸν δὲ Ἀθήνησι τῶν σοφιστῶν θρόνον κατα- IV
 σχῶν ἐτῶν που τεττάρων ἀπηνέχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῆς
 γυναικὸς καὶ τοῦ πλούτου, ἐκεῖνη γὰρ ἐνεργοτάτη
 γυναικῶν ἐγένετο καὶ φύλαξ ἀγαθὴ χρημάτων,
 ἀμφοῖν τε ἀπόντων ἢ οὐσία ὑπεδίδου. τοῦ γε μὴν 25
 φοιτᾶν ἐς τὰς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεις οὐκ ἡμέλει,
 ἀλλ’ ἐθαμίμει ἐς αὐτὰς ἐπιδείξεων ἕνεκα καὶ τοῦ
 μὴ ἀγροεῖσθαι. βελτίων δὲ κἀκεῖνα ἐφαίνετο ὑπὸ
 τοῦ καὶ μετὰ τὸ πεπαῦσθαι τοῦ παιδεύειν ἀεὶ σπου-
 30 δάζειν. Ἴππόδρομος μὲν γὰρ δὴ πλείστα μὲν ἐξέ-
 μαθεν Ἑλλήνων τῶν γε μετὰ τὸν Καππαδόκην Ἀλέ-
 ξανδρον μνήμην εὐτυχησάντων, πλείστα δὲ ἀνέγνω

μετά γε Ἀμμώνιον τὸν ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, ἐκείνου γὰρ πολυγλωσσοματώτερον ἄνδρα οὕτω ἔγνω. μελέτης δὲ ὁ Ἰππόδρομος οὔτε ἐν ἀργῷ διακωιδόμενος ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλία, ἀλλὰ καὶ κρείττον ὄλβου κτῆμα ἐκάλει αὐτὴν ἐν τῶν Εὐριπίδου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίονος.

V Ἀγροικότερός τε ἂν τὸ εἶδος ὅμως ἀμήχανον εὐγένειαν ἐπεδήλου τοῖς ὅμιμασι γοργόν τε καὶ φαιδρὸν βλέπων. τοῦτ' ἔτι καὶ Μεριστίας ὁ Συμριναῖος ἐν αὐτῷ καθεωρακέναι φησὶν οὐ τὰ δεύτερα τῶν φυσιογνωμονούντων νομισθεῖς ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὴν Σμύρναν μετὰ τὸν Ἡρακλείδην ὁ Ἰππόδρομος οὕτω πρὸ τούτου ἦκων, ἀποβάς δὲ τῆς νεῶς ἀπῆει ἐς ἀγοράν, εἴ τῳ ἐντύχοι πεπαιδευμένῳ τὰ ἐργώρια. 15 ἰερὸν δὲ κατιδὼν καὶ παιδαγωγούς τε προσκαθημένους ἀκολούθους τε παῖδας ἄχθη βιβλίον ἐν πήραις ἀνημμένους ξυνῆκεν, ὅτι παιδεύοι τις ἐνδον τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἔσω παρῆει καὶ προσειπῶν τὸν Μεριστίαν ἐκάθητο ἐρωτῶν οὐδέν. ὁ μὲν δὴ Μεριστίας 20 ὤτετο ὑπὲρ μαθητῶν αὐτὸν διαλέξεσθαι οἷ, πατέρα ἴσως ἢ τροφία παιδῶν ὄντα, καὶ ἤρετο, ὑπὲρ ὅτου ἦκοι, ὁ δὲ „πεύση“ ἔφη „ἐπειδὴν αὐτοὶ γενώμεθα“. 619 διακωιδωνίσας οὖν ὁ Μεριστίας τὰ μειράκια „λέγε“, ἔφη „ὅ τι βούλει“. καὶ ὁ Ἰππόδρομος „ἀντιδῶμεν 25 ἀλλήλοις τὴν ἐσθῆτα“ εἶπεν, ἦν δὲ ἄρα τῷ μὲν Ἰπποδρόμῳ χλαμύς, τῷ δὲ αὐτῷ δημηγορικὸν ἱμάτιον. „καὶ τίνα σοι νοῦν ἔχει τοῦτο“; ἢ δ' ὁ Μεριστίας. „ἐπίδειξιν“ ἔφη „σοι μελέτης ποιήσασθαι βούλομαι“. 30 καὶ τὴν γνώμην ἐλαύνεσθαι, τὰς βολὰς δὲ ἀνασκοπῶν τῶν ὁμμάτων καὶ ὁρῶν αὐτὸν ἔννου καὶ καθεστηκότα ἀντέδωκε τὴν ἐσθῆτα ὑπόθεσιν τε αἰτή-

σαντι προὔβαλε τὸν μάγον τὸν ἀποθνήσκων ἀξιοῦντα, ἐπειδὴ μὴ ἐδυνήθη ἀποκτεῖναι μάγον μοιχόν. ὡς δὲ ἐξήσας ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ σμικρὸν ἐπισχῶν ἀνεπήδησεν, μᾶλλον ἐσῆει τὸν Μεριστίαν ὁ τῆς μανίας λόγος καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἐμβρουτησίαν ᾤετο, 5 ἀρξαμένου δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰπόντος „ἀλλ' ἐμαυτὸν γε δύναμαι“ ἐξέπεσεν ἑαυτοῦ ὑπὸ θαύματος καὶ προσδραμῶν αὐτῷ ἰκέτευε μαθεῖν, ὅστις εἶη. „εἰμὶ μὲν“ ἔφη „Ἰππόδρομος ὁ Θετταλός, ἦκα 271 δέ σοι ἐγγυμνασόμενος, ἴν' ἐκμάθοιμι δι' ἐνὸς ἀνδρός οὕτω πεπαιδευμένου τὸ ἦθος τῆς Ἰωνικῆς ἀκροάσεως. ἀλλ' ὄρα με δι' ὅλης τῆς ὑποθέσεως.“ περὶ τέρατα δὲ τοῦ λόγου δρόμος ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν πεπαιδευμένων ἐπὶ τὰς τοῦ Μεριστίου θύρας ἐγένετο, ταχείας τῆς φήμης διαδοθείσης ἐς 15 πάντας ἐπιχωριάζειν αὐτοῖς τὸν Ἰππόδρομον, ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὴν ὑπόθεσιν ἑτέρα δυνάμει μετεχειρίσατο τὰς ἤδη εἰρημένας ἐννοίας παρελθῶν τε ἐς τὸ κοινὸν τῶν Συμριναίων ἀνὴρ ἔδοξε θανμάσιος καὶ οἶος ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ γραφεσθαι. 20 320 Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν τῆς διαλέξεως Πλάτωνος ἀνημμένα καὶ Δίωνος, τὰ δὲ τῆς μελέτης κατὰ τὸν Πολέμωνα ἐρωμένα καὶ πον καὶ ποτιμώτερα, τὰ δὲ τῆς εὐροίας οἷα τοῖς ἀλύπως ἀναγινώσκουσι τὰ σφόδρα αὐτοῖς καθωμιλημένα. Νικαγόρου δὲ τοῦ σοφιστοῦ μητέρα σοφιστῶν τὴν τραγῳδίαν προσειπόντος 25 διορθούμενος ὁ Ἰππόδρομος τὸν λόγον „ἐγὼ δὲ“ ἔφη „πατέρα Ὀμηρον.“ ἐσπούδαζε δὲ καὶ ἀπὸ Ἀρχιλόχου καλῶν τὸν μὲν Ὀμηρον φωνὴν σοφιστῶν, τὸν δὲ Ἀρχιλόχον πνεῦμα. μελέται μὲν δὴ τοῦ ἀνδρός τούτου τριάκοντα ἴσως, ἄρισται δὲ αὐτῶν οἱ Καταναῖοι καὶ οἱ Σκύθαι καὶ ὁ Δημάδης ὁ μὴ ξυγ-

χωρῶν ἀφίστασθαι Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος. ἄδονται δὲ αὐτοῦ καὶ λυρικοὶ νόμοι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῆς νομικῆς λύρας ἤπιετο. ἐτελεύτα δὲ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα καὶ οἴκοι καὶ ἐπὶ νιῶ ἀγροῦ μὲν προστῆναι καὶ οἰκίας ἱκανῶ, παραπλήρη δὲ καὶ ἔκφροσι, τὰ δὲ τῶν σοφιστῶν οὐ πεπαιδευμένω.

κη. Οἱ τὸν Λαοδικέα Οὐάρον λόγων ἀξιούσας αὐτοὶ μὴ ἀξιούστων λόγων, καὶ γὰρ εὐτέλης καὶ διακεκμηνῶς καὶ εὐήθης καὶ ἦν εἶχεν εὐφωμίαν αἰσχύνων καμπαῖς ἁσμάτων, αἷς κὰν ὑποχρησάιτο τις τῶν ἀσελγεστέρων· οὐ διδάσκαλον ἢ ἀκροατὴν τί ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι, εὖ γινώσκων, ὅτι μὴτ' ἂν τοιαῦτα διδάξειέ τις καὶ τοῖς μεμαθηκόσιν ὄνειδος τὸ τοιούτων ἠκροῦσθαι;

15 κθ. Κυρίνω δὲ τῶ σοφιστῆ πατρὶς μὲν Νικομήθεια ἐγένετο, γένος δὲ οὔτε εὐδόκιμον οὔτε αὖ κατεγνωσμένον, ἀλλὰ φύσις ἀγαθὴ παραλαβεῖν μαθή- 621
ματα καὶ παραδοῦναι βελτίων, οὐ γὰρ μνήμην μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνειαν ἤσκει. κομματίας ὁ σοφιστῆς 20 οὗτος καὶ περὶ μὲν τὰ θετικὰ τῶν χωρίων οὐ πολὺς, ἐρρωμένος μὲν καὶ σφοδρὸς καὶ κατασεῖσαι δεινὸς ἀκροατοῦ ὤτα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπεσχεδίαζεν, προσφνεστέρος δὲ ταῖς κατηγορίας δοκῶν ἐπιστεῦσθαι ἐκ βασιλέως τὴν τοῦ ταμείου γλῶτταν, καὶ παρελθῶν 25 ἐς τὸ δυνήθηναί τι οὔτε βαρὺς οὔτε ἀλαζῶν ἔδοξεν, ἀλλὰ προῶς τε καὶ ἑαυτῶ ὅμοιος, οὔτε ἐρασιχρημάτος, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἀριστείδην Ἀθηναῖοι ἄδουσι μετὰ τὴν ἐπίταξιν τῶν φόρων καὶ τὰς νήσους ἐπανελθεῖν σφισιν ἐν τῶ προτέρω τρίβωνι, οὕτω καὶ ὁ 30 Κυρίνος ἀφίκετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἦθη πενία σεμννόμενος. αἰτιωμένων δὲ αὐτὸν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐνδεικτῶν, ὡς προῶτερον περὶ τὰς κατηγορίας ἢ

αὐτοὶ διδάσκουσιν „καὶ μὴν καὶ πολλῶ βέλτιον“ εἶπεν „ὕμᾱς λαβεῖν τὴν ἐμὴν προῶτητα ἢ ἐμὲ τὴν 272
ὑμετέραν ὁμότητα.“ ἐνδειξάντων δὲ αὐτῶν καὶ πόλιν οὐ μεγάλην ἐπὶ πολλαῖς μυριάσιν ἐκράτει μὲν ὁ Κυρίνος τὴν δίκην ἄκαν μάλα, προσιόντες δὲ αὐτῶ 5 οἱ ἐνδεικται „αὕτη σε“ ἔφασαν „ἢ δίκη ἀρεὶ μέγαν παρελθοῦσα ἐς τὰ τοῦ βασιλέως ὤτα“. καὶ ὁ Κυρίνος „οὐκ ἐμοὶ πρόεπον“, ἔφη „ἀλλ' ὑμῖν ἐπὶ τῶ πόλιν ἀοίκητον εἰργάσθαι τιμᾶσθαι.“ ἐπὶ δὲ νιῶ τελευτήσαντι παραμυθουμένων αὐτὸν τῶν προσηκόντων 10 „πότε“ εἶπεν „ἀνῆρ ἢ νῦν θόξω“; Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος οὐ πᾶσιν ὁμολόγει τοῖς ἐκείνου, ἀλλ' ἔστιν ἂ καὶ διέγραφεν οὐκ ὀρθῶς εἰρημένα. τέτραμα δὲ αὐτῶ τοῦ βίου ἔτος ἑβδομηκοστὸν καὶ τὸ 15 σῆμα οἴκοι.

λ'. Φιλίσκος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἰπποδρόμω μὲν συνῆπται γένος, τοῦ δὲ Ἀθήνησι θρόνου προῦστη 622 ἐτῶν ἑπτὰ τὴν ἀτέλειαν τὴν ἐπ' αὐτῶ ἀφαιρεθεῖς, τουτὶ δὲ πῶς συνέβη, δηλώσαι ἀνάγκη· Ἐορδαῖοι Μακεδόνες (ἀνειπόντες ἐς) τὰς οἰκίας λειτουργίας 20 τὸν Φιλίσκον, ὡς δὴ ὑπάρχον αὐτοῖς ἐπὶ πάντας τοὺς ἀπὸ μητέρων, ** ἐφίεσαν· τῆς δίκης τοίνυν γενομένης ἐπὶ τὸν αὐτοκράτορα, Ἀντωνῖνος δὲ ἦν ὁ τῆς φιλοσόφου παῖς Ἰουλίας, ἐστάλη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς τὰ ἑαυτοῦ θησόμενος, καὶ προσφνεῖς τοῖς περὶ 25 τὴν Ἰουλίαν γεωμέτραις τε καὶ φιλοσόφοις εὔρετο παρ' αὐτῆς διὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἀθήνησι θρόνον. ὁ δ', ὥσπερ οἱ θεοὶ Ὀμήρω πεποιήνται οὐ πάντα ἐκόντες ἀλλήλοις διδόντες, ἀλλ' ἔστιν ἂ καὶ ἄκουτες, οὕτω δὴ ἠγροῖαινε καὶ χαλεπὸς ἦν ὡς περιδρομόντι, 30 ὡς δὲ ἠκουσεν εἶναι τινα αὐτῶ καὶ δίκην, ἧς αὐτὸς ἀκροατῆς ἔσοιτο, κελεύει τὸν ἐπιτεταγμένον ταῖς

δίκαιος προειπεῖν οἱ τὸ μὴ δι' ἑτέρου, δι' ἑαυτοῦ δὲ ἀγωνίσασθαι. ἐπεὶ δὲ παρήλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, προσέκρουσε μὲν τὸ βᾶδισμα, προσέκρουσε δὲ ἡ 623
στάσις, καὶ τὴν στολὴν οὐκ εὐσχήμων ἔδοξε καὶ τὴν
5 φωνὴν μιξόθηλος καὶ τὴν γλώτταν ὑπτιος καὶ βλέ-
πων ἑτέρωσέ ποι μᾶλλον ἢ εἰς τὰ νοούμενα· ἐκ τού-
των ἀποστραφείς ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὸν Φιλίσκον
ἐπεστόμιζεν αὐτὸν καὶ παρὰ πάντα τὸν λόγον διείρων
εἰς αὐτὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐρωτήσεις ἐν αὐτῷ στενᾶς
10 ποιούμενος, ὡς δὲ οὐ πρὸς τὰ ἐρωτώμενα αἱ ἀπο-
κρίσεις ἐγένοντο Φιλίσκου „τὸν μὲν ἄνδρα“ ἔφη
„δείκνυσιν ἡ κόμη, τὸν δὲ ῥήτορα ἡ φωνή“, καὶ
μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπικοπάς ἐπήγαγεν ἑαυτὸν
τοῖς Ἑορδαίοις. εἰπόντος δὲ τοῦ Φιλίσκου „σύ μοι
15 λειτουργιῶν ἀτέλειαν δέδωκας δοῦς τὸν Ἀθήνησι
θρόνον“ ἀναβοήσας ὁ αὐτοκράτωρ „οὔτε σύ“ εἶπεν
„ἀτελής οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παιδευόντων· οὐ
γὰρ ἂν ποτε διὰ μικρὰ καὶ δύστηνα λογάρια τὰς
πόλεις ἀφελοίμην τῶν λειτουργησόντων.“ ἄλλ'
20 ὅμως καὶ μετὰ ταῦτα Φιλοστράτῳ τῷ Ἀθηναίῳ λει-
τουργιῶν ἀτέλειαν ἐπὶ μελέτῃ ἐψηφίσατο τέτταρα καὶ
εἰκοσιν ἔτη γερονότι. αἱ μὲν δὴ προφάσεις, δι' ἃς ὁ
Φιλίσκος ἀφηρέθη τὸ εἶναι ἀτελής, αἶδε ἐγένοντο,
μὴ ἀφαιρείσθω δὲ αὐτὸν τὰ περὶ τῷ βλέμματι καὶ
273 25 τῷ φθέρματι καὶ σχήματι ἐλαττώματα τὸ μὴ οὐ
κράτιστα ῥητόρων ἐλληνίσαι τε καὶ συνθεῖναι. ἡ δὲ
ιδέα τοῦ λόγου λάλος μᾶλλον ἢ ἐναγώνιος, διεφαί-
νετο δὲ αὐτῆς καὶ καθαρὰ ὀνόματα καὶ καινοπρεπῆς
ἦχος. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἐπὶ θυγατρὶ καὶ υἱῷ οὐδενὸς
30 ἄξιῳ, μέτρον δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐξή-
κοντα. κεκτημένος δὲ Ἀθήνησι χωρίον οὐκ ἀήδης 624
οὐκ ἐν αὐτῷ ἐτάφη, ἀλλ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, οὗ τίθησι

τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ὁ
πολέμαρχος.

λα'. Αἰλιανὸς δὲ Ῥωμαῖος μὲν ἦν, ἠτιτίκει
δὲ, ὥσπερ οἱ ἐν τῇ μεσογείᾳ Ἀθηναῖοι. ἐπαίνου μοι
δοκεῖ ἄξιος ὁ ἀνὴρ οὗτος, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ καθα- 5
ρὰν φωνὴν ἐξεπόνησε πόλιν οἰκῶν ἑτέρῃ φωνῇ
χρωμένην, ἐπειδ' ὅτι προσρηθεὶς σοφιστῆς ὑπὸ τῶν
χαριζομένων τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐπίστευσεν, οὐδὲ ἐκο-
λάκευσε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, οὐδὲ ἐπήρθη ὑπὸ τοῦ
ὀνόματος οὕτω μεγάλου ὄντος, ἀλλ' ἑαυτὸν εὖ δια- 10
σκεψάμενος ὡς μελέτῃ οὐκ ἐπιτήδειον τῷ ξυγγράφειν
ἐπέθετο καὶ ἐθαυμάσθη ἐκ τούτου. ἡ μὲν ἐπίπαν
ιδέα τοῦ ἀνδρὸς ἀφέλεια προσβάλλουσά τι τῆς
Νικοστράτου ὥρας, ἡ δὲ ἐνίοτε, πρὸς Δίωνα ὄρᾳ
καὶ τὸν ἐκείνου τόνον. 15

Ἐντυχῶν δὲ ποτε αὐτῷ Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος II
βιβλίον ἔτι πρόχειρον ἔχοντι καὶ ἀναγιννώσκοντι
αὐτὸ σὺν ὀργῇ καὶ ἐπιτάσει τοῦ φθέρματος ἤρετο
αὐτόν, ὅ τι σπουδάξοι, καὶ ὃς „ἐκπεπόνηται μοι“
ἔφη „κατηγορία τοῦ Γύννιδος, καλῶ γὰρ οὕτω τὸν 20
625 ἄρτι καθηρημένον τύραννον, ἐπειδὴ ἀσελγεία πάσῃ
τὰ Ῥωμαίων ἤσχυνε.“ καὶ ὁ Φιλόστρατος „ἐγὼ σε“
εἶπεν „ἐθαύμαζον ἂν, εἰ ζῶντος κατηγορήσας“. εἶναι
γὰρ δὴ τὸ μὲν ζῶντα τύραννον ἐπικόπτειν ἀνδρός,
τὸ δὲ ἐπεμβαίνειν κειμένῳ παντός. 25

Ἐφασκε δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος μὴδ' ἀποδεδημημέναι III
ποι τῆς γῆς ὑπὲρ τὴν Ἰταλῶν χώραν, μὴδὲ ἐμβῆναι
ναῦν, μὴδὲ γινῶναι θάλατταν, ὅθεν καὶ λόγου πλείο-
νος κατὰ τὴν Ῥώμην ἤξιούτο ὡς τιμῶν τὰ ἦθη.
Πανσανίου μὲν οὖν ἀκροατῆς ἐγένετο, ἐθαύμαζε δὲ 30
τὸν Ἡρώδη ὡς ποιμιλώτατον ῥητόρων. ἐβίω δὲ
ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἐτελεύτα οὐκ ἐπὶ παισίν,

παιδοποιίαν γὰρ παρητήσατο τῷ μὴ γῆμαί ποτε τοῦτο δὲ εἴτε εὐδαιμον εἴτε ἄθλιον οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ φιλοσοφήσαι.

ββ'. Ἐπεὶ δὲ ἡ τύχη κράτιστον ἐπὶ πάντα τὰ
 5 ἀνθρώπεια, μηδὲ Ἡλιόδωρος ἀπαξιούσθω σοφισ-
 τῶν κύκλου παράδοξον ἀγώνισμα τύχης γενόμενος ἔχειροτονήθη μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος πρόδικος τῆς
 ἑαυτοῦ πατρίδος ἐς τὰ Κελτικά ἔθνη ξὺν ἑτέρῳ, νοσοῦντος δὲ θατέρου καὶ λεγομένου τοῦ βασιλέως
 10 διαγράφειν πολλὰς τῶν δικῶν διέδραμεν ὁ Ἡλιόδω-
 ρος ἐς τὸ στρατόπεδον δείσας περὶ τῆ δίκῃ, ἐσκα-
 λούμενος δὲ θάττον ἢ ἦτο ἐς τὸν νοσοῦντα ἀνε-
 βάλλετο, ὑβριστῆς δὲ ὢν ὁ τὰς δίκας ἐσκαλῶν οὐ
 συνεχώρει ταῦτα, ἀλλὰ παρήγαγεν αὐτὸν ἐς τὰ 626
 15 δικαστήρια ἄκοντά τε καὶ τοῦ γενείου ἔλκων. ὡς δὲ
 ἔσω παρήλθε καὶ θαρραλέον μὲν ἐς τὸν βασιλέα
 εἶδεν, καιρὸν δὲ ἤτησεν ὕδατος, αὐτὴν δὲ τὴν
 παραίτησιν ἐντροχῶς διέθετο εἰπὼν „καινόν σοι
 δόξει, μέγιστε αὐτοκράτορ, ἑαυτόν τις παραγραφό-
 20 μενος μόνος ἀγωνίσασθαι τὴν δίκην ἐντολὰς οὐκ
 274 ἔχων“ ἀναπηθήσας ὁ αὐτοκράτωρ ἄνδρα τε „οἶον
 οὐπω ἔγνωκα, τῶν ἑμαυτοῦ καιρῶν εὖρημα“ καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἐκάλεε τὸν Ἡλιόδωρον ἀνασείων τὴν χεῖρα
 καὶ τὸν κόλπον τῆς χλαμύδος. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν
 25 ἐνέπεσέ τις καὶ ἡμῖν ὁρμὴ γέλωτος οἰομένοις, ὅτι
 διαπτύοι αὐτόν, ἐπεὶ δὲ ἰσπεύειν αὐτῷ τε δημοσίᾳ
 ἔδωκε καὶ παισίν, ὀπόσους ἔχοι, ἐθαυμάζετο ἡ τύχη
 ὡς τὴν ἑαυτῆς ἰσχὺν ἐνδεικνυμένη διὰ τῶν οὕτω
 παραλόγων, καὶ πολλῶ πλέον τοῦτο ἐκ τῶν ἐφεξῆς
 30 ἐδηλοῦτο· ὡς γὰρ ξυνῆκεν ὁ Ἀράβιος, ὅτι κατὰ δαί-
 μονα ἀγαθὸν τὰ πράγματα αὐτῷ προῦβαινε, ἀπε-
 χρήσατο τῆ φορᾶ τοῦ βασιλέως, καθάπερ τῶν

ναυκλήρων οἱ τὰ ἰστία πλήρη ἀνασεύοντες ἐν ταῖς
 εὐπλοίαις καὶ „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „ἀνάθες μοι καιρὸν
 ἐς ἐπίδειξιν μελέτης“, καὶ ὁ βασιλεὺς „ἀκροῶμαι“,
 εἶπε „καὶ λέγε ἐς τόδε· ὁ Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ
 Φιλίππου ἐκπεσὼν καὶ δειλίας φεύγων.“ μελετῶντι 5
 δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν εὖνον παρεῖχεν, ἀλλ' ἠτοίμαζε
 καὶ τὸν ἐξ ἄλλων ἐπαινον φοβερὸν βλέπων ἐς τοὺς
 μὴ ξὺν ἐπαίνῳ ἀκούοντας. καὶ μὴν καὶ προῦστήσατο
 αὐτὸν τῆς μεγίστης τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην συνηγο-
 ριῶν ὡς ἐπιτηδειότερον δικαστηρίοις καὶ δίκαις. 10
 ἀποθανόντος δὲ τοῦ βασιλέως προσετάχθη μὲν τις
 αὐτῷ νῆσος, λαβὼν δὲ ἐν τῇ νήσῳ φοινικὴν αἰτίαν
 ἀνεπέμφθη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς ἀπολογησόμενος τοῖς
 627 τῶν στρατοπέδων ἡγεμόσι, δόξαντι δὲ αὐτῷ καθαροῦ
 εἶναι τῆς αἰτίας ἐπανεῖδη καὶ ἡ νῆσος. καὶ γηράσκει 15
 ἐν τῇ Ῥώμῃ μῆτε σπουδαζόμενος μῆτε ἀμελούμενος.
 γγ'. Ἀσπάσιον δὲ τὸν σοφιστὴν Ῥάβεννα μὲν
 ἠνεργεν, ἡ δὲ Ῥάβεννα Ἴταλοί, Δημοτριάδης δὲ ὁ
 πατὴρ ἐπαίδευσεν εὖ γινώσκων τοὺς κριτικούς τῶν
 λόγων. πολυμαθῆς δὲ ὁ Ἀσπάσιος καὶ πολυήκοος 20
 καὶ τὸ μὲν καινοπρεπὲς ἐπαινῶν, ἐς ἀπειροκαλίαν δὲ
 οὐδαμοῦ ἐκπίπτων ὑπὸ τοῦ ἐν καιρῷ χρῆσθαι οἷς
 γινώσκει. τουτὶ δὲ που καὶ ἐν μουσικῇ κράτιστον,
 οἱ γὰρ καιροὶ τῶν τόνων λύρα τε φωνὴν ἔδωκαν καὶ
 αὐλῶ καὶ μελωδίαν ἐπαίδευσαν. ἐπιμεληθεῖς δὲ τοῦ 25
 δοκίμως τε καὶ σὺν ἀφελείᾳ ἐρμηνεύειν πνεύματος
 τε καὶ περιβολῆς ἠμέλησε, τὸ σχεδιάζειν τε ἐκ φύσεως
 οὐκ ἔχων πόνῳ παρεστήσατο.

Ἦλθε δὲ καὶ ἐπὶ πολλὰ τῆς γῆς μέρη βασιλεῖ τε Π
 ξυνῶν καὶ καθ' ἑαυτὸν μεταβαίνων. προῦστη δὲ καὶ 30
 τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην θρόνου νεάζων μὲν εὐδοκι-
 μώτατος, γηράσκων δὲ ξὺν αἰτία τοῦ μὴ ἑτέρῳ

ἀποστῆναι βούλεσθαι. ἢ δὲ πρὸς τὸν Λήμνιον Φιλό-
στρατον τῷ Ἀσπασίῳ διαφορὰ ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῆς
Ῥώμης, ἐπέδωκε δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ὑπὸ Κασσιανοῦ τε καὶ
Ἀύρηλίου τῶν σοφιστῶν ἀύξηθεισα. ἦν δὲ αὐτοῖν
5 ὁ μὲν Ἀύρηλιος οἶος καὶ ἐν καπηλείοις μελετᾶν πρὸς
τὸν ἐκεῖ οἶνον, ὁ δ' οἶος θρασύνεσθαι μὲν ἐπὶ τὸν
Ἀθήνησι θρόνον διὰ καιρούς, οἷς ἀπεχρήσατο, παι-
δεῦσαι δὲ μηδένα, πλὴν Περίγητος τοῦ Ἀυδοῦ. περὶ
μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς διαφορᾶς εἰρηταί μοι καὶ τί
10 ἂν αὐθις ἐρμηνεύοιμι τὰ ἀποχωρῶντος δεδηλωμένα;
τὸ δὲ εἶναι τι χρηστὸν καὶ παρ' ἐχθροῦ εὐρέσθαι 628
ἐν πολλοῖς μὲν τῶν ἀνθρωπίνων διεφάνη, μάλιστα
δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων· διενεχθέντε γὰρ ὁ μὲν
275 Ἀσπάσιος προσεποίησεν αὐτῷ τὸ σχεδιάζειν ξύν
15 εὐροίᾳ, ἐπειδὴ ὁ Φιλόστρατος καὶ τούτου τοῦ μέρους
ἐλλογίμως εἶχεν, ὁ δ' αὖ τὸν ἑαυτοῦ λόγον τέως
ύλομανοῦντα πρὸς τὴν ἀκριβειαν τὴν ἐκείνου ἐκό-
λασεν.

III Ἡ δὲ ξυγγεγραμμένη ἐπιστολὴ τῷ Φιλοστράτῳ
20 περὶ τοῦ πῶς χρὴ ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν Ἀσπάσιον
τείνει, ἐπειδὴ παρελθὼν ἐς βασιλείους ἐπιστολάς
τάς μὲν ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος ἐπέστελλε, τάς
δὲ οὐ σαφῶς, ὧν οὐδέτερον βασιλεῖ πρέπον· αὐτο-
κράτωρ γὰρ δὴ ὁπότε ἐπιστέλλοι, οὐ δεῖ ἐνθυμημά-
25 των οὐδ' ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δόξης, οὐδ' αὖ ἀσα-
φείας, ἐπειδὴ νόμους φθέγγεται, σαφήνεια δὲ ἐρμηνεύς
νόμον.

IV Πανσανίου μὲν οὖν μαθητῆς ὁ Ἀσπάσιος, Ἰππο-
δρόμον δὲ οὐκ ἀνήκοος, ἐπαίδευε δὲ κατὰ τὴν
30 Ῥώμην ἱκανῶς γηράσκων, ὁπότε μοι ταῦτα ἐγράφετο.
Τοσαῦτα περὶ Ἀσπασίου. περὶ δὲ Φιλοστράτου
Λημνίου καὶ τίς μὲν ἐν δικαστηρίοις ὁ ἀνὴρ οὗτος,

τίς δὲ ἐν δημηγορίαις, τίς δὲ ἐν συγγράμμασι, τίς
δὲ ἐν μελέταις, ὅσος δὲ ἐν σχεδίῳ λόγῳ, καὶ περὶ
Νικαγόρου τοῦ Ἀθηναίου, ὃς καὶ τοῦ Ἐλευσινίου
Ἰεροῦ κήρυξ ἐστέφθη, καὶ Ἀψίνης ὁ Φοῖνιξ ἐφ' ὅσον
προὔβη μνήμης τε καὶ ἀκριβείας, οὐκ ἐμὲ δεῖ γρά- 5
φειν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἀπιστηθεῖην ὡς χαρισάμενος,
ἐπειδὴ φιλία μοι πρὸς αὐτοὺς ἦν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΣ

660

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ
ΦΟΙΝΙΞ.

Ἄ. Ἴων εἶ, ξένε, ἢ πόθεν;

2 ed.

Φ. Φοῖνιξ, ἀμπελουργέ, τῶν περὶ Σιδῶνα καὶ Β.
Τύρον. τὸ δὲ Ἴωνικὸν τῆς στολῆς ἐπιχώριον ἦδη καὶ
ἡμῖν τοῖς ἐν Φοινίκῃς.

Ἄ. Πόθεν οὖν μετεσκεύασθε;

Φ. Σύβαρις Ἴωνικὴ τὴν Φοινίκην κατέσχευ
δροῦ πᾶσαν, καὶ γραφὴν ἐκεῖ ἄν τις, οἶμαι, φύγοι
μὴ τρυφῶν.

Ἄ. Βαδίζεις δὲ ποῖ μετέωρός τε καὶ ὑπὲρ πάντα
10 τὰ ἐν ποσίν;

Φ. Συμβόλου καὶ φήμης, ἀμπελουργέ, δέομαι 4
περὶ εὐπλοίας, φασὶ γὰρ ἡμᾶς ἀφήσειν ἐς τὸν Αἰ-
γαίου αὐτόν· δεινὴ δέ, οἶμαι, ἢ θάλαττα καὶ οὐ
ῥαδία πλεῦσαι. βαδίζω δὲ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τῷ
15 ἀνέμῳ· καὶ γὰρ ὑπὲρ εὐπλοίας πρὸς τοντονὶ τὸν
σκοπὸν θεωροῦσι Φοίνικες.

Ἄ. Σοφοί γε, ὦ ξένε, τὰ ναυτικά ὄντες· ὑμεῖς
γὰρ που καὶ τὴν ἑτέραν ἄρκτον ἐνεσημήνασθε τῷ
οὐρανῷ καὶ πρὸς αὐτὴν πλεῖτε. ὥσπερ δὲ τὰς ναυ-
20 τιλλίας ἐπαινείσθε, οὕτω τὰς ἐμπορίας διαβέβλησθε
ὡς φιλοχρήματοί τε καὶ τρώηται.

Φ. Σὺ δὲ οὐ φιλοχρήματος, ἀμπελουργέ, ζῶν
ἐν ταύταις ταῖς ἀπέλοις καὶ ζητῶν ἴσως ὅστις μὲν
661 ὀπωρεῖ καταβαλὼν σοὶ δραχμὴν τῶν βοτρυῶν, ὅτῳ
δὲ ἀποδώσῃ τὸ γλεῦκος ἢ ὅτῳ τὸν ἀνθοσμῖαν; ὄν,
οἶμαι, καὶ κατορωρηγμένον φῆς ἔχειν ὥσπερ ὁ 5
Μάρον.

Ἄ. Ξένε Φοῖνιξ, εἰ μὲν εἰσὶ που τῆς γῆς Κύ-
κλωπες, οὓς λέγεται ἢ γῆ ἀργοὺς βόσκειν φυτεύον-
τας οὐδέν, οὐδὲ σπείροντας, ἀφύλακτα μὲν τὰ
φρούμενα εἴη ἄν, καίτοι Δήμητρος γε καὶ Διονύσου 10
ὄντα, παλοῖτο δ' ἄν οὐδέν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἄτιμά
6 τε καὶ κωνὰ φύοιτ' ἄν, ὥσπερ ἐν Συῶν ἀγορᾷ
σπείρειν δὲ ὅπου χρῆ καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν καὶ
ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ποιεῖν προσκείμενον τῇ γῇ ὑποκει-
μενον ταῖς ἄραις, ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρῆ καὶ ὠνεῖ- 15
σθαι. δεῖ γὰρ καὶ γεωργία χρημάτων, καὶ ἄνευ
τούτων οὔτε ἀρότην θρέψεις οὔτε ἀμπελουργὸν οὔτε
βουκόλον οὔτε αἰπόλον, οὐδὲ κρατῆρ ἔσται σοὶ πιεῖν
ἢ σπεῖσαι, καὶ γὰρ τὸ ἥδιστον τῶν ἐν γεωργία, τὸ
τρυγᾶν ἀπέλους, μισθοῦ χρῆ πράττειν, εἰ δὲ μή, 20
ἄνοιό τε καὶ ἀργοὶ ἐστήξουσιν, ὥσπερ γεγραμμένα.
ταυτὶ μὲν οὖν, ὦ ξένε, ὑπὲρ παντὸς εἴρηκα τοῦ 284
τῶν γεωργῶν κύκλου, τοῦ μὲν δὲ πολλῶ ἐπιεικέστε-
ρον· οὐ γὰρ ξυμβάλλω ἐμποροῖς, οὐδὲ τὴν δραχ-
μὴν ὅ τι ἐστὶ, γινώσκω, ἀλλὰ βοῦν σίτου καὶ 25
οἴνου τράγον καὶ τοιαῦτα τοιούτων ἢ ὠνοῦμαι ἢ
αὐτὸς ἀποδίδομαι σμικρὰ εἰπὼν τε καὶ ἀκούσας.

662 Φ. Χρυσῆν ἀγορὰν λέγεις, ἀμπελουργέ, καὶ
ἡρώων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ὁ κύων
οὗτος τί ἐθέλει; περίεσι γὰρ με προσκινυζόμενος 30
τοῖς ποσὶ καὶ παρέχων τὸ οὓς ἀπαλόν τε καὶ πρᾶον.

Ἄ. Τοῦ μὲν ἦθος ἐρημεύει σοὶ, ξένε, καὶ ὅτι
Philostratus ed. Kayser.

πρὸς τοὺς δεῦρο ἀφικνουμένους οὕτω μετρίως καὶ χρηστῶς ἔχομεν, ὡς μηδὲ τῷ κυνὶ ξυγχαρῆν ὑλακτεῖν αὐτούς, ἀλλὰ προσδέχεσθαι τε καὶ ὑποπίπτειν ἤκοντας.

5 Φ. Ἐξεστὶν οὖν ἀμπέλῳ προσβαλεῖν;

Ἄ. Φθόνος οὐδεὶς· εἰσὶ γὰρ ἡμῖν ἱκανοὶ γε βότρυς.

Φ. Τί δέ; καὶ σκιάσαι;

Ἄ. Καὶ τούτου ἄδεια, περίεστι γὰρ καὶ σύκων·
10 καὶ κάρνα δοίην καὶ μῆλα δοίην καὶ μυρία ἀγαθὰ ἕτερα, φυτεύω δὲ αὐτὰ οἶον παροψήματα τῶν ἀμπέλων.

Φ. Τί ἂν οὖν καταβάλοιμι;

Ἄ. Τί δ' ἄλλο γ', ὦ Φοῖνιξ, ἢ φαγεῖν τε ἡδέως
15 καὶ ἐπισιτίσασθαι καὶ ἀπελθεῖν χαίρων;

Φ. Ἄλλ' ἢ φιλοσοφεῖς, ἀμπελοργέ;

Ἄ. Καὶ σὺν γε τῷ καλῷ Πρωτεσίλειω.

2 Φ. Σοὶ δὲ τί καὶ τῷ Πρωτεσίλειω κοινόν, εἰ τὸν ἐκ Θετταλίας λέγεις;

20 Ἄ. Ἐκεῖνον λέγω τὸν τῆς Λαοδαμείας, τουτὶ γὰρ χαίρει ἀκούων.

Φ. Τί δὲ δὴ δεῦρο πράττει;

Ἄ. Ζῆ καὶ γεωργοῦμεν.

Φ. Ἀναβιβιωκῶς ἢ τί;

25 Ἄ. Οὐδὲ αὐτὸς λέγει, ὦ ξένη, τὰ ἑαυτοῦ πάθη, πλήν γε δὴ ὅτι ἀποθάνοι μὲν δι' Ἑλένην ἐν Τροίᾳ, ἀναβιβίῃ δὲ ἐν Φθίᾳ Λαοδαμείας ἐρῶν.

Φ. Καὶ μὴν ἀποθανεῖν γε μετὰ τὸ ἀναβιβῶναι
λέγεται, ἀνάπεισαι τε τὴν γυναῖκα ἐπισπέσθαι οἱ.

30 Ἄ. Λέγει καὶ αὐτὸς ταῦτα, ἀλλ' ὅπως καὶ μετὰ
τουτο ἀνήλθε πάλαι μοι βουλομένῳ μαθεῖν οὐ λέγει, Μοιρῶν τι ἀπόρητον, ὡς φησι, κρύπτων. καὶ οἱ

συστρατιῶται δὲ αὐτοῦ οἱ ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ ἔτι ἐν τῷ πεδίῳ φαίνονται μάχιμοι τὸ σχῆμα καὶ σείοντες τοὺς λόφους.

Φ. Ἀπιστῶ, νῆ τὴν Ἀθηναῖον, ἀμπελοργέ, καίτοι οὕτω βουλόμενος ταῦτα ἔχειν. εἰ δὲ μὴ πρὸς
5 τοῖς φυτοῖς εἶ, μηδὲ ὀχετηγεῖς, ἤδη διελθέ μοι ταῦτά τε καὶ ὅσα τοῦ Πρωτεσίλειω γιγνώσκεις· καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τοῖς ἥρῳσι, εἰ πιστεύων ἀπέλθοιμι.

Ἄ. Οὐκέτ', ὦ ξένη, κατὰ μεσημβρίαν τὰ φυτὰ πίνει, μετόπωρον γὰρ ἤδη καὶ ἄρδει αὐτὰ ἡ ὥρα·
10 σχολή οὖν μοι διελθεῖν πάντα. μηδὲ γὰρ λανθάνοι τοὺς χαρίεντας τῶν ἀνθρώπων θεῖα οὕτω καὶ μεγάλα ὄντα. βέλτιον δὲ καὶ ἐν καλῷ τοῦ χωρίου ἱξῆσαι.

Φ. Ἦγοῦ δὴ, ὡς ἐφομένου καὶ ὑπὲρ τὰ μέσα
15 τῆς Θράκης.

Ἄ. Παρέλθωμεν ἐς τὸν ἀμπελῶνα, ὦ Φοῖνιξ, καὶ γὰρ ἂν καὶ εὐφοροσύνης τι ἐν αὐτῷ εὖροις.

Φ. Παρέλθωμεν, ἡδὺ γὰρ που ἀναπνεῖ τῶν
12 φυτῶν.

Ἄ. Τί λέγεις ἡδύ; θεῖον τῶν μὲν γὰρ ἀγροῖων
20 δένδρων αἱ ἄνθαι εὖσομοι, τῶν δὲ ἡμέρων οἱ καρποί. εἰ δὲ ἐντύχοις ποτὲ φυτῷ ἡμέρῳ παρὰ τὴν ἄνθην εὐάδει, δρέπου τῶν φύλλων μᾶλλον, ἐκείων γὰρ τὸ ὀδωδέναι.

Φ. Ὡς ποικίλη σοι ἡ ὥρα τοῦ χωρίου, καὶ ὡς
25 ἐκδεδώκασιν ἴλαροι οἱ βότρυς, τὰ δένδρα τε ὡς δικάκεται πάντα καὶ ὡς ἀμβροσία ἢ ὀσμὴ τοῦ χωρίου. τοὺς δρόμους δέ, οὓς ἀνήκας, χαρίεντας μὲν ἠγοῦμαι, τροφᾶν δὲ μοι δοκεῖς, ἀμπελοργέ, τοσαύτη γῆ ἀργῶ χρώμενος.

Ἄ. Ἰεροί, ξένη, οἱ δρόμοι, γυμνάζεται γὰρ ἐν
αὐτοῖς ὁ ἥρως.

Φ. Ἐρεῖς ταῦτα, ἐπειδὴν ἰζήσωμεν οὐ ἄγεις. νυνὶ δέ μοι ἐκείνο εἶπέ· οἰκεῖα γεωργεῖς ταῦτα ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτου τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα;

5 Ἀ. Ἐν τούτῳ ἐκ πολλῶν γῆδιον λείπεται μοι⁶⁶⁴ τρέφον οὐκ ἀνελευθέρας, τοὺς δὲ ἄλλους ἀγροὺς ἀφείλοντό με οἱ δυνατοὶ κομιδῇ ὀρφανόν. καὶ τουτὶ¹⁴ δὲ τὸ χωρίδιον ὑπὸ Ξείνουδ' ἤδη τοῦ Χερρονησίτου κατεχόμενον ἐξείλετο ὁ Πρωτεσίλεως προσβαλὼν τι¹⁰ αὐτῷ ἑαυτοῦ φάσμα, ὅφ' οὐ τὰς ὄψεις ἀνακοπεῖς ἀπῆλθε τυφλός.

Φ. Ἀγαθόν γε τοῦ ἀγροῦ φύλακα ἐκτήσω, καὶ οὐδὲ λύκου τινὸς ἐφοδον, οἶμαι, δέδιας ἐργηγορός οὕτως τοῦ φίλου.

15 Ἀ. Ἀληθῆ λέγεις· οὐδὲ γὰρ θηρίῳ συγχωρεῖ ἐσφοιτῶν οὐδενί, οὐδὲ ὄφει ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται. τὸ δὲ θηρίου τοῦτο δεινῶς ἀναιδές, ἀπόλλυσι γοῦν ἐν ἀγορᾷ.

20 Φ. Τὴν δὲ φωνήν, ἀμπελουργέ, πῶς ἐπαδεύθης; οὐ γὰρ μοι τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνη.

Ἀ. Ἐν ἄσται, ξένε, τὸ πρῶτον ἐτρίβομεν τοῦ βίου διδασκάλους χρώμενοι καὶ φιλοσοφοῦντες. πο-¹⁶ νήρως οὖν τὰ ἐμὰ εἶχεν, ἐπὶ δούλοις γὰρ ἦν τὰ γεωργούμενα, οἱ δ' ἀπέφερον ἡμῖν οὐδέν, ὅθεν²⁵ δανεῖζεσθαί τε ἐπὶ τῷ ἀγορῷ ἔδει καὶ πεινῆν, καὶ δῆτ' ἀφικόμενος ἐνταῦθα ξύμβουλον ἐποιούμην τὸν Πρωτεσίλεων, ὁ δ' ὀργήν μοι δικαίαν ἔχων, ἐπειδὴ καταλιπὼν αὐτὸν ἐν ἄσται ἔξω, ἐσιώπα. λιπαροῦν-³⁰ τος δέ μου καὶ ἀπολεισθαι φάσκουτος, εἰ ἀμεληθείην „μεταμφιάσαι“ ἔφη. τουτ' ἐπ' ἐκείνης μὲν τῆς ἡμέρας ἀργῶς ἤκουσα, μετὰ ταῦτα μέντοι βα-

σανίζων αὐτὸ ξυνῆκα, ὅτι μεταβαλεῖν κελεύει με τὸ τοῦ βίου σχῆμα. ὅθεν διφθέραν τε ἐναρμοσάμενος καὶ σμινύην φέρων καὶ οὐδὲ τὴν ἐς ἄστυ ὁδὸν ἐτι γιννώσκων βρῦει μοι τὰ ἐν τῷ ἀγορῷ πάντα, κὰν νοσήσῃ προβάτιον ἢ σμῆνος ἢ δένδρον, λατρῶ⁵ χρωᾶμαι τῷ Πρωτεσίλεω ξυνῶν τε αὐτῷ καὶ τῇ γῆ προσκείμενος, σοφώτερός τε ἑαυτοῦ γίγνομαι, περίεστι γὰρ καὶ σοφίας αὐτῷ.

Φ. Μακάριε τῆς ξυνοσίας καὶ τοῦ ἀγροῦ, εἰ μὴ μόνον ἐλάας καὶ βότους ἐν αὐτῷ τρυγᾷς, ἀλλὰ¹⁰ καὶ σοφίαν δρέπη θείαν τε καὶ ἀκήρατον. καὶ ἴσως ἀδικῶ τὴν ἐν σοὶ σοφίαν, καλῶν γε ἀμπελουργόν.

Ἀ. Οὕτω κάλει, καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τῷ Πρωτεσίλεω γεωργόν τε ἐμὲ καὶ κηπουρόν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων.¹⁵

3 Φ. Ἐνταῦθα οὖν, ἀμπελουργέ, ξύνεστε ἀλ-²⁸⁶ λήλοις;

Ἀ. Ἐνταῦθα, ξένε. πῶς δὲ ἐτεκμήρω;

Φ. Ὅτι μοι δοκεῖ τὸ μέρος τοῦ ἀγροῦ τούτου ἠδιστόν τε εἶναι καὶ θεῖον, καὶ εἰ μὲν ἀναβιῶν ἂν²⁰ τις ἐνταῦθα, οὐκ οἶδα, βιωῆ δ' ἂν ἠδιστά τε καὶ ἀλυπότατα ἐξελθῶν τοῦ ὀμίλου. δένδρα τε γὰρ¹⁸ ὑπερμήκη ταῦτα χρόνου αὐτὰ ἄραντος, ὕδαρ τε ἐκ πηγῶν τουτὶ ποικίλον, καὶ ἀρύεσθε, οἶμαι, αὐτὸ ὥσπερ ἄλλον καὶ ἄλλον ἀνθοσμῖον πίνοντες. σὺ δὲ²⁵ καὶ σκηρᾶς φυτεύεις ξυμπλέκων τὰ δένδρα καὶ ξυναρμόττων, ὥς οὐδ' ἂν στέφανόν τις ἐκ λειμῶνος ἀκηράτου ξυμβάλοι.

Ἀ. Καὶ οὐπω, ξένε, τῶν ἀηθόνων ἤκουσας, οἶον τῷ χωρίῳ ἐναττικίζουσιν, ἐπειδὴν δειλὴ τε ἦκη³⁰ καὶ ἡμέρα ἄρχηται.

Φ. Δοκῶ μοι ἀκηροῦμαι ξυντίθεσθαί τε μηδὲ

θρηνεῖν αὐτάς, ἀλλὰ ἄδειν μόνον. πλὴν εἶπε τὰ τῶν ἡρώων, ἥδιον γὰρ ἂν τούτων ἀκούοιμι. ξυγχαροῖς δὲ πον καὶ ἰξῆσαι;

Ἄ. Ξυγχαροεὶ ὁ ἥρωας χρηστὸς ὢν ξενίζων του-
5 τοισὶ τοῖς θάκοις.

Φ. Ἴδου ἀναπαύομαι, τὸ γὰρ ξένιον ἠδὺ τῷ γε ἀχροασομένῳ λόγου σπουδαιοτέρου.

Ἄ. Ἐράτα ξένε, ὃ τι βούλει, καὶ οὐ μάτην ἀφίχθαι φήσεις. Ὀδυσσεὶ μὲν γὰρ, ὁπότε πόρρω
10 τῆς νεῶς ἦλυεν, ἐντυχῶν ὁ Ἐρμῆς ἢ τις τῶν παρ' Ἐρμου σοφῶν ἐς κοινωσίαν λόγου τε καὶ σπουδῆς ἀφίκετο, τουτὶ γὰρ ἡγείσθαι προσήκει τὸ μῶλυ, σὲ
20 δὲ ὁ Πρωτεσίλεως ἱστορίας τε δι' ἐμοῦ ἐμπλήσει καὶ ἠδῖα ἀποφανεῖ καὶ σοφώτερον. τὸ γὰρ πολλὰ γι-
15 γνώσκειν πολλοῦ ἄξιον.

Φ. Ἄλλ' οὐκ ἀλύω, βέλτιστε, κατὰ δὲ θεόν, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἦκα. ξυνίημι γὰρ λοιπὸν τοῦ ἐνυπνίου.

Ἄ. Καὶ πῶς ἔχει σοι τὸ ἐνυπνιον; θεῖον γὰρ
20 τι ὑποδηλώσεις.

Φ. Πλέω μὲν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης πέμπ- 666
την καὶ τριακοστὴν ἤδη πον ταύτην ἡμέραν, κατα-
σχούσης δὲ τῆς νεῶς ἐς Ἐλεοῦντα τοῦτον ἔδοξα τὰ Ὀμήρου ἔπη ἀναγνώσκειν, ἐν οἷς τὸν κατάλογον
25 τῶν Ἀχαιῶν φράζει, καὶ ξυνεκάλουσι τοὺς Ἀχαιοὺς ἐμβῆναι τὴν ναῦν ὡς ἀποχωρῶσαν ὁμοῦ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ἐξέθορον τοῦ ἐνυπνίου, καὶ γὰρ με καὶ φρίκης
τι ὑπεληλύθει, ξυνεβαλόμην μὲν αὐτὸ ἐς βραδυτή-
τα τοῦ πλοῦ καὶ μῆκος, αἱ γὰρ τῶν ἀποθανόντων
30 ὄψεις ἀργοὶ τοῖς ἐσπουδακόσι, βουλευθεῖς δὲ ξυμ-
βόλω περὶ τοῦ ἐνυπνίου χρῆσασθαι, οὐδὲ γὰρ τὸ πνεῦμα πω ξυνεχώρει πλεῖν, ἐξαλλάττω δεῦρο ἀπὸ

τῆς νεῶς, βαδίζων δὲ, ὡς εἶδες, πρῶτῳ ἐντετύχηκα σοὶ καὶ περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω διαλεγόμεθα, διαλεξόμεθα δὲ καὶ περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἡρώων, φῆς γὰρ οὕτω ποιήσειν. καὶ τὸ καταλέγειν σφᾶς ἐς τὴν ναῦν εἴη ἂν τὸ συλλεξάμενον τὸν περὶ αὐτῶν λόγον 5 εἶτα ἐμβῆναι.

Ἄ. Κατὰ θεὸν ἦμεις ἀληθῶς, ξένε, καὶ ὑγιῶς ἐξηγῆ τὴν ὄψιν. περαίνωμεν οὖν τὸν λόγον, μὴ καὶ θρύπτεσθαι με φῆς διάγοντά σε ἀπ' αὐτοῦ.

Φ. Ἄ ποθῶ μαθεῖν, ξυνίης δὴ γε αὐτὴν γὰρ 10 τὴν ξυνοσίαν, ἣτις ἐστὶ σοι πρὸς τὸν Πρωτεσίλεω, καὶ ὁποῖος ἦκει καὶ εἰ τι παραπλήσιον τοῖς ποιηταῖς ἢ διηγηνομένου αὐτοῖς περὶ τῶν Τρωικῶν οἶδεν, ἀκούσαι δέομαι. Τρωικὰ δὲ λέγω τὰ τοιαῦτα τὴν
τε ἐν Ἀυλίδι ξυλλογὴν τοῦ στρατοῦ καὶ καθ' ἕνα 15 287
τοὺς ἥρωας εἰ καλοὶ τε, ὡς ἄδονται, καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σοφοὶ ἦσαν. τὸν γὰρ πόλεμον, ὅς περὶ τῆ Τροίᾳ ἐγένετο, πῶς ἂν διηγοῖτο μῆτε διαπολεμησας αὐτὸν ἀποθανόν τε πρῶτος τοῦ Ἑλληνικοῦ παντὸς ἐν
αὐτῇ, φασί, τῇ ἀποβάσει; 20

Ἄ. Εὐῆθες τουτὶ σοι, ξένε, ψυχαῖς γὰρ θεαῖς οὕτω καὶ μακαρίαις ἀρχὴ βίου τὸ καθαρεῦσαι τοῦ σώματος θεοὺς τε γὰρ, ὢν ὁπαδοὶ εἰσι, γινώσκουσι τότε οὐκ ἀγάλατα θεραπεύουσαι καὶ ὑπονοίας, ἀλλὰ
ξυνοσίαις φανερᾶς πρὸς αὐτοὺς ποιούμεναι, τὰ τε 25 τῶν ἀνθρώπων ὁρῶσιν ἐλεύθερα νόσων τε καὶ σώματος, ὅτε δὴ καὶ μαντικῆς σοφίας ἐμφοροῦνται καὶ
667 τὸ χρησμῶδες αὐταῖς ἐμβακχεύει. τὰ γοῦν Ὀμήρου ποιήματα τίνα φήσεις οὕτως ἀνεγνωκέναι τῶν σφόδρα βασιανίζόντων Ὀμηρον, ὡς ἀνέγνωκέ τε ὁ Πρωτεσί- 30
λεως καὶ διορᾷ αὐτά; καίτοι, ξένε, πρὸ Πριάμου καὶ Τροίας οὐδὲ ραψωδία τις ἦν, οὐδὲ ἦδετο τὰ μῆπω

πραχθέντα, ποιητικὴ μὲν γὰρ ἦν περὶ τε τὰ μαντεῖα
 περὶ τε τὸν Ἀλκιμήνης Ἡρακλέα, καθισταμένη τε
 ἄρτι καὶ οὐπω ἠβάσκουσα, Ὅμηρος δὲ οὐπω ἤθευ,
 ἀλλ' οἱ μὲν Τροίας ἀλούσης, οἱ δὲ ὀλλγαις, οἱ δ'
 5 ὀκτῶ γενεαῖς ὕστερον ἐπιθέσθαι αὐτὸν τῇ ποιήσει
 λέγουσιν. ἀλλ' ὅμως οἶδεν ὁ Πρωτεσίλεως τὰ Ὀμή-
 ρου πάντα, καὶ πολλὰ μὲν ἔδει Τρωικὰ μεθ' ἑαυτὸν
 γενόμενα, πολλὰ δὲ Ἑλληνικὰ τε καὶ Μηδικά, τὴν
 τε γοῦν στρατείαν τὴν Ξέρξου τρίτην ὀνομάζει
 10 φθορὰν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἐπὶ Δευκαλιωνός τε
 καὶ Φαέδοντος ξυμβᾶσαν, ἐπειδὴ πλεῖστα ἔθνη ἐν
 αὐτῇ ἐφθάρη.

I, 1 Φ. Κέρας Ἀμαλθείας ἐμπλήσεις, ἀμπελουργέ,
 τοσαῦτα εἰδότης τοῦ ἐταίρου. ὕγιῶς γὰρ που ἀπαγ-
 15 γελεῖς αὐτὰ καὶ ὡς ἤκουσας.

Ἄ. Νῆ Δι', ἢ ἀδικοῖν (ἄν) φιλόσοφόν τε καὶ
 φιλαλήθη ἦρωα μὴ τιμῶν ἀλήθειαν, ἦν ἐκείνος
 μητέρα ἀρετῆς ὀνομάζειν εἶωθεν.

26 Φ. Δοκῶ μοι καὶ κατ' ἀρχὰς τῶν λόγων ὁμο-
 20 λογημέναι πρὸς σὲ τὸ ἑμαυτοῦ πάθος· φημί γὰρ
 ἀπίστως διακείσθαι πρὸς τὰ μυθώδη. τὸ δὲ αἰτιον
 οὐδενί πω ἑωρακότι αὐτὰ ξυγγέγονα, ἀλλ' ὁ μὲν
 ἑτέρου ἀκηκοέναι φησίν, ὁ δὲ οἶσθαι, τὸν δὲ ποιη-
 τῆς ἐπαίρει. καὶ τὰ λεγόμενα δὲ περὶ τοῦ μεγέθους
 25 τῶν ἠρώων, ὡς δεκαπήχεις ἦσαν, χαρίεντα μὲν κατὰ
 μυθολογίαν ἠροῦμαι, ψευδῆ δὲ καὶ ἀπίθανα τῷ γε 668
 θεωροῦντι αὐτὰ πρὸς τὴν φύσιν, ἧς μέτρα οἱ νῦν
 ἄνθρωποι.

Ἄ. Ταυτὶ δὲ ἠγείσθαι ἀπίθανα πότε ἤρξα;

30 Φ. Πάλαι, ἀμπελουργέ, κἄν μειρακίῳ ἔτι. παῖς
 μὲν γὰρ ὢν ἔτι ἐπίστευον τοῖς τοιούτοις, καὶ κατε-
 μυθολόγει με ἢ τίτθῃ χαριέντως αὐτὰ ἐπάδουσα καὶ

τι καὶ κλαίονσα ἐπ' ἐνίοις αὐτῶν, μειράκιον δὲ γε-
 νόμενος οὐκ ἀβασανίστως ᾤήθη χρῆναι προσδέχε-
 σθαι ταῦτα.

Ἄ. Τὸ δὲ τοῦ Πρωτεσίλεω, καὶ ὅτι ἐνταῦθα
 φαίνοιο, ἀκηκοῶς ποτε ἔτυχες;

Φ. Πῶς γε, ἀμπελουργέ; ὅς γε καὶ σοῦ τήμερου
 ἀκούων ἀπιστῶ;

Ἄ. Οὐκοῦν ἀρχὴ τοῦ λόγου σοι γιγνέσθω τὰ
 πάλαι σοι ἀπιστούμενα· φῆς δέ που ἀπιστεῖν, εἰ
 28 δεκαπήχεις ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἐπειδὴν δὲ τούτου 10
 ἱκανῶς ἔχης, ἀπαίτει λοιπὸν τὸν περὶ τοῦ Πρωτεσί-
 λεω λόγον καὶ ὁπόσα βούλει τῶν Τρωικῶν, οὐδενὶ
 γὰρ αὐτῶν ἀπιστήσεις.

Φ. Καλῶς λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν. 288

Ἄ. Ἄκουε δὴ· πάππος ἦν μοι, ξένε, πολλὰ 15 2
 τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σοῦ γιγνώσκων, ὅς ἔλεγε
 διαφθαρῆναι μὲν ποτε τὸ τοῦ Αἰάντος σῆμα ὑπὸ
 τῆς θαλάσσης, πρὸς ἣ κείται, ὅστ' αὐτὰ δὲ ἐν αὐτῷ
 φανῆναι κατὰ ἐνδεκάπηχυν ἄνθρωπον, καὶ ἔφασκεν
 Ἀδριανὸν βασιλέα περιστεῖλαι αὐτὰ ἐς Τροίαν ἐλ- 20
 θόντα καὶ τὸν νυνὶ τάφον περιαρμόσαι τῷ Αἰάντι
 ἔστιν ἂ καὶ προσπτυξάμενον τῶν ὀστέων καὶ φιλή-
 σαντα.

Φ. Οὐ μάτην ἀπιστεῖν ἔοικα τοῖς τοιούτοις,
 ἀμπελουργέ· καὶ σὺ γὰρ πάππου μὲν τι ἀκηκοέναι 25
 φῆς καὶ ἴσως μητρὸς ἢ τίτθης, σεαυτοῦ δὲ ἀπαγ-
 γέλλεις οὐδέν, εἰ μὴ ἄρα περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω
 εἴποις.

Ἄ. Καὶ μὲν, εἰ μυθολογικὸς ἦν, τόν τε τοῦ
 Ὀρέστου νεκρὸν διήειν (ἄν), ὃν ἐπτάπηχυν ἐν Νεμέᾳ 30
 669 Λακεδαιμόνιοι εὔρον, καὶ τὸν ἐν τῷ χαλκῷ Ἰππῶ τῷ
 Λυδίῳ, ὃς κατωρῶνκετο μὲν ἐν Λυδίᾳ πρὸ Γύρου

ἔτι, σεισμῶ δὲ τῆς γῆς διασχούσης θαῦμα τοῖς περὶ
 Λυδίαν ᾤφθη ποιέεσιν, οἷς ἅμα ὁ Γύγης ἐθήτευσεν.
 ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππου θυρίδας ἐν ἐκατέρᾳ πλευρᾷ
 ἔχοντα νεκρὸς ἀπέκειτο μείζων ἢ ἀνθρώπου δόξα.
 5 εἰ δὲ ταῦτα οἷα ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ
 3 τοῖς γε ἐφ' ἡμῶν οὐκ οἶδ' ὅ τι ἀντερεῖς. Ἀρναδίην
 γὰρ, ὃν οἱ μὲν Αἰθίοπα, οἱ δὲ Ἰνδὸν ἔφασαν, τρια-
 κοντάπηχυν ἐν τῇ Ἀσσυρίῳ γῆ κείμενον οὐ πάσαι
 ἀνέφημεν ἢ τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ ὄχθη σχισθεῖσα,
 10 τουτὶ δὲ τὸ Σίγειον πρὸ πενήκοντα οὐπω ἐτῶν ἐν
 προβολῇ τοῦ ἀκρωτηρίου σῶμα ἀνέδειξε γίγαντος,
 ὃν αὐτὸς Ἀπόλλων ἀπεκτονέει φησὶν ὑπὲρ Τροίας
 αὐτῷ μαχόμενον, καὶ εἶδον, ξένε, πλεύσας ἐς τὸ
 Σίγειον αὐτό τε τὸ πάθος τῆς γῆς καὶ τὸν γίγαντα,
 15 ὅσος ἦν. ἔπλεον δὲ καὶ Ἑλλησποντίων πολλοὶ καὶ
 Ἰώνων καὶ νησιῶται πάντες καὶ τὸ Αἰολικὸν ἅπαν,
 ἐπὶ γὰρ μῆνας δύο μέγας ἐν μεγάλῳ ἀκρωτηρίῳ
 προῦνκειτο παρέχων ἄλλον ἄλλῳ λόγον οὐπω δηλοῦν-
 20 τος αὐτὸν τοῦ χρησμοῦ.
 Φ. Εἵποις ἂν οὖν ἔτι, ἀμπελουργέ, περὶ τε
 μεγέθους αὐτοῦ περὶ τε ὁστῶν ἀρμονίας περὶ τε τῶν
 λεγομένων ὄφρων ξυμπεφυκέναι τοῖς γίγασιν, οὓς
 ὑπογράφουσι οἱ ζωγράφοι τῷ Ἐγκελάδῳ καὶ τοῖς
 25 ἄμφ' αὐτόν;
 Α. Εἰ μὲν τερατώδεις ἐγένοντο ἐκεῖνοι, ξένε, 32
 καὶ ξυμβεβλημένοι θηρίοις, οὐκ οἶδα, ὁ δὲ ἐν τῷ
 Σιγείῳ δύο μὲν καὶ εἴκοσι πήχεις ἐπέιχεν, ἐκεῖτο δὲ
 ἐν πετρώδει σήραγγι, τὴν κεφαλὴν μὲν πρὸς τὴν
 ἠπειρον ἔχων, τοὺς δὲ πόδας συναπολήγων τῷ 670
 30 ἀκρωτηρίῳ, δρακόντων δὲ οὐδὲν σημεῖον περὶ αὐτὸν
 ἐωρῶμεν, οὐδὲ ἔστιν, ὅ τι τῶν ὁστῶν παρήλλαττεν
 ἀνθρώπου. καὶ μὴν καὶ Ἵγναιος ὁ Πεπαρήθιος

ἐπιτηδείως μοι ἔχων ἔπεμψέ τινα τῶν ἑαυτοῦ υἱέων
 πρὸ ἐτῶν ἐνταῦθα τετάρων ἐρησόμενον δι' ἐμοῦ
 τὸν Πρωτεσίλεων περὶ ὁμοίου θαύματος· ἐν Κῶ
 γὰρ τῇ νήσῳ, κέκτηται δὲ αὐτὴν μόνος, ἔτυχε μὲν
 ὀρύττων ἀμπέλους, ἡ γῆ δὲ ὑπήχησε τοῖς ὀρύτ- 5
 6 τουσιν οἶον κενή. διανοίξαντες οὖν δωδεκάπηχυν
 μὲν ὁ νεκρὸς ἐκεῖτο, τὸ δὲ γε κράνιον ᾤκει δρακῶν. 289
 ὁ μὲν δὴ νεανίας ἀφίκετο ἐπερησόμενος ἡμᾶς, ὅ τι
 χρῆ ἐπ' αὐτῷ πράττειν, ὁ δὲ Πρωτεσίλεως „τὸν
 ξένον“ ἔφη „συγκαλύπτωμεν“ κελύειν δῆπου ἐπι- 10
 7 θάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μὴ γυμνοῦν ἐκόντας. εἶπε
 δὲ καὶ ὡς γίγας εἶη τῶν βεβλημένων. ὁ δὲ ἐν
 Αἴμνω φανείς, ὃν Μενεκράτης ὁ Στειριεὺς εὔρε,
 μέγιστός τε ἦν καὶ εἶδον αὐτὸν πέρουσιν ἐξ Ἴμβρου
 πλεύσας, δι' ὀλίγου γὰρ ἦν ἐς τὴν Αἴμνον. τὰ μὲν 15
 34 οὖν ὅσα οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἐωρᾶτο, καὶ γὰρ οἱ σπον-
 8 δυλοὶ ἀπ' ἀλλήλων ἐκείντο σεισμοῖς, οἶμαι, διενε-
 9 χθέντες, καὶ τὰ πλευρὰ ἐξήρμοστο τῶν σπονδύλων,
 ἐνθυμουμένῳ δὲ αὐτὰ ὁμοῦ τε καὶ κατὰ ἕν, φρικῶ-
 20 δες ἐδόκει τὸ μέγεθος καὶ οὐ θάδιον ἀνατυποῦσθαι.
 τὸ γοῦν κράνιον ἐμφορησάντων ἡμῶν ἐς αὐτὸ οἶνον
 οὐδὲ ὑπὸ δυεῖν ἀμφορέοιν ἐνεπλήσθη τῶν ἐν Κρή-
 25 τῆς. ἔστι δὲ τι κατὰ νότον ἄνεμον ἀκρωτήριον τῆς
 Ἴμβρου, Ναύλοχος, ᾧ πηγὴ ὑφώρμισται τὰ μὲν
 ἄρσενα τῶν ζῴων εὐνούχους ἐργαζομένη, τὰ δὲ 25
 26 θηλέα οὕτω μεθύσκουσα, ὡς καθεύδειν αὐτά. τρύφος
 οὖν ἐνταῦθα τῆς γῆς ἀπορραγὲν συνεπέσπαστο σῶμα
 μεγίστου γίγαντος· κἂν ἀπιστῆς, πλεύσωμεν· πρόκει-
 27 ται γὰρ γυμνὸς ἔτι καὶ ὁ ἐς Ναύλοχον πλοῦς βραχύς.
 Φ. Ἐβουλόμην μὲν ἂν καὶ ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν 30
 671 ἢ δὲ ἐμπορία οὐ ξυγχαρεῖ τοσοῦτον ἀποφοιτῶν

ἐαυτῆς, ἀλλὰ δεῖ προσδεδέσθαι τῇ νηί, καθάπερ τὸν Ὀδυσσεύα, εἰ δὲ μή, καὶ τὰ ἐκ προῶρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπολείται.

Ἄ. Ἀλλὰ μήπω, ξένη, πιστὰ ἤγοῦ, ἃ εἶπον, πρὶν ἔς τε τὴν νῆσον τὴν Κῶ πλεύσης, ἐν ἣ τὰ τῶν γηγενῶν ὅσα ἀνάκειται, Μερόπων, φασί, τῶν πρῶτων, ἐν Φρυγίᾳ δὲ τὰ τε Ἰλλου τοῦ Ἡρακλέους ἰδῆς, καὶ, νῆ Δί', ἐν Θετταλίᾳ τὰ τῶν Ἀλωαδῶν, ὡς ἐννεόργυιοι ἀτεχνῶς ἐγένοντο καὶ ὅποιοι ἄδονται. 36

10 Νεαπολίται δὲ οἱ Ἰταλίαν οἰκοῦντες θαῦμα πεποιήνται τὰ τοῦ Ἀλκονούεως ὅσα. λέγουσι γὰρ δὴ πολλοὺς τῶν γιγάντων ἐκεῖ βεβλήσθαι καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος ἐπ' αὐτοὺς τύφασθαι. καὶ μὴν καὶ ἐν Παλλήνῃ, ἣν Φλέγραν οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσι, πολλὰ μὲν σώματα 15 ἢ γῆ τοιαῦτα ἔχει γιγάντων στρατοπεδευσάντων ἐκεῖ, πολλὰ δὲ ὄμβροι τε καὶ σεισμοὶ ἀνακαλύπτουσιν. θαρσεῖ δὲ οὐδὲ ποιμὴν περὶ μεσημβρίαν ἐκείνο τὸ χωρίον ὑποπαταγούντων εἰδῶτων, ἃ ἐν αὐτῷ μαίνονται. τὸ δὲ ἀπιστεῖν τοῖς τοιούτοις ἴσως πον καὶ ἐπὶ 20 τοῦ Ἡρακλέους ἦν, ὅθεν τὸν Γηρῶνιν ἐν τῇ Ἐρυνθείᾳ ἀποκτείνας καὶ μεγίστῳ αὐτῷ ἐντετυχημέναι λεγόμενος ἀνέθηκε τὰ ὅσα ἐς Ὀλυμπίαν, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο τοῦ ἄθλου.

Φ. Εὐδαιμονίζω σε τῆς ἱστορίας, ἀμπελουργέ. 25 ἐγὼ δὲ μεγάλα μὲν ἠγνόουν, ἀνοήτως δὲ ἠπίστουν. ἀλλὰ τὰ τοῦ Πρωτεσίλεω πῶς ἔχει; καιρὸς γὰρ πον ἐπ' ἐκεῖνα ἦμιν μηκέτ' ἀπιστούμενα. 672

11, 1 Ἄ. Περὶ τῶν τοιούτων ἄκουε, ξένη. κέῖται μὲν 38 οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐν Χερσονήσῳ ταύτῃ, κολωνὸς δὲ αὐτὸν ἐπέχει μέγας οὗτος δῆπου ὁ ἐν ἄριστερᾷ, πτελέας δὲ ταύτας αἰ νύμφαι περὶ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν καὶ τοιόνδε ἐπὶ τοῖς

δένδροισι τούτοις ἐγραψάν πον αὐταὶ νόμον· τοὺς πρὸς τὸ Ἴλιον τετραμμένους τῶν ὄζων ἀνθεῖν μὲν προῖ, φυλλορροεῖν δὲ αὐτίκα καὶ προαπόλυσθαι τῆς ὥρας — τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Πρωτεσίλεω πάθος — τῷ δὲ ἐτέρῳ μέρει ξῆν τὰ δένδρα καὶ 5 εὐ πρᾶττεν. καὶ ὅποσα δὲ τῶν δένδρων μὴ περὶ τὸ σῆμα ἔστηκεν, ὥσπερ καὶ ταυτὶ τὰ ἐν κήπῳ, πᾶσιν 290 ἔρρωται τοῖς ὄζοις καὶ θαρσεῖ τὸ ἴδιον.

Φ. Ὅρῳ, ἀμπελουργέ, καὶ θαυμάζειν ἔχον οὐ τεθαύμακα, σοφὸν γὰρ τὸ θεῖον. 10

Ἄ. Τὸ δὲ ἱερόν, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς πατέρας ὁ Μῆδος ὕβριζεν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ τάριχος ἀναβιῶναί φασι, τοῦτο ἤγοῦ, ἃ ξένη, καταλείπεται δὲ αὐτοῦ 673 ὄρῳ, ὡς ὀλίγα. τότε δέ, οἶμαι, χαρίεν τε ἦν καὶ οὐ μικρόν, ὡς ἔστι τοῖς θεμελίοις ξυμβαλέσθαι. τὸ 15 δὲ ἄγαλμα τοῦτο βέβηκε μὲν ἐπὶ νεῶς, τὸ γὰρ τῆς βάσεως σχῆμα προῶρα, ἴδονται δὲ ναυαρχος. περὶ 40 τρίσας δὲ αὐτὸ ὁ χρόνος καὶ νῆ Δί' οἱ ἀλείφοντες τε καὶ οἱ ἐπισφραγίζομενοι τὰς εὐχὰς ἐξηλλάχασιν τοῦ εἶδους. ἐμοὶ δὲ οὐδὲν τοῦτο, αὐτῷ γὰρ ξύνειμι 20 καὶ αὐτὸν βλέπω καὶ οὐδὲν ἄν μοι γένοιτο ἄγαλμα ἐκείνου ἤδιον.

Φ. Ἡ καὶ διαγράψεις μοι αὐτὸν καὶ κοινωνήσεις τοῦ εἶδους; 2

Ἄ. Χαίρων γε, νῆ τὴν Ἀθηναῦν, ἃ ξένη· γέγονε 25 μὲν γὰρ ἀμφὶ τὰ εἰκοσί πον μάλιστα ἔτη τηλικόσδε ἐλάσας ἐς Τροίαν, ἀβρῷ δ' ἰούλῳ βρούει καὶ ἀπόξει αὐτοῦ ἠδὲν ἢ τοῦ μετοπώρου τῶν μύρτων. φαιδρῶν δὲ ὄφρον περὶ τὸ ὄμμα βέβληται, τὸ γὰρ ἐπίχαρι αὐτῷ φίλον. βλέπει δὲ ἐν μὲν ταῖς σπουδαῖς σύν- 30 τουον καὶ σφοδρόν, εἰ δὲ ἀνεμμένου τύχοιμεν, φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἐπαφροδίτοί τε καὶ φιλικοί

φαίνονται. καὶ μὴν καὶ κόμης ξανθῆς ἔχει τὸ μέ-
τριον, ἔστι γὰρ ὡς ἐπικρέμασθαι τῷ μετώπῳ μᾶλλον
ἢ κατ' αὐτοῦ πίπτειν, καὶ τετραγώνος ἢ ἰδέα τῆς
5 θινός, οἷον ἀγάλματος. φθέγγεται δὲ γερανότερον
ἢ αἱ σάλπιγγες καὶ ἀπὸ μικροῦ γε τοῦ στόματος.
γυμνῷ δὲ ἐντυχεῖν ἥδιστον, εὐπαγῆς γὰρ καὶ κοῦφος,
ὥσπερ οἱ δρομικοὶ τῶν ἑρμῶν. τὸ δὲ μῆκος δεκά-
πηγυς τάχα. δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἀνα-
δραμεῖν, εἰ μὴ ἐν μειρακίῳ ἀπέθανεν. 42

10 Φ. Εἶδον τὸν νεανίαν, ἀμπελουργέ, καὶ ἄγαμαί 674
σε τοῦ ἑταίρου. ὥπλισται δὲ ἢ τί;

Ἄ. Χλαμύδα ἐνήπται, ξένε, τὸν Θετταλικὸν
τρόπον, ὥσπερ τὸ ἄγαμα τοῦτο. ἀλουργῆς δὲ ἢ
χλαμύς, θείου ἄνθους. ἄρρητον γὰρ τὸ τῆς πορφύ-
15 ρας ἄνθος.

Φ. Ὁ δὲ δὴ ἔρωσ, ὃν τῆς Λαοδαμείας ἦρα, πῶς
ἔχει αὐτῷ νῦν;

Ἄ. Ἐρᾶ, ξένε, καὶ ἐρᾶται καὶ διάκεινται πρὸς
ἀλλήλους, ὥσπερ οἱ θερμοὶ τῶν νυμφίων.

20 Φ. Περιβάλλεις δὲ ἦκοντα ἢ διαφεύγει σε κα-
πνοῦ δίκην, ὥσπερ τοὺς ποιητάς;

Ἄ. Χαίρει περιβάλλοντι καὶ ξυγχωρεῖ φιλεῖν τε
αὐτὸν καὶ τῆς δέξης ἐμφορεῖσθαι γε.

Φ. Θαμίξει δὲ ἢ διὰ πολλοῦ ἦκει;

25 Ἄ. Τετράκις τοῦ μηνὸς ἢ πεντάκις οἶμαι αὐτοῦ
μετέχειν, ὅπότ' ἢ φυτεῦσαι ποτε τουτωνὶ τῶν φυτῶν
τι βούλοιοτο ἢ τρυγῆσαι ἢ ἄνθη κείραι. φιλοστέφα-
νος γὰρ τις καὶ ἠδίω ἀποφαίνων τὰ ἄνθη, ὅποτε
περὶ αὐτὰ εἶη.

3 30 Φ. Ἰλαρόν γε τὸν ἦρω λέγεις καὶ ἀτεχνῶς νυμ-
φίον.

Ἄ. Καὶ σώφρονά γε, ὦ ξένε. φιλόγελως γὰρ 44

ὦν ὑφ' ἡλικίας ὕβρει οὐδὲν πράττει. καὶ σμινύης
δὲ ἀπτεται πολλάκις, εἰ που ὀρύττων πέτρα ἐντύ-
χοιμι καὶ ξυλλαμβάνει μοι τῶν δυσέρρων, κἂν ἀγ-
νοήσω τι τῶν κατὰ γεωργίαν, διορθοῦταί με. τὰ τε
δένδρα ἐγὼ μὲν παρακηκῶς τοῦ Ὀμήρου μακρὰ 5 291
ἐφύτευον μείον τοῦ ἄνω τὸ ἐς τὴν γῆν ἐμβιβάζων,
καὶ ὁπότε ἐπελάβετό μου ὁ Πρωτεσίλεως, ἐχρώμην
τοῖς τοῦ Ὀμήρου πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑπολαβὼν „αὐτὸς
μέντοι Ὀμηρος τὸν ἐναντίον“ ἔφη „κελεύει τρόπον
ἢ σὺ πράττεις· μακρὰ γὰρ ὑπὸ σοφίας τὰ βαθέα 10
675 οἶδεν, ὡς που τὰ φρέατα μακρὰ ὀνομάζει, βαθέα
ἄντα“, καὶ τὰ δένδρα δὲ εἶπεν ἐμβιβάσεσθαι τῇ γῇ
μᾶλλον, εἰ τῷ μὲν πλείου ἐσθήκοι, τῷ δὲ ὀλίγῳ
κινούτο. ἐπιστάς δέ μοι ποτε ἄνθη ποτίζοντι „τὸ
μύρον“ εἶπεν „ὦν τᾶν, οὐ δεῖται ὕδατος, διδάσκων 15
δήπου μὴ ἐκπλυτα ποιεῖν τὰ ἄνθη.

Φ. Τὸν δὲ ἄλλον χρόνον, ὦ ἀμπελουργέ, ποῦ
διαπαύεται;

Ἄ. Ποτὲ μὲν ἐν Ἄϊδου, φησί, ποτὲ δὲ ἐν Φθίᾳ,
ποτὲ δ' αὖ ἐν Τροίᾳ, οὗ οἱ ἑταῖροι, καὶ πρὸς θῆρα 20
συνῶν τε καὶ ἐλάφων γενόμενος ἀφικνεῖται κατὰ με-
σημβρίαν καὶ καθευθεὶ ἐκταθεῖς.

Φ. Ποῦ δὲ τῇ Λαοδαμείᾳ ξύνεστιν;

46 Ἄ. Ἐν Ἄϊδου, ξένε. καὶ λέγει αὐτὴν εὐδοκι-
μώτατα γυναικῶν πράττειν ἀριθμουμένην ἐν αἷς 25
Ἀλκηστίς τε ἢ Ἀδμήτου καὶ Εὐάδην ἢ Καπανέως,
καὶ αἱ ταύταις ἴσαι σώφρονές τε καὶ χρησταί.

Φ. Ξυσσοῦνται δὲ ἀλλήλοις ἢ οὐ θέμις;

Ἄ. Οὐπω, ξένε, σιτουμένῳ ἐνέτυχον οὐδὲ πί-
νοντα ἔργων. καίτοι σπένδω γε αὐτῷ κατὰ ἐσπέραν 30
ἀπὸ τουτωνὶ τῶν Θεσίων ἀμπέλων, ὡς φυτεύει αὐ-
τός, καὶ τρακτὰ δὲ ὠραία προτίθεμαι κατὰ μεσημ-

βροίαν, ἐπειδὴν θέρος τε ἦκη καὶ μετόπωρον ἰσθῆται, σελήνης τε ἰούσης ἐς κύκλον ἐν τῇ τοῦ ἥρος ὄρα γάλα ἐγγέας ἐς τὸν ψυκτῆρα τοῦτου „ἰδοὺ σοί“ λέγω „τὸ τῆς ὄρας νᾶμα, σὺ δὲ πίνε“, κἀγὼ μὲν εἰπὼν ταῦτα ἀπαλλάττομαι, τὰ δὲ βέβρωται τε καὶ πέποται θάττον ἢ καταμύσαι.

Φ. Περὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ἣν γεγωνῶς ἀπέθανε, τί φησιν;

Α. Ἐλεεῖ, ξένε, τὸ ἑαυτοῦ πάθος καὶ τὸν δαίμονα, ἐφ' ᾧ τότε ἦν, ἄδικόν τε ἠγρεῖται καὶ βάσκανον μὴ ξυγχωρήσαντά οἱ τὸν γοῦν πόδα ἐς τὴν Τροίαν ἐρεῖσαι· μὴ γὰρ ἂν μήτε Διομήδους τι ἐλαττωθῆναι μαχόμενος μήτ' ἂν Πατρόκλου μήτε τοῦ 48 δευτέρου Αἰάντος· τῶν γὰρ Αἰακιδῶν λελείφθαι τὰ 676 πολέμια δι' ἡλικίαν φησίν, αὐτὸς μὲν γὰρ εἶναι μειράκιον, ἐκείνων δὲ τὸν μὲν Ἀχιλλεῖα εἶναι νεανίαν, τὸν δὲ Αἰάντα ἄνδρα. καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς αὐτὸν εἰρημένα Ὀμήρω ἐπαινεῖ καίτοι μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ Ὀμήρου, ὡς ἀμφίδροφον μὲν αὐτῷ τὴν γυναικα εἶπεν, ἡμιτελῆ δὲ τὴν οἰκίαν, περιμάχητον δὲ τὴν ναῦν, ἐφ' ἧς ἐπλευσε, πολεμικόν τε αὐτὸν καλεῖ. ἑαυτὸν δὲ ὀλοφύρεται μηδὲν ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, ἀλλὰ πεσόντα ἐν γῆ, ἧς οὐδὲ ἐπέβη· καὶ τὴν οὐλήν δὲ ἐντετύπεται τῷ μηρῷ, τὸ γὰρ τραῦμα συναπορρύψασθαι 25 φησι τῷ σώματι.

3 Φ. Γυμνάζεται δέ, ὡς ἀμπελουργέ, τίνα τρόπον; ἐπειδὴ ἔφρασκες αὐτὸν καὶ τοῦτο ἐξασκεῖν.

Α. Γυμνάζεται, ξένε, τὰ πολεμικὰ πλὴν τοξικῆς, τὰ δὲ γυμναστικά πλὴν πάλης· τὸ μὲν γὰρ τοξεύειν 30 δειλῶν ἠγρεῖται, τὸ δὲ παλαίειν ἀργῶν.

Φ. Παγχατιάζει δὲ πῶς ἢ πυκτεύει;

Α. Σκιᾶς, ὡς ξένε, τούτων γυμνάζεται, καὶ δι-

σκεύει μείζον ἢ ἐφικέσθαι ἄνθρωπον. ἀνακρούει μὲν γὰρ ὑπὲρ τὰς νεφέλας τὸν δίσκον, ῥίπτει δὲ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πήχεις καὶ ταῦθ', ὡς ὄρας, διπλάσιον τοῦ Ὀλυμπικοῦ ὄντα. δραμόντος δὲ αὐτοῦ οὐκ ἂν εὔροις ἶχνος, οὐδ' ἂν ἐνσημῆναιτό τι τῇ γῆ ὅ 5 πούς.

Φ. Καὶ μὴν καὶ ἶχνη μεγάλα ἐντετύπεται τοῖς δρόμοις ἐς τὸ δεκάπηχον μέγεθος τοῦ ἥρω.

677 Α. Βαδίζοντας, ξένε, τὰ ἶχνη ἐκεῖνα καὶ γυμναζομένου τι ἔτερον, δραμόντος δὲ ἄσημος ἢ γῆ, μετέωρος γὰρ τις καὶ οἶον ἐπικυματίζων αἴρεται. φησὶ δὲ καὶ παραδραμεῖν ἐν Αὐλίδι τὸν Ἀχιλλεῖα ἐν ἄθλοις, γυμναζομένης ἐπὶ Τροίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τὸ πῆδημα τὸ ἐκείνου ἀρθῆναι. τὰ δὲ πολέμια ξυγχωρεῖ, ὡς ἔφην, τῷ Ἀχιλλεῖ πλὴν τῆς ἐν Μυσοῖς μάχης· 15 ἐκεῖ γὰρ πλείους ἀπεκτονέουσι Μυσῶν ἢ ἐκεῖνος ἀριστεῖά τε ἀπενηνέχθαι, κερρατημέναι δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν ἀργῶνα τὸν περὶ τῆς ἀσπίδος.

Φ. Καὶ τί ἂν εἴη, ἀμπελουργέ, τὸ τῆς ἀσπίδος; οὔτε γὰρ ποιητῆ εἰρηταί πω, οὔτε ἐς λόγον τινὰ τῶν 20 Τρωικῶν ἦκει.

Α. Περὶ πολλῶν, ξένε, τοῦτ' ἐρεῖς· πολλὰ γὰρ περὶ τε ἀνδρῶν περὶ τε πολεμικῶν ἔργων ὁ ἥρωας λέγει μῆπω τοῖς πολλοῖς δῆλα ὄντα. τὸ δὲ αἴτιον· 52 φησὶν αὐτοὺς κατὰ ἐκπληξιν τῶν Ὀμήρου ποιημάτων 25 ἐς μόνους Ἀχιλλεῖα τε καὶ Ὀδυσσεῖα βλέψαντας ἀμελῆσαι καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. καὶ τῶν μὲν οὐδὲ ἐπιμνησθῆναι * τοπαράπαν, τοῖς δὲ ἀναθεῖναι τριήρη τεττάρων ἐπῶν. τὸν μὲν δὴ Ἀχιλλεῖα φησὶν ἐπαξίως ὑμῆσθαι, τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα μείζονως. καὶ ὅποσα δὲ 30 Σθενέλου τε καὶ Παλαμῆδους καὶ τῶν τοιῶνδε ἀνδρῶν παραλέλειπται, δίδειμί σοι μικρὸν ὕστερον, μὴ

6 γὰρ ἀγνοήσας γε ἀπέλθοις τι τούτων. καὶ τὸν λόγον
δὲ τὸν Μύσιον, ἐς ὃν ἔστιν ἡ ἀσπίς, αὐτίκα ἀποτε-
λοῦμεν, ἐπειδὴ δὲ παγκρατίου καὶ πυγμαῖς καὶ δίσκου
μνημονεύοντες ἐς τὴν ἀσπίδα ἀπηρέχθημεν, ἄκουε
5 τοῦ ἥρω θαύματα πρὸς ἀθλητάς, οἳ ἐχρήσαντο αὐτῷ
συμβούλῳ τὸν Κίλικα, οἶμαι, παγκρατιαστὴν ἀκού-
εις, ὃν Ἀλτήρα ἐκάλουν οἱ πατέρες, ὡς μικρὸς ἦν
καὶ τῶν ἀντιπάλων παραπολύ.

Φ. Οἶδα τεκμαιρόμενος δήπου τοῖς ἀνδριᾶσι, 678
10 χαλκοῦς γὰρ πολλαχοῦ ἔστηκεν.

Ἄ. Τούτῳ, ξένε, περιῆν μὲν καὶ ἐπιστήμης,
περιῆν δὲ καὶ θυμοῦ, καὶ μάλα ἐρρώνων αὐτὸν ἡ
εὐαρμοστία τοῦ σώματος. ἀφικόμενος οὖν ἐς τὸ ἱερὸν
τοῦτο ὁ παῖς, ἐπλεῖ δὲ εὐθὺ Δελφῶν ἀγωνιούμενος
15 τὴν κρίσιν, ἠρώτα τὸν Πρωτεσίλεων, ὃ τι πράττων
περιέσοιτο τῶν ἀντιπάλων, ὃ δὲ „πατούμενος“ ἔφη. 54
ἀθυμία οὖν αὐτίκα τὸν ἀθλητὴν ἔσχεν ὡς καταβε-
βλημένον ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ, τὸ δὲ ἀποπτερονίζειν
ἐν ἀγωνίᾳ πρῶτος εὐρῶν ξυνηῆκεν ὕστερον, ὅτι
20 κελεύει αὐτὸν μὴ μεθίσσθαι τοῦ ποδός· τὸν γὰρ
προσπαλαίοντα τῇ πτέρῃ πατεῖσθαι τε ξυνεχῶς χροῖ
καὶ ὑποκείσθαι τῷ ἀντιπάλῳ. καὶ τοῦτο πράττων ὁ
ἀθλητὴς οὗτος ὀνόματος λαμπροῦ ἔτυχε καὶ ἠττήθη
οὐδενός. ἀκούεις δὲ που καὶ Πλούταρχον ἐνεῖνον τὸν
25 δεξιόν;

Φ. Ἀκούω. τὸν πύκτην γὰρ, ὡς τὸ εἰκός, λέγεις.

Ἄ. Οὗτος ἀνιῶν τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ
τοὺς ἀνδρας ἰκετεύει τὸν ἥρω χρῆσθαι οἳ περὶ τῆς
νίκης· ὃ δὲ αὐτὸν κελεύει Ἀχελῷῳ ἐναγωνίῳ εὐ-
30 χεσθαι.

298 Φ. Τί οὖν τὸ αἶνγμα;

Ἄ. Ἦγωνίζετο μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς Ἐρμείαν

τὸν Αἰγύπτιον τὴν περὶ τοῦ στεφάνου [νίκην], ἀπει-
ροκότες δὲ ὁ μὲν ὑπὸ τραυμάτων, ὁ δὲ ὑπὸ δίψης,
καὶ γὰρ ἀκμάζουσα μεσημβρία περὶ τὴν πυγμαῖν
εἰστήκει, νεφέλη ἐς τὸ στάδιον καταρρήγνυται καὶ
διψῶν ὁ Πλούταρχος ἔσπασε τοῦ ὕδατος, ὃ ἀνειλή- 5
56 φει τὰ περὶ τοῖς πήχεσι κώδια· καὶ τὸν χρησμὸν
ἐνθυμηθεὶς, ὡς μετὰ ταῦτα ἔφασκεν, ἐς θάρος
ᾤωρησε καὶ ἔτυχε τῆς νίκης. Εὐδαίμονα δὲ τὸν
Αἰγύπτιον θαυμάζεις τῆς καρτερίας ἴσως, εἰ πυ-
679 κτεύοντι που παρἔτυχες. τούτῳ ἐρομένῳ, πῶς ἂν 10
μὴ ἠττηθεῖν „θανάτου“ ἔφη „καταφρονῶν.“

Φ. Καὶ πείθεται γε, ᾧ ἀμπελουργέ, τῷ χρη-
σμῷ, παρασκευάζων γὰρ οὕτως ἑαυτὸν ἀδαμάντινος
τοῖς πολλοῖς καὶ θεῖος δοκεῖ.

Ἄ. Ἐλιξ δὲ ὁ ἀθλητὴς αὐτὸς μὲν οὐπω προς- 15
πέπλευκε τῷ ἱερῷ τούτῳ, πέμψας δὲ τινα τῶν
ἑαυτοῦ ἐταίρων ἤρετο, ποσάκις νικήσοι τὰ Ὀλύμπια,
ὃ δὲ „δὶς“ ἔφη „νικήσεις, εἰ μὴ ἐθέλης τοῖς.“

Φ. Δαιμόνιον, ἀμπελουργέ, λέξεις γὰρ που τὸ
ἐν Ὀλυμπίᾳ παραχθέν· προυπαρχούσης γὰρ αὐτῷ 20
νίκης μιᾶς, ὅτ' ἀνὴρ ἐν παίδων ἐνίκα πάλην, ἀπε-
δύσατο τὴν ἐπ' ἐκεῖνη Ὀλυμπιάδα πάλην τε καὶ
παγκράτιον, ἐφ' ᾧ δυσχεράναντες οἱ Ἡλεῖοι διανο-
οῦντο μὲν ἀμφοῖν εἰργεῖν αὐτὸν ἐργλήματα Ὀλυμ-
πικὰ ξυντιθέντες (ἐπ') αὐτῷ, μόγις δ' οὖν ἀνέδη- 25
σαν τὸ παγκράτιον. καὶ τοῦτον ἄρα τὸν φθόνον ὁ
58 Πρωτεσίλεως φυλάξασθαι προὔλεγεν εἰδὼς αὐτὸν
ἀντίπαλον τοῖς ἐξηρημένοις ὄντα.

Ἄ. Ἄριστα, ξένε, τοῦ χρησμοῦ ἔτεκμήρω.

Φ. Τῶν δὲ δὴ νόσων τίνας ἰᾶται; πολλοὺς γὰρ 30
αὐτῷ φῆς εὐχεσθαι.

Ἄ. Πάσας ἰᾶται, ὅποσαι εἰσί, μάλιστα δὲ τὰς 7

φθόρας τε καὶ τοὺς ὑδέρους καὶ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν νόσους καὶ τοὺς τεταρταίῳ πυρέσσοντας· ἔστι δὲ καὶ ἐρῶντι τυχεῖν αὐτοῦ ξυμβούλου. ξυναλγεί γὰρ σφόδρα τοῖς τὰ ἐρωτικά ἀτυχοῦσι καὶ ὑποτίθεται 5 αὐτοῖς ἐπιδάς καὶ τέχνας, αἱ τὰ παιδικὰ θέλξουσιν, μοιχοῖς δὲ οὔτε προσδιαλέγεται οὐδὲν οὔτε ὑποτίθεται τι ἐρωτικόν· φησὶ γὰρ ἀπηχθῆσθαι αὐτοῖς, ἐπειδὴ τὸ ἐρᾶν διαβάλλουσιν. ἀφικομένου γοῦν ἐνταῦθα μοιχοῦ ποτε αὐτῇ γυναικί, ἣν ἐπέιρα, καὶ 10 ξυνομνύει βουλομένην ἐπὶ τὸν ἄνδρα παρόντα μὲν, ξυνιέντα δὲ οὔπω, ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε καθεῦδαν μεσημβρίας ἐνταῦθα, οἱ δ' ὤμνυσαν ἤδη προσεστηκότες τῷ βωμῷ —

Φ. Τί οὖν ὁ Πρωτεσίλεως;

15 Ἄ. Ἐξομῶ τοῦτον τὸν κῆνα καίτοι χρηστόν, ὡς ὄρας, ὄντα προσπεσεῖν τε αὐτοῖς κατόπιν καὶ δακεῖν ἔτι ὀμνύοντας, καὶ τὸν ὄρκον οὕτως ἐγγχεῖς ἐφίσταται τῷ ἀνδρὶ καὶ κελεύει αὐτὸν ἐκείνων μὲν ἀμελεῖν, τὸ γὰρ δῆγμα σφῶν ἀνιάτου εἶναι, σώζειν 60 20 δὲ νῦν γοῦν ἑαυτὸν τε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς πάντα γινώσκειν, τοὺς δὲ ἥρωας 294 θεῶν μὲν ἐλάττω, πλείω δὲ ἀνθρώπων. πολὺς ἐπιρ- 680 8 ρεῖ τῶν τοιούτων ὄχλος, εἰ πάντων ἀπομνημονεύοιμι ὄντων γε καὶ τῶν ἐν Φθίᾳ τε καὶ Φυλάκῃ φανερωῶν 25 πᾶσιν, ὅσοι Θετταλίαν οἰκοῦσιν· καὶ γὰρ τὸ ἐκείνη ἱερὸν ἐνεργὸν τῷ Πρωτεσίλεω, καὶ πολλὰ τοῖς Θετταλοῖς ἐπισημαίνει φιλόανθρωπά τε καὶ εὐμενῆ, καὶ ὀργίλα αὖ, εἰ ἀμελοῖτο.

Φ. Πείθουμαι, νῆ τὸν Πρωτεσίλεων, ἀμπελουργέ· 30 καλὸν γὰρ, ὡς ὄρω, καὶ ὀμνύει τοιοῦτον ἥρω.

Ἄ. Ἡ ἀδικήσεις γε ἀπιστῶν, ξένη. τὸν δὲ Ἀμφιάρεω, ὃν λέγεται ἢ γῆ ἐν σοφῷ ἀδύτῳ ἔχειν

Ἀμφίλοχόν τε τὸν τούτου παῖδα πλείω ἴσως ἢ ἐγὼ γινώσκεις οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς Κιλικίαν ἠπείρου, καὶ Μάρωνα δὲ τὸν Εὐάνθους ἀδικοῖης ἄν ἐπιφοιτᾶντα ταῖς ἐν Ἰσμάρῳ ἀμπέλοις καὶ ἠδυοίνους αὐτὰς ἐργαζόμενον φυτεύοντά τε καὶ κυκλοῦντα, 5 ὅτε δὴ ὄραται τοῖς γεωργοῖς ὁ Μάρων καλὸς τε καὶ 62 ἄβροδός καὶ ἀναπνέων ποτιμὸν τε καὶ οἰνώδες. γινώσκειν δὲ χρῆ καὶ τὰ τοῦ Θρακῆς Ῥήσου· Ῥήσος γὰρ, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε, λέγεται οἰκεῖν τὴν Ῥοδόπην καὶ πολλὰ αὐτοῦ θαύματα ἄδουσιν· ἵππο- 10 τροφεῖν τε γὰρ φασιν αὐτὸν καὶ ὀπλιτεύειν καὶ θήρας ἄπτεσθαι. σημεῖον δὲ εἶναι τοῦ θηρᾶν τὸν ἥρω τὸ τοὺς σῦς τοὺς ἀγρίους καὶ τὰς δορκάδας καὶ ὅποσα ἐν τῷ ὄρει θηρία φοιτᾶν πρὸς τὸν βωμὸν 681 τοῦ Ῥήσου κατὰ δύο ἢ τρία θύεσθαι τε οὐδενὶ δε- 15 σμῶ ξυνεχόμενα καὶ παρέχειν τῇ μαχαίρᾳ ἑαυτά. λέγεται δὲ ὁ ἥρωσ οὗτος καὶ λοιμὸν ἐρύκειν τοῦ ὄρους, πολυανθρωποτάτη δὲ ἡ Ῥοδόπη καὶ πολλὰ περὶ τὸ ἱερὸν αἱ κῶμαι, ὅθεν μοι δοκεῖ καὶ βοήσεσθαι ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ συστρατιωτῶν ὁ Διομήδης, 20 εἰ τὸν μὲν Θρακᾶ τοῦτον, ὃν ἀπέκτεινε αὐτὸς μηδὲν εὐδόκιμον ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, μηδὲ δείξαντά τι ἐκεῖ λόγου ἄξιον πλὴν ἵππων λευκῶν, εἶναι τι ἠροίμεθα καὶ θύοιμεν αὐτῷ διὰ Ῥοδόπης τε καὶ Θρακῆς πορευόμενοι, τοὺς δὲ θεῖά τε καὶ 25 λαμπρὰ εἰργασμένους ἔργα ἀτιμάζοιμεν μυθώδη τὴν περὶ αὐτοὺς δόξαν ἠγούμενοι καὶ νεκομπασμένην.

Φ. Μετὰ σοῦ λοιπόν, ἀμπελουργέ, τάττω ἔμαν- 64 τὸν καὶ οὐδεὶς ἔτι τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσει· οἱ δὲ ἐν 9 τῷ πεδίῳ τῷ ἐν Ἰλίῳ, οὓς ἔφασκες δι' αὐτοῦ τὸν 30 μάχμον τρόπον στείχειν, πότε ὤφθησαν;

Ἄ. Ὁρᾶνται, ᾧ Φοῖνιξ, ὄρᾶνται ἔτι βουκόλοις

τε τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ νομεῦσι μεγάλοι καὶ θεῖοι
καὶ θεῶνται ἔστιν ὅτε ἐπὶ καιρῷ τῆς γῆς· εἰ μὲν γὰρ
κεκοιμημένοι φαίνονται, αὐχομῶς ἐπισημαίνουσι τῇ
χώρᾳ, εἰ δὲ ἰδρωτὸς πλείοι, κατακλυσμούς τε καὶ
ὄμβρους, εἰ δὲ αἶμα περὶ αὐτοῖς ἢ τοῖς ὄπλοις φαί-
νοιο, νόσους τῷ Ἰλίῳ ἀναπέμπουσιν, εἰ δὲ μηδὲν
τούτων περὶ τοῖς εἰδώλοις ὁρᾶτο, ἀγαθὰς ἦδη ἄρουσι
τὰς ὥρας καὶ σφάττουσιν αὐτοῖς τότε οἱ νομεῖς ὁ
μὲν ἄρουα, ὁ δὲ ταῦρον, ὁ δὲ πῶλον, ὁ δ' ἄλλο τι
10 ὧν νέμει. φθορὰς δέ, ὁπόσαι περὶ τὰς ἀγέλας γί-
γνονται, πάσας ἐξ Αἰαντος ἦκειν φασίν, οἶμαι, διὰ
τὸν ἐν τῇ μανίᾳ λόγον, ὅτε δὴ ὁ Αἴας λέγεται ταῖς
ἀγέλαις ἐμπεσῶν διαφορῆσαι σφᾶς οἶον κτείνων τοὺς
Ἀχαιοὺς ἐπὶ τῇ κρίσει, καὶ οὐδὲ νέμει περὶ τὸ σῆμα
15 οὐδεὶς φόβῳ τῆς πύας, νοσώδης γὰρ δὴ ἀναδίδεται
καὶ ποιηρὰ βόσκειν. ἔστι δὲ τις λόγος, ὡς Τρωᾶές
ποτε ποιμένες ἐς τὸν Αἴαντα ὕβριζον νενοσηγῶτων
αὐτοῖς τῶν προβάτων καὶ περιστάντες τὸ σῆμα πο-
295 λέμιον μὲν Ἔκτορος τὸν ἦρωα ἐκάλουν, πολέμιον
20 δὲ Τροίας τε καὶ ποιμνίων, καὶ ὁ μὲν μανῆναι αὐ-
τόν, ὁ δὲ μαίνεσθαι, ὁ δ' ἀσελγέστατος τῶν ποι-
μένων

„Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιανε“

66

μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπεροαφῶδει ὡς δειλῷ·
25 ὁ δὲ „ἀλλὰ ἔμινον“ εἶπε βοήσας ἐκ τοῦ τάφου
φορικῶδες τι καὶ ὄρθιον, λέγεται δὲ καὶ δουπῆσαι
τοῖς ὄπλοις, οἶον ἐν ταῖς μάχαις εἰσάθει. τὸ μὲν δὴ
τῶν κακοδαιμόνων ἐκεῖνων πάθος οὐ χρὴ θαυμάζειν,
εἰ Τρωᾶές τε καὶ νομεῖς ὄντες ἐξεπλάγησαν ὁρμηῆν
30 Αἰαντος, καὶ οἱ μὲν ἔπεσον αὐτῶν, οἱ δ' ἔτρεσαν,
οἱ δ' ὄροντο φεύγοντες οὐ ἐποίμαινον, τὸν δὲ Αἴαντα
θαυμάσαι ἄξιον, ἀπέκτεινε γὰρ οὐδένα αὐτῶν, ἀλλὰ

τὴν παροιμίαν, ἣ ἔχρῶντο, ἐκατέρησε μόνον ἐνδει-
ξάμενος αὐτοῖς τὸ ἀκούειν. ὁ δὲ Ἔκτωρ οὐκ ἐγίννω-
σκεν, οἶμαι, τὴν ἀρετὴν ταύτην, ὑβρίσαντος γὰρ
ἐς αὐτὸν πέφυσι μειρακίου τινός, ἦν δ' ὡς φασί,
κομιδῇ νέον καὶ ἀπαιδευτόν, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ μειρά-
5 μιον καὶ ἀπέκτεινε αὐτὸ ἐν ὁδῷ, ποταμῷ τὸ ἔργον
προσθεῖς.

Φ. Ἄγνοοῦντι λέγεις, ἀμπελουργέ, καὶ σφόδρα 10
ἐμπληκτομένῳ τὸν λόγον, ὧμην γὰρ μηδαμοῦ φαί-
νεσθαι τὸν ἦρωα τούτου, καὶ ὁπότε μοι τὰ τῶν Ἐλ- 10
λήνων ἀπήγγελλες, ὑπερήλγουν τοῦ Ἔκτορος, εἰ
μήτε ἀρότης τι ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει, μήτε αἰπόλος, ἀλλ'
ἀφανής ἔστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀτεχνῶς κείται.
περὶ μὲν γὰρ τοῦ Πάριδος οὐδ' ἀκούειν ἀξιῶ οὐδέν,
68 δι' ὃν τοιοῦδε καὶ τοσοῦδε ἔπεσον, περὶ δὲ τοῦ 15
Ἔκτορος, ὃς ἔρρισμα μὲν τῆς Τροίας καὶ τοῦ ξυμ-
μαχικοῦ παντός ἦν, ἵππους δὲ ξυνεῖχε τέτταρας,
ὁ μηδεὶς τῶν ἠρώων ἕτερος, τὰς δὲ τῶν Ἀχαιῶν κα-
683 τεπίμπρη ναῦς, ἐμάχετο δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁμοῦ πάν-
τας ἐφορμῶντάς τε καὶ ξυνταττομένους ἐπ' αὐτόν 20
οὐκ ἂν ἐροίμην γέ τι, οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι χαίρων,
εἰ μὴ διαπηδῶης αὐτά, μηδ' ἀμελῶς λέγοις;

Α. Ἄκουε διὰ πλειόνων, ἐπειδὴ τοῦτο ἡγῆ τὸ
μὴ ἀμελῶς φράζειν· τὸ ἐν Ἰλίῳ ἄγαλμα τοῦ Ἔκτο-
ρος ἡμιθέῳ ἀνθρώπῳ ἔοικε καὶ πολλὰ ἦδη ἐπιφαί- 25
νει τῷ θεωροῦντι αὐτὸ ξὺν ὁρθῷ λόγῳ· καὶ γὰρ
φρονηματῶδες δοκεῖ καὶ γοργόν καὶ φαιδρὸν καὶ
ξὺν ἀβρότῃ σφριγῶν καὶ ἡ ὥρα μετ' οὐδεμιᾶς
κόμης. ἔστι δ' οὕτω τι ἔμπνου, ὡς τὸν θεατὴν
ἐπισπάσασθαι θιγεῖν. τοῦτο ἴδρυται μὲν ἐν περι- 30
βλέπτῳ τοῦ Ἰλίου, πολλὰ δὲ ἐργάζεται χρηστὰ κοινῇ
τε καὶ ἐς ἓνα, ὅθεν εὔχονται αὐτῷ καὶ ἀγάνα θύου-

σιν, ὅτε δὴ θερμόν οὕτω καὶ ἐναγώνιον γίννεται,
ὡς καὶ ἰδρωῶτα ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι· μειράκιον οὖν⁷⁰
Ἀσσύριον ἦκον ἐς τὸ Ἴλιον ἐλοιδορεῖτο τῷ Ἐκτορι
προφέρον αὐτῷ τὰς τε ἔλξεις, αἱ ἐξ Ἀχιλλέως ποτὲ
⁵ ἐς αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ τὸν τοῦ Αἰαντος λίθον, ᾧ
βληθεὶς ἀπέθανε πρὸς βραχύ, καὶ ὡς Πάτροκλον
τὰ πρῶτα ἔφυγε, καὶ ὡς οὐδὲ ἀπέκτεινε, ἀλλὰ
ἔτεροι. μετεποίει δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἐκτορος, Ἀχιλ-
λέως γὰρ ἔφασκεν εἶναι αὐτὸ μετὰ τὴν κόμην, ἣν
¹⁰ ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ· τούτων ἐμφορηθῆν ἐξή-
λασεν ἐκ τοῦ Ἰλίου, καὶ πρὶν ἢ δέκα πορευθῆναι
σταδίους ποταμὸς οὕτω βραχύς, ὡς μηδὲ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν Τροίᾳ εἶναι, μέγας ἐκ μικροῦ αἴρεται καὶ
²⁹⁶ ὡς ἀπήγγελλον οἱ διαφυγόντες τῶν ὀπαδῶν, ὀπλί-
¹⁵ τῆς ἤγειτο τοῦ ποταμοῦ μέγας παρακελευόμενος
αὐτῷ βαρβάρῳ τῇ φωνῇ καὶ σφοδρᾷ ἐπιστρέφειν τὸ
ὔδωρ ἐς τὴν ὁδόν, δι' ἧς τὸ μειράκιον ἤλανε ἐπὶ
τεττάρων ἵππων οὐ μέγαλων, οὓς ὑπολαβὼν ὁ ποτα-
μὸς ὁμοῦ τῷ μειρακίῳ βοῶντί τε καὶ ξυνιέντι λοιπὸν
²⁰ τοῦ Ἐκτορος ἀπήγαγεν ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἦθη καὶ οὕτως
ἀπώλεσεν, ὡς μηδὲ ἀνελέσθαι ξυγχωρῆσαι τὸ σῶμα,
ᾧχετο γὰρ οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανισθέν.

Φ. Οὔτε τὸν Αἰαντα χορὴ θανμάζειν, ἀμπελουρ-
γέ, καρτερήσαντα τὰ ἐκ τῶν ποιμένων, οὔτε τὸν
²⁵ Ἐκτορα ἠγείσθαι βάρβαρον μὴ ἀνασχόμενον τὰ ἐκ
τοῦ μειρακίου· τοῖς μὲν γὰρ καὶ ξυγγνώμη ἴσως,⁷²
οὐ Τρωᾶες ὄντες ἔτι καὶ πονήρως ἐχόντων σφίσι τῶν
προβάτων ἐπεπήδων τῷ τάφῳ, μειρακίῳ δὲ Ἀσσυρίῳ
πομπεύοντι ἐς τὸν τοῦ Ἰλίου ἦρω τίς ξυγγνώμη; οὐ
³⁰ γὰρ δὴ Ἀσσυρίοις ποτὲ καὶ Τρωσὶ πόλεμος ἐγένετο,
οὐδὲ τὰς ἀγέλας σφῶν ὁ Ἐκτωρ ἐπόρθησεν, ὡς τὰς
τῶν Τρώων ὁ Αἰας.

Ἄ. Πεπονθέναι τι πρὸς τὸν Ἐκτορα, ᾧ ξένε,¹¹
δοκεῖς, καὶ οὐκ ἀξιῶ διαφέρεισθαι. ἀλλ' ἐπανίσωμεν
ἐπὶ τὰ τοῦ Αἰαντος, ἐκεῖθεν γὰρ οἶμαι τὴν ἐκβολὴν
τοῦ λόγου πεποιήσθαι.

Φ. Ἐκεῖθεν, ᾧ ἀμπελουργέ, καὶ εἰ δοκεῖ, ἐπα-⁵
νίσωμεν.

Ἄ. Πρόσεχε οὖν, ᾧ ξένε· νηὸς ποτε καθορμι-
σαμένης ἐς τὸ Αἰάντειον δύο τῶν ξένων πρὸ τοῦ
σήματος ἠλνύον τε καὶ πεττοῖς ἔπαιζον, ἐπιστάς δὲ
ὁ Αἰας „πρὸς θεῶν“ ἔφη „μετάθεσθε τὴν παι-
διὰν ταύτην· ἀναμμνήσκει γὰρ με τῶν Παλαμήδους
ἔργων σοφοῦ τε καὶ μαλ' ἐπιτηδείου μοι ἀνδρός.
ἀπολώλεκε δὲ καμὲ κάκεινον ἐχθρὸς εἰς ἄδικον εὐρῶν
ἔφ' ἡμῖν κρίσιν.

Φ. Δεδάκρυκα, νῆ τὸν Ἥλιον, ἀμπελουργέ,¹⁵
τὰ γὰρ ἀμφοῖν πάθη παραπλήσιά τε καὶ εἰκότα ἐς
⁷⁴ εὐνοίαν· ἀγαθῶν μὲν γὰρ κοινωνία τίττει ποτὲ καὶ
φθόρον, ὅσοι δ' ἂν κοινωνήσωσι συμφορῶν, ἀγα-
πῶσιν ἀλλήλους τὸν ἔλεον τοῦ ἔλεον ἀντιδιδόντες.
Παλαμήδους δὲ εἰδῶλον ἔχοις ἂν τινα εἰπεῖν ἑώρα-²⁰
κότα ἐν Τροίᾳ;

⁶⁸⁵ Ἄ. Τὰ μὲν ὀρώμενα εἰδῶλα οὕτω δῆλα ὅτου
ἕκαστον, πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλοτε ἄλλα, διαλλάττει
δὲ ἀλλήλων καὶ ἰδέα καὶ ἠλικία καὶ ὄπλοις. ἀκούω
δ' ὁμῶς καὶ περὶ τοῦ Παλαμήδους ταῦτα· ἦν γεωρ-²⁵
γὸς ἐν Ἰλίῳ ταυτόν ποτ' ἐμοὶ πρῶτων· οὗτος ἐπε-
πόνθει τι πρὸς τὸ τοῦ Παλαμήδους πάθος καὶ ἐθρή-
νει αὐτὸν ἦκον ἐπὶ τὴν ἡμίονα, πρὸς ἣ λέγεται ὑπὸ
τῶν Ἀχαιῶν βεβλήσθαι, καὶ ὁπόσα νομίζουσιν ἐπὶ
σημάτων ἀνθρωποι, ἐπέφερε τῇ κόνει τὰς τε ἠδίους³⁰
τῶν ἀμπέλων ἐξαιρῶν αὐτῷ κρατῆρα ἐτρύγα, καὶ
ξυμπίνειν τῷ Παλαμήδει ἔφασκεν, ὅτε ἀναπαύοιτο

τῶν ἔργων. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ κύνων τέχνη αἰκιάλλων
καὶ ὑποκαθήμενος τοὺς ἀνθρώπους· τοῦτον Ὀδυσσεύς
ἐκάλεε καὶ ἐπαίετο ὑπὲρ τοῦ Παλαμῆδους ὁ Ὀδυσ-
σεὺς οὗτος προσακούων κακὰ μυρία. δοκεῖ δὲ τῷ
5 Παλαμῆδει ἐπιφοιτῆσαι ποτε τῷ ἔραστῇ τούτῳ καὶ
ἀγαθὸν τι αὐτῷ δοῦναι, καὶ δῆτα ὁ μὲν πρὸς ἀμ- 76
πέλω τιμὴ ἦν γόνυ αὐτῆς λώμενος, ὁ δὲ ἐπιστάς
αὐτῷ „σὺ γιγνώσκεις με“ ἔφη „γεωργε“; „καὶ
πῶς“, εἶπεν „ὄν οὐπω εἶδον“; „τί οὖν“ ἔφη „ἀγα-
10 πᾶς, ὄν μὴ γιγνώσκεις“; ξυνῆκεν ὁ γεωργός, ὅτι
ὁ Παλαμῆδης εἶη· καὶ τὸ εἶδος ἐς ἦρω ἔφερε μέγαν
τε καὶ καλὸν καὶ ἀνδρεῖον οὐπω τριάκοντα ἔτη γε-
297 γονότα· καὶ περιβαλὼν αὐτὸν μειδιῶν „φιλῶ σε, ὦ
Παλάμηδες“, εἶπεν „ὅτι μοι δοκεῖς φρονιμώτατος
15 ἀνθρώπων γεγονέναι καὶ δικαιοτάτος ἀθλητῆς τῶν
κατὰ σοφίαν πραγμάτων, πεπονθέναι τε ὑπὸ τῶν
Ἀχαιῶν ἔλευνὰ διὰ τὰς Ὀδυσσεύς ἐπὶ σοὶ τέχνας,
οὗ τάφος εἴ τις ἦν ἐνταῦθα, ἐξωρόρουκ' ἂν ὑπ'
ἐμοῦ πάλαι, μιὰρὸς γὰρ καὶ κακίων τοῦ κυνός, ὄν
20 ἐπ' αὐτῷ τρέφω.“ „φειδώμεθα λοιπὸν τοῦ Ὀδυσ-
σεύς“, ὁ ἦρω ἔφη „τούτων γὰρ ἐπραξάμην αὐτὸν
ἐγὼ δίκας ἐν Αἴδου· σὺ δέ, ἐπειδὴ φιλεῖς που τὰς
ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας“.
„τί δ' ἄλλο γε“ εἶπεν „ἢ τὰς χαλάζας; ὕφ'
25 ὧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ δῆγνυνται“. „ἰμάντα τοί-
νυν“ εἶπεν ὁ Παλαμῆδης „περιάπτωμεν μιᾶ τῶν
ἀμπέλων καὶ οὐ βεβλήσονται αἱ λοιπαί.“
12 Φ. Σοφός γε ὁ ἦρω, ἀμπελουργέ, καὶ αἰεὶ τι 78
εὐρίσκιων ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις. Ἀχιλλεύς δὲ περὶ
30 τί ἂν εἴποις; τοῦτον γὰρ θειότατον τοῦ Ἑλληνικοῦ
παντὸς ἠγρούμεθα. 686
Ἄ. Τὰ μὲν ἐν τῷ Πόντῳ, ξένε, εἰ μήπω ἐς

αὐτὸν πέπλευκας καὶ ὅσα ἐν τῇ ἐκεῖ νήσῳ λέγεται
πράττειν, ἐγὼ σοὶ ἀπαγγελῶ ὕστερον ἐν τῷ περὶ
αὐτοῦ λόγῳ μακροτέρῳ ὄντι, τὰ δὲ ἐν Ἰλίῳ παρα-
πλήσια τοῖς ἄλλοις ἦρωσι, καὶ γὰρ προσδιαλέγεται
τις καὶ ἐπιφοιτᾷ καὶ θηρία διώκει. ξυμβάλλονται 5
δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεὺς εἶναι τῇ τε ὄρᾳ τοῦ εἶδους καὶ
τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἀστραπῇ τῶν ὄπλων· κατόπιν δὲ
αὐτοῦ ζάλη ἀνέμου εἰλεῖται πομπὸς τοῦ εἰδώλου. 13
ἐπιλείψει με ἡ φωνή, ξένε, τῶν τοιούτων μνημο-
νεύοντα· καὶ γὰρ τι καὶ περὶ Ἀντιλόχου ἔδουσαν, 10
ὡς κόρη Ἰλιάς φοιτῶσα ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον εἰδώλω
τοῦ Ἀντιλόχου ἐνέτυχε καὶ προσέειπε τῷ σήματι
ἔρῶσα τοῦ εἰδώλου, καὶ ὡς βουκόλοι μειράκια, περὶ
τὸν τοῦ Ἀχιλλεύς βομὸν ἀστραγαλίζοντες ἀπέκτει-
νεν ἂν ὁ ἕτερος τῇ καλαύροπι τὸν ἕτερον πλήξας, 15
εἰ μὴ ὁ Πάτροκλος αὐτοὺς διεπτόησεν „ἀρκεῖ μοι“
εἰπὼν „ὑπὲρ ἀστραγάλων αἷμα ἔν“. γιγνώσκεις δὲ
ὑπάρχει ταῦτα καὶ παρὰ τῶν βουκόλων καὶ πάν-
80 των τῶν οἰκούντων τὸ Ἴλιον· ἐπιμίγνυμεν γὰρ
ἅτε τὰς ὄχθας οἰκοῦντες τῶν τοῦ Ἑλλησπόντου 20
ἐκβολῶν καὶ ποταμῶν, ὡς ὄρᾳς, πεποιημένοι τὴν
θάλατταν.

Ἄγε δὴ, ὦ ξένε, τὴν ἀσπίδα ἤδη ἀναλάβωμεν, 14
ἦν ὁ Πρωτεσίλεως Ὀμήρῳ τε ἠγροῆσθαι φησὶ καὶ
ποιηταῖς πᾶσιν. 25

Φ. Ποθοῦντι ἀποδίδως, ἀμπελουργέ, τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον, σπάνιον δὲ οἶμαι ἀκούσεσθαι.

Ἄ. Σπανιώτατον· προσέχων δὲ ἀκοῶ.

687 Φ. Προσέχων λέγεις; οὐδὲ τὰ θηρία ἐς τὸν
Ὀρφέα οὕτως ἐκεχῆναι ἔδοντα, ὡς ἐγὼ σου ἀκούων 30
τά τε ὦτα ἴστημι καὶ τὸν νοῦν ἐργήγορα καὶ ξυλ-
λέγομαι ἐς τὴν μνήμην πάντα. ἠγροῦμαι δὲ καὶ τῶν

ἐπὶ Τροίαν ἐστρατευνότων εἷς εἶναι, τοσοῦτον κατέ-
σχημαι τοῖς ἡμιθέοις ὑπὲρ ὧν διαλεγόμεθα.

Ἄ. Οὐκοῦν, ἐπειδὴ φρονεῖς οὕτως, αἰρωμεν
ἐξ Αὐλίδος, ὃ ξένη. τὸ γὰρ ἐκεῖ ξυνειλέχθαι σφᾶς
5 ἀληθές. τὰ δ' ἐμβατήρια τοῦ λόγου τῷ Πρωτεσίλειω
εὐχθῶ. ὡς μὲν δὴ τὴν Μυσίαν οἱ Ἀχαιοὶ πρὸ Τροίας
ἐπόρθησαν ἐπὶ Τηλέφῳ τότε οὖσαν, καὶ ὡς ὁ Τη-
λεφος ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ μαχόμενος ἐκρώθη ὑπὸ
Ἀχιλλέως, ἔστι σοι καὶ ποιητῶν ἀκούειν — οὐ γὰρ
298 10 ἐκλείπεται αὐτοῖς ταῦτα — τὸ δὲ πιστεύειν, ὡς
ἀγνοήσαντες οἱ Ἀχαιοὶ τὴν χώραν τὰ τοῦ Πριάμου
ἄγειν τε καὶ φέρειν ᾤοντο, διαβάλλει τὸν Ὀμήρου
λόγον, ὃν περὶ Κάλχαντος ἄδει τοῦ μάντεως· εἰ γὰρ
ἐπὶ μαντικῇ ἔπλεον καὶ τὴν τέχνην ἡγεμόνα ἐποι-
15 οῦντο, πῶς ἂν ἄκουτες ἐκεῖ καθωρμισθῆσαν; πῶς
δ' ἂν καθωρμισθέντες ἠγνόησαν, ὅτι μὴ ἐς Τροίαν
ἦκουσι καὶ ταῦτα πολλοῖς μὲν βουκόλοις ἐντετυχη-
κότες, πολλοῖς δὲ ποιμέσι; νέμεται τε γὰρ ἡ χώρα
μέχρι θαλάττης καὶ τοῦνομα ἐρωτᾶν τῆς ξένης ξύν-
20 ἦθες, οἶμαι, τοῖς καταπλέουσιν. εἰ δὲ καὶ μηδενὶ
τούτων ἐνέτυχον, μηδὲ ἤροντο τῶν τοιούτων οὐδέν,
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλεως ἐς Τροίαν ἤδη ἀφι-
γμένω τε καὶ πεπεσβευκότε καὶ τὰ κρηδεύματα τοῦ
Ἰλίου εἰδότε οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι περιδεῖν ταῦτα,
25 οὐδ' ἂν ξυγχωρήσαι τῷ στρατῷ διαμαρτάνοντι τῆς
πολεμίας. ἐκόντες μὲν δὴ οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Μυσοὺς
ἐληίζοντο, λόγου ἐς αὐτοὺς ἤκοντος, ὡς ἄριστα
ἠπειρωτῶν πρᾶττοιεν, καί πη καὶ δεδιότες, μὴ πρὸς-
688 οἰκοὶ τῷ Ἰλίῳ ὄντες ἐς κοινωνίαν τῶν κινδύνων
30 μετακληθῶσι. Τηλέφῳ δὲ Ἡρακλείδῃ τε ὄντι καὶ
ἄλλως γενναίῳ καὶ ἀπλισμένης γῆς ἄρχοντι οὐκ
ἀνεκτὰ ταῦτα ἐφαίνετο, ὅθεν πολλὴν μὲν ἀσπίδα

παρέταπτε, πολλὴν δὲ ἵππων· ἦγε δὲ τοὺς μὲν ἐκ
τῆς ὑπ' αὐτῷ Μυσίας — ἦρχε δέ, οἶμαι, πάσης,
84 ὁπόσῃ ἐπὶ θαλάττῃ — οἱ δὲ ἐκ τῶν ἄνω Μυσῶν
ξυνεμάχουν, οὓς Ἀβίους τε οἱ ποιηταὶ καλοῦσι καὶ
ἵππων ποιμένας καὶ τὸ γάλα αὐτῶν πίνοντας, τῆς 5
τε γὰρ τῶν Ἀχαιῶν διανοίας, καθ' ἣν ἐποιοῦντο
τοὺς περίπλους οὐκ οὔσης ἀδήλου, Τληπολέμου τε
πέμπαντος ἐπὶ Ῥοδίας ὀλκάδος ἄγγελον ὡς ἀδελφὸν
καὶ κελεύσαντος ἀπὸ γλώττης αὐτῷ σημαίνειν, ὁπόσα
τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι διήσθητο — γράμματα γὰρ 10
οὐπω εὔρητο — πᾶσα ἡ μεσογεία ἐς ξυμμαχίαν
καταβεβήκει καὶ τῷ πεδίῳ ἐπεκύναινε τὰ Μυσία τε
καὶ Σκυθικὰ ἔθνη. λέγει δὲ ὁ Πρωτεσίλειος, ὅτι 15
καὶ μέγιστος αὐτοῖς ἀγῶνων γένοιτο τῶν τε ἐν
αὐτῇ τῇ Τροίᾳ καὶ ὁπόσοι πρὸς βαρβάρους ὕστερον 15
διεπολεμήθησαν Ἑλλησι. καὶ γὰρ κατὰ πλήθος
εὐδόκιμοι καὶ κατ' ἄνδρα ἦσαν ἡ ξυμμαχία τοῦ
Τηλέφου, καὶ ὡσπερ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν Αἰακίδαί τε
ἦθοντο καὶ Διομήδεις καὶ Πάτροκλοι, οὕτω Τηλέ-
φου τε ὄνομα ἦν καὶ Αἴμου τοῦ Ἄρεος, ὀνομαστό- 20
τατοὶ δὲ ἦσαν Ἑλωρός τε καὶ Ἀκαῖος ποταμοῦ
παῖδες τοῦ κατὰ Σκυθίαν Ἰστρου. τὴν μὲν δὴ ἀπό-
βασιν οὐ ξυνεχώρουν οἱ Μυσοὶ ποιείσθαι τοξέον-
86 τες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ καὶ
μὴ ξυγχωρούντων ἐβιάζοντο, καὶ τινὰς καὶ ὠκελλον 25
τῶν νεῶν οἱ Ἀρκάδες, ἅτε πρῶτον πλέοντες καὶ
689 θαλάττης οὐπω γεγυμνασμένοι. φησὶ γὰρ, ὡς πού
γγνώσκεις, Ὀμηρος, ὅτι μήτε ναυτικοὶ ἦσαν πρὸ
Ἰλίου Ἀρκάδες μήτε ἔργων θαλαττίων ἤπτοντο, ἀλλ'
ἐπὶ νεῶν ἐξήκοντα ὁ Ἀγαμέμνων ἐσηγάγετο αὐτοὺς 30
ἐς τὴν θάλατταν αὐτὸς ἐπιδούς ναῦς οὐπω πεπλευ-
κόσιν. ὅθεν ἐπιστήμην μὲν, ὁπόσῃ πολεμική, καὶ

ῥώμην ἐς τὰ πεζὰ παρείχοντο, πλείοντες δὲ οὔτε
 ὀπλίται ἀγαθοὶ ἦσαν οὔτε ἐρέται. τὰς μὲν δὴ ναῦς
 ἀπειρία τε καὶ τόλμη ὤκελλον καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν
 ἐτροώθησαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῇ ῥαχίᾳ τεταγμένων, ὀλί-
 5 γοι δὲ ἀπέθανον. Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ Πρωτεσίλεως
 δεῖσαντες ὑπὲρ τῶν Ἀργιάδων ὥσπερ ἀπὸ συνθη-
 299 ματος ἄμφω ἅμα ἐς τὴν γῆν ἐπεπήδησαν καὶ ἀπεώ-
 λιστω τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῖς δ' ἄγαν βαρβάρους καὶ
 10 δαίμονες ἐδοξάτην. ἐπεὶ δὲ ὁ Τηλέφος ἐπανήγαγε
 τὴν στρατιάν ἐς τὸ πεδίον καὶ προσέπλευσαν οἱ
 16 Ἀχαιοὶ καθ' ἡσυχίαν, ἐξεπήδων αὐτίκα τῶν νεῶν,
 πλὴν κυβερνήτου καὶ περιπέω, πάντες, οὓς ἡ ναῦς
 ἤγρεν, ἐτάττοντο δὲ ὡς ἐς μάχην κόσμον καὶ σιωπὴν
 15 ἐν θυμῷ ἔχοντες. ὀρθῶς γὰρ τοῦτο τὸν Ὀμηρον
 περὶ αὐτῶν εἰρηκέναι φησὶν ἐπαινοῦντα τὸ τῆς 88
 Ἑλληνικῆς μάχης ἦθος, ἧς ξύμβουλον γενέσθαι
 Αἴαντα τὸν Τελαμώνιος λέγει. Μενεσθέως γὰρ τοῦ
 Ἀθηναίου τακτικατάτου τῶν βασιλέων ἐς Τροίαν
 20 ἐλθόντος καὶ διδάσκοντος ἐν Αὐλίδι τὴν στρατιάν
 πᾶσαν, ὡς χρὴ συνηρμόσθαι, κραυγῇ τε χρωμένους
 μὴ ἐπιπλήττουτος οὐ ξυνεχώρει ὁ Αἴας, ἀλλ' ἐπετίμα
 γυναικειὸν τε ἀποφαίνων καὶ ἄτακτον. ἔλεγε γάρ,
 ὅτι καὶ τὸν θυμὸν ἡ κραυγὴ κακῶς ἐρμηνεύει. τα-
 25 χθῆναι δὲ πρὸς μὲν τοὺς Μυσοὺς ἑαυτὸν τε καὶ
 τὸν Ἀχιλλέα φησὶν ὁμοῦ τῷ Πατρόκλῳ, πρὸς δὲ τὸν
 τοῦ Ἄρεος Αἴμον Διομήδην τε καὶ Παλαμῆδην καὶ
 Σθένηλον, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἴστρου ἦμοντας
 οἱ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ὁ Λοκρὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἐτάχθη-
 30 σαν. Αἴας δὲ ὁ μέγας τοὺς μὲν τὰ πλήθη 690
 ἀποκτείνοντας θεριστὰς ἤγειτο μέγα οὐδὲν ἀμῶντας,
 τοὺς δὲ τῶν ἀρίστων κρατοῦντας δρυτόμους ἐκάλει

καὶ ταύτης ἑαυτὸν τῆς μάχης ἤξιον μάλλον· ταῦτα
 τοὶ καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ ποταμοῦ παιδας ἤξεν οὔτε τοῖ
 μέρους ἑαυτοῦ ὄντας καὶ τὸν τοῦ Ἐκτορος τρόπον
 ἀπὸ τεττάρων μαχομένους ἵππων, βαίνων τε σοβα-
 ρὸν μετὰ τῆς ἀλμῆς πρὸς τὴν ἀσπίδα ἐδούπησε 5
 90 αὐτίκα ἐγένοντο καὶ ὄρθοι ἀνεσκίρτησαν, ὅθεν ἀπι-
 στήσαντες οἱ Σκύθαι τῷ ἄρματι ἀπεπήδησαν τε
 αὐτοῦ ἀτακτοῦντος καὶ συνέπεσον τῷ Αἴαντι, λόγου 17
 τε ἀξίως μαχομένοι ἄμφω ἀπέθανον. μνημονεύει ὁ 10
 Πρωτεσίλεως καὶ τῶν τοῦ Παλαμῆδους ἔργων ὡς
 μεγάλων, οἷς αὐτὸς τε καὶ Διομήδης καὶ Σθένης
 τὸν Αἴμον καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἀποκτείναντες οὐδὲ
 ἀρίστειον ὁ Παλαμῆδης ἤξιον τυγχάνειν, ἀλλ'
 ἐκεῖνα μὲν τῷ Διομήδει ξυνεχώρει ἔχειν, ἐπειδὴ 15
 πάνθ' ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμικῶν τιμῆς τε καὶ δόξης
 ἐγίνωσκεν αὐτὸν πράττουτα, σοφίας δὲ εἰ τινα
 στέφανον προθείη τὸ Ἑλληνικόν, οὐκ ἂν ἐκστήναι
 τούτου ἐτέρῳ σοφίας τε ἀπ' ἀρχῆς ἐρῶν καὶ μελε-
 τῶν τοῦτο. Τηλέφῳ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως αὐτὸς μὲν 20
 συμπλακῆναι φησὶ καὶ τὴν ἀσπίδα ζῶντος περισπά-
 σαι, τὸν δὲ Ἀχιλλέα γυμνῷ προσπεσόντα τρώσαι
 αὐτὸν εὐθὺ τῷ μηροῦ καὶ ἰατροῦ μὲν ὕστερον ἐν
 Τροίᾳ γενέσθαι τοῦ τραύματος, τότε δὲ λιποθυμή-
 25 σαι τε ὑπ' αὐτοῦ ὁ Τηλέφος καὶ ἀποθανεῖν ἂν, εἰ 25
 μὴ οἱ Μυσοὶ ξυνδραμόντες ἀνείλυντο αὐτὸν ἐκ τῆς
 μάχης, ὅτε δὴ λέγονται πολλοὶ τῶν Μυσῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεσεῖν, ὑφ' ὧν ἡματωμένον ὄνῃναι τὸν Κά-
 κων. λέγει δὲ ὡς καὶ δικάσαιτο μὲν πρὸς αὐτὸν ὁ 18
 Ἀχιλλεὺς περὶ τῆς ἀσπίδος, ἐπειδὴ ἐτετροάκει τὸν 30
 92 Τηλέφον, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ ψηφίσαντο αὐτῷ μάλλον
 προσήκειν τὴν ἀσπίδα, ὡς οὐκ ἂν τοῦ Τηλέφου

τροπθέντος, εἰ μὴ ἐκείνης ἐγυμνώθη. φησὶ δέ, ὅτι καὶ Μυσαὶ γυναικες ἀφ' ἵππων συνεμάχοντο τοῖς ἀνδράσι, ὥσπερ Ἀμαζόνες, καὶ ἤρχε τῆς ἵππου ταύτης Ἰερὰ γυνὴ Τηλέφου. ταύτην μὲν δὴ λέγεται 691

5 Νιρεὺς ἀποκτεῖναι — τὸ γὰρ μερικαιῶδες τοῦ στρα-
του καὶ οὐπω εὐδόκιμον πρὸς αὐτὰς ἔταξαν — πε-
σοῦσης δὲ ἀνέκραγον αἱ Μυσαὶ καὶ συνταράξασαι
τὴν ἑαυτῶν ἵππον ἐς τὰ τοῦ Καΐκου ἔλη ἀπηνέχθη-
σαν. τὴν δὲ Ἰερὰν ταύτην ὁ Πρωτεσίλεως μεγίστην
300 10 ὧν εἶδε γυναικῶν γενέσθαι λέγει καλλίστην τε ἀπα-
σῶν, ὁπόσαι ὄνομα ἐπὶ κάλλει ἤσαντο. Ἐλένην μὲν
γὰρ τὴν Μενέλεω γυναικα ἰδεῖν οὐ φησιν ἐν Τροίᾳ,
νυνὶ δὲ ὄραν μὲν αὐτὴν τὴν Ἐλένην καὶ οὐ μέμφε-
σθαι τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανεῖν, εἰ δὲ ἐνθυμηθεῖη
15 τὴν Ἰερὰν, τοσοῦτον αὐτὴν φησὶ πλεονεκεῖν τῆς
Ἐλένης, ὅσον κάκεινη τῶν Ἰωιάδων. καὶ οὐδὲ
αὕτη, ξένη, Ὀμήρου ἐπαινέτου ἔτυχεν, ἀλλὰ Ἐλένη
χαριζόμενος οὐκ ἐσηγάγετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα
θεῖαν γυναικα, ἐφ' ἣ καὶ παθεῖν τι οἱ Ἀχαιοὶ καὶ
20 πεσοῦση λέγονται καὶ παρακελεύσασθαι προσβύτεροι
νέοις μὴ σκυλεύειν Ἰερὰν, μηδὲ προσάπτεσθαι κει-
μένης. ἐν ταύτῃ, ξένη, τῇ μάχῃ πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν 94
ἐτρώθησαν, καὶ λουτρὰ τοῖς τετραμένοις μαντευτὰ
ἐγένετο, πηγαὶ θερμοὶ ἐν Ἰωνίᾳ, ἃς ἔτι καὶ νῦν
25 Ἀραμεμμονεῖους καλοῦσιν οἱ Σμύρναν οἰκοῦντες.
ἀπέχουσι δέ, οἶμαι, τετρακόνητα στάδια τοῦ ἄστεος
καὶ ἀνήπτό ποτε αὐτοῖς αἰχμάλωτα κράνη Μῦσια.

19 Φ. Τί οὖν, ἀμπελουργέ, φῶμεν ἐκόντα τὸν
Ὀμηρον ἢ ἄκουτα παραλιπεῖν ταῦτα οὕτως ἡδέα καὶ
30 ποιητικὰ ὄντα;

Ἄ. Ἐκόντα ἴσως, ξένη· βουλευθεῖς γὰρ τὴν
Ἐλένην ὡς ἀρίστην γυναικῶν ὑμνήσαι ἐπὶ τῷ κάλ-

λει καὶ τὰς Τρωικὰς μάχας ὡς μεγίστας τῶν ἀλλα-
χοῦ διαπολεμηθειῶν ἐπαινέσαι Παλαμῆδην τε τὸν
θεῖον ἐξαιρῶν ἅπαντος λόγου δι' Ὀδυσσεῖα Ἀχιλλεῖ
τε μόνω τὰ μαχμώτατα τῶν ἔργων οὕτως ἀνατιθεῖς,
692 ὡς ἐκλανθάνεσθαι τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν, ὅτε Ἀχιλ- 5
λεὺς μάχοιτο, οὔτε Μῦσια ἐποίησεν ἔπη, οὔτε ἐς
μνήμην κατέστη τοῦ ἔργου τούτου, ἐν ᾧ καὶ γυνὴ
καλλίαν Ἐλένης εὔρητο ἂν καὶ ἄνδρες οὐ παραπολὺ
Ἀχιλλέως τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀγῶν εὐδοκμώτατος.
Παλαμῆδους δὲ μνημονεύσας οὐκ ἂν εὔρεν, ὅτῳ 10
ποτὲ κρύφοι τὸ τοῦ Ὀδυσσεῖως ἐπ' αὐτῷ ὄνειδος.

96 Φ. Πῶς οὖν ὁ Πρωτεσίλεως περὶ τοῦ Ὀμήρου
φρονεῖ; βασανίζειν γὰρ που αὐτὸν ἐφασκες τὰ τού-
του ποιήματα.

Ἄ. Τὸν Ὀμηρον φησὶ, ξένη, καθάπερ ἐν ἀρ- 15
μονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικούς τῶν
τρόπων καὶ τοὺς ποιητάς, ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερ-
βεβλῆσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος αὐτῶν ἦν κρά-
τιστος· μεγαλορρημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα
ἀσκηῖσαι ἠδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον καὶ 20
ἄλλω ἄλλον, καὶ λόγον μὲν ὑποθέσθαι Τρωικόν,
ἐς ὃν ἡ τύχη τὰς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων
ἀρετὰς ξυνήνεγκεν, ἐσαγαγέσθαι δὲ ἐς αὐτὸν πολέ-
μους τοὺς μὲν πρὸς ἄνδρας, τοὺς δὲ πρὸς ἵππους
καὶ τεῖχῃ, τοὺς δὲ πρὸς ποταμούς, τοὺς δὲ πρὸς 25
θεοὺς καὶ θεάς, καὶ ὁπόσα κατ' εἰρήνην εἰσὶ καὶ
χοροὺς καὶ ᾠδὰς καὶ ἔρωτας καὶ δαίτας ἔργα τε,
ἃν γεωργία ἄπτεται, καὶ ὥρας, αἱ σημαίνουσαι,
ὁπόσα ἐς τὴν γῆν δεῖ πράττειν, καὶ ναυτιλίας καὶ
ὀπλοποιίας τὰς ἐν Ἠφαίστῳ, εἶδη τε ἀνδρῶν καὶ 30
ἡθῆ ποιμίλα. πάντα ταῦτα τὸν Ὀμηρον δαιμονίως
ἐξεργάσθαι φησὶ καὶ τοὺς μὴ ἐρωῶντας αὐτοῦ μαίνε-

σθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἰκιστὴν Τροίας, ἐπειδὴ
 εὐδοκίμησεν ἐκ τῶν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῇ θρήνων.
 θαυμάζει δὲ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπιτιμᾷ τοῖς ὁμοτέχνουσι,
 301 ὅτι μὴ τραχέως διορθοῦνται σφᾶς, ἀλλ' οἶον λανθάν- 98
 5 νων· Ἡσίοδον μὲν ἐν ἄλλοις τε καὶ οὐκ ὀλίγοις καὶ
 νῆ Δί' ἐν τοῖς ἐκτυπώμασι τῶν ἀσπίδων· ἐρμηνεύων
 γὰρ οὐτός ποτε τὴν τοῦ Κύνου ἀσπίδα τὸ τῆς
 Γοργοῦς εἶδος ὑπτίως τε καὶ οὐ ποιητικῶς ἦσεν,
 ὅθεν ἐπιστρέφων αὐτὸν ὁ Ὀμηρος

10 τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο 693
 δεινὸν δεροκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε,

οὕτως τὴν Γοργῶ ᾄδει. Ὀρφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν
 κατὰ θεολογίαν ὑπερήρε, Μουσαῖον δ' ἐν ᾠδαῖς
 χρησμῶν, καὶ μὴν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθυμη-
 15 θέντος, ὅτι Ζεὺς εἶη τὸ ζωρογονοῦν καὶ δι' οὐ ἀντί-
 σταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εὐθιέστερον δὲ χρη-
 σαμένον τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἐπη εἰς τὸν
 Δία ἄσαντος — ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἐπη·

20 Ζεῦ κύνιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλυμένη κόπρω
 μηλείη τε καὶ ἰπτείη καὶ ἡμιονεῖη

τὸν Ὀμηρον ὁ Πρωτεσίλαος φησιν ἐπάξιον τοῦ Διὸς
 ἄσαι ὕμνον·

Ζεῦ κύνιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων
 ὡς οἰκοῦντος μὲν αὐτοῦ τὸ καθαρώτατον, ἐργαζο- 100
 25 μένου δὲ ἔμβια τὰ ὑπὸ τῷ αἰθέρι. καὶ τὰς μάχας δέ,
 ὁπόσαι Ποσειδῶνι μὲν πρὸς Ἀπόλλω, Ἀητοῖ δὲ
 πρὸς Ἑρμῆν ἐγένοντο, καὶ ὡς ἐμάχοντο ἢ Ἀθηναῖ
 τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἥφαιστος τῷ ὕδατι, ταῦτα τὸν
 Ὀρφέως τρόπον πεφιλοσοφῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ φησὶ
 30 καὶ οὐ μεμπτὰ εἶναι πρὸς ἐκπληξιν καὶ θεία,
 ὥσπερ τὸ

ἀμφὶ δὲ σάλπιγξε μέγας οὐρανός

καὶ (ὡς) „ἀνεπήδησεν Ἀιδωνεὺς τοῦ θρόνου τι-
 νασσομένης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος.“ μέμφεται δὲ
 τοῦ Ὀμήρου ἐκεῖνα· πρῶτα μὲν ὅτι θεοὺς ἐγκατα-
 μίξας ἀνθρώποις περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων μεγάλα
 εἶρηκε, περὶ δὲ τῶν θεῶν μικρὰ καὶ φαῦλα, εἶτα 5
 ὅτι σαφῶς γιννώσκων, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ ἢ Ἑλένη
 ἐγένετο ἀπενεχθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων ὁμοῦ τῷ Πάριδι,
 ὁ δὲ ἄγει αὐτὴν ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰλίου τεῖχος ὀψομένην
 τὰ ἐν τῷ πεδίῳ κακά, ἦν εἰκός, εἰ καὶ δι' ἑτέραν
 694 γυναικα ταῦτα ἐρίγνετο, ξυγκάλυπτεσθαι τε καὶ μὴ 10
 ὄραν αὐτὰ διαβεβλημένου τοῦ γένους. ἐπαινουμένου
 δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ Τροίᾳ Πάριδος ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ
 τῆς Ἑλένης οὐτ' ἂν Ἐκτορα τὸν σωφρονέστατον κατ-
 τερηῆσαι φησὶ τὸ μὴ οὐκ ἀποδοῦναι αὐτὴν τῷ Μενέ-
 102 λεῳ ἐν Ἰλίῳ οὖσαν, οὐτ' ἂν Πρίαμον ξυγχωρήσαι 15
 τῷ Πάριδι τροφᾶν, πολλῶν ἤδη ἀπολωλότων αὐτῷ
 παίδων, οὐτ' ἂν τὴν Ἑλένην διαφυγεῖν τὸ μὴ οὐκ
 ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Τρωάδων, ὁπόσων ἤδη ἄνδρες
 ἀπωλώλεισαν καὶ ἀδελφοὶ καὶ παῖδες, ἴσως δ' ἂν
 καὶ ἀποδρᾶναι αὐτὴν παρὰ τὸν Μενέλεον διὰ τὸ 20
 ἐν Τροίᾳ μῖσος. ἐξηγήσθω δὴ ὁ ἀγών, ὃν φησὶν
 Ὀμηρος ἀγωνίσασθαι τῷ Μενέλεῳ τὸν Πάριν ἐπὶ
 σπονδαῖς τοῦ πολέμου· κατ' Αἰγυπτίον τε γὰρ τὴν
 Ἑλένην εἶναι καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς πάλαι τοῦτο γινώ-
 σκοντας ἐκεῖνη μὲν ἐρῶσθαι φράζειν, μάχεσθαι δὲ 25
 ὑπὲρ τοῦ ἐν Τροίᾳ πλούτου. οὐδὲ ἐκεῖνα ὁ Πρωτε-
 σίλαος ἐπαινεῖ τοῦ Ὀμήρου, ὅτι λόγον ὑποθέμενος 302
 Τρωικὸν ἀποπηδᾷ τοῦ λόγου μετὰ τὸν Ἐκτορα,
 καθάπερ σπεύδων ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν λόγων, ᾧ
 τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπιγράφει, καὶ ᾄδει μὲν ἐν ᾠδαῖς 30
 Δημοδόκου τε καὶ Φημίου τὴν τε τοῦ Ἰλίου πόρ-
 θησιν καὶ τὸν Ἐπειοῦ καὶ Ἀθηναῖς ἵππον, δίδεισι δὲ

αὐτὰ ἀποτεμῶν τοῦ λόγου καὶ ἀνατιθεῖς Ὀδυσσεὶ
 μᾶλλον, δι' ὃν Κυκλώπων τε αὐτῷ ἐπενοήθη γένος
 οὐδαμοῦ τῆς γῆς φύντες Λαιστρυγόνες τε ἀνετυ-
 πώθησαν, οὓς οὐδεὶς οἶδεν, ὅπου γενόμενοι, Κίρκη
 5 τε δαίμων [ἔξ] ἐποιήθη (ἢ) σοφῆ ἐπὶ φαρμάκοις καὶ
 θεαὶ ἕτεραι ἐρῶν αὐτοῦ καίτοι προήκοντος ἤδη ἐς
 ἄμῶν γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακινθίνας κόμας, αἱ ἐπὶ 104
 τὴν Ναυσικαίαν αὐτῷ ἤνθησαν, φαίνεται ἔχων. ὅθεν 695
 ὁ Πρωτεσίλλεωσ παίγνιον τὸν Ὀδυσσεῖα καλεῖ τοῦ
 10 Ὀμήρου· οὐδὲ γὰρ τῆς λεγομένης αὐτοῦ σοφίας ἦρα
 ἢ κόρη· τί γὰρ σοφὸν ἢ εἶπε πρὸς τὴν Ναυσικαίαν
 ἢ ἔπραξε; καλεῖ δὲ αὐτὸν Ὀμήρου παίγνιον καὶ ἐν
 τῇ ἄλλῃ· καθεύδων τε γὰρ πολλαχοῦ ἀπόλλυται καὶ
 ἐκφέρεται τῆς νεῶς τῶν Φαιάκων ὥσπερ ἀποθανῶν
 15 ἐν τῇ Εὐπλοίᾳ, τὴν δὲ τοῦ Ποσειδῶνος μῆριν, δι'
 ἣν οὔτε ναῦς ὑπελείφθη τῷ Ὀδυσσεὶ οὐδεμία καὶ
 οἱ ἄνδρες οἱ πληροῦντες αὐτὰς ἀπόλοντο, οὐχ ὑπὲρ
 τοῦ Πολυφήμου γενέσθαι φησὶν· οὔτε γὰρ ἀφικέ-
 20 σθαι τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς ἣθη τοιαῦτα, οὔτ' ἂν, εἰ Πο-
 σειδῶνι Κύκλωψ παῖς ἐγένετο, μηνῖσαι τὸν Ποσειδῶ
 ποτε ὑπὲρ τοῦ τοιούτου παιδός, ὃς λέοντος ἄμοῦ
 δίκην τοὺς ἀνθρώπους ἤσθιεν, ἀλλ' ὑπὲρ Παλαμῆ-
 25 δους υἱανοῦ ὄντος ἄπλουν μὲν τὴν θάλατταν τῷ
 Ὀδυσσεὶ ἐποίει, διαφυγόντα δὲ αὐτὸν τὰ ἐκεῖ πάθη
 ἀπώλεσεν (ἐν) αὐτῇ (τῇ) Ἰθάκῃ ὕστερον θαλαττίαν,
 οἶμαι, αἰχμὴν ἐπ' αὐτὸν δούς, λέγει δὲ καὶ τὴν
 Ἀχιλλέως μῆριν οὐχ ὑπὲρ τῆς τοῦ Βρισηῶς θυγα-
 30 τρὸς ἐμπεσεῖν τοῖς Ἑλλήσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνον ὑπὲρ
 Παλαμῆδους μηνῖσαι. καὶ ἀποκείσθω μοι ὁ λόγος
 οὔτος ἐς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἔργα· δέιμι γὰρ καὶ 106
 κατὰ ἓνα τοὺς ἦρωσ ἀπαγγέλλων, ὅσα τοῦ Πρωτε-
 σίλλεω περὶ αὐτῶν ἤκουσα.

Φ. Ἦκεις ἐπὶ τὸν ἡδίστον ἐμοὶ τῶν λόγων·
 ἵππων γὰρ ἤδη δὴ με καὶ ἀνδρῶν
 ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει

καὶ μαντεύομαι τι ἀγαθὸν ἀκούσεσθαι μέγα.

696 Α. Ἄκουε, ξένε· παρέλθοι δέ με, ὦ Πρωτε- 5
 σίλλεω, μηδέν, μηδὲ ἐκλαθοίμην ὧν ἤκουσά τιος.

Πρωσβύτατον μὲν τοίνυν τοῦ Ἑλληνικοῦ φησὶν III, 1
 ἔλθειν ἐς Τροίαν τὸν Νηλέως Νέστορα πολέμων
 τε πολλῶν γεγυμνασμένον, οἱ ἐφ' ἡλικίας αὐτῷ
 ἐπολεμήθησαν, ἀγῶνων τε γυμνικῶν, ἐν οἷς πύργης 10
 καὶ πάλης ἄθλα ἐτίθετο, τακτικὴν τε, ὀπόση ὀπλι-
 τῶν τε καὶ ἵππων, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων γυνώ-
 σκοντα δημαγωγία τε ἐκ μειρακίου ξυμβεβηκότα, μὰ
 Δί' οὐ τῇ κολακηνούσῃ τοὺς δῆμους, ἀλλὰ τῇ σω-
 φρονιζούσῃ· πράττειν δὲ αὐτὸ ξὺν ὦρα τε καὶ ἠθουῇ 15
 τῶν λόγων, ὅθεν καὶ τὰς ἐπιπλήξεις, ἃς ἐποιεῖτο,
 μὴ ἀγροίκους, μηδὲ ἀηδεῖς φαίνεσθαι, καὶ ὅποσα
 198 Ὀμήρω περὶ αὐτοῦ εἰρηται, ξὺν ἀληθείᾳ φησὶν εἰρη-
 σθαι. καὶ μὴν καὶ ὅποσα ἕτεροι περὶ τῶν τοῦ Γη-
 ρυόου βοῶν εἶπον, ὡς ἀφείλοντο αὐτὰς τὸν Ἡρα- 20
 κλέα Νηλεῦς τε καὶ οἱ Νηλεῖδαι πλὴν Νέστορος,
 ἐπαινεῖ ὁ Πρωτεσίλλεωσ ὡς ἀληθῆ καὶ μὴ παρευρη-
 μένα· τὸν γὰρ τοι Ἡρακλέα δικαιοσύνης μισθὸν τῷ
 Νέστορι δοῦναι τὴν Μεσσήνην, ἐπειδὴ μηδὲν ὧν
 οἱ ἀδελφοὶ περὶ τὰς βοῦς ἤμαρτεν. λέγεται δὲ καὶ 25
 ἀλῶναι αὐτοῦ ὁ Ἡρακλῆς σωφρονεστάτου τε ὄντος 303
 καὶ καλλίστου ἀγαπήσαι τε αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν
 Ἰλλαν τε καὶ τὸν Ἀβδηρον· οἱ μὲν γὰρ παιδάκια
 ἦσαν καὶ κομιδῇ νέοι, Νέστορι δὲ ἐφήβῳ ἤδη ἐντυ-
 χεῖν αὐτὸν καὶ ἀρετὴν ἀσκοῦντι, ὀπόση ψυχῆς τε 30
 καὶ σώματος, ὅθεν ἀγαπήσαι τε καὶ ἀγαπηθῆναι. τό-
 τοι διομνύμαι τὸν Ἡρακλέα οὔπω ξύνηθες τοῖς ἀν-

2 θρώποις ὄν πρώτον γε νομίσει φησὶ τὸν Νέστορα
 καὶ παραδοῦναι τοῖς ἐν Τροίᾳ γενέσθαι δὲ αὐτῷ 697
 καὶ παῖδα Ἀντίλοχον, ὄν μεσοῦντος ἤδη τοῦ
 πολέμου ἔλθειν. νέον μὲν γὰρ εἶναι τὸν Ἀντίλοχον
 5 καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ τῶν πολεμικῶν, ὁπότε ξυνελέγοντο
 ἐς Αὐλῖδα, βουλομένῳ δὲ αὐτῷ στρατεύειν οὐ 110
 ξυγχορήσαι τὸν πατέρα, τὸν δ', ἐπειδὴ πέμπτον
 ἔτος ἤδη προβεβήκει τῷ πολέμῳ, νεῶς τε ἐπιβάντα
 ἀφικέσθαι καὶ παρελθόντα ἐς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως
 10 σκηνήν, ἐπειδὴ τοῦτου ἐπιτηδειότατον εἶναι τῷ πα-
 τρὶ ἤκουεν, ἵκετεύσαι τὸν Ἀχιλλεῖα παραιτήσασθαι
 αὐτὸν τοῦ πατρός, εἰ πως ἀπειθήσαντι μὴ ἄχθοιτο.
 ὁ δὲ ἤσθεις τῇ τοῦ Ἀντίλοχου ὥρᾳ καὶ τῆς προ-
 θυμίας ἀγασθεὶς αὐτὸν „οὐπω τὸν πατέρα“, εἶπεν
 15 „ὦ μειράκιον, τὸν σεαυτοῦ γινώσκεις, εἰ μὴ ὑπ'
 αὐτοῦ ἐπαινεθήσεσθαι μᾶλλον οἶσι ἔργον φιλότιμόν
 τε καὶ νεανικὸν εἰργασμένος,“ καὶ ὁρθῶς εἶπεν ὁ
 Ἀχιλλεὺς ταῦτα· ὑπερησθεις γὰρ τῷ παιδί ὁ Νέ-
 20 στωρ καὶ ἐπ' αὐτῷ φρονήσας ἄγει αὐτὸν παρὰ τὸν
 Ἀγαμέμνονα, ὁ δὲ αὐτίκα ξυγκαλεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς
 καὶ λέγεται ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναι τότε ὁ Νέ-
 στωρ. ξυνελθεῖν μὲν γὰρ αὐτοὺς χαίροντας ἐπὶ τῷ
 25 παῖδα ὄψεσθαι Νέστορος — οὐδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ
 ἐν Τροίᾳ υἷόν, οὔτε Θρασυμήδη τινὰ οὔτε ἕτερον
 — ἐστάναι δὲ τὸν Ἀντίλοχον ἐρυστριῶντά τε καὶ
 ἐς τὴν γῆν βλέποντα καὶ θαυμαστάς κτήσασθαι τοῦ
 30 κάλλους οὐκ ἐλάττους ἢ Ἀχιλλεὺς ἐκέκτητο. τὸ μὲν 112
 γὰρ ἐκείνου εἶδος ἐκπληκτικὸν τε φαίνεσθαι καὶ
 θεῖον, τὸ δὲ τοῦ Ἀντίλοχου τερπνόν τε καὶ ἡμερον
 30 δοκεῖν πᾶσι, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Πρωτεσίλεως οὐδὲ
 ἄλλως ἐκλελησμένους τότε δὴ μάλιστα ἐς ἔννοιαν
 ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι λέγει, ξυμβαίνοντος ἑαυτῷ τοῦ

698 Ἀντίλοχον τὴν ἡλικίαν τε καὶ τὸ μέγεθος, πολλοῖς
 δὲ αὐτῶν καὶ δάκρυα ἐπελθεῖν φησιν οἴκῳ τῆς
 ἀμφοῖν ἡλικίας, εὐφημίαις τε χρήσασθαι τοὺς Ἀχαιοὺς
 ἐς τὸν Νέστορα ἐφ' οἷς εἶπε, δέκναιτο γὰρ ὡς παῖ-
 3 δες πρὸς πατέρα. ἔστι σοι καὶ ἄγαλμα παραγαγεῖν 5
 τοῦ Νέστορος· ὁ γὰρ Πρωτεσίλεως αὐτὸν ὦδε ἐρ-
 3 μηνεῦει, ὡς φαιδρὸς μὲν ἀεὶ φαίνοιτο καὶ ἐν ὀρμῇ
 μειδιάματος, γενειῶν δὲ σεμνῶς τε καὶ ξυμμέτρως,
 τὰ δὲ ἀμφὶ παλαιστραν αὐτῷ πεπονημένα τὰ ὄντα
 10 κατηγοροῖ καὶ ὁ αὐχὴν ὑπονεάζων ἔτι· καὶ γὰρ δὴ 10
 καὶ ὀρθὸν εἶναι τὸν Νέστορα καὶ μὴ ἠττώμενον ὑπὸ
 τοῦ γήραος, εἶναι δὲ καὶ μελανόφθαλμον καὶ μὴ
 ἀποκορεμάμενον τὴν στίνα, ταυτὶ δὲ ἐν γήρᾳ μόνοι
 ἴσχουσιν, οὓς μὴ ἐπιλείπει τὸ ἐρρωῆσθαι. τὸν δὲ
 15 Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίον φησὶ γενέσθαι τῷ 15
 Νέστορι, δρομικώτερον δὲ καὶ περιεπτισμένον τὸ
 4 εἶδος καὶ μὴ φρονοῦντα ἐπὶ τῇ κόμῃ. κἀκεῖνά μοι
 114 Ἀντίλοχον ἐρμηνεῦει· φιλιππότατόν τε γενέσθαι
 αὐτὸν καὶ κνηρητικώτατον καὶ ταῖς τῶν πολέμων
 ἀνοχαῖς ἐπὶ τὰ θηρία χρώμενον· ἀναφοιτᾶν γοῦν ἐς 20
 20 τὴν Ἰθὴν τὸν Ἀντίλοχον ξὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Μυρμι-
 δόσι καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ μετὰ Πυλίων τε καὶ Ἀρκάδων,
 οἱ θηρίων ἀγορὰν παρείχον τῷ στρατῷ διὰ πλῆθος
 τῶν ἀλισκομένων, τὰ δὲ πολέμια γενναῖόν τε εἶναι
 καὶ πτηνὸν τῷ πόδε καὶ ταχὺν τὴν ἐν τοῖς ὄπλοις 25
 25 κίνησιν, εὐξύνετόν τε τοῖς παραγγελλομένοις χρήσα-
 σθαι καὶ τὸ ἐπίχαρι μηδὲ ἐν ταῖς μάχαις ἀπολείποντα. 304
 699 ἀποθανεῖν δὲ οὐχ, ὡς οἱ πολλοὶ ἄδουσιν, ὑπὸ Μέμνο-
 νος ἐξ Αἰθιοπίας ἤκοντος· Αἰθίοπα μὲν γὰρ γενέσθαι
 Μέμνονα δυναστεύσαντα ἐπὶ τῶν Τρωικῶν ἐν Αἰ- 30
 30 θιοπία, ἐφ' οὗ καὶ τὸ ψάμμινον ὄρος ἀναχωσθῆναι
 λέγεται ὑπὸ τοῦ Νείλου, καὶ θύουσιν αὐτῷ κατὰ

Μερόην καὶ Μέμφιν Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες, ἐπει-
δὲν ἀκτίνα πρώτην ὁ ἥλιος ἐκβάλλῃ, παρ' ἧς τὸ
ἄραγμα φωνὴν ἐκρήγνυσιν, ἢ τοὺς θεραπεύοντας
ἀσπάζεται, Τρωῶα δὲ ἕτερον γενέσθαι Μέμνονα νεώ-
5 τατον τοῦ Τρωικοῦ, ὃν ζῶντος μὲν Ἐκτορος οὐδὲν
βελτίω δόξα τῶν ἀμφὶ Διήφοβόν τε καὶ Εὐφορβον,
ἀποθανόντος δὲ προθυμώτατόν τε καὶ ἀνδρειώτατον
νομισθῆναι, καὶ τὴν Τροίαν ἐς αὐτὸν βλέπειν κακῶς 116
ἤδη πράττουσαν· οὗτος, ξένε, τὸν καλόν τε καὶ
10 χρηστόν Ἀντίλοχον ἀποκτείνει λέγεται προασπίζοντα
τοῦ πατρὸς Νέστορος, ὅτε δὴ τὸν Ἀχιλλεῖα πυράν
τε νῆσαι τῷ Ἀντίλοχῳ καὶ πολλὰ ἐς αὐτὴν σφάξαι
τά τε ὄπλα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μέμνονος ἐπικαῦ-
σαι αὐτῷ· τὸ γὰρ τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἐπὶ Πατρόκλῳ τε
15 καὶ Ἀντίλοχῳ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν, ἐπὶ πλέον καὶ
τοῖς ἀρίστοις νενομίσθαι φησὶν, ὅθεν τεθῆναι μὲν
ἐφ' ἑαυτῷ ἐνταῦθα, τεθῆναι δὲ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τε καὶ
Πατρόκλῳ καὶ Ἀντίλοχῳ ἐν Ἰλίῳ. λέγεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῷ Ἐκτορὶ τεθῆναι ἀγῶνα δρόμου καὶ τόξου καὶ
20 αἰχμῆς, πάλιν δὲ καὶ πυγμὴν μηδένα ἀποδύσασθαι
Τρωῶων, τὸ μὲν γὰρ οὐπω ἐγίνωσκον, τὸ δέ, οἶμαι,
ἐφοβοῦντο.

IV, 1 Διομήδης καὶ Σθένελος ἡλικίας μὲν ταύτων
εἶχον, ἥστην δὲ ὁ μὲν Καπαπέως, ὁ δὲ Τυδέως, οἳ
25 λέγονται τειχομαχοῦντες ἀποθανεῖν ὁ μὲν ὑπὸ Θη-
βαίων, ὁ δέ, οἶμαι, κεραυνωθεὶς. κειμένων δὲ
ἀτάφων τῶν νεκρῶν τὸν μὲν ὑπὲρ τῶν σωματίων
ἀγῶνα Ἀθηναῖοι ἤρανον καὶ ἔθαψαν αὐτοὺς νικῶν-700
τες, τὸν δὲ περὶ τῶν ψυχῶν οἱ παῖδες ὑπὲρ τῶν
30 πατέρων ἐνίκησαν, ὅτε ἤβησαν, καὶ τὸ κράτος τῆς 118
μάχης ἐς Διομήδην τε καὶ Σθένελον ἤλθεν ὡς
ἀρίστω τε καὶ ὁμοίω ἀνδρῶ. Ὀμηρος δὲ οὐκ ἀξιοῖ

σφῶς τῶν ἴσων· τὸν μὲν γὰρ λέοντί τε εἰκάζει 2
ποταμῶ γεφύρας ἀπάγοντι καὶ ἀνθρώπων ἔργα, καὶ
γὰρ οὕτως ἐμάχето, ὁ δ' οἶον θεατῆς τοῦ Διομήδους
ἔστηκε φωνῆς τε ξύμβουλος αὐτῷ γιγνόμενος καὶ
ἄρχων φόβου· καίτοι φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως μὴ 5
ἐλάττω τοῦ Διομήδους ἔργα τὸν Σθένελον μηδὲ
ἐκεῖ δοῦσαι, φιλίαν μὲν γὰρ σφισιν εἶναι οὐ μείω
ἢ Ἀχιλλεῖ τε καὶ Πατρόκλῳ ἐγένετο, φιλοτιμείσθαι
δὲ οὕτω πρὸς ἀλλήλους ὡς ξὺν ἀθυμίᾳ ἐπανήκειν
ἐκ τῆς μάχης τὸν ἀπολειφθέντα τοῦ ἑτέρου. καὶ τὸ 10
ἔργον δὲ τὸ ἐς Αἰνεΐαν τε καὶ Πάνδαρον πεπραχθαι
αὐτοῖς φησὶν ὁμοῦ, τὸν μὲν γὰρ τῷ Αἰνεΐᾳ προσπε-
σεῖν μερίστῳ τοῦ Τρωικοῦ ὄντι, τὸν Σθένελον δὲ
τῷ Πανδάρῳ προσαγωνίσασθαι καὶ κρατῆσαι αὐτοῦ,
ἀλλὰ τὸν Ὀμηρον Διομήδει μόνῳ ἐξηγηκέναι ταῦτα 15
ὥσπερ ἐπιλαθόμενον ὦν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα
ὑπὲρ τοῦ Σθένελου εἶπε· τὸ γὰρ

ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἶλομεν

701 ἀνδρός πού ἐστι παραπλήσια τούτοις καὶ ἐν Ἰλίῳ 20
120 πράττοντος· ἔστω σοι κἀκεῖνα περὶ Σθένελου εἰδέ- 3
ναι, ὡς τείχος μὲν οὐδὲν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐξεποιήθη ἐν 305
Τροίᾳ, οὐδὲ ἔστιν, ᾧ ἐφράξαντο ἢ τὰς ναῦς ἢ τὴν
λείαν, ἀλλὰ τειχομαχίας ὁδὸν ταῦτα Ὀμηρῶ ἐπε-
νοήθησαν, δι' ἃς καὶ τὸ τείχος αὐτῷ ξυνετέθη. 25
ὁρμὴ μέντοι τειχοποιίας ὁμολογεῖται τὸν Ἀγαμέμ-
νονα ἐσελθεῖν μηνίουτος Ἀχιλλεῶς, ἢ πρῶτον ἀν-
τειρηκέναι τὸν Σθένελον εἰπόντα „ἐγὼ μέντοι ἐπι-
τηδειώτερος τείχη καθαιρεῖν ἢ ἐργεῖν“, ἀντειρηκέναι
δὲ καὶ τὸν Διομήδην τῷ τείχει φήσαντα μεγάλων 30
ἀξιοῦσθαι τὸν Ἀχιλλεῖα, „εἰ ξυγκλείσασθαι ἐαυτοὺς
λοιπόν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος μηνίει.“ Αἴας δὲ λέγεται

ταυρηδὸν ὑποβλέψας τὸν βασιλέα „δειλαίε“, εἰπεῖν
 „τί οὖν αἱ ἀσπίδες“; καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν κοῖλον
 παρητεῖτο Σθένελος οὐ τειχομαχίαν τοῦτο φάσκων
 εἶναι, ἀλλὰ κλοπὴν τῆς μάχης. τὰ μὲν δὴ μάχιμα
 4 ὁμοίω ἦσθην καὶ ἴσου τοῖς Τρωσὶ φόβον ἄξιοι, ἐλεί-
 5 πετο δὲ τοῦ Διομήδους ὁ Σθένελος ξύνεσιν τε καὶ
 λόγον ἰσχὺν καὶ καρτερήσεις, ὁπόσαι ψυχῆς τέ εἰσι
 καὶ σώματος, ὀργῆς τε γὰρ ἦττων ἦν καὶ ὑπέροφρον
 τοῦ ὁμίλου καὶ τραχὺς ἐπιπλήττεσθαι καὶ τὰ ἐς τὴν 122
 10 δίαταν ἀβρότερον ἢ ἐπὶ στρατοπέδου ἐχρῆν, κατε-
 σκεύαστο, Διομήδει δὲ τάναντία τούτων ἐπράττετο·
 μετριῶς τε γὰρ πρὸς τὰς ἐπιπλήξεις εἶχε καὶ ἐκόλαζε
 τὸ ἐξοιδοῦν τῆς ὀργῆς, ὑβρίζειν τε οὐ ξυνεχώρει
 τοῖς πλήθεσιν, οὐδὲ ἀθυμεῖν, αὐτός τε αὐχμῶν
 15 φαίνεσθαι στρατιωτικὸν ἠγρεῖτο καὶ τό, ὡς ἔτυχε,
 καθεύδειν ἐπήγει σιτία τε ἦν αὐτῷ τὰ ἐπιτυχόντα,
 καὶ οὐδὲ οἶνω ἔχαιρεν, εἰ μὴ καθίκοιντο αὐτοῦ οἱ
 πόνοι. τὸν δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπήγει μὲν, οὐ μὴν ἐξεπέ- 702
 πληκτό γε, οὐδὲ ἐθεράπευεν, ὥσπερ οἱ πολλοί· καὶ
 20 ἀνέκραγέ ποτε ὁ Πρωτεσίλεως ἐπ' ἐκείνοις τοῖς
 ἔπεσιν, οἷς ὁ Διομήδης πεποίηται λέγων

μη' ὄφελος λίσσεσθαι ἀνύμου Πηλείωνα
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἔστι καὶ ἄλλως.

ταῦτα γὰρ τὸν Ὀμηρον ὡς συστρατιώτην ἔφη εἰρη-
 25 κέναι καὶ οὐχ ὡς ὑποτιθέμενον, ἀλλ' αὐτὸν ξυγγε-
 γονότα τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τροίᾳ· τὸν γὰρ Διομήδην
 καθάπτεσθαι τοῦ Ἀχιλλεύως παρὰ τὴν μῆνιν τρυ-
 φῶντος ἐς τοὺς Ἕλληνας. τὰ δὲ εἶδη ἀφοῦν τὸν
 μὲν Σθένελον εὐμήκη ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε καὶ
 30 ἀνεστηκότα γλαυκὸν τε καὶ γρυπὸν καὶ οἶον κομῶντα
 ὑπέροφρον τε καὶ ἔτοιμον τὸ αἶμα, τὸν Διομήδην 124
 δὲ βεβηκότα τε ἀναγράφει καὶ χαροπὸν καὶ οὐπω

μέλανα καὶ ὀρθὸν τὴν ὄϊνα, καὶ οὐλὴ δὲ ἡ κόμη καὶ
 ξὺν αὐχμῷ.

Φιλοκτῆτης δὲ ὁ Ποίαντος ἐστράτευσε μὲν
 ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων ἐτόξευεν, V,1
 Ἡρακλέους, φασί, τοῦ Ἀλκμήνης μαθὼν αὐτό, καὶ 5
 κληρονομηῆσαι λέγεται τῶν τόξων, ὅποτε Ἡρακλῆς
 ἀπῶν τῆς ἀνθρωπείας φύσεως αὐτόν τε παρεστή-
 σατο καὶ τὸ ἐν τῇ Οἴτῃ πῦρ. τοῦτον ἐν Αἴμυρῳ κα-
 ταλειφθῆναι φασὶν ἄτιμον τοῖς Ἀχαιοῖς ὕδρον ἐνσκή-
 ψαντος αὐτῷ ἐς τὸν πόδα, ὑφ' οὗ νοσεῖν αὐτὸν ἐπὶ 10
 ἀκτῆς ὑψηλῆς ἐν πέτρᾳ κείμενον καὶ μαντευτὸν τοῖς
 Ἀχαιοῖς ἐλθεῖν ὕστερον ἐπὶ τὸν Πάριον, ὃν ἀποκτείν-
 νας τὴν μὲν Τροίαν ἐλεῖν τοῖς Ἡρακλέους αὐτίς
 τόξοις, ἰαθῆναι δὲ ὑπὸ τῶν Ἀσκληπιαδῶν αὐτός.
 ταῦτα φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως οὐ παραπολὺ τῆς ἀλη- 15
 703 θείας εἰρησθαι· τὰ τε γὰρ [τόξα] τοῦ Ἡρακλέους
 εἶναι ὅποια ὕμνηται, καὶ τὸν Φιλοκτῆτην ξυλλαβεῖν
 αὐτῷ τοῦ ἐν τῇ Οἴτῃ ἄθλου, τὰ τόξα τε ἀπελθεῖν
 ἔχοντα καὶ μόνον ἀνθρώπων γιννώσκειν, ὡς χρὴ
 ἔλκειν αὐτά, τυχεῖν τε ἀριστείων λαμπρῶν ἐπὶ τῇ 20 306
 ἀλώσει τοῦ Ἰλίου· τὰ δὲ τῆς νόσου καὶ τῶν ἰασα- 2
 μένων αὐτὸν ἐτέρως λέγει· καταλειφθῆναι μὲν γὰρ
 ἐν Αἴμυρῳ τὸν Φιλοκτῆτην, οὐ μὴν ἔρημον τῶν θε-
 ραπευσόντων οὐδὲ ἀπερομιμένον τοῦ Ἑλληνικοῦ·
 πολλοὺς τε γὰρ τῶν Μελίβοιαν οἰκούντων ξυγκατα- 25
 μεῖναι — στρατηγὸς δὲ τούτων ἦν — τοῖς τε
 Ἀχαιοῖς δάκρυα ἐπελθεῖν, ὅτε ἀπέλιπε σφᾶς ἀνῆρ
 πολεμικὸς καὶ πολλῶν ἀντάξιος, ἰαθῆναι δὲ αὐτὸν
 αὐτίκα ὑπὸ τῆς βάλου τῆς Αἰμυρίας, ἐς ἣν λέγεται
 πεσεῖν ὁ Ἡφαιστος· ἡ δὲ ἐλαύνει μὲν τὰς μανικὰς 30
 νόσους, ἐκράγην δὲ αἶμα ἴσχει, ὕδρον δὲ ἰᾶται
 μόνου δῆγμα ἐρπετῶν. ὃν δὲ ἐτίβοντο οἱ Ἀχαιοὶ

χρόνον ἐν τῷ Ἰλίῳ, τοῦτον ὁ Φιλοκτήτης Εὐνέῳ
 τῷ Ἰάσονος συνεξήρει τὰς μικρὰς τῶν νήσων Κῆρας
 ἐξελαύνων, ὅφ' ὧν κατείχοντο, καὶ μισθὸς τῆς
 συμμαχίας αὐτῷ μοῖρα τῆς Δήμνου ἐγένετο, ἣν
 5 Ἄγεσαν ὁ Φιλοκτήτης ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἐν Δήμῳ
 3 ἰάθη. ἐκεῖθεν αὐτὸν Διομήδης καὶ Νεοπτόλεμος
 ἐκόντα ἐς Τροίαν ἤγαγον ἰκετεύσαντες ὑπὲρ τοῦ
 Ἑλληνικοῦ καὶ ἀναγνόντες αὐτῷ τὸν ὑπὲρ τῶν
 τόξων χρησμὸν, ἐκ Λέσβου, ὡς φασιν, ἦκοντα· χρῆ-
 10 σθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις τοὺς Ἀχαιοὺς
 τῷ τε Δωδωναίῳ καὶ τῷ Πυθικῷ καὶ ὅποσα μαντεῖα
 εὐδόκιμα Βοιωτία τε ἦν καὶ Φωκικὰ, Λέσβου δὲ 128
 ὀλίγου ἀπεχούσης τοῦ Ἰλίου στέλλειν ἐς τὸ ἐκεῖ
 μαντεῖον τοὺς Ἕλληνας. ἔχρα δέ, οἶμαι, ἐξ Ὀρφείως,
 15 ἢ κεφαλὴ γὰρ μετὰ τὸ τῶν γυναικῶν ἔργον ἐς Λέ-
 σβον κατασχούσα δῆγμα τῆς Λέσβου ᾤκησε καὶ ἐν 704
 κοίλῃ τῇ γῆ ἐχρησιμώδει. ὅθεν ἐχρῶντό τε αὐτῇ τὰ
 μαντικά Λέσβιοι τε καὶ τὸ ἄλλο πᾶν Αἰολικὸν καὶ
 Ἴωνες Αἰολεῦσι πρόσοικοι, χρησμοὶ δὲ τοῦ μαντείου
 20 τούτου καὶ ἐς Βαβυλῶνα ἀνεπέμποντο, πολλὰ γὰρ
 καὶ ἐς τὸν ἄνω βασιλέα ἢ κεφαλὴ ἦδε, Κύρῳ τε τῷ
 ἀρχαίῳ χρησμὸν ἐντεῦθεν ἐκδοθῆναι λέγεται· „τὰ
 ἐμά, ὦ Κύρε, σά“, καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐγίνωσκεν,
 ὡς Ὀδρῦσας τε καὶ τὴν Εὐρώπην καθέξων, ἐπειδὴ
 25 Ὀρφεὺς ποτε μετὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυνατοῦ γενόμενος
 ἀνά τε Ὀδρῦσας ἴσχυσε ἀνά τε Ἕλληνας, ὅποσοι
 τελεταῖς ἐθείαζον, ὁ δ', οἶμαι, τὰ ἑαυτοῦ πείσεσθαι
 ἐδήλου τὸν Κῦρον· ἐλάσας γὰρ Κῦρος ὑπὲρ ποτα-
 μὸν Ἴστρον ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας —
 30 τὰ δὲ ἔθνη ταῦτα Σκύθαι — ἀπέθανε τε ὑπὸ
 γυναικός, ἢ τούτων ἦρχε τῶν βαρβάρων καὶ ἀπέ-
 τεμεν ἢ γυνὴ τὴν Κύρου κεφαλὴν, καθάπερ αἰ

Θραῖται τὴν Ὀρφείως. τοσαῦτα, ξένη, περὶ τοῦ μαν-
 130 τείου τούτου Πρωτεσίλεω τε καὶ Λεσβίων ἦκουσα. ἐλ-
 θεῖν δὲ ἐς Τροίαν τὸν Φιλοκτήτην οὔτε νοσοῦντα, οὔτε
 νενοσηκότι ὅμοιον, ἀλλὰ πολὺν μὲν ὅφ' ἡλικίας, ἐξή-
 κοντα γὰρ ποιεῖ γεγονέναι, σφριγῶντα δὲ παρὰ πολ- 5
 λούς τῶν νέων βλέπειν δεινότερα ἀνθρώπων καὶ
 φθιγγεσθαι βραχυλογώτατα καὶ ὀλίγοις τῶν βουλευ-
 μάτων ξυντίθεσθαι.

Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Μενέλεω οὔτε τὸ VI
 εἶδος ὁμοίω γενέσθαι φησὶν οὔτε τὴν ῥώμην· τὸν 10
 μὲν γὰρ ἐν αὐτουργίᾳ τῶν πολεμικῶν εἶναι μαχό-
 μενόν τε οὐδενὸς τῶν ἀρίστων ἦττον καὶ ὅποσα ἐς
 βασιλέα ἦκει, πράττοντα, γυμνώσκειν τε αὐτόν, ἢ
 χρῆ τὸν ἄρχοντα, καὶ ὁ ὅτι ἕτερος γνοίη πείθεσθαι,
 πρέπειν τε τῇ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ καὶ δι' αὐτὸ τὸ 15
 εἶδος, σεμνὸν γὰρ καὶ μεγαλοπρεπῆ φαίνεσθαι καὶ
 705 σθαι μὲν μετὰ πολλούς τῶν Ἑλλήνων, ἀποχρησθαι
 δὲ τῷ ἀδελφῷ πάντα καὶ τυγχάνοντα προθύμου τε
 καὶ εὖνον τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅμως βασιλεύειν αὐτῷ 20 307
 καὶ ὧν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπραττεν ὑπὸ τοῦ ἀρχεῖν μὲν
 ἐθέλειν αὐτός, μὴ ἀξιούσθαι δέ. τὸν γοῦν Ὀρέ-
 στην Ἀθήνησι μὲν παρὰ τοῖς Ἕλλησι εὐδοκιμοῦντα,
 132 ἐπειδὴ τῷ πατρὶ ἐτιμώρησεν, ἐν δὲ τῷ Ἄργει κιν-
 δυνεύοντα, βληθέντα ἂν περιεΐδεν ὑπὸ τῶν Ἄρ- 25
 γείων, εἰ μὴ Ὀρέστης ἐμπεισῶν τούτοις μετὰ ξυμ-
 μάχων Φωκίων τοὺς μὲν ἐτρέψατο, τὴν δὲ ἀρχὴν
 τοῦ πατρὸς καὶ ἄκοντος τοῦ Μενέλεω κατεκτήσατο.
 κομᾶν τε τὸν Μενέλεων μισρακιδῶς φησιν, ἐπεὶ δὲ
 ἢ Σπάρτῃ ἐκόμα, ξυγγυμνώσκειν αὐτῷ τοὺς Ἀχαιοὺς 30
 ἐπιχωριάζοντι. οὐδὲ γὰρ τοὺς ἀπ' Εὐβοίας ἦκοντας
 ἐτάθαζον καίτοι γελοῖως κομῶντας. διαλεχθῆναι δὲ

αὐτὸν ῥᾶστα ἀνθρώπων φησὶ καὶ βραχυλογώτατα
 ξυγκραυνύοντα ἠδονὴν τῷ λόγῳ.

VII

Κοῖητα Ἰδομενεά οὐκ εἶδεν ἐν
 Ἰλίῳ, ἀλλ' ἐν Αὐλίδι ὄντων πρεσβείαν ἀφικέσθαι
 παρ' Ἰδομενεώς φησὶν ὑπισχνουμένου τὸ Κρητῶν
 ξυμμαχικόν, εἰ συμμετέχοι τῆς ἀρχῆς τῷ Ἀγαμέμ-
 νου. τὸν μὲν δὴ Ἀγαμέμνονα σωφρόνως ἀκούσσει
 ταῦτα καὶ παραγαγεῖν τὸν ἦγοντα, τὸν δὲ λαμπρῶ
 τῇ φωνῇ καὶ φρονιμώδει „ὦ Ἀχαιοί“, φάναι „ἀνὴρ
 τὴν Μίνω τοῦ Κρητὸς ἀρχὴν ἔχων δίδωσιν ὑμῖν
 ξυμμαχούς ἑκατὸν πόλεις καὶ ὡς τὴν Τροίαν ἐλεῖν
 παίζοντας, ἀξιοὶ δὲ ξυνητάχθαι τῷ Ἀγαμέμνονι
 καὶ ἄρχειν ὑμῶν, ὥσπερ οὗτος.“ πρὸς ταῦτα εἰπόν-
 τος τοῦ Ἀγαμέμνονος „ἐγὼ δὲ καὶ πάσης τῆς ἀρχῆς
 παραχωρεῖν ἔτοιμος, εἰ βελτίων ἐμοῦ φαίνοιτο“
 παρελθεῖν φησὶ τὸν Τελαμῶνος Αἰάντα καὶ διαλε-
 χθῆναι ὧδε: „ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἐδώκαμέν σοι
 τὴν ἡγεμονίαν ὑπὲρ εὐταξίας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ
 μὴ πολλούς ἄρχειν, στρατεύομεν δὲ οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 δουλεύειν ἢ σοὶ ἢ ἑτέρῳ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καταδου-
 λώσασθαι Τροίαν, ἣν λάβοιμεν, ὧ θεοί, λαμπρὰ
 καὶ καλὰ ἐργασάμενοι. τοιοῦτοι γὰρ ἐσμὲν τὰς ἀρε-
 τίας, οἷοι Τροίαν μὲν ἐσπουδακότες λαβεῖν, Κρήτην
 δὲ παίζοντες.“

25 Αἰάντα δὲ τὸν Λοκρὸν τὰ μὲν πολέμιά φησι
 VIII,1 κατὰ Διομήδην τε καὶ Σθένελον γεγονέναι, ξυνετὸν
 δὲ ἦττον δόξαι, προσέχειν δὲ οὐδὲν τῷ Ἀγαμέμνονι
 — πατρός τε γὰρ εἶναι Λοκρῶν δυνατωτάτου στρα-
 τιάν τε οὐκ ἀφανῆ ἄγειν — οὐδὲ δουλεύσειν ποτὲ
 30 ἐκῶν οὐτ' Ἀτρεΐδαις οὐτε ἄλλῳ οὐδενί, „ἔστ' ἂν
 ἦδε ἀστράπτῃ“ τὴν αἰχμὴν δεικνύς ταῦτα ἔλεγε
 γοργὸν βλέπων καὶ ἀναχαιτίζων τὴν κόρην ὑπὸ τοῦ

τῆς γνώμης ἐτοίμου. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἔφασκεν,
 ὅσοι προσεῖχον τῷ Ἀγαμέμνονι, ὑπὲρ τῆς Ἑλένης
 ἦκειν, ἑαυτὸν δὲ ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, δεῖν γὰρ δὴ
 Ἑλληνας ὄντας κρατεῖν βαρβάρων. εἶναι δὲ αὐτῷ
 καὶ χειροῖηθη δράκοντα πεντάπηχυν τὸ μέγεθος, ὃν
 ξυμπλίνειν τε καὶ ξυνεῖναι τῷ Αἰάντι καὶ ὁδῶν ἡγεῖ-
 σθαι καὶ ξυνομαρτεῖν, οἷον κύνα. τὴν δὲ Κασάν-
 δραν ἀποσπάσαι μὲν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀθηνῶς ἔδους
 προσκειμένην τῇ θεῷ καὶ λικετεύουσαν, οὐ μὴν βιά-
 σασθαι γε, οὐδ' ὑβρίσαι ἐς αὐτήν, ὅποσα οἱ μῦθοι
 ἐς αὐτὸν ψεύδονται, ἀλλ' ἀπαγαγεῖν μὲν ἐς τὴν
 ἑαυτοῦ σκηνήν, τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα ἰδόντα τὴν
 Κασάνδραν, πρὸς γὰρ τῇ ὥρᾳ καὶ κατέστυπτο παρὰ
 τῆς τέχνης, ἀλῶναι τε αὐτίκα τῆς κόρης καὶ ἀφελέ-
 σθαι αὐτήν τὸν Αἰάντα, ἐριδός τε αὐτοῖς ἐν τῷ
 δασμῷ γενομένης ὁ μὲν ἠξίου ἑαυτοῦ εἶναι, ἃ εἶλεν,
 ὁ δὲ οὔτε ἀπεδίδου καὶ ἀσεβῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν
 701 Ἀθηνῶν ἔφασκε. καθεῖντο δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι λογο-
 ποιοὶ ἐς τὸ Ἑλληνικὸν διὰ τὸ αἰεὶ πρὸς τὸν Αἰάντα
 138 ἔχθος, τὴν θεὸν πολλὰ καὶ ἄτοπα ἐπισημαίνειν
 ὑπὲρ τῆς κόρης καὶ ἀπολείσθαι τὴν στρατιάν, εἰ μὴ
 ἀπολέσειεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐνθυμηθεὶς, ὅπως Αἰάντα
 μὲν ἀπώλεσεν ἄδικος κρίσις, Παλαμῆδη δὲ οὐδὲν ἢ
 3 σοφία ᾤνησε τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν διαβληθέντα,
 ἀποδρᾶναι νύκτωρ ἐν πορθμείῳ οὐ μεγάλῳ χειμῶνός
 25 τε καὶ ὡς ἔτυχεν, ὅτε δὴ πλέαν εὐθὺ Τήνου τε καὶ
 Ἄνδρου πρὸς Γυραῖς ἀπέθανεν. ἀγγελίας δὲ τοῦ
 πάθους ἐς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐλθούσης ὀλίγους μὲν
 αὐτῶν σίτου ἄψασθαι, πάντας δὲ ὡς ἐπ' ἀνδρὶ
 ἀγαθῷ χεῖρας ἄρασθαι, προσεσχηκότας τε τῇ θα-
 30 λάττῃ ἀνακαλεῖν αὐτὸν καὶ ὀλοφύρεσθαι καὶ τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἐν ὀργῇ ἔχειν μονοουὸ χερσὶ πράξαντα

τὴν ἀπώλειαν τοῦ Αἰαντος, ἐναγισμάτων τε αὐτὸν
 τυχεῖν, ἃ μήπω ἐπηνέχθη πρότερον μήτε μὴν ὕστε-
 ρον ἀνθρώπων τι, μηδὲ ὁπόσους ναυμαχίαι ἀφανεῖς
 ἔσχον· ἐς γὰρ Λοκρίδα ναῦν, ἢ τὸν Αἰαντα ἦγε,
 5 ἔξυλα νήσαντες, ὥσπερ ἐς πυράν, ἔσφαξαν μέλινα
 πάντα καὶ στείλλαντες αὐτὴν ἰστίοις μέλασι καὶ τοῖς
 ἄλλοις, ὁπόσα ἐς τὸ πλεῖν εὔρηται, ξυνεῖχον πεί-
 σμασιν ἐς τε πνεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἄνεμον, ὃν
 περὶ ὀρθρὸν μάλιστα ἢ Ἰδη ἀποστέλλει, ἐπεὶ δὲ
 10 ἡμέρα διεφαίνετο καὶ κατῆι τὸ πνεῦμα, πῦρ ἐς
 κοίλῃν τὴν ναῦν ἐνήκαν. ἐπλεῖ τε δὴ μετεωρίζουσα 140
 ἐς τὸ πέλαγος, καὶ οὐπὼ ἡλίου ἀνίσχοντος αὐτῆ τε
 κατεφλέχθη καὶ ὁπόσα τῷ Αἰαντι ἔφερον.

IX Χείρωνά δὲ τὸν ἐν Πηλίῳ γενέσθαι μὲν φησὶν
 15 ἀνθρώπων ὁμοίου, σοφὸν δὲ καὶ λόγους καὶ ἔργα —
 θήρας τε γὰρ ποιικίλης ἦπτετο καὶ τὰ πολεμικὰ
 ἐπαίδευνε καὶ ἰατροὺς ἀπέφαινε καὶ μουσικοὺς ἦρ-
 μοττε καὶ δικαίους ἐποίει — βιωῖναι τε ἐπὶ μήμιστον,
 φοιτῆσαι δὲ αὐτῷ Ἀσκληπιὸν Τελαμῶνά τε καὶ
 20 Πηλέα καὶ Θησέα, θαμίζειν τε καὶ Ἡρακλέα τῷ 708
 Χείρωνι, ὅτε μὴ ἀπάγοιεν αὐτὸν οἱ ἄθλοι. μετα-
 σχεῖν δὲ τῆς τοῦ Χείρωνος ὁμιλίας καὶ αὐτὸς φησὶ
 Παλαμῆδει ἅμα καὶ Ἀχιλλεῖ καὶ Αἰαντι.

X,1 Καὶ τὰ τοῦ Παλαμῆδους ὧδε ἀπαγγέλλει·
 25 αὐτομαθῆ ἀφικέσθαι αὐτὸν καὶ σοφίας ἤδη γεγυμνα-
 σμένου καὶ πλείω γινώσκοντα ἢ ὁ Χείρων· πρὸ 142
 γὰρ δὴ Παλαμῆδους ὦραι μὲν οὐπὼ ἦσαν οὔσαι,
 μηνῶν δὲ οὐπὼ κύκλος, ἐνιαυτὸς δὲ οὐπὼ ὄνομα
 ἦν τῷ χρόνῳ, οὐδὲ νόμισμα ἦν, οὐδὲ σταθμὰ καὶ
 30 μέτρα, οὐδὲ ἀριθμεῖν, σοφίας δὲ οὐπὼ ἔφως, ἐπεὶ
 μήπω ἦν γράμματα. βουλομένου δὲ Χείρωνος ἰατρι-
 κὴν διδάσκειν αὐτὸν „ἐγώ“, ἔφη „ὦ Χείρων,

ἰατρικὴν μὲν ἠδέως οὐκ οὔσαν ἂν εὔρον, εὔρημένην
 δὲ οὐκ ἀξιῶ μαυθάνειν, καὶ ἄλλως τὸ ὑπέροσφόν
 σου τῆς τέχνης ἀπήχθηται μὲν Αἰί, ἀπήχθηται δὲ 2
 Μοίραις, καὶ διήειν ἂν τὰ Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἐν-
 ταῦθα ἐβέβλητο.“ ὄντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι 5
 πεπτούς εὔρον οὐ ῥάθυμον παιδιάν, ἀλλ' ἀγχίνουν
 τε καὶ ἔσω σπουδῆς. τὸν δὲ λόγον, ὃς πολλοῖς τῶν
 ποιητῶν εἴρηται, ὡς στρατεύοι μὲν ἐπὶ Τροίαν ἢ
 Ἑλλάς, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν Ἰθάκῃ μανίαν πλάττειτο
 καὶ πρὸς ἀρότρῳ εἰη βοῦν ἵππῳ ξυμβάλων Παλα- 10
 μήδης τε αὐτὸν ἐλέγξειε τῷ Τηλεμάχῳ οὐ φησὶν 309
 ὑγιᾶ εἶναι, προθυμότερα γὰρ δὴ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς
 Αὐλίδα ἐλθεῖν καὶ ὄνομα ἤδη αὐτοῦ παραδεδοσθαι
 709 τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ δεινότητι, διενεχθῆναι δὲ αὐτὸν
 144 τῷ Παλαμῆδει ἐντεῦθεν· ἐκλειψὶς ἡλίου ἐν Τροίᾳ 15
 ἐγένετο καὶ ὁ στρατὸς ἄθυμοι ἦσαν λαμβάνοντες
 τὴν διοσημίαν ἐς τὰ μέλλοντα. παρελθὼν οὖν ὁ
 Παλαμῆδης αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ ἡλίου διεξῆλθε καὶ
 ὅτι τῆς σελήνης ὑποτροχούσης αὐτὸν ἐξαμαυροῦται
 καὶ ἀχλὺν ἔλκει, „κακῶν δὲ εἰ τινα σημαῖνοι, ταῦτα 20
 δήπου“ ἔφη „οἱ Τρωῆες πείσονται, οἱ μὲν γὰρ ἀδί-
 κων ἦρξαν, ἡμεῖς δὲ ἀδικούμενοι ἦκομεν. προσήκει
 δὲ καὶ ἀνίσχοντι τῷ Ἠλίῳ εὐχεσθαι πῶλον αὐτῷ
 καταθύσαντας λευκόν τε καὶ ἄνετον.“ ταῦτα τῶν
 Ἀχαιῶν ἐπαινεσάντων, καὶ γὰρ ἦττηντο τῶν τοῦ 25
 Παλαμῆδους λόγων, παρελθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς „ἂ μὲν
 χρὴ θύειν“ ἔφη „ἢ ὁ τι εὐχεσθαι ἢ ὄφρ, Κάλχας
 ἐρεῖ, μαντικῆς γὰρ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ
 καὶ εἰ τις τῶν ἄστρον ἀταξία τε καὶ τάξις, Ζεὺς
 οἶδεν, ὑφ' οὗ ταῦτα κεκόσμηται τε καὶ εὔρηται, σὺ 30
 δέ, Παλάμηδες, ἦττον ληρήσεις προσέχων τῇ γῇ
 μᾶλλον ἢ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ σοφίζόμενος.“ ὑπολαβὼν

οὖν ὁ Παλαμῆδης „εἰ σοφὸς ἦσθα, ὦ Ὀδυσσεύ“, εἶπεν „ξυνήκας ἄν, ὅτι μηδεὶς ἄν δύναιτο λέγειν σοφόν τι περὶ τῶν οὐρανίων μὴ πλείω περὶ τῆς γῆς γινώσκων. σὲ δὲ ἀπολελεισθῆναι τούτων οὐκ ἀπιστῶ, 5 φασὶ γὰρ ὑμῖν τοῖς Ἰθακησίοις μήτε ὤρας μήτε γῆν εἶναι.“ ἐκ τούτων ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἀπήλθεν ὀργῆς 146 πλέως, Παλαμῆδης δὲ ὡς πρὸς βασκαίνοντα ἤδη παρασκευάζων ἑαυτὸν. ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ ποτε τῶν 3 Ἀχαιῶν ὄντων γέρανοι μὲν ἔτυχον πετόμενοι τὸν εἰωθότα αὐταῖς τρόπον, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐς τὸν Παλαμῆδην βλέψας „αἱ γέρανοι“ εἶπε „μαρτύρονται τοὺς Ἀχαιοὺς, ὅτι αὐταὶ γράμματα εὗρον, οὐχὶ σύ.“ 10 καὶ ὁ Παλαμῆδης „ἐγὼ γράμματα οὐκ εὗρον“ εἶπεν, 710 „ἀλλ’ ὑπ’ αὐτῶν εὐρέθην· πάλαι γὰρ ταῦτα ἐν Μουσῶν οἴκῳ κείμενα εἶδετο ἀνδρὸς τοιοῦτου, θεοὶ δὲ τὰ τοιαῦτα δι’ ἀνδρῶν σοφῶν ἀναφαίνουσι. γέρανοι μὲν οὖν οὐ μεταποιοῦνται γραμμάτων, ἀλλὰ 15 τάξιν ἐπαινοῦσαι πέτονται, πορεύονται γὰρ ἐς Λιβύην ξυνάψουσαι πόλεμον σμικροῖς ἀνθρώποις, σὺ δ’ οὐδὲν ἄν περὶ τάξεως εἶποις, ἀτακτεῖς γὰρ τὰς μάχας.“ αἰτίαν δὲ, οἶμαι, ξένη, Ὀδυσσεὺς εἶχεν, ὡς, εἴ ποιν Ἐκτορα ἢ Σαρπηδόνα ἢ Αἰνείαν ἴδοι, καταλείπων τὴν τάξιν καὶ μεδιστάμενος πρὸς τὰ 20 φαστῶν ἔχοντα τοῦ πολέμου. μειρακιώδης δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας δόξας καὶ πρεσβύτερος νέου τοῦ Παλαμῆδους ἠττηθεὶς ἐπετείχιζεν αὐτῷ τὸν Ἀγαμέμνονα ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα τοὺς Ἀχαιοὺς μεδιστάντι. 4 διενεχθῆναι δὲ πάλιν αὐτοὺς ἐκ τοιοῦτου φησὶ λύκοι καταβαίνοντες ἐκ τῆς Ἰδῆς ἐσίνοντο τὰ σκευο- 148 30 φόρα παιδάρια καὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ περὶ τὰς σκηναί· ὁ μὲν δὲ Ὀδυσσεὺς ἐκέλευσεν ἀραμένους τόξα καὶ ἀκόντια φοιτᾶν ἐς τὴν Ἰδην ἐπὶ τοὺς λύκους, ὁ δὲ

Παλαμῆδης „ὦ Ὀδυσσεύ“, εἶπε „τοὺς λύκους ὁ Ἀπόλλων προοίμιον λοιμοῦ ποιεῖται καὶ τοξεύει μὲν αὐτούς, καθάπερ τοὺς ὄρεας τε καὶ τοὺς κύνας ἐνταῦθα, πέμπει δὲ πρότερον παρὰ τοὺς νοσήσοντας εὐνοίας ἔνεκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ φυλάξασθαι. 5 εὐχόμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Δυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ, τὰ μὲν θηρία ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ τόξοις ἐξελεῖν, τὴν 711 νόσον δὲ ἐς αἴγας, φασί, τρέψαι. καὶ ἡμεῖς δέ, 310 ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπιμελώμεθα ἡμῶν αὐτῶν, δεῖ δὲ τοῖς φυλαττομένοις τὰ λοιμώδη διαίτης λεπτῆς 10 καὶ κινήσεων συντόνων. ἰατρικῆς μὲν γὰρ οὐχ ἡψάμην, σοφία δὲ καταληπτὰ ἅπαντα.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὴν μὲν τῶν κρεῶν ἀγορὰν ἐπέσχε καὶ τὰ στρατιωτικὰ τῶν σιτίων ἐκέλευσε παραιτήσασθαι, τραγῆμασι 15 δὲ καὶ λαχάνοις ἀγροῖσι διῆγε τὸν στρατὸν πειθόμενους αὐτῷ καὶ πᾶν τὸ ἐκ Παλαμῆδους θεῖόν τε ἠγομένους καὶ χρησμῶδες· καὶ γὰρ δὴ ὁ λοιμὸς, ὃν προῦλεγεν, ἐνέσκηψε μὲν ἐς τὰς Ἑλλησποντικὰς 150 πόλεις ἀρξάμενος, φασίν, ἐκ τοῦ Πόντου, προσέπεσε δὲ καὶ τῷ Ἰλίῳ, τῶν δὲ Ἑλλήνων οὐθενὸς 20 ἤψατο καίτοι στρατοπεδευόντων ἐν γῆ νοσοῦση. πρὸς γὰρ τῇ διαίτῃ καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὥδε ἐσοφίσατο· καθελκύσας ἑκατὸν ναῦς ἐνεβίβαξε τὸν στρατὸν κατὰ μέρος ἐρέττοντάς τε καὶ ἀμιλλωμένους ἀλλήλοισι ἢ ἀκρωτήριον περιβαλεῖν ἢ σκοπέλου ἄψα- 25 σθαι ἢ προκατάραι τῶν πέλας ἐς λιμένα τινα ἢ ἀκτὴν, ἔπεισε δὲ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα προθεῖναι σφισι τοῦ ταχυναυτεῖν ἄθλα. χαίροντες οὖν ἐγυμνάζοντο καὶ ξυμῆντες τοῦ ὑγαινεῖν· καὶ γὰρ ἐδί- 30 दाσκεν αὐτούς, ὅτι τῆς γῆς παρεφθορίας τε καὶ οὕτως ἐχούσης ἠδίων ἢ θάλαττα καὶ ἀσφαλεστέρα ἀναπνεῖν. ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν σοφίας ἀριστεία ἔστε-

5 φανούτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀτίμως
 τε ἤγειτο πράττειν καὶ παυνοργίας ὅ τι εἶχεν, ἐπὶ
 τὸν Παλαμῆδην ἔστρεφεν. ἐπὶ τούτοις ὁ Πρωτεσί-
 λείως τοιαῦτα ἀπαγγέλλει· τὸν Ἀχιλλεῖα στρατεύοντα
 5 ἐπὶ τὰς νήσους καὶ τὰς ἀκταίας πόλεις αἰτῆσαι τοὺς 712
 Ἀχαιοὺς ξὺν Παλαμῆδει στρατεύσαι. ἐμάχοντο δὲ ὁ 152
 μὲν Παλαμῆδης γενναίως καὶ σωφρόνως, ὁ δὲ Ἀχιλ-
 λεὺς οὐ καθεκτῶς, ὁ γὰρ θυμὸς ἐξαίρων αὐτὸν ἐς
 ἀταξίαν ἤγε· ὅθεν ἔχαιρε τῷ Παλαμῆδει ξυνασπί-
 10 ζοντι καὶ ἀπάγοντι μὲν αὐτὸν τῆς φορᾶς, ὑποτιθε-
 μένῳ δέ, ὡς χρὴ μάχεσθαι. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐφκει
 λεοντοκόμῳ λέοντα γενναίου πρᾶνόντι καὶ ἐγείροντι,
 καὶ οὐδὲ ἐκκλίτων ταῦτα ἐπραττεν, ἀλλὰ καὶ βάλλων
 καὶ φυλαττόμενος βέλη καὶ ἀσπίδα ἀντερειδῶν καὶ
 15 διαίκαν στίφος. ἐξέπλευσαν μὲν δὴ χαίροντες ἀλλή-
 λους, εἶποντο δὲ αὐτοῖς Μυρμιδόνες τε καὶ οἱ ἐκ
 Φυλακῆς Θετταλοί. ταχθῆναι γὰρ μετὰ ταῦτα τὴν
 ἑαυτοῦ δύναμιν φησιν ὁ Πρωτεσίλειος ὑπ' Ἀχιλλέως
 καὶ Μυρμιδόνας οὕτως ὀνομασθῆναι πάντας Θετ-
 20 ταλοῦς. αἱ μὲν οὖν πόλεις ἠλίσκοντο καὶ εὐδόκιμα
 τοῦ Παλαμῆδους ἔργα ἀπηγγέλλετο ἰσθμῶν διορυχαὶ
 καὶ ποταμοὶ ἐς τὰς πόλεις ἐπιστρεφόμενοι καὶ σταυ-
 ροὶ λιμένων καὶ ἐπιτειχίσματα νυκτομαχία τε ἢ περὶ
 Ἄβυδον, ὁπότε τρωθέντες ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀνεχώρη-
 25 σεν, ὁ Παλαμῆδης δὲ οὐκ ἀπέειπεν, ἀλλὰ πρὶν μέσσην
 6 ἐσάναι νύκτα, εἶλε τὸ χωρίον. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν
 Τροίᾳ ξυνετίθει λόγους πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ψευ-
 δεῖς μὲν, πιθανοὺς δὲ πρὸς τὸν εὐήθως ἀκούοντα,
 ὡς ἐρῶν μὲν Ἀχιλλεὺς τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς,
 30 μαστροπῷ δὲ τῷ Παλαμῆδει χορῶτο „καὶ ἀφίξονται 154
 μὲν“ ἔφη „μικρὸν ὕστερον σοὶ μὲν βοῦς τε ἀπάγον-
 τες καὶ ἵππους καὶ ἀνδράποδα, ἑαυτοῖς δὲ χρήματα,

οἷς ὑποποιήσονται δήπου τοὺς δυνατοὺς τῶν Ἑλλή-
 νων ἐπὶ σέ· Ἀχιλλέως μὲν οὖν ἀπέχεσθαι χρὴ καὶ
 γιγνώσκοντας αὐτὸν φυλάττεσθαι, τὸν σοφιστὴν δὲ
 713 ἀποκτεῖναι τοῦτον. εὖρηται δέ μοι κατ' αὐτοῦ τέχνη,
 δι' ἧς μισηθῆσεται τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπο- 5
 λείται ὑπ' αὐτῶν.“ καὶ διεξῆλθεν, ὡς ἠτοίμασται
 αὐτῷ τὰ περὶ τὸν Φρυγὰ καὶ τὸ χρυσίον τὸ ληφθῆν
 ὑπὸ τῷ Φρυγί, σοφῶς δὲ τούτων ἐπινενοῆσθαι δο- 311
 κούντων καὶ ξυντιθεμένου τῇ ἐπιβουλῇ τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος „ἄγε δὴ, ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „τὸν μὲν 10
 Ἀχιλλεῖα φύλαττέ μοι περὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐστὶ
 νῦν, τὸν Παλαμῆδην δὲ ὡς τειχομαχῆσοντα τῷ Ἴλιῳ
 καὶ μηχανὰς εὖρήσοντα μεταπέμπου ἐνταῦθα· ἄνευ
 γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἦκαν οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἔσται ἀλω-
 τός, ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ ἦττον σοφῷ.“ ἔδοξε ταῦτα καὶ 15 7
 ἔπλεον οἱ κήρυκες ἐς Δέσβον, ἐαλώκει δὲ οὐπω
 πᾶσα, ἀλλ' ὅδε τὰ περὶ αὐτὴν εἶχεν· πόλις Αἰολίς
 Λυρνησσὸς ὠκεῖτο τειχῆρης τὴν φύσιν καὶ οὐδὲ
 ἀτείχιστος, ἢ φασὶ τὴν Ὀρφέως προσενεχθῆναι λύραν
 καὶ δοῦναι τινα ἠγῆν ταῖς πέτραις, καὶ μεμούσεται 20
 156 ἔτι καὶ νῦν τῆς Λυρνησσοῦ τὰ περὶ τὴν θάλατταν
 ὑπ' ὠδῆς τῶν πετρῶν· ἐνταῦθα προσκαθήμενων
 δεκάτην ἡμέραν, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἄλῶναι τὸ χωρίον,
 ἀπήγγειλαν μὲν οἱ κήρυκες τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 ἐδόκει δὲ πείθεσθαι καὶ τὸν μὲν καταμένειν, τὸν 25
 Παλαμῆδην δὲ ἀπιέναι, καὶ ἀπῆλθον ἀλλήλων δα-
 κρούοις ἄμα. ἐπεὶ δὲ κατέπλευσεν ἐς τὸ στρατόπεδον
 καὶ τὰ τῆς στρατιᾶς ἀπήγγειλεν ἀνατιθεὶς ἅπαντα
 Ἀχιλλεῖ, „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „κελεύεις με τειχομα-
 χεῖν τῇ Τροίᾳ; ἐγὼ δὲ μηχανήματα μὲν γενναῖα 30
 714 ἠγοῦμαι τοὺς Αἰακίδας καὶ τὸν Καπανέως τε καὶ
 Τυδέως καὶ τοὺς Λοκροῦς Πάτροκλόν τε δήπου καὶ

Αἴαντα, εἰ δὲ καὶ ἀψύχων μηχανημάτων δεῖσθε,
 ἤδη ἠγείσθε τὴν Τροίαν τό γε ἐπ' ἔμοι κείσθαι.
 ἀλλ' ἔφθησαν αὐτὸν αἱ Ὀδυσσεύς μηχαναὶ σοφῶς
 ξυντεθεισάαι καὶ χρυσοῦ μὲν ἦττων ἔδοξε προδότης
 5 τε εἶναι κατεψεύσθη, περιαχθεὶς δὲ τῷ χεῖρι κατελι-
 θώθη βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίων τε καὶ
 Ἰθακησίων, ἣ δὲ ἄλλη Ἑλλάς οὐδὲ ἑώρα ταῦτα,
 ἀλλὰ καὶ δοκοῦντα ἀδικεῖν ἠγάπα. ὦμὸν καὶ τὸ
 ἐπ' αὐτῷ κήρυγμα· μὴ γὰρ θάπτειν τὸν Παλαμῆδην
 10 μὴδὲ ὄσιοῦν τῇ γῆ, ἀποθνήσκειν δὲ τὸν ἀνελόμενον
 τε καὶ θάψαντα. κηρύττοντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμ-
 νου Αἴας ὁ μέγας ἐπιρρίψας ἑαυτὸν τῷ νεκρῷ
 πολλὰ μὲν δάκρυα περὶ αὐτῷ ἀφῆκεν, ἀναθέμενος
 δὲ αὐτὸν διεξέπαισε τοῦ ὀμίλου γυμνῷ τῷ ξίφει καὶ
 15 ἐτοίμῳ· θάψας οὖν, αἷς εἰκὸς ἦν, τὸν εἰργόμενον
 οὐ προσήει τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ βουλῆς ἢ
 γνώμης ἤπτετο, οὐδὲ ἐξῆει ἐτι ἐς τὰς μάχας Ἀχιλ-
 8 λέως τε ἀφικομένου μετὰ τὴν τῆς Χερσονήσου ἄλω-
 σιν ἄμφω ἐπὶ τῷ Παλαμῆδει ἐμήνισαν· ὁ μὲν Αἴας
 20 οὐκ ἐπὶ πολὺ, ὥς γὰρ ἦσθετο τῶν ξυμμάχων κακῶς
 πραττόντων, ἤλγησέ τε καὶ τὴν ὄργην μετέθηκεν,
 ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀπεμήκνυε τὴν μῆνιν, φθῆν τε γὰρ
 τῆς λύρας τὸν Παλαμῆδην ἐπεποίητο καὶ ἦδεν αὐτόν,
 ὅσα τοὺς προτέρους τῶν ἠρώων, ἐδεῖτό τε ὄναρ ἐφί-
 25 στασθαὶ οἱ σπένδων ἀπὸ κρατήρος, οὐ Ἐρμῆς ὑπὲρ
 ὀνείρων πίνει. εἰοικέ τε ὁ ἦρωσ οὗτος οὐκ Ἀχιλλεὶ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν, οἷς δόμης τε καὶ σοφίας
 ἔρως, παρέχειν ἑαυτὸν ζήλου τε καὶ φθῆς ἄξιον, ὃ
 τε Πρωτεσίλεως, ἐπειδὴν ἐς μνήμην αὐτοῦ ἀφικώ-
 30 μεθα, ἄστακτι δακρύει τὴν τε ἄλλην ἀνδρείαν τοῦ
 ἦρω ἐπαινοῦν καὶ τὴν ἐν τῷ θανάτῳ· οὐ γὰρ δὴ
 ἔκετεῦσαι τὸν Παλαμῆδην, οὐδὲ οἰκτρόν τι εἰπεῖν 715

160 οὐδὲ ὀδύρασθαι, ἀλλ' εἰπὼν „ἐλεῶ σε, ἀλήθεια, σὺ
 γὰρ ἐμοῦ προαπόλωλας“ ὑπέσχε τὴν κεφαλὴν τοῖς
 λίθοις οἷον ξυκκίς, ὅτι ἡ δίκη πρὸς αὐτοῦ ἔσται.

Φ. Ἔστι καὶ τὸν Παλαμῆδην ἰδεῖν, ἀμπελουργέ,
 καθάπερ καὶ τὸν Νέστορα εἶδον καὶ τὸν Σθένελον ἢ 5 9
 οὐδὲν περὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ ὁ Πρωτεσίλεως ἐρμηνεύει;
 Α. Ὑπάρχει, ξένε, καὶ ὄρα· μέγεθος μὲν τοίνυν 312
 αὐτὸν κατὰ Αἴαντα τὸν μείζω γενέσθαι, κάλλος δὲ
 Ἀχιλλεὶ τε ἀμιλλᾶσθαι καὶ Ἀντιλόχῳ καὶ ἑαυτῷ
 φησιν ὁ Πρωτεσίλεως καὶ Εὐφύροβῳ τῷ Τρωί, γέ- 10
 νεια μὲν γὰρ αὐτῷ ἀπαλὰ ἐκφύεσθαι καὶ ξὺν ἐπαγ-
 γελίᾳ βοστρύχων, τὴν κόμην δὲ ἐν χρῶ εἶναι, τὰς
 δὲ ὀφρῦς ἐλευθέρας τε καὶ ὀρθὰς καὶ ξυμβαλλούσας
 πρὸς τὴν δῖνα τετραγώνον τε οὖσαν καὶ εὖ βεβη-
 15 κυῖαν. τὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν ἐν μὲν ταῖς
 μάχαις ἄτρεπτόν τε φαίνεσθαι καὶ γοργόν, ἐν δὲ τῇ
 ἡσυχίᾳ φιλέταιρόν τε καὶ εὐπροσήγορον τὰς βολὰς,
 λέγεται δὲ καὶ μεγίστοις ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς χρη-
 σασθαι. καὶ μὴν καὶ γυμνόν φησι τὸν Παλαμῆδην
 μέσα φέρεσθαι βαρέος ἀθλητοῦ καὶ κούφου καὶ 20
 αὐχμὸν περὶ τῷ προσώπῳ ἔχειν πολὺν ἠδῆ τῶν
 162 Εὐφύροβου πλοκάμων τῶν χρυσῶν· αὐχμοῦ δὲ ἐπε-
 μεμέλητο ὑπὸ τοῦ καθεύδειν τε, ὥς ἔτυχεν, αὐλί-
 ξεσθαι τε πολλάκις ἐν τῇ ἀκρωνυχίᾳ τῆς Ἰδης ἐν
 σχολῇ τῶν πολεμικῶν· τὴν γὰρ κατάληψιν τῶν με- 25
 τεώρων ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων οἱ σοφοὶ
 ποιοῦνται. ἦγε δὲ ἐς Ἴλιον οὔτε ναῦν οὔτε ἄνδρα, 10
 ἀλλ' ἐν πορθμείῳ ξὺν Οἴακι τῷ ἀδελφῷ ἔπλευσε
 πολλῶν, φασί, βραχιόνων ἀντάξιον ἑαυτὸν
 ἠγούμενος. οὐδὲ ἀκόλουθος ἦν αὐτῷ οὐδὲ θεράπων 30
 716 οὐδὲ Τέκμησά τις ἢ Ἴφρις λούουσα τε καὶ στρων-
 νῦσα τὸ λέχος, ἀλλ' αὐτουργὸς βίος καὶ ἔξω τοῦ

κατεσκευάσθαι. εἰπόντος γοῦν ποτε πρὸς αὐτὸν Ἀχλλέως „ὦ Παλάμηδες, ἀγροικότερος φαίνῃ τοῖς πολλοῖς, ὅτι μὴ πέπασαι τὸν θεραπεύοντα“ „τί οὖν“, ὦ Ἀχιλλεῦ, ταῦτα;“ ἔφη τῷ χεῖρε προτείνας 5 ἄμφω. διδόντων δὲ αὐτῷ τῶν Ἀχαιῶν ἐκ δασμοῦ χρήματα καὶ κελευόντων αὐτὸν πλουτεῖν „οὐ λαμβάνω“, ἔφη „κἀγὼ γὰρ ὑμᾶς κελεύω πένεσθαι καὶ οὐ πείθεσθε“. ἐρομένου δὲ ποτε αὐτὸν Ὀδυσσεώς ἐξ ἀστρονομίας ἦκοντα „τί πλέον ἡμῶν ὄρας ἐν τῷ 10 οὐρανῷ;“, „τοὺς κακούς“ εἶπεν. ἀμείναν δ' ἂν ἦν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκιδιάξας, ὅτῳ ποτὲ τῶν τρόπων φανεροὶ οἱ κακοί· οὐ γὰρ ἂν προσήκαντο τὸν Ὀδυσ- 164 σέα ἐπαντλοῦντα αὐτῷ ψευδεῖς οὕτω καὶ πανούργους τέχνας. τὸ δὲ λεγόμενον πῦρ ὑπὸ Ναυπλίου περὶ 15 κοίλην Εὐβοίαν ἐπὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀρθῆναι ἀληθές τε φησὶν εἶναι καὶ ὑπὲρ Παλαμήδους ἐκ Μοιρῶν πεπραχθῆναι καὶ Ποσειδῶνος, ἴσως, ξένης, μηδὲ βουλομένης τῆς Παλαμήδους ταῦτα ψυχῆς, σοφὸς γὰρ ὢν ξυνεγίγνωσκε πον αὐτοῖς τῆς ἀπάτης. ἔθαψαν 20 δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεύς τε καὶ Αἴας ἐς τὴν ὄμορον τῇ Τροίᾳ τῶν Αἰολέων ἠπειρον, ὑφ' ὧν καὶ ἱερὸν αὐτῷ τι ἐξωκοδόμηται μάλα ἀρχαῖον καὶ ἄγαλμα Παλαμήδους ἴδονται γενναῖον τε καὶ εὖοπλον, καὶ 25 θύουσιν αὐτῷ ξυγιόντες οἱ τὰς ἀπαιτίας οἰκοῦντες πόλεις. μαστεύειν δὲ χρὴ τὸ ἱερὸν κατὰ Μήθυμνάν τε καὶ Λεπέτυμνον, ὅρος δὲ τοῦτο ὑψηλὸν ὑπερφαινεταί τῆς Δέσβου.

XI Τὰ δὲ Ὀδυσσεώς οὕτωςι φράζει· γενέσθαι μὲν αὐτὸν φηγορικώτατον καὶ δεινόν, εἰρῶνα δὲ 30 καὶ ἐραστὴν φθόρου καὶ τὸ κακόηθες ἐπαινοῦντα 717 κατηφῆ τε αἰεὶ καὶ οἷον ἐπεσκεμμένον, τὰ πολέμιά τε δοκοῦντα μᾶλλον γενναῖον ἢ ὄντα, οὐ μὴν ἐπι-

στήμονα ὀπλίσεως ἢ τοῦ τάξει ναυμαχίας τε καὶ 186 τειχομαχίας καὶ αἰχμῆς καὶ τόξων ἕλξεως. τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ εἶναι πολλὰ μὲν, οὐ μὴν θαυμάσαι ἄξια πλὴν ἑνός, τοῦ ἐς τὸν ἵππον τὸν κοῖλον, οὗ τέκτων μὲν Ἐπειὸς σὺν Ἀθηναῖς ἐγένετο, Ὀδυσσεὺς δὲ εὐρετής, 5 καὶ ἐν αὐτῷ δὲ λέγεται τῷ λόγῳ θαρσαλεώτερος ὀφθῆναι τοῦ πληρώματος. ἐς Ἴλιον μὲν οὖν παρη- 313 βηκῶς ἦλθεν, ἐς Ἰθάκην δὲ γεγηρακῶς· μακροτέρῳ γὰρ ἐχρήσατο τῇ ἄλλῃ διὰ τὸν πόλεμον, ὃς πρὸς τοὺς Κίκονας αὐτῷ διεπολεμήθη κατατρέχοντι τὰ 10 ἐπὶ θαλάττῃ τοῦ Ἰσμάρου. τὰ γὰρ Πολυφήμου καὶ Ἀντιφάτου καὶ Σκύλλης καὶ τὰ ἐν Αἴδου καὶ ὅποσα αἱ Σαιρῆνες ἦδον, οὐδὲ ἀκούειν ξυγχωρεῖ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὡσί καὶ 15 παραιτεῖσθαι αὐτὰ οὐχ ὡς οὐ πλέα ἠδονῆς καὶ ψυχαγωγῆσαι ἱκανά, ἀλλ' ὡς ἀπίθανά τε καὶ παρευρημένα, καὶ τὴν νῆσον δὲ τὴν Ὠγυγίαν καὶ τὴν Αἰαίαν καὶ ὡς ἦρῶν αὐτοῦ αἱ θεαί, παραπλεῖν κελεύει καὶ 20 μὴ προσορμίζεσθαι τοῖς μύθοις· ἔξωρόν τε γὰρ τῶν ἐρωτικῶν εἶναι τὸν Ὀδυσσεά καὶ ὑπόσιμον καὶ οὐ μέγαν καὶ πεπλανημένον τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὰς 718 ἐννοίας τε καὶ ὑπονοίας. ἐνθυμουμένῳ γὰρ ἔφκει, τοῦτο δὲ ἄχαρι ἐς τὰ ἐρωτικά. οἶος μὲν δὴ οἶον καὶ ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Πα- 168 λαμήδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου 25 διδάσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν θοῆνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὅποτε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν

ἐκάνετε, φησὶν, ἐκάνετε τὸν πάνσοφον, ὦ Δαναοί, 30 τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσῶν καὶ τὰ ἐφεξῆς μᾶλλον, ἐν οἷς φησι [καὶ] ὅτι πεισθέντες ἀνθρώπων δεινῷ καὶ ἀναιδεῖ ταῦτα δρᾶσαιαν.

XII, 1 Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος ἐκάλουν οἱ
 Ἀχαιοὶ μέγαν οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, οὐδ' ἐπειδὴ
 μείων ὁ ἕτερος, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραττε, καὶ ἐποιούντο
 αὐτὸν ξύμβολον τοῦ πολέμου ἀγαθὸν ἐκ πατρῶου
 5 ἔργου· τὸν γὰρ Λαομέδοντα τὸν Ἡρακλῆα ἀπατή-
 σαντα μετήλθε ξὺν Ἡρακλεῖ ὁ Τελαμῶν καὶ αὐτῷ
 Ἰλλῶ εἶλεν. ἔχαιρον μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἀόπλῳ, πελώ-
 ριος γάρ τις ἦν καὶ ὑπὲρ τὴν στρατιὰν πᾶσαν καὶ
 φρόνημα αἴρων εὐνήμιόν τε καὶ σῶφρον, ὠπλισμένον
 10 δὲ ἔξεκρέμαντο μετέωρόν τε βαίνοντος ἐπὶ τοὺς
 Τρωῶας καὶ τὴν ἀσπίδα εὖ μεταχειριζομένου τσαυ- 170
 την οὐσαν βλέποντός τε χαροποῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς
 ὑπὸ τὴν κόρυν, οἷον οἱ λέοντες ἐν ἀναβολῇ τοῦ 719
 ὀρμηῆσαι, τὰς μάχας δὲ πρὸς τοὺς ἀρίστους ἐποιεῖτο
 15 Ἀντίου μὲν καὶ Μυσοῦς καὶ Παίονας ἀριθμοῦ φά-
 σκων ἕνεκα ἐς Τροίαν ἦκειν, τοὺς δὲ τούτων ἡγε-
 μόνας ἀξιομάχους τε ἡγούμενος καὶ οἷους ἀποκτείν-
 ναντι μὲν ὄνομα δοῦναι, τρωθέντι δὲ οὐκ ἄδοξον
 τραῦμα, πολέμιόν τε ἐλῶν ἀπέχετο τῶν ὄπλων· τὸ
 20 μὲν γὰρ ἀποκτείνειν ἀνδρὸς εἶναι, τὸ δὲ σκυλεύειν
 λαποδύτου μᾶλλον. ἀκόλαστον δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὑβρι-
 στικὸν ἐφθέγγετο ἂν οὐδεὶς ἐν ἐπηκόῳ τοῦ Αἴαντος,
 οὐδὲ ὀπόσοις ἦν διαφορὰ πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ
 θάκων ὑπανίσταντο αὐτῷ καὶ ὀδῶν ὑπεξίσταντο
 25 οὐχ οἱ πολλοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς εὐδοκίμου
 μοίρας. πρὸς δὲ Ἀχιλλῆα φιλία ἦν αὐτῷ καὶ βα-
 σκαίνειν ἀλλήλοις οὔτε ἐβούλοντο οὔτε ἐπεφύκεσαν,
 τὰς τε λύπας, ὀπόσαι περὶ τὸν Ἀχιλλῆα, εἰ καὶ μὴ
 μικρῶν ἕνεκεν ἐρίγνοντο, πάσας ἐπράννε τὰς μὲν
 30 ὡς ἂν ξυναλγῶν τις, τὰς δ' οἷον ἐπιπλήττων, καθη-
 314 μένων τε ὁμοῦ καὶ βαδιζόντων ἐπεστρέφετο ἢ Ἑλλάς
 ἐς ἄνδρε ὀρῶσα, οἷω μετὰ Ἡρακλῆα οὐπω ἐγενέ-

σθην. τὸν μὲν γε Αἴαντα καὶ τρόφιμον τοῦ Ἡρα-
 172 κλέους εἶναι ἔφασαν καὶ βρέφος ὄντα ἐνεληθῆναι
 τῇ λεοντῇ τοῦ ἥρωος, ὅτε ἀνασχῶν αὐτὸν τῷ Αἴ-
 ἀνάλωτον ἦτει γενέσθαι κατὰ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος,
 αἰετός τε εὐξαμένῳ ἀφίκετο φέρον ἐκ Διὸς τῷ μὲν 5
 παιδὶ ὄνομα, ταῖς δὲ εὐχαῖς νεῦμα. δῆλόν τε ἦν 2
 καὶ ἀπλῶς βλέψαντι μὴ ἀθεεῖ φῦναι διὰ τε τὴν ὄραν
 διὰ τε τὴν ὁμήνν τοῦ εἶδους, ὅθεν ὁ Πρωτεσίλεως
 ἄγαλμα πολέμου καλεῖ αὐτόν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος
 „καὶ μὴν κατεπαλαίσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ὁ μέγας 10
 οὔτος καὶ θεῖος“ „εἰ Κύκλωπες“ ἔφη „ἐγεγόνεισαν
 καὶ ἀληθῆς ἦν ὁ περὶ αὐτῶν μῦθος, μᾶλλον ἂν τῷ
 Πολυφήμῳ διεπάλαυσεν Ὀδυσσεὺς ἢ τῷ Αἴαντι.“
 ἦκουσα τοῦ Πρωτεσίλεω, ξένε, κάκεινα περὶ τοῦ
 120 ἥρω τούτου, ὡς ἄρ' ἐκόμα ποταμῷ Ἰλισσῷ τῷ Ἀθή- 15
 νησι καὶ ἡγάπων αὐτὸν οἱ ἐν Τροίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ
 ἡγεμόνα ἡγοῦντο καὶ ὁ τι εἶποι, ἔπραττον ἡττικίζέ-
 τε, ἄτε, οἶμαι, Σαλαμίνα οἰκῶν, ἦν Ἀθηναῖοι δῆμον
 πεποιήνται, παιδά τε αὐτῷ γενόμενον, ὃν Εὐρυ-
 σάκην οἱ Ἀχαιοὶ ἐκάλουν, τὴν τε ἄλλην ἔτρεφε 20
 τροφήν, ἦν Ἀθηναῖοι ἐπαινοῦσι καὶ ὅτε Ἀθήνησιν
 οἱ παῖδες ἐν μηνὶ ἀνθεστηριῶν στεφανοῦνται τῶν
 ἀνθέων τρίτῳ ἀπὸ γενεᾶς ἔτει, κρατῆράς τε τοὺς
 174 ἐκεῖθεν ἐστήσατο καὶ ἔθυσεν, ὅσα Ἀθηναίοις ἐν
 νόμῳ, μεμνήσθαι δὲ καὶ αὐτὸν ἔφασκε τουτωνὶ 25
 τῶν Διονυσίων κατὰ Θησέα. ὁ δὲ τοῦ θανάτου 3
 λόγος, ὃν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀποσφραγείς ἀπέθανεν, ἀληθῆς
 μὲν, ἔλεινός δὲ καὶ Ὀδυσσεὶ τάχα, τά τε ἐν Αἴδου
 μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
 τοῖην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ 30
 ἐκεῖ μὲν οὐ φησὶν εἰρησθαι τῷ Ὀδυσσεὶ, μὴ γὰρ
 καταβῆναι αὐτὸν ζῶντα, πάντως δὲ εἰρησθαί που.

πιθανόν γὰρ πον παθεῖν τι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ ἀπεύξασθαι τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἕλεω τοιοῦδε ἀνδρὸς ἐπ' αὐτῇ ἀποθανόντος. ἐπαιῶν δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τοῦ Ὀμήρου ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἔπος, ἐν ᾧ φησι

παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν

καὶ γὰρ τῶν Ἀχαιῶν ἀφεῖλε τὴν ἄδικον κρίσιν καὶ δικαστὰς ἐκάθισεν, οὓς εἰκὸς ἦν καταψηφίσασθαι τοῦ Αἴαντος, συγγενὲς γὰρ φόβῳ μῖσος. μανέντα 721 δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Τρῶες ἔδεισαν πλείω ἢ εἰώθεσαν, μὴ προσβαλῶν τῷ τείχει ῥήξῃ αὐτό, καὶ ἠῦχοντο Ποσειδῶνι τε καὶ Ἀπόλλωνι, ἐπειδὴ ἐς τὸ τείχος ἐθῆτευσαν, προβεβλήσθαι τῶν περὶ γάμων τοῦ ἄστεος καὶ σχεῖν τὸν Αἴαντα, εἰ τῶν ἐπάλξεων ἄπτοιο, οἱ 176 δὲ Ἕλληνες οὐκ ἐπαύοντο ἀγαπῶντες αὐτόν, ἀλλὰ πένθος τε τὴν τοῦ Αἴαντος μανίαν ἐποιοῦντο καὶ τὰ μαντεῖα δὲ ἰκέτερον χρῆσαι, πῶς ἂν μεταβάλοιτο καὶ ἐς νοῦν ἔλθοι, ἐπεὶ δὲ ἀποθανόντα εἶδον καὶ περὶ τῷ ξίφει κείμενον, ᾧ μῶξαν μὲν οὕτως ἀθρόον, ὡς 315 20 ἀνήκοοι γενέσθαι μηδὲ τῷ Ἰλίῳ, προῦθεντο δὲ Ἀθηναῖοι τὸ σῶμα καὶ Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἠγόρευσεν, ᾧ νομίζουσι τιμᾶν Ἀθήνησι τοὺς ἐκ τῶν πολεμίων τελευτῶντας. ἔργον ἐνταῦθα εὐδόκιμον τοῦ Ὀδυσσεῖος ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε· προκειμένῳ γὰρ 25 τῷ Αἴαντι τὰ ὄπλα ἐπενεγκῶν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ θαυρῶσας, „θάπτου τοι“ ἔφη, „ἐν οἷς ἠγάπησας καὶ τὴν νίκην τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἔχε μηδὲν ἐς μῆριν βαλόμενος.“ ἐπαινούντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπῆναι μὲν καὶ ὁ Τεῦκρος, τὰ δὲ ὄπλα παρητεῖτο, μὴ γὰρ ὅσια εἶναι ἐν- 30 τάφια τὰ τοῦ θανάτου αἰτία. ἔθαψαν δὲ αὐτὸν καταθέμενοι ἐς τὴν γῆν τὸ σῶμα ἐξηγουμένου Κάλχαντος, ὡς οὐχ ὅσοι πύρι θάπτεσθαι οἱ ἑαυτοὺς ἀποκτείναντες.

178 Τὸν δὲ Τεῦκρον νέον μὲν ἠγοῦ, μέγεθος δὲ καὶ εἶδος καὶ ῥώμην ἐν τοῖς μέσοις τῶν Ἀχαιῶν ἔχειν.

Φ. Τὰ δὲ τῶν Τρώων γιννώσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ, ἢ οὐκ ἀξιοῖ μνημονεύειν αὐτῶν, ὡς μὴ ἄξιον σπουδῆς φαίνονται;

Α. Οὐκ ἔστι, ξένε, τὸ τοῦ Πρωτεσίλεως τοιοῦτον, ἄπεισι γὰρ αὐτοῦ φθόνος. ἀπαγγέλλει δὲ δὴ καὶ τὰ τῶν Τρώων ἐσπουδακνία τῇ γνώμῃ, φησὶ γὰρ κἀκείνους πολλὴν πεποιῆσθαι λόγον ἀρετῆς. δῖεμι δὲ σοι πρὸ τοῦ Ἀχιλλείου λόγον ταῦτα, εἰ γὰρ μετ' ἐκείνον λέγοιτο, οὐ θαναστα εἶναι δοῖει.

722 Ἐπαιῶν τοίνυν τὸν Ἔκτορα ὁ Πρωτεσίλεως XII b ἐπαινεῖ καὶ τὸν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῷ λόγον· ἄριστα γὰρ τὸν Ὀμηρον τὰς τε ἠμοχήσεις αὐτοῦ διελθεῖν καὶ τὰς μάχας καὶ τὰς βουλάς καὶ τὸ μὴ ἐπ' ἄλλῳ, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ εἶναι τὴν Τροίαν, καὶ ὅποσα δὲ κομπάζει 180 ἐν τῇ τοῦ Ὀμήρου ποιήσει ὁ Ἔκτωρ ἀπειλῶν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἐπὶ τὰς ναῦς πῦρ, πάνυ φησὶν εἰκέναι τῇ φορᾷ τοῦ ἥρω, πολλὰ γὰρ τοιαῦτα λέγειν αὐτὸν ἐν ταῖς μάχαις, ἐκπληκτικώτατα δὲ ἀνθρώπου βλέψαι 20 καὶ φθέρξασθαι μέγα. εἶναι δὲ τοῦ μὲν Τελαμωνίου μείω, κακίω δὲ οὐδὲν τὰς μάχας, ἐν αἷς ἐνδείκνυσθαι τι αὐτὸν καὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως θερμοτήτος. διεβέβλητο δὲ πρὸς τὸν Πάριον ὡς δειλὸν καὶ ἥττω τοῦ κοσμεῖσθαι· τό τοι κομᾶν καίτοι σπουδαζόμενον 25 βασιλευσὶ τε καὶ βασιλέων παισὶν ἀνάξιον ἑαυτοῦ δι' ἐκείνον ἠγεῖτο. τὰ δὲ ὅσα καταγὰς ἦν οὐχ ὑπὸ πάλης, τουτὶ γὰρ, ὡς ἔφην, οὐτ' αὐτὸς ἐγίνωσκεν οὐθ' οἱ βάρβαροι, ἀλλὰ ταύροις ἀντήριζε καὶ τὸ συμπλέεσθαι τοῖς θηρίοις τούτοις πολεμικὸν ἠγεῖτο· 30 παλαιοντος μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ἦν, ὁ δὲ τοῦτο μὲν ἠγνοεῖ πράττων, τὸ δὲ ὑφίστασθαι μυκωμένους καὶ

θαρσείν τὰς αἰχμὰς τῶν κεράτων καὶ ἀπαυχενίσαι
ταῦρον καὶ τροπαεῖς ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀπειπεῖν ὑπὲρ
μελέτης τῶν πολεμικῶν ἤσκει. τὸ μὲν δὴ ἄγαλμα τὸ
ἐν Ἰλίῳ νέον τὸν Ἔκτορα καὶ μειρακιώδη φέρει, ὁ
5 Πρωτεσίλεως δὲ γενέσθαι μὲν αὐτὸν ἀκείνου ἠδὲ
φησὶ καὶ μείζω, ἀποθανεῖν δὲ τριακοντούτην ἰσως,
οὐ μὴν φεύγοντα ἢ παρεικότα τὰς χεῖρας, ταυτὶ γὰρ
συκοφαντεῖσθαι τὸν Ἔκτορα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ
καρτερώς ἀγωνισάμενον καὶ μόνον τῶν Τρώων κα-
316 10 ταμείναντα ἔξω τοῦ τείχους πεσεῖν ὄψε τῆς μάχης, 723
ἀποθανόντα δὲ ἐλχθῆναι μὲν ἀνηρημένον τοῦ ἄρ-
ματος, ἀποδοθῆναι δέ, ὡς Ὀμήρῳ εἴρηται.

XIII

Αἰνείαν δὲ μάχεσθαι μὲν τούτου ἦττον, συνέ-
σει δὲ περιεῖναι τῶν Τρώων, ἀξιοῦσθαι δὲ τῶν
15 αὐτῶν Ἔκτορι, τὰ δὲ τῶν θεῶν εὖ εἰδέναι, ἃ δὴ
ἐπέπρωτο αὐτῷ Τροίας ἀλούσης, ἐκπλήττεσθαι δὲ ὑπ'
οὐδενὸς φόβου, τὸ γὰρ ἔννοον τε καὶ λελογισμένον
ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν. ἐκάλουν δὲ
οἱ Ἀχαιοὶ τὸν μὲν Ἔκτορα χεῖρα τῶν Τρώων, τὸν δὲ
20 Αἰνείαν νοῦν, καὶ πλείω παρέχειν αὐτοῖς πράγματα
Αἰνείαν σφρονοῦντα ἢ μεμνηνότεν Ἔκτορα. ἦστην
δὲ ἰσηλικές τε καὶ ἰσομήκεις. τὸ δὲ εἶδος τοῦ Αἰ-
νείου φαιδρὸν μὲν ἦττον ἐφαίνετο, καθεστηκότι δὲ
ἐώκει μᾶλλον ἐκόμα τε ἀνεπαχθῶς, οὐ γὰρ ἤσκει
25 τὴν κόμην οὐδὲ ὑπέκειτο αὐτῇ, ἀλλὰ μόνην τὴν
ἀρετὴν ἐποιεῖτο κόσμημα. σφοδρὸν δὲ οὕτω τι ἔβλε-
πεν, ὥστε ἀποχρῶν εἶναι οἱ πρὸς τοὺς ἀτακτοῦντας
καὶ αὐτὸ τὸ βλέπειν.

XIV

Σαρπηδόνα δὲ Λυκία μὲν ἠνεγκε, Τροία δὲ 184
30 ἦρεν, ἣν μὲν γὰρ κατὰ τὸν Αἰνείαν τὰς μάχας, ἦγε
δὲ Λυκίους ξύμπαντας καὶ ἀρίστω ἄνδρες Γλαῦκόν
τε καὶ Πάνδαρον, ἣν δὲ αὐτοῖν ὁ μὲν ὀπλιτεύειν

εὐδόκιμος, ὁ δὲ Πάνδαρος τὸν Ἀπόλλω τὸν Λύκιον
ἐπιστάντα οἱ μειρακίῳ ἔτι κοινωνῆσαι ἔφη τοῦ το-
ξεύειν, καὶ ἠῦχeto ἀεὶ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτε τοῦ τόξου
ἐπὶ μεγάλῳ ἄπτοιτο καὶ πανστρατιᾷ δὲ ὁ Πρωτεσί-
λεως ἀπαντήσαι φησι τῷ Σαρπηδόνι τοὺς Τρώας, 5
πρὸς γὰρ τῇ ἀνδρεία καὶ τῷ εἶδει θείῳ τε καὶ γεν-
ναίῳ ὄντι ἀνηρητο τοὺς Τρώας καὶ τῷ λόγῳ τῷ
724 περὶ τοῦ γένους· ἀπὸ Διὸς μὲν γὰρ Αἰακίδας τε
ἄδεσθαι καὶ Δαρδανίδας καὶ τοὺς Ταντάλου, τὸ δὲ
αὐτοῦ Διὸς γερονέαι μόνῳ τῶν ὑπὲρ Τροίας τε καὶ 10
ἐπὶ Τροίαν ἐλθόντων ἐκείνῳ ὑπάρχει, ταυτὶ δὲ καὶ
τὸν Ἡρακλέα μείζω ποιῆσαι καὶ θαυμασιώτερον τοῖς
ἀνθρώποις. ἀποθανεῖν δέ, ὡς Ὀμήρῳ εἴρηται, καὶ
εἶναι ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα ἔτη καὶ τάφου ἐν Λυκίᾳ
τυχεῖν, ἐς ὃν παρεπέμφαν οἱ Λύκιοι δεικνύντες τὸν 15
νεκρὸν τοῖς ἔθνεσι, δι' ὧν ἦγετο. ἐσκεύαστο δὲ
186 ἀρώμασι καὶ ἐώκει καθεύδοντι, ὅθεν οἱ ποιηταὶ
πομπῶ φασιν αὐτὸν τῷ Ἰπνῷ χρῆσασθαι.

Ἄ. Ἄκουε καὶ τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος, XV
εἰ μὴ ἄχθη αὐτῷ σφόδρα. 20

Φ. Ἀχθομαι μὲν, οὐ χεῖρον δὲ ἀκοῦσαι.

Ἄ. Φησὶ τοίνυν τὸν Ἀλέξανδρον Τρωσὶ μὲν
ἀπηχθῆσθαι πᾶσι, κακὸν δ' οὐκ εἶναι τὰ πολέμια, τὸ
δὲ εἶδος ἠδιστον ἐπίχαρὶν τε τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἦθος,
ἄτε τῇ Πελοποννήσῳ ἐπιμύξαντα, μάχεσθαι δὲ πάντας 25
τρόπους καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὁπόση τόξων, μὴ λείπεσθαι
τοῦ Πανδάρου. καὶ πλεῦσαι μὲν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔφηβον,
ὅτε δὴ ξένον τοῦ Μενέλεω γενέσθαι αὐτὸν καὶ τὴν
Ἑλένην ἐλεῖν τῷ εἶδει, ἀποθανεῖν δὲ οὐπω τριακον-
30 τούτην. γάνυσθαι δὲ τῷ ἑαυτοῦ κάλλει καὶ περι-
βλέπεσθαι μὲν ὑφ' ἐτέρων, περιβλέπειν δὲ καὶ
ἑαυτόν, ὅθεν χαριέστατα ὁ ἦρος ἐς αὐτὸν παίξει·

τοῦτον γὰρ τὸν ταῶ, χαίρει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τῇ
 ἀνθῆ καὶ τῇ ὄρα τοῦ ὄρνιθος, ἰδὼν ποτε ὑπερα-
 188 νεστηκότα καὶ περιβεβλημένον τὰ πτερὰ περιβλέποντά
 τε αὐτὰ καὶ καθαίροντα, ἔστι δ' ἂ καὶ διατιθέντα,
 5 ἴν', ὡσπερ οἱ τῶν λίθων ὄρμοι, κεκοσμημένα φαίνοι-
 317 το, „ἰδού“, ἔφη „οὐ πρόφῃ ἐμνημονεύομεν, Πάρις
 ὁ τοῦ Πριάμου“. ἐμοῦ δὲ ἐρομένου αὐτὸν „τί ἔοικεν
 ὁ ταῶς τῷ Πάριδι;“, „τὸ φίλαντον“ εἶπεν. καὶ γὰρ
 δὴ κἀκεῖνος κόσμου ἐνεκεν περιήθηρει μὲν ἑαυτὸν, 725
 10 περιεσκόπει δὲ τὰ ὄπλα. δορὰς δὲ παραδάλεων ἐνήπτο
 τοῖς ὤμοις, ἀύχμον δὲ προσίζανειν ταῖς κόμαις οὐδὲ
 ὁπότε μάχοιτο, ἠμείχετο, ἔστιλβε δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας
 τῶν χειρῶν, καὶ ὑπόγρυπος ἦν καὶ λευκὸς καὶ τὸ ὄμμα
 ἐγέγραπτο, ἢ δὲ ἑτέρα ὄφρυς ὑπερῆρε τοῦ ὄματος.
 XVI 15 Ἐλενος δὲ καὶ Δηίφοβος καὶ Πολυδάμας
 ξυνέβαινον μὲν ἀλλήλοις τὰς μάχας καὶ ταῦτόν
 ἐφέροντο τῆς δώμης, εὐδόκιμοι δὲ τὰς ξυμβουλίας
 ἦσαν, ὁ δὲ Ἐλενος καὶ μαντικῆς ἤπτετο ἴσα τῷ
 Κάλχαντι.
 XVII 20 Περὶ δὲ Εὐφόρβου τοῦ Πάνθου καὶ ὡς γένοιτό
 τις ἐν Τροίᾳ Εὐφορβος καὶ ἀποθάνοι ὑπὸ τοῦ Μενέ-
 λεω, τὸν Πυθαγόρου, οἶμαι, τοῦ Σαμίου λόγον 190
 ἤκουσας· ἔλεγε γὰρ δὴ ὁ Πυθαγόρας Εὐφορβος
 γεγονέναι μεταφῦναι τε Ἴων μὲν ἐκ Τρωός, σοφὸς
 25 δὲ ἐκ πολεμικοῦ, κεκολασμένος δὲ ἐκ τρυφῶντος,
 τὴν τε κόμην, ἦν σοφὸς γενόμενος ἐκόσμηε τῷ αὐχμῷ,
 χρυσῆν ἐν Τροίᾳ ἐποιεῖτο, ὁπότε ἦν Εὐφορβος.
 ὁ δὲ Πρωτεσίλεως τὸν Εὐφορβὸν ἤλικα ἑαυτοῦ ἠγεῖ-
 30 ται καὶ ἔλεε καὶ ὁμολογεῖ τὸν Πάτροκλον ὑπ' αὐτοῦ
 τραθέντα παραδοθῆναι τῷ Ἐκτορι, εἰ δὲ ἐς ἄνδρας
 ἤλθεν, οὐδὲν ἂν φησιν αὐτὸν κακίω νομισθῆναι
 τοῦ Ἐκτορος. τὴν μὲν γε ὄραν αὐτοῦ καὶ τοὺς

Ἀχαιοὺς φησὶ θέλγειν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν ἀγάλατι,
 ὁπότε μάλιστα ἑαυτοῦ ὁ Ἀπόλλων ἀκερσεκόμης τε
 καὶ ἀβρὸς φαίνοιτο.

Ταῦτα, ξένε, περὶ τῶν Τρώων δίεσιν ὁ θεὸς
 τε καὶ ἀγαθὸς ἦρως. λοιπὸν δ' ἡμῖν ἴσως τὸν τοῦ 5
 Ἀχιλλέως ἀποτελέσαι λόγον, εἰ μὴ ἀπειρήκας πρὸς
 τὸ μῆκος.

Φ. Εἰ οἱ τοῦ λατοῦ παρ' Ὀμήρῳ φαγόντες, ὧ XVIII, 1.
 ἀμπελουργέ, προθύμως οὕτως προσέκειντο τῇ πόρᾳ,
 726 ὡς ἐλλελῆσθαι τῶν οἴκοι, μὴ ἀπίσται κάμῃ προσ- 10
 κείσθαι τῷ λόγῳ, καθάπερ τῷ λατῷ, καὶ μήτ' ἂν
 ἐκόντα ἀπελθεῖν ἐνθένδε, ἀπαχθῆναι τε μόγῃς ἂν
 ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ δεθῆναι δ' αὖ ἐν αὐτῇ κλάοντα
 καὶ ὀλοφυρόμενον ἐπὶ τῷ μὴ ἐμπίπλασθαι τοῦ λόγου.
 192 καὶ γὰρ με καὶ πρὸς τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα οὕτω 15
 διατέθεικας, ὡς θεῖά τε αὐτὰ ἠγούμενον καὶ (οἶα)
 πέρα ἀνθρώπου δόξα νῦν ἐκπεπλήχθαι μᾶλλον οὐκ
 ἐπὶ τῇ ἐποποιίᾳ μόνον, οὐδ' εἰ τις ἠδονὴ διήκει
 σφῶν, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τε τοῖς ὀνόμασι τῶν
 ἠρώων ἐπὶ τε τοῖς γένεσι καί, νῆ Δί', ὡς ἕκαστος 20
 αὐτῶν ἔλαχε τοῦ κτεῖναι τινα ἢ ἀποθανεῖν ὑφ' ἑτέρου.
 τὸν μὲν γὰρ Πρωτεσίλεων δαίμονα ἤδη ὄντα οὐδὲν
 οἶμαι θανμαστὸν εἰδέναί ταῦτα, Ὀμήρῳ δὲ πόθεν
 μὲν Εὐφορβος, πόθεν δὲ Ἐλενοὶ τε καὶ Δηίφοβοι καί,
 νῆ Δί', ἐκ τῆς ἀντικειμένης στρατιᾶς οἱ πολλοὶ ἄνδρες, 25
 οὓς ἐν καταλόγῳ φράζει; τὸ γὰρ μὴ ὑποτεθεῖσθαι
 ταῦτα τὸν Ὀμηρον, ἀλλὰ γεγονότων τε καὶ ἀληθινῶν
 ἔργων ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι μαρτυρεῖ ὁ Πρωτεσί-
 λεως, πλὴν ὀλίγων, ἃ δοκεῖ μᾶλλον ἐκῶν μετασκευά-
 30 σαι ἐπὶ τῷ ποιίλῃν τε καὶ ἠδίω ἀποφῆναι τὴν ποιή-
 σιν, ὅθεν τὸ ὑπὸ ἐνίων λεγόμενον, ὡς Ἀπόλλων
 αὐτὰ ποιήσας τὸν Ὀμηρον ἐπέγραψε τῇ ποιήσει

σφόδρα μοι δοκεῖ ἐρρωσθαι· τὸ γὰρ γινώσκειν ταῦτα θεῶ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων ἔοικεν.

- 318 Ἄ. Τὸ μὲν θεοὺς ἡγεμόνας εἶναι τοῖς ποιηταῖς, 194
 ξένη, πάσης ᾧδῆς, αὐτοὶ που οἱ ποιηταὶ ὁμολογοῦσιν
 5 οἱ μὲν τὴν Καλλιόπην, οἱ δὲ πάσας, οἱ δὲ καὶ τὸν
 Ἀπόλλω πρὸς ταῖς ἐννέα παρατυχεῖν αἰτούμενοι τῶ
 λόγῳ, τὰ δὲ Ὀμήρου ταῦτα οὐκ ἄθεοι μὲν εἰρηται,
 οὐ μὴν Ἀπόλλωνί γε αὐτῶ ἢ Μούσαις αὐταῖς ἦσται.
 2 γέρονε γὰρ, ξένη, γέρονε ποιητῆς Ὀμηρος καὶ ἦδεν, 727
 10 ὡς μὲν φασιν ἕτεροι μετὰ τέτταρα καὶ εἰκοσὶν ἔτη
 τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἰκοσὶ πρὸς ταῖς
 ἑκατὸν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν
 ἔστειλαν, οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη γερονέται
 15 ὅτε δὴ ἄσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ ἔπη
 τὰ περὶ τοῦν Αἰάντων καὶ ὡς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς
 ἀραρυαῖα τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τὸν δὲ τὰ πρὸς τὸν
 ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε
 ἐκέλευσεν ἄπτεισθαι καὶ γεωργία προσκείσθαι, ὡς μὴ
 20 δέοιτο ἐτέρων, μηδὲ πεινῶν. καὶ ἀληθέστερα, ξένη,
 περὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ
 αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλεως. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνον
 ποτὲ εἰπόντων ἐς αὐτὸν ἐνταυθοὶ καὶ ἀπελθόντων
 ἦρετό με ὁ ἦρωσ ἀφικόμενος, ὅτι αὐτῶν ψηφίζοίμην, 196
 25 ἐμοῦ δὲ τὸν φαυλότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ
 μᾶλλον ἔτυχε με ἠρηκῶς, γελᾶσας ὁ Πρωτεσίλεως
 „καὶ Πανίδης“, εἶπεν „ἀμπελουργέ, ταῦτόν σοι
 πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ’ Εὐρύπῳ βασιλεὺς
 30 ταῦτα τὸ γένειον μεῖζον ἔχων ἢ σύ.“ γέρονε μὲν
 3 δὴ, ξένη, ποιητῆς Ὀμηρος καὶ τὰ ποιήματα ἀνθρώ-
 που ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα ἦδει καὶ τὰ ἔργα ξυνελέ-

ξάτο μὲν ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἕκαστοι ἦγον, ἐπῆλθε
 μὲν γὰρ [περὶ] τὴν Ἑλλάδα μετὰ χρόνον τῶν Τρωικῶν
 οὐπω ἱκανὸν ἐξαμανρῶσαι τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔμαθε
 δὲ αὐτὰ καὶ τρόπον ἕτερον δαιμόνιον τε καὶ σοφίας
 πρόσω· ἐς Ἰθάκην γὰρ ποτε τὸν Ὀμηρον πλεῦσαι 5
 φασιν ἀκούσαντα, ὡς πέπνυται ἐτι ἡ ψυχὴ τοῦ
 Ὀδυσσεὺς καὶ ψυχαγωγία ἐπ’ αὐτὸν χρήσασθαι,
 ἐπεὶ δὲ ἀνελθεῖν τὸν Ὀδυσσεῖα, ὁ μὲν ἠρώτα αὐτὸν
 728 τὰ ἐν Ἰλίῳ, ὁ δὲ εἰδέναί μὲν πάντα ἔλεγε· καὶ με-
 μνησθαι αὐτῶν, εἰπεῖν δ’ ἂν οὐδὲν ὦν οἶδεν, εἰ μὴ 10
 μισθὸς αὐτῶ παρ’ Ὀμήρου γένοιτο εὐφημία τε ἐν
 τῇ ποιήσει καὶ ὕμνος ἐπὶ σοφία τε καὶ ἀνδρεία.
 ὁμολογήσαντος δὲ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα καὶ ὅ τι δύ-
 ναιτο, χαριεῖσθαι αὐτῶ ἐν τῇ ποιήσει φήσαντος,
 διηγεῖ Ὀδυσσεὺς πάντα ξὺν ἀληθείᾳ τε καὶ ὡς ἐγέ- 15
 νετο, ἦμιστα γὰρ πρὸς αἵματι καὶ βόθροισι αἱ ψυχᾶι
 198 ψεύδονται. ἀπιόντος δὲ ἦδη τοῦ Ὀμήρου βοήσας ὁ
 Ὀδυσσεὺς „Παλαμῆδης με“ ἔφη „δίκας ἀπαιτεῖ τοῦ
 ἑαυτοῦ φόνου καὶ οἶδα ἀδικῶν καὶ πάντως μὲν πεί-
 σομαί τι, οἱ γὰρ θεμιστεύοντες ἐνταῦθα δεινοί, 20
 Ὀμηρε, καὶ τὰ ἐκ Πουῶν ἐγγύς, εἰ δὲ τοῖς ἄνω
 ἀνθρώποις μὴ δόξω εἰργάσθαι τὸν Παλαμῆδην ταῦ-
 τα, ἦτιόν με ἀπολεῖ τὰ ἐνταῦθα· μὴ δὴ ἄγε τὸν
 Παλαμῆδην ἐς Ἴλιον, μηδὲ στρατιώτη χροῶ, μηδέ,
 ὅτι σοφὸς ἦν, εἰπῆς. ἐροῦσι μὲν γὰρ ἕτεροι ποιηταί, 25
 πιθανά δὲ οὐ δόξει μὴ σοὶ εἰρημένα“. αὕτη, ξένη,
 ἢ Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ὀμήρου ξυνουσία, καὶ οὕτως
 Ὀμηρος τὰ ἀληθῆ μὲν ἔμαθε, μετεκόσμησε δὲ πολλὰ
 ἐς τὸ συμφέρον τοῦ λόγου, ὃν ὑπέθετο.

Φ. Πατρίδα δὲ Ὀμήρου, ὧ ἀμπελουργέ, καὶ 30
 τίνων ἐγένετο, ἦρου ποτὲ τὸν Πρωτεσίλεων;

Ἄ. Καὶ πολλάκις, ξένη.

Φ. Ὅ δὲ τί;

Ἄ. Φησὶ μὲν εἰδέναι, Ὀμήρου δὲ παραλιπόν- 200
τος αὐτά, ἵνα αἱ σπουδαῖαι τῶν πόλεων πολίτην
αὐτὸν σφῶν αὐτῶν ποιοῖντο, ἴσως δὲ καὶ θε-
5 σμοῦ Μοιρῶν ἐπὶ Ὀμήρῳ ὄντος, ἄπολι αὐτὸν δο-
κεῖν, οὐτ' ἂν ταῖς Μοίραις οὐτ' ἂν ταῖς Μούσαις
φίλα γε ἔφη [αὐτὸν] πράττειν, εἰ τοῦτ' ἐκφέρου
περιεστηγὸς λοιπὸν ἐς ἔπαινον τῷ Ὀμήρῳ. προστί-
θενται μὲν γὰρ αὐτῷ πᾶσαι μὲν πόλεις, πάντα δὲ 729
10 ἔθνη, καὶ δικάσαιντο δ' ἂν περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλας
ἐγγράφουσαι τῷ Ὀμήρῳ ἑαυτὰς οἷον πολίτη. τοῦ δὲ
μηδ' ἂν τοῦτον σιωπῆσαι τὸν λόγον πρὸς σέ, ὦ
Φοῖνιξ, μηδ' ἂν κρύψαι, εἴπερ ἐγίνωσκον αὐτόν,
τεκμηριά σοι ἔστω, ἃ εἴρηκα, ἀφθόνας γὰρ οἶμαι
15 διεληλυθέναι σοι, ὅποσα οἶδα.

Φ. Πιστεύω, ἀμπελουργέ, καὶ ἐπώμεθα τῷ
λόγῳ, δι' ὃν σιωπάται ταῦτα. τὸν δὲ Ἀχιλλεῖα
ᾧ σοι ἀναφαίνειν, εἰ μὴ καὶ ἡμᾶς ἐκπλήξει, ὥσπερ
XIX, 1 τοὺς Τρωᾶς, ὅτε ἔλαμψεν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῆς τάφρου.

Ἄ. Μὴ δέδοιμι τὸν Ἀχιλλεῖα, ὦ ξένη, παιδί
γὰρ ἐντεύξει αὐτῷ παρὰ τὴν πρώτην τοῦ λόγου.

Φ. Μεγάλα δάσεις διεξελθῶν αὐτὸν ἐκ νηπίου
μετὰ ταῦτα γὰρ ὀπλιζομένῳ που ἐντευξόμεθα καὶ
μαχομένῳ.

Ἄ. Οὕτως ἔσται καὶ πάντα φήσεις τὰ Ἀχιλλεῖας 202
εἰδέναι. ἤκουσα δὲ περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα· Πηλεὶ φά-
σμα ἐφοῖτα θαλαττίας δαίμονος καὶ ἐρῶσα αὐτοῦ,
οἶμαι, ἢ δαίμων ξυνην τῷ Πηλεῖ ἐν Πηλίῳ, αἰδοῦ
τοῦ οὐμίλου οὐπω τὰ ἑαυτῆς λέγουσα, οὐδὲ ὅποθεν
30 ἦμοι γαλήνης δὲ ἐπεχούσης τὴν θάλατταν ἢ μὲν
ἔτυχεν ἐπὶ δελφίνων τε καὶ ἱπποκάμπων ἀθύρουσα,
ὁ δὲ ἐκ περιωπῆς τοῦ Πηλίου ὄρων ταῦτα ξυνηκε

τῆς θεοῦ καὶ ἔδειξεν ἤκουσαν· ἢ δὲ ἐς θάροςος ἤγε
τὸν Πηλεῖα Ἡοῦς τε μνημονεύουσα, ὡς Τιθωνοῦ
ἦρα, καὶ Ἀφροδίτης, ὡς ἦττητο τοῦ Ἀγχίσου, καὶ
730 Σελήνης, ὡς Ἐνδυμῖωνι ἐπεφοῖτα καθεύδοντι. „ἐγὼ
δέ σοι καὶ παιῖδα“ εἶπεν „ὦ Πηλεῦ, δώσω κρείττω 5
ἀνθρώπου“· ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ποιοῦνται
αὐτοῦ τροφῆα τὸν Χείρωνα, ὁ δὲ ἔτρεφεν αὐτὸν 2
κηρίοις τε καὶ μυελοῖς νεβρῶν ἐς ἡλικίαν τε ἤκοντα,
ἐν ἧ ὁ παῖδες ἀμαξίδων καὶ ἀστραγάλων δέονται,
εἶργε μὲν οὐδὲ τῶν τοιούτων, ἀκοντίοις δὲ εἰθίζε 10
καὶ παλτοῖς καὶ δρόμοις, ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μελία
μικρὰ τετμημένη ὑπὸ τοῦ Χείρωνος καὶ ἐφίκει ψελ-
λιζομένῳ ἐς τὰ πολεμικά. ἐφήβου δὲ ἀπτόμενος
204 ἀκτῖνα μὲν ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐπεμπευ, ὑπερφυῆς
δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, ἀξήθητις τε ῥᾶον ἢ τὰ πρὸς 15
ταῖς πηγῶν δένδρα πολὺς μὲν ἐν συμποσίοις ἦδετο,
πολὺς δὲ ἐν σπουδαῖς. ἐπεὶ δὲ θυμοῦ ἦττων ἐφαί-
νετο, μουσικὴν αὐτὸν ὁ Χείρων ἐδιδάξατο, μουσικὴ
γὰρ ἱκανὴ πρᾶνεν τὸ ἔτοιμόν τε καὶ ἀνεστηγὸς
τῆς γνώμης, ὁ δὲ οὐδενὶ πόνῳ τὰς τε ἀρμονίας ἐξέ- 20
μαθε καὶ πρὸς λύραν ἦσεν. ἦδε δὲ τοὺς ἀρχαίους
ἡλικίας τὸν Ὑάκινθον καὶ τὸν Νάρκισσον καὶ εἰ τι
Ἀδώνιδος. προσφάτων δὲ ὄντων τῶν περὶ Ἰλλῶ τε
καὶ Ἀβδήρων θρήνων, ἐπειδὴ ἄμφω ἐφήβῳ ὄντε ὁ
μὲν ἐς πηγὴν ᾤχετο ἀφανισθεῖς, τὸν δὲ αἰ τοῦ 25
Διομήδους ἵπποι ἐδαίσαντο, οὐκ ἀδακρυτὶ ταῦτα
ἦδεν. ἤκουσα δὲ κάκεινα, θύειν μὲν αὐτὸν τῇ Καλ- 320
λιόπῃ μουσικὴν αἰτοῦντα καὶ τὸ ἐν ποιήσει κράτος,
τὴν θεὸν δὲ ἐπιστῆναι καθεύδοντι καὶ „ὦ παῖ“,
φάναι „μουσικῆς μὲν καὶ ποιητικῆς δίδωμί σοι τὸ 30
ἀποχρῶν, ὡς ἡδῖους μὲν τὰς δαῖτας ἐργάζοιο, κοιμί-
ξοις δὲ τὰς λύπας, ἐπειδὴ δὲ ἐμοί τε καὶ Ἀθηναῖ

δοκεῖ πολεμικὸν εἶναι σε καὶ δεινὸν ἐν στρατοπέ-
δοις, Μοῖραί τε οὕτω κελεύουσι, σὺ μὲν ἐκεῖνα 731
γυμνάζου κακείνων ἔρα· ποιητῆς δὲ ἔσται χρόνοις
ὑστερον, ὃν ἐγὼ ἀνήσω τὰ σά ἔργα ὑμνεῖν. ταυτὶ 206
3 5 μὲν αὐτῷ περὶ Ὀμήρου ἐχρήσθη. μερικάκιον δὲ γε-
νόμενος οὐχ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀπόθετος ἐν
Σκύρῳ ἐτρέφετο, τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς παρθένοις·
οὔτε γὰρ τὸν Πηλέα εἰκὸς ἀριστον τῶν ἠρώων γε-
νόμενον ὑπεκπέμψαι ποι τὸν υἱὸν πολέμου τε καὶ
10 κινδύνου ἀποθράντα καὶ ταῦτα τοῦ Τελαμώνος
ἔξορμῶντος τὸν Αἴαντα, οὐτ' ἂν Ἀχιλλεὺς ἠνέσχετο
ἐς γυναικωνίτιν ἐσβεβλήσθαι παρὲς ἑτέροις τὸ θαυ-
μάζεσθαι τε καὶ εὐδοκμεῖν ἐν Τροίᾳ. τὸ γὰρ φιλό-
τιμον πλείστον δὴ καὶ ἐν αὐτῷ ἦν.

15 Φ. Τί οὖν δὴ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ,
περὶ τούτων οἶδεν;

Ἄ. Πιθανώτερα, ξένε, καὶ ἀληθέστερα· φησὶ
γὰρ Θησεῖα ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντα ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῇ ἐς
τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἀνκομήδου ἐν Σκύρῳ,
20 Θησεῖ δὲ ξένον ὄντα τὸν Πηλέα καὶ κοινωνὸν τοῦ
Καλυδωνίου ἔργου στείλαι τὸν Ἀχιλλέα ἐς τὴν Σκυ-
ρον τιμωρὸν τῷ Θησεῖ, τὸν δὲ ἐκπλεύσαντα ὁμοῦ
τῷ Φοίνικι μόνῃ ὑπὸ γήρωσ τὰ ξυμβουλευτικὰ εἰδοῖτι
κατασεῖσαι τὴν Σκυρον ἐκ προσβολῆς μετέωρον
25 οὔσαν καὶ ἀνωμισμένην ἐπ' ὄχθου πετραίου, τὸν
Ἀνκομήδην δὲ σχεῖν μὲν, οὐ μὴν ἀποκτείνειν, ἀλλ'
ἐρέσθαι, τί παθῶν ἄνδρα ἑαυτοῦ βελτίῳ φεύγοντα
ἀπέκτεινεν, εἰπόντα δὲ „ὅτι ἐπ' ἀδίκους, ὦ Ἀχιλλεῦ,
ἤκουτα καὶ πειρῶντα τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμήν“, ἀφῆκεν 208
30 ὡς ἐν δίκῃ ἀποκτείναντα καὶ ἀπολογῆσεσθαι ὑπὲρ
αὐτοῦ ἐφη πρὸς τὸν Πηλέα, Δηιδάμειαν δὲ θυγατέρα
τοῦ Ἀνκομήδου ἐγγημε καὶ γίννεται αὐτοῖς Νεοπτόλε- 732

μος ὀνομασθεῖς τοῦτο διὰ νεότητά τοῦ Ἀχιλλέως,
καθ' ἣν ἐς τὸ πολεμεῖν ὤρμησεν. ἐνταῦθα τῷ Ἀχιλλεῖ
δαιτωμένῳ παρεγίννετο ἡ Θέτις καὶ ἐθεράπευε τὸν 4
υἱόν, ὥσπερ αἱ θνηταὶ τῶν μητέρων, ξυλληγομένου
δὲ ἐς τὴν Ἀυλίδα τοῦ στρατοῦ διεπόρθμευσεν αὐτὸν 5
ἐς τὴν Φθίαν διὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ κεκλωσμένα τὸν Πη-
λέα ποιουμένη κύριον τοῦ παιδός, λέγεται δὲ καὶ
ὄπλα ἐκποιῆσαι αὐτῷ, οἷα μήπω τις ἤνεγκε, ξὺν
οἷς ἐς τὴν Ἀυλίδα ἀφικόμενος ἐλπίδος τε ὑπέπλησε
τὸν στρατὸν θεοῦ τε οὕτω τι ἐνομίσθη παῖς, ὡς 10
θύειν αὐτοὺς τῇ Θέτιδι ἐπὶ θαλάττῃ καὶ προσκυ-
νεῖν τὸν Ἀχιλλέα ἄττοντα ἐν τοῖς ὄπλοις. ἠρόμην
τὸν Πρωτεσίλεων καὶ περὶ τῆς μελίας, ὅτι ἦν τὸ περὶ
αὐτὴν θαῦμα, καὶ φησι μήκος μὲν εἶναι τῇ μελίᾳ, ὃ
μῆ ἄλλη αἰχμῇ, εὐθύ δὲ τὸ ξύλον καὶ οὕτω τι ἐρωμέ- 15
νον, ὡς μὴ ἂν κλασθῆναι, τὸ δὲ στόμα τῆς αἰχμῆς ἀδά-
μαντός τε εἶναι καὶ παντὸς διεκπαίειν, τὸν δὲ στύ-
210 ρακα ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα ὀρειγάλκου ἐμβεβλήσθαι,
ἵνα πᾶσα δὴ ἀστροάπτουσα ἐμπίπτοι.

Φ. Τὰ δὲ ὄπλα, ὦ ἀμπελουργέ, πῶς φησιν 20
αὐτῷ κειοσμησθαι;

Ἄ. Οὐ τὸν Ὀμήρου τρόπον, ὦ ξένε· θεῖα μὲν
γὰρ κακείνα ἐξευρησθαι τῷ Ὀμήρῳ πόλεις τε ἀνα- 321
γράφοντι καὶ ἄστρα καὶ πολέμους καὶ γεωργίας καὶ
γάμους καὶ φθᾶς, ἀλλ' ἐκεῖνα περὶ αὐτῶν φησιν· 25
Ἀχιλλεῖ ὄπλα μὴ γεγονέναι ἄλλα ἢ ἃ ἐς Τροίαν
ἤνεγκε, μηδὲ ἀπολωλέναι ποτὲ Ἀχιλλεῖ ὄπλα, μηδὲ
τὸν Πάτροκλον ἐνδύναι αὐτὰ παρὰ τὴν μῆνιν, ἀπο-
θανεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄπλοις εὐδοκμοῦντα
τῇ μάχῃ καὶ ἀπτόμενον ἤδη τοῦ τείχους, τὰ δὲ τοῦ 30
Ἀχιλλέως ἄστυλα μεῖναι καὶ ἀνάλωτα, οὐδὲ γὰρ ἐν
733 τοῖς ὄπλοις τελευτῆσαι αὐτὸν, ἀλλὰ ἐς γάμον ἦκειν

δοκοῦντα γυμνὸν ἀποθανεῖν ἐστεφανωμένον, ὥσπερ οἱ νυμφιοὶ, τὰ δὲ ὄπλα κατεσκευάσθαι μὲν ἄσσημα καὶ σάφρονα, συγκεκράσθαι δὲ αὐτοῖς ποικίλμα ὕλης μεθιστάμενον ἐς αὐγὰς ἄλλοτε ἄλλας, ὅσας ἢ ἰοῖς, ὅθεν δοκεῖν αὐτὰ πέρα τέχνης καὶ Ἡφαιστοῦ ἕδρασθαι.

Φ. Ἦ καὶ δείξεις αὐτόν, ἀμπελουργέ, καὶ ἀνα- 212
5 γράψεις ἀπὸ τοῦ εἶδους;

Α. Τί δὲ οὐ μέλλω φιληκόου γέ σου τυγχά-
10 νων; τὴν μὲν δὴ κόμην ἀμφιλαφῆ αὐτῷ φησιν εἶναι καὶ χρυσοῦ ἠδῖα καὶ εὐσχήμονα, ὅπη καὶ ὅπως κινοῖα αὐτὴν ἢ ἄνεμος ἢ αὐτός, τὴν δὲ ῥίνα οὐπω γρουπὴν, ἀλλ' οἶον μέλλουσαν, τὴν δὲ ὄφρον μνηοειδῆ, τὸν θυμὸν δὲ τὸν ἐν τοῖς ὄμμασι χαροποῖς οὖσιν
15 ἡσυχάζοντος μὲν ἀναβάλλεσθαι τινα ὄρμην, ὄρμη-
σαντος δὲ συνεκπηδᾶν τῇ γνώμῃ τοῖς τε ὄρῳσιν ἠδῖα αὐτὸν φαίνεσθαι πεπονθέναι γάρ τι τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς αὐτόν, οἷόν τι πρὸς τοὺς ἀλκίμους τῶν λεόντων, ἀσπαζόμενοι γὰρ αὐτοὺς ἐν ἡσυχίᾳ
20 μᾶλλον αὐτοῖς χαίρομεν, ἐπὶ θυμοῦ ὑποπλησθέν-
τες ἐπὶ σὺν ὄρμησιν ἢ ταῦρον ἢ τι τῶν μαχίμων θηρίων. τὸ δὲ λῆμα τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησι καὶ παρὰ τοῦ ἀχένος, εἶναι γὰρ δὴ ὄρθον καὶ ἀνε-
6 στηκότα. δικαιοτάτου δ' αὐτὸν ἡρώων γενέσθαι
25 φύσει τε καὶ ξυνουσίᾳ τοῦ Χείρωνος. τό τοι διαβε-
βλήσθαι πρὸς χοήματα ἐκεῖθεν τῷ Ἀχιλλεῖ φοιτῆσαι, διεβέβλητο γὰρ οὕτω πρὸς αὐτά, ὡς ἐκ τριῶν καὶ
εἴκοσι πόλεων, ὡς αὐτὸς εἶλε, λαβεῖν μὲν πλείστα 214
αἰχμάλωτα, μηδενὸς δὲ αὐτῶν ἠτηθῆναι πλὴν
30 κόφης, ἣν οὐδὲ αὐτὸς ἐαυτῷ ἔδωκεν, ἀλλὰ τοὺς Ἀχαιοὺς ἤτησεν, ἀδικίαν δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐπικα-
λοῦντος τοῦ Νέστορος, εἰ μὴ τὰ πλείω Ἀχιλλεὺς

λήψοιτο „ἔμὸν ἔστω“ ἔφη „τὸ πλεόν τῶν ἔργων, χοήμασι δὲ πλεονεκτεῖται ὁ βουλόμενος“. ἐπ' ἐκεί-
734 νης τῆς ἐκκλησίας, ὃ ξένε, καὶ ἢ πρὸς τὸν Ἀγα-
μέμνονα τῷ Ἀχιλλεῖ μῆνις ὑπὲρ τοῦ Παλαμῆδους ἠόξατο, μνημονεύων γὰρ τῶν πόλεων, ὡς ἄμφω 5
ἔξιλον, „τοιαύτη μὲν“ εἶπεν „ἢ τοῦ Παλαμῆδους προδοσία, καὶ μὲ δὲ κρινέτω ὁ βουλόμενος, ἀπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ἦκα.“ δεξαμένου δὲ ἐς ἑαυτὸν ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ λοιδορουμένου τῷ Ἀχιλλεῖ τοῦ τε Ὀδυσσεὺς εἰπόντος, ὡς εἶη προδοσία καὶ τὸ 10 ὑπὲρ προδότου λέγειν, ἐκεῖνον μὲν ἀπήλασε τῆς ἐκκλησίας οὐδὲ τοῖς Ἀχαιοῖς φίλα εἰπόντα, καθικό-
μενος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος λοιδορίας πλείοσιν ἔξω βελῶν διητήσατο μήτε ἔργον τι πράττων ἐς τὸ κοι-
νὸν φέρον μήτε φοιτῶν ἐς τὰ βουλευμάτα, ὅτε δὴ 15 ἀφίκοντο αὐτῷ λιταὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν παντὶ ἤδη τῶν Ἀχαιῶν ὄντων, ἐπρέσβενον δὲ αὐτὰς Αἴας τε καὶ Νέστωρ, ὁ μὲν διὰ τὸ ξυγγενὲς τε καὶ τὸ διηλλάχθαι ἤδη σφίσι μνησίνας ἐφ' οἷς περ
216 ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήρισε, ὁ δὲ σοφίας τε ἔνεκα καὶ ἡλι-
κίας, ἣν ἐτίμων οἱ Ἀχαιοὶ πάντες. ἐπεὶ δὲ τὸν γοῦν Πάτροκλον ξυμμαχῆσαι σφίσι παρ' αὐτοῦ εὔρουτο, ὁ μὲν δρᾶσας τε καὶ παθῶν, ὅποσα Ὀμη-
ρός φησιν, ἀπέθανε μαχόμενος τῇ Τροίᾳ ὑπὲρ τοῦ τείχους, ὁ δ' ἐπραξε μὲν οὐδὲν ἀγεννὲς ἐπ' αὐτῷ, 25
οὐδὲ εἶπεν, ἀπολοφυράμενος δὲ αὐτὸν ἐρωμένως καὶ θάψας, ὡς αὐτὸς τε ἐβούλετο κἀκεῖνο χαριεῖ- 322
σθαι ᾤετο, ἐχώρει ἐπὶ τὸν Ἔκτορα. τὰς μὲν δὴ 7
ὑπερβολάς, αἷς κέχρηται Ὀμηρὸς περὶ τε τοὺς ἀπολ-
λυμένους αὐτοῖς ἄρμασιν, ὅποτε Ἀχιλλεὺς ἐφάνη, 30
735 περὶ τε τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ σφαττομένους, τὴν τε τοῦ ποταμοῦ κίνησιν, ὅτ' ἐπανίστη τῷ Ἀχιλλεῖ τὸ

ἑαυτοῦ κῆμα, ἐπαινεῖ μὲν καὶ ὁ Πρωτεσίλεως ὡς ποιητικά, διαγράφει δὲ ὡς κεχαρισμένα, μήτε γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ τηλικούτῳ ὄντι ἄπορον ἂν γενέσθαι τὸν Σκάμανδρον καὶ ταῦτα ἦττω ἢ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν ὄντα, μήτ' ἂν Ἀχιλλεῖα ἐς μάχην τῷ ποταμῷ ὀρμηῆσαι, εἰ γὰρ καὶ σφόδρα ἐπ' αὐτὸν ἐμόρμυρην, ἦλυξεν ἂν ἐκκλίνων καὶ μὴ ὁμόσε χωρῶν τῷ ὕδατι. πιθανώτερα δὲ τούτων ἐκεῖνα, οἶμαι, δέισι· ξυνελαθῆναι μὲν ἐς τὸν ποταμὸν τοὺς Τρώας καὶ πλείους 218 ἀπολέσθαι σφῶν ἢ ἐν ἅπαντι τῷ πολέμῳ ἀπώλοντο, οὐ μὴν μόνῳ γε Ἀχιλλεῖ περᾶχθαι ταῦτα, ἀλλὰ θαρσύνοντας ἤδη παρ' αὐτοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐπι καταβαίνειν καὶ τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ σφάττειν, Ἀχιλλεῖα δὲ τούτων μὲν ἀμελεῖν, ἀγωνίσασθαι δὲ ἀγῶνα 8 15 τοιούδε· ἦν ἀνὴρ ἐκ Παιονίας ἦκων, οὗ καὶ Ὀμηρος ἐπεμνήσθη, Ἀστεροπαῖον δὲ αὐτὸν καλεῖ καὶ Ἀξιοῦ τοῦ ποταμοῦ νῆωνόν καὶ δεξιὸν ἄμφω τῷ χεῖρι, μέγιστον δὲ Ἀχαιῶν τε καὶ Τρώων ὄντα τὸν Παίονα καὶ θηρίου δίην ὁμόσε χωροῦντα ταῖς 20 αἰμαῖς παρήκεν Ὀμηρος τουτουί τοῦ λόγου, ἦγε δὲ καὶ ἀκραφνῆ δύναμιν Παίονας ἰππέας ἄρτι ἐς Τροίαν ἦκων, οὓς ἐτρέψατο μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκπλήξας, δαίμονα γὰρ ἐμπεπτωκέναι σφίσιν ᾤοντο οὐπω 25 ἀνδρὶ τοιῷδε ἐντετυχηότες, ὑποστάντος δὲ Ἀστεροπαίου μόνου πλείω περὶ ἑαυτοῦ ἔδειξεν ἢ ὅποτε τῷ Ἔκτορι ἐμάχετο, καὶ οὐδὲ ἄτρωτος εἶλε τὸν Παίονα, ὅθεν τῶν συμμάχων ἀπαγορευόντων αὐτῷ μὴ μάχεσθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῷ Ἔκτορι οὐκ ἠνέσχετο τῶν λόγων τούτων, ἀλλὰ εἰπὼν „ιδέτω 30 με κρείττω καὶ τραυμάτων“ ὄρμησεν ἐπὶ τὸν Ἔκτορα προτεταγμένον τοῦ τείχους. ἀποκτείνας δ' αὐτὸν γενόμενον οἶον ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ εἰρηγα,

220 περιεῖλε τῷ τείχει βάρβαρον μὲν τινα καὶ ἀηδῆ τρόπον, ξυγγνωστὸν δέ, ἐπειδὴ τῷ Πατρόκλῳ ἐτιμῶρει. δαίμονια γὰρ δὴ τιμὴν τὸν Ἀχιλλεῖα φύσει χρώμενον αἰεὶ τι μέγα ὑπὲρ τῶν φίλων πράττειν, 736 ὅθεν μνηῖσαι μὲν ὑπὲρ Παλαμήδους ὁμοῦ πᾶσιν 5 Ἕλλησι, τιμωρῆσαι δὲ Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ. τὰ τοι πρὸς τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα περὶ φίλων αὐτῷ εἰρησθαι λεγόμενα σφόδρα χρῆ γιννώσκειν· ἐρομένου γὰρ αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Αἴαντος, ποῖα τῶν ἔργων ἐπικινδυνότατα αὐτῷ γένοιτο, „τὰ ὑπὲρ 10 τῶν φίλων“ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔφη. πάλιν δὲ ἐπερομένου, ποῖα ἠδῖω τε καὶ ἀπονάερα, ταῦτόν ἀπεκρίνατο· θανμάσαντος δὲ τοῦ Αἴαντος, πῶς ἂν ταῦτό ἐργον χαλεπὸν τε γένοιτο καὶ ῥάδιον, „ὅτι“ ἔφη „τὰ ὑπὲρ τῶν φίλων κινδυνεύματα μεγάλα ὄντα προθύμως 15 πράττων τῆς ἐπ' αὐτοῖς λύπης παύομαι“. „τραῦμα δέ, ὃ Ἀχιλλεῦ, ποῖον μάλιστα σε ἐλύπησεν“; ἢ δ' ὅς. „ὃ ἐτρόσθη ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος“. „καὶ μὴν ὑπ' αὐτοῦ γε οὐκ ἐτρόσθη“ ὁ Αἴας ἔφη. „νὴ Δία κεφαλήν“ ὁ Ἀχιλλεὺς εἶπε „τάς τε χεῖρας, σὲ μὲν 20 γὰρ κεφαλὴν ἑαυτοῦ ἠροῦμαι, Πάτροκλος δὲ μοι χεῖρες ἦν“. 222 Τὸν δὲ Πάτροκλον ὁ Πρωτεσίλεως, ὃ ξένη, 9 πρᾶσβύτερον μὲν τοῦ Ἀχιλλεῦς οὐ πολὺ γενέσθαι φησί, θεῖον δὲ ἄνδρα καὶ σώφρονα τῷ τε Ἀχιλλεῖ 25 ἐπιτηδειότατον τῶν ἐταίρων, χαίρειν τε γὰρ, ὅποτε καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔχαιρε, λυπεῖσθαι τε τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συμβουλεύειν αἰεὶ τι καὶ ἀκούειν ἄδοντος, 323 καὶ οἱ ἵπποι δὲ αὐτὸν ἔφερον χαίροντες, ὥσπερ καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα. ἦν δὲ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀνδρείαν 30 μεταξὺ τοῖν Αἰάντων, τοῦ μὲν γὰρ Τελαμωνίου πάντα ἐλείπετο, ἐκράτει δὲ ἄμφω τοῦ Λοκροῦ, καὶ

μελίχλωρος ἦν ὁ Πάτροκλος καὶ τὰ ὄφθαλμῶ μέλας
καὶ ἱκανῶς εὖφορος καὶ μέτρα ἐπαινῶν κόμης, ἡ
κεφαλή δὲ ἐβεβήκει ἐπ' αὐχένος, οἷον αἱ παλαιστραὶ
ἀσκούσιν, ἡ δὲ ρίς ὀρθή τε ἦν καὶ τοὺς μυκτῆρας
ἀνευρύνετο, καθάπερ οἱ πρόθυμοι τῶν ἵππων.

10 Φ. Ἐς καλόν με τῶν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππων 737
ἀνέμνησας, ᾧ ἀμπελουργέ, σφόδρα γὰρ δέομαι μα-
θεῖν, τί βελτίους ὄντες ἐτέρων ἵππων θεῖοι ἐνομί-
σθησαν.

10 Ἀ. Ἡρόμην κἀγώ, ξέε, τὸν ἦρω αὐτὸ τοῦτο καὶ
φησι τὴν μὲν λεγομένην ἀθανασίαν περὶ αὐτοὺς εἶναι
μεμυθολογησθαι τῷ Ὀμήρῳ, τὴν Θετταλίαν δὲ εὐπύ-
πὸν τε οὖσαν καὶ ἀγαθὴν δύο ἵππους λευκόν τε καὶ 224
ξανθὸν δαιμονίους τὴν ταχυτήτα καὶ τὸ ἦθος λαμπροὺς

15 ἵπποτροφῆσαι κατὰ θεὸν δὴ τινα, ὅποτε ὁ Ἀχιλλεὺς
ἦνθει, καὶ πάντων, ὅσα θεῖως ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐλέ-
γετο, πιστενομένων ἤδη ἐδόκει καὶ τὸ τῶν ἵππων
11 θεῖόν τε εἶναι καὶ ἐπέκεινα τοῦ θνητοῦ φαίνεσθαι.
τελευτή δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγένετο, ἦν καὶ Ὀμηρος

20 ἐπιγινώσκει· φησὶ γὰρ αὐτὸν ἐκ Πάριδος τε καὶ
Ἀπόλλωνος ἀποθανεῖν εἰδῶς πού τὰ ἐν τῷ Θυμ-
βραίῳ καὶ ὅπως πρὸς ἱεροῖς τε καὶ ὄρκοις, ὧν μάρ-
τυρα τὸν Ἀπόλλω ἐποιεῖτο, δολοφονηθεὶς ἐπεσεν.
ἡ θυσία δὲ τῆς Πολυξένης ἢ ἐπὶ τῷ σήματι καὶ ὅσα
25 περὶ τοῦ ἔρωτος ἐκείνου ποιητῶν ἀκούεις, ᾧδε ἔχει·
Πολυξένης ὁ Ἀχιλλεὺς ἦρα καὶ τὸν γάμον τοῦτον
ἐαυτῷ ἐπραττεν ἐπὶ τῷ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀναστῆσαι
τοῦ Ἴλιου, ἦρα δὲ καὶ ἡ Πολυξένη τοῦ Ἀχιλλέως.
εἶδον δὲ ἀλλήλους ἐν λύτροις Ἐκτορος, ὁ γὰρ Πριά-
30 μος ἦκων παρὰ τὸν Ἀχιλλεῖα χειραγωγὸν ἐαυτοῦ
τὴν παῖδα ἐποιεῖτο νεωπάτην οὖσαν ὧν ἡ Ἐκάβη 226
αὐτῷ ἔτεκεν, ἐθεράπευον δὲ αἰεὶ τὸ βᾶδισμα τῶν

πατέρων οἱ νεώτατοι τῶν παίδων, καὶ οὕτω δὴ τι
ὁ Ἀχιλλεὺς ἐσωφρόνει ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ τὰ ἐρω-
τικά, ὡς μήτε ἀφελέσθαι τὴν κόρην ἐφ' ἐαυτῷ
οὖσαν γάμον τε αὐτῆς ὁμολογήσαι τῷ Πριάμῳ πι-
στεῦσαι τε ἀναβαλομένῳ τὸν γάμον. ἐπεὶ δὲ ἀπέ- 5
θανε γυμνὸς ἐν τοῖς περὶ τούτων ὄρκοις λέγεται ἡ
Πολυξένη φευγουσῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν Τρωάδων
καὶ τῶν Τρώων ἐσκεδασμένων, οὐδὲ γὰρ τὸ πτώμα
τοῦ Ἀχιλλέως ἀδεῶς ἤνεγκαν, αὐτομολία χρήσα-
738 σθαι καὶ φυγεῖν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν ἀναχθεῖσά τε τῷ 10
Ἀγαμέμνονι ζῆν μὲν ἐν κομιδῇ λαμπρῶ τε καὶ σώ-
φρονι, καθάπερ ἐν πατρὸς οἰκίᾳ, τριταίου δὲ ἤδη
κειμένου τοῦ νεκροῦ δραμεῖν ἐπὶ τὸ σῆμα ἐν νυκτὶ
ξίφει τε αὐτὴν ἐπικλῖναι πολλὰ εἰπούσαν ἐλεεινὰ
καὶ γαμικά, ὅτε δὴ καὶ δεῖσθαι τοῦ Ἀχιλλέως ἐρα- 15
στήν τε μέναι καὶ ἀγαγέσθαι αὐτὴν μὴ ψευδάμενον
τὸν γάμον. ἃ δὲ τῷ Ὀμήρῳ ἐν δευτέρῳ Ψυχροστασία 12
εἴρηται, εἰ δὴ Ὀμήρου ἐκεῖνα, ὡς ἀποθανόντα
Ἀχιλλεῖα Μοῦσαι μὲν ᾠδαῖς ἐθρήνησαν, Νηρηίδες
δὲ πληγαῖς τῶν στέρνων, οὐ παραπολύ φησι κεκομ- 20
πάσθαι, Μούσας μὲν γὰρ οὔτε ἀφικέσθαι οὔτε
ἄσαι, οὐδὲ Νηρηίδων τινα ὀφθῆναι τῷ στρατῷ
καίτοι γινωσκομένας, ὅτι ἦκουσι, θαυμαστὰ δὲ
ξυμβῆναι ἕτερα καὶ οὐ πόρρω τῶν Ὀμήρῳ εἰρημέ-
νων· ἐκ γὰρ τοῦ κόλπου τοῦ Μέλανος ἢ θάλαττα 25 324
ἀνοιδήσασα τὰ μὲν πρῶτα ἐμυκᾶτο, μετ' οὐ πολὺ
228 δὲ ἀρθεῖσα λόφῳ μεγάλῳ ἴση ἐχώρει ἐς τὸ Ῥοιτεῖον
ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἀπορούντων, ὅ τι
αὐτοὶ τε καὶ ἡ γῆ πείσονται, ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγί-
γνετο καὶ προσεκύμεινε τῷ στρατοπέδῳ, θρηῖνον 30
ἤχησεν ὄξυν τε καὶ ἀθρόον, καθάπερ γυναικῶν
ὄμιλος, ὃν ἐς τὰ κήδη ἀναφθέγγονται. τούτου δὲ

θείου τε καὶ δαιμονίου φανέντος καὶ πάντων ὁμολο-
γούντων, ὅτι Νηρηίδας ἤγε τὸ κῆμα, οὐδὲ γὰρ
ἐπέκλυσεν οὐδέν, ἀλλὰ πρῶτον τε καὶ λείον τῆ γῆ
προσευνάσθη, πολλῶ θειώτερα τὰ ἐφεξῆς ἔδοξεν.
5 Ἐπειδὴ γὰρ νύξ ὑπέλαβεν, οἰμωγὴ τῆς Θετιδος δια-
φοίτα τὸν στρατὸν ἀνευφημούσης τε καὶ τὸν υἱὸν
βοώσης. ἐβόα δὲ τορὸν [μέγα] τε καὶ ἔναυλον, καθά-
περ ἢ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἠχώ, καὶ τότε μάλιστα οἱ
Ἀχαιοὶ ξυνῆκαν, ὅτι τέκοι τὸν Ἀχιλλέα ἢ Θετίς,
10 οὐδὲ ἄλλως ἀπιστοῦντες. τὸν μὲν δὴ κολωνὸν τοῦ-
τον, ξένε, ὃν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἀκτῆς ὄρας ἀνε-
στηκότα, ἤγειραν οἱ Ἀχαιοὶ ξυνελθόντες, ὅτε τῷ 739
Πατρόκλῳ ξυνεμίχθη ἐς τὸν τάφον, κάλλιστον ἐντά-
φιον ἑαυτῷ τε κἀκείνῳ διδούς, ὅθεν ἄδουσαν αὐτὸν
15 οἱ τὰ φιλικὰ ἐπαινοῦντες. ἐτάφη δὲ ἐκδηλότατα ἀν-
θρώπων πᾶσιν οἷς ἐπήνεγκεν αὐτῷ ἢ Ἑλλὰς οὐδὲ
κομᾶν ἔτι μετὰ τὸν Ἀχιλλέα καλὸν ἠγνούμενοι χρυ-
σὸν τε καὶ ὄ τι ἕκαστος εἶχεν ἢ ἀπάραν ἐς Τροίαν 230
ἢ ἐκ δασμοῦ λαβών, νήσαντες ἐς τὴν πυρὰν ἀθρόα
20 παραχρῆμά τε καὶ ὅτε ὁ Νεοπτόλεμος ἐς Τροίαν
ἦλθε, λαμπρῶν γὰρ δὴ ἔτυχε πάλιν παρὰ τε τοῦ
παιδὸς παρὰ τε τῶν Ἀχαιῶν ἀντιχαρίζεσθαι αὐτῷ
πειρωμένων, οἳ γε καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Τροίας ποιού-
μενοι πλοῦν περιέπιπτον τῷ τάφῳ καὶ τὸν Ἀχιλλέα
25 ᾤοντο περιβάλλειν.

13 Φ. Τὸν Νεοπτόλεμον δέ, ὦ ἀμπελουργέ,
ποῖόν τινα γενέσθαι φησί;

Ἀ. Γενναῖον, ὦ ξένε, καὶ τοῦ μὲν πατρὸς
ἦττω, φαυλότερον δὲ οὐδέν τοῦ Τελαμωνίου, ταῦτό
30 δὲ καὶ περὶ τοῦ εἶδους φησί, καλὸν μὲν γὰρ εἶναι
καὶ προσεικότα τῷ πατρί, λείπεσθαι δὲ αὐτοῦ
14 τοσοῦτον, ὅσον τῶν ἀγαλμάτων οἱ καλοὶ λείπονται.

καὶ μὴν καὶ ὕμνων ἐκ Θετταλίας ὁ Ἀχιλλεὺς ἔτυχεν,
οὓς ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τὸ σῆμα φοιτῶντες ἤδου ἐν
νυκτὶ τελετῆς τι ἐγναταμινύντες τοῖς ἐναγίσμασιν,
ὡς Ἀθηναῖοι τε νομίζουσιν καὶ Πελοποννησίων οἱ
ἀπὸ Σισύφου. 5

Φ. Ἄλλος αὖ λόγος ἦκει, ἀμπελουργέ, οὐ, μὰ
τὸν Ἡρακλέα, οὐκ ἂν μεθείμην οὐδ' εἰ πάνθ' ὑπὲρ
232 τοῦ παραπτῆναι αὐτὸν πράττοις.

740 Ἀ. Ἀλλὰ τὰς ἐμβολὰς τῶν λόγων ἀδολεσχίας
ἔνιοι, ξένε, ἠγοῦνται καὶ λῆρον πρὸς τοὺς μὴ σχο-¹⁰
λῆν ἄγοντας. σὲ δὲ ὁρῶ δοῦλον μὲν τῆς νεώς, ἧς
ἄρχεις, δοῦλον δὲ τῶν ἀνέμων, ὧν εἰ καὶ μικρὰ
αὐτὰ κατὰ πρόμνην σταίη, δεῖ τὰ ἰστία ἀνασεῖναι
καὶ συνεξαίρεσθαι τῇ νηὶ πάντα δεύτερα ἠγνούμενους
τοῦ πλεῖν. 15

Φ. Ἐρρώσθω λοιπὸν ἢ ναῦς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ,
τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα ἠδία τέ μοι καὶ κερδα-
λεώτερα, τὰς δὲ ἐμβολὰς τῶν λόγων μὴ λῆρον, ἀλλ'
ἐπικέρδειαν ἠγάμεθα τῆς ἐμπορίας ταύτης.

Ἀ. Ὑγαίνεις, ξένε, οὐτωςὶ γινώσκων, καὶ 20 325
Ἐπειδὴ βούλει, ἄκουε· τὰ μὲν δὴ Κορινθίων ἐπὶ
Μελικέστῃ, τούτους γὰρ δὴ τοὺς ἀπὸ Σισύφου
εἶπον, καὶ ὅποσα οἱ αὐτοὶ δρωῖσιν ἐπὶ τοῖς τῆς Μη-
δεῖας παισίν, οὓς ὑπὲρ τῆς Γλαύκης ἀπέκτειναν,
θρήνην εἰκασταὶ τελεστικῶν τε καὶ ἐνθέων, τοὺς μὲν 25
γὰρ μαιλίσσονται, τὸν δὲ ὕμνοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῷ ἔργῳ
τῷ περὶ τοὺς ἄνδρας ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήνῃσιν γυναικῶν
234 ἐξ Ἀφροδίτης ποτὲ πραχθέντι καθαίρεται μὲν ἢ
Ἀἴμιος καὶ καθ' ἕνα τοῦ ἔτους καὶ σβέννυται τὸ ἐν
αὐτῇ πῦρ ἐς ἡμέρας ἐννέα, θεωρὸς δὲ ναῦς ἐκ Δή-³⁰
λου πυροφορεῖ, κἂν ἀφίκηται πρὸ τῶν ἐναγισμάτων,
οὐδαμοῦ τῆς Ἀἴμιου καθορμίζεται, μετέωρος δὲ

ἐπισαλεύει τοῖς ἀκρωτηρίοις, ἐς τε ὅσιον τὸ ἐσπλεύ-
σαι γένηται. θεοὺς γὰρ χθονίους καὶ ἀπορρήτους 741
καλοῦντες τότε καθαρὸν, οἶμαι, τὸ πῦρ τὸ ἐν τῇ
θαλάττῃ φυλάττουσιν, ἐπειδὴν δὲ ἡ θεωρὶς ἐσπλεύσῃ
καὶ υεῖμονται τὸ πῦρ ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐς τε
τὰς ἐμπύρους τῶν τεχνῶν, καινοῦ τὸ ἐντεῦθεν βίου
φασὶν ἀρχεσθαι. τὰ δὲ Θετταλικά ἐναγίσματα φοι-
τῶντα τῷ Ἀχιλλεῖ ἐν Θετταλίᾳ ἐχρήσθη Θετταλοῖς
ἐν Δωδώνῃ· ἐκέλευσε γὰρ δὴ τὸ μαντεῖον Θεττα-
λοὺς ἐς Τροίαν πλέοντας θύειν ὅσα ἔτη τῷ Ἀχιλλεῖ
καὶ σφάττειν τὰ μὲν ὡς θεῶ, τὰ δὲ ὡς ἐν μοίρᾳ
τῶν κειμένων. καταρχὰς μὲν δὴ τοιάδε ἐρίγνυτο·
ναῦς ἐν Θετταλίᾳ μέλανα ἰστία ἡμεῖνη ἐς Τροίαν
ἐπλεῖ θεωροὺς μὲν δις ἑπτὰ ἀπάγουσα, ταύρους δὲ
15 λευκὸν τε καὶ μέλανα χειροῆθεις ἄμφω καὶ ὕλην ἐν
Πηλίου, ὡς μηδὲν τῆς πόλεως δέοιντο καὶ πῦρ ἐκ
Θετταλίας ἦγον καὶ σπονδὰς καὶ ὕδωρ τοῦ Σπερ-
χειοῦ ἀρυσάμενοι, ὅθεν καὶ στεφάνους ἀμαραντίνους
ἐς τὰ κῆθη πρῶτοι Θετταλοὶ ἐνόμισαν, ἵνα, κὰν 236
20 ἄνεμοι τὴν ναῦν ἀπολάβωσι, μὴ σακροὺς ἐπιφέρωσι
μηδ' ἐξώρους. νυκτὸς μὲν δὴ καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ
πρὶν ἄφασθαι τῆς γῆς ὕμνον ἀπὸ τῆς νεῶς ἄδειν ἐς
τὴν Θέτιν ᾧδε ξυγκείμενον·

25 Θέτι νυανέα, Θέτι Πηλεία,
ἃ τὸν μέγαν τέκες νῖόν,
Ἀχιλλέα, τοῦ θνατὰ μὲν ὄσον
φύσις ἠνεγκεν,
Τροία λάχε, σᾶς δ' ὄσον ἀθανάτου
γενεᾶς παῖς ἔσπασε, πόντος ἔχει.
30 βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε κολωνὸν
μετ' Ἀχιλλέως ἔμπυρα . . .
βαῖν' ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλίας,
Θέτι νυανέα, Θέτι Πηλεία.

742

προσελθόντων δὲ τῷ σήματι μετὰ τὸν ὕμνον ἀσπίς
μὲν ὡσπερ ἐν πολέμῳ ἔδουπείτο, δρόμοις δὲ ἐρρυθ-
μισμένοις συνηλάζον ἀνακαλοῦντες τὸν Ἀχιλλέα,
στεφανώσαντες δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ κολωνοῦ καὶ
βόθρους ἐπ' αὐτῇ ὀρύξαντες τὸν ταῦρον τὸν μέλανα 5
ὡς τεθνεῶτι ἔσφαττον. ἐκάλουν δὲ καὶ τὸν Πάτρο- 326
κλον ἐπὶ τὴν δαῖτα, ὡς καὶ τοῦτο ἐς χάριν τῷ
238 Ἀχιλλεῖ πράττοντες, ἐντεμόντες δὲ καὶ ἐναγίσαντες
κατέβαινον ἐπὶ τὴν ναῦν ἤδη καὶ θύσαντες ἐπὶ τοῦ
αἰγιαλοῦ τὸν ἕτερον τῶν ταύρων Ἀχιλλεῖ πάλιν 10
καινοῦ τε ἐναρξάμενοι καὶ σπλάγγων ἐπ' ἐκείνῃ τῇ
θυσίᾳ — ἔθνον γὰρ τὴν θυσίαν ταύτην ὡς θεῶ — περὶ
ὄρθρον ἀπέπλεον ἀπάγοντες τὸ ἱερεῖον, ὡς μὴ ἐν
τῇ πολεμῖᾳ εὐωχοῖντο. ταῦτα, ξένε, τὰ οὕτω σεμνὰ 15
καὶ ἀρχαῖα καταλυθῆναι μὲν ὑπὸ τῶν τυράννων 15
φασὶν, οἳ λέγονται μετὰ τοὺς Αἰακίδας ἄρξει Θεττα-
λῶν, ἀμεληθῆναι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Θετταλίας· αἱ μὲν
γὰρ ἔπεμπον τῶν πόλεων, αἱ δ' οὐκ ἠξίουσαν, αἱ δὲ
743 ἐς νέεατα πέμψειν ἔφασαν, αἱ δὲ κατέβαλλον τὸ
πρῶγμα. αὐχμῶ δὲ πεισθείσης τῆς γῆς καὶ κε- 20
λευούσης τῆς μαντείας τιμᾶν τὸν Ἀχιλλέα ὡς θέμις,
ἃ μὲν ὡς θεῶ ἐνόμιζον, ἀφεῖλον τῶν δρωμένων
ἐξηγούμενοι ταύτη τὸ ὡς θέμις, ἐνήριζον δὲ ὡς
τεθνεῶτι καὶ ἐνέτεμνον τὰ ἐπιτυχόντα, ἐς τε ἡ
Ξέρξου ἔλασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, ἐν ἣ 25
Θετταλοὶ μηδίσαντες ἐξέλιπον πάλιν τὰ ἐς τὸν
Ἀχιλλέα νόμιμα, ἐπειδὴ ναῦς ἐς Σαλαμίνα ἐξ Αἰγί-
νης ἐπλευσεν ἄγουσα ἐπὶ ξυμμαχία τοῦ Ἑλληνικοῦ
τὸν τῶν Αἰακιδῶν οἶκον. ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου χρόνοις ὕστερον τὴν μὲν ἄλλην Θετταλίαν 30
240 ἔδουλώσατο, τὴν δὲ Φθίαν τῷ Ἀχιλλεῖ ἀνήκεν ἐπὶ
τε Δαρεῖον στρατεύων ξύμμαχον τὸν Ἀχιλλέα ἐν

Τροία ἐποιήσατο, ἐπεστράφησαν οἱ Θετταλοὶ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἵππου τε, ὀπόσῃν Ἀλέξανδρος ἐκ Θετταλίας ἦγε, περιήλασαν τῷ τάφῳ ξυνέπεσόν τε ἀλλήλοις, ὥσπερ ἵππομαχοῦντες, καὶ ἀπῆλθον εὐ-
 5 ξάμενοί τε καὶ θύσαντες, ἐκάλουν δὲ αὐτὸν ἐπὶ Δαρεῖον αὐτῷ Βαλίῳ τε καὶ Ξάνθῳ, βοῶντες ταῦτα ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπεὶ δὲ Δαρεῖος ἦλω καὶ πρὸς τοῖς Ἰνδοικοῖς Ἀλέξανδρος ἦν, ξυνέστειλαν οἱ Θετταλοὶ τὰ ἐναγίσματα καὶ ἔπεμπον ἄρνα μέλανα. τῶν δὲ
 10 ἐναγίζοντων οὔτε ἀφικνουμένων ἐς Τροίαν, εἴ τε ἀφίκοντο, μεθ' ἡμέραν ἕκαστα καὶ οὐκ ἐν κόσμῳ πρᾶττόντων, ἐμήνισεν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ὀπόσα τῇ Θετταλίᾳ ἐνέσκηψεν εἰ διεξίομι, ἀδολεσχίας πλέως ὁ λόγος ἔσται. πρὸ ἐτῶν δέ που τετάρων ἐντυχῶν
 15 ἐνταυῦθά μοι ὁ Πρωτεσίλεως ἐκ Πόντου μὲν ἦκειν ἔφη, νεῶς γὰρ ἐπιτυχῶν πλεῦσαι παρὰ τὸν Ἀχιλλέα ξένῳ εἰκασθεῖς, τουτὶ δὲ θαμὰ πρᾶττειν, ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς φιλέταιρός τε καὶ χρηστός εἶη φίλων τὸν Ἀχιλλέα „ἀλλὰ νῦν“ ἔφη „διενεχθεῖς αὐτῷ
 20 ἦκω, Θετταλοῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐναγισμάτων μηνίοντα αἰσθόμενος „ἐμοί“, ἔφη „ὦ Ἀχιλλεῦ, πάρες τοῦτο“. ὁ δ' οὐ πείθεται, φησὶ δ' αὐτοῖς κακόν τι ἐκ θαλάτ-
 242 της δώσειν. καὶ δέδρα, μὴ παρὰ τῆς Θέτιδος εὔρηται τι αὐτοῖς ὁ δεινὸς ἐκεῖνος καὶ ἀμείλικτος.“ κἀγὼ
 25 μὲν, ξένε, ταῦτα ἀκούσας τοῦ Πρωτεσίλεω ἐρυσίβας τε ὦμην καὶ ὀμίχλας προσβεβλήσεσθαι τοῖς Θετταλῶν ληίοις ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπὶ φθορᾷ τοῦ καρπού, ταυτὶ γὰρ τὰ πάθη δοκεῖ πως ἐκ θαλάττης ἐπὶ τὰς εὐκάρπους τῶν ἡπείρων ἰζάνειν, ὦμην δὲ καὶ
 30 ἐπικλυσθήσεσθαι τινὰς τῶν ἐν Θετταλίᾳ πόλεων, οἷα Βοῦρά τε καὶ Ἐλίην καὶ ἡ περὶ Λοκρούς Ἀταλάντη ἔπαθεν, τὴν μὲν γὰρ καταδύναί φασι, τὰς

δὲ αὖ θραγῆναι. ἐδοκεῖ δ' ἄλλα τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῇ Θέτιδι, ὅφ' ὧν ἀπολώλασι Θετταλοὶ μέγλων γὰρ δὴ ἐπιτιμῶν ὄντων ἐπὶ τῇ κόχλῳ, παρ' ἧς οἱ ἄν-
 27 θρωποὶ σοφίζονται τὴν πορφύραν, αἰτίαν ἔσχον οἱ Θετταλοὶ παρανομησαί τι ἐς τὴν βαφὴν ταύτην, εἰ 5 μὲν ἀληθῆ, οὐκ οἶδα, λίθοι οὖν ἐπικρέμανται σφισιν, ὅφ' ὧν ἀποδίδονται μὲν τοὺς ἀργούς, ἀποδίδονται δὲ τὰς οἰκίας, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀποδεδράκε σφᾶς, τὰ δὲ πέπραται, καὶ οὐδὲ τοῖς
 745 244 γονεῦσιν οἱ πολλοὶ ἐναγίζουσιν, ἀπέδουτο γὰρ καὶ 10 τοὺς τάφους· ὥστε τὸ κακόν, ὃ ἠπέιλει τοῖς Θετταλοῖς ἐκ θαλάττης ὁ Ἀχιλλεὺς δώσειν, ξένε, τοῦτο ἠγγώμεθα.

Φ. Οὐλομένην, ἀμπελουργέ, μῆνιν λέγεις καὶ 16 δυσίατον. ἀλλὰ μοι εἰπέ, τί περὶ τῆς ἐν τῷ Πόντῳ νήσου θανατάσιον ὁ Πρωτεσίλεως οἶδεν· ἐκεῖ γὰρ 15 που αὐτῷ ξυγγίγνεται.

Α. Ἐκεῖ, ξένε, καὶ λέγει περὶ αὐτῆς τοιαῦτα, ὡς νήσος μὲν εἶη μία τῶν ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς τῇ ἄξενῳ πλευρᾷ μᾶλλον, ἣν τίθενται ἀριστέραν οἱ τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἐσπλέοντες, ἐπέχει δὲ στάδια 20 μῆκος μὲν τριάκοντα, εὖρος δὲ οὐ πλείω τετάρων, δένδρα τε ἐν αὐτῇ πεφύζοι λευκαὶ τε καὶ πελέαι, τὰ μὲν ἄλλα ὡς ἔτυχε, τὰ δὲ περὶ τὸ ἱερὸν ἐν κόσμῳ ἦδη. τὸ δὲ ἱερὸν ἴδρυνται μὲν πρὸς τῇ Μαιώτιδι — ἡ δὲ ἴση τῷ Πόντῳ ἐς αὐτὸν βάλλει — τὰ δὲ ἐν 25 αὐτῷ ἀγάλματα Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἐλένη ὑπὸ Μοιρῶν ξυναρμοσθέντες. κειμένου γὰρ δὴ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ἐρᾶν καὶ ποιητῶν τὸν ἐρωτα ἀπὸ τούτου ἀδόντων πρῶτοι Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἐλένη μὴδὲ ὀφθέντες ἀλλήλοις, ἀλλ' ἡ μὲν κατ' Αἴγυπτον, ὁ δὲ ἐν Ἰλίῳ 30
 246 ὄντες ἐρᾶν ἀλλήλων ὄρωσαν γενεσιν ἡμέρον [σώ-
 746 ματος] ὧτα εὐρόντες. πεπρωμένης δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ

ἀθάνατον τῆς διαίτης οὐδεμιᾶς γῆς τῶν ὑπὸ Ἰλίῳ,
 Ἐχινάδων τε τῶν κατ' Οἰνιάδας καὶ Ἀκαρνανίαν
 ἤδη μεμιασμένον, ὅτε δὴ Ἀλκμαίων ἀποκτείνων
 τὴν μητέρα τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφῶν ὤκησεν ἐν
 5 γῆ νεωτέρῳ τοῦ ἔργου, ἱκετεύει τὸν Ποσειδῶνα ἢ
 Θέτις ἀναδοῦναι τινα ἐκ τῆς θαλάττης νῆσον, ἐν
 ἢ οἰκήσουσιν, ὁ δὲ ἐνθυμηθεὶς τὸ μῆκος τοῦ Πόν-
 του καὶ ὅτι νήσου οὐδεμιᾶς ἐν αὐτῷ κειμένης ἀοίκη-
 τος πλεῖται, τὴν Λευκὴν νήσου, ὀπόσῃν εἶπον,
 10 ἀνέφηνεν Ἀχιλλεῖ μὲν καὶ Ἑλένη οἰκεῖν, ναύταις
 δὲ ἴστασθαι καὶ τῷ πελάγει ἐγκαθορμίζεσθαι. ξυμ-
 πάσης δὲ ἄρχων, ὀπόσῃ ὕγρα οὐσία καὶ τοὺς ποτα-
 μούς ἐννοήσας τὸν Θερμαῶντα καὶ τὸν Βορουσθένην
 καὶ τὸν Ἴστρον, ὡς ἀμυγῶνις τε καὶ ἀευαίοις φεύ-
 15 μασι ἐς τὸν Πόντον ἐκφέρονται, προὔχασε τὴν
 ἰλὺν τῶν ποταμῶν, ἣν ἀπὸ Σκυθῶν ἀρξάμενοι
 σύρουσιν ἐς τὸ πέλαγος νήσόν τε [ὀπόσῃν εἶπον,]
 ἀπετόρνευσε συστησάμενος αὐτὴν ἐν τῷ πυθμένι
 τοῦ Πόντου. ἐνταῦθα εἰδὼν τε πρῶτον καὶ περιέ-
 20 βαλον ἀλλήλους Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἑλένη καὶ γάμον
 ἐδαίσαντο σφῶν Ποσειδῶν τε αὐτὸς καὶ Ἀμφιτρίτη
 Νηρηίδες τε ξύμπασαι καὶ ὀπόσοι ποταμοὶ καὶ δαί-
 μονες ἐρχονται τὴν Μαιῶτιν τε καὶ τὸν Πόντον. 248
 οἰκεῖν μὲν δὴ λευκούς ὄρνιθας ἐν αὐτῇ φασιν, εἶναι
 25 δὲ τούτους ὕγρους τε καὶ τῆς θαλάττης ἀπόζοντας,
 οὓς τὸν Ἀχιλλέα θεράποντας ἑαυτοῦ πεποιῆσθαι
 νοσοῦντας αὐτῷ τὸ ἄλσος τῷ τε ἀνέμῳ τῶν πτε-
 ρῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν φανίσι, πράττειν δὲ τοῦτο
 328 χαμαὶ πετομένους καὶ μικρὸν τῆς γῆς ὑπεραίροντας.
 17 30 ἀνθρώποις δὲ πλέουσι μὲν τὸ τοῦ πελάγους χάσμα
 ὀσία ἢ νήσος ἐσβαίνειν, κείται γὰρ ὡσπερ εὐξείνος
 νεῶν ἐστία, οἶκον δὲ μὴ ποιῆσθαι αὐτὴν πᾶσι τε

ἀπείρηται τοῖς πλέουσι καὶ τοῖς περὶ τὸν Πόντον
 747 Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις. δεῖ γὰρ προσορμισαμένους
 τε καὶ θύσαντας ἡλίου δυομένου ἐσβαίνειν μὴ ἐν-
 νυχεύοντας τῇ γῆ, κἂν μὲν τὸ πνεῦμα ἔπηται, πλεῖν,
 εἰ δὲ μὴ, ἀναψαμένους τὸ πλοῖον ἐν κοίλῳ ἀνα- 5
 πάνεσθαι. ξυμπνέειν γὰρ δὴ λέγονται τότε ὁ Ἀχιλ-
 λεύς τε καὶ ἡ Ἑλένη καὶ ἐν ὧδαῖς εἶναι τὸν ἐρωτά
 τε τὸν ἀλλήλων ἄδειν καὶ Ὀμήρου τὰ ἔπη τὰ ἐπὶ
 τῇ Τροίᾳ καὶ τὸν Ὀμηρον αὐτόν. τὸ γὰρ τῆς ποιη-
 τικῆς δῶρον, ὃ παρὰ τῆς Καλλιόπης τῷ Ἀχιλλεῖ 10
 ἐφοίτησεν, ἐπαινεῖ ὁ Ἀχιλλεύς ἐτι καὶ σπουδάξει
 μᾶλλον, ἐπειδὴ πέπανται τῶν πολεμικῶν. τὸ γοῦν
 ἄσμα τὸ ἐπὶ τῷ Ὀμήρῳ θείως αὐτῷ, ξένε, καὶ ποιη-
 250 τικῶς ξύγκειται, καὶ γὰρ ἐκεῖνο γιννώσκει τε καὶ
 ἄδει ὁ Πρωτεσίλεως. 15

Φ. Ἐμοὶ δ' ἂν γένοιτο, ἀμπελουργέ, ἀκοῦσα
 τοῦ ἄσματος, ἢ οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτό;

Ἄ. Καὶ μὴν, ξένε, πολλοὶ τῶν προσελθόντων
 τῇ νήσῳ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀχιλλέως ἄδουτος ἀκούειν
 φασί, τουτί δὲ πέρουσιν, οἶμαι, τὸ ἄσμα ἡρόδοτο 20
 χαριέστατα τῆς γνώμης καὶ τῶν διανοιῶν ἔχον. ξύγ-
 κειται δὲ ὧδε·

Ἄχῳ, παρὰ μυρίον ὕδωρ
 μέγαλον ναλοῖσα πλευρὰ Πόντου
 ψάλλει σε λύρα διὰ χειρὸς ἐμᾶς, 25
 σὺ δὲ θεῖον Ὀμηρον ἄειδέ μοι
 κλέος ἀνέρων, κλέος ἀμετέρων πόνων,
 δι' ὃν οὐ θάνατον, δι' ὃν ἐστὶ μοι
 Πάτροκλος, δι' ὃν ἀθανάτοις ἴσος
 Αἴας ἐμός,
 δι' ὃν ἂ δοκίλητος ἀειδομένα σοφοῖς 30
 κλέος ἤρατο κοῦ πέσε Τροία.

Φ. Δαιμονίως γε ὁ Ἀχιλλεύς, ἀμπελουργέ,

καὶ ἐπαξίως ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Ὀμήρου. καὶ ἄλλως σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ᾄσμασι τὸ μὴ ἀποτεινεῖν αὐτά, μηδὲ σχοινοτενῆ ἐργάζεσθαι. καὶ ἐκ παλαιοῦ 252 ἄρα εὐδόκιμόν τε καὶ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις.

5 Ἀ. Ἐκ παλαιοῦ, ξένε. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα 748 φασὶν ἀνασταυρώσαντα τὸ Ἀσβόλου τοῦ κενταύρου σῶμα ἐπιγράψαι αὐτῷ τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

Ἄσβολος οὔτε θεῶν τρομέων ὄπιν οὔτ' ἀνθρώπων ὄξυκόμοιο κρεμαστός ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης 10 ἄγκυμαι μέγα δειπνον ἀμετροβλοῖς κοράνεσσιν.

Φ. Ἀθλητῆς γε καὶ τούτων ὁ Ἡρακλῆς ἐγένετο μεγαληγορίαν ἐπαινῶν, ἀμπελουργέ, παρ' ἧς δεῖ 329 δῆπου τὸν ποιητὴν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπανίσωμεν ἐπὶ τὴν νῆσον· θεῦμα γὰρ δὴ ὑπολαβὸν ἡμᾶς, οἷα 15 πολλὰ περὶ τὸν Πόντον εἰλείται, παρεπλάγξε τοῦ λόγου.

Ἀ. Ἐπανίσωμεν, ὦ ξένε· τὰ μὲν γὰρ ἄσματα τὰ ἐν αὐτῇ τοιαῦτα, καὶ ἡ φωνὴ δέ, ἦν ἄδουσι, θεῖά τε ἡγεῖ καὶ λαμπρά· διῆκει γοῦν τὸσαύτη ἐς τὸ 20 πέλαγος, ὡς φοβίην ἀνίστασθαι τοῖς ναύταις ὑπὸ ἐκπλήξεως. φασὶ δ' οἱ προσορμισάμενοι καὶ κτύπου 254 ἀκούειν ἵππων καὶ ἤχου ὄπλων καὶ βοῆς, οἶον ἐν πολέμῳ ἀναφθέγγονται. εἰ δ' ὀρμισαμένων ἐς τὰ βόρεια ἢ τὰ νότια τῆς νῆσου μέλλοι τις ἄνεμος 25 ἐναντίος τῷ ὄρμῳ πνεῖν, κηρύττει ὁ Ἀχιλλεὺς κατὰ πρύμναν τοῦτο καὶ κελεύει μεθορμισαμένους ἐκστῆναι τῷ ἀνέμῳ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκπλεόντων τοῦ Πόντου προσπλέουσί τέ μοι καὶ ἀπαγγέλλουσι ταῦτα, καὶ νῆ Δί', ὡς, ἐπειδὴν προΐδωσι τὴν νῆσον 30 ἄτε ἐν ἀπέριφῳ πελάγει ἐμφορόμενοι περιβάλλουσί τε ἀλλήλους καὶ ἐς δάκρυα ὑφ' ἠδονῆς ἐρχονται, καταπλεύσαντες δὲ καὶ τὴν γῆν ἀσπασάμενοι βαδίζουσι

ἐπὶ τὸ λερὸν προσευξόμενοι τε τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ θύσον- 5 τες, τὸ δὲ λερεῖον αὐτόματον τῷ βωμῷ προσέστηκε κατὰ τὴν ναῦν τε καὶ τοὺς ἐμπλέοντας. τὸ μὲν δὴ περὶ τὴν κάλιν τὴν χρυσοῦν τὴν ἐν Χίῳ ποτὲ φανεῖσαν τῇ νήσῳ εἴρηται, ξένε, σοφοῖς ἀνδράσι καὶ τί ἂν τις 5 ἀριζήλως εἰρημένων αὐθις ἄπτοιο; ἐμπόρῳ δὲ λέγε- 18 ται θαμίζοντί ποτε ἐς τὴν νῆσον φαίνεσθαι μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτός, διηγείσθαι δὲ αὐτῷ τὰ ἐν Τροίᾳ, ξενίσαι δ' αὐτὸν καὶ ποτῷ κελεύσαι τε ἐκπλεύσαντα 256 ἐς Ἴλιον ἀναγαγεῖν οἱ κόρην Τρωάδα, τὴν δεῖνα 10 749 εἰπῶν δουλεύουσαν τῷ δεῖνι ἐν Ἴλιῳ. θαυμάσαντος δὲ τοῦ ξένου τὸν λόγον καὶ διὰ τὸ θαρρεῖν ἤδη ἐρο- μένου αὐτόν, τί δέοιτο δούλης Ἰλιάδος, „ὄτι“, ἔφη „ξένε, γέγονεν ὄθεν περὶ ὁ Ἐκτωρ καὶ οἱ πρὸ αὐ- 15 τοῦ ἄνω, λοιπὴ δ' ἐστὶ τοῦ Πριαμίδων τε καὶ Δαρ- 19 δαμίδων αἵματος.“ ὁ μὲν δὴ ἔμπορος ἐρᾶν τὸν Ἀχι- λέα ᾤετο καὶ πριάμενος τὴν κόρην ἐς τὴν νῆσον ἀνέπλευσεν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπαινέσας αὐτὸν ἤκοντα τὴν μὲν προσέταξε φυλάττειν ἑαυτῷ ἐν τῇ νηὶ δι', οἶμαι, τὸ μὴ ἐσβατὸν εἶναι γυναιξὶ τὴν νῆσον, 20 αὐτὸν δὲ ἐσπέρας ἤκειν ἐς τὸ λερὸν καὶ εὐωχεῖσθαι μετ' αὐτοῦ τε καὶ Ἐλένης, ἀφικομένῳ δὲ πολλὰ μὲν χρήματα ἔδωκεν, ὧν ἤττους ἔμποροι, ξένον δ' αὐ- τὸν ποιεῖσθαι ἔφη διδόναι τέ οἱ τὴν ἐμπορίαν ἐνερ- 25 γὸν καὶ τὴν ναῦν εὐπλοεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, 25 „σὺ μὲν πλεῖ“ ἔφη „ταῦτ' ἔχων, τὴν δὲ κόρην ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ λίπε μοι“. οὐπω στάδιον ἀπείχον τῆς γῆς καὶ οἰωγῆ προσέβαλλεν αὐτοὺς τῆς κόρης δια- σπασμένου αὐτὴν τοῦ Ἀχιλλεὺς καὶ μελειστί ξαίνον- 30 19 τος· Ἀμαζόνιας δέ, ὡς ἔνιοι τῶν ποιητῶν φασὶν 30 19 εἰλεῖν ἐς Τροίαν Ἀχιλλεῖ μαχουμένιας οὐκ ἀπέκτει- νεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ, πιθανὸν γὰρ οὐκ οἶδ'

ὅπως Πριάμου πολεμήσαντος αὐταῖς ὑπὲρ Φρυγῶν 258
κατὰ Μυρδόνα ξυμμάχους Ἀμαζόνας ὕστερον ἐλθεῖν
Ἰλίῳ, ἀλλ' οἶμαι κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα, ἣν τὸ πρῶτον
ἐνίκα στάδιον Λεωνίδας ὁ Ῥόδιος, ἀπάλεσεν αὐτῶν
5 ὁ Ἀχιλλεύς τὸ μαχμιάτατον ἐν αὐτῇ, φασί, τῇ νήσῳ.

330 Φ. Μεγάλου, ὃ ἀμπελουργέ, ἦψω λόγου, καὶ 750
τὰ αὐτά μοι ἤγειρας καὶ ἄλλως ἐστηκότα πρὸς τοὺς
σοὺς λόγους· ἦκειν δέ σοι καὶ ταῦτα εἰκὸς παρὰ τοῦ
Πρωτεσίλλεω.

10 Ἀ. Παρὰ τούτου, ξένε, τοῦ χρηστοῦ διδασκά-
λου, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπεπλευκό-
των δῆλα δὴ ταῦτα. κατὰ γὰρ τὴν ἄξενον τοῦ Πόν-
του πλευράν, ἣ τὰ ὄρη τὰ Ταυρικὰ τέταται, λέγον-
ταί τινες οἰκεῖν Ἀμαζόνες, ἣν Θερωάδων τε καὶ
15 Φάσις ἐξερχόμενοι τῶν ὄρων περιβάλλουσι ἠπειρον,
ὡς ὁ πατήρ τε καὶ φντουργὸς αὐτῶν Ἄρης ἐπαί-
δευσεν ἐν ὁμιλίᾳ τῶν πολεμικῶν εἶναι καὶ ξῆν ἐνο-
πλόν τε καὶ ἔφιππον βίον, βουκολεῖσθαι δὲ αὐταῖς
ἵππων ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀποχωρῶσαν τῷ στρατῷ. ἀνδράσι
20 μὲν δὴ ἐνομιλεῖν οὐ παρέχειν σφᾶς τὴν ἑαυτῶν
χώραν, αὐτὰς δ', ἐπειδὴν δέονται τέκνων, κατιού-
σας ἐπὶ ποταμὸν Ἄλυν ἀγοράζειν τε καὶ ξυγγίγνε-
σθαι τοῖς ἀνδράσι, ἐνθα ἔτυχεν, ἀπελθούσας τε ἐς
ἠθῆ καὶ οἴκους, ἃ μὲν ἂν τέκωσι ἄρρενα, φέρειν
25 ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας, ὅπως ἀνέλοιεν αὐτὰ οἱ φύ- 260
σαντες, τοὺς δὲ ἀναιρεῖσθαι τε, ὧν ἕκαστος ἔτυχε,
καὶ ποιεῖσθαι δούλους, ἃ δ' ἂν ἀποτέκωσι θηλέα,
φιλεῖν τε ἤδη λέγονται καὶ ὁμόφυλα ἠγεῖσθαι, θε-
ραπεύειν τε, ἣ φύσις μητέρων, πλὴν τοῦ ἐπισχεῖν
30 γάλα, τουτὶ δὲ πράττουσι διὰ τὰς μάχας, ὡς μήτε
αὐτὰ θηλύνονται, μήτε τοὺς μαζοὺς ἀποκρεμῶντο.
τὸ μὲν δὴ ὄνομα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐκ τοῦ μὴ μαζῷ

τρέφεσθαι κεῖσθαι ἠγάμεθα, τρέφουσι δὲ τὰ βρέφη
γάλακτι τε φορβάδων ἵππων καὶ δρόσου κηρίοις, ἣ
μέλιτος δίκην ἐπὶ τοὺς δόνακας τῶν ποταμῶν ἱξάνει.
τὰ δὲ ποιηταῖς τε καὶ μυθολόγοις περὶ τῶν Ἀμαζό-
751 νων τούτων εἰρημένα παραιτησάμεθα τοῦ λόγου, 5
πρόσφορα γὰρ οὐκ ἂν τῇ παρουσίᾳ σπουδῇ γένοιτο,
τὸ δὲ περὶ τὴν νήσον ἔργον, ὁποῖόν τι αὐταῖς ἐπρά-
χθη καὶ ἐς ὃ τι ἐτελεύτησε, λεγέσθω μᾶλλον, ἐπειδὴ
τῶν τοῦ Πρωτεσίλλεω λόγων ἐστὶ· ναῦται γὰρ ἐπὶ 20
νεῶν ποτε πλειόνων καὶ ναυπηγοὶ τῶν ἐς Ἑλλήσ- 10
ποντον ἀπαρόντων ἐκ τοῦ Πόντου ὄνια κατηρέ-
χθησαν ἐς τὴν ἀριστεράν τοῦ πελάγους ὄχθην, περὶ
ἣν αἱ γυναῖκες οἰκεῖν λέγονται, ληφθέντες δὲ ὑπ'
αὐτῶν χρόνον μὲν τινα ἐδέδεντο σιτούμενοι πρὸς
15 φάταις, ἵνα ἀποδῶνται σφᾶς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν 15
ἄρουσαι τοῖς ἀνδροφάγοις Σκύθαις· ἐπεὶ δὲ μειρά-
262 κιον ξὺν αὐτοῖς ληφθὲν μία τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τῇ
ὄρᾳ ἠλέησε καὶ τις ἔρωσ ἐκ τούτου ἐγένετο, παραι-
τεῖται τὴν δυναστεύουσαν ἀδελφὴν οὔσαν μὴ ἀπο-
δόσθαι τοὺς ξένους, λυθέντες δὲ καὶ πρὸς αὐτὰς 20
συγκραθέντες ἐφθέργοντο ἤδη τὸν ἐκείνων τρόπον,
τόν τε χαιμῶνα καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διηγούμενοι
παρῆλθον ἐς μνήμην τοῦ ἱεροῦ προσπεπλευκότες
οὐ πάλα τῇ νήσῳ καὶ διήεσαν τὸν ἐν αὐτῷ πλοῦ-
τον, αἱ δ' εὖρημα ποιησάμενοι τοὺς ξένους ἐπειδὴ 25
ναῦται τε ἦσαν καὶ νεῶν τέκτονες οὔσης καὶ ἄλλως
ναυπηγησίμου σφίσι τῆς χώρας ποιοῦνται ναῦς τὸν
ἵππαργῶν τρόπον, ὡς τὸν Ἀχιλλέα σχήσουσαι
ταῖς ἵπποις, καταβάσαι γὰρ ἵππων Ἀμαζόνες θηλύ-
τέ εἰσι γένος καὶ ἀτεχνῶς γυναῖκες. εἰρεσίας μὲν δὴ 30
πρῶτον ἦσαν καὶ πλεῖν ἐμελέτησαν, ὡς δ' ἐπι-
στήμην τοῦ πλεῖν ξυνελέξαντο, ἄρασαι περὶ ἕα

ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Θερμώδουτος ἀφῆκαν ἐς τὸ
 ἱερὸν σταδίου μάλιστα δισχιλίους ἐπὶ νεῶν, οἶμαι,
 πεντήκοντα, καὶ προσορμισάμεναι τῇ νήσῳ πρώτον
 μὲν ἐκέλευσαν τοὺς Ἑλλησποντίους ξένους ἐκκό-
 331 5 πτειν τὰ δένδρα, οἷς κεκόσμηται κύκλω τὸ ἱερόν,
 ἐπεὶ δὲ οἱ πελέκεις ἐς αὐτοὺς ἀνακοπέντες τοῖς μὲν
 ἐς κεφαλὴν ἐχώρησαν, τοῖς δὲ ἐς ἀνχένα πάντες τε 264
 πρὸς τοῖς δένδροισιν ἔπεσον, ἐπεχύθησαν αἱ Ἀμα-
 ζόνες τῷ ἱερῷ βοᾶσαι τε καὶ τὰς ἵππους ἐλαύνουσαι·
 10 ὁ δὲ Θερμόν τε καὶ δεινὸν ἐς αὐτὰς ἰδὼν καὶ πηδή-
 σασ οἶον ἐπὶ Σκαμάνδρῳ τε καὶ Ἰλίῳ πτοίαν μὲν 752
 χαλινοῦ κρείττω ταῖς ἵπποις ἐνέβαλεν, ὑφ' ἧς ἀνε-
 σκίωτησαν ἀλλότριόν τε καὶ περιττὸν ἄχθος ἡγού-
 μεναι τὰς γυναικας, ἐς δὲ θηρίων ἦδη μετέστησαν
 15 καὶ κειμέναις ἐμπεσοῦσαι ταῖς Ἀμαζόσι τὰς τε
 ὀπλὰς ἐνήρειδον καὶ τὰς χαίτας ἐφριττον καὶ τὰ
 ὄντα ἐπ' αὐτὰς ἴστασαν, καθάπερ τῶν λεόντων οἱ
 ὄμοι, κειμένων τε γυμνὰς ὀλένας ἦσθιον καὶ τὰ
 στέφνα ῥηγνῦσαι προσέκειντο τοῖς σπλάγγνοις καὶ
 20 ἐλάφυσσον, ἐμφορηθεῖσαι δὲ ἀνθρωπείου βρώσεως
 ἐκρόαινον περὶ τὴν νῆσον καὶ ἐμαίνοντο μεστὰι λύ-
 θρου, σταῖσαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τὰ νῶτα
 τοῦ πελάγους ἰδοῦσαι πεδίῳ τε ῥόντο ἐντετυχημέναι
 καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ἐαυτὰς ἦκαν. ἀπώλοντο δὲ
 25 καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀμαζόνων ἀνέμου σφοδροῦ ἐς
 αὐτὰς πνεύσαντος, ἅτε γὰρ κεναὶ καὶ οὐδενὶ κόσμῳ
 ὠρμισμέναι προσέπιπτον ἀλλήλαις καὶ ξυνηράττοντο
 ναῦς τε ὥσπερ ἐν ναυμαχίᾳ κατέδυε ναῦν καὶ
 ἀνερορήγνυ, καὶ ὀπόσας ἐγκαρσίλους τε καὶ ἀντιπρώ- 266
 30 ρους ἐμβολὰς ποιοῦνται κυβερνῆται ναύμαχοι, πᾶσαι
 ξυνέπεσον ἐν ναυσὶ κεναῖς καὶ οὐκ ἐκ προνοίας
 πλεύσαις. πολλῶν δὲ ναυαγίων τῷ ἱερῷ προσενε-

χθέντων καὶ ἀνθρώπων ἐν αὐτῷ κειμένων ἐμπνεόν-
 των ἔτι καὶ ἡμιβρώτων μελῶν τε ἀνθρωπείων ἐσπαρ-
 μένων καὶ σαρκῶν, ἃς διέπτυσαν αἱ ἵπποι, κάθαρ-
 σιν ὁ Ἀχιλλεὺς ποιεῖται τῆς νήσου ῥαδίαν· κορυ-
 φὴν γὰρ τοῦ πόντου ἐπισπασάμενος ἀπέψυξέ τε καὶ 5
 ἀπέκλυσε ταῦτα.

Φ. Ὅστις, ἀμπελουργέ, μὴ θεοφιλῆ σε ἡρεῖται
 σφόδρα, αὐτὸς ἀπήχθηται τοῖς θεοῖς· τὸ γὰρ τοιού-
 τους τε καὶ θεῖους λόγους εἰδέναί οὕτω, παρ' ἐκεί-
 των οἶμαι σοὶ ἦκειν, οὐ καὶ Πρωτεσίλεω φίλον τέ 10
 σε καὶ ἐπιτήδειον ἐποίησαν. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν ἡρωικῶν
 ἡμᾶς λόγων ἐμπέληκας, τὸ μὲν ὅπως αὐτὸς ἀνα-
 βεβίωκεν, οὐκέτ' ἂν ἐροίμην, ἐπειδὴ ἀβεβήλω τε καὶ
 ἀπορρήτῳ φῆς αὐτὸν χρῆσθαι τούτῳ τῷ λόγῳ, τοὺς
 δὲ Κωκυτοὺς τε καὶ Πυριφλεγέθοντας καὶ τὴν Ἀχε- 15
 ρουσιάδα καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποταμῶν τε καὶ τῶν
 268 λιμνῶν ὀνόματα καί, νῆ Δία, τοὺς Αἰακοὺς καὶ τὰ
 τούτων δικαστήριά τε καὶ δικαιοτήρια αὐτὸς τε ἴσως
 ἀπαγγελεῖς καὶ ξυγχωρεῖ διηγείσθαι.

Α. Ξυγχωρεῖ μὲν, ἐσπέρα δὲ ἦδη καὶ βοῦς 20
 753 πρὸς ἀναπαύλῃ· τὰ γοῦν ξευγάρια ὄρας, ὡς ἐν
 βουλυτοῦ ἦκει καὶ χροῖ με αὐτὰ ὑποδέξασθαι καὶ ὁ
 λόγος πλείων τοῦ καιροῦ· νῦν μὲν δὴ ἐπὶ τὴν ναῦν
 χαίρων ἰθὺ πάντα ἔχων, ὀπόσα ὁ κῆπος φέρει, κἂν
 μὲν τὸ πνεῦμα ὑμέτερον ἦ, πλεῖ, ξένε, σπείσας 25
 ἀπὸ τῆς νεῶς τῷ Πρωτεσίλεῳ, τουτὶ γὰρ τοὺς ἐν-
 θένδε λύοντας νενομίσται πράττειν, εἰ δ' ἐναντίον
 εἴη τὸ πνεῦμα, χώρει δεῦρο ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι καὶ
 τεύξει οὐ βούλει.

Φ. Πείθομαί σοι, ἀμπελουργέ, καὶ οὕτως ἔσται· 30
 πλεύσαιμι δὲ μήπω, Πόσειδον, πρὶν ἢ καὶ τοῦδε
 ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΕΡΩΝ.

Lucian.
ed. R.

337 **MEN.** Ἡ ὄρουγῆ τοῦ Ἴσθμοῦ καὶ σοί, Μουσώνιε, 636
διὰ χειρός, ὡς φασι, γεγонуῖα τῷ τυράννῳ νοῦν
εἶχεν Ἕλληνα.

ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, καὶ βελτίω ἐντε-
5 θυμῆσθαι Νέρωνα· τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς Πελοπον-
νήσου τὰς ὑπὲρ Μαλέαν ξυνήρει τοῖς θαλαττομέ-
νοις εἴκοσι σταδίων τοῦ Ἴσθμοῦ φήγματι· τοῦτο δ'
ἂν καὶ τὰς ἐμπορίας ὤνησε καὶ τὰς ἐπὶ θαλάττῃ
πόλεις καὶ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ, καὶ γὰρ δὴ κάκεί-
10 ναις ἀποχωρῶν ὁ οἶκος καρπός, ἦν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ
πράττη.

MEN. Ταῦτα δὴ διεξέλθε, Μουσώνιε, βουλο- 637
μένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι πᾶσιν, εἰ μὴ τι σπουδάσαι
διανοῆ ἕτερον.

15 **ΜΟΥΣ.** Δίειμι βουλομένοις, οὐ γὰρ οἶδ', ὅ τι
χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς
οὔτω φροντιστήριον ἐπὶ τῷ σπουδάξεν· Νέρωνα
τοίνυν ἐς Ἀχαίαν ᾠδαὶ ἦγον καὶ τὸ σφόδρα ἑαυτὸν
πεπεικέναι μὴδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἦδιον,
20 ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια τὸν γυμνικώτατον τῶν
ἀγώνων στεφανοῦσθαι ἄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τού-
των μὲν ἑαντῷ μετεῖναι μᾶλλον ἢ τῷ Ἀπόλλωνι,
μηδὲ γὰρ ἂν μὴδ' ἐκείνον ἐναντίαν αὐτῷ καθάραν

τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δ' Ἴσθμός οὐ τῶν ἄποθεν
αὐτῷ βεβουλευμένον, ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ
τόπου μεγαλοφυῆς ἠράσθη τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ
τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὐ-
βοίαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν 5
Χαλκίδα, ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπο-
ρος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας, τὰ δὲ Ξέρ-
ξου καὶ πρὸ τούτων ἰσως ἐνενόησε μέγιστα τῶν
638 μεγαλοφυῶν ὄντα, καὶ πρὸς τούτοις τῷ δι' ὀλίγου
ἀλλήλοις ἐπιμιῖξαι πάντας ἠγγέσατο τὴν Ἑλλάδα λαμ- 10
πρῶς ἐστιάσθαι τοῖς ἐξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις
μεθύουσι μὲν, ψαύουσι δὲ πη καὶ ἀκούσαι
τοῦτο φθέγμα. προελθὼν δὲ τῆς σκηνῆς ὕμνον μὲν
Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε καὶ ᾄσμα οὐ
μέγα Μελικέρτη τε καὶ Λευκοθέᾳ, ὀρέξαντος δ' 15
αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύ-
σαντος ἐπὶ τὴν ὄρουγῆν ἦξε κροτούμενός τε καὶ ἀδό-
μενος καὶ καθικόμενος τῆς γῆς τρεῖς, οἴμαι, τοῖς τε
τὴν ἀρχὴν πεπιστευμένοις παρακλευσάμενος ξυν-
τόνως ἄπτεσθαι τοῦ ἔργου ἀνῆει ἐς τὴν Κόρινθον 20
τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλήσθαι πάντα. οἱ μὲν
δὲ ἐκ τῶν δεσμωτηρίων τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα
ἐξεπόνουν, ἢ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα·
ἐβδόμην δὲ πον καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεξευγμέ-
νων ἡμῶν τῷ Ἴσθμῷ κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος 25
οὔπω σαφῆς ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μετεγνωνότος τὴν
τομῆν. ἔφρασαν δὲ τοὺς Αἰγυπτίους γεωμετροῦντας
τῆς ἐκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις οὐκ ἰσοπέδοις
αὐταῖς ἐντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἠγουμένους τὴν
ἐκ τοῦ Λεγαίου περὶ τῆ Αἰγίνῃ δεδοικέναι, πελά- 30 338
γους γὰρ τοσοῦτον νήσῳ ἐπιχυθέντος κἂν ὑποβρύ-
χιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἰγίαν. Νέρωνα δὲ τῆς μὲν

τοῦ Ἴσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν Θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατος τε καὶ φυσικώτατος, τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον ἢ τοῦ δημοσίᾳ ἄδειν, ἢ δὲ τῶν ἐσπερίων ἔθνῶν κίνησις καὶ ὁ ὕπατος ὁ τῶν ἐκείνη νῦν ἀπτό-
 5 μενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδιξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ τοῦ Ἴσθμοῦ Νέριον ψυχρῶς γεωμετρῆσαντα· τὰς γὰρ θαλάσσιαις ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. φασὶ δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὀλισθάνειν ἤδη καὶ ὑποδιδόναι. τὸντι καὶ αὐτοὶ χθῆς ἠκούσατε τοῦ
 10 προσπλεύσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσο- 640
 μανεῖ καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράνῳ; τῶν γὰρ Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ κατεγέλων.

15 ΜΟΥΣ. Ἄλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τοῦ φθέρματος, οὔτ' αὖ γελοίως, ἢ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτος τε καὶ μέσως ἤροκε· φθέργεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει καὶ βαρὺ ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος, μέλη δ' οὔτω κατεσκευασμένης
 20 βομβώδη πως (ἡχεῖ), οἱ δέ γε τόνοι τῶν φθόγγων ἐπιλαίνουσιν τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ μὲν δὴ ἑαυτῷ, χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία καὶ μελοποιία εὐαγώγῳ [μὲν δὴ] καὶ κισσαροφθία εὐσταλεῖ καὶ τῷ, οὐ καιρός, βαδίσαι καὶ στήναι καὶ μεταστήναι καὶ τὸ νεῦμα
 25 ἐξομοῖῶσαι τοῖς μέλεσιν αἰσχύνην ἔχοντος μόνου τοῦ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβοῦν ταῦτα. εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττους, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτει καίτοι μυρίων φόβων ἐπηροτημένων, εἰ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη, νεύει μὲν γὰρ τοῦ μετροῦ πλεόν
 30 ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ δίσταται τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ, φύσει 641
 δ' ἐρυθρός ὢν ἐρευθεῖ μᾶλλον πιμπραμένου αὐτῷ

τοῦ προσώπου, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον καὶ οὐκ ἀπο-
 χρῶν που δὴ.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μουσώνιε; τέχνη γὰρ που χαρίζονται.

ΜΟΥΣ. Τέχνη μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες· 5
 ἀλλ' ἐνδυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἴσθμοὶ ἀπέθανεν· εἰσὶ γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἣν ἐπιτείνουσιν οἱ τεχνάζοντες.

MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μουσώνιε; σφόδρα γὰρ
 ἀνήκοος τοῦ λόγου. 10

ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου· Ἴσθμοὶ γὰρ νόμου κειμένου μήτε κωμῶδιαν ἀγωνίζεσθαι μήτε τραγωδίαν ἐδόκει Νέριον τραγωδοῦς νικᾶν, καὶ παρήλθον
 15 ἐς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν, ὁ δ' Ἡπειρώτης 15
 ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκίμων δ' ἐπ' αὐτῇ καὶ θαυμαζόμενος λαμπροτέρῳ τοῦ εἰσθότου ἐπλάττετο
 642 καὶ τοῦ στεφάνου ἐρᾶν καὶ μὴδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέριον ὑπὲρ τῆς νίκης, ὁ δ' ἠγροῖανέ τε καὶ μαυικῶς εἶχε, καὶ γὰρ δὴ καὶ 20
 ἠεροῦτο ὑπὸ τῆ σικνηῇ ἐπ' αὐτῷ δὴ τὰ γῶνι, βοώντων τε τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Ἡπειρώτῃ πέμπει τὸν γραμματέα κελύων ὑφαίνει ἑαυτῷ τοῦτον, τοῦ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέρμα καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος ἐσπέμπει Νέριον ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑπο- 25
 κριτὰς οἷον προσήκοντάς τι τῷ πράγματι, καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνας (ἔχοντες καὶ) διθύρους...
 339 προβεβλημένοι αὐτάς, ὥσπερ ἐγχειρίδια καὶ τὸν
 Ἡπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα κα-
 30 τέαξαν αὐτοῦ τὴν φάρυγγα παίοντες ὀφθαλμοῖς ταῖς
 δέλτοις.

MEN. Τραγωδίαν δὲ ἐνίκα, Μουσώνιε, μιμρὸν

οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐργασάμενος;

ΜΟΥΣ. Παιδιά ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι· εἰ δὲ τραγωδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμῶν αὐτοῦ τὸ φθέρμα, τί χοῆ θαναμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' οὗ αἱ ὄμφαι ἀνέπνεον, ἀποφράττειν ὤρησεν, ὡς μὴδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη, καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν ἐς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνα, οἷς τὸ 643
10 μητροκτονῆσαι καὶ λόγον τινα εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν, ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων, ὅτω ἐτιμώρησεν, ὑβρίσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾤετο προότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἢ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τι ἀγαθὸν εἰσικεν
15 ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημος, καὶ τις ἐκ τῆς πρόφρας προτείνει τὴν χεῖρα παρακελευόμενος ἡμῖν θαρσεῖν τε καὶ χαίρειν βοᾶ τε, εἰ μὴ παρακούω, Νέρωνα οἰχεσθαι.

ΜΕΝ. Βοᾶ γάρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, 20 ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται· εὐ γε, ᾧ θεοί.

ΜΟΥΣ. Ἄλλὰ μὴ ἐπενχώμεθα· ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὗ φασι δεῖν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. Τὰ ῥόδα ὥσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐποχούμενα ἔλθεῖν παρὰ σὲ σπουδῆν ἐποίησαντο. ὑπόδεξαι αὐτὰ εὐμενῶς, ἢ ὡς Ἀδωνίδος ὑπομνήματα, ἢ ὡς Ἀφροδίτης βαφῆν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀθλητῆ 5 μὲν οὖν κότινος πρόπει καὶ βασιλεῖ μεγάλῳ ἢ ὀρθῇ 5 τιάρα καὶ στρατιωτῇ λόφος, καλῷ δὲ μειρακίῳ ῥόδον καὶ διὰ συγγένειαν εὐωδίας καὶ διὰ τὸ οἰκτεῖον τῆς χροιάς. περιθήσῃ δὲ οὐ σὺ τὰ ῥόδα, ἀλλ' αὐτὰ σέ.

β'. Πέπομφά σοι στέφανον ῥόδων, οὐ σὲ τιμῶν, καὶ τοῦτο μὲν γάρ, ἀλλ' αὐτοῖς τι χαριζόμενος τοῖς 10 ῥόδοις, ἵνα μὴ μαρανθῇ.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο χιτῶνας, ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς ἐναντίους τῷ φοβερῷ τῆς χροιάς, ἢ ἵνα ἀγνωῶσι τὸ αἶμα τῆ κοινανία τῆς βαφῆς· ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς ῥόδοις μόνοις 15 ὀπλίξασθαι καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐραστῶν τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῷ μειρακίῳ πρόπει καὶ νάρκισσος μέλανι, ῥόδον δὲ πᾶσιν, ὡς καὶ μειράκιον τὸ πάλαι ὄν καὶ ἄνθος καὶ φάρμακον καὶ μύρον. ταῦτα Ἀγχίσην ἀνέπεισε, ταῦτα Ἄρην 20 ἀπέδυσσε, ταῦτα Ἀδωνιν ἔλθεῖν ἀνέμνησε, ταῦτα ἦρος κόμαι, ταῦτα γῆς ἀστραπαί, ταῦτ' ἔρωτος λαμπάδες.

δ'. Αἰτίᾳ με, ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἐπεμψα· ἐγὼ δὲ οὔτε ὡς ὀλίγῳ τοῦτο ἐποίησα οὔτε ὡς ἀνέρω- 25 στος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐσκόπουν, ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ

ρόδοις ἰδίῳις στεφανούμενος ἄλλοτριῶν ἀνθέων οὐ
δέη. οὐδὲ γὰρ Ὅμηρος τῷ ξανθῷ Μελεάργῳ στέφα-
νον περιέθηκεν, ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ
5 Ἀχιλλεῖ, οὐδὲ τῷ Μελεάρῳ, οὐδὲ ἄλλοις, ὅσοι παρ'
344 αὐτῷ κομῶσι. φθονερόν γὰρ δεινῶς τὸ ἄνθος καὶ
ἀκύνμορον καὶ παύσασθαι ταχύ, λέγεται δ' αὐτοῦ
καὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἄρξασθαι
προφάσεως· ἢ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων περιούσαν
10 τὴν Ἀφροδίτην ἐκνισεν, ὡς Κύπριοι λέγουσι καὶ
Φοίνικες. ἀλλὰ τί; μὴ στεφανούμεθα ἄνθος, ὃ οὐδὲ
Ἀφροδίτης φεῖδεται;

ε'. Πόθεν εἶ, μειράκιον; εἰπέ, ὅτι οὕτως ἀτέγ-
κτως πρὸς ἔρωτας ἔχεις; ἐκ Σπάρτης ἔρεις; οὐκ
15 εἶδες οὖν Ἰάκινθον, οὐδ' ἔστεφανώσω τῷ τραύματι;
ἀλλ' ἐκ Θεσσαλίας; οὐκ ἐδίδαξεν οὖν σε οὐδ' ὁ
Φθιώτης; ἀλλ' Ἀθηνηθεύς; τὸν Ἀρμόδιον καὶ τὸν
Ἀριστογείτονα οὐ διεβης; ἀλλ' ἀπ' Ἰωνίας; καὶ τί
τῆς γῆς ἐκείνης ἀβρότερον, ὅπου Βράγχιοι καὶ Κλάροι
20 οἱ Ἀπόλλωνος καλοί; ἀλλ' ἐκ Κρήτης, ὅπου πλεῖ-
στος Ἔρωσ ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπολῶν; Σκύθης
μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος εἶναι ἀπ' ἐκείνου τοῦ βω-
μοῦ καὶ τῶν ἀξένων θεαμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν
πάτριον μιμήσασθαι νόμον· εἰ δὲ σώξῃς οὐ θέλεις,
25 λάβε τὸ ξέφος· οὐ παραιτοῦμαι, μὴ φοβηθῆς· ἐπι-
θυμῶ κἂν τοῦ τραύματος.

ς'. Εἰ σωφρονεῖς, διὰ τί ἐμοὶ μόνῳ; εἰ δὲ χα-
ρίζῃ, διὰ τί μὴ καί μοι;
ζ'. Ὅτι πένης εἰμί, ἀτιμότερός σοι δοκῶ· καὶ

ζ'. Ὅτι πένης — Ἀλκιβιάδης· πενία γὰρ οὐκ ἔστιν
ἔγκλημα, οὔτε (ἄνεδος, ἐπειδὴ) τὴν ἑκάστου αἰτίαν ἢ τύχην

μὴν καὶ αὐτὸς ὁ Ἔρωσ γυμνός ἐστι καὶ αἱ Χάριτες
καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ τὸν Ἡρακλέα ἐν ταῖς
γραφαῖς δορᾶν θηρίου περιβεβλημένου καὶ τὰ πολλὰ
χαμαὶ καθεύδοντα, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα καὶ ὑψηλῷ
ζώσματι ἢ δισκεύοντα ἢ τοξεύοντα ἢ τρέχοντα, οἱ⁵ 345
δὲ Περσῶν βασιλεῖς τρυφῶσι καὶ μετέωροι κἀθήνται
τῷ πολλῷ χρυσίῳ περιβαλλόμενοι· τοιγαροῦν ἐπα-
σχον κακῶς ὑπὸ τῶν πενήτων Ἑλλήνων νικώμενοι.
ἦν πτωχὸς ὁ Σακράτης, ἀλλ' ὑπέτρεχε τὸν τριβῆνα
αὐτοῦ ὁ πλούσιος Ἀλκιβιάδης. ἄπιθε πρὸς τὸ θεά-
10 τρον· πενήτων ὁ δῆμος. ἄπιθε πρὸς τὰ δικαστήρια·
πένητες κἀθήνται. ἄπιθε ἐπὶ τὰς μάχας· οἱ μὲν πο-
λυτελεῖς καὶ χρυσοὶ τοῖς ὄπλοις λείπουσι τὰς τάξεις,
ἡμεῖς δὲ ἀριστεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς
καλοὺς ὑμᾶς σκέψαι πόσον τὸ μεθύριον· ὑβρίζει¹⁵
τὸν πεισθέντα ὁ πλούσιος ὡς ἐωνημένος, ὁ πένης
οἶδε χάριν ὡς ἐλεούμενος. πάλιν ὁ λαμπρὸς τὸ πεπρα-
γμένον ἐς ἐξουσίαν ἀναφέρει τῆς οἰκείας δυνάμεως,
ὁ δὲ πένης ἐς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ
πλούσιος ἄγγελον πέμπει κόλακα καὶ παρασίτου,²⁰
μάγειρον καὶ τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης, ὁ πένης δὲ ἐαν-
τόν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος καλεῖ

ἀπολύεται τῇ πρὸς ἄλλήλους κοινωνίᾳ. ἄπιθε — ἐλεούμενος.
ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι, ὁ πένης σιωπᾷ. πάλιν — ὁ
πένης ἐαυτόν, ὡς μὴδὲ ἐν τούτῳ τὴν τιμὴν ἀπείναι τῆς αὐ-
τουργίας· ὁ πλούσιος δὸς εὐθέως ἐλέγχεται, τὸ γὰρ πρᾶγμα
κατάφωρον γίγνεται τῷ πλήθει τῶν συνεγνωκότων, ὡς
μὴδὲ τοὺς γείτονας, μὴδὲ τοὺς παριόντας τῶν ὁδοιπόρων
ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα, ὁ πένητι χρησάμενος φίλῳ λανθάνει·
οὔτε γὰρ ὄγκος τῇ δεήσει πρόσεστι, καὶ τὴν τῶν ἔξω-
θεν καταβόησιν ἐπηρεζόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων
αὐτοῦ γενέσθαι τινας ἀντερραστίας, ὡς ῥᾶστον τοῦ πρᾶ-
γματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν, ἀλλ' ἀποκρούπτεται.

σε ἐρώμενον, ἐγὼ δὲ κύριον· ἐκεῖνος ὑπηρέτην, ἐγὼ δὲ θεόν· ἐκεῖνος μέρος τῶν αὐτοῦ κτημάτων, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅθεν ἄλλον πάλιν ἐραστῆς ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνον ἔσται, πένης δὲ ἅπαξ ἐρᾷ. τίς δύναται
5 παραμείναι νοσοῦντι; τίς αὐτὸν προτάξει πεμπομέ-
νου βέλους; τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν; [φιλία.] ἐν τού-
τοις πᾶσι πλουτῶ.

η'. Εἰ ξένος ὢν ἐρῶ σου, μὴ θαυμάσῃς· οὐκ
ἔστιν ὀφθαλμούς ξενίας ἀλῶναι, καὶ γὰρ κάλλος
10 αὐτῶν ὁμοίως καὶ πῦρ ἀνάπτεται. οὐ μὲν ὁ Βράγ-
χος ἔφρευγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον, οὐδὲ ὁ Πά-
τροκλος τὸν Ἀχιλλεῖα, οὐδὲ ὁ Χρῦσιππος τὸν Λαῖον.
ἦρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σάμιος καὶ τοῦ
15 Πέρσου μειρακίου ὁ Ἀγησίλαος, εἰ καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ μειρακίου ἀγνωστὸν· ξένοι καὶ ὄμβροι τῆς γῆς καὶ
ποταμοὶ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων
καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν καὶ ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων καὶ ὁ
Ἥλιος πάντων. ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος καὶ
ἡ ἀηδὼν τοῦ ἔαρος καὶ ἡ χελιδὼν τῆς οἰκίας καὶ
20 ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ἀλκυὼν τῆς πέτρας

τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος — νοσοῦντι; τίς συναγρυ-
πνήσῃ, τίς συνεξελθεῖν ἐς στρατόπεδον; τίς αὐτὸν — πλουτῶ.

η'. Εἰ ξένος — ἀνάπτεται, καὶ δεῖ τὸ μὲν λάμπειν,
τοὺς δὲ εὐθὺς αἰθεσθαι, διακρίσεως δὲ οὐ δεῖ οὔτε ὡσὶν
οὔτε ἕμμασιν, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ξένοις καὶ πολίταις οἱ τῆς
ψυχῆς ἄγγελοι· οὐ μὲν — ξένον, οὐδὲ ὁ Ὑλλας τὸν Ἡρα-
κλέα, οὐδὲ ὁ Δικύμιος τὸν Ραδάμανθυν, οὐδὲ ὁ Πάτροκλος
τὸν Ἀχιλλεῖα, οὐδὲ ὁ Χρῦσιππος τὸν Λαῖον· ἦρα — Ἀγη-
σίλαος· οὐκ οἶδα τοῦ μειρακίου τὸ ὄνομα. ξένοι καὶ οἱ ὄμ-
βροι τῆς γῆς καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Ἀ. —
ἡμῶν, ὁ Νεῖλος — ἀφανέστερος. εἰ δὲ δέη καὶ μένοντος,
ἐγγραφὸν με σὺ καὶ Ζεὺς γενοῦ φράτριος καὶ Ἀπόλλων
πατρῶος, ἡ δὲ φυλὴ τοῦ Ἑρωτος.

καὶ ὁ ἐλέφας Ῥωμαίων καὶ ὁ ὄρνις ὁ φοῦνιξ τῶν
Ἰνδῶν τῶν μυρεψικῶν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βρα-
δύς, τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτον θεασάμενοι καὶ
προσκυνοῦσι. ξένα καὶ τὰ γράμματα, ἐκ Φοινίκης
γὰρ ἦλθε, καὶ Σηρῶν ὑφαί καὶ μάγων θεολογία,
5 οἷς πᾶσιν ἠδίου χρώμεθα ἢ τοῖς ἐγχωρίοις, ὅτι τῶν
μὲν σπάνιον τὸ ἐπίκτητον, τῶν δὲ ὀλίγων τὸ
οἰκεῖον· ἀμείνων καὶ ἐραστῆς ὁ ξένος, ὅσῳ καὶ ἀνύ-
ποπτος τῇ ἀγνωσίᾳ καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος.

θ'. Τί παθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ 10
γενέσθαι, καλὰ ἦν καὶ ῥόδα — οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ
οὐδὲ ἐπεμψα, εἰ μὴ τι ἀξιώκτητον εἶχεν — ἐλθόντα
δὲ εὐθὺς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε; τὸ μὲν σαφὲς
οὐκ οἶδα τῆς αἰτίας, οὐ γὰρ μοι τι εἰπεῖν ἠθέλησαν,
ὡς δ' εἰκάσαι ῥάδιον, οὐκ ἤνεργε παρευδοκιμούμενα,
15 οὐδὲ ἠνέσχeto τῆς πρὸς σὲ ἀμίλλης, ἀλλ' ὁμοῦ τε
ἐθίγεν εὐωδέστερον χρωτὸς καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ
λύχνος πίπτει πυρὸς μείζονος ἠττηθεὶς καὶ ἄστρα
ἀμανθρά, ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνηται.

ι'. Τοὺς ὄρνις αἱ καλιαὶ δέχονται, τοὺς ἰχθύας 20
αἱ πέτραι, τὰ ὄμματα τοὺς καλοὺς, κἀκεῖνα μὲν
πλανᾶται μεθιστάμενα καὶ μετοικοῦντα ἄλλοτε ἐπ'
ἄλλους τόπους — ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἄγουσιν
οἱ καιροὶ — κάλλος δὲ ἅπαξ ἐπ' ὀφθαλμούς ὅθεν
οὐκ ἄπεισιν ἐκ τούτου τοῦ καταγωγίου. οὕτω καὶ γὰρ 25
σε ὑπεδεξάμην καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμά-
ταν δικτύοις, κἄν ἐπὶ θάλατταν ἔλθω, ἀνάγει σε
ἢ θάλαττα, ὡσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ μῦθος, ἂν τε
ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθέων ἐξέχεις. καὶ τί γὰρ
ἐκεῖ τοιοῦτον φύεται; καὶ γὰρ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα, 30

ι'. Τοὺς ὄρνις — δικτύοις, κἄν τε ἔμπορός τις ἔλθω,
ποιμαίνειν μοι δοκεῖς καὶ καθῆσθαι πείθων τοὺς λίθους'

ἀλλὰ μίᾳς ἡμέρας. ἀπιδῶν δὲ ἐς οὐρανὸν τὸν μὲν ἥλιον ἠγοῦμαι κατιέναι καὶ κάτω που βαδίζειν, ἀντ' ἐκείνου δὲ σὲ φαίνεται. εἰ δὲ καὶ νύξ γένηται, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας, τὸν ἔσπερον καὶ σέ.

5 **ια'** Ποσάμεις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέφεξα, ἵνα ἀπέλθῃς, ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες τοῖς θηρίοις ἐς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν; καὶ σὺ μένεις ἐδραῖος κατὰ τοὺς δεινούς ἐποίκους, οὐ χωρὶν ἄπαξ ἀλλοτρίαν καταλαμβάνοντες οὐκέτι δέχονται τὴν ἀπα-
10 νάστασιν. καὶ δὴ πάλιν, ὥσπερ εἶωθα, ἐπαίρω τὰ βλέφαρα· ἀπόπτηθι ἤδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ ἀκούεις, ὅς γε καὶ μᾶλλον ἔχη τοῦ πρόσω καὶ μέχρι τῆς ψυχῆς. καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμός; κινδυνεύω,
15 αἰτῶ ὕδωρ, κοιμίζει δὲ οὐδεὶς, ὅτι τὸ σβεστήριον ἐς ταύτην τὴν φλόγα ἀπορώτατον, εἴτε ἐκ πηγῆς κοιμίζοι τις, εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ
347 τὸ ὕδωρ ὑπὸ ἔρωτος κᾶεται.

ιβ' Πόθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες; ἢ δήλον
20 ὅτι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀφ' ὧν μόνων κάλλος ἐσέρχεται; ὥσπερ γὰρ τὰς ἀκροπόλεις οἱ τύραννοι καὶ τὰ ἐρυμνά οἱ βασιλεῖς καὶ τὰ ὑψηλά οἱ ἀετοὶ καταλαμβάνουσιν, οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν

κᾶν τε ἐπὶ θάλατταν — βυθός. καὶ μὴν καὶ ποταμοῦ πλησίον γενόμενος τὸν μὲν οὐκ οἶδα, ὅπως ἠφάνισται, σὲ δὲ ὄειν ἀντ' ἐκείνου νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μείζον τῆς θαλάττης. ἀπιδῶν — δὲ φαίνεται, ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ δὲ — σέ.

ιβ' Πόθεν μου — καὶ κᾶσθε καὶ φλογίζεσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἴλεσθε εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων, ὧ θεοί, τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν, ἐφ' οὓς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει.

ἀκροπόλιν, ἣν οὐ ξύλοις, οὐδὲ πλίνθοις, ἀλλὰ μόνοις βλεφάροις τειχίσας ἠσυχῆ καὶ κατὰ μικρὸν ἐς τὴν ψυχὴν ἐσθύνεται, ταχέως μὲν, ὡς πτηνός, ἐλευθέρως δέ, ὡς γυμνός, ἀμάχως δέ, ὡς τοξότης. τὰ δὲ ὄμματα, ἐπεὶ πρῶτα συνήσῃ κάλλους, διὰ τοῦτο
5 μάλιστα καὶ κᾶεται, θεοῦ τινος, οἶμαι, θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς ἐς τὸ βλέπειν ἡδουῆς εἶναι καὶ τῆς ἐς τὸ λυπεῖσθαι προφέσεως. τί γὰρ, ὦ κακοὶ δαδουῆχοι ἔρωτος καὶ τῆς τῶν σωματίων ὄρας περιεργοὶ μάρτυρες πρῶτοι μὲν τὸ κάλλος ἡμῖν ἐπυρ-
10 σεύσατε, πρῶτοι δὲ μνησθῆναι τὴν ψυχὴν ἐποιήσατε τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς, πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον καταλιπόντα πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν; τοιγαροῦν ἀγροπνεῖτε καὶ κᾶσθε, ἀπαλλαγὴν ὧν εἴλεσθε
15 εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι.

ιγ' Ὁ καλὸς ἂν μὲν ἢ θηριώδης, πῦρ ἐστίν, ἂν δὲ ἡμερος, φῶς· μὴ κᾶε οὐν, ἀλλὰ σώζε καὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε ἀντιλαβὼν βέβαιον φίλον ἀκνυόρου δωρεᾶς καὶ φθάσας τὸν χρόνον, ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς, ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ
20 τοὺς τυράννους. ὡς δέδοικά γε — ὁ φρονῶ γὰρ εἰρήσεται — μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος τὰ γένεια ἐπέλθῃ καὶ τὴν τοῦ προσώπου συσκίαση χάριν, ὥσπερ εἶωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἢ νεφῶν συσκευῆ. τί δέδοικα, ἄπερ ἐστίν ἤδη βλέπειν; ἔρπει
25 μὲν ὁ ἴουλος, αἱ δὲ παρειαὶ χλοάζουσι, τὸ δὲ πρόσωπον ὄλον ἀνθεῖ. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὄλον καὶ χραιμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτοῦ πρὸς Ἐρω-

ιγ' Ὁ καλὸς — ἀνθεῖ. φεῦ· μέλλοντες ἐγηράσαμεν, σὺ μὲν θάττον εἰκάσαι μὴ θελίσας, ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεηθῆναι. πρὶν — ὁμνύμαι.

τος, πρὸς τούτων τῶν γενείων, ἃ δεῖ με αὔριον ὀμνύναι.

348

ιδ'. Χαῖρε, κἄν μὴ θέλῃς, χαῖρε, κἄν μὴ γράφῃς, ἄλλοις καλέ, ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα ⁵ συγκείμενος ἐκ σαρκὸς (καὶ αἵματος), καὶ τῶν, ὅσα τούτοις κίρναται, ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας καὶ Στυγός. ταχέως σε θεασαίμην γενειῶντα καὶ παρ' ἄλλοτρίαις θύραις κείμενον. καὶ Ἔρως, καὶ Νέμεσις ὄξεις θεοὶ καὶ στρεφόμενοι.

10

ιε'. Τί μοι τὰ γένεια, ᾧ παιδίον, δεικνύεις; οὐκ ¹⁰ παύη κάλλους, ἀλλ' ἄρχη, τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς ὄρας παρελήλυθεν, ὅσον τι πτηνὸν καὶ ἄπιστον, τὸ δὲ ἐδραῖον καὶ βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει τοὺς ἀληθῶς καλοὺς, ἀλλὰ δεικνύει καὶ μαρτυρεῖ ¹⁵ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθονεῖ. τὸν δὲ ὑπηνήτην καὶ Ὀμηρος λέγει χαριέστατον ὁ ποιητῆς εἰδῶς καλῶς καὶ βλέπειν καὶ ποιεῖν. οὐκ ἂν δήποτε τοῦτο ἀπεφήματο, εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένου καὶ ἦφατο γενείων καὶ ἐφίλησε. πρὶν μὲν γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν ²⁰ ἀπειχον γυναικὸς αἰ σαὶ παρειαὶ οὐσαί ἀπαλαί τε καὶ διανγείς, ὅτε δὲ καὶ ἦδη χλοάζεις, ἀνδρικότερος εἶ σεαυτοῦ καὶ τελεώτερος. ἀλλὰ τί; ἤθελες μηδὲ εὐνούχων διαφέρειν, οἷς τὰ γένεια ἄκαρπα καὶ σκληρὰ καὶ λίθοις ὅμοια; αἰσχύνονται γοῦν οἱ ἀλιτήριοι ²⁵ ταύτῃ τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ, τὴν μὲν ἀπόρρητον νομίζοντες, τὴν δὲ σαφέστερον ἔλεγχον τῆς ὕψεως.

ιε'. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου Πολέμου καλὸν μειράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρωμένης κατετόλμησεν ὀργισθεὶς, ἣν οὐδὲ αὐτὴν ἀπο-

ιε'. Τί μοι — ἄπιστον καὶ καθάπερ πυρὸς ὄρημ σβέννυται, τὸ δὲ — ὕψεως.

14, 15, 16 = 19, 63, 26. p. 921, 944, 924.

κείρας ἠνέσχετο — κλαίει γοῦν καταπεσὼν καὶ μεταγινώσκει τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν — ἐφήβου δὲ ἄρα ἐφείσατο καὶ τὸ δρᾶμα, σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθῶν σεαυτῷ πεπολέμηκας, ᾧ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς. τί ἔδει μαχαιρῶν ἐπὶ τὰς τρίχας; τί δὲ ἐκουσίῳ καὶ ⁵ πολλῶν τραυμάτων; οἷον θέρως ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ ποιηταὶ σε ἐπαίδευσαν τοὺς Εὐφόροβους καὶ τοὺς Μενελάους κομῶντας ἐδάγοντες καὶ ὅλον τὸ Ἀχαιῶν στρατόπεδον; καὶ εἰ τις αὐτοῖς καλὸς ποταμὸς, κομᾶ, ὡς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτως ¹⁰ καὶ τρίχες. κομῶσιν οἱ μὲν βάρβαροι πύλοις, οἱ δὲ Ἑλληνες κρᾶνεσιν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ βλεφάρῳις, ἣ δὲ ναῦς ἰστίοις, ἣ δὲ γῆ ὄρεσι, τὰ δὲ ὄρη νάπαις, ἣ δὲ θάλαττα νήσοις, οἱ δὲ ταῦροι κέρασιν, οἱ ποταμοὶ τέμπεσιν, αἱ πόλεις τείχεσιν. φοβερώτερος δὲ καὶ λέων ὁ λάσιος καὶ ¹⁵ (γαυρότερος) ἵππος ὁ ἦδη τῇ χαίτῃ πεποιθὼς καὶ ἀλεκτροῶν μαχμώτερος ὁ τὰ κάλλια ἐγγηγεκῶς. τιμῶσι καὶ σοφοὶ τῶν ἀστέρων τοὺς κομήτας καὶ τῶν ἱερέων τοὺς τὰς κόμας ἀνέτους καὶ τῶν θεῶν ἄλλον ἄλλως, τὸν Ποσειδῶνα ὡς κυανοχαίτην, τὸν ²⁰ 349 Ἀπόλλωνα ὡς ἀκραικόμην, τὸν Πᾶνα ὡς δασύν, τὴν Ἴσιν ὡς λυσίκομον, τὸν Διόνυσον ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τῷ κίτῳ κομῶντα, Ἀφροδίτῃ δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο. ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ τὰς ἀκτῖνας λέγοντος κόμας Ἥλιου καὶ τὸν Δία ²⁵ σεμνότερον τῶν ἄλλων θεῶν, ὅτε τὴν κόμην σείει, κἄν ἐπινεύσῃ, οὐ ψεύδεται, ὁ δὲ Ἐρμῆς κομᾶ καὶ τῷ κροτάφῳ καὶ τοῖς σφυροῖς. τότε ἀποκείρεται καὶ πόλις, ὅτε ἀλίσκεται, καὶ γυνὴ τότε ἀφίησι τῆς κεφαλῆς τὸ κάλλος, ὅτε πενθεῖ, καὶ γῆς λιμὸς, ὅτε ³⁰ μὴ κομᾶ. ἀλλὰ δένδρον μὲν πεσὼν κλάεται καὶ ποιητῆς μεγαλόφωνος πολλὰ ἐπ' αὐτῷ λέγει, σὺ δὲ

φύλλα τοσαῦτα ἐπεμῶν οὐ δακρύεις. φέρε εἶπω σοι τὸν ἐπιτάφιον τῆς κόμης· ὧ καλλοὺς ἀκρόπολις, ὧ ἔρωτος ἄλσος, ὧ ἄστρα κεφαλῆς.

ιζ'. Ἔστιν ἕαρ καὶ κάλλους καὶ ῥόδου, ὁ δὲ μὴ⁵ χρυσάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος ἐν οὐ μένουσι μέλλων καὶ βραδύνων ἐν ἀπιούσιν· φθονερός γὰρ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἄνθους ὠραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μὴδὲν μέλλε, ὧ φθεγγόμενον ῥόδου, ἀλλ' ἕως ἕξεσσι καὶ ζῆς, μετάδος ἡμῖν ὧν¹⁰ ἔχεις.

ιη'. Μαλακώτερον διετέθης ὑπὸ τῆς σανδάλου θλιβεῖς, ὡς πέπεισμαι, δειναὶ γὰρ δακεῖν σάρκας ἀπαλὰς αἰ τῶν δερμάτων καινότητες. διὰ τοῦτο ὁ Ἀσκληπιὸς τὰ μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα¹⁵ καὶ πάσης τοιαύτης τύχης ἰᾶται ῥαδίως, ταῦτα δὲ ἔα διὰ τὸ ἐκούσιον, ὡς ἀνοία μᾶλλον ἢ ἐπηρεία δαιμόνων γενόμενα. τί οὐκ ἀνυπόδετος βαδίζεις; τί δὲ τῇ γῆ φθονεῖς; βλαυτία καὶ σανδάλια καὶ κρηπίδες καὶ πέδιλα νοσοῦντων εἰσὶ φορήματα ἢ γερόντων.²⁰ τὸν γοῦν Φιλοκτῆτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς καὶ χυλὸν καὶ νοσοῦντα, τὸν δὲ ἐκ Σινώπης φιλόσοφον καὶ τὸν Θηβαῖον Κράτητα καὶ τὸν Αἰάντα καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀνυποδέτους καὶ τὸν Ἰάσωνα²⁵ ἐξ ἡμισείας· λέγεται γὰρ τὸν Ἀναυρον αὐτοῦ διαβαίνοντος ποταμὸν ἐνσχεθῆναι τὴν κρηπίδα τῷ ρεύματι καὶ Ἰάσων οὕτως ἠλευθέρωτο τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον τύχη τὸ δέον διδαχθεῖς, οὐ γνώμη ἐλό-

ιη'. Μαλακώτερον — λέγεται γὰρ ὡς τὸν Ἀναυρον διαβαίνοντα αὐτοῦ τὸν ποταμὸν ἐνσχεθῆναι ἢ κρηπίς τῷ ρεύματι ἐς ἀντίληψιν τῆς ἰλῦος γενομένης καὶ Ἰάσων — πῶν, καὶ τὸ ἔχνος προσκνηθήσομεν πάντες. ὧ ῥυθμοὶ — ἐρριμμένον.

17, 18 = 35, 22. p. 929, 922.

μενος, καὶ ἀπῆει καλῶς σεσυλημένος. μὴδὲν ἦτω σοι μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῆς·³⁵⁰ δέξεται τὴν βᾶσιν ἢ κόμης ὡς πῶν. ὧ ῥυθμοὶ ποδῶν φιλτάτων, ὧ καινὰ ἄνθη, ὧ γῆς φυτεύματα, ὧ φιλήματα ἐρηρειασμένα.⁵

ιδ'. Πωλεῖς σεαυτὴν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι καὶ παντὸς εἰ τοῦ διδόντος· καὶ γὰρ οἱ κυβερνηταὶ οὕτως σου πίνομεν ὡς τῶν ποταμῶν, οὕτως ἀπτόμεθα ὡς τῶν ῥόδων· μὴ δὴ αἰδοῦ τῷ εὐκόλῳ, ἀλλὰ σεμνύνου τῷ ἐτοίμῳ, καὶ γὰρ ὕδωρ πᾶσι πρόκειται¹⁰ καὶ πῦρ οὐχ ἐνὸς καὶ ὁ ἥλιος δημόσιος θεός. τὸ μὲν οἰκημᾶ σου κάλλους ἀκρόπολις, οἱ δὲ ἐσιόντες ἱερεῖς, οἱ δὲ στεφανούμενοι θεωροί, τὸ ἀργύριον φόροι. τῶν ὑπακούοντων ἠδέως βασίλευε καὶ ἔτι προσκυνῶ.¹⁵

ιε'. Καὶ τῷ Διὶ, ὅτε ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ ὄρει τῇ Ἰδη, ἄνθη ἀνήκεν ἢ γῆ λατὸν τε καὶ ὑάκινθον καὶ κρόκον, ῥόδα δὲ οὐ παρῆν, πότερα ὡς μόνης Ἀφροδίτης κτήματα, παρ' ἧς καὶ ταῦτα ἔδει τὴν Ἥραν δανείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κεστὸν ἔδανείσατο,²⁰ ἢ ὡς οὐκ ἂν κοιμηθέντος τοῦ Διός, εἰ καὶ ταῦτα παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καὶ καθεύδειν τὸν Δία; ὅταν δὲ πνέῃ ῥόδα, ἀνάγκη δῆπου πᾶσα καὶ ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἀργυπνεῖν ἠδέως, ἢ γὰρ εὐωδία δεινὴ πᾶσαν ἠσυχίαν ἐξοικίσει. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω²⁵ Ὀμήρω καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσία, σὺ δὲ ἀγροίκως ἐποίησας μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις καὶ σωφρο-

ιδ'. Πωλεῖς σεαυτὸν· καὶ γὰρ — ῥόδων. ἐκείνοις με ἀρέσκες, ὅτι καὶ γυμνὸς ἔστηκας καὶ δίδως ἐς κρείσιν σεαυτὸν, δὲ μόνον κάλλους ἰδίον ἔστι παρηρησίαν εὐτυχοῦντος. μὴ δὴ αἰδοῦ — οὐχ ἐνὸς καὶ ἄστρα πάντων καὶ ὁ ἥλιος — βασίλευε καὶ λάμβανε καὶ ἔτι προσκυνῶ.

19, 20 = 69, 32. p. 946, 927.

νήσασα ἐν οὐ σώφροσιν. ἢ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐχρῆν σοι συμπαρεῖναι τινα ἢ ἐμὲ ἢ τὸν Δία, πλὴν εἰ μὴ προεθυμήθης, ὧ καλῆ, τὸν στέφανον τοῖς στέροισι προσαραγοῦσα καινῷ μοιχῷ συμπλακῆναι.

5 κα'. Οὐσα ξανθὴ τί ῥόδα ζητεῖς; καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις, ὡς ἐκεῖνα. τί λαμβάνεις ἄνθος μετὰ μικρὸν οὐκ ὄν; τί δὲ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς
351 πυρὶ; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς Κολχίδος ὁ ὄσμος, ὃν ἔπεμψε τῇ Γλαύκῃ, ῥόδα εἶναι πεφαρμαγμένα, καὶ
10 διὰ τοῦτο ἐκαύθη λαβοῦσα. εἰ τε γὰρ τὰ ῥόδα τερπνᾶ, μὴ παρευδοκίμειω τὰς καλὰς, εἰ τε εὐώδη, μὴ ἀντιπνεύω, εἰ τε ἀκύμορα, μὴ φοβείτω. ἢ γὰρ σὴ κεφαλὴν λειμῶν πολλὰ ἄνθη φέρων ἐστίν, ἃ μῆτε
15 φέρους ἄπεισι καὶ χειμῶνος μέσου φύεται καὶ δρεψαμένων οὐ λύεται.

κβ'. Ἡ καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἔλλιπὲς φοβουμένη φραδαῖναι ὃ οὐκ ἔχει ἢ φύσις, ἢ δὲ καλῆ οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπικτήτων ἀρκούσα
20 ἑαυτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὀλόκληρον· ὀφθαλμῶν δὲ ὑπογραφή καὶ κόμης προσθέσεις καὶ γραφαὶ παρειῶν καὶ χειλέων βαφαὶ καὶ εἰ τι ἐκ κομμωτικῆς φάρμακον καὶ εἰ τι ἐκ φύκους δολερὸν ἄνθος, πρὸς ἐπανόρθω-

κα'. Οὐσα τις ξανθὴ — τί μεταλαμβάνεις ἄνθους — φοβείτω. ἐμοὶ μὲν οὐδενὶ ἄλλω δοκεῖ προσοικεῖναι φύλλα ῥόδων λυθέντων ἢ πίπτουσιν· οἱ πολλοὶ γὰρ τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτετειχισμένοις, ἐπεὶ τὴν παρουσίαν τῆς ἡδονῆς αὐτῶν ὁ μέλλων φόβος νικᾷ. ἢ δὲ σὴ — λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψαις μοι κἄν ἕνα βόστρυχον ἐκτεμῆν· εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτως πνέων, ἔσῃ χαριζομένη ῥόδα μαρανθῆναι μὴ δυνάμενα.

κβ'. Ἡ καλλωπιζομένη — πεπίστευκας σεαυτῇ καὶ τεθάρρηκας, διὰ — τὰ πρόσωπα, οὐδὲ ἐν ταῖς κηρίαις τέταξαι γυναιξίν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀδόλωσ καλαῖς οἶαι — φάρμακα.

21, 22 = 38, 40. p. 929, 931.

σιν τοῦ ἐνδεοῦς εὐρέθη· τὸ δὲ ἀκόσμητον ἀληθῶς καλόν, ὥστε εἰ μάλιστα πεπίστευκας σεαυτῇ, διὰ τοῦτο σε μάλιστα ἀγαπῶ μαρτύριον τὸ ἄπραγμα ἠγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ κονιάς τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ἀδόλωσ εἰ καλῆ, οἶαι καὶ αἱ
5 πρότεραι ἦσαν, ὧν χρυσὸς ἦρα καὶ βοῦς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φύκος καὶ ὁ κηρὸς καὶ τὸ ταραντινίδιον καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαὶ πέδαι Θαῖδος καὶ Αἰίδος καὶ Ἀρισταγόρας φάρμακα.
10

κγ'. Εἰ μὲν δέη χρημάτων, πένης εἰμί, εἰ δὲ φιλίας καὶ χρηστοῦ τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ δεινὸν τὸ μὴ ἔχειν, ὡς σοὶ πρὸς αἰσχύνην τὸ μισθοῦ φιλεῖν· ἑταίρας μὲν γὰρ ἔργον προσ-
15 ἰεσθαι τοὺς τὰς σαρίσσας ἔχοντας καὶ τὰς σπάθας ὡς ἐτοιμῶς διδόντας, γυναικὸς δὲ ἐλευθέρας πρὸς τὸ βέλτιστον αἰεὶ βλέπειν καὶ τὸ χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον, ὡς βούλει, καὶ πείθομαι· πλεῖν κέλευσον· ἐμβαίνω. πληγὰς ὑπομείναι· καρτεροῦ. ῥῖψαι τὴν ψυχὴν· οὐκ ὀκνῶ. δραμεῖν διὰ πυρός·
20 οὐ κῆρομαι. τίς ταῦτα πλούσιος ποιεῖ;

κδ'. Ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε μὲν ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐχ ἐνὶ θεῷ, ἀλλὰ πολλοῖς ὁμοίος

ἄμα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ
25 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρον δὲ Ποσειδάωνι,

ὅτε δὲ ἐνησχημόναι τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ καὶ
352 πρὸς τοὺς ἑταίρους ἠγροῖωτο, ἔλαφος καὶ κύων ἐνομίετο καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὄμματα οὐδαμοῦ· σῆς μὲν γὰρ ὀργίζονται καὶ κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῷ θηρία, καλὸς δὲ ἄν-
30 θρωπος καὶ μὴ γελάσας λυπεῖ, μήτοι γε σκυθροπότερος ἑαυτοῦ γενόμενος. οὐ πρόπει δὲ οὐδὲ ἠλίφ

23, 24 = 45, 54. p. 934, 940.

τὸ πρόσωπον νεφέλη καλύπτεσθαι. τίς ἢ κατήφεια αὐτῆ, τίς ἢ νύξ, τί τὸ στυγνὸν σκότος; μειδιάσον, κατάστηθι, ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

κέ. Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα
5 ἄλλην βλέπειν. τοῦτου δὲ αἰτιον ἢ τοῦ θυμοῦ ἔιστα-
σις ἀκριβῶς σου συγχέουσα τὴν τοῦ προσώπου
χάριν· μὴ δὴ μεταποίει τὴν γνώμην μηδὲ ἄγριον
βλέπε. οὐδὲ γὰρ τὴν σελήνην ἔτι λαμπρὰν δοκοῦμεν,
ὅταν ἢ συννεφής, οὐδὲ τὴν Ἀφροδίτην καλὴν, ὅταν
10 ὀργίζεται ἢ δακρύνῃ, οὐδὲ τὴν Ἥραν βοῶπιιν, ὅτε
χαλεπαίνει τῷ Διὶ, οὐδὲ τὴν ἄλα διαν, ὅτε ταράττεται.
ἢ δὲ Ἀθηναῖα καὶ ἔροψε τὸν αὐλὸν ὡς τὸ πρόσωπον
αὐτῆς συγχέαντα. ἦδη καὶ τὰς Ἑρινῦς Εὐμενίδας κα-
λοῦμεν, ὡς τὸ σκνυθροπὸν ἀρουμένας, καὶ ταῖς ἀκάν-
15 θαις τῶν ῥόδων χαίρομεν, ὅτι ἐξ ἀγρίου θάμνου καὶ
λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδότης γελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις.
ἄνθος δὲ ἔστι καὶ γυναικί ἢ τοῦ προσώπου γαλήνη.
μὴ τραχεῖα γίνου, μὴ φοβερά, μὴ ἀποστεροῦ τὸ
κάλλος, μὴ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτὴν, ἃ ταῖς καλαῖς
20 ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω,
τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγ-
μένον· εὗγε, ὅτι ἀπεστράφης.

κς. Κελεύεις μοι μὴ βλέπειν ἀγῶ σοι μὴ βλέ-
πεσθαι. τίς τοῦτο κελεύει νομοθέτης; τίς δὲ καὶ
25 ἐκεῖνο; εἰ δὲ μηδέτερον κεκώλυται, μήτε ἑαυτὴν
ἀφαιροῦ τῆς ἐς ἐπίδειξιν εὐδοκίμησεως, μήτε ἐμὲ
τῆς ἐς τέρψιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει „μὴ πίης“,

κέ. Ἐχθές σε — ἀπεστράφης· ἢ γὰρ ἐμίσησας ἢ
ἐφοβήθης ἢ οὐκ ἐγνώρισας ἢ μετενόησας.

κς. Κελεύεις — παῦσον ὀδοιπόρον, ἔν τὸ σὲν ἄστρον
ἀπώλεσεν.

οὐδὲ ὀπώρα „μὴ λάβης“, οὐδὲ λειμῶν „μὴ προσέλ-
θης“. ἔπου καὶ σὺ τοῖς νόμοις καὶ διψῶντα παῦσον.

κς. Ὡς δύσερί σοι καὶ φιλόνεικον τὸ κάλλος·
ἀμελούμενον μᾶλλον ἀνθεῖ, καθάπερ τῶν φυτῶν
ὅσα τῇ φύσει θαρροῦντα καὶ τῆς τῶν γεωργῶν ὀλι- 5 353
γωρίας μὴ χροῖζοντα· οὐχ ἵππον ἀναβαίνεις, οὐκ ἐς
παλαιστραν ἀπαντᾷς, οὐχ ἠλίφ δίδως σεαυτὸν, ἀλλ'
ἀύχηρὸς περὶ καὶ ὄντων καὶ σεαυτῷ μαχόμενος.
ἐξηπάτησαι· καλὸς εἶ, κἂν μὴ θέλῃς, καὶ πάντα
ἐλκεῖς τῷ Μίαν ἀμελουμένῳ, ὥσπερ οἱ βότρους καὶ 10
τὰ μῆλα καὶ εἰ τι ἄλλο αὐτόματον καλόν. οὕτω καὶ
ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα καὶ ἢ Ἀφροδίτη βουκό-
λων ἦρα καὶ ἀγροίκων καὶ ἢ Δημήτηρ τῶν τὰ ἀστεῖα
οὐκ εἰδότην. οὐδεὶς οὐδὲ ἀστέρης εἶδε κοσμουμέ-
νους οὐδὲ ὄρνιθας, οὐδὲ ἵππους καλλωπιζομένους 15
χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι λαυθάνειν μηχανωμένους [τοῦ
ξφου] τὸ γαῦρον.

κη. Τὴν καλὴν ἀπὸ τοῦ τρόπου δεῖ ποιῆσθαι

κς. Ὡς δύσερι — δίδως ἑαυτὸν· ἄνθος γὰρ ἢ βαφὴ
τοῖς καλοῖς· ἀλλ' ἀύχηρὸς — καλόν· ὁ μὲν γὰρ καλλω-
πισμὸς ἑταιρικὸν καὶ πάντα δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασ-
σομένην εὐμορφίαν ὡς πανουργίας ἐγγύς, τὸ δὲ ἀκέραιον
καὶ ἄκακον καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνων ἴδιον τῶν αὐτῶ δε-
ξαμένων τὸ κάλλος. οὕτω καὶ ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα
καὶ Ἀφροδίτη βουκόλων καὶ ῥέα ἀγροίκων καὶ Δημήτηρ
τῶν τὰ ἀστη οὐκ εἰδότην, ὅτι πάν ἀληθέστερον τοῦ δε-
δολωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς — οὐδὲ λέοντας οὐδὲ
ὄρνιθας, ὁ δ' ἵππους καλλωπίζων χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι ἢ
ταινίαις λαυθάνει λυμαινόμενος τοῦ ζ. τ. γ. καὶ τέχνη παρα-
διδὸν τὸ ἄσκημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα.

κη. Τὴν καλὴν — ξένων πολλὰς· εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε,
ἐπὶ συνθήκαις γενέσθω τὸ πρᾶγμα· ἢ ἀμφοτέροι μένωμεν,
ἢ μετ' ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐδέ γιν' οὗτο· γνώθι
οὐν, ὡς γενέσθαι μὲν ἰχθύς ξένος οὐκ ἀνέχεται, χαίρει δὲ

τῶν ἐραστῶν τὸν κατάλογον, οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους, καὶ γὰρ ξένος ἐπιεικῆς δύναται γενέσθαι καὶ πολίτης κακός, ὅσα καὶ τοῦ φρονεῖν ἐγγύτερός ἐστιν. ὁ μὲν οὖν ἐγχώριος οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ παντὸς τοῦ μένοντος, ὃ τὸ ἐδραῖον ἀνάγκη πρόσεστιν, ὁ δὲ ξένος ἔοικε τοῖς ὀξυτάτοις θεοῖς Ἥλιω καὶ ἀνέμοις καὶ ἄστροις καὶ Ἐρωτι, ὑφ' ὧν κἀγὼ πτηνὸς γενόμενος δεῦρο ἐλήλυθα κινηθεὶς προφάσει κρεῖττονι. μή μου τῆς ἱεσίας ὑπερίδης· οὐδὲ τὸν Πέλοπα ἢ Ἰπποδάμεια ἠτίμησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον, οὐδὲ ἢ Ἐλένη τὸν δι' αὐτὴν παρόντα, οὐδὲ ἢ Φύλλις τὸν ἐκ θαλάττης (ἤκουτα), οὐδὲ ἢ Ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. ἤδεσαν γάρ, ὡς παρὰ μὲν τῶν ἐγχωρίων μίαν πόλιν λαμβάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλὰς. καὶ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος καὶ σὺ τοῦ κάλλους, οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς αὐτὰ ἀπήλθομεν, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατήλθε, καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἠδέως, ὡς τὴν τῶν ἄστρον οἱ πλεοντες. εἰ δ' ἔμοι τὸ ξένον εἶναι οὐ γίνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδῶν, μηδὲ σοὶ κἀλυμα ἔστω πρὸς τὸ συνεῖναι τοῖς ἐρώσιν. ταχύ γ' ἂν φυγάδα εἴλου νυμφίον, ὥσπερ Ἀδραστός τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Τυδέα, οὓς γαμβροὺς ἐποίησατο ἐπὶ τῆς βασιλείας τὴν ἔκτισιν. μὴ λακώνιζε, ὃ γύναι, μηδὲ μιμοῦ τὸν Λυκούργον, ξενηλασίαν γὰρ ἔρωτος οὐκ ἔχει.

μεταβολαῖς τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί γὰρ ἄλλο αἱ πατρίδες ἢ μέτρα δειλὰ ἀγεννῶν νομοθετῶν ὄροισι καὶ πύλαις διαγραφόντων τὰ οἰκεία, ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρώμεθα ὑπερβαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας; καὶ μὴν — ἔκτισιν. μή τις ἀποκλείει καὶ ξένον πῦρ (οὐκ) ἐναῦσαι ἐθέλοντα, ἀλλὰ τὸ κἀρόμενον σβέσαι; μὴ λακώνιζε — ἔχει.

κθ'. Τὰ μὲν σὰ ὄμματα φιλῶ, τὰ δὲ ἐμὰ οὐ φιλῶ, τοῖς μὲν γὰρ σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα, τοῖς δὲ δεινὴν περιεργίαν· ἀναίσχυντά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἐώρακεν ἅπαξ. οὐκ ἀφέστηκεν οὖν μου τῆς ψυχῆς λέγοντα· οὐκ εἶδες τὴν εὐκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἦκε, ἀνάβηθι, ἀλλὰ καὶ κλαῦσον καὶ γράψου καὶ δεήθητι. ἢ δὲ εὐ μάλα πείθεται, παρακούειν μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων, καὶ γὰρ μὴ βουλομένην σύρουσιν ἔξω καὶ βιάζονται ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν. ἀμέλει πρὶν ἔρωτα ἐς γῆν καταπτῆναι μόνον τὸν ἥλιον ἠπίστατο καλὸν ἢ ψυχὴν καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν, γευσαμένη δὲ ὄρας ἀνθρωπίνης ἔκαμε καὶ τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν, ἐς δὲ θητεῖαν μετήχθη πικρῶν.

λ'. Τὸ μὲν ἔργον ἔν, ἂν τε ἐπὶ ἀνδρὸς ἂν τε ἐπὶ μοιχοῦ γένηται, τὸ δὲ τῷ κινδύνῳ σφαλερώτερον τῇ χάριτι μεῖζον· οὐχ οὕτω γὰρ εὐφραίνει τὸ φανερόν τῆς ἐξουσίας ὡς τὸ ἀπόρητον τῆς ἡδονῆς, πᾶν δὲ τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ Ποσειδῶν ὑπῆλθε πορφύρῳ κύματι καὶ βοὶ Ζεὺς καὶ χρυσῷ ὕδατι καὶ δρόκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν, ἀφ' ὧν Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἡρακλῆς καὶ οἱ ἐκ

κθ'. Τὰ μὲν πείθεται, πείθεται δὲ — πικρῶν, ἧς ἔργα θυραυλῆαι καὶ χαμαικοιτῆαι καὶ ἡ πρὸς θάλασσαν καὶ χειμῶνα ἐντίταξις καὶ (ἢ) „ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σὲ“ πρὸς τὸν ἀντεραστὴν μάχη. τούτων δὲ εἰ πάντων σὺ τὸ φάρμακον ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀθάνατα καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς μνήμη ἀντιλαβοῦσα ἀγήρω· ἂ μὲν γὰρ δώσεις, κοινὰ καὶ ῥάδια τοῦ θηλέος παντός, ἂ δὲ κτήση ἀντὶ τούτων οὐδ' ἂν εἴποιμι, ὅσα· εὐνοια καὶ μνήμη καὶ νύξ, ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ γίνεται.

μοιχείας θεοί. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ τὴν Ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἠδέως, ὅτε αὐτῇ συνῆι λάθρα, τὴν γὰρ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν ἐς κλοπὴν μοιχείας.

λα'. Ὁ μοιχὸς καὶ πείσας σφαλερώτατον ἀνά-
λωμα καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυγχάνων, τῆς μὲν γὰρ
εὐπραγίας κίνδυνος ὁ νόμος, τῆς δὲ λύπης μισθὸς
ὁ ἔρως. φοβείσθαι δὲ ἄμεινον τυχόντα ὧν βούλεται
τις ἢ ἀνιάσθαι ἀμελούμενον.

לב'. Τὰ μὲν ὄμματά σου διανγέστερα τῶν ἐκ-
10 πομάτων, ὡς δύνασθαι δι' αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν
355 ἰδεῖν, τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα εὐχρον ὑπὲρ
αὐτὸν τὸν οἶνον, τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χιτώνιον ἀντι-
λάμπει ταῖς παρειαῖς, τὰ δὲ χεῖλη βέβαπται τῷ φό-
δαν αἵματι, καὶ μοι δοκεῖς καὶ τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς
15 ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι Νυμ-
φῶν μία. πόσους ἰστᾶς ἐπειρομένους; πόσους κατέ-
χεις παρατρέχοντας; πόσους μὴ φθερξαμένη καλεῖς;
ἐγὼ πρῶτος, ἐπειδὴν ἴδω σε, διψῶ καὶ ἴσταμαι μὴ
θέλων, τὸ ἔκπωμα κατέχων· τὸ μὲν οὐ προσάγω
20 τοῖς χεῖλεσι, σοῦ δ' οἶδα πίνων.

λγ'. Ἐξ ὕελου μὲν τὰ ἐκπώματα, αἱ δὲ σαὶ
χεῖρες ἀργυρᾶ αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσᾶ, ὡς τού-
τοις τὸ βλέπειν ὑγρῶς παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων
εἶναι· ὥστε ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἕα τὰ
25 τε ἄλλα καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ σφαλερῷ τῆς ὕλης φόβον,
ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὄμμασιν, ὧν καὶ ὁ Ζεὺς
γενεσάμενος καλὸν οἰνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ

λγ'. Ἐξ ὕελου — ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν
ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ διείδēs, καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς
ἐστηκόσι, τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα τῇ τε ἄλλῃ
ὑγρότητι εὐφραίνειν ἔοικε καὶ τῇ συνέσει τῶν φιλημάτων.
ὥστ' ἐκεῖνα — ἀμπέλους.

31, 32, 33 = 60, 25, 24. p. 943, 924, 923.

βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε, μόνου δὲ
ἐμβαλοῦσα ὕδατος καὶ τοῖς χεῖλεσι προσφέρουσα
πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα καὶ οὕτως δίδου τοῖς
δεομένοις. ἔστι γὰρ ἀνέραστος οὐδεὶς οὕτως, ὡς
ποθεῖν ἔτι τὴν Διονύσου χάριν μετὰ τὰς τῆς Ἀφρο- 5
δίτης ἀμπέλους.

λδ'. Οὐκ οἶδα, τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω· τὴν
κεφαλὴν; ἀλλ' ὦ τῶν ὀμμάτων. τοὺς ὀφθαλμούς;
ἀλλ' ὦ τῶν παρειῶν. τὰς παρειάς; ἀλλὰ τὰ χεῖλη
με ἐπάγεται καὶ δεινῶς κἀκεῖ κεκλεισμένα μὲν δι' 10
εὐνοσίμια, ἀνοιχθέντα δὲ δι' εὐωδία.

λε'. Ἡ Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν, ἡ Ἀθήα ὄρι-
θας, ἡ Εὐρώπη τὰ ἐξ ἀγέλης, ἡ Ἀντιόπη ὅσα ὄρεια,
ἡ Ἀμυμώνη ὅσα θαλάττια, οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα
μύθους ἐποίησαν παράγοντες τὴν ἀλήθειαν ψυχα- 15
γωγία ψευσμάτων. λάβε, λάβε καὶ σὺ τὸν ἀκκισμὸν
ἀφελοῦσα τοῦ μεγαλογνώμονος καὶ τὴν εἰρωνείαν
ἀφείδα τοῦ σώφρονος, ἵνα κἀγὼ Ζεὺς γένωμαι
καὶ Ποσειδῶν, διδοὺς μὲν ἃ θέλεις, ἃ δὲ θέλω
λαμβάνων. 20

λς'. Μὴ ὑποδήση ποτέ, μηδὲ κρύψης τὰ σφυρὰ 356

λδ'. Οὐκ οἶδα — εὐωδία· εἰ δὲ καὶ ἀποδύση, ἀστρά-
πτειν τὰ ἔνδοι οἶμαι· Φειδία καὶ Λύσιππε καὶ Πολύκλειτε,
ὡς ταχῶς ἐπαύσασθε· οὐ γὰρ ἂν πρὸ τούτου τι ἄγαλμα
ἄλλο ἐποίησατε. εὐ μὲν ἔχεις τῆς χειρὸς ἐξόχως, εὐ δὲ τῆς
τῶν στέρνων εὐρύτητος, εὐ δὲ τοῦ περὶ τὴν γαστέρα ὀυθμοῦ.
τὰ δὲ ἄλλα οὐκ οἶδα, πῶς εἶπω. μάχεται τὸ κάλλος καὶ
τοῦ Πριαμίδου δικαστοῦ. φεῦ, γένωμαι τίς; ταῦτ' ἐπαι-
νέσω; καὶ μὴν ἐκεῖνα ἀμείνονα. ἐκείνοις δᾶ τὴν κρίσιν;
καὶ μὴν ἀνθέλκει με ταῦτα. ἐπίτρεπον ἄψασθαι καὶ ἀπο-
φαινομαι.

λς'. Μὴ ὑποδήση — ἐκ τῆς θαλάττης, οὕτω καὶ τὰς
Δευκιπλίδας. ἐτοίμους ἔχε τοὺς πόδας τοῖς βουλομένοις

34, 35, 36 = 65, 26, 67. p. 945, 921, 946.

ἐψευσμένοις καὶ δολεροῖς δέμασιν, ὧν ἀπατηλὸν τὸ κάλλος ἐν τῇ βαφῇ. εἰ μὲν γὰρ λευκὸν φοροῖς, συγγεῖς τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα, τὸ γὰρ ὅμοιον ἐν τῷ ὁμοίῳ οὐ φαίνεται, εἰ δὲ ὑακίνθινον, τῷ μέλανι λυπεῖς, εἰ δὲ φοινικοβαφῇ, φοβεῖς, ὡς ῥέοντος ἐκεῖθεν ποθεν αἵματος. εἰ δὲ σου καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐφαίνετο, καὶ πολὺ κρείττων ἂν ἦς, ἐμπίπτουσα ὅλη ταῖς τῶν ὁρώντων θήραις. ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων μερῶν ποιῶν τινα, εἰ θέλεις, φειδῶ καὶ μήτε σκέπης αὐτοῖς φθονήσης, μήτε προβλημάτων τῶν ἀναγκαίων, τοὺς δὲ πόδας κατάλιπε γυμνοὺς ὡς θειρῆν, ὡς παρειάς, ὡς κόμας, ὡς καὶ ὄντα καὶ ὄμματα, ὅπου μὲν γὰρ τι ἡμαρτήθη τῇ φύσει, σοφισμάτων δεῖ πρὸς τὴν βλάβην, ἵνα κρύψῃ τὸ ἐλλιπὲς ἢ τέχνη, ὅπου δὲ ἄρκει τὸ κάλλος ἐπιδειξεί οἰκεία, περιττὰ τὰ φάρμακα. θάρσησον σεαυτῇ καὶ πίστευσον τοῖς ποσίν· τούτων φείσεται καὶ πῦρ, τούτων καὶ θάλαττα, κἂν ποταμὸν θιλήσης περᾶσαι, στήσεται, κἂν κρημνοὺς ὑπερβῆναι, λειμῶνας δόξεις πατεῖν. οὕτω καὶ τὴν Θέτιν ἀργυρόπεζαν εἶπεν ὁ πάσας ἀκριβῶς εἰδὼς τὰς κάλλους ὑπεροχάς, οὕτω καὶ τὴν Ἀφροδίτην γράφουσαν οἱ ζωγράφοι τὴν ἀνασχούσαν ἐκ τῆς θαλάττης. μὴ βασάνιζε, ὦ καλή, τὸ πόδε, μηδὲ κρύπτει οὐδὲν ἔχοντας τοῦ λαθεῖν ἄξιον, ἀλλὰ βιάδιζε μαλακῶς καὶ κατάλιπε σεαυτῆς ἔχνος, ὡς μέλλουσα τι χαρίζεσθαι καὶ τῇ γῇ.

λξ'. Ὁ Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς Ἀφροδίτης αἰτιάσασθαι, τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέμψατο;

φιλεῖν καὶ μηδὲ χρυσοῦ δέου. μισῶ τὰς πέδας, ὧν ἡ πολυτέλεια τιμωρία· διαφέρει δὲ ἢ χρυσοῦ τινα ἢ σιδήρου δεδέσθαι; πλὴν εἰ μὴ τούτου ἐκεῖνο καὶ κάλλιον, ὅτι μετ' εὐφροσύνης ἀνιῶ.

ἐν δὲ μόνον δυσχεραίνειν ἔφη, ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη λάλον καὶ τῷ ψόφῳ ὀχληρόν, εἰ δὲ ἀνυπόδετος ἐβάδιζεν, ὥσπερ ἀνέσχεεν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἂν ποτε ἠτύρησε σκωμμάτων οὐδὲ κομφοδίας ὁ ἀλιτήριος, καὶ μοι δοκεῖ μηδὲ μοιχευομένη διὰ τοῦτο μόνον λαθεῖν, ὅτι πάντα ὁ Ἡφαιστος ἔγνω τὰ κερυμμένα, τοῦ σανδαλίου διαβαλόντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος, σὺ δὲ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἔοικας βουλευέσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσίν, ὡς ἐτέχθης καὶ φεύγουσα τοῦ Μῶμου τὰ ἐγκλήματα. ὦ ἄδεται πόδες, ὦ κάλλος ἐλεύθερον, ὦ τρισευδαίων ἐγὼ καὶ μακάριος, εἰς πατῆ με.

λη'. Ὁ τοῖς ἄλλοις ἐπίρρητον δοκεῖ καὶ μέμψεως ἄξιον, ὅτι ἀναίσχυντος εἶ καὶ θρασεῖα καὶ εὐκόλος, τοῦτο μάλιστα ἐγὼ σου φιλῶ. καὶ γὰρ ἵππους θανατάζομεν τοὺς φρονήματι χρωμένους καὶ ὄρνιθας τοὺς μὴ νεύοντας κάτω. οὐδὲν οὖν οὐδὲ σὺ καινὸν

λη'. Ὁ τοῖς — τῶν ἵππων θανατάζομεν τοὺς αὐτῶν συνιέντας καὶ λεόντων τοὺς φρονήματι χρωμένους — πολὺ κρείττων τῶν βασιλείων, εἰ γε ὑμᾶς μὲν φιλοῦμεν, ἐκεῖνους δὲ φοβούμεθα. μισθώματα λαμβάνεις — ἢ δὲ Ἑλένη καὶ ποιμέσι. καὶ κισσαροδοῖς χαρίζῃ· οὐ μέλλεις πρὸς τὸν Ἀπόλλω βλέπουσα; σὺ δὲ μηδ' αὐλητῶν ἀπόσχου, καὶ γὰρ Μουσῶν ἢ τέχνη, μηδὲ δούλων — ἐλεύθερον. μηδὲ τῶν ἀμφὶ κνηγέσια καὶ θήρας [ἐχόντων] αἰσχύνεσθαι τὴν Ἀφροδίτην, ὦ καλή· μηδὲ ναυτῶν — θαλάττης· ἀλλὰ μηδὲ τῶν μισθοῦ στρατευομένων· ἀπόδου δὲ τούτους τοὺς ὑπερηφάνους. πένησι μὲν γὰρ μηδὲ ἀντείτης ποτέ· ἀκούουσι αὐτῶν οἱ θεοί. τὸν μὲν γέροντα τίμησον διὰ τὴν σεμνότητα, τὸν δὲ νέον δίδαξον, ὡς ἄρτι ἀρχόμενον, τὸν ξένον, ἂν σπεύδῃ, κατάσχε. ταῦτα καὶ Τιμαγόρα καὶ Λαῖς καὶ Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον, ὧν κατ' ἔχνη καὶ σὺ βαινεις. εἰδύια χοῦσθαι πᾶσι (πᾶσι) σεαυτὴν παρέχεις καὶ τὴν σὴν σοφίαν ἐπὶ καιροῦ τῶν ἔργων ἔχουσα. οὔτε γὰρ — ῥήματα.

ποιεῖς, εἰ γυνὴ οὐσα πολλῶν ὄρα κρατοῦσα ὑψηλόν τε ὄρα καὶ μετέωρον βαδίξεις, εἶπερ τις ἐστὶ καὶ κάλλους ἀκρόπολις πολὺ κρείττων τῶν βασιλείων. μισθώματα λαμβάνεις· καὶ γὰρ ἡ Δανάη χρυσόν. 5 καὶ στεφάνους δέχη· τοῦτο μὲν καὶ Ἄρτεμις ἡ παρθένος. καὶ γεωργοὺς παρέχεις σεαυτὴν· ἡ δὲ Ἑλένη καὶ ποιμέσι καὶ κισσαροδοῖς· μηδὲ δούλων καταφρονήσης, ἵνα κἄν διὰ σέ δοκῶσιν ἐλεύθεροι, ἀλλὰ 10 μηδὲ ναυτῶν· ταχέως μὲν ἀπλάσιν, ἀλλ' ὁ Ἰάσων οὐκ ἄτιμος ὁ πρῶτος κατατολήσας θαλάττης· οὔτε γὰρ πῦρ θερμὸν οὕτως ὡς σου τὸ ἄσθμα, οὔτε αὐλὸς ἡδὺ ἄκουσμα οὕτως, ὡς τὰ σά ῥήματα.

λθ'. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξη; ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. ἔφευγε καὶ Ἀριστείδης, ἀλλ' ἐπανήρχετο, 15 καὶ Ξενοφῶν, ἀλλ' οὐ δικαίως, ἔφευγε καὶ Θεμιστοκλῆς, ἀλλ' ἐτιμᾶτο καὶ παρὰ βαρβάρους, καὶ Ἀλκιβιάδης, ἀλλὰ καὶ παρετείχιζε τὰς Ἀθήνας, καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' ὁ φθόνος αἴτιος. φεύγει καὶ θάλαττα, ὅταν ὑφ' ἡλίῳ ἐλαύνηται, καὶ ὁ ἥλιος, ὅταν 20 νύξ καταλαμβάνη, φεύγει καὶ μετόπισθον χειμῶνος προσελθόντος καὶ χειμῶν ἀπεισιν ἕαρος διώκοντος, καὶ συνελόντα εἰπεῖν αἱ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν ἐπιδημία τῶν νεωτέρων καιρῶν εἰσὶ φυγάδες. ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δῆμητραν φεύγουσαν καὶ Διό- 25 νυσον μετοικοῦντα καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας

λθ'. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξη; οὐκοῦν οὐδὲ ἀναπνεῖν, οὐδὲ κλάειν, οὐδὲ ἄλλα, ὅσα ἡ φύσις. ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. μὴ με διώξης τῶν θυγῶν, ὡς τῆς πατρίδος ἡ τύχη, μηδὲ ὀνειδίσης πράγμα αὐτόματον, οὐ τὸ λαμπρὸν (ἐν τῷ) ἀλόγῳ τῆς δυνάμεως. — ἔφευγε — ἀλλὰ δακρύων καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἰκετεύοντας αἰδοῦς. ἀνάστησον — κατελήλυθα.

ἀλωμένους, ὅτε καὶ τὸν Ἑλέον ἐστήσαντο βωμόν, ὡς τρισκαιδεκάτου θεοῦ, οὐκ οἴνου σπένδοντες αὐτῷ, ἀλλὰ δακρύων. ἀνάστησον καὶ σὺ τὸν βωμόν καὶ κακῶς πράττοντα ἐλέησον ἄνθρωπον, μὴ δις γένωμαι 5 φυγὰς καὶ τῆς πατρίδος στερηθεὶς καὶ τοῦ πρὸς σέ ἔρωτος σφαλῆς· ἐὰν γὰρ ἐθελήσης, κατελήλυθα.

μ. Ἡ πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χεῖλη καὶ τὴν 358 παρειὰν ὑπογράφουσα κάλυμα φιλημάτων, κατηγορεῖ δὲ καὶ γῆρας τοῦ προσώπου, ὑφ' οὗ πελιδὸν μὲν τὸ στόμα, ὄυσή δὲ ἡ παρειὰ καὶ ἔξωρος. ἴσχε 10 δὴ χρωματοποιεῖν καὶ μηδὲν ἐπιποιεῖ τῷ κάλλει, μὴ καὶ γράψωμαι σε γῆρας ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

μα'. Ἀθηνοδώρῳ. Οἱ ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν, σὺ δ' ἀκοὴν σπάσας ἐρᾶς Ἰωνικοῦ μειρακίου οἰκῶν Κόρινθον· τουτὶ δὲ μαντικὸν φαίνεται τοῖς 15 οὔπω εἰδόσιν, ὅτι νοῦς ὄρα.

μβ'. τῷ αὐτῷ. Εἰ κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, καὶ τοὺς πελαργούς, ἐπειδὴν παριόντας ἡμᾶς κροτῶσιν, ἡγοῦ δῆμον τοσοῦτῳ σωφρονέστερον τοῦ Ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν. 20

μγ'. Τὸ ἐρῶντα καρτερεῖν σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐρασθῆναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικὰ ἄνδρες οὐχ οἱ μὴ τρωθέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν.

μδ'. Ἀθηναίδι. Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα, τὸ δὲ ἐρῶντι δοκεῖ Πλάτωνι, σοὶ δὲ 25 καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸς μὲν οὐδεὶς, Αἰαὶς δέ, οἶμαι, ἐπῆνει.

με'. Διοδώρῳ. Τὰς ἀπυρρήνους ροῖὰς Ἐρυθραῖ κηπεύουσιν οἰνοχοοῦσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν βοτρυῶν οἱ εὖ πράττοντες· δέκα σοὶ τούτων τραγῆ 30 σας ἐπεμψα, χρῶ δὲ αὐταῖς σιτούμενος μὲν ὡς οἶνον, μεθύων δὲ ὡς σίτῳ.

μς'. Εὐ πεποίηκας στρωμνῆ χρησάμενος τοῖς ῥόδοις· ἢ γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημείου μέγα τῆς πρὸς τὸν πέμψαντα τιμῆς, ὥστε κἀγὼ σου δι' αὐτῶν ἠψάμην, καὶ γὰρ ἔστιν ἐρωτικά καὶ πα-
 5 νοῦργα καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δέ, μὴ οὐδ' ἠσυχίαν ἤγαγεν, ἀλλ' ἠνώχλει σοι καθεύδοντι, ὥσπερ τῇ Δανάῃ ὁ χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλω χαρίζεσθαι, τὰ λείψαντα αὐτῶν ἀντίπεμψον μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνου, ἀλλὰ καὶ σοῦ.

10 μς'. Εἰ Λάκαινα ἦσθα, ὦ καλή, Ἐλένης ἂν ἐμνημόνευσας καὶ τῆς νεώς, εἰ Κορινθία τῶν Λαίδος κώμων, εἰ Βοιωτία, τῶν Ἀλκμήνης γάμων, εἰ τῶν ἐξ Ἑλίδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπος δρόμον; οὐκ ἐξήλωσας τὴν ἐκ θεάτρον γαμηθεῖσαν; οὐκ ἐθανύμα-
 359 15 σας τὸν Ἀλφειόν; οὐκ ἐπιες τοῦ νυμφίου; ἢ δὲ Τυρῶ τῷ Ἐνιπεὶ ἐπενήξατο καὶ Αἰγαίῳ ἐπὶ θάλατταν (ἐλθοῦσα) συνεπλάκη. ἦν γὰρ ἀγαθὴ καὶ μεγάλων ἐραστῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μὴδὲ Θεσπιακῆ τις εἶναι, πάντως γὰρ ἂν τῷ Ἑρωτι ἔθνες, μὴδὲ
 20 Ἀττικῆ, τὰς γὰρ παννυχίδας καὶ τὰς ἐορτάς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα οὐκ ἂν ποτε ἠγνόησας. ἀλλ' εἰ καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θεομώδοντος ποταμοῦ παρθένων, ἀλλὰ καὶ ταύτας λόγος νεανίσκοις συμπλέεσθαι καὶ τίκτειν ἐκ κλοπῆς. ἀλλὰ μὴ
 25 Θραττα καὶ Σιδωνία; καὶ μὴν καὶ τούτων ἕως ἠψατο, καὶ ἢ μὲν τῷ Νυσίῳ συνεπλάκη, ἢ δὲ τῷ Βοιωτῷ Διί. ἔοικα εὐρηκέναι σε, εἰ μὴ κακός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν· Δαναός σοι πατὴρ καὶ χεῖρ ἐκείνη καὶ λῆμα φοινικόν· ἀλλὰ κἀκείνων τις τῶν
 30 ἀνδροφόνων παρθένων νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσατο. οὐχ ἰκετεύω σε, οὐ δακρύω, πλήρωσον τὸ δροῦμα, ἵνα μου ψαύσης κἂν ξίφει.

μη'. Καὶ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἔλειν, κἀγὼ δυστυχῆς οὕτως, ὡς μηδὲ παρ' ἄλλον λαβεῖν, καὶ πάννυ χεῖρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων, ἵνα παύσῃ μὴδὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῷ μιᾶρῷ τοῦ τρόπου κακοδοξίας, τὸ μὲν γὰρ
 5 ἐμὸν μιᾶς ἔργον ἡδονῆς, τὸ δὲ σὸν κοινὸν ἐς διαβολὴν τῆς παρὰ πάντων αἰτίας.

μθ'. Ἐπεμψά σοι σῦκα ἡρινά, θανμάξοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἦδη ἢ τὸ ἔτι.

ν'. Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο; τίς ἢ
 10 τυραννίς; ἔλκεις με ἀπὸ τῶν ὀμμάτων καὶ σύρεις μὴ θέλοντα, ὥσπερ τοὺς πλέοντας ἢ Χάρυβδις ἀνερόφει. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, οἷς τις ἄπαξ ἐνσχεθεῖς καταδύεται. τοῦτο μὲν οὖν οὐκ εἶχεν ἢ Χάρυβδις· ἐμπρόθεσμον ἐκείνο
 15 τὸ νανάγιον καὶ μικρόν τις ἀναμείνας σωτηρίας ἠπόρει δένδρον εὐρῶν ἐν πελάγει, ὃ δὲ ἐς ταύτην ἄπαξ τὴν θάλατταν καταρροεῖς οὐκ ἔτι ἐξέρχεται.

να'. Κλεονίδη. Ἡ Σαπφῶ τοῦ ῥόδου ἐρῶ καὶ στεφανοὶ αὐτὸ ἀεί τιμι ἐγκωμίω τὰς καλὰς τῶν παρθένων
 20 ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα, ὁμοιοὶ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὴν ἀποδύση σφῶν τὰς ὠλένας. ἐκείνο μὲν οὖν εἰ καὶ κάλλιστον ἀνθέων, βραχὺ τὴν ὄραν, παρέπεται γὰρ τοῖς αὔοις ἐννεάσαν τῷ ἦρι, τὸ δὲ σὸν εἶδος ἀεὶ τέθηλεν, ὅθεν ὀφθαλμοῖς ἐμμειδιᾶ
 25 καὶ παρειαῖς οἶον τι ἔαρ τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους.

νβ'. Νικήτη. Οὐ τὸ ἐρᾶν νόσος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐρᾶν, εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὄρᾶν τὸ ἐρᾶν τυφλοὶ οἱ μὴ ἐρῶντες.

νγ'. Τὴν νεφέλην τῶν ὀφρῶν ἀφαιρεῖν ἄμεινον, ὡς μηδὲν κατηφές εἶη σοι περὶ τὴν ὄραν, αὐτῶν τε
 30 γὰρ τῶν ὠρῶν ἠδίους αἱ ἀνειμένα καὶ γελῶσαι, καὶ τοῦ κάλλους ἡδονὴν ὥσπερ ἐκ κατόπτρου ἐμφαίνει τὰ

τῆς περὶ τῷ προσώπῳ γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέριτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κάκεινό που κατὰ Πινδάρου τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μητέρα.

νδ'. Εἰ καμὲ φεύγεις, ἀλλ' ὑπόδεξαι καὶ τὰ ῥόδα ἀντ' ἐμοῦ, καὶ σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ' αὐτῶν, καὶ γὰρ ἔστιν ἰδεῖν μὲν καλὰ, οἷαν τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμὴν, ἄψασθαι δὲ μαλακὰ καὶ πάσης στρωμνῆς ἀπαλώτερα ὑπὲρ τὸν Βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν Τυρίαν πορφύραν, καὶ γὰρ εἰ σπουδαῖα ἐκεῖνα, ἀλλ' οὐ πνεὶ καλόν. ἐντειλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρὴν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν καὶ ἀνδρῖσασθαι, ἂν ἐφῆς, καί, οἶδα, ἀκούσεται. ᾧ μακάρια, οἷαν γυναικὰ περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρεσβεύσατε καὶ πείσατε, ἐάν δὲ παρακούῃ, κατακαύσατε.

νε'. Οὕτως τὰ ῥόδα Ἔρωτος φυτά, καὶ γὰρ νέα, ὡς ἐκεῖνος, καὶ ὑγρά, ὡς αὐτὸς ὁ Ἔρως, καὶ χρυσοκομοῦσιν ἄμφω καὶ τᾶλλ' αὐτοῖς ὅμοια τὰ ῥόδα τὴν ἄκανθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει, τὸ πυρρὸν ἀντὶ δάδων, τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται, χρόνου δὲ οὔτε Ἔρως οὔτε ῥόδα οἶδεν, ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ τῆς κάλλους ὁπώρα καὶ τῆς ῥόδων ἐπιδημία. εἶδον ἐν Ῥώμῃ τοὺς ἀνθοφόρους τρέχοντας καὶ τῷ τάχει μαρτυροῦντας τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς, ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως· εἰ μὲν οὖν ἄψη ταχέως τῶν ῥόδων, μένει, εἰ δὲ μελλήσεις, ἀπελήλυθε. μαραινεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων, ἂν βραδύνη. μὴ μέλλε, ᾧ καλή· συμπαίξωμεν, στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις, συνδράμωμεν.

νς'. Ἀπέκλειόν σοι τὰ ὄμματα. πῶς σοι; εἶπω ὡς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρουρὰν λαθῶν ἐνδον εἶ. λέγε, τίς σε ἐσῆγαγεν, εἰ μὴ τι τὰ ὄμματα (παρεῖδεν). ἦν ἄρα πάθος ἐρωτικὸν καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς γενόμενον, ἦγε πάλα μὲν μόνα ἐνεθυμείτο, ἃ ἤθελε, καὶ περὶ τὰ κάλλιστα ἐσπουδάκει φιλοσοφοῦσα, καὶ ἦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ οὐρανοῦ νοῦτα ὄραῖν καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα οὔσης οὐσίας πολυπραγματεῖν καὶ τίνες αἱ τοῦ παντός περὶοδοὶ καὶ τίς ἢ ταῦτα ἄρουσα ἀνάγκη, καὶ τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον ἠλίφ συνδραμεῖν καὶ σελήνῃ, συγκυδυνεύσαι μὲν ἀπιούσῃ, συνησθῆναι δὲ πληρουμένη τῷ τε ἄλλῳ χορῶ τῶν ἀστέρων συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν γῆν μυστηρίων, ἀφ' οὗ δὲ ἀνθρωπίνῳ πλησιάσασα ἔρωτι ἐάλω κάλλους ὄμμασι, πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων περὶ ἐν τοῦτο ἐσπουδάκε, καὶ ὅσον ἂν τῆς ἔξω μορφῆς σπάσῃ, τοσοῦτον ἐνδον συντίθησι καὶ μνήμη ταμιεύεται, τὸ δὲ ἔσω παρελθὸν πῶς μὲν ἔστιν ἐν ἡμέρᾳ, νύκτωρ δὲ ὄναρ γίγνεται.

νς'. Πέπεισαι μὲν, ὡς εἰκάζειν ἔχω, τοῦ δὲ ἔργου τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς. εἶτα πρᾶγμα ἀποδιδράσκεις, ἀφ' οὗ τις φίλος γίγνεται; οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη καλῶν τὰ Ὀμήρου ἔπη τὸν Νιρέα, τὸν Ἀχιλλέα ἐς Τροίαν ἄγοντος; οὐκ ἐντεῦθεν Ἀρμόδιοι καὶ Ἀριστογείτονες, οἳ γε φίλοι καὶ μέχρι τῶν ξιφῶν; ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ Ἀδμήτῳ καὶ Βοάγγῳ ἐθήτευσεν; ὁ δὲ Ζεὺς οὐ τὸν Γανυμήδην ἤρπασεν, ᾧ χαίρει καὶ πρὸ τοῦ νέκταρος; μόνου γὰρ ὑμεῖς οἱ καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ὡς πόλιν. μὴ φθονήσης ἐραστοῦ σεαυτῷ δοῦναι μὲν ἀθανασίαν οὐκ

ἔχοντος, τὴν δὲ αὐτοῦ ψυχὴν προτείνοντος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἔτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάτῃς τοῦτο νυνί. εἰ δὲ πλέκω τὸν βρόχον, ἀπάνθρωπε, οὐκ ἀφαιρήσεις;

5 νή. Ἐπαινώ σε ἀντισοφισζόμενον τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτοντα τὰ γένεια, ὃ γὰρ ἀπῆλθε φύσει, τοῦτο μένει τέχνη, ἡδίστη δὲ ἡ τῶν ἀπολλυμένων ἀνάκτησις, ὥστ' εἰ ἐμοὶ συμβουλευόντι πείθοιο, τῇ μὲν κεφαλῇ κόμα καὶ μελέτω σοι τῶν βοστρύχων, ὡς
10 τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἡρέμα, τοὺς δὲ τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι, καθάπερ φησὶν Ὀμηρος τοὺς Εὐβοεῖς ὀπισθεν κομᾶν — κεφαλὴ γὰρ ἀνθοῦσα ἡδίων παρὰ πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ, εἶπερ γε δεῖ καὶ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλῆν
15 ὄρασθαι μηδὲ ἀκόσμητον — τὰ δὲ γένειά σοι ψιλὰ ἔστω καὶ μηδὲν ἐνοχλεῖτω τῷ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέλη μήτε ἀχλύς. ὡς γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα κεκλεισμένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ γένεια καλοῦ κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαίραις λεπταῖς εἴτε ἄκροις
20 δακτύλοις εἴτε ῥύμμασι καὶ πόαις εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, πράττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτω γὰρ ἔση μιμούμενος τοὺς ἀγήρωσι θεοῦς.

νθ'. Ἐχθρὸς συγκλείσας τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῇ σκαοδαμύξει πολὺν ἡγούμην τὸν χρόνον· ἀμέλει
25 τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν· „τί δὲ αὐτῆς ἐπελάθεσθε; τί δὲ τὴν φρουρὰν ἐξελίπετε; ποῦ δέ ἐστι καὶ τί γέρονε; κἂν τοῦτο αὐτὸ μὲνύσατε.“ νομίσας δὲ ἀκούειν ἀπῆλθον ἐνθα σε ὄψεσθαι φόμην καὶ τοῦτο ἐκείνο ἐξήτουν ὡς ἠσπαγμένην. τί
30 οὖν μέλλω ποιεῖν, ἐὰν ἐξελάσῃς ἐς ἀγρόν, ὡς πέρουσι, καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς καταλίπῃς; ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν

ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν μήτε ὄραν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἔψεσθαι σοι νομίζω τὴν πόλιν ἐξιούσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἐλκομένους ὑπὸ τῆς θεᾶς. τί γὰρ ἐνταῦθα μόνοι ποιοῦσιν; εἰ δὲ κἀκεῖνοι κατὰ
χώραν μενοῦσιν, ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι
5 τοῦ Ἐρωτος ἐφόλιον· εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δεῖο, λήψομαι τὴν δίκελλαν, εἴτε κλᾶν, θεραπεύσω τὰς ἀμπέλους, εἴτε ἐπάγειν λαχάνους ὕδαρ, ὁδοποιήσω τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμὸς, ὡς σῆν γῆν μὴ γεωργεῖν; ἐν ἐξόμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς εἰθι-
10 σμένων, ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν μαστῶν ἄπτομαι.

ξ'. Πάντα με αἰρεῖ τὰ σά, καὶ ὁ λινοῦς χιτῶν, ὡς ὁ τῆς Ἰσίδος, καὶ τὸ καπηλεῖον, ὡς Ἀφροδίσιον, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὡς Ἦρας ὄμματα, καὶ ὁ οἶνος, ὡς
15 362 ἄνθος, καὶ τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφ' ὧν ὁχεῖται τὸ ποτήριον, ὥσπερ αἱ τῶν φύλλων τῶν ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκβολαί, κἀγὼ μὲν φοβοῦμαι, μὴ πέσῃ, τὸ δὲ ἔστηκεν ὀχυρῶς, ὡς γνώμη ἐρηρισμένου, καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίοις
20 ποτέ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίγνεται θερμότερον τῷ ἄσθματι, ἡδίων δὲ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκαλύτοις ὁδοῖς, ὥσπερ οὐκ οἴνω κεκραμένον, ἀλλὰ φιλήμασιν.

ξά'. Τίς σε, ὦ καλή, περιέκειρεν; ὡς ἀνόητος
25 καὶ βάρβαρος ὁ μὴ φειδόμενος τῶν Ἀφροδίτης δῶρων. οὐδὲ γὰρ γῆ κομῶσα ἡδὺ οὕτω θέαμα ὡς γυνὴ κατάκομος. φεῦ ἀναιδοῦς παλάμη· ὅντως πάντα τὰ ἐκ πολεμίων πέπονθας· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν οὐδὲ ἀιχμάλωτον περιέκειρα τιμῶν τὸ κάλλος ὡς οὐχ
30 ἡδέως ἀμελούμενον. ἀλλ' ἐπεὶ τετέλεσται τὰ δεινά, κἂν μήνυσον τὰς κόμας, ποῦ κείνται, ποῦ τέτμηται,

πῶς αὐτὰς ὑποσπόνδους λάβω, πῶς φιλήσω χαμαὶ
κειμένης. ὦ πτερά Ἑρωτος, ὦ κεφαλῆς ἀκροθίνια,
ὦ κάλλους λείψανα.

ξβ'. Ὅτε δὲ ἔκρινε καὶ τὰς θεὰς ὁ Ἀλέξανδρος,
5 οὐπω παρῆν ἢ ἐκ Λακεδαιμονος, εἰ δ' οὖν, μόνην
ἂν καλὴν ἀπεφῆνατο, ἦν αὐτὸς ἐβούλετο. ὅπερ οὖν
ἐκείνῳ τότε πρὸς τὴν κρῖσιν ἔλλιπῶς ἔσχεν, ἐμοὶ
νῦν ἐπανορθωθήσεται· μὴ κάμνετε, ὦ θεαί, μηδὲ
ἐφίξετε, ἔχω γάρ, ἰδού, τὸ μῆλον. λάβε, ὦ καλή, ἢ
10 καὶ νικᾷς τὰς θεάς, καὶ ἀνάγνωθι τὰ γράμματα. τὰ
τε ἄλλα καὶ ἐπιστολῇ τῷ μῆλῳ κέχρημαι· ἐκείνο
Ἑριδος, τοῦτο Ἑρωτος, ἐκείνο ἐσιώπα, τοῦτο φθέρ-
γεται. μὴ ῥίψης, μὴ φάγης· οὐδὲ ἐν πολέμῳ προ-
σβευτῆς παρανομεῖται. τί οὖν ἐπέσταλκα; αὐτὸ
15 ἐρεῖ· „Εὐίππη, φιλῶ σε.“ ὑπόγραφον ἀναγνοῦσα
„κἀγὼ σέ.“ δέχεται τὸ μῆλον καὶ ταῦτα τὰ γράμματα.

ξγ'. Ἐπυθόμην, ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σέ
ὅσα χροῆς ἀπέλαυνεν, ἐγὼ τε γὰρ ἐντειλάμην αὐτοῖς,
καὶ ὡς ἐκπιόντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δροσίου
20 κατέσχον τὴν ψυχὴν ἐξιοῦσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν.
καλῶς ἐποιήσατε, ὦ ῥόδα, ἀναβιάσαντα, καὶ δέομαι,
μείνατε, ἔστ' ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔγνωκα, εἴ τι
παρ' ἀλλήλων εἰλήφατε ἐς εὐωδίαν αὐτῇ καὶ ὑμεῖς
ἐς χρόνον.

25 ξδ'. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ἣ μέγα δὴ φρονεῖς,
οὐκ οἶδα, τί εἶπω· πότερον ἀγριότητα ἀντίπαλον
τῶν φύσεως ἐπιταγμάτων; ἢ φιλοσοφίαν ἀγροικία
πεφυρωμένην; ἢ αὐθάδη πρὸς ἡδονὰς δειλίαν; ἢ
σεμνὴν ὀλιγορῖαν τῶν τοῦ βίου τερπνῶν; ὅ τι δ' ἂν
30 ἢ καὶ δοκῇ τοῖς σοφισταῖς, δόξη μὲν ἐστὶ καλόν,
ἔργῳ δὲ ἀπανθρωπότερον. τί γὰρ δὴ μέγα, πρὶν
ἀπελθεῖν τοῦ βίου, νεκρὸν εἶναι σώφρονα; στεφά-

νωσαι, πρὶν ὅλως ἀπανθεῖν, καὶ χρῖσαι, πρὶν σαπῆ-
ναι, καὶ κτῆσαι φίλους, πρὶν ἔρημον γενέσθαι. καλὸν
νυκτὶ προλαβεῖν τὴν νύκτα ἐκείνην, πρὶν διψῆν,
πιεῖν, πρὶν πεινῆν, φαγεῖν. ποῖαν δοκεῖς ἡμέραν
σεαυτοῦ; τὴν χθές; τέθνηκε. τὴν τήμερον; οὐκ
ἔστι. τὴν ἐπιούσαν; οὐκ οἶδα, εἰ παρέσται σοι· καὶ
σὺ κἀκεῖνα τῆς τύχης.

ξε'. Ἐπικτήτῳ. Φοβοῦ δῆμον, παρ' ᾧ πολλὰ 363
δύνασαι.

ξς'. Χαρίτων. Μεινῆσεσθαι τῶν σῶν λόγων 10
οἶε τοὺς Ἕλληνας, ἐπειδὴν τελευτήσης· οἱ δὲ μηδὲν
ἔντες, ὅποτε εἰσίν, τίνες ἂν εἶεν, ὅποτε οὐκ εἰσίν;

ξζ'. Φιλήμονι. Τὸν τραγῳδὸν Διοκλέα, εἰ μὲν ἦδη
γινώσκεις, ἐπαινεῖς δῆπου, εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς
καλῶς ἐπαινουμένοις γράφε καὶ γενοῦ περὶ αὐτὸν 15
οἶον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

ξη'. Κτησιδήμῳ. Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν
ἀγαθὴ ἀκροάσις καὶ ἐξώροις, ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ἐς
ἐννοιαν τοῦ ἐρᾶν ὡσπερ ἀνηβηκότας. μὴ δὴ νόμιζε
σαντὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως· ἢ γὰρ 20
ξυνουσία τῶν τοιῶνδε ποιητῶν ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε
ἀφροδισίαν ἢ ἀναμνήσει.

ξδ'. Ἐπικτήτῳ. Οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέα μαίνου-
ται πληγέντες τὰ ὄτια κτύποις ὀργάνων. ἀλλ' ἐκεῖνα
μὲν κυμβάλων καὶ αὐλῶν ἔργα, σέ δὲ οὕτως ἐκπλήτ- 25
τουςιν Ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὡς ἐκλανθάνεσθαι,
τίς εἶ καὶ τίνων γέρονας.

ο'. Κλεοφῶντι καὶ Γαίῳ. Ὑπὲρ ὧν ἐπεστείλατε,
τὰ μὲν ἦδη γέρονε, τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται· ἐγὼ γὰρ
Ἀήμιος ὦν πατρίδα ἑμαυτοῦ καὶ τὴν Ἰμβρον ἡροῦ- 30
μαι, συνάπτων εὐνοία καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις καὶ
ἑμαυτὸν ἀμφοτέραις.

οά'. Πλεισταρειαυῶ. Τὸ ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιτῶν ἔσμοι, βόσκουσι δὲ τὰς μὲν λειμῶνες, τοὺς δὲ οἰκίαι καὶ πόλεις, ἀνθεστιῶσί τε αἱ μὲν κηρίοις, οἱ δὲ ὀφιοποιῶ λαμπροῖ.
 5 εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ τραγῆμασιν ἐστιῶντες, τούτους δὲ ἠγάμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητῶν, ὧν εἰς καὶ Κέλσος οὗτος φάσαις παραδεδικώς τὸν ἑαυτοῦ βίου, ὥσπερ οἱ χρηστοὶ τέττιγες. ὡς δ' ἂν μὴ δρόσῳ, ἀλλὰ σιτίοις ἀληθινοῖς τραφεῖη, πεπ-
 10 στευκά σοι μελήσειν.

οβ'. Ἀντωνίνῳ. Οἱ πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεπαυμένων ἠγῶ φεύγοντες, σὺ δὲ οἰκίαν οἰκίεις, ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις, ὥσπερ οὐκ οὐσίαν,
 15 ἢ οὐσί μὲν, ἐκλελησμένοις δέ, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων ἔχεις.

ογ'. Ἰουλίᾳ Σεβαστῇ. Οὐδὲ ὁ θεσπέσιος Πλάτων τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηεν, εἰ καὶ σφόδρα ἐνίοις
 364 δοκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ φιλοτίμως πρὸς αὐτοὺς εἶχεν,
 20 ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικρὰς τε καὶ μέζους πόλεις τὸν Ὀρφέως καὶ Θαμύρου τρόπον, τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπέχετο τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου· φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις, φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει, καὶ βασκαίνει μὲν τις
 25 τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά, ἀ δὲ ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ ἐς τὰς ιδέας τῶν σοφιστῶν ἵεται καὶ οὔτε τῷ Γοργίᾳ παρήσει τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον γοργιάζειν πολλὰ
 30 τε κατὰ τὴν Ἰππίου καὶ Πρωταγόρου ἠγῶ φθέργεται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ Γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ Προδίκου Ἡρακλέα, ὅποτε ὁ Προδίκος τὴν κακίαν

καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν Ἡρακλέα καλούσας αὐτὸν ἐς βίου αἴρεσιν, Γοργίου δὲ θαυμασταὶ ἦσαν ἄριστοὶ τε καὶ πλείστοι· πρῶτον μὲν οἱ κατὰ Θετταλίαν Ἕλληνες, παρ' οἷς τὸ φηγορεύειν γοργιάζειν ἐπαυνημίαν ἔσχευ, εἶτα τὸ ξύμπαν Ἑλληνικόν, ἐν
 5 οἷς Ὀλυμπίασι διελέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς τοῦ νεῶ βαλβίδος. λέγεται δὲ καὶ Ἀσπασία ἢ Μιλησία τὴν τοῦ Περικλέους γλῶτταν κατὰ τὸν Γοργίαν θῆξαι, Κριτίας δὲ καὶ Θουκυδίδης οὐκ ἀγνοοῦνται τὸ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὄφρυν παρ' αὐτοῦ
 10 κειτημένοι, μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκεῖον ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δὲ ὑπὸ φώμης. καὶ Αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους, ὑπὲρ οὗ πρῶην ἐσπούδαζες ὡς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος, οὐκ ὄκνει γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς Θωρηγίας
 15 λόγῳ, φησὶ γὰρ που ᾧδε· „Θωρηγία Μιλησία ἐλθοῦσα εἰς Θετταλίαν ξυνήν Ἀντιόχῳ Θετταλῷ βασιλεύοντι πάντων Θετταλῶν.“ αἱ δὲ ἀποστάσεις αἱ τε προσβολαὶ τῶν λόγων Γοργίου ἐπεχωρίαζον πολλαχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ.
 20 πείθε δὴ καὶ σὺ, ᾧ βασιλεία, τὸν θαρσαλεώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς, μηδὲ ἐς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ Γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθεις, σὺ μὲν, οἷα σὺ σοφία καὶ μῆτις, οἶσθα, τί χρῆ ὄνομα θέσθαι τῷ τοιῷδε, ἐγὼ δὲ
 25 εἰπεῖν ἔχων οὐκ ἔχω.

I.

Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἄριστα μοι δοκοῦσι διεσκεφθαι φιλοσόφων

μὲν ὁ Τυανεύς καὶ Δίων, στρατηγῶν δὲ Βροῦτος ἢ
 ὅτε Βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρήτο, βασιλέων δὲ ὁ
 Θεσπέσιος Μάρκος ἐν οἷς ἐπέστελλεν αὐτός, πρὸς γὰρ
 τῷ κειρομένῳ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἔδρατον τοῦ ἥθους
 5 ἐντετύπωτο τοῖς γράμμασι, ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν
 Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ἐπέστελλεν, ὑπεραττικίζων
 δὲ καὶ ὑπερλαλαῶν ἐκπίπτει πολλαχού τοῦ πρέποντος
 ἐπιστολῇ χαρακτήρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τῶν ἐπι-
 10 στολῶν τὴν ἰδέαν ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας,
 συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσεως καὶ συγκρίσθαι μὲν
 πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἄβροῦ μὴ ἀπάδειν. ἐχέτω δὲ
 τὸ εὐσχημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι, εἰ γὰρ σχη-
 15 ματιοῦμεν, φιλοτιμεισθαι δόξομεν, φιλοτιμία δὲ ἐν
 ἐπιστολῇ μειρακιῶδες, κύκλον δὲ ἀποτορνεύειν ἐν
 μὲν ταῖς βραχυτέροις τῶν ἐπιστολῶν ξυγκρωσῶ, ἵνα
 τούτῳ γοῦν ἢ βραχυλογία ὠραίζοιτο ἐς ἄλλην ἠχῶ
 πᾶσα στενὴ οὖσα, τῶν δὲ ἐς μῆκος προηγημένων ἐπι-
 20 στολῶν ἐξαιρεῖν χρὴ κύκλους, ἀγωνιστικώτερον γὰρ
 ἢ κατὰ ἐπιστολὴν τοῦτο, πλὴν εἰ μὴ που ἐπὶ τελευ-
 τῆς τῶν ἐπεσταλμένων ἢ ξυλλαβεῖν δεῖοι τὰ προειρη-
 365 μένα ἢ ξυγκλεῖσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δὲ
 ἀγαθὴ μὲν ἠγεμῶν ἅπαντος λόγου, μάλιστα δὲ ἐπι-
 στολῆς· καὶ γὰρ διδόντες καὶ δεόμενοι καὶ ξυγκω-
 25 ροῦντες καὶ μὴ καὶ καθαρπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι
 καὶ ἐρωῶντες ῥᾶον πείσομεν, ἦν σαφῶς ἐρμηνεύσω-
 μεν· σαφῶς δὲ ἐρμηνεύσομεν καὶ ἔξω εὐτελείας, ἦν
 τῶν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ καινῶς φράσωμεν, τὰ
 δὲ καινὰ κοινῶς.

II.

30 Οἱ τὸν νόμον τῇ φύσει ἀνθομοιοῦντες ἀντικεῖ-
 σθαι μὲν ταῦτά φασι ἀλλήλοις, καθάπερ τὸ λευκὸν

τῷ μέλανι καὶ τὸ μακρὸν τῷ πυκνῷ καὶ τὸ μελιχρὸν
 τῷ πικρῷ καὶ τὸ ψυχρὸν τῷ θάλποντι, εἶναι δὲ φύ-
 σεως μὲν ἔργα ζῶα καὶ ἄστρο καὶ ποταμούς καὶ ἴδας
 καὶ πεδία καὶ ἰσθμούς καὶ πορθμούς καὶ καθάπαξ
 τὸ ὑπὲρ τέχνην, νόμου δὲ ἔργα τείχη καὶ νεώσοικοι 5
 καὶ ναῦς καὶ ἄσπις καὶ λῆμα καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ χεῖρα,
 καὶ τὰ μὲν τῆς φύσεως ἄφθαρτα εἶναι τὸν αἰὲ χρό-
 νον, τὴν τε θάλατταν μένειν, ὁπόση ἐγένετο, καὶ
 τὴν γῆν, ὁπόση ὠρίσθη, καὶ τὸν αἰθέρα, ὡς ἔφν,
 ἄστρο τε καὶ ὥρας, ὡς ἐκείνων κύκλος, καὶ τὸ ἐπὶ 10
 ζῶα δὲ αὐτῆς ἦκον φθείρεσθαι μὲν αὐτὰ τὰ τικτό-
 μενα, τὸ δὲ αἰὲ τίκτον παρέχειν τῇ φύσει τὸν τοῦ
 ἀκηράτου λόγον, τὰ δὲ τοῦ νόμου φθαρτά τε εἶναι
 καὶ (χρόνῳ) ἄλωτά, τείχη τε γὰρ καὶ ἱερὰ τὰ μὲν
 ἀλίσκεσθαι, τὰ δὲ φθείρεσθαι σὺν χρόνῳ, οἰκίαν 15
 δὲ τὴν εὖ κατεσκευασμένην δῆλον εἶναι, ὅτι οὐκ
 αἰὲ ἐστήξει καὶ τὸ ναυπηγηθὲν οὐκ εἶναι βέβαιον
 ὅτι μὴδ' ἢ θάλαττα βεβαία ἀνθρώποις, τεκτονικὴν
 τε καὶ χαλκευτικὴν πᾶσαν φθαρτά ἐργάζεσθαι τῷ
 νόμῳ, καὶ τὸν μὲν νόμον οὐκ ἂν δημιουργῆσαι ζῶον 20
 ἔμφυχον οὐδέν, οὐδ' ἄστρον, οὐδ' αἰθέρα, οὐδ' ἄλλο
 τι τῶν ὧδε θεσπεσίων καὶ μεγάλων, τὴν φύσιν δὲ
 ὁμοιοῦσθαι πολλαχού τοῖς τοῦ νόμου εἶδεσι, χωρία
 τε γὰρ ὀχυροῦν τείχεσιν ἀσφαλεστέροις τῶν ποιη-
 25 θέντων ἄντρα τε κισσηροφῆ κατανοιγνύναι ἠδῖω
 οἰκῶν καὶ που καὶ ἄγαλμα διδόναι πέτρα συμφνὲς
 σατυρικόν τι ἢ Πανὶ ὅμοιον, ὄρη τε καὶ σκοπιὰς
 ὁμοιοῦν ζῳοῖς, οἶον [τῆς] αὐτῆς ὁ ἐν Αἴμνῳ δράκων
 καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ λέων καὶ ἡ βούκρανος ἢ πρὸς Χίω,
 ἀγαλματοποιούσης τε κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰς νεφέ- 30
 λας ἐς εἶδη ζῳῶν ἀγούσης· βλέφαντι γοῦν ἐς αὐτὰς
 λύκοις τε ὁμοιοῦνται καὶ παρδάλεσι καὶ κενταύροις

καὶ ἄρμασι, καὶ οὐδὲ ὁ κύκλος τῆς σελήνης ἄσημος,
 ἀλλὰ κἀκεῖν τι ἐντετύπεται πρόσωπον οἷον γραφῆς
 ἀρρήτου· ἐμοὶ δὲ νόμος καὶ φύσις οὐ μόνον οὐκ
 ἐναντίω φαίνεσθον, ἀλλὰ καὶ ξυγγενεστάτω καὶ
 5 ὁμοίω καὶ διήκοντε ἀλλήλοιν· νόμος τε γὰρ παριτη-
 τέος ἐς φύσιν καὶ φύσις ἐς νόμον καὶ καλοῦμεν αὐτοῖν
 τὸ μὲν ἀρχήν, τὸ δ' ἐπόμενον, κεκληρώσθω δὲ ἀρ-
 χήν μὲν φύσις, νόμος δὲ τὸ ἐπεσθαι, οὔτε γὰρ ἂν
 νόμος ἐτειχοποιήσεν ἢ ὑπὲρ τείχους ὤπλισεν, εἰ μὴ
 10 φύσις ἔδωκεν ἀνθρώπων χεῖρας, οὔτ' ἂν ἡ φύσις (τι)
 τῶν ἐνεργούντων ἔδειξεν, εἰ μὴ τέχνη ἐνομίσθησαν,
 ἔδωκε τε φύσις μὲν νόμῳ θάλατταν αἰθέρα ἄστρα,
 νόμος δὲ αὐτῷ φύσει γεωργίαν ναυτιλίαν ἀστρονομίαν
 καὶ ὀνόματα κεῖσθαι ταῖς ὥραις, ἄγγυρόν τε καὶ
 15 χρυσὸν καὶ ἀδάμαντα καὶ μάργαρον καὶ τὰ ὧδε
 366 σπανιστὰ φύσις μὲν εὔρε, νόμος δ' ἐτίμησε. περὶ
 πῆσαις δ' ἂν καὶ τὰ ἀνθρώπου ὁμοίως ἔχοντα· φύσις
 μὲν ἐννοῦν δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ λογικὸν
 καὶ εὐφυῆ πάντα, νόμος δὲ παιδεύει καὶ ὀπλίξει καὶ
 20 ὑποδεῖ καὶ ἀμφιένυσιν, ἐπειδὴ γυμνὸς αὐτῷ παρὰ
 τῆς φύσεως πέμπεται, προτίθησι δὲ ὁ νόμος καὶ
 ἀρετῆς ἄθλα ἀνθρώποις, οἷον τιμῶν τὴν φύσιν. καὶ
 μὴ τὸν νόμον ἀφαιρώμεθα τὸν τοῦ ἀθανάτου λόγον,
 καὶ γὰρ εἰ καὶ φθαρτὰ ἐργάζεται, ἀλλ' ἀθάνατά γε
 25 αὐτὰ ποιεῖ, ὄνομα δὲ αὐτῷ τέχνη. ἡπίερον δὲ ἀπορ-
 ραγεῖσα νῆσος καὶ νήσῳ ξυμβαλοῦσα ἡπειρος καὶ
 Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπεσῶν οὐ φύσεως ταῦτα οὐδὲ
 νόμου ἔργα· ἔστι τι ἀμφοῖν μέσον, ὃ καλεῖται συμ-
 βεβηκός, ὅφ' οὐ ὁ νόμος ὁμοιοῦται φύσει καὶ φύσις
 30 μεταβάλλει ἐς νόμον.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ.

Σοφίαν ἠγάμεθα καὶ τὰ τοιαῦτα μὲν, οἷον φιλο- 2
 σοφῆσαι καὶ εἰπεῖν σὺν τέχνῃ, ποιητικῆς τε ἄψασθαι
 καὶ μουσικῆς καὶ γεωμετρίας, καί, νῆ Δία, ἀστρονο- 2
 μίας, ὀπόση μὴ περιττῆ· σοφία δὲ καὶ τὸ κοσμῆσαι
 στρατιάν, καὶ ἔτι τὰ τοιαῦτα, ἰατρικὴ πᾶσα καὶ 5
 ζωγραφία καὶ πλάσται καὶ ἀγαλμάτων εἶδη καὶ
 κοῖλοι λίθοι καὶ κοῖλος σίδηρος. βάνανσοι δὲ ὀπόσαι,
 δεδόσθω μὲν αὐταῖς τέχνη, καθ' ἣν ὄργανόν τι καὶ
 σκεῦος ὀρθῶς ἀποτελεσθήσεται, σοφία δὲ ἐς ἐκείνας
 ἀποκείσθω μόνως, ἃς εἶπον. ἔξαιρῶ κυβερνήτην τῶν 10
 βαναύσων, ἐπειδὴ ἄστρον τε συνίησιν καὶ ἀνέμων
 καὶ τῶν ἀδήλων ἄπτεται. ταῦτα μὲν ὦν ἐνεκά μοι 4
 εἰρηται, δειχθήσεται, περὶ δὲ γυμναστικῆς, σοφίαν
 λέγωμεν οὐδευμιᾶς ἐλάττω τέχνης, ὥστε ἐς ὑπομνή-
 ματα ξυντεθῆναι τοῖς βουλομένοις γυμνάζειν· ἡ μὲν 15
 γὰρ πάλαι γυμναστικὴ Μίλωνας ἐποίει καὶ Ἴππο-
 σθένας, Πουλυδάμαντάς τε καὶ Προμάχους καὶ
 Γλαῦκον τὸν Δημύλον, καὶ τοὺς πρὸ τούτων ἔτι
 ἀθλητάς, τὸν Πηλέα δήπου καὶ τὸν Θησέα καὶ τὸν
 Ἡρακλέα αὐτόν, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν πατέρων ἦττους μὲν 20
 οἶδε, θαυμασίους δὲ καὶ μεμνήσθαι ἀξίους· ἡ δὲ
 νῦν καθεστηκυῖα, μεταβέβληκεν οὕτω τὰ τῶν ἀθλη-

τῶν, ὡς καὶ τοῖς φιλογυμναστοῦσι τοὺς πολλοὺς ἀχθεσθαι.

2 Δοκεῖ δὴ μοι διδάξαι μὲν τὰς αἰτίας, δι' ἃς ὑποδέδωκε ταῦτα, ξυμβάλεσθαι δὲ γυμνάζουσί
5 τε καὶ γυμναζομένοις, ὅποσα οἶδα, ἀπολογήσασθαι τε ὑπὲρ τῆς φύσεως ἀκουούσης κακῶς, ἐπειδὴ παρὰ πολὺ τῶν πάλαι οἱ νῦν ἀθληταί· λέοντάς τε γὰρ βόσκει καὶ νῦν φανλοτέρους οὐδέν, τῶν τε κυνῶν καὶ ἵππων καὶ ταύρων ταῦτόν χρῆμα, καὶ τὸ ἐς
10 δένδρα δὲ αὐτῆς ἦκον ἄμπελοι τε ὅμοιοι ἔτι καὶ σκυκῆς δῶρα, χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ λίθων οὐδὲν παρήλλαξεν, ἀλλ' ὡς αὐτὴ ἐνόμισε, τοῖς πρότεροις ὅμοια φύει τὰ πάντα· ἀθληταῖς δέ, ὅποσαι
6 περὶ αὐτοὺς ἦσαν ποτε ἀρεταί, οὐχ ἡ φύσις ἀπηνέχθη (αὐτῶν), φέρει γὰρ δὴ ἔτι θυμοειδεῖς εὐειδεῖς ἀργίλους, φύσεως γὰρ ταῦτα, τὸ δὲ μὴ ὑγιῶς γυμνάζεσθαι, μηδὲ ἐξήρωμένως ἐπιτηδεύειν ἀφείλετο τὴν φύσιν τὸ ἑαυτῆς κράτος. καὶ ὅπως μὲν ξυνέβη ταῦτα, δηλώσω ὕστερον, πρῶτον δὲ ἐπισκεψώμεθα
20 δρόμου αἰτίας καὶ πυγμῆς καὶ πάλης καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἐξ ὅτου ἤρξατο ἕκαστα καὶ ἀφ' ὅτου παρακίσειται δὲ ἀπανταχοῦ τὰ Ἡλείων, δεῖ γὰρ πού τὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν ἀκριβεστάτων φράζειν.

3 Ἔστι τοίνυν ἀγωνίας ξυμπάσης τὰ μὲν κοῦφα
25 ταῦτα· στάδιον, δόλιχος, ὀπλίται, διάυλος, ἄλμα, (ἀκόντιον), τὰ βαρύτερα δὲ παγκράτιον, πάλη, πύκται, (δίσκος). πένταθλος δὲ ἀμφοῖν συνηρμόσθη· (τὸ) παλαῖσαι μὲν γὰρ καὶ δισκεῦσαι βαρεῖς, τὸ δὲ ἀκοντίσαι καὶ πηδῆσαι καὶ δραμεῖν κοῦφοί εἰσι. πρὸ μὲν δὴ
30 Ἰάσονος καὶ Πηλέως ἄλμα ἐστεφανοῦτο ἰδίᾳ καὶ δίσκος ἰδίᾳ, καὶ τὸ ἀκόντιον ἦρκει ἐς νίκην κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ἡ Ἀργῶ ἐπλει· Τελαμών μὲν

κράτιστα ἐδίσκευε, Λυγκεὺς δὲ ἠκόντιζεν, ἔτρεχον δὲ καὶ ἐπήδων οἱ ἐκ Βορέου, Πηλεὺς δὲ ταῦτα μὲν ἦν δεύτερος, ἐκράτει δὲ ἀπάντων πάλη· ὁπότ' οὖν ἠγωνίζοντο ἐν Αἴμνωφ, φασὶν Ἰάσονα Πηλεὶ χαρίζομενον συνάψαι τὰ πέντε καὶ Πηλέα τὴν νίκην οὕτω
5 8 συλλέξασθαι, πολεμικώτατόν τε νομισθῆναι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ διὰ τε τὴν ἀρετὴν, ἣ ἔχρητο ἐς τὰς μάχας, διὰ τε τὴν εἰς τὰ πέντε ἐπιτηδεύειν οὕτω πολεμικὴν οὖσαν, ὡς καὶ ἀκοντίζειν ἐν τοῖς ἄθλοις.

Δολίχου δὲ αἰτία ἦν ἡδε· δρομοκήρυκας ἐξ Ἀργα-
10 4 διάς ἐφοίτων ἐς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἀγγελιοι, καὶ ἀπειρήτο αὐτοῖς μὴ ἱππεύειν, ἀλλ' αὐτοῦργοῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰεὶ οὖν ἐν βραχεῖ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, (δολιχοδρόμους τοὺς) δρομοκήρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζε
15 τῷ πολέμῳ.

Στάδιον δὲ ὧδε εὖρηται· θυσάντων Ἡλείων
5 ὅποσα νομίζουσι, διέκειτο μὲν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ ἱερά, πῦρ δὲ αὐτοῖς οὐπω ἐνέκειτο. στάδιον δὲ οἱ δρομεῖς ἀπειχον τοῦ βωμοῦ καὶ εἰστήκει προδ' αὐτοῦ ἱερεὺς (ξύν)
20 λαμπαδίῳ βραβεύων, καὶ ὁ νικῶν ἐμπυρίσας τὰ ἱερά Ὀλυμπιονίκης ἀπήγει. ἐπεὶ δὲ Ἡλείοι θυσεῖαν, ἔδει
6 μὲν καὶ τοὺς ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων θυεῖν θεωροῦς, ὡς δὲ μὴ ἀργῶς ἡ πρόσοδος αὐτῶν γίγνοιτο, ἔτρεχον οἱ δρομεῖς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ στάδιον, οἷον καλοῦντες
25 τὸ Ἑλληνικόν, καὶ πάλιν ἐς ταῦτόν ὑπέστρεφον οἷον ἀγγέλλοντες, ὅτι δὴ ἀφίξειτο ἡ Ἑλλὰς χαίρουσα· ταῦτα μὲν οὖν περὶ διαύλου.

Οἱ δρόμοι δὲ (οἱ) ὀπλίται ποικίλοι μὲν, καὶ μά-
7 λιστα (οἱ) κατὰ Νεμέαν, οὓς ἐνόπλους τε καὶ ἱπλίους
30 ὀνομάζουσιν, ἀνάκειται δὲ τοῖς ἀμφὶ Τυδέα τοῖς ἐπτά. ὁ δὲ γε Ὀλυμπιακὸς ὀπλίτης, ὡς μὲν Ἡλείοι

φασιν, ἐτέθη διὰ ταῦτα· πόλεμον Ἠλεῖοι Ἀνυαίοις ξυ-
 νῆψαν οὕτω τι ἀκήρυκτον, ὡς μηδὲ τὰ Ὀλύμπια ἀνο-
 χὰς εἶναι, νικούντων δὲ αὐτῶν [Ἠλείων] κατ' (αὐτήν)
 τὴν τῶν ἄθλων ἡμέραν ὀπλίτης λέγεται τῶν ἀπὸ τῆς
 5 μάχης ἐσδραμεῖν ἐς τὸ στάδιον εὐαγγέλια ἀπάγων
 τῆς νίκης. ταυτὶ δὲ πιδανὰ μὲν, ἀκούω δ' αὐτὰ καὶ
 Δελφῶν, ἐπειδὴ πρὸς ἐνίας τῶν Φωκίδων (πόλεων)
 ἐπολέμησαν, καὶ Ἀργείων, ἐπειδὴ πολέμῳ συνεχεῖ
 πρὸς Λακεδαιμονίους ἐτίβοντο, καὶ Κορινθίων,
 10 ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐτῇ (τῇ) Πελοποννήσῳ καὶ ὑπὲρ τὰ ὄρια
 τοῦ Ἰσθμοῦ ἐπολέμου· ἐμοὶ δὲ ἕτερα περὶ (τοῦ)
 ὀπλίτου δοκεῖ· φημὶ γὰρ νενομίσθαι μὲν αὐτὸν ἐκ
 πολεμικῆς αἰτίας, παριέναι δὲ ἐς τοὺς ἀγῶνας πολέ-
 15 μου ἀρχῆς ἕνεκα, δηλοῦσης τῆς ἀσπίδος, ὅτι πέπαν-
 ται ἐκεχειρία, δεῖ δὲ ὄπλων. εἰ δὲ μὴ ὀρθνύμως
 ἀκούεις τοῦ κήρυκος, ὁρᾶς ὡς ἐπὶ πάντων (τελευταῖ)
 κηρύττει λήγειν μὲν τὸν τῶν ἄθλων ταμίαν ἀγῶνα,
 12 τὴν σάλπιγγα δὲ τὰ τοῦ Ἐνναλίου σημαίνειν προκα-
 λουμένην τοὺς νέους ἐς ὄπλα. κελεύει δὲ τουτὶ τὸ
 20 κήρυγμα καὶ τοῦλαιον ἀραμένους ἐκποδῶν ποι
 φέρειν, οὐχ ὡς ἀλειψομένους, ἀλλ' ὡς πεπανμένους
 τοῦ ἀλείφεσθαι. ἄριστος δὲ ὁ κατὰ Βοιωτίαν καὶ
 8 Πλάταιαν ὀπλίτης ἐνομιζέτο διὰ τε τὸ μῆκος τοῦ
 δρόμου διὰ τε τὴν ὄπλισιν ποδῆρη οὖσαν καὶ σκε-
 25 πάξουσαν τὸν ἀθλητὴν, ὡς ἂν εἰ καὶ μάχοιτο, διὰ τε
 τὸ ἐπ' ἔργῳ λαμπρῷ κείσθαι τῷ Μηδικῷ, διὰ τε τὸ
 νομίσαι ταῦτα Ἑλλήνας κατὰ βαρβάρων, καὶ μὴν
 καὶ διὰ τὸν νόμον τὸν ἐπὶ τοῖς ἀγωνιουμένοις κεί-
 μενον, ὡς νενόμικεν ἡ Πλάταια· τὸν γὰρ ἦδη παρ'
 30 αὐτοῖς ἐστεφανωμένον, εἰ ἀγωνίζοιτο αὐθις, ἐγγυη-
 τὰς ἔδει καταστήσαι τοῦ σώματος, θάνατος γὰρ
 ἡττωμένῳ προσετέτακτο.

Πυγμὴ δὲ Λακωνικὸν εὖρημα καὶ ἐς Βέρβουκας
 ποτε βαρβάρους ἤλθεν, ἄριστά τε αὐτῇ Πολυδεύκης 9
 ἐχορήτο, ὅθεν οἱ ποιηταὶ αὐτὸν ἐκ τούτων ἤδον. ἐπύ-
 κτευον δὲ οἱ ἀρχαῖοι Λακεδαιμόνιοι διὰ τὰδε· κρᾶνη
 Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν, οὐδ' ἐγκώριον ἡγοῦντο τῆν 5
 ὑπ' αὐτοῖς μάχην, ἀλλ' ἦν ἀσπίς ἀντὶ κράνου τῷ
 μετ' ἐπιστήμης φέροντι. ὡς οὖν φυλάττοντο μὲν τὰς 14
 κατὰ τοῦ προσώπου πληγὰς, πληττόμενοι δὲ ἀνέχοντο,
 πυγμὴν ἐπήσκησαν καὶ τὰ πρόσωπα οὕτω (στέγειν)
 ἐνεγυμνάζοντο. προιόντες δὲ μεθῆκαν τὸ πυκτεύειν καὶ 10
 τὸ παγκρατιάζειν ὁμοίως, αἰσχρὸν ἡγούμενοι διαγωνί-
 ζεσθαι ταῦτα, ἐν οἷς ἔστιν ἐνὸς ἀπειπόντος διαβεβλή-
 σθαι τὴν Σπάρτην ὡς μὴ εὐψυχον. ὦπλιστο δὲ ἡ 10
 ἀρχαία πυγμὴ τὸν τρόπον τούτον· ἐς στροφιὸν οἱ
 15 τέτταρες τῶν δακτύλων ἐνεβιβάζοντο, καὶ ὑπερέβαλ-
 λον τοῦ στροφιῶ τοσοῦτον, ὅσον εἰ συνάγουντο, πύξ
 εἶναι, ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἢ καθάπερ ξρυσμα
 ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δὲ αὖ μεθέστηκε,
 ῥινοὺς γὰρ τῶν πιωτάτων βοῶν δέψοντες ἱμάντα ἐργά-
 ζονται πυκτικὸν ὄξυν καὶ προεμβάλλοντα, ὁ δὲ γε 20
 ἀντίχειρ οὐ ξυλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τοῦ πλήττειν
 ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὡς μὴ πᾶσα ἡ
 χεὶρ μάχοιτο. ὅθεν τοὺς ἱμάντας τοὺς ἀπὸ τῶν
 συνῶν ἐκκρίνουσι τῶν σταδίων, ὀδυνηρὰς ἡγούμενοι
 τὰς ἀπ' αὐτῶν πληγὰς καὶ δυσιάτους. 25 16

Πάλῃ δὲ καὶ παγκράτιον ὡς ἐς τὸ πρόσφορον
 τῷ πολέμῳ εὖρηται, πρῶτον μὲν δηλοῖ τὸ Μαραθῶνι 11
 ἔργον διαπολεμηθὲν οὕτως Ἀθηναίοις, ὡς ἀρχοῦ
 πάλης φαίνεσθαι, προσόντος τούτου τῷ ἔργῳ, δεύ-
 τερον δὲ τὸ ἐν Θερμοπύλαις, ὅτε Λακεδαιμόνιοι 30
 κλασθέντων αὐτοῖς ξιφῶν τε καὶ δοράτων πολλὰ
 ταῖς χερσὶ γυμναῖς ἐπραξαν. ὁπόσα δὲ ἔστιν ἐν

ἀγωνίᾳ, προτετίμηται πάντων τὸ παγκράτιον, καίτοι συγκείμενον ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμαῖης, προτετίμηται δὲ παρ' ἑτέροις, ὡς Ἡλείοι γε τὴν πάλην καρτεράν νενομίκασι καὶ ἀλεγεινὴν κατὰ τοὺς ποίητάς, οὐ μόνον ἐπὶ ταῖς διαπλοκαῖς τῶν παλαισμάτων, αἷς δεῖ τοῦ σώματος ὑγροῦ καὶ εὐκόλου, ἀλλὰ καὶ τῷ (ἐν) προαγωνίᾳ ἀγωνίζεσθαι τρίς, ἐπεὶ δεῖ τοσοῦτων δὴ πτωμάτων. παγκράτιον γοῦν καὶ πυγμαῖην [καὶ πάλην] ἀκουτὶ στεφανοῦν δεινὸν ἡγούμενοι τὸν παλαιστὴν οὐκ ἀπελαύνουσιν, ἐπειδὴ ὁ νόμος τὴν τοιάνδε νίκην μόνη ξυγχωρεῖν φησι τῇ γυρᾷ καὶ ταλαιπώρῳ πάλη, καὶ σαφὴς ἔμοι γοῦν ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ νόμος οὕτω προστάττει· τοῦ γὰρ δὴ ἀγωνίσασθαι ἐν Ὀλυμπίᾳ δεινοῦ ὄντος χαλεπώτερον ἔτι τὸ γυμνάζεσθαι δοκεῖ. τὰ μὲν οὖν τῶν κούφων γυμνάζεται ὁ δολιχοδρόμος ὀκτώ που ἢ δέκα στάδια καὶ ὁ πένταθλος τι τῶν τριῶν, οἱ δρομεῖς δίαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω· τί δεινὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων; οὐδέν· ὁ γὰρ τρόπος τῶν γυμνασίων ὁ αὐτός, ἦν τε Ἡλείοι γυμνάζωσιν, ἦν τε ἕτεροι· ὁ δὲ βαρύτερος ἀθλητὴς γυμνάζεται μὲν ὑπὸ Ἡλείων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε μάλιστα ὁ ἥλιος τὴν ἰλὺν ἐν κοίλῃ Ἀρκαδίας αἶθει, κόνιν δὲ ἀνέχεται θερμότεραν τῆς Αἰθιοπῶν ψάμμου, καρτερεῖ δὲ ἐκ μεσημβρίας ἀρξάμενος. καὶ τούτων οὕτω ταλαιπώρων ὄντων τὸ ἐπιπονώτατον οἱ παλαισταὶ εἰσιν· ὁ μὲν γὰρ πύκτης, ἐπειδὴν ὁ τοῦ σταδίου καιρὸς ἦκη, τραθήσεται καὶ τρώσει καὶ προσβήσεται ταῖς κνήμας, γυμναζόμενος δὲ σκιὰν τῆς ἀγωνίας ἐπιδείξεται, καὶ ὁ παγκρατιαστὴς ἀγωνιεῖται μὲν πάντα τρόπον, ὅποσοι ἐν παγκρατίῳ εἰσίν, γυμνάζεται δὲ ἄλλοτε [καὶ] ἄλλον, πάλη δὲ ταῦτόν μὲν ἐν προαγωνίᾳ, ταύ-

τὸν δὲ καὶ ἐν ἀγωνίᾳ παρέχεται γὰρ ἑκατέρω πείραν, ὅποσα οἶδε καὶ ὅποσα δύναται, γυρὰ τε εἰκότως εἰρηται· γυρὸν γὰρ πάλης καὶ τὸ ὀρθόν, ὅθεν Ἡλείοι στεφανοῦσι τὸ γυμναστικώτατον καὶ μόνου τοῦ γεγυμνάσθαι.

Παρελθεῖν δὲ ταῦτα οὐχ ὁμοῦ πάντα (φασίν) ἐς τοὺς ἀγῶνας, ἐπ' ἄλλῳ δὲ ἄλλο εὐρισκόμενον τε ὑπὸ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἀποτελούμενον. ἦν μὲν γὰρ τὰ παλαιὰ Ὀλύμπια ἐς τὴν τρίτην ἐπὶ δέκα Ὀλυμπιάδα σταδίου μόνου, καὶ ἐνίκων ἐν αὐτοῖς Ἡλείοι τρεῖς, ἐπὶ τὰ Μεσσήνιοι, Κορίνθιοι, Λυμαῖος, Κλεωναῖος, ἄλλος ἄλλην Ὀλυμπιάδα, δύο δὲ οὐδεὶς ὁ αὐτός. ἐπὶ δὲ τῆς τετάρτης ἐπὶ δέκα δίαυλος μὲν ἤρξατο, Ἰππῆου δὲ ἐγένετο Ἡλείου ἢ ἐπ' αὐτῷ νίκη. (κατὰ δὲ τὴν) μετ' ἐκείνην δολίχου ἀγῶν καὶ ἐνίκα Σπαρτιάτης Ἀκαυθος. ἀνδρῶν δὲ πένταθλον καὶ ἀνδρῶν πάλην ἤσκησεν ἢ ὀργόη ἐπὶ δέκα Ὀλυμπιάσιν· ἐνίκα δὲ πάλην μὲν Εὐρύβατος Λουσιεύς, τὰ δὲ πέντε Λάμπις Λάκων. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὸν Εὐρύβατον Σπαρτιάτην γράφουσιν. ἢ δὲ τρίτη καὶ εἰκοστή Ὀλυμπιάς ἀνδρα ἤδη ἐκάλει πύκτην, καὶ ἐκρατίστευσεν ὁ Συμωναῖος Ὀνόμαστος [πυκτεύσας ἐνίκησεν] ἐπιγράψας τὴν Συμῶναν ἔργῳ καλῷ· ὅποσαι γὰρ πόλεις Ἰωνικαὶ τε καὶ Λύδιοι καὶ καθ' Ἑλλήσποντόν τε καὶ Φρυγίαν, καὶ ὅποσα ἔθνη ἀνθρώπων ἐν Ἀσίᾳ εἰσὶ ταῦτα ὁμοῦ ξύμπαντα ἢ Συμῶνα ὑπερεβάλετο καὶ στεφάνου Ὀλυμπικοῦ πρώτη ἔτυχεν. καὶ νόμους ἔγραψεν ὁ ἀθλητὴς οὗτος πυκτικούς, οἷς ἐχρῶντο οἱ Ἡλείοι διὰ σοφίαν τοῦ πύκτου, καὶ οὐκ ἤχθοντο οἱ Ἀρκάδες, εἰ νόμους ἔγραψεν αὐτοῖς ἐναγωνίους ἐξ Ἰωνίας ἦκων τῆς ἀβρᾶς. κατὰ δὲ τὴν τρίτην καὶ τριακοστὴν Ὀλυμπιάδα παγκράτιον μὲν ἐτέθη,

[μήπω τεθέν] *Αύγδαμης δὲ ἐνίκᾳ Συρακούσιος. μέγας δὲ οὕτω τις ὁ Σικελιώτης ἦν, ὡς τὸν πόδα ἰσόπηχυν εἶναι· τὸ γοῦν στάδιον ἀναμετροῦσθαι λέγεται τοσοῦ-*
 13 5 *τοις ἑαυτοῦ ποσίν, ὅσοι τοῦ σταδίου πήχεις νομίζον-
 τήν ὀρθόην καὶ τριακοστήν, ὅτε νικῆσαι μὲν Εὐτε-
 λίδαν Λακεδαιμόνιον, τήν δὲ ἰδέαν ταύτην μηκέτι
 ἀγωνίσασθαι παῖδα ἐν Ὀλυμπίᾳ. ὁ δὲ νικῆσας τὸ
 τῶν παιδῶν στάδιον κατὰ τήν ἔκτην καὶ τεσσαρακο-
 10 *στήν Ὀλυμπιάδα — τότε γὰρ πρῶτον ἐτέθη — παῖς
 ἦν καλὸς Πολυμήστωρ ὁ Μιλήσιος, ὃς τῇ ἰσχύϊ τῶν
 ποδῶν λαγῶν ἔφθανε. πυγμῆν δὲ παιδῶν οἱ μὲν
 φασὶν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τεσσαρακοστῆς ἄρξασθαι
 24 *Ὀλυμπιάδος, καὶ Φιλιτῶν Συβαρίτην νευικημέναι,
 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς λέγουσι Κριὸν ἐκ Κέω τῆς
 νήσου. Λαμάρετος δὲ κατὰ τήν ἑξηκοστήν πέμπτην
 πρῶτος ὀπλίτου λέγεται τυχεῖν Ἡραιεύς, οἶμαι, ὧν.
 ἑκατοστῇ καὶ τεσσαρακοστῇ καὶ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι
 20 *παῖδα παγκρατιαστὴν ἐνέγραψαν οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου
 βραδέως αὐτὸν ἐννοήσαντες εὐδοκιμοῦντα ἤδη παρ'
 ἑτέροις· ὁψὲ γὰρ τῶν Ὀλυμπιάδων Αἰγύπτου ἤδη
 στεφανουμένης ἤρξατο, κάκεινη δὲ ἡ νίκη Αἰγυ-
 πτίου ἐγένετο· Νάυκρατις γοῦν ἀνερορήθη νικῶντος
 Αἰγυπτίου Φαδίδιμον. ταῦτα οὐκ ἂν μοι δοκεῖ καθ'
 25 *ἐν οὕτωσι παρελθεῖν ἐς ἀγῶνας, οὐδὲ ἂν σπουδα-
 σθῆναι ποτε Ἡλείοις τε καὶ Ἑλλήσι πᾶσιν, εἰ μὴ
 γυμναστικῇ ἐπεδίδου καὶ ἤσκει αὐτά· καὶ γὰρ αὐταὶ
 τῶν ἀθλητῶν αἱ νικαὶ [καὶ] τοῖς γυμνασταῖς οὐ
 14 30 *μείον ἢ τοῖς ἀθληταῖς πρόσκεινται.
 Τί οὖν χρὴ περὶ γυμναστικῆς γινώσκων; τί δ'
 ἄλλο ἢ σοφίαν αὐτὴν ἠγρεῖσθαι ξυγκειμένην μὲν ἐξ
 ἰατρικῆς τε καὶ παιδοτριβικῆς, οὕσαν δὲ τῆς μὲν******

*τελεωτέραν, τῆς δὲ μόριον; ὁπόσον δὲ ἀμφοῖν μετέ-
 σχηκεν, ἐγὼ δηλώσω· παλαισμάτων εἶδη ὁπόσα ἐστί,
 δηλώσει ὁ παιδοτριβῆς καιροῦς τε ὑποτιθέμενος καὶ
 ὁρμᾶς καὶ μέτρα καὶ ὅπως ἂν τις ἢ φυλάττοιτο ἢ 26
 φυλαττομένου κρατοῖη, διδάξει δὲ καὶ ὁ γυμναστής 5
 εἰδόμενός τὸν ἀθλητὴν ταῦτα· ἀλλ' ἐστὶν ὅπου
 δεῖ (εὖ) μεταχειρίσασθαι πάλην ἢ παγκράτιον ἢ καὶ
 πλεονέκτημα ὑπάρχον ἀντιπάλων διαφυγεῖν ἢ ἐκ-
 κροῦσαι, ὧν οὐδὲν ἂν ἐς ἐπίνοιαν ἴοι τῷ γυμναστῇ
 μὴ καὶ τὰ τῶν παιδοτριβῶν εἰδόμενός τὸν ἀθλητὴν 10
 δὴ ἴσαι αἱ τέχναι, χυμὸς δὲ ἀποκαθῆραι καὶ τὰ
 περιττὰ ἀφελεῖν καὶ λεᾶναι τὰ κατεσκευασμένα καὶ
 πᾶνά τι ἢ μεταβαλεῖν ἢ θάλαψαι αὐτῶν γυμναστι-
 κῆς ἐν σοφίᾳ. ἐκεῖνα (γὰρ) ἢ οὐκ ἐπιστήσεται ὁ παι-
 15 *δοτριβῆς ἢ, εἰ γινώσκωσι τι, πονήσας ἐπὶ τοῖς παῖδας
 χρήσεται βασιλεύων ἐλευθερίαν ἀκραίφρους αἵματος.
 τῆς μὲν δὲ προειρημένης ἐπιστήμης ἢ γυμναστικῆς
 τοσοῦτω τελεωτέρα, πρὸς δὲ γε ἰατρικὴν ὧδε ἔχει
 νοσήματα, ὁπόσα κατὰρῆρους καὶ ὑδέρους καὶ φθόρας
 ὀνομάζομεν, καὶ ὁπόσαι ἰεραὶ νόσοι, ἰατροὶ μὲν 20
 παύουσιν ἐπαντλοῦντές τι ἢ ἀποκλύζοντες ἢ ἐπι-
 πλάττοντες, γυμναστικῇ δὲ τὰ τοιαῦτα διαίταις ἴσχει
 καὶ τρίψει. ῥήξαντα δὲ τι ἢ τραυθέντα ἢ θολωθέντα
 τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς φῶς ἢ ὀλισθήσαντά τινα τῶν ἄρ-
 25 *θρων ἐς ἰατροῦ χρὴ φέρειν, ὡς οὐδὲν ἢ γυμναστικῇ
 πρὸς τὰ τοιαῦτα.***

*Ἀρκούντως μὲν οἶμαι ἀποδεδεῖχθαί μοι, ὁπόση 15
 πρὸς ἑκατέραν ἐπιστήμην ἢ γυμναστικῇ ἐστι, δοκῶ 28
 δὲ μοι κάκεινο ἐν αὐτῇ ὄρα· ἰατρικὴν πᾶσαν ὁ
 αὐτὸς οὐδεὶς ἂν (ξυλλαμβάνειν δύναίτο), ἀλλ' ὁ μὲν 30
 ῥημάτων ἐπαίειν, ὁ δὲ ξυυιέναι πυροετόντων, ὁ δὲ
 ὀφθαλμιῶντων, ὁ δὲ φθισικῶν ὑγιῶς ἀπάντων, καὶ*

μεγάλου ὄντος τοῦ καὶν μικρόν τι αὐτῆς ἐξεργάσα-
σθαι ὀρθῶς φασὶν οἱ ἰατρικοὶ πᾶσαν γινώσκειν·
γυμναστικὴν δὲ οὐκ ἂν ἐπαγγελιατό τις ὁμοῦ πᾶσαν,
ὁ γὰρ τὰ θρομικὰ εἰδῶς τὰ τῶν παλαιόντων καὶ τῶν
5 παγκρατιαζόντων οὐκ ἐπιστήσεται, καὶ ὁ τὰ βαρύτερα
γυμνάσεων ἀμαθῶς τῆς ἄλλης ἐπιστήμης ἄφεται.

16 Ξυμμετοχὴ μὲν (σοφίας) τῇ τέχνῃ ἦδε, γένεσις
δὲ αὐτῆς τὸ φῦναι τὸν ἄνθρωπον παλαιῶσαι τε ἰκα-
νὸν καὶ πυκτεῦσαι καὶ δραμεῖν ὀρθόν· καὶ γὰρ
10 οὐδ' ἐν ἂν γένοιτό τι τῶν τοιούτων μὴ προουπάρ-
χουτος τοῦ, δι' ὃ γίγνεται, καὶ ὡσπερ χαλκευτικῆς
γένεσις ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκός, καὶ γεωργίας γῆ
καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ναυτιλίας τὸ εἶναι θάλατταν,
οὕτως ἠρώμεθα καὶ τὴν γυμναστικὴν ξυγγενεστάτην
15 τε εἶναι καὶ συμφυᾶ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ λόγος δὲ
ἄδεται τις, ὡς γυμναστικὴ μὲν οὐπω εἴη, Προμη-
θεὺς δὲ εἴη καὶ γυμνάσαιτο μὲν ὁ Προμηθεὺς πρῶ-
τος, γυμνάσειε δὲ αὐ' ἑτέρους Ἐρμῆς, ἀρασθείη τε
30 αὐτὸν τοῦ εὐρήματος, καὶ παλαιστοὶ γένοιτο Ἐρμού
πρώτη, καὶ οἱ πλασθέντες δὲ ἐκ (πηλοῦ ὑπὸ) Προ-
μηθέως ἄνθρωποι οἷδε ἄρα [οὔτοι] εἶεν οἱ (ἐν) τῷ
πηλῷ γυμνασάμενοι [ἐν ᾧ ἦσαν], (οὗς) πλάττεσθαι
ὑπὸ τοῦ Προμηθέως ᾤοντο, ἐπειδὴ τὰ σώματα αὐ-
τοῖς ἢ γυμναστικὴ ἐπιτήδειά τε καὶ ξυγκείμενα ἐποίει.

17 25 Πυθοῖ μὲν οὖν καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ὄπου ποτὲ τῆς
γῆς ἐτέθησαν ἀγῶνες, τρίβωνα ὁ γυμναστής ἀμπε-
ρόμενος ἀλείφει τὸν ἀθλητὴν καὶ οὐδεὶς ἀποδύσει
ἄκοντα, ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ γυμνὸς ἐφέστηκεν, ὡς μὲν
δόξα ἐνίων, διελέγχοντες Ἠλείοι τὸν γυμναστήν
30 ἄρα ἔτους, εἰ καρτερεῖν οἶδε καὶ θέρεσθαι, ὡς δὲ
Ἠλείοι φασί, Φερεινὴ ἢ Ῥοδία ἐγένετο Διαγόρου
θυγάτηρ τοῦ Πύκτου, καὶ τὸ ἦθος ἢ Φερεινὴ οὕτω

τι ἐβόωτο, ὡς Ἠλείοις τὰ πρῶτα ἀνὴρ δόξαι. περιήει
ροῦν ὑπὸ τρίβωνι ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πεισίροδον
τὸν ἑαυτῆς υἱὸν ἐγύμναζε. Πύκτης δὲ ἄρα κάκει-
νος ἦν, εὐχειρ τὴν τέχνην καὶ μείων οὐδὲν τοῦ
πάππου. ἐπεὶ δὲ ξυνῆκαν τῆς ἀπάτης, ἀποκτεῖναι 5
μὲν τὴν Φερεινὴν ᾤκησαν ἐνδυμηθέντες τὸν Δια-
γόρου καὶ τοὺς Διαγόρου παῖδας — ὁ γὰρ Φερει-
νῆς οἶκος Ὀλυμπιονίκαι πάντες — νόμος δὲ ἐγράφη
τὸν γυμναστήν ἀποδύεσθαι καὶ μηδὲ τοῦτον ἀνέ-
λεγκτον αὐτοῖς εἶναι. 10

Φέροι δὲ καὶ στλεγγίδα ὁ γυμναστής ἐκεῖ διὰ 18 32
τοῦτο ἴσως· ἐγκονίεσθαι παλαιστοὶ τὸν ἀθλητὴν ἐν
Ὀλυμπίᾳ καὶ ἠλιοῦσθαι ἀνάγκη· ἴν' οὖν μὴ λυμαί-
νουντο τὴν ἔξιν, ἢ στλεγγίς ἀναμιμνήσκει τὸν ἀθλη-
τὴν ἐλαίου καὶ φησι δεῖν ἐπάγειν αὐτὸ οὕτως ἀφθό- 15
νως, ὡς καὶ ἀποστλεγγίξειν ἀλείψαντα. εἰσὶ δὲ οἱ
φασὶν ὡς γυμναστής (τις) ἐν Ὀλυμπίᾳ τεθηγμένη
τῇ στλεγγίδι τὸν ἀθλητὴν ἀπέκτεινε μὴ καρτερήσαντα
ὑπὲρ τῆς νίκης, καὶ ξυγχωρῶ τῷ λόγῳ, βέλτιον γὰρ
πιστεύεσθαι ἢ ἀπιστεῖσθαι. ξίφος μὲν δὴ ἐπὶ τοὺς 20
πονηροὺς τῶν ἀθλητῶν στλεγγίς ἔστω, καὶ ἐχέτω δὴ
τι ὑπὲρ τὸν Ἑλληνοδίκην ὁ γυμναστής ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τακτικὴν ἐβούλοντο τοὺς 19
γυμναστὰς εἰδέναι μελέτην τῶν πολεμικῶν (καὶ
αὐτοῦς) τοὺς ἀγῶνας ἠγούμενοι, καὶ οὐ χρὴ θαυμά- 25
ζειν, ὅπου καὶ τὴν ὄρχησιν, τὸ ῥαθυμότερον τῶν ἐν
εἰρήνῃ, Λακεδαιμόνιοι πάντως ἐς τὰ πολεμικὰ ἀνέ-
φερον ὀρχούμενοι τρόπον, ὃν φυλάξεταί τις βέλος
ἢ ἀφήσει ἢ ἀρθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῇ ἀσπίδι
εὐμεταχειρίστως χρήσεται. 30

Ὅποσα δὲ γυμναστὰς ξυμβέβηλοντο ἀθληταῖς ἢ 20
παρακελευσάμενοί τι ἢ ἐπιπλήξαντες ἢ ἀπειλήσαντες

ἢ σοφισάμενοι, πολλὰ μὲν ταῦτα καὶ πλείω λόγου,
 34 λεγέσθω δὲ τὰ ἔλλογιμώτερα. Γλαῦκον μὲν τοίνυν
 τὸν Καρύστιον πύκτην ἀπιστούμενον ἐν Ὀλυμπίᾳ
 τῷ ἀντιπάλῳ Τισίας ὁ γυμναστής ἐς νίκην ἤγαγε
 5 παρακελευσάμενος τὰν ἀπ' ἀρότρου πλήξαι· τουτὶ
 δὲ ἄρα ἦν ἡ τῆς δεξιᾶς ἐς τὸν ἀντίπαλον φορὰ· τὴν
 γὰρ χεῖρα ἐκείνην ὁ Γλαῦκος οὕτω τι ἐφόωτο, ὡς
 ὕνυ ἐν Εὐβοίᾳ ποτὲ καμφθεῖσαν ὀρθῶσαι σφυρη-
 21 δὸν τῇ δεξιᾷ πλήξας. Ἀροχίωνα δὲ τὸν παγκρα-
 10 τιαστὴν δύο μὲν ἤδη Ὀλυμπιάδας νικῶντα, τρίτην
 δὲ ἐπ' ἐκείναις Ὀλυμπιάδα μαχόμενον περὶ τοῦ
 στεφάνου καὶ ἤδη ἀπαγορεύοντα Ἐρυνξίας ὁ γυμνα-
 στής ἐς ἔρωτα θανάτου κατέστησεν ἀναβοήσας ἕξω-
 22 θεν ὡς καλὸν ἐντάφιον τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ μὴ ἀπειπεῖν.
 15 Προμάχου δὲ τοῦ ἐκ Πελλήνης ξυνίει μὲν ὁ γυμνα-
 στής ἐρωῶντος, ἀγχοῦ δὲ Ὀλυμπίων ὄντων, „ὦ Πρό-
 μαχε“, εἶπε „δοκεῖς μοι ἐραῖν.“ ὡς δὲ εἶδεν ἐρυ-
 θριῶντα „ἀλλ' οὐκ ἐλέγξων“ ἔφη „ταῦτα ἠρόμη,
 20 διαλεχθεῖν ὑπὲρ σοῦ τῷ γυναιῖ.“ καὶ διαλεχθεῖς
 οὐδὲν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἀθλητὴν ἀπάραν λόγον
 οὐκ ἀληθῆ, πλείστου δὲ ἄξιον τῷ ἐρωῶντι „οὐκ
 ἀπαξιοῖ τοί σε“ ἔφη „εἶναι τῶν ἑαυτῆς παιδικῶν
 νικῶντα Ὀλυμπίᾳσι“ καὶ ὁ Πρόμαχος ἀναπνεύσας
 25 ὑφ' ὧν ἤκουσεν, οὐκ ἐνίκα μόνον, ἀλλὰ καὶ Που-
 λυδάμαντα τὸν Σκοτουσσαῖον μετὰ τοὺς λέοντας, οὓς
 23 ὁ Πουλυδάμας ἠρώκει παρ' Ὁρχοῦ τῷ Πέρσῃ. Μαν-
 36 δρογένους δὲ τοῦ Μάγνητος αὐτὸς ἤκουσα τὴν καρ-
 τερίαν, ἣ ἐκέχρητο ἐφ' ἡλικίας ἐς τὸ παγκράτιον,
 30 τῷ γυμναστῇ ἀνατιθέντος· τεθνᾶναι μὲν γὰρ τὸν
 πατέρα ἔλεγεν, ἐπὶ μητρὶ δὲ εἶναι τὸν οἶον ἐρω-
 μένη τε καὶ γυναικὸς πρόσω, πρὸς ἣν γράφαι τὸν

γυμναστὴν ἐπιστολὴν τοιαύτην. „τὸν υἱὸν εἰ μὲν
 τεθνεῶτα ἀκούσει, πιστεύσον, εἰ δὲ ἠττώμενον, ἀπί-
 στει. „ταύτην δὲ ἔφασκεν ἀγάμενος τὴν ἐπιστολὴν
 εὐψυχίαν ἐνδείξασθαι πᾶσαν, ὡς μήτε ὁ γυμναστής
 ψεύσαστο, μήτε ἡ μήτηρ ψευσθεῖη. Ἄτταλος δὲ 5
 ὁ Αἰγύπτιος ἐνίκησεν ἐν Πλαταίᾳ ἐς δευτέρον ἀθλον
 τοῦ γυμναστοῦ ἐπιφόωσαντος, κειμένου παρ' αὐτοῖς
 νόμου δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν τὸν μετὰ νίκην ἠττώ-
 μενον ἔκκριτόν τε νομίζεσθαι πρότερον ἢ ἐγγυητὰς
 καταστῆσαι τοῦ σώματος. οὐδενὸς δὲ ἐγγυωμένου 10
 τὸ οὕτω μέγα ὑπέθηκεν ἑαυτὸν ὁ γυμναστής τῷ
 νόμῳ καὶ τὸν ἀθλητὴν ἐπέφόωσεν ἐς νίκην δευτέ-
 ραν· τοῖς γὰρ ἄπτεσθαι διανοουμένοις ἔργου μείζονος
 εὐέλπι, οἶμαι, τὸ μὴ ἀπιστεῖσθαι.

Ἐπεὶ δὲ ἐπιφέρει τῶν τοιούτων ὄχλος ἐγκαταμι- 15 25 38
 γνύντων ἡμῶν παλαιοῖς νέα, σκεψόμεθα τὸν γυμνα-
 στὴν αὐτόν, ὁποῖός τις ᾧν καὶ ὁπόσα εἰδῶς τῷ
 ἀθλητῇ ἐφεστήξει. ἔστω δὴ ὁ γυμναστής μήτε ἀδο-
 λέσχης, μήτε ἀγύμναστος τὴν γλῶτταν, ὡς μήτε
 ἐκλύοιτο ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας τὸ ἐνεργον τῆς τέχνης, 20
 μήτε ἀρροικότερον φαίνοιτο μὴ ξὺν λόγῳ δρώμενον,
 φυσιογνωμονικὴν τε ἐπεσκεπθῶ πᾶσαν. τουτὶ δὲ
 κελεύω διὰ τὸδε· παῖδα ἀθλητὴν Ἑλληνοδίκης μὲν
 τις ἢ Ἀμφικτύων κρίνουσιν ἀπὸ τῶν τοιῶνδε· εἰ
 φυλὴ τῷδε καὶ πατρίς, εἰ πατὴρ καὶ γένος, εἰ ἐξ 25
 ἐλευθέρων καὶ μὴ νόθος, ἐπὶ πᾶσιν, εἰ νέος καὶ
 μὴ ὑπὲρ παῖδα· εἰ δ' ἐγκρατὴς ἢ ἀκρατὴς, εἰ μεθυ-
 στής, εἰ λίχνος, εἰ θαρσαλέος ἢ δαιλός, (οὔτε γινώ-
 σκουσιν), οὔτε, εἰ γινώσκουσιν, [οὐδὲν] οἱ νόμοι
 σφίσις ὑπὲρ τῶν τοιούτων διαλέγονται, τὸν δὲ γυμ- 30
 ναστὴν (δεῖ) ἐξεπίστασθαι ταῦτα φύσεώς που κρι-
 τὴν ὄντα. γινωσκέτω δὴ τὴν ἐν ὀφθαλμοῖς ἠδικίην

πᾶσαν, ὑφ' ἧς δηλοῦνται μὲν οἱ νεωθροὶ τῶν ἀνθρώπων, δηλοῦνται δὲ οἱ ξύντονοι εἰρωνές τε καὶ ἤττον καρτεριοὶ καὶ ἀκρατεῖς· ἄλλα γὰρ μελανοφθάλμων, ἄλλα δὲ χαροπῶν τε καὶ γλανκῶν καὶ ὑφαίμων ὀφθαλμῶν ἦθη, ἔτερα δὲ ξανθῶν καὶ ὑπεστιγμένων, προπαλῶν τε καὶ κοίλων, ἢ γὰρ φύσις ὄρας μὲν ἄστροις ἐσημήνατο, ἦθη δὲ ὀφθαλμοῖς τὴν δὲ αὐτῶν σώματος (μερῶν ἀναλογίαν), ὥσπερ ἐν ἀγαματοποιίᾳ, ὧδε ἐπισκεπτέον· σφυρὸν μὲν καρπῷ ὁμολογεῖν (δεῖ,) κνήμη δὲ πῆχυν, καὶ βραχίονα μηρῷ ἀντικρίνεσθαι καὶ ὤμῳ γλουτόν, μετάφρασα θεωρεῖσθαι πρὸς γαστέρα καὶ στέρα ἐκκείσθαι παραπλησίως τοῖς ὑπὸ τὸ ἰσχύον, κεφαλὴν τε, σχῆμα τοῦ παντὸς οὕσαν, πρὸς ταῦτα πάντα ἔχειν συμμέτρος.

26 15 Τούτων ὧδέ μοι εἰρημένων μὴ τὸ γυμνάζειν ἠγάμεθα ἔπεσθαι τούτοις, ἀλλὰ τὸ ἀποδυστάνατα τὸν γυμναζόμενον [καὶ] ἐς δοκιμασίαν καταστήσασθαι τῆς φύσεως, ὅπῃ τε σύγκειται καὶ πρὸς ὃ· ποῦ γὰρ δὴ κυνῶν τε καὶ ἵππων τοσοῦτον εἶναι προσήκει λόγον κνηρητικοῖς τε καὶ ἵππικοῖς, ὡς μὴ ἐς πᾶσαν ιδεάν, μηδὲ ἐπὶ πάντα τὰ θηρώμενα τοῖς αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐς τόδε, (τοῖς δὲ ἐς τόδε) τῶν κυνῶν χρῆσθαι, τῶν τε ἵππων τοὺς μὲν ξυνθηρατὰς ποιῆσθαι, τοὺς δὲ ἀμιλλητηρίους, τοὺς δὲ ἀρματηλάτας, 42 25 καὶ μηδὲ ἀπλῶς τούτους, ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἐπιτήδειος πλευρᾷ τινι ἢ σειρᾷ τοῦ ἄρματος, ἀνθρώπων δὲ ἀκρίτους εἶναι, οὓς δεῖ ἐς Ὀλυμπίαν ἢ Πυθῶ ἄγειν ὑπὲρ κρηυγμάτων, ὧν καὶ Ἡρακλῆς ἦρα; κελενῶ δὴ καὶ ἀναλογίαν μὲν ἐπεσκεψάμεθα αὐτὸν πάντων, 30 ὧν εἶπον, πρὸς δὲ τῇ ἀναλογίᾳ καὶ τὰ τῶν χυμῶν ἦθη.

27 Καίτοι καὶ πρεσβύτερον τούτου, ὃ καὶ Λυκούργῳ ἐδόκει τῷ Σπαρτιάτῃ· παριστάμενος γὰρ τῇ Λακε-

δαίμονι πολέμου ἀθλητὰς „γυμναζέσθων“ φησὶν „αἰκόραι καὶ ἀσκεισθῶν δημοσίᾳ τρέχειν, ὑπὲρ εὐπαίδειας δῆπου καὶ τοῦ τὰ ἔκγονα βελτίω τίκτειν ὑπὸ τοῦ ἐβρώσθαι τὸ σῶμα· ἀφικομένη γὰρ ἐς ἀνδρὸς ὑδροφορεῖν οὐκ ὀκνήσει, οὐδὲ ἄλειν διὰ τὸ ἠσκήσθαι ἐκ νέας, εἰ δὲ καὶ νέῳ καὶ συγγυμναζομένῳ συζυγείῃ, βελτίω τὰ ἔκγονα ἀποδώσει καὶ γὰρ εὐμήκη καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἄνοσα.“ καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων τοσαύτη κατὰ πόλεμον, ἐπειδὴ τὰ γαμικὰ αὐτοῖς ὧδε ἔπραττεν.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ γονῆς ἀνθρώπου προσήκει 28 ἄρχεσθαι, ἴτω ὁ γυμναστὴς ἐπὶ τὸν παῖδα τὸν ἀθλητὴν, ἐκ γονέων αὐτὸν ὄρων πρῶτον, εἰ νέοι ξυνηγμύσθησαν καὶ γενναῖοι καὶ ἄνοσοι νόσων, ὅπόσαι ἐς νεῦρα ἀπερείδονται καὶ ὀφθαλμῶν ἔδρας, καὶ ἐς ὧτα 15 44 ἐμφοιτῶσιν ἢ σπλάγγνα, ταυτὶ γὰρ τὰ νοσήματα καὶ ξυνοποικουρεῖ πῶς τῇ φύσει, καὶ παιδία μὲν ὄντα ἀφανῶς ὑποδέδουκε, (ἐκρήγνυται δὲ) μεταβολὴν σχόντος τοῦ αἵματος ἐν ταῖς τῆς ἡλικίας τροπαῖς. νέων δὲ γε γονή, ἣν ἄμφω καὶ γενναῖοι ξυνέλθωσιν, 20 ἰσχύν τε ξυμβάλλεται καὶ θώμην ἀθλητῆ καὶ αἷμα ἀκήρατον καὶ ὀστέων κράτος καὶ χυμοὺς ἀκραιφνεῖς καὶ ἴσον μέγεθος, ἔτι δ' ἂν φαίην, ὅτι καὶ ὄραν φέρουσιν. ἀγνοεῖσθαι δὲ μὴ παρόντες τῷ παιδί ἐς τὴν κρίσιν, εἰ ὑγιῶς βασανιοῦμεν τὴν σποράν· ἐς 25 εὐήθες γὰρ ἐκπεσεῖται ὁ λόγος, εἰ τὸν ἀθλητὴν ἐφεστηκότα ἦδη τῷ σταδίῳ καὶ τοῦ κοτίνου τε καὶ τῆς δάφνης γλιχόμενον ἐς τὸν πατέρα ἀναβαλλοίμεθα καὶ τὴν μητέρα, τάχα που καὶ τεθνεώτας ἐπὶ νηπίῳ. δεῖ δὲ τὴν κυρίαν (βαδίζειν), καθ' ἣν ἐς 30 γυμνὸν τὸν ἀθλητὴν βλέψαντες οὐδὲ τὰ τῶν προγόνων ἠγνοηζέμεν δόξομεν, ὅπῃ αὐτῷ ἔχει. χαλεπὸν

μὲν τὸ ἐνθύμημα καὶ οὐ πᾶν τι ῥάδιον, οὐ μὴν
πρὸσω γε τῆς τέχνης. παραδίδωμι οὖν αὐτὸ ἐς
γυνῶσιν.

46 29 Ἡ μὲν οὖν γενναία σπορὰ καὶ νεᾶνις ὁποίους
5 ἀνήσει δεδήλωκα, ἣ δὲ ἐκ τῶν προηκόντων ὧδε
ἐλεγκτέα· λεπτόν μὲν τούτοις τὸ δέρμα, κναθῶδεις
δὲ αἱ κλειδες, ὑπανεστηκῆναι δὲ αἱ φλέβες, καθάπερ
τοῖς πεπονηκόσι, καὶ ἰσχύον τούτοις ἀναιμον καὶ τὰ
μυῶδη ἀσθενῆ. γυμναζομένων δὲ πλείους ἐλεγκοί·
10 καὶ γὰρ κωθροὶ καὶ ἄμοι τὸ αἷμα ὑπὸ ψυχρότητος
καὶ οἱ ἰδρωῖτες ἐπιπολάζοντες μᾶλλον ἢ τῶν κυρτῶν
τε καὶ κοίλων ἀνίσχοντες, καὶ οὐδὲ ἐπανθοῦσιν
οὗτοι τοῖς πόνοις, εἰ μὴ ἀπαντλοῖμεν τοὺς ἰδρωῖτας.
τινὲς οὐδὲ ἐπιτήθειοι ἐς ῥαστώνην, ἀλλὰ ἀνοχῶν
15 θέονται, ἀναλίσκονται δὲ καὶ πόνοις ὑπὲρ τὰ πονη-
θέντα. ἐγὼ δὲ τούτους πάντων ἀπαξιῶ τῶν ἐν
ἀγωνίᾳ — τοῦτο γὰρ ἐς ἄνδρα οὐ βεβαιοὶ — παγ-
κρατίου δὲ καὶ πυγμῆς μάλιστα, εὐάλωτοι γὰρ πλη-
γαῖς τε καὶ τραύμασιν οἱ μὴδὲ τὸ δέρμα ἐξήρωμένοι.
20 γυμναστέοι δὲ ὅμως, μᾶλλον δὲ κολακευτέοι τῶ
γυμνάζοντι, ἐπειδὴ θέονται τούτου καὶ ποιοῦντες καὶ
γυμναζόμενοι. εἰ δὲ κατὰ τὸν ἕτερον τῶν τοιούτων
48 ἢ σπορὰ παρηβηκῆναι φαίνεται, τὰ μὲν ἐλαττώματα
ἔσται ὅμοια, ἦττον δὲ ἐπίδηλα. τὰς δὲ νοσῶδεις τῶν
25 ἕξεων ἐξελέγξει τὸ αἷμα, θολερὸν γὰρ που ἀνάγκη
αὐτὸ φαίνεσθαι καὶ βεβυθισμένον ὑπὸ τῆς χολῆς.
τὸ δὲ τοιοῦτον αἷμα κἂν ἔμπουν ποτὲ ὑπὸ γυμνα-
στοῦ γίγνηται, μεθίσταται αὐτὸ καὶ θολοῦται, χαλεπὰ
30 γὰρ συμβαίνει τὰ μὴ εὖ φύντα. δηλοῖ τέ τι καὶ
προπαλῆς φάρυγξ καὶ ὤμων πτέρυγες καὶ ἀνχῆν
ἀνεστηκῶς καὶ ἄραν ὑπολισθάνων καθ' ὃ ξυμβάλ-
λουσιν αἱ κλειδες. καὶ μὴν καὶ αἱ ξυγκεκλημένοι τὰ

πλευρὰ καὶ (οἱ) ἀναπεπταμένοι ὑπὲρ τὸ μέτριον
πολλὰ τοῦ νοσῶδους ἐπισημαίνουσι· τοῖς μὲν γὰρ
πεπιέσθαι ἀνάγκη τὰ σπλάγγνα καὶ μὴ εὖρον τὸ
πνεῦμα ἐκφέρειν, μὴδὲ ἐσφέρειν ἐν τοῖς πόνοις,
φθορὰ τε σιτίων συνεχεῖ ἀλίσκεσθαι, τοῖς δὲ βαρεῖα 5
τε εἶναι τὰ σπλάγγνα καὶ ἀπηρητημένα, ὥστε καὶ
ἀμβλῦν τὸ ἀπ' αὐτῶν (εἶναι) πνεῦμα καὶ ὀρημῆ ὑπτιον,
καὶ τὰ σιτία ἦττον διαδοθήσεται τούτοις ἐς γαστέρα
χωροῦντα μᾶλλον ἢ ἐς τροφήν τοῦ σώματος.

Ταντὶ μὲν περὶ γονῆς τῶν ἀγωνιουμένων, τὸν 10
δὲ ἐκάστω τῶν ἀγωνισμάτων πρόσφορον ὧδε χρῆ ἐξε-
τάζειν· ἔστω ὁ μὲν τὰ πέντε ἀγωνιούμενος βαρὺς 31
μᾶλλον ἢ οἱ κοῦφοι, καὶ κοῦφος μᾶλλον ἢ οἱ βαρεῖς,
εὐμήκης εὐπαγῆς ἀνεστηκῶς, ἀπέριττος τὰ μυῶδη 50
(καὶ) μὴ κεκολασμένος. ἐχέτω καὶ τοῖν σκελοῖν μακρῶς 15
μᾶλλον ἢ ξυμμέτρως καὶ τῆς ὀσφύος ὑγρῶς τε καὶ
εὐκόλως διὰ τε τὰς περιστροφὰς τοῦ ἀκοντίου ἢ καὶ
τοῦ δίσκου διὰ τε τὸ ἄλμα· ἀλυπότερον γὰρ πηδήσει
καὶ ῥήξει οὐδὲν τοῦ σώματος, ἢν ὑποκαθεῖς τὸ ἰσχύον
ἐγκατερείσῃ τῇ βάσει. καὶ μακρόχειρα χρῆ εἶναι αὐτὸν 20
καὶ εὐμήκη τοὺς δακτύλους, δισκεύσει γὰρ πολλῶ
ἄμεινον, ἢν διὰ μέγεθος τῶν δακτύλων ἐκ κοιλοτέρας
τῆς χειρὸς ἀναπέμπηται ἢ ἴτυς τοῦ δίσκου, καὶ εὐκο-
λότερον κινήσει τὸ ἀκόντιον, ἢν τοῦ μεσαγκύλου
ἄνω ψαύωσιν οἱ δάκτυλοι μὴ σμικροὶ ὄντες. 25

Ὁ δὲ ἄριστα δολιχοδρομήσων τοὺς μὲν ὤμους 32
καὶ τὸν ἀνχένα κεκρατύνθω παραπλησίως πεντάθλω,
σκελῶν δὲ λεπτῶς ἐχέτω καὶ κούφως, ὥσπερ οἱ τοῦ
σταδίου δρομεῖς· * * * ἐκεῖνοι μὲν γὰρ σκέλη χερσὶ
κινουῦσιν ἐς τὸν ὄξυν δρόμον, οἷον πτερούμενοι ὑπὸ 30
τῶν χειρῶν, δολιχοδρόμοι δὲ τουτὶ μὲν περὶ τέρμα
πράττουσι, τὸν (δὲ) ἄλλον χρόνον σχεδὸν οἷον δια-

βαίνουσιν, ἀνέχοντες ἐν προβολῇ τὰς χεῖρας, ὅθεν ἐρῶμεν ἐστέραν τῶν ὤμων δέονται.

52 33 Ὀπλίτην δὲ καὶ σταδίου ἀγωνιστὴν καὶ διαύλου διακρίνει μὲν οὐδεὶς ἐτι ἐκ (τῶν) χρόνων, οὓς Λεωνίδας ὁ Ῥόδιος ἐπ' Ὀλυμπιάδας τέτταρας ἐνίκα τὴν τριττὴν ταύτην, διακριτέοι δὲ ὅμως οἱ τε καθ' ἐν ἀγωνιζόμενοι ταῦτα καὶ οἱ ὁμοῦ πάντα. τὸν μὲν δὴ ὀπλιτεύοντα πλευρά τε εὐμήκη παραπεμπέτω (καὶ) ὤμος εὐτραφῆς καὶ σιμὴ ἐπιρουνίς, ἵν' εὖ 10 φοροῖτο ἢ ἀσπίς ἀνεχόντων αὐτὴν τούτων· σταδιοδρομοὶ δὲ, τὸ κουφότατον τῶν ἐν ἀγωνίᾳ, κράτιστοι μὲν καὶ οἱ ξύμμετροι, βελτίους δὲ τούτων οἱ μὴ ὑπερμήκεις, ἀλλὰ μικρὸν τῶν ξυμμέτρων εὐμηκέστεροι, τὸ γὰρ ὑπερβάλλον μῆκος ἀμαρτάνει τοῦ βεβαίου, καθάπερ τῶν φυτῶν τὰ ὑπερανεστηκότεα. 15 συγκείσθω δὲ εὐπαγεῖς, ἀρχὴ γὰρ τοῦ εὖ δραμεῖν τὸ εὖ στήναι. ἀρμονία δὲ αὐτῶν ἦδε· τὰ σκέλη ἰσόρροπα εἶναι τοῖς ὤμοις, τὸν θώρακα εἶναι μείω συμμέτρου καὶ εὐσπλαγχνον, ἐλαφρὰν ἐπιρουνίδα, 20 κνήμην ὀρθήν, χεῖρας ὑπὲρ τὸν λόγον, ἔστω δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ μυῶδες σύμμετρον, οἱ γὰρ περιττοὶ μύες δεσμοὶ τοῦ τάχους. διαύλου δὲ ἀγωνισταὶ κατεσκευάσθω ἐρῶμενέστεροι μὲν ἢ οἱ τοῦ σταδίου, κουφότεροι δὲ τῶν ὀπλιτευόντων. οἱ δὲ τῶν τριῶν 25 ἀγωνισταὶ δρόμων ἀριστίνδην συντετάχθω, συγκείμενοι ἐκ πλεονεκτημάτων, ὧν οὗτοι κατὰ ἓνα. τουτὶ δὲ μὴ τῶν ἀπόρων ἠγείσθω τις, δρομεῖς γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῶν τοιοῦτοι ἐγένοντο.

34 Ὁ δὲ πυκτεύων μακρόχειρ ἔστω καὶ εὐπηγυς 30 καὶ τὸν βραχίονα μὴ ἄνω σφριγῶν καὶ τοὺς ὤμους [καὶ] εὐλοφος καὶ ὑψαύχην. καρποὶ δὲ πήχεων οἱ μὲν παχεῖς βαρύτεροι ἐς τὸ πλήττειν, οἱ δὲ ἥττον παχεῖς

ὑγροὶ τέ εἰσι καὶ σὺν φαστῶνῃ παίοντες. ἐρειδέτω δὲ αὐτὸν καὶ ἰσχίον εὐπαγές, ἢ γὰρ προβολὴ τῶν χειρῶν ἀποκρεμάννυσσι τὸ σῶμα, εἰ μὴ ἐπὶ βεβαίου ὀχοῖτο τοῦ ἰσχύου. παχυνήμους δὲ οὐτ' ἄλλου [μὲν] οὐδενὸς τῶν ἐν ἀγωνίᾳ ἀξιῶ, πυγμῆς δὲ ἥμιστα· 5 καὶ γὰρ δὴ καὶ προσβῆναι ταῖς τῶν ἀντιπάλων κνήμαις ἀργοὶ καὶ εὐάλωτοι τῷ προσιόντι. ἐχέτω δὴ κνήμην μὲν ὀρθήν [καὶ] ξυμμέτρως (τῶν) μηρῶν ἀπηλλαγμένων (τε) καὶ ἀφεστηκότεων, ὀρητικώτερον γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ πυκτεύοντος, ἢν μὴ ξυμβαίνωσιν 10 οἱ μηροὶ, γαστήρ δὲ ἀρίστη μὲν ἢ ὑπεσταλμένη, κοῦφοι γὰρ δὴ οἱ τοιοῖδε καὶ τὸ πνεῦμα ἀγαθοί. ἔστω δὲ ὅμως τι καὶ παρὰ τῆς γαστροῦς ὄφελος τῷ πυκτεύοντι, τὰς γὰρ τοῦ προσώπου πληγὰς ἢ τοιάδε γαστήρ ἐρύκει προεμβάλλουσα τῇ φορᾷ τοῦ πλήτ- 15 τουτος.

Ἴσμεν ἐπὶ τοὺς παλαίσοντας. ὁ παλαιστής ὁ 56 κατὰ λόγον εὐμήκης μὲν ἔστω μᾶλλον ἢ ξύμμετρος, 35 ἠρμόσθω δὲ ὥσπερ οἱ ξύμμετροι, μήτε ὑψαύχην μήτε ὤμοις τὸν ἀύχένα ἐπέξενγμένος, τουτὶ γὰρ δὴ 20 προσφυῆς μὲν, παραπλήσιον δὲ κεκολασμένῳ μᾶλλον ἢ γεννημασμένῳ τῷ γε ξυνιέντι καὶ τῶν Ἡρακλείων ἀγαλμάτων, ὅσῳ ἠδῖω καὶ θεοειδέστερα τὰ ἐλευθέρια τε καὶ μὴ ξυντραχῆλα. ἀλλ' ἔστω αὐχὴν μὲν ἀνε- 25 στηκώς, ὥσπερ ἐν ἵππῳ καλῷ καὶ ἑαυτοῦ ξυνιέντι, καθήκουσα δὲ ἐς κλεῖν ἐκατέραν ἢ βάσις τῆς δειροῦς, συναγωγοὶ δὲ ἐπωμίδες [κεφαλαὶ ὤμων] καὶ ἀνε- 30 στηκνῦναι μέγεθος τε ξυμβάλλονται τῷ παλαίσοντι καὶ γενναιότητα εἶδους καὶ ἰσχὺν καὶ τὸ παλαίειν ἄμεινον· οἱ γὰρ τοιοῖδε ὤμοι καὶ καμπτομένου τοῦ ἀύχενος καὶ στρεβλουμένου ὑπὸ τῆς πάλης ἀγαθοὶ φύλακες 30 προσερείδοντες τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν βραχιόνων.

βραχίων εὔσημος (πλεονέκτημα) πάλης· βραχίονα δὲ
καλῶ εὔσημον τὸν τοιόνδε, (οὐ) εὐρεῖται φλέβες ἄρχου-
σαι μὲν ἐξ ἀχένου καὶ δειρῆς μία ἐκατέρωθεν ἐπιβάσα
τοῦ ὤμου, κατιοῦσαι δὲ ἐπὶ τῷ χεῖρε βραχίονι τε
5 καὶ ὠλέναις ἐμπρέπουσαι. οἷς μὲν δὴ ἐπιπόλοιοι τ'
εἰσὶ καὶ τοῦ μετροῦ ἐπιφανέστεραι, οὐτ' ἰσχὺν παρ'
αὐτῶν ἄρουνται ἀηδεῖς τ' ἰδεῖν αἶδε φλέβες, ὥσπερ
οἱ κερσοί, οἷς δὲ ἂν βαθεῖαι τύχῃσι καὶ ὑποκνυμῖνου-
58 σαι, ἐκθερμαίνουσι τούτοις τὸ εὐδιον τῶν χειρῶν
10 αἷμα καὶ τὸν βραχίονα προηκόντων μὲν ὑπονεάζειν,
νεαζόντων δὲ ποιούσιν ὀρηγτὴν τε φαίνεσθαι καὶ
ἐν ἐπαγγελίᾳ πάλης. στέρνα δὲ ἀμείνω τὰ προέχοντά
τε καὶ ἐκκείμενα, τὰ γὰρ σπλάγγνα αὐτοῖς ὥσπερ
ἐν οἰκίσκῳ στερεῶ τε καὶ εὐσχήμονι ἴδονται γενναῖα
15 ἰσχυρὰ ἄνοσα θυμοειδῆ ξὺν καιρῷ, [καὶ] χαρίεντα
δὲ τῶν στέρνων καὶ τὰ μετροῦ μὲν ἐκκείμενα,
περιεσκληκότεα δὲ σὺν γραμμαῖς, ἰσχυρὰ τε γὰρ
ταῦτα καὶ εὐφορα καὶ παλαῖσαι μὲν (τῶν προεχόν-
των) ἥττονα, παλαιστικώτερα δὲ τῶν ἄλλων. μικρὰ
20 δὲ στέρνα καὶ ἐσέχοντα (οἷς ἂν τύχη), οὔτε ἀποδύειν
ἀξιώ, οὔτε γυμνάζειν, καὶ γὰρ κακοστόμαχοι ἀλί-
σκονται καὶ οὐκ εὐσπλαγγχοὶ καὶ τὸ πνεῦμα στενοί.
γαστήρ δὲ ὑπεστάλθω μὲν πρὸς τὸ ἥτρον, οὐ γὰρ
χρηστὸν ἄχθος ἢ γαστήρ τῷ παλαίοντι, ἐποχεῖσθω
25 δὲ μὴ κενοῖς τοῖς βουβῶσιν, ἀλλ' ἔστω τι κἀκείνων
εὐτραφές· οἱ γὰρ τοιοῖδε βουβῶνες ξυνδῆσαι τε ἱκα-
νοὶ πᾶν ὅπερ (ἂν) ἢ πάλη παραδιδῶ, καὶ ξυνδεθέν-
τες ἀνιάσουσι μᾶλλον ἢ ἀνιάσονται. νῶτα δὲ χα-
ρίεντα μὲν ὀρθά, γυμναστικώτερα δὲ τὰ ὑπόγυρα,
30 ἐπειδὴ καὶ προσφνεστέρα τῷ τῆς πλάτης ὀχήματι
γυρῶ τε ὄντι καὶ προνεύοντι. κρινέτω δὲ αὐτὰ μὴ
60 κοίλη φάχις, ἐπιλείψει γὰρ μυελὸν τοῦτον καὶ οἱ

σπόνδυλοι ἐκεῖ κάμπουτ' ἂν καὶ προσαναγκάζονται
ὑπὸ τῶν παλαισμάτων καὶ ὀλισθῆσαι τί ποτε ἐς τὸ
ἔσω, ἀλλ' ὑπονοεῖσθω τάδε μᾶλλον ἢ ἔστω. τὸ δὲ
ἰσχίον οἷον ἄξονα ἐμβεβλημένον τοῖς ἄνω τε καὶ
κάτω μέλεσιν ὑγρὸν τε εἶναι χρὴ καὶ εὐστροφον καὶ
ἐπιστροφές. τουτὶ δὲ ἐργάζεται μῆκός τε αὐτοῦ καί,
νῆ Δί', εὐσαρκία περιττοτέρα τοῦ λόγου. τὰ δὲ
ὑπὸ τῷ ἰσχύῳ μῆτε ὑπόλιπτα ἔστω, μῆτ' αὖ περιττά,
τὸ μὲν γὰρ ἀσθενές, τὸ δὲ ἀγύμναστον, ἀλλ' ἐκκεί-
σθω σφοδρῶς τε καὶ προσφνεῶς τῷ παλαίοντι.
10 πλευρὰ δὲ εὐκαμπῆς καὶ προσεγείρουσα τὸ στέρνον
ἱκανοὺς ποιεῖ παλαῖειν τε καὶ παλαῖεσθαι. καὶ γὰρ
ὑποκείμενοι τοῖς ἀντιπάλοις δυσάλατοι οἱ τοιοῖδε
καὶ οὐκ εὐφοροὶ ὑποκειμένοις. γλουτοὶ δὲ οἱ μὲν
στενοὶ ἀσθενεῖς, οἱ δὲ εὐρύτεροι ἀργοί, οἱ δ' εὐάγω-
15 ροὶ ἱκανοὶ ἐς πάντα. μηρός δὲ εὐπαγῆς καὶ ἐς τὸ
ἔξω ἐπεστροαμμένος ξὺν ὄρω ἐρῶται καὶ ἀνέχει εὐ
πάντα, καὶ μᾶλλον, εἰ μηδαμοὶ ἐκκλίνουσα ἢ κνήμη
φέροιτο, ἀλλ' ὀρθὸς ὁ μηρὸς ἐποχοῖτο τῇ ἐπιγοννίδι.
σκέλη δὲ μὴ ὀρθὰ (ἐκ) τῶν σφυρῶν, ἀλλὰ λοξά τε
20 καὶ ἐς τὸ ἔσω διανενευκότεα σφάλλει τὸ σῶμα, καθά-
περ τοὺς ἐδραίους τῶν κίωνων μὴ ὀρθαὶ οὔσαι
βάσεις.

Τοιόσδε μὲν ὁ παλαιστής, καὶ παγκρατιάσει γε
36 ὁ τοιοῦτος τὸ κάτω παγκράτιον ἀκροχειριεῖται τε οὐχ
ἥττον. τελεώτεροι δὲ τῶν παγκρατιαστῶν οἱ ξυγκεί-
μενοι παλαιστικώτερον (μὲν) ἢ οἱ πύκται, πνικτικώ-
τερον δὲ ἢ οἱ παλαῖσοντες. γενναῖοι τῶν ἀθλητῶν
καὶ οἱ ἐν μικρῷ μεγάλοι· τούτους δὲ ἠγώμεθα τοὺς
ὑποδεεστέρους μὲν τὸ μέγεθος ἢ οἱ τετράγωνοι τε
καὶ σύμμετροι, τὸ δὲ σῶμα διηρθρωμένους μεγα-
30 λοειδῶς τε καὶ ὑπερφνεστέρωσ τοῦ μήκους, καὶ

μᾶλλον, ἢν μὴ κατεσκληκέναι δοκῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 εὐσάρκον τι ὑποφαίνωσι. κηρύττει δὲ αὐτοὺς πάλη
 μᾶλλον, εὐστροφοὶ τε γὰρ καὶ πολύτροποι καὶ σφοδροὶ
 καὶ κοῦφοι καὶ ταχεῖς καὶ ὁμότονοι, καὶ πολλὰ τῶν
 5 ἀπόρων τε καὶ δυσπαλαίστων διαφεύγουσιν ἐπιστηρι-
 ζόμενοι τῇ κεφαλῇ, καθάπερ βάσει, παγκρατίου δὲ
 καὶ πυγμῆς οὐκ ἀγαθοὶ προστάται, τῶν τε πλήττοντι ὑπο-
 κείμενοι καὶ γελοῖως ἀπὸ τῆς γῆς ἑαυτοὺς ἐπαίροντες,
 10 ὅποτε αὐτοὶ πλήττοιεν. παράδειγμα δὲ ποιῶμεθα τῶν
 64 ἐν μικρῷ μεγάλων τὰς εἰκόνας τοῦ παλαιστοῦ Μά-
 ρωνος, ὃν Κιλικία ποτὲ ἤνεγκε. παραιτητέον δὲ τού-
 των καὶ τοὺς μακροθώρακας· διαφυγεῖν μὲν γὰρ
 πάλης (τὰ δυσφύλακτα) ἱκανοὶ καὶ οἶδε, καταπα-
 λαῖσαι δὲ ἀχρεῖοι διὰ τὸ ἐπικαθῆσθαι τοῖς σκέλεσι.
 37 15 Λεοντώδεις δὲ καὶ ἀετώδεις καὶ σχιζίαί (καὶ
 ἱμαντώδεις) καὶ οὓς ἐπονομάζουσιν ἄρκτους, τοιάδε
 ἀθλητῶν εἶδη· οἱ λεοντώδεις εὐστερνοὶ μὲν καὶ
 εὐχειρες, ὑποδέεστεροι δὲ κατόπιν, οἱ ἀετώδεις δὲ τὸ
 μὲν σχῆμα ὅμοιοι τούτοις, διάκενοι δὲ τοὺς βουβῶ-
 20 νας, ὥσπερ τῶν ἀετῶν οἱ ὀρθούμενοι. ἄμφω δὲ
 τολμητὰς τε ἀποφαίνουσι καὶ σφοδροὺς καὶ ἀθρόους,
 ἀθυμοτέρους γε μὴν τὰς διαμαρτίας, καὶ οὐ χρῆ
 θανμάξειν ἐνθυμουμένους τὰ λεόντων τε καὶ ἀετῶν
 38 ἦθη. οἱ σχιζίαί δὲ καὶ ἱμαντώδεις εὐμήκεις μὲν ἄμφω
 25 καὶ μακροὶ τὰ σκέλη καὶ ὑπέρχειρες, διενηνόχασι δὲ
 ἀλλήλων μικρὰ τε καὶ μείζω· οἱ μὲν γὰρ στρυφνοὶ
 τε [κατα] φαίνονται καὶ εὐγραμμοὶ καὶ πολυσχιδεῖς,
 ὄφθεν, οἶμαι, καὶ ἡ ἐπωνυμία αὐτοῖς ἦκει, οἱ δὲ
 30 ταῖς περιστροφαῖς κατὰ ταῦτά τοῖς μάσθλησιν. εἰσὶ
 66 δὲ αὐτῶν οἱ μὲν ἰταμώτεροι τὰς συμπλοκάς, οἱ δὲ
 39 ἱμαντώδεις συνεκτικώτεροί τε καὶ εἴροντες. καρτερι-

κῶν δὲ ἀθλητῶν εἶδη χολικοὶ μυώδεις κοῖλοι τὴν
 γαστέρα ἀνεσκιρτηκότες τὴν ὄψιν· ἀλλὰ καὶ ἀετῶ
 μὲν εἰκάσιν οἱ δρομικοὶ τε καὶ μεγαλόστερνοι,
 λέοντι δὲ οἱ φλεγματώδεις, οἱ γὰρ ἐπίχολοι ἀφανεῖς,
 οἷοι [καὶ] διὰ τὸ ἔτοιμον τῆς φύσεως καὶ μαυικῶς⁵
 παραλλάξει. οἱ δὲ ταῖς ἄρκτοις ὁμοιούμενοι στρογ-
 40 γύλοι τέ εἰσι καὶ ὕργοι καὶ εὐσαρκοὶ καὶ ἦττον διη-
 θρωμένοι καὶ περιεχεῖς μᾶλλον ἢ ὄρθοι, δυσπάλαι-
 στοὶ τε καὶ διολισθάνοντες, καρτερώς δὲ εἴροντες,
 καὶ σπαράξει δὲ τούτους τὸ πνεῦμα, καθάπερ ταῖς¹⁰
 ἄρκτοις ἐν τοῖς δρόμοις. οἱ δὲ ἰσόχειρες, οὓς περι-
 41 δεξίους ὀνομάζουσι, σπάνιον εὖρημα φύσεως ὄντες
 τὴν τε ἰσχὺν ἄρρηκτοὶ καὶ δυσφύλακτοὶ καὶ ἀκμη-
 τες. τουτὶ γὰρ αὐτοῖς δίδωσι τὸ ἰσοδέξιον αὐτοῦ τοῦ
 σώματος πλέον ἰσχῦον τῶν ἀρτίων. τουτὶ δὲ ὁπόθεν¹⁵
 (οἶδα) λέγω· Μῦς ὁ Αἰγύπτιος, (ὡς) ἐγὼ τῶν πρεσβυ-
 τέρων ἦκουον, μειράκιον μὲν ἦν οὐ μέγα, ἐπάλατε δὲ
 68 πρόσω τέχνης· τούτῳ νοσήσαντι ὑπέβη μὲν τὰ δεξιά,
 ἐπέδακε δὲ τὰ ἀριστερά, τοῦ δὲ ἀθλεῖν ἀπεγνωκῶτι
 ὄναρ ἐγένετο θαρρόειν τὴν νόσον, ἰσχύσειν γὰρ πλέον²⁰
 τοῖς πεπηρωμένοις ἢ τοῖς ἀκεραίοις τε καὶ ἀτρώτοις.
 καὶ ἀληθῆς ἡ ὄψις· τὰ γὰρ δυσφύλακτα τῶν παλαι-
 σμάτων τοῖς βεβλαμμένοις τῶν μερῶν διαπλέκων
 χαλεπὸς ἦν τοῖς ἀντιπάλοις καὶ ἄνητο τῆς νόσου
 τὸ τοῖς διεφθορόσιν ἐθρόωσθαι. τοῦτο θανμάσιον²⁵
 μὲν, εἰρήσθω δὲ μὴ ὡς γινόμενον, ἀλλ' ὡς γενό-
 μενον καὶ θεοῦ δοκεῖτω μᾶλλον ἐνδεικνυμένου τι
 τοῖς ἀνθρώποις μέγα.

Περὶ μὲν δὴ σώματος ἀναλογίας καὶ εἴτε ὁ τοιόσδε⁴²
 βελτίων, εἴτε ὁ τοιόσδε, εἰσὶ πον καὶ [δεκταὶ] ἀντι-³⁰
 λογία παρὰ τοῖς μὴ ξὺν λόγῳ διεσκεμμένοις ταῦτα,
 περὶ δὲ κράσεων, ὁπόσαι εἰσὶν, οὔτε ἀντίρρηται

πω, οὔτε ἀντιλεχθείη ἂν τὸ μὴ οὐκ ἀρίστην κράσεω
 τὴν θερμὴν τε καὶ ὑγρὰν εἶναι, ξύγκειται γὰρ ὡσπερ
 τὰ πολυτελῆ τῶν ἀγαμάτων ἐξ ἀκηράτου τε καὶ
 καθαροῦ ὕλης. ἐλεύθεροι μὲν πηλοῦ τε καὶ ἰλύος καὶ
 5 χυμῶν περιττῶν, οἷς τὸ τοῦ φλέγματος καὶ τὸ τῆς
 70 χολῆς ἐπαναπλεῖ νῆμα, εὐκάματοι δὲ ἂ ἤρη μοχθεῖν,
 καὶ εὖσιτοι καὶ νοσοῦντες μὲν ὀλιγάκις, ταχὺ δὲ ἐκ
 τῶν νόσων ἀναφέροντες, εὐάγαθοι τε καὶ εὐήμιοι
 γυμνάσαι ποικίλως δι' εὐμοιρίαν κράσεως [ἀρίστης].
 10 οἱ δὲ ἐπίχολοι τῶν ἀθλητῶν θερμοὶ μὲν, ξηροὶ δὲ
 τὴν κρᾶσιν καὶ ἄκαρποι τοῖς γυμνάζουσι, καθάπερ
 τοῖς σπείρουσιν αἱ θερμοὶ ψάμμοι. ἐξῶνται δὲ ὅμως
 τῷ ἐτοίμῳ τῆς γνώμης, περίεστι γὰρ αὐτοῖς τούτου. **
 τὸ ξυγκίρνασθαι τὴν κατὰ τὸ σῶμα θερμὴν ἔξιν ὑπὸ
 15 ψυχρότητος. γυμναστέοι τε οὗτοι συντόνως μυωπιζό-
 μενοι, οἱ δὲ ἐπίχολοι βᾶδην καὶ διαπνέοντες, τοῖς μὲν
 γὰρ δεῖ κέντρον, τοῖς δὲ ἠνίας. χολὴ δὲ τοὺς μὲν ξυνά-
 γειν τῇ κόνει, τοὺς δὲ τῷ ἐλαίῳ ἐπαιονεῖν.
 43 Ταῦτα εἰρήσθω μοι περὶ κράσεως ἐκ τῆς νῦν
 20 γυμναστικῆς, ὡς ἡ ἀρχαία γε οὐδὲ ἐγίνωσκε κρᾶ-
 σιν, ἀλλὰ μόνην τὴν ἰσχὺν ἐγύμναζεν. ἐγγυμνάζοντο
 δὲ οἱ παλαιοὶ οἱ μὲν ἄχθη φέροντες οὐκ εὐφορα, οἱ
 72 δὲ ὑπὲρ τάχους ἀμιλλώμενοι πρὸς ἵππους καὶ πτω-
 κας, οἱ δὲ ὀρθοῦντές τε καὶ κάμπτοντες σίδηρον
 25 ἐληλαμένον ἐς παχὺ, οἱ δὲ βουσί συνεξενγμένοι καρ-
 τεροῖς τε καὶ ἀμαξεῦσιν, οἱ δὲ ταύρους ἀπαυχενί-
 ζοντες, οἱ δὲ αὐτοὺς λέοντας. ταῦτα δὲ δὴ Πολυμή-
 στορες καὶ Γλαῦκοι καὶ Ἀμησινᾶ καὶ Πουλυδάμας
 ὁ Σκοτουσσαῖος. Τίσανδρον δὲ τὸν ἐκ τῆς Νάξου
 30 πύκτην περὶ τὰ ἀκρατήρια τῆς νήσου νέοντα παρέ-
 πεμπον αἱ χεῖρες ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης [παραπεμ-
 πόμεναι] γυμνάζομεναι τε καὶ γυμνάζουσαι. ποταμοὶ

τε αὐτοὺς ἔλουον καὶ πηγαὶ καὶ χαμευνίαν ἐπήσκουν,
 οἱ μὲν ἐπὶ βυρσῶν ἐκταθέντες, οἱ δὲ εὐνάς ἀμήσαν-
 τες ἐκ λειμῶνων. σιτία δὲ αὐτοῖς αἱ τε μᾶζαι καὶ τῶν
 ἄρτων οἱ ἄπεπτοι καὶ μὴ ξυμίται καὶ τῶν κρεῶν τὰ
 βόειά τε καὶ ταύρεια καὶ τράγεια τούτους ἔβοσκε καὶ 5
 δόρκοι, κότινοι τε καὶ φυλῖαι ἔχριον αὐτοὺς λίπα,
 ὅθεν ἄνοσοί τε ἦσκουν καὶ ὄψῃ ἐγήρασκον, ἠγωνί-
 ζοντό τε οἱ μὲν ὀκτῶ Ὀλυμπιάδας, οἱ δὲ ἐννέα, καὶ
 ὀπλιτεύειν ἀγαθοὶ ἦσαν. ἐμάχοντό τε ὑπὲρ τειχῶν,
 οὐδὲ ἐκεῖ πίπτοντες, ἀλλ' ἀριστείων τε ἀξιούμενοι 10
 καὶ τροπαίων, καὶ μελέτην ποιούμενοι πολεμικὰ μὲν
 γυμναστικῶν, γυμναστικὰ δὲ πολεμικῶν ἔργα.

Ἐπεὶ δὲ μετέβαλε ταῦτα καὶ ἀστράτευτο μὲν ἐκ 44 74
 μαχομένων, ἀργοὶ δὲ ἐξ ἐνεργῶν, ἀναιμένοι δὲ ἐκ
 κατεσκληρότων ἐγένοντο, Σικελικὴ τε ὀψοφαγία 15
 ἰσχυσεν, ἐξενευρίσθη τὰ στάδια, καὶ πολλῶ μᾶλλον,
 ἐπειδὴ κολακευτικὴ [γε] ἐγκατελέχθη τῇ γυμναστικῇ.
 ἐκολάκευσε δὲ πρῶτον μὲν ἰατρικὴ παρισταμένη ξύμ-
 βουλος, ἀγαθὴ μὲν τέχνη, μαλακωτέρα δὲ ἢ ἀθλητῶν
 ἄπτεσθαι ἔτι τε ἀργίαν ἐκιδιδάσκουσα καὶ τὸν πρὸ τοῦ 20
 γυμνάζεσθαι χρόνον καθῆσθαι σεσαγμένους, οἷον
 ἄχθη Αἰβυκά ἢ Αἰγύπτια, ὀψοποιούς τε καὶ μαγεί-
 ρους ἠδοντας παραφέρουσα, ὑφ' ὧν λίχνοι τε ἀπο-
 τελοῦνται καὶ κοῖλοι τὴν γαστέρα, ἄρτοις τε μηκω-
 25 νεῖοις καὶ ἀπεπτομένοις ἐστιῶσα, ἰχθύων παρανο-
 μωτάτης βρώσεως ἐμφοροῦσα, καὶ φυσιολογοῦσα
 τοὺς ἰχθύς ἀπὸ τῶν τῆς θαλάττης δῆμων, ὡς πα-
 χεῖς μὲν οἱ ἐξ ἰλύων, ἀπαλοὶ δὲ οἱ ἐκ πετρῶν, κρεῶδεις
 δὲ οἱ πελάγιοι, λεπτοὺς τε βόσκουσι θαλάμαι, τὰ φυ-
 κία δὲ ἐξιτήλους, ἔτι τε τὰ χοίρεια τῶν κρεῶν σὺν τερα- 30
 τολογίᾳ ἄγουσα· μοχθηρὰ μὲν γὰρ ἠγεῖσθαι κελεύει τὰ
 ἐπὶ θαλάττῃ συβόσια διὰ τὸ σφόδρον τὸ θαλάττιον, οὗ

μεστοὶ μὲν αἰγιαλοὶ, μεσταὶ δὲ θῖνες, φυλάττεσθαι δὲ
καὶ τὰ ἀργῶν ποταμῶν διὰ τὴν καρκίνων βρωσιν, μόνων
δὲ ἀναγκοφαγεῖν τῶν ἐκ κρανείας τε καὶ βαλάνου.

45 Τὸ δὲ οὕτω τροφῶν δομῶν μὲν καὶ ἐς ἀφροδισίαν
5 ὀρμην, ἧρξε δὲ ἀθληταῖς καὶ τῆς ὑπὲρ χρημάτων
παρανομίας καὶ τοῦ πωλεῖν τε καὶ ἀνεῖσθαι τὰς
νίκας· οἱ μὲν γὰρ καὶ ἀποδίδονται τὴν ἑαυτῶν εὐ-
κλειαν, δι' οἷμαι, τὸ πολλῶν δεῖσθαι, οἱ δὲ ἀνοῦν-
ται τὸ μὴ ξὺν πόνῳ νικᾶν διὰ τὸ ἀβρωῶς διαιτᾶσθαι.
10 καὶ ἀργυροῦν μὲν ἢ χρυσοῦν περισπῶντι ἀνάθημα
ἢ διαφθεῖροντι ὀργὴν οἱ νόμοι ὡς ἐνόχῳ ἱεροσυλία
ὄντι (φαίνουσι), στέφος δὲ Ἀπόλλωνος ἢ Ποσειδῶ-
νος, ὑπὲρ οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ μέγα ἠθλησαν, ἅδεια
μὲν ἀποδίδοσθαι, ἅδεια δὲ ἀνεῖσθαι, πλὴν ὅσα
15 Ἡλείοις ὁ κότινος ἄσυλος μένει κατὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ
δόξαν, οἱ δὲ ἄλλοι τῶν ἀγῶνων ἐπηρώθησαν· ἐν ἐκ
πολλῶν εἰρήσθω μοι, ἐν ᾧ πάντα· παῖς ἐνίκα πάλην
Ἰσθμια τρισηλίας ἐνὶ τῶν ἀντιπάλων ὁμολογήσας
78 ὑπὲρ τῆς νίκης. ἦκοντες οὖν τῆς ὑστεραίας ἐς τὸ
20 γυμνάσιον ὁ μὲν ἀπῆται τὰ χρήματα, ὁ δὲ οὐκ ὀφεί-
λειν ἔφη, κερρατηκέναι γὰρ δὴ ἄκουτος. ὡς δὲ οὐδὲν
ἐπέβαινε, ὄρκῳ ἐπιτρέπουσι καὶ παρελθὼν ἐς τὸ
τοῦ Ἰσθμίου ἱερὸν ᾧμνε δημοσίῳ καὶ ταῦτα κατ'
ὀφθαλμοῦς τῆς Ἑλλάδος ὁ τὴν νίκην ἀποδόμενος ἢ
25 μὴν πεπρακέναι τοῦ θεοῦ τὸν ἀγῶνα, τρισηλίας
γὰρ ὁμολογήσθαι οἱ, καὶ ᾧμνε ταῦτα λαμπρῶς τῇ
φωνῇ, μὴ δῆτι ἀσαφὲς εἴη δεῖσας. τί [μὲν] οὐκ ἂν ἐν
Ἰωνίᾳ, τί δὲ οὐκ ἂν ἐν Ὀλυμπίᾳ γένοιτο ἐπ' αἰσχύ-
νη (τοιαύτη) ἀγῶνος; ὅσῳ γὰρ ἀληθεστέρα, εἰ οὐδ'
30 ἄνευ μαρτύρων, τοσῶδε ἀνιερωτέρα καὶ ἐπιρροητοτέρα.
οὐκ ἀφίημι τοὺς γυμναστὰς [καὶ ἀθλητὰς] ἐπὶ τῇ δια-
φθορᾷ ταύτῃ, πάρεσι μὲν γὰρ μετὰ χρημάτων ἐπὶ τὸ

γυμνάζειν, καὶ δανείζοντες τοῖς ἀθληταῖς ἐπὶ τόκοις
μειζοσιν ἢ ὧν ἔμποροι θαλαττεύοντες (δανείζονται), τῆς
μὲν τῶν ἀθλητῶν δόξης ἐπιστρέφονται οὐδὲν, τοῦ δὲ
πωλεῖν τε καὶ ἀνεῖσθαι ξύμβουλοι γίνονται σφισι προ-
νοοῦντες τοῦ ἑαυτῶν κέρδους. καὶ ταυτὶ μὲν κατὰ κα- 5
πηλεύοντων εἰρήσθω μοι, καπηλεύουσι γὰρ πού τὰς
τῶν ἀθλητῶν ἀρετὰς τὸ ἑαυτῶν εὖ τιθέμενοι. ἀμαρ- 46
τάνουσι δὲ κἀκεῖνο· παῖδα ἀθλητὴν ἀποδύσαντες
γυμνάζουσι ὡς ἤδη ἄνδρα τὴν τε γαστέρα προβα-
ρύνειν κελεύοντες καὶ βαδίζειν μετὰ τοῦ γυμνά- 10
ζεσθαι καὶ ἐρεύγεσθαι, δι' ὧν ὡσπερ οἱ κακῶς παι- 80
δεύοντες ἀφαιροῦνται τὸν παῖδα τὸ νεοτήσιον σκίρ-
τημα, ἀργίαν γυμνάζοντες καὶ ἀναβολὰς καὶ νοσηροῦς
εἶναι καὶ ἀτολμοτέρους τῆς αὐτῶν ἀκμῆς. ἄνεσι
ἐχρῆν γυμνάζειν, ὡς ἢ παλαιόστρα· ἄνεσι δὲ λέγω 15
τὴν τε ἀπὸ τῶν σκελῶν, ὀπόση ἐκ μαλαττόντων,
τὴν τε ἀπὸ τῶν χειρῶν, ὀπόση ἐκ τριβόντων, καὶ
παρακροτεῖται ὁ παῖς, ἐπειδὴ ἀγερωχότερα τὰ τού-
των γυμνάσια. τὸν Φοίνικα Ἐλικὰ ἦδε ἢ ἰδέα ἐγύμ-
ναζεν οὐκ ἐν παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς ἄνδρας ἦκοντα, 20
καὶ λόγον θαυμασιώτερος ἐγένετο παρὰ πάντας, οὓς
οἶδα τὴν ἡραστῶν ἐμελετῶντας ταύτην.

Προσεκτεῖα δὲ οὐδὲ ταῖς τῶν γυμναστῶν τετρά- 47
σιν, ὑφ' ὧν ἀπόλωλε τὰ ἐν γυμναστικῇ πάντα.
ἠγώμεθα δὲ τὴν τετράδα κύκλον ἡμερῶν τεττάρων 25
ἄλλο ἄλλην πράττουσαν· ἢ μὲν γὰρ παρασκευάζει
τὸν ἀθλητὴν, ἢ δὲ ἐπιτείνει, ἢ δὲ ἀνίησι, ἢ δὲ
μεσεύει. ἔστι δὲ τὸ (μὲν) παρασκευάζον γυμνάσιον
σύντονος πρὸς βραχὺ καὶ ταχεῖα κίνησις ἐγείρουσα
τὸν ἀθλητὴν καὶ ὅξυν τῷ μέλλοντι μόχθῳ ἐφιστᾶσα, 30
τὸ δὲ ἐπιτεῖνον ἔλεγχος ἀπαραίτητος τῆς ἐναποκειμέ-
νης ἰσχύος τῇ ἔξει, ἢ δὲ ἀνέσεως ἡμέρα κίνησις ἀκμῆν

ξὺν λόγῳ ἀνακτωμένη, ἢ δὲ μεσεύουσα τῶν ἡμερῶν
 διαφεύγει μὲν τὸν ἀντίπαλον, ὑποφεύγοντα δὲ μὴ
 ἀνιέναι (διδάσκει). καὶ τὴν τοιάνδε ἰδέαν πᾶσαν
 ἁρμονικῶς γυμνάζοντες καὶ τὰς τετράδας ταύτας
 5 ὡδὲ ἀνακνικλοῦντες ἀφαιροῦνται τὴν ἐπιστήμην τὸ
 ξυμέναι τοῦ ἀθλητοῦ τοῦ γυμνοῦ, καὶ ὅσα ἀνιᾶ
 48 μὲν σιτία, λυπεῖ δὲ οἶνος, βλάπτει δὲ ἢ ἀπ' ἀφροδι-
 σίων καὶ (τοῦ ὄνειράττειν ἕξις) καὶ ἀγωνία καὶ
 κόποι καὶ πλείω ἕτερα τὰ μὲν ἐκούσια, τὰ δὲ ἀκού-
 10 σια. πῶς ἰασόμεθα τοῦτον τετράζοντες καὶ κληροῦν-
 τες; τοὺς μὲν δὴ ὑπερσιτήσαντας ὄφρους τε δη-
 λῶσει βαρεῖα καὶ κοῖλον ἄσθμα καὶ κύαθοι κλειδῶν
 ἀνεστηκότες καὶ οἱ πλάγιοι κενεῶνες ὄγκου τι ἐν-
 15 δεικνύμενοι, τοὺς δὲ ὑποίνους γαστήρ τε ἐρημνύσει
 περικτὴ καὶ αἷμα ἰλαρώτερον καὶ ἱμάς ἢ μὲν κενεῶ-
 νος, ἢ δὲ ἐπιγουνίδος, τοὺς δὲ ἕξ ἀφροδισίων
 ἦκοντας γυμναζομένους μὲν πλείω ἐλέγξει, τὴν ἰσχὺν
 τε γὰρ ὑποδεδωκότες καὶ στενοὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς
 84 ὀρμὰς ἄτολμοι καὶ ἀπανθοῦντες (ὑπὸ) τῶν πόνων καὶ
 20 τὰ τοιαῦτα (δάδιοι) ἀλλίσκεσθαι, ἀποδύντας δὲ κλεῖς
 τ' ἂν ἐνδείξαιτο κοίλη καὶ ἰσχίον ἄναιμον καὶ πλευρὰ
 ὑποκαράττουσα καὶ ψυχρότης αἵματος, ὧν εἰ ἐφα-
 πτοίμεθα, οὐκ ἂν εἶη στεφανηφόρος ἀγωνία. λεπτὰ
 μὲν τούτοις ὑπώπια, λεπτὴ δὲ πῆδησις καρδίας,
 25 λεπτοὶ δὲ ἰδρωτῶν ἄτμοι, λεπτοὶ δὲ ὑπνοὶ ἰθύνοντες
 τὰ σιτία βολαί τε ὀφθαλμῶν πεπλανημένοι καὶ τὸ
 ἐρᾶσθαι δοκούντων ἀποσημαίνουσαι. οἱ δὲ ὄνει-
 ρώττοντες ἀποκάθαρσις μὲν τῆς ἐπιπολαζούσης εὐε-
 30 ξίας, ὄρωνται δὲ ὁμῶς ὑπωχροὶ καὶ δροσίζοντες καὶ
 ὑποδέστεροι μὲν τὴν ἰσχὺν, εὐτραφεῖς δὲ ὑπὸ τοῦ
 καθεύδειν καὶ ἀνεύθυναι τὸ ἰσχίον καὶ διαρκεῖς τὸ
 πνεῦμα, ἐν χώρᾳ τε τῶν ἀφροδισιαζόντων ὄντες (οὐ)

ταυτόν εἰσιν, (ἀλλ' οἱ μὲν καθαιρόντες τὴν ἕξιν, οἱ
 δὲ τήκοντες. κόπων δὲ ἀγαθὴ μάρτυς ἢ τε ἕξω-
 θεν περιβολὴ τοῦ σώματος λεπτοτέρα ἑαυτῆς δοκούσα
 καὶ ἀνοιδούσα φλέψ καὶ κατηφῆς βραχίων καὶ τὰ
 86 μυῶδη κατεσκληκότεα.

Οἱ μὲν δὴ ὑπερσιτήσαντες, ἦν τε κούφων τύχω-
 σιν, ἦν τε βαρύτερων ἀγωνισταί, μεταχειριστέοι
 ταῖς ἐς τὸ κάτω τρίψεσιν, ἵνα τῶν κυριωτέρων τὰ
 περικτὰ ἀπάγοιτο, γυμναστέοι δὲ πένταθλοι μὲν τινα
 τῶν κούφων, δρομεῖς δὲ μὴ ξυντείνοντες, ἀλλὰ σχο-
 10 λατοὶ καὶ μείζον τι διαβαίνοντες, πύκται δὲ ἀκρο-
 χειρίζεσθων ἐλαφροὶ τε καὶ ἀερίζοντες. πάλῃ δὲ καὶ
 παγκράτιον ὀρθοὶ μὲν καὶ οἶδε. ἀλλ' ἀνάγκη κυλίε-
 σθαι. κυλίεσθων μὲν, ἀλλ' ἐπικείμενοι μᾶλλον ἢ
 ὑποκείμενοι καὶ μηδαμῇ περικυβιστῶντες, ὡς μὴ
 15 ἀνιάτω τινὶ ἔλκει πηροῦτεν τὸ σῶμα. μεταχειρίζεσθω
 τε ὁ γυμναστῆς κούφους τε ὁμοίως καὶ βαρεῖς ταῖς
 διὰ μετρίου ἐλαίου τρίψεσι τῶν κάτω μάλιστα, καὶ
 τοῦτο ἀποματτέτω. οἶνος δὲ περικτεῦσας ἀθλητῶν
 51 σώμασιν, (ὥστε) ἰδρωτὸς πολλοῦ πάντα μεστὰ εἶναι,
 20 διὰ (μετρίων) τῶν γυμνασίων ἐκκαλείσθω. οὔτε γὰρ
 ἐπιγυμνάζειν χρή τοὺς τοιούτους, οὔτε ἀνιέναι, τὸ
 88 γὰρ διεφθορὸς ὑγρὸν ἀποχετεύειν ἄμεινον, ὡς μὴ
 τὸ αἷμα ὑπ' αὐτοῦ κακοῦργοῖτο. ἀποματτέτω δὲ ὁ
 γυμναστῆς καὶ ἀποστλεγγιζέτω ξυμμέτρῳ χρώμενος
 25 (τῷ πῆλῳ), ὡς μὴ ἀποφράττοντο αἱ ἐβολαὶ τοῦ
 ἰδρωτὸς. τοὺς δὲ ἕξ ἀφροδισίων ἄμεινον μὲν μὴ
 52 γυμνάζειν, οἱ γὰρ στεφάνων καὶ κηρῶν αἰσχροῦν
 ἠθονὴν ἀλλαξάμενοι ποῦ ἄνδρες; εἰ δὲ ἄρα γυμνά-
 ζοῖντο, ὑπὲρ νοθεσίας γυμναζέσθων, ἐλεγχόμενοι
 30 τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πνεῦμα, ταυτὶ γὰρ μάλιστα αἱ
 τῶν ἀφροδισίων ἠδοναὶ ἐπικόπτουσιν. ἢ δὲ τῶν

ὄνειρωττόντων ἕξεις, ἀφροδίσια μὲν καὶ ταῦτα, ἀκούσια δέ, ὡς ἔφην. γυμναστέοι δὲ ξὺν ἐπιμελείᾳ καὶ τὴν ἰσχὺν ὑποθρεπτέοι μᾶλλον, ἐπειδὴ ἐπιλείπει σαφῶς, καὶ ξικμαστέοι τοὺς ἰδρωῖτας, ἐπειδὴ περιττοὶ τοῦτοις.

5 ἔστω δὲ ἐνδοσιμώτερα μὲν τὰ γυμνάσια, προηγμένα δὲ ἐς μῆκος, ἵνα τὸ πνεῦμα ἐγγυμνάζοιτο. δεῖ δὲ αὐτοῖς ἐλαίου ξυμμέτρου καὶ πεπαχυσμένου τῆ κόνει, τουτὶ γὰρ τὸ φάρμακον καὶ ξυνέχει τὸ σῶμα καὶ μετρίως

90 53 ἀνίησιν. ἀγωνιῶντες δὲ ἀθληταὶ θεραπευέσθων μὲν καὶ τὰς γνώμας λόγῳ παραθαροσύνοντι τε αὐτοὺς καὶ καθιστάντι, γυμναζέσθων δ' ἐν χώρᾳ τῶν ἀϋπνοῦντων τε καὶ μὴ εὐσίτων. εὐ τούτοις ἔχει τὸ ἀρμονικὸν γυμνάσιον, αἱ γὰρ περιδεεῖς γνώμαι προθυμότεραί εἰσι μανθάνειν ἢ προσήκει φυλάττεσθαι.

15 κόποι δὲ οἱ μὲν αὐτόματοι νόσων ἀρχαὶ καὶ ἀπόχρητους μὲν πηλῶ καὶ παλαιόστρα πονήσαντας ἀνιέναι μετρίως τε καὶ ὡς εἶπον, τοὺς δὲ ἐν κόνει πεπονηκότας ἐπιγυμνάζειν τῆς ὑστεραίας ἐν πηλῶ ξὺν μικρῶ ἐπιτάσει, ἢ γὰρ ἀθρόα μετὰ τὴν κόνιν ἄνεσις

20 ἰατρὸς πονηρὸς κόπων, οὐ γὰρ θεραπευεῖ τὴν ἰσχὺν ἀλλ' ἀποκρεμάννυσιν * * *

ἢ μὲν δὴ σοφωτέρα γυμναστικὴ καὶ ἐπιτείνουσα τὸν ἀθλητὴν τοιάδε ἂν εἴη.

54 Ἐλεγχος δὲ τῶν τετραδῶν, ὡς παρηγησάμην καὶ

25 ἢ ἐπὶ Γερηνῶ τῶ παλαιστῆ διαμαρτία, οὐ τὸ σῆμα Ἀθήνησιν ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐλευσίνάδε ὁδοῦ. ἐτύγχανε μὲν οὗτος Ὀλύμπια νενικηγώς, τρίτη δὲ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρα πίνων τὴν ἑαυτοῦ νίκην καὶ τινὰς τῶν γνωρίμων ἐστιῶν ὀψοφαγία ἀήθει χρησάμενος ἀπηνέχθη

92 τοῦ ὕπνου. ἦκων οὖν τῆς ὑστεραίας ἐς τὸ γυμνάσιον ὠμολόγει πρὸς τὸν γυμναστὴν ὠμός τε εἶναι πονήρως τε ἔχειν πη, ὃ δὲ ἠγρίαινέ τε καὶ ξὺν ὀργῇ ἦκουε

καὶ χαλεπὸς ἦν ὡς ἀνιέντι καὶ τὰς τετράδας διασπῶντι, ἐς τε ἀπέκτεινε τὸν ἀθλητὴν ἐν αὐτῷ τῷ γυμνάζειν ἀγνωσία, οὐ (συνεῖς) προειπόντος ἢ γινώσκειν ἔδει καὶ σιωπῶντος. τοιῶνδε μὲν δὴ τῶν τετραδῶν οὐσῶν καὶ ὅδε ἀγυμνάστων (ὑπ') ἀπαι- 5 δεύτου γυμναστοῦ (γίγνεται οὐ) μέτρια πάθη· τὸ γὰρ τοιοῦδε ἀθλητοῦ ἀμαρτεῖν τὰ στάδια πῶς οὐ βαρὺ; οἱ δὲ ἀσπαζόμενοι τὰς τετράδας τί χρήσονται αὐταῖς ἐς Ὀλυμπίαν ἦκοντες; παρ' οἷς κόνις μὲν, ὅποιαν εἴρηκα, γυμνάσια δὲ προστεταγμένα, γυμ- 10 νάζει δὲ ὁ Ἑλλανοδίκης οὐ τῆ προρόήσει, ἀλλ' ἐπεσχεδιασμένα πάντα τῷ καιρῷ, μᾶστιγος καὶ τῷ γυμναστῆ ἐπηρημένης, εἴ τι παρ' ἢ κελεύουσι πρᾶτοι. κελεύουσι δὲ ἀπαραίτητα, ὡς παραιτουμένοις ταῦτα ἔτοιμον Ὀλυμπίαν εἰργεσθαι. περὶ μὲν δὴ τῶν 15 τετραδῶν τοσαῦτα. * * *

Τούτοις ἐπόμενοι σοφίαν τε γυμναστικὴν ἐνδειξόμεθα καὶ τοὺς ἀθλητὰς ἐπιρρώσομεν καὶ ἀνηβήσει τὰ στάδια ὑπὸ εὐ γυμνάζειν.

* * * * *

Ἀλτήρ δὲ πεντάθλων μὲν εὖρημα, εὖρηται δὲ 20 55 ἐς τὸ ἄλμα, ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὠνόμασται, οἱ γὰρ νόμοι τὸ πήδημα χαλεπώτερον ἠγοῦμενοι τῶν ἐν ἀγῶνι τῷ τε αὐτῷ προσεγείρουσι τὸν πηδῶντα καὶ τῷ ἀλτήρι προσελαφρύνουσι, πομπός τε γὰρ τῶν χειρῶν ἀσφαλῆς καὶ τὸ βῆμα ἐδρατὸν τε καὶ εὐσημον ἐς 25 τὴν γῆν ἄγει. τουτὶ δὲ ὀπόσου ἄξιον οἱ νόμοι δηλοῦσιν· οὐ γὰρ ξυγχωροῦσι διαμετρεῖν τὸ πήδημα, ἦν μὴ ἀρτίως ἔχη τοῦ ἰχνους. γυμνάζουσι δὲ οἱ μὲν μακροὶ τῶν ἀλτήρων ἄμους τε καὶ χεῖρας, οἱ δὲ σφραιροειδεῖς καὶ δακτύλους. παραληπτέοι δὲ καὶ 30 κούφοις ὁμοίως καὶ βαρέσιν ἐς πάντα γυμνάσια, πλὴν τοῦ ἀναπαύοντος.

19*

56 Κόνις δὲ ἢ μὲν πηλώδης ἱανὴ ἀποφύψαι καὶ
 ξυμμετριάν δοῦναι τοῖς περιττοῖς, ἢ δὲ ὄστρακώδης
 ἀνοῖξαι τε ἐπιτηδεῖα καὶ ἐς ἰδρώτα ἀγαγεῖν τὰ με-
 5 μνιότα, ἢ δὲ ἀσφαλτώδης ὑποθάλλειν τὰ ἐπεφυγ-
 96 μένα, μέλαινα δὲ καὶ ξανθὴ κόνις γεώδεις μὲν ἄμφω
 καὶ ἀγαθαὶ μαλάξαι τε καὶ ὑποθρέψαι, ἢ δὲ ξανθὴ
 κόνις καὶ στιλπνοῦς ἐργάζεται καὶ ἠδῖους ἰδεῖν, ὡς
 10 περὶ γενναίῳ τε καὶ ἡσκημένῳ σώματι ἔστι. σκεδαν-
 νύουσι δὲ χορὴ τὴν κόνιν ὑγρῷ τῷ καρπῷ καὶ διεστῶσι
 τοῖς δακτύλοις διαφράσσοντα μᾶλλον ἢ ἐπιπάττοντα,
 ἵν' ἐς τὸν ἀθλητὴν ἢ ἄχνη πίπτει.

57 Κώρνηκος δὲ ἀνήφθω μὲν καὶ πύκταις, πολὺ δὲ
 μᾶλλον τοῖς ἐπὶ τὸ παγκράτιον φοιτῶσιν. ἔστω δὲ
 καὶ κοῦφος μὲν ὁ πυκτικός, ἐπειδὴ κωρύνου γυμ-
 15 νάζονται μόναι αἱ τῶν πυκτῶν χεῖρες, ὁ δὲ τῶν
 παγκρατιαστῶν ἐμβροθίστερος καὶ μείζων, ἵνα γυμ-
 νάζοντο μὲν τὴν βᾶσιν ἀνδιστάμενοι τῇ τοῦ κω-
 ρύνου ἐπιφορᾷ, γυμνάζοντο δὲ ὅμους τε καὶ δακτύ-
 λους ἐς ἀντίπαλόν τι παίοντες, ἢ κεφαλὴ ἐναραττέτω
 20 καὶ πάντα ὁ ἀθλητὴς ὑποκείσθω τοῦ παγκρατίου
 τὰ ὀρθὰ εἶδη.

58 Εἰληθεροῦσι δὲ οἱ μὲν ἁμαθῶς αὐτὸ πράττον-
 τες ἐν ἅπαντι τῷ ἡλίῳ καὶ πάντες, οἱ δὲ ξὺν ἐπι-
 στήμῃ καὶ λόγῳ οὔτε αἰεὶ καὶ ὁπόσοις λῶον· οἱ μὲν
 25 γὰρ βόρειοι τῶν ἡλίων καὶ οἱ νήγεμοι καθαροὶ τέ
 εἰσι καὶ εὖειλοι, ἅτε δὴ λευκοῦ ἐκβάλλουτες τοῦ
 αἰθέρος, οἱ δὲ νότιοί τε καὶ ἐκνεφία ὑγροὶ τέ εἰσι
 καὶ ὑπερκαίοντες, οἷοι ἐπιθρύψαι μᾶλλον τοὺς γυμ-
 ναζομένους ἢ θάλαψαι. τὰς μὲν δὴ εὐηλίους τῶν
 30 ἡμερῶν εἰρηκα, ἡλιωτέοι δὲ οἱ φλεγματώδεις μᾶλλον,
 ἵνα τοῦ περιττοῦ ἐξιμαζοῖντο, ἐπιχόλους δὲ ἀπάγειν
 χορὴ δὴ τούτου, ὡς μὴ πυρὶ πῦρ ἐπαντοῖτο. καὶ

ἡλιούσθων οἱ μὲν προήκοντες ἀργοὶ κείμενοι καὶ
 πρόσειλοι κατὰ ταῦτ' ὀπτωμένοις, οἱ δὲ σφριγῶντες
 ἐνεργοὶ καὶ γυμναζόμενοι πάντα, καθάπερ Ἡλεῖοι
 νομίζουσι. τὸ δὲ πυρῖσθαι καὶ ξηραλοφεῖν, ἐπειδὴ
 τῆς ἀγροικότερας γυμναστικῆς ἔχεται, Λακεδαιμο- 5
 νίοις ἀφῶμεν, ἃν τὰ γυμνάσια οὔτε παγκρατίῳ οὔτε
 πυγμαῖ εἰκασται. φασὶ δὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι μηδὲ
 ἀγωνίας ἔνεκα γυμνάζεσθαι τὴν ἰδέαν ταύτην, ἀλλὰ
 καρτερίας μόνης, ὅπερ δὴ μαστιγομένων ἔστιν,
 ἐπειδὴ νόμος αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ξαίνεσθαι. 10

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ [Η ΛΑΛΙΑ].

3ed. J.

Ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν 762
 ἀλήθειαν, ἀδικεῖ δὲ καὶ σοφίαν, ὀπόση ἐς ποιητὰς
 ἦκει — φορὰ γὰρ ἴση ἀμορῶν ἐς τὰ τῶν ἡρώων εἶδη
 καὶ ἔργα — ξυμμετροῖαν τε οὐκ ἐπαινεῖ, δι' ἣν καὶ
 λόγου ἢ τέχνης ἀπτεται. καὶ βουλομένῳ μὲν σοφί-
 5 ξεσθαι θεῶν τὸ εὖρημα διὰ τε τὰ ἐν γῆ εἶδη, ὀπόσα
 τοὺς λειμῶνας αἱ ἄραι γράφουσι, διὰ τε τὰ ἐν οὐ-
 ρανῶ φαινόμενα, βασανίζοντι δὲ τὴν γένεσιν τῆς
 τέχνης μίμησις μὲν εὖρημα πρεσβύτατον καὶ ξυγγε-
 10 νέστατον τῇ φύσει, εὖρον δὲ αὐτὴν σοφοὶ ἄνδρες
 τὸ μὲν ζωγραφίαν, τὸ δὲ πλαστικὴν φήσαντες. καὶ
 πλαστικῆς μὲν πολλὰ εἶδη, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πλάτ-
 τειν καὶ ἢ ἐν τῷ χαλκῷ μίμησις καὶ οἱ ξέοντες τὴν
 λυγδίνην ἢ τὴν Παρίαν λίθον καὶ ὁ ἐλέφας, καί,
 15 νῆ Δία, ἢ γλυφικὴ πλαστικὴ, ζωγραφία δὲ ξυμβέ- 763
 βληται μὲν ἐκ χρωμάτων, πρᾶττει δὲ οὐ τοῦτο μόνον,
 ἀλλὰ καὶ πλείω σοφίζεται ἀπὸ τούτου γε ἐνὸς ὄντος
 ἢ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἢ ἑτέρα τέχνη, σκιάν τε γὰρ
 ἀποφαίνει καὶ βλέμμα γινώσκει ἄλλο μὲν τοῦ με-
 20 μηνότος, ἄλλο δὲ τοῦ ἀλγοῦντος ἢ τοῦ χαίροντος
 καὶ αὐγὰς ὀμμάτων, ὀποῖαί εἰσιν, ὃ πλαστικὸς μὲν
 τις ἦμιστα ἐργάζεται, χαροπὸν δὲ ὄμμα καὶ γλανκὸν
 καὶ μέλαν γραφικὴ οἶδε, καὶ ξανθὴν κόμην οἶδε καὶ

πυρσὴν καὶ ἠλιῶσαν καὶ ἐσθῆτος χρωμα καὶ ὄπλων, 4
 θαλάμους τε καὶ οἰκίας καὶ ἄλση καὶ ὄρη καὶ πηγὰς
 καὶ τὸν αἰθέρα, ἐν ᾧ ταῦτα. ὅσοι μὲν οὖν κράτος
 ἤρανο τῆς ἐπιστήμης καὶ ὅσαι πόλεις καὶ ὅσοι βα-
 5 σιλεῖς ἔρωτι ἐς αὐτὴν ἐχρήσαντο, ἄλλοις τε εἰρηται
 καὶ Ἀριστοδήμῳ τῷ ἐν Καρίας, ὃν ἐγὼ ἐπὶ ζωγρα-
 φία ξένον ἐποίησάμην ἐτῶν τεττάρων, ἔγραφε δὲ
 κατὰ τὴν Εὐμήλου σοφίαν πολὺ τὸ ἐπίχαρι ἐς αὐτὴν
 φέρων· ὁ λόγος δὲ οὐ περὶ ζωγράφων, οὐδ' ἱστο-
 10 ρίας αὐτῶν νῦν, ἀλλ' εἶδη ζωγραφίας ἀπαγγέλλο-
 μεν ὁμιλίας αὐτὰ τοῖς νέοις συντιθέντες, ἀπ' ὧν
 ἐρμηνεύσουσί τε καὶ τοῦ δοκίμου ἐπιμελήσονται.
 ἀφορμαὶ δέ μοι τουτῶν τῶν λόγων αἶδε ἐγένοντο·
 ἦν μὲν ὁ παρὰ τοῖς Νεαπολίταις ἀγών, ἢ δὲ πόλις
 ἐν Ἰταλία ᾧμισται γένος Ἑλληγες καὶ ἀστυκοί, ὅθεν 15
 καὶ τὰς σπουδὰς τῶν λόγων Ἑλληγικοὶ εἰσι, βουλο-
 μένῳ δέ μοι τὰς μελέτας μὴ ἐν τῷ φανερῷ ποιείσθαι 380
 παρεῖχεν ὄχλον τὰ μειράκια φοιτῶντα ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 τοῦ ξένου. κατέλυον δὲ ἔξω τοῦ τείχους ἐν προα-
 20 στείῳ τετραμμένῳ πρὸς θάλατταν, ἐν ᾧ στοὰ τις
 ἐξωκοδόμητο κατὰ ζέφυρον ἄνεμον ἐπὶ τεττάρων,
 οἶμαι, ἢ καὶ πέντε ὀροφῶν ἀφορῶσα ἐς τὸ Τυρρη-
 νικὸν πέλαγος. ἤστραπτε μὲν οὖν καὶ λίθοις, ὀπό-
 764 σους ἐπαινεῖ τρυφή, μάλιστα δὲ ἦνθει γραφαῖς ἐνηρ-
 25 μοσμένων αὐτῇ πινάκων, οὓς ἐμοὶ δοκεῖν οὐκ ἀμα-
 θῶς τις συνελέξατο, σοφία γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐδηλοῦτο
 πλείονων ζωγράφων. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 ὄμην δεῖν ἐπαινεῖν τὰς γραφάς, ἦν δὲ ἄρα υἱὸς τῷ
 ξένῳ κομιδῆ νέος, ἐς ἔτος δέκατον, ἦδη φιλήκοος
 καὶ χαίρων τῷ μανθάνειν, ὃς ἐπεφύλαττέ με ἐπιόντα 30
 αὐτὰς καὶ ἐδειτό μου ἐρμηνεύειν. ἴν' οὖν μὴ σκαιὸν
 με ἦγοίτο, „ἔσται ταῦτα“ ἔφη „καὶ ἐπίδειξιν αὐτὰ

ποιησόμεθα, ἐπειδὴν ἤκη τὰ μειράκια. ἀφικομένων
οὔν „ὁ μὲν παῖς“ ἔφην „προβεβλήσθω καὶ ἀνακέ-
σθω τούτῳ ἢ σπουδῇ τοῦ λόγου, ὑμεῖς δὲ ἔπρεσθε
μὴ ξυντιθέμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι
5 μὴ σαφῶς φράζοιμι.

Α.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ.

α. Ἐγὼς, ὦ παῖ, ταῦτα Ὀμήρου ὄντα ἢ οὐ
πώποτε ἔγνωκας δηλαδὴ θαῦμα ἠγούμενος, ὅπως
δήποτε ἔζη τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι; συμβάλλωμεν οὔν,
ὅ τι νοεῖ, σὺ δὲ ἀπόβλεψον αὐτῶν, ὅσον ἐκεῖνα
10 ἰδεῖν, ἀφ' ὧν ἡ γραφή. οἶσθά που τῆς Ἰλιάδος τὴν
γνώμην, ἐν οἷς Ὀμηρος ἀνίστησι μὲν τὸν Ἀχιλλεῖα
ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, κινουῦνται δὲ οἱ θεοὶ πολεμεῖν
ἀλλήλοις. τούτων οὔν τῶν περὶ τοὺς θεοὺς ἡ γραφή,
τὰ μὲν ἄλλα οὐκ οἶδε, τὸν δὲ Ἥφαιστον ἐμπεσεῖν
15 φησι τῷ Σκαμάνδρῳ πολὺν καὶ ἄκρατον. ὅρα δὴ
πάλιν πάντα ἐκεῖθεν ὑψηλὴ μὲν αὐτῇ ἡ πόλις καὶ
ταυτὶ τὰ κρήδεμνα τοῦ Ἰλίου, πεδίον δὲ τουτὶ μέγα
καὶ ἀποχωρῶν τὴν Ἀσίαν πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀντι-
τάξει, πῦρ δὲ τοῦτο πολὺ μὲν πλημμυρεῖ κατὰ τοῦ
20 πεδίου, πολὺ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἔρπει τοῦ ποταμοῦ, 765
ὡς μηκέτι αὐτῷ δένδρα εἶναι. τὸ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἥφαι-
στον πῦρ ἐπιρρεῖ τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἀλγεῖ
καὶ ἰκετεύει τὸν Ἥφαιστον αὐτός. ἀλλ' οὔτε ὁ ποτα-
μὸς γέγραπται κομῶν, ὑπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι, οὔτε
25 χαλεπῶν ὁ Ἥφαιστος, ὑπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τὸ ἄνθος
τοῦ πυρὸς οὐ ξανθόν, οὐδὲ τῇ εἰδισμένη ὄψει, ἀλλὰ
χρυσοειδὲς καὶ ἠλιοειδές. ταῦτα οὐκέτι Ὀμήρου.

ΚΩΜΟΣ.

β. Ὁ δαίμων ὁ Κῶμος, παρ' οὗ τὸ κωμάζειν 6
τοῖς ἀνθρώποις, ἐφέστηκεν ἐν θαλάμῳ θύραις χρυ-
σαῖς, οἶμαι, βραδεία δὲ ἢ κατάληψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
ὡς ἐν νυκτὶ εἶναι. γέγραπται δὲ ἢ νύξ οὐκ ἀπὸ τοῦ 381
σώματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καιροῦ, δηλοῖ δὲ τὰ προ- 5
τύλαια νυμφίους μάλα ὀλβίους ἐν εὐνῇ κεῖσθαι.
καὶ ὁ Κῶμος ἤκει νέος παρὰ νέους ἀπαλὸς καὶ οὐπω
ἔφηβος, ἐρυθρὸς ὑπὸ οἴνου καὶ καθεύδων ὀρθὸς
ὑπὸ τοῦ μεθύειν. καθεύδει δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ
στέφνα ῥίφας καὶ τῆς δειρῆς ἐκφαίνων οὐδέν, τὴν 10
δὲ ἀριστερὰν προβολίῳ ἐπέχων, εἰληφθαι δὲ ἢ χεῖρ
δοκοῦσα λύεται καὶ ἀμελεῖ, τὸ εἰωθὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ
καθεύδειν, ὅταν σαίνοντος ἡμᾶς τοῦ ὕπνου μετέρ-
χηται ὁ λογισμὸς ἐς λήθην ὧν συνέχει, ὅθεν καὶ τὸ
ἐν τῇ δεξιᾷ λαμπαδίον ἔοικε διαφεύγειν τὴν χεῖρα, 15
καταρραθυμοῦντος αὐτὴν τοῦ ὕπνου. δεδιῶς δὲ ὁ
Κῶμος προσβάλλον τὸ πῦρ τῷ σκέλει περιφέρει τὴν
μὲν κνήμην τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, τὸ δὲ λαμ-
πάδιον ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἵν' ἐκκλίνοι τὸν ἀτμὸν τοῦ
πυρὸς ἐκκειμένῳ τῷ γόνατι ἀφιστάς τὴν χεῖρα. 20
πρόσωπα δὲ ὀφείλεται μὲν παρὰ τῶν ζωγράφων τοῖς
ἐν ὄρα καὶ τυφλώττουσί γε ἄνευ τούτων αἱ γραφαί,
τῷ δὲ Κῶμῳ σμικρὰ δεῖ τοῦ προσώπου νενευκότι
καὶ ἔλκοντι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σκιάν. κελεύει δέ,
οἶμαι, μὴ ἀπαρακαλύπτως κωμάζειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ 25
766 τούτου. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος διηκριβῶνται πάντα,
περιλάμποντος αὐτὰ τοῦ λαμπαδίου καὶ ἐς φῶς ἄγου-
τος. ὁ στέφανος δὲ τῶν ῥόδων ἐπαινεῖσθω μὲν, ἀλλὰ
μὴ ἀπὸ τοῦ εἶδους — ξανθοῖς γὰρ καὶ κνανοῖς, εἴ 7
τύχοι, χρώμασιν ἀπομιμείσθαι τὰς τῶν ἀνθέων 30

εἰκόνας οὐ μέγας ὁ ἄθλος — ἀλλὰ ἐπαινεῖν χρὴ τὸ χαῦνον τοῦ στεφάνου καὶ ἀπαλόν. ἐπαινῶ καὶ τὸ ἔνδροσον τῶν ῥόδων καὶ φημι γεγράφθαι αὐτὰ μετὰ τῆς ὀσμῆς. τί λοιπὸν τοῦ Κῶμου; τί δ' ἄλλο γε ἢ οἱ κωμάζοντες; ἢ οὐ προσβάλλει σε κρόταλα καὶ θροῦς ἔναυλος καὶ ῥῶδῃ ἄτακτος; λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται, παρ' ὧν ἔστι τοῖς κωμάζουσι καὶ τὰ ἐν ποσὶν ὄραν καὶ ἡμῖν μὴ ὄρασθαι. συνεξαίρεται δὲ καὶ πολὺς γέλως καὶ γύναια μετ' ἀνδρῶν ἴεται καὶ ὑποδεῖται καὶ ζώννυται παρὰ τὸ οἰκεῖον· συγχωρεῖ δὲ ὁ κῶμος καὶ γυναικί ἀνδρίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ θῆλυν ἐνδύναϊ στολήν καὶ θῆλυν βαίνειν. καὶ οἱ στέφανοι οὐκ ἀνθηροὶ ἔτι, ἀλλ' ἀφήρηται αὐτοῖς τὸ ἴλαρὸν ὑπὸ τοῦ ταῖς κεφαλαῖς ἐφαρομότεσθαι, διὰ τὸ ἀτακτεῖν ἐν τῷ δρόμῳ. ἢ γὰρ τῶν ἀνθέων ἔλευθερία παραιτεῖται τὴν χεῖρα ὡς μαραίνουσαν αὐτὰ πρὸ τοῦ χρόνου. μιμεῖται τινα ἢ γραφή καὶ κρότον, οὐ μάλιστα δεῖται ὁ κῶμος, καὶ ἢ δεξιὰ τοῖς δακτύλοις ὑπεσταλμένοις ὑποκειμένην τὴν ἀριστεράν πληττει ἐς τὸ κοῖλον, ἢ ὧσιν αἱ χεῖρες ξύμφωνοι πληττόμεναι τρόπῳ κυμβάλων.

ΜΥΘΟΙ.

γ'. Φοιτῶσιν οἱ μῦθοι παρὰ τὸν Αἰσωπον ἀγαπῶντες αὐτόν, ὅτι αὐτῶν ἐπιμελεῖται. ἐμέλησε μὲν γὰρ καὶ Ὀμήρω μύθου καὶ Ἡσίοδῳ, ἔτι δὲ καὶ Ἀρχιλόχῳ πρὸς Ἀντάμβην, ἀλλ' Αἰσώπῳ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθηται, καὶ λόγον τοῖς θηρίοις μεταδέδωκε λόγον ἔνεκεν· πλεονεξίαν τε γὰρ ἐπικόπτει καὶ ὕβριν ἐλαύνει καὶ ἀπάτην καὶ ταῦτα λέων 8
382 τις αὐτῷ ὑποκρίνεται καὶ ἀλώπηξ καὶ ἵππος, νῆ Δία,

καὶ οὐδὲ ἡ χελώνη ἄφωνος, ὅφ' ὧν τὰ παιδία μαθηταὶ γίνονται τῶν τοῦ βίου πραγμάτων. εὐδοκμοῦντες οὖν οἱ μῦθοι διὰ τὸν Αἰσωπον φοιτῶσιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ σοφοῦ ταινίας αὐτὸν ἀναδήσοντες καὶ στεφανώσοντες αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ. ὁ δὲ, οἶμαί, τινα ὑφαίνει μῦθον. τὸ γὰρ μειδίωμα τοῦ προσώπου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ γῆς ἑστῶτες τοῦτο δηλοῦσιν· οἶδεν ὁ ζωγράφος, ὅτι αἱ τῶν μύθων φροντίδες ἀνεμμένης τῆς ψυχῆς δέονται. φιλοσοφεῖ δὲ ἢ γραφή καὶ τὰ τῶν μύθων σώματα, θηρία γὰρ συμβάλλουσα ἀνθρώποις περιστήσι χορὸν τῷ Αἰσώπῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου σκηνῆς συμπλάσασα, κορυφαία δὲ τοῦ χοροῦ ἢ ἀλώπηξ γέγραπται, χρῆται γὰρ αὐτῇ ὁ Αἰσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὡςπερ ἡ κωμῳδία τῷ Δάφ.

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.

δ'. Θηβῶν μὲν ἡ πολιορκία, τὸ γὰρ τεῖχος ἐπτάπυλον, ἢ στρατιὰ δὲ Πολυνείκης ὁ τοῦ Οἰδίποδος, οἱ γὰρ λόχοι ἐπτά. πελάζει αὐτοῖς Ἀμφιάρεως ἀθύμῳ εἶδει καὶ ξυνιέντι ἅ πείσονται, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι λοχαγοὶ δεδίασι — ταῦτα καὶ τὰς χεῖρας ἐς τὸν οὐρανὸν αἴρουσι — Καπανεὺς δὲ τὰ τεῖχη βλέπει 768 περιφρονῶν τὰς ἐπάλλξεις ὡς κλίμακι ἀλωτάς. οὐ μὴν βάλλεται πῶ ἀπὸ τῶν ἐπάλλξεων ὀκνοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης. ἠδὲν τὸ σόφισμα τοῦ ζωγράφου· περιβάλλον τοῖς τεύχεσιν ἄνδρας ὀπλισμένους τοὺς μὲν ἀρτίους παρέχει ὄραν, τοὺς δὲ ἀσαφεῖς τὰ σκέλη, τοὺς δὲ ἡμίσεας καὶ στέφανα ἐνίων καὶ κεφαλὰς μόνας καὶ κόρυθας μόνας, εἶτα αἰχμὰς. ἀναλογία ταῦτα, ὦ παῖ. δεῖ γὰρ κλέπτεσθαι τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς τοῖς ἐπιτηδείοις κύκλοις συναπιόντας. οὐδὲ αἱ
 Θῆβαι ἀμάντευτοι, λόγιον γάρ τι ὁ Τειρεσίας λέγει
 ταῖνον ἐς Μενουκίαν τὸν τοῦ Κρόντου, ὡς ἀποθανόντων,
 ἔνθα ἡ χεὶρ τοῦ δράκοντος, ἐλευθέρα ἢ πόλις ἐκ
 5 τούτου εἶη. ὁ δὲ ἀποθνήσκει λαθῶν τὸν πατέρα
 ἐλευθέρως μὲν τῆς ἡλικίας, εὐδαίμων δὲ τοῦ θάρρους.
 ὄρα γὰρ τὰ τοῦ ζωγράφου· γράφει μειράκιον οὐ λευ-
 κόν, οὐδ' ἐκ τρυφῆς, ἀλλ' εὐψυχον καὶ παλαιστρας
 πνέον, οἷον τὸ τῶν μελιχρόων ἄνθος, οὓς ἐπαινεῖ
 10 ὁ τοῦ Ἀρίστανος, διαφράττει δὲ αὐτὸ στέρνοις εὐ-
 αφέσι καὶ πλευραῖς καὶ γλουτῶ συμμέτρῳ καὶ μηρῶ.
 ἔρωται καὶ ὤμων ἐπαγγελία καὶ οὐκ ἀτρέπτῳ τέ-
 νοντι, μετέχει δὲ καὶ κόμης, ὅσον μὴ κομῶν. ἐφέ-
 στηκε δὲ τῇ χειρὶ τοῦ δράκοντος ἔλκον τὸ ξίφος ἐν-
 15 δεδυκὸς ἤδη τῇ πλευρᾷ, καὶ δεξώμεθα, ὦ παῖ, τὸ
 αἷμα κόλπον αὐτῷ ὑποσχόντες, ἐκχεῖται γάρ, καὶ ἡ
 ψυχὴ ἤδη ἄπεισι, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τετριγυίας
 αὐτῆς ἀκούσῃ. ἔρωτα γὰρ τῶν καλῶν σωματῶν καὶ 769
 αἱ ψυχαὶ ἰσχοῦσιν, ὅθεν ἄκουσαι αὐτῶν ἀπαλλάτ-
 20 τονται. ὑπεξιόντος δὲ αὐτῷ τοῦ αἵματος ὀκλάζει καὶ
 ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῶ καὶ ἠδεῖ τῷ ὄμματι καὶ
 οἷον ὕπνου ἔλκοντι.

ΠΗΧΕΙΣ.

383 ε'. Περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι παιδία
 ξύμμετρα τῷ ὀνόματι, καὶ ὁ Νεῖλος αὐτοῖς ὑπερ-
 10 25 γάνυται τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι κηρύττουσιν αὐτόν, ὅσον
 Αἰγυπτίοις προεχύθη. προσάγεται οὖν καὶ οἷον ἔρ-
 χεται αὐτῷ ἐκ τοῦ ὕδατος βρέφη ἀπαλά καὶ μειδι-
 ὶντα, μετέχει δὲ οἷματι τι αὐτὰ καὶ τοῦ λάλου, καὶ
 οἱ μὲν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐφιζάνουσιν, οἱ δὲ τῶν

πλοκάμων ἐκκρέμανται, οἱ δὲ τῇ ἀγκάλῃ ἐγκαθεύ-
 δουσιν, οἱ δὲ κωμάξουσιν ἐπὶ τοῦ στέρνου. ὁ δὲ
 ἀναδίδωσιν αὐτοῖς ἄνθη τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κόλπου,
 τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγκάλης, ὡς στεφάνους τε ἀπ' αὐτῶν
 διαπλέκειεν καὶ καθεύδοιεν ἐπὶ τῶν ἀνθέων ἱεροὶ 5
 καὶ εὐώδεις, καὶ ἐπαναβαίνουσιν ἄλλο ἄλλῳ τὰ παι-
 δία σείστοις ἅμα, ταυτὶ γὰρ ἑναυλα ἐκείνη τῷ
 ὕδατι. κροκόδειλοι μὲν οὖν καὶ οἱ ποτάμιοι τῶν
 ἵππων, οὓς τῷ Νεῖλῳ τινὲς προσγράφουσιν, ἀπό-
 κεινται νῦν ἐν βαθείᾳ τῇ θίνῃ, μὴ δέος τοῖς παιδίοις 10
 ἐμπέσοι, γεωργίας δὲ καὶ ναυτιλίας σύμβολα δηλοῖ
 τὸν Νεῖλον ἐκ τοιοῦδε, ὦ παῖ, λόγου· ὁ Νεῖλος
 Αἰγυπτῶν πλωτῆν ἐργασάμενος εὐκάρπῳ τῇ γῆ
 χροῖσθαι δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθεῖς, ἐν Αἰ-
 15 θιοπίᾳ δέ, ὅθεν ἄρχεται, ταμίαις αὐτῷ δαίμων ἐφέ-
 στηκεν, ὅφ' οὐ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. γέ-
 γραπται δὲ οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα
 ἐπέχει ταῖς πηγαῖς, οἷον, ὦ Πόσειδον, προσνεύων.
 770 ἐς τοῦτον ὁ ποταμὸς βλέπει καὶ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ
 πολλὰ εἶναι. 20

ΕΡΩΤΕΣ.

ζ'. Μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν, εἰ δὲ πλήθος
 αὐτῶν, μὴ θανατάσης, νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὗτοι
 γίνονται, τὸ θνητὸν ἅπαν διακυβερνῶντες, πολλοὶ
 διὰ πολλά, ὧν ἐρωσὶν ἄνθρωποι, τὸν δὲ οὐράνιον
 φασιν ἐν τῷ οὐρανῷ πράττειν τὰ θεῖα. μῶν ἐπή- 25
 σθου τι τῆς ἀνὰ τὸν κῆπον εὐωδίας ἢ βραδύνει σοι 11
 τοῦτο; ἀλλὰ προθύμως ἄκουε, προσβαλεῖ γὰρ σε
 μετὰ τοῦ λόγου καὶ τὰ μῆλα. ὄρχοι μὲν οὗτοι φυτῶν
 ὄρθοι πορεύονται, τοῦ μέσου δὲ αὐτῶν ἐλευθερία

βαδίζειν. πόα δὲ ἀπαλὴ κατέχει τοὺς δρόμους οἷα
καὶ κατακλιθέντι στρωμνῇ εἶναι. ἀπ' ἄκρων δὲ τῶν
ὄξων μῆλα χρυσᾶ καὶ πυρσᾶ καὶ ἠλιώδη προσάγονται
τὸν ἑσπέρου ὄλου τῶν ἐρώτων γεωργεῖν αὐτά. φαρ-
5 τραι μὲν οὖν αὐταὶ χρυσόπαστοι καὶ χρυσαὶ καὶ τὰ
ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνῇ τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα καὶ
κοῦφοι διαπέτονται περιαρτήσαντες αὐτὰ ταῖς μη-
λέαις, αἱ δὲ ἐφροσίδες αἱ ποικίλαι κείνται μὲν ἐν
τῇ πόα, μυρία δὲ αὐτῶν τὰ ἄνθη, οὐδὲ ἐστεφάνων-
10 ται τὰς κεφαλὰς ὡς ἀποχρώσης αὐτοῖς τῆς κόμης.
πτερὰ δὲ κνάνεα καὶ φουινκᾶ καὶ χρυσᾶ ἐνίοις μονου-
οῦ καὶ αὐτὸν πλήττει τὸν ἀέρα ξὺν ἀρμονίᾳ μου-
σικῇ. φεῦ τῶν ταλάρων, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ μῆλα,
ὡς πολλῇ μὲν περὶ αὐτοὺς ἡ σαρκώ, πολλῇ δὲ ἡ
384 15 σμάραγδος, ἀληθινῇ δὲ ἡ μάργηλις, ἡ συνθήκη δὲ
αὐτῶν Ἡφαίστου νοεῖσθω. οὐδὲ κλιμάκων δέονται 771
πρὸς τὰ δένδρα παρ' αὐτοῦ, ὑψοῦ γὰρ καὶ ἐς αὐτὰ
πέτονται τὰ μῆλα. καὶ ἵνα μὴ τοὺς χορεύοντας λέ-
γωμεν ἢ τοὺς διαθέοντας ἢ τοὺς καθεύδοντας ἢ ὡς
20 γάννυται τῶν μῆλων ἐμφαρόντες, ἴδωμεν, ὅ τι ποτὲ
νοοῦσιν οὗτοι. οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν ἐρώτων ἰδοὺ
τέτταρες ὑπεξεληθόντες τῶν ἄλλων δύο μὲν αὐτῶν
ἀντιπέμπουσι μῆλον ἀλλήλοις, ἡ δὲ ἑτέρα δυὰς ὁ
μὲν τοξεύει τὸν ἕτερον, ὁ δὲ ἀντιτοξεύει καὶ οὐδὲ
25 ἀπειλὴ τοῖς προσώποις ἐπεστίν, ἀλλὰ καὶ στέφρα
παρέχουσιν ἀλλήλοις, ἵν' ἐκεῖ που τὰ βέλη πελάσῃ.
καλὸν τὸ αἶνιγμα· σκόπει γὰρ, εἴ τι ξυνίημι τοῦ
ζωγράφου· φίλια ταῦτα, ὦ παῖ, καὶ ἀλλήλων ἴμερος,
οἱ μὲν γὰρ διὰ τοῦ μῆλου παίζοντες πόθου ἄρχον-
12 30 ται, ὅθεν ὁ μὲν ἀφίησι φιλήσας τὸ μῆλον, ὁ δὲ
ὑπτίαις αὐτὸ ὑποδέχεται ταῖς χερσὶ δῆλον ὡς ἀντι-
φιλήσων, εἰ λάβοι, καὶ ἀντιπέμψων αὐτό, τὸ δὲ τῶν

τοξοτῶν ζεῦγος ἐμπεδοῦσιν ἐρωτα ἤδη φθάνοντα,
καὶ φημί τοὺς μὲν παίζειν ἐπὶ τῷ ἄρξασθαι τοῦ ἐρᾶν,
τοὺς δὲ τοξεύειν ἐπὶ τῷ μὴ λῆξαι τοῦ πόθου. ἐκεῖνοι
μὲν οὖν, περὶ οὓς οἱ πολλοὶ θεαταί, θυμῷ συμπε-
τάκασιν καὶ ἔχει τις αὐτοὺς πάλῃ. λέξω καὶ τὴν πᾶ- 5
λην, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκλιπαρεῖς· ὁ μὲν ἤρηκε τὸν
ἀντίπαλον περιπτὰς αὐτῷ κατὰ τῶν νώτων καὶ ἐς
πνίγμα ἀπολαμβάνει καὶ καταδεῖ τοῖς σκέλεσιν, ὁ δὲ
οὔτε ἀπαγορεύει καὶ ὀρθὸς ὑπανίσταται καὶ διαλύει
τὴν χεῖρα, ὑφ' ἧς ἄγχεται, στρεβλώσας ἕνα τῶν 10
δακτύλων, μεθ' ὃν οὐκέτι οἱ λοιποὶ ἔχουσιν, οὐδέ
772 εἰσὶν ἐν τῷ ἀπρίξ, ἀλγεί δὲ ὁ στρεβλούμενος καὶ
κατεσθίει τοῦ παλαιστοῦ τὸ οὖς. ὅθεν δυσχεραίνου-
σιν οἱ θεώμενοι τῶν ἐρώτων ὡς ἀδικοῦντι καὶ ἐκπα-
λαίουσι, καὶ μῆλοισιν αὐτὸν καταλιθοῦσι. μηδὲ ὁ λαγῶς 15
ἡμᾶς ἐκνεοσὶ διαφενγέτω, συνθηράσωμεν δὲ αὐτὸν
τοῖς ἐρωσι. τοῦτο τὸ θηρίον ὑποκαθήμενον ταῖς μη-
λέαις καὶ σιτούμενον τὰ πίπτουτα ἐς γῆν μῆλα,
πολλὰ δὲ καὶ ἡμίβρωτα καταλεῖπον διαθηρῶσιν
οὗτοι καὶ ταράττουσιν ὁ μὲν κρότῳ χειρῶν, ὁ δὲ 20
κεκραγῶς, ὁ δὲ ἀνασειῶν τὴν χλαμύδα, καὶ οἱ μὲν
ὑπερπέτονται τοῦ θηρίου καταβοῶντες, οἱ δὲ μεθέ-
πουσιν αὐτὸ πεζοὶ κατὰ ἴχνος, ὁ δ' ὡς ἐπιρρίψων
ἑαυτὸν ὥρμησε καὶ τὸ θηρίον ἄλλην ἐτράπετο, ὁ δὲ
ἐπιβουλεύει τῷ σκέλει τοῦ λαγῶ, τὸν δὲ καὶ διώλι- 25
σθεν ἤρηκότα· γελῶσιν οὖν καὶ καταπεπτόκασιν ὁ
μὲν ἐς πλευράν, ὁ δὲ προνής, οἱ δὲ ὑπτιοὶ, πάντες
δὲ ἐν τοῖς τῆς διαμαρτίας σχήμασι. τοξεύει δὲ οὐδεὶς,
ἀλλὰ πειρῶνται αὐτὸν ἐλεῖν ζῶντα ἱερεῖον τῇ Ἀφρο-
δίτῃ ἡδίστον. οἶσθα γὰρ που τὸ περὶ τοῦ λαγῶ λε- 30 13
γόμενον, ὡς πολὺ τῆς Ἀφροδίτης μέτεστιν αὐτῷ·
λέγεται γοῦν περὶ μὲν τοῦ θήλεος θηλάζειν τε αὐτό,

ἂ ἔτεκε, καὶ ἀποτίκτειν πάλιν ἐπὶ ταύτῳ γάλακτι
καὶ ἐπικνύσκειν δὲ καὶ οὐδὲ εἰς χρόνος αὐτῷ τοῦ
τοκετοῦ κενός, τὸ δὲ ἄρρεν σπείρει τε, ὡς φύσις
ἄρρηνων, καὶ ἐπικνύσκει παρ' ὃ πέφυκεν. οἱ δὲ ἄτο-
5 ποι τῶν ἔραστῶν καὶ πειθῶ τινα ἐρωτικὴν ἐν αὐτῷ
κατέγνωσαν βιαίῳ τέχνῃ τὰ παιδικὰ θηρώμενοι.
ταῦτα μὲν οὖν καταλείπωμεν ἀνθρώποις ἀδίκους καὶ
ἀναξίοις τοῦ ἀντραῖσθαι, σὺ δέ μοι τὴν Ἀφροδίτην
βλέπε· ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῶν μηλεῶν ἐκείνη; ὀρᾶς
385 10 τὴν ὑπαντρον πέτραν, ἧς νόμα κυανώτατον ὑπεκ-
τρέχει χλωρόν τε καὶ πότιμον, ὃ δὴ καὶ διοχετεύεται
ποτόν εἶναι ταῖς μηλέαις; ἐνταῦθά μοι τὴν Ἀφρο- 773
δίτην νόει, νυμφῶν, οἶμαι, αὐτὴν ἰδρυνμένον, ὅτι
αὐτὰς ἐποίησεν ἐρώτων μητέρα καὶ διὰ τοῦτο εὐπαι-
15 δας. καὶ κάτοπτρον δὲ τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ ὑπόχρυ-
σον ἐκεῖνο σανδάλιον καὶ αἱ περόναι αἱ χρυσαῖ,
ταῦτα πάντα οὐκ ἀργῶς ἀνήπται· λέγει δὲ Ἀφρο-
δίτης εἶναι, καὶ γέγραπται τοῦτο, καὶ νυμφῶν δῶρα
εἶναι λέγεται, καὶ οἱ ἔρωτες δὲ ἀπάρχονται τῶν μή-
20 λων καὶ περιεστῶτες εὐχονται καλὸν αὐτοῖς εἶναι
τὸν κῆπον.

MEMNΩΝ.

ξ'. Ἡ μὲν στρατιὰ Μέμνωνος, τὰ ὄπλα δὲ αὐ-
τοῖς ἀπόκειται καὶ προτίθενται τὸν μέγιστον αὐτῶν
ἐπὶ θρήνῳ, βέβληται δὲ κατὰ τὸ στέρον, ἐμοὶ δο-
25 κείν, ὑπὸ τῆς μελίας. εὐφῶν γὰρ πεδίον εὐρὸν καὶ
σκηνὰς καὶ τείχος ἐν στρατοπέδῳ καὶ πόλιν συμπε-
φραγμένην τείχεσιν οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ Αἰθίοπες
14 οὔτοι καὶ Τροία ταῦτα, θρηνεῖται δὲ Μέμνων ὁ τῆς
Ἡοῦς. τοῦτον ἀφικόμενον ἀμῦναι τῇ Τροίᾳ κτείνει,

φασίν, ὁ τοῦ Πηλέως, μέγαν ἤκοντα καὶ οὐδὲν αὐ-
τοῦ μέλω. σκόπει γάρ, ὅσος μὲν κείται κατὰ τῆς γῆς,
ὅσος δὲ ὁ τῶν βοστρύχων ἄσταχυς, οὖς, οἶμαι, Νεῖλω
ἔτρεφε. Νείλου γὰρ Αἰγύπτιοι μὲν ἔχουσι τὰς ἐκ-
βολὰς, Αἰθίοπες δὲ τὰς πηγὰς. ὄρα τὸ εἶδος, ὡς 5
ἔρωται καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολωλότων, ὄρα τὸν
λουλον, ὡς καθ' ἡλικίαν τῷ κτείναντι. οὐδ' ἂν μέ-
λανα φαίης τὸν Μέμνονα, τὸ γὰρ ἀκράτως ἐν αὐτῷ
μέλαν ὑποφαίνει τι ἄνθους. αἱ δὲ μετέωροι δαίμονες
Ἡὼς ἐπὶ τῷ παιδί πενθοῦσα κατηγή ποιεῖ τὸν Ἥλιον 10
καὶ δεῖται τῆς Νυκτὸς ἀφικέσθαι πρὸ καιροῦ καὶ τὸ
στρατόπεδον ἐπισχεῖν, ἵνα ἐγγένηται οἱ κλέψαι τὸν
νιόν, Λιὸς που ταῦτα νεύσαντος. καὶ ἰδοῦ, ἐκκέλε-
πται καὶ ἔστιν ἐπὶ τέμασι τῆς γραφῆς. [σπουδῆ καὶ
κατὰ τί τῆς γῆς] τάφος οὐδαμοῦ Μέμνωνος, ὁ δὲ 15
774 Μέμνων ἐν Αἰθιοπία, μεταβεβληκὸς ἐς λίθον μέλανα,
καὶ τὸ σχῆμα μὲν καθημένου, τὸ δὲ εἶδος ἐκεῖνο,
οἶμαι, καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἢ ἀκτῖς τοῦ
Ἥλιου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἶονεῖ πλήκτρον κατὰ
στόμα ἐμπίπτων τῷ Μέμνονι ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν 20
ἐκεῖθεν καὶ λαλοῦντι σοφίσματι παραμυθεῖσθαι τὴν
Ἡμέραν.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

ἠ'. Πεξεύοντι τὴν θάλατταν τῷ Ποσειδῶνι ἐντε-
τύχημας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ, ὅτε κατὰ τοὺς Ἀχαι-
οὺς ἀπὸ Αἰγῶν στέλλεται, καὶ ἡ θάλαττα γαλήνην 25
ἄγει παραπέμπουσα αὐτὸν αὐτοῖς ἵπποις καὶ αὐτοῖς
κῆτεσι, καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔπεται καὶ σάβει τὸν Ποσει- 15
δῶνα ὡς ἐνταῦθα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἠπειρωτῶν οἶμαι
τῶν ἵππων αἰσθάνη, χαλκὸποδὰς τε γὰρ αὐτοῦς
ἄξιοι εἶναι καὶ ἀκνέτας καὶ μάλιστα πλήττεσθαι, 30 386

ἐνταῦθα δὲ ἰππόκαμποι τὸ ἄρμα καὶ ἔφνυροι τὰς
 ὀπλὰς καὶ νευστικοὶ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόγλαυ-
 κοι καί, νῆ Δία, ὅσα δελφῖνες, κάκει μὲν δυσχε- 775
 ραίνειν ὁ Ποσειδῶν ἔοικε καὶ νεμεσᾶν τῷ Διὶ κλι-
 νοντι τὸ Ἑλληνικὸν καὶ βραβεύοντι αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
 5 χείρονος, ἐνταῦθα δὲ φαιδρὸς γέγραπται καὶ ἰλαρὸν
 βλέπει καὶ σεσόβηται μάλα ἐρωτικῶς· Ἀμυμώνη γὰρ
 ἢ Δαναοῦ θαμίζουσα ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰνάχου ὕδαρ κε-
 κράτηκε τοῦ θεοῦ καὶ στέλλεται θηρεύσων αὐτήν
 10 οὐπω ξυνεῖδαν, ὅτι ἐράται. τὸ γοῦν περίφορον τῆς
 κόρης καὶ τὸ πάλλεσθαι καὶ ἡ κάλπις ἢ χρυσοῦ δια-
 φεύρουσα τὰς χεῖρας δηλοῖ τὴν Ἀμυμώνην ἐκπε-
 πλῆχθαι καὶ ἀπορεῖν, τί βουλόμενος ὁ Ποσειδῶν
 15 ἐκλείπει πανσυδὶ τὴν θάλατταν, λευκὴν τε ὑπὸ
 φύσεως οὖσαν ὁ χρυσοὺς περιστίλβει κεράσας τὴν
 αὐγὴν τῷ ὕδατι. ὑπεκστῶμεν, ὦ παῖ, τῇ νύμφῃ,
 καὶ γὰρ κῦμα ἤδη κροτοῦται ἐς τὸν γάμον, τὸ δὲ
 κῦμα γλαυκὸν ἔτι καὶ τοῦ χαροποῦ τρόπου, πορφυ-
 ροῦν δὲ αὐτὸ ὁ Ποσειδῶν γράψει.

ΕΛΟΣ.

20 θ'. Ἰππομβρος μὲν ἢ γῆ, φέρει δὲ κάλαμον καὶ
 φλοιόν, ἃ δὴ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα δίδωσιν ἢ τῶν
 ἐλῶν εὐφυία, καὶ μυρική γέγραπται καὶ κύπειρον,
 καὶ γὰρ ταῦτά ἐστι τῶν ἐλῶν. ὄρη δὲ οὐρανομήκη
 περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς, τὰ μὲν γὰρ τὴν πύτνυ
 25 παρεχόμενα λεπτόγεων τιθεῖ, τὰ δὲ κυπαρίττω κο-
 μῶντα τῆς ἀργιλώδους λέγει, ἐλάται δὲ ἐκείναι τί
 16 ἄλλο γε ἢ δυσχείμερον καὶ τραχὺ τὸ ὄρος; οὐ γὰρ
 ἀσπάζονται βῶλον, οὐδὲ ἀγαπῶσι θάλπεσθαι· ταῦτά
 τοι καὶ ἀποικοῦσι τῶν πεδίων, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι
 30 ῥᾶον ἀξόμεναι [τοῦ ἄνω]. πηγαὶ δὲ ἀποβλύζουσι

τῶν ὄρων, αἱ δὲ θέουσαι κάτω καὶ κοινοῦμεναι τὸ
 ὕδαρ ἔλος ὑπ' αὐτῶν τὸ πεδίον, οὐ μὴν ἄτακτόν
 γε, οὐδὲ οἶον πεφύρθαι, διῆκται δὲ αὐτοῦ τὸ νῆμα
 776 ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς ἂν καὶ ἡ φύσις αὐτὸ διήγαγεν
 ἢ σοφῇ πάντων, Μαιάνδρους δὲ πολλοὺς ἐλίττει 5
 σελίνου βρύνοντας ἀγαθοὺς ναυτίλλεσθαι τοῖς ὄρνεσι
 τοῖς ὑγροῖς. ὄρᾳς γὰρ πον τὰς νήττας, ὡς ἔφνυροι
 διολισθάνουσιν ἀναφυσῶσαι τινὰς οἶον αὐλοῦς τοῦ
 ὕδατος. τί δὲ τὸ τῶν χηνῶν ἔθνος; καὶ γὰρ δὴ
 κάκεινοι γεγράφεται κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐπιπό- 10
 λαιοὶ τε καὶ πλατῆρες. τοὺς δὲ ἐπὶ μακροῖν τοῖν
 σκελοῖν, τοὺς περιπτοὺς τὸ ῥάμφος ξένους οἴμαι
 αἰσθάνη καὶ ἄβρους ἄλλον ἄλλον πτεροῦ, καὶ τὰ
 σχήματα δὲ αὐτῶν ποικίλα. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ πέτρας
 ἀναπαύει τὰ πόδε κατὰ ἕνα, ὁ δὲ ψύχει τὸ πτερόν, 15
 ὁ δὲ ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ἥρηκε τι ἐκ τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ
 ἐς τὴν γῆν ἀπονέυενκεν ἐπισιτίσασθαι τι ἐκεῖθεν.
 ἡμιοχεῖσθαι δὲ τοὺς κύκνους ὑπὸ τῶν ἐρώτων θαῦμα
 οὐδέν, ἀγέρωχοι γὰρ οἱ θεοὶ καὶ δεινοὶ παίξιν ἐς
 τοὺς ὄρνιθας, ὅθεν μὴδὲ τὴν ἡμιόχησιν ἀργῶς παρέλ- 20
 θωμεν, μὴδὲ αὐτὸ τὸ ὕδαρ, ἐν ᾧ ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ
 δὴ ὕδαρ τοῦτο κάλλιστον τοῦ ἔλους, τῆς γῆς αὐτὸ
 διδούσης αὐτόθεν, συνίσταται δὲ ἐς κολυμβήθραν
 παραγάλην. διὰ μέσου γὰρ τοῦ ὕδατος ἀμάραντα νεύει
 τὰ μὲν ἐνθεν, τὰ δὲ ἐκεῖθεν, ἠδεῖς ἀστάχυνες καὶ 25
 βάλλοντες ἄνθει τὸ ὕδαρ. περὶ τοῦτους ἡμιοχοῦσιν 387
 ἔρωτες ἱεροῦς καὶ χρυσοχαλίνους ὄρνις ὁ μὲν πᾶσαν
 ἡμίαν ἐνδιδούς, ὁ δὲ ἀνακόπτων, ὁ δὲ ἐπιστρέφων,
 ὁ δὲ περὶ τὴν νύσσαν ἐλαύνων — καὶ παρακελευομέ-
 νων τοῖς κύκνοις ἀκούειν δόκει καὶ ἀπειλούντων 30
 ἀλλήλοις καὶ τωθαζόντων, ταῦτα γὰρ τοῖς προσώποις
 ἐπεστιν — ὁ δὲ καταβάλλει τὸν πέλας, ὁ δὲ καταβέ-

βληκεν, ὃ δὲ ἠγάπησεν ἐκπεσεῖν τοῦ ὄρνιθος, ὡς
 λούσατο ἐν τῷ ἵπποδρομῷ. κύκλω δὲ ταῖς ὄχθαις
 ἐφεστᾶσιν οἱ μουσικώτεροι τῶν κύκνων, ἐπάδοντες,
 οἶμαι, τὸν ὄρνιθον, ὡς πρὸς τρόπου τοῖς ἀμιλλωμέ-
 5 νοις. [σημεῖον τῆς ὠδῆς] ὄρας τὸ πτηνὸν μεράκιον;
 ἄνεμος τοῦτο Ζέφυρος, τὴν ὠδὴν τοῖς κύκνοις ἐν- 777
 διδούς. γέγραπται δὲ ἀπαλὸν καὶ χαρίεν ἐς αἰνίγμα
 τοῦ πνεύματος, καὶ αἱ πτέρυγες ἠπλώνται τοῖς κύκ-
 νοις πρὸς τὸ πλήττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. ἰδοὺ καὶ
 10 ποταμὸς ὑπεξέρχεται τοῦ ἔλους εὐρύς καὶ ὑποκυ-
 μαίνων, διαβαίνουσι δ' αὐτὸν αἰπόλοι καὶ νομεῖς
 ἐπὶ ζεύγματος. εἰ δὲ τῶν αἰγῶν ἐπαινοῖς τὸν ζω-
 γράφον, ὅτι αὐτὰς ὑποσκιατώσας καὶ ἀγερώχους
 γέγραφεν, ἢ τῶν προβάτων, ὅτι σχολαῖον αὐτοῖς τὸ
 15 βάδισμα καὶ οἶον ἄχθος οἱ μᾶλλον, τὰς τε σύριγγας
 εἰ διεξίτοιμεν ἢ τοὺς χρωμένους αὐταῖς, ὡς ὑπεσταλ-
 μένω τῷ στόματι ἀλούσι, σμικρὸν ἐπαινεσόμεθα
 τῆς γραφῆς καὶ ὅσον ἐς μίμησιν ἦκει, σοφίαν δὲ
 οὐκ ἐπαινεσόμεθα, οὐδὲ καιρὸν, ἃ δὴ κράτιστα δοκεῖ
 20 τῆς τέχνης. τίς οὖν ἡ σοφία; ζεύγμα φοινίκων ἐπι-
 βέβληκε τῷ ποταμῷ καὶ μάλα ἠδὺν ἐπ' αὐτῷ λόγον·
 εἰδὼς γὰρ τὸ περὶ τῶν φοινίκων λεγόμενον καὶ ὅτι
 αὐτῶν ὃ μὲν ἄρσην τις, ἢ δὲ θήλειαν, καὶ περὶ τοῦ
 γάμου σφῶν διακηκῶς καὶ ὅτι ἄγονται τὰς θηλείας
 25 περιβάλλοντες αὐτὰς τοῖς κλάδοις καὶ ἐπιτείνοντες
 αὐτοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀφ' ἐκατέρου τοῦ γένους [δύο
 φοίνικας,] ἓνα κατὰ μίαν ὄχθην, γέγραφεν· εἶτα ὃ
 18 μὲν ἐρᾷ καὶ ἐπικλίνεται καὶ ὑπεράλλεται τοῦ ποτα-
 μού, τῆς δὲ θηλείας ἐτι ἀφεστῶσης οὐκ ἔχων ἐπι-
 30 λαβέσθαι κεῖται καὶ δουλεύει ζεύξας τὸ ὕδωρ, καὶ
 ἔστι τοῖς διαβαίνουσιν ἀσφαλῆς ὑπὸ τῆς τοῦ φλοιοῦ
 τραχύτητος.

ΑΜΦΙΩΝ.

ί. Τῆς λύρας τὸ σόφισμα πρῶτος Ἐρμῆς πῆ-
 ξασθαι λέγεται κεράτων δυοῖν καὶ ζυγοῦ καὶ χέλως,
 καὶ δοῦναι μετὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὰς Μούσας Ἀμ-
 778 φίονι τῷ Θηβαίῳ τὸ δῶρον, ὃ δὲ οἰκῶν τὰς Θήβας
 οὐπῶ τετειχισμένως ἀφήκε κατὰ τῶν λίθων μέλη καὶ 5
 ἀκούοντες οἱ λίθοι συνθέουσι. ταῦτα γὰρ τὰ ἐν τῇ
 γραφῇ. πρῶτην οὖν διαθεῶ τὴν λύραν, εἰ καθ'
 αὐτὴν γέγραπται. τὸ μὲν γὰρ κέρας αἰγὸς ἰξάλου
 ποιηταὶ φασί, χρῆται δὲ αὐτῷ ὃ μὲν μουσικὸς ἐς τὴν
 λύραν, ὃ δὲ τοξότης ἐς τὰ οἰκεία. μέλανα καὶ προ- 10
 νοστὰ ὄρας τὰ κέρατα καὶ θεινὰ ἐναράξαι, ξύλα δέ,
 ὅσων δεῖ τῇ λύρᾳ, πύξον πάντα στρουφνοῦ καὶ λείον
 τὸν ὄξον. ἐλέφας οὐδαμοῦ τῆς λύρας οὐπῶ οἱ ἄνθρω-
 ποι εἰδότες οὔτε αὐτὸ τὸ θηρίον, οὔτε ὃ τι τοῖς 388
 κέρασιν αὐτοῦ χρῆσονται, καὶ ἡ χέλως μέλαινα μὲν, 15
 διηκοῖβεται δὲ κατὰ τὴν φύσιν καὶ λαγαροὺς περι-
 βέβληται κύκλους ἄλλον ξυνάπτοντας ἄλλῳ ξανθοῖς
 τοῖς ὀμφαλοῖς, νευραὶ δὲ τὰ μὲν ἐπὶ τῇ μαγάδι πρό-
 κεινται καὶ τοῖς ὀμφαλοῖς ἀπαντῶσι, τὰ δὲ ὑπὸ τῷ
 ζυγῷ κοίλα δοκοῦσι. σχῆμά που τοῦτο αὐτῶν ἀνα- 20
 λογιώτατον ἀνακεκλίσθαι σφᾶς ὀρθὰς ἐν τῇ λύρᾳ.
 ὃ δὲ Ἀμφίων τί φησι; τί ἄλλο γε ἢ ψάλλει καὶ [ἢ
 ἑτέρα χεῖρ] τείνει τὸν νοῦν ἐς τὴν πηκτίδα καὶ παρα-
 779 φαίνει τῶν ὀδόντων, ὅσον ἀπόχρη τῷ ἄδοντι; ἄδει 15
 δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάντων γενέτειρα καὶ μήτηρ 25 19
 οὐσα καὶ αὐτόματα ἤδη τείχη δίδωσιν. ἡ κόμη δὲ
 ἠδεῖα μὲν καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐναλύνουσα μὲν τῷ με-
 τῶπι, συγκατιοῦσα δὲ τῷ λούλῳ παρὰ τὸ οὐς καὶ
 χρυσοῦ τι ἐπιφαίνουσα, ἠδίων δὲ μετὰ τῆς μίτρας,
 ἢν φασιν οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ Χάριτας καμεῖν, 30

ἄγαλμα ἥδιστον καὶ προσεχέστατον τῇ λύρῃ. δοκῶ
μοι τὸν Ἐρμῆν ἔρωτι κατελιημένον δοῦναι Ἀμφίονι
ἄμφω τὰ δῶρα. καὶ ἡ γλαμύς, ἣν φορεῖ, κάκεινη
παρὰ τοῦ Ἐρμοῦ τάχα· οὐ γὰρ ἐφ' ἐνὸς μένει χρω-
ματος, ἀλλὰ τρέπεται καὶ κατὰ τὴν ἰσὺν μετανθεῖ.
κἀθηται δὲ ἐπὶ κολωνοῦ τῷ μὲν ποδὶ κρούων ξυμ-
μελές, τῇ δεξιᾷ δὲ παραπλήττων τὰς νευρὰς ψάλλει,
καὶ ἡ ἑτέρα χεὶρ ἐν ὀρθαῖς ταῖς τῶν δακτύλων προ-
βολαῖς, ὅπερ ἕμην πλαστικὴν ἀπανθαδιεῖσθαι μόνην.
εἶεν. τὰ δὲ τῶν λίθων πῶς ἔχει; πάντες ἐπὶ τὴν
ῥοδὴν συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τεῖχος,
καὶ τὸ μὲν ἐξφοροδομήται, τὸ δὲ ἀναβαίνει, τὸ δὲ
ἄρτι κατέλαβον. φιλότιμοι καὶ ἠδέϊς οἱ λίθοι καὶ θη-
τεύοντες μουσικῇ, τὸ δὲ τεῖχος ἐπτάπυλον, ὅσοι τῆς
λύρας οἱ τόνοι.

ΦΑΕΘΩΝ.

ια'. Χρυσᾶ τῶν Ἡλιάδων τὰ δάκρυα· Φαέθοντι
λόγος αὐτὰ εἶναι, τοῦτον γὰρ παῖδα Ἥλιον γενό-
μενον ἐπιτολιμῆσαι τῷ πατρὶ φῶς διφρῶ κατὰ ἔρωτα
ἠνιογήσεως καὶ μὴ κατασχόντα τὴν ἠνίαν σφαλῆναι
καὶ ἐν τῷ Ἡριδανῷ πεσεῖν. ταῦτα τοῖς μὲν σοφοῖς
πλεονεξία τις εἶναι δοκεῖ τοῦ πυρώδους, ποιηταῖς
δὲ καὶ ζωγράφους ἵπποι καὶ ἄρμα, καὶ συγγεῖται τὰ
οὐράνια. σκόπει γὰρ· νυξ μὲν ἐκ μεσημβρίας ἐλαύνει
τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ ἥλιος κύκλος ἐς γῆν ἔξω ἐλαύνει
τοὺς ἀστέρας. αἱ δὲ Ὠραι τὰς πύλας ἐκλιποῦσαι φεύ-
γουσιν ἐς τὴν ἀπαντῶσαν αὐταῖς ἀχλὺν καὶ οἱ
ἵπποι τῆς ζεύγλης ἐκπεσόντες οἴστρω φέρονται,
ἀπαγορεύει δὲ ἡ Γῆ καὶ τὰς χεῖρας αἶρει ἄνω,
φαργαίου τοῦ πυρός ἐς αὐτὴν ἰόντος. ἐκπίπτει δὲ
τὸ μειράκιον καὶ καταφέρεται, τὴν τε γὰρ κόμη

ἐμπέπησται καὶ τὰ στέφρα ὑποτύφεται ποταμῷ τε
Ἡριδανῷ ἐμπεσεῖται καὶ παρεξεί μῦθόν τινα τῷ
ὔδατι· κύκνοι γὰρ δὴ ἀναφυσῶντες ἠδὲ τὸ ἐντεῦθεν
καὶ ποιήσονται ῥοδὴν τὸ μειράκιον, ἀγέλαι τε αὐτῶν
ἀρθεῖσαι Καύστρω ταῦτα καὶ Ἰστρῷ ἄσονται καὶ
οὐδὲν ἀνήκοον ἔσται τοῦ τοιοῦτου λόγου, Ζεφύρω
τε χρήσονται πρὸς τὴν ῥοδὴν ἐλαφοῦ καὶ ἐνοδίω,
λέγεται γὰρ ξυναυλίαν τοῦ θρήνου τοῖς κύκνοις
ὁμολογῆσαι. ταῦτά τοι καὶ πάρεστι τοῖς ὄρνεσι, ὥστε
ῥοα καὶ ψάλλειν αὐτοὺς οἷον ὄργανα. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ
ῥοδῇ γύναια, αἱ οὐπω δένδρα, φασὶ τὰς Ἡλιάδας
ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ μεταφῦναι καὶ ἐς δένδρα λήξαι δά-
κρυά τε ἀφιέναι. καὶ ἡ γραφὴ ταῦτα οἶδε· ὄξυς γὰρ
βαλλομένη τοῖς σφυροῖς τὰ μὲν ἐς ὀμφαλὸν δένδρα
αὐταῖ, τὰς δὲ χεῖρας ὄξυι φθάνουσι· φεῦ τῆς κόμης,
ὡς αἰγείρου πάντα. φεῦ τῶν δακτύλων, ὡς χρυσᾶ,
καὶ τὸ μὲν πλημμύρον ἐν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν ἔδρῃ
χαροπαῖς ἐπανγάξει ταῖς κόραις καὶ οἷον ἀκτῖνα
ἔλκει, τὸ δὲ ταῖς παρειαῖς ἐντυγχάνον μαρμαίρει
περὶ τὸ ἐκείνη ἔρευθος, τὰ δὲ στάζοντα κατὰ τοῦ
στέφρου χρυσὸς ἦδη. θορηεῖ καὶ ὁ ποταμὸς ἀνέχων
τῆς δίνης καὶ τῷ μὲν Φαέθοντι κόλπον ὑπέχει, τὸ
γὰρ χρῶμα δεξαμένου, τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσει
αὐτίκα, αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οὓς ἀναδίδωσι,
λιθουργήσει καὶ πεσόντα ὑποδέξεται καὶ διὰ φαιδροῦ
τοῦ ὔδατος ἀπάξει τοῖς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάροις τὰ τῶν
αἰγείρων ψήγματα.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

ιβ'. — [τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ῥοδῇ γύναια] παραβοῶσι,
παρακαλεῖν δὲ καὶ τοὺς ἵππους εὐλοῖασι μὴ εἶναι τὰ
παιδιά, μηδὲ ἀποπτύσαι τὸν χαλινόν, ἔλεῖν δὲ καὶ

συμπατῆσαι τὰ θηρία, οἱ δὲ ἀποδύουσι, οἶμαι, καὶ
 ποιοῦσι ταῦτα. θηράσαντας δὲ αὐτοὺς καὶ δαίτα
 ἡροκότας διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς
 τὴν Ἀσίαν σταδίους μάλιστα πον τέτταρας, τουτὶ
 5 γὰρ τὸ ἐν μέσῳ τοῖν ἔθνοιν, καὶ αὐτερέται πλέου-
 σιν· ἰδοὺ καὶ πείσμα βάλλονται, δέχεται δὲ αὐτοὺς
 οἰκία μάλα ἠδεῖα θαλάμους ὑποφαίνουσα καὶ ἀνδρῶ-
 νας καὶ θυρίδων ἰχνη, καὶ τεῖχος δὲ περιβέβληται
 καὶ ἐπάλλξεις ἔχει. τὸ δὲ κάλλιστον αὐτῆς, ἡμίκυκλος
 10 περιέστηκε στοᾶ [τῆ θαλάττῃ] κυροειδῆς ὑπὸ τοῦ ἐν
 αὐτῇ λίθου. γένεσις ἐκ πηγῶν τῶ λίθῳ, θερμὸν
 γὰρ νᾶμα ὑπεκρέον τὰ τῆς κάτω Φρυγίας ὄρη καὶ 782
 τὸ ρεῦμα ἐς τὰς λιθοτομίας ἐσάγον ὑπόμβρους ἐρ-
 γάζεται τῶν πετρῶν ἐνίας καὶ ὕδατῶδη ποιεῖ τὴν
 390 15 ἐκφυσιν τῶν λίθων, ὅθεν αὐτῶν καὶ πολλὰ τὰ χρω-
 ματα· θολερὸν μὲν γὰρ, ἔνθα λιμνάζει, καὶ κυρο-
 ειδῆς δίδωσι, καθαρὸν δὲ ὄπου, κρυσταλλοειδῆς
 ἐκεῖθεν καὶ ποικίλλει τὰς πέτρας ἐν πολλαῖς διαπι-
 νόμενον ταῖς ὁπαῖς. ἡ ἀκτὴ δὲ ὑψηλὴ καὶ τοιοῦδε
 20 μῦθου φέρει σύμβολα· κόρη καὶ παῖς ἄμφω καλῶ
 καὶ φοιτῶντε ταύτῳ διδασκάλῳ προσεκαύθησαν ἀλλή-
 λοις καὶ περιβάλλειν οὐκ οὔσης ἀδείας ὤρησαν
 ἀποθανεῖν ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας κἀντεῦθεν ἤρθη-
 22 σαν ἐς τὴν θάλατταν ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περι-
 25 βολαῖς, καὶ ὁ Ἔρωσ ἐπὶ τῆ πέτρα τείνει τὴν χεῖρα
 ἐς τὴν θάλατταν, ὑποσημαίνων τὸν μῦθον ὁ ζωγρά-
 φος. ἡ δὲ ἐφεξῆς οἰκία, χηρεῦει τι γύναιον ἐξελη-
 λυθὸς τοῦ ἄστεος δι' ὄχλον νεῶν, ἀρπάσσεσθαι γὰρ
 αὐτὸ ἔφασαν καὶ ἀφειδῶς ἐκώμαζον καὶ δώροις ἐπέ-
 30 ρων. ἡ δ' οἶμαι, κομψόν τι ἐς αὐτοὺς ἔχουσα κινῆζει
 τὰ μειράκια καὶ δεῦρο ὑπεξελθοῦσα οἰκεῖ τὴν ἐχυ-
 ράν ταύτην οἰκίαν. σκέψαι γὰρ ὡς ἀχύρωται· κρη-

μνὸς τῆ θαλάττῃ ἐφέστηκε τὰ μὲν κλυζόμενα ὑπο-
 λισθηκώς, τὰ δὲ ἄνω προεκκείμενος ἐφαλὸν τινα
 ταύτην ἀνέχων οἰκίαν, ὑφ' ἧς καὶ ἡ θάλαττα κνα-
 νωτέρα φαίνεται καθιεμένων ἐς αὐτὴν τῶν ὀφθαλ-
 μῶν, καὶ ἡ γῆ παρέχεται τὰ νεῶς πάντα πλὴν τοῦ 5
 κινεῖσθαι. ἐς τοῦτο ἤκουσαν τὸ φρούριον οὐδὲ ὡς
 ἀπολελοιπάσιν αὐτὴν οἱ ἐρωῶντες, ἀλλ' ὁ μὲν κνα-
 νόπρωρον, ὁ δὲ χρυσόπρωρον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι
 τῶν ποικίλων ἀκατίων ἐμβεβηκώς πλεῖ, καὶ ὁ κῶμος
 αὐτὸς καλοῖ τε καὶ ἐστεφανωμένοι, καὶ ὁ μὲν αὐλεῖ, 10
 ὁ δὲ κροτεῖν φησιν, ὁ δὲ ἔδει, οἶμαι, στεφάνους δὲ
 783 ἀναρριπτοῦσι καὶ φιλήματα, καὶ οὐδὲ ἐρέττουσιν,
 ἀλλὰ ἐπέχουσι τὴν εἰρεσίαν καὶ ὑφορμίζονται τῶ
 κρημνῷ. τὸ δὲ γύναιον ἀπὸ τῆς οἰκίας οἶον ἐκ περιω-
 πῆς ὀρᾷ ταῦτα καὶ γελᾷ κατὰ τοῦ κώμου, χλιδῶσα 15
 ἐς τοὺς ἐρωῶντας ὡς οὐ πλεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν
 ἀναγκάζουσα. καὶ ποίμναις ἐντεῦξῃ προχωρῶν καὶ
 μνησκόμενων ἀκούσῃ βοῶν καὶ συρίγγων βοῆ περιη-
 χήσει σε καὶ κνηγέταις ἐντεῦξῃ καὶ γεωργοῖς καὶ
 ποταμοῖς καὶ λίμναις καὶ πηγαῖς — ἐκμέμακται γὰρ 20
 ἡ γραφὴ καὶ τὰ ὄντα καὶ τὰ γινόμενα καὶ ὡς ἂν
 γένοιτο ἕνια, οὐ διὰ πλήθος αὐτῶν ἄδιουργοῦσα 23
 τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐπιτελοῦσα τὸ ἐκάστον οἰκεῖον,
 ὡς ἂν εἰ καὶ ἐν τι ἔγραφεν — ἐς τ' ἂν ἐφ' Ἰερὸν
 ἀφικώμεθα. καὶ τὸν ἐκεῖ νεῶν, οἶμαι, ὀρᾶς, καὶ 25
 στήλας, αἱ περιίδρουνται αὐτῷ, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ στό-
 ματι πυρσόν, ὃς ἤρτηται ἐς φρυκτωρίαν τῶν νεῶν,
 αἱ πλέουσι ἐκ τοῦ Πόντου.

[ιγ'] „τί οὖν οὐκ ἐπ' ἄλλο ἄγεις; ἱκανῶς γὰρ
 μοι τὰ τοῦ Βοσπόρου διανενοῦται.“ τί φήσεις; λέλοιπέ 30
 με τὸ τῶν ἀλιέων, ὃ κατ' ἀρχὰς ἐπηγγειλάμην. ἴν'
 οὖν μὴ περὶ μικρῶν διεξίοιμεν, ἀλλὰ περὶ ὧν λέγειν

ἄξιον, τοὺς μὲν καλάμῳ θηρώοντας ἢ κύρτῳ τεχνά-
ζοντας ἢ εἰ τις ἀνιμᾶ δίκτυον ἢ ἐναράττει τρίαυαν,
ἀφέλωμεν τοῦ λόγου, σμικρὰ γὰρ ἀκούσῃ περὶ αὐτῶν
καὶ φανεῖται σοὶ μάλλον ἠδύσματα τῆς γραφῆς, τοὺς
5 δὲ ἐπιχειροῦντας τοῖς θύννοις ἰδομεν, ἄξιοι γὰρ
391 οὗτοι λόγον διὰ μέγεθος τῆς θήρας. φοιτῶσιν οἱ
θύννοι τῇ ἕξῳ θαλάττῃ παρὰ τοῦ Πόντου γένεσιν ἐν
αὐτῷ σχόντες καὶ νομῶς τὰς μὲν ἰχθύων, τὰς δὲ
ἰλύων καὶ χυμῶν ἐτέρων, οὓς Ἴστρος ἐς αὐτὸν φέρει
καὶ Μαιῶτις, ὑφ' ὧν γλυκερώτερος καὶ ποτιμώτερος
10 ἄλλης θαλάττης ὁ Πόντος. νέουσι δὲ οἷον στρατιωτῶν
φάλαγξ ἐπὶ ὀκτῶ καὶ ἐφ' ἑκκαίδεκα καὶ δις τόσοι,
καὶ ὑποκυματίζουσιν ἀλλήλοις, ἄλλος ἄλλῳ ἐπινέον- 784
τες, τοσοῦτον βάθος, ὅσον αὐτῶν τὸ εὖρος. ἰδέαι
15 μὲν οὖν, καθ' ἃς ἀλίσκονται, μυρία, καὶ γὰρ σιδη-
24 ρὸν ἔστιν ἐπ' αὐτοὺς θήξασθαι καὶ φάρμακα ἐπι-
πάσαι καὶ σμικρὸν ἤροκεσε δίκτυον, ὅτῳ ἀπόρη καὶ
σμικρὸν τι τῆς ἀγέλης, ἀρίστη δὲ ἦδε ἢ θήρα· σκο-
πιωρεῖται γὰρ τις ἀφ' ὑψηλοῦ του ξύλου ταχύς μὲν
20 ἀριθμησαί, τὴν δὲ ὄψιν ἰκανός, δεῖ γὰρ αὐτῷ πε-
πηγμένα μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν θάλατταν, ἐξι-
κνεῖσθαι δὲ πορρωτάτω, καὶ ἐμβάλλοντας τοὺς
ἰχθύς ἰδη, βοῆς τε ὡς μεγίστης δεῖ αὐτῷ πρὸς τοὺς
ἐν τοῖς ἀκατίοις, καὶ τὸν ἀριθμὸν λέγει καὶ τὰς
25 μυριάδας αὐτῶν, οἱ δὲ ἀποφράξαντες αὐτοὺς βαθεῖ
καὶ κλειστῷ δικτύῳ δέχονται λαμπρὰν ἄγρην, ὑφ'
ἧς καὶ πλουτεῖν ἔτοιμον τῷ τῆς θήρας ἠγεμόνι. βλέπε
πρὸς τὴν γραφὴν ἤδη, κατόψει γὰρ αὐτὰ καὶ θρώ-
μενα· ὁ μὲν σκοπιωρὸς ἐς τὴν θάλατταν βλέπει δια-
30 πέμπων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλλη-
ψιν, ἐν γλανκῷ δὲ τῷ τῆς θαλάττης ἄνθει τὰ τῶν
ἰχθύων χρώματα μέλανες μὲν οἱ ἄνω δοκοῦσιν,

ἦττον δὲ οἱ ἐφεξῆς, οἱ δὲ μετ' ἐκείνους ἤδη παρα-
ψεύδονται τὴν ὄψιν, εἶτα σκιάδεις, εἶτα ὑδαρεῖς
ὑπονοῆσαι, καταβαίνουσα γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ ἢ ὄψις
ἀμβλύνεται διακριβοῦν τὰ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν ἀλιέων
5 δῆμος ἠδεῖς καὶ ξανθοὶ τὴν χροῖαν ὑπὸ τοῦ θέρεσθαι
καὶ ὁ μὲν τὴν κώπην ξεύγνυσιν, ὁ δὲ ἐρέττει μάλα
διεξωδηκότι τῷ βραχίονι, ὁ δὲ ἐπικελεύεται τῷ
πέλας, ὁ δὲ παίει τὸν μὴ ἐρέττοντα, βοῆ δὲ ἦσται
τῶν ἀλιέων, ἐμπεπωκότων ἤδη τῶν ἰχθύων ἐς τὸ
10 δίκτυον, καὶ τοὺς μὲν ἠρήκασιν, τοὺς δὲ αἰροῦσιν.
ἀμμηανούντες δέ, ὅ τι χρήσονται τῷ πλήθει καὶ
παρανοίγουσι τοῦ δικτύου καὶ συγχωροῦσιν ἐνίοις
διαφυγεῖν καὶ διεκπεσεῖν, τοσοῦτον ἐς τὴν θήραν
τρυφῶσιν.

ΣΕΜΕΛΗ.

ιδ'. Βροντὴ ἐν εἰδει σιληρῶ καὶ Ἀστραπὴ σέλας 15 25
ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν λεῖσα πῦρ τε ῥαγδαῖον ἐξ οὐρα-
νου τυραννικῆς οἰκίας ἐπειλημμένον λόγου τοιοῦδε,
785 εἰ μὴ ἀγνοεῖς, ἄπτεται· πῦρὸς νεφέλη περισχοῦσα
τὰς Θήβας ἐς τὴν τοῦ Κάδμου στέγην ῥήγνυται κω-
μάσαντος ἐπὶ τὴν Σεμέλην τοῦ Διός, καὶ ἀπόλλυται 20
μὲν, ὡς δοκοῦμεν, ἢ Σεμέλη, τίκεται δὲ Διόνυσος,
οἶμαι, νῆ Δία, πρὸς τὸ πῦρ, καὶ τὸ μὲν τῆς Σεμέ-
λης εἶδος ἀμυδρὸν διεκφαίνεται λούσης ἐς οὐρανόν,
καὶ αἱ Μοῦσαι αὐτὴν ἐκεῖ ἄσονται, ὁ δὲ Διόνυσος
τῆς μὲν μητρὸς ἐκθρώσκει ῥαγείσης τὴν γαστέρα, 25
τὸ δὲ πῦρ ἀγλυῶδες ἐργάζεται φαιδρὸν αὐτός, οἷον
ἀστὴρ τις, ἀστράπτων. διασχοῦσα δὲ ἡ φλόξ ἄντρον
τι τῷ Διονύσῳ σκιαγραφεῖ παντὸς ἠδίου Ἀσσυρίου
τε καὶ Λυδίου, ἑλικές τε γὰρ περὶ αὐτὸ τεθήλασι
καὶ κίττου κόρυμβοι καὶ ἠδὴ καὶ ἄμπελοι καὶ θύρσον 30 392

δένδρα οὕτω τι ἐκούσης ἀνασχόντα τῆς γῆς, ὡς κὰν τῷ πυρὶ εἶναι ἕνα. καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ στεφανοῖτο πῦρ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ ἢ γῆ, ἢ γε καὶ συμβακχεύσει αὐτῷ καὶ οἶνον ἀφύσσειν ἐκ πηγῶν δάσει
 5 γάλα τε οἶον ἀπὸ μαζῶν ἔλκειν τὸ μὲν ἐκ βάλου, τὸ δὲ ἐκ πέτρας. ἄκουε τοῦ Πανός, ὡς τὸν Διόνυσον ἄδειν ἔοικεν ἐν κορυφαῖς τοῦ Κιθαιρώνος, ὑποσκιπτῶν εὖιον. ὁ Κιθαιρῶν δὲ ὀλοφύρεται ἐν εἰδει ἀνθρώπου τὰ μικρὸν ὕστερον ἐν αὐτῷ ἔχη καὶ κितτοῦ
 10 φέρεει στέφανον ἀποκλίνοντα τῆς κεφαλῆς, στεφανοῦται γὰρ δὴ αὐτῷ σφόδρα ἄκων, ἐλάτην τε αὐτῷ παραφυτεύει Μέγαιρα καὶ πηγὴν ἀναφαίνει ὕδατος ἐπὶ τῷ Ἀκταίονος, οἶμαι, καὶ Πενθέως αἵματι.

ΑΡΙΑΔΝΗ.

26 εἰ. Ὅτι τὴν Ἀριάδνην ὁ Θησεύς ἄδικα δρῶν —
 15 οἱ δ' οὐκ ἄδικά φασιν, ἀλλ' ἐκ Διονύσου — κατέλιπεν ἐν Δία τῇ νήσῳ καθεύδουσαν, τάχα πού καὶ τίτθης διακήκοας, σοφαὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ τοιαῦτα καὶ διακρούουσιν ἐπ' αὐτοῖς, ὅταν ἐθέλωσιν. οὐ μὴν δέο-
 786 μαι λέγειν, Θησεῖα μὲν εἶναι τὸν ἐν τῇ νηί, Διόνυσον
 20 δὲ τὸν ἐν τῇ γῆ, οὐδ' ὡς ἀγνοοῦντα ἐπιστρέφοιμ' ἂν ἐς τὴν ἐπὶ τῶν πετρῶν, ὡς ἐν μαλακῷ κεῖται τῷ ὕπνῳ, οὐδὲ ἀπόρη τὸν ζωγράφον ἐπαινεῖν, ἀφ' ὧν κὰν ἄλλος ἐπαινοῖτο, ῥάδιον γὰρ ἅπαντι καλὴν μὲν τὴν Ἀριάδνην γράφειν, καλὸν δὲ τὸν Θησεῖα,
 25 Διονύσου τε μυρία φάσματα τοῖς γράφειν ἢ πλάττειν βουλομένοις, ὧν κὰν μικροῦ τύχη τις, ἤρηκε τὸν θεόν· καὶ γὰρ οἱ κόρυμβοι στέφανος ὄντες Διονύσου γνῶρισμα, κὰν τὸ δημοῦργημα φαύλως ἔχη, καὶ κέρας ὑπεκφυόμενον τῶν κροτάφων Διόνυσου δηλοῖ,
 30 καὶ πᾶρδαλις ὑπεκφαινομένη αὐ τοῦ θεοῦ σύμβολον·

ἀλλ' οὐτός γε ὁ Διόνυσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγραπται· σκευὴ μὲν γὰρ ἠνθισμένη καὶ θύρσοι καὶ νεβρίδες, ἔρριπται ταῦτα ὡς ἔξω τοῦ καιροῦ, καὶ οὐδὲ κνυβάλοις αἱ Βάκχαι χρωῶνται νῦν, οὐδὲ οἱ Σάτυροι αὐλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πάν κατέχει τὸ σκίρτημα, ὡς
 5 μὴ διαλύσειε τὸν ὕπνον τῆς κόρης, ἄλουργίδι τε στείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσσας ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀριάδνην ὁ Διόνυσος, μεθύων ἔρωτι, φησὶν [περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώτων] ὁ Τῆιος· ὁ Θησεύς δὲ ἐρᾶ μὲν, ἀλλὰ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καπνοῦ,
 10 Ἀριάδνην δὲ οὔτε οἶδεν ἔτι, οὔτε ἔγνω ποτέ, φημι δ' αὐτὸν ἐκλελῆσθαι καὶ τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ μὴδὲ εἰπεῖν ἔχειν, ἐφ' ὅτῳ ποτὲ ἐς τὴν Κρήτην ἐπλευσεν,
 27 οὕτω μόνον τὰ ἐκ προῶρας βλέπει. ὅρα καὶ τὴν Ἀριάδνην, μᾶλλον δὲ τὸν ὕπνον· γυμνά μὲν ἐς ὄμφα-
 15 λὸν τὰ στέφρα ταῦτα, δέξη δὲ ὑπτία καὶ ἀπαλή φάρυγγ, μασχάλη δὲ ἢ δεξιὰ φανερά πᾶσα, ἢ δὲ ἑτέρα χεὶρ ἐπίκειται τῇ χλαίνῃ, μὴ αἰσχύνῃ τι ὁ
 787 ἄνεμος. οἶον, ὦ Διόνυσε, καὶ ὡς ἠδὺ τὸ ἄσθμα. εἰ δὲ μήλων ἢ βοτρυῶν ἀπόξει, φιλήσας ἐρεῖς.
 20

ΠΑΣΙΦΑΗ.

15. Ἡ Πασιφάη τοῦ ταύρου ἐρᾶ καὶ λιετεύει 393
 τὸν Δαίδαλον σοφίσασθαι τινα πειθῶ τοῦ θηρίου, ὁ δὲ ἐργάζεται βουὴν κοίλην παραπλησίαν ἀγελαιᾶ βοῦ τοῦ ταύρου ἐθάδι. καὶ ἦτις μὲν ἢ εὐνή σφῶν ἐγένετο, δηλοῖ τὸ τοῦ Μινωταύρου εἶδος, ἀτόπως
 25 συντελεσθὲν τῇ φύσει, γέγραπται δὲ οὐχ ἢ εὐνή νῦν, ἀλλ' ἐργαστήριον μὲν τοῦτο πεποιήται τῷ Δαίδαλῳ, περιέστηκε δὲ αὐτὸν ἀγάλματα τὰ μὲν ἐν μορφαῖς, τὰ δὲ ἐν τῷ διορθοῦσθαι, διαβεβηκότα ἤδη καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ τοῦ βαδίζειν, τοῦτο δὲ ἄρα
 30

ἢ πρὸ Δαίδαλον ἀγαματοποιία οὐπω ἐς νοῦν ἐβέ-
 βλητο. αὐτὸς δὲ ὁ Δαίδαλος ἀττικίζει μὲν καὶ τὸ εἶδος
 ὑπέροσον τὴν καὶ ἔννοιον βλέπων, ἀττικίζει δὲ καὶ
 αὐτὸ τὸ σχῆμα, φαῖον γὰρ τρίβωνα τοῦτον ἀμπέ-
 5 χεται προσγεγραμμένης αὐτῷ καὶ ἀνποδησίας, ἣ
 μάλιστα δὴ οἱ Ἀττικοὶ κοσμοῦνται. κἀθηται δὲ ἐφ'
 28 ἀρμονία τῆς βοῆς καὶ τοὺς Ἐρωτας ξυνεργοὺς ποι-
 εῖται τοῦ μηχανήματος, ὡς Ἀφροδίτης τι αὐτῷ ἐπι-
 δέον. ἐναργεῖς μὲν τῶν Ἐρωτῶν καὶ οἱ τὸ τρίπανον,
 10 ᾧ παῖ, στρέφοντες, καί, νῆ Δ', οἱ τῷ σκεπάρῳ
 λεαίνοντες τὰ μήπω ἠκριβωμένα τῆς βοῆς καὶ οἱ
 σταθμώμενοι τὴν ξυμμετρίαν, ἐφ' ἧς ἡ δημιουργία
 βαίνει, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πρόνου ἐννοιάν τε ὑπερβεβλή-
 15 κασι πᾶσαν καὶ σοφίαν, ὅποση χειρὸς τε καὶ χρω-
 μάτων. σκόπει γάρ· πρόιον ἐμβέβληται τῷ ξύλῳ καὶ 788
 διῆκται αὐτοῦ ἤδη, διάγουσι δὲ αὐτὸν οὗτοι οἱ
 Ἐρωτες ὁ μὲν ἐκ τῆς γῆς, ὁ δ' ἀπὸ μηχανῆς ὀρθου-
 μένω τε καὶ προνεύοντε. τουτὶ δὲ ἐναλλάξ ἠγάμεθα,
 ὁ μὲν γὰρ νένευκεν ὡς ἀναστησόμενος, ὁ δὲ ἀνέ-
 20 στηκεν ὡς νέυσαν, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸ
 στέρον ἀναπέμπει τὸ ἄσθμα, ὁ δ' ἀπὸ τοῦ μετεώ-
 ρου καὶ τὴν γαστέρα πίμπλαται κάτω συνρείδων
 τὰ χεῖρε. ἡ Πασιφάη δὲ ἔξω περὶ τὰ βουκόλια περι-
 25 εῖδει καὶ τῆ στολῆ θεῖον τι ἀπολαμπουσή καὶ ὑπὲρ
 πᾶσαν ἴριν, βλέπει τε ἀμήχανον, καὶ γὰρ γιγνώσκει,
 ὁποῖων ἐρᾷ, καὶ περιβάλλειν τὸ θηρίον ὠρμηκεν, ὁ
 δὲ τῆς μὲν οὐδὲν ξυνίησι, βλέπει δὲ τὴν ἐαυτοῦ
 30 βοῦν. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ταῦρος ἀγέρωγός τε καὶ
 ἠγεμῶν τῆς ἀγέλης, εὐκερῶς τε καὶ λευκός καὶ βεβη-
 κώς καὶ βαθυὺς τὴν φάρυγγα καὶ πῖον τὸν ἀχένα
 καὶ ἰλαρὸν βλέπων ἐς τὴν βοῦν, ἡ δὲ ἀγελαία τε

καὶ ἄνετος καὶ λευκὴ πᾶσα ἐπὶ μελαίνῃ τῇ κεφαλῇ,
 ἀπαξιοὶ δὲ τὸν ταῦρον, σκίσημα γὰρ ὑποφαίνει
 κόρης δὴ τινος ὑποφενγούσης ἐραστοῦ ὕβριν.

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

ἰζ'. Ἡ μὲν ἐκπληξίς ἐπ' Οἰνομάῳ τῷ Ἀρκάδι,
 οἱ δὲ ἐπ' αὐτῷ βοῶντες, ἀκούεις γὰρ πον, ἣ τε 5
 Ἀρκαδία ἐστὶ καὶ ὁπόσον ἐκ τῆς Πελοποννήσου.
 πέπτωκε δὲ συντριβὴν τὸ ἄρμα τέχνη Μυρτίλου, τὸ 394
 δὲ ἵππων σύγκειται τεττάρων, τουτὶ γὰρ ἐς μὲν τὰ 29
 πολεμικὰ οὐπω ἐθαρσεῖτο, οἱ δὲ ἀγῶνες ἐγίγνωσκόν
 τε αὐτὸ καὶ ἐτίμων, καὶ οἱ Ἀνδοὶ δὲ φιλιππότατοι 10
 ὄντες ἐπὶ μὲν Πέλοπος τέθριπποί τε ἦσαν ἤδη καὶ
 789 ἄρματῖται, μετὰ ταῦτα δὲ τετραρρόμου τε ἦσαν
 καὶ λέγονται πρῶτοι τοὺς ὀκτῶ σχεῖν. ὄρα, παῖ,
 τοὺς μὲν τοῦ Οἰνομάου, ὡς δεινοὶ τέ εἰσι καὶ σφο-
 15 δροὶ ὀρμηῆσαι λύττης τε καὶ ἀφροῦ μεστοί, τουτὶ δὲ 15
 περὶ τοὺς Ἀρκάδας εὐροῖς ἂν μάλιστα, καὶ ὡς μέ-
 λανες, ἐπειδὴ ἐπ' ἀτόποις καὶ οὐκ εὐφῆμοις ἐξεύ-
 γνυντο, τοὺς δὲ τοῦ Πέλοπος, ὡς λευκοὶ τέ εἰσι καὶ
 τῇ ἡνία πρόσφοροι πειθοῦς τε ἐταῖροι καὶ χρεμετί-
 20 ζοντες ἡμερόν τι καὶ εὐξύνετον τῆς νίκης, τὸν τε 20
 Οἰνόμαον, ὡς ἴσα καὶ Διομήδης ὁ Θραξ βάρβαρός
 τε κείται καὶ ὁμοῦ τὸ εἶδος. οἶμαι δὲ οὐδὲ τῷ Πέ-
 25 λοπι ἀπιστήσεις, ὡς Ποσειδῶν ποτε αὐτὸν ἠγάσθη
 τῆς ὄρας οἰνοχοοῦντα ἐν Σιπύλῳ τοῖς θεοῖς καὶ
 ἀγασθεῖς ἀνέθηκεν ἐς τουτὶ τὸ ἄρμα μειράκιόν γε 25
 ἤδη ὄντα. τὸ δὲ ἄρμα ἴσα τῇ γῆ τὴν θάλατταν δια-
 στείχει, καὶ οὐδὲ φανὸς ἀπ' αὐτῆς πηδᾷ ἐς τὸν ἄξονα,
 βεβαία δὲ καὶ τῇ γῆ εἰκνυία ὑπόκειται τοῖς ἵπποις.
 τὸν μὲν οὖν δρόμον ὁ Πέλοψ τε καὶ ἡ Ἴπποδάμεια
 νικᾶσιν ἐφεστηκότε ἄμφω τῷ ἄρματι κἀκεῖ συζυ- 30

γένετε, ἀλλήλων δὲ οὕτως ἤττησθον, ὡς ἐν ὄρμη
 τοῦ περιβάλλειν εἶναι. ἔσταιται δὲ ὁ μὲν τὸν Λυδίων
 τε καὶ τὸν ἄβρον τρόπον ἠλικίαν τε καὶ ὄραν ἄγων,
 ἦν καὶ μικρῶ πρόσθεν εἶδες, ὅτε τοὺς ἵππους τὸν
 5 Ποσειδῶνα ἐξήτει, ἢ δ' ἔσταιται τὸν γαμικὸν τρόπον
 ἄρτι τὴν παρειὰν ἀνακαλύπτουσα, ὅτε ἐς ἀνδρὸς
 ἦκειν νεύηται. πηδᾶ καὶ Ἀλφειὸς ἐκ τῆς δίνης κο-
 τίνου τινὰ ἐξαίρων στέφανον τῷ Πέλοπι προσελαύ-
 νοντι τῇ ὄχθῃ. τὰ δὲ ἐν τῷ ἵπποδρομῶ σήματα οἱ
 30 10 μνηστῆρες ἐκεῖ ἐθάπτοντο, οὓς ἀποκτείνων ὁ Οἰνό-
 μακος ἀνεβάλλετο τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον ἐπὶ τρις-
 καιδέκα ἡδὴ νέοις. ἀλλὰ ἢ γῆ νῦν ἀνθη φύει περὶ
 τοῖς σήμασιν, ὡς μετέχοιεν τι ἀκείνοι τοῦ στεφαι-
 νοῦσθαι δοκεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ Οἰνομάου δίκῃ.

ΒΑΚΧΑΙ.

15 ἡ. Γέγραπται μὲν, ὃ παῖ, καὶ τὰ ἐν τῷ Κι-790
 θαιρῶνι, Βακχῶν χοροὶ καὶ ὕπιοι πετραὶ καὶ
 νέκταρ ἐκ βοτρυῶν καὶ ὡς γάλακτι τὴν βῶλον ἢ γῆ
 λιπαίνει, καὶ ἰδοῦ, κίττος ἔρπει καὶ ὄφεις ὄρθοι καὶ
 θύρσοι καὶ δένδρα, οἶμαι, μέλι στάζοντα. καὶ ἦδε
 20 σοὶ ἢ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα,
 πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς Βάκχαις
 ἐν εἶδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μή-
 τηρ ἐκείνῃ καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι
 τὰς χεῖρας, ἢ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης.
 25 εἰποῖς δ' ἄν, ὡς καὶ ἀλαλάζουσιν, οὕτως εὖϊου
 αὐταῖς τὸ ἄσθμα. Διόνυσος δὲ αὐτὸς μὲν ἐν περιωπῇ
 τούτων ἔστηκεν ἐμπλήσας τὴν παρειὰν χόλου, τὸν
 δὲ οἶστρον προσβακχεύσας ταῖς γυναιξίν· οὔτε ὄρωσι
 γοῦν τὰ δρώμενα καὶ ὀπόσα ἱκετεύει ὁ Πενθεύς,
 30 λέοντος ἀκούειν φασὶ βρυχωμένου. ταυτὶ μὲν τὰ ἐν

τῷ ὄρει, τὰ δὲ ἐγγὺς ταῦτα, Θῆβαι ἤδη καὶ Κάδμου
 στέγη καὶ θρηῆνος ἐπὶ τῇ ἄρῃ καὶ συναρμόττουσιν 395
 οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν, εἴ πῃ σωθείη τῷ τάφῳ.
 πρόκειται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Πενθέως οὐκέτι ἀμφί-
 791 βολος, ἀλλ' οἷα καὶ τῷ Διονύσῳ ἐλεεῖν, νεωτάτη 5
 καὶ ἀπαλὴ τὴν γέννη καὶ πυρσὴ τὰς κόμας, ὡς οὔτε
 κίττος ἤρεψεν οὔτε σμίλακος ἢ ἀμπέλου κλήμα οὔτε
 αὐλὸς ἔσεισέ τις οὔτε οἶστρος. ἐρρῶννυτο μὲν ὑπ' 31
 αὐτῶν, καὶ ἐρρῶννυν αὐτάς, ἐμαίνετο δὲ αὐτὸ τὸ
 μὴ μετὰ Διονύσου μαίνεσθαι. ἐλεεῖν δὲ καὶ τὰ τῶν 10
 γυναικῶν ἠγάμεθα, οἷα μὲν γὰρ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι
 ἠγνόησαν, οἷα δὲ ἐνταῦθα γιγνώσκουσιν! ἀπολέλοιπε
 δὲ αὐτάς οὐχ ἢ μανία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ θάμη,
 καθ' ἣν ἐβάκχευσαν. κατὰ μὲν γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα
 ὄρωσ, ὡς μεστὰ τοῦ ἄθλου φέρονται συνεξαίρουσαι 15
 τὴν ἠχὴν τοῦ ὄρους, ἐνταῦθα δὲ καθίστανται καὶ ἐς
 νοῦν τῶν βεβακχευμένων ἤκουσιν, ἰζάνουσαι τε
 κατὰ τῆς γῆς τῆς μὲν ἐς γόνατα ἢ κεφαλὴ βρίζει,
 τῆς δὲ ἐς ὤμον, ἢ δ' Ἀγανὴ περιβάλλειν μὲν τὸν
 υἱὸν ὄρωμκε, θιγεῖν δὲ ὄνει. προσμέμικται δ' αὐτῇ 20
 τὸ τοῦ παιδὸς αἷμα τὸ μὲν ἐς χεῖρας, τὸ δὲ ἐς παρ-
 ειάν, τὸ δὲ ἐς τὰ γυνῆα τοῦ μαζοῦ. ἢ δὲ Ἀρμονία
 καὶ ὁ Κάδμος εἰσὶ μὲν, ἀλλ' οὐχ οἵπερ ἦσαν, δρά-
 κοντε γὰρ ἤδη ἐκ μηρῶν γίγνονται, καὶ πολλὸς αὐτοὺς
 ἤδη ἔχει, φροῦδοι πόδες, φροῦδοι γλουτοί, καὶ ἢ 25
 μεταβολὴ τοῦ εἶδους ἔρπει ἄνω. οἱ δὲ ἐκπλήττονται
 καὶ περιβάλλουσιν ἀλλήλους, οἷον ξυνέχοντες τὰ
 λοιπὰ τοῦ σώματος, ὡς ἐκεῖνα γοῦν αὐτοὺς μὴ φύγοι.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

ἰθ'. Ναῦς θεωρῖς καὶ ναῦς ληστρική. τὴν μὲν
 Διόνυσος εὐθύνει, τὴν δ' ἐμβεβήκασι Τυρρηνοὶ

λησται τῆς περὶ αὐτοὺς θαλάττης. ἡ μὲν δὲ ἱερὰ
 ναῦς βακχεύει ἐν αὐτῇ ὁ Διόνυσος καὶ ἐπιροθοῦσιν
 αἱ Βάκχαι, ἁρμονία δέ, ὀπόση ὀργιάζει, κατηχεῖ τῆς
 θαλάττης, ἡ δὲ ὑπέχει τῷ Διονύσῳ τὰ ἑαυτῆς νῶτα,
 32 5 καθάπερ ἡ Λυδῶν γῆ, ἡ δὲ ἑτέρα ναῦς μαίνονται 792
 καὶ τῆς εἰρεσίας ἐκλανθάνονται, πολλοῖς δὲ αὐτῶν
 καὶ ἀπολώλασιν ἤδη αἱ χεῖρες. τίς ἢ γραφή; τὸν
 Διόνυσον, ᾧ παῖ, λοχῶσι Τυρροῖοι λόγον ἐς αὐτοὺς
 ἦκοντος, ὡς θῆλύς τε εἴη καὶ ἀγύρτης καὶ χρυσοῦς
 10 τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλούτου γύναϊά τε αὐτῷ
 ὀμαρτοίῃ Λύδια καὶ Σάτυροι καὶ ἀύληται καὶ ναρ-
 θηκοφόρος γέρον καὶ οἶνος Μαρώνιος καὶ αὐτὸς ὁ
 Μάρων, καὶ Πάνας αὐτῷ ξυμπλεῖν ἀκούοντες ἐν
 εἶδει τράγων αὐτοὶ μὲν ἄξεσθαι τὰς Βάκχας, αἶγας
 15 δὲ ἀνήσειν ἐκείνοις, ἃς ἡ Τυρσηνῶν γῆ βόσκει. ἡ
 μὲν οὖν ληστρικὴ ναῦς τὸν μάχιμον πλεῖ τρόπον,
 ἐπωτίσι τε γὰρ κατεσκευάσται καὶ ἐμβόλῳ καὶ σιδη-
 ραῖ αὐτῇ χεῖρες καὶ αἰχμαὶ καὶ δροέπανα ἐπὶ δορά-
 των, ὡς δ' ἐκπλήττοι τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θηρίον
 20 τι αὐτοῖς ἐκφαίνοιτο, γλανκοῖς μὲν γέγραπται χρώ-
 396 μασι, βλοσυροῖς δὲ κατὰ προῶραν ὀφθαλμοῖς οἴου
 βλέπει, λεπτὴ δὲ ἡ πρόμυνα καὶ μνηροειδής, καθάπερ 793
 τὰ τελευτῶντα τῶν ἰχθύων. ἡ δὲ τοῦ Διονύσου
 ναῦς τὰ μὲν ἄλλα πέτρα μοι δοκεῖ δικηκασθαι, φολι-
 25 δατὴ δὲ ὀράται τὰ ἐς πρόμυναν κυμβάλων αὐτῇ πα-
 ραλλάξ ἐνηροσμένων, ἴν', εἰ καὶ Σάτυροί ποτε ὑπὸ
 τοῦ οἴνου καθεύδοιεν, ὁ Διόνυσος μὴ ἀψοφητὶ πλέοι,
 τὴν δὲ προῶραν ἐς χρυσοῦν πάρδαλιον εἰκασταί τε καὶ
 ἐξήματα. φιλία δὲ τῷ Διονύσῳ πρὸς τὸ ζῶον, ἐπειδὴ
 30 θερμοτάτον τῶν ζῴων ἐστὶ καὶ πηδᾶ κοῦφα καὶ ἴσα
 εὐάδι. ὀρᾶς γοῦν καὶ αὐτὸ τὸ θηρίον συμπλεούσας
 τῷ Διονύσῳ καὶ πηδῶσας ἐπὶ τοὺς Τυρροῦς μήπω

κελεύοντος, θύροσος δὲ οὐτοσί ἐκ μέσης νεῶς ἐκπέ-
 φυνε τὰ τοῦ ἱστοῦ πράσσων, καὶ ἱστία μεθῆπται
 ἀλουργῆ μεταυράζοντα ἐν τῷ κόλπῳ, χρυσαῖ δὲ ἐνύ-
 φανται Βάκχαι ἐν Τυρώλῳ καὶ Διονύσου τὰ ἐν Λυδίᾳ.
 κατηρεφῆ δὲ τὴν ναῦν ἀμπέλῳ καὶ κικτῷ φαίνεσθαι 5 33
 καὶ βότρους ὑπὲρ αὐτῆς αἰσφείσθαι θαῦμα μὲν, θαν-
 μασιωτέρα δὲ ἡ πηγὴ τοῦ οἴνου, ὡς κοίλη αὐτὸν ἡ
 ναῦς ἐκδίδεται καὶ ἀντλείται. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς Τυρ-
 ροῦς ἴωμεν, ἕως εἰσίν· ὁ γὰρ Διόνυσος αὐτοὺς
 ἐκμήνας ἐντρέχουσι τοῖς Τυρροῦσι ἰδέαι δελφίνων 10
 οὔπω ἐθάδων, οὐδὲ ἐγχωρίων τῇ θαλάττῃ, καὶ τῷ
 μὲν τὰ πλευρὰ κνάνα, τῷ δ' ὀλισθηρὰ τὰ στέρνα,
 794 τῷ δ' ἐκφύεται λοφία παρὰ τῷ μεταφρένῳ, ὁ δὲ
 ἐκδίδωσι τὰ οὐραῖα, καὶ τῷ μὲν ἡ κεφαλὴ φρουδῆ,
 τῷ δὲ λοιπὴ, τῷ δ' ἡ χεὶρ ὑγρὰ, ὁ δ' ὑπὲρ τῶν 15
 ποδῶν ἀπιόντων βοᾷ. ὁ δὲ Διόνυσος ἐκ προῶρας
 γελᾷ ταῦτα καὶ κελεύει τοῖς Τυρροῦσι τὰ μὲν εἶδη
 ἰχθύσιν ἐξ ἀνθρώπων, τὰ δὲ ἦδη χρηστοῖς ἐκ φανύ-
 λων. ὀχῆσεται γοῦν μικρὸν ὕστερον Παλαίμων ἐπὶ
 δελφίνος οὐδὲ ἐργηροῦς οὔτος, ἀλλ' ὕπιος ἐπ' 20
 αὐτοῦ καθεύδων, καὶ Ἀρίων δὲ ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ
 δηλοῖ τοὺς δελφίνας ἐταίρους τε εἶναι ἀνθρώποις
 καὶ ᾠδῆς φίλους καὶ οἴους παρατάξασθαι πρὸς λη-
 στὰς ὑπὲρ ἀνθρώπων καὶ μουσικῆς.

ΣΑΤΥΡΟΙ.

κ'. Κελαιναὶ μὲν τὸ χωρίον, ὅσον αἱ πηγαὶ καὶ 25
 τὸ ἄντρον, ἐκποδῶν δὲ Μαρσύας ἢ ποιμαίνων ἢ
 μετὰ τὴν ἔριν. μὴ ἐπαίνει τὸ ὕδωρ· καὶ γὰρ εἰ πό-
 τιμόν τε καὶ γαληνὸν γέγραπται, ποτιμωτέρῳ ἐντεύξη
 τῷ Ὀλύμπῳ. καθεύδει δὲ μετὰ τὴν ἀύλησιν ἀβρός
 ἐν ἀβροῖς ἀνθεσὶ συγκεραννὺς τὸν ἰδρωῖτα τῇ τοῦ 30

34 λειμώνος δρόσω, καὶ ὁ Ζέφυρος ἐκκαλεῖ αὐτὸν προς-
πνέων τῇ κόμῃ, ὁ δὲ ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ ἔλκων τὸ
ἀπὸ τοῦ στέρον ἄσθμα, κάλαμοί τε αὐλοῦντες ἤδη
5 παρακείνται τῷ Ὀλύμπῳ καὶ σιδήρια ἔτι, οἷς ἐπι-
5 τρυπῶνται οἱ αὐλοί. ἐρῶντες δὲ αὐτοῦ Σατύρων τις
ἀγέλη καταθεῶνται τὸ μειράκιον ἐρυθροὶ καὶ σεση-
ρότεροι, ὁ μὲν τοῦ στέρον διγεῖν δεόμενος, ὁ δὲ
ἐμφῶναι τῇ δέσῃ, ὁ δὲ σπάσαι τι ἐπιθυμῶν φίλημα,
ἀνθη τε ἐπιπάττουσι καὶ προσκυννοῦσιν ὡς ἄγαλμα,
397 10 ὁ σοφώτατος δὲ αὐτῶν ἔτι θερμοῦ θατέρου τοῦ
αὐλοῦ τὴν γλῶτταν ἀνασπᾶσας ἐσθίει καὶ τὸν Ὀλυμ-
που οὕτω φιλεῖν οἶεται, φησὶ δὲ καὶ ἀπογεύσασθαι
τοῦ πνεύματος.

ΟΛΥΜΠΟΣ.

κα'. Τίνι αὐλεῖς, Ὀλυμπε; τί δὲ ἔργον μουσι- 795
15 κῆς ἐν ἐρημίᾳ; οὐ ποιμὴν σοι πάρεστιν, οὐκ αἰπό-
λος, οὐδὲ Νύμφαις αὐλεῖς, αἱ καλῶς ἂν ὑπωρχή-
σαντο τῷ αὐλῷ, μαθῶν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι χαίρεις τῷ
ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ὕδατι καὶ βλέπεις ἐς αὐτό. τί μετέχων
αὐτοῦ; καὶ γὰρ οὔτε κελαρῶσαι σοι [καὶ] πρὸς τὸν
20 αὐλὸν [ὑποέσται] οὔτε διαμετροῦμέν σοι τὴν ἡμέραν,
οἷ γε βουλοίμεθα ἂν καὶ ἐς νύκτα σε ἀποτεῖναι τὸ
αὐλημα. εἰ δὲ τὸ κάλλος ἀναρτίνεις, τοῦ ὕδατος
ἀμέλει, ἡμεῖς γὰρ ἰκανώτεροι λέξαι τὰ ἐν σοι ἅπαντα·
25 τὸ μὲν ὄμμα σοι χαροπόν, πολλὰ δὲ αὐτοῦ πρὸς
τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα, ὄφρως δὲ αὐτῷ περιβέβληται
διασημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν αὐλημάτων, ἡ παρεια
δὲ πάλλεσθαι δοκεῖ καὶ οἶον ὑπορχεῖσθαι τῷ μέλει,
τὸ πνεῦμα δὲ οὐδὲν ἐπαίρει τοῦ προσώπου ὑπὸ τοῦ
ἐν τῷ αὐλῷ εἶναι, ἡ κόμη τε οὐκ ἀργή οὔτε κείται
30 καθάπερ ἐν ἀστικῷ μειρακίῳ λιπῶσα, ἀλλ' ἐρήρηται

μὲν ὑπὸ τοῦ ἀύχμου, παρέχεται δὲ ἀύχηρον οὐδὲν
ἐν ὀξείᾳ καὶ χλωρᾷ τῇ πίτνι. καλὸς γὰρ ὁ στέφανος 35
καὶ δεινὸς ἐπιπρῆσαι τοῖς ἐν ὄρα, τὰ δὲ ἀνθη παρ-
θένοις ἀναφρέσθω καὶ γυναῖοις ἔρευθος ἐαντὰ ἐρ-
ραξέσθω. φημί σοι καὶ τὰ στέφρα οὐ πνεύματος 5
ἐμπλεα εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐννοίας μουσικῆς καὶ
διασκεψέως τῶν αὐλημάτων. μέχρι τούτων σε τὸ
ὑδωρ γράφει κατακλύπτοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ τῆς πέτρας,
εἰ δὲ ἐσθηκότα ἔγραφεν, οὐκ ἂν εὐσχήμονα τὰ ὑπὸ
τῷ στέρω ἔδειξεν, ἐπιπόλαιοι γὰρ αἱ μιμήσεις τῶν 10
ὑδάτων ὑπὸ τοῦ συρίζανειν ἐν αὐτοῖς τὰ μήκη. τὸ
δὲ καὶ κλύεσθαι σοι τὴν σκιάν ἐστω μὲν καὶ παρὰ
τοῦ αὐλοῦ τὴν πηγὴν καταπνέοντος, ἔστω δὲ καὶ
παρὰ τοῦ Ζεφύρου ταῦτα πάντα, δι' ὃν καὶ σὺ ἐν
τῷ αὐλεῖν καὶ ὁ αὐλὸς ἐν τῷ πνεῖν καὶ ἡ πηγὴ ἐν 15
τῷ καταυλεῖσθαι.

ΜΙΔΑΣ.

796 κβ'. Καθεύδει ὁ Σάτυρος, καὶ ὑφειμένη τῇ
φωνῇ περὶ αὐτοῦ λέγωμεν, μὴ ἐξεγείρηται καὶ δια-
λύση τὰ ὄραμενα. Μίδας αὐτὸν οἶνω τεθήρακεν ἐν
Φουγία περὶ αὐτά, ὡς ὄρας, τὰ ὄρη, τὴν κρήνην 20
οἰνοχοήσας, ἐν ἣ κείται παραβλύζων τοῦ οἴνου ἐν
τῷ ὕπνῳ. Σατύρων δὲ ἠδὺ μὲν τὸ σφοδρόν, ὅτε
ὄρχοῦνται, ἠδὺ δὲ τὸ βωμολόχον, ὅτε μειδιῶσι, καὶ
ἐρῶσιν οἱ γεναῖοι καὶ ὑποποιοῦνται τὰς Ἀνδᾶς
αἰκάλλοντες αὐτὰς τέχνη. κἀκεῖνο αὐτῶν ἔτι· σκλη- 25
ροὶ γράφονται καὶ ἄκρατοι τὸ αἷμα καὶ περιττοὶ τὰ
ᾧτα καὶ κοῖλοι τὸ ἰσχίον, ἀγέρωχοι πάντα καὶ τὸ
ἐπὶ τὰ οὐραῖα ἵπποι. τὸ δὲ θήραμα τοῦ Μίδου τοῦτο
γέγραπται μὲν ὅσα ἐκεῖνοι, καθεύδει δὲ ὑπὸ τοῦ 36
οἴνου τὸ ἄσθμα ἔλκων ὡς ἐκ μέθης, καὶ ἡ μὲν κρήνη 30

πέποται αὐτῷ ῥᾶον ἢ ἑτέρῳ κύλιξ, αἱ δὲ Νύμφαι
χορεύουσι τωθάξουσαι τὸν Σάτυρον ἐπὶ τῷ καθεύ-
δειν. ὡς ἄβροδὸς ὁ Μίδας, ὡς δὲ ῥάθυμος! μίτρας
ἐπιμελεῖται καὶ βοστρύχου καὶ θύρσον φέρει καὶ
5 στολὴν ἔγχρυσον. ἰδοὺ καὶ ὠτα μεγάλα, ὑπ' ὧν
ἠδεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ δοκοῦντες ὑπνηλοὶ φαίνονται καὶ
μεθέλκουσι τὴν ἠδονὴν ἐς τὸ νοθρὸν αἰνιτομένης
σπουδῆς τῆς γραφῆς ἐμμεμνησθαι ταῦτ' ἤδη καὶ
διαδεδοσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐν καλάμῳ, μὴ κατα-
10 σχούσης τῆς γῆς ἢ ἤκουσεν.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ.

κγ'. Ἡ μὲν πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ
γραφή τὴν πηγὴν καὶ τὰ τοῦ Ναρκίσσου πάντα.
μειράκιον ἄρτι θήρας ἀπηλλαγμένον πηγῇ ἐφέστηκεν
ἔλκον τινὰ ἐξ αὐτοῦ ἕμερον καὶ ἐρωῶν τῆς ἑαυτοῦ
15 ἄρας, ἀστράπτει δέ, ὡς ὄραξ, ἐς τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν
οὖν ἄντρον Ἀχελώου καὶ Νυμφῶν, γέγραπται δὲ τὰ
εἰκότα, φαύλου τε γὰρ τέχνης τὰ ἀγάλματα καὶ λίθου 197
τοῦ ἐντεῦθεν, καὶ τὰ μὲν περιτέριπται ὑπὸ τοῦ
χρόνου, τὰ δὲ βουκόλων ἢ ποιμένων παῖδες περιέ-
20 κοψαν ἔτι νήπιοι καὶ ἀναίσθητοι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲ
ἀβάκχευτος ἢ πηγῇ τοῦ Διονύσου οἶον ἀναφήραντος
αὐτὴν ταῖς Αἰθαῖς· ἀμπέλῳ γοῦν καὶ κιστῷ ἤρεπται
καὶ ἔλιξι καλάϊς καὶ βοτρυῶν μετέσχηκε (καὶ) ὅθεν οἱ
θύρσοι, κωμάξουσί τε ἐπ' αὐτῇ σοφοὶ ὄρουθες, ὡς
25 ἐκάστου ἀρμονία, καὶ ἄνθη λευκὰ τῇ πηγῇ παρα-
37 πέφυκεν οὐπω ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μειράκιῳ φνόμενα.
τιμῶσα δὲ ἡ γραφή τὴν ἀλήθειαν καὶ δρόσου τι
λείβει ἀπὸ τῶν ἀνθέων, οἷς καὶ μέλιττα ἐφιζάνει τις,
οὐκ οἶδα εἴτ' ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ τῆς γραφῆς, εἴτε
30 ἡμᾶς ἐξηπατῆσθαι χρὴ εἶναι αὐτὴν. ἀλλ' ἔστω. σὲ

μέντοι, μειράκιον, οὐ γραφή τις ἐξηπάτησεν, οὐδὲ
χρῶμασιν ἢ κηρῷ προστέτηκας, ἀλλ' ἐκτυπῶσάν σε
τὸ ὕδωρ, οἶον εἶδες αὐτό, οὐκ οἶσθα, οὔτε τὸ τῆς
πηγῆς ἐλέγχεις σόφισμα, νεῦσαι δέον καὶ παρατρέ-
ψαι τοῦ εἶδους καὶ τὴν χεῖρα ὑποκινῆσαι καὶ μὴ 5
ἐπὶ ταυτοῦ ἐστάναι, σὺ δ', ὥσπερ ἑταίρῳ ἐντυχῶν
τάκειθ' ἐν περιμένει. εἰτά σοι ἢ πηγῇ μύθῳ χρησε-
ται; οὗτος μὲν οὖν οὐδ' ἐπαίει τι ἡμῶν, ἀλλ' ἐμ-
πέπτωκεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ὡς καὶ αὐτοῖς ὄμμα-
σιν, αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς, ὥσπερ γέγραπται, λέγωμεν. 10
ὀρθρὸν ἀναπαύεται ἐναλλάξαν τῷ πόδε τὸ μειράκιον
καὶ [τὴν χεῖρα] ὑπέχον πεπηγῶτι τῷ ἀκοντίῳ ἐν ἀρι-
στερᾷ, ἢ δεξιᾷ δὲ περιῆκται ἐς τὸ ἰσχίον ἀνασχεῖν 399
τε αὐτὸν καὶ σχῆμα πράττειν ἐκκειμένων τῶν γλου-
τῶν διὰ τὴν τῶν ἀριστερῶν ἔκκλισιν. δεικνύει δὲ ἡ 15
χεῖρ ἄερα μὲν, καθ' ὃ κερτοῦται ὁ ἀγκῶν, ῥυτίδα
δὲ καθ' ὃ στρεβλοῦται ὁ καρπὸς καὶ σκιὰν παρέχεται
798 συνιζάνουσα ἐς τὸ θέναρ, λοῖξαι δ' αἱ ἀκτῖνες τῆς
σκιᾶς διὰ τὴν ἔσω ἐπιστροφὴν τῶν δακτύλων. τὸ δὲ
ἐν τῷ στέρνῳ ἄσθμα οὐκ οἶδα εἴτε κυνηγετικὸν ἔτι, 20
εἴτε ἤδη ἐρωτικόν· τὸ γε μὴν ὄμμα ἱκανῶς ἐρωῶντος,
τὸ γὰρ χαροπὸν αὐτοῦ καὶ γοργὸν ἐν φύσει πρᾶν-
νει τις ἐφιζάνων ἕμερος, δοκεῖ δ' ἴσως καὶ ἀντερεῶ-
σθαι, βλεπούσης αὐτὸν τῆς σκιᾶς, ὡς ὑπ' αὐτοῦ
ὄραται. πολλὰ καὶ περὶ τῆς κόμης ἐλέχθη ἂν, εἰ θη- 25
ρῶντι αὐτῷ ἐνετύχομεν, μυρία γὰρ αὐτῆς αἱ κινή-
σεις ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ μᾶλλον, ἐπειδὴν ὑπὸ ἀνέμου
τινὸς ἔμπρους γένηται, τύχοι δ' ἂν καὶ νῦν λόγου·
ἀμφιλαφοῦς γὰρ οὔσης αὐτῆς καὶ οἶον χρυσης τὸ 33
μὲν οἱ τένοντες ἐφέλκονται, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ὠτων 30
κρίνεται, τὸ δὲ τῷ μετώπῳ ἐπισαλεύει, τὸ δὲ τῇ
ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιρρεῖ. ἴσοι τε ἄμφω οἱ Νάρκισσοι τὸ εἶδος

ἴσον ἐμφαίνοντες ἀλλήλων, πλὴν ὅσον ὁ μὲν ἐκκείται τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ τὴν πηγὴν ὑποδέδυκεν. ἐφέστηκε γὰρ τὸ μειράκιον ὕδατι ἐστῶτι, μᾶλλον δὲ ἀτενίζοντι ἐς αὐτὸ καὶ οἶον διψῶντι τοῦ κάλλους.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

5 κδ'. Ἀνάγνωθι τὴν ὑάκινθον, γέγραπται γάρ, καὶ φησιν ἀναφύναί τῆς γῆς ἐπὶ μειρακίῳ καλῶ, καὶ θορηγεῖ αὐτὸ ἅμα τῷ ἥρι, γένεσιν, οἶμαι, παρ' αὐτοῦ λαβοῦσα, ὅτε ἀπέθανε, καὶ μὴ σε λειμῶν ἀναβάλλῃ τοῦτο, καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐκπέφυκεν, ὅποια
10 τῆς γῆς ἀνέσχε. λέγει δὲ ἡ γραφή καὶ ὑάκινθίνην εἶναι τῷ μειρακίῳ τὴν κόμην, καὶ τὸ αἶμα ἔμβιον τῇ γῇ πινόμενον ἐς οἰκειὸν τι χρῶσαι τὸ ἄνθος. θεῖ δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἐμπεπτικότης αὐτῇ τοῦ δίσκου. δεινὴ μὲν ἡ διαμαρτία καὶ οὐδὲ πιστὴ λέ-
15 γεσθαι κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπεὶ δὲ οὐ σοφισταὶ τῶν μύθων ἤμομεν, οὐδὲ ἀπιστεῖν ἔτοιμοι, θεαταὶ δὲ μόνον τῶν γεγραμμένων, ἐξετάσωμεν τὴν γραφὴν, καὶ πρῶτόν [γε] τὴν βαλβίδα τοῦ δίσκου. βαλβίς διακέχρωσται μικρὰ καὶ ἀποχρῶσα ἐνὶ ἐστῶτι,⁷⁹⁹
20 ἢ δὴ τὸ κατόπιον καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος ἀνέχουσα πρηνῆ τὰ ἔμπροσθεν ἐργάζεται καὶ κουφίζουσα θάτερον τοῦν σκελοῖν, ὃ χρὴ συναναπάλλεσθαι καὶ συμπορεύεσθαι τῇ δεξιᾷ. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ δίσκου ἀνέχοντος ἐξαλλάξαντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ δεξιὰ χρὴ
39 25 κυρτοῦσθαι τοσοῦτον, ὅσον ὑποβλέψαι τὰ πλευρὰ καὶ ὀπίπτεῖν, οἶον ἀνιμῶντα καὶ προσεμβάλλοντα τοῖς δεξιῶσι πᾶσι. καὶ ὁ Ἀπόλλων οὕτω πως ἐδίσκευσεν, οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀφῆκεν, ἐμπεσῶν δὲ ὁ δίσκος ἐς τὸ μειράκιον τὸ μὲν κεῖται ὑπ' αὐτῷ γε
30 τῷ δίσκῳ — Λακωνικὸν τὸ μειράκιον καὶ τὴν κνή-

μην ὀρθὸν καὶ δρόμων οὐκ ἀγύμναστον καὶ βρα-
χίονα ὑπεγείρον ἤδη καὶ τὴν ὄραν τῶν ὀστέων 400
ὑπεκαίνον — ἀπέστραπται δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐπι-
ἐφεστηκῶς τῇ βαλβίδι καὶ κατὰ γῆς βλέπει. πεπη-
γνῆναι φήσεις αὐτόν, τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐκπλήξεως 5
ἐμπέπτωκεν. ἀμαθῆς γε ὁ Ζέφυρος νεμεσήσας αὐτῷ
καὶ τὸν δίσκον ἐς τὸ μειράκιον ἐπαφείς, καὶ γέλωσ
δοκεῖ τῷ ἀνέμῳ ταῦτα καὶ τωθάξει περιωπὴν ἔχων.
ὄρας δέ, οἶμαι, αὐτόν ἐν πτηνῷ τῷ κροτάφῳ καὶ
ἄβρῳ τῷ εἶδει, καὶ στέφανον φέρει πάντων ἀνθέων, 10
μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τὴν ὑάκινθον αὐτοῖς ἐμπλέξει.

ΑΝΔΡΙΟΙ.

κε'. Τὸ τοῦ οἴνου θεῦμα τὸ ἐν Ἄνδρῳ τῇ νήσῳ
καὶ οἱ μεθύοντες τοῦ ποταμοῦ Ἄνδριοι λόγος εἰσὶ
τῆς γραφῆς. Ἄνδριοι γὰρ δὴ ἐκ Λιονύσου ἡ γῆ
ὑποῖνος δῆγγνται καὶ ποταμὸν αὐτοῖς ἀναδίδωσιν, 15
εἰ μὲν ἐνθνημθεῖης ὕδωρ, οὐπω μέγαν, εἰ δὲ οἶνον,
μέγας ὁ ποταμὸς καὶ θεῖος· ἔστι γὰρ τούτου ἀρ-
σαμένῳ Νεῖλον τε ὑπεριδεῖν καὶ Ἴστρου, καὶ που
καὶ φάναι περὶ αὐτῶν, ὅτι κἀκεῖνοι βελτίους ἂν
ἐδόκουν ὀλίγοι μὲν, ἀλλὰ τοιοῦτοι θέοντες. καὶ 20
ἄδουσι, οἶμαι, ταῦτα γυναικοῖς ἅμα καὶ παιδίοις
ἐστεφανωμένοι κικτῶ τε καὶ σμίλακι, καὶ οἱ μὲν
χορεύοντες ἐφ' ἐκατέρας ὄχθης, οἱ δὲ κατακείμενοι.
800 εἰκὸς δὲ που κἀκεῖνα εἶναι τῆς ᾠδῆς, ὡς δόνακα 40
μὲν Ἀχελῷος, Πηνειὸς δὲ Τέμπη φέρει, Πακτωλὸς 25
δὲ ἄνθη λοιπὸν, οὕτω δὲ ὁ ποταμὸς πλουσίους τ'
ἀποφαίνει καὶ δυνατοὺς τὰ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπιμελεῖς
τῶν φίλων καὶ καλοὺς καὶ τετραπήγεις ἐκ μικρῶν,
ἔστι γὰρ κορεσθέντι αὐτοῦ συλλέγεσθαι ταῦτα καὶ
ἐσάγεσθαι ἐς τὴν γνώμην. ἄδουσι δὲ που, ὅτι μόνος 30

ποταμῶν οὗτος μήτε βουκολίους ἐστὶ βατὸς μήθ' ἵππους, ἀλλ' οἰνοχοεῖται μὲν ἐκ Διονύσου, πίνεται δὲ ἀκήρατος, μόνοις ἀνθρώποις ῥέων. ταυτὶ μὲν ἀκούειν ἡγοῦ καὶ ἀδόντων αὐτὰ ἐπίων (καὶ) κατεψελ-
 5 λισμένω τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου. τὰ δὲ ὀρώμενα τῆς γραφῆς· ὁ μὲν ποταμὸς ἐν βοτρυῶν εὐνῇ κείται τὴν πηγὴν ἐκδιδοὺς ἀκράτος τε καὶ ὀργῶν τὸ εἶδος, θύρσοι δ' αὐτῷ παραπεφύκασι, καθάπερ οἱ κάλαμοι τοῖς ὕδασι, παραμείψαντι δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν
 10 αὐτῇ ταῦτα συμπόσια Τριτῶνες ἤδη περὶ τὰς ἐκβολὰς ἀπαντῶντες ἀρύνονται κόχλοις τοῦ οἴνου, καὶ τὸ μὲν πίνουσι αὐτοῦ, τὸ δ' ἀναφυσῶσιν, εἰσὶ δ' οἱ καὶ μεθύουσι τῶν Τριτῶνων καὶ ὀρχοῦνται. πλεῖ καὶ Διόνυσος ἐπὶ κῶμον τῆς Ἄνδρον καὶ καθώρι-
 15 σται μὲν ἡ ναῦς ἤδη, Σατύρους δὲ ἀναμιξ καὶ Ἀηνὰς ἄγει καὶ Σειληνός οἱ τὸν Γέλωτά τε ἄγει καὶ τὸν Κῶμον Ἰλαρωτάτω καὶ ξυμποτικωτάτω δαίμονε, ὡς ἡδίστα ὁ ποταμὸς αὐτῷ τρυφῆτο.

ΕΡΜΟΥ ΓΟΝΑΙ.

401 κς'. Ὁ κομιδῆ παῖς ὁ ἐτι ἐν σπαργάνοις, ὁ τὰς
 20 βοῦς ἐς τὸ ῥῆγμα τῆς γῆς ἐλαύνων, ἐτι κἀκείνος ὁ
 41 συλῶν τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ βέλη Ἐρμῆς οὗτος. μάλα ἠδεῖαι αἱ κλοπαὶ τοῦ θεοῦ· φασὶ γὰρ τὸν Ἐρμῆν, ὅτε τῇ Μαίᾳ ἐγένετο, ἐρᾶν τοῦ κλέπτειν καὶ εἰδέναι τοῦτο οὔτι πον ταῦτα πενία δρῶν ὁ θεός, ἀλλ'
 25 εὐφροσύνη διδοὺς καὶ παίζων. εἰ δὲ βούλει κατ' ἶχνος αὐτὸν κατιδεῖν, ὄρα τὰ ἐν τῇ γραφῇ· τίκεται μὲν ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου, κατ' αὐτὸ ἄνω τὸ
 801 εἶδος τῶν θεῶν, ἐκεῖ δὲ Ὀμηρος οὔτε ὄμβρων αἰσθάνεσθαι φησιν οὔτε ἀνέμων ἀκούειν, ἀλλ' οὐδὲ χιόνι
 30 βληθῆναί ποτε αὐτὸ δι' ὑπερβολὴν, εἶναι δὲ θεῖον

ἀτεχνῶς καὶ ἐλεύθερον ἀπάντων παθῶν, ὧν μετέχει τὰ τῶν ἀνθρώπων ὄρη. ἐνταῦθα τὸν Ἐρμῆν ἀποτε-
 χθέντα Ὄραι κομίζονται. γέγραφε κἀκείνας, ὡς ὦρα ἐκάστης, καὶ σπαργάνοις αὐτὸν ἀμπίσχουσι ἐπι-
 πάττουσαι τὰ κάλλιστα τῶν ἀνθέων, ὡς μὴ ἀσήμεων
 5 τύχη τῶν σπαργάνων, καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἐρμοῦ τρέπονται λεγῶ κειμένην, ὁ δ' ὑπεκδύς τῶν σπαργάνων ἤδη βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κάτεισι. γέγηθε δὲ αὐτῷ τὸ ὄρος, τὸ γὰρ μειδίαιμα αὐτοῦ οἶον ἀνθρώπου. νόει δὲ τὸν Ὀλυμπον χαίροντα, ὅτι
 10 ὁ Ἐρμῆς ἐκεῖ ἐγένετο. τίς οὖν ἡ κλοπῆ; βοῦς νεμομένης ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου πρόποδι, ταύτας δῆπου τὰς χρυσόκερας καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκάς, ἀνεῖνται γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι, ἄρα στροβῶν ἐς χάσμα τῆς γῆς, οὐχ ὡς ἀπόλιντο, ἀλλ' ὡς ἀφανισθεῖεν ἐς μίαν
 15 ἡμέραν, ἐστ' ἂν τὸν Ἀπόλλω δάκη τοῦτο, καὶ ὡς οὐδὲν μετὸν αὐτῷ τοῦ γεγονότος ὑποδύεται τὰ σπάργανα. ἦξει καὶ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τὴν Μαίαν ἀπαιτῶν τὰς βοῦς, ἡ δὲ ἀπιστεῖ καὶ ληρεῖν οἶεται τὸν θεόν. βούλει μαθεῖν, ὅ τι καὶ λέγει; δοκεῖ γὰρ
 20 μοι μὴ φωνῆς μόνου, ἀλλὰ καὶ λόγου τι ἐπιδηλοῦν τῷ προσώπῳ, [εἴοικεν] ὡς μέλλων πρὸς τὴν Μαίαν λέγειν ταῦτα· ἀδικεῖ με ὁ σὸς υἱός, ὃν χθὲς ἔτεκες,
 42 τὰς γὰρ βοῦς, αἷς ἔχαιρον, ἐμβέβληκεν ἐς τὴν γῆν, οὐκ οἶδ' ὅποι τῆς γῆς. ἀπολεῖται δὴ καὶ ἐμβεβλή-
 25 σεται κατωτέρω πρὸ τῶν βοῶν. ἡ δὲ θαυμάζει καὶ οὐ προσδέχεται τὸν λόγον. ἔτ' αὐτῶν ἀντιλεγόντων ἀλλήλοις ὁ Ἐρμῆς ἴσταται κατόπιν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ κούφως ἐπιπηδήσας τοῖς μεταφρένοις ἀψοφητὶ
 30 λυεῖ τὰ τόξα καὶ συλῶν μὲν διέλαθεν, οὐ μὴν ἡγνο-
 ἤθη σεσυληκῶς. ἐνταῦθα ἡ σοφία τοῦ ζωγράφου· διαχεῖ γὰρ τὸν Ἀπόλλω καὶ ποιεῖ χαίροντα. μεμέ-

τροται δὲ ὁ γέλωσ, οἷος ἐφιζάνων τῷ προσώπῳ θυ-
μόν ἐκνικώσης ἠδονῆς.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

κζ'. Τὸ τοῦν δυοῖν ἄρμα ἵπποι, το γὰρ ἐπὶ 802
τεττάρων οὐπω τοῖς ἤρωσι διὰ χειρὸς ἦν, εἰ μὴ
5 ἄρα Ἐκτορι τῷ θρασεῖ, φέρει τὸν Ἀμφιάρεων ἐκ
Θηβῶν ἐπανιόντα, ὁπότε αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται διασχεῖν,
ὡς μαντεύοιτο ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἀληθεύει σοφὸς ἐν
402 πανσόφοις. ἑπτὰ οἱ Πολυνεΐκει τῷ Θηβαίῳ τὴν
ἀρχὴν κατακτώμενοι οὐδεὶς ἐνόστησε πλὴν Ἀδρά-
10 στου καὶ Ἀμφιάρεω, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡ Καδμεία
κατέσχευ. ἀπώλοντο δὲ οἱ μὲν ἄλλοι δόρασι καὶ λίθοις
καὶ πελέεσσι, Καπανεύς δὲ λέγεται κεραυνῷ βεβλή-
σθαι, πρότερος, οἶμαι, κόμπῳ βαλὼν τὸν Δία.
οὔτοι μὲν οὖν ἑτέρου λόγου, κελεύει δὲ ἡ γραφή
15 βλέπειν ἐς μόνον τὸν Ἀμφιάρεων φεύγοντα κατὰ
τῆς γῆς αὐτοῖς στέμμασι καὶ αὐτῇ δάφνῃ, καὶ οἱ
ἵπποι λευκοὶ καὶ ἡ δίνη τῶν τροχῶν σπουδῆς ἐμ-
πλεως καὶ τὸ ἄσθμα τῶν ἵππων ἀπὸ παντὸς τοῦ
μυκητῆρος, ἀφρῶ δὲ ἡ γῆ διέθρονται καὶ ἡ χαιτή
43 20 μετακλίνεται, διαβρόχοις τε ὑπὸ ἰδρωτός οὔσι περι-
κείται λεπτή κόνις ἦττον μὲν καλοὺς ἀποφαίνουσα
τοὺς ἵππους, ἀληθεστέρους δέ. ὁ δὲ Ἀμφιάρεωσ τὰ
μὲν ἄλλα ἄπλισται, μόνου δὲ ἀμελεῖ κράνους ἀνιείς
τὴν κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, βλέπων ἱερὸν καὶ χρη-
25 σμῶδες. γράφει δὲ καὶ τὸν Ὀρωπὸν νεανίαν ἐν
γλαυκοῖς γυναιόις, τὸ δὲ ἐπὶ θαλάττῃ. γράφει καὶ
τὸ φροντιστήριον τοῦ Ἀμφιάρεω σῆγμα ἱερὸν καὶ
θειῶδες. αὐτοῦ καὶ Ἀλήθεια λενχειμονοῦσα, αὐτοῦ
καὶ ὄνειραν πύλη, δεῖ γὰρ τοῖς ἐκεῖ μαντευομένοις
30 ὕπνου, καὶ Ὀνειρος αὐτὸς ἐν ἀνειμένῳ τῷ εἶδει

803 γέγραπται καὶ ἐσθῆτα ἔχει λευκὴν ἐπὶ μελαίνῃ, τό,
οἶμαι, νύκτωρ αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔχει καὶ κέρας
ἐν ταῖν χερσίν, ὡς τὰ ἐνύπνια διὰ τῆς ἀληθοῦς
ἀνάγων.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

κη'. Μὴ παραθεῖτε ἡμᾶς, ᾧ θηρευταί, μηδὲ 5
ἐπικελεύεσθε τοῖς ἵπποις, πρὶν ὑμῶν ἐξιγνεύσωμεν,
ὅ τι βούλεσθε καὶ ὅ τι θηρᾶτε. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἐπὶ
χλοῦνην σὺν φατε ἴεσθαι, καὶ ὄρω τὰ ἔργα τοῦ
θηρίου· τὰς ἐλαίας ἐξορώρουγε καὶ τὰς ἀμπέλους
ἐκτέτυμκε καὶ οὐδὲ σικκὴν καταλέλοιπεν ἢ μῆλον ἢ 10
μηλάνθη, πάντα δὲ ἐξήρηκεν ἐκ τῆς γῆς τὰ μὲν
ἀνορύττων, τοῖς δὲ ἐμπίπτων, τοῖς δὲ παρακνώ-
μενος, ὄρω δὲ καὶ αὐτὸν τὴν χαιτὴν φοίττοντα
καὶ πῦρ ἐμβλέποντα καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῷ πατα-
15 γούσι ἐφ' ὑμᾶς, ᾧ γενναῖοι, δεινὰ γὰρ τὰ τοι-
αυτὴ θηρία ὅτι ἐκ πλείστον κατακούειν τοῦ ὀμά-
44 δου· ἐγὼ μὲντοι οἶμαι τὴν ὄραν ἐκείνου τοῦ μειρα-
κίου διαθηρῶντας ὑμᾶς τεθηρᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ
προκινδυνεύειν ἐθέλειν. τί γὰρ οὔτω πλησίον; τί δὲ
20 παραψάυοντες; τί δὲ παρ' αὐτὸ ἐπέστραφθε; τί δὲ
ὠστίζεσθε τοῖς ἵπποις; οἶον ἔπαθον· ἐξήχθη ὑπὸ
τῆς γραφῆς μὴ γεγράφθαι δοκεῖν αὐτούς, εἶναι δὲ
καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐρᾶν, διατωθάζω γοῦν ὡς ἀκούου-
25 τας καὶ δοκῶ τι ἀντακούσεσθαι, σὺ δ' οὐδ' ὅσα
ἐπιστρέφαι παραπαίοντα ἐφθέρξω τι, παραπλησίως
ἔμοι νενικημένος καὶ οὐκ ἔχων ἀνείργεσθαι τῆς
ἀπάτης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὕπνου. σκοπῶμεν οὖν τὰ
804 γεγραμμένα, γραφῇ γὰρ παρεστήκαμεν. περικίενται
μὲν δὴ τῷ μειρακίῳ νεανία καλοὶ καὶ καλὰ ἐπιτη-
30 δεύοντες καὶ οἶον εὐπατρίδαι, καὶ ὁ μὲν παλαιστρας

403 τι ἐπιδηλοῖ τῷ προσώπῳ, ὁ δὲ χάριτος, ὁ δὲ ἀστεϊσμοῦ,
 τὸν δὲ ἀνακευφέναι φήσεις ἐκ βιβλίου, φέρουσι δὲ
 αὐτοὺς ἵπποι παραπλήσιοι οὐδεὶς ἄλλος ἄλλῳ λευκός
 τις καὶ ξανθός καὶ μέλας καὶ φοῖνιξ, ἀργυροχάλινοι καὶ
 5 στικτοὶ καὶ χρυσοὶ τὰ φάλαρα. ταῦτα φασὶ τὰ χρω-
 ματα τοὺς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάρους ἐγγεῖν τῷ χαλκῷ
 διαπύρρῳ, τὰ δὲ συνίστασθαι καὶ λιθοῦσθαι καὶ σώ-
 ζειν, ἃ ἐγράφη. οὐδὲ τὴν ἐσθῆτα συμβαίνουσιν ἢ
 τὴν στολήν, ὁ μὲν γὰρ εὐζωνος ἰππάζεται καὶ κοῦ-
 10 φος, ἀκοντιστής, οἶμαι, ἀγαθὸς ὦν, ὁ δὲ πέφρακται
 τὸ στέρον ἀπειλῶν πάλην τινὰ τῷ θηρίῳ, καὶ τὰ
 σκέλη, πέφρακται * * τὸ δὲ μειράκιον ὀχεῖται μὲν
 ἐφ' ἵππου λευκοῦ, μέλαινα δέ, ὡς ὄρῳς, ἢ κεφαλή
 τῷ ἵππῳ καὶ λευκὸν ἀποτετόρνευται κύκλον ἐπὶ τοῦ
 15 μετώπου κατ' αὐτὸ τῆς σελήνης τὸ πλήρες, καὶ
 φάλαρα ἔχει χρυσαῖα καὶ χαλινὸν κόκκινον Μηδικοῦ,
 45 τουτὶ γὰρ τὸ χρῶμα προσαστραπτει τῷ χρυσοῦ, καθά-
 περ οἱ πυρῶδεις λίθοι. στολὴ τῷ μειράκιῳ χλαμῦς
 ἔχουσα τι ἀνέμον καὶ κόλπου. τὸ μὲν χρῶμα ἐκ
 20 φοινικῆς ἀλουργίας, ἣν ἐπαινοῦσι Φοίνικες, ἀγα-
 πᾶσθω δὲ τῶν ἀλουργῶν μάλιστα, δοκοῦν γὰρ σκυ-
 θρωπάξιν ἔλκει τινὰ παρὰ τοῦ ἡλίου ὄραν καὶ τῷ
 τῆς σίδης ἄνθει φαίνεται. αἰδοῖ δὲ τοῦ γυμνοῦσθαι
 πρὸς τοὺς παρόντας ἔσταλται χειριδωτῷ φοινικῷ,
 25 συμμετρεῖται δὲ ὁ χιτῶν ἐς ἡμισὺ τοῦ μηροῦ καὶ ἴσα
 τοῦ ἀγκῶνος, καὶ μειδιᾷ καὶ χαροπὸν βλέπει καὶ 805
 κομᾷ ὅσον μὴ ἐπισκοτεῖσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτε
 ἀτακτῆσει ἢ κόμη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τάχα τις καὶ τὴν
 παρειὰν ἐπαινέσεται καὶ τὰ μέτρα τῆς θινός καὶ καθ'
 30 ἐν οὕτως τὰ ἐν τῷ προσώπῳ, ἐγὼ δὲ ἄραμαι αὐτὸ τοῦ
 φρονήματος· καὶ γὰρ ὡς θηρατῆς ἐρρωταὶ καὶ ὑπὸ
 τοῦ ἵππου ἐπῆρται καὶ συνήσιν, ὅτι ἐράται. σκευοφο-

ροῦσι δὲ αὐτοῖς ὄρεις καὶ ὄρειοκῶμοι ποδοστράβας
 καὶ ἄρκυς καὶ προβόλια καὶ ἀκόντια καὶ λόγχας,
 ἐφ' ὧν οἱ κινῶντες, καὶ κυναγωγοὶ συστρατεύουσι
 καὶ σκοπιωροί, καὶ τὰ ἔθνη τῶν κυνῶν, οὐχ αἱ τὴν
 5 θῖνα ἀγαθαὶ μόναι ἢ αἱ ταχεῖαι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ 5
 γενναῖαι, δεῖ γὰρ καὶ ἀλκῆς ἐπὶ τὸ θηρίον. γράφει
 δὴ Δοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρητικὰς, τὰς μὲν
 ἀγερώχους καὶ ὑλακτούσας, τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ
 δὲ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι κατὰ τοῦ ἴχνους * * καὶ
 τὴν Ἀγροτέραν προιόντες ἄσονται, νεῶς γὰρ τις 10
 αὐτῆς ἐκεῖ καὶ ἄγαλμα λεῖον ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ
 σῶν κεφαλαὶ καὶ ἄρκτων, νέμεται δὲ αὐτῇ καὶ
 θηρία ἄνετα, νεβροὶ καὶ λύκοι καὶ λαγωοί, πάντα
 ἡμερὰ καὶ μὴ δεδιότα τοὺς ἀνθρώπους. ἔχονται μετὰ
 τὴν εὐχὴν τῆς θήρας. καὶ τὸ θηρίον οὐκ ἀνέχεται 15
 λανθάνειν, ἀλλ' ἐκπηδᾷ τῆς λόχμης, εἴτα ἐμπίπτει
 τοῖς ἰππεῦσι καὶ ταράττει μὲν αὐτοὺς ἐκ προσβολῆς, 46
 νικᾶται δὲ ὑπὸ τῶν βαλλόντων καιρίᾳ μὲν οὐκ ἐν-
 τυχῶν διὰ τε τὸ φράττεσθαι πρὸς τὰς πληγὰς διὰ
 τε τὸ μὴ ὑπὸ θαρρούντων βάλλεσθαι, μαλαχθεῖς δὲ 20
 πληγῇ ἐπιπολαίῳ κατὰ τοῦ μηροῦ φεύγει διὰ τῆς
 ὕλης, ἐκδέχεται δὲ αὐτὸν ἔλος βεθῦ καὶ λίμνη πρὸς
 τῷ ἔλει. διώκουσιν οὖν βοῆ χρώμενοι οἱ μὲν ἄλλοι
 806 μέχρι τοῦ ἔλους, τὸ δὲ μειράκιον συνεμβάλλει τῷ
 θηρίῳ ἐς τὴν λίμνην καὶ τέτταρες οὔτοι κύνες, καὶ 25
 τὸ μὲν θηρίον ἴεται τρωᾶσαι τὸν ἵππον, ἀπονεῦσαν
 δὲ τοῦ ἵππου τὸ μειράκιον καὶ ἐς τὰ δεξιὰ μετακλῖναν
 ἀφίησι τῇ χειρὶ πάση καὶ βάλλει τὸν σῦν κατ' αὐτὸ
 μάλιστα τὸ συνάπτου τὴν πλάτην τῇ δέσρῃ. τούντεῦ-
 30 θεν οἱ μὲν κύνες κατάγουσι τὸν σῦν ἐς τὴν γῆν, οἱ 404
 δὲ ἐρασταὶ βοῶσιν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἷον φιλοτιμούμε-
 νοι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ὑπερκεκράξεται τὸν πέλας,

καὶ πέπτωκέ τις ἀπὸ τοῦ ἵππου μὴ κατασχών, ἀλλ' ἐκθορυβήσας τὸν ἵππον, ὁ δὲ καὶ στέφανον αὐτῷ πλέκει παρὰ τοῦ λειμῶνος τοῦ ἐν τῷ ἔλει. ἔτι ἐν τῇ λίμνῃ τὸ μειράμιον, ἔτι ἐπὶ τοῦ σχήματος, ᾧ τὸ
5 παλτὸν ἀφῆκεν, οἱ δὲ ἐκπεπλήγασι καὶ θεωροῦσιν αὐτό, οἶον γραφέν.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

κθ'. Ἄλλ' οὐκ Ἐρυθρά γε αὕτη ἢ θάλασσα, οὐδ' Ἴνδοι ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνήρ Ἕλλην ἐν Αἰθιοπία. καὶ ἄθλος τοῦ ἀνδρός, ὃν ἐκὼν ἔτλη
10 κατὰ ἔρωτα, οἶμαί σε, ᾧ παῖ, μὴ ἀνήκουσιν εἶναι τοῦ Περσέως, ὃν φασὶν Ἀτλαντικὸν ἀποκτείνειν κῆτος ἐν Αἰθιοπία πεξεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ
47 γῆ ἀνθρώπους. ταῦτ' οὖν ἐπαιῶν ὁ ζωγράφος καὶ οἰκτεῖρων τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅτι κῆται ἐξεδόθη, τετέ-
15 λεσται ἤδη ὁ ἄθλος, καὶ τὸ μὲν κῆτος ἔροισται πρὸ τῆς ἡόνος ἐμπλημμυροῦν πηγαῖς αἵματος, ὅφ' ὧν ἔρυθρά ἢ θάλασσα, τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν ἀπαλλάττει τῶν δεσμῶν ὁ Ἔρως· γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν τὸ εἰωθὸς, νεανίας δὲ παρ' ὃ εἰωθε, καὶ ἀσθμαίνων
20 γέγραπται καὶ οὐκ ἔξω τοῦ μεμοχθηκέναι. καὶ γὰρ εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἔρωτι ὁ Περσεὺς πρὸ τοῦ ἔργου, παρεῖναι αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ θηρίου συμπέτεσθαι, ὁ δὲ ἀφίκετο καὶ ἤκουσε τοῦ Ἕλληνος. ἡ κόρη δὲ ἠδεῖα μὲν, ὅτι λευκὴ ἐν Αἰθιοπία, ἠδίων δὲ
25 αὐτὸ τὸ εἶδος· παρέλθοι ἂν καὶ Ἀνδρὴν ἄβραν καὶ Ἀτθίδα ὑπόσεμνον καὶ Σπαρτιάτιν ἔρωμένην. κεκαλλώπισται δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καὶ γὰρ ἀπιστεῖν ἔοικε, καὶ χαίρει μετ' ἐκπλήξεως καὶ τὸν Περσέα βλέπει.
807
30 τῆς κόρης ἐν ἠδεῖα καὶ λιβανώδει πόα κείται στάζων

ἐς τὴν γῆν ἰδρωῖτα καὶ τὸ δαῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων ἀπόθετον, μὴ ἐντυχόντες αὐτῷ λαοὶ λίθοι γένωνται. πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἶνον ἐπισπάσαι. ἠδεῖς οἱ Αἰθίοπες ἐν τῷ τοῦ χρώματος ἀτόφῳ καὶ βλοσυρὸν μειδιῶντες καὶ οὐκ ἄθλοι χαί-
5 ρειν καὶ οἱ πλείστοι ὅμοιοι. ὁ Περσεὺς δὲ ἀσπάζεται μὲν καὶ ταῦτα, στηρίζων δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἀνέχει τὸν θώρακα ἔμπρους ὑπὸ ἄσθματος, ἐμβλέπων τῇ κόρῃ, καὶ τὴν χλαμύδα τῷ ἀνέμῳ ἐκδίδωσι φοινικῆν οὖσαν καὶ βεβλημένην αἵματος
10 ῥανίσιν, ἃς προσέπνευσεν αὐτῷ τὸ θηρίον ἐν τῷ ἄρῳ. ἐρωσθέντων Πελοπίδα παρὰ τὸν τοῦ Περσέως ὄμον, καλῶ γὰρ ὄντι αὐτῷ καὶ ὑφαίμῳ προσήθηκέ τι τοῦ καμάτου καὶ ὑπερδήκασιν αἱ φλέβες ἐπιλαμ-
βάνον τοῦτο αὐτάς, ὅταν πλεονεκτήσῃ τὸ ἄσθμα.
15 πολλὰ (δὲ) καὶ παρὰ τῆς κόρης ἄρυνται. 48

ΠΕΛΟΨ.

λ'. Στολή δὲ ἀπαλή, σχῆμα ἐκ Ἀυδίας, καὶ μειράμιον ἐν ὑπῆνῃ πρώτη Ποσειδῶν τε μειδιῶν ἐς τὸ μειράμιον καὶ ἀγάλλων αὐτὸ ἵπποις δηλοὶ Πέλοπα τὸν Ἀυδὸν ἐπὶ θάλατταν ἤκοντα, ὡς εὔξαιτο τῷ
20 405 Ποσειδῶνι κατὰ τοῦ Οἰνομάου, ὅτι μὴ χρῆται γαμβρῷ ὁ Οἰνόμαος, ἀλλὰ κτείνων τοὺς τῆς Ἴπποδαμείας μνηστήρας φρονεῖ τοῖς τούτων ἀκροθινίοις ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἶον οἱ θήραν ἠρηκότες. καὶ εὐχομένῳ τῷ Πέλοπι ἦκει χρυσοῦν ἄρμα ἐκ
25 θαλάττης, ἠπειρωῖται δὲ οἱ ἵπποι καὶ οἶοι διαδραμεῖν τὸν Αἰγαῖον ἀνχυροῦ τῷ ἄξονι καὶ ἐλαφρῶ τῇ ὀπλῇ. ὁ μὲν οὖν ἄθλος εὐδρομήσει τῷ Πέλοπι, τὸν δὲ τοῦ ζωγράφου ἄθλου ἡμεῖς ἐξετάζωμεν. οὐ γὰρ
808 σμικροῦ, οἶμαί, ἀγῶνος ἵππους μὲν ξυνθεῖναι τέττα- 30
Philostratus e.l. Kayser. II.

ρας και μη ξυγγέαι τῶν σκελῶν τὸ κατὰ ἕνα αὐτῶν, ἐμβαλεῖν δὲ αὐτοῖς μετὰ τοῦ χαλινου φρόνημα στησαί τε τὸν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἐστάναι, τὸν δὲ ἐν τῷ κροαίνειν βούλεσθαι, τὸν δ' ἐν τῷ πεῖθεσθαι, ὁ δὲ γάννται τοῦ Πέλοπος τῇ ὄρα και εὐρείαι αὐτῷ αἱ ῥίνες, ὅσα χρομετίζονται. ἐτι κάκεινο σοφίας· ὁ Ποσειδῶν τοῦ μειρακίου ἐρῶ και ἀναφέρει αὐτὸ ἐς τὸν λέβητα και τὴν Κλωθῶ, ὅτε Πέλοψ ἀστράφαι ἐδόκει τῷ ὄρω, και τοῦ μὲν γαμεῖν οὐκ ἀπάγει αὐτόν, ἐπειδὴ ὄρωμηνεν, ἀγαπῶν δὲ ἀλλ' ἐφάσασθαι τῆς χειρὸς ἐμπέφυκε τῇ δεξιᾷ τοῦ Πέλοπος ὑποτιθέμενος αὐτῷ τὰ ἐς τὸν δρόμον, ὁ δὲ ὑπέφρον ἤδη και Ἀλφειὸν πνεῖ, και ἡ ὄφρυς μετὰ τῶν ἵπων. βλέπει δὲ ἠδὺ και μετέωρον ὑπὸ τοῦ τιάρα ἐπισοβείν, ἧς οἶα χρυσαῖ λιβάδες ἡ κόμη τοῦ μειρακίου ἀποστάζουσα μετώπῳ ὁμολογεῖ και ἰούλω συνανθεῖ και μεταπίπτουσα τῆδε κάκεισε ἐν τῷ καιρίῳ μένει. γλουτὸν και στέονα και ὅσα περὶ γυμνοῦ τοῦ Πέλοπος ἐλέχθη ἄν, καλύπτει ἡ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμη. Ἄνδοι γὰρ και οἱ ἄλλοι βάρβαροι καθιέρξαντες ἐς τοιάσδε ἐσθῆτας τὸ κάλλος λαμπρύνονται τοῖς ὑφάσμασιν ἐνὸν λαμπρύνεσθαι τῇ φύσει, και τὰ μὲν ἄλλα ἀφανῆ και ἔσω, τὸ δὲ τῆς στολῆς, ἐνθα ὁ ὄμος ὁ ἀριστερός, τέχνη ἡμέληται, ὡς μὴ κρύπτοιτο αὐτοῦ ἡ αὐγῆ, νύξ τε γὰρ ἐπέχει και λαμπρύνεται τῷ ὄρω τὸ μειράκιον, ὅσον ἡ νύξ τῷ ἐσπέρω.

ΞΕΝΙΑ.

λα'. Καλὸν δὲ και συκάσαι και μηδὲ ταῦτα παρελθεῖν ἀφώνους. σῦκα μέλανα ὀπῶ λειβόμενα σεσῶρευνται μὲν ἐπὶ φύλλων ἀμπέλου, γέγραπται δὲ 809 μετὰ τῶν τοῦ φλοιοῦ ῥηγμάτων, και τὰ μὲν ὑπο-

κέχηρε παραπτύοντα τοῦ μέλιτος, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ὄρας οἶον ἐσχισται. πλησίον δὲ αὐτῶν ὄζος ἐρριπται, μὰ Δί', οὐκ ἀργὸς ἡ κενὸς τοῦ καρποῦ, σιάζει δὲ σῦκα τὰ μὲν ὄμα και ὀλύνθους ἐτι, τὰ δὲ ῥυσσά και ἐξῶρα, τὰ δὲ ὑποσέσθωρε παρεμφαίνοντα τοῦ χυμοῦ τὸ ἄνθος, τὸ δὲ ἐπ' ἄκρω τοῦ ὄζου στρουθὸς διορῶρυχεν, ἃ δὴ και ἠδιστα σῦκων δοκεῖ. καρύοις δὲ ἅπαν ἐστρωται τοῦδαφος, ἄν τὰ μὲν παρατέτραπται τοῦ ἐλύτρου, τὰ δὲ ἐγκνεται μεμνκότα, τὰ δὲ παρεμφαίνει τὴν διαφυγῆν. ἀλλὰ και ὄγγνας ἐπ' ὄγγναις ὄρα και μῆλα ἐπὶ μήλοις σωρούς τε αὐτῶν και δεκάδας, εὐώδη πάντα και ὑπόχρυσα. τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἐρευθὸς οὐδὲ ἐπιβεβλήσθαι φήσεις, ἀλλὰ ἐνδον ὑψηθημέναι. κεράσσον δὲ ταῦτα δῶρα ὀπῶρα τις αὐτῆ βοτρυθὸν ἐν ταλάρῳ, ὁ τάλαρος δὲ οὐκ ἄλλοτριῶν πέπλεκται λύγων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ. πρὸς δὲ τὸν σύνδεσμον τῶν κλημάτων εἰ βλέποις και τὰς ἐκκρεμαμένας αὐτῶν σταφυλάς και ὡς κατὰ μίαν αἱ ῥάγες, ἄσῃ τὸν Διόνυσον, οἶδα, και ὃ πότυνια βοτρυθώωρε, περὶ τῆς ἀμπέλου ἐρεῖς. φαίης δ' ἄν και τοὺς βότρους τῇ γραφῇ ἐδαδίμους εἶναι και ὑποίνους. κάκεινο ἠδιστον· ἐπὶ φύλλων κράδης μέλι χλωρὸν ἐνδεδυκὸς ἠδὴ τῷ κηρῷ και ἀναπλημμυρεῖν ὄραϊον, εἰ τις ἀποθλίβοι, και τροφαλλίς ἐφ' ἑτέρου φύλλον νεοπαγῆς και σαλεύουσα και ψυκτῆρες γάλακτος οὐ λευκοῦ μόνον, ἀλλὰ και στιλπνοῦ, και γὰρ στιλβεῖν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς.

Β΄.

ΤΜΝΗΤΡΙΑΙ.

53 α΄. Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην ἐν ἀπαλοῖς μυρρι- 810
 νῶσιν ἄδουσιν ἀπαλαὶ κόραι. διδάσκαλος αὐτὰς ἄγει
 σοφῆ καὶ οὐδὲ ἔξωρος, ἐφιζάνει γὰρ τις ὥρα καὶ ἑντί-
 5 δι πρώτη (παρὰ τοῦ) γήρως μὲν τὸ ὑπόσειμον ἔλκου-
 σα, τούτῳ δ' αὖ κεραννῦσα τὸ σωζόμενον τῆς ἀκμῆς.
 καὶ τὸ μὲν σχῆμα τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔδους γυμνῆ
 καὶ εὐσχήμων, ἣ δὲ ὕλη συνθήκη μεμυκόςτος ἐλέ-
 φαντος. ἀλλὰ οὐ βούλεται γεγράφθαι δοκεῖν ἢ θεός,
 ἔκκεται δὲ οἷα λαβέσθαι. βούλει λόγου τι ἐπιλείβω-
 10 μεν τῷ βωμῷ; λιβανωτοῦ γὰρ ἰκανῶς ἔχει καὶ κασίας
 καὶ σμύρνης, δοκεῖ δέ μοι καὶ Σαπφοῦς τι ἀναπνεῖν.
 ἐπαινετέα τοίνυν ἢ σοφία τῆς γραφῆς· πρώτα μὲν
 ὅτι τὰς ἀγαπωμένας λίθους περιβαλοῦσα οὐκ ἐκ
 τῶν χρωμάτων αὐτὰς ἐμιμήσατο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωτός,
 15 οἷον ὀφθαλμῷ κέντρον τὴν διαύρειαν αὐταῖς ἐνθεῖσα,
 εἶτα ὅτι καὶ τοῦ ὕμνου παρέχει ἀκούειν· ἄδουσι γὰρ
 αἱ παῖδες, ἄδουσι, καὶ ἡ διδάσκαλος ὑποβλέπει τὴν
 ἀπάδουσαν κροτοῦσα τὰς χεῖρας καὶ ἐς τὸ μέλος
 ἰκανῶς ἐμβιβάζουσα. τὸ μὲν γὰρ τῆς στολῆς ἀπέριτ-
 20 τον καὶ μὴ δι' ὄχλον αὐταῖς, εἰ ἀθύροειν, ἢ τὸ ἐν
 407 χρῶ τῆς ζώνης ἢ τὸ ἐς βραχίονα τοῦ χιτῶνος ἢ ὡς
 ἀνυποδησία χαίρουσιν ἐφροσῶσαι ἀπαλῆ πόα καὶ 811
 ἀναψυχὴν ἔλκουσαι παρὰ τῆς δρόσου λειμών τε ὁ
 54 περὶ τὰς ἐσθῆτας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς χρώματα καὶ ὡς
 25 ἄλλο ἄλλῳ ἐπιπρέπει, δαυμονίως ἐκμεμίμηται. τὰ γὰρ
 συμβαίνοντα οἱ μὴ γράφοντες οὐκ ἀληθεύουσιν ἐν
 ταῖς γραφαῖς. τὰ δὲ εἶδη τῶν παρθένων εἰ τῷ Πά-
 ριδι ἢ ἄλλῳ τῷ κριτῇ ἐπιτρέπομεν, ἀπορῆσαι ἄν

μοι δοκεῖ ψηφίσασθαι, τοσοῦτον ἀμιλλῶνται ῥοδο-
 πήχεις καὶ ἑλικώπιδες καὶ καλλιπάροχοι καὶ μελίφωνοι,
 Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα. παραψάλλει
 δὲ αὐταῖς Ἔρωσ ἀνακλίνας τοῦ τόξου τὸν πῆχυν,
 καὶ ἡ νευρὰ παναρμόνιον ἄδει καὶ φησι πάντα ἔχειν, 5
 ὅσα ἢ λύρα, ταχεῖς τε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἑνθ-
 μόν τινα, οἶμαι, διανοοῦντες. τί δῆτα ἄδουσι; γέ-
 γραπται γὰρ τι καὶ ῥῆθς· τὴν Ἀφροδίτην ἐκδοῦναι
 τῆς θαλάττης λέγουσιν ἀπορροῇ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ
 ὅπου μὲν τῶν νήσων προσέσχευ, οὐπω λέγουσιν, 10
 ἐροῦσι δέ, οἶμαι, Πάφον, τὴν γένεσιν δὲ ἰκανῶς
 ἄδουσιν· ἀναβλέπουσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι
 ἀπ' οὐρανοῦ, τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινούσαι δη-
 λούσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης, τὸ μειδίημα δὲ αὐτῶν
 15 γαλήνης ἐστὶν αἰνιγμα.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΡΟΦΑΙ.

β΄. Νεβροὶ καὶ λαγῶς, ταῦτα θηράματα τοῦ
 νῦν Ἀχιλλέως, ὁ δὲ γε ἐν Ἰλίῳ πόλεις αἰρήσει καὶ
 ἵππους καὶ ἀνδρῶν στίχας, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῷ
 μαχοῦνται μὴ ἐᾶντι αὐτοὺς ῥεῖν, κἀκείνων μὲν τῶν
 ἔργων μισθὸν ἀποίσειται Βρισηίδα καὶ τὰς ἐκ Λέσβου 20
 ἐπτά καὶ χρυσὸν καὶ τρίποδας καὶ τὸ τοὺς Ἀχαιοὺς
 ἐπ' αὐτῷ εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τῷ Χείρωνι ταῦτα μὴ- 55
 812 λων δοκεῖ καὶ κηρίων ἄξια, καὶ ἀγαπᾷς, ὧ Ἀχιλλεῦ,
 μικρὰ δῶρα πόλεις ἀπαξιώσων τότε καὶ τὸ κῆδος
 τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τάφρου καὶ ὁ 25
 κλίνας τοὺς Τρωᾶς ἐκ μόνου τοῦ βοῆσαι καὶ ὁ κτεί-
 νων ἐπιστροφάδην καὶ ἐρυνθαίνων τὸ τοῦ Σκαμάν-
 δρου ὕδωρ ἵπποι τε ἀθάνατοι καὶ ἔλξεις Ἔκτορος
 καὶ ὁ βρυχώμενος ἐπὶ τοῖς Πατροκλείοις στέροισι
 Ὀμήρῳ γέγραπται, γράφει δὲ αὐτὸν καὶ ἄδοντα καὶ 30

εὐχόμενον καὶ ὁμορφίον τῷ Πριάμῳ, τουτοῦ δὲ οὐπω ξυνιέντα ἀρετῆς, ἀλλὰ παῖδα ἔτι γάλακτι ὑποθρέψας καὶ μυελῷ καὶ μέλιτι δέδωκεν ὁ Χείρων γράφειν ἀπαλὸν καὶ ἀγέρωχον καὶ ἤδη κοῦφον, 5 εὐθεία μὲν γὰρ ἡ κνήμη τῷ παιδί, ἐς γόνυ δὲ αἱ χεῖρες, ἀγαθαὶ γὰρ δὴ αὐταὶ πομποὶ τοῦ δρόμου, κόμη τε ἠδεῖα καὶ οὐδὲ ἀκίνητος, ἔοικε γὰρ προσαθύρων ὁ ζέφυρος μετατάττειν αὐτήν, ὡς μεταπιπτούσης τῆδε κάκεισε ἄλλοτε ἄλλος ὁ παῖς εἶη, ἐπι- 10 σκύνιον τε καὶ θυμοειδὲς φρύαγμα ἔστι μὲν ἤδη τῷ παιδί, πρᾶνυει δὲ αὐτὸ ἀκίμφ ὄμματι καὶ παρεια μάλα ἴλεω καὶ προσβαλλούσῃ τι ἀπαλοῦ γέλωτος. ἡ γλαυὸς δέ, ἣν ἀμπέχεται, παρὰ τῆς μητρός, οἶμαι· καλὴ γὰρ καὶ ἀλιπόρφυρος καὶ πυραυγῆς ἐξαλλάτ- 15 τούσα τοῦ κνανῆ εἶναι. κολακεύει δὲ αὐτὸν ὁ Χείρων, 408 οἶον [λέοντα] πτώκας ἀρπάζειν καὶ νεβροῖς συμπέ- τεσθαι· νεβρόν γοῦν ἄρτι ἠρηκῶς ἤκει παρὰ τὸν Χείρωνα καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἄθλον, ὁ δὲ χαίρει ἀπαιτούμενος καὶ τοὺς προσθίους ὀκλάσας ἐς ἴσον κα- 20 θίσταται τῷ παιδί, μῆλα ἀπὸ τοῦ κόλπου ὀρέγων αὐτῷ καλὰ καὶ εὐώδη, καὶ γὰρ καὶ τοῦτο αὐτῶν ἔοικεν ἐγγεγράφθαι, καὶ κηρίον ὀρέγει τῇ χειρὶ σταγόνα λείβον δι' εὐνομίαν τῶν μελιττῶν. ὅταν 56 γὰρ πόαις ἀγαθαῖς ἐντυχοῦσαι κυσκάωσι, περιπληθῆ 25 τὰ κηρία γίνεται καὶ ἀποβλύξουσι τὸ μέλι οἱ οἶκοι 318 αὐτῶν. ὁ δὲ Χείρων γέγραπται μὲν ὅσα κένταυρος· ἀλλὰ ἵππον ἀνθρώπῳ συμβαλεῖν θαῦμα οὐδέν, συναλεῖψαι μὴν καὶ ἐνώσαι καί, νῆ Δία, λήγειν ἄμφω δοῦναι καὶ ἄρχεσθαι καὶ διαφεύγειν τοὺς 30 ὀφθαλμούς, εἰ τὸ τέρας τοῦ ἀνθρώπου ἐλέγχουεν, ἀγαθοῦ, οἶμαι, ζωγράφον. καὶ τὸ ἡμερον δὲ φαίνε- σθαι τὸ τοῦ Χείρωνος ὄμμα ἐργάζεται μὲν καὶ ἡ

δικαιοσύνη καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς πεπνύσθαι, πράττει δὲ καὶ ἡ πηκίς, ὑφ' ἧς ἐκμεμούσεται, νυνὶ δὲ καὶ ὑποκορισμοῦ τι αὐτῷ ἔπεστιν, εἰδῶς πού ὁ Χείρων, ὅτι τοὺς παῖδας τοῦτο μειλίσσεται καὶ τρέφει μᾶλλον ἢ τὸ γάλα. ταυτὶ μὲν περὶ θύρας τοῦ αὐτοῦ, ὁ δ' 5 ἐν τῷ πεδίῳ παῖς ὁ ἱππηδὸν ἐπὶ τοῦ κενταύρου ἀθύρων ὁ αὐτὸς ἔτι· διδάσκει ὁ Χείρων τὸν Ἀχιλλεῖα ἱπάξεσθαι καὶ κεχρησθαι αὐτῷ ὅσα ἵππῳ, καὶ συμ- μετρεῖται μὲν τὸν δρόμον ἐς τὸ ἀνεκτὸν τῷ παιδί, καργάζονται δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἠδεσθαι προσμειδιᾶ 10 μεταστρεφόμενος καὶ μονονουχὶ λέγει „ἰδοὺ σοὶ κροαίνω ἄπληκτος, ἰδοὺ καὶ ἐπικελεύομαι σοι· ὁ ἵππος ὄξυς ἄρα καὶ ἀφαιρεῖ γέλωτα. λαγαρῶς γὰρ μοι ἱππασθεῖς, θεῖς παῖ, καὶ τοιῶδ' ἵππῳ πρέπων ὀχῆσῃ ποτὲ καὶ ἐπὶ Ξάνθου καὶ Βαλίου καὶ πολλὰς 15 μὲν πόλεις αἰρήσεις, πολλοὺς δὲ ἄνδρας ἀποκτενεῖς ὅσα θεὸν καὶ σὲ ὑπεκφεύγοντας.“ ταῦτα ὁ Χείρων μαντεύεται τῷ παιδί καλὰ καὶ εὐφημα καὶ οὐχ οἷα ὁ Ξάνθος.

ΚΕΝΤΑΤΡΙΔΕΣ.

γ'. Σὺ μὲν ᾧου τὴν τῶν κενταύρων ἀγέλην 20 δρυῶν ἐκπεφυκέναι καὶ πετρῶν ἢ, νῆ Δία, ἵππων μόνον, αἷς τὸν τοῦ Ἰξίονος ἐπιθόρυνσθαι φασιν, 314 ὑφ' οὗ οἱ κένταυροι [ἐνωθέντες] ἦλθον ἐς κροᾶσιν· 57 τοῖς δὲ ἄρα καὶ μητέρες ὁμόφυλοι ἦσαν καὶ γυναικες ἤδη καὶ πῶλοι ἐν εἰδει βρεφῶν καὶ οἶκος ἠδιστος. 25 οὐ γὰρ οἶμαι σε ἄχθεσθαι τῷ Πηλῖῳ καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτῃ καὶ τῷ τῆς μελίας φυτῷ ἀνεμοτρεφεῖ ὄντι καὶ παρεχομένῳ τὸ ἰθὺ ὁμοῦ καὶ τὸ μὴ κλάσθαι ἐν τῇ αἰχμῇ, καὶ τὰ ἄντρα κάλλιστα καὶ αἱ πηγαί, καὶ αἱ παρ' αὐτοῖς κενταυρίδες, εἰ μὲν ἐπιλαθοίμεθα 30

τῶν ἵππων, οἷον *Ναίδες*, εἰ δὲ μετὰ τῶν ἵππων αὐτὰς *λογιζοίμεθα*, οἷον *Ἀμαζόνες*, ἢ γὰρ τοῦ γυναικείου εἶδους ἀβρότης φάννυται συνορωμένου αὐτῶ τοῦ ἵππου. κένταυροι δὲ ταυτὶ τὰ βρέφη τὰ μὲν 5 *σπαργάνοις* ἐγκείται, τὰ δὲ τῶν σπαργάνων ὑπεκδύεται, τὰ δὲ κλάειν ἔοικε, τὰ δὲ εὖ πράττει καὶ 409 *εὐροοῦντος* τοῦ *μαζοῦ* *μειδιά*, τὰ δὲ ἀτάλλει ὑπὸ ταῖς *μητροῖσι*, τὰ δὲ περιβάλλει αὐτὰς *ὀκλαζούσας*, ὁ δὲ ἐς τὴν *μητέρα* *λίθου* ἀφίησιν ὑβρίζων ἤδη. καὶ 10 τὸ μὲν τῶν *νηπίων* εἶδος οὐπῶ σαφὲς ἐμπλημμυροῦντος αὐτοῖς τοῦ *γάλακτος*, τὰ δὲ ἤδη *σκιοτῶντα* ἐκφαίνει τι καὶ *τραχύτητος*, ὑπάρχει δὲ αὐτοῖς *χαίτη μέλλουσα* καὶ *ὄπλα* *ἀπαλαί* ἔτι. ὡς *καλαί* αἱ *κενταυρίδες* καὶ ἐν ταῖς ἵπποις· αἱ μὲν γὰρ *λευκαῖς* ἵπποις 15 *ἐμπεφύκασιν*, αἱ δὲ *ξανθαῖς* *συνάπτονται*, τὰς δὲ *ποικίλλει* μὲν, *ἀποστίλβει* δὲ αὐτῶν οἷόν τι τῶν ἐν *κομιδῇ* ἵππων. *ἐκπέφυκε* καὶ *μελαιίνης* ἵππου *λευκῆ* *κενταυρίς* καὶ τὰ ἐναντιώτατα τῶν *χρωμάτων* ἐς τὴν τοῦ *κάλλους* *συνθήμην* ὁμολογεῖ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

58 20 δ'. Τὸ μὲν *θηρίον* ἀρὰ *Θησέως*, ἐμπέπτωκε δὲ τοῖς *Ἰππολύτου* ἵπποις ἐν εἶδει *ταύρου* *γλαυκοῦ* *κατὰ* τοὺς *δελφίνας*, ἦκει δὲ ἐκ *θαλάττης* *κατὰ* τοῦ *μειρακίου* οὐδεμιᾶ *δίκη*· *μητροιά* γὰρ *Φαίδρα* *ξυνθεῖσα* *λόγον* ἐπ' αὐτῶ οὐκ ὄντα, ὡς δὴ *ἔρωτο* ὑπὸ 25 τοῦ *Ἰππολύτου* — αὐτῇ δὲ ἄρα τοῦ *μειρακίου* ἦρα — *ἀπατᾶται* ὁ *Θησεύς* τῶ *λόγῳ* καὶ *καταρᾶται* τοῦ *παιδὸς* τὰ ὀρώμενα· οἱ μὲν δὴ ἵπποι ὀρᾶς, ὡς *ἀτιμάσαντες* τὸν *ζυγὸν* *ἐλευθέραν* *αἴρουσι* τὴν *χαίτην*, οὐδὲ *κροαίνουσιν*, ὥσπερ οἱ *λαμπροὶ* καὶ *ἐμφρονες*, 30 ἀλλ' *ἐξηρμένοι* *φόβῳ* καὶ *πτοῖα*, *φαίνοντες* δὲ ἀφροῦ⁸¹⁵

τὸ *παδίον* ὁ μὲν ἐς τὸ *θηρίον* ἐπέστραπται *φεύγων*, ὁ δ' *ἀνεσκήρτησεν* ἐς αὐτό, ὁ δὲ ὑποβλέπει, τῶ δὲ ἐς τὴν *θάλατταν* ἢ *φορὰ* *καθάπερ* ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς *γῆς* *ἐκλαδομένῳ*, *μυκτῆρσι* δὲ ὀρθοῖς ὀξὺ *χρεμετίζουσιν*, εἰ μὴ *παρακούεις* τῆς *γραφῆς*. *τροχοὶ* δ' 5 *ἄρματος* ὁ μὲν *ἐξηρμοσται* τὰς *κνήμας* ὑπὸ τοῦ *συγκλιθῆναι* τὸ *ἄρμα* ἐς αὐτόν, ὁ δ' *ἐκλελοιπῶς* τὸν *ἄξονα* *φέρειται* καθ' ἑαυτὸν *στροβούσης* αὐτόν *ἔτι* τῆς *δίτης*. *διεπτόνεται* καὶ οἱ τῶν ὀπαδῶν ἵπποι καὶ τοὺς μὲν *ἀποσεύονται*, τοὺς δ' *ἄγχοντάς* [ποι] ἤδη 10 *φέρουσι*. σὺ δέ, *μειράκιον*, *σαφροσύνης* *ἔρων* *ἀδικα* μὲν ὑπὸ τῆς *μητροιάς* *ἐπαθες*, *ἀδικώτερα* δὲ ὑπὸ τοῦ *πατρὸς*, ὥστε *ἰδύρατο* καὶ ἡ *γραφὴ* *θηρήνόν* *τινα* *ποιητικὸν* ἐπὶ σοὶ *ξυνθεῖσα*· *σκοπιαὶ* μὲν γὰρ αὐταί, δι' ὧν *ἔθήρας* *ξύν* *Ἀρτέμιδι*, *δρῦπτονται* 15 *τὰς* *παρεῖας* ἐν εἶδει *γυναικῶν*, *λειμώνες* δ' ἐν ὥρᾳ *μειρακίων*, οὓς *ἀκηράτους* *ἄνομαζες*, *μαραίνουσιν* ἐπὶ σοὶ τὰ *ἄνθη*, *Νύμφαι* τε αἱ *σαὶ* *τροφοὶ* *τουτωνὶ* τῶν *πηγῶν* *ἀνασχοῦσαι* *σπαράττουσι* τὰς *κόμας* *ἀποβλύζουσαι* τῶν *μαζῶν* ὕδωρ. ἤμυνε δέ σοι οὐδ' 20 59 ἡ *ἀνδρεία* οὐδὲν, οὐδὲ ὁ *βραχίων*, ἀλλὰ σοὶ τὰ μὲν *ἐσπάρακται* τῶν *μελῶν*, τὰ δὲ *συντέτριπται*, *πέφυρται* δ' ἡ *κόμη*, καὶ τὸ μὲν *στέρονον* *ἐμπνονν* ἔτι *καθάπερ* μὴ *μεθιέμενον* τῆς *ψυχῆς*, τὸ δὲ ὄμμα *περιαθρεῖ* τὰ *τετραμμένα*. *φεῦ* τῆς ὥρας, ὡς *ἄτρωτός* τις 25 *ἐλελήθει* οὐσα. οὐδὲ γὰρ νῦν *ἀπολείπει* τὸ *μειράκιον*, ἀλλ' *ἐπιπρέπει* τι καὶ τοῖς *τρανύμασιν*.

ΡΟΔΟΓΟΤΝΗ.

ε'. Καὶ τὸ *αἷμα* πρὸς τῶ *χαλκῷ* καὶ ταῖς *φουινίσι* *προσβάλλει* τι *ἄνθος* τῶ *στρατοπέδῳ*, καὶ *χαρίεν* τῆς *γραφῆς* οἱ ἄλλος ἄλλως *πεπτωκότες* ἵπποι τε 30

ἀτακτοῦντες μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρεφθορὸς ὕδωρ
 ποταμοῦ, ἐφ' ᾧ ταῦτα, οἱ δὲ ἀλγυμάλωτοι καὶ τὸ ἐπ' 816
 αὐτοῖς τροπαίον Ῥοδογούνη καὶ Πέρσαι νικᾶσιν Ἀρ-
 5 μενίους ἐν σπονδαῖς ἀτακτήσαντας, ὅτε δὴ λέγεται
 ἢ Ῥοδογούνη κρατῆσαι τῆς μάχης οὐδὲ ὅσον τὰ δεξιὰ
 τῆς καίτης ἀναλαβεῖν ξυγχωρήσασα ἑαυτῇ βραδύναι.
 ἢ οὐκ ἐπήρται καὶ φρονεῖ ἐπὶ τῇ νίκη καὶ ξυνήσειν,
 ὡς ἔσοιτο ἀοίδιμος ἐπὶ τῷ ἔργῳ καὶ ἐν κιδάρῳ καὶ
 ἐν αὐλῷ καὶ ἐνθα Ἑλληνας; προσγέγραπται δὲ αὐτῇ
 10 καὶ Νισαία ἵππος μέλαινα ἐπὶ λευκοῖς τοῖς σκέλεσι,
 καὶ τὰ στέφρα λευκὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ λευκοῦ τοῦ
 μυκτῆρος καὶ τὸ μέτωπον ἐν ἀριτέρῳ τῷ κύκλῳ. λίθων
 μὲν οὖν καὶ ὄρων καὶ παντὸς ἀπαλοῦ κόσμου παρα-
 15 κειώρηκεν ἢ Ῥοδογούνη τῷ ἵππῳ, ὡς ἀγάλλοιτο καὶ
 ἀβρῶς τὸν χαλινὸν διαπτύοι, κοκκοβαφεῖ δὲ ἐσθῆτι
 καταλάμπει πάντα πλὴν τοῦ ἑαυτῆς εἶδους ἐν ἡδεῖα
 μὲν τῇ ζώνῃ καὶ τὴν ἐσθῆτα μετρούσῃ ἐς γόνυ,
 60 ἡδεῖα δὲ τῇ ἀναξυρίδι καὶ παρεχομένη γραφᾶς ἀπὸ
 κερκίδος, τὸ δὲ ἀπὸ ὤμου ἐς ἀγκῶνα τὸν χιτῶνα
 20 διαλείπουσαι πόρπαι ξυνάπτουσιν ὑπευσχούσης
 ἐναλλάξ τῆς ὠλένης, ἐνθα ὁ δεσμός. ὁ δὲ ὤμος
 ἔγκειται καὶ τὸ σχῆμα οὐπω Ἀμαζόνος. καὶ τῆς ἀσπί-
 δος ἄρασθαι χρῆ τὸ μέτριον καὶ ἀποχρῶν τῷ στέφρῳ
 καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γραφῆς ἐνταῦθα ἐξετάσαι· ὑπερ-
 25 βάλλουσα γὰρ ἢ ἀριστερὰ τὸν πόρπακα ἔχεται τῆς
 αἰχμῆς ἀφιστάσα τοῦ στέφρον τὴν ἀσπίδα, ὀρθῆς
 δὲ ἐκκειμένης τῆς ἴντος ὁράται μὲν καὶ τὰ ἔξω τῆς
 ἀσπίδος· ἢ οὐ χρυσᾶ ταῦτα καὶ οἶον ζῶα; τὰ δὲ
 ἔσω, καὶ ἐνθα ἢ χεῖρ, ἀλουργά, προσανθεῖ δὲ αὐ-
 30 τοῖς ὁ πῆγος. αἰσθάνεσθαί μοι δοκεῖς, ὦ παῖ, τοῦ
 ἐν αὐτῇ κάλλους καὶ βούλεσθαί τι καὶ περὶ τούτου
 ἀκούειν. ἄκουε δὴ· σπένδει μὲν ἐπὶ τῇ τῶν Ἀρμε-

νίων τροπῇ, καὶ ἢ ἔννοια εὐχομένης. εὐχεται δὲ
 αἰρεῖν τοὺς ἀνδρας, οὓς νῦν ἤρηνεν, οὐ γὰρ μοι
 317 δοκεῖ ἐρᾶν τοῦ ἐρᾶσθαι. καὶ τὸ μὲν ἀνειλημμένον
 τῶν τριχῶν αἰδοῖ κεκόσμηται τὸ ἀγέρωχον κολαζούσῃ,
 τὸ δὲ ἄνετον βακχεύει αὐτὴν καὶ φῶννυσι, καὶ ξαν- 5
 θὸν μὲν καὶ χρυσοῦ πέρα τὸ ἀτακτοῦν τῆς κόμης,
 τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα κείμενον ἔχει τι καὶ ἐς αὐγὴν
 παραλλάττον ὑπὸ τοῦ τετάχθαι. τῶν δὲ ὀφρύων
 χαρῖεν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεσθαι καὶ ὁμόθεν
 ἐκπεφυκέναι τῆς θινός, χαριέστερον δὲ τὸ περιῆ- 10
 χθαι, δεῖ γὰρ αὐτὰς μὴ προβεβλήσθαι τῶν ὀφθαλ-
 μῶν μόνου, ἀλλὰ καὶ περιβεβλήσθαι αὐτοῖς. ἢ πα-
 ρειὰ δὲ ὑποδέχεται μὲν τὸν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων
 ἴμερον, εὐφραίνει δὲ τῷ ἰλαρῷ, τὸ γὰρ φιλομει-
 15 δες ἐν παρειᾷ μάλιστα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κέ-
 κρανται μὲν ἀπὸ τοῦ χαροποῦ ἐς τὸ μέλαν, παρέ-
 χονται δὲ τὸ μὲν ἰλαρὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, τὸ δὲ
 ὠραῖον ἀπὸ τῆς φύσεως, τὸ δὲ γαῦρον ἀπὸ τοῦ
 ἄρχειν. στόμα δὲ ἀπαλὸν καὶ ἀνάμεστον ὀπώρας
 ἐρωτικῆς, φιλήσαι μὲν ἠδιστον, ἀπαγγεῖλαι δὲ οὐ 20
 θάδιον· ἂ δὲ ἀπόχρη σοι μαθεῖν, ὄρα, παιδίον·
 61 χεῖλη ἀνθηρὰ καὶ ἴσα, στόμα σύμμετρον καὶ παρα-
 φθεγγόμενον τὴν εὐχὴν τῷ τροπαίῳ, κἂν παρακού-
 σαι βουληθῶμεν, τάχα ἔλληγει.

APPIXIΩΝ.

ζ'. Ἐς αὐτὰ ἡμεῖς Ὀλύμπια καὶ τῶν ἐν Ὀλυμ- 25 411
 πία τὸ κάλλιστον, τουτὶ γὰρ δὴ ἀνδρῶν τὸ παγκρά-
 τιον, στεφανοῦται δὲ αὐτὸ Ἀρριχίων ἐπαποθανῶν
 τῇ νίκη καὶ στεφανοῖ αὐτὸν οὕτωσι Ἑλλανοδικῆς —
 ἀτρεκῆς δὲ προσειρήσθω διὰ τε τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἀλη-
 30 θείας διὰ τε τό, ὡς ἐκεῖνοι, γεγράφθαι — στάδιον 30

τε ἢ γῆ δίδωσιν ἐν ἀπαλῇ αὐλῶν καὶ ἐσεχούση
 τοσοῦτον, καὶ τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ νᾶμα ἐξέρχεται κοῦ-⁸¹⁸
 φον — ταῦτά τοι καὶ μόνος ποταμῶν ἐπὶ τῆς θα-
 λάττης ὀχεῖται — κότινοι τε αὐτῷ παρατεθῆλασιν
 5 ἐν γλαυκῷ εἶδει καλοὶ καὶ κατὰ τὴν τῶν σελίνων
 οὐλότητα. ταυτὶ μὲν οὖν μετὰ τὸ στάδιον ἐπισκεψό-
 μεθα καὶ πολλὰ ἕτερα, τὸ δὲ ἔργον τοῦ Ἀρριχίανος,
 πρὶν ἢ παύσασθαι αὐτό, σκοπῶμεν, ἔοικε γὰρ μὴ
 τοῦ ἀντιπάλου μόνου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κε-
 10 κρατηκέναι· βοῶσι γοῦν ἀναπηθήσαντες τῶν θάλακων
 καὶ οἱ μὲν τὰ χεῖρε ἀνασειούσιν, οἱ δὲ τὴν ἐσθῆτα,
 οἱ δὲ αἶρονται ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ τοῖς πλησίον
 ἱλαρὸν προσπαλαίουσι, τὰ γὰρ οὕτως ἐκπληκτικά οὐ
 συγχωρεῖ τοῖς θεαταῖς ἐν τῷ καθεκτῷ εἶναι. ἢ τίς
 15 οὕτως ἀναίσθητος, ὡς μὴ ἀνακραγεῖν ἐπὶ τῷ ἀθλη-
 62 τῇ; μεγάλου γὰρ δὴ αὐτῷ ὑπάρχοντος τοῦ δις ἡδὴ
 νικῆσαι τὰ Ὀλύμπια μείζον τοῦτο νυνὶ, ὅτε καὶ τῆς
 ψυχῆς αὐτὰ κτησάμενος ἐς τὸν τῶν ὀλβίων πέμπεται
 χῶρον αὐτῇ κόνει. μὴ δὲ συντυχία νοεῖσθω τοῦτο,
 20 σοφώτατα γὰρ προνοήθη καὶ τὸ πάλαισμα τῆς
 νίκης· οἱ παγκρατιάζοντες, ὧ παῖ, κενυδννευμένη
 προσχωρῶνται τῇ πάλῃ, δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὑπτιασμῶν
 τε, οἷ μὴ εἶσιν ἀσφαλεῖς τῷ παλαιόντι, καὶ συμ-⁸¹⁹
 25 πλοκῶν, ἐν αἷς περιγίγνεσθαι χρῆ οἷον πίπτουτα,
 οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σφυρῷ προσπαλαίουσι καὶ τὴν χεῖρα
 στρεβλοῦσι, προσόντος τοῦ παίειν καὶ ἐνάλλεσθαι·
 ταυτὶ γὰρ τοῦ παγκρατιάζειν ἔργα πλὴν τοῦ δάκνειν
 καὶ ὀρύττειν. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν καὶ ταῦτα
 30 νομίζουσιν ἀπογυμνάζοντες, οἶμαι, ἑαυτοὺς ἐς τὰς
 μάχας, Ἡλεῖοι δὲ καὶ οἱ ἀγῶνες ταυτὶ μὲν ἀφαι-
 ροῦσι, τὸ δὲ ἄρχειν ἐπαινοῦσιν. ὄθεν τὸν Ἀρριχίωνα

μέσον ἤδη ἤρηκώς ὁ ἀντίπαλος ἀποκτεῖναι ἔγνω καὶ
 τὸν μὲν πῆχυν τῇ δειρῇ ἐνέβαλεν ἀποφράττων αὐτῷ
 τὸ ἄσθμα, τὰ σκέλη δὲ τοῖς βουβῶσιν ἐναρμόσας
 καὶ περιδιείρας ἐς ἐκατέραν ἀγκύλην ἄκρω τὰ πόδε
 τῷ μὲν πνίγματι ἔφθη αὐτὸν ὑπνηλοῦ τοῦ ἐντεῦθεν⁵
 θανάτου τοῖς αἰσθητηρίοις ἐντρέχοντος, τῇ δὲ ἐπι-
 τάσει τῶν σκελῶν ἀνεμῆνη χρησάμενος οὐκ ἔφθη
 τὸν λογισμὸν τοῦ Ἀρριχίανος· ἐκλακτίσας γὰρ τὸν
 ταρσὸν τοῦ ποδὸς Ἀρριχίαν, ὑφ' οὗ ἐκινδύνευεν
 αὐτῷ τὰ δεξιὰ κρεμαννυμένης ἤδη τῆς ἀγκύλης¹⁰
 ἐκείνου μὲν συνέχει τῷ βουβῶνι ὡς οὐκέτ' ἀντίπα-
 λον, τοῖς δὲ γε ἀριστεροῖς ἐνιζήσας καὶ τὸ [περὶ τὸ]
 ἄκρον τοῦ ποδὸς ἐναποκλείσας τῇ ἀγκύλῃ οὐκ ἔα
 μένειν τῷ σφυρῷ τὸν ἀστράγαλον ὑπὸ τῆς ἐς τὸ ἔξω⁶³
 βιαίου ἀποστροφῆς, ἢ γὰρ ψυχὴ ἀπιοῦσα τοῦ σώ-¹⁵
 ματος ἀδρανὲς μὲν αὐτὸ ἐργάζεται, δίδωσι δὲ αὐτῷ
 ἰσχύειν ἐς ὃ ἀπερείδεται. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀπο-
 πνίξας νεκρῷ εἰκάσαι καὶ τὸ ἀπαγορευθὲν ἐπισημαί-⁴¹²
 νων τῇ χειρὶ, ὁ δὲ Ἀρριχίαν ὅσα οἱ νικῶντες γέ-
 γραπται, καὶ γὰρ τὸ αἷμα ἐν τῷ ἄνθει καὶ ὁ ἰδρῶς²⁰
 ἀκραιφνῆς ἔτι, καὶ μειδιᾷ, καθάπερ οἱ ζῶντες, ἐπει-
 δὰν νίκης αἰσθάνονται.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

ζ'. Τὸν Ἀχιλλέα ἐρᾶν τοῦ Ἀντιλόχου πεφώ-
 ρακας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ, νεώτατον τοῦ Ἑλλη-
 νικοῦ ὄρων τὸν Ἀντίλοχον, καὶ τὸ ἡμιτάλαντον τοῦ²⁵
 χρυσοῦ ἐννοῶν τὸ ἐπὶ τῷ ἀγῶνι, καὶ ἀπαγγέλλει
 τῷ Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι τὸν Πάτροκλον σοφισαμένον
 τοῦ Μενέλεω παραμυθίαν ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ, μετα-
 βλέψαντος τοῦ Ἀχιλλέως ἐς τὰ παιδικά, καὶ θρηρεῖ
 ἐρωμένου ἐπὶ τῷ πένθει καὶ συνέχει τῷ χεῖρε, μὴ³⁰

ἀποκτείνῃ ἑαυτὸν, ὁ δ' οἶμαι, καὶ ἀπτομένῳ χαιρεῖ
καὶ δακρυῶντι. ταῦτα μὲν οὖν Ὀμήρου γραφαί, τὸ
δὲ τοῦ ζωγράφου δράμα· ὁ Μένων ἐξ Αἰθιοπίας
ἀφικόμενος κτείνει τὸν Ἀντίλοχον προβεβλημένον
5 τοῦ πατρὸς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς οἷον δεῖμα ἐκπλήττει,
πρὸ γὰρ τοῦ Μένωνος μῦθος οἱ μέλανες. κρατοῦν-
τες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τοῦ σώματος ὀδύρονται τὸν Ἀντί-
λοχον οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὁ ἐκ τῆς Ἰθάκης καὶ ὁ τοῦ
10 Τυδέως καὶ οἱ ὁμώνυμοι, ἐπίδηλος δὲ ὁ μὲν Ἰθα-
κήσιος ἀπὸ τοῦ στρυφνοῦ καὶ ἐργηγορότος, ὁ δὲ
Μενέλεως ἀπὸ τοῦ ἡμέρου, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἀπὸ
τοῦ ἐνθέου, τὸν δὲ τοῦ Τυδέως ἢ ἐλευθερία γράφει,
γνωρίζοις δ' ἂν καὶ τὸν Τελαμώνιον ἀπὸ τοῦ βλο-
64 συροῦ καὶ τὸν Λοκρὸν ἀπὸ τοῦ ἐτοίμου. καὶ ἢ
στρατιὰ πενθεῖ τὸ μειράκιον περιεστῶτες αὐτὸ θρήνη-
15 ἄμα, πῆξαντες δὲ τὰς αἰχμὰς ἐς τοῦδαφος ἐναλλάτ-
τουσι τὰ πόδε καὶ στηρίζονται ἐπὶ τῶν αἰχμῶν
ἐπηρείσαντες οἱ πλείστοι δυσφορούσας τὰς κεφαλὰς
τῷ ἄχει. τὸν Ἀχιλλεῖα μὴ ἀπὸ τῆς κόμης, οἴχεται
20 γὰρ τοῦτο αὐτῷ μετὰ τὸν Πάτροκλον, ἀλλὰ τὸ εἶδος
αὐτὸν ἐνδεικνύτω καὶ τὸ μέγεθος καὶ αὐτὸ τὸ μὴ
κομᾶν. θρηνεῖ δὲ προσκείμενος τοῖς στέροισι τοῦ
Ἀντιλόχου, καὶ πυρᾶν, οἶμαι, ἐπαγγέλλεται καὶ τὰ
ἐς αὐτὴν καὶ τὰ ὅπλα ἴσως καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
25 Μένωνος, ἀποτίσαι γὰρ καὶ τὸν Μένωνα ὅσα τὸν
Ἔκτορα, ὡς μὴδὲ ταῦτα ὁ Ἀντίλοχος ἔλαττον τοῦ
Πατρόκλου ἔχει. ὁ δ' ἐν τῷ τῶν Αἰθιοπῶν στρατῷ
δεινὸς ἔστηκεν ἔχων αἰχμὴν καὶ λεοντῆν ἐνημμένον
καὶ σεσηρῶς ἐς τὸν Ἀχιλλεῖα. σπεψάμεθα δ' αὖ καὶ
30 τὸν Ἀντίλοχον· ἠβάσκει μὲν ὑπὴνης πρόσω, κομᾶ
δὲ ἐν ἡλιώσῃ κόμῃ. κοῦφος ἢ κνήμη καὶ τὸ σῶμα
σύμμετρον ἐς ῥαστιάνην τοῦ δρόμου καὶ τὸ αἶμα

οἷον ἐπ' ἐλέφαντι χροῶμα ἠνθηκεν ἐσπεσούσης αὐτῷ
κατὰ τοῦ στέρου τῆς αἰχμῆς. κείται δὲ οὐ κατηφὲς
τὸ μειράκιον, οὐδὲ νεκρῷ εἰκάσαι, φαιδρὸν δὲ καὶ
μειδιῶν, τὴν γὰρ, οἶμαι, χαρὰν τὴν ἐπὶ τῷ τὸν
πατέρα σῶσαι φέρων ἐν τῷ εἶδει ὁ Ἀντίλοχος ἀπά- 5
λετο ὑπὸ τῆς αἰχμῆς, καὶ τὸ πρόσωπον ἢ ψυχὴ
κατέλιπεν οὐχ ὡς ἤλγησεν, ἀλλ' ὡς ἐπεκράτησε τὸ
εὐφραίνον.

ΜΕΛΗΣ.

ἦ. Τὸ μὲν τοῦ Ἐνιπέως καὶ ὡς ἦρα ἢ Τυρῶ 413
τοῦ ὕδατος, Ὀμήρῳ λέλεκται, λέγει δὲ καὶ ἀπάτην 10 65
τὴν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τὸ ἄνθος τοῦ κύματος, ὑφ'
ῶ ἢ εὐνή, οὐτοσί δὲ ὁ λόγος ἕτερος, οὐκ ἐκ Θεττα-
λίας, ἀλλ' Ἰωνικός· ἐρᾷ ἢ Κρηθῆς ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ
Μέλητος, ὁ δ' ἐφήβῳ ἔοικε καὶ ὁρᾶται τῷ θεατῇ
822 ὄλος, ἐκεῖ ἐκβάλλον ὄθεν ἄρχεται. πίνει δὲ οὐ δι- 15
ψῶσα καὶ λαμβάνεται τοῦ ὕδατος καὶ κελαρῶντι
προσδιαλέγεται καθάπερ λαλοῦντι, δάκρυα δὲ λείβει
ἐρωτικά τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς, ἀντερᾷ γὰρ, χαι-
ρει αὐτῶν τῇ κρᾶσει. χαρίεν μὲν οὖν τῆς γραφῆς
αὐτὸς ὁ Μέλης ἐν κρόκῳ καὶ λωτῷ κείμενος καὶ 20
ὑακίνθῳ χαιρῶν δι' ἡλικίαν τοῦ ἄνθους καὶ παρ-
χόμενος εἶδος ἄβρον καὶ μειρακιῶδες καὶ οὐδὲ ἄσο-
φον — εἴποις ἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μέλητος
ἀνασκοπεῖν τι τῶν ποιητικῶν — χαρίεν δὲ αὐτοῦ
καὶ ὅτι μὴ λάβρους τὰς πηγὰς ἐκδίδωσι, καθάπερ 25
τοὺς ἀμαθεῖς τῶν ποταμῶν γράφεσθαι νόμος, ἀλλὰ
τὴν γῆν ἄκροις τοῖς δακτύλοις διαμώμενος ὑπέχει
τὴν χεῖρα τῷ ὕδατι ἀσοφῆτι βλύζοντι, καὶ ὁρᾶται
ἡμῖν, ὡς τῇ γε Κρηθῆδι, ὕδωρ οὔτος, καὶ παρα-
κάθηται ὀνειράτι, ὡς φασιν. ἀλλ' οὐκ ὄναρ ταῦτα, 30

ᾧ Κρηθίς, οὐδὲ ἐς ὕδωρ τὸν ἔρωτα τοῦτου γρά-
φεις, ἐρᾷ γάρ σου ὁ ποταμός, εὖ οἶδα, καὶ σοφίζεται
τινα ὑμῖν θάλαμον, κῦμα αἰρων, ὑφ' ᾧ ἢ εὐνή
ἔσται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, λέξω σοι καὶ τὴν τοῦ θαλάμου
5 τέχνην· λεπτὴ αὔρα κῦμα ὑποδραμοῦσα ἐργάζεται
αὐτὸ κρυτὸν καὶ περιεχὲς καὶ ἀνθηρὸν ἔτι, ἢ γὰρ
ἀνταύγεια τοῦ ἡλίου χρώμα προσβάλλει μετεώρῳ
τῷ ὕδατι. τί οὖν, ᾧ παῖ, λαμβάνη μου; τί δ' οὐκ
ἔξω καὶ τὰ λοιπὰ διεξιέναι τῆς γραφῆς; εἰ βούλει,
10 καὶ τὴν Κρηθίδα διαγράψωμεν, ἐπειδὴ χαίρειν φῆς,⁸²³
66 ὅταν ἐναλύῃ αὐτοῖς ὁ λόγος. λεγέσθω τοίνυν· ἄβρον
μὲν αὐτῇ τὸ εἶδος καὶ μάλα Ἰωνικόν, αἰδῶς δὲ τῷ
εἶδει ἐπιπρέπει καὶ ἀπόρησιν τοῦτο τῇ παρειᾷ τὸ ἄν-
θος, ἢ χαίτη δὲ ἀνείληπται μὲν ὑπὸ τὸ οὖς, ἐπικο-
15 σμεῖται δὲ καὶ κρηδέμνω ἄλουργεῖ. δῶρον Νηρηίδος
ἢ Ναίδος οἶμαι εἶναι τὸ κρηδέμνον, εἰκὸς γὰρ συγ-
χορευεῖν τὰς θεὰς ἐπὶ τῷ Μέλῃτι παρεχομένῳ τὰς
πηγὰς οὐ πόρρω τῶν ἐκβολῶν. βλέπει δὲ οὕτω τι
ἡδὺ καὶ ἀφελές, ὡς μηδὲ ὑπὸ τῶν δακρυῶν ἐξαλ-
20 λάττειν τὸ ἴλεον, καὶ ἢ δέση ἔτι ἡδίον ὑπὸ τοῦ μη
κεκοσμηθῆναι· ὄρμοι γὰρ καὶ αὐγαὶ λίθων καὶ περι-
δέραια ταῖς μὲν ἐν μετρίῳ τῷ κάλλει γυναιξίν οὐκ
ἀηδῶς προσανθοῦσι, καί, νῆ Δί', ὄρας τι ἐς αὐτὰς
φέρουσιν, αἰσχραῖς δὲ καὶ ἄγαν ὀραταῖς ἀντιπράτ-
25 τούσι, τὰς μὲν γὰρ ἐλέγχουσι, τῶν δὲ ἀπάγουσι. τῷ
χεῖρε ἀνασκοπῶμεν· ἀπαλοὶ οἱ δάκτυλοι καὶ εὐμή-
κεις καὶ λευκοὶ κατὰ τὴν ὠλένην, ὄρας δὲ καὶ τὴν
ὠλένην, ὡς διὰ λευκῆς τῆς ἐσθῆτος λευκοτέρα ὑπο-
φαίνεται, καὶ οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ὑπαυγάζουσι. τί οὖν αἰ
30 Μοῦσαι δεῦρο; τί δὲ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μέλῃτος;
Ἀθηναῖοι τὴν Ἰωνίαν ὅτε ἀπώκειον, Μοῦσαι ἡγοῦντο
τοῦ ναυτικοῦ ἐν εἰδει μελιτῶν, ἔχαιρον γὰρ τῇ

Ἰωνία διὰ τὸν Μέλῃτα ὡς Κηφισοῦ καὶ Ὀλμειοῦ
ποτιμώτερον. ἐντεῦξεν μὲν οὖν αὐταῖς καὶ χορευού- 414
σαις ποτὲ ἐνταῦθα, νυνὶ δὲ γένεσιν τῷ Ὀμήρῳ αἰ
Μοῦσαι κλώθουσι Μοίραις δοκοῦν, καὶ δῶσει διὰ
τοῦ παιδὸς ὁ Μέλῃς Πηρειῶ μὲν ἀργυροδίην εἶναι,⁵
824 Τιταρησίῳ δὲ κούφῳ καὶ εὐφώρῳ, Ἐνικεῖ δὲ θεῖῳ
καὶ Ἀξίῳ παγκάλῳ, δῶσει δὲ καὶ Ξάνθῳ τὸ ἐκ Διὸς
καὶ Ὠκεανῷ τὸ ἐξ αὐτοῦ πάντας.

ΠΑΝΘΕΙΑ.

θ'. Πάνθεια ἢ καλὴ Ξενοφῶντι μὲν ἀπὸ τοῦ
ἡθους γέγραπται, ὅτι τε Ἀράσπαν ἀπηξίου καὶ 10 67
Κύρου οὐκ ἠττάτο καὶ Ἀβραδάτη ἐβούλετο κοινὴν
γῆν ἐπισπάσασθαι, ὅποια δὲ ἢ κόμη καὶ ἢ ὄφρυς
ὄση καὶ οἶον ἔβλεπε καὶ ὡς εἶχε τοῦ στόματος, οὐπω
ὁ Ξενοφῶν εἰσηκε καίτοι δεινὸς ἂν περιλαλήσει
ταῦτα, ἀλλ' ἀνῆρ ξυγγράφειν μὲν οὐκ ἰκανός, γρά- 15
φειν δὲ ἰκανώτατος, αὐτῇ μὲν Πανθείᾳ οὐκ ἐντυχῶν,
Ξενοφῶντι δὲ ὀμιλήσας γράφει τὴν Πάνθειαν, ὅποιαν
τῇ ψυχῇ ἔτεκμήρατο. τὰ τεύχη, ᾧ παῖ, καὶ τὰς ἐμπι-
πραμένας οἰκίας καὶ αἰ Λυδαὶ αἰ καλαί, Πέρσαις
ταῦτα ἀφῶμεν ἄγειν τε καὶ αἰρεῖν, ὅ τι αὐτῶν 20
ἀλωτόν. καὶ ὁ Κροῖσος, ἐφ' ὃν ἢ πυρά, οὐχὶ αὐτῷ
Ξενοφῶντι· οὐκ οἶδεν αὐτὸν ἢ ξυγχωρεῖ τῷ
825 Κύρῳ. τὸν δὲ Ἀβραδάτην καὶ τὴν ἀποθανοῦσαν ἐπ'
αὐτῷ Πάνθειαν, ἐπειδὴ ταῦτα ἢ γραφὴ βούλεται,
διασκεψώμεθα, οἶον τὸ δράμα· ἥρων οὗτοι ἀλλήλων 25
καὶ τὸν κόσμον ἢ γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ὄπλα αὐτῷ
ἐποιεῖτο, ἐμάχετο δὲ ἄρα ὑπὲρ Κύρου πρὸς Κροῖσον
ἐπὶ τετραροῦμον ἄρματος καὶ ἵππων ὀκτώ νεός ἔτι
ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπήρῃ, ὅποτε καὶ οἱ ποιηταὶ τὰ δένδρα
[τὰ νέα] ἐλεεινὰ ἡγοῦνται τῆς γῆς ἐμπεσόντα. τὰ μὲν 30

δὴ τραύματα, ᾧ παῖ, οἷα ἐκ μαχαιοφόρων, τὸ γὰρ
κατακόπτειν πρὸς τρόπου τῆ τοιαύτη μάχῃ, τοῦ δὲ
αἵματος ἀκραιφνοῦς ὄντος τὸ μὲν τὰ ὄπλα χραίνει,
τὸ δ' αὐτόν, ἔστι δ' ὃ καὶ διέφραται κατὰ τοῦ λό-
5 φου, ὁ δὲ ἄρα χρυσοῦ τοῦ κρέανος ἀνέστηκεν ὑακί-
θινος αὐτῷ τῷ χρυσοῦ ἐπαστραπτῶν. καλὰ μὲν οὖν
ἐντάφια καὶ ταυτὶ τὰ ὄπλα τῷ γε μὴ καταισχύναντι
αὐτά, μηδὲ ἀποβαλόντι ἐν τῇ μάχῃ, πολλὰ δὲ Ἀσσύ-
68 ριά τε καὶ Λύδια Κύρος ἀνδρὶ ἀγαθῷ δῶρα ἀπάγει
τά τε ἄλλα καὶ ψάμμον χρυσῆν ἐπὶ ἀρμαμάξης ἐκ
θησαυρῶν Κροίσου τῶν ἀργῶν, Πάνθεια δὲ οὔπω
τὰ πρόσφορα ἔχειν ἠγρεῖται τὸν τάφον, εἰ μὴ ἐντά-
φριον τῷ Ἀβραδάτῃ αὐτῇ γένοιτο. τὸν μὲν δὴ ἀκι-
νάκην διελήλακεν ἤδη τοῦ στέγνου, ἀλλ' οὔτω τι
15 δὴ ἐρωμένως, ὡς μηδὲ οἰωγῆν ἐπ' αὐτῷ ῥῆξαι.
κεῖται γοῦν, τὸ στόμα ξυμμετροίαν τὴν ἑαυτοῦ φυ-
λάττον, καί, νῆ Δί', ὦραν, ἧς τὸ ἄνθος οὔτω τι
ἐπὶ χεῖλεσιν, ὡς καὶ σιωπῶσης ἐφαινεσθαι. ἀνήρ-
τηται δὲ οὔπω τὸν ἀκινάκην, ἀλλ' ἐνερεῖδει ἔτι
20 συνέχουσα τῆς κόπης αὐτόν — ἡ δὲ κόπη ῥοπάλω
χρυσῷ εἰκασται σμαραγδίνῳ τοὺς ὄξους. ἀλλ' ἠδίους
οἱ δάκτυλοι — μεταβέβληκέ τε οὐδὲν τοῦ εἶδους ὑπὸ
τοῦ ἀλγεῖν, ἢ γε μηδὲ ἀλγεῖν ἔοικεν, ἀλλ' ἀπιέναι
415 χαίρουσα, ὅτι αὐτὴν πέμπει, ἅπεισι δὲ οὐχ ὥσπερ
25 ἡ τοῦ Προτεσίλεω καταστεφθεῖσα οἷς ἐβάκχευθεν,
οὐδ' ὥσπερ ἡ τοῦ Καπανέως οἶον θυσίας ἀρθεῖσα,⁸²⁶
ἀλλ' ἀσκεύαστον τὸ κάλλος καὶ οἶον ἐπὶ τοῦ Ἀβρα-
δάτου ἦν, φυλάττει αὐτὸ καὶ ἀπάγει χαίτην μὲν
οὔπω μέλαιάν τε καὶ ἀμφιλαφῆ περιχέουσα τοῖς
30 ὤμοις καὶ τῷ αὐχένι, δέξην δὲ λευκὴν ὑπεκφαί-
νουσα, ἣν ἐδρύφατο μὲν, οὐ μὴν ὡς αἰσχύναι, τὰ
γὰρ σημεῖα τῶν ὀνύχων ἠδὲ ὡς γραφῆς. τὸ δὲ ἐν τῇ

παρεῖα ἔρευθος οὐδὲ ἀποθνήσκουσιν διαφεύγει, χο-
ρηγοὶ δὲ αὐτοῦ ἢ τε ὦρα καὶ ἢ αἰδῶς. ἰδοὺ καὶ
μυκτῆρες ἀνεσταλμένοι τὸ μέτριον καὶ βάσει τῇ
ῥυθμὶ πράττοντες, ἧς ὥσπερ πτόρθοι μνηοειδεῖς ἐκπε-
φύκασιν αἱ ὀφρῦες ὑπὸ λευκῷ τῷ μετώπῳ μέλαιναί. 5
τοὺς δὲ ὀφθαλμούς, ᾧ παῖ, μὴ ἀπὸ τοῦ μεγέθους,
μηδ' εἰ μέλανες, ἀλλὰ τὸν τε νοῦν θεωροῦμεν, ὅσος 69
ἐν αὐτοῖς ἔστι καί, νῆ Δί', ὅποσα τῶν τῆς ψυχῆς
ἀγαθῶν ἔσπασαν ἐλεεινῶς μὲν διακειμένοι, τοῦ δὲ
φαιδρῶς ἔχειν οὐκ ἀπηλλαγμένοι, καὶ θαρσαλέοι 10
μὲν, λογισμοῦ δὲ ἔσω μᾶλλον ἢ τόλμης, καὶ τοῦ
μὲν θανάτου ξυμμέντες, οὔπω δὲ ἀπιόντες. ὀπαδὸς
δὲ ἔρωτος ἴμερος οὔτω τι ἐπικέχνηται τοῖς ὀφθαλμοῖς,
ὡς ἐπιδηλότατα δὴ ἀπ' αὐτῶν ἀποστάζειν. γέγρα-
πται καὶ ὁ Ἔρωτος ἐν ἱστορίᾳ τοῦ ἔργου, γέγραπται 15
δὲ καὶ ἡ Λυδία τὸ αἶμα ὑποδεχομένη καὶ χρυσῷ γε,
ὡς ὄρας, τῷ κόλπῳ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ί. Οἱ κείμενοι κατ' ἄλλος ἄλλο τοῦ ἀνδρῶνος
καὶ τὸ ἀναμιξ τῷ οἴνῳ αἶμα καὶ οἱ ἐκπνέοντες ἐπὶ
τῶν τραπεζῶν κρατῆρ τε οὔτωσι λελακτισμένος ὑπὸ 20
ἀνδρός, ὃς πρὸς αὐτῷ σπαίρει, κόρη τε χρησιμῶδες
τῆν στολήν ἐς πέλεκυν ἐμπεσοῦμενον ἑαυτῇ βλέπουσα
τὸν Ἀγαμέμνονα ἤκοντα ἐκ Τροίας ἢ Κλυταιμνή-
στρα δέχεται τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους
ἄλλοι κτείνουσιν οὔτω μεθύοντας, ὡς καὶ τὸν Αἴγι- 25
827 σθον θαρσῆσαι τὸ ἔργον, ἢ Κλυταιμνήστρα δὲ πέ-
πλου τέχνῃ τινὸς ἀπείρου τὸν Ἀγαμέμνονα περι-
σχοῦσα πέλεκυν ἐς αὐτὸν ἤκεν ἀμφήκη τοῦτον, ὃς
καὶ τὰ δένδρα αἰρεῖ τὰ μεγάλα, τὴν δὲ τοῦ Πριάμου
κόρην καλλίστην νομισθεῖσαν τῷ Ἀγαμέμνονι χρη- 30

σμούς τε ἀπιστομένους ἄδουσαν ἀποκτείνει θερμῶ
 τῷ πελέκει, καὶ εἰ μὲν ὡς θράμα ἐξετάζομεν, ᾧ παῖ,
 ταῦτα, τετραγῶδηται μεγάλα ἐν σμικρῷ, εἰ δ' ὡς
 γραφήν, πλείω ἐν αὐτοῖς ὄψει. σκόπει γάρ· λαμ-
 5 πτήρες οὗτοι χορηγοὶ φωτός, ἐν νυκτὶ γὰρ ταῦτά
 πον, κρατῆρες δ' ἐκείνοι χορηγοὶ ποτοῦ φανότεροι
 70 τοῦ πυρός οἱ χρυσοί, πλήρεις δὲ ὄψων τράπεζαι,
 βασιλεῖς ᾧν ἐσιτοῦντο ἥρωες, ἐν κόσμῳ δὲ οὐδὲν
 τούτων, ἀποδυνήσκοντες γὰρ οἱ δαιτυμόνες τὰ μὲν
 10 λελάκτισται, τὰ δὲ συντέτριπται, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν
 κείται, καὶ κύλικες δὲ χειρῶν ἐκπίπτουσι πλήρεις
 αἱ πολλὰι λύθρον, καὶ ἀλικὴ τῶν ἀποδυνησκόντων
 οὐδεμία, μεθύουσι γάρ. τὰ δὲ τῶν κειμένων σχή-
 416 ματα ὁ μὲν ἐκτέμηται τὴν φάρυγγα σίτου τι ἢ πο-
 15 τοῦ ἔλιουσαν, ὁ δ' ἀποκέκοπται τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν
 κρατῆρα κύπτων, ὁ δὲ ἀπήρακται τὴν χεῖρα φέρου-
 σαν ἔκπωμα, ὁ δὲ ἐφέλικται τὴν τράπεζαν ἐκπεσῶν
 τῆς κλίνης, ὁ δ' ἐς ὄμους καὶ κεφαλὴν κείται, ποιη-
 τῆς ἂν φαίη κύμβαχος, ὁ δ' ἀπιστεῖ τῷ θανάτῳ,
 20 ὁ δὲ οὐκ ἔρωται φυγεῖν οἷον πέδης ἐμβεβλημένης
 αὐτῷ τῆς μέθης, ὠχρὸς δὲ οὐδεὶς τῶν κειμένων,
 ἐπειδὴ τοὺς ἐν οἴνῳ ἀποδυνήσκοντας οὐκ εὐθύς ἀπο-
 λείπει τὸ ἄνθος. τὸ δὲ κυριώτατον τῆς σκημῆς ὁ
 Ἀγαμέμνων ἔχει, κείμενος οὐκ ἐν πεδίοις Τρωικοῖς,
 25 οὐδὲ ἐπὶ Σκαμάνδρου τινὸς ἠϊόσιν, ἀλλ' ἐν μαιρα-
 828 κίοις καὶ γυνάλοις, βοῦς ἐπὶ φάτνῃ, τουτὶ γὰρ
 τὸ μετὰ τοὺς πόρους τε καὶ τὸ ἐν δέλνῳ, κυριώτερα
 δὲ ἐν οἴκῳ τὰ τῆς Κασάνδρας· ὡς ἐφέστηκε μὲν
 αὐτῇ μετὰ τοῦ πελέκειος ἡ Κλυταιμνήστρα μανικὸν
 30 βλέπουσα καὶ σεσοβημένη τὰς χαίτας καὶ τραχεῖα
 τὴν ὠλένην, αὐτῇ δὲ ὡς ἄβρως τε καὶ ἐνθέως
 ἔχουσα περιπεσεῖν ὤρηκε τῷ Ἀγαμέμνονι ῥιπτοῦσα

ἀφ' αὐτῆς τὰ στέμματα καὶ οἷον περιβάλλουσα τῇ
 τέχνῃ αὐτόν, διηρμένου δὲ ἤδη τοῦ πελέκειος ἀνα-
 στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ, βοᾷ δὲ οὕτω τι οἰκτρόν,
 ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ λοιπῷ τῆς ψυχῆς ἐλεεῖν
 ταῦτα ἀκούοντα, μεμνήσεται γὰρ αὐτῶν καὶ ἐν 5
 Αἴδου πρὸς Ὀδυσσεά, ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ψυχῶν.

ΠΑΝ.

ια'. Τὸν Πᾶνα αἱ Νύμφαι πονηρῶς φασὶν ὀρ- 71
 χεῖσθαι καὶ ἐκπηδᾶν τοῦ προσήκοντος ἐξαίροντα καὶ
 ἀναθρώσκοντα κατὰ τοὺς ἀγερώχους τῶν τράγων,
 αὐταὶ δ' ἂν μεταδιδάξαιεν αὐτὸν ἑτέραν ὄρχησιν 10
 ἠδῖα τῷ ἦθει, προσέχοντι δ' αὐταῖς οὐδὲν, ἀλλὰ
 πειρῶντι αὐτὰς καὶ ἀπτομένῳ τῶν κόλπων ἐπιτίθεν-
 ται κατὰ μεσημβρίαν, ὅτε δὴ λέγεται καθεύδειν ὁ
 Πᾶν ἐκλελοιπῶς τὴν θήραν. ἐκάθευθε δ' ἄρα πρό-
 15 τερον μὲν ἀνεμῆνος τε καὶ πρῶτος τὴν θίνα καὶ τὸ
 ἐπίχολον αὐτῆς λεαίνων τῷ ὕπνῳ, τήμερον δὲ ὑπερ-
 χολᾷ, προσπεσοῦσαι γὰρ αὐτῷ αἱ Νύμφαι περιῆκται
 μὲν ἤδη τῷ χεῖρε ὁ Πᾶν, δέδιε δὲ ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν,
 ἐπειδὴ βούλονται αἰρεῖν αὐτά. τὸ δὲ δὴ γένειον, οὐ
 20 πλείστος αὐτῷ λόγος, ἐξύρηται μαχαιρίδων ἐσβε-
 20 βληκνυῖαν ἐς αὐτό, φασὶ δὲ καὶ τὴν Ἥρᾳ ἀναπέσειν
 ὑπερορᾶν τε αὐτοῦ καὶ μηδὲ φθέγγεσθαι πρὸς αὐ-
 829 τὸν ἔτι. ταῦτα αἱ Νύμφαι πανσυδί, σὺ δὲ κατὰ δή-
 25 μους αὐτὰς ὄρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν Ναίδων εἶδη φανί-
 δας ἀπορραίνουσιν αὐταὶ τῆς κόμης, ὁ δὲ περὶ ταῖς
 βουκόλοις ἀνχμὸς οὐδὲν φαυλότερος τῆς δρόσου, αἱ
 δὲ ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνους
 ὁμοίως ἄνθεσιν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

ιβ'. Οἶμαι θαυμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω
 γλίσχρας γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προνομαία δήλη
 72 καὶ πόδες καὶ πτερὰ καὶ τὸ χρῶμα τῆς στολῆς οὐκ
 417 ἀτακτοῦσιν ἴσα τῇ φύσει διαποικιλλούσης αὐτὰ τῆς
 5 γραφῆς. τί οὖν οὐκ ἐν σύμβλοις αἱ σοφαί; τί δὲ ἐν
 ἄσται; κωμάξουσιν ἐπὶ τὰς τοῦ Δαιφάντου θύρας
 — γέγονε δὲ ἤδη Πίνδαρος, ὡς ὁρᾷς — πλάττειν
 κάκ νηπίου αὐτόν, ἵν' ἐμμελής ἤδη καὶ ἔμμουσος
 ἦ, καὶ ποιούσι ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ παιδίον ἐς δάφνην
 10 ἀπόκειται καὶ κλῶνας μυρρίνης ξυμβαλλομένου τοῦ
 πατρὸς ἱεροῦ τεύξεσθαι τοῦ παιδὸς ἀφ' ὧν κύμ-
 βαλά τε κατήχει τῆς οἰκίας, ὅτε ἐτίκτετο, καὶ τύμ-
 πανα ἠκούετο ἐκ Ῥέας, ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ Νύμφαι
 χορευσαί οἱ καὶ ἀνασμιρτῆσαι τὸν Πᾶνα· φασὶ δὲ
 15 αὐτόν, ὅτε Πίνδαρος ἐς τὸ ποιεῖν ἀφίκετο, ἀμελή-
 σαντα τοῦ σκιρτᾶν ἄδειν τὰ τοῦ Πινδάρου. ἡ Ῥέα
 δὲ ἄγαλμα ἐκπεπύνηται καὶ καθίδρυνται μὲν αὐτοῦ
 καὶ περὶ θύρας, οἶμαι δὲ καὶ λίθου τὸ ἄγαλμα φαί-
 νεσθαι, κατεσκληκνίας ἐνταῦθα τῆς γραφῆς καὶ τί
 20 γὰρ ἄλλο ἢ ἐξεσμένης; ἄγει καὶ τὰς Νύμφας ἐνδρό-
 σους καὶ οἴας ἐκ πηγῶν, ὃ δὲ Πᾶν ἐξορχεῖται μὲν
 θυθμόν δὴ τινα, φαιδρόν δὲ αὐτῷ τὸ εἶδος καὶ τῆς
 φινὸς οὐδὲν χολῶδες. αἱ δὲ ἔσω μέλιτται περιεργά-
 ζονται τὸ παιδίον ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι καὶ τὰ κέν-
 25 τρα ἀνέλκονσαι δέει τοῦ ἐγγρίψαι. ἐξ Ἑμπεδοκλήτου τάχα
 ἤκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ αἰοιδίμων,
 καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐνστάξαι Πινδάρῳ. 830

ΓΥΡΑΙ.

30 ιγ'. Αἱ τοῦ πελάγους ἀνεστηκνύαι πέτραι καὶ ἡ

ζέουσα περὶ αὐτὰς θάλαττα ἤρως τε δευρὸν βλέπων
 ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ τι καὶ φρονήματος ἔχων ἐπὶ τὴν 73
 θάλατταν ὁ Λοκρὸς Αἴας βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ
 ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας ὁμοσε κεχώ-
 5 ρηκε τοῖς κύμασι, τῶν μὲν διεκπαίων, τὰ δὲ ἐπι-
 σπώμενος, τὰ δὲ ἐπαντλῶν τῷ στέρνῳ, Γυραῖς δ'
 ἐντυχῶν, αἱ δὲ Γυραὶ πέτραι εἰσὶν ὑπερφαινύουσαι
 τοῦ Αἰγαίου κόλπου, λόγους ὑπέρφρονος λέγει κατὰ
 τῶν θεῶν ἀνυχῶν, ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ
 τὰς Γυραῖς στέλλεται φοβερός, ᾧ παῖ, καὶ χειμῶνος 10
 πλέως καὶ τὰς χαίτας ἐξηρημένους. καίτοι ποτὲ καὶ
 συνεμάχει τῷ Λοκρῷ κατὰ τὸ Ἴλιον, σωφρονοῦντι
 δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν, καὶ ἐρρωμένῳ αὐτὸν τῷ
 σκήπτρῳ, νῦν δ', ἐπειδὴ ὑβρίζοντα ὄρα, τὴν τρῳάι-
 ναν ἐπ' αὐτόν φέροι καὶ πεπλήξεται ὁ ἀνυχὴν τῆς 15
 πέτρας ὁ ἀνέχων τὸν Αἰάντα, ὡς ἀποσεύσαιο αὐτόν
 αὐτῇ ὕβρει. ὁ μὲν δὴ λόγος τῆς γραφῆς οὗτος, τὸ
 δὲ ἐναργές· λευκὴ μὲν ὑπὸ κυμάτων ἡ θάλαττα,
 σπιλάδες δ' αἱ πέτραι διὰ τὸ ἀεὶ θάλνεσθαι, πῦρ δὲ
 ἐκ μέσης ἄττει τῆς νεῶς, ἐς ὃ ἐμπνέων ὁ ἄνεμος 20
 πλεῖ ἢ ναῦς ἔτι καθάπερ ἰστίῳ χρωμένῃ τῷ πυρὶ,
 ὃ δὲ Αἴας οἶον ἐκ μέθης ἀναφέρων περιαιθρεῖ τὸ
 πέλαγος οὔτε ναῦν ὄρων οὔτε γῆν, καὶ οὐδὲ τὸν
 Ποσειδῶν προσιόντα δέδοικεν, ἀλλ' ἔοικε διατεινο-
 μένῳ ἔτι, οὐπω γὰρ τοὺς βραχίονας ἢ θάμνη ἀπολέ- 25
 λοιπεν, ὁ ἀνυχὴν τε ἀνέστημεν οἶον ἐπὶ Ἑκτορα καὶ
 Τρῳᾶς. ὁ μὲν δὴ Ποσειδῶν ἐμβαλῶν τὴν τρῳάιναν
 ἀπαράξει τὸ τρύφος αὐτῷ Αἰάντι τῆς πέτρας, αἱ δὲ
 Γυραὶ αἱ λοιπαὶ μενοῦσί τε, ἐς ὅσον θάλαττα, καὶ
 ἄσυλοι ἐστήξουσι τῷ Ποσειδῶνι. 30

ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

418
74 ιδ'. Αἰγυπτιάζει μὲν ἢ προσβολὴ τῆς γραφῆς, 831
ὁ λόγος δὲ αὐτῆς οὐκ Αἰγύπτιος, ἀλλ', οἶμαι, Θετ-
ταλῶν· Αἰγυπτίους μὲν γὰρ παρὰ τοῦ Νείλου ἢ γῆ,
Θετταλοῖς δὲ Πηνειὸς οὐ συνεχώρει πάσαι γῆν ἔχειν,
5 περιβεβλημένων τοῖς πεδίοις ὄρων καὶ τοῦ θεύματος
ἐπικλύζοντος αὐτὰ ὑπὸ τοῦ μήπω ἐμβαλεῖν. ῥήξει
οὖν ὁ Ποσειδῶν τῇ τριαίνῃ τὰ ὄρη καὶ πύλας τῶ
ποταμῷ ἐργάσεται. τούτῳ γὰρ νυκτὶ τῶ ἔργῳ ἐφέ-
στηκεν ἀθλῶν αὐτὸ καὶ ἀνακαλύπτων τὰ πεδία, καὶ
10 διῆρται μὲν ἢ χεῖρ ἐς τὸ ἀναρορῆσαι, τὰ δὲ ὄρη, πρὶν
πεπληῆσθαι, δίσταται τὸ ἀπορορῶν τῶ ποταμῷ μέ-
τρον. ἀγωνιζομένης δὲ πρὸς τὸ ἐναορῆσαι τῆς τέχνης
τὰ δεξιὰ τοῦ Ποσειδῶνος ὁμοῦ καὶ ὑπέσταλται καὶ
προβέβηκε καὶ ἀπειλεῖ τὴν πληγὴν οὐκ ἀπὸ τῆς
15 χειρὸς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σώματος. γέγραπται δὲ οὐ
κυνάνεος, οὐδὲ θαλάττιος, ἀλλ' ἠπειρωτῆς. τῶ τοι
καὶ ἀσπάζεται τὰ πεδία καὶ ὁμαλὰ ἰδῶν καὶ εὐρέα,
καθάπερ θαλάττας. χαίρει καὶ ὁ ποταμὸς οἶον ἀνῶν,
καὶ φυλάττων τὸ ἐς ἀγκῶνα, ποταμῷ γὰρ ὀρθοῦ-
20 σθαι οὐ σύνηθες, ἀνατίθεται τὸν Τιταρήσιον ὡς
κοῦφον καὶ ποτιμώτερον καὶ ὁμολογεῖ τῶ Ποσειδῶνι
ἐκρηγῆσθαι τῶν πεδίων ὀδῶ χρώμενος. ἀνίσχει καὶ
ἢ Θετταλία συνιζάνοντος ἤδη τοῦ ὕδατος ἐλαία
κομῶσα καὶ ἀστάχυι καὶ πῶλον ἐφαπτομένη συνανί-
25 σχοντος. ἔσται γὰρ καὶ ἵππος αὐτῇ παρὰ τοῦ Ποσει-
δῶνος, ὅταν τὴν ἀπορορῆν τοῦ θεοῦ καθεύδοντος
ἢ γῆ ὑποδέξεται ἐς ἵππον.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

75 ιε'. Βοσπόρου καὶ Συμπληγάδων ἢ Ἀργῶ διεκ-832
πλευσάσα μέσον ἤδη τέμνει τὸ ῥόδιον τοῦ Πόντου,

καὶ θέλγει τὴν θάλατταν Ὀρφεὺς ἄδων, ἢ δὲ ἀκούει
καὶ ὑπὸ τῇ φῶτῃ κεῖται ὁ Πόντος. τὰ μὲν δὲ ἀργώματα
τῆς νεῶς Διόσκουροι καὶ Ἡρακλῆς Αἰακίδαί τε καὶ
Βορεάδαι καὶ ὅσον τῆς ἡμιθέου φορᾶς ἦνθαι, τρόπις
δὲ ὑφῆρμοσται τῇ νηὶ δένδρον ἀρχαῖον, ᾧ κατὰ 5
Δωδώνην ὁ Ζεὺς ἐς τὰ μαντεῖα ἐχρηῖτο. γνώμη δὲ
ἐς τὸν πλοῦν ἦδε· χρυσοῦν ἀπόκειται τι ἐν Κόλχοις
κώδιον κροῦ ἀρχαῖου, ὃς λέγεται τὴν Ἑλλην ὁμοῦ
τῶ Φοῖβῳ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορθημεῦσαι· τοῦτο
Ἰάσων ἐλεῖν, ᾧ παῖ, πεποιήται ἄθλον — φρουρὸς 10
γὰρ τις αὐτῶ δράκων ἐμπέλεκται δεινὸν βλέπων
καὶ ὑπερορῶν τοῦ καθεύδειν — ὅθεν ἄρχει τῆς
νεῶς, ἐπειδὴ βλέπει ἐς αὐτὸν ἢ τοῦ πλοῦ αἰτία. καὶ
Τίφους μὲν, ᾧ παῖ, κυβερονᾶ, λέγεται δὲ οὐτοσί
πρῶτος ἀνθρώπων ἀπιστουμένην θαρορῆσαι τὴν 15
τέχνην, Λυγκεύς δὲ ὁ Ἀφαρέως ἐπιτέτακται τῇ
πρώτῳ δεινὸς ᾧν ἐκ πολλοῦ τε ἰδεῖν καὶ ἐς πολὺ
καταβλέψαι τοῦ βάθους καὶ πρῶτος μὲν ὑποκειμένων
ἐρμάτων αἰσθῆσθαι, πρῶτος δὲ ὑποφαίνουσαν γῆν
ἀσπᾶσασθαι. ἀλλὰ νῦν ἐκπεπληῆσθαι μοι δοκεῖ καὶ 20
τὸ τοῦ Λυγκέως ὄμμα τὴν προσβολὴν τοῦ φάσματος,
833 ὑφ' οὗ καὶ οἱ πεντήκοντα σχασάμενοι τὴν εἰρεσίαν
419 Ἡρακλῆς μὲν ἄτρεπτος μένει τοῦ θανάτου, ἅτε δὴ
πολλοῖς ὁμοίοις ἐντυχῶν, οἱ δὲ λοιποὶ θαυμά τι,
οἶμαι, τοῦτο λέγουσιν· ὁρᾶται γὰρ αὐτοῖς Γλαῦκος 25
ὁ Πόντιος, οἰκῆσαι δὲ οὐτοσί ποτε λέγεται τὴν
ἀρχαίαν Ἀνθηδόνα, καὶ πόσις μὲν τινος ἐπιθαλατ-
τίας γενέσασθαι, κύματος δὲ ὑποδραμόντος αὐτὸν 76
ἐς τὰ τῶν ἰχθύων ἀπηρέχθη ἤθη. μαντεύεται μὲν
οὖν μέγα τι, ὡς εἰκός, περίεστι γὰρ αὐτῷ τῆς τέχνης, 30
τὸ δὲ εἶδος ὕγροι μὲν αὐτῷ γενεῖαν βόστρονχοι,
λευκοὶ δὲ ἰδεῖν, καθάπερ κρουνοί, βυρεῖς δὲ πλό-

καμοὶ κόμης, καὶ τοῖς ἄμοις ἐποχετεύοντες ὄσον
 ἐσπίασαντο θαλάττης, ὄφρως δὲ λάσσαι, καὶ συνάπ-
 τουσαι πρὸς ἀλλήλας οἶον μία. φεῦ τοῦ βραχίονος,
 ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλατταν ἐμπλῖτων ἀεὶ
 5 τοῖς κύμασι καὶ λεαίνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. φεῦ
 τῶν στέφρων, ὡς λάχνη μὲν αὐτοῖς ἐγκατέσπαρται
 βρούοις κομῶσα καὶ φνκίοις, γαστήρ δὲ ὑπόκειται
 παραλλάττουσα καὶ ἀπιούσα ἤδη. ἰχθῦν δὲ εἶναι τῷ
 λοιπῷ τὸν Γλαῦκου δηλοῖ τὰ οὐραῖα ἐξηρομένα καὶ
 10 πρὸς τὴν ἰξὺν ἐπιστρέφοντα, τὸ δὲ μνηοειδὲς αὐτῶν
 ἀλιπορφύρου τι ἄνθος ἔχει. περιθέουσι δ' αὐτὸν καὶ
 ἀλκύνοντες ὁμοῦ μὲν ἄδουσαι τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ
 ὧν αὐταὶ τε καὶ ὁ Γλαῦκος μεθηρομόσθησαν, ὁμοῦ
 δ' ἐνδεικνύμεναι τῷ Ὁρφεὶ τὴν ἑαυτῶν φθῆν, δι'
 15 ἣν οὐδὲ ἡ θάλαττα ἀμούσως ἔχει.

ΠΑΛΑΙΜΩΝ.

15. Ὁ θύων ἐν Ἴσθμῷ δῆμος, εἴη δ' ἂν ὁ ἐκ
 τῆς Κορίνθου, καὶ βασιλεὺς οὗτος τοῦ δήμου, —
 Σίσυφον αὐτὸν ἠγώμεθα — τέμενος δὲ τουτὶ Ποσει-
 δῶνος ἠρέμα τι προσηγοῦν θαλάττη, αἱ γὰρ τῶν
 20 πιτύων κόμαι τοῦτο ἄδουσι, τοιάδε, ὦ παῖ, σημαί-
 νει ἡ Ἰνώ τῆς γῆς ἐκπεσοῦσα τὸ μὲν ἑαυτῆς Λευκο- 834
 θέα τε καὶ τοῦ τῶν Νηρηίδων κύκλου, τὸ δὲ τοῦ
 77 παιδὸς ἡ γῆ Παλαίμου τῷ βρέφει χορήσεται. καταίρει
 δὲ ἤδη ἐς αὐτὴν ἐπὶ δελφίνος εὐηνίου, καὶ ὁ δελφίς
 25 τὰ νῶτα ὑποστρωσσὺς φέρει καθεύδοντα διολισθά-
 νων ἀσοφητὶ τῆς γαλήνης, ὡς μὴ ἐκπέσοι τοῦ
 ὕπνου, προσιόντι δὲ αὐτῷ ῥήγνυται τι κατὰ τὸν
 Ἴσθμὸν ἄδυτον διασχούσης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶ-
 νος, ὃν μοι δοκεῖ καὶ Σισύφῳ τουτῷ προειπεῖν
 30 τὸν τοῦ παιδὸς ἔσπλον καὶ ὅτι θύειν αὐτῷ δεῖο.

θύει δὲ ταῦρον τουτονὶ μέλανα ἀποσπάσας, οἶμαι,
 αὐτὸν ἐκ τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγέλης. ὁ μὲν οὖν τῆς
 θυσίας λόγος καὶ ἡ τῶν θυσάντων ἐσθῆς καὶ τὰ
 ἐναγίσματα, ὦ παῖ, καὶ τὸ σφάττειν ἐς τὰ τοῦ Πα-
 λαίμονος ἀποκείσθω ὄργια, σεμνὸς γὰρ ὁ λόγος καὶ 5
 κομιδῇ ἀπόθετος, ἅτ' ἀποθειώσαντος αὐτὸν Σισύ-
 φου τοῦ σοφοῦ· σοφὸν γὰρ ἤδη που δηλοῖ αὐτὸν
 ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ εἶδους. τὸ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος εἶδος,
 εἰ μὲν τὰς Γυρᾶς πέτρας ἢ τὰ Θετταλικά ὄρη ῥήξειν
 ἐμελλε, δεινὸς ἂν που ἐγράφετο καὶ οἶον πλήττων, 10
 ξένον δὲ τὸν Μελικέρτην ποιούμενος, ὡς ἐν τῇ γῆ
 ἔχοι, μειδιᾷ καθορμιζομένου καὶ κελεύει τὸν Ἴσθμὸν
 ἀναπετάσαι τὰ στέφρα καὶ γενέσθαι τῷ Μελικέρτη
 οἶκον. ὁ δὲ Ἴσθμός, ὦ παῖ, γέγραπται μὲν ἐν εἰδει
 δαίμονος ἐνυπτιάζων ἑαυτὸν τῇ γῆ, τέτακται δὲ ὑπὸ 15
 420 τῆς φύσεως Αἰγαίου μέσος καὶ Ἀδρίου κείσθαι, κα-
 θάπερ ἐπεξευγμένος τοῖς πελάγεσιν. ἔστι δὲ αὐτῷ
 μειράκιον μὲν ἐν δεξιᾷ Λέχαιον, οἶμαι, αἱ κόραι δ'
 ἐν ἀριστερᾷ Κεγχραὶ τάχα που. θάλατται δὲ αὐταὶ
 καλαὶ καὶ ἱκανῶς εὐδίοι τῇ τὸν Ἴσθμὸν ἀποφαι- 20
 νούση γῆ παρακάθηνται.

ΝΗΣΟΙ.

835 15. Βούλει, ὦ παῖ, καθάπερ ἀπὸ νεῶς διαλε- 78
 γώμεθα περὶ τουτωνὶ τῶν νήσων, οἶον περιπλέοντες
 αὐτὰς τοῦ ἤρος, ὅτε Ζέφυρος Ἰλαρὰν ἐργάζεται θά-
 λατταν προσπνέων τῆς ἑαυτοῦ αὔρας; ἀλλ' ὅπως 25
 ἐκῶν λελήση τῆς γῆς καὶ θάλαττά σοι ταυτὶ δόξει
 μήτ' ἐξηρομένη καὶ ἀναχατίζουσα μήθ' ὑπτία καὶ
 γαληνή, πλωτὴ δέ τις καὶ οἶον ἐμπνους. ἰδοὺ ἐμβε-
 βήκαμεν· ξυγχωρεῖς γὰρ που. [καὶ ὑπὲρ παιδὸς
 ἀποκρίνασθαι. „ξυγχωρῶ καὶ πλέωμεν.“] ἡ μὲν 30

θάλαττα, ὡς ὄρεῖς, πολλή, νῆσοι δὲ ἐν αὐτῇ, μὰ
 Δί', οὐ Λέσβος, οὐδ' Ἰμβρος ἢ Λήμνος, ἀλλ'
 ἀγελαῖαι καὶ μικραί, καθάπερ κῶμαί τινες ἢ στα-
 θμοὶ ἢ, νῆ Δί', ἐπαύλια τῆς θαλάττης. ἢ μὲν δὴ
 5 πρώτη σφῶν ἐρυμνὴ τέ ἐστὶ καὶ ἀπότομος καὶ τει-
 χήρης τὴν φύσιν ἀκρωνυχίαν ἐξαίρουσα πανόπη
 Ποσειδῶνι, κατάρρους τε καὶ ὑγρά καὶ τὰς μελίττας
 βόσκουσα ὄρεοῖς ἄνθεσιν, ὧν δρέπεσθαι καὶ τὰς
 Νηρηίδας εἰκός, ὅταν τῇ θαλάττῃ ἐπιπαίξωσι. τὴν
 10 δὲ νῆσον τὴν ἐφεξῆς ὑπτίαν τε καὶ γεώδη οὖσαν
 οἰκοῦσι μὲν ἄλιεῖς τε καὶ γεωργοὶ ἅμα, ξυμβάλλον-
 ται δὲ ἀγορὰν ἀλλήλοις οἱ μὲν τῶν γεωργομένων,
 οἱ δὲ ὧν ἤγρευσαν, Ποσειδῶ δὲ τουτοῦ γεωργὸν
 ἐπ' ἀρότρου καὶ ζεύγους ἴδρυνται λογιούμενοι αὐτῶ
 15 τὰ ἐκ τῆς γῆς, ὡς δὲ μὴ σφόδρα ἠπειρώτης ὁ Ποσει-
 δῶν φαίνοιο, πρῶτα ἐμβέβληται τῷ ἀρότρω καὶ
 τὴν γῆν δῆγνυσιν, οἶον πλέων. αἱ δ' ἐρχόμεναι
 τούτων νῆσοι δύο μία μὲν ἄμφω ποτὲ ἦσαν, φαιεῖσα
 δὲ ὑπὸ τοῦ πελάγους μέση ποταμοῦ εὖρος ἐαντῆς
 20 ἀπηνέχθη, τουτὶ δ' ἐστὶ σοι καὶ παρὰ τῆς γραφῆς,
 ὦ παῖ, γινώσκειν· τὰ γὰρ ἐσχισμένα τῆς νήσου
 παραπλήσια πον ὄρεῖς καὶ ἀλλήλοις ξύμμετρα καὶ
 οἶα ἐναρμόσαι κοῖλα ἐκκειμένοις. τοῦτο καὶ ἡ Εὐ-
 25 ρώπη ποτὲ περὶ τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικά ἐπαθεν·
 σεισμοὶ γὰρ δὴ κάκεινῃν ἀναπτύξαντες τὴν ἀρμο-
 79 νίαν τῶν ὄρων ἐναπεσημῆναντο τοῖς τμήμασι, καὶ 836
 πετρῶν τε οἴκοι φανεροὶ ἔτι παραπλήσιοι ταῖς ἐξηρ-
 μοσμέναις σφῶν πέτραις, ὕλη δ' ὀπόσῃν σχισθέν-
 των τῶν ὄρων ἐπισπέσθαι εἰκός, οὐπω ἄδηλος, λεί-
 30 πονται γὰρ δὴ ἔτι αἱ εὐναὶ τῶν δένδρων. τὸ μὲν δὴ
 τῆς νήσου πάθος τοιοῦτον ἠγάμεθα, ζεύγμα δὲ
 ὑπὲρ τοῦ πορθμοῦ βέβληται, ὡς μίαν ὑπ' αὐτοῦ

φαίνεσθαι καὶ τὸ μὲν ὑποπλεῖται τοῦ ζεύγματος, τὸ
 δὲ ἀμαξεύεται, ὄρεῖς γὰρ πον τοὺς διαφοιτῶνας
 αὐτό, ὡς ὀδοιπόροι τέ εἰσι καὶ ναῦται. τὴν δὲ νῆ-
 στον, ὦ παῖ, τὴν πλησίον θαῦμα ἠγάμεθα, πῦρ γὰρ
 δὴ ὑποτύφει αὐτὴν πᾶσαν σήραγγάς τε καὶ μυχοὺς 5
 ὑποδεδυκὸς τῆς νήσου, δι' ὧν ὥσπερ αὐλῶν ἢ φλόξ
 διεκπαῖει θύακας τε ἐοράζεται δεινούς, παρ' ὧν
 ἐκπίπτονσι ποταμοὶ πυρὸς μεγάλοι τε καὶ τῇ θαλάττῃ
 ἐπικυμαίνοντες. καὶ φιλοσοφεῖν μὲν βουλομένη τὰ
 τοιαῦτα νῆσος ἀσφάλτου καὶ θείου παρεχομένη 10
 κρᾶσιν, ἐπειδὴν ὑφ' ἄλως ἀναβρωθῆ, πολλοὺς ἐκ-
 πυροῦται πνεύμασι τὰ τὴν ὕλην ἐξερεθίζοντα παρὰ 421
 τῆς θαλάττης ἀνασπῶσα, ἢ γραφῇ δὲ τὰ τῶν ποιη-
 τῶν ἐπαινοῦσα καὶ μῦθον τῇ νήσῳ ἐπιγράφει, γί-
 γαντα μὲν βεβλήσθαι ποτε ἐνταῦθα, δυσθανατοῦντι 15
 δ' αὐτῷ τὴν νῆσον ἐπενεχθῆναι δεσμοῦ ἔνεκεν,
 εἰκεν δὲ μήπω αὐτόν, ἀλλ' ἀναμάχεσθαι ὑπὸ τῇ
 γῇ ὄντα καὶ τὸ πῦρ τοῦτο σὺν ἀπειλῇ ἐκπνεῖν.
 τουτὶ δὲ καὶ τὸν Τυφῶ φασιν ἐν Σικελίᾳ βούλεσθαι
 καὶ τὸν Ἐργέλαδον ἐν Ἰταλίᾳ ταύτῃ, οὓς ἠπειροὶ 20
 τε καὶ νῆσοι πιέξουσιν οὐπω μὲν τεθνεῶτας, αἰεὶ δὲ
 ἀποθνήσκοντας. ἐστὶ δὲ σοι, ὦ παῖ, μηδ' ὑπολελει-
 φθαι δόξαι τῆς μάχης ἐς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους
 ἀποβλέψαντι, τὰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς φαινόμενα ὁ Ζεὺς 25
 ἀφίησι κεραυνοὺς ἐπὶ τὸν γίγαντα, ὁ δ' ἀπαγορεύει 25
 μὲν ἤδη, πιστεύει δὲ τῇ γῇ ἔτι, καὶ ἡ γῆ δὲ ἀπείρη- 80
 κεν οὐκ ἐῶντος αὐτὴν ἐστάναι τοῦ Ποσειδῶνος. περι-
 βέβληκε δὲ αὐτοῖς ἀχλὺν, ὡς ὅμοια γερονόσι μᾶλλον
 ἢ γιννομένοις φαίνοιο. τὸν δὲ περίπλου κολα-
 νὸν τοῦτου οἰκεῖ θράκων πλούτου τινός, οἶμαι, φύ- 30
 837 λαξ, ὃς ὑπὸ τῇ γῇ κεῖται. τοῦτο γὰρ λέγεται τὸ θη-
 ρίον εὖνονν τε εἶναι τῷ χρυσῷ, καὶ ὅ τι (ἄν) ἴδη

χρυσοῦν, ἀγαπᾶν καὶ θάλλειν· τό τοι κώδιον τὸ ἐν
 Κόλχοις καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων μῆλα, ἐπειδὴ χρυσαῖ
 ἐφαίνοντο, διττῶ ἀνύπνω ξυνεῖχον δράκοντες καὶ
 ἑαυτοῖν ἐποιοῦντο, καὶ ὁ δράκων δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς
 5 ὁ ἔτι καὶ νῦν ἐν ἀκροπόλει οἰκῶν δοκεῖ μοι τὸν
 Ἀθηναίων ἀσπάσασθαι δῆμον ἐπὶ τῷ χρυσῷ, ὃν
 ἐκεῖνοι τέττιγας ταῖς κεφαλαῖς ἐποιοῦντο. ἐνταῦθα
 δὲ καὶ χρυσοῦς αὐτὸς ὁ δράκων, τὴν γὰρ κεφαλὴν
 τῆς χειρὸς ὑπερβάλλει δεδιώς, οἶμαι, ὑπὲρ τοῦ κάτω
 10 πλούτου. κατηρεφῆς δὲ κίττω τε καὶ σιλίαια καὶ
 ἀμπέλους ἤθε ἢ νῆσος οὔσα Διονύσῳ μὲν ἀνεῖσθαι
 φησι, τὸν Διόνυσον δ' ἀπειναῖ νῦν καὶ ἐν ἠπειρῷ
 που βακχεύειν ἐπιτρέψαντα τῷ Σειληνῷ τὰ ἐνταῦθα
 ἀπόρρητα· τὰ δὲ ἀπόρρητα κύμβαλά τε ταῦτα ὑπία
 15 καὶ κρατῆρες ἀνατετραμμένοι χρυσοὶ καὶ αὐλοὶ θεο-
 μοὶ ἔτι, καὶ τὰ τύμπανα ἀσφογητὶ κείμενα, καὶ τὰς
 νεβρίδας ὁ ξέφυρος οἶον αἶρει ἀπὸ τῆς γῆς, ὄφεις
 τε οἱ μὲν ἐμπλέκονται τοῖς θυρσοῖς, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ
 οἴνου παρεῖνται ζώννυσθαι αὐτοὺς ταῖς βάκχαις κα-
 20 θεύδοντας. βότρυς δὲ οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περκα-
 ζουσιν, οἱ δ' ὄμφακες, οἱ δ' οἰνάνθαι δοκοῦσι σεσο-
 φισμένοι τοῦ Διονύσου τὰς ὄρας τῶν ἀμπέλων, ὡς
 αἰεὶ τραγῶν. ἀμφιλαφεῖς δ' οὕτω τι οἱ βότρυς, ὡς
 καὶ τῶν πετρῶν ἀπηρτησθαι καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπικρέ-
 25 μασθαι, ὁπωρίζουσί τε προσπετόμενοι θαλάττιοί τε
 καὶ ἠπειρωταὶ ὄρνιθες, τὴν γὰρ ἀμπελον ὁ Διόνυ-
 81 σος παρέχει κοινὴν πᾶσι πλὴν τῆς γλαυκός, ἐκεῖνην
 δὲ μόνην ἄρα ἀπωθεῖται τῶν βοτρύων, ἐπειδὴ τοῖς
 ἀνθρώποις διαβάλλει τὸν οἶνον· ᾧ γὰρ τῆς γλαυ-
 30 κός εἰ φάγοι παιδίον νήπιόν τε καὶ ἄοινον, ἀπεχθά-
 νεται τῷ οἴνῳ πᾶσαν τὴν ἡλικίαν, καὶ οὐτ' ἂν πίοι
 καὶ φοβεῖται τοὺς μεθύοντας. σὺ δ' οὕτω τι θρασυς,

838 ὦ παῖ, ὡς μὴδὲ τὸν Σειληνὸν τοῦτον, τὸν φύλακα
 τῆς νήσου, φοβεῖσθαι μεθύοντα τε καὶ ἀπτόμενον
 τῆς βάκχης. ἢ δ' οὐκ ἀξιοὶ ἐς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλὰ
 τοῦ Διονύσου ἐρῶσα ἀνατυποῦται αὐτὸν καὶ ἀνα-
 γραφεὶ καὶ ὄρα μὴ παρόντα. τὸ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν 5
 ἦθος τῇ βάκχῃ μετέωρον μὲν, οὐ μὴν ἔξω γ' ἐρωτι-
 422 κῶν φροντίδων. ταυτὶ δὲ ἡ φύσις τὰ ὄρη ξυνθεῖσα
 νῆσον εἰργασται δασεῖάν τε καὶ ὕλης πλέων, ὀπίση
 κυπαρίττου τε ὑψηλῆς καὶ πεύκης καὶ ἐλάτης δρυῶν
 τε αὐτὴ καὶ κέδρον, καὶ γὰρ τὰ δένδρα τὸν ἑαυτῶν γέ- 10
 γραπται τρόπον. τὰ μὲν δὴ ἐνθηρα τῆς νήσου σο-
 θηραὶ τε ἀνιχνεύουσι καὶ ἐλαφηβόλοι λόγγας ἐπὶ τὰ
 θηρία ἠρμένιοι καὶ τόξα ἔνιοι καὶ μαχαίρας δέ, ὦ
 παῖ, καὶ κορύνας φέρουσιν οἱ ἀγγέμαχοι σφῶν καὶ
 θρασεῖς δίκτυά τε ταῦτα διῆκται τῆς ὕλης τὰ μὲν 15
 ἐγκολπίσασθαι θηρίων, τὰ δὲ δῆσαι, τὰ δὲ σχεῖν
 τοῦ δρόμου, καὶ τὰ μὲν εἰληπται τῶν θηρίων, τὰ δὲ
 μάχεται, τὰ δὲ ἤρηκε τὸν βάλλοντα, ἐνεργὸς δὲ πᾶς
 βραχίων νεανίας, καὶ συνεξαίρουσι βοὴν κύνες ἀν-
 20 δράσιν, ὡς καὶ τὴν ἠχὴ φάναι ξυμβακχεύειν τῇ
 θήρῃ. τὰ δὲ μεγάλα τῶν φυτῶν δρυτόμοι σπαθῶσι
 διατέμνοντες καὶ ὁ μὲν διαίρει τὸν πέλεκυν, ὁ δὲ
 ἐμβέβληκεν, ὁ δὲ θήγει λαβῶν ἀπεστομισμένον ὑπὸ
 τοῦ πλήττειν, ὁ δ' ἐπισκοπεῖται τὴν ἐλάτην ἰσοῦ
 25 ἔνεκα τεκμαιρόμενος τοῦ δένδρου πρὸς τὴν ναῦν,
 ὁ δὲ τὰ νέα καὶ ὄρθα τῶν δένδρων τέμνει ἐς τὰ
 ἐρετικά. ἢ δ' ἀπορρωξέ πέτρα καὶ ὁ τῶν αἰθυιῶν 82
 δῆμος καὶ ὁ ἐν μέσαις ὄροις ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε γέ-
 γραπται λόγον· οἱ ἀνθρώποι ταῖς αἰθυιαῖς ἐπιτίθεν-
 ται, μὰ Δί', οὐ τῶν κρεῶν ἔνεκα, μέλαν γὰρ καὶ 30
 νοσῶδες καὶ οὐδὲ πεινῶντι ἠδὲ τὸ ἐξ αὐτῶν κρέας,
 γαστέρα δὲ παρέχονται παισὶν ἰατρῶν, οἷαν τοὺς

γευμαμένους αὐτῆς εὐσίτους ἀποφαίνειν καὶ κού-
φους ὑπνηλατῶν οὔσαι καὶ πυριάλωτοι, νύκτωρ γὰρ
αὐταῖς ἐναστράπτουσι. προσάγονται δὲ τὸν κήρικα
ὄρνιν ἐπὶ μοῖρα τῶν ἀλισκομένων μελεδωνῶν εἶναι
5 καὶ προεργηγορέναι σφῶν. ὁ δὲ κήυξ θαλάττιος μὲν, 839
χρηστὸς δὲ ὄρνις καὶ ἀπράγμων καὶ θηρᾶσαι μὲν τι
ἀδρανῆς, πρὸς δὲ γε ὕπνον ἔρρωται καὶ καθεύδει
σμικρὰ· ταῦτά τοι καὶ ἀπομισθοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐκείναις. ἐπειδὴν οὖν ἐπὶ δαῖτα ἀποπτῶσιν, ὁ μὲν
10 οἰκουργεῖ περὶ τὴν πέτραν, αἱ δ' ἤκουσιν ἐς ἐσπέραν
ἀπάγουσαι δεκάτην αὐτῶ τῶν τεθηραμένων, καὶ
καθεύδουσιν ἢ δὴ περὶ αὐτὸν οὐ καθεύδοντα, οὐδ'
ἂν ἠττηθέντα ὕπνου ποτέ, εἰ μὴ αὐταὶ βούλονται.
εἰ δὲ δόλου του προσιώντος αἰσθόιτο, ὁ μὲν ἀναβοᾷ
15 τορὸν τε καὶ ὄξύ, αἱ δ' ἀπὸ συνθήματος ἀρθεῖσαι
φεύγουσιν ἀνέχουσαι τὸν μελεδωνόν, εἰ πετόμενος
ἀπέιποι ποτέ. ἀλλ' ἐνταῦθα ἔστηκε καὶ τὰς αἰθυίας
περιορᾷ. ἔστι δ' αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν μέσαις ἐστάναι ταῖς
ὄρνισιν ὁ Πρωτεύς ὁ ἐν ταῖς φώκαις, τὸ δὲ μὴ κα-
20 θεύδειν ὑπὲρ τὸν Πρωτέα. ἐνταῦθα δέ, ὦ παῖ,
καὶ καθώρμισται ἡμῖν, καὶ ὅ τι μὲν ὄνομα τῆ νήσῳ,
οὐκ οἶδα, χρυσῆ δ' ἂν πρὸς γε ἐμοῦ ὀνομάζοιτο, εἰ
μὴ μάτην οἱ ποιηταὶ τὴν τοιάνδε ἐπωνυμίαν ἐξευρή-
κασιν τοῖς καλοῖς τε καὶ θαυμασίοις πάσιν. ᾤμισται
25 μὲν δὴ, ὅποση βασιλεία μικρὰ δέξασθαι, οὐ γὰρ
83 ἀρόσει γε ἐνταῦθά τις, οὐδὲ ἀμπελουργήσει, περιέστι
δ' αὐτῇ πηγῶν, ἃν τὰς μὲν ἀκραιφνεῖς τε καὶ ψυ-
χρὰς ἐκδίδωσι, τὰς δὲ ἐκπυρώσασα [ἔστι δ'] οὔτω
τι εὐρους, ὡς καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπιπλημμυρεῖν· τό
30 τοι ρόδιον τοῦτο πηγῶν ὑποκυματίζουσι ζέουσαι καὶ
οἶον ἐκ λέβητος ἀναπαλλόμεναί τε καὶ ἀναπηδᾶσαι,
περὶ ἃς βέβληται ἢ δε ἡ νῆσος. τὸ μὲν οὖν θαῦμα

τῆς τῶν πηγῶν ἐκδόσεως εἴτε τῆς γῆς προσήκει νο-
μίξειν, εἴτε τῇ θαλάττῃ οἰκειοῦν, δικάσει ὅδε ὁ
Πρωτεύς, ἥκει γὰρ δὴ θεμιστεύσω τοῦτο, τὰ δὲ
πεπολισμένα τῆς νήσου σκοπῶμεν· ᾤμισται γὰρ δὴ
ἐν αὐτῇ πόλεως καλῆς τε καὶ λαμπρῆς εἶδαιον, 5
ὅσον οἰκία, καὶ βασιλικὸν ἔσω τρέφεται παιδίον,
ἄθυρμα δὲ αὐτῶ πόλις. θέατρα γὰρ ἔστιν, ὅποσα
αὐτό τε δέξασθαι καὶ τοὺς συμπαίστας τουτουσί
παιδας, ἰππόδρομός τε ἐξωκοδόμηται τις ἀποχρῶν
τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις περιδραμεῖν αὐτόν, ἵππους 10
γὰρ δὴ [ὁ παῖς] ταῦτα ποιεῖται καὶ ξυνέχει σφῶς ἐς
840 ζυγόν τε καὶ ἄρμα, ἠμιοχῆσον δὴ ὑπὸ τουτωνὶ τῶν
πιθήμων, οὓς τὸ παιδίον θεράποντας ἠγείται, λα-
γῶς δὲ οὐτοσί χθές, οἶμαι, ἐσθωκισμένος ξυνέχεται
μὲν ἱμάντι φουρικῶ, καθάπερ κύων, δεδέσθαι δὲ 15
οὐκ ἀξιοῖ καὶ διολισθῆσαι τοὺς δεσμούς ἐθέλει πι-
στεύειν τοῖς προσθίοις τῶν ποδῶν, ψιττακός τε καὶ
κίττα ἐν οἰκίσκῳ πλεκτῶ Σειρήνων δίκην ἐν τῇ νήσῳ
ἄδουσιν, ἄδει δὲ ἡ μὲν ὅποσα οἶδεν, ὁ δὲ ὅποσα
μανθάνει. 20

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ιη'. Οἱ θερίζοντές τε τὰ λῆμα καὶ τρυγῶντες
τὰς ἀμπέλους οὔτε ἤροσαν, ὦ παῖ, ταῦτα, οὔτε 84
ἐφύτευσαν, ἀλλ' αὐτόματα ἡ γῆ σφίσις ἀναπέμπει
ταῦτα, εἰσὶ γὰρ δὴ Κύκλωπες, οἷς, οὐκ οἶδα ἐξ
ὅτου, τὴν γῆν οἱ ποιηταὶ βούλονται αὐτοφνᾶ εἶναι 25
ἃν φέρει, πεποίηται δὲ αὐτοὺς καὶ ποιμένας τὰ
πρόβατα βόσκουσα, ἃν τὸ γάλα ποτόν τε ἠγοῦνται
καὶ ὄφον. οἱ δ' οὔτε ἀγορᾶν γιγνώσκουσιν οὔτε βου-
λευτήριον, οὐδ' οἶκον, ἀλλὰ τὰ δῆγματα ἐσοικισάμε-
νοι τοῦ ὄρους. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ἔα, Πολύφημος 30

δὲ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγριώτατος αὐτῶν οἰκεῖ ἐν-
 ταῦθα, μίαν μὲν ὑπερτείνων ὄφρον τῶ ὀφθαλμοῦ
 ἐνὸς ὄντος, πλατεῖα δὲ τῆ ῥινὴ ἐπιβαίνων τοῦ χεῖλους
 καὶ σιτούμενος τοὺς ἀνθρώπους, ὥσπερ τῶν λεόν-
 5 των οἱ ὦμοί. νυκτὶ δὲ ἀπέχεται τοῦ τοιοῦτου σιτίου,
 ὡς μὴ βορός, μηδὲ ἀηδῆς φαίνοιτο, ἐρᾷ γὰρ τῆς
 Γαλατείας παιζούσης ἐς τουτὶ τὸ πέλαγος, ἀφιστο-
 ρῶν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ ἡ μὲν σύριγξ ἔτι
 ὑπὸ μάλης καὶ ἀτρεμεῖ, ἔστι δ' αὐτῷ ποιμενικὸν
 10 ἄσμα, ὡς λευκὴ τε εἴη καὶ γαῦρος καὶ ἡδίων ὄμφα-
 κος καὶ ὡς νεβροῦς τῆ Γαλατεία σκυμνεύοι καὶ
 ἄρκους. ἄδει δὲ ὑπὸ πρίνῳ ταῦτα, οὐδ' ὄπου αὐτῷ
 τὰ πρόβατα νέμεται, εἰδώς, οὐδ' ὀπόσα ἐστίν, οὐδ' 841
 ὄπου ἡ γῆ. ἔτι δὲ ὄρειός τε καὶ δεινὸς γέγραπται
 15 χαίτην μὲν ἀνασειῶν ὄρθην καὶ ἀμφιλαφῆ πίτυος
 δίκην, καρχάρους δὲ ὑποφαίνων ὀδόντας ἐκ βοροῦ
 τοῦ γενείου, στέρνα τε καὶ γαστέρα καὶ τὸ ἐς ὄνυχας
 ἦκον λάσιος πάντα, καὶ βλέπειν μὲν ἡμερόν φησιν,
 ἐπειδὴ ἐρᾷ, ἄργιον δὲ ὄρᾳ καὶ ὑποκαθήμενον ἔτι,
 20 καθάπερ τὰ θηρία τὰ ἀνάγκης ἡττώμενα. ἡ δὲ ἐν
 ἀπαλῇ τῆ θαλάττῃ παίζει τέτρωρον δελφίνων ξυνά-
 γουσα ὁμοζυγούντων τε καὶ ταύτων πνεόντων, παρ-
 424 θένοι δ' αὐτοὺς ἄγουσι Τρίτανος αἱ δμοαὶ τῆς
 Γαλατείας ἐπιστομίζουσαι σφᾶς, εἰ ἀγέρωχόν τι καὶ
 25 παρὰ τὴν ἡμίαν πράττειεν. ἡ δ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἀλι-
 85 πόρφυρον μὲν λήθιον ἐς τὸν ζέφυρον αἶρει σκιὰν
 ἑαυτῇ εἶναι καὶ ἰστίον τῷ ἄσματι, ἀφ' οὗ καὶ αὐγῆ
 τις ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὴν κεφαλὴν ἦκει οὐπω
 ἡδίων τοῦ τῆς παρειᾶς ἀνθους, αἱ κόμαι δ' αὐτῆς
 30 οὐκ ἀνεῖνται τῷ ζεφύρῳ, διάβροχοι γὰρ δὴ εἰσι καὶ
 κρείττους τοῦ ἀνέμου. καὶ μὴν καὶ ἀγκῶν δεξιὸς
 ἔκκεται λευκὸν διακλίνων πῆχυν καὶ ἀναπαύων

τοὺς δακτύλους πρὸς ἀπαλῶ τῷ ὦμφ καὶ ὀλέναι
 ὑποκυμαίνουσι καὶ μαζὸς ὑπανίσταται καὶ οὐδὲ τὴν
 ἐπιγουνίδα ἐκλείπει ἡ ὦρα. ὁ ταρσὸς δὲ καὶ ἡ συνα-
 πολήγουσα αὐτῷ χάρις ἔφαλος, ὦ παῖ, γέγραπται
 καὶ ἐπιφαύει τῆς θαλάττης οἶον κυβερνῶν τὸ ἄσμα. 5
 θαῦμα οἱ ὀφθαλμοί, βλέπουσι γὰρ ὑπερόριόν τι καὶ
 συναπιὸν τῷ μήκει τοῦ πελάγους.

ΦΟΡΒΑΣ.

842 ἰθ'. Ὁ μὲν ποταμὸς, ὦ παῖ, Κηφισὸς Βοιωτίας 10
 τε καὶ οὐ τῶν ἀμούσων, σκηνοῦσι δ' ἐπ' αὐτῷ Φλε-
 γνῖαι βάρβαροι πόλις οὐπω ὄντες. οἱ δὲ πικτεύοντες
 τὸν τε Ἀπόλλω, οἶμαι, ὄρᾳς, ὁ δ' αὖ Φόρβας ἐστίν,
 ὃν ἐστήσαντο οἱ Φλεγνῖαι βασιλεῖα, ἐπειδὴ μέγας παρὰ
 πάντας οὗτος καὶ ὠμότατος τοῦ ἔθνους. πικτεύει 15
 δὲ Ἀπόλλων πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν παρόδων, τὴν
 γὰρ εὐθὺ Φωκῆων τε καὶ Δελφῶν κατασχὼν ὁδὸν
 οὔτε θύει Πυθοὶ οὐδεὶς ἔτι οὔτε παιᾶνας ἀπάγει
 τῷ θεῷ χρησμοί τε καὶ λόγια καὶ ὄμφαι τρίποδος
 ἐκλείπεται πάντα. ληστεύει δὲ τῶν ἄλλων Φλεγνῶν 20
 ἀποτάξας ἑαυτὸν, τὴν γὰρ δρυῖν, ὦ παῖ, ταύτην
 οἶκον πεποιήται καὶ παρ' αὐτὸν φοιτῶσιν οἱ Φλεγνῖαι
 δικασόμενοι δήπου ἐν τοῖς βασιλείοις τούτοις. τοὺς 86
 δὲ βαδίζοντας ἐς τὸ ἱερὸν λαμβάνων γέροντας μὲν
 καὶ παῖδας ἐς τὸ κοινὸν τῶν Φλεγνῶν πέμπει ληί- 25
 ξεσθαί τε καὶ ἀποινᾶν, τοῖς δὲ ἐρωμενεστέροις
 ἀνταποδύεται καὶ τοὺς μὲν καταπαλαίει, τοὺς δὲ
 ὑπερτρέχει, τοὺς δὲ παγκρατῖν αἶρει καὶ ὑπερβολαῖς
 δίσκων κεφαλᾶς τε ἀποιοπῶν ἀνάπτει τῆς δρυὸς
 καὶ ὑπὸ τούτῳ ξῆ τῷ λύθρῳ, αἱ δ' ἀπῆρτηνται τῶν 30
 πτόρθων μυδῶσαι καὶ τὰς μὲν αὔους ὄρᾳς, τὰς δὲ
 προσφάτους, αἱ δὲ ἐς κρανία περιήκουσι, σεσήρασι

δὲ καὶ ὀλολύξειν ἐοίκασιν ἐσπνέοντος αὐτὰς τοῦ ἀνέμου. φρονοῦντι δὲ αὐτῷ ταῖς Ὀλυμπιάσι ταύταις ἦκει ὁ Ἀπόλλων εἰκάσας ἑαυτὸν μειρακίῳ πύκτη, καὶ τὸ μὲν τοῦ θεοῦ εἶδος, ἀκαιοκόμης, ᾧ παῖ, 5 γέγραπται καὶ τὰς χεῖρας ἀνειληφώς, ἵνα εὐζώνῃ τῇ κεφαλῇ πυκτεύῃ, ἀκτῖνες δὲ ἀπανίστανται ἀπὸ τοῦ μετώπου καὶ μειδιάμα θυμῷ ξυγκραμένον ἢ παρειὰ πέμπει βολαί τε ὀφθαλμῶν εὐσκοποὶ καὶ ξυνεξαίρουσαι ταῖς χερσίν· αἱ δὲ ἐνήψαντο τοὺς 10 ἱμάντας ἡδίους, εἰ στέφανοι περὶ αὐταῖς ἦσαν. πεπύκτενται δὲ αὐτὸν ἦδη, τὸ γὰρ ἐμβεβληκὸς τῆς 843 δεξιᾶς ἐνεργὸν ἔτι δηλοῖ τὴν χεῖρα καὶ οὐπω καταλύουσιν τὸ σχῆμα, ᾧ ἦρηκεν, ὁ Φλεγύας δὲ κείται 425 [ἦδη] καὶ ὀπόσον μὲν ἐπέχει τῆς γῆς, ποιητῆς ἐρεῖ, 15 κεχώρηκε δὲ ἐς κρόταφον αὐτῷ τὸ τραῦμα καὶ τὸ αἷμα ὡσπερ ἐκ πηγῆς ἐκδίδοται. γέγραπται δὲ ὠμὸς καὶ συνώδης τὸ εἶδος, οἷος σιτεῖσθαι μᾶλλον τοὺς ξένους ἢ κτείνειν. τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ πῦρ σκηπτὸς ἐπὶ τὴν θρῶν φέρεται συμφλέξων τὸ δένδρον, οὐ 20 μὴν ἐξαιρήσων γε τὴν ἐπ' αὐτῷ μνήμην, τὸ γὰρ χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα, Δρυὸς, ᾧ παῖ, κεφαλαὶ ἔτι.

ΑΤΛΑΣ.

87 κ'. Καὶ Ἀτλαντι ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲ προστάξαντος Εὐρουσθέως ἤρισεν, ὡς τὸν οὐρανὸν οἶσαν μᾶλλον ἢ ὁ Ἀτλας, τὸν μὲν γὰρ συγκεκρυφὸτα ἐώρα καὶ 25 πεπιεσμένον καὶ κείμενον ἐς γόνυ θάτερον καὶ μικρὰ καταλειπόμενα αὐτῷ τοῦ ἐστάναι, αὐτὸς δ' ἂν καὶ μετεωρίσαι τὸν οὐρανὸν καὶ στήσαι ἀναθέμενος ἐς μακρὸν τοῦ χρόνου. τὸ μὲν δὴ φιλότιμον τοῦτο οὐδαμοῦ ἐκφαίνει, φησὶ δὲ συναλγεῖν τε τῷ Ἀτλαντι 30 ἐφ' οἷς μοχθεῖ καὶ μετασχεῖν ἂν τοῦ ἄχθους αὐτῷ.

ὁ δ' οὕτω τι ἄσμενος εἰληπται τοῦ Ἡρακλέους, ὡς 5 ἐκτεύειν αὐτὸν τλήναι ταῦτα. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀπειρηκώς, ὡς τῷ ἰδρωτί συμβαλέσθαι, ὀπόσος ἀπ' αὐτοῦ στάζει, βραχιονός τε ξυνεῖναι τρέμοντος, ὁ 10 δὲ ἐρᾷ τοῦ ἄθλου. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἢ τε ὄρημ τοῦ 5 προσώπου καὶ τὸ ῥόπαλον καταβεβλημένον καὶ αἱ χεῖρες ἀπαιτοῦσαι τὸν ἄθλου. σκιᾶς δὲ τὰς μὲν τοῦ Ἡρακλέους οὐπω θανατᾶζειν ἄξιον, εἰ ἔρρονται [τὸν ἄθλου] — τὰ γὰρ τῶν κειμένων σχήματα καὶ οἱ ὀρθοὶ μάλα εὐσμοὶ, τὸ δὲ ἀκριβοῦν ταῦτα οὐπω 10 σοφόν — αἱ δὲ τοῦ Ἀτλαντος σκιαί σοφίας πρόσω, οὕτωσι γὰρ συνηκρότος συμπίπτουσί τε ἀλλήλαις 844 καὶ οὐδὲν τῶν ἐκκειμένων ἐπιθολοῦσιν, ἀλλὰ φῶς ἐργάζονται περὶ τὰ κοιλὰ τε καὶ ἐσέχοντα. τὴν (δὲ) 15 γαστέρα καὶ προνευενκίτος τοῦ Ἀτλαντος ὄραν τε 15 ὑπάρχει καὶ ἀσθμαινούσης ξυνεῖναι, τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν φέρει, γέγραπται μὲν ἐν αἰθέρι, ὁποῖος περὶ αὐτὰ ἔστηκεν, ἔστι δὲ ξυνεῖναι ταύρου τε, ὃς 20 δὴ ἐν οὐρανῷ ταῦρος, ἄρκτων τε, ὁποῖαι ἐκεῖ ὄρωνται, καὶ πνευμάτων. γέγραπται γὰρ τὰ μὲν ξύν 20 ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἐξ ἀλλήλων, καὶ τοῖς μὲν φιλία 88 πρὸς ἀλλήλα, τὰ δὲ σῶζειν ἔοικε τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ νεῖκος. νῦν μὲν οὖν ἀναθήσει ταῦτα, Ἡράκλεις, μετ' οὐ πολὺ δὲ ξυμβιάσει αὐτοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ 25 πίνων καὶ περιβάλλων τὸ τῆς Ἡβης εἶδος· ἄξῃ γὰρ 25 τὴν νεωτάτην καὶ πρεσβυτάτην τῶν θεῶν, δι' αὐτὴν γὰρ κἀκεῖνοι νέοι.

ΑΝΤΑΙΟΣ.

κα'. Κόνις οἷα ἐν πάλαις ἐκείνη ἐπὶ πηγῇ ἐλαίου καὶ δυοῖν ἀθληταῖν ὁ μὲν ξυυδέων τὸ οὖς, ὁ δὲ 845 ἀπολύων λευτῆς τὸν ὠμον κολωνοὶ τε ἐπιτήδειοι 30

426 καὶ στήλαι καὶ κοῖλα γράμματα Λιβύη ταῦτα καὶ Ἀνταῖος, ὃν γῆ ἀνῆκε σῦνεσθαι τοὺς ξένους, ληστροικῆ, οἶμαι, πάλη. ἀθλοῦντι δὲ αὐτῷ ταῦτα καὶ θάπτοντι οὓς ἀπώλλυε περὶ αὐτήν, ὡς ὄρας, τὴν
 5 παλαιστραν, ἄγει τὸν Ἡρακλέα ἢ γραφὴ χρυσᾶ ταυτὶ τὰ μῆλα ἠορηκότα ἤδη καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων ἀδόμεινον — οὐκ ἐκείνας ἐλείν θάυμα τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' ὁ δράκων — καὶ οὐδὲ γόνυ, φασί, κάμψας, ἀποδύεται πρὸς τὸν Ἀνταῖον ἐν τῷ τῆς ὁδοιπορίας
 10 ἄσθματι, τείνων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς νοῦν τινα καὶ οἶον διάσκεψιν τῆς πάλης, ἐμβέβληκέ τε ἠνίαν τῷ θυμῷ μὴ ἐκφέρειν αὐτὸν τοῦ λογισμοῦ. ὑπερφρονῶν δὲ ὁ Ἀνταῖος ἐπήρται, δυστήνων δέ τε παῖδες ἢ τοιοῦτόν τι πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰκῶς λέγειν καὶ
 15 φωννύς αὐτὸν τῇ ὕβρει. εἰ δὲ καὶ πάλης τῷ Ἡρακλεῖ ἔμελεν, οὐκ ἄλλως ἐπεφύκει ἢ ὡς γέγραπται, γέγραπται δὲ ἰσχυρὸς οἶος καὶ τέχνης ἐμπλεως δι' εὐαρμοστίαν τοῦ σώματος, εἴη δ' ἂν καὶ πελώριος
 89 καὶ τὸ εἶδος ἐν ὑπερβολῇ ἀνθρώπου. ἔστιν αὐτῷ
 20 καὶ ἄνθος αἵματος καὶ αἱ φλέβες οἶον ἐν ὠδίῳ θυμοῦ τινος ὑποδευκότος αὐτὰς ἔτι. τὸν δὲ Ἀνταῖον, ὃ καὶ, δέδιας, οἶμαι, θηρίῳ γὰρ τιμὴν ἔοικεν, ὀλίγον ἀποδέων ἴσος εἶναι τῷ μῆκει καὶ τὸ εὖρος, καὶ ὁ αὐχὴν ἐπέξενκται τοῖς ὤμοις, ὧν τὸ πολὺ ἐπὶ τὸν
 25 αὐχένα ἦκει. περιῆκται δὲ καὶ ὁ βραχίον, ὅσα καὶ ὤμοι· στέρα δὲ καὶ γαστήρ ταυτὶ τὰ σφυρήλατα καὶ τὸ μὴ ὀρθὸν τῆς κνήμης, ἀλλὰ ἀνελεύθερον ἰσχυρὸν μὲν τὸν Ἀνταῖον οἶδε, ξυυδεδεμένον μὴν καὶ οὐκ ἔσω τέχνης. ἔτι καὶ μέλας ὁ
 30 Ἀνταῖος, κευρωκός αὐτῷ τοῦ ἡλίου ἐς βαφήν. ταυτὶ μὲν ἀμφοῖν τὰ ἐς τὴν πάλην. ὄρας δὲ αὐτοὺς καὶ παλαιόντας, μᾶλλον δὲ πεπαλαικότας, καὶ τὸν

Ἡρακλέα ἐν τῷ κρατεῖν. καταπαλαίει δὲ αὐτὸν ἄνω τῆς γῆς, ὅτι ἢ γῆ τῷ Ἀνταῖῳ συνεπάλασε κυρτομένη καὶ μετοχλίζουσα αὐτόν, ὅτε κέουτο. ἀπορῶν οὖν ὁ Ἡρακλῆς, ὅ τι χρήσαιτο τῇ γῆ, συνείληφε τὸν Ἀνταῖον μέσον ἄνω κενεῶνος, ἔνθα αἱ πλευραί,⁵ καὶ κατὰ τοῦ μηροῦ ὀρθὸν ἀναθέμενος ἔτι καὶ τῷ χεῖρι ξυμβαλὼν τὸν (τε) πῆχυν λαγαρᾶ τε καὶ ἀσθμαινούσῃ τῇ γαστρὶ ὑποσχῶν ἐκθλίβει τὸ πνεῦμα καὶ ἀποσφάττει τὸν Ἀνταῖον ὀξείαις ταῖς πλευραῖς ἐπιστραφεῖσαις ἐς τὸ ἥπαρ. ὄρας δὲ πού τὸν μὲν¹⁰ οἰμώζοντα καὶ βλέποντα ἐς τὴν γῆν οὐδὲν αὐτῷ ἐπαροκοῦσαν, τὸν δ' Ἡρακλέα ἰσχύοντα καὶ μειδιῶντα τῷ ἔργῳ. τὴν κορυφήν τοῦ ὄρους μὴ ἀργῶς ἴδης, ἀλλ' ἐκεῖ ἐπ' αὐτῆς θεοῦς ὑπονόει περιωπήν ἔχειν τοῦ ἀγῶνος· καὶ γὰρ τι χρυσοῦν γέγραπται νέφος,¹⁵ ὑφ' ᾧ, οἶμαι, σκηνοῦσι, καὶ ὁ Ἑρμῆς οὐτοσί παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἦκει στεφανώσαν αὐτόν, ὅτι αὐτῷ καλῶς ὑποκρίνεται τὴν πάλην.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΠΥΓΜΑΙΟΙΣ.

κβ'. Ἐν Λιβύῃ καθεύδοντι τῷ Ἡρακλεῖ μετὰ⁹⁰ τὸν Ἀνταῖον ἐπιτίθενται οἱ Πυγμαῖοι τιμωρεῖν τῷ Ἀνταῖῳ φάσκοντες, ἀδελφοὶ γὰρ δὴ εἶναι τοῦ Ἀνταῖου, γενναῖοί τινες, οὐκ ἀθληταὶ μὲν, οὐδ' ἰσο-⁴²⁷παλεῖς, γηγενεῖς δὲ καὶ ἄλλως ἰσχυροί, καὶ ἀνιόντων ἐκ τῆς γῆς ὑποκυμαίνει ἢ ψάμμος. οἰκοῦσι γὰρ
 847 οἱ Πυγμαῖοι τὴν γῆν ὅσα μύρμηκες καὶ ἀρορᾶν²⁵ ἀποτίθενται, ἐπισιτίζονται δὲ οὐκ ἀλλότρια, ἀλλ' οἰκεῖα καὶ αὐτουργά, καὶ γὰρ σπείρουσι καὶ θερίζουσι καὶ πυγμαῖῳ ζεύγει ἐφιστάσι, λέγονται δὲ καὶ πελέκει χρῆσασθαι ἐπὶ τὸν ἄσταχυν ἠγρούμενοι αὐτὸν δένδρα εἶναι. ἀλλὰ τοῦ θράσους· ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα³⁰

οὔτοι, καὶ ἀποκτείναι φασὶ καθεύδοντα, δεισίειαν
 δ' ἂν οὐδ' ἐρηγορότα. ὁ δὲ ἐν ἀπαλῇ τῇ ψάμμῳ
 καθεύδει καμάτου αὐτὸν ὑποδεδυκότος ἐν τῇ πάλῃ,
 καὶ παντὶ τῷ στέρω τὸ ἄσθημα ἐφέλλεται χανθὸν
 5 ἐμπιπλάμενος τοῦ ὕπνου, αὐτὸς τε ὁ Ἵππος ἐφέ-
 στημεν αὐτῷ ἐν εἶδει, μέγα, οἶμαι, ποιούμενος τὸ
 ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἡρακλέους πτώματι. κείται καὶ
 ὁ Ἄντατος, ἀλλ' ἡ τέχνη τὸν μὲν Ἡρακλέα ἐμπνουν
 γράφει καὶ θεομόν, τὸν δὲ Ἄντατον τεθυνηκότα καὶ
 10 αὐοῦ καὶ καταλείπει αὐτὸν τῇ γῆ. ἡ στρατιὰ δὲ οἱ
 Πυγμαῖοι τὸν Ἡρακλέα περισχόντες μία μὲν αὐτῆ
 φάλαγγξ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα βάλλουσι, δύο δὲ οὔτοι
 λόχοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν ὡς μάλλον ἐρω-
 μένην καὶ τὰ πόδε πολιοροκοῦσι τοξόται καὶ σφεν-
 15 δονητῶν ὄχλος ἐκπληττόμενοι τὴν κνήμην, ὄση, οἱ
 δὲ τῇ κεφαλῇ προσμαχόμενοι τέτακται ἐνταῦθα ὁ
 βασιλεὺς καρτερωτάτου αὐτοῖς τούτου δοκοῦντος,
 91 ἐπάγουσι δὲ καὶ οἶον ἀκροπόλει μηχανάς, πῦρ ἐπὶ
 τὴν κόμην, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δίκελλαν, θυραὶ
 20 τινὲς ἐπὶ τὸ στόμα καὶ τὰς τῆς ῥινός, οἶμαι, πύλας,
 ὡς μὴ ἀναπνεύσειεν ὁ Ἡρακλῆς, ἐπειδὴν ἡ κεφαλὴ
 ἄλω. παντὶ μὲν περὶ τὸν καθεύδοντα, ἰδοὺ δὲ καὶ
 ὡς ὀρθοῦται καὶ ὡς ἐπὶ τῷ κινδύνῳ γελᾷ τοὺς τε
 πολεμίους πανσυδὶ συλλεξάμενος ἐς τὴν λεοντῆν
 25 ἐντίθεται καί, οἶμαι, τῷ Εὐρυσθεῖ φέροι.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

κγ'. Μάχεσθε, ᾧ γενναῖοι, (πρὸς) τὸν Ἡρακλέα
 καὶ πρόβατε. ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχουτο
 δυοῖν ἤδη κειμένοιν καὶ στοχαζομένης τῆς χειρός,
 ὡς καλὸν Ἡρακλεῖ. μέγας μὲν ὕμιν ὁ ἄθλος καὶ
 30 μείων οὐδὲν ὦν πρὸ τῆς μανίας αὐτὸς ἤθλησεν.⁸⁴⁸

ἀλλὰ δεισίητε μηδὲν ἄπεστιν ὑμῶν Ἄργος βλέπων
 καὶ τοὺς Εὐρυσθείδας ἀποκτείναι δοκῶν, ἐγὼ δὲ
 ἤκουσα αὐτοῦ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἄσματα ἠγρομένου
 καὶ κέντρα ἐς τοὺς Ἴππους φέροντος καὶ τὴν Εὐρυ-
 σθέως οἰκίαν ἀπειλοῦντος ἐκπέρσειν, ἀπατηλὸν γάρ 5
 τι ἡ μανία καὶ δεινὸν ἐν τῶν παρόντων ἀγαγεῖν ἐς
 τὰ μὴ παρόντα. τούτοις μὲν οὖν ἀπόχη ταῦτα, σοὶ
 δὲ ὦρα γίνεσθαι τῆς γραφῆς· ὁ μὲν θάλαμος, ἐφ'
 ὃν ὤρμηκε, Μεγάραν ἔχει καὶ τὸν παῖδα ἔτι, κανᾶ
 δὲ καὶ χέρονιβα καὶ οὐλαὶ καὶ σχίζαι καὶ κρατῆρ, τὰ 10
 τοῦ Ἑρκείου, λελάκτισται πάντα καὶ ὁ μὲν ταῦρος
 ἔστηκεν, ἱερεῖα δὲ προσέρριπται τῷ βωμῷ [βρέφη]
 τὰ γένη καὶ τῇ λεοντῇ. προσβέβληται δ' ὁ μὲν κατὰ 428
 τοῦ λαιμοῦ καὶ δι' ἀπαλῆς γε τῆς φάρυγγος ἐκδε-
 δράμηκεν οἰστός, ὁ δὲ ἐς αὐτὸ διατέταται τὸ στέρον 15
 καὶ ὄγκοι τοῦ βέλους μέσων διεκπεπαίλασι τῶν 92
 σπονδύλων, ὡς δῆλα ἐς πλευρὰν ἐρριμμένον. αἱ
 παρειαὶ δὲ αὐτῶν διάβροχοι καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ
 ἐδάκρυσάν τι, [περὶ τοῦ δακρῦσαι] παισὶ γάρ χρυ-
 σοῦν τὸ δάκρυον καὶ μικρὸν δ' ἴσως καὶ μέγα. οἱ- 20
 στροῦντι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ περὶκείται πᾶς ὁ τῶν οἰκε-
 τῶν δῆμος, οἶον βουκόλοι ταύρω ὑβρίζουσι, δῆσαι
 τις ἐπιβουλεύων καὶ κατασχεῖν τις ἀγῶνα ποιούμενος
 καὶ κεκραγῶς ἕτερος, ὁ δ' ἤρτηται τῶν χειρῶν, ὁ
 δ' ὑποσκελίζει, οἱ δὲ ἐνάλλονται· τῷ δὲ αἰσθησις 25
 μὲν αὐτῶν οὐδεμία, ἀναρριπτεῖ δὲ τοὺς προσιόντας
 καὶ συμπατεῖ, πολὺ μὲν τοῦ ἀφροῦ διεκπτύων, μει-
 διῶν δὲ βλοσυρὸν καὶ ξένον καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
 849 ἀτενίζων ἐς αὐτά, ἃ δρᾷ, τὴν δὲ τοῦ βλέμματος
 ἔννοιαν ἀπάγων ἐς ἃ ἐξηπάτηται. βρυχᾶται δὲ ἡ 30
 φάρυγγξ καὶ ὁ αὐγὴν ἐμπίπλεται καὶ ἀνοιδοῦσιν αἱ
 περὶ αὐτὸν φλέβες, δι' ὧν ἐς τὰ καίρια τῆς κεφαλῆς

ἀναρρεῖ πᾶσα χορηγία τῆς νόσου. τὴν Ἐριῦν δέ, ἢ ταῦτα ἰσχυσε, ἐπὶ μὲν τῆς σκηπῆς εἶδες πολλάκις, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἂν ἴδοις, ἐς αὐτὸν γὰρ ἔσφικίσατο τὸν Ἡρακλέα, καὶ διὰ τοῦ στέρνου χορεῦει
 5 μέσον αὐτῷ ἔσω σκιρῶσα καὶ τὸν λογισμὸν θολοῦσα. μέχρι τούτων ἡ γραφή, ποιηταὶ δὲ προσπαρονοῦσι καὶ ξυνδοῦσι τὸν Ἡρακλέα καὶ ταῦτα τὸν Προμηθεά φάσκοντες ὑπ' αὐτοῦ λελύσθαι.

ΘΕΙΟΔΑΜΑΣ.

κδ'. Τραχὺς οὗτος καί, νῆ Δί', ἐν τραχεία τῇ
 10 γῆ, Ῥόδος γὰρ αὕτη ἡ νῆσος, ἧς τὸ τραχύτατον
 93 Δίνδιοι, γῆ σταφίδα μὲν καὶ σῦκα ἀγαθὴ δοῦναι, ἀρόσαι δὲ οὐκ εὐδαίμων καὶ ἀμαξεῦσαι ἄπορος. ὁ δὲ στρυφνὸς καὶ ἐν ὠμῷ τῷ γήρῳ γεωργὸς νοεῖσθω, Θειοδάμαντα τὸν Δίνδιον εἰ που ἀκούσας ἔχεις.
 15 ἀλλὰ τοῦ θράσους ὀργίζεται τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Θειοδάμας, ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστὰς ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται σφόδρα ἐδάς ὦν τοῦ τοιούτου σιτίου. Ἡρακλεῖ γὰρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε ἐς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὄλον, ὡς μὴδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἤγεισθαι, Θειοδάμαντι δὲ περὶ βουλυτὸν ἐπιφοιτήσας καὶ πῦρ κομισάμενος — ἀγαθοὶ δὲ ἐμπυρεύσασθαι καὶ οἱ λίθοι — ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν ἀποπειρώμενος τῶν σαρκῶν, εἰ μαλάττονται ἤδη,
 25 καὶ μονονουχὶ ἐγκαλῶν ὡς βραδεῖ τῷ πυρὶ. τὰ δὲ τῆς γραφῆς οἷα μὴδὲ τὸ εἶδος παρεωρακέναι τῆς γῆς, ὅπου γὰρ τι καὶ μικρὸν ἐαυτῆς ἀρόσαι παραδέδωκεν ἢ γῆ, ἔοικεν, εἰ συνίημι, οὐδὲ ἀπορεῖν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸ μὲν ἐρρωμένον τῆς διανοίας ἐπὶ τὸν βοῦν
 429 30 ἔχει, τὸ δὲ ῥάθυμον αὐτῆς ταῖς τοῦ Θειοδάμαντος

850 ἀραῖς δέδωκεν, ὅσον τὴν παρειὰν ἀνεῖσθαι, ὁ γεωργὸς δὲ λίθοις ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα. * καὶ ὁ τρόπος τῆς στολῆς Δώριος, ἀνχμὸς τε (περὶ) τῇ κόμῃ καὶ περὶ τῷ μετώπῳ πίνος, καὶ ἐπιγοννίς καὶ βραχίων, οἷους ἢ φιλιτάτη γῆ τοὺς ἐαυτῆς ἀθλητὰς ἀποτελεῖ. τοῦτο
 5 τοῦ Ἡρακλέους τὸ ἔργον καὶ ὁ Θειοδάμας οὗτος σεμνὸς παρὰ Λινδίοις, ὅθεν βοῦς μὲν ἀρότης Ἡρακλεῖ θύεται, κατάρχονται δὲ ἐπαρωμένοι, ὅσα, οἶμαι, ὁ γεωργὸς τότε, χαίρει δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λινδίοις δίδωσι καταρωμένους τὰγαθά. 10

ΑΒΔΗΡΟΥ ΤΑΦΑΙ.

κε'. Μὴ τὰς ἵππους, ᾧ παί, τὰς τοῦ Διομήδους 94 ἄθλον ἠγάμεθα τοῦ Ἡρακλέους, ὅς γε καὶ ἤρηκεν ἤδη καὶ συντέτριψε τῷ ῥοπάλῳ καὶ ἡ μὲν κεῖται αὐτῶν, ἡ δὲ ἀσπείρει, τὴν δὲ ἀναπηδᾶν ἐρεῖς, ἡ δὲ πίπτει, βάμβαροι ταῖς χαιταῖς καὶ ἐς ὀπλὴν λάσιαι 15 καὶ ἄλλως θηρία, φάτναι δὲ ὡς ἀνάπλεω μελῶν ἀνθρωπείων καὶ ὀστέων εἰσίν, οἷς ἐς τὴν ἵπποτροφίαν ταύτην ὁ Διομήδης ἐχρήσατο, αὐτὸς τε ὁ ἵπποτρόφος ὡς ἀγριώτερος ἰδεῖν ἢ αἱ ἵπποι, πρὸς αἷς πέπτωκεν, ἀλλὰ τουτοῦ τὸν ἄθλον χαλεπώτερον 20 χρῆ δοκεῖν, Ἐρωτός τε πρὸς πολλοῖς ἐπιτάττοντος αὐτὸν τῷ Ἡρακλεῖ, μόχθου τε ἐπ' αὐτῷ οὐ σμικροῦ ὄντος· τὸν γὰρ δὴ Ἀβδηρον ὁ Ἡρακλῆς ἠμίβρωτον φέρει ἀποσπάσας τῶν ἵππων, ἐδαίσαντο δὲ αὐτὸν ἀπαλὸν ἔτι καὶ πρὸ Ἰφίτου νέον, τουτὶ δὲ 25 ἔστι καὶ τοῖς λειψάνοις συμβαλέσθαι, καλὰ γὰρ δὴ ἔτι ἐν τῇ λεοντῇ κεῖται. τὰ μὲν δὴ δάκρυα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ εἰ δὴ τι περιεπτύξατο αὐτῶν ἢ ὀλοφυρόμενος εἶπε, καὶ τὸ βαρὺ τοῦ προσώπου τὸ ἐπὶ πένθει δεδόσθω καὶ ἄλλῳ ἐραστῇ, ἐχέτω καὶ στήλη τι 30

γέρας ἐφεστηκυῖα καλοῦ σήματι, ὁ δ' οὐχ ὅπερ οἱ πολλοί, πόλιν δὲ τῷ Ἀβδήρῳ ἀνίστησιν, ἦν ἀπ' 851 αὐτοῦ καλοῦμεν καὶ ἄγων τῷ Ἀβδήρῳ κείσεται, ἀγωνιεῖται δ' ἐπ' αὐτῷ πυγμὴν καὶ παγκράτιον καὶ 5 πάλην καὶ τὰ ἐναγώνια πάντα πλὴν ἵππων.

ΞΕΝΙΑ.

95 κς'. Ὁ μὲν ἐν τῷ οἰκίσκῳ λαγῶδες διακτύου θή-
ραμα, κάθηται δὲ ἐπὶ τῶν σκελῶν ὑποκινῶν τοὺς
10 προσθίους καὶ ὑπερείρων τὸ οὖς, ἀλλὰ καὶ βλέπει
παντὶ τῷ βλέμματι, βούλεται δὲ καὶ κατόπιν ὄρῶν
δι' ὑποψίαν καὶ τὸ ἄει πτώσσειν, ὁ δ' ἐκκρεμάμενος
τῆς αἴου δρυὸς ἀνερωγῶς τε τὴν γαστέρα καὶ διὰ
τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυκῶς ἀκύτητα κατηγορεῖ τοῦ κυνός,
15 ὃς ὑπὸ τῇ δρυὶ κάθηται διαναπαύων ἑαυτὸν καὶ
δηλῶν μόνος ἤρηκέυαι. τὰς δὲ πλησίον τοῦ λαγῶ
νήττας, ἀρίθμει δὲ αὐτὰς δέκα, καὶ τοὺς, ὅσαίπερ
αἰ νήτται, χῆνας, οὐ δεῖ βλιμάζειν, ἀποτέλιται γὰρ
430 αὐτῶν τὸ περὶ τὰ στέφρα πᾶν ἐκεῖ τοῖς πλωτοῖς
20 ὄρονισι πλεονεκτούσης τῆς πιμελῆς. εἰ δὲ καὶ ζυμίτας
ἄρτους ἀγαπᾷς ἢ ὀκταβλώμους, ἐκεῖνοι πλησίον
ἐν βαθεῖ τῷ κανῶ, καὶ εἰ μὲν ὄψου τι χρήξεις, αὐ-
τοὺς ἔχεις, τοῦ τε γὰρ μαράθρου μετέχουσι καὶ τοῦ
σελίνου καὶ ἔτι τῆς μήκωνος, ἥπερ ἐστὶν ἠδυσμα
25 τοῦ ὕπνου, εἰ δὲ τραπέξης ἐρᾷς, τουτὶ μὲν ἐς ὄψο-
ποιούς ἀναβαλοῦ, σὺ δὲ σιτοῦ τὰ ἄπυρα. τί οὖν οὐ
τὰς δρυπεπεῖς ἀρπάξεις, ἂν ἐφ' ἐκατέρου κανοῦ
σωρὸς οὗτος; οὐκ οἶσθ', ὅτι μικρὸν ὕστερον οὐκέθ'
ὁμοίαις ἐντεύξη ταύταις, ἀλλὰ γυμναῖς ἤδη τῆς
30 δρόσου; καὶ μηδὲ τῶν τραγημάτων ὑπερίδης, εἰ τι
σοι μεσπίλου μέλει καὶ Διὸς βαλάνων, ἃς τρέφει
λειότατον φυτόν ἐν ὄξει τῷ ἐλύτρῳ καὶ ἀτόπῳ ἰδεῖν.

ἐρρεῖα καὶ τὸ μέλι παρούσης [τῆς τῶν ἰσχάδων
συνθήκης] παλάθης ταυτησί [καλουμένης], καὶ ὅ τι
852 ἂν εἴποις, οὕτως ἠδὲ πέμμα. περιαμπίσχει δὲ αὐτὴν
φύλλα οἰκεία παρέχοντα τῇ παλάθῃ τὴν ὄραν. οἶμαι
τὴν γραφὴν ἀποφέρειν τὰ ξένα ταυτὶ τῷ τοῦ ἀγροῦ 5
δεσπότῃ, ὁ δὲ λούεται τάχα Πραμνείους ἢ Θασίους 96
βλέπων ἐνὸν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέξῃ
πιεῖν, ὡς ἐς ἄστῃ κατιῶν ὄξοι στεμφύλον καὶ
ἀπραγμοσύνης καὶ κατὰ τῶν ἀστυτρίβων ἐρεῦγεται.

ΑΘΗΝΑΣ ΓΟΝΑΙ.

κς'. Οἱ μὲν ἐκπληττόμενοι θεοὶ καὶ θεαὶ προει- 10
ρημένον [αὐτοῖς] μηδὲ Νύμφας ἀπειναι τοῦ οὐρανοῦ,
παρεῖναι δὲ αὐτοῖς ποταμοῖς, ἂν γίνονται, φρίτ-
τουσι δὲ τὴν Ἀθηναίων ἄρτι τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς
ἐν ὄπλοις ἐκραγεῖσαν Ἡφαιστοῦ μηχαναῖς, ὡς ὁ
πέλεκυς. τὴν δὲ ὕλην τῆς πανοπλίας οὐκ ἂν συμ- 15
βάλοι τις, ὅσα γὰρ τῆς ἰριδος χρώματα παραλλα-
τούσης ἐς ἄλλοτε ἄλλο φῶς, τοσαῦτα καὶ τῶν ὄπλων,
καὶ ὁ Ἡφαιστος ἀπορεῖν ἔοικεν, ὅτῳ ποτὲ τὴν θεὸν
προσαγάγηται, προανάλωται γὰρ αὐτῷ τὸ δέλεαρ
ὑπὸ τοῦ τὰ ὄπλα συνεκφῦναι οἱ. ὁ δὲ Ζεὺς ἀσθμαίνει 20
σὺν ἠδονῇ, καθάπερ οἱ μέγαν ἐπὶ μεγάλῳ καρπῷ
διαπονήσαντες ἄθλον, καὶ τὴν παῖδα ἐξιστορεῖ φρο-
νῶν τῷ τόκῳ καὶ οὐδὲ τῆς Ἥρας τι δεινὸν ἐνταῦθα,
γέγηθε δέ, ὡς ἂν εἰ καὶ αὐτῆς ἐγένετο. καὶ θύουσιν
ἤδη τῇ Ἀθηναίᾳ δῆμοι δύο ἐπὶ δυοῖν ἀκροπολείων, 25
Ἀθηναῖοι καὶ Ρόδιοι, γῆ καὶ θάλαττα, [ἄνθρωποι
γηγενεῖς] οἱ μὲν ἄπυρα ἱερὰ καὶ ἀτελῆ, ὁ δὲ Ἀθή-
νησι δῆμος πῦρ ἐκεῖ καὶ κνῖσα ἱερῶν καὶ ὁ κιαπνός
853 οἶον εὐώδης γέγραπται καὶ μετὰ τῆς κνίσσης ἀναρ-
ρέων, ὅθεν ὡς παρὰ σοφωτέρους ἀφίκετο ἢ θεός 30

καὶ θύσαντας εὖ, Ῥοδίοις δὲ λέγεται χροσοὺς ἐξ οὐρανοῦ ῥεῦσαι καὶ διαπλῆσαι σφῶν τὰς οἰκίας καὶ τοὺς στενωποὺς νεφέλην ἐς αὐτοὺς ῥήξαντος τοῦ Διός, ὅτι κἀκεῖνοι τῆς Ἀθηνᾶς ξυνήκαν. ἐφέστηκε 97 τῇ ἄκροπόλει καὶ ὁ θαλίμων ὁ Πλοῦτος, γέγραπται δὲ πηνὸς μὲν ὡς ἐκ νεφῶν, χροσοῦς δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης, ἐν ἣ ἑφάνη γέγραπται καὶ βλέπων, ἐκ προνοίας γὰρ αὐτοῖς ἀφίκετο.

ΙΣΤΟΙ.

431 κή. Ἐπεὶ τὸν τῆς Πηνελόπης ἱστόν ἔδειξεν ἐν-
10 τετυχημῶς ἀγαθῇ γραφῇ καὶ δοκεῖ σοι πάντα ἱστοῦ ἔχειν, στήμοσί τε ἱκανῶς ἐντέταται καὶ ἄνθεα κείται ὑπὸ τῶν μίτων καὶ μόνον οὐχ ὑποφθέγγεται ἢ κερκίς αὐτῇ τε ἢ Πηνελόπη κλαίει θαυροῖς, οἷς τὴν χιόνα τήκει Ὀμηρος καὶ ἀναλύει, ἃ διύφηρεν, 15 ὄρα καὶ τὴν ἀράχνην ὑφαίνουσιν ἐκ γειτόνων, εἰ μὴ παρφαίνει καὶ τὴν Πηνελόπην καὶ τοὺς Σῆρας ἔτι, ὧν τὰ ὑπέροπτα καὶ μόλις ὄρατά. οἰκίας μὲν οὐκ εὖ πραττούσης προπύλαια ταῦτα, φήσεις αὐτὴν χηρέειν δεσποτῶν, αὐλὴ δὲ ἔρημος ἔσω παραφαί-
20 νεται, καὶ οὐδὲ οἱ κίονες αὐτὴν ἔτι ἐρείδουσιν ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν καὶ καταρρέειν, ἀλλ' ἔστιν οἰκητὸς ἀράχνης μόναις, φιλεῖ γὰρ τὸ ζῶον ἐν ἡσυχίᾳ διαπλέκειν. ὄρα καὶ τὰ μηρύματα τοῦτο ἀναπτύσσονται τὸ νῆμα καθιᾶσιν ἐς τοῦδαφος, δεικνύει δὲ αὐτὰς 25 ὁ ζωγράφος κατιούσας δι' αὐτοῦ καὶ ἀναρριχωμένας ἄεργοι ποτῆτους κατὰ τὸν Ἡσίοδον καὶ μελετώσας πέτεσθαι, καὶ οἰκίας δὲ προσυφαίνουσι ταῖς γωνίαις τὰς μὲν εὐρείας, τὰς δὲ κοίλας τούτων αἰ μὲν εὐρεῖαι χρησταὶ θερίζειν, ἃς δὲ κοίλας ὑφαίνουσιν, 30 ἀγαθὸν τοῦτο χειμῶνος. καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα

τοῦ ζωγράφου, τὸ γὰρ οὕτω γλίσχωρος ἀράχνην τε αὐτὴν διαπονήσαι καὶ στίξαι κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ 98 ἔριον αὐτῆς ὑπομόχθηρον γράψαι καὶ ἄγριον, ἀγα-
854 θοῦ δημιουργοῦ καὶ δεινοῦ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δ' ἡμῖν καὶ τὰ λεπτὰ διύφηρεν. ἰδοὺ γὰρ τειράγωνος μὲν 5 αὐτῆ μῆρινθος περιβέβληται ταῖς γωνίαις, οἶον πείσμα τοῦ ἱστοῦ, περιῆπται δὲ τῇ μῆρινθῳ λεπτοῖς ἱστός πολλοὺς ἀποτετορνευμένους τοὺς κύκλους, βρόχοι δὲ ἔκτενεῖς ἀπὸ τοῦ πρώτου κύκλου μέχρι τοῦ σμικροτάτου διαπλέκονται διαλείποντες ἀπ' ἀλλήλων 10 ὅσον οἱ κύκλοι. αἱ δὲ ἔριθοι δι' αὐτῶν βαδίζουσι τείνουσαι τοὺς κεχαλασμένους τῶν μίτων. ἀλλὰ καὶ μισθὸν ἄρουνται τοῦ ὑφαίνειν καὶ σιτοῦνται τὰς μνίας, ἐπειδὴν τοῖς ἱστοῖς ἐμπλακῶσιν, ὅθεν οὐδὲ τὴν θῆραν αὐτῶν παρῆλθεν ὁ ζωγράφος, ἢ μὲν γὰρ 15 ἔχεται τοῦ ποδός, ἢ δὲ ἄκρον τοῦ πτεροῦ, ἢ δὲ ἐσθίεται τῆς κεφαλῆς, ἀσπαίρουσι δὲ πειρώμενοι διαφυγεῖν ὅμως οὐ ταράττουσιν οὐδὲ διαλύουσι τὸν ἱστόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κθ'. Τοὺς μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπανέα καὶ εἰ 20 δὴ τις Ἴππομέδων καὶ Παρθενοπαῖος ἐνταῦθα, Ἀθηναῖοι θάψουσιν ἀγῶνα ἀράμενοι τὸν ὑπὲρ τῶν σωμάτων, Πολυνείκη δὲ τὸν Οἰδίποδος Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφῇ θάπτει νύκτωρ ἐκφοιτήσασα τοῦ τείχους καίτοι κεκηρυγμένον ἐπ' αὐτῷ μὴ θάπτειν αὐτόν, 25 μηδὲ ἐνοῦν τῇ γῆ, ἣν ἐδουλοῦτο. τὰ μὲν δὴ ἐν τῷ πεδίῳ νεκροὶ ἐπὶ νεκροῖς, καὶ ἵπποι, ὡς ἔπεσον, καὶ τὰ ὄπλα, ὡς ἀπερρώη τῶν ἀνδρῶν, λύθρου τε οὕτοσι πηλός, ᾧ φασὶ τὴν Ἐννὴ χαίρειν, ὑπὸ δὲ 432 τῷ τείχει τὰ μὲν τῶν ἄλλων λοχαγῶν σώματα με- 30

99 γάλοι τέ εἰσι καὶ ὑπερβεβληκότες ἀνθρώπων, Κα-
 πανεύς δὲ γίγαντι εἰκασται, πρὸς γὰρ τῷ μεγέθει
 βέβληται ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ ἐπιτύφεται. τὸν Πολυ-
 υείκη δὲ ἡ Ἀντιγόνη μέγαν καὶ κατ' ἐκείνους ὄντα
 5 καὶ ἀνήρηται [τὸν νεκρὸν] καὶ θάψει πρὸς τῷ τοῦ
 Ἐτεοκλέους σήματι διαλλάττει ἡγουμένη τοὺς ἀδελ-
 φούς, ὡς λοιπὸν ἐστὶ. τί φήσομεν, ὦ παῖ, τὴν
 σοφίαν τῆς γραφῆς; σελήνη μὲν γὰρ προσβάλλει 855
 φῶς οὕτω πιστὸν ὀφθαλμοῖς, μεστὴ δὲ ἐκπλήξεως
 10 ἢ κόρη θρηνεῖν ὤρηκε περιβάλλουσα τὸν ἀδελφὸν
 ἐρωμένους τοῖς πήχεσι, κρατεῖ δὲ ὅμως τοῦ θρήνου
 δεδοικυῖά που τὰ τῶν φυλάκων ὄτα, περιαιθερεῖν τε
 βουλομένη πάντα τὰ πέριξ ὅμως ἐς τὸν ἀδελφὸν
 βλέπει τὸ γόνυ ἐς γῆν κάμπτουσα. τὸ δὲ τῆς ῥοιᾶς
 15 ἔρνος αὐτοφυές, ὦ παῖ, λέγεται γὰρ δὴ κηπεῦσαι
 αὐτὸ Ἐρωῖας ἐπὶ τῷ τάφῳ, κἂν τοῦ καρποῦ σπά-
 σης, αἷμα ἐκδίδεται νῦν ἔτι. θαῦμα καὶ τὸ πῦρ τὸ
 ἐπὶ τοῖς ἐναγίσμασιν, οὐ γὰρ ξυμβάλλει ἑαυτῷ,
 οὐδὲ ξυγκεράννυσσι τὴν φλόγα, τὸ ἐντεῦθεν δὲ ἄλλην
 20 καὶ ἄλλην τρέπεται καὶ τὸ ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφου.

ΕΤΑΛΙΝΗ.

λ'. Ἡ πυρὰ καὶ τὰ ἐς αὐτὴν ἐσφαγμένα καὶ ὁ
 ἀποκείμενος ἐπὶ τῇ πυρᾷ μείζων ἢ ἀνθρώπου δόξα
 νεκρὸς ἢ γυνή τε ἢ σφοδρὸν οὕτω πήδημα ἐς τὸ
 πῦρ αἴρουσα ἐπὶ τοιοῖσδε, ὦ παῖ, γέγραπται· τὸν
 25 Καπανέα οἱ προσήκοντες θάπτουσιν ἐν τῷ Ἄργει,
 ἀπέθανε δὲ ἄρα ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπιβεβη-
 κῶς ἤδη τοῦ τείχους. ποιητῶν γὰρ που ἤκουσας,
 100 ὡς κομπάσας τι ἐς τὸν Δία κεραυνῷ ἐβλήθη καὶ
 πρὶν ἐς τὴν γῆν πεσεῖν, ἀπέθανεν, ὅτε δὴ καὶ οἱ
 30₂ λοχαγοὶ οἱ λοιποὶ ὑπὸ τῇ Καμείᾳ ἔπεσον. νικησάν-

των δ' Ἀθηναίων ταφῆναι σφᾶς πρόκειται ὁ Κα-
 πανεύς τὰ μὲν ἄλλα ἔχων ὥσπερ Τυδεὺς καὶ Ἴππο-
 μέδων καὶ οἱ ἄλλοι, τουτί δὲ ὑπὲρ πάντας λοχαγούς
 τε καὶ βασιλέας· Εὐάδην γὰρ ἡ γυνὴ ἀποθανεῖν ἐπ'
 αὐτῷ ὤρηκεν οὔτε ξίφος τι ἐπὶ τὴν δέξην ἔλκουσα 5
 οὔτε βρόχου τινὸς ἑαυτὴν ἀπαρτῶσα, οἷα ἠσπᾶσαντο
 γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἐς αὐτὸ τὸ πῦρ ἵεται
 οὕτω τὸν ἄνδρα ἔχειν ἡγούμενον, εἰ μὴ καὶ αὐτὴν
 ἔχοι. τὸ μὲν δὴ ἐντάφιον τῷ Καπανεῖ τοιοῦτον, ἡ
 γυνὴ δέ, καθάπερ οἱ ἐς τὰ ἱερά στεφάνους τε καὶ 10
 856 χρυσὸν ἐξασκοῦντες, ὡς φαιδρὰ θύοιτο καὶ ἐς χάριν
 τοῖς θεοῖς, οὕτως ἑαυτὴν στείλασα καὶ οὐδὲ ἔλει-
 νὸν βλέπουσα πηδᾷ ἐς τὸ πῦρ καλοῦσα, οἶμαι, τὸν
 ἄνδρα, καὶ γὰρ βοῶσθαι ἔοικεν, δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ
 τὴν κεφαλὴν ὑποσχεῖν τῷ σκηπτῷ ὑπὲρ τοῦ Καπα- 15
 νέως. οἱ δὲ Ἐρωῖτες ἑαυτῶν ποιούμενοι ταῦτα τὴν
 πυρὰν ἀπὸ τῶν λαμπαδίων ἄπτουσι καὶ τὸ πῦρ οὐ
 φασὶ χραίνεσθαι, ἀλλ' ἠδίονί τε καὶ καθαρωτέρῳ χρή-
 σεσθαι θάψαντες αὐτῷ τοὺς καλῶς χρῆσάμενους
 τῷ ἔρῳ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

λα'. Ἕλλην ἐν βαρβάροις, ἀνὴρ οὐκ ἐν ἀνδρά- 20
 σιν, [ἀπολωλὸσι καὶ τροφῶσιν] ἀττικῶς ἔχων μάλα 433
 τοῦ τριβωνος ἀγορεύει σοφόν, οἶμαι, τι, μεταποιῶν 101
 αὐτοὺς καὶ μεθιστᾶς τοῦ θρύπτεσθαι. Μῆδοι ταῦτα
 καὶ Βαβυλῶν μέση καὶ τὸ σημεῖον τὸ βασιλείον ὁ 25
 χρυσοῦς ἐπὶ τῆς πέλτης ἀετὸς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 τοῦ χρυσοῦ θρόνου στικτός, οἷον ταῶς. οὐκ ἀξιοῖ
 ἐπαινεῖσθαι ὁ ζωγράφος, εἰ τάραν καλῶς μεμιμηται
 καὶ καλάσιριν ἢ κἀνδυν ἢ θηρίων τερατώδεις μορ-
 φάς, οἷα ποικίλλουσι βάρβαροι, ἀλλ' ἐπαινείσθω 30

μὲν ἐπὶ τῶν χρυσῶν γράφων αὐτὸν εὐήτριον καὶ σώ-
ζοντα, ὃ ἠνάγκασται, καὶ, νῆ Δί', ἐπὶ τῶν τῶν εὐ-
νούχων εἶδει, καὶ ἡ αὐτὴ χρυσῆ ἔστω, δοκεῖ γὰρ
μὴ γεγράφθαι, γέγραπται γὰρ οἷα φηκοδομησθαι,
5 λιβανωτοῦ τε καὶ σμύρνης αἰσθανόμεθα, τὰς γὰρ
τῶν ἀέρων ἐλευθερίας οὕτω παραφθείρουσιν οἱ
βάρβαροι, καὶ δορυφόρος ἄλλος ἄλλω διαλεγέσθω
περὶ τοῦ Ἑλληνος, ἐκπληττόμενοι αὐτὸν κατὰ δὴ 857
τινα σύνεσιν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων. Θεμιστοκλέα
10 γὰρ, οἶμαι, ἀκούεις, τὸν τοῦ Νεοκλέους Ἀθήνηθεν
ἐς Βαβυλῶνα ἦκειν μετὰ τὴν Σαλαμίνα τὴν θείαν
ἀποροῦντα, ὅποι σωθήσεται ποτε τῆς Ἑλλάδος, καὶ
διαλέγεσθαι βασιλεῖ περὶ ὧν στρατηγούντος αὐτοῦ
ὁ Ξέρξης ἄνητο. ἐκπλήττει δὲ αὐτὸν οὐδὲν τῶν Μη-
15 δικῶν, ἀλλὰ τεθάρσηκεν οἷον καθεστῶς ἐπὶ τοῦ
λίθου, καὶ ἡ φωνὴ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἡμεδαποῦ τρόπου
μηδίξων ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐξεπόνησε γὰρ ἐκεῖ τοῦτο.
εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὄρα τοὺς ἀκούοντας, ὡς εὐξύνετον
ἐπισημαίνουσι τοῖς ὄμμασιν, ὄρα καὶ τὸν Θεμιστο-
20 κλέα τὴν μὲν τοῦ προσώπου στάσιν παραπλήσιον
τοῖς λέγουσι, πεπλανημένον δὲ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν
ἐννοιαν ὑπὸ τοῦ λέγειν, ὡς μετέμαθεν.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ.

102 λβ'. Ὁ μὲν χῶρος [Ἀρκαδία καὶ] τὸ κάλλιστον
Ἀρκαδίας καὶ ᾧ μάλιστα ὁ Ζεὺς χαίρει — Ὀλυμ-
25 πίαν αὐτὸ ὀνομάζομεν — ἄθλον δὲ οὕτω πάλης,
οὐδὲ τοῦ παλαίειν ἔρωσ, ἀλλ' ἔσται. Παλαίστρα γὰρ
ἡ Ἐρμού ἠβήσασα νῦν ἐν Ἀρκαδίᾳ πάλην εὔρηκε
καὶ ἡ γῆ χαίρει πως τῷ εὐρήματι, ἐπειδὴ σίδηρος
μὲν πολεμιστήριος ἐνσπονδὸς ἀποκίσεται τοῖς ἀν-
30 θρώποις, στάδια δὲ ἡδῶν στρατοπέδων δόξει καὶ

ἀγωνιοῦνται γυμνοί. τὰ μὲν δὴ παλαίσματα παιδία,
ταυτὴ γὰρ ἀγέρωχα σικιτῶ περὶ τὴν Παλαίστραν
ἄλλο ἐπ' ἄλλω ἐς αὐτὴν λυγίζοντα, εἴη δ' ἂν γη-
γενῆ, φησὶ γὰρ ὑπ' ἀνδρείας ἢ κόρη μῆτ' ἂν γη-
μασθῆαι τῷ ἐκούσῃ μῆτ' ἂν τεκεῖν. διαπέφυκε δὲ ἀπ' 5
ἄλλήλων τὰ παλαίσματα, κράτιστον γὰρ τὸ ξυνημ-
858 μένον τῇ πυγμῇ. τὸ δὲ εἶδος τῆς Παλαίστρας, εἰ
μὲν ἐφήβῳ εἰκάξοιτο, κόρη ἔσται, εἰ δὲ ἐς κόρην
λαμβάνοιτο, ἐφηβὸς δόξει, κόρη τε γὰρ ὄση μὴδ'
ἀναπλέκεσθαι ὄμμα τε ἀμφοτέρω τῷ ἦθει καὶ ὄφρὺς 10
οἷα καὶ ἐρώντων ὑπερορᾶν καὶ παλαιόντων, φησὶ
γὰρ πρὸς ἄμφω τὰ ἔθνη ἐρωῶσθαι, μαζῶν τε οὐδ'
ἂν παλαιόντα θυγεῖν τινά, τοσοῦτον αὐτῇ περιεῖναι
τῆς τέχνης. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ μαζοὶ μικρὰ τῆς ὀρμῆς
παραφαίνουσιν, ὥσπερ ἐν μειρακίῳ ἀπαλῶ, θῆλύ 15
τε ἐπαινεῖ οὐδέν, ὅθεν οὐδὲ λευκώλενος θέλει εἶναι, 434
οὐδὲ τὰς Ἀρναδάς ἐπαινεῖν ἔοικεν, ὅτι λευκαίνουσιν
ἑαυτὰς ἐν ταῖς σκιάς, ἀλλὰ τὸν Ἥλιον, ἅτε κοίλην
Ἀρκαδίαν οἰκοῦσα, αἰτεῖ χροῶμα, ὃ δ' οἷον ἄνθος
τι ἐπάγει αὐτῇ καὶ φοινίττει τὴν κόρην μετρία τῇ 20
σίδῃ. καθῆσθαι δέ, ᾧ παῖ, τὴν κόρην πάνσοφόν τι
τοῦ ζωγράφου, πλεῖσται γὰρ τοῖς καθημένοις αἰ-
σκιαὶ καὶ τὸ καθῆσθαι αὐτῇ ἱκανῶς εὐσχημον, πράτ-
τει δὲ τοῦτο καὶ ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας ἐν γυμνῷ τῷ
κόλπῳ. ἀσπάξεται δὲ πον τὸ φυτὸν τοῦτο ἡ Παλαί- 25
στρα, ἐπειδὴ πάλη τε ἀρήγει καὶ χαίρουσιν αὐτῷ
πάνν ἄνθρωποι.

Δ Ω Δ Ω Ν Η.

λγ'. Ἡ μὲν χρυσῆ πέλεια ἔτ' ἐπὶ τῆς θρονὸς ἐν 108
λογίοις ἢ σοφῇ καὶ χρησιμοί, οὓς ἐκ Διὸς ἀναφθέγ-
859 γεται, κεῖται δ' οὗτος ὁ πέλεικος, ὃν μεθῆκεν Ἑλλὸς 30

ὁ δρυτόμος, ἀφ' οὗ κατὰ Δωδώνην οἱ Ἕλλοι, στέμα-
 ματα δ' ἀνήπται τῆς δρυός, ἐπειδὴ, καθάπερ ὁ Πυ-
 θοῖ τρίπους, χρησμούς ἐκφέρει. φοιτᾷ δ' ὁ μὲν ἐρέ-
 σθαι τι αὐτήν, ὁ δὲ θῦσαι, καὶ χορὸς οὕτως ἐκ
 5 Ὀηβῶν περιεστᾶσι τὴν δρυὸν οἰκιοῦμενοι τὴν σοφίαν
 τοῦ δένδρου, οἶμαι δὲ καὶ τὴν χρυσῆν ὄρνιν ἐκεῖ
 παλευθῆναι. οἱ δ' ὑποφῆται τοῦ Διός, οὓς ἀνιπτό-
 ποδάς τε καὶ χαμαιεύνας ἔγνω Ὀμηρος, αὐτο-
 σχέδιοί τινές εἰσι καὶ οὐπω κατεσκευασμένοι τὸν
 10 βίον, φασὶ δὲ μὴδ' ἂν κατασκευάσασθαι, τὸν γὰρ
 Δία χαίρειν σφίσι, ἐπειδὴ ἀσπάζονται τὸ αὐτόθεν·
 ἱερεῖς γὰρ οὗτοι καὶ ὁ μὲν τοῦ ἐρέψαι κύριος, ὁ δὲ
 τοῦ κατεῦξασθαι, τὸν δὲ πόπανα χρῆ τάττειν, τὸν
 δὲ [ἐς] οὐλᾶς καὶ κανᾶ, ὁ δὲ θῦει τι, ὁ δ' οὐ παρή-
 15 σει ἐτέρῳ δεῖραι τὸ ἱερεῖον. ἐνταῦθα δὲ ἱέρειαι Δω-
 δωνίδες ἐν στρυφνῷ τε καὶ ἱερῷ τῷ εἶδει, εὐόκισσι
 γὰρ θυμιαμάτων τε ἀναπνεῖν καὶ σπουδῶν. καὶ τὸ
 χωρίον δὲ αὐτὸ θυῶδες, ὃ παῖ, γέγραπται καὶ
 ὀμφῆς μεστὸν χαλκῆ τε Ἠχώ ἐν αὐτῷ τετίμηται, ἦν,
 20 οἶμαι, ὁρᾶς ἐπιβάλλουσαν τὴν χεῖρα τῷ στόματι,
 ἐπειδὴ χαλκείον ἀνέκειτο τῷ Διὶ κατὰ Δωδώνην
 ἤχου ἕς πολὺ τῆς ἡμέρας καὶ μέχρι λάβοιτό τις
 αὐτοῦ, μὴ σιωπῶν.

ΩΡΑΙ.

104 λδ'. Τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς Ὀραις εἶναι τὰς τοῦ οὐ- 860
 25 ρανοῦ πύλας Ὀμήρω ἀφῶμεν εἰδέναι καὶ ἔχειν,
 εἰκὸς γὰρ πού αὐτὸν ξυγγενέσθαι ταῖς Ὀραις, ὅτε
 τὸν αἰθέρα ἔλαχε, τουτὶ δὲ τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ
 τῆς γραφῆς καὶ ἄλλω ξυμβαλεῖν ὁάδιον· αἱ γὰρ δὴ
 Ὀραι αὐτοῖς εἶδεσιν ἕς τὴν γῆν ἀφικόμεναι ξυνάπ-
 30 τουσὶ τὰς χεῖρας ἐναντὸν, οἶμαι, ἐλίττουσι καὶ ἢ

γῆ σοφῆ οὕσα εὐφορεῖ αὐταῖς τὰ ἐνιαυτοῦ πάντα.
 „μὴ πατεῖτε τὴν ὑάκινθον ἢ τὰ ῥόδα“ οὐκ ἐρῶ πρὸς
 τὰς ἡρινιάς, ὑπὸ γὰρ τοῦ πατεῖσθαι ἡδῖα φαίνεται
 καὶ αὐτῶν τι τῶν Ὀρῶν ἀναπνεῖ. „μὴ ἐμβαίνετε
 ἀπαλαῖς ταῖς ἀρούραις“ οὐκ ἐρῶ πρὸς τὰς χειμε- 5 435
 ρίους σφῶν, τὸ γὰρ πατεῖσθαι αὐτὰς ὑπὸ τῶν Ὀρῶν
 ποιήσει ἄσταχυν. αἱ ξανθαὶ δὲ αὐταὶ βαίνουσιν ἐπὶ
 τῆς τῶν ἀσταχύων κόμης, οὐ μὴν ὡς κλάσαι ἢ καμ-
 ψαι, ἀλλ' εἰσὶν οὕτω τι ἐλαφραὶ, ὡς μὴδὲ ἐπημύειν
 τι τῷ λήφ. χαίρειν ὑμῶν, ὃ ἄμπελοι, τὸ λαβέσθαι 10
 τῶν ὀπωρινῶν ἐθέλειν, ἐρᾶτε γὰρ πού τῶν Ὀρῶν,
 ὅτι ὑμᾶς ἐργάζονται καλὰς καὶ ἡδυοῖνους. ταυτὶ μὲν
 οὖν οἶον γεωργίαι τῆς γραφῆς, αὐταὶ δ' αἱ Ὀραι
 μάλα ἡδέϊαι καὶ δαιμονίου τέχνης. οἶον μὲν γὰρ
 αὐτῶν τὸ ἄδειν, οἷα δὲ ἢ δίνῃ τοῦ κύκλου καὶ τὸ 15
 κατόπιν ἡμῖν μηδεμιᾶς φαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ πάσας
 οἶον ἐρχεσθαι, βραχίων δὲ ἄνω καὶ ἐλευθερία ἀφέ-
 του κόμης καὶ παρειὰ θεομῆ ὑπὸ τοῦ δρόμου καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ συγχορεύοντες. τάχα τι καὶ μυθολογήσαι
 συγχοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ ζωγράφου, δοκεῖ γὰρ μοι 20
 χορευούσας ταῖς Ὀραις ἐντυχῶν σεισθῆναι ὑπ'
 αὐτῶν ἕς τὴν τέχνην ἴσως ἀνιττομένων τῶν θεῶν,
 ὅτι χρῆ σὺν ᾧρα γράφειν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ
ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

109
ed. J.

Μὴ ἀφαιρώμεθα τὰς τέχνας τὸ αἰεὶ σώζεσθαι 861
δυσαντίβλεπτον ἠγοούμενοι τὸ πρεσβύτερον, μὴδ'
εἰ τῶ τῶν παλαιότερων προείληπται τι, τοῦτο ζη-
λοῦν κατὰ δύναμιν φειδώμεθα σχήματι εὐπροπεῖ
5 τὸ ῥᾶθυμον ὑποκοριζόμενοι, ἀλλ' ἐπιβάλωμεν τῶ
φθάσαντι, τυχόντες γὰρ σκοποῦ ἀξίως λόγου πρά-
ξομεν, εἰ δέ πη καὶ σφαλῆναι ξυμβαίη, τὸ γοῦν
ἐπαινοῦντας φαίνεσθαι ζηλοῦν τὰ εὖ ἔχοντα ἑαντοῖς
δώσομεν. τί δὴ μοι ταυτὶ προανακέρουσαι; ἔσπου-
10 δασταί τις γραφικῆς ἔργων ἔκφρασις τῶμῶ ὁμωνύ-
μῳ τε καὶ μητροπάτορι λίαν ἀττικῶς τῆς γλώττης
ἔχουσα ξὺν ὧρα τε προηγμένη καὶ τόνῳ. ταύτης
κατ' ἴχνη χωρῆσαι θελήσαντες ἀνάγκην ἔσχομεν πρὸ
τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ περὶ ζωγραφίας τινὰ διελεῖν,
15 ὡς ἂν καὶ ὁ λόγος ἔχη τὴν οἰκίαν ὕλην ἐφαρμοτ-
τουσαν τοῖς ὑποκειμένοις. ζωγραφίας ἄριστον καὶ
οὐκ ἐπὶ σμικροῖς τὸ ἐπιτήδευμα, χρῆ γὰρ τὸν ὀρθῶς
προστατεύουσιν τῆς τέχνης φύσιν τε ἀνθρωπείαν
εὖ διεισκέφθαι καὶ ἱκανὸν εἶναι γνωματεύσαι ἡθῶν
20 ξύμβολα καὶ σιωπῶντων καὶ τί μὲν ἐν παρεῶν κατα-
στάσει, τί δὲ ἐν ὀφθαλμῶν κράσει, τί δὲ ἐν ὀφρύων
ἡθαι κείται καὶ ξυνελόντι εἰπεῖν, ὅποσα ἐς γνώμην
τείνει. τούτων δὲ ἱκανῶς ἔχων ξυναιρήσει πάντα καὶ 862

ἄριστα ὑποκρινεῖται ἢ χεῖρ τὸ οἰκεῖον ἐκάστου δράμα, 110
(καὶ) μεμηνότα εἰ τύχοι ἢ ὀργιζόμενον ἢ ἔννου ἢ
χαίροντα ἢ ὀρμητὴν ἢ ἐρωῶντα καὶ καθάπαξ τὸ ἀρ-
μόδιον ἐφ' ἐκάστῳ γράψαι. ἡδεῖα δὲ καὶ ἢ ἐν αὐτῶ
ἀπάτη καὶ οὐδὲν ὄνειδος φέρουσα, τὸ γὰρ τοῖς οὐκ 5
οὔσιν ὡς οὔσι προσεστάναι καὶ ἄγεσθαι ὑπ' αὐτῶν,
ὡς εἶναι νομίζειν, ἀφ' οὗ βλάβος οὐδὲν, πῶς οὐ
ψυχαγωγῆσαι ἱκανὸν καὶ αἰτίας ἐκτός; δοκοῦσι δέ
μοι παλαιοὶ τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες πολλὰ ὑπὲρ ξυμ-
μετρίας τῆς ἐν γραφικῇ γράψαι, οἷον νόμους τιθέν- 10
τες τῆς ἐκάστου τῶν μελῶν ἀναλογίας ὡς οὐκ ἐνὸν
τῆς κατ' ἐννοίαν κινήσεως ἐπιτυχεῖν ἄριστα μὴ ἔσω
τοῦ ἐκ φύσεως μέτρου τῆς ἀρμονίας ἠκούσης, τὸ
γὰρ ἐκφυλον καὶ ἔξω μέτρου οὐκ ἀποδέχεσθαι φύ-
σεως ὀρθῶς ἐχούσης κίνησιν. σκοποῦντι δὲ καὶ ξυγ- 15
γένειάν τινα πρὸς ποιητικὴν ἔχειν ἢ τέχνη εὐρίσκει-
ται καὶ κοινὴ τις ἀμφοῖν εἶναι φαντασία. θεῶν γὰρ
παρουσίαν οἱ ποιηταὶ ἐς τὴν ἑαυτῶν σιγητὴν ἐσα-
γονται καὶ πάντα, ὅσα ὄγκου καὶ σεμνότητος καὶ
ψυχαγωγίας ἔχεται, γραφικῇ τε ὁμοίως, ἢ λέγειν 20
οἱ ποιηταὶ ἔχουσι, ταῦτ' ἐν τῶ γράμματι σημαίνουσα.
καὶ τί χρῆ λέγειν περὶ τῶν ἀριζήλως εἰρημένων
πολλοῖς ἢ πλείονα λέγοντα δοκεῖν ἐς ἐγκώμια καθί-
στασθαι τοῦ πράγματος; ἀρετῆ γὰρ καὶ ταῦτα δει-
κνύει τὸ σπουδαζόμενον ἡμῖν, ὡς οὐκ ἀποβεβλή- 25
σεται πον, ἢ κομιδῇ σμικρὰ, γράμμασι γὰρ προσ-
τυχῶν χειρὸς ἀστείας, ἐν οἷς ἀρχαῖαι πράξεις οὐκ
ἀμούσως ἔχουσαι ἦσαν, οὐκ ἠξιώσα σιωπῇ παρελ-
θεῖν ταῦτα. ἀλλ' ἴν' ἡμῖν μὴ ἐφ' ἐνὸς τὸ γράμμα 6
προῖοι, ἔστω τις ὑποκείμενος, πρὸς ὃν χρῆ τὰ καθ' 30
863 ἕκαστα διαρθροῦν, ἴν' οὕτω καὶ ὁ λόγος τὸ ἀρμότ-
τον ἔχοι.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΕΝ ΣΚΥΡΩΙ.

111 α'. Ἡ κομῶσα τῇ σχοίνῳ ἠρωϊνῇ, ὁρᾷς γάρ
 που τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει στιφρᾶν τὸ εἶδος καὶ ἐσταλιμέ-
 νην κνανῶ, Σκῦρος, ὦ παῖ, νῆσος, ἣν ὁ θεὸς Σο-
 φοκλῆς ἀνεμώδεα καλεῖ. ἔστι δ' αὐτῇ καὶ πτόρφος
 5 ἑλαίας ἐν ταῖν χεροῖν καὶ ἀμπέλου κλήμα, ὃ δ' ὑπὸ
 τοῖς πρόποσι τοῦ ὄρους πύργος, παρθενεύονται ἐν-
 ταῦθα αἱ τοῦ Λυκομήδους κόραι ξὺν τῇ δοκούσῃ
 παρὰ Θετίδος ἦκειν, τὸ γὰρ τοι Μοιρῶν ἐπὶ τῷ
 παιδί δόγμα τοῦ πατρὸς Νηφείας ἢ Θετίς μαθοῦσα
 10 καὶ ὡς ἐπ' ἄμφω πεπωμένον αὐτῷ εἶη ἢ ξὺν ἀκλεῶς
 * ἢ εὐκλεῶ γενόμενον τάχιστα τελευτᾶν, ἀπόθετος
 αὐτῇ ὁ παῖς ξὺν ταῖς Λυκομήδους θυγατρᾶσιν ἐν
 Σκῦρῳ κρύπτεται κόρη μὲν εἶναι δοκῶν ταῖς ἄλλαις,
 15 μίαν δὲ αὐτῶν τὴν πρεσβυτάτην ξὺν ἀπορρήτῳ
 γνῶνς ἔρωτι, καὶ προιάν γε ἐς τόκου ὄραν ὁ χρόνος
 τὸν Πύργον ἐκδώσει. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα ταῦτα. λει-
 μῶν δὲ πρὸ τοῦ πύργου, ἐπιτήδειος γὰρ ὁ τόπος
 τῆς νήσου κόραις ἀνθέων ἀφθουίαν δοῦναι καὶ ὁρᾷς
 γε, ὡς ἄλλη ἀλλαχόσε ἀποσκίδνυται τὰ ἄνθη ἀπο-
 20 κείρουσαι. κάλλος μὲν οὖν ἀμήχανον ἀπασῶν, ἀλλ'
 αἱ μὲν ἀτεχνῶς ἐς θήλειαν ὄραν ἀποκλίνουσι βολαῖς
 τε ὀφθαλμῶν [ἀπαλὰ ἐμβλεπούσαις] καὶ παρειᾶς
 ἄνθει καὶ τῇ πρὸς ἕκαστα ὀρμῇ εὖ μάλα τὸ θῆλυ
 ἐλέγχουσαι, ἠδὲ δὲ ἢ ἀναχαιτίζουσα τὴν κόμην καὶ
 25 βλοσυρὰ σὺν ἀβρότῃ ἀντίκα μάλα διελεγχθήσεται
 τὴν φύσιν καὶ τὸ ξὺν ἀνάγκῃ ἐπίπλαστον ἐκδῦσα
 τὸν Ἀχιλλεῖα ἐκδείξει· λόγον γὰρ ἐς τοὺς Ἑλληνας
 ἐμπεσόντος τοῦ τῆς Θετίδος ἀπορρήτου στέλλεται
 Διομήδης ξὺν Ὀδυσσεῖ ἐπὶ τὴν Σκῦρον διελέγξον-
 112 30 τες, ὅπῃ ταῦτα ἔχει. ὁρᾷς δὲ ἄμφω τὸν μὲν καὶ

βεβυθισμένον τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκτίνα διὰ πα-
 νουργίαν, οἶμαι, καὶ τὸ διαθρεῖν τι ἀεὶ, ὃ δὲ τοῦ
 Τυδέως ἔμφρων μὲν, ἔτοιμος δὲ τὴν γνώμην καὶ τὸ
 864 δραστήριον προτείνων. κατόπιν δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τῇ
 σάλπιγγι σημαίνων τί δὴ βούλεται, καὶ τί τὸ ἦθος 5
 τῆς γραφῆς; σοφὸς ὢν Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκανὸς τῶν
 ἀδήλων θηρατῆς πρὸς τὸν τῶν θηρωμένων ἔλεγχον
 μηχανᾶται τὰ νῦν· ῥίψας γὰρ ἐς τὸν λειμῶνα ταλά-
 ρους τε καὶ ὄσα παισὶ κόραις ἐς παιδίαν εὐπρεπῆ,
 καὶ πανοπλίαν, αἱ μὲν οὖν Λυκομήδους ἐς τὸ οἰκεῖον 10
 χωροῦσιν, ὃ δὲ τοῦ Πηλέως ταλάροις μὲν καὶ κερκίσι
 χαίρειν λέγει παραλιπὼν αὐτὰ ταῖς κόραις ἦδη, ἐς
 δὲ τὴν πανοπλίαν ὀρμήσας γυμνοῦται τε τὸ ἐντεῦ-
 θεν —

[β'.] Ὁ δὲ Πύργος οὐκ ἄγροικος ἔτι, οὐδ' ἐν 15
 αὐχμῷ σφριγῶν, οἷα βουκόλων νεανιεύματα, ἀλλ'
 ἦδη στρατιώτης. ἔστι μὲν γὰρ ἀκοντίᾳ ἐπερείσας
 ἑαυτὸν καὶ ἀποβλέπων ἐς τὴν ναῦν, ἐσθῆς δὲ αὐτῷ
 φοινικίς ἐξ ὤμου ἄκρου ἐς τὴν ἀριστερὰν ἀνειλημ-
 μένη χεῖρα καὶ λευκὸς ὑπὲρ γόνυ χιτῶν, τὸ δὲ ὄμμα 20
 αὐτῷ γοργὸν μὲν, οὐκ ἐν ὀρμῇ δέ, ἀλλ' ἐν ἀναβο-
 λαῖς ἔτι τῷ ἀσχάλλειν τῇ τριβῇ καὶ ἀνατυποῖ τι ἢ
 γνώμη τῶν ἐν Ἰλίῳ μικρὸν ὕστερον. ἢ κόμη νῦν
 μὲν ἡσυχάζουτος ἐπικρέμαται τῷ μετώπῳ, ὀρμήσαν-
 τος δὲ ἀτακτῆσει συναπονεύουσα ταῖς τοῦ θυμοῦ 25
 κινήσεσιν. αἱ δὲ ἀνασκιρτῶσαι ἄνετου αἴγες καὶ τὰ
 ἀτακτοῦντα βουκόλια καὶ ἢ ἐν μέσοις ἐρριμμένη κο-
 7 ρύνη σὺν καλαύροπι τοιοῦδε, ὦ παῖ, λόγου ἔχεται·
 ἀχθόμενος τῇ μητρὶ καὶ τῷ πάππῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ 113
 ἔδρας, ἐπειδὴ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τεθνεῶτι δεισαντες περὶ 30
 τῷ παιδί ἀπώμοτον ἐποίησαντο τὴν τοῦ Πύργου
 ἐξοδον, αἰπολίοις τε καὶ βουσίην ἑαυτὸν ἐφίστησιν

ἀπαυχευίζων τοὺς ἀτιμάζοντας τὴν ἀγέλην ταύρους,
οἳ δὴ πρὸς τῷ ἐν δεξιᾷ ἐνδείκνυνται ὄρει. λογίου⁸⁶⁵
δὲ ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐμπεσόντος, ὡς οὐκ ἄλλω τῷ
ἄλωτος ἔσοιτο ἢ Τροία πλὴν τοῖς Αἰακίδαϊς, στέλ-
15 λεται ὁ Φοῖνιξ ἐς τὴν Σκυῖρου ἀνάξων τὸν παῖδα,
καὶ καθορμισάμενος ἐντυγχάνει οἱ οὐκ εἰδότε οὐκ
εἰδῶς πλὴν ὅσα τὸ ἄβρον τε καὶ ἄδρον τοῦ εἶδους
ὑπεδείκνυ αὐτὸν Ἀχιλλέως εἶναι παῖδα. κἀντεῦθεν
γυνωρίσας, ὃς εἶη, ἔκπυστος γίγνεται τῷ τε Λυκο-
10 μῆδει καὶ τῇ Αἰθιδαιείᾳ. ταῦθ' ἢ τέχνη βραχεῖ τούτῳ
γράμματι ἀναδιδάσκειν ἡμᾶς ἐθέλει, γέγραπται δὲ
ὡς καὶ ποιηταῖς ῥῶδην παρασχεῖν.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

β'. Καθήρηται ὁ Φοῦξ, βλέπει γοῦν ἀπολωλὸς
ἤδη διὰ ξύνεσιν ὧν πείσεται, καὶ ὕστατα δὴ αὐλή-
15 σαι πεπίστευκεν οὐκ ἐς καιρὸν ἐς τὸν τῆς Αἰητοῦς
θρασυνάμενος, ἔρριπται τε αὐτῷ ὁ αὐλὸς ἄτιμος
μὴ αὐλεῖν ἔτι, ὡς καὶ νῦν ἀπάδων ἐλήλεγται, καὶ
παρέστηκε μὲν τῇ πίτνι, ἀφ' ἧς κρεμασθήσεσθαι
οἶδε ταύτην ἑαυτοῦ καταδικασάμενος δίκην ἄσχος
20 δεδάσθαι. ὑποβλέπει δὲ ἐς τὸν βάρβαρον τούτου
τὴν ἀκμὴν τῆς μαχαίρας παρακονώμενου ἐς αὐτόν,
ὄρα γάρ που, ὡς αἱ μὲν χεῖρες ἐς τὴν ἀκόνην
αὐτῷ καὶ τὸν σίδηρον, ἀναβλέπει δὲ ἐς τὸν Μαρ-
σῦαν γλαυκισῶν τὸ ὄφθαλμῶ καὶ κόμην τινὰ διανι-
25 στάς ἀγρίαν τε καὶ ἀνυμῶσαν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παρεῖās
ἔρευθος φουῶντος, οἶμαι, καὶ ἢ ὄφρυς δὲ ὑπέρκει-
114 ται τοῦ ὄμματος ἐς αὐγὴν ξυνηγμένη καὶ διδοῦσά
τι τῷ θυμῷ ἦθος, ἀλλὰ καὶ σέσηρεν ἄγριόν τι ὑπὸ
τῶν μελλόντων αὐτῷ δρασθαι καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε
30 χαίρων εἴτε καὶ ἀνοιδούσης ἐς τὴν σφαγὴν τῆς γυνώ-

μης. ὁ δὲ Ἀπόλλων γέγραπται διαναπαύων ἑαυτὸν
ἐπὶ πέτρας τινός, ἢ λύρα δὲ ἐν ἀριστερᾷ κειμένη
ἔτι πλήττεται ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς λαϊᾶς ἐμπιπτούσης
ἠρεμαίως καὶ οἶον νῆ Δί' ἀταλλούσης. ὄρα δὲ καὶ
ῥάδνυμον τὸ τοῦ θεοῦ εἶδος καὶ μειδίαμα ἐπανθοῦν⁵
τῷ προσώπῳ, ἢ τε χεῖρ ἢ δεξιὰ ἐπίκειται τῷ κόλπῳ,
866 πρῶτως ξυνέχουσα τὸ πλήκτρον, καταρραθυμουμένη
ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν νίκην χαίροντος. αὐτοῦ καὶ ὁ ποτα-
μὸς τοῦ Μαρσύα τὴν ἐπωνυμίαν ἀμείψων. ὄρα μοι
καὶ τὴν τῶν Σατύρων ἀγέλην, οἳα θρηνοῦντες τὸν¹⁰
Μαρσύαν γεγράφεται, ὡς ἐπιφαίνοντες τὸ ἀγέρω-
χον καὶ ἀνεσκιρτηγὸς ξὺν τῷ ἀνιάσθαι.

ΚΤΝΗΓΕΤΑΙ.

γ'. Τί δ' οὐκ ἂν εἴποις περὶ τούτων, οὐς ἄγει¹⁵
μὲν ἀπὸ θήρας ἢ γραφῆ, πηγὴν δ' αὐτοῖς ἀναδί-
δωσιν ἀκραιφνῆ ποτίμου τε καὶ διαγροῦς νόματος;
ὄρα δὲ που καὶ τὸ περὶ τὴν πηγὴν ἄλσος φύσεως
ἔργον, οἶμαι, τῆς σοφῆς ἱκανὴ γὰρ πάντα, ὅσα
βούλεται, καὶ δεῖται τέχνης οὐδέν, ἢ γε καὶ τέχναις
αὐταῖς ἀρχὴ καθέστηκε. τί γὰρ ἐνδεῖ πρὸς τὴν τῆς
σκιάς παρασκευήν; αἰδὼ μὲν αἱ ἡμερίδες ἄγρια ἀνερ-
20 8 πύσασαι ξυμβεβλήκασιν τοὺς τῶν κλημάτων κορυμ-
βους ἄλλον ἄλλω συνδέουσιν τῶν δένδρων, σμίλαξ
δὲ αὐτῆ καὶ κίττος ὁμοῦ τε καὶ καθ' ἐν διασχόντες
πυκνὸν τινα τούτου καὶ ἠδία τέχνης ὄροφον ἡμῖν
παρέχουσιν. ὁ δὲ τῶν ἀηδόνων χορὸς καὶ τὰ τῶν²⁵ 115
ἄλλων ὀρνέων μονσεῖα σαφῶς ἡμῖν τὰ τοῦ μελιχρο-
τάτου Σοφοκλέους ἐπὶ γλωτταν ἄγει

πυκνόπτεροι δ'

εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες,
εἰπόντος. ἀλλ' ὄγε τῶν θηρευτῶν ὄμιλος ἠδεῖς μὲν³⁰

καὶ στιφοροὶ καὶ πνέοντες ἔτι τὸν ἐν τῇ θήρᾳ θυμὸν,
 ἄλλος δὲ ἄλλο τι πράττοντες διαναπαύουσι σφᾶς
 αὐτούς. οἶον, ὧ θεοί, καὶ ὡς ἡδὺ τὸ σαφὲς τῆς
 τέχνης, καὶ ὡς ἔστιν ὄραν τὴν ἐκάστου τύχην. στι-
 5 βας μὲν αὐτοσχέδιος αὐτῆ δικτύων, οἶμαι, ξυγκει-
 μένη δέχεται τοὺς ἄρχοντας, καλὸν εἰπεῖν, τῆς θή-
 ρας, καὶ πέντε μὲν οὗτοι, ὄρας δὲ τὸν μεσαιτάτου
 αὐτῶν, ὡς διεγείρας ἑαυτὸν ἔστραπται πρὸς τοὺς
 10 ἄφηγούμενος καὶ τὸ καταβαλεῖν θάτερον τῶν θηρίων⁸⁶⁷
 πρῶτος, ἃ δὴ τῶν θρωῶν ἐξήρηται δικτύοις ἔλαφος,
 οἶμαι, καὶ σὺς ἐγκείμενα. ἢ γὰρ οὐκ ἐπῆρθαί σοι
 δοκεῖ καὶ χαίρειν τῷ ἔργῳ; οἱ δ' ἄτενὲς μὲν ὄρωσιν
 ἐς αὐτὸν ἀφηγούμενον, ἄτερος δὲ σφῶν ἐναποκλίνας
 15 ἑαυτὸν τῇ στιβάδι διαναπαύει πού καὶ αὐτὸς τάχα
 ἀναγράφων τι τῆς θήρας οἰκείου ἔργον. θάτερον δὲ
 τοῦ ξυσσιτίου κέρας ὁ μὲν πρὸς τῷ μεσαιτάτῳ κύλι-
 κος ἡμιδεοῦς ἐν θατέρᾳ ταῖν χεροῖν οὔσης τὴν δεξιᾶν
 ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς περιεγαγὼν τὴν Ἄγροτέραν
 20 ἄδειν μοι δοκεῖ, ὁ δὲ ἐς τὸν διάκονον ὄρων σοβεῖν
 κελεύει τὴν κύλικα. σοφός τε ὁ ζωγράφος καὶ ἀκρι-
 βής τὴν χεῖρα ἀνασκοποῦντι γὰρ πάντα παραλέλει-
 πται οὐδὲ τῶν ὀπαίων οὐδέν· ὅδε μὲν γὰρ τρύφος
 δένδρου κατεληφώς κάθηται ἐνεσκενασμένος, ὡς
 25 εἶχεν ἐν τῷ περὶ τὴν θήραν δρόμῳ, καὶ πῆρας
 ἐνημμένης αὐτῷ δειπνῶν, θυεῖν δὲ κυνῶν ὁ μὲν
 116 ἐκτείνας ἑαυτὸν πρὸ αὐτοῦ ἐσθίει, ὁ δὲ τοῖς ὀπι-
 σθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέσπην ἐνδεχόμενος τὰ
 ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα, ὁ δὲ πῦρ ἀνάψας καὶ
 30 ἐνθεῖς τῶν σκευῶν, ὅσα πρὸς τοῦτο χρηστά, τὰ
 πρὸς τὴν δαῖτα ἄφθονα παρέχει σφίσι μάλα ἐπι-
 σπέρχων αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀσκός τε οὗτος εἰκῆ ἔρρι-

πται ποτὸν ἀπαντλεῖν τῷ βουλομένῳ θυεῖν τε θερα-
 πόντων ὁ μὲν δαιτρός, οἶμαι, μοίρας τέμνειν φησὶ
 τῆς ἰσαίας ἐπιμελούμενος ἐν τῷ ἀποτέμνειν, ὁ δ'
 ὑπέχει τὸ ὑποδεχόμενον τὰς μοίρας ἰσας πού ἀπαι-
 τῶν εἶναι. τὸ γὰρ ἐν θήρᾳ κατὰ γε τοῦτο διαλλάττον⁵
 ἐς τύχην οὐδέν.

ΗΡΑΚΛΗΣ Η ΑΧΕΛΩΙΟΣ.

δ'. Ζητεῖς ἴσως, τίς ἢ κοινωνία δράκοντός τε,
 ὃς ἐνταῦθα πολὺς ἀνέστηκεν ἐγείρας τὸν ἀρχένα
 κατὰ νῶτα δαφουινὸς καὶ γένεια καθιεῖς ὑπ'
 ὄρθῃ καὶ προιονοτῇ τῇ λοφιᾷ βλέπων τε δεινῶς δε-
 868 δορκὸς καὶ ἱκανὸν ἐς ἐκπληξιν ἀγαγεῖν, ταύρου τε,
 [ἵππου] ὃς ὑπὸ τοσαύτῃ κεραιᾷ γυρώσας τὸν ἀρχένα
 καὶ διασκάπτων τὴν ἐν ποσὶ γῆν ὡς ἐς ἐμβολὴν
 ἔεται καὶ ἀνδρὸς τούτου ἡμίδηρος, βούρρωρα μὲν
 γὰρ αὐτῷ πρόσωπα καὶ γενειᾶς ἀμφιλαφῆς πηγαί¹⁵
 τε ναμάτων ἐκπλημμυροῦσαι τοῦ γενείου, τό τε
 συνερρηγκὸς ὡς ἐς θέαν πλῆθος, καὶ ἢ ἐν μέσοις
 κόρη νύμφη τις, οἶμαι, τουτὶ γὰρ χρὴ νοεῖν τῷ
 ἀμφ' αὐτὴν κόσμῳ, καὶ γέρον οὗτος ἐν ἀθύμῳ τῷ
 εἶδει νεανίας τε ἐκδυόμενος λεοντῆς καὶ ῥόπαλον^{20 9}
 ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων ἠρωῖνῃ τέ τις αὐτῆ στιφορὰ καὶ
 πρὸς λόγου τῷ μύθῳ τῆς Ἀρκάδιον τροφῆς φηγῶ
 ἐστεμμένη Καλυδῶν, οἶμαι, ταῦτα. τίς δὲ ὁ τῆς
 γραφῆς λόγος; Ἀχελῷος ὁ ποταμός, ὧ παῖ, Δηια-
 117 νεύρας τῆς Οἰνέως ἐρῶν τὸν γάμον σπεύδει καὶ²⁵
 Πειθῶ μὲν ἄπεστι τῶν θρωμένων, ἄλλος δὲ ἄλλοτε
 δοκῶν ὑπὸ τοῖς ὄρωμένοις εἶδεσιν ἐκπλήξειν ἡγεῖται
 τὸν Οἰνέα. τοῦτον γὰρ εἶναι γίνωσκε τὸν ἐν τῇ
 γραφῇ, κατηφῆ [δὲ] ἐπὶ τῇ παιδί [Δηιανεύρα] ἀθύ-
 μως τὸν μνηστῆρα ὀρώσῃ. γέγραπται γὰρ οὐκ αἰδοῖ³⁰

τὴν παρεῖαν ἐξανθοῦσα, ἀλλὰ περιδεῆς οἷα πείσεται
 τῷ παρὰ φύσιν τῆς συζυγίας. ἀλλ' ὁ μὲν γενναῖος
 Ἡρακλῆς ὁδοῦ πάρεργον φασὶν ἐκουσίως ὑψί-
 σταται τοῦ ἄθλου. καὶ τὰ μὲν ἐν ἀναβολαῖς ταῦτα,
 5 ἰδοὺ δὲ καὶ ὡς ξυνεστήκασιν ἤδη, καὶ ὅσα μὲν ἐν 869
 ἀρχαῖς τῆς διαμάχης, θεοῦ τε καὶ ἀτρέπτου ἦρωος
 ὑπονοεῖσθω, τὸ δ' αὖ τέλος ὁ μὲν ἐς βούνηρων
 ἀναμορφώσας ἑαυτὸν ὁ ποταμὸς ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα
 ὄρηκεν, ὁ δὲ τῇ λαῖᾳ τοῦ δεξιῦ λαβόμενος κέρως
 10 θάτερον τῷ ῥοπάλῳ τῶν κροτάφων ἐκπρεμνίζει,
 κἀντεῦθεν ὁ μὲν αἷματος ἤδη μᾶλλον ἢ νάματος
 ἀφίησι κρουνοὺς ἀπαγορεύων, ὁ δὲ Ἡρακλῆς γανύ-
 μενος τῷ ἔργῳ ἐς τὴν Δηϊάνειραν ὄρᾳ καὶ τὸ μὲν
 ῥόπαλον αὐτῷ ἐς γῆν ἐρριπται, προτείνει δὲ αὐτῇ
 15 τὸ τοῦ Ἀχελφῶν κέρως οἶον ἔδνον τοῦ γάμου.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΣΠΑΡΓΑΝΟΙΣ.

ε'. Ἀθύρεις, Ἡράκλεις, ἀθύρεις καὶ γελᾶς ἤδη
 τὸν ἄθλου ἐν σπαργάνοις ᾶν καὶ ταῦτα, καὶ τοὺς
 ἐξ Ἥρας δράκοντας ἐκάτερον ἐκατέρᾳ χειρὶ ἀπολα-
 βῶν οὐδὲν ἐπιστρέφη τῆς μητρὸς ἐκφρονος παρεστῶ-
 20 σης καὶ περιδεοῦς, ἀλλ' οἱ μὲν ἤδη παρῆνται μη-
 κύναντες ἐς γῆν τοὺς ὀλοκούς καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπι-
 κλίναντες ταῖς τοῦ νηπίου χερσὶν ὑποφαινούσας τι
 καὶ τῶν ὀδόντων· ἀρχαροὶ δὲ οὗτοι καὶ ἰώδεις
 118 λοφιαί τε αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐς θάτερα ἐπι-
 25 κρεμεῖς καὶ τὰ ὄμματα οὐ δεδορκότα ἢ τε φολῖς οὐκ
 ἐξανθοῦσα χρυσῶ καὶ φοίνικι ἔτι, οὐδὲ πρὸς τὰς
 τῆς κινήσεως τροπὰς ὑπανγάζουσα, ἀλλ' ὑπαγῶρος
 καὶ ἐν τῷ διαφοινῷ πελιδνός. τὸ δὲ τῆς Ἀλκμήνης
 εἶδος ἀνασκοποῦντι ἀναφέρειν μὲν [ἀπὸ] τῆς πρώ-
 30 τῆς ἐκπλήξεως δοκεῖ, ἀπιστεῖ δὲ νῦν οἷς ἤδη ὄρᾳ,

ἢ δ' ἐκπληξίς αὐτὴν οὐδὲ λεχῶ κείσθαι ξυνεχώρη-
 σεν· ὄρᾳς γάρ που, ὡς ἄβλαυτος καὶ μονοχίτων
 ἀναπηδήσασα τῆς εὐνῆς ξὺν ἀτάκτῳ τῇ κόμῃ τὰς
 χεῖρας ἐκπετάσασα βοᾷ, θεράπαιναί τε, ὅσαι παρῆ-
 σαν τικτούση, ἐκπλαγείσαι ἄλλη ἄλλο τι προσδιαλέ- 5
 γονται τῇ πλησίον. οἱ δὲ ἐν ὄπλοις οὗτοι καὶ ὁ
 γυμνῷ τῷ ξίφει ἔτοιμος οἱ μὲν Θεβαίων ἐκκριτοὶ
 βοηθοῦντες Ἀμφιτρύωνι, ὁ δ' ὑπὸ τὴν πρώτην
 ἀγγελίαν σπασάμενος τὸ ξίφος ἐς ἄμυναν ὁμοῦ ἐπέ-
 στη τοῖς δραμένοις, καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε ἐκπέπληγεν, 10
 870 εἴτε χαίρει λοιπόν· ἢ μὲν γὰρ χεῖρ ἔτ' ἐν τῷ ἔτοιμῳ,
 ἢ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἔννοια χαλινὰ τῇ χειρὶ ἐφίστη-
 σιν, οὐδὲ ἔχοντος, ὅ τι καὶ ἀμύνατο, καὶ χρησιμοῦ
 προμηθείας δεόμενα τὰ παρόντα ὄρῶντος. ταῦτά
 τοι καὶ ᾧδὲ πλησίον ὁ Τειρεσίας θεσπίζων, οἶμαι, 15
 ὀπόσος ὁ νῦν ἐν σπαργάνοις ἔσται, γέγραπται δὲ
 ἐνθεος καὶ μαντικὸν ἐπασθμαίνων. γέγραπται καὶ
 ἢ νυξ ἐν εἶδει, ἐν ἣ ταῦτα, λαμπαδίῳ καταλάμπουσα
 ἑαυτήν, ὡς μὴ ἀμάρτυρος τοῦ παιδὸς ὁ ἄθλος
 γένηται. 20

ΟΡΦΕΥΣ.

ε'. Ὀρφέα τὸν τῆς Μούσης θέλξει τῇ μουσικῇ 10
 καὶ τὰ μὴ μετέχοντα λόγου λογοποιοί φασὶ πάντες,
 λέγει δὲ καὶ ὁ ξωγράφος· λέων τε οὐκ καὶ σῦς αὐτῷ 25 119
 πλησίον ἀκροαταὶ τοῦ Ὀρφέως καὶ ἔλαφος καὶ λα-
 γῶς οὐκ ἀποπηθῶντες τῆς ὀρμῆς τοῦ λέοντος καὶ
 ὅσοις ἐν θήρᾳ δεινός ὁ θῆρ, ξυναγελάζονται αὐτῷ
 ῥαθύμῳ νῦν ῥάθυμοι. σὺ δὲ μηδὲ τοὺς ὄρνιθας
 ἀργῶς ἴδης, μὴ τοὺς μουσικοὺς μόνον, οἷς ἐνευστο- 30
 μεῖν τοῖς ἄλσεσιν ἔθος, ἀλλ' ὄρα μοι καὶ τὸν κρα-
 γέτην κολοιοὺν καὶ τὴν λακέρυζαν αὐτὴν καὶ

τὸν τοῦ Διὸς ἀετὸν. ὁ μὲν, ὁπόσος ἄμφω τὰ πτέρυγε
 ταλαντεύσας ἐξ ἑαυτοῦ ἀτενὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει,
 οὐδ' ἐπιστρεφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον οὔτος,
 οἱ δὲ ξυγκλείσαντες τὰς γένυς ὄλοι εἰσὶ τοῦ θεί-
 5 γοντος, λύκοι τε οὗτοι καὶ ἄρνες ἀναμίξ, ἣ τεθη-
 πότες. νεανιεύεται δέ τι καὶ μεῖζον ὁ ζωγράφος
 δένδρα γὰρ ἀνασπάσας τῶν ῥιζῶν ἀκροατὰς ἄγει
 ταῦτα τῷ Ὀρφεὶ καὶ περιήσθησιν αὐτῷ. πεύκη τε
 οὖν καὶ κυπάριστος καὶ κληθρὸς καὶ αἰγίριος αὐτῆ
 10 καὶ ὅσα ἄλλα δένδρα ξυμβalόντα τοὺς πτόρθους
 οἶον χεῖρας περὶ τὸν Ὀρφέα ἔστηκε καὶ τὸ θέατρον
 αὐτῷ ξυγκλείουσιν οὐ δεηθέντα τέχνης, ἔν' οἱ τε⁸⁷¹
 ὄρνιθες ἐπ' αὐτῶν καθέξονται καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ σιῶ
 μουσουρογίῃ. ὁ δὲ κάθηται ἀρτίχρονον μὲν ἐκβάλλων
 15 λουλον ἐπιρρέοντα τῇ παρειᾷ, τιάραν δὲ χρυσαυγῆ
 ἐπὶ κεφαλῆς αἰωρῶν τό τε ὄμμα αὐτῷ ξὺν ἀβρότητι
 ἐνεργὸν καὶ ἔνθεον ἀεὶ τῆς γνώμης ἐς θεολογίαν
 τεινούσης. τάχα δέ τι καὶ νῦν ἄδει καὶ (ἦρται) ἡ
 ὄφρυς οἶον ἀποσημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν ἁσμάτων
 20 ἔσθῃς τε αὐτῷ μετανθοῦσα πρὸς τὰς τῶν κινήσεων
 τροπὰς, καὶ τοῖν ποδοῖν ὁ μὲν λαιὸς ἀπερείδων ἐς
 τὴν γῆν ἀνέχει τὴν κιδάραν ὑπὲρ μηροῦ κειμένην,
 ὁ δεξιὸς δὲ ἀναβάλλεται τὸν ἑνθμὸν ἐπικροτῶν
 120 τοῦδαφος τῷ πεδίλῳ, αἱ χεῖρες δὲ ἡ μὲν δεξιὰ ξυνέ-
 25 χουσα ἀπὸξ τὸ πληκτρον ἐπιτέταται τοῖς φθόγγοις
 ἐκκειμένῳ τῷ ἀγκῶνι καὶ καρπῷ ἔσω νεύοντι, ἡ
 λαιὰ δὲ ὀρθοῖς πλήττει τοῖς δακτύλοις τοὺς μίτους.
 ἀλλ' ἔσται τις ἀλογία κατὰ σοῦ, ὃ Ὀρφεῦ, καὶ νῦν
 μὲν θηρία θέλγεις καὶ δένδρα, θοράτταις δὲ γυναιξίν
 30 ἐκμελῆς δόξεις καὶ διασπάζονται σῶμα, ᾧ καὶ
 θηρία φθεγγομένῳ εὐμενεῖς ἀκοὰς παρέσχευ.

ΜΗΔΕΙΑ ΕΝ ΚΟΛΧΟΙΣ.

ζ'. Τίς ἡ βλοσυρὸν μὲν ἐπισκύνειον ὑπὲρ ὀφθαλ-
 μῶν αἰρουσα, τὴν δὲ ὄφρυν ἐννοίας μεστὴ καὶ
 ἱεροπρεπὴς τὴν κόμην τό τε ὄμμα οὐκ οἶδ' εἴτε ἐρω-
 τικόν ἤδη, εἴτε τι ἔνθεον ὑποφαίνουσα, αὐτὴν τε
 5 ἄρρητον ἐκδεικνύσα τοῦ προσώπου τὴν θεάν; τουτὶ
 δὴ τὸ τῶν Ἠλιάδων γνώρισμα· Μήδειαν, οἶμαι,
 χρὴ νοεῖν τὴν Αἰήτου. ἐνορμισάμενος γὰρ τῷ Φάσιδι
 ὁ τοῦ Ἰάσονος στόλος, ὅτε τὸ χρυσοῦν μετῆι δέρας,
 καὶ ἐς τὴν τοῦ Αἰήτου παρελθὼν πόλιν ἐρᾷ ἡ κόρη
 τοῦ ξένου λογισμὸς τε ὑπείσιν αὐτὴν ἀήθης, καὶ
 10 ὃ τι μὲν πέπονθεν, οὐκ οἶδεν, ἀτακτεῖ δὲ τὰς ἐννοίας
 καὶ τῇ ψυχῇ ἀλύει. ἔσταλται δὲ οὐκ ἐνεργὸς νῦν,
 οὐδὲ ἐν ξυνουσίᾳ τῶν κραιπτόνων, ἀλλ' ὡς καὶ
 πολλοῖς ὄραν. τὸ δὲ τοῦ Ἰάσονος εἶδος ἀβρόν μὲν,
 οὐ μὴν ἔξω τοῦ ἐρρῶσθαι ὄμμα τε αὐτῷ χαροπὸν
 15 μὲν ὑπόκειται τῷ τῆς ὄφρυος ἦθει φρονούσης τε
 καὶ παντὸς ὑπεραιρούσης τοῦ ἀντιξίου, λούλῳ τε
 872 ἤδη βρούει καθέροντι καὶ ἡ κόμη ξανθὴ ἐπισαλεύει
 τῷ μετώπῳ, τὰ δέ γε τῆς στολῆς λευκὸν χιτῶνα
 ἔξωσται λεοντῆν ἐξηροτημένος καὶ κρηπίδα ἐνήπται,²⁰
 ἀκοντίῳ τε ἐπερείσας ἑαυτὸν ἔστηκε, τό τε ἦθος τοῦ
 11 προσώπου οἶον μῆτε ὑπερφρονεῖν, αἰδεῖται γάρ,
 121 μῆτε ὑποκείσθαι, θαρρεῖ γὰρ τὸν ἄθλον. Ἔρωσ δὲ
 ἑαυτοῦ ποιεῖται ταῦτα καὶ τῷ τόξῳ ἐπερείσας ἑαυ-
 τὸν ἐναλλάξ τῷ πόδε ἴστησι τὸ λαμπάδιον ἐς τὴν
 25 γῆν τρέψας, ἐπειδὴ ἐν ἀναβολαῖς ἔτι τὰ τοῦ ἔρωτος.

ΑΘΡΟΝΤΕΣ.

η'. Οἱ ἐν Διὸς αὐλῇ ἀθύροντες Ἔρωσ, οἶμαι,
 καὶ Γανυμήδης, εἰ τι χρὴ τὸν μὲν τῇ τιάρᾳ νοεῖν,

τὸν δ' ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ τῶν πτερῶν ἐς ἐπίγνωσιν
 ἄγειν. ἀθύρουσι μὲν οὖν ἀστραγάλοις οὗτοι, γε-
 γράφαται δὲ ὁ μὲν ὑβριστικῶς ἐπιτωθάζων ὁ Ἔρωσ
 καὶ πλήρη τῆς νίκης τὸν κόλπον ἀνασειῶν, ὁ δὲ
 5 δνεῖν ἀστραγάλῳ ἐτι τὸν μὲν καὶ αὐτὸν ἀπολω-
 λεκῶς, τὸν δ' ἐφ' ὁμοίᾳ προπέμπων ἐλπίδι. κατη-
 φῆς δὲ αὐτῷ ἢ παρειὰ καὶ ἢ τοῦ ὄμματος ἀκτῆς
 καίτοι ἄβροῦ ὄντος βεβυθισμένον τὸ τῆς ἀνίας ἐπι-
 σημαίνει. θεαί τε τρεῖς αὐταὶ ἐφεστῶσαι σφισιν,
 10 οἶμαι, οὐδ' ἐφεσηνεύοντος δέονται, Ἀθηναῖα τε γὰρ
 αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη τὴν ὁμόγνωον ποιηταί φασι
 πανοπλίαν ἀμπεχομένη καὶ γλαυκὸν ὑπὸ τῆς
 κόρυθος ὀρθῶσα ξὺν ἀρρενωπῷ τε τῷ ἦθει τὴν
 παρειὰν ἐπιφοινίττουσα, ἠδὲ δὲ αὐτὸ φιλομειδῆς
 15 ὑπὸ τῆ τοῦ κιστοῦ Ἰγγι κὰν τῷ γράμματι σημαίνει,
 "Ἦσαν δὲ γε τὴν τρίτην εἶναι τὸ σεμνὸν καὶ βασι- 873
 λικὸν τοῦ εἶδους φησί. τί δὴ βούλονται καὶ τίς ἢ
 τῆς ξυνουσίας αὐταῖς ἀνάγκη; ἄγουσα τοὺς πεντή-
 κοντα ἢ Ἀργῶ ἐνώρμισται τῷ Φάσιδι Βόσπορον τε
 122 20 καὶ Ἐμπληγάδας διεξεληθοῦσα. ὀρθῶς δὲ καὶ τὸν
 ποταμὸν αὐτὸν ἐν βαθεῖ δόνακι κείμενον, ἐν βλο-
 συρῷ τῷ εἶδει, κόμη τε γὰρ ἀμφιλαφῆς αὐτῷ καὶ
 ἀνεστηκνῦα γενειάς τε ὑποφρίττουσα καὶ γλαυκῶν-
 25 τες ὀφθαλμοί, τό τε ἀθρόον τοῦ φέματος οὐκ ἀπὸ
 κάλπιδος ἐκχεόμενον, ἦπερ οὖν εἶωθεν, ἀλλ' ἀπὸ
 παντὸς ἐκπλημμυῖρον ἐννοεῖν δίδωσιν ἡμῖν, ὁπόσος
 ἐπιχεῖται τῷ Πόντῳ. τὸν δὲ τῆς ναυτιλίας ἄθλον
 ἀκούεις, οἶμαι, καὶ ποιητῶν τὸ χρυσοῦν δέρας
 λεγόντων πασιμέλουσάν τε τὴν Ἀργῶ καὶ Ὀμή-
 30 ρον φῶδαι φράζουσιν. ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Ἀργοῦς ναυ-
 βίαται ἐν ἐπισκέψει τῶν κατειληφόντων, αἱ θεαὶ δὲ
 ἐς ἱεσῖαν τοῦ Ἐρωτος ἤκουσιν αἰτοῦσαι ξυλλαβεῖν

σφισιν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πλωτήρων τὴν Αἰήτου
 Μήδειαν μετελθόντα, μισθὸν δὲ οἱ τῆς ὑπουργίας
 ἢ μήτηρ σφαῖραν προδείκνυσι Διὸς αὐτὴν ἄθυρμα
 γεγυμέναι λέγουσα. ὀρθῶς καὶ τὴν τέχνην ἐν τῇ γραφῇ;
 χρυσοῦ μὲν αὐτῇ, ῥαφή δὲ αὐτῇ οἷα νοεῖσθαι μᾶλ- 5
 λον ἢ ὀρθῶσαι, ἔλικας τε κνανοῦ ἐφ' ἑαυτῆς ἐλίτ-
 τουσα καὶ ἀναρριφεῖσα τάχα που τὸ ἀποχωροῦν
 σέλας μαρμαρυγῆς ἀστέρων εἰκάζειν αὐτῇ δώσει.
 ὁ δὲ τοὺς μὲν ἀστραγάλους οὐδὲ ὀρθῶς ἐτι, ῥίψας δὲ
 αὐτοὺς χαμάζε ἐξήρτηται τοῦ τῆς μητρὸς πέπλου 10
 ἐπαληθεῦσαι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῷ, οὐ γὰρ ἐλλείψειν
 τὸν ἄθλον.

Π Ε Λ Ο Ψ.

θ'. Ὁ μὲν ὑπὲρ τετραῶρων δι' ἠπίερον μείσης
 ἰππεύσειν μέλλων ὑπ' ὀρθῇ τιάρᾳ καὶ Λυδία στολῇ,
 874 Πέλοψ, οἶμαι, θρασὺς ἠνίοχος καλὸν εἰπεῖν. 15
 ἴθυνε γὰρ ποτε καὶ διὰ θαλάσσης τουτὶ τὸ ἄρμα,
 Ποσειδῶνος, οἶμαι, δόντος ἄκρα τῇ τοῦ τροχοῦ
 ἀψίδι, ὑπ' ἀδιάντῳ ἄξονι τὰ τῆς γαλήνης διαθέων 123
 νῶτα. ὄμμα δ' αὐτῷ γοργόν καὶ αὐχὴν ἀνεστηκῶς
 τὸ τῆς γνώμης ἔτοιμον ἐλέγχει ἢ τε ὀφρὺς ὑπεραί- 20
 ρουσα δηλοῖ καταφρονεῖσθαι τὸν Οἰνόμαον ὑπὸ
 τοῦ μειρακίου. φρονεῖ γὰρ τοῖς ἵπποις, ἐπειδὴ ὑψαύ- 12
 χενές τε καὶ πολλοὶ τὸν μυκτῆρα καὶ κοῖλοι τὴν
 ὀπλὴν καὶ τὸ ὄμμα κνάνεοί τε καὶ ἔτοιμοι χαίτην τε
 ἀμφιλαφῇ κνανῶν ἀπαιωροῦντες αὐχένων, ὅς δὴ 25
 θαλασσίῳ τρόπος. πλησίον δὲ αὐτῶν Ἴπποδάμεια
 τὴν μὲν παρειὰν αἰδοῖ γράφουσα, νύμφης δὲ στο-
 λὴν ἀμπεχομένη βλέπουσά τε ὀφθαλμοῖς οἷοις αἰρεῖ-
 σθαι τὸ τοῦ ξένου μᾶλλον. ἐρᾷ τε γὰρ καὶ τὸν
 γεννήτορα μυσάττεται τοιούτοις ἀκροθινίοις φρο- 30
 νοῦντα, ἃ δὴ καὶ ὀρθῶς, κεφαλὰς ταύτας τῶν προ-

πυλαίων ἀνημμένην ἐκάστην, καὶ σχῆμα δέδωκεν
 ὁ χρόνος ἴδιον, ὃν ἕκαστος ἀπώλετο σφῶν. τοὺς
 γὰρ δὴ μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς ἤκοντας κτείνων
 ἀγάλλεται τοῖς γνωρίσμασι τοῦ φόνου. εἰδῶλα δὲ
 ὕπεριπτάμενα σφῶν ὀλοφύρεται τὸν ἑαυτῶν ἀγῶνα
 τῆ τοῦ γάμου ξυμβάσει ἐφθυνοῦντα, ξυμβῆναι γὰρ
 δὴ ὁ Πέλοψ, ὡς ἔλευθέρα λοιπὸν ἢ παῖς εἴη τοῦ
 ἀλάστορος, καὶ ὁ Μυρτίλος δὲ ξυνίστατο τῆς ξυμ-
 βάσεως αὐτοῦ ἐστιν. ὁ δ' οὐκ ἄποθεν ὁ Οἰνόμαχος,
 10 ἀλλ' ἔτοιμον αὐτῷ τὸ ἄρμα καὶ τὸ δόρυ ὑπερτίετα-
 ται τοῦ δίφρου καταλαμβάνοντι τὸ μειράκιον κτείνειν,
 ὁ δὲ τῷ πατρὶ θύων Ἄρει σπεύδει ἄγχιος ἰδεῖν καὶ
 φονῶν τὸ ὄμμα καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπισπέρχει. Ἔρωσ
 δὲ κατηφῆς τὸν ἄξονα τοῦ ἄρματος ἐντέμνει ἐκάτε-
 15 ρον διδοὺς ἐννοεῖν, ὅτι τε ἐρῶσα ἢ κόρη τοῦ ἐρῶν-
 τος ἐπὶ τὸν πατέρα ξυμβαίνει καὶ τὰ μέλλοντα περὶ
 τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίνεσθαι. 875

ΠΥΡΡΟΣ Η ΜΥΣΟΙ.

124 ἰ. Τὰ Εὐρυπύλου καὶ Νεοπτολέμου ὁ ποιητῶν
 ὕμνεϊ χορὸς πατροφῆειν τε αὐτοὺς ἄμφω καὶ τὴν
 20 χεῖρα εὐδοκίμους κατ' ἰσχὺν εἶναι, φησὶ δὲ καὶ ἡ
 γραφή ταῦτα· ἡ τύχη γὰρ τὴν ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρε-
 τὴν ἐς μίαν πόλιν συνενεγκοῦσα οἱ μὲν οὐκ ἀκλειεῖς
 οἴχονται, ἀλλ' οἶοι πρὸς πολλοὺς
 δυστήνων δὲ τε παῖδες, εἰπεῖν οἱ ἐμῷ μένει ἀντιώσων,
 25 οἱ δὲ γενναῖοι γενναίων κρατοῦσι. τὰ μὲν δὴ περὶ
 τῶν ἐν τῷ νικᾶν ἕτερα, νυνὶ δὲ περὶ τοὺς ξυνεστῶ-
 τας ἢ θέα. πόλις μὲν αὕτη Ἴλιος ὀφρυόεσσα,
 καθ' Ὁμήρου, περιθεῖ δὲ αὐτὴν τείχος οἶον καὶ
 θεοὺς μὴ ἀπαξιῶσαι τῆς ἑαυτῶν χειρὸς, ναύσταθ-
 30 μόν τε ἐπὶ θάτερα, καὶ στενὸς Ἑλλησπόντου διαφ-

ρους Ἀσίαν Εὐρώπης διείργων. τοῦν μέσῳ δὲ
 πεδίου ποταμῷ διαιρεῖται Ξάνθος, γέγραπται δὲ
 οὐ μορμύραν ἀφρῶ, οὐδ' οἶος ἐπὶ τὸν τοῦ Πηλέως
 ἐπλήμμυρον, ἀλλ' εὐνὴ μὲν αὐτῷ λατὸς καὶ θρόνον
 καὶ ἀπαλοῦ δόνακος κόμαι, κατακείται δὲ μᾶλλον ἢ
 5 ἀνέστηκε καὶ τὸν πόδα ἐπέχει ταῖς πηγαῖς ὑπὲρ
 ξυμμετρίας νῦν, διωγραίνων αὐτὸν νάματος. [τὸ
 ῥεῦμα μέτρον] στρατιά τε ἐκατέρωθεν Μυσῶν τε
 ξὺν Τρωσὶ καὶ Ἑλλήνων ἐκ θατέρου οἱ μὲν κεκμη-
 κότες ἤδη οἱ Τρῶες, οἱ δὲ ἀκμηῆτες οἱ ξὺν Εὐρυ- 10
 πύλῳ. ὄρας δὲ αὐτῶν, ὡς οἱ μὲν ἐν τοῖς ὅπλοις κά-
 θηνται τάχα πού τοῦτο Εὐρυπύλου αἰτήσαντος, καὶ
 χαίρουσι τῇ ἀνακωχῇ, οἱ δὲ ἐκθυμοὶ τε καὶ ἐξορμῶντες
 οἱ Μυσοὶ ἴενται τότε τῶν Ἑλλήνων ἐν ὁμοίᾳ καταστάσει
 τοῖς Τρωσὶν ὄντων πλὴν Μυρμιδόνων, ἐνεργοὶ γὰρ καὶ 15
 περὶ τὸν Πύρρον ἔτοιμοι. τῷ νεανία δὲ κάλλους μὲν
 ἐνεκεν ἐφερμηνεύει ἂν οὐδέν, ἐπειδὴ ἐν ὅπλοις τανῦν, 125
 876 μεγάλοι γε μὴν καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἡλικία τε ἀμ-
 φοῖν ἴση τάς τε τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐνεργοὶ καὶ
 οὐ μέλλοντες. γοργὸν γὰρ τὸ ὄμμα ὑπὸ τῆς κόρυθος 20
 ἐκάστῳ καὶ συναπονεύοντες ταῖς τῶν λόφων κινή-
 σεσι καὶ ὁ θυμὸς ἐπιπρέπει σφίσι σιγῇ τε μένεα
 πνεύουσιν εὐκίεσι, καὶ τὰ ὅπλα δὲ ἀμφοῖν πατροφῶα,
 ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρύπυλος ἀσήμοις ἔσταλται καὶ παραλ-
 λάττουσι τὴν ἀγγὴν ὄπη τε καὶ ὅπως κινεῖτο, ὡς ἡ 25 13
 ἴρις, τῷ Πύρρῳ δὲ τὰ ἐξ Ἑφαιίστου πάρεστιν ἐκ-
 στάς ποτ' αὐτῶν Ὀδυσσεὺς καὶ ἀπευξάμενος τὴν
 ἑαυτοῦ νίκην. θεωρῶν δὲ τις τὰ ὅπλα λείπον εὐρήσει
 τῶν Ὁμήρου ἐκτυπωμάτων οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ
 τέχνη δείκνυσι τάκειθεν πάντα. τὸ μὲν γὰρ γῆς τε 30
 καὶ θαλάττης καὶ οὐρανοῦ σχῆμα οὐδὲ φράζοντος,
 οἶμαι, δεήσει τινός, ἢ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δήλη

τὴν ἑαυτῆς χρόαν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ λαβοῦσα,
 τὴν δ' αἰ πόλεις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ [γῆν] γράφουσι καὶ
 μικρὸν γε ὕστερον πένυση περὶ ἐκάστων, οὐρανὸς
 δὲ ὅδε. ὄρας που τὸν τε τοῦ ἡλίου κύκλου, ὡς ἀκά-
 5 μας ἐν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πανσελήνου φαιδρὸν. ἀλλὰ
 μοι δοκεῖς περὶ τῶν καθ' ἕναστων ἄστρον ποθεῖν
 ἀκοῦσαι· τὸ γὰρ διαλλάττον αὐτῶν τὴν αἰτίαν σοι
 παρέχει τῆς πένυσεως· αἰδὼ μὲν σοι Πληιάδες σπόρον
 τε καὶ ἀμητοῦ ξύμβολα θυόμεναι ἢ αὐὶ πάλιν ἐφα-
 10 πῶς ἔχουσαι, ὡς ἂν καὶ τὰ τῆς ὄρας αὐτὰς ἄγρη,
 ῥάδες δ' ἐπὶ θάτερα. ὄρας καὶ τὸν Ὠρίωνα, τὸν
 δὲ ἐπ' αὐτῷ μῦθον καὶ τὴν ἐν ἄστροις δίαιταν ἐς
 ἔτερον ἀναβαλώμεθα, ὧ παῖ, καιρὸν, ὡς ἂν μὴ
 ἀπάγοιμὲν σε τῶν νῦν ἐν πόθῳ. οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ
 15 ἄστρες ἄρκτος ἢ εἰ ἄμαξαν καλεῖν βούλοιο. φασὶ
 δὲ αὐτὴν καὶ μόνην οὐ λούεσθαι ἐν Ὠκεανῷ, ἀλλ'
 126 αὐτὴν περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι οἶον φύλακα τοῦ
 Ὠρίωνος. ἴαμεν δὴ λοιπὸν διὰ γῆς ἀφέμενοι τῶν
 ἄνω, καὶ τῶν γε ἐν γῆ κάλλιστον θεώμεθα τὰς
 20 πόλεις. ὄρας μὲν δὴ, ὡς διτταί τινες αὐταί· ποτέραν
 οὖν προτέραν ἀφεσηνευθῆναι σοι βούλει; ἢ τὸ τῶν
 λαμπάδων φῶς καὶ τὸ τοῦ ὕμεναίου μέλος καὶ ὁ
 τῶν ἀνδρῶν ἦχος καὶ ἡ τῆς κιδάρας κροῦσις καὶ ὁ 877
 τῶν ὄρχουμένων ὄνημος ἐς αὐτά σε ἄγει; ὄρας δὲ
 25 καὶ τὰ γύναια τῶν προθύρων ὡς διαφαίνονται θαν-
 μάζοντα καὶ μόνου οὐκ ἐκβοῶντα ὑπὸ χαρμονῆς.
 γάμοι ταῦτα, ὧ παῖ, καὶ πρώτη ξύνοδος νυμφίων
 καὶ ἄγονται τὰς νύμφας οἱ γαμβροί. τὸ δὲ τῆς
 αἰδοῦς καὶ τοῦ ἱμέρου, ὡς ἐπιπρέπει ἐκάστω, παρί-
 30 ημι λέγειν, σοφώτερον αὐτὰ τοῦ δημιουργοῦ αἰν-
 ξαμένου. ἀλλ' ἰδοὺ καὶ δικαστήριόν τι καὶ ξυνέδρα
 κοινὴ καὶ γέροντες σεμνοὶ σεμνῶς προκαθήμε νοι τοῦ

ὁμίλου. τὸ δὲ ἐν μέσῳ χρυσίον τάλαντα μὲν δύο
 ταῦτ' οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἢ, νῆ Δί', εἰκάσαι χρή,
 ὡς μισθὸς τῷ ὀρθῶς ἐκδικάσονται, ὡς ἂν μὴ πρὸς
 δῶρά τις (παρὰ) τὴν εὐθείαν φέροι. τίς δ' ἢ δίκη;
 διττοὶ μὲν ἐν μέσῳ τινὲς οὔτοι, δοκεῖν ἐμοί, φου- 5
 κὸν ἔγκλημα ὁ μὲν ἐπάγων θατέρῳ, τὸν δ' ὄρας,
 ὡς ἔξαρκὸς ἐστίν. οὐ γὰρ αἰτίαν ἔχειν ὧνπερ αὐτῷ
 προσφέρει ὁ κατήγορος, καταθεῖς δὲ τὰ ὑποφόνια
 καθαρὸς ἦκειν. ὄρας καὶ τοὺς ἐπιβοηθοῦντας ἐκατέ-
 ρῳ διχῆ καὶ νέμοντας τὴν βοήν, ὅτῳ φίλον· ἀλλ' 10
 ἢ γε τῶν κηρύκων παρουσία καθίστησιν αὐτοὺς
 καὶ ἐς τὸ ἡσυχαιὸν ἄγει. ταῦτι μὲν οὖν σοι μέση
 τις πολέμου καὶ εἰρήνης ἐν οὐ πολεμουμένη πόλει
 κατὰστασις. ἐτέρα δὲ ὄρας, ὡς τειχέρας, καὶ τὸ
 γε τεῖχος ὡς οἱ δι' ἡλικίαν ἀπόμαχοι φρουροῦσι 15
 διαλαβόντες, γύναιά τε γὰρ ἐστίν οὗ τῶν ἐπάλ-
 ξων καὶ γέροντες οὔτοι καὶ κομιδῆ παιδία. ποῖ
 δὴ τὸ μάχιμον αὐτοῖς; ἐνταῦθα εὐροῖς ἂν τού-
 τους, οἱ δὴ Ἄρει τε καὶ Ἀθηνᾶ ἔπονται. τοῦτι 127
 γὰρ, μοι δοκεῖν, ἢ τέχνη φησὶ τοὺς μὲν χρυσῶ 20
 τε καὶ μεγέθει δηλώσασα θεοὺς εἶναι, τοῖς δὲ
 τὸ ὑποδεέστερον δι' αὐτῆς δοῦσα. ἐξίασι δὲ τὴν
 τῶν ἐναντίων οὐ δεξάμενοι πρόκλησιν νέμεσθαι
 [γὰρ] τὸν ἐν τῇ πόλει πλοῦτον ἢ μὴ νεμομένου ἐν
 τοῖς ὅπλοις εἶναι. λόχον δὲ διατάττουσιν ἐντεῦθεν. 25
 378 τοῦτι γὰρ, μοι δοκεῖν, ἢ πρὸς ταῖς ὄχθαις ἀνιίττεται
 λόχη, οὗ δὴ καθωπλισμένους αὐτοὺς ὄρας. ἀλλ'
 οὐκ ἂν ἐγγένοιτ' αὐτοῖς χρήσασθαι τῷ λόχῳ· ὁ γὰρ
 τοι ἐπηλυσ στρατὸς σκοπούς τινὰς καθίσας λείαν
 ἐλάσασθαι περινοεῖ, καὶ δὴ οἱ μὲν ἄγουσι νομεῖς 30
 τὰ θρέμματα ὑπὸ συρίγγων. ἢ οὐ προσβάλλει σε τὸ
 λιτὸν καὶ αὐτοφρὲς τῆς μούσης καὶ ἀτεχνῶς ὄρειον;

14 ὕστατα δὲ χρησάμενοι τῇ μουσικῇ δι' ἄγνοιαν τοῦ
 ἐπ' αὐτοῖς δόλου τεθναῖσιν, ὡς ὄρας, τῶν πολεμίων
 ἐπελθόντων καὶ ἀπελαύνεται τις λεία πρὸς αὐτῶν.
 φήμη δὴ τῶν παραχθέντων ἐς τοὺς λοχῶντας ἐλθοῦσα
 5 ἀνίστανται οὗτοι καὶ ἐφ' ἵππων ἐς τὸν πόλεμον χω-
 ροῦσι καὶ τὰς ὄχθας ἔστιν ἰδεῖν πλήρεις τῶν μα-
 χομένων καὶ βαλλόντων ἐς αὐτούς. τοὺς δὲ ἐν αὐ-
 τοῖς ἀναστρεφομένους καὶ τὴν πεφοινυγμένην λύθρῳ
 δαίμονα αὐτὴν τε καὶ τὴν ἐσθῆτα τί ἐροῦμεν; Ἔρις
 10 καὶ Κυδοιμὸς ταῦτα καὶ Κῆρ, ὅφ' ἢ τὰ πολέμου
 πάντα. ὄρας γὰρ τοι, ὡς οὐ μίαν ὁδὸν χωρεῖ, ἀλλ'
 ὄν μὲν ἄτρωτον ἐς τὰ ξίφη προβάλλει, ὅς δ' ὑφέλ-
 κεται ὑπ' αὐτῆς νεκρός, ὄν δὲ καὶ νεότερον ἐπι-
 σπέρχει. οἱ δ' ἄνδρες φοβεροὶ τῆς ὀρμῆς καὶ τοῦ
 15 βλέμματος ὡς οὐδὲν διαλλάττειν ἐμοὶ ζώντων ἐν ταῖς
 ὀρμαῖς δοκοῦσιν. ἀλλ' ἴδου πάλιν εἰρήνης ἔργα·
 νεῖός γὰρ αὕτη διαφαίνεται τρίπολος, οἶμαι, τις, εἴ
 τι χρῆ τῷ τῶν ἀροτήρων ξυμβάλλεσθαι πλήθει —
 20 ταύτη κύλικός τινος ἐκδεχομένης τὸν ἀρότην ἐπὶ
 τῷ τῆς αὐλακος τέλει — μελαίνεσθαι τε (δοκεῖ) τὸν
 128 χρυσοῦν περισχίζουσα. ἔξῃς ὄρας τέμενος βασιλέως, 879
 οἶμαι, τινὸς τεκμήρασθαι, ὅς τὸ γεγηθὸς ἐλέγχεται
 τῆς ψυχῆς τῇ ἐν ὄψει φαιδρότητι. καὶ τὴν γε αἰτίαν
 25 τῆς χαρᾶς οὐδὲ ζητεῖν χρῆ, τὸ γὰρ τοι λήιον πολλῶ
 τῷ μέτρῳ τὴν σποράν ὑπερβαλεῖσθαι διελέγχουσι
 οἱ τε διὰ σπουδῆς ἀμῶντες καὶ οἱ ταῖς ἀμάλαις τὰ
 κειρόμενα τῶν δραγμάτων δέοντες, οἷς ἔτεροι προς-
 ἄγουσι καὶ μάλα συντόμως. ἢ δὲ δοῦς οὐκ ἀκαίρως
 30 ἐνταῦθα, οὐδ' ἔξω λόγον· σκιά τε γὰρ ἀμφιλαφῆς
 ὑπ' αὐτῇ ψυχάσαι τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ καμοῦσι, καὶ
 βούς οὐτοσί πῖον καθιερωθεῖς ὑπὸ τῶν κηρύκων,

οὓς ὄρας, ὑπὸ τῇ δροῦ δαίς προτίθεται τοῖς περὶ
 τὴν συλλογὴν τοῦ πυροῦ κάμνουσι. τὰ δὲ γύναια τί
 φῆς; ἄφ' οὐκ ἐποῆσθαι σοι δοκεῖ καὶ διακελεύε-
 σθαι ἀλλήλοις συχνὰ μάττειν τῶν ἀλφίτων δεῖπνον
 εἶναι τοῖς ἐρίθιοις; εἰ δὲ καὶ ὀπώρας δεῖσῃ, πάρεστί 5
 σοι ἀλὼν χρυσῆ μὲν τῶν ἀμπέλων, μέλαινα δὲ τοῦ
 καρποῦ. τὸ δὲ τῆς καπέτου κνανὸν ἐτεχνήθη, οἶμαι,
 τῷ δημιουργῷ πρὸς δῆλωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ βάθους·
 ἀρκεῖ γὰρ σοι τὸ περὶ ταῖς ἡμερίσιν ἔρκος ἐν τῷ
 10 καττιτέρῳ νοεῖν. ὁ δ' ἄργυρος ὁ ἐν τῷ ἀμπε-
 λῶνι, κάμακες ταῦτα, τοῦ μὴ χαμαὶ κλιθῆναι τὰ
 φυτόν βρῖσαντα τῷ καρπῷ. τί δ' ἂν εἴποις περὶ
 τῶν τρυγάντων; οἱ διὰ τῆς στενῆς ταύτης ἐσό-
 δου ἐσφρήσαντες ἑαυτοὺς ταλάροις ἐναποτίθενται
 τὸν καρπὸν μάλα ἠδεῖς καὶ πρόσφοροι τὴν ἡλικίαν 15
 τῷ ἔργῳ. πυρθένοι τε γὰρ καὶ ἠίδεοι εὖιον καὶ
 βακχικὸν ἐν ἑνθμῷ βαίνουσιν ἐνδιδόντος αὐτοῖς
 τὸν ἑνθμὸν ἑτέρου, ὄν, οἶμαι, ξυνίης ἀπὸ τε τῆς
 κιδάρας καὶ τοῦ λεπτοῦ προσάδειν δοκεῖν τοῖς φθόγ-
 ροις. εἰ δὲ καὶ τὴν ἀγέλην ἐννοήσῃς τῶν βοῶν, 20
 αἰ δὴ πρὸς τὴν νομὴν ἴενται ἐπομένον αὐταῖς τῶν 129
 νομέων, τῆς μὲν χροῶς οὐκ ἂν θαυμάσῃς, εἰ καὶ
 χρυσοῦ καὶ καττιτέρου πᾶσα, τὸ δὲ καὶ μυκωμένων
 ὅσπερ ἀκούειν ἐν τῇ γραφῇ καὶ τὸν ποταμὸν κελά-
 880 δοντα εἶναι δοκεῖν, παρ' ὃν αἱ βόες, πῶς οὐκ 25
 ἐναργείας πρόσσω; τοὺς δὲ λέοντας οὐδ' ἂν ἀφερη-
 νεῦσαι μοί τις ἐπαξίως δοκεῖ καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῖς
 ταῦρον, ὁ μὲν γὰρ μεμυκέναι δοκῶν καὶ σπαίρειν
 σπαράττεται ἤδη πως ἐμπεφυκῶτων τοῖς ἐντοσθι-
 δίοις τῶν λεόντων, οἱ δὲ κύνες, ἐννέα δ', οἶμαι, 30
 οὗτοι ἐπονται τῇ ἀγέλῃ καὶ παρὰ τῶν ἰθύνόντων
 αὐτοὺς νομέων ἐγγυὲς μὲν ἴενται τῶν λεόντων ὑλακῆ

πτοεῖν ἐθέλοντες αὐτούς, προσμειγνύναι δ' οὐ τολ-
 μῶσιν ἐπισπερχόντων αὐτούς καὶ ταῦτα τῶν νομέων.
 ὄρῳ δὲ καὶ διασκοριζῶντα τοῦ ὄρους θρέμματα καὶ
 15 τοὺς σταθμούς καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τοὺς σηκούς·
 5 οἶκον ποιμνίων νόει ταῦτα. λοιπός, οἶμαι, χορός τις
 οὐτοσί προσόμοιος τῷ Δαίδαλον, φασὶ δ' αὐτὸν
 Ἀριάδνη τῇ Μίνω πρὸς αὐτοῦ δοθῆναι. τίς δ' ἢ
 τέχνη; παρθένους ἠῖθει τὰς χεῖρας ἐπιπλέξαντες
 χορεύουσι. σὺ δ', ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀρκεσθήσῃ τούτῳ,
 10 εἰ μὴ σοὶ καὶ τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐξακριβώσομαι τῷ
 λόγῳ· οὐκοῦν αἰδὼ μὲν ὀδύνας ἤσθηται στεφάνας
 ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς χρυσᾶς φέρουσαι, τοῖς δ' εὐήτριοι
 μὲν καὶ λεπτοὶ περικεῖνται χιτῶνες, μαχαίρας δὲ
 τῶν μηρῶν ἐξήρτηται χρυσᾶς ἀργυρῶν τελεμώνων
 15 ξυνερχόντων αὐτάς. ἀλλ' ἐν κύκλῳ μὲν ἰόντων, τοῦτ'
 ἐκεῖνο, τροχοῦ περιδίνησιν ὄρῳ, ὡσεὶ κεραιμῶς
 [ἔργον] τινός, εἴ πη δυσκνύστως [μὴ] τοῦ περιθεῖν
 ἔχοι, πειρῶντος. στοιχηδὸν δὲ ἰόντων αὐτίς πολὺ τι
 20 καὶ γὰρ τινες ἐν μέσοις οὗτοι κυβιστῶντες καὶ ἄλλοτε
 ἄλλην ὄρχησιν ἐπιδεικνύμενοι ἄγειν μοι σαφῶς
 130 αὐτοὺς ἐς τὸ θαῦμα δοκοῦσιν. ἢ δὲ δὴ (ἐν) κύκλῳ 881
 τῆς ἀντυγος θαλάττης εἰκῶν οὐ θάλαττα, ᾧ παῖ,
 Ὁκεανὸν δὲ νοεῖν χρὴ ὄρον εἶναι τεκνηθέντα τῆς ἐν
 25 τῷ σάκει γῆς. ἱκανῶς ἔχεις τῶν ἐκτυπωμάτων. ἄθρει
 δὴ καὶ τὰ περὶ τοὺς νεανίας, ξὺν ὀποτέρῳ αὐτῶν
 ἢ νίκη· ἰδοὺ γὰρ καὶ καθήρηται ὁ Εὐρύπυλος κατὰ
 τῆς μασχάλης ὄσαντος αὐτῷ καιρίαν τοῦ Πύρρον
 καὶ κρουνηδὸν ἐκχεῖται τὸ αἷμα, κεῖται τε ἀνομιωτικῶς
 30 πολὺς κατὰ τῆς γῆς ἐκχυθεὶς, μόνου οὐ φθάσας
 τὴν πληγὴν τῷ πτώματι διὰ τὸ ἐς καιρὸν τοῦ τραύ-
 ματος. ἔτ' ἐν τῷ τῆς πληγῆς ὁ Πύρρος σχήματι

ῥεόμενος τὴν χεῖρα τῷ λύθῳ πολλῶ κατὰ τοῦ
 ξίφους ἐνεχθέντι, οἱ Μυσοὶ τε οὐκ ἀνασχετὰ ἡγού-
 μενοι ταῦτα ἐπὶ τὸν νεανίαν χωροῦσιν. ὁ δ' ἐς
 αὐτοὺς βλοσυρὸν ὄρῳν μειδιᾷ καὶ ὑψίσταται τὸ
 στίφος καὶ τάχα πού κρύψει τὸν Εὐρύπυλον νεκρὸν 5
 σωρηδὸν ἐπ' αὐτῷ τοὺς νεκροὺς νήσας.

ΑΡΙΩ Η ΑΙΗΤΗΣ.

ια'. Ἡ διεκπαίουσα τοῦ ποταμοῦ ναῦς ὑπὸ
 πολλῶ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας κόρη τέ τις αὕτη ἐπὶ
 τῆς προύμνης ὀπλίτου πλησίον καὶ ὁ ἐμμελὲς προς-
 10 ἄδων τοῖς τῆς κιδάρας κρούμασι ξὺν ὄρθῃ τιάρῳ 10
 ὃ τε ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης φηγοῦ δράκων πολλῶ
 σπειράματι κεχυμένος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν γῆν
 νεύων ὑπὸν βρίθουσαν τὸν ποταμὸν μὲν Φᾶσιν
 γίννωσκε, Μήδειαν δὲ ταύτην, ὁ δ' ἐπὶ τῆς προύμ-
 νης ὀπλίτης Ἰάσων ἂν εἴη, κιδάραν δὲ καὶ τιάραν 15
 ὄρῳντας καὶ τὸν δὴ ἀμφοῖν κοσμούμενον Ὀρφεὺς
 ὑπείσιν ἡμᾶς ὁ τῆς Καλλιόπης. μετὰ γὰρ τὸν ἐπὶ 131
 τοῖς ταύροις ἄθλον θέλξασα ἐς ὑπνον τὸν δράκοντα
 τοῦτον ἢ Μήδεια σεσύληται μὲν τὸ χρυσόμαλλον
 τοῦ κριοῦ νέκος, φυγῆ δὲ ἵενται λοιπὸν οἱ τῆς 20
 Ἀργοῦς πλωτῆρες, ἐπειδὴ ἀνάπυστα τοῖς Κόλχοις
 καὶ τῷ Αἰήτῃ τὰ τῆς κόρης. καὶ τὰ μὲν τῶν τῆς
 882 Ἀργοῦς ναυβατῶν τί ἂν σοὶ λέγοιμι; ὄρῳ γὰρ βρα-
 χίονας μὲν ἐξωδηκότας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν εἰρε-
 σίαν ξυντόνου, τὰ δὲ πρόσωπα οἷα γένοιτ' ἂν 25
 ἑαυτοὺς σπερχόντων, τὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ κλυδώ-
 νου ὑπερκαχλάζον τοῦ τῆς νεῶς ἐμβόλου καταφερο-
 μένης σὺν πολλῇ τῇ φύμῃ τάχους δείγμα. ἢ κόρη
 δὲ ἀμήχανόν τινα νοῦν δείκνυσιν ἐκ τοῦ προσώπου,
 ὄμμα μὲν γὰρ αὐτῇ δεδακρυμένον ἐς γῆν ὄρῳ, περὶ- 30

φοβος δὲ ἐστὶν ὑπ' ἐννοίας ὧν δέδρακε, καὶ λογισμοῦ τῶν μελλόντων πλήρης, αὐτὴ τε πρὸς ἑαυτὴν ἀνακινεῖν δοκεῖ μοι τὰς ἐννοίας διορθῶσα τῇ ψυχῇ
 16 ἕκαστα καὶ πεπηγνῦια τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς
 5 τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα. Ἰάσων δὲ αὐτῇ πλησίον
 ζῦν ὄπλοις ἔτοιμος ἐς ἄμυναν. ὁδὸν δὲ τὸ ἐνδόσιμον
 τοῖς ἐρέταις ἄδει, ὕμνους, μοι δοκεῖν, ἀνακρουόμε-
 νος θεοῖς τοὺς μὲν χαριστηρίους, ἐφ' οἷς κατωρ-
 θάνασι, τοὺς δὲ ἐς ἰκεσίαν τείνοντας, ἐφ' οἷς δε-
 10 δοῖκασιν. ὁρᾷ δὲ καὶ τὸν Αἰήτην ἐπὶ τετρώρου
 μέγαν τε καὶ [ὑπεραίροντα ἀνθρώπους] ὄπλα μὲν
 ἐνδεδυνκότα ἀρήια γίγαντος, οἰμαί, τινος, τὸ γὰρ
 ὑπὲρ ἀνθρώπου τοῦθ' ἠγρεῖσθαι δίδωσι, θυμοῦ δὲ
 τὸ πρόσωπον πλήρη καὶ μόνου οὐ πῦρ ἐξιέντα τῶν
 15 ὀφθαλμῶν λαμπράδιόν τε τῇ δεξιᾷ αἰωροῦντα, ἐμ-
 πρήσειν γὰρ αὐτοῖς πλωτήρησι τὴν Ἀργῶν, τὸ δόρον
 δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ἄντυγα τοῦ δίφρου πρόχειρον
 ἴσταται. τί δὴ ποθεῖς τῶν γεγραμμένων (ἔτι); ἢ τὸ
 τῶν ἵππων; μυκτῆρες μὲν ἀναπεπταμένοι τούτοις
 132 20 καὶ ἀνεστηκῶς ἀρχὴν βολαί τε ὀφθαλμῶν ἔτοιμοι
 ἄλλως τε καὶ ἐνεργοὶ νῦν οὔσαι, δίδωσι γὰρ τουτὶ
 θεωρεῖν ἢ γραφῇ, τὸ δὲ ἄσθμα ἐξαιματτομένων ἐς
 τὸν δρόμον τῇ μᾶστιγι ὑπὸ τοῦ Ἀψύρου, παραβα-
 τεῖν γὰρ τοῦτόν φασι τῷ Αἰήτη, ὑπὸ παντὸς ἐλό-
 25 μενον τοῦ στέφνου καὶ ἢ τῶν τροχῶν δίνη μόνου
 οὐ προσβαλοῦσα τῷ ἄρματιῳ σύρματι τὰς ἀκοὰς
 τὸ τάχος δίδωσι γιννώσκειν. ἢ γὰρ διανισταμένη
 κόνης καὶ ἰδρωσις ἐπανθοῦσα τοῖς ἵπποις ἀμυδρὰν
 τῆς χροῆς ποιεῖ τὴν διάσκεψιν.

H Σ Ι Ο Ν Η.

30 1β'. Ταυτὶ μὲν οὐδ' ἐπιτάττοντος, οἰμαί, τινος

ὁ γενναῖος Ἡρακλῆς μοχθεῖ, οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς
 833 Εὐρύσθευς δι' ὄχλου νῦν αὐτῷ, δεσπόζειν δὲ τὴν
 ἄρετὴν ἑαυτοῦ τάξας ἐθελουσίους ἄθλους ὑπομένει,
 ἢ τί μαθῶν φοβερόν οὔτω κῆτος ὑφίσταται; ὁρᾷ
 γὰρ, ὅποσοι μὲν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοὶ κυκλοτερεῖς 5
 ταυρείαν τὴν ὄψιν ἀποτορνεύοντες καὶ δεινῶς [ἐς
 πολὺ] δεδορκότες ἐπισκύνιόν τε ὀφρύων ἀκανθῶδες
 καὶ ἄγριον ἐφ' ἑαυτοὺς ἔλκοντες, ὅπως δὲ ὄξεια ἢ
 τοῦ στόματος ἐκβολὴ καρχάρους καὶ τριστοίχους
 ὀδόντας ἐκφαίνουσα, ὧν οἱ μὲν ἀγκιστρῶδεις καὶ 10
 ἀνεστραμμένοι κατέχειν τὰ ληφθέντα, οἱ δὲ ὄξεις
 τὴν ἀλγίην καὶ ἐς πολὺ ἀνεστῶτες, ὅση δὲ ἢ κεφαλὴ
 σχολιοῦ καὶ ὑγροῦ τοῦ ἀχέου ἐξιούσα. μέγεθος δὲ
 ἄπιστον μὲν εἰπεῖν ἐν μικρῷ, ἢ δὲ ὄψις νικᾷ τοὺς
 ἀπιστοῦντας. ἐκκυρτομένου γὰρ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ 15
 κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ κήτους τὰ μὲν ὕφαλα διαφαί-
 νεται τὸ ἀκριβὲς τῆς ὄψεως κλέπτοντα τῷ βᾶθει, τὰ
 δὲ ἀνίσχει νησίδες ἀν τοῖς ἀπειροθαλάττοις δόξαντα.
 ἀτρεμοῦντι προσετύχουεν τῷ κήτει, κινούμενον δὲ 133
 νυκτὶ σφοδροτάτῃ ῥύμῃ πολὺν ἐρείρει ῥοθίου κτύπον 20
 ἐν γαλήνῃ καὶ ταῦτα, καὶ κλύδων οὔτος ὑπὸ τῆς
 ἐμβολῆς αὐτοῦ διανιστάμενος ὁ μὲν περὶ τοῖς ἐκφαι-
 νομένοις μέρεσι κυμαίνει περικλύζων αὐτὰ καὶ δια-
 λευκαίνων κάτωθεν, ὁ δὲ τῆς ἡόνος μέρος βέβλη-
 κεν ἢ τε τῶν οὐραίων ἀνάκλασις ἐπὶ πολὺ τὴν 25
 θάλατταν ἐς ὕψος ἀναρριπτούντων ἰστία νεῶς ἀν
 ἀπεικασθείη ποικίλως προσαναγάζοντα. ἀλλ' οὐκ
 ἐκπλήττεται ταῦτα ὁ θεσπέσιος οὔτος, ἀλλ' ἢ μὲν
 λεοντῇ καὶ τὸ ῥόπαλον ἐν ποσὶν αὐτῷ ἔτοιμα πρὸς
 τὴν χρείαν, εἰ τούτων δεήσειεν, ἔστηκε δὲ γυμνός 30
 ἐν προβολῇ, τὸν μὲν ἀριστερόν προτείνας πόδα
 ὄχημα εἶναι τῷ παντὶ σώματι μεθισταμένῳ πρὸς τὸ

τῆς κινήσεως ὀξύροπον, καὶ τῆς πλευρᾶς δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἅμα τῇ χειρὶ προεκκειμένης πρὸς τὴν ἐπίτασιν τοῦ τόξου τὰ δεξιὰ ὑπέστανται τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸς τὸν μαστὸν τὴν νευρὰν ἐλκούσης. τὴν δ' αἰτίαν, ὦ παῖ, μὴ ζητῶμεν τούτων, ἢ γὰρ τῶν πετρῶν ἀνημμένη κόρη πρόκειται τῷ κῆτι βορά, Ἡσιόνην δ' αὐτὴν Λαομέδοντος παῖδα νομίζομεν.⁸⁸⁴ ποῖ δὲ οὗτος; ἔσω, μοι δοκεῖν, τοῦ τῆς πόλεως τεύχους ἐν περιοπῇ τῶν πραττομένων. ὄρας γὰρ πόλεως κύκλον καὶ τὰς ἐπάλλξεις ἀνθρώπων μεστὰς καὶ ὡς ἀνατετάκασιν ἐς οὐρανὸν εὐχόμενοι τὰς χεῖρας τάχα που δεδοικότες ὑπ' ἐκπλήξεως περιττῆς, μὴ καὶ προσβάλλοι τῷ τείχει τὸ κῆτος, ἐπειδὴ ὡς χερσεῦσον ὤρηκε. τὸ δὲ τῆς κόρης κάλλος ὁ καιρὸς ἔφερμηγεύειν ἐπ' ἀκριβὲς οὐκ ἔα, τὸ γὰρ περὶ τῆ ψυχῆ δέος καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς ὄρωμένοις ἀγῶν ἀπομαραίνει μὲν τὸ τῆς ὥρας ἄνθος, δίδωσι δ' ὅμως τοῖς ὄρωσιν ἐκ τῶν παρόντων τὸ ἐντελὲς στοχάσασθαι.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

134 ἰγ'. Τί δὴ μέλλεις, ὦ θεῖε Σοφόκλειε, τὰ τῆς 20 Μελπομένης δέχεσθαι δῶρα; τί δ' ἐς γῆν ὄρας; ὡς ἔρωγ' οὐκ οἶδα, εἴτε ἀθροίζων ἐννοίας ἤδη, εἴθ' ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν θεὸν ἐκπλήξεως. ἀλλὰ θάρσει, ὦ γαθέ, καὶ δέχου τὰ διδόμενα. ἀπόβλητα γὰρ οὐκ εἶναι τὰ θεῶν δῶρα οἰσθᾶ που ἐξ ἐνὸς τῶν Καλ- 25 λώπης διασωτῶν ἀκούσας. ὄρας γὰρ καὶ τὰς μελί- τας, ὡς ὑπεροπέτονται σου καὶ βομβοῦσιν ἠδύ τι καὶ θεῖον ἐπιλείβουσαι σταγόνας ἀπορορήτους τῆς οἰκείας δρόσου· τουτὶ γὰρ καὶ τῆς σῆς ποιήσεως διαφύσεται παντὸς μᾶλλον. ἢ πού τις καὶ ἀναφθέρχεται μικρὸν

ὑστερον ἐπὶ σοὶ Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρώγιον λέγων καὶ δεδοικέναι τῷ παρεγγυήσει, μὴ πη λάθη τις ἐκπτάσα τοῦ σοῦ στόματος μέλιττα καὶ τὸ κέν- τρου ἀφυλάκτως ἐγγρίσασα. ὄρας δέ που καὶ τὴν θεὸν αὐτὴν τὸ μὲν ὑψήρορον καὶ ἐπηρμένον τῆς 5 γνώμης ἀπόθετον ἔχουσαν ἐς σὲ νῦν καὶ μειδιάματι εὐμενεῖ τὸ δῶρον μετροῦσαν. Ἀσκηλιπὶς δέ, οἶμαι, οὗτος ἐγγυὲς παιᾶνα που παρεγγυῶν γράφειν καὶ κλυτομήτης οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ ἀκούσαι βλέμμα τε αὐτοῦ πρὸς σὲ φαιδρότητι μεμιγμένον τὰς 10 885 [παρὰ] μικρὸν ὑστερον ἐπιξενώσεις αἰνίττεται.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

ιδ'. Πυθῶμεθα τοῦ μειρακίου, ὦ παιδίον, τίς τε αὐτὸς εἶη καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς Ἀπόλλωνος αὐτῷ παρουσίας, θαρσήσει· γὰρ ἡμᾶς γοῦν προσβλέψαι. 135 οὐκοῦν ὁ μὲν Ἰάκινθος εἶναι φησιν ὁ Οἰβάλου, 15 μαθόντας δὲ τοῦτο χροῖ λοιπὸν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ θεοῦ παρουσίας γινώσκειν· ἐρωτῶν ὁ τῆς Αἰ- τοῦς τοῦ μειρακίου πάντα δάσειν αὐτῷ φησιν, ὅσα ἔχει, τὸ ξυνεῖναι οἱ προσεμένω, τοξείαν τε γὰρ καὶ μουσικὴν διδάξειν καὶ μαντικῆς ἐπαίειν καὶ λύρας 20 μὴ ἀφροδὸν εἶναι καὶ τοῖς ἀμφὶ παλαιστραὶν ἐπιστή- σειν, δάσειν δὲ ὑπὲρ κύκνων αὐτὸν ὀχοῦμενον περι- πολεῖν χωρία, ὅσα Ἀπόλλωνος φίλα. ταυτὶ μὲν ὁ θεός, γέγραπται δὲ ἀκείρεκόμης μὲν, τὸ εἰωθός, φαιδρὰν δὲ ὀφρὺν ὑπὲρ ὀφθαλμῶν ἐγείρων, ὧν 25 ἀκτῖνες οἶον ἐκλάμπουσι, καὶ μειδιάματι ἠδεῖ τὸν Ἰάκινθον θαρσύνων προτείνων τε τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. τὸ μειράκιον δὲ ἐς γῆν μὲν ἀτενὲς ὄρα, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐννοια, γάννται

τε γὰρ ἐφ' οἷς ἀκούει, καὶ τὸ θάρσος ἐτι μέλλον
 αἰδοῖ μίγνυσιν. ἔστηκε δὲ τὰ μὲν ἀριστερὰ τοῦ σώ-
 ματος ἀλιπορφύρῳ χλαυίδι καλύπτων, ἃ δὴ καὶ
 ὑπέσταλται, ἀκουτίῳ δὲ τὴν δεξιὰν ἐπερείδει ἐκκει-
 5 μένω τῷ γλουτῷ καὶ τῇ πλευρᾷ διορωμένη, βραχίων
 τε οὔτωσι γυμνὸς δίδωσιν ἡμῖν καὶ τὰ μὴ ὀρώμενα
 ἐλέγχειν. σφυρὸν μὲν αὐτῷ κοῦφον ἐπ' εὐθείᾳ τῇ
 18 κνήμῃ καὶ ἐπιγονυῖς αὐτῇ ἐλαφρὰ ὑπὲρ κνήμης
 10 σῶμα πλευρὰ τε εὐπνουν ἀποτορνεύουσα τὸ στέρον
 καὶ βραχίων ξὺν ἀπαλότῃ σφριγῶν καὶ αὐχὴν
 ἀνεστηκῶς τὸ μέτριον ἢ κόμη τε οὐκ ἄγροικος, οὐδὲ 886
 ἐν αὐχμῷ ἀνεστηκῦτα, ἀλλ' ἐπικρεμαμένη τῷ με-
 τώπῳ, ξυναπνεύουσα δὲ ταῖς τοῦ ἰούλου ἀρχαῖς.
 15 ὁ δ' ἐν ποδὶ δίσκος ἔχων καὶ σκοτεινόν τι περὶ
 ἑαυτὸν Ἔρωσ τε καθορῶν φαιδρὸς ἅμα καὶ κατηφής,
 καὶ Ζέφυρος ἐκ περιωπῆς ἄγριον ὑποφαίνων τὸ
 136 ὄμμα αἰνίττεται ὁ ζωγράφος τὴν ἀπώλειαν τοῦ μει-
 ρακίου, δισκεύοντι δὲ τῷ Ἀπόλλωνι πλάγιος ἐμ-
 20 πνεύσας ἐμβαλεῖ τῷ Ἰακίνθῳ τὸν δίσκον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

ιε'. Θαυμάζεις ὄρῶν ἐς τοσοῦτον ἀγῶνα κόρη
 ὀρμῶσαν ἀγρίου τε οὔτω σὺς καὶ τοσοῦτου ὀρμῆν
 ὑφισταμένην; ὄρᾶς γὰρ, ὡς ὕφαιμον μὲν αὐτῷ τὸ
 ὄμμα λοφιά τε φρίττουσα καὶ πολὺς ὁ κατὰ τῶν
 25 ὀδόντων ἀφρὸς ἐς πολὺ ἀνεστηκῶτων καὶ τὴν αἰχ-
 μῆν ἀτρίπτων τό τε εὖρος, ὡς πρὸς λόγου τῇ βάσει,
 ἦν δὴ καὶ τὰ ἴχνη ταυτὶ δεικνυσι ταύρων ἀποδέοντα
 οὐδέν' οὐδὲ γὰρ τούτων παρέλιπέ τι ὁ ζωγράφος
 ἐντυπώσας αὐτὰ τῇ γραφῇ. τὰ δὲ δρωμένα καὶ

δεινὰ ἤδη· ἐμπεπτωκῶς γὰρ ὁ σὺς Ἀγκαίῳ τούτῳ
 κατὰ τὸν μηρὸν κεῖται ὁ νεανίας ἀθρόον ἐκρέων τὸ
 887 αἷμα καὶ ἐς πολὺ ἀνεσθραγῶς τοῦ μηροῦ, ὅθεν ἐν
 χερσὶν ἤδη τοῦ ἄθλου ὄντος ἢ μὲν Ἀταλάντῃ, ταύ-
 5 τῆν γὰρ εἶναι τὴν κόρην νοεῖν χροί, πρόχειρον ἐπι-
 θεῖσα τῇ νευρᾷ τὸ βέλος ἀφήσειν μέλλει. ἔσταλται
 δὲ ἐσθῆτι μὲν ὑπὲρ γόυυ, κρηπίδα δὲ τοῖν ποδοῖν
 ἐνῆπται καὶ αἱ χεῖρες ἐς ὦμον γυμναὶ διὰ τὸ ἐνερ-
 10 γοῦς εἶναι τῆς ἐσθῆτος ἐκεῖ ἐς περόνας ξυνεχομέ-
 νης, τὸ δὲ κάλλος ἀρρενωπὸν ἐκ φύσεως ὃν ἀνί-
 10 στησιν ὁ καιρὸς ἐπὶ μᾶλλον οὐκ ἐφίμερον βλεπούσης,
 ἀλλὰ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς τὴν τῶν δρωμέ-
 νων ἐννοίαν τεινύσης. οἱ νεανίαὶ δὲ οὔτοι Μελέα-
 γρος καὶ Πηλεὺς, τούτους γὰρ δὴ τοὺς καθελόντας
 τὸν σὺν φησὶν (εἶναι) ἢ γραφή, ὁ μὲν ἐπερείσας ἐν 15
 προβολῇ τῷ καιῷ ποδὶ ἑαυτὸν ὁ Μελέαγρος καὶ τὴν
 βάσιν τηρήσας ἀσφαλῶς ἐκδέχεται τὴν ὀρμῆν τοῦ
 137 σὺς λόγγην ὑποστήσας. φέρε δὴ καὶ τὰ περὶ αὐτὸν
 εἰπωμεν· σφιγρὸς μὲν ὁ νεανίας καὶ πάντῃ σφριγῶν,
 κνήμαι δ' αὐτῷ εὐπαγεῖς καὶ ὄρθαι φέρειν τε ἐν 20
 [τε] τοῖς δρόμοις ἱκαναὶ καὶ ὑφισταμένῳ τὸν ἐκ
 χερσὸς ἀγῶνα φύλακες ἀγαθαὶ μηρός τε ξὺν ἐπι-
 γουυίδι ὁμολογῶν τοῖς κάτω καὶ ἰσχίον οἷον διδόναι
 θαρσεῖν ὡς οὐκ ἀνατραπησομένου ὑπὸ τῆς τοῦ σὺς
 25 ἐμβολῆς τοῦ νεανίου πλευρὰ τε βαθεῖα καὶ γαστήρ
 ἀπέριττος καὶ στέονα τὸ μέτριον προεκκείμενα καὶ
 βραχίων διηρθρωμένος καὶ ὦμοι πρὸς αὐχένα ἐρω-
 μένου ξυνάπτοντες καὶ βάσιν αὐτῷ διδόντες κόμη
 τε ἠλιῶσα καὶ ἀνεστηκῦτα νῦν ὑπὸ τοῦ τῆς ὀρμῆς
 30 ἐνεργοῦ καὶ χαροπὸν ἱκανῶς δεδορκὸς τὸ ὄμμα ἢ
 τε ὀφρὺς οὐκ ἀνιμένη, ἀλλ' ἐν τῷ θυμῷ πᾶσα καὶ
 ἢ τοῦ προσώπου κατάστασις οὐδὲ ξυγχωροῦσα περὶ

κάλλους τι λέγειν διὰ τὸ ἐπιτετάσθαι, ἐσθῆς δὲ
λευκῆ ὑπὲρ γόνυ καὶ κρητὶς ὑπὲρ σφυρὸν ἔρρισμα
ἀσφαλὲς τῇ βάσει, χλαμύδα τε κοκκοβαφῆ ὑπὲρ 888
αὐχένος κολπώσας τὸ θηρίον ὑφίσταται. ταυτὶ μὲν
5 σοὶ τὰ τοῦ Οἰνέως, Πηλεὺς δὲ οὗτος προβέβληται
φουρμικῶν φᾶρος, μάχαιρα δὲ αὐτῷ ἢ παρ' Ἡφαί-
στου ἐν χερσὶν ἐκδεχομένην τὴν τοῦ σῶος ὀρμῆν,
τὸ δὲ ὄμμα ἄτρεπτος καὶ ὀξὺ ὄρων καὶ οἶος
μηδὲ ὑπερόριον ἄθλον τὸν ἐς Κόλχους σὺν Ἰάσονι
10 δεῖσαι.

Ν Ε Σ Σ Ο Σ.

19 ις. Μὴ δέδιθι, ᾧ παῖ, τὸν Εὐῆνον ποταμὸν
πολλῶν κυμαίνοντα καὶ ὑπὲρ τὰς ὄχθας αἰρόμενον,
γέγραπται γάρ, ἀλλὰ μάλλον τὰ ἐν αὐτῷ διασκεψώ-
μεθα, ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει τὰ τῆς τέχνης· ἢ γὰρ
138 15 οὐκ ἐπιστρέφει σε πρὸς ἑαυτὸν ὁ θεῖος Ἡρακλῆς
οὕτως ἐμβεβηκῶς μέσῳ τῷ ποταμῷ καὶ πῦρ ἐκλάμ-
πων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν σκοπὸν μετρούντων
τόξον τε ἔχων ἐν τῇ λαίᾳ προβεβλημένη, ἔτι καὶ
τὴν δεξιὰν ἐν τῷ τῆς ἀφέσεως τοῦ βέλους ἔχων
20 σχήματι; ἐς μαζὸν γὰρ αὐτῆ. τί δ' ἂν εἴποις περὶ
τῆς νευρᾶς; ἄρ' [οὐν] οὐκ αἰσθάνεσθαι δοκεῖς ἐπη-
χούσης τῇ τοῦ οἴστοῦ ἀφέσει; ποῦ δὲ οὗτος; ὀρᾶς
τὸν ὕστατον ἀνασκριτῶντα κένταυρον; Νέσσος δέ,
δίμαι, οὗτος διαφυγῶν ἐκ τῆς Φολόης τὴν Ἡρακλείαν
25 μόνος χεῖρα, ὅτ' ἐπιχειροῦντες ἀδίκως αὐτῷ διεφυ-
γεν οὐδεὶς πλην οὗτος. οἴχεται δὲ καὶ οὗτος ἄδικος
ἐς αὐτὸν φανείς· πορθιμῆντος γὰρ τοὺς δεομένους
τούτου ἐπιστάς ὁ Ἡρακλῆς ξὺν τῇ γυναικὶ Δηϊανείρᾳ
καὶ τῷ παιδί Ἰλλῶ, ἐπειδὴ ἄπορος ὁ ποταμὸς
30 ἐφαίνετο, τὴν γυναικᾶ πορθιμεῦσαι παρεγγυᾷ, αὐτὸς

δὲ ἐπὶ τοῦ δίφρου ξὺν τῷ παιδί ἐχώρει διὰ τοῦ
ποταμοῦ, κἀνταῦθα ὁ μὲν κακῶς ἰδὼν τὴν γυναικᾶ
ἀτόποις ἐπετόλμα τῆς ὄχθης ἐπιβάς, ὁ δὲ βοῆς
αἰκούσας ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει κατὰ τοῦ Νέσσου. γε-
γράφαται δὲ ἢ μὲν Δηϊανείρα ἐν τῷ τοῦ κινδύνου 5
σχήματι καὶ περιδεῆς ἐς τὸν Ἡρακλέα τὰς χεῖρας
τείνουσα, ὁ δὲ Νέσσος ἄρτι τὸν οἴστον δεξάμενος
καὶ περὶ ἑαυτῷ σφαδάζων οὐπω, δοκεῖν, τὸ ἑαυτοῦ
889 λύθρον ἀπόθετον ἐς Ἡρακλέα τῇ Δηϊανείρᾳ δεδωκῶς.
τὸ δὲ παιδίον ὁ Ἰλλῶς ἐφέστηκε μὲν τῷ πρώτῳ 10
δίφρῳ κατὰ τῆς ἀντυγος δεθέντων, ὥστε ἀτρεμεῖν,
τῶν ἵππων, κροτεῖ δὲ ὑφ' ἡδονῆς τὰς χεῖρας γέλωτι
δοὺς ἂ μῆπω ἔρρωται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ις. Ὁ μὲν ἐπὶ τῷ στρατηγεῖν ἔτι καὶ τοὺς ἐκ 15 139
Μελιβοίας ἐπὶ Τροίαν ἀνάγων τιμωροὺς Μενελάω
κατὰ τοῦ Φρυγῶς Φιλοκτῆτης ὁ τοῦ Ποίαντος γεν-
ναῖός που κἀναφέρων ἐς τὴν ὑφ' Ἡρακλεῖ τροφήν,
θεράπων (γὰρ) δὴ γενέσθαι τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτῆ-
της ἐκ νηπιῶν, ὅτε καὶ φορὸς εἶναι οἱ τῶν τόξων, 20
ἂ δὴ καὶ ὕστερον μισθὸν λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τῆς ἐς
τὴν πυρᾶν ὑπουργίας — ὁ δὲ νῦν ἐνταῦθα ξυμ-
πεπωκότι διὰ τὴν νόσον τῷ προσώπῳ ξυννεφεῇ
ὄφρῳ ἐπὶ τὰ ὀφθαλμῶ ἐφέλικαν κάτω που καὶ ἐν
βάθει ὄντας καὶ ἀμνηνὸν ὄρῶντας, κόμην τε καὶ 25
αὐχμοῦ πλήρη δεικνὺς καὶ τὴν γενειάδα ὑπανεστιη-
κῶς καὶ φρίττων καὶ θάκια αὐτὸς τε ἀμπισχόμενος
καὶ τὸν ταρσὸν καλύπτων τοιούδε, ᾧ παῖ, δίδωσι
λόγον· ἀναπλέοντες ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ προ-
σχόντες ταῖς νήσοις ἐμαστεύοντο τὸν τῆς Χρῦσης 30

βωμόν, ὃν Ἰάσων ποτὲ ἰδρύσατο, ὅτε ἐς Κόλχους
ἔπλει, Φιλοκλήτης τε ἐκ τῆς (τῶν) ξὺν Ἡρακλεῖ
μνήμης τὸν βωμόν τοῖς ζητοῦσι δεικνὺς ἐγγράφαντος
αὐτῷ τοῦ ὕδρου τὸν ἰὸν ἐς θάτερον τοῦ ποδοῖν οἱ
μὲν ἐπὶ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ στέλλονται, ὁ δὲ ἐν
Λήμνῳ ταύτη κεῖται, διαβόρῳ φησὶ Σοφοκλῆς
καταστάξων ἰῶ τὸν πόδα. . . .

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

ΕΙΣ ΣΑΤΤΡΟΝ.

890 α. Ἄντρον ἦν περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας προς- 145
εικασμένον σύριγγι εἰς ἕλικας αὐτοφυῶς ἐν κύκλῳ ed. J.
περὶ τοὺς τῆς γῆς ἐλιττόμενον πυθμένας. οὐ γὰρ
ἐπ' εὐθείας ἀνοιγόμενον εἰς εὐθύπορους αὐλῶνας
ἔσχιζετο, ἀλλὰ τὴν ὑπώρειον περιτρέχον καμπὴν 5
ὑπογείους ἕλικας ἐξέτεινεν εἰς δυσεύρετον πλάνην
ἐκπίπτου. Ἰδρυτο δὲ ἐν αὐτῷ Σατύρου τι σχῆμα
τεχνηθὲν ἐκ λίθου. εἰστήκει μὲν ἐπὶ τινας κρηπίδος
εἰς χορείαν εὐτρεπίξων τὸ σχῆμα καὶ τῆς δεξιᾶς
βάσεως τὸν ταρσὸν ὀπισθεν ἐξαιρῶν, μετεχειρίζετο 10
δὲ καὶ αὐλὸν καὶ πρὸς τὴν ἡχὴν πρῶτος ἐξανίστατο·
τῇ μὲν γὰρ ἀκοῇ μέλος οὐ προσῆπτεν αὐλοῦντος,
οὐδὲ ἦν ὁ αὐλὸς ἔμφωνος, τὸ δὲ τῶν αὐλούντων
πάθος διὰ τῆς τέχνης εἰς τὴν πέτραν εἰσῆμτο. εἶδες
ἂν ὑπανισταμένας καὶ φλέβας ὡς ἂν ἐκ τινας γεμι- 15
ζομένας πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἐπήχησιν τοῦ αὐλοῦ
τὴν πνοὴν ἐκ στέρονων τὸν Σάτυρον ἀνασπῶντα καὶ
ἐνεργεῖν ἐθέλον τὸ εἶδωλον καὶ εἰς ἀγωνίαν τὸν
λίθου πίπτοντα. εἶναι γὰρ ἐπειθε καὶ πνοῆς ἐξουσίαν
ἐν ἑαντῷ ἔμφυτον καὶ ἄσθματος ἐνδειξιν ἐξευρομέ- 20

146 νην οἰκοθεν ἐκ τῶν ἀμηγάνων πόρον. οὐκ ἦν δὲ
 ἀβρότης μετέχον τὸ σῶμα, ἀλλ' ἢ τῶν μελῶν
 στεροῦτης τὴν ὄραν ἐκλεπτεν εἰς ἄφθρον συμμε-
 5 τρίαυ ἀνδρικῶν τὴν ἰδέαν τραχύνουσα. καλῆς μὲν
 γὰρ κόρης χρῶτες μαλθακοὶ καὶ πρόσφοροι καὶ μέλη
 θρυπτόμενα, Σατύρου δὲ ἀύχηρον τὸ εἶδος ὡς ἂν
 ὄρειον δαίμονος καὶ Διονύσῳ σκιρτῶντος. κισσὸς
 δὲ αὐτὸν ἐστεφάνου οὐκ ἐκ λειμῶνος δρεψαμένης
 10 τὸν καρπὸν τῆς τέχνης, ἀλλ' ὁ λίθος ἀπὸ στεροῦ- 891
 τος εἰς κλῶνας χυθεὶς περιέθει τὴν κόμην εἰς
 συμβολὴν ἐπὶ τοὺς ἀυχείους τέροντας ἐκ μετώπων
 προσέρπων. παρειστήκει δὲ ὁ Πάν γανύμενος τῇ
 αὐλητικῇ καὶ ἐνηγκαλισμένος τὴν Ἥχώ, ὥσπερ,
 οἶμαι, δεδιώς, μὴ τινα φθόγγον ἐμμουσον ὁ αὐλὸς
 15 κινήσας ἀντηχεῖν ἀναπέσει τῷ Σατύρῳ τὴν Νύμφην.
 τοῦτο θεασάμενοι τὸ εἶδωλον καὶ τὸν Αἰθιόπων
 λίθον ἐμφωνον [Μέμνονος] ἐπιστεύουмен γενέσθαι,
 ὃς προσιούσης μὲν τῆς Ἥμέρας ἐπὶ ταῖς παρουσίας
 26 ἐφαιδρύνετο, ἀπιούσης δὲ ἀνία βαλλόμενος πένδι-
 20 μον ἐπέστενε καὶ μόνος ἐκ λίθων ἠδονῆς καὶ λύπης
 παρουσία διοικούμενος τῆς οἰκείας ἀπέστη κωφότη-
 τος εἰς ἔξουσίαν φωνῆς τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

Εἰς τὸ ΒΑΚΧΗΣ ἈΓΑΛΜΑ.

β. Οὐ ποιητῶν καὶ λογοποιῶν μόνον ἐπιπνεύ-
 νεται τέχραι ἐπὶ τὰς γλώττας ἐκ θεῶν θειασμοῦ πε-
 25 σόντος, ἀλλὰ καὶ τῶν δημιουργῶν αἱ χεῖρες θειοτέ-
 ρων πνευμάτων ἐράνοις ληφθεῖσαι κάτοχα καὶ μεστὰ
 μανίας προφητεύουσι τὰ ποιήματα. ὁ γὰρ δὴ Σκό-
 πας, ὥσπερ ἐκ τινος ἐπιπνοίας κινήθεις εἰς τὴν τοῦ
 ἀγάλματος δημιουργίαν τὴν θεοφορίαν ἐφῆκε. τί δὲ
 30 ὑμῖν οὐκ ἄνωθεν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς τέχνης

392 διηροῦμαι; ἦν βάκχης ἄγαλμα ἐκ λίθου Παρίου πε- 147
 ποιημένον ἀλλαττόμενον πρὸς τὴν ὄντως βάκχην.
 ἐν γὰρ τῇ οἰκείᾳ τάξει μένων ὁ λίθος τὸν ἐν [τοῖς]
 λίθοις νόμον ἐκβαίνειν ἐδόκει, τὸ μὲν γὰρ φαινόμε-
 νον ὄντως ἦν εἶδωλον, ἡ τέχνη δ' εἰς τὸ ὄντως ὄν 5
 ἀπήγαγε τὴν μίμησιν. εἶδες ἂν, ὅτι καὶ στερεὸς ὢν
 εἰς τὴν τοῦ θήλεος εἰκασίαν ἐμαλάττετο, γοργότητος
 διορθουμένης τὸ θῆλυ, καὶ εἰς [κινήσεως] ἔξουσίαν
 ἀμοιρῶν κινήσεως ἤδει βακχεύεσθαι, καὶ τῷ θεῷ εἰσι-
 10 ὄντι τὰ ἔνδον ὑπήχει. πρόσωπόν γε μὴν ἰδόντες ὑπὸ
 ἀφασίας ἔστημεν, οὕτω δὴ καὶ αἰσθήσεως συνείπετο
 δῆλωμα μὴ παρούσης αἰσθήσεως, καὶ βάκχης ἐκ-
 βακχεύων θειασμὸς ἐμηνύετο θειασμοῦ μὴ πλήττον-
 τος, καὶ ὅσα φέρει μανία οἰστρωῶσα ψυχῇ, τοσαῦτα
 πάθος διέλαμπε τὰ τεκμήρια ὑπὸ τῆς τέχνης ἀρρήτῳ 15
 λόγῳ κραθέντα. ἀνεῖτο δὲ ἡ κόμη ξεφύρω σοβεῖν
 καὶ εἰς τριχὸς ἄνθη ὑπεσχίζετο, ὃ δὴ καὶ μάλιστα
 τὸν λογισμὸν ὑπεξίστη, ὅτι καὶ τριχὸς λεπτότητι
 λίθος ὢν ἐπέιδετο καὶ πλοκάμων ὑπήκουε τοῖς μι-
 20 μήμασι καὶ τῆς ζωτικῆς ἔξεως γεγυμνωμένος τὸ ζω-
 τικὸν εἶχεν. ἔφησ ἂν, ὅτι καὶ αὐξήσεως ἀφορμῆς ἢ
 τέχνη συνεισήγαγεν, οὕτω καὶ τὸ ὁρώμενον ἄπιστον
 καὶ τὸ μὴ πιστὸν ὁρώμενον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χεῖρας
 ἐνεργοὺς ἐπεδείκνυτο, οὐ γὰρ τὸν βακχικὸν ἐτίνασσε
 θύρσον, ἀλλὰ τι σφάγιον ἔφερεν ὥσπερ εὐάζουσα, 25
 πικροτέρας μανίας σύμβολον — τὸ δὲ ἦν χιμαίρας
 τι πλάσμα πελιδνὸν τὴν χροάν, καὶ γὰρ (καὶ) τὸ
 τεθνηκὸς ὁ λίθος ὑπεδύετο — καὶ μίαν οὖσαν τὴν
 ὕλην εἰς θανάτου καὶ ζωῆς διήρει τὴν μίμησιν, τὴν
 μὲν ἔμπνουν στήσασα καὶ οἶον ὁρεγομένην Κιθαί- 30
 ρῶνος, τὴν δὲ ἐκ τοῦ βακχικοῦ θανατωθεῖσαν
 οἰστρου καὶ τῶν αἰσθήσεων ἀπομαραινούσαν τὴν

ἀκμήν. ὁ μὲν οὖν Σκόπας καὶ τὰς ἀψύχους εἰδωλο- 893
 148 ποιῶν γενέσεις δημιουργὸς ἀληθείας ἦν, καὶ (ἐν)
 τοῖς σώμασι τῆς ψυχῆς ἀνετυποῦτο τὰ θαύματα, ὁ
 δὲ τὰ ἐν λόγοις διαπλάττων Δημοσθένης ἀγάλματα
 5 μικροῦ καὶ λόγων ἔδειξεν εἶδος αἰσθητὸν τοῖς νοῦ
 καὶ φρονήσεως γεννήμασι συγκεραυνὺς τὰ τῆς τέχ-
 27 νης φάρμακα. καὶ γνώσεσθε δὲ αὐτίκα, ὡς οὐδὲ
 τῆς οἰκοθεν κινήσεως ἐστέρηται τὸ εἰς θεωρίαν προ-
 κείμενον ἄγαλμα, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ δεσπόζει καὶ ἐν
 10 τῷ χαρακτήρι σώζει τὸν οἰκεῖον γεννήτορα.

Εἰς τὸ τὸτ ἑρωτὸς ἀγαλμα.

γ'. Καὶ ἕτερα ἱερὰ τέχνης οἱ λόγοι προφητεῦσαι
 βούλονται. οὐ γὰρ μοι θεμιτὸν μὴ καλεῖν ἱερὰ τὰ τῆς
 τέχνης γεννήματα. Ἔρωσ ἦν, Πραξιτέλους τέχνημα,
 ὁ Ἔρωσ αὐτός, παῖς ἀνθηρὸς καὶ νέος πτέρυγας
 15 ἔχων καὶ τόξα. χαλκὸς δὲ αὐτὸν ἐτύπου, καὶ ὡς ἂν
 Ἔρωτα τυπῶν τύραννον θεὸν καὶ μέγαν καὶ αὐτὸς
 ἐδυναστεύετο, οὐ γὰρ ἠνείχετο χαλκὸς εἶναι τὰ
 πάντα, ἀλλ' ὅσος ἦν, Ἔρωσ ἐγίνετο· εἶδες ἂν τὸν
 χαλκὸν θρυπτόμενον καὶ εἰς εὐσαρκίαν ἀμυγάνως
 20 χλιδῶντα καί, ὡς βραχέως εἰπεῖν, τὰ ἀναγκαῖα
 πληροῦν ἑαυτῇ τὴν τέχνην ἀρκοῦσαν. ὕγρὸς μὲν
 ἦν ἀμοιρῶν μαλακότητος, χαλκῷ δὲ ἔχων συνφοδὸν
 τὴν χροῶν εὐανθῆς ἑωράτο, τῶν δὲ κινήσεως ἔργων 894
 ἐστερημένος ἔτοιμος ἦν δεῖξαι κινήσιν, εἰς μὲν γὰρ
 25 ἔδραν στάσιμον ἴδρυτο, ἠπάτα δὲ ὡς καὶ τῆς με-
 τεώρου κυριεύων φορᾶς. ἐγναυροῦτο δὲ εἰς γέλωτα,
 ἔμπυρόν τι καὶ μελίχρον ἐξ ὀμμάτων διαυγάζων, καὶ
 ἦν ἰδεῖν ὑπακούοντα τῷ πάθει τὸν χαλκὸν καὶ
 δεχόμενον εὐκόλως τὴν γέλωτος μίμησιν. ἴδρυτο δὲ
 30 εἰς μὲν τὴν κορυφὴν τὸν δεξιὸν ἐπικάμπτων καρ-

πόν, τῇ δὲ ἑτέρα μετεωρίζων τὸ τόξον καὶ τὴν τῆς
 βάσεως ἰσορροπίαν ἐπικλίνων ἐπὶ τὰ λαῖά, τὴν γὰρ 150
 τῆς ἀριστερᾶς λαρόνος ἐκστασιν ἀνίστη πρὸς [τὴν]
 εὐμαρότητα τοῦ χαλκοῦ τὸ στεγανὸν ἐκκλάσας.
 πλόκαμοι δὲ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐσκίαζον ἀνθηροὶ 5
 καὶ ἐνούλοι νεοτήσιον ὑπολάμποντες ἄνθος. καὶ ἦν
 θανμαστός οἶος ὁ χαλκός· ἰδόντι μὲν γὰρ ἔρευθος
 ἀπέστιλβεν ἐξ ἄκρων βοστρύχων αἰρόμενον, ἀψα-
 μένω δὲ ἡ θοῖξ ὑπεξανίστατο μαλθακιζομένη πρὸς
 τὴν αἰσθησιν. ἐμοὶ μὲν δὴ θεασαμένω τὴν τέχνην 10
 ἐπήει πιστεύειν, ὅτι καὶ χορὸν ἤσκησε κινούμενον
 Δαίδαλος καὶ χρυσῷ παρεῖχεν αἰσθήσεις, ὅπου καὶ
 Πραξιτέλης εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἔρωτος ἐνέθηκε
 μικροῦ καὶ νοήματα καὶ πτέρυγι τὸν ἄερα τέμνειν
 15 ἐμηχανήσατο.

Εἰς ἰνδοῦ ἀγαλμα.

δ'. Παρὰ κρήνην Ἰνδὸς εἰστήκει ἀνάθημα ταῖς
 Νύμφαις ἰδρυθείς, ἦν δὲ ὁ Ἰνδὸς λίθος μελαινό-
 20 μενος καὶ πρὸς τὴν ἐκ φύσεως τοῦ γένους αὐτομο-
 λῶν χροῶν, εἶχε δὲ εὐθαλῆ μὲν καὶ οὐλὴν τὴν
 χαίτην οὐκ ἀκράτῳ τῷ μέλανι λάμπουσαν, ἀλλ' ἐκ
 τῶν ἄκρων πρὸς κόχλου Τυρίας ἄνθος ἐρίζουσαν.
 οἶον γὰρ εὐπαθοῦσα καὶ νοτιζομένη ταῖς προσοίκοις
 Νύμφαις ἡ θοῖξ ἐκ ῥιζῶν ἀνοῦσα μελαντέρα πρὸς 25
 895 τοῖς ἄκροις ἐπόρφυρεν. ὀφθαλμοὶ γε μὴν οὐ συνῆ-
 δον τῷ λίθῳ, κατὰ γὰρ τὰς τῶν ὀμμάτων κόρας
 περιέθει λευκότης κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς πέτρας
 μεταπιπτούσης εἰς τὸ λευκότερον, καθ' ὃ καὶ τῆς 28
 τοῦ Ἰνδοῦ φύσεως ἡ χροῶ λευκαίνεται. μέθη δὲ 30
 αὐτὸν ἐξίστη καὶ τὸ μεμεθυμένον οὐ κατεμήνυεν
 ἢ τοῦ λίθου χροῶ, οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ μηχανήμα τὰς

παρειάς φοινίξαι σκέποντος τοῦ μέλανος τὴν μέθην, ἐκ δὲ τοῦ σχήματος κατηγόρει τὸ πάθος, παραφορὸς τε γὰρ καὶ κωμάζων εἰστίγχει οὐ δυνάμενος ἐρείδειν τὴν πόδε, ἀλλ' ὑπότρομός τε καὶ εἰς τὴν ἰγνὺν ὀκλάζων. ὁ δὲ λίθος ὑπὸ τοῦ πάθους ἐφίκει πλη-
 149 γέντι καὶ οἰονεὶ σπαίρειν τὸν ἀπὸ τῆς μέθης ἐμφα-
 υλίων σεισμόν. εἶχε δὲ ἄβρον οὐδὲν τοῦ Ἰνδοῦ τὸ εἶδωλον, οὐδ' εἰς τὴν κατὰ χροάν ἐξήσκητο χάριν, ἀλλ' εἰς μόνην τῶν μελῶν συμβολὴν διήρθητο.
 150 ἄσκειπης δὲ ἦν καὶ γυμνὸς ὡς ἂν τῶν Ἰνδικῶν σω-
 μάτων πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς φλογώδες εἰωθότων ἀπανδρῖζεσθαι.

Εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσσου ἀγάλμα.

ε'. Ἄλσος ἦν καὶ ἐν αὐτῷ κρήνη πάγκαλος ἐκ μάλα καθαροῦ τε καὶ διαυγοῦς ὕδατος, εἰστίγχει δὲ
 15 ἐπ' αὐτῇ Ναρκίσσος ἐκ λίθου πεποιημένος. παῖς ἦν, μᾶλλον δὲ ἠίδεος, ἠλικιώτης Ἐρωτων, ἀστρα-
 πῆς οἶον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολάμπων κάλλος. ἦν δὲ τοιούδε τὸ σχῆμα· κόμαις ἐπιχρῦσοις ἤστραπτε
 κατὰ μὲν τὸ μέτωπον τῆς τριχὸς ἐλισσομένης εἰς
 20 κύκλον, κατὰ δὲ τὸν ἀγένα κεχρμένης εἰς νῶτα, ἔβλεπε δὲ οὐκ ἀκράτως γαῦρον, οὐδὲ ἰλαρὸν καθα-
 ρῶς, ἐπεφύκει γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασιν ἐκ τῆς τέχνης καὶ λύπη, ἵνα μετὰ τοῦ Ναρκίσσου καὶ τὴν τύχην
 ἢ εἰκῶν μιμῆται. ἔσταλτο δὲ ὅσπερ οἱ Ἐρωτες, οἷς
 25 καὶ τῆς ὥρας τὴν ἀκμὴν προσείκαστο. σχῆμα δὲ ἦν τὸ κοσμοῦν τοιούδε· πέπλος λευκανθῆς ὁμόχρους
 τῷ σώματι [τοῦ λίθου] περιθέων εἰς κύκλον, κατὰ
 δὲ τὸν δεξιὸν ὤμον περונהθεὶς ὑπὲρ γόνυ κατα-
 151 βαίνων ἐπαύετο, μόνην [ἀπὸ] τοῦ πορπήματος
 30 ἔλευθερῶν τὴν χεῖρα. οὕτω δὲ ἦν ἀπαλὸς καὶ πρὸς

πέπλον γεγονῶς μίμησιν, ὡς καὶ τὴν τοῦ σώματος
 896 διαλάμπειν χροάν τῆς ἐν τῇ περιβολῇ λευκότητος
 τὴν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐγὴν ἐξίεναι συγχωρούσης. ἔστι δὲ καθάπερ κατόπτρον τῇ πηγῇ χρώμενος καὶ
 εἰς αὐτὴν περιχέων τοῦ προσώπου τὸ εἶδος, ἢ δὲ 5
 τοὺς ἀπ' αὐτοῦ δεχομένη χαρακτῆρας τὴν αὐτὴν
 εἰδωλοποιῶν ἦννευ, ὡς δοκεῖν ἀλλήλαις ἀντιφιλο-
 τιμείσθαι τὰς φύσεις. ἢ μὲν γὰρ λίθος ὅλη πρὸς
 ἐκεῖνον μετηλλάττετο τὸν ὄντως παῖδα, ἢ δὲ πηγῇ
 πρὸς τὰ ἐν τῇ λίθῳ μηχανήματα τῆς τέχνης αὐτῆ- 10
 γωνίζετο ἐν ἀσωμάτῳ σχήματι τὴν ἐκ σώματος ἀπερ-
 γαζομένην τοῦ παραδείγματος ὁμοιότητα καὶ τῷ ἐκ
 τῆς εἰκόνας κατερχομένῳ σκιάσματι οἶον τινὰ σάρκα
 τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν περιθεῖσα. οὕτω δὲ ἦν ζωτι-
 κὸν καὶ ἔμπνον τὸ καθ' ὕδατων σχῆμα, ὡς αὐτὸν 15
 εἶναι δοξάσαι τὸν Ναρκίσσον, ὃν ἐπὶ πηγὴν ἐλθόντα
 τῆς μορφῆς αὐτῷ καθ' ὕδατων ὀφθείσης παρὰ
 Νύμφαις τελετηῆσαι λέγουσιν ἐρασθέντα τῷ εἰδῶφι 29
 συμμῖξαι, καὶ νῦν ἐν λειμῶσι φαντάζεσθαι ἐν ἠρι-
 ναῖς ὥραις ἀνθοῦντα. εἶδες δ' ἂν, ὡς εἰς ὧν ὁ 20
 λίθος τὴν χροάν καὶ ὀμμάτων κατασκευὴν ἤρμοξε
 καὶ ἠθῶν ἱστορίαν ἔσωξε καὶ αἰσθήσεις ἐνεδείκνυτο
 καὶ πάθη ἐμήννε καὶ πρὸς τριχώματος ἐξουσίαν
 ἠκολούθει εἰς τὴν τριχὸς καμπὴν λυόμενος. τὸ δὲ
 οὐ λόγῳ ὀητὸν λίθος εἰς ὑγρότητα κεχαλασμένος 25
 καὶ ἐναντίον σώματι τῇ οὐσίᾳ παρεχόμενος· στερεω-
 τέρας γὰρ τετυχηκῶς φύσεως τρυφερότητος ἀπέ-
 στελλεν αἰσθήσιν εἰς ἀραιὸν τινα σώματος ὄγκον
 διαχεόμενος. μετεχειρίζετο δὲ καὶ σύριγγα, ἣς νο-
 μίοις θεοῖς ἐκεῖνος ἀπῆρχετο καὶ τὴν ἐρημίαν κατή- 30
 χει τοῖς μέλεσιν, εἴποτε μουσικοῖς ψαλτηρίοις προσ-
 ομιλῆσαι ποθήσειε. τοῦτον θαυμάσας, ὃ νέοι, τὸν

152 Νάομισσον καὶ εἰς ὑμᾶς παρήγαγον εἰς Μουσῶν
αὐλήν ἀποτυπωσάμενος. ἔχει δὲ ὁ λόγος, ὡς καὶ ἡ
εἰκὼν εἶχεν.

Εἰς τὸ ἐν Σικτωῶνι ἀγάλμα τὸν καιρὸν.

ζ'. Ἐθέλω σοὶ καὶ τὸ Λυσίππου δημιουργήμα 897
5 τῷ λόγῳ παραστήσαι, ὅπερ ἀγαλμάτων κάλλιστον
ὁ δημιουργὸς τεχνησάμενος Σικωνίοις εἰς θεῶν
προὔθησε· Καιρὸς ἦν εἰς ἀγάλμα τετυπωμένος ἐκ
χαλκοῦ πρὸς τὴν φύσιν ἀμιλλωμένης τῆς τέχνης.
παῖς δὲ ἦν ὁ Καιρὸς ἠβῶν ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας
10 ἐπανορθῶν τὸ τῆς ἠβῆς ἄνθος. ἦν δὲ τὴν μὲν ὄψιν
ᾠραῖος σείων ἰουλον καὶ ζεφύρω τινάσσειν, πρὸς
ὃ βούλοιο, καταλείπων τὴν κόμην ἄνετον, τὴν δὲ
χροῖαν εἶχεν ἀνθηρᾶν τῇ λαμπηδόνι τοῦ σώματος
τὰ ἀνθη δηλῶν. ἦν δὲ Διονύσω κατὰ τὸ πλεῖστον
15 ἐμφορῆς· τὰ μὲν γὰρ μέτωπα χάρισιν ἐστίλβεν, αἱ
παραίαι δὲ αὐτῷ εἰς ἄνθος ἐρευνθόμεναι νεοτήσιον
ᾠραίζοντο ἐπιβάλλουσαι τοῖς ὄμμασιν ἀπαλὸν ἐρύ-
θημα, εἰστίθει δὲ ἐπὶ τινος σφαίρας ἐπ' ἄκρων τῶν
ταρσῶν βεβηκῶς ἐπερωμένος τὸ πόδε. ἐπεφύκει
20 δὲ οὐ νενομισμένως ἡ θορῆξ, ἀλλ' ἡ μὲν κόμη κατὰ
τῶν ὀφρυῶν ἐφέρπουσα ταῖς παραίαις ἐπέσειε τὸν
βύστρουχον, τὰ δὲ ὀπισθεν ἦν τοῦ Καιροῦ πλοκάμων
ἐλεύθερα μόνην τὴν ἐκ γενέσεως βλάστην ἐπιφαί-
νοντα τῆς τριχός. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀφασία πληγέντες
25 πρὸς τὴν θεῶν εἰστίθμεν τὸν χαλκὸν ὀρῶντες ἔργα
φύσεως μηχανώμενον καὶ τῆς οἰκείας ἐμβαίνοντα
τάξεως· χαλκὸς μὲν γὰρ ὦν ἠροθραίνετο, σκληρὸς
δὲ ὦν τὴν φύσιν διεχείτο μαλακῶς, εἰκὼν τῇ τέχνῃ
πρὸς ὃ βούλοιο, σπανίζων δὲ αἰσθήσεως ζωτικῆς
153 30 ἔνοικον ἔχειν ἐπιστοιῦτο τὴν αἰσθησιν καὶ οὕτως

ἐσθήρικτο πάγιον τὸν ταρσὸν ἐρείσας, ἐστῶς δὲ
ὀρυγῆς ἐξουσίαν ἔχειν ἐδείκνυτο καὶ σοὺ τὸν ὀφθαλ-
μὸν ἠπάτα, ὡς καὶ τῆς εἰς τὸ πρόσω κυριεύων φο-
ρᾶς, καὶ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ λαβῶν καὶ τὴν ἀέριον
λήξιν τέμνειν, εἰ βούλοιο, ταῖς πτέρυξι. καὶ τὸ 5
μὲν ἡμῖν θαῦμα τοιοῦτον ἦν, εἰς δὲ τις τῶν περὶ
τὰς τέχνας σοφῶν καὶ εἰδότων σὺν αἰσθήσει τεχνι-
κωτέρῳ τὰ τῶν δημιουργῶν ἀνιχνεύειν θαύματα καὶ
898 λογισμὸν ἐπήγε τῷ τεχνήματι, τὴν τοῦ καιροῦ
δύναμιν ἐν τῇ τέχνῃ σωζομένην ἐξηρούμενος· τὸ 10
μὲν γὰρ πτέρωμα τῶν ταρσῶν ἀνίττεσθαι τὴν ὀξύ-
τητα, καὶ ὡς τὸν πολὺν ἀνελίττων αἰῶνα φέρεται
ταῖς ᾠραις ἐποχούμενος, τὴν δὲ ἐπανθοῦσαν ᾠραν,
ὅτι πᾶν εὐκαιρὸν τὸ ᾠραῖον καὶ μόνος κάλλους δη- 30
μιουργὸς ὁ καιρὸς, τὸ δὲ ἀπνηθηκὸς ἅπαν ἔξω τῆς 15
καιροῦ φύσεως, τὴν δὲ κατὰ τοῦ μετώπου κόμην,
ὅτι προσιόντος μὲν αὐτοῦ λαβέσθαι ῥάδιον, παρελ-
θόντος δὲ ἡ τῶν πραγμάτων ἀκμὴ συνεξέρχεται καὶ
οὐκ ἔστιν ὀλιγορηθέντα λαβεῖν τὸν καιρὸν.

Εἰς τὸ τὸν Ὀρφεῶς ἀγάλμα.

ζ'. Ἐν τῷ Ἐλικῶνι, τέμενος δὲ τῶν Μουσῶν 20
σκιερὸν ὁ χῶρος, παρὰ τοὺς Ὀλμειοῦ τοῦ ποταμοῦ
θύακας καὶ τὴν ἰοιδέα Πηγᾶσον κρήνην Ὀρφεῶς
ἀγάλμα τοῦ τῆς Καλλιόπης παρὰ τὰς Μούσας εἰστί-
κει ἰδεῖν μὲν κάλλιστον, ὃ γὰρ χαλκὸς τῇ τέχνῃ
συναπέτικτε τὸ κάλλος τῇ τοῦ σώματος ἀγλαία τὸ 25
μουσικὸν συνεπισημαίνων τῆς ψυχῆς, ἐκόσμη δὲ
αὐτὴν τῆς Περσικῆς χρυσῶν κατάστικτος ἀπὸ κορυ-
φῆς εἰς ὕψος ἀνέχουσα, χιτῶν δὲ ἐξ ὄμων ἀπα-
ρόμενος εἰς πόδας τελαμῶνι χρυσῶν κατὰ τῶν 154
στέρων ἐσφίγγετο, κόμη δὲ οὕτως ἦν εὐανθῆς καὶ 30

ζωτικὸν ἐπισημαίνουσα καὶ ἔμπνου, ὡς ἀπατᾶν
 τὴν αἰσθησιν, ὅτι καὶ πρὸς τὰς ζεφύρου πνοὰς
 σειομένη δονεῖται. ἢ μὲν γὰρ ἐπανχένιος κατὰ νότου
 χυθεῖσα, ἢ δὲ ταῖς ὀφρύσιν ἄνωθεν δισχιδῆς ἐπι-
 5 βαίνουσα καθαρὰς τῶν ὀμμάτων ἐφαίνει τὰς βολὰς,
 τὸ πέδιλον δὲ αὐτῷ ξανθοτάτῳ χρυσῷ κατήνθιστο
 καὶ πέπλος κατὰ νότου ἄνετος εἰς σφυρὸν κατήει,
 μετεχειρίζετο δὲ τὴν λύραν, ἢ δὲ ἰσαρίθμους ταῖς
 Μούσαις ἐξήττο τοὺς φθόγγους· ὁ γὰρ χαλκὸς καὶ
 10 νευρὰς ὑπεκρίνετο καὶ πρὸς τὴν ἐκάστου μίμησιν
 ἀλλαττόμενος παιθηνίως ὑπήγετο μικροῦ καὶ πρὸς
 αὐτὴν τὴν ἡχὴν τῶν φθόγγων φανήεις γινόμενος.
 ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν τὴν βάσιν οὐκ οὐρανὸς ἦν τυπω-
 θεῖς, οὐδὲ Πλειάδες τὸν αἰθέρα τέμνουσαι, οὐδὲ
 15 Ἄρκτου περιστροφῆι τῶν Ὠκεανοῦ λουτρῶν ἄμοι- 899
 ροι, ἀλλ' ἦν πᾶν μὲν τὸ ὀρνίθων γένος πρὸς τὴν
 ᾠδὴν ἐξιστάμενον, πάντες δὲ οἱ ὄρειοι θῆρες, καὶ
 ὅσον ἐν θαλάττης μυχοῖς νέμεται, καὶ ἵππος ἐθέλ-
 γετο ἀντὶ χαλινῷ τῷ μέλει κρατούμενος καὶ βοῦς
 20 ἀφείς τὰς νομάς τῆς λυρωδίας ἤκουε καὶ λεόντων
 ἢ ἄτεγκτος φύσις πρὸς τὴν ἁρμονίαν κατηννάζετο.
 εἶδες ἂν καὶ ποταμοὺς τυποῦντα τὸν χαλκὸν ἐκ
 πηγῶν ἐπὶ τὰ μέλη ῥέοντας καὶ κύμα θαλάσσης
 ἔρωτι τῆς ᾠδῆς ὑψοῦμενον καὶ πέτρας αἰσθήσει
 25 πληττομένας μουσικῆς καὶ πᾶσαν βλάστην ᾠριον
 ἐξ ἡθῶν ἐπὶ τὴν μουσικὴν τὴν Ὀρφικὴν σπεύδουσαν,
 καὶ οὐδὲν μὲν ἦν τὸ ἡχοῦν, οὐδὲ τὴν ἁρμονίαν
 τὴν λυρωδὸν ἐγείρον, ἢ τέχνη δὲ ἐν τοῖς ζῴοις τοῦ
 περὶ τὴν μουσικὴν ἔρωτος τὰ πάθη κατεμήνυε καὶ
 30 ἐν τῷ χαλκῷ τὰς ἡδονὰς ἐποίει φαίνεσθαι καὶ τὰ
 ἐπανθοῦντα τῇ αἰσθήσει τῶν ζῴων θελκτῆρια ἀρρή-
 τως ἐξέφαινε.

Εἰς τὸ τοῦ Διόνυσου ἀγαλμα.

ἦ. Δαυδάλω μὲν ἐξῆν, εἰ δεῖ τῷ περὶ Κρήτην 155
 πιστεύειν θαύματι, κινούμενα μηχανᾶσθαι (τὰ)
 ποιήματα καὶ πρὸς ἀνθρωπίνην αἰσθησιν ἐκβιάζε-
 σθαι τὸν χρυσόν, αἱ δὲ δὴ Πραξιτέλειοι χεῖρες ζω-
 900 τικὰ διόλου κατεσκεύαζον τὰ τεχνήματα. ἄλλος ἦν 5 31
 καὶ Διόνυσος εἰστήκει ἠθέου σχῆμα μιμούμενος
 οὕτω μὲν ἀπαλός, ὡς πρὸς σάρκα μεταρροθμίζεσθαι
 τὸν χαλκόν, οὕτω δὲ ὑγρὸν καὶ κεχλασμένον ἔχων
 τὸ σῶμα, ὡς ἐξ ἑτέρας ὕλης, ἀλλὰ μὴ χαλκοῦ πεφυ-
 κός, ὃς χαλκός μὲν ὦν ἠροθραίνετο, ζωῆς δὲ 10
 μετουσίαν οὐκ ἔχων ἐβούλετο (ζωῆς) τὴν ιδέα δει-
 κνύναι, ἀψαμένῳ δὲ σοι πρὸς τὴν ἀκμὴν ὑπεξ-
 ανίστατο, καὶ ὄντως μὲν ἦν ὁ χαλκὸς στεγανός, ὑπὸ
 δὲ τῆς τέχνης μαλαττόμενος εἰς σάρκα ἀπεδίδρασκε
 τῆς χειρὸς τὴν αἰσθησιν. ἦν δὲ ἀνθηρός, ἀβρότητος 15
 γέμων, ἰμέρω ῥεόμενος, οἷον αὐτὸν Εὐριπίδης ἐν
 Βάκχαις εἰδοποιήσας ἐξέφηνε, κισσὸς δ' αὐτὸν ἔστρεφε
 περιθέων ἐν κύκλῳ. ὡς κισσὸς ἦν ὁ χαλκὸς εἰς
 κλῶνας καμπτόμενος καὶ τῶν βοστρύχων τοὺς ἐλι-
 κτήρας ἐκ μετώπου κεχνημένους ἀναστέλλων, γέλω- 20
 τος δὲ ἐμπλεως, ὃ δὴ καὶ παντὸς ἦν ἐπέκεινα θαύ-
 ματος, ἠδονῆς ἀφιέναι τὴν ὕλην τεκμήρια καὶ τὴν
 παθῶν δήλωσιν ὑποκρίνεσθαι τὸν χαλκόν. νεβρίς
 δὲ αὐτὸν ἔσκεπεν οὐχ οἷαν εἶωθεν ὁ Διόνυσος
 ἐξάπτεσθαι, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς δορᾶς μίμησιν ὁ χαλ- 25
 κὸς μετεβάλλετο, εἰστήκει δὲ τὴν λαιὰν ἐπερείδων
 τῷ θυρῶ, ὃ δὲ θυρῶς ἠπάτα τὴν αἰσθησιν καὶ ἐκ
 χαλκοῦ πεποιημένος χλοερὸν τι καὶ τεθηλὸς ἀπο-
 στίλβειν ἐδοξάζετο πρὸς ταύτην ἀμειβόμενος τὴν
 ὕλην. ὄμμα δὲ ἦν πυρὶ διαυγές, μανικὸν ἰδεῖν, καὶ 30

156 γὰρ τὸ βακχεύσιμον ὁ χαλκὸς ἐνεδείκνυτο καὶ ἐπι-
θειάζειν ἐδόκει, ὥσπερ, οἶμαι, τοῦ Πραξιτέλους καὶ
τὸν βακχεῖον οἴστρον ἐγκαταμίξει δυνηθέντος.

Εἰς τὸ τοῦ Μένονος ἄγαλμα.

θ'. Ἐθέλω σοὶ καὶ τὸ Μένονος ἀφηγήσασθαι
θαῦμα, καὶ γὰρ ὄντως παραδόξος ἡ τέχνη καὶ κρείτ-
των ἀνθρωπίνης χειρός. τοῦ Τιθωνοῦ Μένονος
εἰκὼν ἦν ἐν Αἰθιοπία ἐκ λίθου πεποιημένη, οὐ μὴν
ἐν τοῖς οἰκείοις ὄροις ἔμενε [λίθος ὢν], οὐδὲ τὸ τῆς 901
φύσεως σιγηλὸν ἠνείχετο, ἀλλὰ καὶ λίθος ὢν εἶχεν
10 ἔξουσίαν φωνῆς· νῦν μὲν γὰρ ἀνίσχουσαν τὴν
Ἥμέραν προσεφθέγγετο ἐπισημαίνων τῇ φωνῇ τὴν
χαρὰν καὶ ἐπὶ ταῖς τῆς μητρὸς παρουσίαις φαιδρου-
νόμενος, νῦν δὲ ἀποκλινομένης εἰς νύκτα ἔλειπνόν
τι καὶ ἀλγεινὸν ἔστεινε πρὸς τὴν ἀπουσίαν ἀνωμέ-
15 νος. ἠπόρει δὲ οὐδὲ θαυμάσιον ὁ λίθος, ἀλλ' εἶχεν
ὑπηρετούμενα τῇ βουλήσει καὶ ταῦτα καὶ [ἦν Με-
μνόειος] ἡ εἰκὼν μόνω μὲν τοῦ ἀνθρωπίνου δια-
λάττειν μοι ἐδόκει σώματι, ὑπὸ δὲ ψυχῆς τινὸς καὶ
ὁμοίας προαιρέσεως ἀγομένη κατηυθύνετο. εἶχε
20 γοῦν καὶ τὰ λυποῦντα ἐγκεκραμένα καὶ πάλιν ἠδονῆς
αἰσθησὶς αὐτὸν κατελάμβανεν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν
παθῶν πληττόμενον, καὶ ἡ μὲν φύσις τὴν λίθου
γένεσιν ἀφθογγον προήγαγε καὶ κωφὴν καὶ μῆτε
ὑπὸ λύπης ἐθέλουσαν διοικεῖσθαι μῆτε εἰδυῖαν
25 ἠσθῆναι, ἀλλὰ καὶ πάσαις τύχαις ἄτροστον, ἐκείνω
δὲ τῷ Μένονος λίθῳ καὶ ἠδονὴν παρέδωκεν ἡ
τέχνη καὶ πέτραν ἀνέμιξεν ἄλγει καὶ μόνην ταύτην
ἐπιστάμεθα τὴν τέχνην νοήματα τῷ λίθῳ καὶ φωνὴν
157 ἐνθεῖσαν. ὁ μὲν γὰρ Αἰδαλος μέχρι μὲν κινήσεως
30 ἐνεανιεύετο καὶ δύναιμι εἶχεν ἡ ἐκείνου τέχνη ἔξι-

στάσαι τὰς ὕλας καὶ εἰς χορείαν κινεῖν, ἀμήχανον
δὲ ἦν καὶ παντελῶς ἄπορον καὶ φωνῆς μέτοχα
πραγματεύεσθαι τὰ ποιήματα, αἱ δὲ Αἰθιοπῶν 32
χεῖρες πόρους τῶν ἀμηχάνων ἐξευροῦσαι καὶ τὴν
ἀφθογγίαν ἐξευλίκεσαν τοῦ λίθου. ἐκείνω τῷ Μέ- 5
μνονι καὶ τὴν Ἥρῳ λόγος ἀντηχεῖν, ὅποτε φθέγγ-
γυτο, καὶ γοερὸν μὲν στενάζουσι γοερὸν ἀντιπέμ-
πειν μέλος, εὐπαθοῦντι δὲ ἀνταποδιδόναι τὴν ἠχὴν
ἀντίμιμον. ἐκείνο τὸ δημιουργήμα καὶ τῇ Ἥμέρῳ
τὰς ἀνίας ἐκοίμιζε καὶ οὐκ εἶα μαστεύειν τὸν παῖδα, 10
ὡς ἂν ἀντιτιθείσης αὐτῇ τῆς Αἰθιοπῶν τέχνης τὸν
ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀφανισθέντα Μένονα.

Εἰς τὸ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα.

ι'. Εἶτα τὸ μὲν Ἀργῶν σιάφος ἔμφωνον γενέ- 15
σθαι παιδόμεθα τὸ ὑπὸ τῶν τῆς Ἀθηναῖς τεχνηθῆν
902 χειρῶν, ὃ καὶ τὴν ἐν ἄστροις ἐκληρούχει τύχην,
ἄγαλμα δὲ οὐ πιστεύσομεν, εἰς ὃ τὰς δυνάμεις
Ἀσκληπιὸς ἀνίησι τὸν προνοητικὸν ἐπεισάγων νοῦν,
ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοινωνίαν τοῦ ἐνοικοῦντος τὴν 20
δύναμιν τρέπειν, ἀλλ' εἰς μὲν ἀνθρώπινα σώματα
κατάγεσθαι τὸ θεῖον δώσομεν, ἐνθα καὶ μιανθείη
ἂν παθήμασιν, οὐ πιστεύσομεν δέ, εἰ, ᾧ μὴδὲν
ἔργονοι κακίας, παραπέφυκεν; ἐμοὶ μὲν οὖν οὐ
τύπος εἶναι δοκεῖ τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας 25
πλάσμα. ἰδοὺ γάρ, ὡς οὐκ ἀνηθοποίητος ἡ τέχνη,
ἀλλ' ἐνεικονισμένη τὸν θεὸν εἰς αὐτὸν ἐξίσταται.
ὕλη μὲν οὐσα θεοειδὲς ἀναπέμπει νόημα, δημιούρ-
γημα δὲ χειρὸς τυγχάνουσα, ἢ μὴ δημιουργίας
ἔξεστι, πρᾶττει τεκμήρια ψυχῆς ἀρρήτως ἀποτίκτουσα. 30 158
πρόσωπον δὲ σοὶ θεασαμένω δουλοῦται τὴν αἰσθη-
σιν, οὐ γὰρ εἰς κάλλος ἐπίθεται ἐσχημάτισται, ἀλλὰ

πάνανθρον καὶ ἕλεον ἀνακινῶν ὄμμα βάθος ἄφατον
 ὑπαστρᾶπτει σεμνότητος αἰδοῖ μιγείσης. πλοκάμων
 δὲ ἔλικες θεόμενοι χάρισιν οἱ μὲν εἰς νότα τεθη-
 λότες ἄφροτι κέχυνται, οἱ δὲ ὑπὲρ μετώπου πρὸς
 5 τὰς ὀφρῦς ἐπιβαίνοντες τοῖς ὄμμασιν εἰλοῦνται.
 οἷον δὲ ἐκ ζωτικῆς αἰτίας καὶ αὐτοὶ καταρδόμενοι
 εἰς τὴν τῶν βοστρύχων καμπὴν συνελίττονται τῷ
 νόμῳ τῆς τέχνης μὴ πειδομένης τῆς ὕλης, ἀλλὰ
 νοούσης, ὅτι σχηματίζει θεὸν καὶ δεῖ δυναστεύειν.⁹⁰³
 10 τῶν δὲ γινομένων εἰωθότων φθειρεσθαι ἢ τοῦ
 ἀγάματος ἰδέα ἄτε δὴ τῆς ὑγείας τὴν οὐσίαν ἐν
 ἑαυτῇ φέρουσα ἀκμὴν ἀνώλεθρον ἐπικτωμένη θάλλει.
 ἡμεῖς μὲν δὴ σοὶ καὶ λόγων, ὦ Παιάν, νεαρῶν καὶ
 15 μνήμης ἐγγόνων ἀπηρξάμεθα· κελεύεις γὰρ, οἶμα·
 πρόθυμοι δὲ σοὶ καὶ τὸν νόμον ἄδειν, εἰ νέμοις
 ὑγείαν.

Εἰς τὸ τὸτ ἠθεοτ ἀγαλμα.

ια'. Τεθέασαι τὸν ἠέθεον ἐπ' ἀκροπόλει, ὃν
 Πραξιτέλης ἴδρυσεν, ἢ δεῖ σοὶ τῆς τέχνης παρα-
 στήσαι τὸ πρᾶγμα; παῖς ἦν ἀπαλὸς τις καὶ νέος
 20 πρὸς τὸ μαλθακὸν τε καὶ νεοτήσιον τῆς τέχνης τὸν
 χαλκὸν μαλαττούσης, χλιδῆς δὲ ἦν καὶ ἰμέρου με-
 στὸς καὶ τὸ τῆς ἠβῆς ἔφαινε ἀνθος, πάντα δὲ ἦν
 33 ἰδεῖν πρὸς τὴν τῆς τέχνης βούλησιν ἀμειβόμενα·
 καὶ γὰρ ἀπαλὸς ἦν μαχομένην τῇ ἀπαλότητι τὴν
 25 οὐσίαν ἔχων καὶ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἤγετο ἐστρεφόμενος
 ὑγρότητος καὶ ὄλος ἐξέβαινε τῆς αὐτοῦ φύσεως ὁ
 159 χαλκὸς τοὺς ὄρους εἰς τὸν ἀληθῆ τύπον μεθιστά-
 μενος. ἄμοιρος δὲ ὢν πνεύματος καὶ τὸ ἔμπουν
 ὑπεδύετο, ἃ γὰρ μὴ παρελάβεν ὕλη, μηδὲ εἶχεν
 80 ἔμφυτα, τούτων ἢ τέχνη τὴν ἐξουσίαν ἐπορίζετο.

ἐκοινοῦτο δὲ τὰς παρειὰς ἐρυθρήματι, ὃ δὴ καὶ παρά-
 δοξον ἦν, χαλκοῦ τικτόμενον ἐρευθος, καὶ παιδικῆς
 ἦν ἠλικίας ἀνθος ἐκλάμπον, κόμη δὲ εἶχεν ἔλικας
 ταῖς ὀφρῦσιν ἐπιβαίνοντας. ὁ δὲ τῷ τελαμῶνι κατα-
 904 στέφον τὴν κόμην καὶ ἐκ τῶν ὀφρῶν ἀπαθούμενος
 τῷ διαδήματι τὰς τρίχας, γυμνὸν πλοκάμων ἐτήρει
 τὸ μέτωπον. ὡς δὲ καὶ κατὰ μέρος ἐξητάζομεν τὴν
 τέχνην καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δαιδάλματα, ἀφασίᾳ πλη-
 γέντες εἰστήκαμεν, ὅ τε γὰρ χαλκὸς εὐτραφῆ καὶ
 λιπῶσαν ἐπεδείκνυτο τὴν σάρκα καὶ πρὸς τὴν τῆς 10
 τριχὸς κίνησιν μεθρημόζετο, ὅτε μὲν βοστρύχων
 οὐλοῦν πλοκαῖς συνεξελιττόμενος, ὅτε δ' ἐθελούσῃ
 τῇ τριχὶ ἐκτάδην κατὰ νότου χυθῆναι συναπλού-
 μενος, καὶ ὅτε μὲν ἐθέλοι τὸ πλάσμα καμφοθῆναι,
 καὶ πρὸς τὴν καμπὴν ἀνιέμενος, ὅτε δὲ ἐπιτεῖναι 15
 τὰ μέλη πρὸς τὸ σύντονον μεθιστάμενος. ὄμμα δὲ
 ἡμερῶδες ἦν αἰδοῖ συμμιγῆς ἀφροδισίας γέμον χάρι-
 τος, καὶ γὰρ ἦδει ζηλοῦν ὁ χαλκὸς τὸ ἐράσιμον καὶ
 ὑπήκουεν ἐθέλοντι τῷ εἰδώλῳ γαυροῦσθαι. ἀκίνητος
 δὲ ὢν οὗτος ὁ ἔφηβος ἔδοξεν ἄν σοὶ κινήσεως μετέ- 20
 χεῖν καὶ εἰς χορείαν εὐτρεπίζεσθαι.

Εἰς τὸ κεντάτρον ἀγαλμα.

ιβ'. Εἰς ἱερὸν εἰσιὼν σεμνόν τι καὶ μέγα, ὃ
 τὴν καλλίστην εἰκασίαν εἰς ἑαυτὸ μεθίστη, ἐν τοῖς
 προφυλαίοις τοῦ νεῶ ἰδρυσμένου θεῶμαι κένταυρον
 οὐκ ἀνδρὶ κατὰ τὴν Ὀμήρειον εἰκόνα, ἀλλὰ ὄψ 25
 παραπλήσιον ὑλήεντι. ἄνθρωπος ἦν ἄχρι λαρόνος
 κατιῶν ὁ κένταυρος ἐς ἵππου βάσιν τετρασκελῆ
 λήγων, τὸν γὰρ ἵππον καὶ τὸν ἄνθρωπον ἢ φύσις 160
 ἐξ ἡμισείας τεμοῦσα εἰς ἓν σῶμα συνήρμοσε τὰ μὲν
 ἀποκρίνασα τῶν μελῶν, τὰ δὲ ἀλλήλοις τεχνησαμένη

σύμφωνα· τῆς μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης ὄσον ἀπ' ἰξύος εἰς ἄκραν ὑποφέρεται τὴν βάσιν, ἀφείλε, τοῦ δὲ ἱππέου σώματος, ὄσον εἰς ὀμφαλὸν καταβαίνει, τεμοῦσα τῷ ἀνθρωπείῳ συνῆγε τύπῳ, ὡς τὸν μὲν ἱπποῦ τὴν κεφαλὴν ποθεῖν καὶ τοὺς ἀρχαίους τένοντας, καὶ ὄσον εἰς τὸ νῶτον καταβαῖνον εὐρύνεται, τὸν δὲ ἀνθρωπον τὸν ἀπὸ ὀμφαλοῦ μέχρι τῆς βάσεως στηριγμὸν ζητεῖν. τοιοῦτου δὲ ὄντος τοῦ σώματος εἶδες ἂν καὶ θυμὸν ἐπιπολεύοντα τῷ 905
τεχνήματι καὶ ἡγριωμένον τὸ σῶμα καὶ τῷ προσώπῳ τὸ θηριῶδες ἐπανθοῦν καὶ τὸ τῆς τριχὸς κάλλιστα ὑποκρινομένην τὴν πέτραν καὶ πάντα πρὸς τὸν ἀληθῆ τύπον σπεύδοντα.

Εἰς τὸ τῆς Μῆδειας ἀγάλμα.

34 γ'. Εἶδον καὶ τὴν πολυθρόλλητον ἐν ὄροις
15 Μακεδόνων Μῆδειαν. λίθος ἦν μνηύων τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος ἀπομαξαμένης εἰς αὐτὴν τῆς τέχνης τὰ συμπληροῦντα τὴν ψυχὴν, καὶ γὰρ λογισμοῦ κατηγόρει τὸ δῆλωμα καὶ θυμὸς ὑπανίστατο καὶ πρὸς λύπης διάθεσιν μετέβαινεν ἢ εἰκὼν καὶ ὡς
20 βραχέως εἰπεῖν, ἐξηγήσεις τοῦ περὶ αὐτὴν δράματος ἦν τὸ ὁρώμενον· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ὑπὲρ τὴν πράξιν ἐδήλου [τῆς] γυναικὸς τὰ βουλευμάτα, ὁ δὲ θυμὸς τῇ φύμῃ τῆς ὀργῆς παραγραφόμενος τὴν φύσιν πρὸς τὸ ἔργον ἡγεῖρε τὴν ἐπὶ τὸν φόρον
25 ὀρμὴν εἰσηγούμενος, ἢ λύπη δὲ τὸν ἐπὶ τοῖς παισὶν ἐπεσήμεναι οἶκτον εἰς τὴν μητροφάν σύνεσιν ἄρρωσ-
161 ἄτεγκτος, οὐδὲ θηριώδης ἢ εἰκὼν, ἀλλ' εἰς θυμοῦ καὶ ἀνίας ἐνδειξὶν διηγεῖτο ὑπηρετουμένη τοῖς τῆς
30 γυναικείας φύσεως βουλεύμασιν. εἰκὼς γὰρ ἦν μετὰ

τὸν χόλον καθαρεύουσαν τοῦ θυμοῦ ἐπιστρέφεσθαι πρὸς οἶκτον καὶ εἰς ἐννοίαν ἐρχομένην τοῦ κακοῦ τὴν ψυχὴν οἰκτίζεσθαι. ταῦτα μετὰ τοῦ σώματος τὰ πάθη ἢ εἰκὼν ἐμιμείτο καὶ ἦν ἰδεῖν [τὴν λίθον] ὅτε μὲν φέρουσαν τὸν θυμὸν ἐν ὄμμασιν, ὅτε δὲ σκυ- 5
θροπὸν ὀρώσαν καὶ μαλαττομένην εἰς στρυγνότητα, ὡσπερ ἀντικρυς τοῦ τεχνησαμένου τὴν ἀφορμὴν εἰς τῆς Εὐριπίδου δραματοποιίας πλῆσαντος τὴν μίμη-
σιν, ἐν ἣ καὶ βουλευέται συνανακινούσα [καὶ] σύνεσιν
906 πηγότας τῇ φύσει πρὸς τὰ ἔκγονα τῆς φιλογονίας ὄρους ἐκβάλλουσα καὶ παιδικῶν λόγων μετὰ τὴν ἄνομον σφαγὴν ἄπτεται. ἦν δὲ αὐτῇ καὶ ξιφηφόρος ἢ χεῖρ διακοεῖν ἐτοίμη τῷ θυμῷ ἐπὶ τὸ μίasma
σπενδούση καὶ ἡμελημένη θροῖξ τὸ ἀύχηρον ἐπι- 15
σημαίνουσα καὶ στολή τις πένθιμος ἀκόλουθος τῇ ψυχῇ.

Εἰς τὴν τοῦ Ἀθάμαντος εἰκὼνα.

ιδ'. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἡϊόσιν οὐκ εἰς ἐπίδειξιν (μόνον), ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν τῆς γραφικῆς καλῶν οὐκ ἀμούσως ἐξησηκμένη. ἔκτε- 20
τύπωτο δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας μανίαις οἰστρούμενος. ἦν δ' ἰδεῖν γυμνός, αἷματι φοινίσσων τὴν κόμην, ἠνεμωμένος τὴν τρίχα, παράφορος τὸ ὄμμα, ἐκπλη-
ξίας γέμων καὶ ὠπλιστο δὲ οὐ μανίαις μόνου εἰς τόλμαν, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἐρινύων δείμασι θυμοφθόροις 25
ἡγρίωτο, ἀλλὰ καὶ σίδηρος τῆς χειρὸς προεβέβλητο ἐκθένοντι παραπλήσιος. ἢ μὲν γὰρ εἰκὼν ὄντως ἦν 162
ἀκίνητος, ἐδόκει δὲ οὐ τηρεῖν τὸ στάσιμον, ἀλλὰ δόξη τῆς κινήσεως τοὺς θεατὰς ἐξίστη ὑπὸ τοῦ φό-
βου χλωρόν τι καὶ τεθυηκὸς ὀρώσα, παρῆν δὲ ἢ 30

Ἰνὸ περιδείης, ὑπότρομος, ἐνηγάλιστο δὲ καὶ παῖδα
 νήπιον καὶ τὴν θηλήν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ προσήγε
 τὰς τροφίμους ἐπιστάζουσα πηγὰς τοῖς τροφίμοις.
 35 ἠπείγετο δὲ ἡ εἰκὼν ἐπὶ τὴν ἄκραν τοῦ Σκαίρωνος
 5 καὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑπόρειον, τὸ δὲ ῥόδιον πρὸς
 ὑποδοχὴν ἐκολποῦτο κυμαίνειν εἰωθὸς, καὶ Ζεφύρου
 τι κατεῖχε τὸ σῶμα λιγυρῶ πνεύματι τὴν θάλασσαν
 κατευνάζοντος, ὃ γὰρ δὴ κηρὸς ἐφάνταξε τὴν αἰσθη-
 σιν, ὡς καὶ πνοὴν δημιουργεῖν ἐπιστάμενος καὶ
 10 ἀνακουτίζειν θαλασσίους αὔρας καὶ εἰς ἔργα φύσεως
 ἐπάγειν τὴν μίμησιν. παρεσκίρτων δὲ καὶ ἐνάλιοι
 δελφῖνες τὸ ῥόδιον ἐν τῇ γραφῇ τέμνοντες καὶ ὁ 907
 κηρὸς ἐδόκει διαπνέεσθαι καὶ πρὸς τὸ τῆς θαλάσσης
 νοτίζεσθαι μίμημα πρὸς αὐτὴν τὴν οὐσίαν ἐξελ-
 15 λατόμενος. ἐν γε μὴν τοῖς τοῦ πίνακος τέρασιν
 Ἀμφιτρότη τις ἐκ βυθῶν ἀνέβη ἄργιόν τι καὶ φρι-
 κῶδες ὄρωσα καὶ γλαυκόν τι σέλας ἐκ τῶν ὀμμάτων
 μαρμαίρουσα, Νηρηίδες δὲ περὶ αὐτὴν εἰστήκεσαν,
 ἀπαλαὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ καὶ ἀνθηραὶ προσιδεῖν καὶ
 20 ἀφροδίσιον ἕμερον ἐξ ὀμμάτων στάζουσαι, ὑπὲρ δὲ
 ἄκρων τῶν θαλασσίων κυμάτων ἐλίσσουσαι τὴν
 χορείαν ἐπληττον. περὶ δὲ αὐτὰς Ὠκεανὸς βα(θυδί-
 νης) ἐκέχυτο μικροῦ τῆς τοῦ ποταμοῦ κινήσεως καὶ
 κυμαίνειν διδαχθείσης.

INDEX VERBORUM.

Sigla † significat vocabulum ad rhetoricam pertinens, *
 vocabulum aut ἄπαξ λεγόμενον aut novo sensu vel usu adhi-
 bitum. Secundum volumen numero 2 significatur, prius signo 1
 caret, nisi eis locis, ubi ambiguitas vitanda erat.

A.

- ἀβράκχευτος πηγῇ 2, 326, 21.
 ἀβασανίστως τι ἐξετάζειν 231,
 16.
 ἀβέβηλος λόγος 2, 219, 13.
 ἀβρότεροι αὐτῶν Lacones.
 146, 20.
 ἄγαλα πολέμου est Ajax.
 2, 187, 9. ἀγάματα λόγων
 226, 27. ἄγαλα Νέστορος
 παράγειν 2, 167, 5.
 ἀγαματίας 2, 112, 9. cf. 206,
 32.
 ἀγαματοποιούσα φύσις 2,
 259, 30.
 τὸν Ὁ. ἠγάσθη τῆς φιλαν-
 θρωπίας 59, 30. cf. 2, 34, 19.
 ἀγείρειν ἔξω θυρῶν 169, 23.
 ἀγελαῖα νῆσοι 2, 364, 3.
 ἀγέραχοι scenici 2, 100, 7.
 † ἀγλαία τ. λόγον 2, 15, 6.
 οὐκ ἀγλευκῶς τῆς φωνῆς ἔ-
 χων 157, 3.
 ξένος τῇ ἀγνωσίᾳ ἀνύποπτος
 2, 229, 10. ἀπέκτεινε τὸν
 ἀθλητὴν ἀγνωσίᾳ 2, 291, 9.
 ἀγορά de mercibus 205, 8; cf.
 2, 105, 22. ἀγορὰν ἤγεν prae-
 ses iudicii 11, 2. ἡ ἀγορά
 τῶν ψυχῶν 2, 157, 6.
 ἡ τῶν ἀγοραίων δημοτικὴ
 248, 30.
 ἀγορεύειν δίκην 2, 37, 22.
 ἀγροίκως ἐποίησας 2, 235, 26.
 ἠγροίαις καὶ μαρικῶς εἶχε
 2, 223, 20. cf. 2, 9, 31; 121, 30.
 ἄ. οὐκ ἀγύμναστον τοῦ περὶ
 τοὺς σοφιστὰς δρόμου 2,
 92, 4.
 ἀγγίθει Indi. 219, 20.
 ἀγγίθωρος τοῖς ἔθνεσι ταύ-
 τοις ἡ Σύβρα 2, 31, 18.
 λόγοι ἀγχοῦ τούτων 218, 16.
 τοὺς πάλους ἄγουσι gestant.
 56, 10. ἄγειν θυσίας ἐς δαι-
 τας θεῶν 183, 30. πολλοὶ
 ἐς ὄνομα ἠχθῆσαν 100, 17.
 ἐλεύθερα τὰ τῶν Μουσῶν
 ἠγάγε 254, 25. διετέλει τὸν
 Π. ὑπὲρ θαῦμα ἄγων 2,
 49, 20. λατρικὴ τὰ χοίρεια
 τῶν κρεῶν σὺν τερατολο-
 γίᾳ ἄγει 2, 285, 31. ἠλι-
 κίαν καὶ ὦραν ἄγει 2, 320,
 3. λησταὶ ἤγοντο τὴν ἐπὶ
 θανάτῳ 183, 30. ἄγειν ἀνα-
 καλυπτήρια 2, 111, 12. πολ-
 λά παρα τῆς ἑαυτοῦ φύσεως
 ἠγάγετο 2, 20, 20.
 ἐκπλήξεις καὶ ἀγογαί 221,
 10.
 τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα 207, 17.

μουσικήν ἀγωνίαν ἀυλεῖν 264, 4.
 ἠγωνίζετο τὴν περὶ τοῦ στεφάνου 2, 147, 1.
 ἀγὼν ὑπὲρ μελέτης 2, 103, 23.
 ἀγωνιῶντες ἀθληταί 2, 290, 2.
 ἀγωνιῶν ὑπὲρ τῆς ἐαυτοῦ δόξης 2, 32, 25.
 οὐκ ἐγγύρασκον ὅ τι εἶη ἀγωνία ἢ ἀγὼν 171, 10 (cf. ib. 7).
 ἀγωνίζεσθαι σημεῖον ἐαυτοῦ πολεῖσθαι 2, 60, 19. ἀγ. πρὸς τὴν τῶν πολλῶν δόξαν 327, 1. † ἀγωνίζεσθαι ἐς τὸ κοινόν 2, 41, 13. † Ἀρτάβαζον ἀγωνίζεται τὸν ἀπαγορευόμενα τῷ Ξέρξῃ μὴ τ. δ. στρατεῦν ἐπὶ τ. Ἐλλάδα 2, 81, 24. χρόνον μέγα ἀγωνισμα Olympium Athenis. 2, 44, 21. cf. 2, 124, 6.
 † ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος ἐπιστέλλειν 2, 126, 22.
 ἀδαμάντιο δόξαι 18, 8.
 ἀδεικαστος ἔχουσα φιλοσοφία 306, 21. cf. 2, 97, 16.
 ἀδελφὰ τοῦτοις ἐπετήδευσε 2, 16.
 Αἰθίοπες οὐκ ἄθλοιο χαίρειν 2, 337, 5.
 φθόνος διδάσκαλος ἀδίκων 214, 15.
 νεανίας Α. ἀδικῶν περὶ τὰ ἦθη 150, 11.
 ἄδοξον ἦν μοι τὸ πρῶτον σῶμα 100, 30.
 ἀδρανῆς τὴν χεῖρα 115, 18.
 οὐκ ἀδυνατοῦμεν σφίζεσθαι 214, 4.
 ἢ φωνῇ, ἢν ἄδουσι 2, 214, 18. Ο. ἀδει με τὸ πένεσθαι 306, 16. cf. 2, 374, 6.
 ἀερίζοντες ἀροχειρίζεσθων * 2, 289, 12.
 ἀετίτης λίθος 57, 18.
 ἀθανάτιζει Διουκόργος * 311, 2.

τὸ μὴ ἀθεεῖ δοκεῖν ἐκφέρειν τὰς δόξας 113, 28. cf. 2, 44, 26. Σκ. οὐκ ἀθεεῖ ἐτρέφετο 2, 29, 8.
 ἦρεν ὥσπερ τις Ἀθηναῖς ψήφορ. proverb. 2, 74, 24.
 δικαιοτάτος ἀθλητῆς τῶν κατὰ σοφίαν πραγματιῶν 2, 154, 15.
 γενήσῃ ἀθλος ἀνδρὸς γυνουῦ 216, 6.
 ἀθλεῖν ἔργον 2, 360, 9.
 ἀθρόον ἀνέβλεψεν 130, 25.
 ἀθρόον ὤμωξαν 2, 188, 19.
 τὸ ἀθρόως σάφρον 197, 14.
 ἄθρυτα σπλάγγνα 316, 2.
 οὐκ ἄθυμος τὸν θάνατον 268, 7. ἀθύμω εἶδει πελάζει Α. 2, 299, 18.
 νόσον ἐς αἵλας τρέψαι proverb. 2, 179, 8.
 αἰγυπτιάζει ἢ προσβολὴ της γραφῆς 2, 360, 1.
 αἰδῶς τοῦ ὄμλου pudor coitus 2, 196, 28.
 αἰθῆρ ἐν τῇ ψυχῇ 7, 28.
 Αἰθίοψ Ωκεανός 240, 6.
 αἰθρία ἀπόρρητος αἰσθήσεων 314, 13.
 φρυγὰς καὶ αἶμα (caedem) παύειν 326, 14.
 Πυθαγόρας παρέδωκε τὸ αἰνυττειν * 220, 26.
 αἰρεῖν τινὰ τῷ εἶδει 2, 191, 29.
 ἐκ τῶν παρόντων ἐλῶν 289, 21.
 χρόνος ἄρας δένδρα 2, 133, 22.
 ἄρασα ναῦς χιλία νόπη ἐκ Κ. 2, 59, 7. τὸ μὴ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου αἰρεσθαι 29, 9. ἄρασθαι ὄπλα 31, 2.
 Ε. θυσίας ἀρθεῖσα 2, 354, 26. ἐς θείαν μνήμην ἦρθσαν 109, 26. αἰρεῖ Ἰνδοὺς ἐν παντὶ λόγῳ 211, 9.
 γυμνὸν τὸν πέλεκυν ἠρμένοι ἠγεμόνες 102, 30. κράτος ἦραντο τῆς ἐπιστήμης

2, 295, 4. † πᾶν κέντρον γλώττης ἠρμένος 2, 58, 12.
 αἰσθητηρίων πηγαί 309, 26.
 αἰσία πρὸς τινα φθιγγεσθαι 194, 14.
 αἰσχρὴ ἀγῶνος 2, 286, 29.
 αἰσχρὴν ἔχει τὸ ἀκριβοῦν ταῦτα 2, 211, 25. πρὸς αἰσχρὴν ἐστὶ τὸ μισθοῦ φιλεῖν 2, 237, 13.
 ἢ τοῦ πλοῦ αἰτία βλέπει ἐς Ἴάσονα 2, 361, 13. αἰτίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχειν 2, 25, 5. λησταὶ τὴν αἰτίαν 183, 9. αἰτία ἀλαζῶν = ἀ. ἀλαζονείας 2, 37, 7.
 ἀκατάσκευος τέχνη 219, 25.
 ἀκραιφνέως Ἀπόλλων 2, 233, 21.
 διετέλεσε ἐς γῆρας βαθὺν ἀνέγκαιος τε καὶ ἀρτιος 2, 28, 27.
 πόλεμος ἀήρηντος 2, 264, 2.
 εἰ μετὰ τοῦ ἀκινδύνου γίγνεται 154, 29.
 ὁ ἀκκισμὸς τοῦ μεγαλογνώμονος 2, 243, 16.
 ἐστασίαζον ἀμαξούσας ταῖς γνώμας 2, 42, 2.
 † ἀνεπήδα περὶ τὰς ἀμὰς τῶν ὑποθέσεων 2, 48, 19.
 † λαμβάνονται τινες ἀμῆς τοῦ ἀνδρὸς 2, 88, 32.
 † αἱ ἀμυιότερα ὑποθέσεις 2, 33, 4.
 † ἀκόλαστοι ὄνθμοι 2, 104, 18.
 τοῦτο οὐκ ἐς τὸ ἀκόλουθον εἰρησθαι δοκεῖ 128, 27.
 ἀκουσίως εἶθιζεν 2, 197, 10.
 πάλαι σε ἀνούμεν 22, 25.
 ἦκουε εὐ διατιθέμενον τὴν ἀρχὴν 201, 29.
 ἀκρατος καὶ τυραννικὰ ἐν οἴκῳ 2, 18, 23. * cf. 110, 29.
 ἀκρατοὶ τὸ αἶμα Satyri 2, 325, 26.
 τὸ ἀκράτως μέλαν 2, 305, 8.
 † ἀκρατῶς ἀπτιάζειν 2, 19, 18.

† τὸ ἀκριβὲς τῆς τέχνης 2, 108, 32. † ἀκριβῆ ὀνόματα 2, 21, 6.
 † κατέθελξε καὶ τοὺς μὴ τὰ Ἑλλήνων ἀκριβοῦντας 2, 18, 14. † οὐκ ἐσμὲν τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβοῦντων 2, 88, 3.
 ἀκριτος ἀνθρώπων 2, 274, 26.
 † ὁ μισθὸς τῆς ἀκροάσεως 2, 39, 15.
 τοῦ μέλιτος ἄκρω δακτύλῳ γεσεσθαι 2, 35, 20.
 νῆσος ἀκρωνησίαν ἐξάιρουσα 2, 364, 6.
 ἠκρατηριάσθη ἢ βουλή τοὺς εὐδοκίμοιτάτους 257, 11.
 οἱ ἀκταίλας οἰκοῦντες πόλεις 2, 184, 24.
 ἀκινώδης ἢ παντάρῃ 119, 26.
 τὰ πρὸς ἀντίνα ἔθνη 44, 12.
 ἀκτινὲς νόμαι Ἥλιον 2, 233, 25. λοξαὶ αἱ ἀκτινὲς τῆς σιαιῆς 2, 327, 18.
 πρὸς τῷ ἀλγούντι ὁ νοῦς 290, 3.
 Α. τὸ μὴ περὶ ἀληθινῶν ἐρεῖν ἀληθεύει 175, 23. ἀληθεύειν ἐν ταῖς γραφαῖς 2, 340, 25.
 οἱ ἔμποι ἦτον μὲν καλοὶ, ἀληθέστεροι δέ 2, 332, 22.
 ἀληθινὰ σιτία 2, 256, 9.
 φθόνος ἀλοὺς ἀφηγήθη τὸ παρελθεῖν ἐς ἀνδρας 2, 112, 21.
 ἐάλω ἀντίνα τῆς κόρης 2, 175, 14.
 ἀλιπορφύρου τι ἄνθος ἔχει 2, 362, 11.
 στροφίον τῶν ἀλουροτάτων 309, 29.
 ἀλουρογία φοινικῇ 2, 334, 20.
 † ἐνεδείκνυτο πολὺ τὸ ἀλύπως φράζειν 2, 48, 23.
 ὑπέσφρον καὶ Ἀλφειὸν πνεῖ 2, 338, 13.

οἱ ἀμαθεῖς τῶν ποταμῶν 2, 351, 26.
 Ἀμαλθείας κέρας. proverb. 2, 6, 31.
 Θῆβαι οὐκ ἀμάντευται 2, 300, 2.
 ἀμαξῶν ἄσμα 139, 12.
 βοῦς ἀμαξίς 2, 284, 26.
 Συνθῶν ὅποσοι ἀμαξέου-
 σιν 281, 16. γῆ ἀμαξέουσαι
 ἄπορος 2, 378, 22.
 ἀμάρτυρος Λιβύη 204, 3.
 ἢ ὅπως ἀμβλύνεται διακρι-
 βουὴν τι 2, 315, 4.
 ἀμβροσία ἢ ὁσμὴ τοῦ χωρίου
 2, 131, 27.
 ἀμείνων ἂν ἦν ἐκδιδάξας 2,
 184, 10.
 τὸ μὴ ἀμελῶς φράζειν 2,
 151, 24. ἀμελῶς τῶν μελῶν
 ἀκούσαι 158, 2.
 ἀμετρούβιοι χόρακες 2, 214, 8.
 ἀμήχανα ὕψη κνυαρίττων
 16, 14. ἐς ἀμήχανον ἐμπε-
 σεῖν 25, 8.
 ἀμήχανον βλέπει Πασιφῶη
 2, 318, 26. ἀμήχανον εὐ-
 γένειαν ἐπιδηλοῦν τοῖς ὄμ-
 μασι 2, 118, 7.
 οἱ Ἰουδαῖοι ἀμιτον βίον
 εὐρόντες 191, 24. cf. 315, 27.
 ἀμιλλᾶσθαι parem esse 2,
 59, 3.
 ἀμνημονεῖν 2, 54, 25.
 φθόγγος ἀμονσος 181, 19.
 Κ. ποταμὸς τῶν οὐκ ἀμού-
 σων 2, 371, 11.
 οὐκ ἀμούσως παραιτεῖσθαι 2,
 29, 20. οὐδὲ ἢ θάλαττα
 ἀμούσως ἔχει 2, 362, 15.
 ἠμπίσχετο λεπτά 2, 26, 11.
 ἀμύθητον θησαυροῦ χρέμα
 2, 56, 24.
 † ἀμφιβολίας πλείστας ἐπε-
 νόησε 2, 110, 6.
 ἀμφικαφεῖς βότρως 2, 366,
 23.

οὐκ ἂν παρατάξασθαι αὐτὸν
 63, 7.
 ἀνά πᾶν ἔτος 2, 207, 2.
 ἀναβαίνειν ὄρος 49, 16.
 μὴ σε λειμῶν ἀναβάλη τοῦτο
 2, 328, 9. ἀναβάλλεσθαι =
 ἄδειν 2, 51, 10. cf. 220, 19.
 εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἑρω-
 τι ὁ Περσεύς 2, 336, 21.
 αἵματος ἀναβάσεις διαμε-
 τρεῖν 185, 8.
 νῆσος ὑφ' ἁλὸς ἀναβρωθεῖσα
 2, 365, 11.
 ἀνεβίω ἢ πόλις 16, 7. Ἄλ-
 κηστis ὑπὸ τοῦ Ἡ. ἀναβιω-
 θεῖσα 164, 8.
 πλούτος ἐπὶ Ἡρώδου ἀνέ-
 βλεψεν 2, 56, 3. οἱ Ῥωμαῖοι
 οὐ δύνανται πρὸς δημοκρα-
 τίαν ἀναβλέπειν 192, 32.
 Ἡρ. ἀνέβλεψεν ἐς τοὺς ἀκρο-
 αμένους 2, 78, 32.
 ἔβλεπεν οἶον οἱ λέοντες ἐν
 ἀναβολῇ τοῦ ὄρησι 2,
 186, 13. ἀναβολαὶ τῆς δι-
 κης 322, 12. ἀναβοῆσαι καὶ
 σχετικῶσαι 212, 13.
 ἀνεβρυχῆσατο ἔλειπνόν 202,
 18.
 τῷ βασιλεῖ ἀνγγέλη ταῦτα
 31, 14.
 ἠναγκασμένα καὶ τεχνητὰ λά-
 χανα 23, 14.
 ἀναγκοφαγεῖν 2, 101, 8; 286, 3.
 φίλοι ἀναγεγράφονται 38, 21.
 ἀναγράφει τι καὶ ἀνατυ-
 ποῦται ἢ γνώμη δημιουργίας
 κρείττον 232, 5. ἢ ξυρσεῖς
 Ὁρέστη τὰ τῶν Ἑρινῶν εἰδή
 ἀνεγράψεν 269, 6.
 Ἐ. τὸ γένος ἐς Ν. ἀνήγεν 2,
 100, 2. ἢ προμνήστρια ἀνή-
 γεν αὐτὸν ἐς τὴν Ἀ. ἰσχὺν
 2, 111, 5. ἔγραψε πρὸς τὸν
 Ἀ. ἄρχοντα ὡς ξυλληφθεῖη
 καὶ ἀναχθεῖη 260, 5. cf. 2,

205, 10. ὁ ὄροφος ἐς θόλου
 ἀνήγεται σχῆμα 29, 2.
 ἢ γῆ χρυσοῦ ἀνέδειξε θῆ-
 κην 80, 31. τὸ Σίγειον σώ-
 μα ἀνέδειξε γίγαντος 2,
 138, 11.
 ἠρώτα ὑπὲρ αὐτῶν οὐδὲν ὡς
 μὴ ἀναδέροιο 2, 45, 6.
 ἀνέδησαν (αὐτὸν) τὸ παγ-
 κρατίον 2, 147, 25. μίτραν
 ἀναδοῦνται λευκὴν 94, 23.
 δεῖται μου ὁ λ. ἀναδιδάξαι
 ἡμᾶς 202, 15. τὰ Δισχύλου
 ἀναδιδάσκειτο 220, 10.
 νεανίας ἀνεδόθη 135, 6. cf.
 92, 27.
 ἀνέξενξαν ἀποβαλόντες τὸ
 ἀκούειν 239, 16.
 τὴν ἀσπίδα πεποιήνται ἀνά-
 θημα 76, 1. Ἐλένη ἀνάθε-
 μα τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς
 2, 76, 32.
 τὸν ἀμφοῖν ἀναθεωρῆσαι
 βίον 81, 17.
 ἀνεθόλου ἐπ' αὐτὸν τοὺς
 Ἀθηναίους 2, 67, 18.
 πηγὰ ἀναθροάσκουσαι παρὰ
 τῆς γῆς 95, 15.
 πολλὰ τῶν ἀναίμων τε καὶ
 καθαρῶν καθήγησε 131, 14.
 Πολυνείκη Ἀ. ἀνήρηται 2,
 384, 5.
 τὰς χαιτάς ἀνεκάλει 290, 7.
 λέων ἀνακείμενος τῷ ἱερῷ
 202, 21.
 τὰς ὄψεις ἀνακοπεῖς ἀπῆλθε
 τυφλός 2, 132, 10.
 ἀνακοπεῖς ὑφ' ὧν ἤκουσε 2,
 290, 17.
 ἀνέκραγέ ποτε ὁ Π. ἐπ' ἐκεί-
 νοῖς τοῖς ἐπεσι 2, 170, 20.
 τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἐπε-
 τράπη 2, 103, 16.
 ἀρχὴ ἀνακτηθεῖσα 30, 23.
 τὰ ὑποδεδιωτά τῶν δημο-

σίων ἔργων ἀνεκτάτο 2,
 107, 13.
 ἀνακῦσας ἔφη 178, 30.
 ἐν βιβλίῳ ἀνακεκυφέναι 2,
 334, 2
 τάφους διεφθορότας ἀναλα-
 βεῖν 27, 11. ἀναλαβεῖν εἰ-
 δωλὸν τι ἐς τὸν νοῦν 66, 10.
 τὸ ἀνελημμένον τῶν τριχῶν
 2, 347, 19. cf. 2, 147, 5.
 ὁ βασιλεὺς ἀνέλαμπεν ἐπι-
 μάλλον 188, 31. cf. 2, 88, 18.
 τὰ Ἑρξον ἀναλεγόμενος
 ἐπαίνῳ τὸν ἄνδρα 170, 28.
 πλείστα ἐς μνήμην ἀνελέ-
 γετο 14, 1.
 ἀναλιχμάσθαι τὸ τῶν θυο-
 μένων αἶμα 202, 6.
 ἀναλογία τῶν τοῦ σώματος
 μερῶν 2, 274, 29. cf. 8.
 ἀναλυεῖν βασιλέα περὶ πραγ-
 μάτων ἤδη βεβουλευμένων
 193, 22. ἀγαλνεῖ παρὰ τοῦ
 λέοντος οὐδεὶς 284, 28.
 λησταὶ ἀνεμάνθανον τίς τί
 ἴγαι 101, 18.
 στόμα ἀνάμεστον ὀπώρας
 ἔρωτικῆς 2, 347, 3.
 ἰσθθαὶ λόγῳ ἀναμιξ καὶ οἶνω
 276, 22.
 ἀνένυσεν ὁ Ἀ. μὴ πρῶττειν
 τοῦτο 15, 25.
 παιδίον αἰνον 2, 366, 30.
 Διονύσιος τοὺς οὐιλητὰς τὸ
 μνημονικὸν ἀναπαίδευειν
 ἐλέγετο 2, 36, 8.
 † ἀναπαίοντες ὄνθυμοί 2,
 104, 4.
 τοὺς λόγους ἀνέπαυεν ἐσπαρ-
 αγγέματα 178, 9.
 ὑπὲρ Δουροῦς ἀναπέμπονται
 οἱ τῷ Τροφονίᾳ ξυγγεγο-
 νότες 335, 21.
 ὁ Ἰσθμὸς ἀνεπέτασε τὰ στέγ-
 να 2, 363, 13.
 † ἀναπηδᾶν τοῦ θρόνου 2,
 48, 19; 78, 22; 119, 3. α.
 τῶν θάκων 2, 348, 10.

ἐν Εὐβοίᾳ κολλη πολλὰ τῶν ἀκρωτηρίων ἀναπέπηγεν 101, 14.
 ὀμίλλας ἀναπίπλασθαι φά-
 λον 179, 19.
 ἐπιστολὴν ἀνέπρασεν 289, 8.
 μέλι ἀναπλημμυρεῖν ὄραϊον 2, 339, 24.
 ἀναπλώσαι τὸν Βαῖτιν 168, 15.
 τῶν Ὁρῶν τι ἀναπνεῖ 2, 389, 4. οἱ χρησμούς ἀνα-
 πνεόντες 2, 23, 18. ἀνέπνευ-
 σεν ὑφ' ὧν ἤκουσεν 2, 275, 25.
 τὸν ταῶν ἀναπτεροῖ ὁ ἔπαι-
 νος 2, 116, 25.
 νῆμα ἀναπτύουσιν ἀράχνη 2, 382, 23.
 τὰ ἐντεῦθεν φρούμενα ταῖς τῶν σοφιστῶν γλώτταις ἀνή-
 πται 326, 20. Ἄ. χορὸν φι-
 λосоφῶν ἀναψάμενος βαδί-
 ζει 154, 14. τὰ τῆς διαλέ-
 ξεως τῷ Ἰ. Πλάτωνος ἀν-
 ημμένα 2, 119, 22. κάλ-
 λος ὀφθαλμῶν ἀνάπτεται 2, 228, 13.
 ἀναρρῶν καπνός 2, 381, 31.
 ναὺς ναῶν ἀναρρήγην 2, 218, 29. λαγῶς ἀναρρωγῶς τὴν γαστέρα 2, 380, 13.
 παῖς ἀναρριπτεῖτο 70, 13. † ἀναρριπτοῦντι αὐτοσχέδιον πλείστα ἐνέδωκε τῇ τέχνῃ 2, 117, 13.
 ἀνήρηται τὸν ἀμινάην 2, 354, 18. τοὺς ἔλλογιματώ-
 τους ἀνήρησατο 2, 12, 4. cf. 1, 322, 1. 2, 191, 7.
 ἀνασελεῖν χεῖτην 2, 370, 5.
 τὰ χεῖρε 2, 348, 11.
 ἀνεσικεύαζεν Ἀθηναίους θα-
 λάττης 2, 20, 28. Ἄ. Ἄ. ἐς τοὺς δῆμους 2, 49, 5.
 εἰποις ἂν τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Μ. ἀνασκοπεῖν τι τῶν

ποιητικῶν 2, 351, 24. τὰς βολὰς ἀνεσκοπεῖ τῶν ὀμμά-
 των 2, 118, 30.
 Δάτις τὴν Νάξον ἐκ τῆς θα-
 λάττης ἀνασπῶν 28, 28.
 ἐπιστολὴν ἀνεσπασε τοῦ κόλ-
 που 115, 9.
 μυκτῆρες ἀνεσταλμένοι τὸ μέτριον 2, 355, 3.
 εἶδεν νεανίαν ἐκ δεξιᾶς ἀνα-
 στρέφοντα μετὰ πλείονων 2, 84, 5.
 ἀνατεῖνον ὄρος 49, 15. cf. 2, 367, 4.
 οἱ ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπην ἀνήκοι τῶν τοῦ Δ. ὀνθμῶν 2, 37, 9. cf. 40, 29. θεάτρον ἀνέθηκεν Ἡ. ἐπὶ Ῥηγύλλῃ 2, 64, 11.
 ὃ τι ἤκουσεν, ἀνατυπῶσαι ἱκανός ἦν 19, 31. ἀνατυ-
 ποῦσθαι χρῆ τὸν βασιλέα οἶον ἀχθόμενον τοῖς νόμοις 297, 5.
 οἱ θεοὶ τῷ ἀνδρὶ ταῦτα ἀνέφαινον 340, 11. τὸ τοῦ Ἡραίστου περὶ τὴν τοῦ Ἄ. ἀσπίδα ἀναφαίνεται 66, 19.
 ἐς διδασκάλους ἀναφέρειν φιλοσοφίαν 70, 30. Φιλίσκος ἀνέφερεν ἐς Θάμουν (sc. τὸ γένος) 209, 25. cf. 2, 18, 16.
 προσήκει ἀναφέρειν τῶν σχετλίαν τούτων 280, 14.
 φρόνημα τῶν Λευκτριῶν ἀναφύρον 2, 21, 5. ἐς πολλὰ τῶν Ἡ. πλεονεκτημάτων ἀνέφερεν 2, 97, 27. ἐκ μέ-
 θης ἀναφέρειν 2, 359, 22. cf. 284, 8.
 τὸ πολὺ τῆς Ἐρετροίας ἀνέ-
 φυγεν τὸν Καφηρέα 26, 21.
 τὸ μυθόννευμα τοῦτο πρῶ-
 τος ἀνεφθίγγετο 2, 3, 22.
 ἀνεφοῖτα ἐς τὴν Ἰδην 2, 167, 26.

φαντασία ὑποθήσεται ὃ μὴ εἶδεν πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὄντος 231, 5.
 ἐμὲ ἠγείσθω ἀναφορῶσιαν πᾶσαν 309, 15.
 ἀναφυσῶσιν αὐλοὺς ὕδατος νῆται 307, 8. Ἄ. ἠδὲ κύκνοι 311, 3.
 ἐκ φίλων ἀναφύεται ἀγαθὰ 67, 25. ἄτοποι λόγοι τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας ἀνα-
 φύσσονται 234, 21. μετ' ἐκεί-
 νην τὴν ἐκκλησίαν Δημό-
 στρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πρω-
 ξαγόροι 2, 67, 19. cf. 1, 279, 15; 325, 9.
 ἀναχαίττει Ἄ. τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ τῆς γνώμης ἐτοί-
 μου 2, 174, 32. θάλαττα ἀναχαίττει 2, 363, 27.
 Ν. δοκεῖ μοι φόβον μεστός ἀναχωρῆσαι τῆς Ἑλλάδος 171, 1.
 ἀναψυχὴν ἔλκειν παρὰ τῆς δρόσου 2, 340, 23.
 ἀνδρίζεται γυνή 2, 298, 11.
 ἀνδρίζεσθαι ἐπὶ γυναῖκα 39, 6. cf. 2, 250, 14.
 Φ διφυῆς ἐτέχθη καὶ ἀνδρό-
 φηλος 2, 8, 27.
 καινὸν ἀνδρολήψιον 2, 249, 10.
 ἀνδροφόνοσ τῆς κεφαλῆς 2, 233, 4.
 ἀνεληῖσαι πολεμίους 52, 2.
 † ἀνεμίνως τὴν γλώτταν ἠμοόσθαι 2, 10, 28.
 Π. ἀνίων τὴν δευτέραν Ὀ-
 λυμπιάδα ἐπὶ τοὺς ἀνδρας 2, 146, 27.
 Κ. πόλεμον Λακωνικὸν ἀνεῖ-
 πεν ἐς πάντας 2, 18, 4. δου-
 λην τις γυναῖκα ἀνείπε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐνέ-
 γραψε 342, 3.
 τοὺς ἡμόρους ἀνεύργουσι 67, 32. ἀνεύργεσθαι ἀπάτης 2, 333, 26.
 φαντασία χωρεῖ ἀνέκκλη-

τος πρὸς ὃ αὐτὴ ὑπέθετο 231, 7.
 νόμος ἐγράφη μὴδὲ τὸν γυμ-
 ραστὴν ἀνέλεγκτον εἶναι 2, 271, 9.
 ἀνελλιπέστερον καὶ προσφο-
 ρώτερον σπουδάσειν 235, 32.
 ὄρνιθες κοσμοῦσιν ἄλλος τὰ τε ἀνέμω τῶν περῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν θανίσι 2, 212, 27. τὸ τῆς μελλίας φυτόν ἀνεμοτρεφές 2, 343, 27.
 τὸ ἀνετον τῆς κόμης 2, 347, 3.
 ἐνόμα ἀνεπαχθῶς 2, 190, 24.
 τὸ ἀκανον καὶ ἀνεπιβούλευ-
 τον 2, 239, 23.
 οἱ οὐκ ἀνεπιστήμονες βάρ-
 βανοὶ 324, 3.
 οὐκ ἀνεπιτηδεῖοι 304, 18.
 γλώττης οὐκ ἀνεπιτηδεύτως εἶχεν 282, 7.
 ἀνέραστος καὶ βάσκανος 2, 102, 6.
 ἡ Νανναγῆς ἀνερρήθη μι-
 κῶντος Φαιδίμου 2, 268, 23.
 Ἀσχίνης πυλαγόρας ἀνερρή-
 θη 2, 22, 32.
 οἰμωγὴ τῆς Θ. ἀνευφημού-
 σης 2, 206, 6.
 Δ. τὸ ἀνασχεῖν Π. τάττει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἄθλοις 291, 32.
 φόνων ἀνασχεῖν ψυχὰς μὴ προσάπτεσθαι 312, 23. Ἄ. ἀνασχοῦσα ἐκ τῆς θαλάτ-
 τῆς 2, 244, 22. αἱ Μακάρων νῆσοι πρὸς τὸ αὐλίητον ἀνέχουσιν ἀκρωτήριον 166, 30. ἀνέχου διδάσκοντος 12, 22.
 ἀνήβησει τὰ στάδια ὑπὸ τοῦ ἐν γυμνάσειν 2, 291, 18. cf. 1, 201, 10.
 ἀνήκοι τῆς γῆς 307, 26.
 ἀνήκοι τῶν Δ. ὀνθμῶν 2, 37, 10. cf. 74, 3; 113, 14.
 ἀνθεστικῶσι ποιηταὶ ὀψοποιίᾳ λαμπρᾶ 2, 256, 4.

γῆ πάσης ἀρετῆς ἡ γῆ ἤνθησεν 137, 1. cf. 2, 204, 16. τὸ αἷμα ἤνθησεν 2, 351, 1. ἀνθοῦσα γραφαῖς στοά 2, 295, 24.
 ἡ ἀνθή τοῦ ταῶ 2, 192, 1.
 Δ. ἀνθίσας δόδοις κεφαλῆν 2, 317, 7. ἡνθισμένη σιευή 2, 317, 2.
 τὸν νόμον τῆ φύσει ἀνθομοιοῦν 2, 258, 31.
 ἀνθος αἵματος 2, 349, 20. πορφύρας 2, 142, 14. — πυρός 2, 296, 25. — κύματος 2, 351, 11. τὰ οἶκον ἀνθη 2, 64, 18.
 ἀνθοσυλεῖν πίνειν 2, 133, 25.
 αἱ ἐξ ἀνθρώπων πληγαὶ 232, 17.
 δρόμους ἀνήμας 2, 131, 28. ἀγέλαις τὰ ἐαυτοῦ ἀνεῖς Ἀναξάγορας 13, 1. cf. 35, 12; 185, 23. ὡραι ἀνειμέναι καὶ γελᾶσαι 2, 249, 31.
 ἀνιμᾶται ἡ ἀσγὴ ἀπὸ τῆς ἀκτίως 92, 18.
 ἀνίσταται τὴν γνώμην 30, 24. ἐπὶ τὴν διάλεξιν ἀνίστατο 17, 20. ἀνίστανται βῆχες ὑπὸ τοῦ νοσήματος 162, 6. τὸ ἀνεστηκὸς τῆς γνώμης 2, 197, 19. τοὺς Ἀχαιοὺς ἀναστήσαι τοῦ Ἴλιου 2, 204, 27. ἀνίσχων Ἥλιος 2, 177, 23. αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ Κ. τοσοῦτον ἀνεστᾶσιν, ὡς σχίζεσθαι περὶ αὐτὰς τὸν ἥλιον 43, 20. cf. 87, 26.
 τὸν Ἀπ. ἀφανῶς ἀνίχνευεν 161, 9.
 ἀνοήτως εἶχον τοῦ πάθους 127, 9.
 ἀνοία = ἄτη 180, 8. cf. 315, 29.
 σοὶ τὰ στέρα ἀνεῶχθαι δοκεῖ τάμα 189, 17.
 θάλαττα ἀνοιδούσα 101, 28. νόσος ἄ. 127, 2. 303, 2.
 οἱ σοφοὶ ἐπ' ὄχθον ἀναγκι-

σμένοι 91, 29. cf. 99, 10; 261, 6.
 αἱ τῶν πολέμων ἀνοχαί 2, 167, 20.
 ἀνταγωνίζεσθαι Νέρωνι 170, 20.
 δοκᾷ τι ἀντακουσέσθαι 2, 333, 24.
 † δοκοῦντι ἀποσχεδιάζειν ἀντανεγιγνώσκωτο ἡ μελέτη 2. 85, 9.
 ἀντανήγαγον λόφον ὄρει 142, 23.
 ἀνταπαιτεῖν 60, 3.
 τοῖς ἐρρωμενεστέροις ἀνταποδύεται 2, 371, 27.
 ἡ ἀνταύγια τοῦ ἡλίου χροῶμα προσβάλλει ὕδατι 2, 352, 7.
 ἀντεκτείνειν πλοῦτον δεινότητι 2, 30, 28.
 ἀντεξαίρειν λόγοις ἔργα 2, 24, 24.
 τὸ ἀντερεῶν τῷ Δ. οὐκ ἔδεδισσαν 295, 1.
 ἀντερείδειν τὸν ὤμον in lacta 2, 38, 20.
 ταύροις ἀντήριζε 2, 189, 29.
 ἀντεφεστιάζειν 2, 79, 23.
 σοφιστῆς ξυμπουδάξων μειρακίοις πῶς ἂν ἀντίσχοι ἐκπλήξει; 2, 114, 3.
 ἀντιβλέπειν ἡλιῶ 2, 229, 20.
 † ἀντίθετα 2, 15, 4.
 ἐς ἀντίπαλα Σπαρτιαταῖς ἀντικαθίστασθαι 234, 11.
 ἡ ἀντινεμένη στοατιά 2, 193, 25.
 βραχίων μηρῶ ἀντικρίνεται 2, 274, 10. cf. 1, 211, 3.
 ἀντιλαβεῖν φίλον δωρεᾶς 2, 231, 10.
 τὸ χιτώνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρειαῖς 2, 242, 12.
 ἡ ἰλὺς ἐς ἀντιλήψιν γίνεται 2, 234, 30.
 ἀντιλογισμοῖς ὑπήγοντο 2, 58, 19.

θεοὺς ἀντινομεῖν μανία 233, 4.
 τὸ ἀντίξουν εὐ πράξει 226, 8.
 λόγους ἀντιξώσας ἀντιῶ καὶ ἀπῆχθημένως εἰπας 290, 22.
 ἀγριότης ἀντίπαλος τῶν φύσεως πραγμάτων 2, 254, 26.
 ἀντιπέμποσι μῆλον ἀλλήλοισ 2, 302, 23.
 οἱ Ἀράβιοι ἀντίπερας οἰκοῦντες 124, 12. cf. 133, 6.
 τὰ ὄδα μὴ ἀντιπνεῖτω (ταῖς καλαῖς) 2, 236, 12.
 φθόνος ἀντιπολιτεύεται τοῖς σοφώτερον τι ἐτέρου ἀγορεύουσιν 2, 20, 24.
 ὄρμη ἀντιπράττουσιν αἰσχροῖς 2, 352, 24.
 ἐγκαρσίους τε καὶ ἀντιπρώρους ἐμβολὰς ποιοῦνται νυβερνῆται ναυμάχοι 2, 218, 29.
 ἀντιτοξέειν 2, 302, 24.
 ἀντισοφρίζεσθαι τῷ χρόνῳ 2, 252, 5.
 ἀντιχαρρίζεσθαι 2, 206, 22.
 οἰκίαι ἀντροῶεις 2, 202, 6.
 ἀνυποδησία κοσμοῦνται οἱ Ἀττικοὶ 2, 318, 5.
 ξένος ἀνύποπτος τῇ ἀγνωσίᾳ 2, 229, 9.
 ὁ ἄνω βασιλεὺς 2, 172, 21.
 σοβεῖν τε καὶ ἄνω βαίνειν 12, 28.
 τὰ ἀξιομνημόνευτα 2, 50, 31.
 οὐκ ἀξιά σωφροσύνης τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς θεοὺς 207, 27.
 ἀξύνετοι γλώττης Ἑλλάδος 2, 93, 18.
 ἔσται ἀοίδιμος ἐπὶ τῷ ἔργῳ 2, 346, 18.
 Πόντος ἀοίκητος πλεῖται 2, 212, 8.
 ἄοινος καὶ νήφων 2, 90, 29. cf. 1, 217, 32.
 † ἀπαγγέλλει οἱ μελέτην 34, 18. τῷ Ν. σαφῶς ἀπαγγέλλετο 4, 7.

δόξα (secta) φιλολοῖδος καὶ ἀπηγανισμένη 217, 23. cf. 2, 68, 21.
 ἀπαγορεύει πρὸς τὰ δεσμά 291, 12.
 ἀπάγγξει ἡμᾶς μήκει λόγων 299, 5.
 ἀπάγειν δῶρα βασιλεῖ 30, 15.
 εὐαγγέλια νίκης 2, 264, 5.
 ἐς δαίμονα ἀπήχθη 109, 31.
 τοῦ τραγωδίου ποιεῖν ἀπάγων τὸν Δ. ἀπήγεν αὐτὸν τοῦ θραδμεῖν 2, 17, 8.
 † δεῖ τῶν ἐπιστολῶν τὴν ἰδέαν τοῦ ἄβροῦ μὴ ἀπαδεῖν 2, 258, 11.
 δίκας ἀπαιτῶν φόνου 2, 195, 18.
 ἀπήραν τῆς Ῥώμης 322, 13.
 ἀπανόστασις ἐποίκων 2, 230, 16.
 στεφάνωσαι πρὶν ὅπως ἀπανθεῖν 2, 55, 1.
 ἐχειρίδια ἀπηνθισμένα τὴν ἀογαίαν πολυμάθειαν 2, 72, 25.
 οἱ ἀπανιστάμενοι ἐν Σικελίας Ἀθηναῖοι 2, 80, 11.
 † ἐπ' ἀπρόσιν ἀπαντᾶν 2, 51, 27. cf. 41, 19. τῷ αυτοκράτορι ἀπήντα τὰ ἱερὰ καὶ τὰ τέλη 185, 30.
 ἀπαντεῖν τῆς οὐσίας 2, 30, 19.
 οὐκ ἀπαξιοῦσιν ἐαυτοὺς ὧν ἐκείνοι πέπανται 221, 22.
 μήτηρ ἀπαραίτητος 2, 110, 14.
 ἀπαρκαλύπτως ἐκώμαζεν 2, 26, 12. cf. 297, 25.
 δόμιμον τὸ νόμισμα ἀπαριθμεῖται 102, 18.
 αἱ κεφαλαὶ ἀπήρηται πτόρθων 2, 371, 30. σπλάγγνα ἀπηρημένα 2, 277, 6.
 ἀπάρχεσθαι (ἔδει) τῆ θεῶ τοῦ σφῶν αἵματος 233, 12.
 λιθοῖ πάντα ἀπαναγάζουσαι χρώματα 89, 36.

τοῦτο πλαστικῆ ἀπανθαιδίαται μόνη 2, 310, 9.
 τανύους ἀπανχερίζειν 2, 284, 26. cf. 190, 1.
 ἀπεθίζειν τοῦ Ἰωνικοῦ 2, 43, 16.
 ἀπειθήσαντι ἀχθεσθαι 166, 12.
 Ἡρ. ἀπῖαν τῆς ἀνθρωπείας φύσεως 2, 171, 7.
 οἱ ἄνδρες ἐπὶ πάντα ἤκοντες οὐδὲν ἀπειόκασι τοῦ Ὀμ. Διὸς 128, 17.
 ἄρτοι ἀπεπτομένοι 2, 285, 25.
 νόσοι ἐς νεύρα ἀπερείδονται 2, 275, 15. ἀπερείδειν τὰς χεῖρας ὀρθὰς ἐς τὸν θάκον 208, 19.
 † ἀπέριτος νοῆσαι καὶ τάξει 2, 39, 19.
 πιθανὸν Ὀδυσσεῖα ἀπεύξασθαι τὴν ἑαυτοῦ νίκην 2, 188, 2.
 οἱ ἀδίκως ἀπελθόντες iniuste interfecti 267, 2. ἀπῆλθε βασιλείας 188, 29. cf. 329, 29.
 οὐκ ἐπαίνου ἀπείχετο, ὁπότε τι ὑγιῶς πράττειτο 179, 8.
 ἔργον ἀπιστούμενον φύσει 2, 60, 27. Ἡρ. ἀνέθηκε τὰ Γ. ὀσά ἐς Ὀλυμπίαν, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο τοῦ ἄθλου 2, 140, 23. cf. 2, 272, 3 et 273, 14.
 ἀπληστα τὴν ἡδονὴν ἐδόκει τὰ τοῦ Δ. 2, 36, 21.
 ἡθὸς ἀπλοικώτατον καὶ σχολικώτατον 2, 87, 32.
 αἱ πτέρυγες ἡπλώνται 2, 308, 8.
 Ἰ. ἀπνευστί τε καὶ σαφῶς πάντα εἶπεν 95, 28.
 ἀπὸ γλώττης σημαίνειν 293, 29, ἀπὸ Διὸς Αἰαίτιδα ἀδονται 2, 191, 8. ἀπὸ δημαγωγίας θανατῶσθαι 129, 14. ἀπὸ Ἑλλήνων φθέγγεσθαι 91, 19. † οὐκ ἀφ' ἡδονῆς ἢ ἀκρόασις ἦν 2, 11, 9.

ἀπὸ θυμοῦ τι Νέρονι πράττειν 157, 4. μία τῶν ἀπὸ Θερωδόντος ποταμοῦ παρθένων 2, 248, 22. βαβαί ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγη 207, 1. ἀπὸ τοῦ καιροῦ γράφειν τὴν νύκτα 2, 297, 5. ἀπὸ δυνήσῃος ἦγε λέοντα 202, 2. ἀπὸ στόματος ἤσκοοντο 137, 27.
 † ἀποβέβηκε τοῦ ἀρχαίου 2, 24, 31.
 Ἐ. ἀποβέβηκε τοὺς λόγους καθ' ἅπερ πτερά 2, 83, 12. οἱ ἀποβέβημένοι τὴν ἀσπίδα 2, 22, 22.
 λάθε ἀποβιώσας 341, 2.
 αὐτοῦ τοῦ σχήματος ἀπεβλέπετο 285, 12. ἀπόβλεψον αὐτῶν 2, 296, 14.
 ἀποβλύζουσι τὸ μέλι οἱ οἰνοὶ τῶν μελιτῶν 2, 342, 25. cf. 345, 20.
 τὰ ἄχρη τῆς ψυχῆς ἀποβρέχεται 276, 19.
 ἀπογεύσασθαι τοῦ πνεύματος 2, 324, 12.
 ἀπογιγνώσκειν ὡς ἀπολογούμενον 294, 19. ἀπέγνω τὴν αἰτίαν. absolvit 2, 92, 21.
 ἀπογράφεσθαι δούλας 20, 25. Α. ἀπογυμνάζουσι ἑαυτούς ἐς τὰς μάχας 2, 348, 30.
 τῶν ποιητῶν ἀποδεχάμεθα 113, 15. cf. 23, 17.
 λόγος οὐ πολὺ ἀποδέων τοῦ ὑπερόπτης εἶναι 301, 27.
 οὐκ ἔχει ἀποδράναι τὸ μὴ οὐ δόξα βάσκανος 256, 11.
 τὸ ἀποδυστάντα τὸν γυμναζόμενον ἐς δοκιμασίαν καταστήσαι 2, 274, 16.
 ὑγιῶς ἀπέδοξε τοῖς Ἰνδοῖς 235, 24.
 ἐς τὰ τοῦ Α. ἡθῆ ἀπεδύσατο 140, 17. ἀπεδύσατο πάλιν τὴν ἐπ' ἐκείνη Ὀλυμπιάδα

2, 147, 21. cf. 2, 103, 22.
 τὰ ῥόδα Ἀρην ἀπέδυσσε 2, 223, 21.
 ἀπόξει αὐτοῦ ἡδίων ἢ τοῦ μετοπώρου τῶν μύρτων 2, 141, 27.
 ἀπεζωγράφσέ μοι τότε τοιοῦτον, ὁποῖος ἡμεῖς 32, 26.
 ἀπεθείωσε λόγον Σ. 2, 362, 6.
 ὁ Ἰσθμῖος οὐ τῶν ἀποθῆν αὐτῶ βεβουλεμένων 2, 221, 1.
 ἀπόθετα χαρήματα 2, 56, 14.
 ἀπόθετος λόγος 2, 363, 6.
 ἐλάται ἀποικουσί τῶν πεδίων 2, 306, 31.
 ἀποιων 2, 371, 26.
 ἀποκαθεύδει ἐς ἱεράν Α. 2, 75, 11.
 χυμὸς ἀποκαθῆραι 2, 269, 16.
 σοφία ἐς τέχνας ἀποκειμένη 2, 261, 9. cf. 358, 10. ῥητορικῆ ἀπέκειτο ἀμελουμένη 336, 28.
 γενεῖον ἀπέκειρεν αὐτὸν καὶ χαίτης 288, 20.
 μὴδὲ τοὺς ὑδέρους ἀποῆρτε τῆς ἑαυτοῦ σοφίας 148, 25.
 φεγγῶ σε καὶ ἀποικυδνεύω σου 270, 24.
 ἀποκλείεσθαι ἐς βαλανεῖα. balneis prohiberi 17, 25.
 ἡ τιμωρία ἀποκινάσει αὐτὸν 39, 18.
 ἀπορημαμένοι τὴν δίνα senes 2, 167, 13. πηγαὶ ἀπορημαυμέναι τῶν ὀσῶν 240, 32.
 † κρότος θανατάσιος ὅλος ἀπεκτύπει τῆς γλώττης 2, 48, 17.
 γυνὴ τέρας ἀπεκύσσε 173, 31.
 ἀπελήφθη ὑπὸ θρωσῶν 318, 14. cf. 29, 27; 325, 12. ἀπολαβόντες τὸν σίτον φυλάττουσι 15, 22. ἐς πνεῦμα ἀπολαμβάνειν 2, 303, 8.
 Philostratus ed. Kayser. II.

στολή θεῖον τι ἀπολάμπουσα 2, 318, 25.
 μεγάλα ἀπολέλανται μοι τῆς Α. σοφίας 231, 22.
 Ἀπολλωνίει 336, 25.
 ἀπομαγαλιᾶ δεῖ μειλίττεσθαι συγκοράντας 278, 18.
 ἡδοναὶ ἀπομαραίνουσαι τὸ θυμοειδές 257, 5.
 ἀπομάττεσθαι τὰ τῶν θεῶν εἶδη 230, 29.
 μέτρον ἀπομετροῦν τὸν σίτον 61, 22.
 ἀπεμήνυε τὴν μῆνιν 2, 132, 22. † οὐ μοναδίας ἀπεμήνυε 2, 75, 29.
 ἀπομιμείσθαι τὰς τῶν ἀνθρώπων εἰκόνας 2, 297, 32.
 ὁ κῆρυξ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπομισθοῖ ταῖς αἰθυῖαις 2, 368, 8.
 ἀπονεύειν ἐς σοφιστάς 2, 9, 27.
 ἄνδρες ἀπονενοημένοι 81, 29.
 ἀπονίψαι φόνους 312, 25.
 ἀπουώτερα τὰ ὑπὲρ φίλων 2, 203, 12.
 ἀποπειράσθαι χωρίον 75, 28.
 ἀποπηδᾶν φιλοσοφίας 157, 3. cf. 228, 29. θηρία ἀπεπηδα σφῶν 239, 22.
 ἀποπίνειν 2, 253, 20.
 ἀπήγε τοὺς νέους τῶν ἀγοραίων οἷον ἀποπλύνων βαφῆς ἀτόπου 337, 14.
 ἀποπτέρυξεν—τὸν προσπαλαίοντα τῆ πτέρη πατεῖν 2, 146, 18.
 τὰ ὄπλα ἀπερρῆν 2, 383, 28.
 θανίδας ἀπορραίνουσι τῆς νόμης 2, 357, 25.
 ἡλείρον ἀπορραγεῖσα νῆσος 2, 260, 25.
 ἀπόρρητος γέφυρα 28, 4. ἀπόρρητον δικαστήριον 272, 20. ἀπόρρητοι σπονδαὶ 116, 12. ἀ. ἐννοιαὶ 2, 41, 6. ἀπόρρητοτερον τρόπον τῆ θεολογία χρῆσθαι 231, 32.

- † ἀπορρήτως γλυκεῖα ἐπιβολαὶ τῶν νοσημάτων 2, 101, 27.
 ὕγιως μαρτυρεῖται ψυχὴ ἀπορρηφάμενη τὸν οἶνον 79, 10.
 Οὐρανοῦ ἀπορροή 2, 341, 9.
 ἀπεσβηνῶσαν ψυχὴν ἀνέλαβε 164, 13.
 Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡ. ἀπεσημαινον 2, 67, 13. ἀπαγορευοῦσι τε καὶ ἀποσημαίνουσι 91, 5.
 τὸ πῦρ τῶν σιγητῶν ἐς τοὺς νοῦς ἀποσκήπτει 2, 38, 25.
 ἀπέσκιψε τοὺς φιλοσόφους 145, 22.
 ταῦτα ἀποσκοπῶν πρὸς τὸν Τ. ἔλεγε 163, 6.
 τοὺς λύκους ἀποσοβεῖν τῶν καμήλων 82, 18.
 Κ. τοὺς Ἡ. ἀποσπῶν τοῦ βωμοῦ 2, 59, 18.
 Ἰ. οὐκ ἀπεσπουδάξε τῶν κοινῶν 2, 20, 25. οὐδὲ τοὺς Ἐπικουροῦ λόγους ἀπεσπουδάξε 6, 24.
 κόμη ἀποστάζουσα 2, 338, 16.
 † ἀποστᾶσεις καὶ προσβολαὶ 2, 11, 30; 257, 18.
 ἀποστᾶσθαι δόξας περὶ ἑαυτοῦ 310, 16.
 ἀποστᾶσθαι μητέρα 2, 110, 20.
 ἀποστειλεῖν 2, 271, 16; 289, 25.
 ἀπεστομισμένος πέλεκυς 2, 361, 23.
 ἀποστρέφει τοὺς λόγους 134, 15.
 πάσης ἀποστροφῆς εἰργασθαι 329, 32.
 ἀποστροφὴν ἐποιοῦντο τοῦ Ἀ. δήμου 2, 58, 9.
 † ῥᾶστα ἀπεσχεδιάζε 2, 12, 1. cf. 2, 23, 18.
 † Κ. ἀποσχεδιάζων τὰς θετικὰς ὑποθέσεις 2, 82, 19.
 ἀποκάθη ὄντες χοροὶ 219, 27.
 ἀπετέτακτο τῶν πολλῶν 217, 25.
 † ἀποτείνειν μῆκος λόγον 183, 12.
 αἱ λείαναι τοὺς ἀποτίκτουσιν 23, 28. cf. 2, 304, 1.
 ποταμοὶ ἀποτορνεύσαντες ἠπειρον 21, 3. † ἀποτορνεύειν κύνιον 2, 258, 14. α. περιόδοι 2, 48, 21.
 τὴν τῶν ποταμῶν μέσην ὁ Τίγρις ἀποφαίνει καὶ ὁ Ἐ. 20, 26.
 ἔμοι ἀποπεφάνθω μὴ ὀμιλεῖν ἐκείνοις τοὺς νέους 293, 22.
 ἀπηνέχθη τῆς ἑαυτοῦ δόξης 2, 85, 25 ἐς ἐρωτικὰ πάθη ἀπηνέχθη 13, 18. οὐκ ἔμεινεν τοῦ ἀπηνέχθη 317, 29. ὁφθαλμοὶ ἀπηνέχθη τῶν ὕπνου 2, 291, 3.
 ἀποφθέγγεται τὰ ἐκ τοῦ τρίποδος 79, 29.
 Ἀ. τῆς ἄλλης γῆς ἀπεφοῖτα 279, 17.
 ἐπλάττοντο ἀποφράδας καὶ οὐ καθαρὰς χρῆσαι 335, 27.
 τὸν πῆχυν τῆ δειρῆ ἐνεβαλέν ἀποφράττων ἀντὶ τὸ ἄσθμα 2, 349, 2.
 ὕδροφοι ὑπὸ φαρμάκων ἀποχετεύονται 118, 16.
 ἀπόχη οὗτος τὰς ψυχὰς ἐρώτων καὶ φιλοχρηματίας ἀπάγειν 312, 19.
 ἀπῆει μεταστροφόμενος τε καὶ τὰ δάκρυα ἀποψῶν 270, 15.
 ἀπτεσθαι ἐφήβου. adolescere 197, 12. α. ἔργου μείζονος 2, 273, 13.
 ἀπυρα ἰερά 2, 381, 27.
 ἀπύρρητοι δοιαὶ 2, 247, 28.
 ἡ Ἀργεῖα sc. Ἥρα * 230, 23.
 ὄψεις ἄργοι τοῖς ἑσπονδαίοις 2, 134, 30.

- ἀργῶς ἀνοῦειν 2, 132, 32. ἀργῶς ἰδεῖν 2, 375, 13.
 οἱ ἐξ Ἀργίου πάγον 2, 22, 30.
 ἀρετῆς ἀξιοῦσθαι 2, 90, 9.
 ἀριστεῖα στεφανοῦσθαι 2, 22, 24.
 ἀριθμεῖσθαι μικρά * 2, 58, 20.
 ἀριστινὴν ἀρεῖσθαι 108, 9.
 α. συντελεχθαι 2, 278, 25.
 Ἀρκάς πῖλος 78, 25.
 ἀρματῖται. bigales 2, 319, 12.
 ἀρμόσαι τινὶ θυγατέρα 2, 111, 2.
 πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδεύειν ἤρμοστο 2, 46, 12. ἤρμοσται Ἀ. ἀπὸ τοῦ Πολυδευκούς 2, 108, 29. ἡ ἀρχαία σοφιστικὴ ἤρμοσται τῆ θεσπιωδῶ μαντικῇ 2, 2, 11.
 ἐφ' ἀρμονία βούδς καθῆσθαι 2, 318, 7. ὀρνίθων ἀρμονία 2, 326, 25. cf. 1, 325, 18. ἀρμονία τῶν σταδιοδρόμων 2, 278, 17.
 ἀρμονικῶς γυμνάζειν 2, 288, 4.
 Χ. μουσικῶς ἤρμοσται 2, 176, 17. ἄσμα ἤρμοσται Ἀ. 2, 213, 20.
 τὰς Ἐρινῶς Εὐμενίδας καλοῦμεν ὡς τὸ συνθροπὸν ἀρνούμενας 2, 238, 14.
 πολλὰ παρὰ τῆς κόρης ἀρνυται 2, 337, 16.
 βούδς ἀρότης Ἡρακλεῖ θύεται 2, 379, 7.
 ὁ κόσμος πολλὰς τε καὶ ἀρρήτοις χερσὶ χρῆται 112, 21. cf. 83, 31.
 ἀρτιοὶ τὰ σώματα 320, 22.
 γηράσκουσα ἐπιστήμη σοφίαν ἀρτύει 2, 54, 2.
 τῶν τοῦ Ν. πηγῶν λόγους ἀρῶσασθαι 238, 23.
 τοκοῖς ἀνοσίους ἑαυτοὺς ὑποτιθέντες ἐς τὸ ἀρχαῖον σπεύδουσι 151, 1.
 ἀρχεῖν Ἀθηναίους 333, 3.
 ἐπιστολὴ ξύμβουλος τ. ἀρχικῶν 340, 25.
 ἡ γνώμη μεστὴ ἄσης 316, 16.
 † τῶν ἐν ἀσκήσει ἐπιπονώτατον τὸ ἐμμανθάνειν 2, 52, 6. cf. 1, 203, 18.
 † ἠσημένη φωνή 2, 82, 31.
 ἀσκεύαστον κάλλος 2, 354, 27.
 Ἀσκληπιωδῶν ἐπιδημία 247, 29.
 ὁ τῶν ἀσπαζομένων ὄμιλος 2, 87, 23. ἠσπᾶσαντο προσδοῦναι οἱ τῆς αὐτῶν σοφίας 73, 18.
 πολλὴν ἀσπίδα παρέταττε 2, 156, 32.
 ἐπ' ἀσπίδιον βέβηκεν ὁ ἱερεὺς 147, 27.
 ἀσταυτὴ διακρύβειν 2, 182, 30.
 ἀσταχυς βοστρυχόν 2, 305, 3.
 Ἀ. ἠστέλλετο πρὸς τὸν Π. 2, 45, 14.
 ἀστειότατα ἔφη 2, 72, 12.
 ἀστρακεφαλῆς capilli 2, 234, 3.
 ἀστραπαὶ γῆς rosae 2, 225, 22.
 ἀστράπτουσα λίθους στοά 2, 295, 23. ἀστράπτειν ἐς ὕδαρ 2, 326, 15.
 ἀστράπτουσι ἐν μαχομένων ἐγένοντο 2, 285, 13.
 ἀστυκοὶ οἱ Νεαπολίται 2, 295, 15.
 ἀστυριβες 2, 381, 9.
 λόγον ἀσυλον φυλάττειν 285, 21.
 ἀσύμβολος πλοῦτος 2, 56, 10.
 βασιλεὺς ἠσχόλει δι' Ἀθηναίων Φίλιππον 2, 21, 1.
 τὸν κοινονοῦντα ἀσώτῃαν καὶ τροφὴν ἠγνούμεθα 126, 27.
 νεότης οὐκ ἀτακτῆσει 244, 17.
 πόλις ἀτακτος καὶ Ἀττικῶς στενωποὺς τετραμήνη 66, 27.
 † ἀταμιεύτως τῆ τραγωδία χρῆσθαι 2, 94, 27.
 ἦν τῆς ἀτέγκτου μοίρας 207, 22.
 ἀτέγκτως πρὸς ἔρωτα ἔχειν 2, 296, 14.

ἀτειχίστως τετειχισμένοι cf. 220, 23.
 ἀτελή θηρία 24, 19.
 ἀτειχίζει ἐς αὐτά 2, 377, 29.
 ὁ πλοῦτος ἀτίμως ἔπραττεν 205, 23.
 ἀτμίσειν ἀπὸ τοῦ προσώπου 164, 12.
 ἀτολμότερον διανοεῖσθαι 258, 4.
 ὀδόντες ἄτοποι μεταχειρίσασθαι 55, 16.
 πρόβατα φαγεῖν ἄτοπα 123, 6. cf. 175, 9 et 2, 380, 32.
 ἄτρωτος κακίας 10, 17.
 † Ἀτθίς μετρία 18, 2.
 ἀττινίζειν τὸ εἶδος-τὸ σχῆμα 2, 318, 2.
 † ἀττικίσις λεπτολογεῖσθαι δοκοῦσα 2, 74, 27.
 † Ἀττικαὶ ὑποθέσεις 2, 99, 5.
 † ἀττικωτέρα ἰδέα συνηθείας 2, 258, 9. cf. 233, 31.
 ἤξεν ἐπὶ τὴν ὄρουχην 2, 221, 17.
 ἀγναὶ λίθων 2, 352, 21.
 ἀγνή ἐπὶ τὸ στόμιον ἀναπνευομένη 92, 16.
 ἀνθάδης πρὸς ἠδονὰς δειλία (σωφροσύνη) 2, 254, 28.
 οἱ ἀνθένται καὶ οἱ τὸ αἶμα χερσὶ πράξαντες 93, 27.
 σατυρος ἐπὶ τὸν Μίδα ἐνώμαξε τὰ ὅσα αὐτοῦ οὐ μόνον ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδλῶν 241, 32.
 αὐλοῦς γιννώσκειν de fabro tibiarius 2, 21, 19. ἐν αὐλῷ εἶναι 2, 324, 28.
 ἡ γῆ διδῶσι στάδιον ἐν ἀπάλῃ αὐλῶν 348, 1.
 † αὐὸς ἰδέα λόγων 2, 27, 6.
 δάκρυα εἰς αὐτά 202, 19.
 ἀντρέεται 2, 312, 5.
 τὸ ἀντόθεν 2, 388, 11.
 αὐτοὶ intellege auditores 32, 24. αὐτοὶ μάλιστα οἱ κτέ. 232, 18. 2, 9, 28. 16, 6 et 22, 20, 23.

αὐτοκράτωρ ἀρχή 185, 11.
 αὐτομαθὸς σοφός 2, 15, 29.
 Νύμφαι πάρεσιν αὐτοῖς ποταμοῖς ὡν γίνονται 2, 381, 12. τὸν Ἰνδὸν αὐτῷ πελέκει καὶ αὐτῇ τέχνῃ συνέλαβεν ὁ δράκων 90, 1.
 αὐτοσχέδιος βίος 284, 2. cf. 94, 19. ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοσχέδιος καὶ τὴν γνώμην 2, 48, 3. cf. 109, 1.
 αὐτουργία τῶν πολεμικῶν 2, 173, 11.
 στάδιον αὐτοφνές 169, 16. cf. 2, 384, 15.
 τὸ λῆμα δηλοῦται παρὰ τοῦ ἀνέχου 2, 200, 23.
 κόμης ἀνχηρῶς ἔχων 2, 41, 14.
 ὁ ἀνχμὸς περὶ τῷ προσώπῳ 2, 183, 21.
 νόσους ἀφαιροῦσι μελιτῶν οἱ νομῆες αὐτῶν 310, 29.
 μέγαν ἄθλον ἀφήρηται μοι ἡ τύχη 2, 62, 24. οὐκ ἂν ποτε ἀφελοίμην τὰς πόλεις τῶν λειτουργησούτων 2, 122, 19. ἀγλὴν ἀφελεῖν ὀφθαλμῶν 286, 32.
 περὶ λύγων ἀφάς 270, 7.
 ἠφανίσθη τοῦ δικαστηρίου 300, 26.
 εἰκόνας ἀντίθει οὐκ ἀφανῶς 2, 66, 28.
 τὰ τῶν Ἀρκάδων ἀφερημνεύειν ἦθη 320, 13.
 πρὸς ὕδωρ ἐς τὴν ἀπολογία ἀφήσει 301, 8.
 ἐς πιθανωτέρους ἀφίοντο λόγοις 174, 27.
 οἱ Ἰουδαῖοι ἀφραστῶσι πάντων ἀνθρώπων 191, 22.
 ἀφιστορεῖν τὴν χώραν 29, 26.
 ἡμῖν ἀφορμὰς παραδώσεις λόγων 193, 12.
 οἱ ἐν τῶν ἀβάτων ἀφρακνότης 87, 9. cf. 2, 295, 20.
 πλείστον ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ 180, 29.

οἱ ἐξ ἀφροδισίων ἦκοντες 2, 288, 23.
 ἀφροντιστεῖν ὑπὲρ τοῦ θανάτου 41, 1.
 ἀφύπνισε κορὴν τοῦ δοκοῦντος θανάτου 164, 5.
 οὐκ ἀφρόντιδες οὗτοι τῶν σῶν εἰσι 189, 14.
 ἀφωνίας μαθηταὶ 248, 18.
 οὐ χρῆ ἀχαράκωτόν τι πράττειν 195, 23.
 τὸ φρόντισμα κομφεῖ σοὶ τὰ ἄχθη τῆς γνώμης 2, 1, 17.
 ἐπεδίδον ὁ νεανίσκος τῇ ἀχθηδόνι 333, 1.
 ἀχλὺς οἰκίας 2, 65, 11. ἀχλὺς γνώμης 2, 114, 9.
 πῦρ ἀχλυῶδες 2, 315, 28.
 ἀφορητὶ λέγειν 59, 8.
 ὅσα ἐπὶ αὐρῷ κλαίονσι 208, 10. cf. 2, 11, 1.

B.

βαδίσαι σοφίαν 2, 6. βαδίξειν κορυφήν τοῦ ὄρους 45, 18. ὑπουργιτῆς βαδίζων μέγα 171, 28.
 γυμνὸν βᾶδισμα 94, 23.
 ἦγετο βαινῶν ἐπὶ τοῦ λόγον 7, 10. βῆναι ἐπ' ἐλπιδος 282, 1. ἡ δημιουργία βαινεῖ ἐπὶ συμμετρίας 2, 318, 13. † βεβηκῶς τὴν ἀπαγγελίαν 2, 104, 5.
 βάνχοι τοῦ νῆφειν 79, 32.
 βαλβίς διακέχασται 2, 328, 20.
 † βαλβίδα τοῦ λόγον Ἀ. ἐν τῆς Ἀδρ. ἰδέας βέβληται 2, 104, 1. ἀστάχυες βάλλοντες ἄνθει τὸ ὕδωρ 2, 307, 26. βαλέσθαι πόλιν 98, 24. ἐβέβλητο ἐξ Ἀναδημίας τὸ πείσμα τῆς ἐ. φιλοσοφίας 2, 6, 9. cf. 2, 104, 1; 1, 188, 8.
 βαναύσια 2, 21, 19.

ἔμποι βάρβαροι 2, 379, 15.
 βαρὺς τὴν ὄφρυν 2, 22, 13.
 Παλ. μέσα ἐφέρετο βαρῆος ἀθλητοῦ καὶ κούφου 2, 183, 20. cf. 2, 277, 12 et 289, 24.
 ὁ τὰ βαρύτερα ἀσκῶν 2, 62, 23. cf. 2, 362, 26. κούφου — βαρύτερων ἀγωνισταὶ 2, 289, 7.
 ἡ γῆ βασανίζεται 214, 4.
 εἰκὸς βεβασανίσθαι σοὶ ταῦτα 235, 10. † ἡ τοῦ Ἀ. ἀττικίσις, εἰ παρὰ τὴν τοῦ Ἡ. γλῶτταν βασανίζοιτο, λεπτολογεῖσθαι δόξει 2, 74, 28. βασανίζειν ἐλευθερίαν ἀκραφροῦς αἵματος 2, 269, 16. β. τὴν γένεσιν τῆς τέχνης 2, 294, 8.
 βασίλειοι ἐπιστολαὶ 2, 109, 4. cf. 109, 4; 111, 1. β. πρεσβεῖται legationes ad imperatorem 2, 33, 15. β. δέλιτοι 2, 94, 4. τὸ βασίλειον ξίφος ἦν ἐπ' Ἀ. 271, 10. ἐς τὰ βασίλεια ὅσα παρεπέμφθη τὰ εἰρημμένα 2, 67, 14. τὸ βασιλικότερον σοφία ἔχει 69, 8.
 † βασιλεὺς λόγων Ἡρώδης 101, 13.
 μυνητῆρες βᾶσιν τῇ θινὶ πράττοντες 2, 355, 3.
 βατραχία χρώματα 64, 8.
 τῷ Ἀ. κενώρηκεν ὁ ἥλιος ἐς βεσφῆν 2, 374, 30.
 τῶν ἱερῶν τὰ μὴ βεβαίως κλειστά 159, 25.
 ἐς τὸ βέλτιον ἐλέσθαι 227, 32. πρὸς τὸ βέλτιστον βλέπειν 2, 237, 17. βελτίους ἀποθανόντες ἐγένοντο 60, 9. cf. 148, 26.
 γέγονε παιδίον ἐν τῆς βίας 2, 76, 2.
 βιάζονται (ἐπαινεῖν) ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν 2, 241, 10.

βίαιος τέχνη *amantium* 2, 304, 6.
 βλακνεύειν πρὸς τὴν αἰτίαν 266, 15.
 βλέπειν τὰ ἐκ πρώτης 2, 317, 14. β. τὸ ἑαυτοῦ κέρδος 20, 23. † β. πρὸς τοὺς παλαιούς 2, 87, 2. cf. 7, 1. ἡ Τροία ἐς Μ. ἔβλεψε κανῶς ἡδὴ πρᾶττοσα 2, 168, 8.
 νήτιας βλιαάζειν 2, 380, 18.
 βόαγροι 239, 25.
 † βοᾶν καὶ κροτεῖν *de applausu declamationum* 2, 88, 5. cf. 223, 21.
 † βόμβος *auditorum* 2, 78, 18.
 μέλη βομβῶδη 2, 222, 20.
 βοστρυχῶδης γενειάς 2, 77, 8.
 βοσκολεῖται ἵππος 2, 216, 18.
 β. ἀγέλη φίλων 278, 23.
 ἡ βοσκρνος (σκοπία) ἡ πρὸς Χίω 2, 259, 29.
 ἐς τὰ βουλευμάτα φοιτᾶν 2, 201, 15.
 οἱ βουλευόμενοι πωλεῖν τὰς νήσους 2, 39, 30.
 ἡ βουλή ἡ μεγάλη καὶ τὸ ἱππεῦον τῆς Ρώμης 160, 28.
 βούλεται τι ἡ εἰμαρμένη ἄτοπον 263, 14. ἐπιστολὴν ἀνέπλασαν, ἐν ἧ βούλονται τὸν Α. ἱκέτην τοῦ Α. γίγνεσθαι 289, 9. βούλεσθαι *significare* 2, 365, 19.
 βοῦς ἐπὶ γλώττη *proverb.* 217, 2. οἱ βοῦν ἀφανίας ἐπὶ γλώττην βεβλημένοι 2, 28, 8.
 βούτραγος 239, 25.
 βραβεύειν ἀπὸ τοῦ χείρονος 2, 305, 5.
 δια τί σε βραδέως εἶδομεν; 2, 87, 28.
 † βραδύς ἔπαινος 2, 114, 5.
 πολλῶν βραχιόνων ἀντάξιος *proverb.* 2, 183, 29.
 βραχέως ἐρηγεύειν 2, 27, 8.
 βραχίων νεανίας 2, 367, 9.

βραχὺ καὶ πολὺ ἐπίγραμμα 2, 73, 10.
 † Κρ. βραχυλογῶν ἱκανῶς 2, 19, 17. † τοὺς Α. ἀγωνίζόμενος ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον 2, 27, 13.
 οἱ βραχυπόροι ὄροντες 120, 20.
 ἡ φωνὴ τοῦ Π. βροντᾶ 283, 16.
 βρόχοι ἐκτενεῖς 2, 383, 8.
 ἡ βυθισθεῖσα ἐν τῇ γῆ Σπάρτη 151, 17.
 βεβύθισται ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ οἴνου 79, 11.
 † βομολόχοι ἰδέαι τοῦ λόγου 301, 11. τὰ βομολόχα ἔδνη 231, 27.

Γ.

γαλακτοφαγῶ 2, 61, 21.
 γαλήνη προσώπου 2, 238, 17.
 ἡ ἐκ θεάτρον γαιμηθεῖσα (*Hippodamia*) 2, 248, 14.
 γάνυται Π. τῷ ἑαυτοῦ κέλλει 2, 191, 30.
 γάστρη ὄραν ἀγει = *imminet partus* 57, 1. γυνὴ ἐπὶ γαστέρας δυστοκοῦσα 115, 19.
 γαστροῖζεσθαι ἐν σκότῳ 126, 32. Ἀρκάδες γαστροῖζονται τῶν δρυῶν 320, 11.
 ἀνόρεστος τε καὶ δεινῶς γάστρις 227, 17.
 γεγωνὸν φθέγγεσθαι 171, 31.
 δρᾶκοντες γενειάσκουσι 86, 32. cf. 208, 16.
 τὸ γένειον μείζον ἔχων ἢ σὺ 2, 194, 30.
 γένεσις ἱμέρου ὅτα 2, 211, 31.
 θεὸς γενέτωρ τοῦ κόσμου 113, 13.
 τὰ γένη *liberi* 2, 96, 26. cf. 377, 13.
 γερόντων γέρας *appellatur* *Ap.* 149, 25.
 γεῦμα καὶ δεῖγμα παρέχειν 224, 23.

τὸν ἀνθοσμῖαν τὸ γεῦμα *proverb.* 2, 65, 27.
 ὁ Βόσπορος ἐγεφρωθή 2, 221, 7.
 γεῶδες ὕδωρ ἐκ φρεάτων ἀνίμων 2, 57, 9.
 γεωμετερεῖν τὰς φύσεις τῆς ἐκατέρως θαλάττης 2, 221, 27.
 ποταμὸς γεωργήσει *Ἠλιάδας* 2, 311, 23.
 γεωργία τῆς γραφῆς 2, 389, 13.
 δένδρον γεωργοὶ χεῖρες 68, 21.
 γηῖνω ἐρίω ἐστάλθαι 33, 27.
 γλώττην ταμεῖον ἐπιστεῦθη *K.* 2, 120, 24.
 κατὰ τὴν Ἀριστείδου γλώτταν = *cum A. floreret* 2, 86, 26.
 † Φαβωρίνου γησιώτατα ἡκροάσατο 2, 82, 9.
 Κρ. γνώμας πλείστας ἐρηγεύων 2, 18, 15. γνώμην ποιεῖσθαι = *suadere* 63, 15.
 πολλὰ ἐν ὄφρῳσι καὶ παρελαῖς κείται γνωματεῦειν τε καὶ θεωρεῖν 72, 16.
 † γνώριμοι *discipuli* 2, 41, 9; 84, 13; 88, 4.
 τίς ἂν ἐς γόητας ἔλθοι λόγους; * 305, 9.
 † τῷ γονίμῳ ἰσχύειν 2, 87, 2; 102, 20.
 γόνυ κάμψαι *proverb.* 2, 77, 32. γόνυ ἀμπέλον ἰᾶσθαι 2, 154, 7.
 βωμὸς ὕψος ἐς γόνυ ἀνδρός 69, 27.
 † γοργιάζειν 2, 12, 8; 18, 25; 256, 25.
 γράδια λυτῶντα 2, 32, 21.
 τὸ Πυθιοὶ γράμμα 268, 25.
 γραμματεῖον γεγραμμένον ἐγκλημα 162, 19.
 γραφαὶ παρεῖων 2, 236, 20.
 γραφῶμαι σε γῆρας ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ 2, 247, 12. γράφειν τινα ἐν τοῖς

καλῶς ἐπαινουμένοις 2, 255, 15. οἱ τάφοι σφῶν ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος γεγράφαι 26, 32. cf. 62, 15. χαλκοὶ πίνακες γεγραμμένοι τὰ Π. καὶ Α. ἔργα 62, 14. ἐγγράπτο τὸ ὄμμα 2, 192, 14. ὅποσα τοὺς λειμῶνας αἰ ὄροι γράφουσι 2, 294, 7.
 † γεγυμνασμένος ἰδέας 68, 20. cf. 2, 292, 14. γυμνάσθαι καὶ πολέμῳ *ad bellum* 140, 30.
 Ἡλεῖοι στεφανοῦσι τὸ γυμναστικώτατον ἐν μόνον τοῦ γεγυμνάσθαι 2, 267, 4.
 γυνὴ τῇ γλώττῃ διατείνεσθαι 2, 68, 22.
 Ὀλύμπια γυμνικώτατος ἀγῶν 2, 220, 20.
 γυρὰ πάλῃ 2, 267, 2.

Δ.

ὄφθαλμοὶ δαδούχοι ἔρωτος 2, 231, 9.
 ἵπποι δαιμόνιοι τὴν ταχυτήτα 2, 204, 14. σοφὸς τὰ δαιμόνια 161, 32.
 δαιμόνιος προσιδέναι 260, 5.
 ἐλελήθει δαιμονῶν τὸ μερῶν 139, 23.
 τὸ ἀπὸ τοῦ πιωτάτου δακρύου καόμενον πῦρ 184, 14.
 ἀγαπᾶν δὲ ἀλλ' ἐφάψασθαι 2, 338, 10.
 δεδύττονται αὐτὸν οἱ ἐταῖοι 131, 16.
 δεδοικώτος καὶ ὀργίλος φωνῆς ἀφιέναι 139, 30.
 ὡς δέον 2, 6, 12.
 μικροῦ ἐδέησε φωνὴν ἐπ' αὐτοὺς ῥῆξαι 15, 28.
 ἔδεισε περὶ τοῖς νέοις 155, 8. cf. 2, 45, 9.
 δεικνύναι τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας 304, 28.

περὶ δέλην πρώτην 100, 23.
 ὑπὸ τῶν δειματούτων ξυνη-
 ξάνει ἢ χαλῆ 323, 25.
 οὐδὲ τῆς Ἥρας δεινόν τι
 ἐνταῦθα 2, 381, 23.
 λαθεῖν ὡς δεινός ἐστι, ἀλη-
 θεστέρα δεινότης 301, 22. Φ.
 ἔβλεπε δεινότερα ἀνθρώ-
 πων 2, 173, 6.
 ἡ Ῥητορικὴ γῆδιον δεκατά-
 λαντον 2, 115, 9.
 δέος et φόβος quo differant
 262, 17. cf. 268, 32. δέος
 περὶ πλοῦτον 278, 17. ἀναι-
 δὲς δεδορκός ὄμμα 89, 25.
 δεσμὰ γλώττης 218, 6.
 οἱ δευροῖ Ἴνδοί 85, 28; cf.
 87, 30; 115, 7; 195, 32;
 225, 10.
 Μ. Ἀπολλωνίου μόνου δεύ-
 τερος 153, 32. cf. 56, 20. 2,
 207, 14.
 δῆγματα κόρων λοιδορίαί
 2, 92, 12.
 δῆμον αἶμα 243, 17.
 διάνοια δηλοῦσα ἄνδρα 2,
 60, 20.
 ἡ Ἀθήνησι δημαγωγία 2,
 21, 28.
 ποικίλαις δημαγωγοῦσιν ἔνγ-
 ξιν 213, 30.
 δημηγορικὸν ἱμάτιον 2, 118,
 26.
 κόσμος ἐπὶ θεῷ δημιουργῷ
 κείμενος 312, 4.
 δῆμοι θαλάττης (χθύναν) 2,
 285, 25. ὁ τῆς νεῶς δῆμος
 129, 23. δῆμος νυμφῶν 2,
 357, 23. δῆμος τῶν ὀνείρων
 269, 14. δ. τυράννων τετρα-
 κοσίαν 2, 15, 25.
 τὸ Δημοσθενικὸν τῆς γνώ-
 μης 2, 52, 25.
 φύσις τοῦ βασιλέως δημο-
 τικατέρα 2, 67, 25. δημοτι-
 κῶς ἐρίων histrio 2, 223, 24.
 διὰ χειρὸς ὄντες λίθοι 2,
 39, 8. ἀφίκοντο δι' ἡμέ-

ρας ἕκτης ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀ.
 ἐμβολίας 331, 25.
 μειζόν τι διαβαίνειν 2, 289,
 11. ἀγάλματα διαβεβηκότα
 2, 317, 31. Ἀρμόδιον καὶ
 Ἄο. διέβης 2, 226, 19.
 διεβεβητο Ἡ. πρὸς τὸν υἱόν
 2, 66, 7. διαβεβηται τὸ
 φιλοσοφεῖν 154, 11. διαβε-
 βλήσθαι τὰς χεῖρας de cor-
 ruptione 129, 18.
 οὐ διεβλεψεν ἐς οὐδέν 31, 32.
 παρειαὶ διάβροχοι 2, 377, 18.
 διέγνωκε τῶν ἀνέμων 101, 12.
 διηγνομένον τι τοῖς ποιη-
 ταῖς οἶδεν 2, 135, 13.
 νομοθῆται ἀγενεῖς ὄροις καὶ
 πύλαις διαγράφουσι τὰ οἰ-
 κεία 2, 240, 28. διαγράφειν
 δίκας 2, 124, 10. † Ἀδοια-
 νοῦ ἐστὶν ἂ διέγραψε Κ. 2,
 121, 13.
 λέων μελιτοῦταις διήγετο
 202, 8.
 † οὐ διήγε τοὺς λόγους 18,
 3. διήγε τὰς βασιλείους
 φροντίδας 2, 9, 26.
 ἐξ Ἴνδοῦ ἐς Ἴνδὸν διεδόθη
 99, 31. διεδόθη ἐς πάντας,
 ὅτι ὁ Β. εἶη σοφιστῆς 2,
 41, 21.
 ἡ διάθεσις τῶν Ὀλυμπίων
 148, 4.
 οἱ τοὺς ταχεῖς διαθέοντες
 δρόμους 171, 4.
 δίηται ὁ πέλενος 2, 357, 2.
 τὸ ἀβρῶς διατάσθαι 2,
 286, 9.
 οἱ ὄρνιθες οὐ διακείμενοι
 πρὸς τοὺς ἀνθρώπους 7, 2.
 ἀπὸ τοῦ διακείμενον bene-
 vole 2, 91, 2.
 διεκτελούντο ἀλλήλοις φοι-
 τῶν 15, 23.
 διακηρυσσομένη οἰκία πρὸς
 μυρίας 2, 105, 12.
 διεκτενισμένα μειράκια 309,
 21

Ἔρατες τὸ θνητὸν ἅπαν δια-
 κνερωνότες 2, 301, 23.
 διακαδανίζειν τὰ μειράκια
 3, 118, 23.
 ἰωμεν διαλαλοῦντες 329, 21.
 διέλαβον τὸν ἡγεμόνα 198, 1.
 διαλαμποῦσα ψυχὴ 79, 22.
 οἱ νόμοι σφίσι ὑπὲρ τῶν
 τοιούτων οὐ διαλέγονται
 2, 273, 30. † διελέχθη ἐς
 τὸν ἄνδρα πολλά καὶ θαν-
 μάσια 2, 41, 29.
 ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν
 ὑπῶν σπουδάξιν 2, 72, 16.
 διαλείποντες ἀπ' ἀλλήλων
 2, 383, 10.
 † διαλέγεσθαι ἀπὸ θρόνον
 2, 32, 27. ὀρθόν ib. 28. cf.
 1, 113, 31. † διαλέγεσθαι
 μάλλον ἢ ἀγωνίζεσθαι ἐπι-
 τήδειος Ἀ. 2, 74, 26.
 διαλλάττειν τοὺς ἀδελφούς
 2, 384, 6.
 διεμάνθανε τοὺς ἰδρυσμέ-
 νους τὰ λερά 17, 11. cf.
 18, 26.
 διαμασᾶσθαι σπονδῆν 2, 4, 11.
 διαμασθαι γῆν 2, 351, 26.
 † ὕδατι διαμετρῆν τὸν λό-
 γον 297, 21. cf. 2, 26, 2;
 38, 7.
 διαμηνύειν 2, 41, 20.
 διαμνηθολογεῖν τὰ τοιαῦτα
 16, 21.
 νόον διαναπάνων ἐαυτὸν 2,
 380, 15.
 σκέλη ἐς τὰ ἔσω διανενευ-
 νότα 2, 281, 21.
 διαπαλαίειν 2, 187, 13.
 διαπηδᾶν = ἀμελῶς λέγειν
 2, 151, 22.
 ὕδαρ ἐν πολλαῖς ταῖς ὀπαῖς
 διαπινόμενον 2, 312, 18.
 παλαίσματα διαπλέκειν 2,
 283, 23. cf. 2, 266, 5.
 πολλαχοῦ διεπλεῖτο αὐτοῖς
 ὁ ποταμός 203, 24.
 γυμναστέοι οἱ ἐπίχοιοι δια-
 πνέοντες 2, 284, 16.
 χερσὸς διέπλησε Ροδίοις τὰς
 οἰκίας 2, 382, 2.
 γραφῆ διαποικίλλουσα 2,
 358, 4.
 μάχαι διαπολεμηθεῖσαι 2,
 161, 2.
 διεπορεύθη βάρβαρα ἔθνη
 21, 15.
 διεπραῖνεν αὐτὸν ὁ Θ. 226, 12.
 διαπρεπῶς ἀγωνίζεσθαι 2,
 38, 19. cf. 49, 20.
 διαπτύνειν τὸν χαλινόν 2,
 346, 15.
 τῶν δρακόντων αἱ κόραι λί-
 θος διάπυρος 89, 3.
 ἥλιος διαπυρσεύων τοῦ οὐ-
 ρανοῦ 64, 16.
 οἱ τὸ σῶμα διηθροαμένοι
 μεγαλοειδῶς 2, 281, 31.
 διαρραίνειν κόριν 2, 292, 10.
 πηγαῖς διαρρεῖται τὸ χωρίον
 123, 15.
 πάλαι διέσκεμμαί 2, 2, 8.
 † Ἀ. ποιμίλος τὰς διασκενὰς
 τῶν ὑποθέσεων 2, 94, 22.
 διάσκεψις τῶν αὐλημάτων
 2, 235, 7.
 διασκῶψαι 2, 64, 22.
 διασπώμενος ὕπνος 78, 15.
 † διεσπασμένος καὶ οὐ ξηγ-
 κείμενος 2, 91, 6.
 διάστροφοὶ ὀδόντες τῶν δρα-
 κόντων 89, 10.
 διατιθέναι τὰ πτερά 2, 192,
 4. πρὸς τὰ Ὀμήρου οὕτω
 με διατέθεικας 2, 193, 16.
 διατίθεσθαι ἀγοράν 2, 105,
 23. cf. 1, 224, 22. † διατί-
 θεσθαι πονηρῶς λόγον 2,
 50, 17. cf. 64, 28.
 τὸ διατριβὸν τῆς ὀργῆς 266,
 31.
 διατριβῆς ἔνεκα 260, 18.
 διατωθάζειν 2, 54, 30; 87, 7.
 † διαυγῆς ἰδέα τοῦ λόγου 2,
 74, 25.

τοῦτο ἐν πολλοῖς τῶν ἀν-
 θρωπίνων διεφάνη 2, 126,
 13. cf. 1, 31, 11. † διαφαι-
 νόμεναι λαμπρότητες τοῦ
 λόγου 2, 39, 20.
 διεφάνησε τὰς τοῦ Δ. τρα-
 γωδίας 2, 16, 26.
 διαφέρειν ἀγγελίας 34, 24.
 διαφεύγει τινὰ δῆμα ἐκφυ-
 λον 2, 84, 12. οὐκ ἂν διέ-
 φυγον τὸ μὴ μανῆναι 115,
 28.
 τὰ ὡτά σοι διέφθορον ὑπὸ
 τῶν Αἰγυπτίων 110, 16. Κ.
 διεφθορῶς Θετταλούς 2,
 19, 2.
 ἀτελῆ θηρία ταχεῖαν ἴσχει
 διαφθοράν 24, 12.
 παρεμφαίνει τὴν διαφύην
 2, 339, 10.
 χωρίον δένδρεσι διαφυτεύ-
 ει 279, 11.
 διαπέφυκεν ἀπ' ἀλλήλων τὰ
 παλαισμάτα 2, 387, 5.
 † διακεκρηγώς 2, 120, 9.
 διαχεῖ τὸν Ἄπ. καὶ ποιεῖ
 χαίροντα 2, 331, 32. δια-
 κεκρημένος καὶ ἡδύς 2, 22,
 17.
 βαλβίς διακέχωσται 2, 325,
 20.
 διεχώρου τοῖς φέρονσι τὰ
 ἱερά τοῦ στενωποῦ 183, 6.
 † διδασκαλικαὶ συνουσίαι 2,
 40, 3.
 διδάξῃ με σοφίαν 95, 31.
 δοῦναι σοφία 167, 7. δ. ὀφ-
 γίους 50, 14. λεπτολογία 18,
 3. γαστρι καὶ ἀφροδισίοις
 11, 12.
 ναὺς πέτρα δοκεῖ διεικά-
 σθαι 2, 322, 24.
 πατρόθεν διγεί τον Ἄπ. 95,
 24. cf. 329, 26. διεῖναι ἐς
 λόγους Ἰνδῶν 214, 11.
 δάκτυλοι διείροντες 147, 11.
 παρὰ πάντα τὸν λόγον διεί-
 ρων ἐς αὐτὸν τοῦ ὕδατος 2,
 122, 8.
 διείργει αὐτοὺς παντὸς λό-
 γου 108, 18.
 διεξέπεισε τοῦ ὄμιλλου 2,
 182, 14.
 Πηρεῖος Ὀλύμπου διεκπε-
 σάν 2, 260, 27.
 Ἡ. πολὺ τοῦ ἀφροῦ διεκ-
 πύων * 2, 377, 27.
 τὸ Σεμέλης εἶδος διεκφαι-
 νεται 2, 315, 25.
 σιηπτός διήλασε τῆς κῦλι-
 κος 161, 25. ἀκινάκην διε-
 λήλακε τοῦ στέργου 2,
 354, 14.
 διελέγχειν γυμναστάς 2, 270,
 29.
 † διεξιῶν τὸν Δ. = ἀγωνι-
 ζόμενος 2, 35, 25.
 διεξήλθε λέγων 2, 6, 12.
 διεξώδηκός βραχίων 2, 315, 7.
 βόμβος διήλθεν αὐτῶν 2,
 78, 18.
 γῆ διαχοῦσα 2, 138, 1.
 διγεί τοῦ λόγου φρόνημα
 2, 21, 5.
 † διθυραμβώδη 17, 32.
 δέλτοι δέθυροι 2, 223, 27.
 διγεί τοῦ μηροῦ καιρίαν
 338, 30.
 ἡ δημαγωγία διειστήκει 2,
 22, 25.
 ἐπ' ἄκρον δίσταται τῶν πο-
 δῶν 222, 30.
 διεπίτη ἡ τύχη ταῦτα ἐνὶ
 ἔτει 174, 22.
 Ἡλεῖοι δικαιοῦτη οἱ αὐτοὶ
 108, 15.
 δικαστήριά τε καὶ δικαιοτή-
 ρια 2, 219, 18.
 σοφιστικοῦ δικανικώτερος 2,
 108, 25.
 ἡ δίκη τοῦ Οἰνομάου 2,
 320, 14.
 δίκτυα τῶν ὀφθαλμῶν 2,
 230, 3.
 † διλογεῖν 2, 79, 9.

διοιστρεῖται τὸ σῶμα ὑπὸ
 τοῦ μορίου 35, 16.
 διαλισθῆσαι 2, 369, 16.
 διουρνύει τὸν Ἡρακλέα 2,
 165, 32.
 διονυσουμανῶν 189, 27.
 Ἰσοκράτης Φίλιππον Ἀθη-
 ναίοις διαωφούτο 2, 20, 27.
 † διορᾶν de meditatione 2,
 32, 31; 99, 9.
 διαχετεύεται πᾶσα 2, 304, 11.
 ἀναλκεί αὐτὸν διύφηνεν 2, 382, 14.
 διφυγῆς 2, 8, 26.
 διαφθεῖσθαι τὰ παρὰ τῆς τύ-
 χης 194, 1. cf. 286, 17.
 διακνει τῶν θυρῶν 2, 246, 28.
 † δογματίας καὶ πολυγνώ-
 μων ὁ Κ. 2, 19, 12.
 δοκιμάτατοι πόλεις 99, 9.
 δοκῶ μοι τὴν στήλην Ἰνδοῦς
 ἀναθεῖναι 84, 14. cf. 166,
 11; 216, 20. ἐδόκει (somnia-
 bat) γυναῖκα αὐτὸν περι-
 βάλειν 152, 12. τὸ ἐπιπο-
 λάξειν δοκοῦν = τὸ ἐπιπο-
 λάξον 2, 26, 15. cf. 1, 73,
 28. 2, 322, 24.
 μειράκιον δοκησίσοφον 148,
 10.
 περὶ τῆ δόξῃ κινδυνεύειν 2,
 65, 4.
 δορυφορεῖν τινα 2, 87, 14.
 cf. 1, 67, 30.
 τὰ δουλόβωτα Scopeliani? 2,
 31, 1. δουλοῦται παντας ἄ.
 φύσις 265, 28.
 δραματικοὶ μῦθοι 177, 14.
 τὸ δραστήριον αἰρεῖσθαι 2,
 12, 26.
 τὰ ἱερά ὑπὸ μάγοις δρᾶται
 31, 15.
 τῶν ψήφων ἱκανῶς ἐδράτ-
 τουτο 83, 6.
 ἦττον δρᾶζονται καὶ ἀρπά-
 σονται 2, 17, 12.
 σοφίαν δρέπεσθαι 2, 133, 11.
 δρομικός ἀθλητής 2, 62, 22. οἱ
 δρομικοὶ τῶν ἐρμῶν 2, 142, 7.

δρομοῦ τίκην ἀρασθαι 325, 1.
 δρομοκῆρες 2, 263, 10.
 τὰς δουπετεῖς ἀρπάζειν 2,
 380, 27.
 δύνασθαι παρὰ τοῦ θείου
 2, 13, 14. περὶ τὰ ὄμορα
 τῆ Ῥώμῃ δυνηθέντες ἀπο-
 λούνται 174, 15.
 οἱ δυνατοὶ = ἐπίτροποι 2,
 132, 7. δυνατὸς τὰ ἐν ἀγο-
 ρᾷ 2, 329, 27.
 † ἔτερα δύναμι μεταχειρί-
 σασθαι τὰς ἤδη εἰρημέναις
 ἐννοίας 2, 119, 17.
 ψυχὴ δυσανασχετοῦσα 2, 254,
 20.
 δυσγοῦματος 2, 66, 8.
 κάλλος δύσει καὶ φιλόνει-
 κον 2, 239, 3. τὸ δύσει
 μάλλον ἢ τὸ ἐριστικὸν σπου-
 δάζειν 78, 16.
 δυσουτίδων δυσευρέτων λύ-
 σεσις 34, 2.
 δυσήκοος ἡ ἱστορία τοῦ θεῦ-
 ματος 241, 5. δυσήκοον καὶ
 βαρὺ φθέγγεσθαι 2, 14, 23.
 οἱ δυσήμοι τῶν ἵππων 12, 23.
 δυσθανατοῦντες γίγαντες 2,
 365, 15.
 μῆνις δυσίατος 2, 211, 14.
 ἱμάντων πληγαὶ δυσίατοι 2,
 265, 25.
 δυσμέτροτον πέλαγος 134, 5.
 δυσπινῆς τὴν ἐσθῆτα 2, 74, 5.
 δυσφοροῦσαι κεφαλαὶ τῶ
 ἄχει 2, 350, 18.
 δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρ-
 μακσομένην εὐμορφίαν 2,
 239, 21. ἀπῆει δυσχεράνας
 2, 65, 5.
 δυσχερῶς διακειῖσθαι 238, 31.
 δωδεκάκροννος τὸ στόμα 2,
 38, 6.
 δωμάτιον, ὃ ἐνεκάθενον
 76, 22.
 δῶρα et δωρεαί quo differant
 expl. 2, 93, 11.
 δωριάζειν 2, 41, 28.

E.

εαυτοῦ = σεαυτοῦ 132, 22.
 πόλεις ἐγγράφουσαι τῷ Ὀ-
 μίρω ἐαντὶς πολίτη 2, 196,
 11. ἐγγράφαι παίδας ἐκ γυ-
 ναικός 342, 4. καὶ τοῦτο
 δοκεῖ ἐγγεγράφαι 2, 342, 22.
 ὕπνον ἐγγοητεύουσι τοῖς γράμ-
 μασι 89, 21.
 † ἦνω σοι ἐγγυμασόμενος
 2, 119, 10.
 ἐγγράσθαι 2, 45, 17.
 τὰ ὅσα ἐγείρειν 216, 7. † ἐγγυ-
 γεμένη ἀπαγγελία 13, 29.
 ἐγκαθορμίζεσθαι τῷ πελάγει
 2, 212, 11.
 ἐγκαλοπτῆρια 2, 111, 13.
 ἐγκαρτερεῖν τὸν θάνατον
 279, 28.
 τὸν Ἰππόδρομον ἐγκατέλεξε
 τῷ λοιδορησῶ 2, 116, 21.
 cf. 37, 3; 44, 6.
 τὰ ὀλεθριώτατα φάρμακα
 ἐγκαταμίξει τοῖς σώζουσιν
 118, 22.
 τὸ ἰσχίον ἐγκατερείδειν τῇ
 βράσει * 2, 277, 20.
 † ἐγκειμένη δεινότης 2, 71, 32.
 ἐγκολπίσασθαι θηρίον 2, 367,
 16.
 ἐγκοινοῦσθαι παλαιότερα τὸν
 ἄ. ἀνάγκη 2, 271, 13. τὸ
 στάδιον (ἀποχρῶν) ἐγκοι-
 νασθαι 334, 28.
 ἐγκεροτόνηται πίναντες τοῖ-
 χω 62, 14.
 ἐγκυκλιοὶ θῆαι 2, 93, 24.
 ἔ. αἱ κατ' ἀνθρώπους ἐνπρα-
 γμαί 326, 10.
 † ἐγκώμια τοῦ ἄστεος 2, 12,
 20; 78, 13; 84, 30.
 ἐρπετὰ ἐγγράπτει τοῖς (ad
 Trophonium) κατιοῦσι 335,
 19. cf. 101, 28.
 ἐγγουσος στολή 2, 326, 5.
 δελφῖνες ἐγγῶριον τῇ θαλάτ-
 τη 2, 323, 11.
 Ἀφροδίτης ἔδος 2, 340, 6.
 τὸ ἔδραϊον τοῦ ἠΐθους 258, 4.
 τῶν πηγῶν (Nili) ἔθας 238,
 27. cf. 2, 317, 26.
 ἀκοντίους εἰθίξε 2, 197, 10.
 τὸ τῶν τεχνιτῶν (scenicoorum)
 ἔθνος 2, 100, 6. ἔθνη κινῶν
 2, 43, 25. μοιχοὶ καὶ πόρνοι
 καὶ τοιχαροῦχοι καὶ τὰ τοι-
 αῦτα ἔθνη 141, 29. cf.
 248, 27.
 οὐ παραδώσεις τὴν ἀρχὴν
 σοφίαι, εἰ μὴ πον — ἀγα-
 θοὶ μείνωσιν 197, 10. οὐ
 χορὴ θανατῶσαι εἰ στεφα-
 νοῖτο πύρ — ἡ γῆ 2, 316, 2.
 κἂν ἐπιπλήξαιμι τοῖς Ἑλ-
 λησιν, εἰ — μήπω τυγχάνοι
 τῆς εαυτοῦ δόξης 2, 40, 9.
 ἡ ὥρα ἢ περὶ τῷ εἶδει 2,
 112, 8.
 Ὁ τὸν Βιτέλιον εἶδαιλον πε-
 ποιημένος τοῦ Ν. ἐπ' αὐ-
 τὸν στρατεύει 192, 5.
 ἐπὶ πολλὰ εἰκάσει τὴν αἰ-
 τίαν 166, 10. γέγραπται νε-
 κρῶ εἰκάσαι 2, 349, 18. εἰ-
 κασμένος τροχῶ Ἰξίων 22, 1.
 κατοπιν αὐτοῦ ζῆλον ἀνέμου
 εἰλεῖται 2, 155, 8.
 ἔσταλται ταῦτα τοῖς εἰληθε-
 ροῦσιν Ἀθηνησιν 210, 20.
 cf. 2, 292, 29.
 πρὸ Παλαμήδους ὄρασι οὐπω
 ἦσαν οὔσαι 2, 176, 27. γ. κε-
 λεύει ἐπὶ θύρας ἤδη εἶναι
 283, 5.
 φόβοι ἐπήρητηται, εἴτις ἐπ'
 αὐτῷ γελῶν εἶη 2, 222, 29.
 cf. 309, 21.
 τοιαῦτα εἶρεν ὁ Ν. 229, 15.
 cf. 329, 26; 95, 29.
 † τὰ εἰρημῆνα = ὁ λόγος 114,
 1. cf. 2, 33, 30; 35, 23;
 79, 4.
 εἰρημικῶς ἀπιέναι 272, 19.
 ἡ εἰρωνεία τοῦ σώφρονος 2,
 243, 17.

ἐθανμάζετο ἐπὶ φωνῇ λαμ-
 προτέρα τοῦ εἰωθότος 2,
 223, 17.
 οἱ ἐκ Βορέου 2, 263, 2. μει-
 ράκιον ἐκ τροφῆς 2, 300, 8.
 μίαν σοφίαν ἐκ δυοῖν ἐλέ-
 σθαι 217, 6.
 τὸ μεθύειν καὶ ἀπὸ τῶν φοι-
 νίκων ἐμβακχεύει 48, 29.
 † ἐμβακχεύειν τὰς σοφι-
 στικὰς ὑποθέσεις 2, 93, 4.
 ἐμβασανίζονται οἱ ἐπὶ φιλο-
 σοφίαν ἰόντες 72, 20.
 ἐμβατήρια νόσον θύειν 2, 69,
 23.
 † ἐκβολὴ τοῦ λόγου 177, 11.
 αἱ τῶν φύλλων ἐκβολαὶ 2,
 253, 18.
 ἐνδειξάι 47, 3.
 ἐτάση ἐκδηλότατα 2, 206, 15.
 βροτῆ ἐκδοθεῖσα 161, 19.
 Ἀφροδίτη ἐκδοῦσα θαλάττης
 2, 341, 8. † ἐκδομένη
 ὑπόθεσις 2, 85, 2. † ἐνοίας
 ἰδίας ἐκδίδωσι 2, 25, 1.
 διὰ τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυνῶς
 λαγῶς 2, 350, 14.
 τὸ ἐκείνη Ἑλληνικόν 2, 74, 21.
 Δ. τῆς μητρὸς ἐκθρῶσκει 2,
 315, 27. ἐκθρῶσκειν τοῦ
 ὕπνου 39, 22. ἐκθρεῖν ἐνυ-
 πνίον 2, 134, 27.
 ἐκθορυβεῖν ἵππον 2, 336, 2.
 ἐκκαλοῦνται τοὺς ἔχοντας
 ξίφη 271, 24. cf. 2, 17, 20
 et 45, 8.
 ἐς δάκρυα ἐκκληθῆναι 2,
 95, 9.
 ἐκκαπηλεύειν τῆς χώρας τὸν
 σῆτον * 15, 5.
 ἐκκαροπόσθαι 2, 51, 24.
 † τὰ πράγματα γυνῆ ἐξέ-
 κειτο 2, 106, 28. ἐκκειμέ-
 νως ἔχειν τοῦ ἠΐθους 2,
 100, 32.
 ἡ Ἀττικὴ ἐκκενωθεῖσα τῆς
 τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης 2,
 18, 9.
 ἐκκλησία Ἀθηναίων = ψή-
 φισμα * 2, 69, 4.
 ἦλθεν ἂν ἐκκλίον 2, 202, 7.
 ἐξεκρέμαντο τοῦ ἀνδρός 323,
 19.
 τοὺς ἱμάντας τ. ἄ. τ. συνῶν
 ἐκκρῖνουσι τῶν σταδίων 2,
 265, 44. cf. 273, 6.
 † ἐκκρούειν σχεδίον λόγου
 2, 114, 3. cf. 1, 108, 17;
 263, 20.
 Ἰῶ κέρατα τῶν κροτάφων
 ἐκκρούει 19, 7.
 Ἴνδοι φιλοσοφίαν ἐφ' ὕψη-
 λῆς μηχανῆς ἐκκυκλοῦσι
 220, 19. cf. 303, 14.
 ἐκλάθον μῆνιδος 133, 22.
 ἐκλατίζειν τὸν ταρσόν 2,
 349, 8.
 ἐκλαλεῖν pronuntiare 2, 60, 11.
 θυσίας ἐκλείπειν 81, 22.
 Σμύρα ἐκλιπαροῦσα ἀφικέ-
 σθαι τὸν Ἀπ. 125, 17.
 ἐκλινομένοι 285, 20.
 ἐκλύεται τὸ ἐνεργὸν τῆς
 τέχνης 2, 273, 20. cf. 2, 76, 8.
 Δ. ἐκμήνας τοὺς Τυρρηνοῦς.
 2, 323, 10.
 † ἐπιπονώτατον τὸ ἐκμαν-
 θάνειν 2, 52, 6. † ἐκμαθεῖν
 τὸ ἦθος τῆς Ἰωνικῆς ἀκρο-
 ἄσεως 2, 119, 10.
 † Πῶλον Γ. σοφιστὴν ἐξε-
 μελέτησε 2, 15, 2.
 ταῦτα δαιμονίως ἐκμεμύηται
 expressa sunt 2, 340, 25.
 ὑπὸ τῆς πηκτίδος ἐκμεμού-
 σονται ὁ Χ. 2, 343, 2.
 ἐκμεμύθηται Αἰσώπω πάντα
 τὰ τῶν ἀνθρώπων 2, 298, 26.
 ἐξενευρίσθη τὰ στάδια 2,
 285, 16.
 ἐκνεφία ἥλιοι 2, 292, 27.
 ἐκνηπιαθῆναι 175, 31. cf. 2,
 68, 9.
 ἐκνικῶσα θυμὸν ἠδονή 2,
 332, 2.
 ἐκνίφασθαι φόνου 209, 14.

ἐκπαλαίειν luctae leges violare 2, 303, 14.
 ἐκπηδᾶν τοῦ προσήμουτος 2, 358, 7.
 ἐκπεσεῖν ἑαυτοῦ φησὶν ὑπ' ἐκπλήξεως 113, 22.
 ἐκπλίπτειν τοῦ σκοποῦ 325, 4. ἐς τὰ τῶν μοιχῶν ἐκπίπτειν 235, 8. ἐκπεσεῖν τοῦ ἱεροῦ 2, 25, 32.
 ἐκπέπληγμαί τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα 2, 193, 17. cf. 112, 11; 285, 13.
 ἐκπλῦτα ποιεῖν τὰ ἀνθη 2, 143, 16.
 ἐκπεπολεμηῆσθαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον 194, 19.
 ὦρα τοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἀτμοῦ ἐκπνεῖ 198, 29.
 ὄπλα ἐκποιῆσαι 2, 199, 8. cf. 1, 128, 15 et 344, 4. ἐκποιεῖν ἑαυτὸν τοῦ δικαστηρίου 302, 13.
 τὸ ἱερὸν ἐκπεπύνηται 5, 4. † ἐκπονήσαι λόγον 2, 72, 20. cf. 73, 24. † καθαρὰν φωνὴν ἐξεπόνησε 2, 123, 6. ἐκπυροῦν τὰ βαλανεῖα 17, 29.
 ἐκπωμα ἀποφαίνουσι οἱ Ἰ. τὸ τῶν ἀγρίων ὄνων κέρως 95, 18.
 ἡ κολικεντικὴ ἀρμονία δοκεῖ τῶν ἐκρῦθμων εἶναι 325, 19.
 Ν. ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμῶν αὐτοῦ τὸ φθῆγμα 2, 224, 5.
 ἐκτροπή τοῦ λόγου 293, 24.
 δεῖ ἐκτροπῆς λαμπρῶς 248, 22.
 τὰ Ἡρακλέους ἐκτετύπωται ἐνταῦθα 167, 26.
 ἐκτύπωμα τῆς ἀσπίδος 76, 3.
 ἐκτυποῖ τινα τὸ ὕδωρ 2, 327, 2.
 αἱ χάλαζαι ἐκτυφλοῦσι τὰς ἀμπέλους * 2, 154, 25.
 ἡ τῶν ἐκφρατισμάτων δέλτος 20, 2.

τῆς δεξιῆς ἐκφραίνει οὐδέν 2, 297, 10. cf. 322, 20; 344, 12.
 ἡ δρῦς χρησιμοῦς ἐκφέρει 2, 388, 3.
 ἐκφάνδην 2, 274, 9.
 † ἐκφάρεσθαι τῶν ἐσχηματισμένων ὑποθέσεων 2, 53, 4.
 νόσοι ἐς ὅσα ἐκφοιτῶσαι καὶ σπλάγγνα 2, 275, 16. ἐκφοιτῶν εἰς τὰς δίνας 2, 43, 17.
 κρῆνη ἐξφοίτησε τῶν βασιλείων 38, 28.
 Ε. τοὺς ἐν Ἀκαδημία λόγους ἐκφροντίσας 2, 5, 5.
 ἀπ' ἐκφύλου σπορᾶς ὀνομάζειν τινὰ 219, 11. ἐκφύλον ὄχημα 2, 84, 11.
 † Κρ. ἀττιμίζων οὐκ ἀκρατῶς οὔτε ἐκφύλος 2, 19, 19.
 γῆ ἐκπεφτυμενὴ δένδρου καρπίμοις 2, 108, 1. χαίτας ἐκπεφύκασιν ἀνθεσιν ὁμοίως 2, 357, 27. ἐλαίου κρήνη 2, 113, 26.
 † τὰ περὶ τῷ φθῆγματι καὶ σχήματι ἐλαττώματα 2, 122, 25.
 ἐλευνεσθαι πάσης γῆς 2, 13, 15. ἐ. σιηνῆς 2, 45, 23. ἐ. τὴν γνώμην 2, 118, 30.
 πικρὸς πρὸς τὰς ἐλέγξεις 64, 31.
 ἐλέγχειν σικμοειδῆ φαντάσματα 218, 15.
 ἡ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία 2, 298, 15. αἱ τῶν ἀέρων ἐλευθεροῖαι 2, 386, 6.
 Ἀρκάδες ἐλευθεροῖάζουσι 319, 29.
 ἐλευθέριον δεσμοτήριον 293, 31.
 ἐλεύθεραι ὄφρῦς 2, 183, 13. cf. 2, 344, 28. ἐλευθερος τῆς Δ. φορᾶς 257, 20. τὴν Ἐλευσίνα γόητι ἀνοῖξαι 138, 14.
 Ἐλικῶν τὴν τοῦ ἵππου κρήνην ἀδουσι 272, 3.
 ἐπιδάς εἶναι μὴ ἐλινύοντι 74, 21.

τὸ κᾶμα Μαιάνδρου ἐλίττει 2, 307, 5. τί οὐχ ἐλίτων τῶν ἀσελγῶν 11, 19.
 πάρδαλις ὑπὸ τοῦ ἀρώματος ἐλχθεῖσα 44, 17. τὰ τοῦ ἀέρος ἔλκοντα θνητὰ 112, 1. πάντας ἔλκει τῷ λίαν ἀμελουμένῳ 2, 239, 16. Νάρκισσος ἔλκων ἐξ αὐτοῦ ἕμερον 2, 326, 14.
 ἐξιλεγμένη καὶ καθαρὰ Ἑλλάς 2, 42, 32. cf. 2, 117, 16. Ἑλλὰς γλώττα 2, 93, 19. ὁ τῆς Ἑλλάδος ἄρχων 2, 92, 20.
 † οἱ Ἕλληνες s. τὸ Ἑλληνικὸν iuventus rhetoricae studiosa * 2, 78, 5; 92, 25; 113, 12. Ἑλληνικὴ παιδεύσις 2, 46, 12. † τοῦ Ἑλληνικοῦ πατῆρος ἐκρηύχθη Ἰαπόδομος 2, 117, 8. Α. ξυνδιαφύρον αὐτοῖς τὸ Ἑλληνικὸν σιῶρημα 2, 91, 29.
 ἡ ὄρυχη τοῦ Ἰσθμοῦ τῷ τυράννῳ πούν εἶχεν Ἑλλῆνα 2, 220, 3.
 τὸ ἐλλίπες θεραπεύειν 2, 236, 16.
 † παρὰ τίνι τῶν ἐλλογίμων τοῦτο εἰρηται scriptoribus classicis 2, 84, 14.
 ἐμβαλχευεῖ τὸ χρησιμῶδες 2, 135, 28.
 ἐμβάλλειν μετεώρῳ νηϊ 102, 11. τὸ ἐμβεβληκὸς τῆς δεξιᾶς 2, 372, 11.
 ἐμβατήρια πλοῦ θύειν 203, 22. cf. 2; 156, 5.
 ἐμβιβάζειν πάλῃ σταδίας 2, 38, 21. ἐ. ἀπαθούσας ἐς τὸ μέλος 2, 340, 19.
 ἐμβια ἐργάζεται Ζεὺς 2, 162, 25. αἶμα ἐμβιον 2, 328, 11.
 τὰ δένδρα ἐμβιάσεται τῇ γῆ 2, 143, 12. cf. 1, 50, 16.
 οὗς ἐμβλέπον πύρ 2, 333, 14.
 ἐμβοθρευοῦσιν ἐλέφαντες τὴν διαπορείαν 59, 10.

ὥσπερ ὑπὸ δαίμονος ἐμβοθῦντες ὄχοντο 172, 1.
 † τὸ ἐμβριθῆς διήκει τοῦ λόγου 2, 71, 5.
 ἦθος φιλοσοφίας ἐμβριθῶς ἐγκείμενον 2, 7, 12.
 θεὸν ἡγοῦνται με ἐμβεβροτημένοι ὑπ' ἐμοῦ 310, 10. cf. 92, 6.
 ἐμβροτησίαν ὥετο τὰ πλεονεκτηματα 2, 119, 5.
 οὐκ ἐσμέν τῶν ἐμούντων 2, 88, 3.
 ὀφθαλμοῖς ἐμειδιᾷ τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους 2, 249, 25.
 ἐμπαιδεύειν Κλαζομενίους 2, 29, 19.
 τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίζω λιθαρίους 2, 67, 2.
 δεῖμα ἐμπελάζει τῇ χώρῳ 99, 25.
 κήτος ἐμπλημμυροῦν πηγαῖς αἵματος 2, 336, 16.
 ἄνεμος ἐμπνέων ὦρα 93, 6.
 οἱ ἠμπολημένοι ἐξ ἔρωτος 262, 31.
 ἐμπολιτευόμενοι ἡδοναί τῇ Ρώμῃ 197, 12.
 ἐμπρόθεσμον νανάγιον 2, 295, 15.
 λίθοι ἀγαθοὶ ἐμπυρεύσασθαι 2, 378, 22.
 ἐμπυροῖσαι τὰ ἱερά 2, 363, 21.
 αἱ ἐμπυροὶ τῶν τεχνῶν 2, 208, 6. ἐμπύρου σοφίας εὐξύνετος 184, 15.
 ἐν ἀπέρω πελάγει ἐμφέρεσθαι 2, 214, 30.
 ἐμφιλοσοφεῖν τῇ Ρώμῃ 165, 13.
 † τραγωδίας ἐμφορεῖσθαι 2, 32, 2. cf. 1, 73, 26; 96, 13; 131, 11.
 ὕπνος ἐφέστημεν ἐν εἶδει 2, 376, 6.
 αἰδίμιος ἐν κιδάρα καὶ αὐλῷ 2, 346, 8. ἐν μειρακίῳ

ἀπέθανον 2, 142, 9. Ἀρι-
σειδῆς ἐπανήλθεν ἐν τῷ
προτέρῳ τρίβωνι 2, 120, 29.
† φρασιολογία τε καὶ θεολο-
γία πάση ἐναγωνίζεσθαι 2,
76, 18.
† ἐναγωνίως ὁ λόγος 2, 21,
7. cf. 52, 24.
ἐναγωνίον νόμοι 2, 267, 30.
ἐναλλάττειν τὰ ἱερά 159, 32.
cf. 2, 350, 16.
πρόσσει τὸ ἐνάλλεσθαι 2,
348, 27.
ἐθαλίει αὐτοῖς ὁ λόγος 2,
352, 11.
ἐναντία νόσω πράττειν 8, 23.
ἐναντίαν θέσθαι (ψῆφον)
169, 8.
† ἐναντιώσεις 2, 51, 30.
ἐναποκλείει τὸ ἄκρον τοῦ
ποδὸς τῆ ἀγκυλῆ 2, 349, 13.
τὴν ἀρομίαν τῶν ὄρων ἐναπ-
εσημῆναντο τοῖς τμήμασι
2, 364, 26.
χλαμύδα ἐνήπται 2, 142, 12.
cf. 1, 242, 27.
ἢ κεφαλή ἐναραττέτω * 2,
292, 19. κειμένῳ πελέκεις
ἐναράττονσι 89, 26.
† ἐναργῆς ἐν εἰκόσι Dio 2, 8, 21.
ἐναρθρὸς φωνή 214, 9.
ἐνηρμοσμένοι στοᾶ πίνακες
2, 295, 24.
διφθέραν ἐναρμόσασθαι 2,
133, 2.
κανοῦ ἐνάροξασθαι 2, 209, 11.
ἐναστράπτουσι 2, 368, 3.
ἐνασχημονεῖν τῆ γλυκύτητι
τοῦ θύμου 2, 237, 26.
ἀηδόνες τῷ χωρίῳ ἐνακτιλί-
ζουσι 2, 133, 30.
ἐναυλος θροῦς 2, 298, 6.
πύρ ἐναῦσαι 2, 240, 31.
ἐνδείκται 2, 120, 32. † ἐν-
δείξασθαι θανμασίαν ἰσχύν
2, 79, 5. τουτὶ τῆ χειρὶ ἐν-
δείκνυσαι 315, 21.
ἐνδιέτριβεν οἷς ἔλεγεν 183, 16.

μὴ ἐνδιατρίβειν εἰς τοὺς
ξένους 233, 20. † ἐνδιέτριψε
τοῖς ἐπαίνοις 2, 12, 26.
† ἐνδιδόναι τισὶ πολλὰ τῆ
τέχνῃ 2, 117, 14.
ἐν τῶν τοῦ Ἀρ. ἐνδοσίμων 2,
87, 18. ἐνδοσίμα γυμνάσια
2, 290, 3.
τὸ ἐνδροσον τῶν ῥόδων 2,
298, 3.
πέπλω γραύματα ἐνειρεῖν 89,
20. cf. 235, 7.
ἱερὸν ἐνεργόν 2, 148, 26.
ἐνεσεχέθη ἢ κρηπίς τῷ θεύ-
ματι 2, 235, 25.
ἐνθεν ἐλόν 2, 41, 28.
τὰ ἐνθηρα τῆς νῆσου 2,
367, 11.
ἐνθυμηθῆναι τὰ Ὀμ. ἔπη
276, 17.
ἐνθύμιος ἀντῶ ἢ ἀρχὴ ἐγέ-
νετο 186, 11.
† ἢ τῶν ἐνθυμημάτων τέχνῃ
2, 31, 12.
ἐνιδῶν τῷ θηρίῳ 24, 4.
ἐνιζῆσαι τοῖς ἀριστεροῖς 2,
349, 12.
ῥόδον ἐνεάσαν τῷ ἦρι 2,
249, 24.
ἢ τοῦ βλέμματος ἐννοια 377,
30.
τὰ στέρα ἐμπλεα ἐννοίας
μουσικῆς 2, 325, 6.
οἱ τὴν Ἐνοδίαν τιμώντες 183,
20. ἐνόδιος Ζέφυρος 2,
311, 7.
ἐνομιεῖν ἔθνεσι 2, 37, 6. cf.
216, 20.
ἐνοῦν τῆ γῆ = sepelire 2,
383, 26.
τὴν ἐτέραν ἄκρον ἐνεσημή-
ναντο οὐρανῶ 2, 128, 18.
ὁ λοιμὸς ἐνεσηψε ἐς τὰς Ἐ.
πόλεις 3, 179, 18.
χρυσῶ πεδίλω ἐνοσοβεῖ * 215,
14.
οἱ βάρβαροι οὐκ ἐνσπονδοῖ
τῷ περὶ ἡμᾶς γένει 313, 9.

ἐνσπονδάζειν τῆ Σιύρη * 2,
42, 28.
ἐνταφίω τιμῆ χρῆσθαι 2, 94,
5. ἢ τυραννίδι χρ. 2, 19, 5.
cf. 103, 1. τὸ ἐντάφιον τῷ
Κ. τοιοῦτον 2, 385, 1. ὄπλα
καλὰ ἐντάφια 2, 354, 7.
ἐντέμνειν τὰ ἐπιτυχόντα 2,
209, 24.
ἐντρέγουσι τοῖς Τυρρηνοῖς 2,
323, 10.
† ἐντρέχως διατίθεσθαι πα-
ραίτησιν 2, 124, 18.
ἐντυποῦσθαι τι τῆ γνώμῃ 2,
36, 24.
ἐντετυπῶσθαι ταῖς τῶν δυ-
νατῶν θύραις 318, 12. cf.
92, 7.
σάλπιγγι τὰ τοῦ Ἐνυαλίου
σημαίνει 2, 264, 18.
ἐνυπτιάζει ἑαυτὸν τῆ γῆ 2,
363, 15.
† ἐνυπτιάζειν τῆ σεμνότητι
* 13, 24.
Ἀπ. ἐξ ἀνθρώπων ἤδη ἦν
342, 30. ἐξ ὅτου qua re
35, 8.
ἐξηγόρευσεν ὁ δαίμων ἑαυ-
τὸν 114, 24.
ἢ ναῦς ἐξήκται ἐς πάροδαλιν
2, 322, 29. ἐξήχθη (decep-
tus sum) ὑπὸ τῆς γραφῆς
2, 333, 21.
ἐξαιρῶ κνβερνήτην τῶν βα-
ναύων 2, 281, 10.
τόξοις ἐξελεῖν θηρία 2, 179,
7. ἄχος ἐξελεῖν τῆς γνώμης
2, 16, 3. ὕβρις ἐξήρει 2, 43,
14. ποταμὸς ἐξαιρουμένοι
τῆς γῆς 28, 31. † ἐξηρημένῃ
αυτοῦ νεότης 2, 69, 28. τοῖς
ἐξηρημένοις ἀντίπαλος ὁ
φθόνος 2, 147, 28. ἐξελέ-
σθαι τὸν ἀπειπόντα 59, 13.
ὑποκριτῆς ἐξάρας τὴν φω-
νὴν 171, 31. ἐξάιρει καὶ
ἀναθρώσκει Πάν 2, 357, 8.

Philostratus ed. Kayser. II.

ἐξηρημένοι τὰς χαίτας 2, 359,
11. cf. 344, 30.
ἐξακριβοῦν τὰ Οἰδίποδος 169,
20.
† λόγος σαφῶς ἐξαλλάττων
2, 72, 4. οἱ ἀστέρες ἐξαλ-
λάττονσι τῆς ἐαυτῶν τάξεως
122, 21. cf. 135, 9. ἐξαλλάτ-
τειν πάσης γῆς ὀπόσης Ἐ.
ἀρχουσι 267, 16.
ἐξανίσταντο πρὸ τῆς ἐγγ-
κλήτου βουλής 2, 93, 34.
μειράνια ἐραστὰς ἐξαψάμενα
309, 13. ἐξάψασθαι δέλτου
= discipulum esse 2, 65, 22.
ἐξηρμοσμένοι οἰκῶν πέτραι
2, 364, 27.
ἐξηρημένος τῶν λίθων τὰς
θανμασιωτέρας 2, 91, 19.
† Ἀρ. ἐξηρητο πᾶν τὸ ἐκεί-
νη (Pergami) Ἑλληνικόν 2,
74, 21.
τὸ ἔθνος πολεμικῶς ἐξήρ-
τυται 75, 13.
δίσσω ἑαυτὸν ἐξήσκει 69, 15.
ἐς τὰ ἱερά χρυσὸν ἐξασκεῖν
2, 385, 11.
ἐξήρχε τοῖς συμπόταις 110,
23.
ἢ γραφικῆ δύναται τῷ νό-
μῳ καὶ τῆ χειρὶ ἐξεμάσαι 65, 10.
Ν. ἐξείργει φιλοσοφίαν 157,
12.
τὸν γυμναστήν δεῖ ταῦτα
ἐξεπίστασθαι 2, 273, 31.
ἐξεταζομένη γῆ πρὸς θά-
λατταν 114, 4.
ἐξηγήσατο τοῦ θρόνου 108, 1.
Ἀπ. ἐξηγήσατο τὸν χαλκοῦν
Μίλων 147, 7.
ἐξιμάζειν ἰδρωτάς 2, 290, 4.
ἐξιμνεῖσθαι πορρωτάτω ὄψει
2, 314, 21.
† οἱ ἔξιν κεντημένοι 2,
106, 27.
τοῦ φανεροῦ ἐξέστη 2, 7, 26.
στεφάνου ἐτέρῳ ἐκστήναι
2, 159, 18.

τοιούτων τὸν Ἰνδὸν τοῦτον ἐξιστοροῦσι 63, 30. τὴν παῖδα ἐξιστορεῖ 2, 381, 22. ἐνόλαξε τὸ ἐξοιδοῦν τῆς ὄργης 2, 170, 13. πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσει 2, 235, 25. ἐξοικοδομείσθαι λαμπρότερον τῆς ἐτέρου ἐπιστατείας 129, 6. Δ. ἐξοινοῦμενος δωροδοκίαν 2, 48, 30. ἐξορχεῖται Πᾶν ὄνθμον 2, 358, 21. ἐξορχεῖσθαι τοὺς Σαλαμινίους 140, 28. ἔξω τοῦ φιλοσοφίας ἦθος 2, 7, 23. ἐξέωσεν ὀποικιστὴν τῶν ἄθλων 2, 52, 20. ἐξεώθουν αὐτὸν οἱ συγγενεῖς ἐς τὸν γάμον 2, 111, 7. ἐξωρος τῶν ἐρωτικῶν 2, 185, 19. ἐξώρως εἶχε τοῦ ἀποδημεῖν 1, 23, 30. ἐπαγγελία ὤμων ἐρῶσθαι 2, 300, 12. γένεια ξὺν ἐπαγγελίᾳ βοστρυχῶν 2, 183, 11. ἐπαγγέλλειν συμπόσιον 69, 6. † ἐπαγγέλλειν μελέτην 2, 78, 1. † ἐ. ἀπόρασιν σχεδίου λόγον 2, 90, 32. cf. 1, 169, 13; 175, 22. ἐπάγειν λαχάνους ὕδαρ 2, 253, 8. ἐπήγαγεν ἑαυτὸν τοῖς Ἐ. 2, 122, 13. ἐπάγειν νοσθεσίαν 175, 26. τὰ χεῖλη με ἐπάγεται 2, 243, 10. † ἔδωκε τῷ Π. ὁ Ἡ. τὸ μὴ ἐπαγοῦσασθαι οἱ = post eum declamare 2, 49, 16. κύνες ἐπάδαντες τὸν ὄρθιον 2, 308, 3. † ἐπήγνεσεν αὐτὸν τῆς εὐροίας καὶ τοῦ τόνον 216, 11. † ἐπαίων τέχνη 2, 117, 14. ἐπαίρειν τὴν φωνήν 2, 41, 26. δῆμον ἐπαίροντα φο-

βεῖται N. 2, 25, 6. cf. 2, 334, 32; 374, 13. τῷ ἐλαίῳ ἐπαίωειν 2, 284, 18. † ἐπαμφοτέρως εἰπεῖν 2, 33, 3. cf. 53, 23. ἐπαναβαίνειν 2, 301, 6. ἐπανεργνώσκετο ζυμβόλαια πατέρων 2, 58, 17. ἱερὰ ἐπανήχθη ὅπ' Ἀπ. 3, 21. cf. 30, 21. ἐπανήγεν αὐτὸν ἐς λόγον 159, 4. ἐπανανυλεῖν νόημα ἐν νοήματος 2, 88, 25. † ἐπαναλαμβάνειν 2, 36, 22. τοὺς ἐπανατεινομένους ἐπινόποισιν οἱ νόμοι 269, 20. cf. 200, 25. ἐπανήλθεν ἐς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν 140, 13. cf. 201, 9. ἐπανήκει ἐν τῆς μάχης 2, 169, 9. † ἀπαγγελία ἐπηνθισμένη 2, 17, 26. ἐπανείθη ἡ νῆσος (exilium) 2, 125, 15. ἐπαντελεῖν ὕδατι πηλόν 8, 25. κακὰ κακοῖς 313, 12. cf. 2, 43, 8. ἐπαξίως ἑαυτοῦ ἄδειν 2, 214, 1. ἐπαποδύεσθαι τοῖς ἑαυτοῦ σπλάγγνοις 2, 117, 16. σοφίαν φιλοσόφως ἐπήσκησεν 2, 21. λόφος τῷ χρυσῷ ἐπαστραπτῶν 2, 354, 6. τὸ πλημυρόν ἐπαναγάζει ταῖς νόραις 2, 311, 18. νῆσι ἐπαύλια τῆς θαλάττης 2, 364, 4. ὁ Εὐφράτης ἐπαφείθη τῷ ὄρφω 28, 18. † ἐπαφίεναι ἑαυτὸν τῷ καιρῷ 2, 4, 6. † ἐ. ἐ. τῷ λόγῳ 2, 44, 24. γυμναστικῆς ἐπαφροδίτως ἀπτεσθαι 208, 1. cf. 2, 141, 32. ἐπεγχεῖν 85, 30.

τὰ ἐν Πατροκλείας ἐπέπε τῷ ἀνδρὶ 2, 35, 5. ἐπέπεινα τοῦ θνητοῦ φαίνεσθαι 2, 204, 18. ἐπεμβαίνειν κειμένῳ 2, 125, 25. τοῦτο τῷ Γοργία ἐπήλθεν 2, 3, 24. cf. 1, 204, 4. δαίμονά μοι ἐπεσήγαγες 286, 27. ἐπεσάρονται ἀγροχίας 70, 11. † οὐκ ἐπέσαστος εὐγλωττία ἀλλ' ἐν τῶν πραγμάτων 2, 72, 2. ὄσφραγίαν ἐπεσάγεις ὕγρασις τοῖς σπλάγγνοις 8, 24. ἐπεσεπήδησαν τῷ ἀρχεῖν 73, 1. ἐπευφημῆσαι τὰ εἰκότα 178, 28. ἐπεύχεσθαι κειμένοις 2, 224, 4. τὰ ἱερὰ βιβλία ἐφημερίδων ἐπέχει τινα τῷ Ἀ. λόγον 2, 86, 30. Ἰνγρες σεσημένων ἐπέχουσαι παιδῶ 222, 2. νεῶς ἐπέχει τόπον 59, 11. οὐδὲν ἐπημυεῖν τῷ ληῖῳ 2, 389, 9. ἐπηρεῖα δαιμόνων γυμνόμενα 2, 234, 16. τὸ ἐπὶ τοῦ Πέρσου εἰρημέων 2, 26, 32. ὁ σατράπης ὁ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ 82, 22. ἐπ' Αἰθιοπῶν στέλλεσθαι 267, 20. cf. 174, 24; 335, 10. τὸ ἐπὶ Εὐβοίας πέλαγος 134, 4. † ἐπὶ ξυνοσίᾳ τοῦ Π. ἀφίκο 2, 47, 26. † προπάτη τοῦ θρόνου ἐπὶ ταῖς ἐν βασιλείᾳ μυροῖς 2, 73, 26. cf. 368, 4. αἱ Ὀ. ἐπὶ Παλαιῆς τέχνης 2, 154, 17. ἐχθρὸς ἄδινον εὐρόων ἐφ' ἡμῖν κρῖσιν 2, 153, 14. ἐπὶ τῇ μητρὶ ἐμαίρετο 269, 7. Κίρκη σοφῆ ἐπὶ φαρμάκοις 2, 164, 5. ἡ ἐπὶ Δήλῳ χάρις 2, 39, 31. δανείζεσθαι ἐπ' ἀργῶ 2, 132, 26. ἐπὶ τινι κείσθαι

267, 10. cf. 306, 8. ἐπ' ἔλεῳ πολλὰ ἔλεγε 130, 21. † τὸ ἐπὶ πᾶσι epilocus 2, 3, 30; 11, 13; 67, 14; 91, 3; 95, 4. αἰτίαι ἐπὶ πολλὰ λεγόμενα 2, 29, 28. δέχεσθαι Ἀθηναίους ἐπὶ γυναικῶν τε καὶ παιδῶν 2, 42, 7. πλατεῖα τῇ ὀνὶ ἐπιβαίνει τοῦ χεῖλους 2, 370, 3. ἐπιβέβληκε ζεύγμα φουνίκων τῷ ποταμῷ. καὶ μάλα ἦδὲν ἐπ' αὐτῷ λόγον 2, 308, 20. † ἐπιβεβλημένη ἰδέα λόγον 2, 27, 6. ὁ ἐπιβεβλημένος τῷ Ζεύγει 20, 19. ἐπιβατεύειν τῆς ἱερᾶς τριήρου 2, 43, 23. ἐ. θρόνον 2, 73, 27. † ἐπιβολαὶ Ἡρώδειοι τῶν νοημάτων 2, 101, 27. ἐπέγραψε τὸ ἔργον ἀπὸ τῆς ἔ. γυναικός 2, 107, 19. ἐπιγράφουσι φωνῆν οὐ φωνῆν 2, 69, 19. ἐπέγραψαν φόρους βαρύτερους ταῖς νῆσοις 237, 29. ἐπιγυμνάζειν 2, 239, 22. προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ ὁ Δίων τῷ νύματι ἐπεδήλου 192, 15. τὸ πρόσωπον τοῦ β. ἀγῶνα ἐπεδήλου τῆς γνώμης 193, 19. ἐπιδιαβάλλειν * 2, 89, 5. τὸ κάλλος ἀρκεῖ ἐπιδείξει οἰκεία 2, 244, 15. δάκρυα ἐπέδωκε τελευτήσαντι 2, 55, 2. τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς νόμας ἐπέδωκεν ἐς ζῶντων 73, 32. cf. 75, 8. οἱ ἐν ἐπιδόσει discipuli 2, 79, 27. ἐπιδρᾶν τι ὑπὲρ καθαρῶν 210, 11. παλαιστῆς ὤμοις τὸν ἀνῆνα ἐπεξενγμένους 2, 279, 20. cf. 363, 17. τὰ ἐπιθαλάττια εὐ πράττει 2, 220, 10.

ἐπιθάπτει νεκρόν 2, 139, 10.
 ἐπιθειάζειν ταῖς Μούσαις
 2, 94, 2. cf. 13, 12. ἐπιθειάζειν
 οἱ ὑπὲρ οὐ κινδυνεύει
 270, 2. cf. 188, 13.
 τὰ Σοφοκλέους ἐαυτῷ ἐπε-
 θέσπισεν 257, 21.
 σοφίας ἐπιθολοῦν κρατῆρα
 217, 31.
 ἐπιθόρονται ταῖς γεγαμημέ-
 ναις 188, 2.
 ὁ δράκων ἐπικαθεύδει τοῖς
 γραμμασιν 89, 25.
 οἱ βόστροχοι ἐπικάθηται
 τοῖς ὄμοις 2, 252, 11.
 τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. ἐπέκταν-
 σαν τῷ Α. 2, 168, 13.
 ἀδικίαν ἐπεκάλει ὁ Ν. τοῖς
 Αχ. 2, 200, 31.
 οἱ ἐπικάρσιοι ὄφεις 2, 237, 8.
 ἐπικαταβαίνειν aggredi 2,
 202, 12.
 ἡ ὄφρυς ἐπίκειται τῷ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ ἤθει 283, 10. κα-
 ταβαλὼν τὸν Σ. ἐπέκειτο
 339, 2. ἐπικεῖσθαι ταῖς λοι-
 δοφαῖς persisterē in convi-
 ciis 2, 71, 18.
 ἐπιμελεύεσθαι τοῖς ἵπποις
 2, 333, 6.
 ἐπικέρδεια τῆς ἐμπορίας 2,
 207, 19. ἐπικέρδια μαστεύων
 (το: ἐπικέρδειαν μ.) 2, 105, 25.
 † λόγοι ἐπικηῖθιοι 144, 2.
 ἐπικινδύνως πράττει φιλο-
 σοφία 161, 15.
 εἶφει ἐαυτὴν ἐπέκλινε 2,
 205, 14.
 Γάγγης τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύ-
 ζων 98, 31.
 οὐδὲν ἐπικουπάσας ἀναφαί-
 νει τάληθές 214, 25.
 ἐπικοπαί 2, 122, 13.
 ἐπέκοπτε πάνθ' ὑπὲρ χρη-
 μάτων πράττοντα 13, 23.
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικοπέεις
 2, 99, 32.
 † ἐπέκοινε τὸν ἄνδρα τοῖς
 νέοις 2, 73, 32.
 † τὸ ἐπικόροτον τῶν λόγων
 2, 50, 1.
 τῶν ξένων σπάνιον τὸ ἐπι-
 κητον 2, 229, 8.
 εὐπνοία ἐστίν, ὅταν μὴ ἐπι-
 κτυπῇ ἢ φάρυγγι. 181, 18.
 οἱ ἐπικυδέστατοι Ἀθηναῖοι
 332, 12.
 τῷ πεδίῳ ἐπεκύναινε τὰ
 ἔθνη 2, 157, 18.
 οἶον ἐπικυματίζων αἰρεται ὁ
 ἦρας 2, 145, 11.
 αὐτῶν ἐπιλαμβάνονται 14, 29.
 τὸ κάλλος οὐκ ἀξιὸν ἐπαι-
 νέτου ἐπεληπτὰ 135, 10.
 Κ. ἐπελάθετο τοῦ ζῆν 189, 30.
 ἐπιλαίνοισι τοῦτο οἱ τόνοι
 τῶν φθόγγων 2, 222, 21.
 ἐπιλήψιμόν τι εἰπεῖν 161, 10.
 ἐσροφάντην τῷ προτέρῳ ἐπ-
 εμαντεύσατο 178, 21.
 † ἐπεμελήθη τοῦ θρόνου 2,
 91, 18.
 ἐπιμνησάντες θεοί 10, 20.
 ἐπιμυγνὺς τῷ οὐίλλο 2, 62,
 9. τὸ δι' ὀλίγον ἀλλήλοισ
 ἐπιυῖξαι 2, 221, 10.
 Κυκλώπων ἐπεροήθη γένος
 2, 164, 2.
 ἐπίνοια τεχνική 2, 39, 17.
 ἐπίνορος 2, 54, 26.
 ἐπιπαίξειν τῇ θαλάττῃ 2,
 364, 9. εἰ τοῖς ἐαυτοῦ κα-
 νοῖς 2, 114, 19.
 † ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ λόγου
 2, 72, 5.
 πόθεν ἡμῶν ἐπιπεμφθεῖς ἡ-
 κεις; 22, 6.
 ἐπιπηδᾷ τάφο 2, 132, 28.
 οὐρανῷ ἐπιπηδῆσαι 177, 21.
 λήθια ἐπιπλα ἀνασεύειν 141,
 16.
 πηγὴ ἐπιπλημμυρεῖ θαλάττῃ
 2, 368, 29.
 ἐπιστολὴ ἐπίπληξιν ἐς τὸ
 κοινὸν τῶν Α. φέρουσα

151, 26. ἐπίπληξιν ποιεί-
 σθαι 127, 19.
 τὸ φιλόγειλον ἐπιπολάζον 2,
 26, 14.
 ἐπιπόλαιος πηγή 2, 335, 21.
 ἐπιπόλαιοι μνησμοὶ τῶν
 ὕδατων 2, 325, 10.
 ἐπιπρέπει (τῇ Πολέμανος
 ἰδέα) τὸ Δημοσθενικόν τῆς
 γνώμης 2, 52, 25.
 Ἰνδὸς καὶ Νεῖλος ἐπιρραί-
 νοῦσι τὰς ἡπείρους ἐν ὄρα
 ἔτους 204, 15.
 ἐπιρραψοδεῖν 2, 114, 16.
 οἱ τρίποδες οἶνον ἐπέρορον
 105, 18. νεότης τῇ Συμφορῇ
 ἐπιρροῦσα 2, 42, 30. πλου-
 τος ἐπερροῦ 2, 57, 5.
 ἐπίρρητοι ἠδοναὶ Νέρωτος
 110, 13. cf. 2, 245, 13.
 ἐπιρροθούσιν αἱ Βάνχαι 2,
 322, 2.
 γυνὴ οὕτω τι ἐπερρομένη ὡς
 βοῦκολεῖν 2, 61, 16.
 ἡ κόμη τῷ μετώπῳ ἐπισα-
 λεύει 2, 327, 31. ἡ ναὺς
 ἐπισαλεύει τοῖς ἀρωτητοῖς
 2, 208, 1.
 μέγαν τάφον ἐπεσημήναντο
 αὐτῷ 109, 20.
 † ἐπεσιτίζοντο τῇ ἐς πέν-
 τας ἀκροάσει * 2, 90, 10.
 ἐπισιτιούμενος ἦμα 227, 16.
 δῆμασιν ἐπισιωπᾶν * 339, 25.
 † μελέται ἐπεσεμμέναι 2,
 27, 5. τὰδε χρῆ ἐπεσεμφθαί
 2, 21, 28.
 ἐπισηπτειν 2, 73, 5.
 † οὐκ ἐς τὸ κοινὸν ἐπεσο-
 πεῖτο τὰς ὑποθέσεις 2, 48,
 15. εἰ οὐκ ἔνδον 2, 32, 30.
 cf. 36, 5. ἐπισκοπεῖσθαι ἐ-
 λάτην 2, 367, 24.
 ἐπισκοπεῖ τὴν φωνὴν τὸ
 πνεῦμα 2, 85, 21.
 ἐπισοβεῖν τινα 2, 338, 14.
 ἐπισπάσασθαι κοινὴν γῆν 2,
 353, 11. cf. 1, 335, 15 et 79, 18.

ἐπισπ. γάλατος 2, 63, 2.
 ἐπειδὴν τῶν ἐλεφάντων τινα
 ἐπισπάσθαι ὁ δράκων, τοῦ-
 το ἀπόλλυσι ἄμφω τὰ θη-
 ρία 89, 6.
 † ἐπισπουδάξειν τι τῷ οἶνῳ
 * 2, 90, 15.
 δάκρυα τῷ βιβλίῳ ἐπέσταξεν
 ὁ βασιλεὺς 2, 87, 17.
 τῇ μοναδίᾳ θαμὰ ἐπεστένα-
 ξεν ὁ β. 2, 87, 15.
 τὰς ἐπιστολάς ἐψηφίσατο
 munus secretarii detulit 2,
 94, 1.
 ἐπιστολιμαῖοι ξυνοῖοι 164,
 22. εἰ ξυμβουλία 259, 4.
 ἐπιστοιμίζειν 2, 122, 8; 370,
 24.
 Ἰσχίον ἐπιστρέφεις 2, 281, 6.
 οὐραία πρὸς τὴν ἑξὺν ἐπι-
 στρέφοντα 2, 362, 10. ἐπι-
 στρέψαι παραπαίοντα 2, 333,
 25. ὑπέστρεψαν ἐπιστρέφο-
 μενοι πρὸς τὸν ἄνδρα 121,
 15. πλευραὶ ἐπιστραφεῖσαι
 ἐς τὸ ἦμα 2, 375, 9. ἐπε-
 στράφησαν τοῦ Αχ. 2, 210, 1.
 θρασυτέρα ἐπιστροφῆ 2, 77,
 19. cf. 2, 21, 19. ἐπεστραμ-
 μένη σεμνότης 2, 20, 6.
 ἐπισυνίστασαν τῷ Η. τὸν
 δῆμον 2, 67, 22.
 ἐπισύρειν ἀλλοτρίαν ἐσθήτα
 71, 8.
 ἡ Π. ἐπεσφάγη τῷ Α. 2,
 136, 17.
 οἱ ἐπισφραγιζόμενοι ἀγά-
 ματι εὐχάς 2, 141, 19.
 ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μη-
 νοειδές 2, 63, 29.
 † ἐπισχεδιάξειν τῷ καιρῷ 2,
 6, 6.
 ἐπίτασις τῶν σκελῶν ἀνει-
 μένη 2, 349, 7.
 ἐπιτάγματα ἐς τοὺς πολλοὺς
 18, 16.
 ἐπέτεξε τοὺς ὀφθαλμοὺς
 δακρυοῖς 2, 80, 13.

ἄ ἀφ' ἑλίου Βίνδινα, Νέφωσι
 ἐπετείχισον cf. 318, 16.
 πλεῖσαι ἀνέμω ἐπιτηδεῖω
 331, 21. τὰ σώματα ἢ γυμ-
 ναστικῇ τοῖς ἄ. ἐπιτηδεῖα
 ἐποίει 2, 270, 24. ἐπιτηδευοί
 κολωνοί 2, 373, 30. ἐπιτή-
 δεῖα σοφοῖς πρὸς σοφούς
 * 137, 13.
 οἱ Σ. διεφθάρησαν τὰς ἐπι-
 τηδεύσεις 233, 28.
 κομῶν ἐπιτηδευοῦσι 94, 20.
 τὰ ὄνια αὐτοῖς ἐπιτιμῶσι
 205, 17.
 ἐπιτολαὶ ἡλίου 297, 1.
 Φ. ἐπετόλιψε τῷ πατρῷι δι-
 φρω 2, 310, 18.
 † τὸ φθέγμα ἐπίτονον 2,
 48, 17.
 ἐπετορῶν τὰ Κ. στρατόπεδα
 2, 25, 19.
 οἱ τὴν Ἀσίαν ἐπιτροπεύον-
 τες 2, 57, 19. ὁ ἐπιτροπεύ-
 σας proconsul praesente im-
 peratore 2, 221, 16.
 ἐπιτύφασθαι 2, 384, 3.
 οἱ ἐπιτυφόντες 71, 5.
 ἀστειῶς ἐπετάσασεν 2, 38, 21.
 ψῆφος ἐπηνέχθη μὴ κρι-
 θέντι 2, 13, 16.
 ἐπιφημίζειν ὄρεσι γίγαντας
 177, 27.
 λέγεται θαυὰ ἐπιφθέγγασθαι
 λάθε βιώσας 341, 1. cf. 2,
 55, 1.
 ἐπεφοίτησε τοῖς Ἑλληνικοῖς
 ἱεροῖς 142, 30. cf. 154, 11;
 176, 12, 2, 197, 4.
 ἐπιφορὰ τοῦ λόγου 2, 37, 5.
 ἐπεφύλαττέ με ἐπίοντα 2,
 295, 30.
 ἐπιχαράττειν γεωμετρικοῦς
 τυπούς τῆ γῆ 343, 12.
 ἐπιχαρὶς τὰς διαλέξεις 198,
 20. Α. πᾶν τὸ ἐπιχαρὶ ἐν
 Διονύσου ἡρήκει 2, 22, 10,
 cf. 191, 24.
 ὁ φιλοσοφῆσεν μέλλον ἐαν-
 τὸν βασιλεύσας ἐπιχειρεῖ 97,
 14.
 † τὸ ἐπιχειρηματικόν 2, 9, 17.
 οἱ Ἰ. τῆ Ἰνδικῆ ἐπιχεῖται 60,
 24. ἐπεκρῆθησαν τῷ ἱερῷ 2,
 218, 8.
 τὸ ἐπίχολον τῆς θινός 2,
 357, 16.
 ὁ μὲν ποιητῆς - πολλοὶ μορ-
 φαὶ τ. δ. ἐπιχορεύσας ἀπῆλ-
 θεν, ὁ δ' Αἰσωπος ἐπιχρη-
 σιμωδῆσας τὸν ἑαυτοῦ λό-
 γον καταλύει τὴν ἔννου-
 σίαν ἐς ὃ προὔθετο * 176,
 5 et 6. cf. 2, 9, 2.
 ἢ θάλαττα ἐπιχωρεῖ τε καὶ
 ἀνασπᾶται 166, 10.
 ἐπιχωριάζειν τῇ Ρωμῇ 321, 4.
 δεινοὶ ἐποιοῖ 2, 230, 14.
 ὑπογείοις μηχαναῖς ἐπολι-
 σθάνειν 2, 59, 7.
 ἐπολοφύρασθαι Παλαμῆδει
 137, 9.
 ἐποχετεύειν 2, 361, 1.
 συναγαγοὶ ἐπομίδες 2, 279,
 27.
 ἐπωτίδες πανίω 2, 322, 17.
 ἐρασισημάτος 2, 120, 26.
 ἐρασταὶ πόλεις 2, 42, 17.
 μαθεῖν ἦρα 305, 20. cf. 34, 13.
 τιμᾶσθαι ἐπὶ τῷ πόλιν αὐ-
 κητον εἰργάσθαι 2, 121, 9.
 τέχνη ταῦτα εἰργάσθη 324,
 24. cf. 203, 17.
 σκυφοῦνται ἐγγεῖμενοι καὶ
 ἐρεῖδοντες 248, 17. θαυὰ
 ἡρεῖδε τὴν ἐρώτησιν * 206,
 27. ἐρεῖδειν τοὺς ὀφθαλ-
 μούς ἐς τὰ εἰρημένα 216,
 15. φιλήματα ἐρηραισμένα
 2, 235, 5. cf. 253, 19.
 ἐρευνθεῖν 2, 222, 32.
 ἐρημῆν ἐπαγγέλλειν 2, 51, 21.
 τῶν ἐρωῶν οἱ γεγυμνασμέ-
 νοι 295, 25.
 ἔρμαιον ἐποιήσατο τὸν λόγον
 106, 24. cf. 2, 37, 31.

σαφήνεια ἐρμηνεὺς νόμου 2,
 126, 26.
 σοφός, γνώμην ἐρμηνεύειν
 ἀνδρός 317, 1. cf. 109, 32.
 2, 109, 32. ἐρμηνεύει 15, 14.
 ἐρωμένως ἐπιτηδεύειν 2, 262,
 17.
 λοιμὸν ἐρύκειν τοῦ ὄρου 2,
 149, 17.
 τὰ ἐρμυὰ καταλαμβάνειν 2,
 230, 28.
 ὁπόσοι δαίμονες ἐρχονται τὴν
 Μαῖωτιν 2, 212, 23.
 τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος σφαλῆς
 2, 247, 5.
 ἐρωτηθεῖς ἑαυτὸν τε καὶ πό-
 λιν 21, 27.
 δάκρυα ἐρωτικά 2, 351, 18.
 † ἢ ἐς πάντας ἀκροῦσαι 2,
 90, 10. ἐς ἀνδρας ἦκειν 2,
 26, 12. † ἐς τὴν ἰδέαν τι-
 νὸς λέγειν 2, 34, 18. cf. 96,
 18. ἐς τὸ προὔχον τῆς ἀρε-
 τῆς εὐρέσθαι συγγνώμην 2,
 44, 18. ἐς τοῦ βασιλέως πί-
 νειν 69, 21. Απ. καθήμε-
 νος ἐς τὸ ἱερόν 202, 11. ἐς
 τάχος γράφειν 19, 4. ἐς τὸ
 ἀληθῆς τι ἀναγράφειν 50,
 29.
 ἔαγγελθέντα intro nuntiata
 2, 65, 11.
 ἐσάγειν κομῶντας 2, 233, 8.
 τὸν Π. οὐκ ἐσάγεται ἐς τὰ
 ποιήματα Ὀμ. 137, 7.
 ἀγερωχίαν ὁ οἶνος ἐπὶ τὰς
 γνώμας τῶν ἄ. ἐσάγει 2,
 95, 18.
 ἐσβεβλήσθαι ἐς γυναικωνίτιν
 2, 198, 12.
 Ἔρωσ ἀμάχως ἐσδύεται 2,
 231, 3.
 Θ. ἐσῆλθεν αὐτόν 31, 24.
 cf. 159, 1.
 μνῖα ἐσθίεται τῆς κεφαλῆς
 2, 383, 17.
 ὁ τὰς δίκας ἐσκαλῶν 2,
 124, 13.
 † ἐσκαλεῖν προσηραμένην
 μελέτην 2, 104, 16.
 ἐσμοὶ μελιτῶν 2, 256, 2.
 ἐσμός ἡθῶν 217, 16.
 τὰ ῥήματα τοῦ ὄρου ἐσοι-
 κίσασθαι 2, 369, 29.
 ἢ Κελτῶν ἐσπέρα 257, 13.
 οἱ ἐσπέριοι Γαλάται 2, 8, 25.
 cf. 95, 3.
 ἐσπίπτει ἀίχμη 2, 351, 2.
 τὸ ἱερόν ἀνέμω οὐκ ἐσπνεῖ-
 ται 49, 26.
 ἢ παντάρῃ πᾶν τὸ ἐγγὺς
 ἐσποιεῖ αὐτῇ 119, 29. cf.
 120, 25. † ἐσποιεῖ ἑαυτὸν
 τῷ φιλοναλεῖν 2, 76, 22. ἢ-
 ταιρημένους ἑαυτῷ ἐσποιεῖ-
 ται παῖδας 190, 4.
 ἐσπουδακότες διαλέγεσθαι
 238, 5.
 τὸ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστιατήριον
 2, 107, 20.
 ἐστιάτωρ τοῦ λόγου 213, 17.
 λαγῶν ἐσφέρεται 115, 22.
 τὸ μεθεῖν ἐσφοιτᾶ τοὺς
 ἀνθρώπους 48, 27. οἱ τὰ
 ἱερά ἐσφοιτῶντες 232, 5.
 ἔσω καθιστάται τοῦ φοβεῖ-
 σθαι 265, 23.
 ἢ ἔταιρεία discipuli 338, 5.
 τὸ ἑτερογενὲς τῷ μὴ ὁμοίῳ
 ξυνελθόν οὔτε ζυγός οὔτε
 ἔρωσ 251, 30.
 ἑτεροδόξως μονοικῆς ἀκροᾶ-
 σθαι 2, 67, 5.
 ἑτερόποδες 2, 28, 5.
 τοῦ σκέλους ἑτέρως εἶχε
 115, 14.
 τὸ ἔτοιμον καὶ ἀνεστηκὸς
 τῆς γνώμης 2, 197, 19. cf.
 175, 1. ἔτοιμος τὸ ὄμμα 2,
 86, 15. ἔ. τὸ αἶμα 2, 170, 31.
 † ἐτοιμότητα καὶ θαρραλεώ-
 τατα ἐρμηνεύειν 2, 28, 11.
 οἱ ἐτῶν τεττάρων σιωπῶν
 γεγυμνασμένοι 17, 5.
 Ὁ. ἦεν μετὰ τέτταρα καὶ εἴ-

κοσιν ἐτη τῶν Τρωικῶν 2, 194, 10.
καθαίρεται ἡ Ἀήμιος καθ' ἓνα τοῦ ἔτους 2, 207, 29.
τὸ ἔτυμα τίθειν 251, 29. εἴ τι ἐν ἑ. σπλάγγοις ἐτυμώτερον ἀπέκειτο 323, 2.
κουρότης καὶ εὐαγωγίας ἡττάσθαι ἀσχερόν 225, 30.
μελοποιία εὐαγωγος 2, 222, 22. γλουτοὶ εὐαγωγοὶ 2, 281, 15. οἱ μὴ εὐαγωγοὶ τῶν Ἰππων 12, 24.
εὐάλοτοι 330, 2.
εὐαρμοστία τοῦ σώματος 2, 146.
στέρα εὐαφή 2, 300, 10.
εὔγε ὅτι 2, 94, 16.
εὐγένεια τοῦ χαλκοῦ 2, 16, 29.
ἐκπεπληγμένοι τὴν εὐγλωττίαν 2, 93, 21.
οἱ εὐδοκίμωτεροι τῶν Ἀχαιῶν 2, 31, 22. εὐδοκίματα γυναικῶν πράττειν 2, 143, 25.
ὁ ἀθλιός εὐδρουήσει τῶ Πέλοπι 2, 337, 28.
οἱ εὐεῖλοι ἦλιοι 2, 292, 26.
εὐζωνος καὶ κοῦφος 2, 334, 9.
εὐηθίζεσθαι ἐν φίλοις 316, 22.
μετόπωρον εὐήλιον Ἀθηναίοις 137, 26. οἱ εὐήλιοι τῶν ἀ. 208, 29.
εὐήμιος λόγος 14, 30. εὐήμιον φρόνημα 2, 186, 9.
εὐηνίως ζῆν 184, 28. cf. 2, 93, 8.
εὐήτριος χρυσός 2, 386, 1.
εὐδάλαιτος πόλις 2, 57, 12.
Διογένης εὐθὺ Χαιρωνείας ἦσαν ἐπέπληξε Φιλίππῳ 255, 15.
δειξάι τι ἐπὶ τῶν σπλάγγων εὐθῦτον 323, 14.
εὐίχθιν θάλατταν νέμονται 123, 8.

φειδόμεθα τῶν ἀνοήτων τε καὶ εὐκόλων 106, 15.
αἰδεῖσθαι τῷ εὐκόλῳ 2, 235, 9.
εὐκόλος ἐγκαμιάζειν 149, 14.
εὐλαβῶς ὑπέστειλε 2, 47, 12.
εὐλιπῆς πεύκη 2, 214, 9.
τὰ εὐμεταχειρίστα 2, 55, 25. cf. 92, 9.
εὐμήμεις δάνυλοι 2, 77, 10.
εὐμηχερος καὶ σοφός τὰ πολιτικά 2, 39, 12.
εὐνομία τῶν μελιτῶν 2, 342, 23.
εὐνουχίζειν τὴν γῆν 252, 27.
εὐξείνος νεῶν ἐστία 2, 212, 31.
εὐξυμβολος τοῖς ὑπηκόοις 76, 13. σπένδειν εὐξυμβόλοις θεοῖς 329, 14. cf. 2, 61, 28.
εὐξύνετον ἐπισημαίνειν τοῖς ὄμμασι 2, 386, 18.
εὐοφρος 2, 204, 2.
εὐπαγεῖς ξυγγινεται 2, 278, 16.
εὐπαγῆ στέρα 2, 61, 7.
ἔρος ευπαιδίας 2, 77, 4.
ἐπιστολαὶ εὐπαιδευσίας μεταί 2, 24, 5. cf. 89, 21.
ἦδη ευπαράγωγα ἐς βίον αἰρεσιν 2, 18, 14.
αἱ εὐπραγίαὶ ἐπαίρουσι 2, 25, 21.
ὀφθαλμῶν νοῦς εὐπροσήγορος τὰς βολὰς 2, 183, 17.
† τοὺς λόγους εὐπροσώπως διέθετο 2, 23, 17.
τῶν ἐμαντοῦ καιρῶν εὐρημα ἐκάλει ὁ β. τὸν Ἡ. 2, 124, 22. † τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν Ἰσαίου εὐρημα 2, 27, 10.
εὐρημα ἐποιήσαντο τοὺς ξένους 2, 217, 25. cf. 1, 89, 5; 250, 31.
εὐρέσθαι τι παρὰ τοῦ θεοῦ 9, 20. cf. 15, 27; 27, 28; 50, 16.

† εὐροῦσα γλώττα 2, 88, 26. cf. 114, 9.
πηγὰς εὐρους ἢ νῆσος ἐκδίδωσι 2, 368, 29.
εὐσημος βραχίων 2, 280, 1.
εὐσημον βῆμα 2, 291, 26.
πῦρ εὐσημον 33, 9.
κῶμαι οὐκ εὐσιτοι 23, 5. εὐσιτος καὶ δεινός φαγεῖν 227, 13.
τὸ εὐσιμον καὶ ἔμπνονν τῆς γραφῆς 62, 20.
εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων 2, 64, 26.
εὐσπλαγγνος θώραξ 2, 278, 19.
εὐσταλής 2, 78, 17.
ὡς εὐστομούσης ἀηδόνας ἀκροῦσθαι 2, 93, 30.
† εὐσχημον τὸ μὴ ἐσχηματισθαι 2, 258, 12.
† τὸ εὐστροφον τοῦ φθέγματος 2, 93, 22. † εὐσχημότως τε καὶ ἀσοφῆτι τοῖς λόγοις χρῆσθαι 113, 29. † εὐσχημων λόγος 2, 72, 3.
† ἡ εὐταξία τῶν νοημάτων 2, 35, 16.
† εὐτελὲς προοίμιον 2, 88, 28.
εὐτραφὲς γάλα 90, 18.
ἐπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν 2, 116, 24.
† δεινότης οὐκ εὐφημος ἐπωνυμία 2, 16, 19.
† εὐφρόως τῆς γλώττης εἶχε 2, 47, 3.
εὐφανότατα ἑαυτοῦ ἄδειν 161, 2.
πύκτης εὐχειρ τὴν τέχνην 2, 271, 4.
τὰ ἐμβατήρια εὐχθῶ τῷ Πρωτεσίλειῳ 2, 156, 6.
ἐφαψαμένη νευρά 158, 6.
νευραμένην ἐρμηνείαν ἐφαρμόζειν τῇ περὶ τὰς σοφιστικὰς ἐννοίας τόλμη 2, 80, 3.
ἐφεδρον τῇ βασιλείᾳ πλούτου στήσασθαι 280, 23.

τὸ ἦθος τῶν ἀνδραπόδων ἐφερμηνεύειν 103, 4.
ἡ Ἐφρασίον πόλις 275, 26. ἡ Ἐφρασίον 2, 75, 18.
τὸ ἐφρηβικόν 141, 9.
† ἐφρημίδες ἀγαθαὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντός εὐδιαλέγεσθαι 2, 86, 32.
ἐφρημερον τὸ τοῦ πλούτου μῆκος 326, 11.
ἐφιέναι provocare ad iudicem 2, 45, 22; 121, 22. ἐφιέναι πάσαν ἡμίαν γυναικί 2, 106, 2. † ἐ. τῇ γλώττῃ 90, 23. ἐ. τῷ καιρῷ 3, 24; 41, 30.
ἐφιστάς με ἐπ' Ἴνδους ἐτροψεν 219, 3. ἴδρονται Θ. ὡσπερ χρησῶ ἐφιστάντα 167, 13. cf. 2, 63, 2. ἐφιστηνάτα ὄρων 35, 5. cf. 80, 26. ἐπιστήμαι de insomnia 336, 4; 2, 9, 21.
Ἐρωτος ἐφόλιον 2, 253, 6.
† ἐφορᾶν τὰς ὑποθέσεις 2, 103, 4.
δεινὰ ἐφροβίζουσι θεῖω ἀνδρὶ 103, 18.
ἰ. ἐφροδοὶ τὰς ὀπλάς 2, 306, 1.
ἐφρυνεῖται τοῖς ἀποδεδειγμένοις * 2, 11, 14. ἐ. τῇ θυσίᾳ 2, 44, 22.
τὸ ἐφρωμένον τῆς διανοίας ἐπὶ τὸν βούν ἔχει 2, 378, 30.
εἰπεῖν ἔχων οὐκ ἔχω 2, 257, 26. λίθος καρδίας τόπον ἔχουσα τῷ ὀστρέω 112, 29.
περὶ ἀναγαγὴν ἢ ναῦς ἔχει 132, 26. ἡ πόλις ὡς ἔχει τοῦ τείχους 66, 2. cf. 2, 61, 2. ἀκουσας ἔχω 2, 378, 14.
ἔχεσθαι τοῦ πρόσω 2, 230, 19.
ἔωλα ἀγορεύειν 2, 4, 5; 85, 7.
ἡ ἐφως Γαλατία 2, 95, 3. ἡ ἐφ' Ἀσία 2, 70, 28.

Z.

ξερύθρου πηγὰς ἔχει Σμύρνα 123, 6.
 Ἡρώδου ζηλωτῆς 2, 93, 28.
 ζηλωτὸν ἀποπέμψειν ἔφρασε 111, 7.
 ὄρεα ζηλωτὰ τῶν εἰκόναν 231, 15.
 ζυμῖται ἄρτοι 23, 10.
 ἐξαγοράφει τὸν νεανίαν 144, 27.*
 * ζωγραφίας λόγοι 215, 6.
 Δ. ἐπ' αἰτία τῆς ζώνης ἀπέκτεινεν Ἑστιαδάς 258, 12.
 οἱ Ἴνδοι πρὸς ἀρχαίς τῆς ζωογόνου φύσεως οἰκοῦσι 219, 21.
 Ζεὺς τὸ ζωογονοῦν 2, 162, 15.

H.

ἀλλ' ἢ σὺ τίς 2, 84, 6.
 ὄμοσαν ἢ μὴν ἀληθεύσειν ταῦτα 102, 14.
 ἢ ubi 216, 13.
 ἢ quomodo 216, 29.
 ποιήσας οὐπω ἠβάσκουσα 2, 136, 3.
 Ἡ. ἦγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἠγεμονίαν 2, 67, 23.
 † σαφήνεια ἠγεμῶν ἅπαντος λόγον 2, 258, 20.
 † οἱ ἠγουμένοι ἐπίδειξιν θνμοῦ ποιεῖσθαι 2, 32, 20.
 ἠδῶν γοαφῆς πέπλος 2, 59, 5.
 † ξὺν ἠδονῇ διαλέγεσθαι 2, 80, 29.
 τὸν πατέρα ἦσαι διενότηθῃ 2, 34, 18.
 μάγειροι ἠδοντες 2, 285, 23.
 ἀμπελοι ἠδύοινοι 279, 12.
 ἢ μήκων ἠδυσμα τοῦ ὕπνου 2, 380, 24.
 ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς ἠθικὴ 2, 273, 32.

τοῦ ἠθικοῦ ἐπίδειξις 2, 24, 6. cf. 75, 26.
 τὸ τῶν ὄφρων ἠθος 2, 41, 1.
 ἐκβεβηκέναι τοῦ ἠθους 24, 8.
 ἐς τὰ ἡμέτερα ἠθῆ ἀφῆσεις 227, 27.
 τῶν ἠθῶν (patriar) προαγαυίζεσθαι 2, 43, 5.
 τὸ ἐς πατέρα ἠκον 2, 98, 12.
 τὸ ἐς ὄνομα ἠκον 2, 370, 18.
 τὸ ἐπὶ ζῶα αὐτῆς ἠκον 2, 259, 11. cf. 262, 10.
 ἠλεῖοι καὶ οἱ ἀγῶνες 2, 348, 31.
 φοίνικος βάλανοι ἠλεκτροῦδεις 23, 11.
 ἠλιας αἰγίρος 167, 19.
 ἠλιθιῶδης 2, 66, 7.
 κρατῆρες ἠλίκοι ἐμπλήσαι τέτταρας 105, 24.
 τὸ ἄνθος τοῦ πυρὸς ἠλιοειδές 2, 296, 27.
 οἱ βόρειοι τῶν ἠλίων 2, 292, 25.
 κόμη πυρσὴ καὶ ἠλιῶσα 2, 295, 1.
 τριῶν ἡμερῶν τῇ πόλει ἐνομιεῖν 66, 25.
 ἠμεδαπὴ σοφία 330, 17.
 λέοντες ἠμεροῦνται 157, 23.
 ὁ H. ἠμέρωσε Κανύσιον ὕδατι 2, 60, 2.
 ἠμιβάρβαρος γλώττα 2, 71, 16.
 A. ἠμιβρωτος 2, 379, 23.
 γυναικα ἠμίγαμον ἀγεσθαι 2, 29, 32.
 βαθὺς ἠκαὶ ἠμυθῆς ὕπνος 78, 14.
 ἠμιασθῆς 2, 82, 7.
 ἠνίαν ἐπὶ τοὺς τυράντους δοῦναι 284, 21.
 δάκτυλοι τῆ τοῦ λόγον ἠνία ἐπιπρόποντες 2, 77, 4.
 ἠπειρώται ἔπποι 2, 337, 26.
 ἢ ὄρνιθες 2, 366, 26.
 ἠσυχὴ ἐσδύεται 2, 231, 2.
 ἢ Ἀθήνησιν ἠσυχία 2, 104, 31.
 ἠσυχία καὶ Μούσαις

θύειν 2, 23, 12.
 τοὺς ἀκροατὰς ἐς τὰς ἠσυχίας ἀπάγειν 337, 5.
 ἠτῶσθαι οἴνου 2, 95, 16.
 ἠττησθον ἀλλήλων amantes 2, 320, 1. cf. 1, 69, 3.
 ἠτω = ἔστω 2, 335, 1.
 † ἠχῆ τοῦ φθέγγματος 2, 11, 10.
 † ἠχεῖν λόγον 2, 12, 11.
 ἢ ἐκεῖ ἠχώ 2, 29, 23.
 † λόγος πρὸς τὴν τῶν εἰρημένων ἠχώ ξυγκείμενος 2, 116, 22.
 ἠοὺς ἀρχομένης 17, 26.

Θ.

θαλαττία αἰχμῇ obit Ulysses 2, 164, 25.
 N. οὐκ ἀγύμναστος τῆς θαλαττίου τάξεως 122, 18.
 λόγος τῶν ἐν θαλαττοργίᾳ θανασιώτατος 123, 27.
 θαλαττοργὸν ἔθνος 151, 8.
 ὄφιν θάλαπεις proverb. 144, 29.
 θαιμινὰ ἐπεσθίειν 70, 17. cf. 321, 15.
 θανατῶντες 286, 11.
 θαρσεῖ δένδρα τὸ ἴδιον 2, 141, 8.
 ἐθάρσησαν οἱ A. παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως 2, 202, 12.
 θανασιουργίας οὐ δεῖται ἀλήθεια 214, 16.
 θανασιτικοὶ οἱ Αἰγύπτιοι 183, 25.
 ἔργον ὑπὲρ πάντα τὰ θάματα 2, 59, 2.
 τοῦ ἦρω θάματα πρὸς ἀθλητῆς 2, 146, 5. cf. 149, 10.
 ἄξενα Σκυθῶν θεάματα 2, 226, 24.
 κισσαρδίας θεαταὶ 171, 14.
 θεατῶν Ἰλιάδες 170, 20.
 θειάζειν τελεταῖς 2, 172, 27.
 A. θειότερος ἀνθρώπων 2, 74, 4.

θειῶδες τὸ πῦρ τῶν σιγητῶν 2, 28, 23.
 † θείως λέγειν = θεοφορήτω ὁρμῇ ἀποσχεδιάζειν 2, 23, 16 (cf. ib. 17).
 ἐμελλεν ὡσπερ Ὀρφεὺς τις ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων θέλξειν 2, 33, 25.
 θεοειδῆς ὁ Ἄλ. 2, 77, 6.
 εἶδη θεῶν σοφῶς καὶ θεοειδῶς ἰδρυμένα 230, 16.
 φιλοσοφία θεοκλυτεῖν φάσκουσα 198, 10.
 Αἰγυπτος μεστοὶ θεολογίας 182, 31.
 θεομαχεῖν φυλάττομαι 163, 22.
 θεοράνια τιτὲ ἀγειν 149, 26.
 θεῶν διδάσκαλος vocatur Antipater 2, 109, 19.
 θεραπύσεται ὑπὸ τῶν ἐαυτοῦ παίδων 194, 20.
 θερμοὶ γάμοι 145, 3.
 οἱ θερμοὶ τῶν νυμφίων 2, 142, 19.
 κατὰ θεορίαν προάγειν πάντα 2, 89, 27.
 ναὺς θεορίς 2, 207, 30. cf. 321, 19.
 † θήγειν γλώτταν 2, 257, 9.
 θῆκη βιβλίων 2, 106, 6.
 θῆλυ βαινέιν 2, 298, 12.
 θῆλυν ἐνδύναϊ στολήν ib. 11. cf. 1, 214, 9.
 ἐμπίπτειν ταῖς τῶν ὀράων τῶν θήραις 2, 244, 8. cf. 1, 212, 18.
 † οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύοντες 2, 84, 4.
 θησανοῦζειν πλοῦτον ἐν ταῖς τῶν μετεχόντων αὐτοῦ γνώμας 2, 56, 6.
 θησανοῦδεις τάφοι 277, 19.
 ἐς θητεῖαν μετήχθη πικρὰν 2, 241, 15.
 Π. καὶ A. ἐθήτευσαν ἐς τὸ τεῖχος 2, 188, 13.
 θλιβεῖς ὑπὸ τῆς σανθάλου 2, 234, 12.

θρησείδια 1, 5; 217, 1; 308, 2.
 θολούται τι τῶν σπλάγγων 323, 9.
 θρασείως ἐρωᾶσθαι 263, 7.
 ἡ γραφή θρηῶν ποιητικὸν ξυνηθεῖσα 2, 345, 14.
 ἀνεβουχῆσατο ἐλεινὸν καὶ θρηνώδες 302, 18.
 τὸ θρυλούμενον ἐκεῖνο ἐκέτευσε 2, 80, 13.
 θρυπέσθαι 2, 135, 9.
 πέδιξ λιβανατῶ θυμιάματος 2, 111, 25.
 πόλεις ἐπὶ θύραις τῆς Πίσης 332, 11.
 θυεῖν ἀγῶνα Ἐκτορι 2, 151, 32. θυεῖν γάμου 258, 21.
 θυεῖν ταῖς Χάρισι 2, 173, 17.
 χαρίων θυῶδες 2, 388, 18.

I.

ἐν Αἴθῃ ἰάθη 2, 172, 6.
 ἰάσσομαι αὐτὸν τῶν παθῶν 12, 14.
 ἐπίδειξιν πεποιήσθε ἰαμβώδη 231, 8.
 † ἰδέαι ἐρημείας 2, 71, 6.
 ἰδ. τοῦ λόγου 83, 16. Ἰωνικῆ ἰδέα 2, 101, 22.
 † ἰδία ἔννοιαι 2, 24, 2.
 ἰδιόστολος ναῦς 179, 11. cf. 206, 7.
 χαλκῶν ἰδρῶνται 167, 12.
 τὰ ἱερά victimae 339, 5. ἱερά ἐπὶ τοῦ βωμοῦ διέκειτο 2, 263, 18. πρὸς τοῖς ἱεροῖς εἶναι 286, 25.
 τὰ ἱερεία: Eleusiniorum dies * 138, 5.
 ἦκα ἐς τὸ πέλαγος 102, 20.
 ἰζάνειν ἐς καλιάν 120, 30.
 ἰζῆσαι ἐφ' ἵππον 51, 29.
 ἰκετηρίαν τιθέμενοι σπονδὰς αἰτοῦσι 135, 29.

ἰλαρὸν ἐκδεδῶκασιν οἱ βότρως 2, 131, 26.
 Ἰλιάδας ξυνηθέντες συνοφάνται 803, 10.
 ἰμαντάδεις ἀθληταί 2, 284, 24.
 ἵνα cum conjunctivo = ὥστε: ἀνοίας δ' ἂν ποίηλανον — ἵνα μισοφονίας ἀπτομαι 315, 30. cf. 320, 9.
 ἰλθοὶ τῶν ἰνδινατάτων 9, 3.
 ἰοβόλα 118, 17.
 τὸ ἱππεῦον τῆς Ῥώμης 160, 28.
 ἱππιάζονται ἐώκει * 2, 106, 14.
 ἱππόκαμποι τὸ ἄρα 2, 306, 1.
 ἱπποκόμος τῶν καμηλῶν * 43, 6.
 ἱππόται τῆς ἀγέλης (elephantorum) 47, 10.
 Θετταλία δύο ἵππους ἱπποτρόφησε 2, 204, 15.
 εἶδος θεμῆς ἱριδος 92, 19.
 ὑπὲρ πάσαν ἱρὴν ἀπολάμπειν 2, 318, 25.
 ἴσα τοῖς ἐλευθερωτάτοις ὀρμάσθαι 338, 18.
 θάλατται ἰσόγμοι 2, 222, 7.
 τὸ ἰσοδέξιον τοῦ σώματος * 2, 283, 14.
 στοὰ ἰσομήκης ταῖς Ἡλείων 210, 29.
 ἀπῆει ἰσομοιρήσων τῆς ἀρχῆς τῷ πατρὶ 243, 24.
 ἰσοπηγῆς τὸν πόδα 2, 268, 2.
 ἰσοπαλεῖς 2, 355, 22.
 Ἰστηναυχένα πλουτος 278, 3.
 ἰστάναι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰς ἤδη παρισταμένας ἐννοίας 2, 44, 22. cf. 49, 29.
 † ἰσταται ἡ τῶν M. ἀπολογία κατὰ συγγνώμην 2, 99, 20. ὅσα ἔστην ἰσταται πρὸς λόγους 2, 216, 7. ἔστηνα ὑπὸ τῷ λόγῳ 302, 10. τὸ ἀρχοῦ βασιλείων ἔστηξεν 2, 95, 26.

πλήρῃσιν ἰστίοις ἀφείναι 2, 46, 31.
 πρόβρατα ἰχθυώδη 123, 5.
 ἀκοῆς ἴγνος 2, 102, 4.
 τὸ ὄστρεον ἀποπτύει τὸν ἰχώρα 124, 7.
 χρυσαὶ ἴγγες ἀποκρέμανται τοῦ ὀρόφου 2, 29, 7. cf. 321, 29.

K.

καθάπτεσθαι δημοκρατίας 2, 18, 20. κ. τῆς θαλάσσης 101, 6.
 ὁ ἄρτι καθηρημένος 2, 123, 23.
 ἡ Αἴμος καθαίρεται 2, 207, 18. καθῆραι ἱερὸν ἀνοίας 251, 17. ἀχλὺν καθήρασθαι 286, 6.
 καθαρὰ Ἑλλάς 2, 42, 32.
 καθῆραι ἱερὸν ἀνοίας 251, 17. ἀχλὺν καθήρασθαι 286, 6.
 καθαρεῦσαι τοῦ σώματος 2, 135, 23. cf. 1, 258, 12.
 ἐς νήσους κατεῖργθησαν 258, 28.
 οὐ καθεκτῶς ἐμάχετο 2, 180, 8.
 δάθυμοι τε καὶ καθειρόντες 87, 14.
 † καθήμενον διαλέγεσθαι 113, 31.
 Εὐφράτης καθίεις ταῦτα 225, 16. cf. 249, 26. ἀεροατῆς ὑπὸ τοῦ Δ. καθειμένος 282, 5. γενεῖας καθειμένη τὸ μέτριον 2, 77, 3. καθίενται οἱ ὀφθαλμοὶ ἐς θάλατταν 2, 313, 4.
 καθίκετο τοῦ Ἀ. λοιδορίας 2, 201, 13. καθίοντο αὐτοῦ οἱ πόνοι 2, 170, 7.
 καθιστῶς μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπόμενος 228, 6. καθιστῶτα αὐτὸν ὀρών 151, 22. κατέστη ἐς ἐπίπληξιν 336, 5. καταστάντος τοῦ γέλωτος 118, 4.
 τὰ σφόδρα καθαιμιλημένα 2, 119, 25.

ὡς αὐτῷ καθωμολογμένων εἴχετο 189, 1.
 καὶ in epexegeti vide Praefat. tomi I^m XII^{sq}.
 καὶ δὴ 196, 15.
 † καινοπραγῆς ἡχώ 2, 122, 28. καινὸς τὰ δαιμόνια 302, 4.
 αἱ τῶν δεσμάτων καινότητες 2, 234, 13.
 † τὰ κοινὰ καινῶς φράζειν 2, 258, 27.
 καιρία Herodis 2, 72, 24. καιρία ἐντυχεῖν 2, 335, 18.
 † καιρὸν ὕδατος ἤτησεν 2, 124, 17. οἱ καιροὶ τῶν τόνων ἴσρα φωνῆν ἔδωκαν 2, 125, 24.
 ἐκστήναι τῷ καιρῷ 154, 10.
 διαπτύειν καὶ κακίξειν 2, 27, 28.
 ἡ ἐπὶ τῷ μισθῷ καινοδοξία 2, 249, 5.
 πολλὰ καινοθήτως διελέχθη 195, 6. cf. 53, 27.
 καιρῶ τῇ καινοπραγίᾳ 2, 249, 3.
 καινῶς ἰδεῖν τινα 295, 21.
 ἀλεκτρον τὰ κάλλια ἐγγερωκῶς 2, 238, 17.
 γυνὴ καλλωπιζομένη 2, 236, 16.
 Ὁ. καλῶς βλέπειν εἰδῶς 2, 232, 16.
 καμῆν μίτραν 2, 309, 32.
 † καμπαὶ ἄσμάτων in oratione 2, 120, 10.
 ἵνα μου ψεύσης κἂν ξίφει = vel 2, 248, 32.
 κἂν μῆνυσον = saltem 2, 253, 32.
 καπηλεῖον 2, 253, 15.
 καπηλεύειν τὰς δίκας 197, 32. κ. σοφίαν 13, 24. κ. τὰς τῶν ἀθλητῶν ἀρετάς 2, 287, 6.
 ἀνδριάντες κεκαπνισμένοι 2, 29, 8.
 τοῦ Ἀθηνῶν καπνοῦ ἐρᾶν 2, 317, 10.

οἱ ἥτιον καρτετικοί 2, 274, 3.
κατὰ γῆς ἐστῶτες ὀφθαλμοί 2, 299, 7. ἰσχύς κατὰ τὸν τοῦ Γύργου δακτύλιον 89, 31.
τρεις γραμματοφόροι ἀφικοντο κατὰ πόδας ἀλλήλων 2, 70, 4.
καταβάλλειν τερατοργίαν 41, 4. τέχνη οὐ προσφρῆς τῷ καταβεβλημένῳ καὶ ὑπὸ πόδα 220, 3.
λέγεται ἄριστος καταβιδῶναι 2, 12, 32.
τὴν τῶν ἔξωθεν καταβόησιν ἐκτρέπεσθαι 2, 227, 28.
Δ. ἐβλήθησε σε καταγγελλόμενον 329, 32.
† καταγλωττισμένη ἰδέα λόγων 2, 18, 1.
κατεργασ ἦν τὰ ὄτα 2, 189, 27.
κατήγαγεν αὐτὸν παρὰ τοὺς ἔφορος 151, 23.
καταγαγῆ τοῖς ξένοις ἀποχρῶσα 210, 28.
τὰ ὄμματα καταγάμιον τῶν καλῶν 2, 230, 1.
βαθὺν οἶκον κατεδαπάνησεν 2, 110, 27.
καταδαρθέντες 78, 27.
καταδεῖν τοῖς σκέλεσι 2, 303, 8.
Κατάδουποι 259, 10.
δρακόντων μήμεσι κατέχωσται ἡ Ἰνδικὴ χώρα 88, 13.
Σάτυροι καταθεῶνται τὸ μειράκιον 2, 324, 6.
καταίρουσαι ὀλιβάδες 2, 108, 3.
γυνὴ κατέκομος 2, 263, 28.
οἱ κατακόπτοντες ἐλέφαντας 240, 2.
κατακοῦνεν ἐν πλείστον 2, 333, 16.
† Ρ. κοκκοβαφεῖ ἐσθῆτι καταλάμπει πάντα 2, 346, 16.
ἐμὲ κατέλεξαν ἐς τὸ αὐτῶν κοινόν 228, 28. cf. 2, 224, 8.

κατέλειψε μετέωρον πολὺ τοῦ ὕδατος 2, 68, 25.
κατάληψις τῶν μετεώρων 2, 183, 25.
καταλιθοῦν μήλοις 2, 303, 15. cf. 2, 182, 5.
τὰ τῶν καταλογάδην 2, 50, 8.
ὁ κατάλογος τῶν ἐραστῶν 2, 240, 1.
καταλύει τὴν ξυνοσίαν ἐς ὃ προῦθετο 176, 6. καταλύειν ὑπὸ μάστιγι * mori coram arbitris 341, 3.
τὸ βιβλίον κατέμενε ἐς τὰ βασίλεια 336, 21.
κατεμυθολόγει με ἡ τίτθη 2, 136, 31.
καταμύσαι πρὸς τι ὑπ' ἐκπλήξεως 217, 11.
οἱ ἐννοῦχοι κατηραγκασμένοι τὴν σαφροσύνην 35, 25.
κατανοιγύναι ἄντρα * 2, 259, 25.
κατενόουν τὴν ἀστροικὴν μαντεῖαν 116, 30.
κατεπαλαίσθη 2, 187, 10. cf. 375, 1.
καταπαγόντων ἐς τὰς κλειδας αὐτοῦ ἀγλιστρῶν ἐλχθῆναι 332, 4.
ἡ ψυχὴ τῆς σπονδῆς ἐκείνης κατέπεσε 2, 241, 14.
Ν. κατέπληξεν οὕτω τὸν Ρ. ὡς ἀφείναι δάκρυα 2, 26, 1.
ὁ αὐλὸς τὴν πηγὴν καταπνεῖ 2, 325, 13.
ἀνείπε καταπολεμήσεσθαι τὴν Τροίαν 24, 14.
Κράτης κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν 13, 2.
οὔτε ὑπέφρων οὔτε κατεπτηχῶς 187, 14.
καταρραθμῶν χεῖρα ὕπνος * 2, 297, 18.
ἡ ἡχώ τοῦ δέυματος καταρρηγνυμένου τῶν ὄρεων 239, 13.

καταρραθμίζει αὐτὰ ἐς τὴν τοῦ δικαίου δόξαν 273, 16. cf. 191, 10.
ἔππων ὕβριν καταρτύνειν 2, 7, 7. οἱ καταρτύνοντες τῶν ἔππων 278, 13. cf. 191, 10.
† κατασεῖσαι δεινὸς ἀκουσῶν ὄτα 2, 120, 21.
κατεσκληκῶς 2, 22, 18; 61, 7.
κατεσκληκῶς γραφῆ 2, 358, 19.
ἀθλητῆς εὐψυχία κατεσκευασμένος 194, 4. cf. 305, 25.
Κ. κατέσεπτο παρὰ τῆς τέχνης 2, 75, 13.
Α. κατασεφθεῖσα οἷς ἐβίαχεν 2, 354, 25.
ἀκουσῶν ἐκ τοῦ Λεβηναίου κατατείνει 153, 6.
ἠτιῶντο αὐτὸν ὡς πολλὰ τῶν — χρημάτων ἐς τὸ ξαντοῦ ἠδὲ καταθέμενον 2, 44, 12.
ἐκεῖ ἔφησε κατατεθεῖσθαι ἔφη 99, 30.
ἐρωμένης κατετόλμησεν 2, 232, 29.
ἡ πηγὴ ἐν τῷ καταυλεῖσθαι 2, 325, 16.
† ἐς ὀλίγα καταφεύγει τῶν ἐν ποιητικῆς ὀνόματα 2, 14, 16.
δικάζεις γυναικί με καταχαριζόμενος 2, 68, 24.
κατεψελλισμένος τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου 2, 330, 4.
καταψεύδεσθαι ἀνδρὸς 2, 101, 24. σοφίαν ξαντοῦ κατεψεύδετο 146, 11. cf. 183, 21.
κατεψηφισμένος 260, 1.
οἱ καταψήχοντες τὰ θηρία 166, 24.
οἱ καταψῶντες τοὺς δυσηνίους τῶν ἔππων 12, 23. cf. 115, 15; 202, 20; 284, 18.
κατῆει ἐς Ἀκαδημίαν τὸ Διονύσιον ἔδος 2, 57, 31. κατῆει τὸ πνεῦμα 2, 176, 10.
κατιῶν τοῦ λεροῦ ξυνήψε

τῷ Ἀπ. τὴν χεῖρα 187, 5. cf. 2, 331, 8.
σακφειρῶν κατῆρεται λίθη 29, 3.
κατηγορεῖν indicare 2, 19, 29; 380, 14.
ὁ Λέσβιος λίθος κατηφῆς 2, 64, 19.
ἀρμονία κατηχεῖ θαλάττης 2, 322, 3.
κατίσχοῦσιν ἐν Σικελίᾳ 173, 2.
ἡ πρὸς τῷ Δέλτα κατανημένη Αἴγυπτος 2, 87, 8.
τολμᾶν μᾶλλον ἢ κατορθοῦν 2, 110, 3.
Δ. κελύει τοῖς Τ. 2, 323, 17.
κενοὶ βουβῶνες 2, 280, 25.
ὄμματος πρὸς τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα 2, 324, 25.
λιμὴν ἐς κεραίας ἐπιστρέφω λεπίτας 2, 28, 32.
κέρατα τῆς γῆς ἀπάσης Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες 60, 35.
ἐπιγεγράφθαι τὰς κεραίας (columnarum) γράμμασιν 168, 6.
λάχανα ὁ Τίγρις κηπέυει 23, 12. cf. 68, 20; 293, 12.
κηπίον ἐν ᾧ σήμε 250, 21.
οἱ Ταντάλον κηποι proverb. 2, 26, 25; 98, 20. cf. 1, 145, 11.
δρόσον κηρία 2, 217, 12.
ἐν ταῖς κηρίαις γυναιξὶ τέταξαι 2, 236, 32. cf. 1, 64, 11.
Νικ. τοῦ Ἐλευσινίου λεροῦ κηρῆς ἐστέφθη 2, 127, 4.
Φαβορίνον ἡ εὐγλωττία ἐν σοφισταῖς ἐκήρυττεν 2, 8, 24.
ἐκήρυττε ἡ ναὺς ἐς Ρόδον 180, 12. cf. 331, 12. ἐπ' αἰχμῇ κηρύττεσθαι 243, 16.
κηρύττεσθαι τῆς νίκης 194, 8.
φιλοσοφία κινδυνεύουσα περὶ ἀνδρὶ τοιοῦτῳ 260, 24. † κινδυνευμένοι τε καὶ τραγικαὶ ξυνοίαι 2, 89, 19.

τοὺς τάφους κινεῖν τῶν πα-
λαι βασιλέων 277, 18.
κισσηρεφής 2, 259, 25.
κλέπτειν ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν
se hominum oculis subducere
* 2, 7, 26.
ἱερά μὴ κληιστά 17, 4.
ὑπὸ καθάρματος τὰ ἑαυτοῦ
ἐκληρονομήθη 187, 22.
τέχνη κληρονομούμενα 2,
112, 7.
οἱ κληροσώμενοι τὸ ἄρχειν
197, 23.
τὴν δευτέραν κληροσιν τῆς
ὑπάτου ἀρχῆς ὁ Ἡ. ἐπὶ τῇ
Ῥ. ἀνέβάλετο 2, 64, 12.
δι' οὐρανοῦ κλάμπεται 252,
1. cf. 263, 3.
τὸ τῆς Κνιδίας ἔδος * 230, 23.
λόγχοι ἐφ' ὧν οἱ κνώδοντες
2, 335, 3.
τὰ κοίλα * morbi interiores
118, 7. ἐν κοίλῳ ἀναπαύε-
σθαι 2, 213, 5. τὸ ἐν κοίλῳ
Εὐβοίᾳ πάθος 27, 19. βαρῶν
φθέγγεται καὶ κοίλον 114,
19. βροντὴ κοίλῃ ἐτι καὶ ἐν
τῷ νέφει 240, 11. σοφία-
ἀγαλιμάτων εἶδη καὶ κοίλοι
λίθοι καὶ κοίλος σίδηρος 2,
261, 7. κοίλῃ γαστρὶ χρῆ-
σθαι 2, 115, 3.
κοιμίζει οὐδεὶς ἐμπρησμόν
2, 230, 21.
ναὺς ἀποχωρῶσα τῷ κοινῷ
152, 21.
διαγράφεις μοι αὐτὸν καὶ
κοινωνήσεις τοῦ εἶδους 2,
141, 23.
ἢ ἀλλή πᾶσα κενόλαστα 67,
14. † ἰσχὺς κενολασμένη ἐς
δυσμους 2, 21, 10.
κολάζειν διαλόγους elabo-
rare 2, 257, 14.
κολακεντικὴν ἀγαπᾶν 325, 11.
κολακένειν ὀφθαλμούς 216,
5. τὴν γυμναστικὴν ἐκολά-
κηνσε ἱατρικὴ 2, 285, 18.

τὸ Κολοφῶνι μαντεῖον 125, 6.
ἢ Σπάρτη κομᾷ ἐπὶ Λεονίδα
309, 24. Α. ἐγένετο κομῶν
ὑπὲρ ἀνδρείας ib. 21. ἐκομα
Ἰλισσῷ 2, 187, 15. κωμαρίτ-
τω κομῶντα ὄρη 2, 306, 25.
χρόνος κομιδῇ βραχὺς 173, 12.
κομιζομένη ἢ ναὺς παρὰ τὸ
Πύθιον ἤλθε 2, 59, 9.
† κομματίας ὁ σοφιστῆς * 2,
120, 19.
φαρμακον ἐν κομματικῆς 2,
236, 21.
Κ. κομμάσας τι ἐς τὸν Δία
κεραυνῶ ἐβλήθη 2, 384, 28.
κόμπω βαλῶν τὸν Δία 2,
332, 13.
ὕλη κωκομφυμένη τοῖς Ἰν-
δοῖς 48, 13. cf. 306, 9. ἐπὶ
κωκομφυμένοις ἀποθανεῖν
282, 32.
γυνὴ κομψόν τι ἐς τοὺς
ἐρώντας ἔχουσα 312, 30.
κόνει ἐπιφέρειν τι inferias
offerre 2, 135, 30.
οὐ κομῆς τὸ πρόσωπον 2,
237, 4.
Διὸς Κόρινθον ἠγοῦντο τὸν
Ἀντίπατρον proverb. 2, 111, 8.
γοῖαι ἀνημμένα κόσκικα 222,
29.
ἀνποδησία οἱ Ἀττικαὶ κοσ-
μοῦνται 2, 318, 6.
μόνην τὴν ἀρετὴν ἐποιεῖτο
κόσμημα 190, 26.
κουφολόγον οἱ σοφισταὶ χρῆ-
μα 271, 20.
κούφον καὶ βαρέαν ἀγωνι-
σταί 2, 289, 6. κούφον γά-
λα 2, 61, 24. κούφος ἀθλη-
τῆς 2, 183, 20.
κουφοτῆς βαρβάρων 2, 33, 9.
γῆς κουροτροφούσης δρέπε-
σθαι 307, 25.
ἀγὼν πρὸς ἀνδρα κραιπα-
λῶντα 187, 29.
λόγων κρατῆρες ἴσταντο
343, 3.

Δ. ἐστὶ τοῦ κρυκοῦ κράτους
245, 1. κράτος ἐπιστήμης
ἄρασθαι 2, 295, 3.
ἀπορορῆτων κρατεῖν 2, 4.
† κρείττους λόγον διάνοια
2, 75, 31.
κρεῶδεις ἰχθύς οἱ πελάγιοι
2, 285, 28.
ἐλαῖον κρήνη 2, 113, 26.
ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ
διαλέγεσθαι 2, 44, 24.
† κρητιάζουσα ἠχώ 2, 72, 32.
cf. 18, 27.
οἱ κρητικοὶ τῶν λόγων 2, 71,
27; 125, 19.
† τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνήθως
2, 114, 6.
κρυπτεῖσθαι ἐδόκει τὰ ὠτα
330, 32.
κρυθῶδεις κλειδες 2, 276, 6.
cf. 288, 20.
κρυφρητικὸς λόγος 101, 15;
125, 23.
κρυβιστῶν ἐς ὄρθα ξίφη 264,
18. cf. 70, 15.
κρύσσεται ψήφος 119, 18. cf.
2, 344, 24.
ὁ τοῦ Μουσειῶν κύκλος 2,
44, 6. † κύκλον ἀποτρονεύ-
ειν 2, 258, 14. γεωργῶν κύ-
κλος 2, 129, 23.
κύκλον ἀμπέλου 2, 149, 5.
πίδημοι κύνειοι 121, 24.
κυρνωγοί 2, 335, 3.
φάκη καθειργμένη ἐς κνή-
για 57, 24.
† σεμνολογία τῶν κυριατά-
των 2, 19, 5. cf.
κνήμη μικρὸν ἐς τὰ ἔξω κυρ-
τουμένη 2, 60, 8.
τὰ περὶ τοὺς πήγῃσι κώδια
2, 147, 6.
κωμάζει Ζεὺς ἐπὶ τὴν Σεμέ-
λην 2, 315, 19. cf. 1, 207, 20.
κωμάζουσιν ὀρυκτες 2, 326, 24.
κωμάρχης 242, 6.
† κωμικὴ εὐγλωττία 2, 72, 1.
εὐπορεῖν κωμῶδίας 2, 245, 5.

Δ.

λαγαρῶς ἱππάζεσθαι 2, 343,
13. cf. 375, 7.
λαγῶς homo timidus 155, 10.
τίτος ὑπὸ θαλαττίου λαγῶ
ἀπέθανε 246, 2.
† λάλος ἰδέα τοῦ λόγου 2,
122, 27.
ἐς κόρην λαμβάνεσθαι = pro
puella haberi 2, 387, 8. λα-
βέσθαι ἑαυτοῦ 23, 5.
δῶδα ἐρωτος λαμπαδες 2,
225, 23.
τραγωδίας λαμπρὸς ὑποκρι-
τῆς 2, 109, 8.
† λαμπρότητες τοῦ λόγου 2,
39, 20. λαμπρότητες τῇ Ῥο-
μαίων ἀρχῇ προσήκουσαι
187, 12.
πόλιν λαμπρύνει οἰκία εὖ
κράττουσα 2, 43, 30. βάρ-
βαροι λαμπρύνονται ὑφάσ-
μασι 2, 338, 21. οὐκ ἐλαμ-
πρυνάμην ἐπιστολαῖς βασι-
λέων 317, 27.
λάθε βιώσας. λ. ἀποβιώσας
341, 1.
ἐν οὐκ εἰδόσι λήση = latebis
268, 19.
τὰ κωμαρίττω κομῶντα τῆς
ἀργιλώδους λέγει 2, 306, 26.
ἢ γραφὴ λείβει δρόσον τι
ἀπὸ τῶν ἀνθέων 2, 326, 28.
λειμῶν ὁ περὶ τὰς ἐσθήτας
2, 340, 23.
τὰ λεία καὶ μαντικά τοῦ
σπλάγγου 323, 4. ἀγαλιμα-
λεῖον ὑπὸ τοῦ χρόνου 2,
335, 11.
γράμμα ἐν λείπει τῇ ἐπιστο-
λῇ 95, 9.
λειτουρησία 2, 112, 29.
λειτουργεῖν Ἀθηναίους τὴν
ἐπόνυμον 2, 58, 27.
† λεπτολογεῖσθαι 2, 74, 29.

αἱ Δρυάδες λευκαίνουσιν ἐαν-
τάς 2, 387, 17.
ἔστιν εὐπλοία ἢν τορὸν καὶ
λευκὸν ἢ τὸ πνεῦμα 181,
18. λευκὴν ἔθνον ἡμέραν
(οἱ Ρωμαῖοι) 160, 27.
Ἀλήθεια λευχειμονοῦσα 2,
332, 28.
Μαῖα λεγὼ κειμένη 2, 331, 7.
ἀπέδν τὰ λήδια 2, 26, 17.
λήμα φονικόν 2, 248, 29.
ἄνοι καὶ λήροι 175, 4.
ληστρικῶς περὶ Μέμφιν ἔρ-
ρωτο 209, 31.
τὰ λιβανοφόρα τῆς γῆς 320,
27.
λιβανώδης πόα 336, 30.
† ἡδονῶν λιβάδες διακεκρα-
μένα του λόγον 2, 96, 17.
λιθαρίοις ἐμπαίξιν 2, 66, 2.
λιθιῶντα ἀσθρα 2, 53, 24.
χρυσῷ δανίδας λιθοτομεῖ
τὸ θηρίον 120, 12.
⊙ καθέστως ἐπὶ τοῦ λίθου
2, 386, 15.
λιπαροῦσι τὴν ἀκίνα 94, 6.
ἐλιπάροι τὸν Ἀπ. εἰπεῖν
337, 32.
ἂ ἀπὸ τύχης νικῶσι, λογί-
ζονται τῆ τέχνη 292, 29.
† λογικοὶ ἀγῶνες 2, 35, 23.
ἢ φύσις λογικὸν δημιουργεῖ
τὸν ἀνθρώπον 260, 18.
ὀφθαλμοὶ λογισμοῦ ἔσω 2,
355, 11.
λογισταῖς τῆς ἑαυτοῦ βουλῆς
χρηται 216, 26.
ὁ Ἀσσύριος τὸ λογοειδὲς οὐκ
εἶχεν * 19, 29.
λογοπάλης est Lollianus 2,
39, 7.
καυφθίας λόγος ἐγένετο Ἀν-
τίρῃο 2, 16, 22. ἀστεισμοῦ
παρέδωκε λόγον τοῖς βασιλέ-
νοισ 2, 83, 10. ὅποσοις τὰ
Δακωνίνα ἢν ἐν λόγῳ 94, 22.
Ἀμαλθείας κέρας ἢν τὸ τοῦ

λόγου = ut est in proverbio
2, 6, 32.
χρῖσες ὑπὲρ τὸν λόγον 2,
278, 20.
ἂ ἐν τῇ λοιπὸν αὐτοῦ γῆ
εὔρε 81, 3. νεανίας ξυνεῖς
λοιπὸν τοῦ Ἑκτορος 2, 152,
19. Ἀ. διαλλάττειν ἡγομῆ-
νη τοὺς ἀδελφοὺς, ὡς λοι-
πὸν ἔστι 2, 384, 7. ἂ ἐν τῇ
λοιπὸν ἑαυτοῦ γῆ εὔρε 81,
3, τίνι λοιπὸν ἢ σοὶ ψηφί-
σασθαι τὴν ἀρχὴν πάντας;
193, 14.
Λοκρίδες κύνες 2, 335, 7.
πονηρῶς λούσθαι 17, 30. οἱ
περὶ λουόμενοι 96, 19.
Ν. ὠδᾶς ἐλύγισε 158, 14.
παιδία λυγίζοντα 2, 387, 3.
λυγισμοὺς ὀρχεῖσθαι 140, 24.
λυθίζων τὴν στολήν 189, 27.
λυρικοὶ ὀρρονuntur ἀμύσοις
2, 28, 6.
Ἰσις λυσίκωμος 2, 233, 22.
σατυρὸν φάσμα λυτῶν ἐπὶ
τὰ γύναια 241, 21.
ἀφιζομαι, ὁπότε λῶον 245, 15.

M.

αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις
προσηγοῦσι 2, 7, 2.
μάγῳ τέχνη ταῦτ' ἐπραττεν
3, 14.
ὕδωρ Μαίανδρους ἐλίττει 2,
307, 5.
† οὐχ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δό-
ξης μακρογόρησε 2, 46, 5.
μακροήμερωτερος θνητοῦ 2,
61, 10.
οἱ μακροθώρακες * 2, 282, 12.
τοῖν σκελοῖν μακρῶς ἔχειν 2,
277, 15.
μὴ μαλακῶς ὀμιλεῖν τοῖς λό-
γοις 247, 21. cf. 301, 29.
τί μαθῶν 30, 2: 183, 30. cf.
Praef. tom. I IX.

μακρότερον ἄπτονται παν-
τὸς σχήματος 312, 11. μα-
κρόν βλέπειν 2, 356, 30.
μεμαντευμένοι αἰτίαι 278, 1.
μαντεῦτος τοῖς Ἀχαιοῖς ἡλ-
θε 2, 171, 11.
λίθος μαργαρί 122, 28. ἔδος
μαργαρίτιδος ξυγκείμενον
67, 4. cf. 123, 24.
ἐκ μαρτύρων ἀναλέγονται
(ταῦτα) καὶ γραμμάτων 72,
6.
μαστρεύειν ἐπικέρδια 2, 105, 25.
μαστρώπα χρησθαι 2, 180, 30.
λήροι γρασοῖν οἰοι μασᾶσθαι
175, 4.
τοῦτο μασώμενον μάλλον ἢ
ἔσθιοντος 2, 88, 25.
† τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρη-
νεύειν 2, 11, 29.
μεγάλαυχεῖσθαι 2, 64, 2.
† μεγαλειότατα ἐρηνεύειν 2,
28, 12.
οἱ ἐν μικρῷ μεγάλοι 2, 282,
10.
ἢνα μεγαλοροήμων καὶ ἢνα
ἡδίων φαίνοιτο (Ἀπόλλων)
τοῖς ἐρωτάσι, ποιητικὴν ἡρ-
μόσατο 222, 21.
μεγαλότερος 2, 283, 3.
ἐμεγαλοφρονεῖτο τῷ μὴ ἀπ-
εκτονέναι αὐτὸν 300, 29.
μεγαλοφρονέστατα ἀνθρώ-
πων εἶπεν 2, 57, 22.
† μεγαλοφρονίας ἐξέπεσε 2,
90, 27.
μεγαλουργίας ἡράσθη 2, 221,
32.
μεγαλοφυγία 2, 57, 6.
μέγεθος magnificentia 2, 24, 24.
ἰστία μεθιπται 2, 323, 2.
οἱ ὀφθαλμοὶ μεθέλιουσι τὴν
ἡδονὴν ἐς τὸ πῶθρον 2,
326, 7.
μεθίπειν θηρίον 303, 22.
τὸ στέγον μὴ μεθιέμενον
τῆς ψυχῆς 2, 345, 24.

μεθίστασθαι ἀνθρώπων 340,
19. μ. τοὺς παρόντας 172,
12.
μεθύσκειν 2, 139, 26.
μεθύστικος 2, 66, 14.
† μεθύειν περὶ τὰς ἡδονάς
2, 35, 29.
μειδιᾶ τῷ ἔργῳ 2, 375, 12.
μειλίσσονται τοὺς τῆς Μη-
δείας παῖδας 2, 207, 25.
μειονετήσει τοῦ μεθύοντος
ὁ ὕδωρ πίνων 77, 6.
μειρανωδῶς κομῶν 2, 173, 29.
τὸ μελαμπύγον τυχεῖν pro-
verb. 77, 19.
μελανόφθαλμος 2, 295, 24.
μελαίνῃ τῇ φωνῇ ἐχρητο
162, 9.
μελεδανοὶ 102, 3.
† μελετηραὶ συνουσία 2, 40, 3.
σοφία μελετωμένη σοφοῖς ἀν-
δράσι 35, 12.
† οὐκ ἐργαφα τὴν μελετη-
θεῖσαν υπόθεσιν 2, 88, 9.
μελίχλωρος ἢν ὁ Π. 2, 204, 21.
τὸ τῶν μελιχρῶων ἀνθος 2,
300, 9.
μελιχρᾶ φωνή 2, 97, 18.
ὄλις οὐπω γρηπή, ἀλλ' οἶον
μέλλονσα 2, 200, 13.
μελωδίας λαμπρᾶς ἄψασθαι
263, 27. Ὀρφεῶς μελωδία
ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων 321,
31. cf. 171, 2.
μέντοι in enuntiato relativo
146, 6.
ἐν μέρει τῆς τῶν Ἀ. ἱστο-
ρίας ἔθετο ὁ Μ. μηδὲ τὴν
Ἀδριανῶ σοφίαν ἀγνοῆσαι
2, 92, 31.
Κλ. τὰ μέσα τούτων ἦρχε
185, 18.
μεσαγύλον ψεύειν 2, 277, 24.
μεσαιπόλιος 29, 30.
ἢ μεσούσα ἡμέρα 2, 288, 2.
τὸ μεσημβρινόν κήρυγμα
Olympiae 210, 30.

μετὰ τον Οινόμαον μεστός του προσώπου γέγονε 169, 27.
 μεστά του ἄθλου φέρονται 2, 321, 15. cf. 1, 69, 5.
 μεσοῦσης κύλικος 329, 8.
 ἢ φῆσις τὸν Ν. μέσως καὶ ἀνέμπτος ἤρμονε 2, 222, 17.
 ἢ Α. τῷ Ο. κηδεύων ἐδωκε μετὰ τὴν ναῦν 263, 27. cf. 279, 19. Ἰσοκράτης μετὰ Χαϊρώνειαν ἐτελέυα 2, 21, 23. ἢ ὄφρως μετὰ τῶν ἱππῶν 2, 338, 13.
 μεταμφιάζεσθαι 2, 131, 31.
 τὸν ἀδελφὸν μετέβαλε τοῦ τρόπου 12, 11.
 μεταβιβάζειν τινὰ ἐς τι 229, 6.
 μεταβολὴ τοῦ εἶδους 31, 22.
 Ν. μετέγνα τὴν τομην 2, 221, 26.
 μεταγινώσκει τῷ φόρῳ τῶν τριχῶν 2, 233, 1.
 μεταγράφειν ἱαμβεῖον 58, 11.
 τί ἂν πλέον μεταδιδάσκων πράττοιμι; 198, 7. cf. 14, 31.
 μετεπόμψε τους ἐφήβους 2, 59, 12. cf. 195, 28.
 μεταλαμβάνω πάσας φωνὰς μαθὼν μηδεμίαν 19, 21.
 λέγει ὡς μετέμαθεν 2, 386, 22.
 κατὰ τὴν Ἰριν μετανθεῖ 2, 310, 5.
 ἀλλὰ μετὰ λόγων τίς ἢ προσιούσα ναῦς; 2, 224, 13.
 μεταπέμπειν 2, 111, 10.
 μετεπήδησεν ἐς τὴν ναῦν τὴν πλησίον 180, 11.
 μεταπίπτει τῆδε κἀκείσε 2, 141, 8.
 μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα 173, 20. Ἀδριανὸν μετεποίησε τοῖς Συρραίοις * 43, 7. μετεποιεῖ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἐκτορος Ἀχιλλέως φάσκων εἶναι 2, 152, 8. μεταποιεῖσθαι σοφίας 305, 9, ἐς τους σοφιστὰς μετερρῆη 2, 74, 12.

οὐ μετερρῆμισθὲ πω τοῦτο 221,
 μετασκευάζειν τινὰ ἐς τὸ δημοτικώτερον 270, 26. μετεσκευάσασθαι emigrare 2, 45, 4.
 μετέθηκε τὸ ἐρᾶν 2, 26, 18.
 μεταγράφοντα ἱστία* 2, 323, 2.
 μετέφρ. Εὐφορβὸς Ἴων ἐκ Τρωᾶς 2, 192, 24.
 † δοκῶν ἄριστα μεταχειρίζεσθαι τὰς ὑποθέσεις οὐ μετεχειρίσατο εὐ Ἀθήνησι τὴν ἑαυτοῦ χολήν 2, 83, 31.
 μετελαύνειν τὰ πρόβρα * 337, 6.
 μετέρχεται ὁ λογισμὸς ἐς λήθην 2, 297, 15.
 μετεωρίζουσα ναῦς 2, 176, 11. cf. 1, 225, 1.
 μετέωροι κἀθηγνται οἱ Περγῶν βασιλεῖς 2, 227, 6. cf. 1, 232, 7.
 μετεωροπορεῖν ἀπὸ τῆς γῆς 93, 26.
 μετεώρως τὰ λήδια ἀνασειεῖν 141, 16.
 ἢ γῆ τὸν Ἀνταῖον μετοχλίζει 2, 375, 3.
 τὸ μετόπωρον τοῦ κἀλλους 2, 249, 26.
 αἱ πατριδὲς μέτρα νομοθετῶν 2, 240, 28.
 αἱ ἐν μετρίῳ τῷ κἀλλει γυναικὲς 2, 352, 22.
 μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος 2, 54, 1.
 μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστέδην 2, 89, 12. cf. 2, 100, 22; 350, 19; 155, 6.
 μήπω in enuntiato relativo 241, 26.
 Θεμ. μηδίζον 2, 386, 17.
 † τὰ Μηδικώτερα ἐτι 2, 28, 31. μηδικώτερον κατεσκευασμένος 104, 6.
 γῆ πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὀδοῦ μήκος 87, 22.

μηλόβοτος ἀρχή 185, 22. μ. ἢ Ἀττική 2, 18, 8.
 οὐ μὴν antecedente μὲν passim, e. g. 105, 28. 2, 98, 28.
 μηροειδῶς ὑποτίλβει τὸ μεσόφρονον 91, 9.
 ἀλήθεια μήτηρ ἀρετῆς 2, 136, 18.
 Nero νεανίας μητροκτονήσας 2, 224, 3.
 ἐφ' ὑψηλῆς καὶ θείας μηχανῆς οἱ Ἴνδοι ἐκκυλοῦσι τὴν φιλοσοφίαν 220, 19.
 νομάδες μικρὰ τῶν ἱππῶν ἀποβαίνοντες 26, 7.
 οἱ θεοὶ μίμοις γελοῖων χαίρονται 162, 14. cf. 172, 8.
 μνήμων τοῦ φόρτου (ex H. Od. θ 163) 151, 13.
 μνησκιαλῶ 2, 31, 6.
 † Ε. οἱ ἔλαχον τὴν ἐνταῦθα μοῖραν 25, 20.
 Μοιρῶν οἶκος 168, 12.
 οἱ ἐκ μοιρείας θεοὶ 2, 242, 1.
 φλόξ μολυβδόδης 92, 25.
 μονοῦ σείων τὸ ὄρος 90, 2.
 μονοτρόπος ἐντιθέμενα χρώματα 65, 36.
 λάμια τε καὶ μορμολυνία * ὁ ἐκ νέου μοσχεύσας με (βιάσεται) 244, 6.
 ταῖς τῶν σοφιστῶν Μούσαις θύειν 2, 113, 8. ἐν Μουσῶν οἴκοις κείμενα γράμματα 2, 178, 15.
 Μουσηγέτης appellatur Gordianus 2, 1, 19.
 οἱ μονοκιάτεροι τῶν κύκων 2, 308, 3.
 μεμύσωνται τὰ περὶ τὴν θάλατταν τῆς Α. 2, 181, 20.
 οὐδὲ τοῦ μοχθεῖν ἡμέλησεν 2, 72, 15. cf. ib. 114, 31.
 τὰ περὶ τὴν Καλ. μυθεύματα 327, 29.
 μυθολογῆται τὸ ὄρος 44, 20.
 μυθοποιεῖα 2, 17, 14.
 μῦθος ὁ Ἀρκάς 16, 11.

Ἴνδοι οἱ μυρσητικοὶ 2, 229, 3.
 ὥσπερ ἐν μυστηρίοις εἰώπων 14, 25.
 μυστηριατίδες ὄρα 168, 24.
 ἐδέοντο ὀσιώτεροι μνεῖν (εἶναι) 310, 22. μεμνῶς ἐλέφας 2, 340, 7.
 τὸ μῦθὸς σύμμετρον 2, 278, 21.
 γυμναστέοι μνωπιζόμενοι 2, 284, 15.

N.

ναρθηνοφόρος γέρον 2, 322, 11.
 ναυαρχήσας Κ. περὶ Ἀργυρούσας 150, 12.
 ναύκληρος πόλις * 2, 113, 26.
 ναυπηγήσιμος χώρα 2, 217, 27.
 ναυπηγεῖς τῷ λόγῳ 134, 25.
 ναυσίποροι πηγαί 84, 20.
 νεάζουσαν ὄρμην ἐν ταῖς σπονδαῖς ἀνεκτάτο 2, 108, 21.
 βραχίων νεανίας 2, 367, 18.
 νεανικώτερον ἀπτεσθαι τοῦ λόγου 16, 20.
 τὰ νεαρὰ τῶν σπλάγγων 262, 1.
 † ἢ διάλεξις νεαροχηγῆς ἔδοξε 2, 84, 28.
 νεκρὸς πλοῦτος 2, 56, 11.
 ποιμὴν ἐνεμε 176, 10.
 νέαις φωναῖς (puerulorum) χαιρεῖν 2, 80, 23.
 νεότητι ἐπιποιεῖν τῷ εἶδει 2, 77, 15.
 ὅτω ἐνευσαν Μοῖραι κρᾶτος 325, 2.
 τὸ νεῦμα ἐξομοιοῦν τοῖς μέλεσι 2, 222, 24. νεῦμα εὐνονν παρέχειν oratori 2, 51, 25.
 αἱ ἐς νέωτα ὄρα 104, 24.
 νεώτερα ἔδεισε περὶ τῆ ἀρχῆ 143, 28. cf. 153, 19.
 † Α. νηπενθεῖς ἀπράσεις ἐπηγγειλεν 2, 16, 2.

Ἄλ. νήφων Σκοπελιανός ἐστὶ 2, 80, 1.
τὴν νικῶσαν (sc. ψῆφον) ἀποφέρεσθαι 2, 30, 32. † ἡ νευρηγνῖα ὑπόθεσις 2, 78, 19. νικῶν τραγωδῶν ἐδόκει Νέφρονι 2, 223, 14. ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι ταφην αἰσφας 2, 365, 1. Ἰπποδάμεια ἐς ἀνδρός ἤκειν νευρηγται * 2, 320, 7.
† νοιδίων ἀπομνημοσεύειν 2, 90, 21.
νεῖα σώματα σιτεῖσθαι ἐνόμικεν 143, 32.
ἀγάλματα θεῶν νομίζουσιν (Ἴνδοί) Ἑλληνικοῖς ἡθεσι 93, 13.
δῶρα νομιζόμενα παρὰ βασιλεῖ 2, 34, 1.
καταγελοῖσι τοῦ θείου μάλλον (οἱ Γυννοί) ἢ νομίζουσιν αὐτὸ 230, 27. δραχμὴ νενομισμένη ἐς Τιβέριον 15, 12.
νομικὰ ἦθη μανθάνειν 295, 20. νομικοὶ ἀγῶνες 2, 35, 23. ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖν νόμους ἄδειν 169, 23.
ἀρετὴ νομοθετικὴ 238, 7. νομομαχεῖν * 2, 39, 26.
τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις φάρμακα 118, 12.
ἐνόσει τὸ αἷμα 2, 4, 9. νοσῶδες κρέας 2, 367, 31.
ἢ δέλτος τοιοῦτον τῷ Δ. νοῦν εἶχεν 20, 3. cf. 2, 220, 2.
ὁ νοῦς τοῦ Μίλωνος (statuae) 147, 22. ὁ ν. τοῦ οἰκοδομηματος 107, 16.
ἐς τὰ νοούμενα βλέπειν 122, 6.
νύμφαιον 328, 1.
νυμφόληπτος 79, 31.
κατὰ τὸν νότον 242, 27.

Ξ.

ἐπὶ ξένια καλεῖν 111, 6.
ξένον μειδιᾶν 2, 377, 28.
ξέειν ὄνυχος 2, 77, 22.
ξηρολοφεῖν 2, 293, 4.
τὸ ξίφος ἦν ὑπὸ Τηγ. 161, 6.
τὰ τῶν ξυστῶν ἔλση 339, 10.
λέοντα ξυρεῖν proverb. 2, 15, 12. Composita cum ξύν vide sub Σ.

Ο.

ὀβολοστάτης 318, 11.
εὐλαβῆς πρὸς ὄγκον πραγμάτων 287, 25.
ἐκπεπλήχθαι βασιλέα καὶ ὄγκον 32, 17. cf. 2, 227, 28.
ὠδοποιεῖται τὸ ὄρος 49, 7. cf. 2, 253, 8.
ὄξει στεμφύλον καὶ ἀπραγμοσύνης 2, 381, 8.
ὄρα οἱ γῆς εἰ 36, 4.
οἶδα = ἡγοῦμαι 2, 16, 32.
οἶδα = δέκνομαι 2, 374, 28.
οἶδας 2, 82, 27.
τὰ οἰκεία τὸν σοφιστὴν ἀφαιρεῖσθαι 2, 40, 32.
Ὀμ. τὸ πέλαγος οἰκειοῦται 128, 5. τὸ θάναμα τῆς τῶν πηγῶν ἐκδόσεως τῆ θαλάττης οἰκειοῦν 2, 369.
ὄρθῶς οἰκησομένη πόλις 128, 25.
ἀηδῶν ἐν οἰκίσκῳ οὐκ ἄδει 2, 29, 20.
πετρῶν οἶκοι 2, 364, 27. Καισάρεια Πανσάνιον οἶκος 2, 97, 24. ἀναφέρειν ἐς τὸν (sc. οἶκον) τῶν Αἰακιδῶν 2, 55, 17.
οἰνοχοῆσαι κρήνην 214, 24.
ἀπορητῶν λαμπρῶν ἀκροάσασθαι ᾤετο 287, 19.
γέγραπται ἰσχυρὸς οἶος 2, 374, 18. ἢ πειθῶ οἶα καταθέξαι 2, 8, 14. ἠλικία οἶα

μὴ ἐπιτροπενεῖσθαι 12, 5.
ἐκκεῖται οἶα λαβείσθαι 2, 340, 9. γραμματα ονχ οἶα ξυμβαλεῖν 168, 7. ἢ πιμελῆ οἶα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεται 94, 27.
οἰστῶν Ἡρακλῆς 2, 377, 20.
ὀκρίβαντες coithurni 179, 29.
ὀκρίβας 220, 4. 2, 11, 24.
ὀλιγανδρία σοφῶν 108, 2.
τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγαρίας οὐ χηρῶντα φυτὰ 2, 239, 5.
ἐς φανλα ὠλισθε ἢ τοῦ νοῦ στάσις 269, 14.
τὰ Ὀλύμπια τῆς ψυχῆς (pretio) κτάσθαι.
κατήγορος τοιοῦτων Ὀλυμπιάδων μεστός 162, 19. cf. 2, 372, 2.
ὀμβρίων ὑδάτων θῆμαι 2, 57, 10.
καθ' Ὀμηρόν τε καὶ Κάλχαντα 24, 15. cf. 2, 118, 5.
Ξενοφῶντι ὀμιλησῶς qui legit Xenophontem 2, 353, 17. cf. 2, 32, 7.
ὀμιλλῶ imaginum descriptiones 2, 295, 10.
ὀμιλος λαμπρός de studiosa inventute 2, 113, 16.
Ἡρας ὄμμασι comparantur ἐκπώματα 2, 253, 15.
ξυνησεῖται τῷ βασιλεῖ ὀμοδιαιτώ ὄντι 70, 25.
ὀμοζυγοῦντες δελφῖνες 2, 370, 22.
οἱ Ἕλληνες τοῖς Ἴνδοῖς ἐς τὸ ὀμόηθες προσήκουσι 74, 6.
αἱ ὄφρῶς ὀμόθεν ἐκπεφύκασι τῆς δινός 2, 347, 9.
ὀμολογῶ promitto 30, 13.
ὀμόνοια στασιάζουσα 128, 26.
ὀμότονοι παλαισταί 2, 282, 4.
ὀμοῦ δέκα quasi decem 137, 30.
ὀμόφυλοι χρώμα 205, 13.
ὀμφαλοὶ Iyrae 309, 19.

ἢ ὀμφῆ τοῦ δαιμονίου 316, 3. cf. 2, 224, 6.
ὀμωρόφιος τῷ Πριάμῳ 2, 342, 1.
τὰ ὄνειδη Ὀδυσσεῶς ἄδειν 137, 8.
B. ἀπέθανε ὄνειροπολήσας τὸ ἄρχειν 174, 19. cf. 2, 49, 10.
ὄνειροπόλων ὑπόησις 79, 5.
ὄναιο ἂν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν 135, 3. ἀνησαι μὴ τῶν Ἀχαιῶν εἰς γενόμενος 290, 9.
† αἱ ἐς ὄνομα ὑποθέσεις 2, 3, 1.
ἐξ ὄνυχος ἄνδρα ὄραν proverb. 33, 20.
ὄξηγῆς φθῆγμα 2, 8, 29.
ὄξυνομος πενικῆ 2, 214, 7.
ὄξειεις θεοὶ καὶ στρεφομενοὶ 2, 232, 9.
οἱ ὄξύτατοι ποταμοὶ 88, 28.
ὄπαδοὶ τῶν θεῶν 135, 23.
ὄπη καὶ ὄπως 2, 200, 11.
τὸ ὀπλιτεῖον τῆς νεῶς 1, 113, 7. ὁ μάχιμος καὶ ὀπλιτεῶν ἵππος 52, 31.
ὀπλίται δρόμοι 2, 263, 29.
ὄπλον ἔνεκα 55, 3. ὄπλα ὑπὲρ τῆς Ρώμης ἐτίθετο 172, 30.
ἢ κάλλους ὄπώρα 2, 250, 25.
ὄπώρα ἐρωτικὴ 347, 29.
ὀπρῖζειν τοὺς βότρους 2, 366, 25.
ὄπως in interrogatione obliqua 2, 62, 17. ὄπως καὶ ὄπη 24, 32.
οἱ ἐς Φίλιππον ὄρωντες 2, 21, 31.
οὐδὲν ἐωρῶντο βέλτιον ἢ εἰ ἀνδράποδα ἦσαν 105, 7.
ὄργιάζουσι πῦρ 93, 15. ὄργιάζουσα ἄρμονία 2, 322, 3.
στύραξ ὄρειχάλκον ἐμβέβληται 2, 199, 18.
τοῖς Ἀγ. ὄρθα τὰ ὄτα ἐς Ἄπ. ἦν 183, 4.

ὀρίζει Αἴγυπτον Αἰθιοπία 2, 5, 10.
 ὄρμιον ὕδωρ 92, 22.
 ἐς τοιόνδε ὄρμηκεν 260, 9.
 ὁ κόσμος ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ
 τοῦ ὄρμᾶ 112, 14.
 ἡ ὄρμη τῆς ἀποδημίας Ἰν-
 δοί 33, 8. αἰ ἐν ὄρμῃ μει-
 διάματος ἐφαίνετο 2, 167,
 7. † ὄρμαί πρὸς βραχύ 2,
 74, 27.
 πόλις ὄρητηριον βαρβάρων
 οὔσα 312, 32.
 βραχίων ὄρητης * 2, 280, 11.
 ὄρητινὸν σχῆμα 2, 279, 9.
 † οὐδεις ὄρμος ἐφαίνετο τοῦ
 λόγου 2, 51, 29.
 ποταμὸν ὄρηγεν 29, 11.
 ἦκειν ἐπὶ τὸ ὄρημα 183, 13.
 ξὺν ὅσῃ ἐπιορκεῖν 195, 22.
 πολλὰ ἐς τὴν ὅσῃαν τοῦ ἱε-
 ροῦ ἐδιδάξατο 124, 27.
 ὅσιον τινα τῆ γῆ 2, 182, 10.
 ὅσον ἐπ' ὀφθαλμούς ἦλθεν
 285, 1. Κελαινὰ τὸ χωρίον
 ὅσον αἰ πηγαί quod indicant
 2, 323, 25.
 καταφρονητέα τοῦ τ. τοσοῦ-
 τω μᾶλλον, ὅσω καὶ γινώ-
 σκεις αὐτὸν 277, 13. οὐδ'
 ὅσα ἐπιστρέψαι ἐφθέγγω τι
 333, 24. ὁ Χείρων γέγραπται,
 ὅσα κένταυρος 2, 342, 26.
 cf. 349, 19. κόμη ὅση μὴ
 ἀναπλέσθαι 2, 387, 9.
 ὅσῃων ὄρα 2, 329, 2.
 ὄστρακώδης κομῆς 2, 292, 3.
 ὅτι sequente infinitivo 208, 6.
 οὐ μὴν antecedente μὲν 161,
 3.
 ξυνηκε οὐ ἦνοι 90, 24.
 οὐλαὶ ἀμαρτημάτων 117, 12.
 τῶν σελίνων οὐλότης 2,
 348, 6.
 ἄλλα οὐπα τῆς ἐπὶ τοσόμδε
 οργῆς 201, 13. ἀπέχει οὐπα
 σταδίων 91, 7.
 οὐρανομήκης 2, 301, 17.

κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐρανόν 122, 23.
 πέπλος ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ
 2, 55, 5.
 βασιλέως ὅτα 30, 8. τὰ ὅτα
 ἱστάναι 2, 155, 31.
 ὄτος = quispiam 2, 1, 15.
 ἦσθα οὐπα οὗτος 325, 16.
 οὕτω τι δῆ 2, 354, 14.
 πρόσωπα ὀφείλεται τοῖς ἐν
 ὄρμᾳ 2, 297, 23.
 † ὄφελος ὀηταρικῆς Theodo-
 tus 2, 74, 2.
 πέπανμαι ὀφθαλμῶν 2, 26,
 22.
 ὄφεις ἐκινάρσιοι 2, 237, 8.
 † ὄφρως oratoris 2, 257, 10.
 tibicinis 2, 324, 25.
 ὄχει αὐτὸς ταῦτα καὶ μετα-
 τάττει 211, 11.
 ὄχητηγεῖν 2, 131, 6.
 λαμπρὸν ὄχημα ἢ φήμη 2,
 99, 28. τὸ τῆς πλάτης ὄχη-
 μα 2, 280, 31.
 ὄχθαι τοῦ Ἑλλησπόντου 2,
 155, 20.
 τὸν ὄχθον ὄχουοὶ πέτρα
 91, 32.
 ὄψιν ὄμιως ἐξηγεῖσθαι 2,
 135, 8.
 καθαρά ὄφοραγία 308, 26.

Π.

παγγάλεπα 2, 55, 25.
 † τὸ παθητικὸν ἐν τῶν ἀν-
 θρωπίνων — ἐν τῆς τραγω-
 δίας συλλέγεσθαι 2, 72, 21.
 ἰχθύων πάθει περὶ τὴν ἄλω-
 σιν ἐχρήσαντο 25, 16.
 παίγιον ἀπέφηρε τῆς ἐαν-
 τοῦ φιλοσοφίας τὸν Δ. 317,
 14.
 παιδάρια 2, 165, 28.
 † τὴν ἑτέραν γλώτταν παι-
 δεύεσθαι 2, 93, 29. οἱ παι-
 δευοντες sunt sophistae 2,
 116, 20.

παιδιὰν ἡγεῖται τὸ ἐς Ἰν-
 δους παρελθεῖν 81, 12.
 ξυλλαβεῖν τιμ τῶν παιδι-
 κῶν h. e. in laudando viro
 honesto * 2, 117, 2. cf. 172,
 23.
 παιδοτρόφον et γυμναστοῦ
 discrimen 2, 269, 3.
 παιδοτριβικῆ 2, 268, 32.
 παίζειν ἐς πέλαιος 2, 370, 7.
 παίζειν ioculariter dicere 2,
 67, 6.
 Παῖονια ἔθνη de Pannoniis
 loquens vocat Ph. 67, 29. cf.
 77, 28.
 οἱ Γ. τὸν θάνατον παιωνί-
 ζονται 167, 2.
 παιώνιοι κολυμβήθραι 2, 59,
 32.
 τῶν τοῦ Πανταλοῦ πηγῶν
 ἦδιον proverb. 2, 34, 25.
 τὸ μηδενὸς δεῖσθαι ἔμοι
 τὸ Πανταλοῦ πᾶν 318, 1.
 παλάθη 2, 381, 2.
 Aethiopes Ἰνδοὶ τὸ ἀρχαῖον
 παλαί ὄντες 220, 29.
 παλαιότερα τὰ λεγόμενα ἢ
 νέω ἐνθυμηθῆναι 2, 112, 16.
 τὸ παλαισμα τῆς νίκης προῦ-
 νοήθη 2, 348, 20.
 παλαιστιώτερα στέφρα 2,
 280, 19.
 ἐν παλαιστρας ἰσχὺν ἔχειν
 2, 38, 16.
 παλεύειν τοῖς ἀφροδιαίσις
 145, 19. cf. 2, 388, 7.
 Πάμφυλος ἐσθῆς 348, 20.
 Παναθηναῖα πέμπειν 142, 4.
 † παναθηναϊκοῦ λόγον ἐπι-
 τομή 2, 78, 17.
 παναμοῖνιον ἄδει ἢ νευρά
 2, 341, 5.
 † πανηγυρικὰ ἔννοια 2, 113,
 1. cf. 6, 21. πανηγυρικῆ ἰδέα
 2, 100, 18.
 πεπανουργημένη αἰτία 2, 99,
 24.

πάνσοφόν τι τοῦ ζώου 2, 387,
 21. σοφὸς ἐν πανσόφοις 2,
 332, 8.
 ὁ Π. ἐκλείπει πανσὺδι τὴν
 θάλατταν 2, 306, 14.
 πεπασθαι 81, 2.
 παρὰ τοῦ ἀνέχενος λῆμα δη-
 λούται 2, 200, 23. Καθ. κατ-
 ἐστειπτο παρὰ τῆς τέχνης
 2, 115, 13. θόρυβος καθε-
 στήκει παρὰ τὰ ἀγοπώλια
 2, 39, 2. παρὰ πότον σπου-
 δάζειν 2, 72, 15. παρὰ τὴν
 μῆνιν 2, 199, 28 et 170, 27.
 ἀνῆρ ἀγαθὸς παρὰ τὴν τε-
 λευτήν 2, 19, 5. cf. 131, 22.
 τοῦτο παρὰ τὴν Ἰνδῶν σο-
 φίαν φαίνεσθε 223, 1. ἐ-
 πιόρκοις παρὰ πόδας ἢ δίκῃ
 2, 25. cf. 264, 7. παρὰ το-
 σοῦτον ἦλθε τοῦ βληθῆναι
 161, 27. παρ' ὁ — παρὰ
 τοῦτο 2, 49, 11. παρὰ πολὺ
 τῆς αὐτῶν δόξης ἐστήξου-
 σιν 311, 15. παρ' ὅσον τῆς
 ἀληθείας ἢ γραφῆ ξυνετί-
 θη 322, 16. ἰσχύειν παρὰ
 τὸ εὐθύ 2, 4, 19. παρὰ
 τὴν ἡμίαν τι πράττειν 2,
 370, 25.
 παραβαλέσθαι πρὸς τοὺς
 Κολπίτας 229, 2. παραβε-
 βλημένον τι εἰπεῖν 161, 10.
 Μίδας παραβλύζων τοῦ οἴ-
 νου 2, 325, 21.
 παραγιγνώσκειν τοῦ δικαίου
 2, 116, 4.
 καινὸν δόξει ἐαντὸν τις πα-
 ραγραφόμενος 2, 124, 19.
 Ἡρ. Κριτίαν παρήγαγεν ἐς
 ἡδὴ Ἑλλήνων 2, 72, 8.
 σοφῶν ἀνδρῶν ἔργα παρα-
 δεικνύειν τοῖς Ἀπολλωνίω
 254, 17.
 † παραδηλοῦν τὸ δύστροπον
 τῶν ἐσηματισμένων ὑπο-
 θέσεων 2, 53, 10.
 παραδιδόναι αἰτίαν 2, 21, 1.

- κόνινοι παρατεθήλασιν Ἀλφειῶ 2, 348, 4.
 παραθαροῦνεν 217, 13.
 παραθῆγεςδαι μηδενί ἑτέρω τούς ὀδόντας τῶν ἑσφάντων ἡγεῖται Ἰόβας 54, 28.
 τὸ φιλότιμον παραιτοῦνται οἱ ἄνδρες 93, 28. παραιτήσασθαι υἱὸν πατρός veniam filio a patre expetere 2, 166, 11.
 παραιτεῖσθαι τινα δίκης 151, 24.
 παρακάθηται ὀνειράτι pro-verb. 2, 351, 30.
 σὺς παραινάται δένδρα 2, 333, 12.
 εἰ μὴ παραινύεις τῆς γραφῆς 2, 345, 5. cf. 347, 28.
 δένδρα παραλλάττοντα ἐς εἶδος ἕτερον 167, 17. παραλλάξαι τοῦ λόγον digredi 126, 14. † παραλλάξαι ἐς ὁυθμῶν ἐμμέτρους 2, 104, 3.
 τὰ παρόλογα τῆς τύχης 2, 124, 29.
 οὐ παρελυσε τοὺς ὄρμους 99, 19.
 παραινύειν τοῦ δικτύου 2, 315, 12.
 παραπαίει ὑπὸ ἡλικίας 2, 30, 22.
 παραπέμπειν τι ἐς ὅτα τοῦ βασιλέως 2, 67, 14. ἐσῆει παραπεμπόμενος ὑπὸ πλειόων 31, 29. cf. 183, 7.
 παραπλευσαι ἐς Κνωσσόν 152, 24.
 παραπλήξ και ἔμφρων 2, 120, 5.
 παραπλησίως ἑαυτῷ ἄδεσθαι 135, 13. cf. 138, 21.
 παραπλήττειν τὰς νευράς φάλλει 2, 310, 7.
 ὡς παραποιήσας βίον ἀνθρώπων punitur 72, 12.
 τὸν οἶνον μὴ παραπόλλυε 2, 243, 1.
 πάντα πράττειν ὑπὲρ τοῦ
- παραπτήναι τὸν λόγον 2, 207, 8.
 παραπτύειν τοῦ μέλιτος 2, 339, 1.
 ὁ σοφὸς παραστάτην ἔχων τὸν ἑαυτοῦ νοῦν οὐκ ἂν πτήξειε τι ὧν οἱ πολλοὶ 268, 27.
 Δ. παρετέτακτο πρὸς Β. 188, 23.
 ποῖ παρατενεῖτε ἀποθνήσκοντες οὐχ ὑπὲρ τέκνων 184, 22.
 Ἀλκ. παρετείχε τὰς Ἀθηνῶν 2, 246, 17.
 παρατίλτριαι 146, 26.
 κάρνα παρατέταπται τοῦ ἐλύτρου 2, 339, 8.
 παρατρέψαι τοῦ εἶδους 2, 327, 4.
 παρέτραγε δικῶν 2, 99, 1.
 λυρῶν κτύποις παρατυγγάνειν 2, 26, 16. cf. 147, 10.
 παραφαίνει τι τῶν ὀδόντων 2, 309, 27. cf. 387, 15.
 παραφθέγγεσθαι τι και ἀμελῶς εἰπεῖν 20, 4.
 παραφθείρονται τὴν φωνήν 2, 62, 4. παρέφθορε ὑπὸ Θετταλίας 2, 18, 13. cf. 62, 4.
 ἐλάτην παραφτυεῖ Κιθαίρῳ M. 2, 316, 13.
 ἀνθὴ τῆς πηγῆς παραπέφυκε 2, 326, 26.
 παραφάλλει κάρνας Ἑρώς 2, 341, 3.
 παραφανῆναι 2, 333, 20.
 παιδίον εἰ τις παρεγγράφοι 71, 15.
 Ἰνγγες τὴν Ἀδράστειαν τῷ βασιλεῖ παρεγγῶσαι 29, 8.
 παριέναι ἐς Πελοπόννησον τῷ λόγῳ 320, 14.
 νόμος παριτητέος ἐς φύσιν 2, 260, 5.
 παρεμφαίνει τοῦ χυμοῦ τὸ ἄνθος 2, 339, 5.
 παρενσαλεύουσι πρὸς αὐλόν 55, 31.

- παρέπεσθαι τοῖς αἰσίοις 2, 249, 24.
 οὐχ ὁδοῦ πάρεργον ἀλλὰ παρόδου ἔργον 242, 19.
 παρελθεῖν ἐς πλείω σώματα 308, 10. παρελθεῖν ἑλαφον 2, 62, 27. γράμμα παρήλθε γράφοντα 95, 10. παρήλθον ἐς ἐποννυμῶν 2, 5, 2.
 δόξα παρενδοκιμούμενα 2, 229, 16.
 ἀληθῆ και οὐ παρενοημένα 2, 165, 22. cf. 185, 16.
 κωμωδία παρέχειν λόγον 2, 40, 30. cf. 83, 5. παρέχειν τὰ ἱερὰ hierophantae est 138, 13. παρέχεσθαι εἶδος ἀβρόν 2, 351, 21. ἀναξυρὸς παρέχεται γραφὰς ἀπὸ κερκίδος 2, 346, 18.
 λόγον παρεῖναι (omittere) τὰς ἐλέγγεις 14, 17. cf. 191, 14; 193, 16; 296, 5. Ἀστεροπαῖον Ὀμ. παρήκε τοῦ λόγον 2, 202, 20. Ἐκτωρ οὐ παρειαῶς τὰς χεῖρας 2, 190, 97. Πλ. οὐ παρήσει τῷ Γ. ἑαυτοῦ ἀμεινον γοργιάζειν 2, 256, 28. παρειαῶν ζωνυνοῦσθαι αὐτούς 2, 366, 19. ἀθύμως παρειαῶσθαι 279, 27.
 σπορὰ παρηβηκνῶν 2, 276, 23. cf. 2, 185, 7.
 † παριπενῆναι τὰς τῶν σοφιστῶν γλώττας 2, 51, 13.
 φιλοσοφία παραστήσασα τὰς ἑαυτῆς δόξας 217, 7. παρυστήσατο τὸν ἔρημνέα 67, 16. δόξα παρυστηνῶν 221, 18. cf. 2, 44, 23.
 Α. πρὸς Φ. πνυτεῖν ὑπὲρ τῶν Πρωῶδι παρόδων 2, 371, 16. παρόδους τῆς Σ. ἐδείματο 2, 24, 22.
 ἡ γραφὴ οὐ παρεώρακε τὸ εἶδος τῆς γῆς 378, 26.
 τοῦτο ἐπὶ τοσοῦτον ἐπαρωγήθη 158, 23.
 παρορκεῖν 195, 18.
 κάρνα παρορημάτα τῶν ἀμπελων 2, 130, 11.
 κάλλος παρορησίαν εὐτυχοῦν 2, 235, 30.
 ἀράχνη παρορφαίνει τὴν Πηνελόπην 2, 382, 16.
 τὰ ἐς τὴν Ἀρτεμιν παρορφήται τῆς Δαμοφύλης παθεῖν τι πρὸς τὸν δῆμον 2, 67, 15. cf. 1, 171, 16. Κλ. πολλὰ μειρανιώδη ἔπαθε 185, 22.
 † πατέρα ἐκάλει αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ γλώττης 2, 47, 10. cf. 10, 4.
 οἱ πατέρες maiores 2, 146, 7. φύσει — θέσει πατέρες 219, 13.
 ὡς πάτριον ὄρνισι 120, 21. cf. 104, 29; 169, 10. τὰ Ἰνδῶν πάτρια 188, 30.
 πατρόδες 2, 240, 27.
 Πατρούλεια στέρνα 2, 341, 29.
 πατρονόμοι 150, 22.
 μὴ πατρόθεν ὀνομάζειν τινα 219, 10.
 πατρώζειν σοφίαν 228, 19.
 πατρός τὸ παιδίον proverb. 2, 89, 7.
 ἀγρός ἐπὶ πάχραις κείται 251, 4.
 παχέως ἐξηγεῖσθαι 174, 2. π. διατάσθαι 104, 19.
 παχὺς τὴν μνήμην 2, 66, 8.
 πεπαχυμένος 2, 27, 31. cf. 290, 7. παχεῖαι πέδα 2, 30, 17. † παχεῖα γλώττη ἀπαγγέλλειν 2, 97, 29.
 † οἱ πεπεδημένοι τὴν γλώτταν 2, 28, 7.
 Ποσειδῶν πεζεύει τὴν θάλατταν 2, 305, 323.
 πειδουὺς ἑταῖροι ἵπποι 2, 319, 19.
 πειρῶν ἀρχὴν 2, 198, 29.
 ἐκ σοῦ πείσμα βάλλομαι 188, 8.

πῶς ἐν τῇ γῇ πελαγίσαν 339, 9.
 ὁ ἐπὶ τῆς πέλτης ἀετός 2, 385, 26.
 οἱ ἐς θεοῦ πέμποντες 91, 3. πέμπω=ἀποπέμνω cf. Praef. VIII sq.
 χρυσοῦ πέρα ἢ κόμη 2, 347, 3. πέρα τέχνης 2, 200, 5. ἀνεμοί τῆς ὥρας πέρα πνεύσαντες 313, 21.
 περιένειν τὰ βεβουλευμένα 188, 21.
 ἐπέπληξεν Φιλίππου περὶ ὧν ἀπόλλυ κτέ. 255, 16. περὶ τῇ δόξῃ κινδυνεύειν 2, 65, 4. ἢ περὶ τὸν ἄνδρα δόξα 2, 73, 32. τὸ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερὸν 125, 9.
 ἐς ἀπόκρισιν περιάγεσθαι 296, 13. περιαχθεῖς τῷ χειρὸς 2, 182, 5. τὸ περιήχθαι τῶν ὀφρύων 2, 347, 10.
 ὁ τῶς περιαθροεῖ ἐαυτὸν 2, 192, 9. περιήθρει ταῦτα πᾶσιν ὀφθαλμοῖς 162, 3.
 † λέξις τὰ πράγματα οὐ περιαιμπίσχουσα 2, 106, 28.
 περιάπτον ἐσφέρειν 2, 298, 11. τῷ ἱερῷ οἱ Ἀ. περιάπτοναι μῦθον 16, 10. περιήπται τῇ μηρίνθῳ λεπτός ἱστός 2, 383, 7.
 τάφοι περιαρμόσαι 2, 137, 21. περιήρηται τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας τῷ ὑποδήματι 2, 63, 28.
 περιβάλλειν σῆμα amplecti 142, 16. π. τινα φωνῇ 2, 70, 26.
 περιβλεπτός ἐν τοῖς ζηλωτοῖς 2, 26, 4. cf. 77, 7. ἔδρυνται ἐν περιβλέπτῳ τοῦ Ἰλίου 2, 151, 30.
 ἐν περιβολῇ ἐστάναι 102, 7. ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περιβολαῖς 2, 312, 24. † περιβολῇ 2, 19, 32; 24, 29.
 λίμνην περιβλύσαι νέκταρος 103, 20.
 περιδεξίως ἠερύσθαι 2, 24, 27.
 περιδεῖραι ἐς ἀγκύλην τὸ πόδε 2, 349, 4.
 περιῆν αὐτῷ τοῦ νῆφειν 2, 95, 18.
 ἐς ψεῦδος περιελαύνειν 266, 4. ἵππον περιήλασαν τῷ τάφῳ 2, 210, 3.
 περιεἴλεξε τῷ τείχει 2, 203, 1.
 περιεργάζονται τὸ παιδίον 2, 358, 23.
 περιήλθε ἐς ὀκτὸ ὀμιλητάς ὁ Ἀπ. 155, 22.
 περιεχῆς νόμα 352, 6.
 περισχῶν τὸν Ἡ. amplexus 2, 79, 23.
 περιεστημεν ἐς ἔπαινον Ὀμήρῳ 2, 196, 8.
 ῥηγεῖ τὸν ἐντίπαλον περιπτάς αὐτῷ κατὰ τῶν νότων 2, 303, 7.
 περιεκάθηστο τὰς ἐκκλησίας 2, 59, 15.
 περικίενται τῷ μειρακίῳ νεανία 2, 333, 30.
 νεῶς περικίων 62, 13.
 περικόπτεσθαι τῶν ὀρίων * 38, 13.
 κυλιέσθων μηδαμῇ περικνυβιστῶντες * 2, 289, 15.
 περικαλήσαι τι describere * 2, 353, 14.
 τὸ λαμπάδιον περιλάμπει τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος 2, 27, 297.
 περιλείχειν τὸ στόμα osculari 2, 10, 6.
 περινεῶς 2, 158, 13.
 περινοστεῖν 150, 30; 159, 5.
 περινοσεῖν τὴν ἀρχὴν 185, 11.
 ἐκ περιουσίας κρατεῖν 2, 33, 26.
 περιπετεῖν ἐς ἀνθρώπους ἀθύμως ἔχοντας * 276, 14. cf. 18, 4.

περιπέπτον τῷ τάφῳ 2, 206, 24.
 περιεπισημένος τὸ εἶδος 2, 167, 16.
 Ἔρωσ περιπολῶν τὰς Κρ. πόλεις 2, 226, 22.
 περιεπτύξατο τὰ λείψανα 2, 379, 28.
 χαλεπὸς ἦν περιδραμόντι 2, 121, 30.
 περιεσυληκτότα στέρα 2, 280, 17.
 περιεσπᾶν ἀνάθημα 2, 286, 10.
 τὰ ἀγάλματα περιτέτριπται 2, 326, 18.
 περιτοῖ τὰ θεῖα 167, 1. περιττός τὴν γαστέρα 2, 5, 29.
 περιφοιτᾶν τὰ ἀστή 2, 3, 32.
 περιφρονεῖν τὰ ἐν τῇ ξένη 52, 26.
 πάντων περιωπῆν ἔχειν 2, 56, 3; 62, 10; 117, 9; 375, 14.
 Πέραςαι μάχοι 2, 13, 9.
 πηγαία ἀναδιδομενα 110, 26.
 πηγαί πλούτου 2, 56, 16. cf. 1, 218, 24.
 νάνται πρὸς ἱστία πηδᾶντες 113, 6. νεότης ἐπὶ τυραννίδα πηδῶσα 191, 2. cf. 261, 28. πηδᾶν ὑφ' ἡδονῆς 339, 31. ἢ ἀπὸ σου πηδῶσα 2, 250, 4.
 νόις πηλώδης 2, 292, 1.
 πήγχει διαμετροῦσι γλώτταν proverb. 2, 38, 7.
 πιαίνειν τινα ἡδοναῖς 145, 30.
 πιθανὸς διαβάλλειν 225, 22.
 πιθανῶς τῶν ἀποκρίσεων ἔχειν 2, 5, 13.
 μικρότερα τοῦ τῆς β. ἡθῶν 201, 15.
 πιμπράμενον πρόσωπον 2, 222, 32. cf. 1, 181, 20.
 ἐς τοῦ βασιλέως πίνειν 69, 21. πίνειν νύκην * 2, 290, 28.
 ἦν εὐμορφία πίστις 2, 237, 4.
 οὐ πιστῇ λέγεσθαι διαμαρτία 2, 328, 15.
 τὸ χρόνον ἀπιστηθῆν πιστοῦνται λοιπὸν αἱ παρθαλείς 43, 27.
 πῖτταν βαλανείων ἔξαιρειν 146, 25. cf. 2, 47, 7.
 πεπλανημένος τοὺς ὀφθαλμούς 2, 185, 21. cf. 386, 22.
 πεπλανημένη τῇ γλώττῃ βαρβαρίζειν 2, 10, 12.
 σοφία ζωγραφία (ἐστὶ) καὶ πλασταί 2, 261, 10.
 τὸ συνάπτον τὴν πλάτην 2, 335, 29.
 οἱ ἀνθρώποι πλαττόμενοι ὑπὸ Πρ. 2, 270, 22. ὑπὲρ μεγάλων σπουδάζειν ἐπλάττοντο 211, 15. πλαττεσθαι εὐνοῦν πρόσωπον 194, 24. πλατὺ καταγελαῖν 2, 27, 2.
 ὁ πλείων τοῦ χρόνον 2, 61, 22. πλείον ἐδεισαν αὐτόν 2, 188, 10.
 πλεονεκτοῦσα πιμελή 2, 380, 2.
 πλεονέκτημα ἀντιπάλων ἐκροῦσαι 2, 269, 8.
 γούπες ὑπὸ πλεονεξίας τῶν πετρῶν ὑπέρτεροι τῶν ἄλλων θηρίων 120, 17.
 πλεῖν πέλαγος 134, 4.
 πλὴν ἀλλὰ Ἰππολύτου γε ἐκάλε αὐτόν 207, 31.
 πλὴν γε δὴ 2, 130, 26.
 οὐκ ἐς πλήρες ποῦ τῆς ἐαυτοῦ δόξης ἀφίεται 2, 80, 27.
 πλήρεις ἱστίοις ἀφίεται 2, 46, 30.
 † ἐκ βιβλίων ξυλλέγονται ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀποκρίσεως 2, 106, 8.
 † πλήττειν τὸν μηρόν inter dicendum 2, 33, 1.
 πλωτῇ Αἴγυπτος 3, 301, 13.
 † λόγον ἐπνευσεν ἐπὶ τυραννον 172, 22. cf. 2, 8, 11.
 † τὸ τοῦ λόγου πνεῦμα ἐλιπεστέρον 2, 19, 24.
 ἀγροικότερος ἀνδρὸς πεπνυμένου 2, 41, 15.

- πόλις πνιγηρὸν οἰκητήριον 2, 79, 20.
οἱ ποδῶνες τῆς νεβρίδος 242, 28.
ὀπίσις ποδῆρης 2, 264, 24.
ποῖ ξυνεσόμεθα 213, 11.
ἄλλοσε ποῖ εἶσι 78, 11. ἀγνοεῖσθαι ποι 2, 84, 11. cf. 1, 267, 12.
ποιεῖσθαι τι ἐπιστολήν 34, 5. π. τέχνην 230, 30. φθῆν 2, 182, 23. θεῶν οἶκον ποι οὐνται τὸ ὄρος 46, 6. καπηλείον πεποιημένον ἐς τὸ γυμνάσιον 163, 3. τοὺς ἰχθῆς τοὺς τὰς πεποιήνται ὁμωνύμους τοῦ ὄρνιθος 85, 4. Σαλαμίνα Ἀθηναῖοι δῆμον πεποιήνται 2, 187, 19. θρήνον ποιητικὸν ξυνθεῖσα γραφή 2, 345, 14.
ποιητικῶς (ut Homerus) διανέμειν 2, 85, 31.
αἰγες καὶ ποιμένες 2, 61, 23.
ποιμαίνεται χειρὶ οὐ μιᾶ τὸδε τὸ ζῶον (mundus) 112, 20.
πολεμιώτατα ἔχειν 305, 7.
αἱ ἐκ τῶν πολέμων πομπαί 2, 8, 17. κείται πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πολέμων 2, 106, 30. cf. 123, 1. βασιλεὺς πολιᾶ κεκοσμημένος 186, 21. πολιώτερα νόμιμα ἢ γινώσκειν αὐτὰ 234, 18.
ἢ πόλις Roma 2, 7, 28; 45, 18.
πολίσαι χωρίον 2, 69, 21.
Αἰθίοπες ἐφ' ἀμαξῶν πεπολιζμένοι * 239, 32. Ἴωνία οἶον μονασίον πεπολιζμένη 2, 29, 24.
πολιτικῶς σύγκειται ἐπιστολή 2, 258, 11.
πολιτεύειν βασιλεὺς 2, 22, 6. cf. 43, 1. ἢ Ναύκρατις παρὰ τὰ ἤθη πολιτεύοντες 2, 104, 30. ἢ πόλις παρὰ τὰ
- ἤθη ἐπολιτεύετο 2, 5, 27.
ὁ Ὀλυμπιὸς λόγος (τῷ Γοργία) ὑπὲρ τοῦ μεγίστου ἐπολιτεύθη 2, 12, 14.
† πολιτικὸς λόγος 2, 102, 16. πολ. θρόνος 2, 103, 11.
ἐπίγραμμα βραχὺ καὶ πολὺ 2, 73, 10. πολὺ σοφοί 2, 102, 27. Ἀ. πολὺ τὸ ἐπίγραμμα ἐς σοφίαν φέρειν 2, 295, 18.
πολυανθρωπότατα Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι πράττουσι 137, 21.
† πολυγνώμων ὁ Κρ. 2, 19, 13.
† πολυειδᾶς ἔχων τοῦ λόγου 2, 5, 13.
πολυπραγμονεῖν τὰ μεγάλα 342, 27.
† πολυσχήμετος ὁ λόγος 2, 72, 3.
οἱ σχιζίαί (εἰσὶν) εὐγραμμοὶ καὶ πολυσχιδεῖς 2, 282, 27.
πομπία = λοιδορία 2, 116, 19.
πομπεύειν ἐς ἦρα 2, 152, 29.
χειρες πομποὶ τοῦ δρόμου 2, 341, 6.
πόνοις ὑπὲρ τὰ πονηθέντα ἀναλίσκεσθαι 2, 276, 15.
τὰ πεπονηκότα τῶν ἔργων 2, 75, 9. οὐκ ἠμέλησε τοῦ πονεῖν = lucubratur 2, 86, 27.
πονήρας ἔχειν τῶν βαλανεῖων 2, 57, 9. cf. 64, 28; 111, 3. π. πλεουσύνται 129, 29.
ὄργιοι ὄρθοι πορεύονται 2, 301, 32.
πλοῖα πορθμεῖα 131, 26.
ἐν σχετλοῖς οὐ πόρρα ἐκείνων 297, 21.
ποτε ἀνῆρ ἢ νῦν δόξω; 2, 121, 11.
† ποτιμώτερα τῶν Πολέμωνος 2, 119, 23.
ποῦ σοφόν; 210, 3.
πραότερα τῶν ἀληθῶν ἀκού-

- ειν 2, 224, 15. Πρίαμον πραότατα εἶδεν 2, 131, 28.
θαλάττιον πράττειν 27, 4.
φρανὴ ξυμμέτρως πράττουσα 19, 28.
προσβένειν παρὰ τὸν Φ. 2, 22, 16. προσβένσαι magni facere 2, 4, 26.
οὐ προσβεντική πομπία 2, 116, 19.
αἱ τῶν προσβεντέρων καιρῶν ἐπιδημία 2, 246, 22.
πρὶν ἐς τὴν Κῶ πλεύσης 2, 140, 5. cf. 76, 6. πρὶν οἶνον γεύσεται (γευσεται?) 1, 116, 4.
πριονοτὰ κέρατα 2, 309, 10.
πρὸ χειρῶν ἔχειν βιβλίον 2, 114, 24. (πρὸ χειρῶν ἔ. β. 2, 123, 17.) πρὸ Ἰφίτου νέος 2, 379, 25. ἐμβεβλήσεται κατωτέρω πρὸ τῶν βῶων 2, 331, 26. ἀνῆρ οἶος ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ γεγράφθαι 2, 119, 20.
προαγῶν τῆς ἀπολογίας 289, 3. π. τ. πάλης 2, 266, 7.
προαγωνίζεσθαι τῶν ἠθῶν 2, 43, 5. cf. 23, 31.
ἀνόητα προανεφώνησε 169, 7.
προσπαντῶν πολεμῶν 2, 5, 15. cf. 73, 7.
οἱ προαποκτινύντες αὐτοὺς 280, 8.
προσπόλλυσθαι τῆς ὄρας 2, 141, 3. cf. 183, 2.
Ἄντ. προσπίζων τοῦ πατρὸς 2, 168, 10.
πέμπτον ἔτος ἤδη προβεβήκει τῷ πολέμῳ 2, 166, 8.
προβαίνειν ἐς ὄνομα 2, 38, 2.
διελέγετο, ἂ μὴ ἐκείνω (synophantae) προύβαινε 282, 10.
νῦν προβατευτικός 253, 10.
προβάλλειν μειλύματα κισί 248, 20. † προβάλλειν ὑπόθεσιν 2, 119, 1. cf. 41, 24.
ὁ παῖς προβεβλήσθω 2, 296, 2. στάσεις προβάλλεσθαι praetexere 201, 12. προβάλλονται νῦντα αὐτῶν γοῖτες 355, 3.
προβαρύνειν γαστέρα * 2, 287, 16.
προβολή τοῦ ἀκρατηρίου 2, 138, 11.
τὰ σμικρὰ τῶν ζητουμένων προβιάζειν 2, 2, 4.
προγιγνώσκειν τῶν θεῶν plus sapere quam deos 303, 24.
τὸ πρόγονον σώμα 98, 10.
προδιαβαίνειν 38, 31.
προδιδόναι τὰ ἱερά 2, 18, 1.
πρόδικος τῆς πατρίδος 2, 124, 7.
προεγρηγορέναι * 2, 368, 5.
προίεται προάστεια 250, 18.
πριόντες μεθήσαν τὸ πνεύειν 2, 265, 10.
προσιπεῖν libere dicere 2, 291, 3.
προεμβαίνειν 58, 31.
ἱμάς προεμβάλλον 2, 265, 20.
προεπτεταμένη νευρά * 158, 6. ἐς πολὺ τοῦ θείου προήκειν 165, 18.
τὸ προοίμιον εὐγένειαν προήχει τῶν λόγων 2, 2, 10.
προήκων = senior 2, 276, 4.
προουστήσατο ὁ β. Ἡλ. τῆς μεγίστης τῶν κατὰ τὴν Ῥωμην συνηγοριῶν 2, 125, 8.
προστήναι τῆς Ἀ. νεότητος 2, 73, 25.
προίσχεσθαι φόβον 2, 99, 21.
οἱ προεγρηγορότεροι σου καὶ προκαθεύδοντες * 303, 11.
βοὶ Ζεὺς ὑπήλθε καὶ χρυσῶ καὶ ἄλλοις προκαλύμμασι 2, 241, 22.
δίκαιον τὸ μὴ προκαταγιγνώσκειν 302, 19.
πρόκειται τοῦ χωρίου νῆσος 123, 18.

προηγουμένον πόλεμον 193, 5.
 προῦλαβε τὴν κατηγορίαν ὁ
 φθόνος 310, 5.
 ἔμου καλοκαγαθία προῦξέ-
 ησε 11, 10.
 πρόξενος τοῖς ἄλλοις ἦκει
 τοῦ ἔρματος 126, 19.
 † ἀκροατῶν εὐνοια προσι-
 μιον τ. ἐπιδείξεων 2, 84, 22.
 προπαλαίς ὀφθαλμοί * 2, 274,
 6. πρ. φάρυγξ 2, 276, 30.
 προσεμπτήριοι ὕμνοι οἰοῖς
 121, 2.
 προπίνω σοι ἄνδρα Ἑλληνα
 105, 32. ἐμοὶ μόνοις πρό-
 πινε τοῖς ὄμμασι 2, 242, 26.
 ὁ Ἑλλανοδίης οὐ τῆ προ-
 ρήσει γυμνάσει 2, 291, 11.
 ἡ δίκη πρὸς αὐτὸν ἔσται 2,
 183, 3. τὸ κατακόπτειν πρὸς
 τρόπον τῆ τοιαύτη μάχῃ 2,
 354, 2 et passim. πρὸς ἐπι-
 στολαῖς εἶναι 189, 6. cf. 32,
 10; 343, 11. πρὸς πυρρίχαις
 εἶναι 125, 28. πρὸς βραχὺ
 (raene) ἀπέθανε 2, 152, 6.
 † ἦχῳ προσάγειν μᾶλλον ἢ
 κρότῳ 2, 94, 26.
 τῷ προσαγωνίσασθαι * 2,
 169, 14.
 Ἰνδοὶ προσάδουσι τῷ λόγῳ
 121, 1.
 προσανθῶρον ξέφυρος 2, 342, 7.
 † τὴν ἦχῳ τῆς διαλέξεως
 προσῆγεν 2, 80, 5.
 τιμᾶς προσαιτεῖν 2, 72, 30.
 προσανθεῖ ὁ πῆχυς 2, 346, 29.
 προσαπολείς κἀκείνους 264, 5.
 προσαραττοῦσι πᾶς ναῦς
 151, 5.
 χροῶμα προσαστράπτει τῷ
 χρυσῷ 2, 334, 17.
 προσαφαιρεῖσθαι 2, 40, 31.
 προσβάλλει σε κρόταλα 2,
 298, 5. cf. 63, 1. προσέβα-
 λεν γέλατα αὐτοῖς 2, 5, 28.
 † ἀφέλεια προσβάλλουσα τι
 ὄρας 2, 123, 13. † προσ-

βάλλειν χωρὶς ἀσυνδέτως
 2, 19, 22.
 προσβέβηται κατὰ τοῦ λαι-
 μου 2, 377, 13.
 † προσβολαὶ καὶ ἀποστάσεις
 2, 11, 30; 19, 22; 257, 19.
 Δ. οἷστον προσβακχεύει γυ-
 ναιξί 2, 330, 30.
 τοὺς εὐνούχους ἐς τὰ τῶν
 σωφρονούντων ἦθη προσ-
 γράψαι 35, 28. κροκοδείλου
 προσγράφουσι τῷ Ν. * 2,
 301, 9. cf. 1, 8.
 προσδέγεσθαι λόγον credere
 339, 20.
 προσδιαβάλλω 2, 56, 1.
 προσδιαλέγεσθαι γυναικί 39,
 3. cf. 2, 155, 4; 351, 17.
 προσδόναι τῆς κοινωνίας
 τοῦ πλοῦ 132, 32. cf. 206, 12.
 τῷ αὐτῷ προσεγείρονσι * τὸν
 πηδῶντα καὶ τῷ ἀλτῆρι
 προσελαφρύνουσι * 2, 291, 24.
 προσεμβάλλειν τοῖς δεξιῶσι
 2, 328, 27.
 ἴνυκα προσευνασθὲν τῆ γῆ 2,
 206, 4.
 προσεξεύγμεθα τῷ Ἰσθμῷ 2,
 221, 24.
 τέμενος προσηχοῦν θαλάττῃ
 2, 362, 9.
 τῆ χειρὶ προσημαίνειν 106, 2
 (to: προσημαίνειν).
 προσθήμην τῶν ἀνδρῶν με
 ποιεῖται Δ. 266, 13.
 οὐκ ἂν προσήμαντο τὸν Ὀδ.
 2, 184, 12.
 Ἀθ. οὐκ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ
 ψυχῆς προσέμενοι 218, 28.
 φησὶ πλείω ἀναθήσειν, εἰ
 πρόσσοιτο αὐτὸν ὁ Ἄπ. 9, 11.
 προσκευθίσαν ἀλλήλοισι 2,
 312, 21.
 προσκεισθαι γεωργία 2, 194,
 19. ἃ σοφία ἱππικῆ πρόσ-
 κείται 52, 6.

προσκινύζατο τοῖς γόνασιν
 αὐτοῦ 202, 12. προσκινυζό-
 μενος τοῖς ποσὶ 2, 129, 30.
 προσκρούειν τυράνῳ 2, 17,
 4. cf. 122, 3.
 προσεκύμαινε τῷ στρ. 2, 205,
 30.
 κληρὸν προσκομᾶζον τῆ γῆ
 127, 28.
 κηλὶς προσμέμακται τῆ ψυχῆ
 117, 11.
 προσμαχέσθαι 2, 376, 16.
 προσμειδῶ τῷ παιδί 2, 345, 15.
 προσμεμικται Ἀγανῆ τὸ τοῦ
 παιδὸς αἵμα 2, 321, 20.
 προσνεύειν 2, 301, 18.
 Λαοδίεια Λύκῳ (humini)
 πρόσσοιμος 2, 42, 15. Ὁ.
 πρόσσοιμος τῆς Ἀσίας 2,
 101, 21.
 προσομιλέσθαι τοῖς μύθοις
 2, 185, 19.
 προσπαλαίειν τῆ πτέρῃ 2,
 146, 21. cf. 348, 26.
 ποιηταὶ προσπαρονοῦσι 2,
 378, 6.
 προσπλεῖν Κυθωνία 152, 23.
 προσπνέειν τῆς ἑαυτοῦ αὐ-
 ρας 2, 363, 25. δανίδας
 προσέπνευσε τὸ θεῖον 2,
 337, 11.
 † Ἄ. προσεποίησεν ἑαυτῷ τὸ
 σχεδιάζειν 2, 126, 14. προσ-
 εποίησα ἑαυτὸν τούτοις
 228, 11. cf. 259, 1.
 τούτο (sc. βασιλεὺς) λοιπὸν
 προσειοῆσει 198, 9.
 προσρηθίσει σοφιστῆς 2, 123, 7.
 προσρνεῖς φιλοσόφοις 2, 121,
 25.
 † παροιμία ταπεινῶς προσερ-
 ροιμένη 2, 89, 5.
 βιβλίοις προσσπονδάζειν *
 206, 11.
 προστετημέναι Κριτία inten-
 tum esse 2, 72, 8. cf. 327, 2.
 τούτο μὴ μαντικῆ προστίθει
 163, 12.

Philostratus ed. Kayser. II.

οἰκίας προσφαινόνσι ταῖς
 γωνίας 2, 382, 27.
 Μουσωνίῳ προσεφιλοσόφησε
 2, 64, 25.
 πρόσφατοι οἱ περὶ Ἰλλὰ θεῖ-
 νοι 2, 197, 23.
 τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις φάρ-
 μακα 118, 11.
 προσφθιγγέσθαι τὸν ἐν αἵ-
 ματι 210, 8.
 προσφοιτᾶν τῷ Ἄπ. 125, 10.
 τρόπος προσφωγῆς τῆ σοφία
 222, 14.
 οἱ πεγκρατιάζοντες προσ-
 χροῶνται πάλῃ κενυδυνευ-
 μένη 2, 348, 22.
 σοφίας πρόσσω 2, 195, 5,
 ὑπήνης πρόσσω ἠβάσκει 2,
 350, 30.
 τὴν αὐτοῦ ψυχὴν προτεινεῖν
 2, 252, 1.
 ἀνδρείας μελέτας προθεῖναι
 156, 13. λόγον περὶ κοινω-
 νίας προῦθετο 126, 23.
 προῦπαρχουσα νίκη 2, 147, 20.
 Δ. πρόσφασιν ἀπολείας ἀν-
 δρῶν ὑπάτων ποιεῖται τὸν
 Ἄπ. 273, 14.
 προσφέρειν τινὶ μανίαν 172,
 25. δικιογραφίαν 2, 15, 13.
 cf. 72, 25.
 πρόχειρον ἔχειν βιβλίον 2,
 123, 17.
 ὅσος προσχύθη ὁ Νεῖλος 300,
 29. οἱ προσχέοντες τὸ τῶν
 τανύων αἷμα τοῖς θεοῖς
 218, 11.
 λιμένων προχώσεις 2, 108, 3.
 τὰ ἐκ πρόφρας καὶ τὰ ἐκ πρῶ-
 μνης ἀπολείται proverb. 2,
 140, 2.
 ἡ πρώτη τοῦ λόγου 2, 196, 21.
 ἀπῆλθεν ἡ Σινύρα τὰ πρω-
 τεῖα νικόσα 2, 50, 28.
 περορρνεῖν τὸν πλοῦτον 248,
 23.
 ἐπερωδῆ 2, 34, 17.
 πτέρυγες ὄμων 2, 216, 30.

πηξάει τι ὃν οἱ πολλοὶ 268, 28. ἐπηχότες ἐν ἀμάξαις 281, 21.
 πεπυντενται αὐτόν * 2, 372, 11.
 νόμους πυκτικοὺς ἔγραψεν 2, 267, 28.
 πύξι εἰσὶν οἱ δάκτυλοι 2, 265, 20.
 πυρός ποταμοί 2, 365, 8.
 γλαυὸς πυραυγῆς 2, 342, 14.
 φιλοσοφία ἀγροικία πεπυργωμένη 2, 254, 28.
 πυριᾶσθαι 2, 293, 4.
 ἢ προσαινοῦσα μίλτος τὰ χεῖλη 2, 247, 7.
 πυρσεύειν τὸ κάλλος 2, 231, 10.
 πυρῶδες λίθοι 2, 334, 18.

P.

παρδαῖα καὶ ἐνηχα ὕδατα 240, 19.
 οὐ θαδιουργεῖ τὴν ἀλήθειαν ἢ γραφή, ἀλλ' ἐπιτελεῖ τὸ εὐκρίτου οἰκτεῖον * 2, 313, 22.
 παρχαίσι τὸ θαρσύνωτερον τῶν ἐν εἰρήνῃ 2, 271, 26.
 θαρσύνωσι ἀκούειν 2, 264, 14.
 θαρσύνωσι ἀπέθανεν ὑπὸ τῶν γυναικῶν Κλ. 185, 23.
 ἢ στολή τῶ τῆς σίδης ἀνθεὶ φαίνεται 2, 334, 23.
 τὸ θαρσύνωσι τῆς φωνῆς 2, 82, 22.
 τὰ θαρσύνωσι ἔχοντα τοῦ πολέμου 2, 178, 24. τινὲς οὐδ' ἐπιτήδειοι ἐς θαρσύνωσι 2, 276, 14. θαρσύνωσι ἐκμελετῶν 2, 287, 22.
 ἔρρετο ὕδατι πολλῶ 343, 14.
 ἐρρηκτικῶς ὀφθαλμῶ 115, 17.
 ὄμμα τῆς Δέσβου ὤκησε 2, 172, 19.
 ἐρρηγγυτο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν ἀνοιαν 162, 10. cf. 330, 5. οἰμωγὴν ὄηξαι 154, 15.

ὄτε μάλιστα Ἀθηναῖοι ὄητορικῆ ἔρρωτο 291, 27.
 † ὄητορικώτερα ἰδέα τοῦ λόγου 185, 28. cf. 200, 30. ὄητορικώτερον ἴσως ἀπολελόγημαι τοῦμοῦ τρόπου 328, 12.
 ὄητορικοὺς πρὸς τρόπον ταῦτα 301, 17.
 ὄητομοῦσα σοφία 280, 1.
 ὄδοπηχίσι παρθένοι 2, 341, 1.
 † ὄδοιχος Πολέμωνος 2, 98, 30. ἐρρηκτικῶς τὴν γλώτταν ὄρηθες 7, 3.
 ὄ περι τὴν γαστέρα ὄρηθός 2, 243, 26. † ὄρηθῶν diversa genera 2, 80, 7. † οἱ πεζῆ τε καὶ σὺν ὄρηθῶν ὄρηθός 2, 93, 21.
 ἢ περι ὄρηθῶν ὄρηθός 341, 22. cf. 2, 340, 3.
 ὄρηθῶντας δεῖ ὄρηθῶντας ἀρχεῖν 197, 26.
 ἔρρωττε τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ πάντας 192, 23. τὸ σῶμα ἔρρωτο 69, 15. ἔ. ληστορικῶς περὶ Μέμφιν 209, 31. ἔ. φρασέως 263, 7. τὸ ὑπὸ ἐνίων λεγόμενον σφῶδρα μοι δοκεῖ ἔρρωσθαι = verum esse * 2, 194, 1. cf. 18, 11; 332, 1. 1, 332, 1. αἱ σκιαὶ τοῦ Ἡρακλέους ἔρρωται 2, 373, 8. ἔρρωσθαι Πλοπιδαι παρὰ τὸν τοῦ Περσέως ὄμον 2, 337, 12. Ἀπ. ἔρρωσθαι τῶ Δημητρίῳ δέει ἔρρωσι 330, 1.

Σ.

σαγγενεθῆναι 26, 16.
 κύνες σεσηῶσι κατὰ τοῦ ἔχρους 2, 335, 9. Μ. σεσηῶσι ἐς τὸν Ἀχ. 2, 350, 29.
 τσοφαλῆς σαλεύουσα 2, 339, 25.

σανδαράκινη γῆ 92, 26.
 τὰ ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Σαρδῶν 10, 20.
 σατραπέυεται εὐήθη * 9, 28. cf. 38, 21.
 σατράπης dicitur praefectus Romanae provinciae 2, 37, 1.
 Σάτυρος δαίμων 242, 21.
 πῦρ κρεῖσσον βεστηρίων 85, 14. cf. 2, 230, 23.
 Πᾶνες πρὸς τὸν σεισμόν ἱκανοί 92, 5.
 † ἐσειέτο ἐν ὑποθέσει Μηδικῆς 2, 33, 10. cf. 2, 389.
 † σεμνολογῆσαι τὴν διθυραμβώδη σεμνολογίαν 2, 19, 14. cf. 52, 26; 80, 28.
 † τὸ σημαῖνον τοῦ βλέματος 2, 11, 11. cf. 1, 113, 27.
 σηραγγῶδη ὄστα 55, 14.
 σίδης ἄνθος 2, 334, 23. cf. 387, 20.
 σιτευτὸς ὄητος 2, 72, 17. οἱ σιτευόμενοι τῶν ὄρηθῶν 126, 31.
 σίτησις Αἴγυπτία in Museo Alexandrino 2, 44, 7.
 ἀπὸ ζῶαν σιτεῖσθαι 23, 7.
 σικραμύξαι ἢ συχῆ 2, 352, 24.
 λαγῶς κἀθηται ἐπὶ τῶν σικελῶν 2, 380, 9.
 οἱ ψυχὴν ἀριστα ἐσειεμένοι 218, 23.
 † ἢ σικηνὴ τοῦ Πολέμωνος 2, 48, 9; 98, 31. τὸ ὑπὸ σικηνῆς ἀποδνήσειν 219, 29. ἀπὸ τῆς Αἰσώπου σικηνῆς συμπλάττειν χορὸν 2, 299, 12.
 Φλεγναί ἐπὶ Κ. ποταμῶ σικηνούσι 2, 371, 11.
 τὴν ἐπιστολὴν ἐσκήφατο 341, 4.
 ἀπὸ σικήπτρον δεμιστεύειν 18, 10.
 σκιαγραφῆσαι τινα μέλεσι 70, 20.

ἢ ἐσειεγραφημένη μίμησις 2, 95, 32. φλόξ σκιαγραφεῖ ἄντρον 2, 315, 30.
 σικιὰν ἔλειν 2, 297, 26. σικιᾶς (τοῦ παγκρατίου) γυμναζεσθαι 2, 144, 32. cf. 266, 29.
 σικιοειδῆ ἔλέγγειν φάσματα 218, 15.
 σικιότημα νεοτήσιον 2, 287, 12. cf. 91, 29.
 σικιῶν Σάτυρος 241, 27. νεότης σικιῶσα 139, 26.
 σικιόσις 2, 128, 16.
 τὸ σικιόσιον τὸ θαλάττιον 2, 285, 32.
 χροῖμα δοκοῦν σικιῶσάσειν 2, 334, 21.
 ὡσπερ σικιῶσαντες αὐτὸ (τὸ φιλοσοφεῖν) ἐτέρον περιβέβληται ἀναρμόστως 71, 8. ἀπὸ συντάλης αἱ Ἀπ. ἐπιστολαὶ 189, 16.
 ἢ τραγωδία εὐφραίνει ἐν σικιῶ τῆς ἡμέρας 20, 12.
 λόγος σοβαρώτερος ἐαυτοῦ γίνεται 2, 11, 10. σοβαρῶς καὶ σὺν φρονήματι ὄρηθῶ φράζειν 222, 6.
 ὑπέρρωσαν καὶ σεσοβημένους 2, 32, 24.
 σολοικισμοὶ καὶ βαρβαρισμοὶ 2, 51, 29.
 σοφίας οἶκος 177, 4.
 σοφίσεσθαι θάλαμον 2, 352, 2. σοφ. οἶνον 47, 19. cf. 2, 328, 15. σοφ. πειθῶ 2, 317, 24. σοφ. τὸ ἀπαραίτητον τῆς θυσίας 233, 10.
 τῆς λύρας τὸ σφῆρισμα 2, 309, 1. σ. λαλοῦν Memno 2, 305, 21.
 σ. πηγῆς 2, 327, 4. τεχνῶν καὶ σοφισμάτων ξύγκειται πανήγυρις 333, 31. σοφισμάτων δεῖ πρὸς τὴν βλάβην 2, 244, 13.
 σοφιστὰι μύθων 2, 328, 15.
 † οἱ σοφιστικοὶ τῶν λόγων 2, 108, 10. σοφιστικώτατοι 32*

εἰδόντες 2, 8, 20. † σοφιστικὰ ὑποθέσεις 2, 93, 3. ἰσχὺς σοφιστικωτάτη φύσεως 2, 90, 3. ὁ Σοφοκλῆσιος ἵππος 2, 108, 30. σοφοὶ ὄροντες 2, 326, 24. σοφὸν ἄδυντον Amphiarai 2, 148, 32. † σοφὰ σαφῶς ἐρμηνεύειν 8, 30. ταυτὶ ἐκεῖνος σοφώτερον ἔγραψεν 93, 23. σπανιστόν 2, 106, 13; 111, 26. σπᾶσαι ἀγράφου 92, 18. τῶν λογίων 79, 23. σπ. ὕπνου 285, 1. σπ. ὀφθαλμίας 2, 101, 22. τὸ μεγαλόγνωμον ἐκ Τ. ἔσπασε 2, 46, 20. ὀφθαλμοὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἔσπασαν 2, 355, 9. σπ. φιλημα 2, 324, 8. σπ. ἀνοήν 2, 247, 14. † διάλεξις ἔσπασμένη τὰς ἐννοίας 2, 84, 28. οὗς ὀφθαλμοὶ τῶν βασιλέων ἔσπασαντο 295, 8. † ἐσπερματολογημένοι μελέται 2, 36, 28. σπερματολογούσιν ἐξαφάμενοι τι Δημήτριος ἀγάλμα 180, 3. σπεύδειν ἐς τὰ Ἑλλήνων 171, 8. σπληνοῦται τὸ ἥπαρ 323, 27. λήθους σποράδας καταποντώσαι 119, 32. † Ἰωνικὴ ἰδέα σπουδαζομένη τῇ Ἐφέσῳ 2, 101, 21. σπουδαῖεν περὶ τὰ κάλλιστα 2, 251, 7. † ἡ σπουδασθεῖσα ὑπόθεσις 2, 80, 9. σπ. ἐκ βιβλίων 137, 26. ἀπὸ Ἀρχιλόχου 2, 119, 28. σπουδαῖος ἐν τοῖς φανεροῖς 2, 64, 24. σπουδαία ὕλη 2, 59, 21. αἱ ἐν Π. σπουδαῖαι 153, 25. παιδιὰ ἔσω σπουδῆς (personum ludus) 2, 171, 7. στάλαγμα ἐκάλαξεν ἀκροάτου πώματος 103, 27. ἐστασίαζε τὴν Ἀντ. ὁ τῆς Συρίας ἄρχων 249, 25.

στάσις προσώπου 2, 386, 20. cf. 102, 1. τῶν τοῦ Τ. στασιαστῶν ἐγένετο 2, 47, 9. σταυροὶ λιμένων 2, 180, 33. ἀποδημίαν ἔστειλε 2, 50, 7. ἐστάλη ἐς τὴν Ρώμην 2, 121, 24. στενολεσχῶ 18, 11. ταῖς ἐννοίαις στενοχωρεῖσθαι 2, 240, 29. στεφανος sacerdotium 2, 28, 18. cf. 42, 20. στεφανοῦσθαι τὴν ἐπὶ τῶν ὀπλων 2, 100, 3. πῶρ στεφανοῦται γῆ 2, 316, 2. Σαπφῶ στεφανοὶ τὸ ῥόδον ἐγκωμιοῖς 2, 249, 19. ἴπποι στικτοὶ τὰ φάλαρα 2, 334, 5. cf. 383, 2. ἔστιλβε τοὺς ὄνυχας 2, 192, 12. † ἐν στιγμῇ τοῦ χρόνου συνορᾶν τὰς ὑποθέσεις 2, 112, 14. στίφος διόκειν 2, 180, 15. στόμα ἀφελεῖν τοῦ σώματος 2, 47, 29. στρατιώτης βίος 199, 31. διδόναι τὰ τῶν ἐστρατευμένων 200, 3. δέει τοῦ στρεβλώσεσθαι κατέψενται ἑαυτοῦ 183, 22. στρέφει σε ὁ νεανίας 2, 38, 1. ἄγει στροβῶν 2, 331, 14. ἐν στρυφνῷ κρατῆρι νᾶμα πότιμον συγκίρνεται 2, 100, 19. μεταβαλὼν ληθίων καὶ τῆς ἄλλης συμβαρίδος ἐς ἔρατα ἦλθεν ἀνχμοῦ 140, 16. cf. 314, 12. τὸ πλήθος τῶν συνεγνωσμένων 2, 227, 25. ὁ μὴ ξυγγνώμων τοῖς ἀμαρτάνουσι 129, 17. † συγγεγραμμένοι λόγοι 2, 3, 18.

βιβλίον ξυγγεγραμμένον τὰς αἰτίας * 299, 6. οἱ βόστροχοι ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνουσι 2, 252, 10. εὐνούχος ξυγκατακείμενος παλλακῇ 38, 30. ξυγκατατίθεσθαι 329, 4. οἱ μὴ ξυγκείμενοι τὰς γνώμας 128, 24. † ξυγκείμενος τοῦ ἀρίστου τῶν ἀρίστα εἰρημένων 2, 6, 32. cf. 2, 217, 1. ἡ ὀητορικὴ κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκείται 2, 16, 15. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος 2, 232, 5. τὴν γλωττίαν ξυγκείμενος 154, 6. * Ὀλ. συγκεραννῶς τὸν ἰδρωτὰ τῇ τοῦ λευκῶνος δρώσῳ 2, 323, 32. λυθέντες καὶ πρὸς αὐτὰς συγκαθέντες 2, 217, 21. συγγινδυνεῖσθαι ἀπιούση σελήνη 2, 251, 12. † ξυγκλείσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νοήματα 2, 258, 21. οἱ Ἕλληνες ὕβρισται καὶ ξυγκλιῶδες 110, 7. νεότης ξυγκλιῶς καὶ ἀκόλαστος 2, 42, 31. ξυγκειλυμένα πράγματα 2, 23, 9. ξυγκροτηθέντες ὑπὸ τῶν τ. Ἀπ. λόγων ἔρραντο 157, 22. σμικρὰ προσείχον τοῖς τὴν (ὀητορικῇ) τέχνην ξυγκροτούσι 336, 29. ξυγκρούειν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων 2, 97, 30. ὁ αὐλὸς συγγεῖ τὸ πρόσσωπον τῆς Ἀδ. 2, 238, 12. συγχορεύοντες ὀφθαλμοὶ 2, 389, 19. συγχορεύουσι θεαί 2, 352, 16. σὺκα ἠρινά 2, 249, 3. ταῦτα συνοφαντεῖται ὁ Ἐκτωρ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου 2, 190, 8. τῶν συνοφαντικῶν οἱ συνει-

λογοῦτες οὐκ ἴσθηται ἢ δέκα 282, 8. † ἀπήγγελλον ἑτέροις μελέτη μᾶλλον ἢ μνήμη ξυνελληφότες 2, 36, 26. ξυλλέγεσθαι ἐπιστήμην τοῦ πλεῖν 2, 217, 32. διαπέμπει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύληψιν 2, 314, 30. συμβεβηκώς Μ. τὰ πόδες 147, 9. cf. 208, 17. συμβ. Νέστωρ δημαγωγία 2, 165, 13. τὸ συμβεβηκὸς μέσον φύσεως καὶ νόμου 2, 260, 28. οἱ τὰ συμβαίνοντα μὴ γράφοιτες οὐκ ἀληθεύουσι 2, 340, 26. ξυμβαίνειν τοῖς νόμοις 2, 110, 20. ξυμβέβησαν ἐπὶ Νέσωνα 172, 14. ἡ ἠχὴ συμβακχεύει τῇ θήρῳ 2, 367, 20. cf. 316, 3. † Ἰσ. πειθῶ συνεβάλετο δημοτικοῖς νόμοις 2, 19, 20. Ἀισχ. τῇ τραγωδίᾳ πολλὰ συνεβάλετο 2, 11, 23. ξυμβαλεῖν τὸ εἰρημένον intellegere 161, 21. cf. 44, 18. οἱ Ἀράβιοι ξυμβάλλονται τῶν ἀλόγων 21, 22. ξυμβαλέσθαι τι τῇ (τοῦ ζητουμένου) θήρῳ 212, 17. cf. 137, 11. ξυμβιάσει αὐτοῖς 2, 373, 24. συμβολαὶ τοῦ μισθοῦ 2, 95, 23. ἔδος ξυμβολικῶς ἰδρωμένον 124, 26. συμβόλον καὶ φήμης δεῖσθαι 2, 128, 11. Ἄλας ξυμβολὸς τοῦ πολέμου 2, 186, 4. ξυμβόλοις μυρίοις ἐξικνεύειν τὰ τῆς ψυχῆς εἶδη 96, 6. ξυμβόλουτοιούτου τυχεῖν 110, 18. Φ. μόνα τὰ ξυμβουλευτικά εἶδός 198, 23. Ἴνδοι συμμαρτυροῦσιν Ἀλγυπτίοις 120, 32. Ἰ. ξυμμεταωροπολεῖν τῷ θεῷ μόνου δύνανται 224, 1.

ξυμμετοχή * 2, 270, 7.
 παιδία συμμετρα τῷ ὀνόματι
 sunt Πήχεις 2, 300, 23.
 συμμετρῆται τὸν δρόμον 2,
 343, 8. † Herodis κλεψύδρα
 ξυμμετρομένη ἐς ἑκατὸν
 ἐπη 2, 90, 11.
 συμπαίεται παῖδες 2, 369, 8.
 ἢ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλασε
 2, 375, 2.
 τῷ ὄρει ξυμπαράτεινει τὸ
 πεδίον 86, 25.
 νεβροῖς συμπέτεσθαι 2, 342,
 16.
 καλύβη ξυνεπλάσθη 214, 31.
 ἄριστα συμπλακῆναι pugnare
 2, 62, 23.
 μνήμη συμπολιτεύεται ἀν-
 θρώποις * 2, 36, 14.
 ξυμποτικατάτω δαίμονε (Γέ-
 λως et Κῶμος) 2, 330, 17.
 ἄλλος ἄλλο ξυνηνεγνε ἐς τὰς
 Διονυσίου μελέτας 2, 36,
 29.
 Φ. Κλεοπάτρα συμφιλοσο-
 φῶν 2, 6, 20.
 † ἐνθυμηθέντος ἐτέρου ξυμ-
 φῆσαι 2, 28, 10.
 ἐς τὸ θεάτρον ξυμφοιτῶν
 140, 22.
 ἀγαλμα πέτρα συμφυῆς 2,
 2, 259, 26.
 συναγρῶνεν 2, 227, 32.
 ξυναγειν τὰς ὄφρῶς 2, 68,
 31.
 θαλάσσης ξυνελεῖν μήμη 2,
 60, 9. † συνελεῖν ἐς βραχὺ
 ὑπόθεσιν 2, 27, 9.
 συνάρασθαι πόλει τοῦ εἴ-
 δους 2, 113, 25. cf. 6, 20.
 M. ὁ ξυναλλάξας τῆ ἔμπού-
 ση 155, 26.
 Π. συνηνάγκασε τὸν Ἀ. με-
 τασκευάσασθαι 2, 45, 3.
 τὸ σκέλος συναπαλλάττειται
 τῆ δεξιᾷ * 2, 328, 23.
 λοφία συνανοῦσα ἐς πολὺ
 88, 31.

ἢ κόμη ἰουλιῶ συνανθεῖ 2,
 338, 16.
 κλέπτονται οἱ ὀφθαλμοὶ τοῖς
 ἐπιτηδέοις κύλοις συναπ-
 ἰόντες 2, 300, 1.
 τῷ Ἥλλῳ ξυναποβαίνει τῆς
 γῆς 93, 29.
 ἢ συναπολήγουσα τῷ ταρσῷ
 χάρις 2, 371, 4.
 συναπορροῦσθαι τραῦμα τῷ
 σώματι * 2, 144, 24.
 ξυνανλία τοῦ θορήνου 2,
 310, 8.
 palaestrita ξυνδέων τὸ οὖς
 2, 373, 29.
 ξυνδιαφέρειν νέοις τὸ Ἑλλη-
 νικὸν σκίσημα 2, 91, 29.
 συνην τοῖς ἐταίροις ὅποια
 ἡρώτων 213, 26.
 πάντα συνεῖρα ἐς μίαν εὐχὴν
 159, 11.
 συνεξεδόθη ἡ μήτρα 115, 24.
 συνεκηδᾶ τῆ γνώμη ὁ ἐν
 τοῖς ὀμμασι θυμὸς * 2,
 200, 16.
 οὐ χρῆ συνεφέρεσθαι τοῖς
 παρὰ τὴν ἡμίαν τι πρᾶτ-
 τούσι 190, 22.
 συνεφῶναι * 2, 331, 20.
 ξυνελαύνει ἡμᾶς ὁ λόγος ἐς
 τὰ μείζω 21, 13.
 συνέμπορος σοφίας 19, 11.
 συνεξαίρειν τὴν ἡχώ 2, 331,
 15. cf. 298, 8. συνεξαίρει-
 σθαι τῆ νηί 2, 207, 14. βο-
 λαὶ ὀφθαλμῶν συνεξαίρου-
 σαι ταῖς χερσὶ 2, 372, 9.
 † πάντες ξυνεπένευσαν ἐς
 τὴν τῶν Σκυθῶν ἀπόρρῳσιν
 2, 79, 2.
 συνεῖχε ἑαυτὸν ἀπὸ δυοῖν
 βιβλίον 2, 8, 1. συνέχεσθαι
 ἐπ ἀγορᾶς 2, 58, 21.
 τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνηθῶς
 ἐκκρούει 2, 114, 5.
 τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συν-
 θέσεις 2, 253, 16.

ἢ τοῦ κάλλους συνθήμη 2,
 344, 19.
 ἀπὸ συνθήματος 2, 368, 15.
 ξυντεθόλωται ἢ ψυχῆ ὅπο
 τοῦ οἴνου 79, 11.
 συρίζανει τὰ μήμη ἐν τοῖς
 ὕδασι 2, 325, 11.
 ἔππος ἑαυτοῦ ξυνεῖς 2, 279,
 25.
 συνείναι Ἐκτορὸς 2, 152, 29.
 ἄλλα ἄλλῳ ξυνεάζειν 2,
 91, 27.
 συννεοφῶς 2, 22, 13.
 ἢ τοῦ προσώπου σύννοια 2,
 41, 2.
 συνοκλάσαι τὴν κάμηλον ἐκέ-
 λευσε 90, 22.
 † συνορᾶν τὰς ὑποθέσεις 2,
 112, 14.
 † ξυνουσία πανηγυρικοῦ λό-
 γου 298, 26.
 ξυντακῆς 2, 73, 4.
 ἢ Λαοδικεῖα τῆ Φορυγῆ συν-
 ετάττετο 2, 49, 27.
 ξυντείνει ἐς τοῦτο 274, 19.
 cf. 282, 4; 287, 20.
 εἶδος ἀτόπως συντελεσθῆν
 τῆ φύσει 2, 317, 25.
 νεῶς κηροῦ καὶ πτερῶν ξυν-
 τεθεῖς 221, 26.
 οὐ φύσεως ξυντεκούσης αὐ-
 τοῖ ἐμελέτησαν 265, 32.
 ἀγάλματα οὐ ξυντραχηλα * 2,
 279, 25.
 αἱ ξυντραχίαι τῶν πετρῶν
 153, 6.
 νοσηματα ξυνυποικουρεῖ τῆ
 φύσει * 275, 17.
 ξυνωδᾶ τοῦτοις ὁ Δ. ἀνα-
 γέγραφεν 216, 2.
 μαντικὴν συσκευάζει φιλο-
 σοφία 153, 29.
 ἀπῆει συσκευασόμενος 239, 1.
 ἢ τῶν νεφῶν συσκευη 2,
 231, 24.
 τὰ γένεια συσκιάζει τὴν τοῦ
 προσώπου χάριν 2, 231, 23.
 ἐδεῖτο ξυσιτήσαι οἱ 62, 26.

τὰ τῶν ξυστῶν ἄλση 339, 10.
 συστέλλειν τὰ μηνυόμενα
 (στοιχεῖα) 2, 97, 31.
 Ἀ. ξυνέστειλε τοὺς χοροῦς 219,
 26.
 σφαγεὺς τῶν φίλων 267, 29.
 οἱ τῶν σφαγίων μῦθοι 322, 24.
 τὴν τυραννίδα περὶ ἑαυτῆ
 ἐσφηλεν 254, 26.
 διὰ σφενδόνης τοξεῦσα 70,
 19.
 τὸ μὴ ἐσφίγγθαι χηλαῖς
 55, 12.
 ἀγαλμα ξυν ἀβρότητι σφαι-
 γῶν 2, 151, 28.
 σφουρηθὸν πλήττειν * 2, 272, 8.
 στέφρα σφουρηλατα 2, 374, 26.
 Φ. σχῆμα τοῦ διδασκάλου
 ἐνομισθῆ 2, 83, 29.
 † σχηματῖσαι λόγον 2, 33, 2.
 cf. 53, 4 et 22; 68, 28; 75,
 23; 100, 23; 110, 6.
 σχῆμα Πυθαγόρα λίνου 309, 6.
 σχίζται ἀθληταί * 2, 284,
 24.
 σχοινοτενῆ ἐργάζεσθαι ἄσ-
 ματα 2, 214, 3.
 ἦθος σχολικώτατον 2, 87, 32.
 σῶφρονα ὄπλα 2, 200, 3.

T.

ἀγῶν ταμίας ἀθλων 2, 264, 17.
 ἐνδον — μνήμη ταμιεύεται 2,
 251, 19. † ταμιεύεσθαι τὰς
 ἡδονὰς 2, 35, 20.
 ταπεινότερον φρονεῖν 197, 18.
 τὸ ταραντινίδιον 2, 237, 8.
 † ὁ σοφιστὴς οὐ τεταγμένος
 2, 94, 24.
 ταυρηθὸν ὑποβλέψας αὐτόν
 11, 20. cf. 65, 17. 2, 170, 1;
 Praef. I, IX.
 ἀθλα τοῦ ταχυναυτεῖν 2,
 179, 28.
 ταχύτης τοῦ λόγου καὶ ἐν-
 νοίας 2, 20, 5.

- τὰ ὄρη τέταται 2, 216, 13. ἡ ἐπιστολή — πρὸς τὸν Ἀσπ. τείνει 2, 126, 21. λόγιον τείνειν ἐς *M.* 2, 200, 3. πόλις τειχῆρης τὴν φύσιν 2, 181, 18.
- τελειομένους συναυξάνεσθαι 88, 30. τελειοῦν τὸ ἀρχειν 174, 13.
- θρηῆος τελεστινός 2, 207, 25. οἱ ἐν τῶν πολεμίων τελευτῶντες 2, 188, 23.
- τελετῆς τι ἐγκαταμεινύουσι ἐναγίσμασι 2, 207, 3.
- τέλη βασιλεία *sumtus imperatorum* 344, 4. οἱ ἐν τέλει Ἀθηναῖοι 2, 9, 29.
- οἱ τελοῦμενοι τῇ Πέα 2, 255, 24. οὐκία τελοῦσα ἐς ὑπάτου 173, 30.
- τεμάχη συνῶν 23, 2. τεμάχη Ἡρώδου οἱ σοφισταὶ πάντες 2, 80, 16.
- τεμνέσθω μοι ἦδε ἡ νευρά 325, 20.
- τεράττεισαι διοσημίας δείξας 304, 28. cf. 293, 20.
- οἱ τερατολογεῖν εἰδότες 174, 10.
- τερετίζειν 248, 2.
- οἱ τῷ τεταρτάτῳ πυρέσσοντες 148, 2.
- στήλαι τετραγώνου τέχνης 168, 5.
- τετραγώνος ἡ ἰδέα τῆς δυνάμει 2, 142, 3. cf. 183, 14.
- τετραγώνως ἔχων τὴν δῖνα 295, 25.
- * τετραξέειν καὶ κληροῦν 2, 288, 10.
- τετραόρουμα ἄρματα 83, 28. ἐπιτείνουσι οἱ τεχνάζοντες *de simulato certamine* 2, 223, 8.
- † τῇ τέχνῃ ἐπεσθαι 2, 94, 24. cf. 2, 96, 12. βραδύνον-
- τος Ἡρώδου τέχνην αὐτὸ ὄντο 2, 78, 11.
- † τεχνικώτατος σοφιστῆς 2, 39, 16.
- οἱ ἀμφὶ τὸν Διόνυσον τεχνῶνται 2, 100, 5. τὸ τῶν τεχνῶν βουλευτήριον 2, 85, 15.
- νεῶς τηλεφανῆς 2, 43, 11.
- τί φῶ οὐκ οἶδα ἡ τύφον 212, 32.
- θέσθαι τὰ ἑαυτοῦ 2, 121, 25.
- τίθεσθαι ἐν τὸν ἑαυτοῦ φόβον 259, 26. τίθεσθαι τὰ τῆς γνώμης ὄπλα 2, 71, 1. cf. 1, 141, 11.
- Ἄ. τὸν Φ. τροφέα καὶ ὄπαδὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τιμῶν ἐνόμιζεν 131, 25.
- τὰ τιμῆν τιμῆν ἔχοντα 2, 50, 11.
- τιμᾶσθαι ἑαυτῷ θανάτου 2, 53, 17.
- θερμός οὕτω τις 2, 8, 31.
- φρεῦ γένωμαί τις; 2, 243, 28.
- ἀπέθανεν ἂν τὸ ἐπὶ τῷ δήσαντι 154, 1.
- † τοὺς λόγους ἡμῶν τοιχορχοῦσιν ἕτεροι 2, 60, 25.
- χρονος τοῦ τοκετοῦ κενός 2, 304, 3. οἱ κατὰ τῶν τομῶν ὁμνῶντες 238, 8.
- † τούτῳ ἔχαιρε τῷ τότῳ 2, 80, 7.
- † τραγικαὶ ἔννοιαι 2, 89, 20.
- τραγωδίας ὑποκριτῆς 2, 109, 8.
- τετραγῶδηται μεγάλα 2, 356, 3.
- Κλ. τραχέια τὴν ὀλένην 2, 356, 30. Σθ. τραχὺς ἐπιπλήτεσθαι 2, 170, 9.
- Ῥόδου τὸ τραχύτατον Ἀίνδιοι 2, 378, 10.
- ἑαυτοῦ τινα ὁδὸν ἐτραπέτο 175, 16. cf. 2, 113, 7.
- τρέπειν ὄμμα = *mutare voluntum* 2, 68, 31.
- τὴν νόσον ἐς αἰγῆς, φασί, τρέψαι *proverb.* 2, 179, 8.
- ναὺς τῶν τριαρμένων 129, 20.

- ὄν χρόνον οἱ Ἀχ. ἐν τῷ Ἴλ. ἐτρέβοντο 2, 171, 32. cf. 2, 132, 22. τρέβεσθαι περὶ τοὺς θνητοῦς 160, 17.
- τριήρης τετάρων ἐπῶν 2, 145, 28.
- ὁ περὶ τῷ ἀτέρνω τρίπους 117, 14. ὥσπερ ἐν τρίποδος ἔλεγε 18, 5.
- Νέφων τρισολυμπιονίκης 171, 5.
- νικᾶν τροπῶν τῶν δρόμων 2, 278, 6.
- πᾶς διαδήμας τὸν Ἰώνιον ἐξημευῖα τροπον 289, 12.
- τρογγαται ὁ ποταμὸς τῶν Ἀνδριῶν 2, 330, 18.
- τῇ αἰχμῇ τῆς τρογγῆς ἐβέβλητο 246, 1.
- τῆς γλυκίας τρογγῆς πιεῖν 2, 381, 7.
- μειράκιον οὐκ ἐν τρογγῆς 2, 300, 8.
- † τροφᾶν ἐς τ. τ. ὀνομάτων ὄραν 2, 81, 8.
- τροπικὰ ὄρατα 2, 143, 32. τὸ Τυάναδε ἱερὸν 341, 23.
- † τυμπαρίζειν *de inflata oratione* 2, 33, 12.
- τύποι γράμμα ἀγορᾶς 2, 51, 20.
- τετυπτηκώς 2, 92, 23. τυπτήσαι 2, 63, 23.
- τυραννικὰ ἐν ὄνῳ 2, 18, 23.
- τυραννικὰ αἰτίαι *maiestatis crimen* 2, 56, 19.
- τυραννίδες = τυράννοι 2, 17, 21. cf. 1, 190, 8.
- τύραννος τέχνη 35, 23. τυράννοι φύσεις 330, 6.
- Τυρρηναῖα πλοῖα 121, 28. Τυρρηνοὶ κόλποι 264, 24.
- τυφλάττουσι ἄνευ προσώπων αἱ γραφαὶ 2, 297, 24.
- τύφος ἄλλος *proverb.* 36, 3. cf. 223, 28 (τὸ ἐτέρῳ φασί τύφον τι ἔχειν 80, 7).

Υ.

- οἱ ὑβρίζοντες τῶν ταύρων 2, 61, 12.
- ὑβριστῆς σοφίας *sapientiam iactans* 267, 27.
- ὕγιαίνειν παρὰ τοῦ θεοῦ 9, 7.
- ὕγιως γυμνάζεσθαι 2, 262, 16.
- ὕγραίνειν τ. ὀφθαλμούς 11, 18.
- ὕγραοι ὄρνιθες 2, 307, 7. πῶας ὕγραοὺς ἔλκεσι προσάγειν 115, 14. ἐν ὕγρῳ ἔστηκεν ἑλέφας 55, 12.
- ὕγραως βλέπειν 2, 242, 23.
- ὕδαρες ὑπονοῆσαι 2, 315, 2. ὕδατώδης ἐκφύσει λίθων 2, 312, 14.
- ἐς ὕδωρ ἔρωτα γράφειν *proverb.* 2, 351, 1.
- ὕθλος τὰ τῶν ὑβριζόντων 157, 8.
- ὕλακτοῦντες ἄλλο ἄλλῃ 204, 25. ὕλακτεῖν οὐκ ἀλόγως 245, 8.
- † ὕλομανῶν λόγος 2, 126, 17.
- ὕμνος γίγνεται Ὀδυσσεὶ ἐπὶ σοφίᾳ παρ' Ὀμ. 2, 195, 12.
- ὁ φιλοθύτης ὕμνώδης γίγνεται ὑπὸ τοῦ ἀύλου 181, 3.
- ὕπαγομαί τινα ἐς ἐπιθυμίαν πλοῦτον 41, 18. cf. 291, 2.
- τούτοις ὑπαχθεῖς *illectus* 144, 22. Αἰσχίνης ἀτιμία ὑπήγετο ὑπὸ Δημοσθένει 2, 23, 4. οὐδ' ὑπήχθη γρυξίαι 14, 20. ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ *ob magiam accusati sunt* 2, 28. cf. 173, 21; 261, 5. † ἡ ἰδέα τοῦ λόγου κρείττων ἢ μιμήσει ὑπαχθῆναι 2, 23, 23.
- Ἡ. ὑπήλλαξε τὸ σχῆμα τῆς οὐκίας ἐπὶ τῇ Π. 2, 64, 17.
- ὕπανυσι τὸ σκότος 166, 26.
- ὕπηνθηκεν ἔνδον ἐρευθός 2, 339, 14.

φιλοσοφία ὑπανειμένη 80, 3. θάνατον ὑπανίσταντο αὐτῷ 2, 186, 24. μαζὸς ὑπανίστατο 2, 352, 9. ὑπανεστηνυῖαι φλέβες 2, 276, 7. ἀκρωνυχία παραλλάξ ὑπανέχουσι τοῦ ὕδατος 84, 22. ὑπανίσχουσα ὠλένη 2, 346, 20. ἐρήβον ὑπαίημι 206, 1. Τάριταλος τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ ἀθανασίας τοῖς φίλοις μετεδίδον 103, 16. πυρραῖς λίθοις ὑπαστρέπτει χρυσός 67, 3. οἱ μαζοὶ ὄρθοι ὑπανυάζουσι 2, 352, 29. cf. 72, 6. μειράκιον βραχίονα ὑπεγείρον ἦδη 2, 329, 2. Ἐ. ὑπεκδύς τῶν σπαργάνων 2, 331, 8. ὑπεκρέον τὰ ὄρη νῆα 2, 312, 12. ὑπεκτρέχει νῆα 2, 304, 10. μειράκιον ὑπεκφαίνον ὄραν 2, 329, 2. λαμπάδια ὑπεκφαίνεται 2, 298, 6. θεὸν ὑπεκφεύγειν 2, 343, 17. τοῦ φανεροῦ ὑπεξελθεῖν 259, 32. cf. 2, 23, 3; 67, 23. ὁδῶν ὑπεξίσταντο 2, 186, 24. cf. 2, 306, 15. διελέγετο ὑπὲρ Μοιρῶν 259, 15. πλείστα ὑπὲρ σοφιστῶν ἦδει 2, 37, 19. ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν ποσὶν βαδίξεις 2, 128, 9. cf. 1, 43, 26. ὑπὲρ ἔμαντὸν οἰκίῃσω 34, 18. ὑπεραίρειν τέχνην τοῦ θεοῦ 280, 15. cf. 101, 12; 102, 20; 235, 22. τοίχοις ὑπεραίρουσι ναῦν extollunt 113, 1. ὑπεραίρων ποταμὸς τὰ ἑαυτοῦ μέτρα 61, 4. cf. 192, 14. ὑπεραίρων τὸ φθῆγμα histrio 2, 223, 24. Π. ἀπὸ τοῦ

ὑπεραίροντος ξυνεγένετο Ἡρώδη 2, 47, 21. † ὑπεραίρων λόγος τοῖς ὀνόμασι 301, 13. ὑπερήλθον Ἐκτορος 2, 157, 11. φοῖνιξ ὑπεράλλεται ποταμοῦ 2, 388, 28. ὑπερανεστηκώς ταῖς 2, 192, 2. τῶν φυτῶν τὰ ὑπερανεστηκότη 2, 278, 15. ὑπεραπέδανε ταῦτα τὰ χρῆματα 2, 44, 8. περιβαλὼν καὶ ὑπερασπασάμενος — εἶπε 2, 47, 28. † ὑπερατικίζουσα λόγων ἰδέα 18, 1. cf. 2, 258, 6. ὑπερβάλλειν ἀγένα χεῖρας 89, 25. μεγάλοι καὶ ὑπερβελήκοτες ἀνθρώπων 2, 384, 1. Μ. ὑπερβαλλόμενος πάντας ἀμότητι 103, 11. τὰ ἔργα οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἔτέρω 2, 60, 23. στάλαγμα οὐχ ὑπερβλύζον φιάλης 103, 28. ἔμοι ὑπερδοκεῖ ταῦτα 41, 30. ὑπερεγγηγορέναι τινός 329, 16. ὑπερήθετο ταῦτα ἀκούων 68, 22. cf. 105, 4; 186, 23. Ἐφροσὸς ὑπερήκει τῆς γῆς, ἔφ' ἧς ἠκίσθη 313, 14. ὑπερήμερος τῆς τῶν ἐρωτικῶν ἀκροάσεως 2, 255, 21. οὐχ ὑπεριδὼν αὐτὸν non contemnens 64, 29. τῆς ἰκεσίας ὑπεριδεῖν 2, 240, 9. cf. 329, 18. οὐ θανυμάζω Τελεσίφον ὑπερκαθεύδοντά μου 329, 16. οἱ ὑπερκαίοντες ἥλιοι 2, 292, 28. ὑπερκαρᾶζειν τὸν πέλας 2, 335, 32. † Ἡρ. ὑπερατικίζων καὶ ὑπερλαλῶν 2, 258, 6. τὰ τῶν Σηρῶν ὑπερλεπτα 2, 382, 17.

τὴν ἄκραν λέοντες ὑπερνεύονται 165, 27. οἱ ὀφθαλμοὶ βλέπουσιν ὑπερορίον τι 2, 371, 6. προσῆκει νέφ' ἀνδρὶ ὑπερορίω αἰρεσθῆαι 18, 24. δράκων ὑπερορῶν τοῦ καθεύδειν 2, 361, 12. ὑπερωρα τοῦ βασιλέως 298, 29. Ὀμηρος πάσας ἀκριβῶς οἶδε τὰς κάλλους ὑπεροχάς 2, 244, 21. ὑπεροφία χρημάτων 107, 9. cf. 277, 28. ὑπερπερθεῖσαι ἀποθανοῦσαν 2, 64, 8. ὄηγμα τοῦς ὑπερπετομένους δρακίνας ἐπισπώμενον 51, 11. αἱ πηγαὶ ὑπερπίπτουσι ἐς τὴν ὄρη 241, 1. τοῦτο ἦν ὑπερπνέοντος τ. Ἀθηναίους 2, 91, 16. ὑπῆλθε κύματι 2, 241, 21. τέχνην ὑπῆλθεν 271, 6. οἱ ὑπερσιτησαντες τῶν ἀθλητῶν * 2, 288, 11; 289, 6. † οἱ ὑπερσοφιστεύοντες λόγοι 2, 74, 6. τὸ ὑπερσοφον τῆς τέχνης 2, 177, 2. ὑπερσπονδάζουσι περὶ τὸ ὀμφυλίον 185, 1. μίαν ὄφρον ὑπερτείνων τοῦ ὀφθαλμοῦ 2, 370, 2. φιλοσοφία ὑπερτείνουσα 80, 5. ὄρη ἔσω ὑπερφαίνεται 165, 25. αἱ Γυραὶ ὑπερφαίνουσι τοῦ Ἀλγαίου κόλπου 2, 359, 7. Ἀ. ὑπερνεργῶν τὴν ἀνθρωπέαν φύσιν 2, 35, 6. ὡς ὑπερφίλοσοφούντα ἡγάσθη 291, 17. εἰ χοῆ ὑπερφρονοῦντας ἐπιστέλλειν 151, 32. cf. 283, 4. ὑπέφρων τοῦ ὀμίλου 2, 170, 8.

† οἱ ὑπερφρονοῦντες τῶν ὄρητόρων 2, 4, 30. ὑπερχαίρω 67, 8. ὑπέρχετες ἀθληταί * 2, 282, 25. ὑπερχολᾶ 2, 357, 16. τὰ ἱστία ὑπέχουσι τῷ ἀνέμῳ 129, 26. οἱ νόμοι αὐτὸν ὑπέχον τοῖς ἐπιτρόποις 12, 6. βροντῆ ἐκ τῆς γῆς ὑπήχησεν 153, 13. ὑπνηλὸς θάνατος τοῖς ἀσθητηροῖς ἐντρέχει 2, 349, 5. ὁ ἐν τῇ ἀπάτῃ ὑπνος 2, 333, 27. ἀνθρωποι ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 119, 7. τὰ ὑπὸ χεῖρα 2, 259, 6. ὑπὸ τὴν κορὴν βλέπειν 2, 186, 13. γυμνάζουσι με δύο ὑποθέσεις ὑπὸ τὴν μίαν 2, 41, 12. θεὸς ὑπὸ σοφίας est homo 312, 18. ὑφ' ἥλιω ἐλαύνεται θάλαττα 2, 246, 19. νοσήσαντι ὑπέβη τὰ δεξιὰ 2, 283, 83. † ὑπόβαυχος ἡ ἰδέα τοῦ λόγου 2, 24, 31. οἱ τὴν φιλοσοφίαν ὑποβαλλόμενοι 71, 17. ὑποβλέπει ἡμῶν καταπώντων αὐτὸν 100, 10. ἡ διδάσκαλος ὑποβλέπει τὴν ἀπάδουσαν 2, 340, 17. ὑποβλίττω de sycophantis 248, 14. ὑπόγλανοι ἵπποι 2, 306, 2. τὸ ὑπόσιμον τῆς ῥινός Ἰνδὸν ὑπογράφει 66, 4. ὑπογράφουσι δράκοντας τοῖς γίγασι 2, 138, 23. υπογράφαι subscribere 2, 254, 15. † υπογράφειν τὴν Πολυλάτταν 2, 14, 31. cf. 90, 20. ὀφθαλμῶν ὑπογραφή 2, 236, 19. ὑπόγρυπος 2, 192, 13. ὑπόγυρα ῥῶτα * 2, 280, 29.

ὑπεδίδου ἢ γῆ καὶ ὑπεχώ-
 ρει κάτω 98, 24.
 ἢ οὐσία ὑποδιδούσα 2, 31, 4.
 cf. 60, 1; 107, 12; 117, 25;
 262, 4, 1, 222, 9.
 νόσος παιδία ὑποδένυε 2,
 275, 18. Ἐ. ὑποδύεται τὰ
 σπάργανα 2, 331, 17.
 τοιαῦδε ὑπέθαλπεν αὐτὸν
 τέχνη 36, 9.
 ὑποθειάζων ἐγένετο τὴν φι-
 λосоφίαν 4, 11. cf. 220, 14.
 ἐτόνχανεν ὑποθεραπεύων τὸ
 θεῖον 159, 1.
 ἔλεγε ταῦτα ὑποθρύπτων
 ἑαυτὸν 11, 18.
 ὑποθραπέυειν δεσπότην 2,
 30, 5.
 ὑποιδεῖ ἢ γῆ 119, 19.
 ὑποιοὶ ἀθληταί 2, 288, 14.
 ὑποιοὶ πέτραι 2, 320, 18.
 cf. 329, 15.
 ὑποκαθίεναι τὸ ἰσχίον 2,
 277, 19.
 τὴν θάλατταν λησται ὑπε-
 κάθηστο 101, 17. ὑποκαθί-
 μενος τοὺς ἀνθρώπους 2,
 154, 2. ἢ ὑποκαθήμενη τυ-
 ραννίς (Τιβεριῶν) 166, 25.
 cf. 291, 20. ἄγριον καὶ ὑπο-
 καθήμενον ὄρα 2, 370, 19.
 φθόνος ὑποκαθήμενός τινα
 2, 114, 6. οἱ φιλοσοφοῦντες
 τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθίμε-
 νοι 2, 2, 3.
 ὑποκαπηλός 318, 10.
 οἱ ὑποκείμενοι τῷ βασιλεῖ
 98, 16. cf. 103, 6. ἠεροῶντο
 ὑποκείμενοι τῷ λόγῳ 226, 29.
 ὑποκείσονται αὐτῇ βοτρυ-
 δὸν οἱ λίθοι 120, 2. † ὑπο-
 κείμενοι θοῖνοι (humiles)
 2, 75, 30.
 τὰς χεῖρας ὑπίπας ὑποκινεῖν
 2, 341, 13. cf. 374, 21. ὑπε-
 κινήθη ὁ ἀνδριάς 140, 7.
 ὑποκορῖζεσθαι (imitando) τὸ
 φθέγμα 2, 91, 32.

Γλαῦκος μετὰ τοῦ ὑποκρα-
 τηριδίου ἦσαν 222, 7.
 ὑποκορῖνεσθαι τῷ δαίμονι 139,
 27. ὑποκορῖνεσθαι Ἡρώδην
 2, 90, 29. cf. 1, 375, 18.
 ἀλέναι ὑποκυμαίνουσι 2, 371,
 2. cf. 308, 10. ὑποκυμαίνει
 ἢ ψαμμός 375, 24.
 ὑποκυματίζουσιν ἄλλος ἄλλω
 ἐπιτρέοντες 2, 314, 13.
 θεῦμα ὑπολαβὸν ἡμάς 2,
 214, 14.
 ὑπόλιπα τὰ ὑπὸ τῷ ἰσχύῳ
 2, 281, 8.
 κρημνὸς ὑπαλισθηκώς 2,
 313, 1.
 ὑπόμβρους πέτρας ἐργάζε-
 σθαι 2, 312, 13. ὑπομβρός
 ἀσφάλτω ἢ χώρα 26, 11.
 τὸ ἔριον τῆς ἀράχης ὑπο-
 μόχθηρον 2, 383, 3.
 ἀνήν ὑπονεάζων ἔτι 2,
 167, 10.
 θεῶν ὑπονοίας θεραπεύειν
 2, 135, 24. Ζεὺς ὑπονοού-
 μενος ἐς πάντα ἐν οὐρανῷ
 128, 21. ὑπονοούμενα τὰ
 τῶν θεῶν εἶδη 231, 19.
 ὑπονοστεῖ τὸ καθαρόν τοῦ
 αἵματος 323, 26.
 ἢ θάλαττα ὑπενώστησε 153,
 13.
 οἱ ὑποπαλαίοντες 2, 223, 5.
 ὑποπαταγοῦντα εἶδωλα 2,
 140, 18.
 νῦν ὑποπίπτων τοὺς ἡκου-
 τας 2, 130, 3.
 τὸ μὲν ὑποπλεῖται τοῦ ζεύγ-
 ματος 2, 365, 1.
 ἐλπίδος ὑπέπλησε τὸν στρα-
 τὸν 2, 199, 9.
 χοῖμασι ὑποποιεσθαι τοὺς
 ἐχθρούς 67, 30. cf. 2, 69, 6,
 91, 25.
 τυραννίδες ὑποπτότεραι πρὸς
 τοὺς ἐν ἀξίᾳ 262, 9.
 ὑπορχεῖσθαι καμπυλῆς ἀσμά-
 των 2, 120, 10.

ὑποσέσθηε σῦκα 2, 339, 5.
 ὑπόσεμνος Ἀτθίς 2, 330, 26.
 cf. 340, 4.
 αὐλοῦ ὑποσημῆμαντος ὀρ-
 χοῦνται 140, 24. ὑποσημαί-
 νειν μῦθον 2, 312, 26.
 τὸ ὑπόσιμον τῆς δινός 66, 1.
 ὑπόσιμος 2, 185, 20.
 αἶγες ὑποσκιρτῶσαι 2, 308,
 13. Πάν ὑποσκιρτῶν εὔιον
 2, 316, 7.
 ὑπόσοφοι τέχνη 305, 27.
 ὑπόσπονδόν τι λαβεῖν 2,
 254, 1.
 Εὐφράτην ὑποστείχει γέφυρα
 28, 4.
 ὑπεσταλαμένη γαστήρ 2, 279,
 11.
 ὑπεστιγμένοι ὀφθαλμοὶ 2,
 274, 5.
 ὑποστίλβει τὸ μεσόφρονον 91, 9.
 ἢ γῆ ὑπεστόρνυ πόας 105,
 14.
 ὑπέστρεψε παρὰ τὴν τοῦ Ἀπ.
 δόξαν 228, 7.
 Δ. τοὺς λόγους ὑπετέμετο
 134, 11. cf. 2, 9, 19.
 ἢ θάλαττα ὑποτεθεῖκεν ἑαυ-
 τὴν τῇ νηϊ 134, 16. ὑπέδη-
 κεν ἑαυτὸν τῷ νόμῳ 2, 273,
 11. cf. 1, 143, 14; 288, 30.
 οὐχ ὑποτεθεῖται (fixit) Ὀμ.
 ἃ φράζει 2, 193, 26. cf. 1,
 136, 22.
 Ἀγ. παῖδα Χ. γάλακτι ὑπέ-
 θεψε 2, 342, 2.
 εὔροια ὑποδραμούσα τὸ πέ-
 λαγος 260, 14. σελήνη ὑπο-
 τρέχουσα ἥλιον 2, 177, 19.
 † πένητας ὑπετυπώσατο ἢ
 δευτέρω σοφιστικῇ 2, 2, 28.
 ὑποτύφεται τὰ στέφρα 2,
 311, 1.
 κόμη ὑποφαίνουσα 295, 27.
 ὑποφαίνουσα γῆ 2, 361, 29.
 ἢ ἀλένη δια λευκῆς τῆς
 ἐσθίτης λευκότερα ὑποφαί-
 νεται 2, 352, 28. τὸ ἀκρά-

τας ἐν αὐτῷ μέλαν ὑποφαί-
 νει τι ἀνθός 2, 305, 9.
 ἐς τὸν Π. ὑπηνέχθη 2, 98, 29.
 φθάνουσιν ὑποφειγόντες 329,
 10.
 ὑποφθέγγεται ἢ κερκίς 2,
 382, 12.
 ὑποφῆται Διός 2, 388, 7.
 ὑποφῆγχε σῦκα 2, 339, 1.
 ὑπόχαλον ἠχώ φέρουσιν 89,
 16.
 πλενρά ὑποχαράττουσα 2, 288,
 22.
 ὑποχθόνιος ἐχώρει 336, 2.
 ὑποχρῶσα μῆλα 2, 339, 12.
 τέττιγας ὑποψάλλουσα αὔρα
 261, 1.
 ὑποψία fastus 107, 2.
 ὑπίπας καὶ οὐ ποιητικῶς 2,
 162, 8.
 οἱ (δράκοντες) οἱ ὑπὸ τὰς
 ὑπαρείας 88, 24.
 ἀφίοντο ἐς τὴν ὑστεραίαν
 81, 21. cf. 62, 31.
 ὑφαίμων ὀφθαλμῶν ἦθη 2,
 274, 4.
 ὑμέσι οἱ ταρσοὶ ὕφονται πυρ-
 σοῦς 120, 22.
 τροπίς ὑφήρμισται τῇ νηϊ 2,
 361, 5.
 ἔλφος ὑφείρας τῷ πήχει —
 ἔφη 338, 19.
 ὑφέρειν τὴν ἐρώτησιν 300,
 14. λοιμὸς ὑφέρει τὴν Ἐ-
 φροσιν 127, 1. ὑφέρει εὐ-
 νοῦχος τὴν τοῦ βασιλέως
 εὐνήν 39, 16. † ὑφέρουσα
 δεινότης 2, 71, 31.
 Σηρῶν ὑφαί 2, 229, 6.
 † τὸ ὑφειμένον quod sub-
 auditur 2, 110, 8. διήλθε
 τὸν λόγον ὑφειμένα τῷ τόνῳ
 206, 16. cf. 339, 12 et 2, 325,
 17. ὑφείναι τοῦ δρόμου 183,
 11. οἱ ἐν ἀγῶνι πρὸς Ν.
 ὑφίενται 2, 223, 3.
 ἀκρωτήριον, ᾧ πηγὴ ὑφώρ-

μισται 2, 139, 24. ὑφορμί-
σασθαι ἀκρωτηρίω 102, 6.
ὑψαύχην 2, 278, 31.
ὑψηλὸν ὄραν 2, 246, 1.
† τὸ ὑψηλές τῶν λόγων 2,
50, 1.
ἄνηρ ὑψοῦ προήκων τῆς δό-
ξης 290, 25.

Φ.

ἀνεπήδησε φαιδρῶ τῷ προσ-
ώπῳ 2, 78, 25.
τὸ ἐν κοίλῃ Εὐβοίᾳ πάθος
θεοὶ φαίνουσι 27, 1. θεὸς
ὄρην φήνας 243, 8. θερμο-
τέρων, ὡς φαίνεται, σπερ-
μάτων φύντες 115, 29.
φανεροὶ καὶ ἀπόρητοι λό-
γοι 121, 7. φανερός ἐν ὑπά-
τοις 258, 3. οἱ φανερώτεροι
τῶν Ἰνδῶν 62, 1. ἐν τοῖς
φανεροῖς σπουδαῖος 2, 64,
24.
λαμπτήρες φανότεροι τοῦ πν-
ός 2, 356, 6.
φαντασία σοφωτέρα μιμη-
σεως δημιουργός 231, 1. φ.
οὔσα καὶ οὐκ οὔσα 2, 98,
21.
φαντασιώδεις πτοιαὶ 269, 24.
φάρμακα τῶν ἑλλιπῶν 2, 244,
16.
φαρμακοποσία 2, 17, 18.
δόδα πεφαρμαγμένα Medeae
2, 236, 9.
Διονύσου φάσματα 2, 316, 25.
† φανύως ὤρησεν ἐπὶ τοῖς
λόγους 2, 23, 31.
φείδασθαι τ. ἀπορήτον 239, 4.
εἰδωλον ἐν Φερσεφάτης ἦκον
328, 15.
Πολέμων ἤνεγκε Λαοδίκεια
2, 42, 14. cf. 75, 1; 83, 3;
90, 1. ἐς νεώτερα ἢ διση-
μία ἔφερε 337, 24. Τέμπη
φέρει Πηνειός 2, 329, 25.

τὸ εἶδος ἐς ἥρωα ἔφερε μέ-
γαν 2, 154, 11. φέρειν καὶ
ᾤθειν 218, 4. σιηπτὸς ἐνεχ-
θεὶς νύκτωρ 2, 68, 14. φέ-
ρεσθαι τὴν πρώτην 2, 21,
20. cf. 84, 13.
Α. ἐπ' ἀρετῇ φεγγών ὄχετο
230, 31. τὸν φερόντα Ἀθη-
ναῖον δέχεσθαι 2, 18, 5.
ὀρεῖσθαι τὰς αὐτῶν φήμας
ἀγει 309, 9.
ὁ νόμος τὴν τοιάνδε νίκην
μόνη ἐγγχωρεῖν φησὶ τῇ
γυναικί (videtur) 2, 266,
11. cf. 313, 11; 366, 12;
367, 20. ἐφη abundat 45,
20. φασὶ additur proverbiis
36, 2; 223, 28; 2, 140, 2;
179, 8; 183, 29.
οὐκ ἂν φθάνοιμεν ἐπιφημί-
ζοντες 177, 27. cf. 234, 260;
297, 24, 2, 303, 1; 349, 7.
ὁ ὑπὸ γῆν τόπος φθαρτικός
113, 20.
φθειγγόμενον ῥόδον 2, 234,
8. τὸν ποιητὴν δεῖ παρὰ
μεγαληγορίας φθέγγεσθαι 2,
214, 13.
φθισικῶν ξυνιέναι 2, 269,
32. ὁ Φθιώτης 2, 226, 18.
φθόγγοι foramina tibiae 181,
24.
φθόγη τήξει αὐτόν 39, 24.
ἡ τρίτη φθορά τῶν ἀνδρώ-
πων 2, 136, 10.
φιλανθρωπία χρωμάτων (mu-
sicorum) 2, 222, 22.
φιλανθρωπίας ἔχειν 68, 1.
φιλήματα ἐρηρειαμένα 2, 235,
4.
φιλήκοος παῖς 2, 295, 29.
φιληκόως ἔχειν τοῦ λόγου
134, 28.
τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦν 2, 105,
18. cf. 206, 15.
τὰ φιλίτια 146, 28.
† τὸ φιλόγελον ἐπὶ τῶν λό-
γων 2, 32.

φιλογυμναστῆν 2, 262, 1.
† Α. ἐσποίων ἑαυτὸν καὶ τῷ
φιλοκαλεῖν 2, 76, 22.
εἰ ἀμελοῖτο, φιλολοιδόρας
εἶχε 2, 92, 9.
φιλονεικεῖν τῇ τύχῃ 73, 8.
φιλορηθία 248, 16.
οὐ φίλα τοῖς πολλοῖς ἐδόκει
πράττειν 180, 13.
ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς τὸ ἐπε-
σθαι πρᾶττονι 180, 13. φι-
λοσοφεῖν τὰς θαλάττας 143,
26. φ. τοὺς ἰατρικούς τῶν
λόγων 2, 46, 28; 299, 9;
365, 9. Μοιρῶν ἰσχὺν ἐφιλο-
σόφον 324, 23. τὰ ἐπιδή-
λως τῷ Μάρκῳ φιλοσοφη-
θέντα 2, 68, 29. cf. 69, 17.
οἱ δελφίνες φιλοτεκνοῦσι 57,
21.
ἡ Ταυτάλον φιλοτησία πινέ-
σθω 110, 19.
† ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσεῖν 2,
89, 24.
† φιλοτιμείσθαι ἐν ἐπιστολῇ
2, 258, 13.
τὰ ἐν Βαβυλῶνι φλεγμαινον-
τα 67, 12. cf. 172, 30. † λό-
γων ἰδέα φλεγμαινονσα ποι-
ητικοῖς ὀνόμασι 17, 52.
ἠλιούνται οἱ φλεγματοῦδες
292, 30.
μὴ λέγε φοβεῖσθαι, ἂ δέδιας
262, 18.
ὁ φοινίκιος ὄρεος 308, 18.
φοινικοβαφεῖς χιτῶνες 2, 225,
12.
φοινίττει τὴν κόρην — σίδη
2, 387, 20.
δώρον παρὰ τῆς Κ. τῷ Α.
ἐφοίτησεν 2, 213, 11. παρ'
Ἰνδῶν Πυθαγόρα αἰ τῆς
σοφίας ἀρχαὶ ἐφοίτησαν 320,
19. φοιτᾷ τοὺς ὀητορικούς
τῶν λόγων παρὰ Νικήτην
2, 29, 14. cf. 105, 10.
ἡ τῶν θεοκλυτουμένων φορά
310, 18. ἡμίθεος φορά 2,

361, 4. † φορὰ τοῦ λόγου 2,
49, 22; 88, 1. φορὰ ποιητι-
κῆς ἐς τὰ τῶν ἡρώων εἶδη
2, 294, 3.
φοράδην ἐσφοῖτα 2, 48, 13.
καρδία τῷ ἑαυτῆς ἀγγεῖφ
φορητὸς οὔσα 323, 23.
φρικτὸς Ἀρης Λαυαῶν Praef.
II, XXI.
φρικῶδες καὶ ὄρθιον βοᾶν 2,
150, 26.
τὰ νεῦρα ἐσφοῖται 2, 86, 29.
ἀγαλμα φρονηματώδες 2, 151,
27. cf. 46, 22.
φρονιμώτατος superbissimus
2, 75, 19.
φρονιμώδης φωνή * 2, 174, 9.
οὐκ ἐπ' ἀξίους φρονίσαι
τοῖς παροῦσι 330, 30.
φρόνισμα opus scriptoris 2,
10, 32; 19, 9; 24, 4; 109, 1;
114, 22. ὑπὸ φροντισμάτων
ἐνόσει 2, 4, 9.
φροντιστήριον σοφιστῶν Ῥό-
δος 2, 23, 11. cf. 332, 27.
Ζεὺς φρονεῖ τῷ τόκῳ 2, 381,
22. Ν. φρονεῖ ἐπὶ τῷ παιδί
2, 166, 19. Δ. ἐφρόνει ἐπὶ
ταῖς τραγωδίαις 2, 16, 18.
ἐλευθέρῳ καὶ φρονοῦσα δέ-
ση 295, 29. φρονεῖν ὑπὲρ
τοῦς Ἰνδοῦς 211, 7.
φρούραγμα θυμοειδές 2, 342,
10.
γῆ σηραγγώδης φροντὸν αἰ-
ρεῖ 177, 32.
αἰ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν
ἐπιδημία τῶν νεωτέρων κ.
εἰσι φρυγάδες 2, 246, 23.
ἐν φύκους δολερὸν ἄνθος 2,
236, 22.
ἀπιστία τυράννων πρὸς πάν-
τας φυλακτήριον 257, 8.
φυλαξομένῳ τι ἀμαρτεῖν ἔοι-
κας 205, 3.
φυλλοροεῖν 2, 141, 3.
φύσεις βασιλικαὶ 2, 88, 16.
αἰ τυράννοι φύσεις 330, 6.

τῆς ἐαυτοῦ φύσεως γενέσθαι 2, 80, 18. τὸ ἀστείξεσθαι τοῖς Ἰωνικοῖς πρὸς φύσεως 2, 32, 10. Θαλῆς ὁ φυσικώτατος 2, 222, 2. φαῦλος φυσιογνωμονεῖν 2, 248, 28.
† εὐδοκιμῶν τὴν φωνήν 11, 30. φωνῆς τυραννευομένων ἀφιέναι 2, 67, 12.
τὸ φωνητικὸν πνεῦμα 2, 85, 22.
† σαφηνεῖας φῶς 2, 23, 21.

X.

Χαλδαῖοι τέχνη 2, 36, 7. χαλινοῦν ἐκφερομένην τὴν ναῦν 101, 10. κεχαλινωμένος ὑπὸ λόγον 148, 30. θυραυλίαι καὶ χαμαικοιτίαι 2, 241, 25.
χαμευνίαν ἐπήσκον 2, 285, 1. χαμευνῶ 215, 26.
χαρακτιρῶν τὴν Προδίον γλώτταν 2, 14, 30. cf. 80, 2. χαρακῶσαι τὸν πλοῦτον 278, 25.
οἱ χαριέντες τῶν ἀνθρώπων 2, 131, 12.
χαριεντιζόμενος πρὸς τὸν Δ. ἔφη 117, 18.
βασιλεὺς χαριζόμενος τοῖς ὄχλοις τὴν ἐαυτοῦ αἰσχύνην 154, 26. ὡς κεχαρισμένα διαγράφει 2, 202, 2.
τὰ τοῦ πολέμου χειμάδια 2, 70, 11.
Π. χειμῶνος πλέως 2, 359, 10.
οἱ τὸ αἷμα χερσὶ πράξαντες 98, 28.
χειραγωγὸς παῖς 2, 204, 30. ἐσταλατὶ χειριδωτῶ φοινικῶ 2, 334, 24.
αἰτυραννίδες χειροῦθεις τοὺς Ῥωμαίους πεποιήνται 192, 29.

οὐ χεῖρον τὸν Τ. δηλῶσαι 2, 46, 25.
ἐχειροῦτο τὸν Ἀπ. τοῖς λόγοις 68, 4.
χέασθαι ὁπόσα νόμιμα 27, 12.
ἀγγέλι φθείρεται χῆτει βονκόλου 194, 28. cf. 81, 14.
χλιδᾶν ἐς τοὺς ἐργῶνας 2, 313, 15.
αἱ παρειὰ χλοάζουσι 231, 26. cf. 232, 21.
ἡ παρειὰ μεστή χολῆς 283, 11. Ἀ. οὐκ ἐκράτει χολῆς ἐπὶ τοὺς μὴ ξὺν ἐπαίνω ἀκρωμένους 2, 87, 5. † χολῆ ἀπεσι τοῦ λόγον 2, 74, 26.
αἱ τύρανοι φύσεις περὶ ταῦτα χολῶσιν 330, 6.
τὸ χολῶδες τῆς ὀνός 2, 358, 23.
χορηγία τῆς νόσου 2, 378, 1.
χορηγοὶ τοῦ ἐρεθίστου ὄρα καὶ αἰδῶς 2, 353, 1.
οἱ λούμενοι αὐτοὺς χαίρουσι 160, 31.
ἡ ἔμπορία πρὸς τὰ χρέα οὐκ ἀναφέρεται 151, 5.
τῶν κινῶν ταῦτον χρῆμα 2, 262, 9.
χρηματίζειν κατ' ἀξίαν ταῖς πόλεσι 186, 17. cf. 195, 32.
σοφία χρησιμώδης 217, 4. τὸ χρησιμώδες ἐν ταῖς νηφούσαις ψυχαῖς 79, 14. Ἀ. βλέπων ἱερὸν καὶ χρησιμώδες 2, 332, 24. cf. 179, 17.
ὑπὲρ ὅτου ἐχρησιμώδει, οὐδεὶς ξυνίει 259, 25.
χρηστηριώδης μαντική 2, 2, 14.
χρηστοὶ πρὸς τοὺς ἐπιμιγνύντας 212, 3.
χρόνος ἄρας δένδρα 2, 133, 23. χρόνον οὐχ ἐσράμεσαν ἀμπέλους 50, 23. χρόνον

ὑβρίζοντα οὐπω μετεστήσαμεν τοῦ σικριτῶν 241, 26.
Πλατῶνιοι καὶ Χρυσίπειοι 6, 22.
χρυσίτιν ἡγούνται τὴν γῆν 123, 1.
γρῦπες τὸ χρυσόγειον ἀσπαζόμενοι 204, 29.
χρυσοειδὲς πῦρ 2, 296, 32.
χρυσοκομεῖν 2, 250, 30.
Διονύσος χρυσοῦς τὴν ναῦν 2, 322, 9.
τὸ μαντεῖον δι' αὐτοῦ χρῆ τοῦ χρωμένου 335, 30.
τὸ ἐν χρῶ τῆς ζώης 2, 340, 21. cf. 183, 12.
ἦθος κεχρωσμένον προόρητι 2, 7, 13.
ἴσχε χρωματοποιίαν 2, 247, 11.
χυμοὶ ἀπόρητοι 246, 4.
σοὶ ἀστρονομεῖν χῶρα 176, 26. γυμναζέσθων ἐν χῶρα τῶν ἀνυπνούντων 2, 290, 12.
χωρίδιον 2, 132, 8.
τὸ πινάμιον τῆς χωροφιλίας 2, 240, 30.
ἐς ῥητόρων ἦθ' ἡχωρεῖν 176, 25

Ψ.

ψαιστόν 2, 111, 27.
χρυσῶν ψάλιον 43, 10. τὰς νευρῶς Ν. ἀμαθῶς ἔψαλλε 172, 19. cf. 2, 161, 16.
τὸ ψάμινον ὄρος 2, 167, 31.
χρυσία ψαμιώδη τοῦ Ταύρου 249, 16.
Ἀχ. ἐπὶ ψελλιζομένη ἐς τὰ πολεμικά 2, 197, 12.
ψευδολογίαν τιμᾶν 225, 28. cf. 267, 22.
† ψευδέσθ' τῆς ἐπιδείξεως 2, 84, 25.
ψευδοσοφίαν ἐπιτηδεύειν 306, 13.
ψευδοταφίφ τοῦ ἀνδρὸς οὐπω προστυχῶν οἶδα 341, 1.

ψήγματα αἰγείρων 2, 311, 27.
οἱ ἐψηφισμένοι 127, 21.
ψηφισμα Ἰωνικόν 127, 15.
τὸν Ἀ. ἦρεν, ὡσπερ τις Ἀθηνᾶς ψήφος 2, 74, 24.
θῆρία ψοφοδεᾶ 240, 18.
παράγειν τὴν ἀλήθειαν ψυχαγωγία ψευδομάτων 2, 243, 15.
τὰ ψυχαγωγῆσαι ἑαυτὰ 2, 185, 15. cf. 1, 134, 29.
ψυχρῶς γεωμετερεῖν 2, 222, 6.
ψύχειν τὸ πτερόν 2, 307, 15.

Ω.

ἐς ἀλεκτρούριον ὠδᾶς προῦβη ὁ πότος 2, 95, 19. τειρχομαχίας ὠδαὶ Οὐμῶν ἐπενοήθησαν 2, 169, 24.
ὠθίζοντο ἐπὶ τὴν Ἀπ. φιλοσοφίαν 336, 30.
ὠθισμὸς αὐτοῖς ξυνέπεσαν 2, 63, 13.
ἑώθον οἱ θεοὶ τὸν Δ. τῆς τῶν ἀνθρώπων προεδρίας 338, 10. cf. 257, 32. ἐῶσθαι ἐς βάθρον — βυθόν 332, 5.
ἐν ὠμῶ τῷ τόφῳ ἀπέθανεν 2, 63, 25.
ὠμολόγει ὠμὸς εἶναι 2, 290, 31.
ἀνεπήδησεν ὠμόνπνον 343, 13.
τῆς γαστροῦ ὠραν ἀγούσης de parturientibus 57, 2. θυγάτηρ πρὸς ὠραν οὐσα 73, 23. Ὀλύμπια ἐν ὠρα ἄγειν 169, 10. ἡ τῶν Διονυσίων ὠρα 220, 13. ὠρα ἔτους 270, 30.
ὠραίσται Φοργίω λῆθω 2, 107, 22. † ὠραισμένη προόρητις 2, 40, 15.
ὡς ἔτυχεν ἐσταλιμένη 2, 3, 28. ὡς μὴ = μὴ 2, 60, 10 et passim, ut ὁ Πάν κατέχει τὸ σικριτήμα, ὡς μὴ διαλύσει τὸν ὕπνον τῆς νόσου 2, 317, 6.
ὠστίζεσθαι τοῖς ἵπποις 2, 333, 21.

PHILOSTRATI IUNIORIS

VERBORUM INDEX.

- ἄβλιαντος ἀνακηδᾶ 399, 2.
 ἀγειν ἐς θαῦμα δοκοῦσιν
 410, 21.
 ἀγιστρῶδες ὀδόντες 413, 10.
 ἐπισκύνιον ἀκανθῶδες 413, 7.
 ἀλογία κατὰ τοῦ Ὁ. 400, 28.
 ἐς αὐναν ἐπέστη 399, 9.
 ὁ δεξιὸς π. ἀναβάλλεται τὸν
 ὕψμον 400, 23.
 ἡ τῶν οὐραίων ἀνάγκαις
 ἰστία νεῶς ἂν ἀπεικασθεῖη
 413, 27.
 ἀνακνυλεῖν τὰς ἐννοίας 412,
 3.
 ἐς βούκερον ἀνεμόρφωσεν
 ἑαυτὸν 398, 8.
 ἀνάπτουσι τοῖς Κόλχοις τὰ
 τῆς κόρης 411, 21.
 ν. ἀνεργῶς ἐς πολὺ τοῦ
 μηροῦ 417, 3.
 τὸ ἀνεσκιρτηκὸς ξὺν τῷ ἀ-
 νιάσθαι ἐπιφαίνουσιν οἱ Σ.
 395, 12.
 ὀδόντες ἀνεστραμμένοι κα-
 τέχειν τὰ ληφθέντα 413, 11.
 ἀναχαιτίζουσα τὴν κόμην 392,
 24.
 χαίτην ἀμφιλαφῆ ἀπαιω-
 ροῦντες ἀνχένων 403, 25.
 ἀπειροθάλαττοι 413, 18.
 ὁ πους ἀπερείδαν ἐς τὴν
 γῆν 400, 21.
 μηροὶ ἀπέριττοι 416, 9.
 βλέπει ἀπολωλὸς 394, 13.
- ἀποθετος κρύπτεται 392, 11.
 ἀποκλίνουσιν ἐς θήλειαν ὤ-
 ραν 392, 21.
 ἀπόμαχοι 407, 15.
 ἀποχωροῦν (ἀπὸ τῆς σφαι-
 ρας) σέλας 403, 7.
 λύρας ἀπαδός 415, 21.
 ἀπώμοτον ἐς τὴν ἐξοδὸν 393,
 29.
 ὄπλα ἀρήϊα ἐνδέδυνε 412,
 12.
 λέγειν περὶ τῶν ἀριζήλων
 εἰρημένων 391, 21.
 κάλλος ἀρρενωπὸν 417, 10.
 ἀστίχρον ἐμβάλλει ἰουλον
 400, 14.
 ἀνακηδᾶ ξὺν ἀτάκτῳ τῇ κό-
 μη 399, 3.
 τὸ λιτὸν καὶ αὐτοφνὸς τῆς
 μούσης 407, 32.
 ἀφερμηγεῖα 406, 21. cf. 409,
 26.
 ἀχθῶμαι μητοὶ τῆς ἐν τῇ
 γῆσῳ ἔδρας 393, 29.
 ὅμοι αὐχέτι βάσειν διδόντες
 417, 28.
 γλαυκῶν τῶ ὀφθαλμῷ 394, 24.
 γλαυκὸν ὀφθαλμῷ Ἄθ. 402, 12.
 ξὺν ἀπορητῷ γνοῦς ἔρωτι
 (κόρη) 392, 25.
 γνωματεῦσαι ἡθῶν ξύμβολα
 390, 19.
 βλέπειν δεινῶς δεδορκὸς 397,
 10.

- ἀρχαὶ τῆς διαμάχης 398, 6.
 κόμην ἀρχαίαν διανίστησι 394,
 24.
 τὰ καθ' ἑάστα διασφροῦν
 391, 31.
 Ἑλλησπόντου διάρρους 405, 1.
 διασκιρτῶντα τοῦ ὄρους θρέμ-
 ματα 410, 3.
 διαφαίνονται γυναῖα τῶν
 προθύρων 395, 23.
 τοῦτο τῆς ποιήσεως διαφύ-
 σεται 414, 29.
 διευπαλοῦσα τοῦ πάντων ναῦς
 411, 7.
 ὁμοῦ τι καὶ καθ' ἕν δια-
 σκοντες 395, 23.
 πλευρὰ διορωμένη 416, 5.
 διυγραίων νεύματος (πόδα)
 405, 7.
 δυσαντίβλεπτον τὸ πρεσβύ-
 τερον 390, 2.
 ἐθελουσίους ἄθλους ὑπομέ-
 νειν 413, 13.
 ἀορητον ἐνδεικνύσα θεῖαν
 401, 5.
 ἐκνωτοῦται τὸ κῆτος 413, 15.
 Θράτταις ἐμμελής δόξει Ὁ.
 400, 30.
 πηγὰ ἐκπλημμυροῦσαι να-
 μάτων τοῦ γενείου 397, 11.
 cf. 402, 26.
 ἀρχαῖαι πράξεις οὐκ ἀμού-
 σως ἦσαν ἔχουσαι (in pictura)
 391, 28.
 ἐμπρομύξει θ. τ. κροτάφων
 398, 10.
 ἐμπροστος γίγνεται τῷ Α. 394, 9.
 ἐκρέων τὸ αἷμα 417, 2.
 πληιάδες ἐκφανῶς ἔχουσαι
 406, 9.
 γραφικῆς ἔργων ἐκφρασις
 390, 10.
 ἐκφρων παρεστήκει 390, 19.
 τὸ ἐκφυλον καὶ ἔξω μέτρον
 391, 14.
 λείαν ἐλάσασθαι 407, 30.
 τὸ γεγηθὸς ἐλέγχεται τῆς
 ψυχῆς 408, 23.
- ἐναποκλῖναι ἑαυτὸν σιβαδί
 396, 28.
 ἐνδέχεσθαι τὰ ἐς τὴν δέσπην
 ἀπορητῶν 396, 28.
 τί ἐνθεὶ πρὸς τὴν τῆς σιῆς
 παρασκευῆν; 395, 19.
 τὸ ἐνδοσίμον ἄδει 412, 6.
 ὁ στόλος τῷ Φ. ἐνομισάμε-
 νος 401, 7.
 τοῖς ἐντοσθίοις ἐμπεφύκασι
 409, 29.
 ἐξαιμάττονται ἐς τὸν δρόμον
 412, 22.
 ἐξήρηται τοῦ τῆς μητρὸς
 πέπλον 403, 10.
 ἐπαληθεῖσαι τὴν ὑπόσχεσιν
 403, 10.
 μαντικὸν ἐπασθμαίνειν 399,
 17.
 νευρὰ ἐπηγοῦσα τῇ ἀφέσει
 418, 21.
 ἐς ἐπίγνωσιν ἄγειν (τὸν
 Ἔρωτα) 402, 1.
 λοφιαὶ ἐς θάτερα ἐπιχε-
 μείς 398, 24.
 ἡ τὸ ξὺν ἀνάγκῃ ἐπίπλαστον
 ἐνδύσα 392, 26.
 οἱ ναυβάται ἐν ἐπισκέψει τῶν
 κατελιηφότων 402, 31.
 ἀδίκοις ἐπετόλμα 419, 3.
 τὴν παρειὰν ἐπιφοινίττονσα
 402, 14.
 τὸ ἐς τὴν νύκην χαῖρον
 393, 7.
 ἐσφρησαντες ἑαυτοὺς διὰ τῆς
 ἐσόδου 409, 14.
 ὁ γυμνῷ τῷ ξίφει ἔτοιμος
 399, 7.
 εὐήτριοι χιτῶνες 410, 12.
 κῆμαι εὐπαγεῖς 417, 26.
 θεῖα οὐδ' ἐφερμηγευοντος
 δέονται 402, 10. cf. 405, 17.
 414, 15.
 ἐφίμερον βλέπειν 417, 11.
 εἰσὶ τοῦ θέλογουτος, ἡ τεθη-
 πότες 400, 5.
 τὸ τῆς ὀφρύος ἡθος 401, 16.
 κύλιξ ἡμιδής 396, 18.

ἀνὴρ ἡμίθεος 397, 14.
 ἡ λαία ἡρεμῶς ἐμπίπτει 395, 4.
 ἡρώδη 392, 1. 397, 21.
 ἐς τὸ ἡσυχαιὸν ἀγειν 407, 12.
 ἀθλήων θηρατῆς 393, 7.
 Καλλιόπης διασάται 414, 26.
 ἡ ὄφρυς ἐν τῷ θυμῷ πάσα 417, 31.
 τῆς ἰσάσις ἐπιμελεῖσθαι 397, 3.
 ἐν σπαργάνοις ὧν καὶ ταῦτα 398, 18. cf. 410, 2.
 κελὸν ἐπιεῖν 396, 6. 403, 15.
 παρεῖων καταστάσεις 390, 20.
 ἡ τοῦ προσώπου κατάστασις 411, 32.
 τὰ ὄφρα κλέπτει τὸ ἀκριβὲς τῆς ὄψεως 413, 17.
 χλαμύδα ὑπὲρ ἀχένος κολποῖ 418, 4.
 τὸ εὖρος πρὸς λόγον τῆ βίας 416, 26.
 τοὺς πτόρθους ξυγγελοῦσιν, ἴνα Ὁ. ὑπὸ σικῆ μουσονοροῖη 400, 14.
 βορῆων νεανεύματα = β. νισί 393, 16.
 νησίδες 413, 18.
 ἡ τὴς ἐν εἶδει 399, 18.
 ξύν cf. σύν.
 τὸ τῆς κινήσεως ὀξύροπον 414, 1.
 τοῖς ὀπισθίοις ἐνουλάσας 396, 27.
 παραβατεῖν 412, 23.
 Ἀσκληπιὸς παρεγγυῶν τῷ Σ. γράφειν 415, 8. cf. 418, 30.
 πατρῷζειν 404, 19.
 τροχῶν περιδίνησις δυσκυνλίτως ἔχοντος 410, 16.
 Μήδεια πεπηγυῖα τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρητα 412, 4.
 οἱ ἴπποι πολλοὶ τὸν μυκτῆρα 403, 23.
 πολλῶν κνυαίνων ποταμὸς 418, 12.
 ξύν ὄρα προηγμένη 390, 12.

τί δὴ μοι ταῦτα προαναέκρουσται; 390, 9.
 ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ προσκειμένη 414, 2. cf. 417, 26.
 πρόποδες τοῦ ὄρους 392, 6.
 γράμματα προστυχεῖν 391, 26.
 ῥάγια ἀπιόσχηται 419, 27.
 σοβεῖν τὴν κύλικα 396, 20.
 ἔσταλται κνανῶ 392, 2.
 ἡ τοῦ γάμου ξυμβασίς 404, 6.
 ξυμπεπωκὸς πρόσωπον 419, 22.
 κόμη συναπονεύουσα ταῖς τοῦ θυμοῦ κινήσεις 393, 25. cf. 416, 14.
 ξυννεφῆς ὄφρυς 419, 23.
 ἡ τῶν τροχῶν δίνη — προσβαλοῦσα τῷ ἀρματεῖο σῆματι τὰς ἀνοάς 412, 26.
 ὁ ταλαντεύσας τὸ πτέρον 400, 1.
 ταυρεῖαν τὴν ὄψιν ἀποτορνεύει 413, 6.
 ὕπεισιν ἡμᾶς Ὀρφεύς 411, 16.
 ὄφρυς παντὸς ὑπεραίρουσα τοῦ ἀντιξίου 401, 17.
 εἰδῶλα ὑπεριπτάμενα 404, 5.
 κλυθῶνιον ὑπερκαχλάζον 411, 29.
 αἱ μέλλεται ὑπερέτονται σου 414, 27.
 τὸ δόρον ὑπερετέταται τοῦ διφρον 404, 10.
 οὔτε ὑπερφορεῖ οὔτε ὑπόκειται 401, 23.
 τὸ φιλομειδῆς ὑπὸ τῆ τοῦ κροτοῦ ἴνγγι σημαίνει 402, 15.
 ὑπὸ τὴν πρώτην ἀγγελίαν 399, 8.
 τὸ ἀδρόν ὑπεδείκνυ αὐτὸν Ἀ. εἶναι παῖδα 394, 8.
 Ζ. ἀγριὸν ὑποφαίνων τὸ ὄμμα 416, 17.
 κατέθημε τὰ ὑποφόνια 407, 8.
 γενεῖας ὑποφρίττουσα 402, 23.

τὸ ὑψήγορον καὶ ἐπημένον τῆς γνάμης 415, 5.
 ὕμνοι χαριστήριοι 412, 8.
 χερσεύσον ὠρηκε τὸ κῆτος 414, 13.
 σικῆ ἀφιλαφῆς ψυχάσαι τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ καμοῦσι 408, 31.
 μυκωμένων ὡσπερ ἀκούειν 409, 24.

CALLISTRATI

VERBORUM INDEX.

ἡ τοῦ ἀγάλματος ἰδέα ἀκμὴν ἀνώλεθρον ἐπιπρωμένη θάλλει 434, 11. cf. 341, 12.
 εἶδες ἂν ὑπανισταμένης φλέβας, ὡς ἂν ἐκ τινος γεμιζομένης πνεύματος 421, 15.
 ἀναγοντίζειν θαλασσίου ἀνδρα 438, 10.
 ἡ τέχνη πέτραν ἀνέμιξεν ἄλγη 432, 27.
 ἀρθρῶν ἀνδρικών συμμετρία 422, 4.
 Καιρὸς τὸν πολὺν ἀνελέττων αἰῶνα 429, 12.
 Ἀθ. ἠνεωμένους τὴν τρίχα 437, 23.
 οὐκ ἀνηθοποίητος ἡ τέχνη 433, 26.
 εὐπαθῶντι ἀνταποδιδόναι τὴν ἡχὴν ἀντίμιμον 433, 8.
 φθόγγον ἔμμουσον ἀντηχεῖν 422, 15.
 ἴππος ἀπὸ χαλινῶν τῷ μελεῖ κρατούμενος 430, 19.
 δοκοῦσιν ἀλλήλαις ἀντιφιλοτιμείσθαι αἱ φύσεις 427, 7.
 Νάρκισσος νομίοις θεοῖς ἀπήχετο 427, 30.
 ἀπομάττεται ἡ τέχνη εἰς τὴν ψυχὴν τὰ συμπληροῦντα τὴν ψυχὴν 436, 16.
 ὁ θυρεὸς χλοερὸν τι ἀποστίλβειν ἔδοξάζετο 431, 28.
 τεκμήρια ψυχῆς ἡ τέχνη ἀρθρῶς ἀποτίττει 433, 20.
 ἡ λύπη εἰς τὴν μητροῦσιν εἶναι ἀρρώστως ἐκ τοῦ θυμοῦ τὴν λίθον ἔλκουσα 436, 26.
 ἀξήσεως ἀφορμῆς ἡ ψυχὴ συνεισηγαγεν 423, 21.
 ἄντρον αὐτοφρῶς ἐλιπτόμενον 433, 26.
 ὄμμα ἀφροδισίας γέμον χάριτος 435, 17.
 βάθος ἀφατον σεμνότητος 434, 1.
 τῆς δεξιᾶς βάσεως τὸν ταρσὸν ἐξαίρων 421, 10.
 τὸ βακχεύσιμον ὁ χαλκὸς ἐνεδείκνυτο 432, 1.
 ἔβλεπεν οὐκ ἀκράτως γαῦρον 426, 21.
 ὁ χαλκὸς ὑπήκουε ἐθέλοντι τῷ εἰδῶλι γαυροῦσθαι 435, 19.
 τὰ ἐν τῇ τέχνῃ δαιδάματα 435, 8.
 λογισμῶν κατηγόρει τὸ δῆλαμα ἡ τέχνη 436, 18.
 πρὸς λύπης διάθεσιν μετέβαινεν ἡ εἰκὼν 436, 19.
 διαλάμπει ἡ τοῦ σώματος χροὰ τῆς ἐν τῇ περιβολῇ λευκότητος 427, 2.

δισχιδής κόμη ταῖς ὀφρύσι
ἐπιβαίνουσα 430, 4.
προσώπων δουλονται τὴν αἰ-
σθησιν (spectantis) 433, 31.
ταῖς ἀψύχους εἰδωλοποιῶν γε-
νέσεις 424, 1.
Εὐριπίδης τὸν Δ. εἰδοποιή-
σας 431, 17.
λερὸν τὴν καλλίστην εἰκασίαν
εἰς ἑαυτὸ μεθίστη 435, 23.
ὁ λίθος τὸν ἐν λίθοις νόμον
ἐκβαίνει 423, 4.
ἐκτάδην χρθῆναι ἐθέλει ἢ
θολῆ 435, 13.
εἰς ἔξουσίαν κοφότητος τὴν
τάναισθησίαν ἐκνικᾷ 422, 22.
ὧν βοστρύχων τοὺς ἐλικτή-
ρας ὁ κισσὸς ἀναστέλλει 431,
20.
Πάν ἐνηγκαλισμένος τ. Ἠχώ
422, 13.
πρὸς τὴν ἡγῆν πρῶτος ἐξαν-
ίστατο 421, 11.
ἢ ἐν τοῖς μέλεσιν ἀγῆ ἐξεῖσι
427, 3.
ὁ παντὸς ἦν ἐπέκεινα θανύ-
ματος 431, 21.
εἰς τὴν ἐπήχησιν τοῦ ἀνλοῦ
τὴν πνοὴν ἐκ στέφανον ὁ Σ.
ἀνασπᾷ 421, 16.
καιρὸς ἐν κεφαλῆς εἰς πόδας
ἐπανορθῶν τὸ τῆς ἡβης ἀν-
θος 428, 10.
ὁ λίθος ἡθῶν ἱστορίαν ἔσωζε
427, 22.
τὰ ἐπανθοῦντα τῇ αἰσθησει
φελιτῆρια (voluptas in ani-
malibus se prodens) 430, 31.
εἰς τὴν τοῦ ἀγάλματος δη-
μιουργίαν τὴν θεωροίαν
ἐφῆκε 422, 29.
τὸ εἰς θεωρίαν προκειμένον
ἄγαλμα 424, 8.
χλωρόν τι καὶ τεθνηκὸς ὀ-
ρώσα 437, 30.
ἱμερώδες ὄμμα 435, 17.
ἢ λῦρα ἱσαρίθμους ταῖς Μού-

σαις ἐξῆπτο τοὺς φθόγγους
430, 8.
ἄντρον τὴν ὑπώρειον περι-
τρέχον καμπὴν 421, 5.
ὁ λίθος ὁματάων κατασκευὴν
ἤρμοξε 427, 21.
λεόντων ἢ ἀτεγκτος φύσις
πρὸς τὴν ἀρμονίαν κατηρ-
νώζετο 430, 21.
τὴν ἐρημίαν κατήχει τοῖς με-
λεσι 427, 31.
ταῖς παρειῶς ἐκνοιούτο ἐρ-
θῆματι 435, 1.
τὸ ὄφθιον πρὸς ὑποδοχὴν
ἐκολπούτο 438, 6.
ἡπάτα ὡς τῆς μετεώρου κυ-
ριεῦσαν φορᾶς 424, 26.
τῇ λαμπρόδι τοῦ σώματος
τὰ ἀνθη δηλῶν 428, 13.
γλανθόν τι σέλας ἐκ τῶν ὀμ-
μάτων μαρμαίρουσα 438, 18.
αἱ τῶν δημιουργῶν χεῖρες
κατοχε καὶ μεστὰ μανίας
προφητεύουσι τὰ ποιήματα
422, 26.
ὁ Δαίδαλος μέχρι κινήσεως
ἐνεαμιεύετο 432, 20.
ἐπεφύκει οὐ νενομισμένους
ἢ θολῆ 428, 20.
προδύμοι σοὶ καὶ τὸν νόμον
ἄδειν, εἰ νέμοις ὑγείαν 434,
15.
ὁ λίθος εἰς ἀραιὸν τινα σώ-
ματος ὄγκον διαχεόμενος
427, 28.
ἢ οἴκοθεν κίνησις 424, 8.
ἀστραπῆς οἶον ἀπολύμπων
κάλλος 426, 17.
μανία οἰστρώσα ψυχῆ 423, 14.
ἢ τέχνη εἰς τὸ ὄντως ὄν
ἀπήγαγε τὴν μίμησιν 423, 5.
ὄπον καὶ 425, 12.
ἢ τοῦ ἀγάλματος ἰδέα τῆς
ὑγείας τὴν οὐσίαν ἐν ἐαν-
τῇ φέροι 434, 11.
ὁ θυμὸς τῇ ὄνμῃ τῆς ὀργῆς
παραγαφομένος 436, 23.

παραφορος ἔστηκε (μεθύων)
426, 2.
ἢ πέτρα κάλλιστα ὑποκρίνε-
ται τὸ τῆς τριχῆς 436, 12.
σπανίζον αἰσθησεως ἐνοικον
ἔχειν ἐπιστοῦτο τὴν αἰσθη-
σιν 428, 30.
τὴν χορείαν ἐπληττον 438, 22.
μονὴν τοῦ ποσπηματος ἔλεν-
θερῶν τὴν χεῖρα 426, 29.
προφητεύουσι οἱ λόγοι τέχ-
νης ἱερά 424, 11.
ἢ ὄνμῃ τῆς ὀργῆς 436, 23.
σαύρος Διονύσῳ σκιρτῶν
422, 7.
ὁ λίθος εἰς συμβολὴν ἐπὶ
τοὺς ἀνχενίους τέροντας
προσέειπεν 422, 11.
συναναμνεῖν σύνειν ἐμ-
φρονα 437, 9.
καλὸς συνεξελιττόμενος πλο-
καῖς 435, 12.
οὐ τῆς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ
τῆς ἀληθείας πλάσμα 433, 25.

πάσαις τύχαις ἀτρωτος λί-
θων γενέσεις 432, 25.
ὑπαικονεῖ τῷ πάθει ὁ χαλ-
κός 424, 28.
εἶδες ἂν ὑπανισταμένους φλέ-
βας 421, 15.
ἀφαιμένα ἢ θολῆ ὑπεξαν-
στατο 425, 9.
τῷ θεῷ τὰ ἔνδοξ ὑπήχει
423, 10.
τὸ τεθνηκὸς ἢ λίθος ὑπέ-
δνετο 423, 28.
εἰς τριχὸς ἀνθην ὑπεσχίζετο
423, 17.
ὁ κηρὸς ἐφάνταζε τὴν αἰσθη-
σιν 438, 8.
οἱ πεπηγότες τῇ φύσει πρὸς
τὰ ἔργονα τῆς φιλογονίας
ὄροι 437, 11.
καλὸς θροπτόμενος καὶ εἰς
εὐσαρμίαν χλιδῶν 424, 20.
χρῶτες κόρης μαλθακοί 422, 5.
ἢ ἐπὶ τὸν ψογον ὀρμη 436,
24.

INDEX RERUM.

Ap. significat Apollonii epistulas vol. I, 345—368. Φ. imagines Philostrati iunioris; K. Callistrati *ἐπιγράσεις* vol. II, 390—438.

A.

Abae 142, 31.
 Abaris 260, 7.
 Abderus 2, 165, 28. 197, 24. 379, 23.
 Abderi urbs 2, 380, 2. Iudi ibi acti 380, 3.
 Abinna 165, 26.
 Ἄβιοι 157, 4.
 Abradates 2, 353, 11.
 Abydus 2, 180, 24.
 Academia 2, 57, 31. 106, 31.
 Acanthus cursor 2, 267, 15.
 Acarnania 2, 62, 25.
 Acesa 2, 172, 5.
 Acesines 59, 17.
 Achaea 247, 14. 260, 10.
 Acharnae 141, 4.
 Achelous 2, 218, 4. 326, 16. Φ. 297, 24.
 — ἐναγάντος 2, 146, 29.
 Ἀχαιοὶ 2, 219, 15.
 Achilles 99, 2. 131, 15. 137, 19. 2, 155, 6. 158, 5. 166, 9. 168, 11. 182, 11. 196, 20. 211, 1. 213, 13.
 Achilles libertus Herodis 2, 66, 21.
 Acrisius 325, 5.
 Actaeon 2, 316, 14.
 Actaeus 2, 157, 21. 158, 28.

Admetus 2, 251, 28.
 Adonis 2, 225, 21. Adonidis horti Romae 1, 286, 22.
 Adrastea 29, 8. 308, 10.
 Adrastus 2, 322, 9. 240, 22.
 Adriana Olympia 2, 42, 22.
 Adriani urbs Mysiae 2, 86, 23.
 Adrianus imperator 336, 19. 2, 9, 1 et 18. 37, 1. 42, 8. 43, 6. 44, 5. 45, 5. 57, 2. 137, 20.
 — sophista 2, 89, 32. 95, 9. 96, 14. 101, 20. 103, 2. 104, 2. 105, 10. 107, 15. 115, 1. 121, 11.
 Aeacidae 2, 209, 16 et 29. 361, 3. sunt maiores Herodis sophistae 2, 55, 17.
 Aeaea 2, 185, 17.
 τὸ Ἀλαντεῖον 2, 137, 17. 153, 8.
 Acetes Φ 401, 7. 411, 22. 412, 10.
 Aegae Ciliciae 6, 18.
 Αἰγαῖος πόντος 2, 337, 27.
 Αἰγαίων σεισθήτων 127, 28. cf. 2, 248, 16.
 Aegina 143, 28.
 Aegisthus 2, 355, 25.
 Aegyptii θανασινοὶ 183, 25. ἀγείροντες 252, 7. Aeg. dissuadent Neroni fossionem Isthmi 143, 26.

Aegyptiorum fastus 110, 13. numina 230, 14.
 Aegyptus antiquissima 98, 13.
 Aelianus praef. praet. 271, 11.
 Aelianus sophista 123, 3.
 Aeneas 2, 169, 11. 190, 13.
 Aenus 2, 98, 12.
 Aeolum modi 32, 5.
 Aeoli ἀσικός 93, 4.
 Aeschines or. 2, 3. 12. 21, 26.
 — phil. 36, 13. 2, 257, 12.
 Aeschylus 220, 8. 2, 11, 22.
 Aesculapius 118, 10. 138, 6. 152, 31. 2, 176, 19. 177, 4. 228, 19. 234, 14. Aegiensis 1, 6, 28. 1, 75, 10. Pergamenus 2, 46, 19. 111, 25. Παιάν K. 434, 13. paeon Sophoclis in Aesculapium 284, 24.
 Aesopus 174, 32. 176, 8. 2, 298, 22.
 aether est γένεσις θεῶν 111, 32.
 — quintum elementum 111, 31.
 Aethiopes ex India oriundi 98, 11. 220, 31. νομάδες 239, 31. Aethiopia 204, 1. Aethiopiae arbores 239, 19. nives 60, 25. Aethiopum commercium cum Aegyptiis 205, 8.
 αἰετῆς λίθος 57, 18.
 Aetna 177, 10.
 Agamemno 2, 157, 30. 173, 9. 175, 12. 180, 27. Ag. separat Boeotiam ab Euboea 2, 221, 4.
 Agamemnoniae thermae 2, 160, 25.
 Agathio 2, 61, 28.
 Agatho tragicus 2, 17, 7.
 Agave 2, 321, 19.
 οἱ ἀγείροντες 157, 28. 171, 21.
 Agesilaus 2, 228, 17.
 ἄγνος 86, 22.

ἀγνόστων δαιμόνων arae Athenis 207, 29.
 Agrauli fanum 141, 10.
 τὸ Ἀγραυπέιον Athenis 2, 78. 85, 13.
 τὸ Ἀλάντειον 133, 2.
 Ajax elephas 54, 13. 66, 32.
 Ajax Locrus 2, 174, 25. 359, 3. — Telamonius 2, 151, 11. 153, 7. 169, 12. 174, 16. 182, 12. 186, 1.
 — Timomachi 86, 8.
 Alcestis 164, 7. 2, 143, 26.
 Alcibiades 341, 24. 2, 12, 5. 15, 31. 227, 10.
 Alcimedo libertus Herodis 2, 63, 23. 68, 11. 69, 15.
 Alcinous apud Hom. 139, 13.
 Alcinous stoicus 2, 40, 29.
 Alcmaeo 156, 29. 279, 18. 2, 212, 3.
 Alemena 2, 248, 12. Φ. 398, 28.
 Aleyonci gigantis ossa 2, 140, 11.
 Ἀλήθεια 2, 332, 28.
 Alexander Cappadox πολυίστως 2, 171, 31.
 Alexander magnus 50, 19 et 22. 62, 15. 75, 10 et 18. 83, 25. 256, 20. 323, 32. 2, 65, 23. 89, 5. 99, 13.
 Alexander sophista 2, 76, 26.
 Alexander sive Paris 2, 254, 4.
 Alexandrini 184, 19.
 Alodae 2, 56, 14. Alodarum ossa 140, 8.
 Alpes 2, 25, 12.
 Alpheus 331, 25. 2, 348, 2.
 amarantinae coronae 2, 208, 18.
 Amasis in leonem mutatus 202, 16.
 ἄμαξα χερσῶν imperatorum 228, 16.
 Amazones 2, 215, 30. 216, 14. 344, 2.
 Amesinas athleta 284, 22.

- Ammon pater Alexandri 84, 6.
 Ammonius peripateticus 2, 118, 1.
 Amoebeus histrio 169, 18.
ἀμπελοῖς ἰμάντας περιάπτειν 2, 154, 26.
 Amphiarus 79, 16. 142, 32.
 2, 148, 32, 332, 5.
 Amphicles sophista 2, 81, 6.
 90, 7.
 Amphictyonia 142, 13. 2, 115, 32.
 Amphion 2, 309, 2.
 Amphiloclus vates 2, 149, 1.
 Amphitrite 2, 212, 21. K. 438, 16.
 amphorae Creticae 2, 139, 22.
 Amyclaeus Apollo 93, 11.
 Amymone 2, 305, 25.
τάς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἐπιτραπήναι 2, 103, 16.
 Anaurus 2, 234, 24.
 Anaxagoras 3, 5. 12, 36. 46, 23. 313, 32.
 Ancaeus Φ . 417, 1.
 Anchises 2, 225, 20.
 Andocides 2, 73, 13.
ἀνδραποδιοταῖς et ἀνδραπόδων καπήλοις interdicta Graecia 319, 27.
 Andriorum *θεοδαῖσια* 2, 329, 12.
 Andromeda 2, 336, 14. 240, 12.
ἀνδροφάγοι Aethiopes 240, 4. *α. Scythae* 2, 217, 16.
 Andrus 175, 27.
 annuli septem planetarum cognomines 116, 28.
ἀνομοίαν ἔρωσ 251, 27.
ὁ ἀνο θρόνος Romae 2, 93, 17. 100, 5.
 Antaeus 2, 374, 2. 376, 8.
 Anthedo 2, 361, 27.
 Anthesteria 187, 23.
 Antigona 2, 383, 23.
 Antiochus 2, 349, 23.
 Antiochia *ἡ μεγάλη* 16, 8. 17, 25. 124, 22. 249, 25. 2, 1, 6.
 Antiochus rex Syriae 40, 12.
 — Thessaliae 2, 257, 17.
 Antiochus sophista 2, 74, 32. 81, 7. 83, 14.
 Antiopa 2, 243, 13.
 Antipater sophista 108, 25.
 Antiphates 2, 185, 12.
 Antipho Rhamnusius 2, 15, 16.
 Antisthenes Parius 132, 10.
 — Socraticus 144, 3.
 Antium 336, 15 et 21.
 Antoninus Caracalla 2, 121, 23. 122, 20. 124, 21.
 — Gordianus 2, 1, 1.
 — Pius 2, 44, 30. 45, 14. 63, 8. 77, 14.
 Anytus 261, 17.
ἄορος πέτρα 51, 4.
 Aphareus 2, 361, 6.
Ἀφροδίτη 207, 14, 2, 226, 10. 230, 4. 239, 12. 244, 21. 340, 1. Φ . 402, 14. *Κυθρία* 230, 22. 251, 12. *Παφία* 124, 25.
 Apis 86, 7.
 Apollo 133, 29. 221, 23. 265, 24. 330, 24. 2, 138, 12. 193, 31. *Ap. Ἀμυκλαῖος* 93, 11.
Δαρναῖος 16, 9. 2, 1, 7.
Δελφικός 1, 214, 18. *Δελφός* 84, 9. *Δήλιος* 93, 10. *ὁ ἐν Πυθοῖ* 311, 14. cf. 2, 81, 30.
πατρῴος 2, 228, 35. *Ἀνικός* 2, 179, 9. *Φύξιος* ib.
 Apollonius Atheniensis, soph. 2, 103, 7.
 — Naucratica, soph. 2, 102, 14. 114, 30.
 — Tyanensis 2, 7, 20. 35, 6. 77, 2. 258, 1. cf. *Ind. auctorum et Praef. I, p. IV—VII.*
ἀπόρητον δικαστήριον Romae 272, 20.
οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταί 2, 309, 30.
 Apsines soph. 2, 127, 4.
 absinthium 23, 15.

- Absyrtus Φ . 412, 23.
ἀπύρρητοι ζοαί 2, 247, 28.
 aqua aurea 119, 5.
 aquam potant vaticinaturi 79, 28.
Ἀκύλας (Aquila) rhetor 2, 95, 3.
 Arabes 21, 17. 124, 11.
 Arabia 80, 31.
 Araspas 2, 353, 10.
 Arcadia = Elis 37, 16. 171, 6. 2, 266, 23. 319, 30. 386, 24.
 Arcades 320, 10. 2, 157, 26.
 mercenarii 2, 33, 32. Φ . 397, 22.
 Arcadicus pileus 2, 78, 25.
 Archelaus rex Cappadociae 11, 26.
ἀρχιερεὺς τῆς Ἀσίας 2, 26, 16.
 Archytas 241, 22.
ἄρκτος stella in mari rubro non conspicua 122, 19.
ἀρχιτοῦρου ἐπιτολά 178, 12.
 Ardys rhetor 2, 26, 19.
 Arclatum 2, 8, 4.
 Arcopagus 2, 22, 30.
Ἄρης pater Amazonum 2, 216, 16.
Ἄρετῆς *ἑρὸν* Smyrnae 2, 54, 5.
 Argaeus mons 2, 97, 23.
 Arginusae 150, 12.
 Argo 2, 360, 28. K. 433, 15.
 Ariadna 2, 316, 14. Φ . 410, 7.
 Aricia 154, 5. 203, 5.
 Arimaspi cognati Philippo 2, 89, 8.
 Ariobarzanes soph. 2, 24, 14.
 Arion 2, 323, 21.
 Aristaenetus rhetor 2, 95, 4.
 Aristaeus soph. 2, 37, 17.
 Aristagoras 2, 237, 9. 245, 31.
 Aristander 322, 29.
 Aristides f. Lysimachi 230, 19. 275, 13. 2, 120, 27.
 Aristides soph. 2, 86, 22. 107, 24. *οἰκιστῆς* Smyrnae 87, 10.
 Aristippus 36, 16.
 Aristo, Platonis p. 2, 300, 10.
 Aristocles soph. 2, 74, 7. 86, 26. 98, 14. 100, 18. 105, 14. 115, 2.
 Aristodemus pictor 2, 295, 6.
 Aristogito 2, 85, 18.
 Aristotelis (tyranni?) dictum 196, 25.
 Armenii 2, 346, 3 et 32.
 Arrhichio athl. 2, 272, 9. 347, 25.
 Arsaces 44, 7.
 Artabazus 2, 81, 23.
 Artaphernes 28, 28.
 Artaxerxes f. Darii 30, 26.
 — f. Xerxis 31, 19.
Ἄρτεμις ἀγροτέρα 2, 335, 10. Φ . 396, 19. — *Περγαλα* 32, 4. 2, 82, 24. *ἡ ἀπὸ Σινδῶν* 1, 233, 14.
 Artemisia 141, 5.
 Aryades gigas 2, 138, 6.
 Asbamaeus fons 5, 22.
 Asiae civitates liberae 2, 57, 7.
 Asbolus 214, 6.
 asini feri 85, 15.
Ἀσκληπιάδαι 118, 8. 2, 171, 14.
Ἀσκληπιὸς Chironis discipulus 2, 176, 19.
 Aspasia, Periclis magistra 2, 257, 8.
 Aspasius soph. 2, 125, 17.
 Aspendus 15, 1.
ἀσφάλτον φρέαθ 25, 22.
 Assyrii = Syri 16, 10.
 Asteropaeus 2, 202, 16.
Ἀστραπή 2, 315, 17.
 Astyages 325, 6.
 Atalante virago Φ . 417, 4.
 Atalante oppidum 2, 210, 31.
ἀτέλεια sophistarum 2, 9, 16. 44, 4. 103, 24. 121, 20. 122, 17.
 Athamas K. 437, 21.
Ἀθηνᾶ Φ . 402, 10. K. 433, 16. *ἄρ.* 365, 2. *Ἀθηνᾶ Ἰλιάς*

- (Romae) 258, 13. *πολιὰς* 93, 9. *πρόνοια* 84, 7. *dracunculæ parit* 279, 6. 2, 366, 4.
- Athenae earumque loca memorabilia 51, 13. 140, 5. 141, 4. 207, 29. 2, 44, 19. 57, 32. 58, 32. 59, 8 et 19. 62, 28. 70, 21. 73, 10. 78, 8. 80, 22. 84, 3. 85, 13, 15, 16, 17. 104, 23. 106, 30. 226, 18. 290, 26. 366, 5. *K.* 437, 17.
- Athenienses 137, 21. 2, 46, 8. 62, 1. 187, 18. 247, 19. 248, 20. 255, 27. 318, 6. 383, 21. *Ath. ἀπομυζόν τὴν Ἰωνίαν* 2, 352, 31. *invenerunt ἐπαννυίας* quaedam 1, 311, 12. *amant ludos gladiatorios* 141, 25. *eorum ἐπιτάξεις φόρων* 237, 28. *τετιγοφόροι* sunt 2, 366, 7.
- Ἀθηναίων* Romae 2, 93, 20. Athenodorus soph. 2, 98, 11. Athos 28, 32. 54, 23. *Ἀτλαντικὸν κῆτος* 2, 336, 11. Atlas mons 54, 23. — titan 2, 372, 22. Attalus (?) athleta 2, 273, 5. Attalus f. Polemonis 2, 110, 9. Attica *μεσογαία* 2, 61, 32. Atticus f. Herodis 2, 66, 6. — p. Herodis 2, 56, 21. Augeas 315, 3. Augustus 169, 17. Aulis 336, 6. 2, 135, 15. 156, 4. Aurelius soph. 2, 126, 4. *ἀντολήνθος* 2, 10, 8. avis *ἐν Παϊώνων* — *Φάσιδος* — *φοινίκιος* 308, 18. Axius 2, 207, 17.

B.

- Babylonis descriptio 27, 32. cf. 2, 385, 25.

- Babylonius κόκκος 2, 250, 11. Bab. vinum 1, 22, 32. Bactra 191, 26. baccha Scopae *K.* 422, 27. Baetica 168, 19. Balara 123, 13. Βάλλιος καὶ Ξάνθος 2, 210, 6. βαλβίς discoboli 2, 328, 18. Bardanes 31, 21. βαρεῖς ἀθληταί 2, 262, 26. Βέρος consul 2, 48, 11. 50, 2. Βασίλειος στοά 140, 6. Bassaeus, praef. praet. 2, 68, 24. Bassus 146, 9. cf. *Ap.* 353, 1. 366, 3. βασιχάχεια χρώματα 64, 8. Bebyrces pugiles 2, 265, 1. Βέσβιον ὄρος 2, 140, 12. Biblus insula 122, 14. Βίνδιξ 172, 15. 2, 222, 5. Bithynia 2, 50, 7. 109, 14. βόαγοι 239, 25. Βοιωτιος δῆμος 238, 5. ὁ ἐπὶ βωμῶ 2, 93, 21. Boreadae 2, 263, 2, 361, 4. Βορέας 141, 19. Borysthenes 212, 13. Brachmanes 75, 14. 93, 21. Bradua 2, 63, 26. Branchus 2, 226, 20. 228, 13. 251, 28. Briseis 2, 341, 20. Βροντή 2, 315, 17. bubonis ova vini fastidium creant 116, 1. 2, 366, 29. βούτραγοι 239, 25. Bura 210, 31. byssi frutex 62, 1. Byzantium 2, 115, 18. Byzas 2, 40, 11.

C.

- Cabiri 84, 8. Cadmus 2, 321, 33. Cadusii 19, 21.

- Caesarea, urbs Palaestinae 2, 97, 23. *Ap.* 348, 2. Caius 2, 159, 28. Καίρος Lysippi *K.* 428, 4. Calchas 2, 188, 31. Caligula 189, 26. Callaeschus philosophus 2, 95, 5. Callias 2, 110, 31. Callicles 2, 82, 1. Callieratidas 150, 11. Calliope *Φ.* 411, 17. 414, 24. Callisthenes 255, 10. 256, 6. Callisto n. Polemonis 2, 110, 11. Callixenus 2, 89, 14. Calpis 166, 5. κάλπις ἢ χροσῆ 2, 215, 4. Calydon *Φ.* 397, 23. Calypso in Italia habitans 260, 21. Calypsus insula 294, 15. Canobi templum Athenis 2, 62, 28. Canus tibericus 181, 20. Canusium 2, 60, 2. Capaneus 2, 383, 20. Caphareus 26, 21. Capitolini Iudi 264, 1. Cappadocum pronuntiatio 2, 97, 30. Carica mancipia 103, 4. Caricae oves 123, 7. Carmani 123, 8. Carneades 2, 6, 15. κάρνα Ἰνδικά 87, 28. Casander 36, 24. Cassandra 2, 175, 7. 355, 29. Cassianus soph. 2, 126, 3. Cassius proconsul Asiae 2, 70, 29. κατάδουπα 204, 7. 239, 10. Catana 174, 24. καταρράκται Nili tres 340, 12. κατάρροος quid? 162, 6. Caucasus 93, 13. 44, 32. 86, 8. Cayster 2, 311, 5. cedri materia pretiosa 2, 59, 29. Celaenae 2, 323, 26. Celer rhet. 2, 37, 13. Celsus poeta 2, 256, 7. Celticus currus 2, 43, 27. Celtus 166, 25. 312, 30. 2, 60, 30. Cenchreae 144, 15. 2, 363, 19. Centaurus *K.* 435, 26. Centaurides 2, 343, 20. centumviri Lydiae 2, 37, 23. Cephisia pagus 2, 59, 28. Cephisus Bocoetiae fl. 2, 371, 10. Ceramicí πύλαι 2, 85, 13. — theatrum 2, 78, 7. Ceramicus 2, 84, 3. Κέρας Lemni portus 2, 28, 31. cervi mansueti 90, 17. κήνξ 2, 368, 5. Chaerepho πύξιμος 2, 4, 7. — scurra 2, 4, 10. Chaeronea 255, 17. Chalcis 1, 194, 28. Chaldaei ἀγείροντες 252, 7. χαλκός μέλας 48, 7. 62, 16. 67, 2. Χάριτες γυμναί 2, 227, 4. 339, 32. Chiro 2, 176, 14 et 31. 197, 7. 341, 22. Chiüs 215, 4. Chrestus soph. 2, 92, 10. 94, 29. 98, 15. 101, 21. 103, 2. 115, 1. Chryse *Φ.* 419, 30. Chrysippi schola *A.* 346, 14. Chrysippus amasius Laii 2, 228, 15. Ciceronis Puteolanum 260, 31. Cicones 2, 185, 10. eiconiarum cultus 2, 229, 4. Cilicia 43, 15. Cimo 2, 55, 20. cinnamomum 86, 11. Circe 2, 164, 4. Cirrhaea 2, 23, 27. Cissia 25, 26. Clarium oraculum 133, 31.

- Κλέος 2, 226, 20.
 Claudius imperator 185, 18, 187, 18, 189, 29.
 Clemens histrio 2, 115, 26.
 — interfectus a Domitiano 294, 15, cf. 338, 11.
 Cleopatra 2, 6, 20.
 κλήρωσις τῆς ὑπάτου ἀρχῆς 2, 64, 11.
 κλήσεις deis gratiae 116, 14.
 Clotho 2, 338, 8.
 Clytaemnestra 2, 355, 26, 356, 29.
 Clytiadae 184, 9.
 Cnidus 251, 28.
 Cnossus 152, 24.
 Cocytus 2, 219, 15.
 Coddari A, 353, 20 et 23.
 κωδωνοφοροῦσαι νῆες 124, 15.
 τὸ κοινὸν Apollonii 152, 21.
 Colchis 2, 361, 7, 366, 2.
 ἐκ Κολλυτοῦ παιδία 2, 80, 22.
 Colonus 141, 4.
 Colophonium oraculum 125, 6.
 colossus Rhodius 180, 16.
 κολπίται βάρβαροι 113, 8, 229, 2.
 Commodus imp. 2, 94, 1, 97, 19.
 comam alunt Graeci 309, 28, 2, 332, 27, 252, 9.
 Κώμος 2, 297, 1, 330, 17.
 κογγυλιάτης λίθος 62, 11.
 κόνειος usus 2, 292, 1.
 Cophen 47, 10.
 Copreus 2, 59, 17.
 Corinthus 141, 26, 2, 59, 23, 207, 21.
 Coronis bos 2, 378, 19.
 κόρινθος 2, 292, 11.
 κοσίνων μαντεία 222, 29.
 ὁ κόσμος (mundus) 112, 4.
 Cotys 255, 8.
 κοῦφοι ἐθληταί 2, 262, 29.
 κρατὴρ συγγνώμης 92, 30.
 Crates Thebanus 13, 2, 234, 22, 255, 18.
 Creon 169, 19, 2, 303, 3.
 Cresphontes 169, 27.
 Creta 152, 17, 153, 12, 2, 226, 22, 259, 29.
 Cretheis 2, 351, 13.
 Crisaeus sinus 178, 19.
 Critias 2, 11, 29, 72, 8, 259, 9.
 Crius (?) athleta 2, 268, 15.
 Croesus 2, 301, 8, 353, 21, 354, 11, Ap. 359, 11.
 crocodilus 2, 204, 17, 301, 8.
 Κρόνος 281, 24.
 Ctesidemus 2, 60, 12.
 Ctesipho or. 2, 23, 5, 24, 3.
 — urbs 21, 25.
 Cyclopes 2, 164, 2, 369, 11.
 Cyeni scutum 2, 162, 7.
 Cydonia 152, 24. Cydoniatis 153, 20.
 Cydnus 6, 13, 263, 26.
 Cyllene 234, 24.
 Cyparissus 16, 18.
 Cyprus ins. 1, 124, 27, 2, 226, 12.
 Cyrus rex 2, 172, 21, 353, 23.
 C. minor 322, 32.
 — soph. 2, 107, 3.
 Κυθήρων οἶκος 2, 31, 11.

D.

- Daedalus 208, 18, 2, 317, 24, 318, 1, Φ. 410, 6, K. 425, 12.
 Δαίφρωντος p. Pindari 2, 358, 6.
 daemones 114, 15, 115, 8, 139, 28.
 Damaretus athl. 2, 268, 16.
 Damianus soph. 2, 87, 20, 107, 21.
 Damis 3, 27, 19, 28, 20, 2.
 Damophyle 32, 12.
 Daphne 16, 11.
 Dardanidae 2, 215, 15.
 Dardanus soph. 2, 75, 16.
 Daridaeus 26, 29.
 Darius rex f. Hystaspis 63, 11.

- Darius rex f. Codomanni 83, 29, 2, 221, 5.
 — Nothus 30, 26.
 Datis 38, 11.
 Deianira Φ. 397, 24.
 Deidamia 193, 31, Φ. 392, 14.
 Deiphobus 192, 32.
 delphines 323, 22.
 Demades 48, 31, 119, 32.
 Δημήτριος 2, 239, 13. Δημήτρια 246, 24.
 Demetrianus criticus 2, 125, 13.
 Demetrius cynicus 143, 31, 160, 20, 178, 22, 244, 27, 260, 15, 271, 25, 327, 18.
 Democritus 2, 27, 313, 19, 324, 21, 2, 13, 2.
 Demodocus 2, 163, 31.
 Demosthenes 291, 31, 3, 11, 4, 20, 20, 2, 21, 31, 43, 30, 53, 16, 72, 28, 125, 4, 246, 18, K. 424, 4.
 Demostratus 2, 67, 19, 71, 4, dentes elephantum 54, 26.
 Deucalio 2, 136, 10.
 Dia insula 2, 316, 6.
 Dias phil. 2, 6, 8.
 διανλοδρομία 2, 263, 26, 267, 14.
 Dicaearchia 260, 15, 271, 8, 294, 21, 327, 20.
 διχοστασία apud Homerum 131, 29.
 Dictynnae templum 342, 9.
 Didymaeum oraculum 125, 8.
 δικαστήριον ἀπόρητον Romae 162, 28, 272, 9.
 Dio Chrysostomus 185, 13, 189, 13, 199, 24, 200, 30, 2, 6, 20, 50, 6, 119, 22, 123, 14, 258, 1.
 Dio Syracusanus 254, 28.
 Diocles histrio 2, 259, 13.
 Diodotus soph. 117, 5.
 Diogenes Amastrianus 95, 29.
 Diogenes Sinopensis 234, 4.
 Diomedes f. Tydei 159, 15, 168, 33, Φ. 392, 29.
 Diomedes Thrax. 319, 23, 379, 11.
 Dionysia 36, 13, 140, 18, 220, 9, 234, 25, 2, 57, 31, 187, 26.
 Dionysius soph. 26, 28, 35, 9, 82, 8.
 Dionysus 49, 32, 75, 25, 92, 3, 94, 16. Διωναῖος 93, 11.
 Νύσιος 44, 7, 49, 13, μετωικῶν 2, 246, 25, cf. 233, 32, nascitur 2, 315, 23, incitat Bacchas 320, 29. Ariadnae amator 317, 1, K. 431, 6.
 διορθοῦσθαι τὰς ἐλευθέρων πόλεις 2, 47, 27.
 Dioscorides 131, 18, 203, 2.
 Διδασκοντοί 361, 3.
 Diotimus Ap. 365, 5.
 Dirca 96, 16.
 discus 2, 328, 19.
 δισύπατοι 142, 31, 2, 55, 17.
 Dodona 142, 31, 2, 361, 6.
 Δωδανίδες 2, 388, 15.
 dolichi origo 2, 263, 10, 267, 15.
 Domitianus 162, 26, 188, 22, 246, 7, 252, 20, 257, 3, 258, 10, 264, 1, 279, 4, 288, 8, 286, 21, 294, 32, 325, 12, 332, 30, 338, 10, 339, 8, 2, 33, 20.
 Dorio criticus 2, 37, 25.
 dracones Indici 88, 6, 89, 19, 90, 10.
 δραματικοὶ μῦθοι 177, 13.
 δραμομήρονες 2, 263, 10.
 Dropides 18, 16.
 Dryades 2, 387, 17.
 Δρόδος κεφαλαί 2, 372, 21.
 Dymaei 2, 264, 1.

E.

- Ecbatana 27, 8, 48, 1.
 ἐμβατήρια νόσον 2, 69, 23.
 Echinades 279, 9, 2, 212, 2.

- Echo 2, 213, 23. 357, 21. 388, 19. *K.* 422, 13. 433, 6.
Edoni 223, 10.
εἰληθερεῖν 2, 292, 22.
ἠΐθεος Praxitelis. *K.* 434, 17.
ἑκατὸν ἀνδρῶν iudicium Sardinibus 2, 37, 22.
ἐλαίου πηγή 2, 373, 28.
Elatea 2, 23, 1. 93, 8.
electrum 31, 25.
Elei 147, 32. 169, 4. 203, 14. 210, 29. 2, 262, 23. 263, 17 et 32. 264, 1. 266, 3 et 21. 267, 4 et 29. 270, 29. 348, 31.
elementa quinque 111, 29.
Ἐλεον βασις 2, 93, 21. 231, 18.
elephantī 53, 19—24. 89, 5. 240, 5.
ἐλέφας μενικῶς 2, 340, 7. cf. 1, 54, 32.
ἐλευθέριον δεσμοτήριον 276, 6.
Eleus oppidum 2, 134, 23.
ἢ Ἐλευσίνι τελετή 234, 22.
Eleusinium Athenis 2, 59, 8.
Eleusis 2, 64, 14. 91, 24. 104, 22. 127, 3.
Elis 315, 2. 2, 14, 7.
Elpinice f. Herodis 2, 66, 1.
ἐμβατήρια πλοῦ 203, 22.
Empedocles 3, 6 et 26. 210, 11. 309, 28. 313, 22.
θανάτος μόνον ἐμφάσει. A. 360, 1.
ἐμπονσα 45, 14. 145, 16.
ἢ ἐμπυρος σοφία 184, 15.
Enceladus 177, 15, 2. 138, 33. 365, 20.
ἐγκυκλιοὶ θεῶν 2, 93, 24.
ἐνδείκται (delatores) 2, 120, 31.
Endymio 2, 197, 4.
Enipeus 2, 248, 16. 353, 6.
Ἐνοδίας sacella 133, 20.
Ἐνναλίον σάλπιγξ 2, 264, 18.
Epeus 2, 163, 32. 170, 2. 185, 5.
ἐπη = *στίχοι* 2, 90, 11.
ephemerides 2, 74, 24. 86, 31.
Ephesus 125, 28. 313, 9. 2, 107, 6. Ap. 363, 17.
Ephorus hist. 2, 21, 14.
Epicurus 6, 23. 73, 20. Ap. 346, 10.
Epidauria 138, 3.
Epirotes histrio 2, 225, 15.
Epirus 60, 1.
ἐπιστέλλειν Ἑλλησιν 77, 29.
ὁ ἐπιτεταγμένος ταῖς δίκαις 2, 121, 32. 124, 13.
ὁ ἐποποιῶν κύκλος 2, 257, 20.
Eretrienses 23, 13. 26, 3. 38, 11.
Eridanus 2, 8, 26. 310, 27.
Ἐρινός 2, 238, 3. 378, 1. 384, 16.
Eris 250, 19. 254, 12. Φ.
Ἐρυθρὰ θάλασσα 57, 12. 86, 9. 90, 3. 98, 32. 112, 28. 121, 29. 122, 18. 124, 10. 228, 29.
Erythrae 2, 247, 28.
Erythras rex 121, 30.
Eryxias gymnasta 2, 272, 12.
Ἐρως 1, 101, 32. 379, 21. Φ. 401, 23 et 27. 402, 32. *K.* 424, 13.
τὸ ἐσέχον καὶ ἐξέχον in pictura 62, 21.
Eteoclis sepulcrum 2, 384, 6.
ἦθος δαίμονος 114, 12.
Euadna 2, 143, 26. 384, 23.
Euanthes 2, 149, 3.
Ἐυβοεῖς κομῶντες 2, 173, 32.
Ἐυβοία κολλη 101, 13.
Eudaemon pugil 2, 147, 8.
Endoxus 36, 20. 2, 5, 4.
οἱ ἐθῆλοι 2, 268, 29. cf. 1, 137, 26.
Euenus fl. Φ. 418, 11.
Euippe 2, 254, 14.
Eumelus pictor 2, 76, 31. 295, 8.
Eumenides 2, 238, 13.
Euneos 2, 172, 1.
eunuchorum amores 35, 8. 97, 4.

- Euodianus soph. 2, 100, 1.
Euphorbus 1, 3. 192, 20. 308, 6. 2, 233, 7.
Euphranor 62, 20.
Euphrates philos. 20, 27. 28, 3.
Euphrates fl. 13, 18. 68, 5. 210, 31. 243, 1. 259, 24. 298, 20. 318, 8. 2, 7, 21. 46, 30. Ap. 45, 1 sqq.
Euripus 2, 194, 28.
Europa 2, 243, 13. 248, 26.
Eurybates athl. 2, 267, 18.
Eurymedo fl. 15, 2.
Euryppylus Φ. 404, 18. 410, 27.
Eurysaces 2, 187, 19.
Eurystheus 2, 315, 16. 372, 22. 376, 28. Φ. 413, 2.
Eurysthidæ 2, 377, 2.
Εὐσεβῶν χώρος 178, 4.
Eutelides athl. 2, 268, 6.
Euterpe 187, 27.
Euxenus 6, 9. 13, 27.
evocatio Achillis ex sepulcro 134, 30.
ἐξαιρεῖν ἡμέραν τοῦ ἔτους 2, 65, 31.
extispicium 323, 15.

F.

- fabae Aegyptiae et Indicae 87, 26.
Fabulla A. 362, 5.
Famae *λαμπρόν ὄχημα* 2, 99, 28.
Faustina 2, 68, 2. 70, 12.
fisci advocatus 2, 120, 24.
Favorinus 144, 1. 2, 8. 23. 52, 14. 72, 9 et 20.
Floralia Romae 2, 250, 26.
formicae Aethiopiae 204, 27.

G.

- Gades 67, 7. 165, 16. 166, 7—168, 13.
Gaetuli 165, 28.

Philostratus ed. Kayser. II.

- Galatea 2, 370, 11.
Galba 174, 19. 190, 3.
Ganges fl. 87, 18. 98, 30. 121, 18.
— rex Aethiopum 98, 17.
Ganymedes 1, 105, 3. 2, 229, 1. 251, 29. 242, 27. Φ. 401, 28.
Garmus Ap. 362, 7.
Γέλως daemon 2, 330, 16.
gemmae Indicae 105, 22.
Gerenus athl. 290, 25.
Geta 2, 109, 21.
Getae 2, 7, 24.
Γῆ 250, 4. 2, 310, 30.
Γῆρας ara 167, 1.
Geryoneae arbores 167, 15.
Geryones 167, 6. 2, 140, 20.
gigantes 177, 17. 2, 138, 22.
Glauce 207, 24. 236, 9.
Glaucus artifex 222, 7.
— athleta 2, 261, 18. 272, 2.
— hierophanta 2, 103, 17.
— Lycius 2, 190, 31.
— marinus 2, 361, 25.
Glycerium Menandri 2, 245, 32.
γόητες 292, 24. 306, 1.
Antonius Gordianus 2, 1, 5.
Gordius A. 355, 20.
Gorgias 2, 11, 22. 32, 8. 256, 28. 257, 2.
Gorgo 162, 8. 2, 337, 1.
Gortyna 152, 29.
grandines quomodo avertantur 154, 27.
gruum volatus 2, 178, 16.
Gryneum oraculum 133, 30.
gryphes 120, 10. 204, 26.
Gyges 336, 31. 2, 137, 22.
Gygis anulus 89, 32.
γυμνασίαρχοι 150, 22.
γυμνάσιον ἀναπαύον 291, 32.
— *ἀθροικόν* 290, 13.
γυμνική ἀγωνία 2, 62, 17.
Γυμνοὶ 209, 3. 210, 15. 214, 4.
Γυμνοπαῖδιαί 232, 24.
Gynnis (Heliogabalus) 2, 123, 20.
Gyrae 2, 175, 27. 339, 6.

- H.
 Hadrianus cf. Adrianus.
Αἰδώς 2, 185, 12.
 Haemus f. Martis 2, 157, 20.
 159, 12.
 Halter athl. 2, 146, 7.
ἀλτήρες 2, 291, 20.
 Halys 2, 216, 22.
 Harmodius et Aristogito 193,
 13, 257, 28, 333, 7.
 Harmonia 2, 321, 22.
τὰ Ἀρπάχεια 2, 53, 18.
Ἡβη 2, 373, 25.
 Hector 2, 151, 24, 168, 19,
 189, 12.
 Hecuba 2, 204, 31.
 Helena 136, 21, 221, 15, 2, 163,
 6, 76, 31, 211, 29.
 Helenus 193, 15.
 Heliades 2, 310, 18. Φ. 401, 6.
Ἡλιᾶς αἰγυειός 167, 19.
 Helice 2, 210, 31.
 Helico mons 272, 3. *Κ.* 429, 20.
 Helico philos. 36, 17.
 Heliodorus soph. 124, 3.
Ἡλιος 32, 31, 64, 14, 66, 32,
 68, 16, 75, 1, 120, 14, 208,
 29, 223, 32, 2, 310, 19. *Ἡλ.*
Αἰθιοψ. 208, 31. *Ἡλ. Ἰνδός*
 84, 9.
 Helix pancratiasta 2, 147, 15,
 287, 26.
 Hellanodicae 108, 4, 213, 34,
 2, 273, 23, 291, 10, 347, 28.
 Helle 2, 361, 8.
 Hellespontus 109, 9, 252, 7,
 2, 155, 20, 217, 9.
Ἑλλοί 2, 387, 30.
 Helorus f. Istri 2, 157, 2, 159, 2.
Ἡμέρα 305, 22. *Κ.* 422, 18.
 Heordaei 2, 121, 19.
Ἡπαρ 313, 16.
Ἡφαιστος 2, 161, 30, 171, 30,
 177, 24, 223, 17.
 Heraclaea 2, 46, 27.
 Heraclides Aenius 255, 7.
 — hierophanta 2, 103, 16.
 Heraclides soph. 2, 26, 5, 102,
 14, 103, 22, 112, 16, 116, 30.
 Heracitus 5, 6. Ap. 350, 9,
 351, 21.
 Hercules 4, 23, 76, 1, 93, 3,
 164, 30, 165, 21, 213, 27, 334,
 32, 2, 140, 20, 165, 20, 171,
 6, 175, 5, 176, 20, 214, 15,
 274, 28, 372, 22, 373, 23,
 374, 17, 375, 19, 376, 26,
 378, 15, 379, 11. Φ. 398, 3 et
 16, 413, 1, 418, 15, 419, 18.
 Hercules Aegyptius 75, 25,
 167, 4 et 23, 168, 9. *ἀποτρό-*
παιος 130, 13, 131, 3, 314,
 31. *ἀδελφός* Alexandri 84, 7.
 Hercules Herodis 2, 60, 29.
 Hercynae fontes 335, 29.
Ἡρα 147, 21. *Ἀργεία* 230, 23,
 Φ. 398, 18.
ἔρμαι 295, 25, 2, 34, 7.
Ἐρμείας pugil 2, 147, 32.
Ἐρμῆς 2, 182, 2, 233, 27,
 270, 19, 309, 1, 310, 2, *κερ-*
δάος et *λόγιος* 176, 10.
 Hermocrates soph. 2, 109, 30.
 Hermogenes soph. 2, 83, 3.
 Herodes Atticus 91, 11, 2, 10,
 3, 34, 5, 47, 19, 55, 15, 73,
 18 et 30, 74, 3, 78, 3, 80, 5,
 84, 17, 86, 23, 90, 3, 91, 8,
 94, 31, 95, 30, 97, 25, 98,
 28, 101, 18 et 24, 114, 32,
 123, 31, 358, 15.
 heroes 2, 136, 25, 149, 30,
 150, 3, 153, 22, 155, 4, 350,
 11.
 Hesiodus 2, 162, 5, 194, 14
 et 29.
 Hesioua Φ. 414, 7.
 Hesperides 2, 366, 2, 374, 6.
 Hestiaeus Ap. 352, 23, 354, 10.
Ἡερά uxor Telephi 2, 160, 4
 et 15.
τὰ Ἡερά ἀποκοράτορι ἀπήντα
 185, 29.
Ἡεράπολις 2, 108, 26.
Ἡερά ουκὴ Athenis 2, 104, 23.

- Ἡεράς* 231, 12.
Ἡερεία dies tertius Eleusinio-
 rum 138, 5.
Ἡερώων κέδρων ἐκτομή 2, 114,
 11.
 Hieronymus Seleuciensis Ap.
 349, 6.
 Hierosolyma 186, 11, 243, 5,
 246, 31.
Ἱπολα = Hispalis 171, 15.
 Hipparchus avus Herodis 2,
 56, 18.
ἱππεῖς statuae equestres Athe-
 nis 2, 85, 17.
οἱ ἱππενόντες δημοσίαι 2, 37,
 2, 124, 26.
 Hippias 2, 13, 27, 256, 29.
 Hippodamia 2, 240, 10, 319,
 29, 337, 22. Φ. 403, 26.
 Hippodromus soph. 2, 94, 32,
 115, 13, 121, 16, 126, 28.
 idem poeta 2, 120, 2.
ἱππόκραιποι 2, 306, 1.
 Hippolytus 207, 18, 2, 344, 28.
 Hippomedeo 2, 383, 21.
 Hipposthenes athl. 2, 261, 25.
 Homerus 2, 136, 4, 160, 17,
 192, 9, 194, 10, 195, 5, 232,
 16.
Ὀμηρίδαι recentiores epici 2,
 32, 7.
 hoplitodromi 263, 30.
 Horae 2, 389, 3—11, 310, 27,
 388, 24.
 Hyacinthia 2, 232, 23.
 Hyacinthus 2, 197, 22, 226,
 16, 328, 6.
 Hydraotes fl. 60, 13, 84, 3.
 Hyllas 2, 165, 28, 197, 23.
 Hylli ossa 2, 140, 7. Hyllus
 Φ. 418, 29.
 Hymettus 2, 358, 25.
 Hymnaeus 2, 138, 32.
 Hypenus athl. 2, 267, 14.
 Hyperides 2, 21, 13, 93, 6.
Ἰπνος πομπός Sarpedonis 2,
 191, 18.
 Hyrcanii 18, 23.
 Iamidae 184, 8.
 Iarchas 32, 27, 95, 6, 207, 2.
 Iason 2, 243, 23, 262, 30. Φ.
 401, 8, 420, 1.
 Ichthyophagi 123, 3.
 Ida Cretae 152, 29. Troadis
 2, 63, 8, 167, 21, 176, 9, 178,
 29, 183, 24, 235, 17.
 Idomeneus 2, 174, 3.
 ignis usus in sacris 33, 7, 93,
 30, 2, 104, 8, 188, 32.
 ignivomi montes 177, 29.
ἡ Ἰλιάς (γῆ) 131, 11.
 Ilissus 2, 59, 1, 181, 15.
 imago adorata regis Babylonii
 29, 23.
 — imperatoris Rom. 15, 2.
 Imbrus 2, 139, 14, 255, 31.
 Inachus fl. 2, 306, 8.
 India 60, 17, 87, 20, 105, 22,
 2, 2, 13.
 Indorum mores 69, 22, 70, 14,
 72, 8.
Ἰνδοὶ οἱ μυροεικοί 229, 3.
 Indorum theologia 311, 31.
 Indus fl. 53, 24, 59, 19, 60, 1,
 122, 14, 204, 15.
 Ino 2, 362, 21. *Κ.* 438, 1.
 insula existit inter Cretam et
 Theram 153, 2.
 Inycus 2, 14, 11.
 Io 19, 7.
Ἰοβόλα 118, 17.
Ἰόλεως 260, 30.
 Iones 2, 32, 10, 352, 31. Ap.
 365, 15.
Ἰωνικὸν ψήφισμα 127, 15.
 — *ὀπόδημα* Ap. 363, 11.
 Iphis 2, 183, 31.
 Iphitus f. Euryti 2, 379, 25.
 — rex Elidis 151, 12, 309, 25.
 Isaeus soph. 2, 26, 9, 35, 14,
 36, 6, 40, 14.
 — or. 2, 20, 3.
 Isagoras 333, 19.

Isis 2, 233, 22. 253, 14.
 Ismarus 2, 149, 4. 185, 11.
 Isocrates 2, 19, 27. 89, 13.
 Issedones 2, 172, 29.
 Issus 83, 29.
 Ister fl. 84, 24. 2, 172, 29.
 212, 14. 251, 17. 314, 9. eius
 filii 2, 157, 22.
Ἰσθμία vincit Nero 143, 15.
 223, 13.
 τὸ τοῦ Ἰσθμίου ἱερόν 2, 286,
 23. 362, 18.
 Ἰσθμοῦ ἄδρυον 2, 362, 28.
 Ἰσθμοῦ fossio 143, 10. 170,
 25. 2, 220, 18.
 Iudaei 186, 13. 191, 22.
 Iulia Domitiani uxor 258, 19.
 — Domna 4, 2. 2, 121, 24.
 256, 7.
 Iulianus 2, 60, 32.
 Ἰνγγες 29, 7. 222, 1.
 Ixion 77, 13. 251, 3. 263, 2.

L.

Labdacidae 2, 62, 14.
 Labyrinthus 152, 25. 317, 12.
 Lacones 146, 18. 149, 23. 152,
 25. 232, 15 et 30. 265, 5.
 271, 29.
 Laconum psephisma Ap. 362,
 29.
 Lado 16, 11.
 Laestrygonas 2, 164, 3.
 Lais 2, 237, 9. 245, 31. 247,
 26. 248, 12.
 Laisus 325, 5. 2, 228, 15.
 lamiae 145, 17. 315, 11.
 Lampis athl. 2, 267, 19.
 Laodamia 2, 130, 27. 354, 23.
 Laodicea 2, 42, 14. 49, 26.
 54, 14.
 Laomedon 2, 186, 5. Φ. 414, 7.
 Larissa 2, 115, 15.
 Lasthenes 199, 29.
 leaenarum partus 23, 26. 56,
 32.

Lebadea 335, 7.
 Lebenaeum 152, 31. 259, 29.
 Lechaenum 143, 9. 2, 363, 13.
 Leda 2, 243, 12.
 Lemnia βῶλος 2, 171, 29.
 Lemnus 242, 24. 2, 28, 29.
 157, 25. 259, 28.
 Ληναί 2, 330, 15.
 Leo Byzantius 2, 5, 11.
 leones 239, 29. 2, 62, 27.
 Leonidas 319, 21. 322, 31.
 Leonidae sepulcrum 142, 15.
 Leonidas Rhodius cursor 2,
 216, 4. 278, 4.
 Leontini 2, 11, 20.
 Leontopolis 202, 21.
 Lepetymnus 184, 26.
 lepores 115, 21. 2, 303, 15.
 Leptines 2, 39, 23. 103, 30.
 lepus marinus 246, 3.
 Λητώ 162, 26.
 Lesbius lapis 2, 64, 19.
 Lesbonax Ap. 362, 24.
 Lesbos 133, 6 et 27. 137, 16.
 2, 171, 9. 181, 16.
 Leuca ins. 2, 211, 14. 212, 9.
 Leucas 178, 13.
 λευκή ἡμέρα 160, 27.
 λευκοὶ δονιθες 2, 212, 24.
 Leucippides 2, 243, 33.
 Leucothea 276, 31. 2, 362, 21.
 Libya 2, 178, 18. 204, 3. 374,
 1. 375, 19.
 Licymnius (s. Atymnius) 2,
 223, 27.
 Lilybaeum 173, 2.
 Lindi templum Minervae 342,
 5.
 — terra 2, 378, 11.
 Lindiorum sacra 319, 9.
 λίθοι ἐκ σελήνης 293, 10.
 Locri 335, 21. 2, 174, 28.
 Logimus hierophanta 2, 103,
 18.
 λογιστεύειν 2, 25, 15.
 Lollianus soph. 2, 38, 29. 74,
 2. 83, 24.
 lotophagi 211, 25.

Lucius philos. 64, 20.
 Lucius Verus 2, 67, 26. 68, 22.
 Lucritius Ap. 366, 25.
 lunula senatorum 2, 63, 29.
 Lycambes 2, 298, 25.
 λυχνίτης λίθος 57, 18.
 Lycia (praedium) 2, 115, 7.
 Lyciorum ἀρχιερεὺς 2, 112,
 28.
 Lycomedes 196, 19. Φ. 392, 7.
 Lycurgus 233, 19. 309, 21.
 311, 15. 2, 149, 30. 151, 12.
 233, 18. 238, 9. 240, 25.
 Lycus fl. 2, 42, 15.
 Lydia 87, 31. 223, 11. 2, 319,
 10. 320, 2. 322, 5 et 11. 336,
 25. 337, 17. 338, 20. 353, 19.
 355, 16.
 Lygdamis athl. 2, 268, 1.
 ἡ λυχνίτη 2, 294, 14.
 Lynceus 2, 361, 10.
 λυκοὶ νόμοι 2, 120, 2.
 Lyrnessus 2, 181, 18.
 Lysander 18, 2. 39, 28.
 Lysias or. 2, 247, 24.
 — quidam Ap. 356, 18.

M.

μακροκέφαλοι 120, 7.
 μαγὰς 2, 7, 2. 19, 26.
 magi Ap. 350, 1.
 magicae artis specimina 99, 22.
 μαγνήτις ψῆφος 119, 6.
 Μαῖα 2, 330, 23. 331, 18.
 Maeander fl. 240, 16.
 — p. Democriti 2, 13, 4.
 Maeonia 87, 31.
 Maeotis 2, 211, 24. 314, 10.
 μακάρων νῆσοι 166, 29.
 Malea 101, 9. 143, 20. 152, 9
 et 20. 2, 269, 26.
 Mamertinus 2, 67, 20.
 μανδραγόρας 311, 16.
 Mandrogenes athl. 2, 272, 27.
 μαντικῆς genera 324, 2. cf.
 2, 2, 11.
 Marathon δῆμος 2, 60, 17.
 69, 28. 73, 5. 78, 3.
 — heros 2, 61, 18.
 Marathonia pugna 2, 265, 27.
 Marcianus soph. 113, 5.
 Marcus imperator 2, 49, 27.
 67, 28. 69, 13. 70, 5. 73, 28.
 77, 28. 83, 5. 87, 14. 92, 28.
 258, 3.
 — soph. 2, 40, 7. 102, 13.
 μαγαρῆς Indica 67, 4. 122,
 28. 123, 24.
 μαγαρηλῆς 2, 362, 15.
 Maro 2, 129, 5. 149, 3. 322,
 13.
 Μαρώνειος οἶνος 2, 322, 12.
 Marsyas satyrus 2, 80, 30. 323,
 17. Φ. 394, 13.
 Marsyas fl. 240, 16.
 martichoras 118, 28.
 Massagetae 315, 17.
 Mausolus 2, 3, 14.
 μηχαναὶ υπόγειοι 2, 59, 6.
 Medea Φ. 401, 1. 411, 14. K.
 436, 15.
 Medeae liberi 2, 157, 24.
 Medi 215, 18.
 medica ars ex vaticinatione
 orta 118, 7.
 medicos comitantur discipuli
 ad aegrotos 322, 11.
 Megabates 32, 24.
 Megaera 2, 316, 12.
 Megara 332, 14. 2, 41, 12.
 55, 13.
 — uxor Herculis 2, 377, 9.
 Megistias Acarnan 142, 26.
 322, 29.
 — Smyrnaeus 2, 118, 9.
 Melampodidarum oraculum
 184, 9.
 Μέλας sinus 2, 205, 25.
 Meleager 2, 226, 3. Φ. 417, 13.
 Meles 259, 16. 2, 351, 14.
 352, 1.
 Meletus 261, 17. 265, 5.
 Μηλιακός sinus 2, 59, 31.
 Meliboea 2, 171, 25. Φ. 419, 16.

- Melicertae cultus 109, 22. 2, 59, 28. 207, 22. 363, 11.
Μελιταία κννίδια 2, 369, 10.
 Melpomene Φ . 414, 20.
 Melus insula 94, 22. 321, 25.
 Memnon Aethiops 132, 3. 208, 5. 2, 167, 28. 305, 15. *K.* 422, 17. 432, 4.
 — Troianus 2, 168, 4.
 — Herodis libertus 2, 56, 22. cf. 1, 91, 11, ubi *Μέμων* nominatur.
 Menecrates 2, 139, 13. 220, 3.
 Menelaus 2, 163, 20. 173, 17. 226, 6. 235, 8. 349, 28.
 Menestheus 167, 10. 2, 158, 15. 188, 21.
 Menippus 144, 7. 155, 26. 202, 31. 243, 2.
 Menodotus Ap. 365, 24.
 Menoeceus 2, 300, 3.
 mergi 2, 367, 30.
 Meroe 98, 13. 204, 2. 2, 168, 1.
 Meropes 2, 140, 6.
Μηρός mons 50, 16.
τὸ μεσημβρινὸν κήρυγμα in ludis Ol. 210, 25.
 Mesopotamia 26, 26.
 Messene Arcadiae 294, 30. 295, 19. 2, 99, 11.
 Messana Siciliae 173, 3. 331, 21.
 Metapontum 130, 9.
 Methymna 133, 7. 137, 15. 2, 184, 28.
 Midas 241, 28. 2, 325, 19.
 Milesii Ap. 364, 3.
 Miletus 127, 31.
 Milo athl. 2, 261, 16.
 Milonis statua 147, 8.
 Miltiades 2, 55, 19.
 Mimas 1, 46, 23. 2, 43, 12.
μίμοι γελοίων 162, 14.
 Minos 103, 11. 152, 28.
 Minotaurus 152, 26. 2, 317, 27.
 mitra sacerdotum 147, 25.
μνήμη est χρόνου aut mater aut filia 2, 36, 15.
μνήμης τέχνη 2, 36, 27.
 Mnesarchides 308, 13.
μόλυ 2, 134, 12.
Μῶμος 2, 244, 27.
 mortuorum species in somnis 2, 134, 29.
 Munatius criticus 2, 49, 8. 71, 28.
 Musae Atheniensium in Ioniam duces 2, 352, 31.
 Musaeus 2, 162, 13.
 Museum Alexandriae 2, 37, 44, 6.
 — in Helicone 143, 1. *K.* 429, 20.
 Musonius Babylonius 153, 31. 164, 17. 178, 26. 271, 28.
 — Tyrrhenus 271, 25.
 — Tyrius 2, 64, 25.
 Mycale 2, 43, 16. 46, 25.
 Mygdon 2, 216, 2.
αἱ ἐκ βασιλέως μύρια 2, 73, 26.
μύρμηκες Aethiopum 204, 27.
 Myrmidones 2, 167, 11. 180, 16. Φ . 405, 15.
μύρον Indicum 84, 27.
 Myrtilus 2, 319, 9. Φ . 404, 8.
ἡ ἐν Μυσοῖς μάχη 2, 145, 146, 2. 156, 6. Φ . 405, 14.
 Mys. athl. 2, 283, 16.
μυσταγωγεῖν 137, 21. 178, 20. 2, 70, 24.
 mythologia 174, 30.

N.

- Naides 2, 344, 1. 352, 16.
 Narcissus 2, 197, 22. 326, 11. *K.* 28, 9.
 Nasamones 240, 3.
 Naucratis 206, 6. 2, 98, 27. 104, 30. 268, 23.
 Naulochus 2, 139, 24.
 Nauplius 2, 184, 14.
 Nausicaa 2, 164, 8 et 11.
 Naxus 28, 27.

- Nearchus navarchus 122, 18.
 — tyrannus 254, 20.
Νηΐθ Ap. 365, 2.
 Neleus 2, 165, 21.
 Nemea 2, 137, 30.
 Nemei ludi 2, 263, 30.
Νέμεσις 2, 232, 9.
 Neocles 2, 386, 10.
 Neogyndes Ap. 362, 7.
 Neoptolemus 2, 198, 32. 206, 26. Φ . 392, 16. 393, 15. 404, 18. 410, 28.
 Nereides 2, 362, 21.
 Nero 143, 13. 153, 27. 154, 16. 156, 27. 157, 30. 158, 11. 160, 26. 161, 2 et 24. 165, 12. 169, 2. 170, 21. 171, 5. 186, 26. 201, 7. 246, 5. 263, 19. 2, 220 sqq.
 Nerva 287, 22. 316, 11. 340, 13. 2, 25, 23. 56, 30.
 Nessus Φ . 418, 23.
 Nestor 131, 23. 2, 163, 8. 167, 6. 201, 13.
 Nicagoras soph. 2, 219, 25. 127, 3.
 Nicander soph. 2, 107, 2.
 Nicetes soph. 2, 24, 20. 26, 32. 29, 15. 22, 4. 100, 2.
 Nicomedes rhetor. 2, 95, 2.
 Nicostratus soph. 2, 123, 13.
 Nilus fl. 60, 23. 185, 6. 204, 5. 210, 25. 219, 15. 241, 7. 2, 301, 15. 360, 3.
 Nilus gymnosoph. 224, 11. 243, 3.
 Ninus 19, 5. 62, 7. 124, 20.
 Nireus 98, 7. 2, 160, 5. 251, 15.
 Nisaei equi 32, 30. 2, 346, 10.
 noctuae ova 45, 2. 2, 366, 29.
νομικά ἤθη Romae discebantur 295, 20.
νομικὴ λύρα 2, 120, 2.
οἱ Αἰγύπτου νομοὶ τῷ βασιλεῖ ἀπαντῶσι 185, 30.
 nummi Indorum 48, 6.
 nymphae Ἐρωτων matres 2, 304, 14.
 nymphae fluviorum filiae 2, 384, 12.
 nympharum genera 2, 357, 23. cf. 324, 16.
νύμφαιον 2, 328, 1. cf. 242, 15. 326, 16.
 Nysa 44, 11. 49, 15. 50, 17.
Νύξ 2, 305, 1. Φ .

O.

- Oceanus 166, 8. 204, 4. 281, 22. 2, 334, 6. 353, 8.
 Ochus rex Persarum 2, 272, 27.
Ὀδυσσεύς 100, 12. 131, 29. 134, 29. 154, 32. 246, 1. 260, 21. 268, 10. 276, 31. 283, 14. 2, 145, 30. 161, 3. 164, 25. 184, 28. 195, 5. Φ . 393, 6.
 Odrysae 172, 26.
 Oeax 2, 183, 28.
 Oebalus Φ . 415, 15.
 Oedipus 2, 383, 23.
 Oedipodidarum τάφος ἀμικτος 2, 384, 20.
 Oeneus Φ . 397, 25.
 Oeniadae 2, 212, 2.
 Oenomaus 169, 27. 2, 319, 8. 337, 21. Φ . 403, 21.
 Oeta 142, 20. 2, 171, 8 et 18.
 Ogygia 2, 185, 17.
 oleum Indicum 85, 9.
 oleo infuso mollitur mare 123, 32.
 Olmius 353, 1. *K.* 30, 4.
 olores 121, 3. 2, 308, 3. 311, 3.
 Olympia in Arcadia sita est 148, 12. 171, 7. 2, 266, 23. 386, 24.
 Olympiae aqua 59, 30.
 Olympia Adriana 2, 42, 22.
 Asiae 2, 12, 21. 45, 21. 52, 17.
 Olympici ludi 169, 10. 203, 7. 213, 25. 333, 20. 2, 52, 24. (*Ὀλ. σάλπιγξ*) 145, 4 (*Ὀλ.*

- δάκος*, 146, 27. 147, 20.
 347, 25.
Ol. ludorum exitus 2, 264, 13.
 — *ludorum antiquissima forma*
 267, 9.
Ὀλυμπιοί 311, 11.
Olympiodorus 2, 115, 17.
Olympium Athenis 2, 44, 19.
Olympus mons. 47, 5. 142, 24.
 160, 3. 176, 31.
 — *tibicen.* 2, 323, 29.
Olynthus 37, 24.
ὄναγροι 85, 15.
ὄνειροπόλοι 2, 330, 29.
Ὀνειρος 2, 332, 30.
ὄνειρώττοντες ἀθληταί 2, 290,
 1.
Onomarchus soph. 2, 101, 18.
Onomastus pugil 2, 267, 22.
τοὺς ὄνυχας ἐστίλβε 2, 192, 15.
ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλῶν 2, 38, 31.
 100, 4. 103, 15.
ὁ τῶν ὀρχηστρίδων παῖς 70,
 13.
ὄρκιον ὕδωρ 92, 22.
ὄρειχάλκος 199, 18.
Orestes 156, 28. 169, 6. 2,
 173, 22. *eius ossa* 2, 137,
 30.
Ὄρεῖται 122, 31.
Ὄρείδνια 141, 21.
Orfitus 250, 26. 287, 26. 317, 3.
Oropus 2, 322, 35.
Orpheus 28, 25. 133, 27. 134,
 1. 140, 24. 321, 31. 2, 162,
 12 et 29. 172, 14. 181, 19.
 361, 1. Φ. 399, 23. K. 429, 22.
 Ap. 350, 3.
τὸ ὄρνγμα 183, 13.
ὄτα βασιλέως 30, 17.
Otho 174, 20. 190, 5.
Oxydracae 75, 12.
- P.
- Pactolus* 249, 13. 2, 34, 25.
 329, 15.
Paean K. 434, 13.
Paeanes 2, 186, 15. 202, 15.
Paenonia (pro Pannonia) 2, 67,
 29. 69, 26. 77. 28. cf. 1,
 308, 9.
παιδοτρέβης quo differat a
gymnasta 2, 269, 3.
Palaemo 109, 22. 2, 323, 19.
 362, 23.
παλαίσματα παιδία 2, 387, 1.
Παλαίστρα f. *Mercurii* 2, 386,
 26.
Palamedes 100, 11. 133, 8.
 137, 3. 2, 153, 25. 169, 18.
 161, 10. 176, 24. 180, 7. 185,
 24.
πάλη cur ἀκονιζι coronetur
 2, 206, 9.
Pallene 2, 140, 13. *nympha*
 248, 25.
palmarum inter se amor. 2,
 30, 20.
Pammenes histrio 2, 62, 11.
Pamphylia 94, 26. 308, 24.
Pamphylorum νόμοι μουσικοί
 32, 6.
Pan 92, 5. 2, 233, 21. 316, 6.
 317, 5. 322, 13. K. 422, 12.
Panathenaea 142, 4. 257, 28.
 333, 9. 2, 58, 29.
Panathenaica navis 2, 59, 4.
Panathenaicum stadium 58,
 25. 73, 9.
Panathenais f. *Herodis* 2, 65,
 29.
Pancrates cynicus 2, 39, 4.
παγκράτιον 2, 266, 1. 267, 32.
 347, 26.
Pandarus 191, 1.
Pandora 250, 23.
πανήγυρις quid? 333, 21.
Pangaeum 46, 26.
Panhellenia 2, 58, 28. 100,
 23.
Panides 2, 194, 27.
Panionia 1, 127, 14.
πανιώνιος κρατήρ 2, 112, 19.
παντάρβη 119, 24.
Panthia 2, 37, 9. 353, 9.

- Panthous* 2, 308, 8.
Paphus 124, 27. 2, 341, 11.
Paraca 90, 10.
παράδεισοι 40, 1. 69, 11.
παραφθορά νομίσματος 71,
 14.
παρθάλεις 43, 28. 56, 27.
Baccho sacrae 2, 322, 29.
παρεγγράφειν παιδίον 71, 15.
Paris 2, 171, 12. 189, 24. 191,
 22. 204, 20. 243, 28. 254, 4.
Parus lapis 2, 294, 14. K.
 423, 1.
Parthenonis πρόδρομος 51, 13.
Parthenopaues 2, 383, 21.
Pasiphae 2, 317, 21.
Patala 112, 15.
Patroclus 2, 199, 28. 203, 23.
 209, 6. 228, 14. 290, 11. 341,
 29.
πατρονόμοι 150, 22.
Pausanias soph. 2, 97, 23.
 123, 30. 126, 28.
Pegades 122, 30.
Pegasi fons K. 429, 22.
Πειθαγόρας soph. 2, 24, 15.
Πειθῶ Φ. 397, 26.
Πειραιεύς 137, 20. 179, 9.
Πεισίροδος pugil 2, 271, 2.
Pelasgicum 2, 59, 9.
Peleus 251, 26. 2, 176, 20.
 196, 16. 198, 20. 261, 19.
 262, 130. Φ. 393, 11. 417, 14.
 418, 5.
Πήλιον 2, 176, 14. 343, 26.
Πηλοπλάτων Alexandri soph.
cognomen 2, 76, 26. 79, 20.
Pelops 105, 14. 109, 23. 2,
 319, 11. 337, 18. Φ. 417, 14.
Pelopidae 337, 12. 338, 9.
Peloponnesus 60, 3.
Πηνεῖος 260, 27. 329, 25. 353, 5.
Penelope 2, 382, 15.
Πενίας Gadibus ara 167, 3.
pentathli origo 2, 262, 27.
 267, 16.
Pentheus 320, 21.
πεπερίδες 86, 21.
- τὸ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερόν*
 125, 9. 152, 32.
Pergamum 2, 74, 8 et 22. 111,
 24.
Pericles 2, 3, 8. 12, 6. 81, 13.
 257, 8.
Periges soph. 2, 126, 8.
Persarum magi 2, 13, 8. P.
reges 29, 23. 34, 26. 2, 385,
 25.
Perses 2, 194, 18.
Perseus 2, 240, 2. 336, 18.
pestis mirifica species 130, 14.
 314, 28.
p. remedia 314, 17. 2, 179, 10.
Phaeaces 2, 164, 14.
Phaedimus 134, 18.
 — *athl.* 2, 268, 24.
Phaedra 206, 4. 2, 344, 23.
Phaedrus soph. 2, 107,
Phaestus 153, 3.
Phaethon 2, 136, 11. 308, 16.
φάλανα 57, 22.
Phaleron 137, 24.
φαντασία 231, 1. 2, 98, 11.
Phario 183, 20.
Pharus 101, 24.
Phasis 216, 15. *avis ex Pha-*
side 308, 19.
φάσματα 98, 25. 144, 15. 241,
 21. 2, 131, 1.
φήμαι ὄνειράτων 309, 8.
Φερενίκη 2, 270, 31.
Phidias 128, 15. 231, 28. 232,
 9. 2, 243, 23.
Φίλαργος soph. 2, 83, 24.
 106, 22.
Philetas athl. 2, 268, 14.
Philiscus Aethiops 209, 24.
 — *Meliensis* 321, 25.
 — *soph.* 2, 95, 1. 121, 16.
Philippus 255, 16. 2, 5, 14.
 22, 20. 37, 27. 291, 24.
φιλία 146, 28.
Philocteta 2, 171, 3. 234, 20.
 Φ. 419, 15.
Philolaus Cittiensis 154, 4.

- philosophorum *δοιμασία* a-
pud Indos 71, 20.
Philostratus Aegyptius 26, 19.
— Atheniensis E. 371, 24.
— Lemnius 2, 117, 1. 122,
20. 123, 11. 126, 1, 19 et 31.
— f. Nerviani cf. Suid. s. v.
Phlegra 2, 140, 14.
Phlegyaē 2, 371, 11.
Phoenices 2, 91, 14. 221, 4.
226, 12.
Phoenicum *οὔσια* 250, 26.
purpura 2, 334, 20.
φοινίκων ἐγκέφαλος 68, 19.
φοινίξ avis 120, 25. 2, 229, 2.
Phoenix f. Amyntoris 1, 131,
23. 2, 198, 13.
— soph. 106, 20.
phoca 57, 22.
Phocaea 112, 19.
Pholoe Φ. 418, 24.
Phorbas 2, 371, 13.
Phraotes 68, 5. 104, 7. 284,
6. 287, 9.
φρέαρ ἐλέγχου 92, 29.
Phrixus 2, 361, 9.
Phryges liberos suos vendunt
319, 23.
Phrygius lapis 2, 107, 23.
Φρύγιον ξένος 2, 43, 27.
Phthia Achilli consecrata 2,
209, 31. cf. 2, 130, 27. 143,
19. 199, 6. 226, 18.
Phyle 257, 29.
Phylace 2, 148, 24. 180, 17.
Phylax soph. 2, 107, 3.
Phyllis 2, 240, 17.
physiologia 76, 17. 81, 31.
οἱ φυσιογνωμονοῦντες 118,
11. cf. 248, 21.
Phyto 36, 17. 254, 28.
picturae praestantia 64, 5.
2, 294, 1. Φ. 390, 16.
πίνακες χαλκοῖ 62, 14.
πινάκιον in Megarensis 2,
42, 3.
Pindari natales 2, 358, 7.
Pisa 332, 11.
Piso 190, 5.
πιθήκων ὄρος 86, 24.
πίθος ἀνέμων — ὄμβρον 92,
31.
plasticae genera 2, 294, 12.
Plataeae Iudi 2, 264, 22. 273, 6.
Plato 36, 14. 218, 26. 238, 16.
254, 26. 255, 29. 2, 121, 29.
256, 17. 300, 10.
Platonii 6, 21. 2, 73, 28.
Pleiades Φ. 406, 8. Κ. 430, 14.
Plutarchus amicus Iuliae Do-
mnae 257, 22.
— pugil 2, 146, 24.
πλοῦτος 2, 56, 3. 382, 7.
Poesas 171, 3.
poetica ante Homerum 2,
136, 1.
πολέμαρχος Athenis 2, 123, 1.
Polemo Menandri 2, 232, 27.
Polemo soph. 2, 10, 13. 34,
31, 37. 21. 42, 12. 100, 20.
110, 9. 116, 14. 119, 23.
Polus soph. 2, 15, 1.
Polycrates 2, 228, 16.
Polydamas heros 2, 192, 15.
— athl. 2, 261, 17. 272, 25.
Polydamna 276, 24.
Πολυδευκής libertus Herodis
2, 66, 21.
— soph. 2, 96, 3. 98, 18.
— heros 2, 265.
Polygnotus 62, 20. 222, 8.
Πολυκλειτος 2, 243, 23.
Polymestor athl. 2, 268, 11.
Πολυνείκης 2, 240, 22. 299,
27. 332, 8. 383, 23.
Polyphemus 283, 15. 2, 164,
18. 155, 11. 187, 13. 369, 30.
Polyxena 136, 16. 2, 204, 6.
poma inscripta 254, 10.
Pontus 123, 10. 2, 212, 15.
314, 11. 337, 18.
Porus 54, 8. 62, 25. 67, 1.
68, 2. 83, 25.
πορφύρα 2, 211, 3. 250, 11.
334, 20.
Ποσειδῶν 2, 164, 20. 212, 56.

- 319, 25. 360, 7. 362, 18. *Αι-
γαίων* cf. 2, 248, 16. *σει-
σίχθων* 1, 127, 28. *ἀσφα-
λειος* 130, 1. *γεωργός* 2, 364,
13. *ἠπειρώτης* 364, 15. *πα-
νόπτης* 364, 6. *Ἰσθμιοσ* 59,
26.
Πράμνιος οἶνος 2, 381, 6.
Praxagoras 2, 67, 20.
Praxiteles artifex 238, 28. Κ.
424, 13. 431, 4. 434, 18.
— Chalcidensis Ap. 362, 16.
Priamus 137, 27. 2, 204, 29.
216, 1. 342, 1.
Priamidae 2, 215, 15.
προσγῶν πάλης 2, 266, 7.
Proclus soph. 2, 104, 26. 116,
18.
Prodicus 215, 6. 2, 3, 5. 14,
18. 256, 32.
Promachus athl. 2, 261, 17.
272, 15.
Prometheus 44, 22. 2, 104, 11.
inventor gymnasticae 270, 17.
Propontis 2, 101, 3.
προρρησις Ἑλεσινίων 138, 5.
*προσρήσεων τεχνεῖν παρά βα-
σιλέως* 2, 34, 1.
προστάτης ἐπιστολῶν 2, 37, 14.
Protogoras soph. 2, 13, 1.
256, 29.
Protesilaus 2, 130, 17. 140,
29. 148, 24. 159, 20. 183, 9.
Proteus 136, 26. 276, 24. 2,
368, 6. 369, 3.
— cynicus 2, 71, 11.
τὸ ψάμμινον ὄρος 2, 167, 31.
πτελέα loquens 214, 5.
Ptolemaeus soph. 2, 98, 25.
113, 14.
pygmaei 120, 6. 204, 24. 240, 4.
Pygmalionis olea 167, 27.
πυγμαῆς origo 2, 265, 3. 267,
20.
— genera 265, 13.
οἱ ἐν πνλαία σύλλογοι 142,
11. 2, 23, 3.
Pylii 2, 167, 22.
πῦρ συγγνώμης 92, 30.
πυρὶ λούεσθαι 96, 19.
Pyriphlegethon 2, 219, 15.
Πυρρώνειοι 2, 11, 5.
Pyrrhus cf. Neoptolemus.
Pythagoras 1, 1. 2. 1. 97, 22.
130, 8. 135, 1. 210, 11. 216,
18. 217, 23. 220, 25. 399, 5.
320, 3. 336, 12. Ap. 351, 1
et 25. 357, 24. Pythagoreum
αὐτοί 91, 27.
Πύθια τὰ μικρά 2, 24, 4.
Pythici Iudi 37, 18. 143, 15.
158, 10. 171, 18. 203, 12. 213,
22. 2, 67, 4. 115, 20.
— tripodes 105, 11.
Pythium Athenis 2, 59, 10.
Pytho Aenius 255, 7.
— Byzantius 291, 23. 2, 3, 10.
τὸ Πυθοῖ γράμμα s. *ἐπίγραμμα*
268, 25.
— *στάδιον* 2, 59, 29.
Q.
Quadratio soph. 2, 82, 19.
Quintilii 2, 66, 32. 67, 3. 87, 23.
Quirinus soph. 2, 120, 15.
R.
Ravenna 125, 17.
Regilla uxor Herodis Attici 2,
59, 19. 63, 21.
Rhadamanthus 2, 228, 27.
Rheae *ἔγαλμα* 2, 358, 17.
leo, 1, 153, 9. *τελεταί* 2, 255,
24.
Rhegium 255, 2.
Rhenus 312, 30. 2, 25, 31.
Rhesi ara 2, 149, 14.
rhetoricam invenit Antipho
2, 15, 27.
Ῥητορικὴ praedium Heracli-
dis 2, 115, 9.
Rhoeteum 2, 205, 27.
ῥῶα Iunoni sacra 147, 25.
ῥῶα ἀπύρηνοι 2, 247, 28.

- Rhodiolorum divitiae 2, 382, 2.
sacrificia 2, 381, 27.
Rhodogune 2, 346, 13.
Rhodope 149, 8.
Roma 44, 8, 74, 12, 77, 24, 107, 5, 116, 8, 121, 24, 123, 29, 125, 9, 126, 30.
Romana nomina usurpant Iones 127, 15.
Romani magistratus Graece nesciunt 197, 29.
forum Romanum 2, 76, 32.
senatus Romanus 2, 63, 30.
rosa olim iuvenis 2, 225, 9.
Rufinianus soph. 2, 110, 10.
Rufinus Apollonii f. soph. 2, 102, 19.
— Smyrnaeus soph. 2, 110, 1.
Rufus consul 258, 27, 287, 26, 317, 3.
— λογιστής 2, 25, 14.
— soph. 110, 10.
- S.
- Sabinus 258, 18.
Saitae Ap. 364, 32.
Σαίτης νόμος 202, 17.
Salamis 109, 8, 2, 187, 18, 386, 11.
Salex 166, 2.
Samotheaces 234, 23.
Samus 127, 31.
σανδαράκινη γῆ 92, 20.
Sardes 249, 12.
Sardiani Ap. 353, 13, 359, 11.
Σαρδῶ 264, 10.
Σαρδῶσι 10, 26.
Sarpédo 2, 190, 29.
ὁ σατραπῆς ὁ ἐπὶ τῶν μεγάλων πύλων 29, 1.
satyri 241, 20, 2, 322, 11 et 26, 324, 5, Φ. 395, 10, K. 421, 7.
Scamander 2, 155, 11, 202, 4, 218, 11, 296, 6, 341, 18, 356, 25.
Sceptrus soph. 2, 79, 28, 90, 6.
schola Procli 2, 106, 4.
Sciapodes 120, 7, 240, 4.
Scillus 331, 30.
Sisyrhus 2, 207, 5 et 22, 362, 18.
Scopas K. 422, 27.
Scopelianus soph. 1, 25, 27, 27, 20, 2, 27, 27, 47, 6 et 16.
Scyrus 2, 198, 19, Φ. 392, 3.
Scythae 99, 11, 257, 14, 281, 16, 312, 29, 315, 26, ἀνδροφάγοι 217, 16.
Συνδῶν νόμος ἐπὶ τοῖς ἐξηκοντούταις 234, 14.
Secundus soph. 2, 54, 25.
Σειληνός 2, 330, 16, 366, 13, 367, 1.
Selera 123, 19.
Seleucia 124, 24, 2, 76, 27.
Seleucis Ap. 349, 16.
Seleucus med. 322, 7.
Semele 2, 315, 20.
σημείων γραφαίς 80, 20.
Semiramis (Μήδεια) 38, 6.
Serapis 183, 26.
Serapium ib.
Seres 2, 229, 6, 382, 16.
serpens in Aulide 24, 12, 88, 20.
serpentes 70 cubitos longi 59, 19.
servorum condicio 103, 2, 180, 1, 319, 23.
Severus consul 2, 103, 4.
— imperator 2, 103, 4, 111, 10 et 18, 113, 30.
Sextus phil. 2, 65, 19, 66, 3.
Siciliae urbes 173, 2, 174, 2, 255, 30, 260, 12, 264, 24, 294, 25, 331, 20.
Sidon 2, 128, 2, Sidonia (Europa) 2, 248, 25.
Sigeum 2, 138, 10.
simiae Indicae 56, 19 et 28, 121, 22.
Simonides 14, 2, Ap. 367, 7, 2, 106, 17.
siren in sepulcro 2, 19, 27.
sirenes 222, 1, 2, 185, 13, 369, 18.
Sirmium 2, 67, 29.

- σειστρα 2, 301, 7.
Sisyphus 2, 207, 5 et 22, 362, 18.
Σμερδῆς 2, 228, 16.
Smyrna 125, 17, 128, 4, 259, 15, 2, 29, 22, 42, 28, 43, 7, 50, 12 et 28, 87, 10, 113, 6 et 25, 267, 23, aquae calidae apud Smyrnam 2, 160, 25.
Socrates 3, 4, 144, 3, 165, 6, 232, 9, 236, 25, 261, 17, 298, 2, 303, 3, 313, 30, 2, 9, 32, 18, 19, 53, 14, 227, 9.
Socratici 128, 24.
solis eclipsis 2, 161, 18.
Solo 2, 53, 14.
Sophilus 2, 15, 30.
sophistae poetas sequuntur (Hom. Archil. trag.) 2, 119, 25, cf. 94, 23, tribunalibus ab Atheniensibus pulsi 2, 4, 18.
sophistica antiqua 2, 2, 1.
— secunda 2, 2, 26.
Sophocles 235, 17, 313, 20, Φ. 414, 19.
ἡ τῶν σοφῶν τύρσις 90, 21.
Sospis 2, 95, 6.
Sosus soph. 2, 107, 2.
Soterus soph. 2, 107, 2.
Spartanorum maris imperium 151, 16.
Σπερχειός 135, 18.
Speusippus 36, 13.
διὰ σπενδόνης τοξεύσαι 70, 19.
σταδίαία πάλη 2, 38, 20.
σταδιοδρομίας origo 2, 263, 17.
σταδιοδρομῶν κίνησις 2, 277, 29.
statuaria prisca qualis 147, 29, 179, 22.
Στήλαι 165, 21.
Stephanus Domitiani interfecto 338, 15.
Sthenelus 2, 158, 28, 168, 23.
stipendia sophistarum 2, 73, 25, 95, 14, 103, 11.
στλεγγίδος Olympicae usus 2, 271, 11.
Stobera 123, 4.
τὰ τῶν ἑστρατευσμένων 200, 3.
Strato Ap. 394, 7.
Stratocles Sidonius 322, 8.
— Pharius 213, 20.
τὸ δάκρυον τοῦ στόρακος 44, 2.
Sunium 101, 10.
Susa 196, 26, 2, 23, 8.
Sycaminum 205, 4.
συμβολικός τρόπος signorum 67, 4, 231, 19.
συμπλοκαὶ πάλης 2, 348, 24.
αἱ συνθέσεις τῶν τριῶν δακτύλων 2, 253, 16.
Syriae praefectus 249, 25.
Syracusae 173, 30.
Συνὸν ἀγορὰ Romae 2, 129, 12.
- T.
- Taenarum 2, 323, 21.
Tamynae 2, 22, 23.
Tanais 251, 18.
Tantalus 103, 15 et 22, 110, 19, 122, 6, 268, 13, 2, 191, 19, τῶς piscis 85, 4.
Tarentum 258, 29.
Tarentini 94, 21.
Tarsus 6, 9, 246, 19.
Tauri 234, 4, 2, 216, 13.
Taurus Armeniae 43, 21.
Taurus philosophus 2, 71, 29.
τὸ Ταύγετον 149, 29.
Taxila 54, 6, 61, 29, 62, 6, 66, 25.
Tecmessa 2, 183, 31.
τέγνης ara Gadibus 167, 3.
Telamo 2, 176, 19, 186, 6, 198, 18, 263, 1.
Telemachus 245, 3.
Telephus 253, 30, 2, 156, 7.
Telesinus 158, 24, 161, 14, 262, 10, 322, 2, 329, 5.
τελετὰς ἐναγίσμασι ἐγκαταμυγνύναι 2, 207, 3.

- Telliadae 184, 8.
 Tenus 2, 175, 26.
 Terpnus histrio 169, 19.
 Teucer 167, 31. 2, 189, 1.
αἱ τετραδες τῶν γυμνασῶν
 2, 278, 23.
 Thais 2, 273, 9.
 Thales 46, 24. 313, 31. Ap.
 364, 14.
 Thamus 209, 25.
 Thamyras s. Thamyris 2, 4, 1.
 33, 25, 256, 21.
Θάνατον colunt Gades 167, 2.
 Thargelia 2, 257, 15.
 Thasiae vites 2, 143, 31. cf.
 381, 6.
 Theagenes criticus 2, 71, 28.
θεάτρα sophistarum 2, 74, 19.
 Thebae Aegyptiae K. 421, 1.
 Theb. Boeotiae 255, 18. 256,
 21. 2, 99, 11. 299, 16. 309,
 4. 321, 1.
θήκη βιβλίων Procli 2, 106, 6.
Θειοδάμας 2, 378, 14.
 Themistocles 31, 24. 167, 11.
 2, 246, 15. 385, 21.
 Theodorus p. Isocratis 2, 21,
 17.
 Theodotus soph. 2, 73, 16.
 Theomnestus 2, 6, 27.
θεῶν διδάσκαλος Antipater
 2, 109, 20.
θεοφάνια 149, 26.
 Theopompus 21, 13.
 Thera 153, 24.
 Thermodon 2, 212, 13. 216,
 14. 248, 20. 281, 18.
 apud Thermopylas pugna 2,
 265, 30. cf. 1, 28, 30.
 pro thesauro iuveniēdo sa-
 crificia 250, 4. cf. 80, 29. 2,
 56, 23. thesaurus inventus
 quorum? 81, 24.
 Theseus 164, 30. 2, 187, 26.
 198, 19. 261, 19. 295, 16.
 Thespiesio 213, 12. 267, 20.
 Thespieae 2, 248, 18.
 Thessali 103, 26. 135, 7.

- 136, 3. 142, 12. 314, 7. 2, 3,
 2. 18, 25. 208, 7.
 Thessalia 2, 39, 9. 360, 4
 et 25.
 Thetis 2, 196, 27. 199, 3.
 206, 5. 208, 24. 210, 23. 211,
 2. 212, 6.
 tholus Babylonius 29, 2.
 Thraces 255, 26.
 Thrasybulus Atheniensis 2,
 19, 3.
 Thrasybulus Naucratis 211,
 24.
 Thrasymachus 2, 15, 10.
 Thrasymedes 2, 166, 24.
θρόνος ὁ ἄνω 2, 93, 17. cf.
 125, 31.
 — ὁ Ἀθήνησι 2, 95, 11. 113, 3.
 121, 27. 126, 6.
 — ὁ πολιτικός 103, 11.
 — ὁ τῶν σοφιστῶν 92, 30.
 117, 21.
 Thucydides 2, 12, 6. 257, 9.
 Thurii 94, 21.
 Thymbraeum 2, 204, 21.
θύμβρις (Tiberis) 271, 9. 297,
 24.
 thynnorum captura 2, 40, 12.
 313, 31.
θύρας ἀμαρτάνων histrio 169,
 21.
θύσια δευτέρα quartus Eleu-
 siniorum dies 138, 6
θύσιας ἡμέρα in Olympiis 2,
 117, 18.
 tiara recta 2, 225, 5.
 Tiberius 15, 10. 189, 25. 266, 26.
 tibiis canendi ars 180, 32.
 Tigellinus 161, 6 et 29. 162,
 23. 195, 7. 256, 31.
 tigris 57, 10. 70, 1. 120, 24.
 Tigris fl. 20, 26.
 Timagora 2, 245, 31.
 Timasio 205, 31. 238, 26.
 Timocrates 2, 46, 23. 47, 5.
 52, 13.
 Timomachi Ajax 66, 8.
 Tingis 165, 29.

- Tiphys 2, 361, 14.
 Tiresias 257, 7. 2, 300, 2.
 Φ. 395, 9.
 Tisander athl. 2, 284, 29.
 Tisias gymn. 2, 272, 4.
 Titaresius 2, 353, 6. 360, 20.
 Tithonus 2, 197, 2. K. 432, 6.
 Titus 243, 5 et 25. 245, 20.
 258, 21.
 Tlepolemus 2, 157, 7.
 Tmolus 49, 28. 239, 11. 249,
 6. 2, 323, 4.
τραγέλαφοι 64, 22.
 Traianus 2, 8, 15. 44, 3.
 Tralliani Ap. 364, 21.
τρόβων 83, 2.
 triginta tyranni 257, 30.
 Tritones 2, 330, 10.
 Tritonis παρθένου 370, 23.
 Troas 2, 57, 8.
 Troia 97, 27. 132, 6. 208, 7.
 Troiani 135, 28. 136, 24. 2, 168,
 20. equus Troianus 1, 184,
 25.
Τρωικοὶ ἄνδρες 64, 1.
 Trophonii oraculum 142, 32.
 335, 8.
τρογγόνος αἰχμή 245, 32.
 Tyana 4, 19. 341, 23.
 Tydeus 2, 168, 24. 263, 31.
 Tyndareus Ap. 362, 30.
 Typhoeus 174, 25. 177, 15.
 2, 365, 19.
 Tyro 2, 351, 21.
 Tyrus 2, 128, 3.
 Tyrrheni 172, 32. 264, 24. 2,
 321, 29.
- U, V.
- Ὀύαρος* 2, 51, 6.
 — Laodicenus soph. 2, 120, 7.
 — Pergaeus soph. 2, 82, 16.
 urinatores Indici 124, 1.
 Valerius Ap. 359, 32.
 Venus Indorum 85, 1. 86, 5.
- Vespasianus 185, 11. 187, 1.
 201, 11. 304, 5.
 Vesta 258, 11.
 Vestalium supplicium ib.
 Vindex 172, 8. 173, 6. 191, 19.
 195, 8. 2, 222, 5.
 Vitellius 174, 19. 187, 29. 188,
 23. 325, 12.
- X.
- Xanthus Achillis equus 2,
 210, 6. 343, 15.
 — Lyciae fl. 2, 353, 7.
 — Troadis fl. Φ. 405, 2.
Ξένος 2, 132, 8.
ξενηλασία Spartanorum 233,
 17.
 Xenopho 2, 14, 19. 53, 13.
 246, 15. 256, 31.
 Xenophro soph. 2, 24, 15.
 Xerxes 109, 14. 170, 28. 2,
 209, 25.
 Xyrisitauri Ap. 353, 20 et 23.
ξύστοι δρόμοι 126, 4.
ξύστων ἄλση 339, 10.
- Z.
- Zamolxis Ap. 351, 24.
 Zeno Eleates 254, 19.
 — rhetor 2, 108, 31.
 — Seleuciensis Ap. 349, 6.
 Zephyrus 2, 305, 6. 314, 6.
 (ἐνόδιος) 324, 1. 329, 6.
 Zeugma 20, 19.
Ζεὺς Βοιωτός 2, 248, 27.
 — ἐρικεῖος 377, 11.
 — φράσιος 228, 32.
 — ὄρκιος 1, 5, 22.
 — σωτήρ 47, 26.
 Zeuxidemus 2, 108, 27.
 Zeuxis 62, 19.
ζυμίται ἄρτοι 23, 10. cf. 2,
 380, 20.

INDEX AUCTORUM.

A.

- Achilles Tatiſus Pr. Im. I 136, 25 ed. Jac. 72, 15. 5, 23—352, 27.
 Acta apostolorum IX, 3—343, 13.
 Aelianus Pr. Soph. I *κατηγορία τοῦ Γυναιδος* 2, 123, 3.
 Aeneas Gazaenus Pr. Ap. IX.
 Aeschines f. Atrometi. Praef. IX, Pr. Im. VI. 1, 175—2, 4, 26. 2, 34—22, 22. 2, 149—71, 21. 3, 174—10, 22. 3, 229—19, 10.
 Aeschines f. Lysaniae frg. ex Thargelia 2, 257, 15.
 Aeschylus 137, 12. Ag. 1248—2, 356, 1. 1264—357, 1. Cho. 366—356, 25. fr. 156—1, 167, 2.
 Aesopus 176, 9. 284, 24.
 Alcaeus fr. 39 ed. Bgk — 2, 238, 30.
 Ammianus Marcellinus XXIII, 6—5, 22.
 Anacreon fr. 19 ed. Bgk — 2, 317, 9. fr. 85 ed. Bgk — 2, 38, 25.
 anonymus poeta Praef. I.
 — Φ. 402, 11.
 — Φ. 415, 1.
 — Ap. 365, 30.
 Antiochi soph. historica 2, 76, 21.
 Antipatri soph. historica 2, 109, 3.
 Sidonius Apollinaris Pr. Ap. IX.
 Apollonius Rhodius III, 119—Φ. 402, 3. III, 132—403, 3. IV, 159—411, 14. IV, 222—412, 16.
 Apollonius Tyanensis Pr. Ap. III, sqq. Praef. ed. 2dae IV sqq. comparabilis cum Christo 140, 1. 163, 36. 294, 18. 328, 14. 337, 8. 343, 3. Euseb. 370, 5. 371, 32. mors 341, 25. post mortem cultus 5, 4. 344, 4. cf. Pr. Ap. V.
 Apollonii epistolae 6, 15. 27, 20. 34, 5 (83, 11). 122, 1. 127, 23. 142, 1. 146, 13 et 30. 164, 22. 166, 12. 201, 2. 242, 21. 246, 12. 285, 23. 289, 13. 296, 22. 336, 20. 340, 27. Liber *περὶ μαρτυρίας ἀστέγων* 116, 17. *περὶ θυσιαίων* ib. 22; 139, 3. testamentum 289, 11. magica eius et prophetica 19, 22. 29, 11. 83, 5. 116, 26. 127, 2 et 29. 130, 8. 132, 29. 138, 25. 140, 3. 143, 11. 145, 23. 161, 20. 162, 23. 163, 23 et 30. 173, 14. 174, 12. 183, 10. 188, 17. 202, 14. 245, 29. 250, 15. 253, 10. 272, 32. 292, 22. 294, 26. 300, 28. 328, 10. 339, 8. onirocritica 24, 25. 79, 4. 152,

B.

- Bio I, 64—2, 225, 19.
 Brutus epp. —2, 258, 2.

C.

- Callimachus in Delum 249—5, 17.
 Cedrenus Pr. Ap. III.
 Celeris Araspas —2, 37, 9.
 Celsus. Euseb. 369, 15.
 Claudiani rapt. Proserp. 2, 179, 2, 360, 10. 2, 184—140, 10. epithal. Pall. et Cel. 10—302, 17. ib. 109—307, 19.
 Cratinus 2, 38, 6.
 Critias 2, 1, 9. 19, 8.

D.

- Damis Pr. Ap. VI. eius *ἐκφαυλίματα* 20, 2.
 Damophyla 32, 12.
 Demetrius *περὶ ἔρμηνείας* § 291—2, 54, 2.
 Demosthenis Leptinea § 11—2, 5, 24. 13—116, 23. 26—1, 220, 12. Olynthiaca I, 3—73, 20. 20—2, 129, 16. OI. 2, 19—1, 162, 14. OI. 3, 32—2, 52, 11. 33—281, 2. *περὶ παραπροσεβείας* § 15—1, 39, 15. 255—2, 122, 18. *περὶ στεφάνου* § 3—1, 300, 28. 11—2, 116, 19. 33—1, 188, 32. 121—169, 31. 132, 133, 134—2, 22, 29. 4—2, 22, 29. 136—2, 3, 11. 149—22, 32. 23, 2 et 27. 198—92, 25. 205—9, 23. 208—99, 6. 242—89, 10. 298—222, 22. 308—282, 8. 318—1, 195, 1. Timocr. 15—2, 175, 18. Philippica II, 24—257, 7. 30—2, 22, 11. III, 61—15, 28. 69—1, 151, 28.

11. placita de diis 19, 3. 89, 9. 97, 16. 113, 12. 147, 5. 149, 12. 177, 20. 207, 25. 219, 16. 230, 12. 251, 27. 311, 3 et 29. 312, 25. placita de colendo numine 10, 12. 35, 4. 116, 18. 156, 2. 159, 12 et 25. 231, 21. 315, 22. 320, 20. placita de natura humana 97, 21. 202, 20. 218, 4. 312, 2. 342, 25. 343, 31. placita de officiis 97, 9. 268, 21.
 Mich. Apostoles. Pr. Soph. IV. Pr. Im. VI.
 Apsines Praef. VI. IX 535 ed. Walz — 52, 25. IX, 529 — 89, 10. IX, 468—93, 6.
 Apulejus. Pr. A. III.
 Archilochus est *πνεῦμα σοφιστῶν* 2, 119, 30. fr. 6 ed. Bgk — 48, 18. fr. 9, vs. 6.—280, 12. fr. 86—298, 24.
 Archytas 244, 21. Euseb. 380, 10.
 Aristaenetus Pr. Epp. II. Pr. Im. VI. I, 3, 14—2, 366, 20. I, 3, 17—307, 14. ib. — 325, 17. I, 3, 18—325, 2. I, 10, 49—340, 17. I, 11, 54—309, 24. I, 27, 118—346, 18. II, 4, 138—347, 12. II, 10, 158—326, 11. ib. — 328, 4. II, 19, 185—317, 7 et 353, 29.
 Aristides I, 291—2, 86, 29.
 Aristodemus de pictura scriptor 2, 295, 5.
 Aristophanis Aves 375—2, 126, 11. 1112—338, 13. Equites. 92—1, 77, 32 et 2, 329, 26. Nubes 183—1, 144, 4. 225—52, 26. 319—18, 11. 345—64, 22 et 2, 259, 32. 448—1, 301, 16. 1007—2, 381, 8. Pax. 520—2, 339, 20. Ranae 1003—2, 72, 5. Thesmophoriazusae 49—2, 12, 8. fr. inc. 231—2, 10, 6.
 Philostratus ed. Kayser.

- Demostrati oratio 2, 71, 3.
 Dictys 2, 180, 30.
 Dio Chrysostomus Pr. Her. IV. 11, 197 ed. Emp. —2, 140, 29. ib. 206 — 201, 29, 32, 78. (locus interpolatus) — 351, 14, 60, 667— Φ . 418, 23.
 Diogenes Laertius 2, 44 — 2, 185, 29. 2, 63 — 257, 12, 7, 82—85, 16.
 Dioscorides Pr. Epp. I.
 E.
 Empedocles 309, 28.
 Epigramma 27, 7.
 Epitome Vitt. Soph. Pr. Soph. II.
 Eudocia Pr. Soph. I. Pr. Her. V, VII. Pr. Im. V.
 Marc. Eugenius. Pr. Im. VI* et cf. passim notata ad eius *ἐκφράσεις* in ed. mea Gymnasticorum Philostr. p. 129 — 176, cum indice p. 187 — 191.
 Euripidis Alcestis 357—1, 321, 30. Alemaeo *διὰ Ψωφ.* fr. 12—2, 64, 29. Andromache 415—58, 3. Andromed. fr. 2 — 2, 336, 11. fr. 8 — 336, 21. fr. 30—337, 3. Antigone 384, 18. Antiope fr. 192 (ed. N.) — 1, 289, 1. Archelaus fr. 250—167, 3. Bacch. 142 — 213, 32. 709 — 2, 25, 1. 723 — 316, 5. 825 — 343, 2. 1173 — 320, 22. 1179 — 1190 — 321, 2. Hecuba 607 — 1, 179, 22. Heraclidae — 74, 16. Hercules furens 863 — 2, 378, 3. 888 — 378, 4. 917 — 377, 1. 941 — 377, 3. 1406—98, 9. *Ἰνείδεις* 934—384, 28. 1056—385, 10. Hippolytus *στεφανηφόρος* 1—1, 207, 15. 72—2, 246, 5. 73—133, 11 et 345, 17. 525—355, 14. Hippol. *καλυπτόμενος* fr. 11 ed. Dindf. 1, 204, 16. fr. 6—207, 26. Ino fr. 23 — 258, 4. Iphigenia in Aulide 26—2, 200, 24. Iph. Taurica 73—226, 24. Melanippe *δεσμώτις* fr. 29 — 1, 146, 11. Oeneus fr. 4 — 2, 168, 30. fr. 10—132, 4. Orestes 1 — 16, 2. 395—1, 269, 2. 1496 — 52, 17. Palamedes fr. 1—1, 305, 24. fr. 2—2, 183, 1. fr. 8—185, 26. Protesilaus — 2, 354, 25. Syleus fr. 1—1, 266, 2. Troades 884 — 112, 19. Phoenissae 184—2, 299, 23. 521—1, 266, 2. 594 — 292, 13. 1091 — 2, 300, 13. 1112 — 2, 200, 2. 1153 — 2, 376, 18. fr. 9—1, 224, 19. Bacch. 32 — Callistratus 437, 21. 234 — 431, 16. Hecuba 1058—435, 27. Medea 1247 — 437, 21. Orestes 485—Ap. 352, 21.
 Eusebius Pr. Ap. IV, V.
 Eustathius Pr. Im. IX 2, 144, 11. 301, 21.
 F.
 Favorini oratio *ἐπὶ τῷ ἄωρῳ* — *ὕπὲρ τῶν μονομάχων* — *ὕπὲρ τῶν βαλανείων* — *Πνεργώνειοι λόγοι* 2, 11, 1 sqq.
 G.
 Glycas Pr. Her. V. Pr. Im. V.
 Gorgiae *λόγος ἐπιτάφιος* 2, 12, 18. *Ὀλυμπικός* ib. 14. *Πυθικός* ib. 11.
 grammaticus Boissonadi Pr. Im. V.

- grammaticus Hermanni 364 — 2, 309, 15. 365 — 308, 9. 367 — 310, 10. 377—306, 16 et 312, 9. 384—307, 23.
 Gregorius Corinthius Pr. Im. V. 87—2, 305, 9.
 Gregorius Nazianzenus carm. 10, 105—2, 346, 15.
 H.
 Hadrianus imperator. epp. 2, 44, 14. 45, 10.
 Heliodorus Pr. Epp. V. Pr. Im. VI. p. 34 ed. Cor. — 2. 44, 6. p. 139 — 267, 9. 423 — 1, 224, 7.
 Heniochus apud Athen. IX 408, b—2, 4, 12.
 Heraclidis *πόνου ἐγκώμιον* 2, 114, 23.
 Hermogenes *περὶ ἰδεῶν* III, 80—2, 96, 26.
 Herodis Attici epp. 2, 48, 10. 60, 32. 69, 32. 70, 31. 84, 20. 258, 6. laudantur eius *ἐπιστολαί, διαλέξεις, ἐφημερίδες, ἐγγχειρίδια, κείρια* 72, 23.
 Herodotus 1, 10—2, 338, 20. 1, 86. Ap. 389, 11. 1, 84. — Ap. 364, 11. 1, 180—28, 28. 2, 52—137, 13. 2, 55—2, 388, 5. 2, 116—2, 163, 7. 3, 105 — 92, 10. 3, 108 — 1, 23, 32. 3, 109—1, 58, 1. 4, 89 — 2, 81, 23. 6, 119—1, 25, 13. 6, 23—2, 137, 31. 7, 129—360, 6. 9, 39—372, 21.
 Hesiodi *Ἀσις*. — 2, 162, 5. *Ἔργα* 24—1, 129, 3. 25—2, 54, 32. 160—1, 205, 25. 233 — 2, 308, 15. 295—194, 17. 383— Φ . 406, 8. 442—2, 380, 21. 745— Φ . 399, 32. 777—2, 382, 26.
 Hesychius Illustris Pr. Ap. IX.
 Hierocles. Pr. Ap. VI. Euseb. 369, 11 sqq.
 Hieronymus Pr. Ap. III.
 Himerius Pr. Im. VI.
 Hippiae *Τρωικός διάλογος* 2, 14, 4.
 Hippodromi soph. *λυρικοί νόμοι* 2, 120, 2.
 Homeri Ilias α 70—2, 166, 13. 80—9, 9. 551—238, 10. * β , 7 (et alibi) — 83, 12. 11—233, 8. 196—9, 11. 311—1, 24, 12. 308—88, 19. 408—227, 6. * 412—2, 162, 23. 478—237, 24. 484 (*κατάλογος τῶν Ἀχαιῶν*) — 134, 24. 542—252, 12. 611—157, 28. 671, — 251, 25. 700—144, 19. 751 — 353, 5. * 753—360, 20. * 850—353, 7. γ 8—158, 14. δ 43 — 121, 28. 46—67, 9. 105—309, 8. 141—351, 1. * 206—156, 22. 408—1, 169, 18. 450—185, 5. 451—66, 20. * ϵ 87—2, 169, 1. 127—1, 287, 1. 386—281, 21. * 586 — 2, 356, 19. 749—388, 25. ζ 127—374, 13. 402—189, 18. 507—48, 23. * ι 312—53, 8. 328—1, 99, 3. 535—2, 333, 8. * 542—333, 10. * 698—170, 22. κ 335—49, 30 et 165, 3. λ 36—162, 10. ν 5—157, 8. 17—305, 26. 126—194, 17. 131—27, 14. 361—74, 30. * ξ 233—1, 330, 29. 295—2, 242, 1. 347—1, 93, 25. 348—2, 235, 17. * 434—353, 7. * \omicron 569—349, 24. 727 — 150, 23. π 40—35, 3. 149 — 343, 15. * 214—157, 19. 235—388, 7. 433—1, 325, 25. 480—2, 191, 13. 574—244, 20. ρ 51—1, 1, 4 et 308, 10. 53—2, 233, 3 et 353, 29. 133 — 1, 87, 8. 623—2, 201, 23. 217—341, 25. 230—201, 30. * 309—1, 269, 30. 375—105, 12 et 223, 14. 483—66, 18. τ 408—2, 343, 18. * υ 8—35*

2, 381, 11. 61—163, 1. φ 18—341, 26. 163—202, 17. 195, —143, 11. 342—296, 8—388—162, 31. ζ 13—1, 300, 28; 326, 26 et 329, 28. 359—2, 204, 20. 396—341, 28. ψ 796—2, 349, 26. * 724—241, 26. ω 611—2, 337, 2. * 730—189, 15. 797—1, 132, 6. *

Odyssea β 11—1, 245, 3. γ 1—2, 86, 3. 174—1, 134. 296—153, 14. * δ 219—1, 276, 18. 228—276, 24. 403—2, 368 19. 456—1, 4, 24 (cf. 2, 96, 19). 498—2, 66, 17 et 114, 17. 503—359, 8. * ε 351—1, 216, 31. 452—2, 311, 23. ζ 42—330, 28. [231—164, 7. 120—339, 10. η 125—368, 20 *. θ 163—1, 151, 12. 296—281, 25 *. ι, 95—2, 193, 10. 109, 1. (Κυκλονία) — 1, 223, 8 et 2, 129, 8 *. 229—1, 154, 32 * 257—1, 283, 17 * et 2, 369, 25. 112—369, 28. κ, 279—232, 16. 305—2, 134, 12 * λ (ψυχοστασία) 25—1, 134, 28 *. 133—1, 245, 30 *. 234—2, 351, 9. 237—353, 6 *. 242—241, 21 *. cf. 306, 17 et 248, 16. 410—356, 26 *. 546—188, 6. 547—187, 29. 576—372, 14 *. 585—145, 13. 633—1, 275, 4 *. μ 161—2, 140, 1. 452—249, 16 *. π, 187—116, 15 *. σ 358—143, 5. τ 431—382, 14. 566—383, 3 *. υ 18—1, 14, 15 *. ζ 1—2, 8, 8. ω 60 (δευτέρα ψυχοστασία) — 205, 19. Ex Iliade β 308. φ 397, 9. γ 8—405, 22. ζ 127—404, 24. θ 126. 403, 15. σ 95 sqq. — 392, 11. 239—406, 4. 483—406, 4. 487—406, 17. 495—406, 22. 498—407, 6. 503—407, 9. 517—407, 19. 526—407, 31. 535,

12—408, 10. 548—408, 21. 556—408, 23. 561—409, 16. 567—409, 24. 573—409, 20. 587—410, 3. 590—410, 6. 607—410, 24. φ 325—405, 3. 351—405, 4. ζ. 411—404, 27. ex Odyssea ε 64—φ. 400, 9. λ 274—411, 21. μ 76—402, 29. ex Od. 1, 191. K. 435, 25. ε 136—Ap. 334, 28. ex II. α 154. Ap. 362, 20. α 157. Ap. 362, 21. ε 287. Ap. 357, 16. Homeri aetas 2, 136, 4. 194, 10. — certamen cum Hesiodo 2, 194, 15 et 28. — iudicium de Homero 2, 161, 15 sqq. — multa consulto omittit 2, 160, 17. 161, 10. 195, 18. — quaedam finxit 2, 163, 6. 164, 2. 202, 2. — fabulas amat. 2, 298, 24. Hyginus 2, 181, 8. hymni 208, 25. 213, 22.

I.

Iamblichus vit. Pyth. c. 14—1, 4. Inscriptiones in Notis ed. T. adhibitae ad 1, 98, 24. 2, 56, 18. 66, 21. 69, 28. 95, 6. 103, 18. 113, 25. 362, 28. qui loci illic sunt 51, 21. 235, 7. 241, 5. 242, 16. 257, 9. 262, 5. 267, 28. 419, 20. Ioannes evangelista 20, 25—328, 14. Iosephus Pr. Ap. IV. Isagoras tragicus 2, 95, 1. Isidorus Pelusiota 615—2, 318, 12 et 374, 11. 617—332, 1. 619—338, 2 et 352, 21. 1413—388, 29. Isocrates 4, 179—2, 20, 15 6, 17—2, 44, 29. 44—2 19, 5.

iudicia de orr. Isocratis 2, 20, 26—21, 11. Juba 34, 17 et 26. 59, 11. Juvenalis III, 15—191, 25.

L.

Lactantius Pr. Ap. VI. Lesches 188, 27. Libanius. Praef. IV, V. Pr. Im. VI, VII. I, 23—2, 317, 10. I, 29—93, 23. I, 81—87, 32. I, 85—71, 2. I, 89—124, 23. I, 209—56, 23. IV, 1065—339, 16. IV, 1082—375, 11. Lucas evangelista VII, 11—1, 164, 5. VIII, 28—145, 30. VIII, 35—140, 4. XXIV, 51—343, 3. Lucianus Praef. V. petitur 293, 22. 2, 97, 18. Rhet. pr. 6—300, 23. Lysias 2, 247, 24.

M.

Maecius Pr. Epp. I. Marcellinus 2, 75, 26. Marcus evangelista XIV, 19—342, 23. Marcus Aurelius imperator ep. 2, 70, 10. 258, 3. Matthaecus evangelista XXVII, 29 et 41—275, 30. ib. 11—299, 1. Maximus Aegiensis. 4, 7. 11, 28. Euseb. 371, 18. Meleager Pr. Epp. I. Menander comicus Pr. Epp. I. 78, 6. 180, 29. 2, 31, 30. 232, 27. 245, 32. 248, 31. Menander rhetor. Pr. Her. IV. IX, 268 ed. Walz. — 2, 308, 29. Metrophanes Praef. I. Moeragenes Pr. Ap. IV. 4, 11. 116, 18.

M. Moschopolus Pr. Her. V. Pr. Im. VI.

N.

Nearchus 59, 17. Nero tragicus poeta (Orest. Antig.) 158, 12. Nerva imp. ep. 2, 56, 30. Nicostratus 2, 123, 13. Nonnus 49, 19.

O.

Oracula 2, 15—20. Euseb. 383, 3. Origenes Pr. Ap. III. Euseb. 369, 13. Orthagoras 122, 18.

P.

Pamphos 2, 162, 14. Paulus Diaconus Praef. I. Pausanias 1, 17, 2—2, 85, 16. 1, 29, 1—59, 10. 1, 37, 2—104, 23. 2, 1, 3—362, 27. 2, 5, 2—1, 21, 8. 3, 19, 11—2, 211, 26. 5, 12, 1—1, 54, 26. 5, 14, 6—1, 147, 23. 6, 14, 2—147, 18. 7, 2, 6—2, 107, 25. 8, 34, 2—172, 5. Phanias 2, 144, 11. Phanocles 2, 181, 19. Philemo grammaticus Pr. Her. V. Pr. Im. VI. Philolaus Euseb. 380, 11. Philopatridis auctor cf. not. ad 338, 9 ed. T. (222, 13). Philostratus Lemnius Praef. II; 2, 126, 32. Pindarus Ol. I, 26—2, 338, 8. I, 71—338, 25. I, 80—337, 23. I, 87—337, 25. II, 6—2, 151, 16. III, 12—347, 29. VI, 8—334, 25. VII, 1—103, 26. P. I, 9—φ. 400, 2. I, 10—1, 263, 30. II, 45—2, 343,

23. IV, 68—381, 12 et 23, etiam Φ , 411, 19. IX, 38—34', 31. NI, 50— Φ . 399, 2. III, 24— Φ . 412, 30. III, 82— Φ . 399, 31. Isth. II, 5—2, 347, 19. — fr. ed. Boeckh. 34—2, 362, 11. fr. 47—214, 3. fr. 74—250, 2. fr. 87—340, 10. fr. 88—132, 5. fr. 110—1, 241, 9. fr. 123—44, 11. fr. 264—57, 32.
- M. Planudes Pr. Her. V. Pr. Im. VI.
- Plato Alcib. II 142—10, 14. Cratyl. 454, a—2, 95, 31. Gorg. 467, b—2, 15, 8. 524, e—1, 71, 30 et 117, 12. Hipp. 285—2, 13, 28. de Legg. 803, c—154, 24. Phaedo 62, b—1, 281, 4. 64, b—271, 22. 67, a—2, 135, 22. 68, a—1, 262, 31. 81, d.—218, 15. 84, e—121, 3. Phaedrus 228, e—2, 119, 10. 229, d—2, 136, 25. 230, a—207, 22. 230, b—326, 16. 230, d—92, 7. 230, e—247, 25. 237, c—2, 148, 22. cf. 273, 15. 243a—1, 221, 17. 246c—64, 26 et 93, 26. 248d—308, 11. 259c—261, 1. 265e—2, 98, 1. Politic. 277c—2, 95, 31. Protagoras 349a—2, 13, 25. Respubl. 328c—1, 286, 12. 329b—13, 10. 341c—2, 15, 12. 387b—219, 15. 487, 4—244, 28. 617e—Ap. 349, 29. Symp. 185c—2, 301, 22. Theact. 144b—1, 113, 29. Timaeus 21e—276, 4. 29esqq.—238, 17.
- Plinius H. N. Pr. Im. III.
- Porphyrius Pr. Ap. VIII.
- Proclus Pr. Epp. II.
- Prodicus 2, 3, 25. 14, 28. 256, 32.
- Prolegg. *στάσεων* Hermog. VII, 24—2, 83, 17.
- Propertius 2, 13, 10—318, 14.
- 2, 26, 8—225, 6. 2, 3, 29—236, 2.
- Psellus. Pr. Soph. I.
- Pseudojustinus Pr. Ap. III.
- Pythagoras (geographus) 1, 59, 17.

Q.

- Quintilianus XII, 10—2, 27, 30.
- Quintus Smyrnaeus XIV, 548, —2, 359, 5.

R.

- Rhacendytes Pr. Ap. IX.
- Rufinus Pr. Epp. I.

S.

- Sappho fr. 65 ed. Bgk—2, 341, 3. fr. 95—241, 31. fr. 129—340, 11. fr. 146—249, 19.
- Scholiam Aristidis Paneg. 5—2, 309, 8.
- Aristophanis Ran. 218—44, 10.
- Euripidis. Pr. Her. V. Pr. Im. V. Or. 971—2, 302, 4.
- Hermogenis Pr. Soph. I.
- Homeri Praef. II.
- Luciani Pr. Im. V.
- Philostrati Pr. Ap. III, XVI. Pr. Her. V. Pr. Im. VI.
- Pindari Isthm. V, 53—2, 189, 2.
- Platonis Praef. II.
- Scopelianus poeta epicus 2, 32, 6.
- Scylax 120, 8.
- Seneca Troad. 942—2, 204, 26.
- P. Silentiarius Pr. Epp. I.
- Simonides fr. 162 ed. Bgk 2—222, 8. Ap. 367, 7.
- Sopater 2, 88, 28.

- Sophocles Ajax 2— Φ 393, 6. 575—2, 187, 18. 911—1, 195, 23. Antig. 130—267, 27 (not.) 448—157, 14. Dolopes— Φ . 393, 17. Electra 25—2, 108, 20. 86—355, 29. Oedip. Col. 18—93, 20. Φ . 395, 27. 399, 30. 608—1, 326, 7. Oed. tyr. 50—334, 14. 390—210, 3. 410—257, 18. cf. 194, 26. Palamed. fr. 380—2, 179, 23. Philoct. 7— Φ . 420, 7. Scyriacae— Φ . 392, 4. Seyr. fr. 499—150, 29. Trach. 10— Φ . 397, 12. 568—419, 8. paeon Sophoclis in Aesculapium—96, 26. dicitur S. *ἀνέμου θείλας* 313, 20.
- Status Theb. V, 510—88, 22.
- Stesichorus fr. 26 ed. Bgk—221, 17.
- Stobaeus. Pr. Im. V.
- Strabo V, 246—377—2, 295, 14.
- Strattis (Athen. XIII, 592 d)—2, 21, 18.
- Suidas. Praef. II. Pr. Epp. I. Pr. Ner. I p. 146, 28. 179, 6 (not.)
- Syncellus Pr. Ap. IX, 187, 6. (not.)
- Synesius Pr. Soph. I de regno 26, 6—2, 9, 11. Dio 59, 6—193, 31.
- Syrianus Pr. Soph. I.

T.

- Theo Praef. III, IV.
- Theocritus 10, 27—2, 204, 1. 11, 26—304, 8. 11, 33 sqq. 370, 3—15. 22, 46—374, 26.
- Theognis 77—67, 25. 215—2, 6, 26.

- Theophylactus Simocatta. Pr. Im. VI.
- Thomas Magister. Pr. Ap. IX. Pr. Her. V. Pr. Soph. II. Pr. Im. V—2, 307, 23.
- Thucydides 1, 118—2, 81, 13. 1, 137—386, 9. 2, 15—172, 25. 2, 44—10, 20. 4, 28—85, 1. 7, 15—80, 10. 8, 86—85, 1.
- D. Triclinius Pr. Soph. II.
- Tzetzae Pr. Soph. II. Pr. Her. V. Exeg. II. 148—2, 195, 5. Posthom. 496—205, 14.

U.

- Uffenbachianorum fragm. scriptor. Pr. Her. V.

V.

- Vita Isaai 2, 26, 9.
- Vopiscus Pr. Ap. IX.

X.

- Xenophon. Anab. I, 2, 16—2, 225, 12. I, 10, 12—385, 25. IV, 7, 1—70, 10 et 110, 24. Cyrop. I, 3, 2—2, 236, 19. I, 3, 8—253, 16. VII, 1, 32—353, 9. VII, 3, 14—354, 13. Mem. II, 1, 21—2, 14, 31. 256, 31. Symp. init.—50, 31. 4, 23—312, 20. Ven. 6, 13—335, 12. 10, 1—334, 32.

Z.

- Zonaens Pr. Her. V.
- Zonaras Pr. A. IX.